နာဝဋ္ဌဘဏ္ဍာ အခန်း

၉၉။ နာဝဋ္ဌေ, – နာဝဋ္ဌဘဏ္ဍာ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ပဌမံ– နာဝဋ္ဌမှ ရှေးဦးစွာ၊ တာဝ– အစဉ်အတိုင်း၊ နာဝံ– လှေကို၊ ဒသေန္တော– သည်၊ (ဟုတ္တော)၊ နာဝါ နာမ ယာယ တရတိတိ– ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ တသ္မာ– ကြောင့်၊ ဝါ– ထိုသို့ ကူးသွားကြောင်းဟူသမျှကို နာဝါဟုဟောတော် မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒ–ဤနာဝဋ္ဌကထာ၌၊ ရဇနဒေါဏိကာပိ– ဆိုးရည်ကျင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဏုကလာပကောပိ– ဝါးစည်းငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ နာဝါတွေဝ– နာဝါဟူ၍သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ– ၏၊ ပန– ဆက်၊ သီမာသမ္မုနနေ– သိမ်သမုတ်ရာ၌၊ အန္တော– သစ်သားအတွင်း၌၊ ခဏိတွာဝါ– ထွင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ [လောင်းလှေကိုဆိုလိုသည်။] ဖလကေဟိ– ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာဝါ–ဖွဲ့စပ်၍သော်လည်းကောင်း၊ [သမ္မန်ကိုဆိုသည်။] ကတာ–သော၊ သဗ္ဗန္တိမေန–အလုံးစုံတို့၏အဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန–ဖြင့်၊ တိဏ္ဏံ– သုံးယောက်တို့ကို၊ ဝါဟနိကာဝေ–ဆောင်နိုင်သည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဓုဝနာဝါ– မြဲသောလှေသည်၊ ဝဋ္ဋတိ– အပ်၏။

ပန– ကား၊ ဣဒ– ဤနာဝဋ္ဌကထာ၌၊ ဇကသပိ– တစ်ယောက်ကိုလည်း၊ ဝါဟနိကာ– ဆောင်နိုင်သောလှေကို၊ နာဝါတွေဝ–ဟူ၍သာ၊ ဝုစ္စတိ၊ ယံကိဉ္စိ– သော၊ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓံ ဝါ– ကာယိန္ဒြေဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော ဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ–သက်ရှိဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း၊ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓံဝါ–ကာယိန္ဒြေဖြင့် မဖွဲ့အပ်သောဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ– သက်မဲ့ဘဏ္ဍာသည် လည်းကောင်း၊ နာဝါယ နိက္ခိတ္တန္တိ–နာဝါယ နိက္ခိတ္တမည်၏၊ တသ–ထိုနာဝဋ္ဌဘဏ္ဍာကို၊ အဝဟာရလက္ခဏ–ကို၊ ပေ၊ စ–ဆက်၊ နာဝံ အဝဟရိသာမီတိ အာဒိမှ– အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဒုတိယပရိယေသန ဂမနအာမသနဖန္ဒာ ပနာနိ– အဖော်ရှာခြင်း, သွားခြင်း, သုံးသပ်ခြင်း, လှုပ်စေခြင်းတို့သည်၊ ဝုတ္တနယာနေဝ၊ ပန– ကား၊ ဗန္ဓနံ မောစေတိတိ ဇတ္ထု– ဤပါဌ်၌၊ ယာ–အကြင် လှေသည်၊

ဗန္ဓနံ မောစေတိတိ။ ။"ယာ ဗန္ဓနေ မုတ္တ မတ္တေ ဌာနာ (နံ) စဝတိ" ဟူသော အဋ္ဌကထာဝယ် တချို့စာ၌ (နံ) မပါ– "ယာ ဗန္ဓနာ မုတ္တေ နံ စဝတိတိဣမိနာ"ဟု တည်၍ "စဏ္ဍာသောတေ ဗဒ္ဓနာဝံ ပဋိက္ခိပတိ" ဟု ဋီကာပါဌ်ရှိသောကြောင့် (နံ) ပါရမည်၊ ရေကြိုမ်နေသောကြောင့် တည်ရာမှ မရွှေ့၊ စဏ္ဍာသောတ – ကြမ်းသော ရေအလျှဉ်ဖြစ်လျှင် တည်ရာမှ ရွှေ့မည် – ဟူလို၊ တည်ရာက မရွှေ့မှ ထုလ္လစ္ဆဉ်းဖြစ်နိုင်၍ ရွှေ့လျှင် ပါရာဇိကဖြစ်ရာသောကြောင့်လည်း(နံ)ပါမှ သင့်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

ဗန္ဓနေ–ဖွဲ့.ချည်ကြောင်းကြိုးကို၊ မုတ္တမတ္တေ–ဖြေအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ ဌာနာ–မှ၊ နစ ဝတိ–မရွှေ့၊ တသာ– ထို လေ၏၊ ဗန္ဓနံ= သည်၊ ယာဝ– လောက်၊ မုတ္တံ–လွတ်ပြီးသည်၊ ဝါ– ပြေပြီးသည်၊ နု ဟောတိ– မဖြစ်သေး၊ တာဝ–ထို ကြိုး မပြေသေးသမျှ၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ၊) ပန–ဆက်၊ မုတ္တေ– လွတ်ပြီးလတ်သော်၊ ဝါ–ပြေပြီးလတ်သော်၊ ထုလ္လစ္စယမ္မိ– သည်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကမ္မိ–သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ [ပဌမ ဌာနာစာဝန မဖြစ်သေးစေဘဲ ဖြေလျှင် ထုလ္လစ္စဉ်း, ဌာနစာဝန ဖြစ်စေပြီးမှ ဖြေလျှင် ပါရာဇိက၊] တံ– ထိုထုလ္လစ္စဉ်း, ပါရာဇိက ဖြစ်ပုံသည်၊ ပရတော– ဌ၊ အာဝီ ဘဝိဿတိ၊ ["တိရေ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ပေ၊ ပါရာဇိကံ" ဟု နောက်ဌ ဆိုလတ္တံ့၊] သေသံ–သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီး ကား၊ တာဝ– ပါဋိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာ–သော၊) ပါဋိဝဏ္ဏနာ– ပါဋိတော်အဖွင့်တည်း။

ပန–ကား၊ အယံ–ကား၊ ဇော–ဤနာဝဋ္ဌကထာဌ၊ ပါဋိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယော– ပါဋိတော်မှ အလွတ်ဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ စဏ္ဍသေတေ–ကြမ်း သော ရေအလျဉ်ဌ၊ ဗန္ဓိတ္တာ–ဖွဲ့.ချည်၍၊ ထပိတနာဝါယ– ထားအပ်သော လေ ၏၊ ဇကံ–သော၊ ဌာနံ–တည်း၊ ဗန္ဓနမေဝ–ဖွဲ့.ချည်ကြောင်း ကြိုးပင်တည်း၊ တသ္မိံ–ထို ဖွဲ့.ချည်ကြောင်း ကြိုးသည်၊ မုတ္တမတ္တေ–သော်၊ ပါရာဇိကံ၊ တတ္ထ– ထို ပါရာဇိကဖြစ်ရာဌ၊ ယုတ္တိ–အသင့်ယုတ္တိသည်၊ ပုဗ္ဗေ–ဌ၊ ဝုတ္တာဝေ–သည်သာ၊ [ပါသေဗဒ္ဓသူကရောဝိယ–သည်ဖြင့် (ဘုရားမဋ္ဌကထာ–အဖွင့်ဌ၊) ဆိုအပ်ပြီ–ဟူလို၊] ပန–ကား၊ ဝိပန္နဋ္ဌနာဝါ–ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍ တည်သောလေသည်၊ ယံယံ ဥဒ ကပွဒေသံ–အကြင်အကြင် ရေအရပ်ကို၊ ဖရိတ္တာ–ဖြန့်၍၊ ဌိတာ–သည်၊ ဟောတိ၊ သော–ထိုရေအရပ်သည်၊ အဿ–ထိုလေ၏၊ ဌာနံ–တည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ တံ–ထိုလေကို၊ ဥဒ္ဓံ–သို့၊ ဥစ္စာရေန္တသ ဝါ– မြှောက်ယူသည် မူလည်းဖြစ်သော၊ အဓော–သို့၊ သြပိလာပေန္တသ ဝါ–နှစ်မြုပ်စေသည် မူလည်းဖြစ်သော၊ စတ္ဂသု–ကုန်သော၊ ဒိသာသု–တို့ဌ၊ ဖုဋ္ဌောကာသံ–ကို၊ အတိက္ကာမေန္တသ ဝါ– လွန်စေသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ (ဘိက္ခုနော – ၏၊) အတိက္ကန္တမတ္တေ

ဝိပန္နဋ္ဌနာဝါ။ ။ဝိပန္န–ပျက်စီးသည် (ဟုတ္တာ) + တိဋ္ဌတိတိ ဝိပန္နဋ္ဌာ–လေမုန်တိုင်း စသည်ကြောင့် ပျက်စီး၍ ရေဌ် မြုပ်နေသော ရေအောက်က မြေသို့လည်း မရောက်သေး သော လေပျက်တည်၊ ထို့ကြောင့် "အဓော ဝါ သြပိလာပေန္တသ". စသည်ဖြင့် ဆိုသည်။

ပါရာဇိကံ၊ နိစ္စလေ–မတုန်မလှုပ်သော၊ ဥဒကေ–၌၊ အဗန္ဓနံ– အဖွဲ့မရှိသော၊ အတ္တနော–၏၊ ဓမ္မတာယ–သဘောအားဖြင့်၊ ဌိတနာဝံ–ကို၊ ပုရတော ဝါ–မှ သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ကဗန္ဓ သ–ဆွဲငင်သော ရဟန်း၏၊ ဧကေန–သော၊ အङ္ဂေန–သည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသံ–ကို၊ အပရေန–သော၊ ဥဒကေ–၌၊ ပတိဋ္ဌိတङ္ဂေန– တည်သော အစွန်အားဖြင့်၊ အတိက္ကန္တမတ္တေ ပါရာဇိကံ၊ ဥဒ္ဓံ– သို့၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ– မျှ၊ ဥဒကတော– မှ၊ မောစိတေ–လွတ်စေအပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ အဓော– ၌၊ နာဝါတလေန– သည်၊ ဖုဋ္ဌောကသံ– ကို၊ မုခဝट्ट– နှုတ်ခမ်းရစ်ကို၊ အတိက္ကန္တမတ္တေ–လွန်ပြီးကာမျှဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကံ၊ တီရေ–၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ–၍၊ နိစ္စလေ– သော၊ ဥဒကေ–၌၊ ထပိတနာဝါယ–၏၊ ဗန္ဓနဋ္ဌ– ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ကြိုးလည်းကောင်း၊ ဌိတောကာသော စ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ– သို့၊ ဒွေ ဌာနာနိ (ဟောန္တိ၊) တံ– ထိုလေကို၊ ပဌမံ– စွာ၊ ဗန္ဓနာ– မှ၊ မောစေတိ၊ ထုလ္လစ္စယံ၊ ပစ္ဆာ– ၌၊ ဆန္ဒ–ကုန်သော၊ အာကာ ရာနံ– တို့တွင်၊ အညတရေန–ဖြင့်၊ ဌာနာ–မှ၊ စာဝေတိ–အံ့၊ ပါရာဇိကံ၊ ပဌမံ–စွာ၊ ဌာနာ–မှ၊ စာဝေတွာ–ပြီး၍၊ ပစ္ဆာ–၌၊ ဗန္ဓနံ–ကို၊ မောစနေ ပိ–၌လည်း၊ ဓသေဝနယောဇနာ–တည်း။ [စာဝေတွာ၌ ထုလ္လစ္စဉ်း, မောစနေ၌ ပါရာဇိကကို ညွှန်းသည်။)

ထလေ–ကြည်းကုန်း၌၊ ဥဿာရေတွာ–မြှောက်တင်၍၊ ဥက္ကုဋ္ဌိတွာ– လှန်၍၊ ထပိတနာဝါယ– ထားအပ်သော လေ၏၊ ဝါ–သည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသောဝ– ထိအပ်သော အရပ်သည်သာ၊ ဌာနံ–တည်း၊ တဿာ–ထိုလေ၏၊ ပေ၊ ပန– ကား၊ နိက္ကုဋ္ဌိတွာ–မှောက်၍၊ ထပိတနာဝါယ–၏၊ မုခဝट्ဌယာ–နှုတ်ခမ်းလုံးသည်၊ ဖဿောကာသောဝ ဌာနံ၊ တဿာပိ–၏လည်း၊ ပေ ၊ ယတော ကုတောစိ၊ အမုတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အရပ်မှ၊ (အတိက္ကန္တ–၌စပ်၊) ဖုဋ္ဌောကာသံ– ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓဋ္ဌ–ကိုလည်းကောင်း၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ–မျှ၊ အတိက္ကန္တမတ္တေ– ဖြစ်လတ်သော်၊ ပါရာဇိကံ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ပန–ကား၊ ထလေ–၌၊ ဥဿာရေတွာ– ၍၊ ဒွိန္နံ–ကုန်သော၊ ဒါရုဃဋ္ဌိကာနံ–သစ်သားတုံးငယ်တို့၏၊ ဥပရိ–၌၊ ထပိတနာဝါယ–၏၊ ဒါရုဃဋ္ဌိကာနံ–တို့၏၊ ဖုဋ္ဌောကာသောယေဝ ဌာနံ၊ တဿာ–ကြောင့်၊ တတ္ထ–ထိုလေ၌၊ မဠ္ဠပါဒမတ္ထကေသု ယေဝ၊ သောင်စောင်း ခြေထိပ်တို့၌သာ၊[ဧဝဖြင့် အလယ်အရပ်ကို ကန့်၊] ပတိဋ္ဌိတဗဒ္ဓသာဠုကေ– တည်သော ကစည်ရည်ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော အဝတ်၌လည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း) ပတိဋ္ဌိတထဒ္ဓသာဠုကေ– တည်သော တောင့်မာသော အဝတ်၌ လည်းကောင်း၊ နာဂဒန္တေသု–၂ချောင်း ၃ချောင်းသော ဆင်စွယ်တို့၌၊ ယပိတာဘိဏ္ဍိဝါလေ စ–

ထားအပ်သော ခက်ရင်းခ်ဉ် လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယေန ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော။

ပန-ကား၊ ယောတ္တဗဒ္ဓါယ-ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သော၊ သင်္ခိသတ္တတိ ဗျာမပွမာဏံ- အလံခြောက်ဆယ်, ခုနစ်ဆယ် ပမာဏရှိသော၊ ယောတ္တံ-ကြိုးကို၊ အမောစေတွာဝ- မဖြေမှုရှိသာ၊ အာကမိုတွာ-၍၊ ပထဝီလဂ္ဂံ- မြေ၌ကပ်ငြိသည်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ယောတ္တေန-နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ထလေ-၌၊ ထပိတာယ- သော၊ နာဝါယ-၏၊ ဖုဋ္ဌောကာသမတ္တမေဝ- သည်သာ၊ ဌာနံ-သည်၊ နမဟုတ်သေး၊ အထ ခေါ- စင်စစ်ကား၊ ယောတ္တကောဋိတော-ကြိုးအစွန်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ-လောက်၊ နာဝါယ- ၏၊ ပထဝိယံ- ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော ကာသသ-တည်သော အရပ်၏၊ ပစ္ဆိမန္တော- နောက်ဆုံးအစွန်းသည်၊ (အတ္ထိ၊) တာဝ-ထိုနောက်ဆုံး အစွန်တိုင်အောင်၊ ဒီဃတော- ဖြင့်၊ (ဌာနန္တိ- ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊) တိရိယံ ပန- အနံအားဖြင့်ကား၊ နာဝါယ စ-၏ လည်းကောင်း၊ ယောတ္တသ စ-၏ လည်းကောင်း၊ ပထဝိယံ- ၌၊ ပတိဋ္ဌိတပရိယန္တပွမာဏံ-တည်သော အဆုံးစွန် ပမာဏရှိသော အရပ်ကို၊ ဌာနန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ တံ-ထိုလှေကို၊ ဒီဃတော ဝါ-အလျားအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အလျားလိုက်သော်လည်းကောင်း၊ တိရိယတောဝါ-အနံအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အနံအလိုက်သော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မန္တသ-၏၊ ဧကေန-သော၊ အန္တေန-သည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသံ-ကို၊ အပရေန-သော၊ [ယောဇနာ၌ "အပရန္တေန" ဟု ရှိ၏၊] ပထဝိယံ-၌၊ ပတိဋ္ဌိတန္တေန-တည်သော အစွန်အားဖြင့်၊ အတိက္ကန္တ မတ္တေ-သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓံ- သို့၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ စ-မျှ၊ ယောတ္တေန သဟ၊ ပထဝိတော-မှ၊ မောစိတေ-လွတ်စေအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကံ၊ [နာဝါယ-ဟု ထည့်ရမည့်ဖြစ်၍ အတိက္ကန္တ မတ္တေ, မောစိတေတို့ကို လိင်္ဂဝိပွလ္လာသ-ဟု ကြံ၊]

ပန-ကား၊ ယော- ရဟန်းသည်၊ တိတ္ထေ-ဆိတ်ကမ်းခ်ဉ်၊ ဌိတနာဝံ- ကို၊ အာရုဟိတွာ-တက်စီး၍၊ ထေယျစိတ္တော (ဟုတွာ)အရိတ္တေန ဝါ- ထိုးဝါးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဖိယေန ဝါ- တက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဒေတိ-လှော်အံ့၊ ပါရာဇိကံ၊ ဟန-ဆက်၊ ဆတ္တံ-ကို၊ ပဏာမေတွာ ဝါ- ညွှတ်စေ၍

ယောတ္တ ဗဒ္ဓါယစသည်။ ။ဤဝါကျ၌ ပန နောင် နာဝါယတစ်ချက်, ထပိတာယ နောင် နာဝါယ တစ်ချက်ဟု ၂ ချက် တွေ့ရ၏၊ တစ်ဝါကျတည်း၌ ထိုသို့ မရှိနိုင်ရကား နောက်"နာဝါယ" သည် "ပိုဟန်တူ၏၊ (နှ) ဖုဋ္ဌောကာသမတ္တမေဝ" ဟု ရှိရမည်-တချို့စာအုပ်၌ (နှ)ကျ၏။

သော်လည်းကောင်း၊ စီဝရံ-ကို၊ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အက္ကမိတ္တာ-၍၊ ဟတ္ထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဥက္ခိပိတ္တာ ဝါ- မြှောက်၍သော် လည်းကောင်း၊ လက်ာရသဒိသံ-ရွက်နှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ဝါတံ-ကို၊ ဂဏှာပေတိ-အံ့၊ ဗလဝါ-အားရှိသော၊ ဝါတော စ-လေသည်လည်း၊ အာဂမ္မ-၍၊ နာဝံ-ကို၊ ဟရတိ-ဆောင်အံ့၊ ဝါတေနေဝ-သည်သာ၊ သာ-ထို လှေသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဟဠာ-ဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ အဝဟာရော-သည်၊ နတ္ထိ၊ ပယောဂေါ-သည်၊ အတ္တိ၊ [ထီးကို စောင်း၍ ဖွင့်ခြင်း, သက်နှိုး ဖြန့်ခြင်း ပယောဂရှိ၏၊] ပန- ထိုသို့ပင် ပယောဂ ရှိပါသော်လည်း၊ သော-ထို ပယောဂသည်၊ ဌာနာ-မှ၊ စာဝနပ္ပယောဂါ- ရွှေ့စေကြောင်း ပယောဂသည်၊ နု ဟောတိ-မဟုတ်၊ [ထီးဖွင့်မှု သက်နှိုးလွှင့်မှု ပယောဂသည် လေ မလာခင် ပြုအပ်သော ပယောဂဖြစ်၍ ဌာနာစာဝနပယောဂ မဟုတ်ဟု ဆိုသည်-လေလာနေတုန်း ပြုလျှင်ကား ဌာနာစာဝနပယောဂ ပင်တည်း၊] ပန- ဆက်၊ တံ နာဝံ- ကို ဧဝံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း၊ ဂစ္ဆန္တိ- သွားနေသည်ကို၊ (နေတိ-ဌ်စပ်၊) ပကတိဂမနံ- ပကတိ သွားခြင်းကို၊ ဥပစ္စိန္ဒိတ္တာ- ဖြတ်တောက်၍၊ အည်-သော၊ ဒိသာဘာဂံ-ကို၊ ယဒိ နေတိ-အံ့၊ (ဧဝံ သတိ) ပါရာဇိကံ၊ သယမေဝ- အလိုလိုသာလျှင် (သွားမြဲသာလျှင်၊) ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဂါမတိတ္ထံ-သို့၊ သမ္ပတ္တံ-ရောက်သောလှေကို၊ ဌာနာ-မှ၊ အစာဝေန္တော ဝ-မရွှေ့စေဘဲ သာလျှင်၊ ဝိက္ကိဏိတ္တာ-ရောင်း၍၊ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊အဝဟာရော-သည်၊ နေဝ အတ္ထိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် အဝဟာရ မပြုပါသော်လည်း၊ ဘဏ္ဍဒေယျံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ဤကား ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယတည်း၊ နာဝဋ္ဌကထာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ယာနဋ္ဌဘဏ္ဍာ အခန်း

၁၀၀။ ယာနဋ္ဌေ-ဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) တာဝ-ယာနဋ္ဌမှ ရေးဦးစွာ၊ ယာနံ-ကို၊ ဒသေန္တော (ဟုတ္တာ) ယာနံ နာမ ဝယှန္တိအာဒိ အာဟ၊ တတ္ထ-ထို ယာနံ နာမ ဝယှံ အစရှိသောပါဠိရပ်ဌ၊ ဥပရိ-ဌ၊ မဏ္ဍူပသဒိသံ-မဏ္ဍူပ်နှင့် တူစွာ၊ ပဒရစ္ဆန္နံ-ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့် မိုးအပ်သောယာဉ်သည်၊ ဝယှံ-ဝယှမည်၏၊ [ဘေးကာမပါဘဲ အပြန့်မိုးထားအပ်သောယာဉ်၊] ဝါ-နည်း၊ သဗ္ဗပလိဂုဏ္ဌိမံ-အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်အပ်သည် မည်လောက်အောင်၊ ဆာဒေတ္တာ-ဖုံးအုပ်၍၊ ကတံ- ပြုအပ်သော ယာဉ်သည်၊ ဝယှံ-မည်၏၊ [ရထားအလုံ ကဲ့သို့ အထက်ဌ်လည်းကောင်း- ဘေးဌ်လည်းကောင်း မိုးကာအပ်သောယာဉ်၊] ဥဘောသု-ကုန်သော၊ ပဿေသု- ဘေးတို့ဌ်၊ သုဝဏ္ဏရဇတာဒိမယာ- ရွှေငွေ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဂေါပါနသိယော - အခြင် ရနယ်တို့ကို၊

ဒတ္တာ–ပေး၍၊ တန်း၍၊) ဂရုဋ္ဌပက္ခကနယေန–ဂဠုန်တောင်နည်းဖြင့်၊ ကတာ–ပြုအပ်သောယာဉ်သည်၊ သန္ဒမာနိကာ–သံလျင်းမည်၏၊ ရထော စ–သည်လည်းကောင်း၊သကဋ္ဌ–လည်းကောင်း၊ ပါကဋမေဝ–ထင်ရှားသည်သာ၊ တေသု–ထိုယာဉ်တို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ– အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ယာဉ်၌၊ သဝိညာဏကံ ဝါ–အသက်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ အဝိညာဏကံ ဝါ–သော၊ ရာသိအာဒိဝသေန–အစု အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ထပိတံ–သော၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ ထေယျစိတ္တေန–ဖြင့်၊ ဌာနာ–မှ၊ စာဝေန္တသ–ရွှေ့စေသော ရဟန်း၏၊ နာဝဋ္ဌေ စ– နာဝဋ္ဌဘဏ္ဍာ၌လည်းကောင်း၊ ထလဋ္ဌေ စ– ၌လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ– ဖြင့်သာ၊ ပါရာဇိကံ– ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊

ပန– အထူးကား၊ အယံ– ကား၊ ဝိသေသော– တည်း၊ ယာနဋ္ဌ– သော၊ တဏ္ဍုလာဒိဘဏ္ဍံ– ဆန် အစရှိသော ဘဏ္ဍာကို၊ ပိဋ္ဌကေန– တောင်းဖြင့်၊ ဂဏတော–ယူသောရဟန်း၏၊ ပိဋ္ဌကေ–ကို၊ အနုက္ခိတ္တေပိ–မကြွမ္ပြောက်အပ်သေးပါသော်လည်း၊ ပိဋ္ဌကံ–ကို၊ ပဟရိတ္တာ–ပုတ်၍၊ တဏ္ဍုလာဒီနံ–တို့၏၊ ဧကာဗဒ္ဓဘာဝေ–တစ်စပ်တည်း စပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိကောပိတေ–ပျက်စေအပ်ပြီးသော်၊ ပါရာဇိကံ၊ [တောင်းထဲရှိ ဆန်နှင့် အောက်၌ရှိ ဆန်ကို အဆက်ပြတ်အောင် ပြုလျင် ပါရာဇိက–ဟူလို၊] ထလဋ္ဌာဒီသုပိ–တို့၌လည်း၊ အယံနယော–ကို၊ လဗ္ဘတိ–အပ်၏၊ ယာနံ အဝဟရိဿာမီတိ အာဒိမှိ–၌၊ ဒုတိယ ပရိယေသနာဒီနိ–တို့သည်၊ ဝုတ္တနယာနေဝ–ကုန်သည်သာ၊ ပန–ကား၊ ဌာနာစာဝေတိတိ ဧတ္ထ–၌၊ ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဒုကယုတ္တသ–နှား ၂ ကောင်ဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော၊ ယာနသ–၏၊ [ဒ္ဝိန္နံ–၂ ကောင်တို့၏ + သမူဟော ဒုကံ–ဒုကေန+ယုတ္တံ ဒုကယုတ္တံ၊]ဒ္ဝိန္နံ–ကုန်သော၊ ဂေါဏာနံ–တို့၏၊ အဋ္ဌ–ကုန်သော၊ ပါဒါ–ခြေတို့လည်းကောင်း၊ ဒွေ–ကုန်သော၊ စက္ကာနိ စ–လှည်းဘီးတို့လည်း ကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဒသ–ကုန်သော၊ ဌာနာနိ (ဟောန္တိ၊) တံ–ထိုယာဉ်ကို၊ ထေယျစိတ္တသ–ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓုရေ–လည်းဦး၌၊ နိသီဒိတ္တာ–၍၊ ပါဒယတော– မောင်းနှင်သော ရဟန်း၏၊ ဂေါဏာနံ–တို့၏၊ ပါဒဋ္ဌာရေ–ခြေတို့ကို ကြွမ္ပြောက်ရာ အခါ၌၊ ထုလ္လစ္စယံ၊ ပန– ကား၊ စက္ကာနံ– တို့၏၊

သန္ဒမာနိကာ။ ။ဥပရိ စတုရဿ ဒါရသဃ်ာတ် အာရောပေတ္တာ– အထက်ပေါ်၌ ၄ ထောင့်သဏ္ဌာန်အားဖြင့် သစ်သားအပေါင်းကိုတင်၍– တဿ ဝါမဒက္ခိဏပဿေသု ဥဘောသု– ထိုအမိုး၏ ဝဲယာ ၂ ဘက်တို့၌– ဝါတာတပါဒိ ပရိဿယ စိနောဒနတ္ထံ ဂရုဋ္ဌ ပက္ခိနော ဥဘောပက္ခာဝိယ ကထာ– လေ နေပူစသော ဘေးရန်ကို ကာကွယ်ခြင်းငှာ ဂဠုန်တောင်ပမာ ၂ ဘက်ကာ၍ ပြုအပ်သောယာဉ်သည် – သန္ဒမာနိကာ– ဝိမတိ။

ပထဝိယံ–ဌ်၊ ပတိဋ္ဌိတပဗေဒေသတောေ–တည်ရာ အရပ်မှ၊ ကေသဂ္ဂမတ္တေ–သည်၊ အတိက္ကန္တေ–သော်၊ ပါရာဇိကံ။

ပန–ဆက်၊ ဂေါ ဏာ–တို့သည်၊ အယံ–ဤလှည်းမောင်းသူသည်၊ အမှာကံ–တို့၏၊ နု သာမိကော–အရှင် မဟုတ်၊ ဣတိ–သို့၊ ဥတ္တာ–၍၊ ဒုရံ–လှည်းထမ်းပိုးကို၊ ဆဒ္ဒေတွာ–၍၊ အာကမ္ပန္တာ–ဆွဲကုန်လျက်၊ ဝါ–ရုန်းကန်လျက်၊ တိဋ္ဌန္တိ ဝါ–ရပ်မူလည်း ရပ်ကုန်အုံ့၊ ဖန္ဒန္တိ ဝါ–လှုပ်မူလည်း လှုပ်ကုန်အုံ့၊ တာဝ ရက္ခတိ–ပါရာဇိကမှ စောင့်သေး၏၊ ပန–ကား၊ ဂေါ ဏော–တို့ကို၊ ဥဒုကံ–ဖြောင့်၊ ပဋိပါဒေတွာ–ဖြစ်စေ၍၊ ဒုရံ–ထမ်းပိုးသို့၊ အာရောပေတွာ–တက်ရောက်စေ၍၊ ဒဠှံ–တင်းတင်းကျပ်ကျပ်၊ ယောဇေတွာ–ယှဉ်စေ၍၊ ဝါ–ကပ်၍၊ ပါဒေနေန–နှင်တံဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ–ထိုး၍၊ ပါဒေန္တေ သ–မောင်းနှင်သော ရဟန်း၏၊ ဝုတ္တနယေနေဝ– ဖြင့်သာ၊တေသံ–တို့၏၊ ပါဒုဒ္ဓါရေ–ဌ်၊ ထုလ္လစ္စယံ၊ စက္ကာတိက္ကမေ–လှည်းဘီးတို့၏ တည်ရာ အရပ်ကို လွန်ရာအခါ၌၊ ပါရာဇိကံ၊ သကဒ္ဒမေ–ညွှန်နှင့် တကွ ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေ–ဌ်၊ ဧကံ–သော၊ စက္ကံ–သည်၊ ကဒ္ဒမေ–ဌ်၊ လဂ္ဂံ–ငြိသည်၊ သစေပိ ဟောတိ, ဒုတိယယံ–သော၊ စက္ကံ–ကို၊ ဂေါ ဏာ–တို့သည်၊ ပရိဝတ္တေန္တာ–ပတ်ဝန်းကျင် လိမ့်စေကုန်လျက်၊ ပဝတ္တေန္တိ–လည်စေကုန်အုံ့၊ ကေသ–လှည်းတစ်ဘီး၏၊ ဌိတဋ္ဌာ–တန့်ရပ်နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝဟာရော–သည်၊ နု တာဝ ဟောတိ–မဖြစ်သေး၊ ပန–ဆက်၊ ဂေါ ဏော–တို့ကို၊ ပုန–ဖန်၊ ဥဒုကံ၊ ပေ၊ ဌိတစက္ကော–သည်၊ ကေသဂ္ဂမတ္ထံ–မှ၊ ဖုဋ္ဌောကာသံ–ကို၊ အတိက္ကန္တေ–သော်၊ ပါရာဇိကံ၊ ပန–ကား၊ စတုက္ကယုတ္တသ–နွား ၄ ကောင်ဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော ယာဉ်၍၊ အဋ္ဌာရသ–ကုန်သော၊ ဌာနာနိ– တို့သည်၊ (ဟောန္တိ၊) အဋ္ဌကယုတ္တသ–၏၊ စတုတ္ထိံသ–၃၄ ပါးသော၊ ဌာနာနိ ဟောန္တိ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဇေတေနုပါယေန–ဤနည်းဖြင့်၊ ယုတ္တယာနသ–၏၊ ဌာနဘေဒေါ, ဝေဒိတဗ္ဗော။

ပန– ဆက်၊ ယံ–အကြင်ယာဉ်ကို၊ အယုတ္တက်–နွားတို့ဖြင့် မကပ်ယှဉ်အပ်၊ ဓုရေ–ဌ်၊ ဧကာယ–တစ်ခုသော ထောက်တိုင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ [လှည်းဦး၏ အလယ်ဌ် ထောက်တိုင်တစ်ခုဖြင့် ထောက်ထားခြင်းဖြင့်၊] ပစ္ဆတော–လှည်းနောက်မြီးဌ်၊ဒ္ဝိဟိ–ကုန်သော၊ ဥပတ္ထမ္ဘနီဟိ စ–ထောက်တိုင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပတ္ထမ္ဘေတွာ– ထောက်၍၊ ထပိတံ– ထားအပ်၏၊ တသ–ထိုယာဉ်၏၊ တိဏ္ဏံ–ကုန်သော၊ ဥပတ္ထမ္ဘနီနံ–ထောက်တိုင်တို့၏လည်းကောင်း၊ စက္ကာနဉ္စ–တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဝသေန ပဋ္ဌ ဌာနာနိ (ဟောန္တိ)၊ ဓုရေ–ဌ်၊ ဥပတ္ထမ္ဘနီ–သည်၊

ဟေဋ္ဌာဘာဂေ–အောက်အဖို့၌၊ ကပ္ပကတာ–နှစ်ခွပြုအပ်သည်၊ သစေဟောတိ–[ယထာ ဒွိဟိဘာဂေဟိ ဟေဋ္ဌာ ပတိဋ္ဌာတိ, ဧဝံ ကတာ၊] ဆဋ္ဌာနာနိ (ဟောန္တိ၊) ပန– ကား၊ ပစ္ဆတော– ၌၊ အနုပတ္ထမ္ဘေတွာ– ၍၊ ဝုရေ– ၌၊ ဥပထမ္ဘိ တသော– ထောက်အပ်သော ယာဉ်၏သာလျှင်၊ ဥပတ္ထမ္ဘနီဝသေန–ဖြင့်၊တိဏဝါ–ကုန်သော၊စတ္တာရိဝါ–ကုန်သော၊ဌာနာနိ(ဟောန္တိ၊)[လှည်းဦး၌ ထောက်တိုင်၏ အခွမရှိလျှင် ၃, ရှိလျှင် ၄,] ဝုရေန–ဖြင့်၊ ဖလကသ ဝါ–ပျဉ်ချပ်၏သော်လည်းကောင်း၊ ဒါရုကသ ဝါ– သစ်တုံးငယ်၏သော်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ–၌၊ ထပိတသ–ထားအပ်သော လှည်း၏၊ ပေ၊ ပထဝိယံ–၌၊ ထပိတသ–၏၊ တထာ–ထို့အတူ ၃ ဌာနတို့သည်၊ (ဟောန္တိ၊) တံ–လှည်းကို၊ ဝုရံ–ကို၊ ကမ္မိတွာဝါ–ဆွဲငင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဥက္ခိပိတွာ ဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ ပုရေတော စ–မှလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆတော စ–မှလည်းကောင်း၊ ပေ ၊ စက္ကာနံ–တို့၏၊ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနေ–သည်၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ–မျှ၊ အတိက္ကန္တမတ္တေ–သော်၊ ပါရာဇိကံ။

စက္ကာနိ– လှည်းဘီးတို့ကို၊ အပနေတွာ–ဖယ်ရှား၍၊ ဝါ–ဖြုတ်၍၊ ဒ္ဝိဟိ–၂–ခုကုန်သော၊ အက္ခသီသေဟိ–ဝင်ရိုးအဦးတို့ဖြင့်၊ ဝါ–ဝင်ရိုးအစွန်တို့ဖြင့်၊ ဒါရုနံ–သစ်သားတုံးတို့၏၊ ဥပရိ, ထပိတသ–ထားအပ်သောယာဉ်၏၊ ဒွေ ဌာနာနိ (ဟောန္တိ၊) တံ–ထိုယာဉ်ကို၊ ကမ္မဿော ဝါ–ဆွဲငင်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ ဥက္ခိပဿော ဝါ–မြှောက်ပင့်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဘူမိယံ, ထပိတသ–၏၊ ဝုရေန စ–ထမ်းပိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စတူဟိ–ကုန်သော၊ အက္ခဒ္ဒိဟိစ–ဝက်စွယ်တို့အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ (ပတိဋ္ဌိတ၏ ဝိသေသန၊) ပတိဋ္ဌိတဝသေန–တည်ရာအရပ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဋ္ဌဌာနာနိ (ဟောန္တိ၊) တံ–ထိုယာဉ်ကို၊ ဝုရေ–၌၊ ဂဟေတွာ, ကမ္ဘတော–၏၊ ဥဒ္ဓိနံ–ဝက်စွယ်တို့၏၊ ပစ္ဆိမန္တေဟိ–နောက်အစွန်တို့သည်၊ ပုရိမန္တေ–ရှေ့အစွန်ကို၊ အတိက္ကန္တေ–လွန်အပ်သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ဥဒ္ဓိသု–တို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ပေ၊ ပသေ–နံပါး၌၊ ဂဟေတွာ ကမ္ဘတော, ဥဒ္ဓိနံယေဝ–တို့၏ပင်၊ တိရိယံ–ဖီလာ၊ ပတိတဋ္ဌာနသ–တည်ရာအရပ်ကို၊ အတိက္ကမေန– ခြင်းကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) မဇ္ဈေ– ၌၊

အက္ခဒ္ဒိဟိ။ ။အက္ခဒါရုနော–ကို၊ သမ္ပဋ္ဌိတ္ဌကာ–ခံတတ်ကုန်သော၊ ဟေဋ္ဌိမဘာဂေ ကပ္ပကတာ–အောက်အဖို့က နှစ်ခွပြုအပ်ကုန်သော၊ ဒွေ ဒါရုခဏ္ဍာ အက္ခဒ္ဒိယော နာမ–တာသ် ကပ္ပကတာနံ ဒ္ဝိန္နံ–တို့၏၊ ကပ္ပသီသာနိ–အခွတို့၏ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ ဣဓ အက္ခဒ္ဒိယောတိ ဝုစ္စန္တိ– ဝိမတိ။

ဂဟောတွာ, ဥက္ခိပတောာ–၏၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ–မျှ၊ (ယာနေ–သည်) ပထဝိတောာ၊ မုတ္တေ–လွတ်လတ်သော်၊ ပါရာဇိကံ၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ ဥဒ္ဓိခါဏုကာ–ဝက်စွယ်ငုတ်တို့သည်၊ နု ဟောန္တိ–အုံ့၊ သမမေဝ–အညီအမျှသာလျှင်၊ ဗဟုံ–ဘောင်ကို၊ ကတွာ မဒ္ဒေ, ဝိဒ္ဓိတွာ–ထွင်း၍၊ အက္ခသီသာနိ–ဝင်ရိုးအစွန်တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ပဝေသိတာနိ–သွင်းအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–ကုန်အုံ့၊ တံ–ထိုယာဉ်သည်၊ ဟေဋ္ဌိမတလသသ–အောက်အပြင်၏၊ သမန္တာ–ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ သဗ္ဗံ–သော၊ ပထဝိ–ကို၊ဖုသိတွာ၊ တိဋ္ဌတိ– ၏၊ တတ္ထ–ထိုယာဉ်၌၊ စတ္ဂသု–ကုန်သော၊ ဒိသာသု–တို့၌လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓဉ္စ ၌လည်းကောင်း၊ ဖုဋ္ဌဗ္ဗာနာတိက္ကမဝသေန–ထိအပ်သောအရပ်ကို လွန်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါရာဇိကံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဘူမိယံ–၌၊ နာဘိယာ– ပုံတောင်းချက်မဖြင့်၊ ထပိတစက္ကသ–ထားအပ်သော လှည်းဘီး၏၊ကေမေဝဋ္ဌာနံ (ဟောတိ၊) တသ– ထိုလှည်းဘီး၏၊ ပဗ္ဗဟိ အာကာရေဟိ ပရိစ္ဆေဒေါ (ဟောတိ၊) [ဘေးလေးဘက်နှင့် အထက်အရပ်ကို ပဗ္ဗဟိ အာကာရေဟိ–ဟုဆိုလိုသည်။] နေမိပသေန စ–အကွပ်တံကူ ဘေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာဘိယာစ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖုသိတွာ–မြေ၌ ထိ၍၊ ဋ္ဌိတသ–တည်သော လှည်းဘီး၏ [တစ်ဖက်စောင်းထောင်လျက် တည်သောဘီး၏။] ဒွေ ဋ္ဌာနာနိ(ဟောန္တိ၊) နေမိယာ–၏၊ ဥဒ္ဓိတဘာဂံ–ထောင်နေသော အဖို့ကို၊ ပါဒေန–ဖြင့်၊ အက္ကမိတွာ–နင်း၍၊ ဘူမိယံ, ဖုသာပေတွာ–ထိစေ၍၊ အရေသု ဝါ–အကန့်ဒေါက်ဆန်တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ နေမိယာ ဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ဂဟောတွာ, ဥက္ခိပန္တသ–၏၊ အတ္တနာ ၊ ပေ၊ တသ္မာ တသ္မိ–ထို မိမိပြုအပ်သော အရပ်သည်၊ ဋ္ဌိတေပိ–တည်နေပါသော်လည်း၊ အဝသေသဋ္ဌာနေ–ကြွင်းသောအရပ်သည်၊အတိက္ကန္တ မတ္တေ–လွန်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ [တည်ရာမှ တစ်ဆံဖျားမျှ လွန်လတ်သော်–ဟူလို၊] ပါရာဇိကံ၊ ဘိတ္တိ–နံရံကို၊ နိဿာယ–၍၊ ထပိတစက္ကသပိ–ထားအပ်သော လှည်းဘီး၏ လည်း၊ ပေ၊ တတ္ထ– ထိုလှည်းဘီး၌၊ ပဌမ–စွာ၊ ဘိတ္တိတော–မှ၊ မောစေန္တသ–၏၊ ထုလ္လစ္စယံ၊ ပဋ္ဌာ–၌၊ ပထဝိတော–မှ၊ ကေသဂ္ဂမတ္တာဒိဒုါရေ–တစ်ဆံဖျားမျှ ကြွမြောက်ရာ အခါ၌၊ ပါရာဇိကံ၊ ပန–ကား၊ ပဌမ–စွာ၊ ဘူမိတော–မှ၊ မောစေန္တသ–၏၊ ဘိတ္တိယံ–၌၊ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံ–တည်သောအရပ်သည်၊ သစေ နု ကုပ္ပတိ–အကယ်၍ မပျက်စီးသေးအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) ဧသေဝ နယော–တည်း၊ [မြေမှလွတ်စဉ် ထုလ္လစ္စဉ်း, နံရံမှ တစ်ဆံဖျားမျှလွတ်လျှင် ပါရာဇိက–ဟူလို၊] အထ–သို့မဟုတ်၊ အရေသု–တို့၌၊ ဂဟောတွာ–၍၊ ဟေဋ္ဌာ–သို့၊ ကမ္ပန္တသ–ဆွဲချသော ရဟန်း၏၊ ဘိတ္တိ–ကို၊ ဖုသိတွာ–၍၊ ဋ္ဌိတောကာသသ–တည်သော

အရပ်၏၊ ဥပရိမော–အထက်၌ ဖြစ်သော၊ အန္တော–အစွန်သည်၊ ဟေဋ္ဌိမံ–အောက်၌ ဖြစ်သော အစွန်ကို၊ အတိက္ကမတိ၊ ပါရာဇိကံ။

မဂ္ဂပဋိပန္နေ–ခရီးသွားနေသော၊ ယာနေ–၌၊ ယာနသာမိကော–သည်၊ ကေနစိဒေဝ–တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကရဏီယေန–ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ သြရောဟိတွာ–သက်ဆင်း၍၊ မဂ္ဂါ–လမ်းမှ၊ သြက္ကန္တော– သည်၊ ဟောဟိ၊ အထ–ထိုအခါ၊ အညော–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ပဋိပထံ၊ ရှေးရှုဖြစ်သော ခရီးကို၊ ဝါ–ခရီးရင်ဆိုင်၊ အာဂစ္ဆန္တော– သော်၊ အာရက္ခသုညံ– အစောင့်အရှောက်မှ ကင်းဆိတ်သော ယာဉ်ကို၊ ပဿိတွာ–၍၊ ယာနံ–ကို၊ အဝဟာ ရိသာမိ–ခိုးဆောင်အံ့၊ ဣတိ– ဤသို့ ကြံ၍၊ အာရောဟတိ–တက်စီးအံ့၊တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ပယောဂံ– ကို၊ ဝိနာယေဝ–၍သာလျှင်၊ ဂေါဏာ–တို့သည်၊ ဂဟေတွာ– ၍၊ ပက္ကန္တာ– ဖဲသွားကုန်အံ့၊ အဝဟာရော၊ သည်၊ နတ္ထိ၊သေသံ–ကြွင်းသော အစီအရင်သည်၊ နာဝါယံ–လှေ၌၊ ဝုတ္တသဒိသံ– ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ– အပြီးတည်း၊ [ယဒိ ပန တံ ဧဝံ ဂစ္ဆန္တံ ပဂတိ ဂမနံ ပစ္ဆိန္နိတွာ–စသည်ကို ညွှန်းသည်၊] ယာနဋ္ဌကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

ဘာရဋ္ဌဘဏ္ဍာ အခန်း

၁၀၁။ ဣတော–ဤယာနဋ္ဌကထာမှ၊ ပရံ–၌၊ (ဒသိတောဿ စပ်၊) ဘာရော ယေဝ– ဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးသည်ပင်၊ ဘာရဋ္ဌံ–ဘာရဋ္ဌ မည်၏၊ [ဘာရော ဟုတွာ တိဋ္ဌတီတိ ဘာရဋ္ဌံ–ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး အဖြစ်ဖြင့် တည်သော ဘဏ္ဍာ၊] သော–ထို ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို၊ သီသဘာရာဒီဝသေန–သီသဘာရ အစရှိသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ စတုဟာ–အားဖြင့်၊ ဒီသိတော–ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ တတ္ထ–ထို သီသဘာရ အစရှိသည်တို့၌၊ [တတ္ထ နောက်၌"သီသဘာရာဒီသု"ဟု ရှိသည် ကား တတ္ထ အစွဲကို နောက်မှ ထည့်ထားအပ်သော အပိုပါ၌သာတည်း၊] အသမ္မောဟတ္ထံ–မတွေဝေခြင်းအကျိုးငှာ၊ သီသာဒီနံ–တို့၏၊ ပရိစ္ဆေဒေါ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ တတ္ထ–ထို သီသ အစရှိသည်တို့တွင်၊ တာဝ–ခန္ဓစသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (ဒသိတသ) သီသသ–၏၊ ပုရိမဂလေ–ရှေ့ဖြစ်သော လည်းပင်း၌၊ ဝါ–လည်းပင်း၏ရှေ့၌၊ ဂလဝါဋကော–လည်ပင်း၏ တွင်းငယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ–လည်ချိုင့်သည်လည်းကောင်း၊ [ဂလ+အာဝါဋက–အဘိဓာန်၌ "အာဝါဋ" ဟု တွင်းဟော ပရိယာယ် ရှိ၏၊ "ဝါဋ"ဟု မရှိ၊] ပိဋ္ဌိဂလေ– နောက်ဖြစ်သော လည်ပင်း၌၊ ဝါ– လည်ပင်း၏နောက်၌၊ ကေသဋ္ဌိ–အချို့သူတို့၏၊ ကေသန္တေ–ဆံပင်တို့၏အဆုံး၌၊ အာဝတ္တော–ဖွေသည်၊ ဟောတိ–ရှိတတ်၏၊ ဂလသေဝ–လည်ပင်း၏ပင်၊ ဥဘောသု – ၂ ဖက်ကုန်သော၊ ပဿေသု – ဘေးတို့၌၊

ကေသဋ္ဌိ–တို့၏၊ ကေသာ– တို့သည်၊ သြရယ– အောက်သို့ဆင်း၍၊ ဇာယန္တိ– ပေါက်ကုန်၏၊ ယေ–ယင်းဆံပင်တို့ကို၊ ကဏ္ဏစူဠိကာတိ–နားပန်းဆံတို့ ဟု၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ တေသံ–ထို ဆံပင်တို့၏၊ အဓောဘာဂေါ–အောက်အဖို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ အယံ–ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေါ– အောက်ခံဖြစ်သော အပိုင်းအခြားတည်း၊ တတော– ထိုအောက်အပိုင်းအခြားမှ၊ ဥပရိ–အထက်သည်၊ သီသံ– သီသမည်၏၊ ဇာတ္တန္တရေ– ဤ အရပ်အတွင်းခံ၊ ဋ္ဌိတဘာရော– တည်သော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသည်၊ သီသဘာရောနာမ–သီသဘာရမည်၏၊ ဝါ–ဦးခေါင်းဝန် မည်၏၊ ဥဘောသု ပဿေသု, ကဏ္ဏစူဠိကာဟိ–တို့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ဟေဋ္ဌာ– အောက်အရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ကပူရေဟိ– တံထောင်ဆစ်တို့မှ၊ ပဋ္ဌာယ, ဥပရိ–သည်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိဂလာဝတ္ထာတောစ– လည်ပင်း၏နောက်ဖွေမှ လည်းကောင်း၊ ဂလာဝါဋကတော စ–လည်ချိုင့်မှ လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာယ, ဟေဋ္ဌာ–သည်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိဝေမဇ္ဈာဝတ္ထာတော စ–ကျောက်ကုန်း၏ အလယ်ဖွေမှ လည်းကောင်း၊ ဥရပရိစ္ဆေဒမဇ္ဈေ–ရင်အပိုင်းအခြား အလယ်ခံ၊ ဟဒယအာဝါဋတော စ–နှလုံးတွင်းချိုင့်မှ လည်းကောင်း၊ ဝါ–ရင်ချိုင့်မှလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာယ, ဥပရိ–သည်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓော–ခန္ဓာ မည်၏၊ ပေ၊ ခန္ဓဘာရော နာမ–မည်၏၊ ဝါ–ပခုံးဝန်မည်၏၊

ပန– ကား၊ ပိဋ္ဌိဝေမဇ္ဈာဝတ္ထာတော– ကျောက်ကုန်း၏ အလယ်ဖွေမှလည်းကောင်း၊ ဟဒယအာဝါဋတော စ–မှလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာယ, ဟေဋ္ဌာ– အောက်ခံ၊ ယာဝပါဒ နခ သိခါ– ခြေသည်းဖျား တိုင်အောင်သော အရပ်သည်၊ (အတ္ထိ၊) အယံ– ဤခြေသည်းဖျား တိုင်အောင်သော အရပ်သည်၊ ကဋိပရိစ္ဆေဒေါ– ခါးအပိုင်း အခြားတည်း၊ ပေ၊ ကဋိဘာရောနာမ– မည်၏၊ ဝါ– ခါးဝန်မည်၏၊ ပန–ကား၊ ကပူရတော ပဋ္ဌာယ, ဟေဋ္ဌာ– ခံ၊ ယာဝ ဟတ္ထနခသိခါ– လက်သည်းဖျားတိုင်အောင်သော အရပ်သည်၊(အတ္ထိ၊) အယံ–ဤ လက်သည်းဖျား တိုင်အောင်သော အရပ်သည်၊ သြလမ္ဗကပရိစ္ဆေဒေါ– တွဲလဲချရာ အရပ်၏ အပိုင်းအခြားတည်း၊ ပေ၊ သြလမ္ဗကော နာမ–မည်၏၊ ဝါ–တွဲလဲဆွဲအပ်သော ဝန်မည်၏၊ [သြလမ္ဗီယတော–တွဲလဲဆွဲအပ်၏၊ ဣတိ သြလမ္ဗကော၊ လဗိဓာတ်, ဣတ္ထပစ္စည်း ကံဟောကြ၊] ဣဒါနိ–ခံ၊ သီသေ ဘာရန္တိ အာဒီသု–တို့ခံ၊ အယံ–ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ အနုပုဗ္ဗဝိနိစ္ဆယော– အစဉ်အတိုင်းသော အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ယော ဘိက္ခု, ဣဒံ–ဤ ဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟေတွာ, ဇေတ္ထ–ဤ မည်သောအရပ်သို့၊ ယာဟိ–သွားပါလော၊ ဣတိ–သို့၊ သာမိကေဟိ, အနာဏတ္တော–မစေခိုင်းအပ်ဘဲ၊ သယမေव–အလိုလိုသာလျှင်၊

မယုံ–အား၊ ဣဒံ နာမ–ဤမည်သော ဘဏ္ဍာကို၊ ဒေထ–ပေးလိုက်ကြလော၊ အဟံ, ဝေါ– တို့၏၊ ဘဏ္ဍံ, ဝဟာမိ– ဆောင်သွားအုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြော၍၊ တေသံ– ထိုဥစ္စာရှင်တို့၏၊ ဘဏ္ဍံ– ကို၊ သီသေန–ဖြင့်၊ အာဒါယ, ဂစ္ဆန္တော–စဉ်၊ ပေ၊ ယထာဝုတ္တ သီသပရိဏ္ဍေဒံ–အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းအပိုင်းအခြားကို၊ အနတိက္ကာမေန္တော၀–မလွန်စေဘဲသာလျှင်၊ ဣတောစိတောစ, ဃံသန္တော–ပွတ်တိုက်လျက်၊ သာရေတိ ပိ– ရွှေ့မူလည်းလည်းရွှေ့စေအုံ့၊ ပေ၊ ခန္ဓံ– ပခုံးသို့၊ သြရောပိတမတ္တေ သော်၊ သာမိကာနံ– တို့၏၊ ဝဟာတု–ဆောင်သွားပါစေ၊ ဣတိ စိတ္တံ– ဤသို့သော စိတ်သည်၊ ကိဉ္စာပိ အတ္ထိ–အကယ်၍မူလည်း ရှိစေဦးတော့၊ ပန– ထိုသို့ပင် ရှိပါသော်လည်း၊ တေဟိ–ထို ဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ အနာဏတ္တတ္တာ–မစေခိုင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ ခန္ဓံ–သို့၊ အနောရောပေတွာ ပိ– မချမူ၍လည်း၊ ပေ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ပန–ကား၊ ယမကဘာရသ– အစုံဖြစ်သော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး၏၊ ဧကော–တစ်ဘက်သော၊ ဘာရော–သည်၊ သီသေ–၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ဧကော(ဘာရော) ပိဋ္ဌိယံ–ကျောက်ကုန်း၌၊ (ပတိဋ္ဌာတိ၊) တတ္ထ–ထိုယမကဘာရ၌၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ သုဒ္ဓသီသဘာရာဒီနံယေ၀–သက်သက်သော သီသဘာရ အစရှိသည်တို့၏ သာလျှင်၊ ၀သေန, အယံ ဒေသနာ–ကို၊ အာရဒ္ဓါ– အားထုတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ [ပါဠိတော်၌ ယမကဘာရ မပါဘဲ သီသဘာရ စသည်သာ ပါသည်–ဟူလို၊] စ–ဆက်၊ ယော အယံ–အကြောင်အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ပေ၊ ခန္ဓဘာရာဒီသုပိ, အယမေ၀–ဤဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်သည်သာ၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ ပန–ကား၊ ဟတ္ထေဘာရံတိ ဧတ္ထ–၌၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ, သြကမ္မကော–တွဲလဲဆွဲအပ်သော ဝန်ကို၊ ဟတ္ထေဘာရောတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ သော–ထိုတွဲလဲဆွဲအပ်သောဝန်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပဌမံယေ၀–လျှင်၊ ဘူမိတော ဝါ–မြေမှမူလည်း၊ ဂဟိတော–ယူအပ်သည်၊ ဟောတု–စေ၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန–စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့်၊ သီသာဒီဟိ ဝါ–ဦးခေါင်း အစရှိသည်တို့မှမူလည်း၊ (ဂဟိတော ဟောတု၊) ဟတ္ထေ ဘာရောတ္ထေ၀–ဟူ၍သာ၊ သခ်ံ ဂစ္ဆတိ၊ တံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ထေယျစိတ္တေန, တာဒိသံ–ထိုကဲ့သို့ရှိအပ်သော၊ (ခိုးမှုဖြစ်လောက်သော–ဟူလို၊)၊

အနာဏတ္တတ္တာ။ ။ဥပနိက္ခိတ္တ ဘဏ္ဍာ မဟုတ်ဟု ပြလိုမှု "အနာဏတ္တတ္တာ" ဟု ဆိုသည်၊ ဥစ္စာရှင်က ယူသွားပါလေ– ဟုခိုင်းလျှင် အပ်နှံအပ်သော ဥပနိက္ခိတ္တဘဏ္ဍာ ဖြစ်ရကား ပခုံးပေါ် ချရုံမျှဖြင့် ပါရာဇိက မကျ၊ ဥစ္စာရှင်က ဓုရနိက္ခေပပြုမှ ပါရာဇိက ကျသည်။

ဂဟနဋ္ဌာန်–တောရှုပ် အရပ်ကို၊ ဒိသွာ, ဘူမိယံ ဝါ–ဌိသော်လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆာဒီသု ဝါ–ချဲ့ အစရှိသည်တို့ဌိသော် လည်းကောင်း၊ နိက္ခိပန္တ သ–ချသော ရဟန်း၏၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ ဘူမိတော ဂဏှတိတိဇတ္ထ–ဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) တေသံ ဘာရာနံ–တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ဝန်ကို၊ ပါတရာသာဒိကာရဏာ–နံနက်စာ စားလိုခြင်း အစရှိသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ပေ၊ ဥဒ္ဒရန္တ သ–ကြွမြောက်သော ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ဣတိ–တည်း၊–––ဘာရဋ္ဌကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

အာရာမဋ္ဌဘဏ္ဍာ အခန်း

၁၀၂။ အာရာမဋ္ဌေပိ–အာရာမဋ္ဌဘဏ္ဍာဌ်လည်း၊ တာဝ–အာရာမဋ္ဌမှ ရှေးဦးစွာ၊ အာရာမံ–ကို၊ ဒသေန္တော (ဟုတ္တာ၊) အာရာမောနာမ ပုပ္ဖါရာမော ဖလာ ရာမောတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ၊ တေသု–ထိုပန်းခြုံ, သစ်သီးခြုံတို့တွင်၊ ဝဿိကာဒီနံ–မိုးဆွေပန်း အစရှိသည်တို့၏၊ ပုပ္ဖနကော–ပွင့်ရာ အရပ်သည်၊ ပုပ္ဖာရာမော–ပုပ္ဖာရာမမည်၏၊ [ပုပ္ဖန္တိ ဇတ္ထာတိ ပုပ္ဖနော၊ ပုပ္ဖနောယေဝ ပုပ္ဖနကော၊ ပုပ္ဖာနံ + အာရာမော ပုပ္ဖာရာမော၊] အမ္ဗဖလာဒီနံ–သရက်သီး အစရှိသည် တို့၏၊ ဖလနကော–သီးရာအရပ်သည်၊ ဖလာရာမော–မည်၏၊ အာရာမေ–အာရာမ်ဌ်၊ ဝါ– ခြုံဌ်၊ စတူဟိ–ကုန်သော၊ ဌာနေဟိ–ဘူမဋ္ဌစသောဌာနတို့ဖြင့်၊ နိက္ခိတ္တသ– ထားအပ်သောဘဏ္ဍာ၏၊ ဝိနိစ္ဆယော– သည်၊ ဘူမဋ္ဌာဒီသု–ဘူမဋ္ဌ အစရှိသော ဘဏ္ဍာတို့ဌ်၊ ဝုတ္တနယောဇေ၀၊ ပန– ကား၊ တတ္ထဇာတကေ–ထိုခြုံဌ်ပေါက်သော၊ ဘဏ္ဍေ– ဘဏ္ဍာတွင်၊ မူလန္တိ– ကား၊ ဥသီရဟိရိဝေရာဒိကံ–ပန်းရင်း, ဖာလာ အစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ– သော၊ မူလံ– အမြစ်တည်း၊ တံ–ထိုအမြစ်ကို၊ ဥပဟာရေတွာ– နုတ်၍၊ ဂဏှန္တ သ ဝါ– ယူသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဥပဟာဋိတံ– နုတ်ပြီးကို၊ ဂဏှန္တ သ ဝါ– သော၊ (ဘိက္ခုနော– ၏၊)၊ ပေ၊ ကန္ဒောပိ– အဥကိုလည်း၊ မူလနေ၀– ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟိတော၊ [ပါဠိတော်ဌ် တိုက်ရိုက်မလာသော ကန္ဒကို မူလဖြင့်သိမ်းယူပါ–ဟူလို၊] စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ– ဤအမြစ်ဌ်၊ ဥပဟာရေန္တ သ–နုတ်ယူသော ရဟန်း၏၊ အပုမတ္တောကေပိ–အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော အမြစ်သည်၊ အစ္ဆိန္နေ–မပြတ်သေးမီ၊ ထုလ္လစ္ဆယမေ၀ (ဟောတိ၊) တတ္ထ–ထိုသို့ထုလ္လစ္ဆဉ်း အာပတ်သင့်ရာဌ်၊ ဝိနိစ္ဆယော–ကို၊ ဘိသေ–ကြာစွယ်ဌ်၊ ပေ၊ တစ္ဆန္တိ -ကား၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ ဝါ–ဆေးအကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ရဇနတ္ထာယ ဝါ–ဆိုးရည်အကျိုးငှာ သော်လည်းကောင်း၊ ဥပယောဂ ဂမနုပဂံ–ယှဉ်ကပ်အပ်, သုံးစွဲအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော အခေါက်အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သော၊ [ဥပယုဇ္ဇိတဗ္ဗောတိ ဥပယောဂေါ၊ ဥပယောဂံ–သုံးစွဲအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ–ရောက်တတ်၏၊

ဣတိ ဥပယောဂဂမနံ၊ ဥပယောဂဂမနံ ဥပဂစ္ဆတီတိ ဥပယောဂဂမနုပဂံ-သုံးလောက်စွဲလောက်သော-ဟူလို၊] ယံကိဉ္စိ-သော၊ ရက္ခတ္တစံ-သစ်ခေါက်တည်း၊ တံ-ထိုသစ်ခေါက်ကို၊ [စာအုပ်အများ၌ "တံ" ကျနေသည်၊] ဥပ္ပာဒေတွာ-ခွာ၍၊ ဂဏ္ဍန္တိ သ ဝါ-သော၊ ဥပ္ပာဒိတံ-ခွာအပ်ပြီးကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ သ ဝါ-သော၊ (ဘိက္ခုနော-၏)၊ ပေ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ပုပ္ဖန္တိ-ကား၊ ဝဿိက မလ္လိကာဒိကံ-မိုးဆွေပန်း, ကြက်ရုန်းပန်း အစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ပုပ္ဖံ-ပန်းတည်း၊ တံ-ထိုပန်းကို၊ သြစိနိတွာ-ဆွတ်၍၊ ဂဏ္ဍန္တိ သ ဝါ-သော၊ သြစိနိတံ-ဆွတ်အပ်ပြီးကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ သ ဝါ-သော၊ (ဘိက္ခုနော) ဥပ္ပလပဒုမေသု-ကြာညို, ပဒုမ္မာကြာတို့၌၊ပေ၊ ဟိ-မှန်၊ ပုပ္ဖာနံပိ-ပန်းတို့၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ ဝါ-အညွှာသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနံ ဝါ-အညွှာဝယ် ပန်းတို့၏ဖွဲ့တည်ရာ အရပ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ [ဗန္ဓနန္တိ-ပုပ္ဖါနံဝဏ္ဏေ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံ၊] အစ္ဆိန္နံ-သည်၊ (သမာနံ) ရက္ခတိ၏-၏၊ ပန-ဆက်၊ ဝဏ္ဏဗ္ဗန္ဓရေ-အညွှာ၏ အတွင်း၌၊ ကေသဉ္စိ-အချို့ပန်းတို့၏၊ သူစိကာ-အမျှင်သည်၊ ဟောတိ - ရှိတတ်၏၊ သာ - ထိုအမျှင်သည်၊ နိ ရက္ခတိ၊ ဖလန္တိ-ကား၊ အမ္ဗဖလတာလဖလာဒိကံ - သရက်သီး, ထန်းသီး အစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အသီးတည်း၊ တံ - ထို အသီးကို၊ ပေ၊ လဂ္ဂိတကထာယံ- ချိတ်ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုပြဆိုရာ စကားရပ်၌၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ အပနေတွာ-သစ်ပင်မှ ဖယ်၍၊ ထပိတံ-ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ ဘူမဋ္ဌာဒိသင်္ဂဟိတမေဝ-ဘူမဋ္ဌ အစရှိသော ဘဏ္ဍာဖြင့် သိမ်းယူအပ်သည်သာ။

အာရာမံ အဘိယုဇ္ဇတိတိ-ကား၊ ပရသန္တကံ-သူတစ်ပါးတို့၏ ဥစ္စာကို၊ အယံ-ဤဥစ္စာသည်၊ မမ-၏၊ သန္တကော-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ မုသာ-ကို၊ ဘဏိတွာ-ပြော၍၊ အဘိယုဇ္ဇတိ-မိမိရမ္မ ရှေးရှုအားထုတ်၏၊ ["စောဒေတိ-စောဒနာ၏၊ အဋ္ဌကရောတိ- တရားစွဲ၏"ဟု အဓိပ္ပာယ်အနက် ဖွင့်၏၊] အဒိန္နာဒါနသ-၏၊ ပယောဂတ္တာ-ပယောဂ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ သာမိကသ ဝိမတိ ဥပ္ပာဒေတိတိ-ကား၊ ဝိနိစ္ဆယကုသလတာယ-ဆုံးဖြတ်မှု၌ ကျွမ်းကျင်သူ၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဗလဝနိသိတာဒိဘာဝေနဝါ-အားရှိသူကို မှီရသူ အစရှိသူ၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အာရာမ သာမိကသ-၏၊ သံသယံ-သံသယကို၊ (ယုံမှားမှုကို၊) ဇနေတိ-ဖြစ်စေအံ့၊ ကထံ-သနည်း၊ ဟိ-ချဲ့၊ တံ-ထိုတရားစွဲသောရဟန်းကို၊ တထာ-ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ [ဝိနိစ္ဆယကုသလ, ဗလဝနိသိတဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊]

ဝိနိစ္ဆယပွဿုတံ- အဆုံးအဖြတ်၌လေ့ကျက်နေသည်ကို၊ [ဝိနိစ္ဆယေ နိယုတ္တံ (ယှဉ်နေသည်ကို)ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၊] ဒီသွာ, သာမိကော- အာရာမ်ရှင်သည်၊ စိန္တေတိ၊(ကိုး၊) အဟံဣမံ အာရာမံ, အတ္တနော- မိမိ၏ဥစ္စာကို၊ ကာတုံ, သက္ခိဿာမိနုခေါ- စွမ်းနိုင်ပါအုံ့လော၊ နု သက္ခိဿာမိနုခေါ- လော၊ဣတိ- (စိန္တေတိ၊) ဧဝံ- ဤသို့၊ တဿ-ထိုအာရာမ်ရှင်၏၊ ဝိမတိ-တွေးတောယုံမှားခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ- ဖြစ်လတ်သော်၊ တေန- ထိုတရားစွဲသော ရဟန်းသည်၊ ဥပ္ပာဒိတာ-ဖြစ်စေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ပေ၊ ဓုရံ နိက္ခိပတိတိ-ကား၊ ယဒါ ပန-ကား၊ သာမိကော-သည်၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ ထဒ္ဓေါ-ခက်ထန်၏၊ ကက္ခဠော-ကြမ်းတမ်း၏၊ မေ-၏၊ ဧဝံတဗ္ဗဟွစရိယန္တ ရာယမ္ပိ-အသက်၏ အန္တ ရာယ်, ဗြဟ္မစရိယ၏ အန္တ ရာယ်ကိုမူလည်း၊ ကရေယ္ယ-ပြုရာ၏၊ ဒါနိ-၌၊ မေ-အား၊ ဣမိနာ အာရာမေန-ဖြင့်၊ အလံ-တော်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဓုရံ-လုံ့လဝီရိယကို၊ နိက္ခိပတိ-လျှော့ချအုံ့၊ အဘိယုဇ္ဇကော-တရားစွဲသော ရဟန်းသည်၊ သယမ္ပိ-ကိုယ်တိုင်ကလည်း၊ ကတဓုရနိက္ခေပေါ-ပြုအပ်ပြီးသော လုံ့လဝီရိယကို လျှော့ချခြင်းရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ပါရာဇိကံ အာပဇ္ဇတိ။

၈ ပန-ထပ်၍ဆက်ဦးအုံ့၊ သာမိကေန-သည်၊ ဓုရေ-ကို၊ နိက္ခိတ္တေပိ-လျှော့ချအပ်ပြီးပါသော်လည်း၊ အဘိယုဇ္ဇကော-သည်၊ ဓုရံ-ကို၊ အနိက္ခိပိတ္တာဝ-လျှင်၊ ဣမံ-ဤရဟန်းကို၊ သုဒ္ဓ-စွာ၊ ပိဋ္ဌေတ္တာ-နှိပ်စက်ပြီး၍၊ မမ- ၏၊ အာဏာပဝတ္တိ- အာဏာဖြစ်ပုံကို၊ ဝါ-အာဏာစွမ်းကို၊ ဒဿေတ္တာ- ပြပြီး၍၊ ကိကံ်ရပ္ပဋိသာဝိဘာဝေ- ကိကံ်ရပ္ပဋိသာဝိ အဖြစ်၌၊ ဝါ- အဘယ်ကို

ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်၌၊ နံ- ထို၌ဥစ္စာရှင်ကို၊ (ပိုဟန်တူ၏၊) ဓုရနိက္ခိပတိ။ ။ဥသာဟ ထပေတိ- အားထုတ်ခြင်းကို ရပ်ထားလိုက်၏၊ ဓုရံကို ဥသာဟ်ဟုဖွင့်၏၊ နိက္ခိပတိအရ"ချထားခြင်း" ဟူသည်လည်း တစ်စုံတစ်ခုကို အောက်၌ ချထားခြင်းမျိုး မဟုတ်, ဆက်၍ အားမထုတ်တော့ဘဲ ဝီရိယကို ရပ်ထားလိုက်ခြင်းတည်း- ဟု ဆိုလိုသည်၊ ထို့ကြောင့် "အတ္တနော သန္တကကရဏေ(ကိုယ့်ဥစ္စာဖြစ်အောင် ပြုခြင်း၌) နိရသာဟောဟ ဟောတိတိ အတ္ထော" ဟု ဋီကာ၌ အဓိပ္ပာယတ္ထဖွင့်သည်။

ကိကံ်ရပ္ပဋိသာဝိဘာဝေ။ ။ကိ ကာရံ-ပြုအပ်သော အမှုကား အဘယ်ပါနည်း ဟူသောစကားကို + ပဋိသာဝိ- ကြားစေလေ့ရှိသူ၊ ဝါ- မေးလေ့ရှိသူ၊ "ဘာလုပ်စရာရှိပါသလဲ"ဟု မေး၍ ခိုင်းသမျှကိုပြုလေ့ ရှိသူကို "ကိကံ်ရပ္ပဋိသာဝိ" ဟု ခေါ်၏၊ ဝဿ ဘာဝေါ ကိကံ်ရပ္ပဋိသာဝိဘာဝေါ-ခိုင်းသမျှကို ပြုလုပ်ရခြင်း။

ထပေတွာ–ထားပြီး၍၊ ဒဿာမိ–ပြန်ပေးအုံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ဒါတဗ္ဗာဘာဝေ–ပြန်ပေးထိုက်သည်၏ အဖြစ်၌၊ သဉ္ဇဿဟော–အားထုတ် ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၊ အထ ဟောတိ–အုံ့၊ ဧဝံသတိ၊ တာဝရက္ခတိ၊ အဘိ ယုဇ္ဈကော, အစ္ဆိန္ဒိတွာ–လုယူပြီး၍၊ ဒါနိ–၌၊ နံ–ထိုအာရာမ်ကို၊ ဣမဿ–ဤ ဥစ္စာရှင်အား၊ နဒဿာမိ–မပေးတော့အုံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ဓုရံ, အထာပိ နိက္ခိပတိ–အကယ်၍မူလည်း လျှော့ချအုံ့၊ သာမိကော ပန–ကား၊ ဓုရံ, နှ နိက္ခပတိ–အုံ့၊ ပက္ခံ–အသင်းအပင်းကို၊ ပရိယေသတိ– ရှာနေသေးအုံ့၊ ကာလံ– လျောက်ပတ်သော အခါကို၊ (သူကနိုင်လောက်ရာ အခါကို၊) အာဂမေတိ–ဆိုင်းငံ့နေ သေးအုံ့၊ လဒ္ဓိပရိသံ–ကို၊ တာဝ နှ လဘာမိ–မရသေး၊ ပစ္ဆာ–မှ၊ ဇာနိဿာမိ– သိရအုံ့၊ ဝါ–သိရလိမ့်မပေါ့၊ ဣတိ–သို့၊ ပုနဂဟေဏယေဝ–ပြန်၍ ယူခြင်း၌သာလျှင်၊ ပေ၊ ယဒါပန–ကား၊ သောပိ– ထိုတရားစွဲသော ရဟန်းသည်လည်း၊ နဒဿာမိ–ပြန်မပေးတော့အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့လည်းကောင်း၊ သာမိကော ပိ, နှ လစ္ဆာမိ–ရမည် မဟုတ်တော့၊ ဣတိ–လည်းကောင်း၊ ဇဝံ–သို့၊ ဥဘောပိ–၂ ယောက်လုံးသည်လည်း၊ ဓုရံ, နိက္ခိပန္တိ–ကုန်အုံ့၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ အဘိယုဇ္ဈိတွာ, ဝိနိစ္ဆယံ–ကို၊ကုရမာနော–ပြုနေစဉ်၊ ဝိနိစ္ဆယေ–သည်၊ အနိဋ္ဌိတေ–မပြီးသေးမီ၊ သာမိကေ နှ ပိ, ဓုရနိက္ခေပေ–ကို၊ အကတေ–မီ၊ ပေ၊ တတော–ထိုခြိမ့်၊ ကိဋ္ဌိ–သော၊ ပုပ္ပံဝါ–ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဖလံ ဝါ–ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏှာတိ–အုံ့၊ ဘဏ္ဍဂ္ဃေန–ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော။

ဓမ္မံစရန္တောတိ–ကား၊ဘိက္ခုသံဃေ ဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ရာဇကုလေ ဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆယံ, ကရောန္တော–စဉ်၊ သာမိကံပရာဇေတီတိ–ကား၊ ဝိနိစ္ဆယိကာနံ–တရားဆုံးဖြတ်မှု၌ ယှဉ်ကုန်သော တရားသူကြီးတို့အား၊ ဥဏ္ဏောဠံ–တံစိုးလက်ဆောင်ကို၊ ဒတ္တာ–ပေးပြီး၍၊ ကူဋဿကိံ–ကောက်ကျစ်သော သက်သေကို၊ သြတာရေတွာ–သွင်းချ၍၊ အာရာမသာမိကံ–ကို၊ ဇိနာတိ–နိုင်အုံ့၊ ဣတိအတ္ထော၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာတိ–ကား၊ ကေဝလံ–အခြားရဟန်းများနှင့်မဖက် သက်သက်၊ တဿေဝ–ထိုတရားစွဲသော ရဟန်း၏သာ၊ (ပါရာဇိကံ) နှ (ဟောတိ၊) ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး၊ သဠ္ဓိစ္ဓ–သညာနှင့်တကွ စေ့ဆော်၍၊ တဿ–ထို တရားစွဲသော ရဟန်း၏၊ အတ္ထသာဓနေ–ကိစ္စကို ပြီးစေခြင်း၌၊ ပဝတ္တာနံ–ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ–ပါဝင်ကုန်သော၊ ကူဋဝိနိစ္ဆယိကာနမ္ပိ–ကောက်ကျစ်သောတရားသူကြီး ဝိနည်းခိုရ်တို့၏လည်းကောင်း၊ [ကူဋဝိနိစ္ဆယေ နိယုတ္တာနံ ဝိနယဓရာနံ၊] ကူဋသက္ခိနမ္ပိ–ကောက်ကျစ်သော သက်သေရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ–တို့၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ဇတ္တု–ဤသို့ တရားစွဲ

ရာဌ်၊ သာမိကသ– ၏၊ ပေ၊ ဟိ–မှန်၊ အနိုက္ခိတ္တဝုရော–မချအပ်သေးသော လုံ့လဝိရိယ ရှိသူသည်၊ အပရာဇိတောဝ–ရှုံးစေအပ်သူ မဟုတ်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ဓမ္မံစရန္တော ပရဇ္ဇတိတိ–ကား၊ ဓမ္မေန–ဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့်၊ ဝိနယေန–စောဒနာသရဏာဝိနည်းဖြင့်၊ သတ္ထုသာသနေန–မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယသ–၏၊ ပဝတ္တတ္တာ–ကြောင့်၊ သယံ–ကိုယ်တိုင် [တရားစွဲသော ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊] ပရာဇယံ သစေ ပါပုဏာတိ ဒေဝမ္မိ–ဤသို့ရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ပါသော်လည်း၊ မုသာဝါဒေန–ဖြင့်၊ သာမိကာနံ–တို့ကို၊ ပိဋ္ဌာကရဏာပစ္စယာ–ညှဉ်းဆဲမှုကို ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊ အာရာမဒ္ဒကထာ–အာရာမဒ္ဒဘဏ္ဍာ ကို ဆိုရာစကားရပ်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဝိဟာရဒ္ဒဘဏ္ဍာ အခန်း

၁၀၃။ ဝိဟာရဒ္ဒေပိ–ဝိဟာရဒ္ဒဘဏ္ဍာဌ်လည်း၊ စတူဟိ, ဌာနေဟိ–ဘူမိစသော ဌာနတို့ဖြင့်၊ နိက္ခိတ္တံ–ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ စ–ဆက်၊ ဇေတ္ထ–ဤ ဝိဟာရဒ္ဒဘဏ္ဍာဌ်၊ အဘိယောဂေပိ–တရားစွဲခြင်းဌ်လည်း၊ စာတုဒ္ဒိသံ–အရပ်လေးမျက်နှာရှိသော၊ ဝါ–အရပ်လေးမျက်နှာဌ် အပိတ်အပင် မရှိလှည့်လည်သွားလာသော၊ သံဃံ–ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–ရည်စူး၍၊ ဘိက္ခုနုံ–တို့အား၊ ဒိန္နံ–သော၊ ဝိဟာရံ ဝါ–ကျောင်းတိုက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပရိဝေဏံ ဝါ–ကျောင်းတိုက်အတွင်း ပရိဝုဏ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာဝါသံ ဝါ–ပရိဝုဏ်အတွင်း ကျောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ မဟန္တမ္ပိ–အကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကမ္ပိ–ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိယုဇ္ဇတော–တရားစွဲသော ရဟန်း၏၊ အဘိယောဂေါ–သည်၊ နေ ရဟတိ–မတက်ရောက်၊ ဝါ–အထ မမြောက်၊ အစ္ဆိန္နတ္တာ–လုပ်၍၊ ဂဏ္ဌိတုံပိ, နေ သက္ကောတိ–နိုင်၊ ကသ္မာ–နည်း၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏၊ ဓုရနိက္ခေပါဘာဝတော– ဓုရနိက္ခေပ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ (ကသ္မာ– အဘယ့်ကြောင့် ဓုရေနိက္ခေပ မရှိသနည်း၊)

သဗ္ဗေသံ ပါရာဇိကံ။ ။ဤနေရာကို သတိထား၍ ဒုတိယ ပါရာဇိကကို လေးစားသော လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်များသည် တရားသူကြီး ဝိနည်းဓိုရ် လုပ်ရလျှင် လည်းကောင်း–သက်သေပါရလျှင်လည်းကောင်း အဂတိမလိုက်မိအောင် အထူးဆင်ခြင်ရာ၏၊ တရားသူကြီး ဝိနည်းဓိုရ် မလုပ်ရအောင်, သက်သေ မလိုက်ရအောင် ရှောင်နိုင်လျှင်ကား သာ၍ အပြစ်ကင်း၏၊ မရှောင်သာ၍ ဝိနည်းဓိုရ်လုပ်ရလျှင်ကား သံသယ ဖြစ်လောက်သော အရာဝယ် မိမိက အပြီးအပြတ် မဆုံးဖြတ်လိုက်သေးဘဲ မိမိ ထင်မြင်ချက်ကိုသာ ပြောပြ၍ အခြားဝိနည်းဓိုရ်ထံ အဆုံးအဖြတ် ခံပါဦးဟု– ညွှန်ပြပါလေ။

ဟိ–အကြင့်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ–ဤဝိဟာရ စသည်၌၊ သဗ္ဗေ–ကုန်သော၊ စာတုဒ္ဒိသာ–ကုန်သော၊ ဝါ–ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဓုရနိက္ခေပံ–ကို၊ နိ ကရောန္တိ၊ ဣတိ–ကြောင့်တည်း၊ ပန–ကား၊ ဒီဃဘာဏကာဒိ ဘေဒဿ–ဒီဃဘာဏက အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ဂဏဿ ဝါ–ဂိုဏ်း၏သော်လည်းကောင်း၊ ဧကပုဂ္ဂလဿ ဝါ–တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်၏သော်လည်းကောင်း၊ သန္တိကံ–ကို၊ အဘိယုဇ္ဈိတွာ–၍၊ ဂဏာနုဂ္ဂေါ–ယူသောရဟန်းသည်၊ တေ–ထိုဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဓုရံ, နိက္ခိပါပေတုံ–လျှော့ချစေခြင်းငှာ၊ သဏ္ဌာတိ၊ တသ္မာ တတ္ထ–ထို ဝိဟာရဋ္ဌဘဏ္ဍာ၌၊ ပေ၊ ဣတိ–တည်း၊––ဝိဟာရဋ္ဌကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ခေတ္တဘဏ္ဍာ အခန်း

၁၀၄။ ခေတ္တဋ္ဌေပိ–ခေတ္တဋ္ဌဘဏ္ဍာ၌လည်း၊ တာဝ–ခေတ္တဋ္ဌမှ ရေးဦးစွာ၊ ခေတ္တံ–လယ်ယာကို၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္တာ)၊ ခေတ္တံနာမ၊ ပေ၊ ဇာယတီတိ–ဟူ၍၊ အာဟ၊ တတ္ထ–ထိုခေတ္တံ နာမအစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏန္တိ–ကား၊ သာလိ အာဒီနိ–သလေး အစရှိကုန်သော၊ သတ္ထ–ကုန်သော၊ ဓညာနိ–စပါးတို့တည်း၊ အပရဏ္ဏန္တိ–ကား၊မုဂ္ဂမာသာဒီနိ– ပဲနောက်ပဲကြီး အစရှိကုန်သော ပဲတို့တည်း၊ ဥစ္ဆုခေတ္တာဒိကမ္မိ–ကြံခင်း အစရှိသည်ကိုလည်း၊ ဧတ္ထေဝ–ဤ ခေတ္တဋ္ဌပင်၊ သင်္ဂဟိတံ–သိမ်းယူအပ်၏၊ ဣဓပိ–ဤ ခေတ္တဋ္ဌဘဏ္ဍာ၌လည်း၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ တတ္ထဇာတကေ–ထိုလယ်ယာ၌ပေါက်သော ဘဏ္ဍာတွင်၊ သာလိသီသာဒီနိ–သလေးနှံ အစရှိသည်တို့ကို၊ နိရမ္မိတွာ ဝါ–မဖြတ်မူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဧကမေကံ–တစ်နှံစီ တစ်နှံစီကို၊ ဟတ္ထေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ [ဧဝဖြင့် တံစဉ်ကိုကန့်၊] ဆိန္နိ တွာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အသိတေန–တံစဉ်ဖြင့်၊ လာယိတွာ ဝါ–ရိတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟူနိ– များစွာသော ပဲပင်တို့ကို၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဥပ္ပာဋေတွာဝါ– နုတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍန္တသ– ၏၊

နိရမ္မိတွာဝါ။ **ပေ**။ **ဂဏ္ဍန္တသ**။ ။ဝါ ပါသော ကြိယာဝိသေသနပုဒ်များကို ဂဏ္ဍန္တသ၌စပ်၊ နိရမ္မိတွာဂဟဏ– ဟူသည် ကောက်ပင်အနှံကို မဖြတ်ဘဲ ကောက်သီးကလေးများကို ခြွေ၍ယူခြင်းတည်း၊ [အဗ္ဘဓာတ်သာ ဟိ'သာ အနက်ရှိသောကြောင့် "နိရဗ္ဘိတွာ"ဟု ရှိမှ ကောင်းမည်ထင်သည်၊ ရဘိဓာတ်ကြ၍ "နိရမ္ဘိတွာ" ဟု ပြင်ကြ၏၊ ရှေ့က ပတိသေဓ နိ အက္ခရာရှိ၍ နောက်၌ သရရှိလျှင် (ရ) လာရိုးတည်း၊ မလာနိုင်လျှင် "နိ"ဟု ဒီဃ ရှိရိုးတည်း၊ ထို ရဘိဓာတယ် မှန်လျှင် "နိ" မရှိနိုင်၊] ဧကမေကံတိ–ဧကမေကံ ဝိဟိသိသံ– ဥပ္ပာဋေတွာဝါတိ မုဂ္ဂမာသာဒိနိ ဥဒ္ဓရိတွာဝါ၊ [ရှေ့ဝါ ၄ ချက်နှင့် ယသ္မိံ ဗီဇေဝါ– စသည်၌ ဝါ ၄ ချက်ကို အစဉ်အတိုင်း အဓိပ္ပာယ်စပ်ပါ၊]

ယသ္မိံ ဗီဇေ ဝါ–အကြင် အစေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ (ယသ္မိံ) သိသေ ဝါ–အကြင် အနုံ၌သော်လည်းကောင်း၊ (ယသံ) မုဋ္ဌိယံ ဝါ–အကြင် လက်ဆုပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ (ယသ္မိံ) မုဂ္ဂမာသာဒိဖလေ ဝါ–အကြင် ပဲနောက် ပဲကြီးအစရှိသော အသီး၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု–ပါရာဇိကဝတ္ထုသည်၊ ပူရတိ– ပြည့်၏၊ တသ္မိံ (ဗီဇေ ဝါ)–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ (တသ္မိံ သိသေ–ဝါ, တသံမုဋ္ဌိယံ ဝါ,တသ္မိံ မုဂ္ဂမာသာဒိဖလေ ဝါ– ကိုသော်လည်းကောင်း၊) ဗဟုနာ–အဖွဲ့အညွှာမှ၊ မောစိတမတ္တေ–လွတ်စေအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ပန–ကား၊ အစ္ဆိဒ္ဒမာနော–မပြတ်သေးသော၊ ဒဏ္ဍကော ဝါ–ရိုးတံသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါကော ဝါ–လျှော်မျှင်သည် သော်လည်းကောင်း၊ တစော ဝါ–အခေါက်အခွံသည် သော်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တကော ပိ–အနည်းငယ်သည်လည်း၊ ရက္ခတိ၊ ဝိဟိနာဋ္ဌ–ကောက်ရိုးသည်၊ ဒီဃမ္ပိ–အရှည်သည်လည်း၊ ဟောတိ– ရှိ၏၊ ယာဝ– လောက်၊ အန္ဓောနာဋ္ဌတော–ကောက်ရိုးအတွင်းမှ၊ ဝိဟိသိသဒဏ္ဍကော– ကောက်နုံတံ သည်၊ နု နိက္ခမတိ–သေး၊ တာဝ– လောက်၊ ရက္ခတိ၊ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ, နာဋ္ဌတော – ကောက်ရိုးမှ၊ ဒဏ္ဍကသ – ရိုးတံ၏၊ ဟေဋ္ဌိမတလေ– သည်၊ နိက္ခန္တေ– သော်၊ ဘဏ္ဍဂ္ဂေန ကာရေတဗ္ဗော၊ ပန – ကား၊ အသိတေန လာယိတ္တာ, ဂဏ္ဌတော – ၏၊ မုဋ္ဌိဂတေသု – လက်ဆုပ်၌ ရောက်ကုန်သော ကောက်ပင်တို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ ဆိန္နေသုပိ – ပြတ်ပြီးပါကုန် သော်လည်း၊ သီသာနိ – အနုံတို့သည်၊ ဧဋ္ဌိတာနိ–ရှုပ်ထွေးနေကုန်သည်၊ [ပြတ်ပြီးနှင့်မပြတ်သေးတို့ ရှုပ်ထွေးနေကြသည်၊] သစေ (ဟောန္တိ၊) (ဧဝံသတိ၊) တာဝ ရက္ခန္တိ ပန–ကား၊ ဝိဇ္ဇေတ္တာ–ဖြေရှင်းပြီး၍၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံပိ, ဥက္ခိပတော–၏၊ ဝတ္ထု သစေ ပူရတိ၊ (ဧဝံသ္တိ၊) ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ပန– ဆက်၊ သာမိကေဟိ လာယိတ္တာ, ထပိတံ– ထားအပ်သောကောက်ကို၊ သဘုသံဝါ–ဖွဲနှင့်တကွကို သော်လည်းကောင်း၊ အဘုသံ ဝါ–ဖွဲ့မရှိသည်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ကတ္တာ ဂဏ္ဌတော–၏၊ ယေန– အကြင် ကောက်ဖြင့်၊ ဝတ္ထု ပူရတိ၊ တသ္မိံ–ထို ကောက်ကို၊ ဂဟိတေ– ယူအပ်ပြီးသော်၊ ပါရာဇိကံ၊ သစေ ပရိကပ္ပေတိ– အကယ်၍ ကြံအုံ့၊ (ကိံ၊) ဣဒံ–ဤကောက်ကို၊ မဒ္ဒိတ္တာ–နယ်၍၊ ပမ္ဘောဒ္ဌေတ္တာ– ခါ၍ (လှော့၍၊) သာရမေဝ–အနှစ်ကိုသာ၊ ဂဏှိဿာမိ, ဣတိ–သို့၊ (သစေ ပရိကပ္ပေတိ၊) (ဧဝံသတိ၊) တာဝ ရက္ခတိ၊ ပေ၊ ပစ္ဆာ–၌၊ ဘာဇနဂတေ–တော်င်း၌ ရောက်သည်ကို၊ ကတမတ္တေ – ပြုအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊

ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ပန- ဆက်၊ ဇေ္ဌ-ဤခေတ္တဋ္ဌဘဏ္ဍာဌ်၊ အဘိယောဂေါ-သည်၊ ဝုတ္တနယော ဇေ၀။

ခိလသက်ာမနာဒီသု- ၎င်တိုင်ကို ပြောင်းရွှေ့ခြင်း အစရှိသည်တို့ဌ်၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇ၀ံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ပထ၀ီ နာမ-မြေမည်သည်၊ အနဂ္ဃ-မပိုင်းဖြတ်အပ်သော အဖိုးရှိ၏၊ ၀ါ- အဖိုးတန်၏၊ တသ္မာ, ဧကေနေ၀-တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ခိလေန- ၎င်တိုင်ဖြင့်၊ ဣတော- ဤဘက်မှ၊ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ-ဖြစ်သော၊ ပထ၀ိပ္ပဒေသံ- မြေအရပ်ကို၊ သာမိကာနံ- တို့၏၊ ပဿန္တာနံ၀ါ-မြင်ကုန်စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ အပဿန္တာနံ ၀ါ- လည်းကောင်း၊ အတ္တနော-၏၊ သန္တကံ သစေ ကရောတိ၊ (ဇ၀ံသတိ၊) တသ္မိံ ခိလေ- ကို၊ နာမံ- ကို၊ ဆိန္ဒိတ္တာ ၀ါ- ဖြတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ၀ါ- ထွင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ အဆိန္ဒိတ္တာ ၀ါ- မဖြတ်မူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ၀ါ- မထွင်းမူ၍သော်လည်းကောင်း၊ သက်ာမိတမတ္တော- ပြောင်းရွှေ့စေအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ တသ စ-ထိုပြောင်းရွှေ့သော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ယေ-အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ အသ-ထိုပြောင်းရွှေ့သော ရဟန်း၏၊ ၀ါ-နှင့်၊ ဧကစ္ဆန္နာ-တူသောဆန္ဒ ရှိကုန်၏၊ (တေသံ) စ-ထိုရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ-တို့၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ပန- ဆက်၊ ဒ္ဝိဟိ- ကုန်သော၊ ခိလေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ- ယူထိုက်သည်၊ သစေ (ဟောတိ၊ ဇ၀ံသတိ၊) ပဌမေ ခိလေ- ကို၊ (သက်ာမိတေ- သော်၊) ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ဒုတိယေ-သော၊ ခိလေ- ကို၊ (သက်ာမိတေ) ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ တီဟိ- ၃ ခု သော ၎င်တိုင်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ သစေ (ဟောတိ၊ ဇ၀ံသတိ၊) ပဌမေ-ပထမ၎င်တိုင်ကို၊ (သက်ာမိတေ-သော်၊) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ၊) ဒုတိယေ-ကို၊ (သက်ာမိတေ) ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ၊) တတိယေ - ကို၊ (သက်ာမိတေ) ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ဇ၀ံ - ဤသို့လျှင်၊ ဗဟုကေသုပိ - များစွာသော ၎င်တိုင်တို့တွင်လည်း၊ အ၀သာနေ- အဆုံးဌ်၊ ဒွေ- ၂ ခုသော ၎င်တိုင်တို့ကို၊ ထပေတ္ဝာ- ချန်ထား၍၊ ပုရိမေဟိ- ရှေ့ဖြစ်သော၎င်တိုင်တို့ကြောင့်၊ ၀ါ- ရှေ့ဖြစ်သော၎င်တိုင်တို့ကို ပြောင်းရွှေ့စေခြင်းတို့ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ- ကို လည်းကောင်း၊ အ၀သာနေ- ဌ်၊ ဒ္ဝိန္နံ- ၂ ခုတို့တွင်၊ ဧကေန- တစ်ခုသော ၎င်တိုင်ကြောင့်၊ ၀ါ- ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတရေန-အခြားသော နောက်ဆုံး ၎င်တိုင်ကြောင့်၊ ၀ါ - အခြားသော နောက်ဆုံး ၎င်တိုင်ကို ပြောင်းရွှေ့ခြင်းကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊

တဗ္ဗ– ထိ ပါရာဇိကကိုလည်း၊ သာမိကာနံ– တို့၏၊ ခုရုနိုက္ခေပေန– ကြောင့်၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊) သဗ္ဗတ္ထ– အလုံးစုံသော ကြိုးရွှေ့စေခြင်း စသည် တို့၌၊ ဧဝံ– ဤအတူတည်း။

ရဒ္ဓံ ဝါ တိ– ကား၊ ဣဒံ– ဤအရပ်သည်၊ မမ– ၏၊ သန္တကံ– တည်း၊ ဣတိ– သို့၊ ဥပေတုကာမော– သိစေလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ရဒ္ဓံ ဝါ– ကြိုးကိုသော်လည်း၊ ပသာရေတိ– ဆန့်တန်းအံ့၊ ယဋ္ဌိं ဝါ– တာဝါးကိုသော်လည်း၊ ပါတေတိ– ကျစေအံ့၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ၊) ဣဒါနိ– ၌၊ ဒ္ဝိဟိ– ကုန်သော၊ ပယောဂေဟိ– ပယောဂတို့ဖြင့်၊ အတ္တနော သန္တကံ, ကရိသာမိ၊ အံ့၊ ဣတိ– ဤသို့ဆိုက်ထိုက်ရာအခါ၌၊ တေသံ– ထို ၂ခုသော ပယောဂတို့တွင်၊ ပဌမေ– ပထမပယောဂကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ၊) ဒုတိယေ– ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ဝတိ ဝါ တိ– ကား၊ ပရဿ– ၏၊ ခေတ္တံ– ကို၊ (ကာတုကာမောဒ္ဒစပ်, ပရိက္ခေပဝသေနဒ္ဒ မစပ်နှင့်၊) ပရိက္ခေပဝသေန– ကာရံခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနော– မိမိ၏ ဥစ္စာကို၊ ကာတုကာမော (ဟုတ္တာ)၊ ဒါရုနိ– သစ်သားတို့ကို၊ နိခဏတိ– တူးစိုက်အံ့၊ ပေ၊ ဧကသ္မိं– တစ်ခုသောနောက်ဆုံးပယောဂသည်၊ အနာဂတေ– မရောက်သေးမီ၊ထုလ္လစ္စယံ– (ဟောတိ)၊ ပေ၊ တတ္ထကေန– ထိုမျှလောက်အတိုင်းအတာအရှည်ရှိသော တိုင်စိုက်ရံဖြင့်၊ အသက္ကောန္တော– မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်အောင် မစွမ်းနိုင်သည်၊ (ဟုတ္တာ– ၍၊) သာခါပရိဝါရေနေဝ– သစ်ခက်အကာအရံဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္တနော– မိမိ၏ ဥစ္စာကို၊ ကာတုံ, သစေ သက္ကောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) သာခါပါတနေပိ– သစ်ခက်တို့ကို ကျစေခြင်းဌ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဧဝံ– လျှင်၊ ယေန ယေန– အကြင်အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတ္တာ– ၍၊ အတ္တနော– မိမိဥစ္စာကို၊ ကာတုံ သက္ကောတိ၊ တတ္ထ တတ္ထ– ထိုထိုဝတ္ထုဌ၌၊ ပဌမပယောဂေဟိ– ရှေးပယောဂတို့ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ– ကိုလည်းကောင်း၊ အဝသာနေ– ၌၊ ဒ္ဝိန္နံ– ၂ ခုသော ပယောဂတို့တွင်၊ ဧကေန– ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ– ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတရေန– အခြားသော နောက်ဆုံး ပယောဂကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မရိယာဒံ ဝါ တိ– ကား၊ ပရဿ– ၏၊ ခေတ္တံ– ကို၊ ဣဒံ– ဤအရပ်သည်၊ မမံ– ငါ့ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ– သို့၊ ဥပေတုကာမော (ဟုတ္တာ)၊ အတ္တနော– ၏၊ ခေတ္တမရိယာဒံ– လယ်ယာအပိုင်းအခြားကို၊ ကေဒါရပါဠိံ– လယ်ကန်သင်းကို၊ [ခေတ္တမရိယာဒံကိုပင် ကေဒါရပါဠိံ– ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] ယထာ– အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြောင်းရွှေ့စေလတ်သော်၊ ပရဿ– ၏၊ ခေတ္တံ– ကို၊ အတိက္ကမတိ– လွှမ်းမိုး၏၊ ဧဝံ– ဤ လွှမ်းမိုးနိုင်လောက်

အောင်သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ သက်ာ်မေတိ- အံ့၊ ပံသုမတ္တိကာဒီဟိ ဝါ- မြေမှုန့်, မြေညက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်မူလည်း၊ ဝမေတွာ- တိုးပွားစေ၍၊ ဝိတ္ထတံ- ကျယ်ပြန့်သော ကန်သင်းကို၊ ကရောတိ- အံ့၊ အကတံ ဝါ- မပြု အပ်သေးသော ကန်သင်းကိုမူလည်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ-တည်စေအံ့၊ ပေ၊ ဣတိ- တည်း။ ။ခေတ္တဋ္ဌကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဝတ္ထုဋ္ဌဘဏ္ဍာ အခန်း

၁၀၅။ ဝတ္ထုဋ္ဌေပိ- ဝတ္ထုဋ္ဌဘဏ္ဍာ၌လည်း၊ တာဝ- ဝတ္ထုဋ္ဌမှ ရှေးဦးစွာ၊ ဝတ္ထုံ- ဝတ္ထုကို၊ ဒသေဿေန (ဟုတ္တာ)၊ ဝတ္ထု နာမ၊ ပေ၊ ဝတ္ထူတိ-ဟူ၍၊ အာဟ၊ တတ္ထ-ထိုဝတ္ထုနာမ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဗီဇံ ဝါ-မျိုးစေ့ကို သော်လည်း ကောင်း၊ ဥပရောပကေ ဝါ-အနီး၌ စိုက်ပျိုးအပ်သော အပင်ငယ်တို့ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ- ပျိုးပင်တို့ကို သော်လည်းကောင်း၊ အရောပေတွာဝ- မစိုက်သေးမူ၍သာလျှင်၊ ကေဝလံ- (မျိုးစေ့, ပျိုးပင်မဖက်) သက်သက်၊ ဘူမိं-ကို၊ သောဓေတွာ, တိဏ္ဏံ-၃ မျိုးကုန်သော၊ ပါကာရာနံ-တံတိုင်းတို့တွင်၊ [အုတ်, ကျောက်, သစ်သား၊] ယေန ကေနစိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော တံတိုင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတွာ ဝါ- ကာရံ၍သော် လည်းကောင်း၊ အပရိက္ခိပိတွာ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖာရာမာဒီနံ- ပန်းခြံ အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ, ထပိတော-သော၊ ဘူမိဘာဂေါ-မြေအဖို့သည်၊ အာရာမဝတ္ထု နာမ- မည်၏၊ ဝါ-ခြံရာ မည်၏၊ ဇေတေနေဝ နယေန-ဖြင့်ပင်၊ ဇကဝိဟာရပရိဝေဏာ အာဝါသာနံ- တစ်ခုသော ကျောင်း တိုက်, တစ်ခုသော ပရိဝုဏ်, တစ်ခုသော ကျောင်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ ပေ၊ ယောပိ-အကြင် အရပ်သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ- ၌၊ အာရာမော စ-သည် သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရော စ-သည်သော်လည်း ကောင်း၊ ဟုတ္တာ, ပစ္ဆာ- ၌၊ ဝိနသိတ္တာ-ပျက်စီး၍၊ ဘူမိမတ္တေ-မြေမျှသည်၊ ဇာတော-သော်၊ အာရာမ ဝိဟာရကိစ္စံ-အာရာမ်ကိစ္စ, ကျောင်းကိစ္စကို၊ နကရောတိ-မပြုနိုင်၊ သောပိ-ထိုအရပ်ကိုလည်း၊ [ခြံ နေရာဟောင်း, ကျောင်း နေရာဟောင်းကိုလည်း၊] အာရာမဝိဟာရဝတ္ထုသင်္ခေါနေဝ-အာရာမဝတ္ထု, ဝိဟာရဝတ္ထုခြင်း သွင်းယူခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ခေါတော-အပ်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဇတ္ထ-ဤ ဝတ္ထုဋ္ဌကထာ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-သည်၊ ပေ၊ ဣတိ-တည်း။-- ဝတ္ထုဋ္ဌကထာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀၆။ ဂါမဋ္ဌေ- ဂါမဋ္ဌဘဏ္ဍာ၌၊ ယံ- အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တေဗ္ဗံ၊ တံ- ကို၊ ဂုတ္တမေဝ- ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ၊ ["ဂါမောနာမ"စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီ။]

အရည္ဒွဘဏ္ဍာ အခန်း

၁၀၇။ အရည္ဒွေ–အရည္ဒွဘဏ္ဍာ၌၊ တာဝ–အရည္ဒွမ္ ရေးဦးစွာ၊ အရည်–တောကို၊ ဒသေန္တော (ဟုတ္တာ)၊ အရည် နာမ ယံ မနုဿာနံ ပရိဂ္ဂဟိတံ ဟောတိ အရည္ဆိ–ဟူ၍၊ အာဟ၊ တတ္ထ–ထိုအရည်နာမ အစရှိသော ပါဠိ ရပ်၌၊ ယသ္မာ, အရည် နာမ–တောမည်သည်၊ မနုဿာနံ–တို့၏၊ ဝါ–တို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတမ္မိ–သိမ်းပိုက်အပ်သော တော်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ [လူတို့၏ ဂရန် ခံထားအပ်သော သစ်တော စသည်ကိုဆိုသည်။] အပရိဂ္ဂဟိတမ္မိ–မသိမ်းပိုက်အပ်သော တောသည်လည်း၊ (အတ္ထိ)။ ဣမပန–ဤ ဒုတိယ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ကား၊ ယံ–အကြင်တောသည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ–လူတို့သိမ်းပိုက်အပ်သည်၊ သာရက္ခံ–အစောင့်အရှောက်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်၊ (ဟောတိ။) ယတော–အကြင် တောမှ၊ မူလေန–အဖိုးနှင့်၊ ဝိနာ, ကဋ္ဌလတာဒီနိ–ထင်း, နွယ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ ဝါ–ယူခွင့်ကို၊ နေ လဗ္ဘတိ၊ တံ–ထို ပိုင်ရှင်ရှိသော တောကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ တသ္မာ, ယံ မနုဿာနံ ပရိဂ္ဂဟိတံ ဟောတီတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တာ–ဟောတော်မူပြီး၍၊ ပုန, အရည္ဆိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တေန–ထိုစကားရပ်ဖြင့်၊ ဣမမတ္ထံ–ကို၊ ဒသေတိ၊ (ကိံ–အဘယ်အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒသေတိ–သနည်း၊) ပရိဂ္ဂဟိတဘာဝေါ–သည်၊ အရညဿ–တော၏၊ နေ လက္ခဏံ–လက္ခဏာမဟုတ်၊ ပန–အနွယကား၊ ယံ–အကြင် အရပ်သည်၊ အတ္တနော–၏၊ အရညလက္ခဏေန–တော၏ လက္ခဏာဖြင့်၊ ["အရည် နာမ ထပေတ္တာ ဂါမဋ္ဌ ဂါမူပစာရဋ္ဌ အဝသေသံ အရည်နာမ"ဟူသော တော၏ လက္ခဏာဖြင့် ဟူလို၊] အရည်–အရညမည်၏၊ မနုဿာနဋ္ဌ–တို့သည်လည်း၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ–သိမ်းပိုက်အပ်၏၊ တံ–ထိုအရညလည်း မည်, လူတို့လည်း သိမ်းပိုက်အပ်သော အရပ်သည်၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ–ဤ သိက္ခာပုဒ်၏ အနက်၌၊ အရည်–အရညမည်၏၊ ဣတိ–ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ (ဒသေတိ၊) တတ္ထ–ထိုအရည္ဒွဘဏ္ဍာ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော–သည်၊ အာရာမဋ္ဌာဒီသု,

---

ပုန အရည်တိ ဝုတ္တံ။ ။"အရည် နာမ၊ ပေ၊ ဟောတိ–တံ အညရဏ္ဍိ" ဟု စာအများ ရှိ၏၊ ထိုပါဠိ၌ "တံ" ဟု မပါသင့်၊ "တသ္မာ ယံ မနုဿာနံ ပရိဂ္ဂဟိတံ ဟောတိတိ ဝတ္တာ ပုန အရည္ဆိ ဝုတ္တံ" နှင့် နောက်အဓိပ္ပာယ်ပြ ဝါကျကို ထောက်ပါ၊ ပါဠိတော်၌ကား–"ယံ– အကြင်အရပ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ မနုဿာနံ–တို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ–သည်၊ အရည်–တော၏ လက္ခဏာရှိသော တောသည်၊ ဟောတိ–၏၊ (တံ–ထိုအရပ်သည်။) အရည် နာမ–မည်၏" ဟု တ ဟူသော နိယမကို အပိုထည့်၍ ပေးရသည်၊ ရှေ့ဘုမ္မစသော ကထာများ၌လည်း ဤသို့ချည်း တ သဒ္ဒါထည့်၍ ပေးရသည်။

ဝုတ္တာသဒိသော–ဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်နှင့်တူ၏၊ ပန–အထူးကား၊ ဇေ္ဆ–ဤအရည ဋ္ဌကထာ၌၊ တတ္ထ–ဧတကေသု–ထိုတော၌ပေါက်သော သစ်ပင်တို့တွင်၊ ဧကသ္မိံ–ပိ–တစ်ပင်လည်းဖြစ်သော၊ မဟာရုက္ခေ–များသောအဖိုးရှိသော သစ်ပင်ကို၊ ဆိန္နမတ္တေ–ဖြတ်အပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ၊)

စ–ဆက်၊ လတံဝါတိ ဇေ္ဆ–၌၊ ဝေတ္တော ပိ–ကြိမ်သည်လည်းကောင်း၊ လတာ ပိ–နွယ်သည်လည်းကောင်း၊ လတာဝေ–လတာမည်သည်သာ၊ တတ္ထ–ထိုကြိမ်, နွယ်တို့တွင်၊ ယော ဝေတ္တော ဝါ–အကြင် ကြိမ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ (ယာ) လတာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဒီဃာ–ရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ မဟာရုက္ခေ စ–သစ်ပင်ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဌေ စ–ချုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတ္တာ ဝါ–ထိုးဖောက်၍သော်လည်းကောင်း၊ [သစ်ကိုင်းတို့၏အကြားခ၌ ထိုးဝင်၍သွားသည်။] ဝေဌေတ္တာ ဝါ–ရစ်ပတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဂတာ–သွားသည်၊ (ဟောတိ၊) သာ–ထိုနွယ်သည်၊ မူလေ–အရင်းခ၌၊ ဆိန္နာ–ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၊ (သမာနာ)ပိ၊ အဝဟာရံ–ကို၊ နဲ ဇနေတိ–မဖြစ်စေနိုင်၊ အဂ္ဂေ–အဖျားခ၌၊ ဆိန္နာ (သမာနာ)ပိ (အဝဟာရံ နဲ ဇနေတိ)၊ ပန–အနွယကား၊ ယဒါ, အဂ္ဂေပိ–ခ၌လည်းကောင်း၊ မူလေပိ–ခ၌လည်းကောင်း၊ ဆိန္နာ–ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ပန–ဆက်၊ ဝေဌေတ္တာ–သစ်ပင်, ချုံတို့ကို ရစ်ပတ်၍၊ ဌိတာ–သည်၊ သစေ နဲ ဟောတိ–အုံ့၊ တဒါ အဝဟာရံ ဇနေတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဝေဌေတ္တာ, ဌိတာ–တည်သောနွယ်သည်၊ ရုက္ခတော–ရစ်ပတ်ရာသစ်ပင်မှ၊ မောစိတမတ္တာ–လွတ်စေအပ်ပြီးကာမျှသည်၊ (ဟုတ္တာ–၍၊ ဝါ–ဖြစ်မှ၊) အဝဟာရံ ဇနေတိ၊ တိဏံ ဝါ တိဏဋ္ဌ–ခ၌၊ တိဏံ ဝါ–သက်ငယ်မြက်သည်မူလည်း၊ ဟောတု–စေ၊ ပဏ္ဏံ ဝါ–သစ်ရွက်သည်မူလည်း၊ (ဟောတု၊) [ပဏ္ဏံဝါတိ တာလပဏ္ဏာဒိပဏ္ဏံ ဝါ၊] သဗ္ဗံ – အလုံးစုံသော မြက်, သစ်ရွက်ကို၊ တိဏဂ္ဂဟဏေနေဝ–တိဏသဒ္ဒါဖြင့်ပင်၊ ဂဟိတံ–ယူအပ်ပြီ၊ တံ–ထိုမြက်, ထမ်းရွက် အစရှိသည်ကို၊ ဂေဟစ္ဆာဒနာဒီနံ– အိမ်မိုးခြင်း အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ–အကျိုးငှာ၊ ပရေဟိ–တို့သည်၊ ဆိန္နံ–ဖြတ်အပ်ပြီးသောမြက်, ထန်းရွက်စသည်ကို၊ ဂဏှန္တော ဝါ–ယူသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထနာ–ကိုယ်တိုင်၊ ဆိန္ဒိတ္တာ–၍၊ ဂဏှန္တော ဝါ–ယူသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ (ဘိက္ခု–ကို၊) ဘဏ္ဍဂ္ဃေန–ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော။

စ–ဆက်၊ ကေဝလံ–လျှော်မျှင်စသည်မဖက် သက်သက်၊ တိဏပဏ္ဏမေဝ–သည်သာ၊ နေ–မဟုတ်သေး၊ အညမ္မိ–သော၊ယံကိဉ္စိ–သော၊ ဝါကဆလ္လိ အာဒိံ–လျှော်မျှင်, သစ်ခေါက် အစရှိသည်ကို၊ ယတ္ထ–အကြင် လျှော်မျှင်, သစ်ခေါက်စသည်၌၊ သာမိကာ–တို့သည်၊ သာလယာ–တွယ်တာခြင်းရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ တံ–ထိုလျှော်မျှင်, သစ်ခေါက် အစရှိသည်ကို၊ [ဝါကဆလ္လိအာဒိံ ပုဒ်ကိုပင် "ယတ္ထ သာမိကာ သာလယာ တံ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။] ဂဏှန္တော–ကို၊ ဘဏ္ဍဋ္ဌေန ကာရေတဗ္ဗော၊ တစ္ဆေတွာ–ရွေ၍၊ ထပိတော–သော၊ အဒ္ဓဂတော ပိ–ရှည်သောအဓွန်သို့ ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ [စိရကာလံ တတ္ထေဝ ဋ္ဌိတော ပိ၊] ရုက္ခော–ကို၊ နေ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်သစ်ပင်သည်၊ အဂ္ဂေစ–ခ်ဉ်းလည်းကောင်း၊ မူလေစ–ခ်ဉ်းလည်းကောင်း၊ ဆိန္နော–ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ အသေ–ထိုသစ်ပင်၏၊ သာခါ ပိ–တို့သည်လည်း၊ ပူတိကာ–ပုပ်ဆွေးကုန်သည်၊ ဇာတာ–ကုန်ပြီ၊ ဆလ္လိယောပိ– အခေါက်တို့သည်လည်း၊ ဂဋ္ဌိတာ–လျှောကျကုန်ပြီ၊ အယံ–ဤသစ်ပင်ကို၊ သာမိကေဟိ, ဆဋ္ဌိတော–စွန့်ပစ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [ပံသုကူလသညာယ ဂဟဏံ ဝုတ္တံ၊] လက္ခဏဆ္ဆိန္နသာပိ–ထွင်းအပ်သော အမှတ်တံဆစ်ရှိသော သစ်ပင်၏လည်း၊ ယဒါ, လက္ခဏံ–အမှတ်တံဆိပ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဆလ္လိယာ–ဖြင့်၊ ပရိယောနဒ္ဓံ–မြှားယှက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ [ဣမိနာ သာမိကာနံ နိရပေက္ခတံ ဒဿေတိ။] တဒါ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ဂေဟာဒီနံ–တို့၏၊ အတ္ထာယ, ရုက္ခေ–တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ–ဖြတ်ပြီး၍၊ ယဒါ, တာနိ–ထိုအိမ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ကတာနိ–ပြုအပ်ပြီးကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အဏ္ဏာဝတ္ထာနိ စ–နေအပ်ပြီးကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ [ကတာနိ–ပရိနိဋ္ဌိတာနိ မနုဿေဟိ စ အဏ္ဏာဝတ္ထာနိ၊] (တဒါ)၊ ဒါရူနိ–သစ်သားတို့သည်၊ [ဂေဟာဒီနံ ကတတ္တာ တတော အဝသိဋ္ဌ ဒါရူနိ၊] အရညေ–ခ်ဉ်၊ ဝဿေန စ–မိုးကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာတပေန စ–နေပူကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနဿန္တိ–ပျက်စီးကုန်၏၊ ဤဒိသာနိ ပိ–ဤကဲ့သို့ရှုအပ်ကုန်သော သစ်သားတို့ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ–၍၊ (ဂဟေတုံ၌စပ်၊) ဆဋ္ဌိတာနိ၊ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဂဟေတုံ–ပံသုကူလသညာဖြင့် ယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကသ္မာ–နည်း၊ ယသ္မာ, အရညဿာမိကာ–သစ်တောပိုင်ရှင်တို့သည်၊ ဧတေသံ–ဤသစ်သားတို့၏၊ အနိဿရာ–အစိုးရသူ မဟုတ်ကုန်၊ ယေဟိ–အကြင်သူတို့သည်၊ အရညဿာမိကာနံ–တို့အား၊ ဒေယျမမ္ပံ–ပေးထိုက်သော

သဘောရှိသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို၊ ဒတ္တာ–ပြီး၍၊ ဆိန္နာနိ–ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေ ဧဝ–ထိုဝယ်သူတို့သည်သာ၊ ဣသရာ–ကုန်၏၊ တေဟိ စ–ထိုဝယ်သူတို့သည် လည်း၊ တာနိ–ထိုသစ်သားတို့ကို၊ ဆဒ္ဓိတာနိ–ကုန်ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုသစ်သားတို့ ၌၊ နိရာလယာ–တွယ်တာခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဇာတာ–ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ–ထို့ ကြောင့်တည်း။

ယော ပိ ဘိက္ခု, ပဌမံယေဝ–အစကပင်၊ အရညပါလာနံ–သစ်တော စောင့်တို့အား၊ ဒေယျဓမ္မံ ဒတ္တာ, အရညံ–သစ်တောသို့၊ ပဝိသိတ္တာ, ယထာ ရုစိတေ–အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ရက္ခေ–တို့ကို၊ ဂါဟာပေတိ– ထုတ်ယူစေ၏၊ တသ–ထိုရဟန်း၏၊ တေသံ–ထိုသစ်တောစောင့်တို့၏၊ အာရက္ခဋ္ဌာနံ–စောင့်ရှောက်ရာ အရပ်သို့၊ အဂန္တွာပိ–မသွားမူ၍လည်း၊ ယထာ ရုစိတေန–အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော၊ မဂ္ဂေန–ဖြင့်၊ ဂန္တုံ–ထွက်သွားခြင်း ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ပဝိသန္တော–စဉ်၊ အဒတ္တာ–မပေးခဲ့သေးမူ၍၊ နိက္ခန္တော– ထွက်လတ်သော်၊ ဝါ–ထွက်ခါမှ၊ ဒဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ရက္ခေ– တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ–ပြီး၍၊ နိက္ခန္တော–သော်၊ တေသံ–ထိုသစ်တောစောင့်တို့ အား၊ ဒါတဗ္ဗံ–ပေးထိုက်သောပစ္စည်းဝတ္ထုကို၊ ဒတ္တာ–၍၊ ဂစ္ဆတိ–သွားအုံ့၊ ဝဋ္ဋတိဧဝ–ကောန်အပ်သည်သာ၊ အာဘောဂံ–နှလုံးသွင်းမှုကို၊ ကတ္တာ–၍၊ အထာ ပိ ဂစ္ဆတိ–အုံ့၊ (ကိုယ်–အဘာယ်သို့ နှလုံးသွင်းမှုကို ပြု၍သွားသနည်း၊) ဒေဟိ– ပေးပါလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–ပြောဆိုအပ်သော်၊ ဒဿာမိ–ပေးအုံ့၊ ဣတိ– ဤသို့၊ (အာဘောဂံ ကတ္တာ, အထာပိ ဂစ္ဆတိ၊) ဒေဟိ–လော၊ ဣတိ, ဝုတ္တေ– သော်၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ–ပေးရာသည်သာ၊ ဝါ–ပေးရမည်သာ၊ ကောစိ–တစ် စုံတစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ အတ္တနော ဓနံ ဒတ္တာ, ဘိက္ခုဿ–အား၊ ဝါ–၏၊ ဂန္တုံ–ငှာ၊ ဝါ–သွားခွင့်ကို၊ ဒေထ–ပေးလိုက်ပါကုန်၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ လဒ္ဓကပ္ပမေဝ–ရအပ်သောအပ်ခြင်း၏ အကြောင်းရှိသည်သာ၊ (ဂန္တုံ ဝဋ္ဋတိ)။ [ဤ "ဂန္တုံဝဋ္ဋတိ" ပိုဟန်တူ၏။]

ပန–ဆက်၊ ကောစိ–သော၊ ဣသရဇာတိကော–အစိုးရသူ၏ အဖြစ်ဟူ သော သဘောရှိသူသည်၊ ဓနံ အဒတ္တာဝ, ဘိက္ခုနံ–တို့၏၊ ဘာဂံ–ကို၊ မာ ဂဏှထ, ဣတိ–သို့၊ သစေ ဝါရေတိ–အကယ်၍တားမြစ်အုံ့၊ အရညပါလာစ– တို့သည်ကား၊ မယံ–ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ–တို့၏လည်းကောင်း၊ တာပသာ နဉ္စ– တို့၏လည်းကောင်း၊ ဘာဂံ, အဂဏှန္တာ–မယူကုန်လတ်သော်၊ ကုတော– မှ၊ လစ္ဆာမ–ရကုန်တော့အုံ့နည်း၊ ဘန္တေ–တို့၊ ဒေထ၊ ဣတိ သစေ ဝဒန္တိ။

(ဧဝံသတိ)၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ ပန-ကား၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ အရညပါလေသု-တို့သည်၊ နိဒ္ဒါယန္တေသု ဝါ-အိပ်ပျော်နေကုန်စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ ကီဠာပသုတေသု ဝါ-ပျော်ပါးကစားခြင်းဌာ လေ့ကျက်နေစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ ကတ္ထစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်သို့၊ ပက္ကန္တေသု ဝါ-ဖဲသွားကုန်သော်လည်းကောင်း၊ အာဂန္တာ, အရညပါလာ-တို့သည်၊ ကုဟိं၊ နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပဏ္ဏောသိတွာ ပိ-လှမ်းခေါ်၍လည်း၊ အဒိသွာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ (တသ-ထိုရဟန်း၏၊) ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာရက္ခဋ္ဌာနံ ပတွာ, ကမ္မဋ္ဌာနာဒီနိ-တို့ကို၊ မနသိ ကရောန္တော ဝါ-နှလုံးသွင်းလျက်သော်လည်းကောင်း၊ အညဝိဟိတော-တစ်ပါးသောအာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊(ဟုတွာ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အသတိယာ-သတိကင်းသဖြင့်၊ ဝါ-အမှတ်တမဲ့၊ အတိက္ကမတိ-လွန်သွား၏၊ တသာပိ-၏လည်း၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမေဝ (ဟောတိ)၊ ယသာပိ-အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ တံ ဌာနံ-ထိုစောင့်ရှောက်ရာအရပ်သို့၊ပတ္တသ-ရောက်စဉ်၊ စောရော ဝါ-ဓားပြသော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိ ဝါ,၊ ဝါဠမိဂေါ ဝါ-ခြသေ့, သစ်, ကျားစသော သားရဲသည်သော်လည်းကောင်း၊ မဟာမေဃော ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌဟတိ-ထလာအုံ့၊ ဝါ-တက်လာအုံ့၊ သော စ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ တမှာ ဥပဒ္ဒဝါ-ထိုဘေးရန်မှ၊ မုစ္စိတုကမျတာယ-လွတ်လိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟသာ တံဌာနံ, အတိက္ကမတိ-အုံ့၊ တာဝ ရက္ခတိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် စောင့်ပါသော်လည်း၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ-သည်၊ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ အရညေ-၌၊ ဣဒံ အာရက္ခဋ္ဌာနံ နာမ-မည်သည်၊ သုက်ဃာတတောပိ-ကင်းခွန်ကောက်ရာ အရပ်ထက်လည်း၊ ဂရုကတရံ-သာ၍လေး၏၊ ဟိ-မှန်၊ သုက်ဃာတသ-၏၊ ပရိစ္ဆေဒံ-သို့၊ အနောက္ကမိတွာ-မသက်ရောက်မူ၍၊ ဒူရတောဝ-မှပင်၊ ပရိဟရန္တော-ရှောင်သွားသော ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ကဋမေဝ အာပဇ္ဇတိ၊ ဣဒံ ပန-ဤစောင့်ရှောက်ရာအရပ်ကိုကား၊ ထေယျစိတ္တေန, ပရိဟရန္တသ-ရှောင်လွှဲသော ရဟန်း၏၊ အာကာသေန, ဂစ္ဆတောပိ-တန်ခိုးဖြင့်သွားသော ရဟန်း၏လည်း၊ ပါရာဇိကမေဝ (ဟောတိ)။ တသ္မာ, ဧတ္ထ-ဤစောင့်ရှောက်ရာအရပ်၌၊ အပ္ပမတ္တောနေဝ-

---

ဣဒံ၊ ပေ၊ ပါရာဇိကမေဝ။ ။ဤစကားကို ထောက်၍ ရထား, သင်္ဘော, ရုံပွဲများ၌ လက်မှတ်မယူဘဲလက်မှတ်စစ်ရာဌာန, လက်မှတ်သိမ်းရာဌာနကို ရှောင်လွှဲ၍သွားသော ရဟန်းတို့မှာ ပါရာဇိကတည်း-ဟုမှတ်၊ အတင်းသွားသူ အတင်းဝင်သူမှာ ပါရာဇိကဟု အထူးဆိုဖွယ်မလို။

မမေ့မလျော့ မပျေါ့မဆ သည်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဣတိ–တည်း၊ အရည္ဋ္ဌ ကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဥဒကကထာ အခန်း

ဝ၀၈။ ပန–ကား၊ ဥဒကေ–ရေ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဘာဇနဂတန္တိ–ကား၊ ဥဒကဒုလ္လဘကာလေ – ရေ၏ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ရာ အခါ၌၊ ဥဒကမဏိကာဒီသု–ရေအိုးစရည်း အစရှိကုန်သော၊ [မဟာကုစ္ဆိကာ ဥဒကစာဋိ–ဝမ်းဗိုက်ကျယ်သော ရေအိုးစရည်းသည်၊ ဥဒကမဏိကော၊ သမေခလာ (ခါးစည်းကြိုး ပါသော) စာဋိဥဒကမဏိကောတိပိ ဝဒန္တိ၊] ဘာဇနေသု–အိုးတို့၌၊ သင်္ဂေါပေတွာ–လုံခြုံစေ၍၊ ထပိတံ (ဟော်တီ)၊ တံ–ထိုရေသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဃသ္မိံ ဘာဇနေ–၌၊ ထပိတံ ဟောတိ၊ တံ ဘာဇနံ–ကို၊ အာဝိဉ္ဆိတ္တာ ဝါ–စောင်းငဲ့၍သော်လည်းကောင်း၊ ဆိဒ္ဒံ–အပေါက်ကို၊ ကတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ–ထိုအိုးစရည်း စသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပေါက္ခရဏိတဠာကေသု စ–လေးထောင့်ကန်, တဘက်ဆည်ကန်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အတ္တနော–၏၊ ဘာဇနံ–အိုးခွက်ကို၊ ပဝေသေတွာ ဝါ–သွင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍန္တ သ–ယူသောရဟန်း၏၊ သပ္ပိတေလေသု–ထောပတ်, ဆီတို့၌၊ ဝုတ္တနယေန ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပန–ဆက်၊ မရိယာဒဿေဒနေ–ကန်ပေါင် ကန်ရိုးကို ဖြတ်ချိုးခြင်း၌၊ တတ္ထဇာတကဘူတဂါမေန–ထိုကန်ရိုး၌ပေါက်သော ဘူတဂါမ် သစ်ပင်နှင့်၊ သဒ္ဓိမ္မိ, မရိယာဒံ–ကန်ရိုးကို၊ ဆိန္နန္တ သ–ဖြတ်ချိုးသော ရဟန်း၏၊ အဒိန္နာဒါနသ–၏၊ ပယောဂတ္တာ–သဟပယောဂ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်ဦးအုံ့၊ တဋ္ဌ–ထိုဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်လည်း၊ ပဟာရေ ပဟာရေ–ပုတ်ခတ်တိုင်း ပုတ်ခတ်တိုင်း၌၊ ဟောတိ၊ အဋ္ဌော–ကန် ၏အတွင်း၌၊ ဌတွာ–တည်၍၊ ဗဟိမုခေါ–ကန်၏ပြင်ဘက်သို့ ရှေ့ရှုသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဆိန္ဒန္တော–ဖြတ်ချိုးသောရဟန်းကို၊ ဗဟိအဋ္ဌေန–ကန်၏ပြင်ဘက် အစွန်ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပေ၊ အဋ္ဌော စ–ကန်၏အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိ စ–၌လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒိတွာ–ပြီး၍၊ မဠ္ဠေ–အလယ်ကောင်၌၊ ထပေတွာ– တန့်ရပ်ထား၍၊ တံ–ထိုအလယ်အရပ်ကို၊ ဆိန္ဒန္တော–ချိုးဖြတ်သော ရဟန်းကို၊ မဠ္ဠေန ကာရေတဗ္ဗော၊ မရိယာဒံ–ကို၊ ဒုဗ္ဗလံ–ကို၊ ကတွာ–ပြီး၍၊ ဂါဝေါ–နွားမတို့ကို၊ ပဏ္ဏောသတိ–ကိုယ်တိုင်ခေါ်အုံ့၊ ဂါမဒါရကေဟိ ဝါ–ရွာသားကလေးတို့သည်မူလည်း၊ ဝါ–တို့ကိုမူလည်း၊ ပဏ္ဏောသာပေတိ–ခေါ်စေအုံ့၊ ဝါ–အခေါ်ခိုင်းအုံ့၊ တာ–ထိုနွားမတို့သည်၊ အာဂန္တာ, ခုရေဟိ–ခွာတို့ဖြင့်၊ မရိယာဒံ, ဆိန္ဒန္တိ၊ နင်းချိုးကုန်အုံ့၊

တေနေ၀–ထိုရဟန်းသည်သာ၊ [ကန်ရိုးကို အားနည်းအောင် ပြုထားသော ရဟန်းသည်သာ။]–ဆိန္နာ–ချိုးဖြတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ။

မရိယာဒံ ဒုဗ္ဗလံကတ္တာ, ဂါ၀ေါ–တို့ကို၊ ဥဒကေ–၌၊ ပ၀ေသေတိ–၀င်စေအုံ့၊ ၀ါ–သွင်းအုံ့၊ ဂါမဒါရကေဟိ ၀ါ–တို့သည်သော်လည်း၊ ၀ါ–တို့ကို သော်လည်း၊ ပ၀ေသာပေတိ–၀င်ပစေဟု စေခိုင်းအုံ့၊ ၀ါ–အသွင်းခိုင်းအုံ့၊ တာဟိ–ထိုနွားမတို့သည်၊ ဥဒ္ဓာပိတ၀ိစိယော–ထစေအပ်သော လှိုင်းတို့သည်၊ မရိယာဒံ, ဘိန္နိတ္တာ–ဖျက်ခွဲ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ–ကုန်အုံ့၊ ဂါမဒါရကေ ၀ါ–တို့ကိုမူလည်း၊ ဥဒကေ–၌၊ ကီဠထ–ကစားကြကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ၀ဒတိ–အံ့၊ ကီဠန္တေ ၀ါ၊ ကစားနေသော ကလေးတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တြာသေတိ–လန့်ပြေးစေအုံ့၊ တေဟိ–ထိုရွာသားကလေးတို့သည်၊ ပေ၊ အန္တောဥဒကေ–ရေ၏အတွင်း၌၊ ဇာတရက္ခံ–ပေါက်သောသစ်ပင်ကို၊ ဆိန္နတိ–ကိုယ်တိုင်ဖြတ်အုံ့၊ အညေန ၀ါ–အခြားသူသည်မူလည်း၊ ၀ါ–ကိုမူလည်း၊ ဆိန္နောပေတိ–ဖြတ်စေအုံ့၊ ပတန္တေန–လဲသော၊ တေနပိ–ထိုသစ်ပင်သည်လည်း၊ ပေ၊ တဋ္ဌာကရက္ခဏတ္ထာယ–တစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ တဋ္ဌာကတော–မှ၊ နိဗ္ဗဟနဥဒကံ ၀ါ–ထုတ်ပစ်အပ်သော ရေကိုသော်လည်းကောင်း၊ ["ရေများစွာပြန့်၍ ကန်ရိုးကိုမချိုးပါစေလင့်"ဟု ကြံ၍ ကန်ရိုးကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ ကန်ရိုး၏ ဘေးတစ်ဖက်ဖြင့် လွှတ်ပစ်အပ်သောရေ၊] နိဒ္ဓမနတုမ္ဗံ ၀ါ–ရေကိုထုတ်ကြောင်းပြွန်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပိဒဟတိ–ပိတ်အုံ့၊ အညတော–အခြားအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တံ–သွားသော၊ ဥဒကံ ၀ါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖွဲ့စည်းလတ်သော်၊ ဧတ္ထ–ဤတစ်ဖက်ဆည်ကန်သို့၊ ပ၀ိသတိ–၏၊ ဧ၀ं–ဤ၀င်လောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပါဠိं ၀ါ–ကန်သင်းကိုသော်လည်း၊ ဗန္ဓတိ–ဖွဲ့စည်းအုံ့၊ မာတိက် ၀ါ–ကိုသော်လည်း၊ ဥဇုကံ–အောင်၊ ကရောတိ–အုံ့၊ တဿ–ထိုသူတစ်ပါးတစ်ဘက်ဆည်ကန်၏၊ ဥပရိဘာဂေ–၌၊ ဌိတံ–သော၊ အတ္တနော–၏၊ တဋ္ဌာကံ ၀ါ–ကိုမူလည်း၊ ဘိန္ဒတိ–ဖောက်ချလိုက်အုံ့၊ ဥဿန္ဒေ–များသော၊ ဥဒကံ–သည်၊ မရိယာဒံ–သူတစ်ပါး၏ကန်ပေါင်ကန်ရိုးကို၊ ဂဟေတ္တာ, ဂစ္ဆတိ–အုံ့၊ ပေ၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ဖြတ်ချိုးခြင်းတို့၌၊

မရိယာဒံ ဒုဗ္ဗလံ ကတ္တာ ။ ။ကန် ကျိုးပြတ်ခြင်းသဘောရှိကြောင်း ပြခြင်းငှာ လည်းကောင်း, ဘဏ္ဍာဒေယျ၏ အရာကိုပြခြင်းငှာ လည်းကောင်း "မရိယာဒံ ဒုဗ္ဗလံ–ကတ္တာ" ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့အားနည်းအောင် မပြုဘဲလည်း အဌကထာ၌ ဆိုအပ်သမျှ ပယောဂကိုပြုလျှင် ကန်ရိုးကိုချိုး၍ ဆွက်သွားသောရေ၏ တန်ဖိုးအလိုက် ခိုးခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်သာ။

နိုက္ခန္တေ ဥဒကဋ္ဌိနုရူပေန–ထွက်သွားသော ရေ၏ တန်ဖိုးအားလျောက်ပတ်သော၊ အဝဟာရေန–ဖြင့်၊ ကာရေတ်ဗ္ဗော၊ နိဒ္ဒမနုပနာဠိ–ရေထုတ်ကြောင်း ပြွန်ကို၊ ဥဋ္ဌါဒေတွာ–ဖွင့်၍၊ နိဟရန္တေ သပိ–၏ လည်း၊ ဧသေဝနယော။

ပန–ဆက်၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ မရိယာဒါယ–ကို၊ ဒုဗ္ဗလာယ–ကို၊ ကတာယ–ပြုအပ်ပြီးသော်၊ အတ္တနော–၏၊ (နွားမဟူသော မိမိတို့၏၊) ဓမ္မတာယ–ဖြင့်၊ အာဂန္တွာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အနာဂန္တွာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဂါမဒါရကေဟိ–ရွာသားကလေးတို့သည်၊ အာရောပိတာ–ကန်တွင်း သို့တက်စေအပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ ဝါ–လည်းကောင်း၊) ဂါဝိယော–တို့သည်၊ ခုရေဟိ–ခွာတို့ဖြင့်၊ မရိယာဒံ–ကို၊ ဆိန္နန္တိ–ချိုးဖြတ်ကုန်အံ့၊ အတ္တနောယေဝ–၏ သာလျှင်၊ ဓမ္မတာယ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အနာဂန္တွာဟိ–ကုန်သော၊ ဂါမဒါရကေဟိ–တို့သည်၊ ဥဒကေ–၌၊ ပဝေသိတာ–သွင်းအပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ ဝါ–လည်းကောင်း၊) ဂါဝိယော–တို့သည်၊ ဝိစိယော–လှိုင်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဒါပေန္တိ–ထစေကုန်အံ့၊ ဂါမဒါရကာဝါ–တို့သည်မူလည်း၊ သယမေဝ၊ ကိယ်တိုင်သာလျှင်၊ ပဝိသိတ္တာ–ဝင်၍၊ ကီဠန္တာ–ကုန်လျက်၊ (ဝိစိယော–တို့ကို၊) ဥဒ္ဒါပေန္တိ–ကုန်အံ့၊ အန္တော ဥဒကေဝါ–ရေ၏ အတွင်း၌သော်လည်း၊ ရက္ခော–သည်၊ ဝါ–ကို၊ အညေန–သည်၊ ဆိဒ္ဓမာနော–ဖြတ်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပတိတ္တာ–လဲ၍၊ (ဝိစိယော) ဥဒ္ဒါပေတိ, ဥဒ္ဒါပိတာ–ကုန်သော၊ ဝိစိယော–တို့သည်၊ မရိယာဒံ–ကို၊ ဘိန္ဒန္တိ–ဖျက်ခွဲကုန်အံ့၊ မရိယာဒံ–ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ သုက္ခတဠာကသ–ခြောက်သော တစ်ဖက်ဆည်ကန်၏၊ ဥဒက နိဗ္ဗဟနဋ္ဌာနံ–ဝါ၊ ရေထုတ်ရာအရပ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒကနိဒ္ဓမနတုမ္ဗံ ဝါ–ရေထုတ်ကြောင်းပြွန်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပိဒဟတိ–ပိတ်အံ့၊ အညတ်တာ–အခြားအရပ်သို့၊ ဂမနမဂ္ဂေဝါ–သွားကြောင်းလမ်း၌သော်လည်း၊ ပါဠိံ–ကန်သင်းကို၊ ဗန္ဓတိ–အံ့၊ သုက္ခမာတိကံ ဝါ–ကိုလည်း၊ ဥဇုကံ–ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ကရောတိ–အံ့၊ ပေ၊ မရိယာဒံ–ကို၊ ဘိန္ဒတိ၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ပယောဂတို့၌၊ ဘဏ္ဍာဒေယ္ယံ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင် ရဟန်းသည်၊ နိဒါယ–နွေအခါ၌၊ သုက္ခဝါပိယာ–ခြောက်သောရေကန်၏၊ မရိယာဒံ–ကို၊ ယာဝ တလ–အောက်အပြင် တိုင်အောင်၊ ပါပေတ္တာ–ရောက်စေ၍၊ ဘိန္ဒတိ–ဖောက်ထားအံ့၊ ပစ္ဆာ–၌၊ ဒေဝေ–သည်၊ ဝုဋ္ဌေ–ရွာလတ်သော်၊ အာဂတာဂတံ–လာတိုင်းလာတိုင်းသော၊ ဥဒကံ–သည်၊ ပလာယတိ–ထွက်ပြေးအံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယ္ယံ (ဟောတိ)၊ တပ္ပစ္စယာ–ထို ထွက်ပြေးသော ရေဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယတ္တက–အကြင်မျှ

အတိုင်းအရှည် ရှိသော၊ သဿံ–ကောက်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–ဖြစ်နိုင်၏၊ တတော–ထို ကောက်မှ၊ ပါဒမတ္တာ့ဃနကမ္မိ–တစ်မတ်မျှတန်သည်လည်းဖြစ်သောကောက်ကို၊ အဒေန္တော–အစားမပေးလတ်သော်၊ ပေ၊ အဿမဏ္ဍော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ပန–ဆက်၊ သဗ္ဗသာဓာရဏံ–အလုံးစုံသော လူတို့နှင့် ဆက်ဆံသော၊ ယံ တဋ္ဌာကံ–သည်၊ ဟောတိ–ရှိ၏၊ တဋ္ဌာကေ–၌၊ ဥဒကဿ–ရေ၏၊ သဗ္ဗေပိ–ကုန်သော၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ ဣဿရာ–အစိုးရတို့တည်း၊ ပန–ဆက်၊ အဿ–ထိုတစ်ဘက်ဆည်ကန်၏၊ ဟေဋ္ဌတော–၌၊ သဿာနိ–တို့ကို၊ ကရောန္တိ–ပြုလုပ်ကုန်၏၊ သဿပါယနတ္ထံ–ကောက်တို့ကို ရေသောက်စေခြင်းအကျိုးငှာ၊ တဋ္ဌာကတော–မှ၊ မဟာမာတိကာ–အများဆိုင်မြောင်းကြီးသည်၊ နိက္ခမိတ္တာ, ခေတ္တာမဗ္ဗေန–ဖြင့်၊ ယာတိ–အုံ့၊ သာပိ–ထိုအများဆိုင် မြောင်းကြီးသည်လည်း၊ သဒါ–သိမ်း၊ သန္ဒနကာလေ–စီးရာအခါ၌၊ သဗ္ဗသာဓာရဏာ–၏၊ ပန–ကား၊ တတော–ထိုအများဆိုင် မြောင်းကြီးမှ၊ ခုဒ္ဒကမာတိကာယော–တို့ကို၊ နိဟရိတ္တာ–ထုတ်ဆောင်၍၊ ဝါ–သွယ်၍၊ အတ္တနောအတ္တနော–၏၊ ကေဒါရေသု–လယ်တို့၌၊ ဥဒကံ, ပဝေသေန္တိ–ဝင်စေကုန်၏၊ ဝါ–သွင်းကုန်၏၊ တံ–ထိုရေကို၊ အညေသံ–တို့အား၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ ဝါ–ယူခွင့်ကို၊ နဒေန္တိ။

နိဒါဃသမယေ၀–၌ပင်၊ ဥဒကေ–သည်၊ မန္ဒီဘူတေ–နည်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်လတ်သော်၊ ဝါရေန–အလှည့်ကျအားဖြင့်၊ ဥဒကံ ဒေန္တိ၊ ယော–အကြင်လယ်ရှင်သည်၊ ဥဒကဝါရေ–ရေယူလှည့်သည်၊ သမ္ပတ္တေ–သော်၊ နိ လဘတိ၊ တဿ–ထိုလယ်ရှင်၏၊ သဿာနိ–တို့သည်၊ မိလာယန္တိ–ညှိုးနွမ်းကုန်၏၊ တသ္မာ, အညေသံ၊ အခြားသူတို့၏၊ ဝါရေ–အလှည့်၌၊ အညော ဂဟေတုံ နိ လဘတိ၊ တတ္ထ–ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌၊ ယော ဘိက္ခု ပရေသံ, ခုဒ္ဒကမာတိကာတော၀ါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပ၀ေသေတိ–အုံ့၊ အနုဝိမုခံ ဝါ–တောအုပ်သို့ ရှေးရှုသော်လည်း၊ ဝါဟောတိ–ဆောင်စေအုံ့၊ ဝါ–မျှောအုံ့၊ အဿ–ထိုရဟန်း၏၊ အ၀ဟာရော၀ ဟောတိ၊ ယောပိ–အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ စိရေန–ကြာမြင့်မှ၊ မေ–၏၊ ဥဒကဝါရော–ရေသွင်းလှည့်သည်၊ ဘ၀ိဿတိ၊ ဣဒဉ္စသဿံ–သည် လည်း၊ မိလာယတိ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ပရေသံ–တို့၏၊ ကေဒါရေ–၌၊ ပ၀ိသန္တသ–ဝင်သော၊ ဥဒကဿ–၏၊ ပ၀ိသနမဂ္ဂံ–ဝင်ကြောင်းလမ်းကို၊ ပိဒဟိတ္တာ, အတ္တနော–၏၊ ကေဒါရံ, ပ၀ေသေတိ–အုံ့၊ (အဿ–ထိုရဟန်း ၏၊) အ၀ဟာရော၀–ပင်တည်း။

ပန–ဆက်၊ တဋ္ဌာကတော–မှ၊ ဥဒကေ–သည်၊ အနိဂ္ဂတေ(ဝါ)–မထွက်သေးမီသော်လည်းကောင်း၊ ပရေသံ, မာတိကာမုခံ–မြောင်းငယ်သို့ရှေးရှု၊

အဲသမ္ပတ္တေဝါ–မရောက်သေးမီသော်လည်းကောင်း၊ [တဠာကတော နိက္ခမိတ္တာ, မဟာမာတိကာယ ၉၀ ဌိတော။] သုက္ခမာတိကံယေဝ–ကိုသာ၊ [တတ္ထ တတ္ထ ဗန္ဓတိ၌ စပ်၊" ယထာ – အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖွဲ့လတ်သော်၊ အာဂစ္ဆန္တံ–လာသော၊ ဥဒကံ–သည်၊ အညေသံ–တို့၏၊ ကေဒါရေ–တို့သို့၊ အပ္ပဝိသိတ္တာ–မဝင်မူ၍၊ အတ္တနောယေဝ ကေဒါရံ, ပဝိသတိ–၏၊ ဧဝံ–ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တတ္ထ တတ္ထ–ထိုထိုအရပ်၌၊ သစေ ဗန္ဓတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အနိက္ခန္တေ –ရေမထွက်သေးမီ၊ ဗဒ္ဓါ–ဖွဲ့အပ်သည်၊ (သမာနာ–သော်။) သုဗဒ္ဓါ–ကောင်းစွာဖွဲ့အပ်သည်၊ (ဟောတိ–ဖြစ်၏၊) နိက္ခန္တေ–ရေထွက် လတ်သော်၊ ဝါ–ရေထွက်မှ၊ ဗဒ္ဓါ–ဖွဲ့အပ်သည်။ (ဟောတိ–ဖြစ်အုံ၊) ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ တဠာကံ–သို့၊ ပေ၊ အဝဟာရော နတ္ထိ၊ ကသ္မာ–နည်း၊ တဠာကံ–ကို၊ နိဿာယ, ခေတ္တသ–၏၊ ဝါ–ကို၊ ကတတ္တာ–တည်း။ ပန– ဝါဒန္တ ရကား၊ ကုရန္ဒိအာဒီသု–တို့၌၊ အဝဟာရော–တည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ တံ– ထိုစကားသည်၊ ဝတ္ထုံ ကာလဉ္စ ဒေသဉ္စာတိ–ဟူသော၊ ဣမိနာ လက္ခဏေန–နှင့်၊ နု သမေတိ၊ [ကန်၌ တည်သော ရေ၏ သဗ္ဗသ္မာဓာရဏာဖြစ်ရကား ထိုရေ၏ အပရိဂ္ဂဟိတ (သူမည်မျှ မသိမ်းပိုက်အပ်သော) ဝတ္ထုဖြစ်ခြင်းကို "ဝတ္ထုဟူ သော ထိုလက္ခဏာနှင့် မညီခြင်း" ဟု ဆိုသည်၊] တသ္မာ၊ ပေ၊ ယုတ္တံ–အသင့် တည်း၊ ဣတိ–တည်း၊– ဥဒကကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဒန္တပေါနကထာ အခန်း

၁၀၉။ ဒန္တပေါနံ–ဒန်ပူကို၊ အာရာမဋ္ဌက ဝိနိစ္ဆယေန–အာရာမ်၌တည်သော ဘဏ္ဍာကို ဆုံးဖြတ်ကြောင်း နည်းဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗံ–၏၊ ပန–အထူးကား၊ အယံ–ကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ ယော–အကြင်သူသည်၊ သံဃသ–သံဃာ၏၊ ဝေတနဘဏ္ဍော–အခဖြင့် မွေးမြူအပ်သူသည်၊ ဝါ–အခစားသည်၊ ဟုတ္တာ, ဒေဝသိကံ ဝါ–နေ့တိုင်းသော်လည်းကောင်း၊ ပက္ခမာသဝါရေန ဝါ–တစ်ပက္ခ တစ်ကြိမ်, တစ်လတစ်ကြိမ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒန္တကဋ္ဌ–ဒန်ပူကို၊ အာဟရတိ–ပို့ဆောင်၏၊ သော–ထိုသူသည်၊ တံ–ထိုဒန်ပူကို၊ အာဟရိတ္တာ–ပြီး၍၊ ဆိန္ဒိတ္တာ ပိ–ဖြတ်ပြီး၍လည်း၊ ယာဝ–လောက်၊ ဘိက္ခုသံဃံ–ကို၊ နသမ္ပဋ္ဌာပေတိ–လက်မခံစေရသေး၊ ဝါ–မအပ်နှံရသေး၊ တာဝ–ထိုမအပ်နှံ.ရ သေးသမျှ၊ တသ္သေဝ–ထိုသူ၏သာလျှင်၊ (သန္တကံ–သည်၊) ဟောတိ၊ တသ္မာ, တံ–ထိုဒန်ပူကို၊ ထေယျစိတ္တေန, ဂဏ္ဍန္တော–ယူသော ရဟန်းကို၊ ဘဏ္ဍဂ္ဃေန ကာရေတဗ္ဗော၊ ပန–ဆက်၊ တတ္ထ ဓာတကံ–ထို သံဃိကကျောင်းတိုက်၌ ပေါက်သောဒန်ပူသည်၊[ခင်ပုပ်နွယ်စသည်ကိုဆိုသည်၊] ဂရဘဏ္ဍံ–ဂရဘဏ်တည်း၊

တမ္မိ–ထိုဒန်ပူကိုလည်း၊ ဘိက္ခုသံဃေန–သည်၊ ရက္ခိတဂေါပိတံ–စောင့်ရှောက်အပ် လုံခြုံစေအပ်သော ဒန်ပူကို၊ ပေ၊ ဂဏပုဂ္ဂလဂိဟိမနုဿသန္တကေပိ–ဂိုဏ်း, တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်, လူဝတ်ကြောင်တို့၏ ဥစ္စာလည်းဖြစ်သော၊ ဆိန္နကေ စ–ဖြတ်အပ်ပြီးလည်းဖြစ်သော၊ အစ္ဆိန္နကေစ–မဖြတ်အပ်သေးလည်းဖြစ်သော၊ တေသံ–ထိုဂိုဏ်း, တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်, လူဝတ်ကြောင်တို့၏၊ အာရာမုယျာနဘူမိသု–ခြံမြေ, ဥယျာဉ်မြေတို့၌၊ ဓာတေပိ–ပေါက်သော ဒန်ပူ၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ ["ဓာတံ" ဟု ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်၊ ယောဇနာ၌ ဓာတေကို သန္တကေပိသို့ လှည့်စပ်၏။]

သာမဏေရာ–တို့သည်၊ ဝါရေန–အလှည့်ကျခြင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခုသံဃသဏ္ဌိ–ကို၊ ဒန္တကဋ္ဌ–ကို၊ အာဟရန္တာ–တောထဲမှ ဆောင်ကုန်လတ်သော်၊ အာစရိယုပဇ္ဈာနမ္ပိ–ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ဖို့လည်း၊ အာဟရန္တိ–ဆောင်ခဲ့ကြကုန်၏၊ တံ–ထိုဒန်ပူသည်၊ (ဟောတိ၌စပ်၊) ဝါ–ကို၊ ယာဝ–လောက်၊ ဆိန္နိတ္တာ–ပြီး၍၊ သံဃံ–ကို၊ နု ပဋိစ္ဆာပေန္တိ–လက်မခံစေကြကုန်သေး၊ ဝါ–မအပ်နှံကြကုန်သေး၊ တာဝ–ထို မအပ်နှံကြကုန်သေးသမျှ၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော ဒန်ပူသည်၊ တေသံ ယေဝ–ထိုသာမဏေတို့၏သာလျှင်၊ (သန္တကံ) ဟောတိ၊ တသ္မာ, တမ္မိ–ထိုဒန်ပူကိုလည်း၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ ယဒါ, တေပိ–ထိုသာမဏေတို့သည်လည်း၊ ဆိန္နိတ္တာ–ပြီး၍၊ သံဃသဏ္ဌိ–အား၊ ပဋိစ္ဆာပေတ္တာ–ပြီး၍၊ ဝါ–ပြီး၌၊ ယထာသုခံ–ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ၊ သိက္ခုသံဃော–သည်၊ ပရိဘုဥ္ဇတု–သုံးစွဲပါစေ၊ ဣတိ–ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဒန္တကဋ္ဌမာဒူကေ–ဒန်ပူစင်ပေါ်၌၊ နိက္ခိပန္တိ–ထားကုန်၏၊ တတော–ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ အဝဟာရောနတ္ထိ၊ ပန–ထိုသို့ပင် အဝဟာရမရှိပါသော်လည်း၊ ဝတ္တံ–ကျင့်ဝတ်ကို၊ ဓာနိတဗ္ဗံ–သိထိုက်၏၊ ဟိ–ချေ့၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဒေဝသိကံ, သံဃမဇ္ဈေ–၌၊ ဩသရတိ–သက်ရောက်၏၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိဝသေ ဒိဝသေ–၌၊ ဧကမေဝ–တစ်ချောင်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒန္တကဋ္ဌံ–ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–ယူရာ၏၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းကို၊ ဝါ–သည်၊ ဒေဝသိကံ၊ နု ဩသရတိ–သံဃာ့အလယ်၌ မသက်ရောက်၊ ပဓာနဃရေ–ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၌၊ ဝသိတ္တာ, ဓမ္မသဝနေဝါ–

အဝဟာရော နတ္ထိ။ ။အလိုရှိသလို သုံးဖို့ထားခြင်း, ဝါ စဉ်အားဖြင့် ဝေဖန်ရမည့် ဘဏ္ဍာမဟုတ်ခြင်း, အစောင့်အရှောက်မရှိခြင်း, အားလုံးသံဃာနှင့် ဆက်ဆံခြင်းကြောင့် ထေယျစိတ်ဖြင့် ယူစေကာမူ အဝဟာရမဖြစ်။ [ဝတ္တံတို ဒန္တကဋ္ဌဂဟဏေဝတ္တံ–ထိုကျင့်ဝတ်ကိုပင် "ဃောဟိ" စသည်ဖြင့် ပြသည်။]

တရားနာရာအခါ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ ဥပေါသထဂေ္ဂ ဝါ-ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ-တွေ့မြင်အပ်၏၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ပမာဏံ-အတိုင်းအရှည် ပမာဏကို၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သား၍၊ စတ္တာရိ-၄ချောင်းသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌ-ကုန်သော၊ ဒန္တကဋ္ဌာနိ-တို့ကို၊ အတ္တနော-၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ-နေရာအရပ်၌၊ ထပေတွာ, ခါဒိတဗ္ဗာနိ-ခဲစားနိုင်ကုန်၏၊ တေသု-ထိုဒန်ပူတို့သည်၊ ခီဏေသု-ကုန်ကုန်လတ်သော်၊ ပန ဒန္တကဋ္ဌမာဋ္ဌကေ-၌၊ ဗဟူနိ-များစွာသော ဒန်ပူတို့သည်၊ သစေပိ ဟောန္တိယေဝ- အကယ်၍မူလည်း ရှိမြဲရှိကုန်သေးအုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပုနပိ အာဟာရိတွာ, ခါဒိတဗ္ဗာနိ-နိုင်ကုန်၏၊ ["ဒန်ပူ" ဟူသည် ယခုခေတ် ဒန်ပူများကဲ့သို့ တစ်ဖက်က ချွန်၍ တစ်ဖက်က ဖွာထားသော ဒန်ပူ မဟုတ် ရိုးရိုး (မချွန်မဖွာဘဲ) ဖြတ်ထားသော ဒန်ပူတည်း၊ ထိုဒန်ပူကို သွားဖြင့် ကိုက်ဝါး၍ အရည်ထွက်စေရ, ပွတ်တိုက်ရသောကြောင့် "ခဲစား" ဟု ဆိုသည်။]

ပန-ကား၊ ပမာဏံ-ကို၊ အသလ္လက္ခေတွာ ယဒိ အာဟာရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေသု-ထိုဒန်ပူတို့သည်၊ [ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းနေ ရဟန်းယူထားသော ဒန်ပူတို့သည်၊] အက္ခီဏေသုယေဝ-မကုန်ကုန်သေးမီပင်၊ မာဋ္ဌကေ-ဒန်ပူစင်၌၊ ခီယန္တိ၊ ကုန်ကုန်အုံ၊ တတော-ထိုသို့ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ကေစိ-ကုန်သော၊ ထေရာ-တို့သည်၊ ယေဟိ-အကြင်သူတို့သည်၊ ဂဟိတာနိ-အပိုအမို ယူအပ်ကုန်ပြီ၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ ပဋ္ဌိအာဟာရန္တု-တစ်ဖန်ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒေယျုံ-ကုန်ရာ၏၊ ကေစိ, (ထေရာ-တို့သည်၊) [ဝဒေယျုံ၌ စပ်၊] ခါဒန္တု-ခဲစားပါစေကုန်၊ ပုန သာမဏေရာ, အာဟာရိဿန္တိ-ဆောင်ပါကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ (ဝဒေယျုံ)၊ တသ္မာ, ဝိဝါဒပရိဟာရတ္ထံ-ငြင်းခုံမှုကို ရှောင်လွှဲခြင်း အကျိုးငှာ၊ ပမာဏံ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ-ထိုသို့ပင် ပမာဏကို မှတ်သားထိုက်ပါသော်လည်း၊ ဂဟဏေ-ယူခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသော-အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂ-ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆန္တေ နာပိ-သွားသောရဟန်းသည်လည်း၊ ကေဝါ-တစ်ချောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒွေဝါ-တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထဝိကာယ-လွယ်အိတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ-ထည့်၍၊ ဂန္တုံ-သွားနိုင်၏၊ ဣတိ-တည်း၊-ဒန္တကဋ္ဌကထာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဝနပ္ပတိကထာ အခန်း

၁၁၀။ ဝနဿ-တောဏ်၏၊ ပတိ-အရှင်တည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဝနပ္ပတိ-ဝနပ္ပတိမည်၏၊ "ဝနသ္မတိ" ဟု သဂ္ဂတရှိ၏၊ ပျောက်သော(သ်)အစား ဒွေဘော်လာ၍ "ဝနပ္ပတိ"ဟု ဖြစ်သည်၊] ဧတံ-ဤဝနပ္ပတိဟု သော အမည်သည်၊ ဝနဧဋ္ဌကရုက္ခဿ-တောဋ္ဌ အကြီးဆုံးသစ်ပင်၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊

ပန–ထိုသို့ပင် အကြီးဆုံးသစ်ပင်၏ အမည်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ အမ္ဗလဋ္ဌပနသာဒိကော–သရက်ပင်, တောင်ပိန္နဲပင်, အိမ်ပိန္နဲပင် အစရှိသော၊ သဗ္ဗော ပိ–သော၊ မနုဿေဟိ–တို့သည်၊ ပရိဂ္ဂတိရက္ခော–သိမ်းပိုက်အပ်သော သစ်ပင်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ [ဝနပ္ပတိကို ဥလက္ခဏနည်းအားဖြင့် မှတ်၍ ဆိုသည်၊ ပိုင်ရှင်ရှိသော သစ်ပင်အားလုံးကို ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ယူပါ၊] ဝါ ပန–သည်သာမကသေး၊ ယတ္ထ–အကြင်သစ်ပင်၌၊ မရိစဝလ္လိအာဒီနိ–ငရုတ်နွယ် အစရှိသည်တို့ကို၊ အာရောပေန္တိ–တင်ကြကုန်၏၊ (သောပိ–ထိုငရုတ်နွယ်စသည် တင်ရာ သစ်ပင်ကိုလည်း၊ အဓိပ္ပေတော၊) သော–ထိုသစ်ပင်သည်၊ ဆိဒ္ဓမာနော–ဖြတ်အပ်သော်၊ ဧကာယပိ–သော၊ ဆလ္လိယာ ဝါ– အခေါက်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါကေန ဝါ–လျှော်မျှင်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သကလိကာယ ဝါ–အပွေးအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဖေဂ္ဂုနာ ဝါ–အကာအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဋ္ဌော၀၊ ဆက်စပ်နေသည်သာ၊ ဟုတ္တာ, [ထက်ပိုင်း မပြတ်သေးဘဲ စပ်နေသေးသည်ကို ဆိုသည်၊] ဘူမိယံ–၌၊ သစေ ပတတိ–အကယ်၍ လဲအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တာ၀ ရက္ခတိ၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင် သစ်ပင်သည်၊ ဆိန္နော–ပြတ်ပြီးသည်၊ (သမာနော)ပိ၊ ဝလ္လိဟိ ဝါ–နွယ်တို့ သည်သော်လည်းကောင်း၊ (သန္ဓာရိတတ္တာ ၌ စပ်၊) ဝါ–တို့နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ (သမ္ဘဋ္ဌောဝ်ုစပ်၊) သာမန္တ ရက္ခသာခါဟိ၀ါ–အနီးဝ်ုဖြစ်သော သစ်ပင်၏ အခက်တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–တို့နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဋ္ဌော–ဆက်စပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သန္ဓာရိတတ္တာ–ကောင်းစွာ ဆောင်ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒုကမေ၀–မတ်မတ်သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ပတန္တော ဝါ–လဲပြန်သော်လည်း၊ ဘူမိ နု ပါပုဏာတိ၊ တတ္ထ–ထိုသစ်ပင်၌၊ ပရိဟာရော–ပါရာဇိကမှ ရှောင်လွှဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ အ၀ဟာရောဧ၀–သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ယောပိ–အကြင်သစ်ပင်သည်လည်း၊ ကကစေန–လွှဖြင့်၊ ဆိန္နော–ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၊ (သမာနော–လျက်) အစ္ဆိန္နောဝိယ–မပြတ်သေး သကဲ့သို့၊ ဟုတ္တာ တထေ၀–ထိုအတိုင်းသာလျှင်၊ (ဥဒုကမေ၀ကို ညွှန်းသည်၊) တိဋ္ဌတိ–တည်၏၊ တသ္မိံပိ–ထိုသစ်ပင်၌လည်း၊ ဧသေ၀နယော–ပည်တည်း၊ [အ၀ဟာရပင်ဖြစ်သည်–ဟူလို။]

ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရက္ခံ–ကို၊ ဒုဗ္ဗလံ–ကို၊ ကတ္တာ, ပစ္ဆာ–၌၊ စာလေတ္တာ ဝါ–ကိုယ်တိုင်လှုပ်စေ၍မူလည်း၊ ပါတေတိ–လဲစေအုံ့၊

အညေန ဝါ–အခြားသူသည်မူလည်း၊ ဝါ–ကိုမူလည်း၊ စာလာပေတိ–လှုပ်ပစေဟု စေခိုင်းအုံ့၊ အညံ–အခြားသော၊ အသ–ထိုလဲလိုအပ်သော သစ်ပင်၏၊ သန္တိကေ–အနီးဌ၊ ရက္ခံဝါ–ကိုသော်လည်း၊ ဆိန္ဒိတ္တာ, အဗ္ဗောတ္ထရတိ–ကိုယ်တိုင်လွှမ်းဖိအုံ့၊ ပရေန ဝါ–သူတစ်ပါးသည်သော်လည်း၊ ဝါ–ကိုယ်သော်လည်း၊ အဗ္ဗောတ္ထရာပေတိ–လွှမ်းဖိပစေဟု စေခိုင်းအုံ့၊ မက္ကဌေဝါ–မျောက်တို့ကိုသော်လည်း၊ ပရိပါတေတ္တာ–ထက်ဝန်းကျင်လိုက်၍၊ တတ္ထ–ထိုသစ်ပင်သို့၊ [မိမိလဲလိုအပ်သော သစ်ပင်ပေါ်သို့။] အာရောပေတိ–တက်စေအုံ့၊ ဝါ–တင်ပေးအုံ့၊ အညေန ဝါ–အခြားသူသည်မူလည်း၊ ဝါ–ကိုမူလည်း၊ အာရောပါပေတိ–တက်ပစေဟု စေခိုင်းအုံ့၊ ဝါ–အတင်ခိုင်းအုံ့၊ ဝဂ္ဂုလိယောဝါ–လင်းဆွဲတို့ကိုသော်လည်း၊ တတ္ထ–ထိုသစ်ပင်သို့၊ အာရောပေတိ–အုံ့၊ ဝါ–အုံ့၊ ပရေန ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာရောပါပေတိ၊ တာ–ထိုမျောက်, လင်းဆွဲတို့သည်၊ တံ ရက္ခံ–ကို၊ ပါတေန္တိ–လဲစေကုန်အုံ့၊ တသေဝ–ထိုရဟန်း၏သာလျှင်၊ အဝဟာရော (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ရက္ခေ–ကို၊ ဒုဗ္ဗလေ–ကို၊ ကတေ–သော်၊ အညော–သည်၊ အနာဏတ္တော ဧဝ–မစေခိုင်းအပ်ဘဲသာလျှင်၊ တံ–ထိုသစ်ပင်ကို၊ စာလေတ္တာ ပါတေတိ၊ ရက္ခေန ဝါ–အခြားသစ်ပင်တစ်ပင်ဖြင့်မူလည်း၊ အဗ္ဗောတ္ထရတိ–အုံ့၊ အတ္တနော, မမ္ဘတာယ–သဘောအားဖြင့်၊ [ဘယ်သူကမှ မတင်ဘဲ–ဟူလို၊] မက္ကဋာ ဝါ–တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂုလိယော ဝါ–တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ အာရောဟန္တိ–တက်ကုန်အုံ့၊ ပရော ဝါ–အခြားသူသည်သော်လည်း၊ အနာဏတ္တော–ပဲ၊ အာရောပေတိ–တက်စေအုံ့၊ ဝါ–တင်ပေးအုံ့၊ သယံ ဝါ–ကိုယ်တိုင်သော်လည်း၊ ဝါတမုခံ–လေလမ်းကို၊ သစေသာခေတိ၊ [လေလာလျှင်လဲသွားအောင် နဂိုက လေလမ်းကိုပိတ်နေသော သစ်ခက် ချုံနွယ်များကို ရှင်းလင်းသည်–ဟူလို၊ "သယံဝါသစေ"ဟု ပါဠိမှန်ရှိစေ၊ "သယံဝါ"ဟု ရှိသောကြောင့် ဩ မလို၊] ဗလဝဝါတော–အားရှိသော လေသည်၊ အာဂန္တွာ ရက္ခံပါတေတိ၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ပယောဂတို့ဌ၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ တတ္ထ–ဤသစ်ပင်ကိုလဲရာဌ၊ ဝါတမုခ သောခနံ–လေလမ်းကို သုတ်သင်ခြင်းသည်၊ ဝါတေ–သည်၊ အသမ္ဘတ္ထေ–မရောက်သေးမီ၊ သုက္ခမာတိကာယ–ကို၊ ဥဒုကရဏာဒီဟိ–တို့နှင့်၊ သမေတိ–ညီမျှ၏၊ အညထာ–တစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့်၊ နော (သမေတိ) ရက္ခံ–ကို၊ အာဝိဇ္ဇိတ္တာ–လှည့်ပတ်၍၊ သတ္ထေန ဝါ–ဓားဖြင့်မူလည်း၊ အာကောဋေတိ–ခေါက်အုံ့၊ ဝါ–ပေါက်အုံ့၊ [အခေါက် အခွံတွေကိုဓားဖြင့် ပတ်ပတ်လည် ရစ်ထားခြင်းဆိုသည်၊] အဂ္ဂိं ဝါ–ကိုသော်လည်း၊ ဒေတိ–အုံ့၊ မဏ္ဍူကကဏ္ဍက–

ငါးမန်း၏ ဆူးဖြစ်သော၊ ဝိသံ ဝါ–အဆိပ်ကိုသော်လည်း၊ ဒေတိ–အုံ့၊ [မဏ္ဍူကာနံ နဂ္ဂေ အဂ္ဂကောဋ္ဌိယံ ဌိတကဏ္ဍကံတိ ဝဒန္တိ၊ ကေ ဝိသမစ္ဆကဏ္ဍကံ (အဆိပ်ရှိသော ငါး၏ ဆူး) ဣတိပိ ဝဒန္တိ၊] အာကောဋေတိ–စိုက်နှက်အုံ့၊ ယေန–ယင်းကဲ့သို့ ဓားဖြင့်ပေါက်ခြင်း, မီးတိုက်ခြင်း, အဆိပ်စိုက်နှက်ခြင်းကြောင့်၊ သော–ထိုသစ်ပင်သည်၊ မရတိ–သေအုံ့၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ပယောဂတို့၌၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမေဝ–ပင်တည်း၊ ဣတိ–တည်း၊ ဝနပ္ပတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဟရဏကထာ အခန်း

(၅) ၁၁၁။ ဟရဏကေ–ဆောင်ယူအပ်သော ဘဏ္ဍာ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) အညဿ ဟရဏကံ၊ ပ၊ အာမသတီတိ–ကား၊ ဟရဏကံတိ–ဟရိယမာနံ–ယုပစ္စည်း ကံဟော–က–သွတ္ထ၊ ပရံ–တစ်ပါးသူကို၊ [ဒိသွာ၌ သာမညကံ၊] သီသာဘာရာဒီဟိ–ဦးခေါင်းဝန် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ အာဒါယ–ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တံ–သွားနေသည်ကို၊ [ဝိသေသကံ၊] ဒိသွာ, ဧတံ–ဤဘဏ္ဍာကို၊ ဟရိဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဝေဂေန–အဟုန်ဖြင့်၊ ဂတွာ–လိုက်၍၊ အာမသတိ–အုံ့၊ ဧတ္တာဝတာ–ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သုံးသပ်ခြင်းကြောင့်၊ အဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဖန္ဒာပေတိတိ–ကား၊ အာဂမုနဝိကမုနံ–ရှေးရှု ဆွဲငင်ခြင်း, ထိုမှ ဤမှ ဆွဲငင်ခြင်းကို၊ [အဘိမုခံဂတွာ ကမုနံ အာဂမုံ–သေသဒိသာဂမုနံ ဝိဂမုနံ၊] ဂရောတိ–အုံ့၊ သာမိကော, နမုဥ္စတိ–ဘဏ္ဍာကို မလွတ်သေးအုံ့၊ တေန–ထိုသို့ မလွတ်သေးခြင်းကြောင့်၊ အဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)။

ဌာနာ စာဝေတိတိ–ကား၊ အာဂမိတွာ, သာမိကဿ–၏၊ ဟတ္ထတော–မှ၊ မောစေတိ–လွတ်စေအုံ့၊ တေန–ထိုသို့လွတ်စေခြင်းကြောင့်၊ အဿ–၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ တံ–ထိုရဟန်းကို၊ [ဘဏ္ဍာ လုသွားသော ရဟန်းကို၊] ဘဏ္ဍသာမိကော–သည်၊ ဥဒ္ဒဟိတွာ–ထ၍၊ ပေါ်ထေတွာ–ပုတ်ခတ်၍၊ ပုန တံဘဏ္ဍံ, မောစာပေတွာ–လွတ်စေ၍၊ ဂဏ္ဍေယျ–ပြန်ယူအုံ့၊ ဘိက္ခု, ပဌမဂ္ဂဟဏေနေဝ–ပဌမ ယူခြင်းကြောင့်ပင်၊ ပါရာဇိကော–သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးစေအပ်သူသည်၊ (ဟောတိ၊) သီသတော ဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဏတော ဝါ–နားမှသော်လည်းကောင်း၊ ဂီဝတော ဝါ– လည်ပင်းမှသော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထတော ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အလက်ာရံ–တန်ဆာကို ဆိန္ဒိတွာ ဝါ–ဖြတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ မောစေတွာ ဝါ–ဖြုတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍန္တ သ–၏၊ သီသာဒိဟိ–တို့မှ၊ မောစိတမတ္တေ–လွတ်စေအပ်ပြီးကာမျှ

ဖြစ်လသော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ဝလယံ ဝါ–လက်ကောက်ကွင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကဋကံ ဝါ–လက်ကျပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အနိဟရိတ္တာ–မထုတ်ဆောင်မူ၍၊ အဂ္ဂဗာဟံ–လက်မောင်းဖျားကို၊ ဃံသန္တော–ပွတ်တိုက်လျက်သာလျှင်၊ အပရာ ပရံ ဝါ–ထိုမှ ဤမှမူလည်း၊ သာရေတိ–ရွှေ့စေအံ့၊ အာကာသဂတံ ဝါ–ကိုမူလည်း၊ ကရောတိ–အံ့၊ တာဝ ရက္ခတိ၊ ရက္ခမူလ စီဝရဝံသေသု–သစ်မြစ်, သက်နှီးတန်းဝါးတို့၌၊ ဝလယမိဝ–ကွင်းသည်ကဲ့သို့၊ ပါရာဇိကံ–ကို၊ နဇနေတိ– ကသ္မာ–နည်း၊ သဝိညာဏကတ္တာ–တည်ရာက သဝိညာဏကဏ၏အဖြစ်ကြောင့် တည်း၊ [သစ်မြစ်, သက်နှီးတန်းဝါး၌ကွင်းကိုမြှောက်လိုက်လျှင် ပါရာဇိကကျ သော်လည်း ဤ၌ လက်မောင်းက သဝိညာဏကဖြစ်သောကြောင့် ပါရာဇိက မကျ–ဟူလို၊] ဟိ–မှန်၊ သဝိညာဏက ကောဋ္ဌာသဂတံ–အသက်ရှိသူ၏ သင်္ကေတအစု၌ ရောက်သောတန်ဆာသည်၊ ယာဝ–လောက်၊ တတော–ထိုသဝိညာဏ ကကောဋ္ဌာသမှ၊ နနီဟဋံ–မထုတ်ဆောင်အပ်သေး၊ တာဝ–လောက်၊ တတ္ထေဝ– ထိုသဝိညာဏက ကောဋ္ဌာသ၌သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ အဂ္ဂိလိမုဒ္ဒိကပါဒကဋ္ဌက ကဋ္ဌပ္ပဂ ပိဋ္ဌန္ဓနေသု–လက်စွပ်, ခြေချင်း, ခါးတန်ဆာတို့၌၊ ဧသေဝနယော။

ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပရဿ–၏၊ နိဝတ္ထသာဋကံ–ဝတ်အပ်သောအဝတ်ကို၊ အစ္ဆိန္နတိ–လုယူအံ့၊ ပရော–အခြားသော ဥစ္စာရှင်သည်၊ လဇ္ဇီတာယ–ရှက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟသာ, နမုဠ္ဆတိ–မလွတ်အံ့၊ ဧကေန–တစ်ဖက်သော၊ အန္တေန–ဖြင့်၊ စောရာ–ခိုးသူရဟန်းသည်၊ ကမ္ပတိ–အံ့၊ ဧကေန အန္တေန, ပရော–သည်၊ (ကမ္ပတိ)။ တာဝရက္ခတိ၊ ပရဿ–ခိုးသူမှတစ်ပါးသော ဥစ္စာရှင်၏၊ ဟတ္ထတော–မှ၊ မုတ္တမတ္တေ–သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ တံ–ထိုအဝတ်ကို၊ ကမ္ပန္တသ–ဆွဲငင်စဉ်၊ ဆိဒ္ဒိတ္တာ–ပြတ်၍၊ ဧကဒေသော–တစ်ပိုင်းတစ်စသည်၊ ဟတ္ထဂတော–လက်၌ရောက်သည်၊ အထာပိ ဟောတိ–အံ့၊ သောစ–ထိုအဝတ်ပိုင်းသည်လည်း၊ ပါဒံ–တစ်မတ်ကို၊ အဋ္ဌတိ–အံ့၊ ပါရာဇိကမေဝ–သည်သာ၊ သဟဘဏ္ဍဟာရကန္တိ–ကား၊ သဘဏ္ဍဟာရကံ–ဘဏ္ဍာကို ဆောင်သူနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ နေသာမိ–အံ့၊ ဣတိ စိန္တေတ္တာ, ဣတောဝ–ဤအရပ်သို့၊ ယာဟိ–သွားလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဘဏ္ဍဟာရကံ–ဘဏ္ဍာဆောင်ယူလာသူကို၊ တဇ္ဇေတိ–ခြိမ်းခြောက်အံ့၊ ဧသော–ထိုဘဏ္ဍာဆောင်လာသူသည်၊ ဘီတော (ဟုတ္တာ)၊ စောရေန–ခိုးသူ

ရဟန်းသည်၊ အဓိပ္ပေတ ဒိသာမုခေါ–အလိုရှိအပ်သောအရပ်သို့ ရှေးရှုသည်၊ ဟုတ္တာ, ဧကံ–သော၊ ပါဒံ–ကို၊ သက်ာမေတိ–ရွှေ့စေအံ့၊ စောရသ–ခိုးသူ ရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ) ဒုတိယေ–ဒုတိယခြေလှမ်းကို၊ (သက်ာမိတေ–သော်၊) ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ပါတာပေတီတိ–ကား၊ စောရော–သည်၊ ဘဏ္ဍာဟာရကသ–၏၊ ဟတ္ထေ–၌၊ အာဝုဓံ–ကို၊ ဒိသွာ, သာသကော–ရုံ့ရှာ ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, ပါတာပေတွာ–ကျပစေဟု စေခိုင်း၍၊ ဝါ–အချခိုင်း၍၊ ဂဟေတုကာမော (ဟုတ္တာ)၊ ဧကမန္တံ–သို့၊ ပဋိက္ကမ္မ–ဖဲ၍၊ သန္တိဋ္ဌေတွာ–၍၊ ပါတာပေတိ–အုံ့၊ ပရသ–၏၊ ပေ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ပါတာပေတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသာတိ အာဒိ–အစရှိသော စကားကို၊ ပရိကပ္ပဝသေန–ကြံဆအပ်သော ဘဏ္ဍာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဟိ–ချဲ့။ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ (အဟံ) ဘဏ္ဍံ–ကို၊ ပါတာပေတွာ–ပြီး၍၊ ဝါ–ပြီးမှ၊ ယံ–အကြင်ဘဏ္ဍာသည်၊ မမ–အား၊ ရုစ္စတိ–နှစ်သက်၏၊ တံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟေဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ပရိကပ္ပေတွာ, ပါတာပေတိ–၏၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ပါတာပနေ စ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာမသနေ စ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ ဖန္ဒာပနေ–ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ၊) ပါဒဋ္ဌနကဿ–တစ်မတ်တန်သော ဘဏ္ဍာကို၊ ဌာနာ–မှ၊ စာဝနေ–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ၊) တံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ပစ္ဆာ–၌၊ ပတိပါတိယမာနဿ–ဘဏ္ဍာယူလာသူက တစ်ဖန်ချစေအပ်သည် ဖြစ်၍၊ မုဉ္စတောပိ–လွှတ်ချသောရဟန်း၏လည်း၊ သမဏဘာဝေါ နတ္ထိယေဝ၊ ယောပိ–အကြင်ရန်းသည်လည်း၊ ဘဏ္ဍဟာရကံ–ဘဏ္ဍာဆောင်လာသူကို၊ အတိက္ကမန္တံ–လွန်သွားသည်ကို၊ ဒိသွာ, အနုဗန္ဓန္တော–လိုက်လျက်၊ တိဋ္ဌ တိဋ္ဌ–ရပ်လော ရပ်လော၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ ပါတေဟိ–ကျစေလော၊ ဝါ–ချခဲ့လော၊ ဣတိ ဝတ္တွာ, ပါတာပေတိ–အုံ့၊ တဿာပိ–ထိုရဟန်း၏လည်း၊ တေန–ထိုဘဏ္ဍာ ဆောင်လာသူသည်၊ ဟတ္ထတော–မှ၊ မုတ္တမတ္တေ–လွှတ်အပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ တိဋ္ဌ တိဋ္ဌ–လော၊ ဣတိ, ဝဒတိ–၏၊ ပါတေဟိ–လော၊ ဣတိ နု ဝဒတိ၊ ဣတရော စ–အခြားသော ဘဏ္ဍာဆောင်လာ သူသည်လည်း၊ တံ–ထိုရဟန်းကို–သြလောကေတွာ–ကြည့်၍၊ ဩ–ဤရဟန်းသည်၊ မံ–ကို၊ သစေ ပါပုဏေယျ–အကယ်၍ ရောက်အုံ့၊ ဝါ–အကယ်၍ မီလာအုံ့၊ မံ–ကို၊ ယာတေယျာ ပိ–

သတ်မူလည်း သတ်ရာ၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ သာလယောဝ–ဘဏ္ဍာဌ်တွယ်တာခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ, တံ ဘဏ္ဍံ, ဂဟနဋ္ဌာနေ–ချုပ်ရုပ်အရပ်ဌ၊ ပက္ခိပိတ္တာ–ထည့်ထားခဲ့၍၊ ပုန, နိ ဝတ္ထိတ္တာ–ပြန်နစ်၍၊ ဂဟေသာမိ–အုံ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ပက္ကမတိ–အုံ၊ ပါတနပစ္စယာ–ကျစေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ၊ ပန–ထိုသို့ပင်ကျစေတုန်းက ပါရာဇိကမရှိပါသော်လည်း၊ အာဂန္တွာ ထေယျ စိတ္တေန, ဂဏှတော–၏၊ ဥဒ္ဓါရေ–ကြွမြောက်ရာအခါဌ၊ ပါရာဇိကံ။

ပန–ဆက်၊ အသ–ထိုခိုးသူရဟန်း၏၊ ဧဝံ–ဤအကြံသည်၊ အထ ဟောတိ–အုံ၊ (ကိံ)၊ မယာ–သည်၊ ပါတာပေန္တေ နေဝ–ကျစေတုန်းကပင်၊ ဝါ–အချခိုင်းတုန်းကပင်၊ ဣဒံ–ဤဘဏ္ဍာကို၊ မမ–၏၊ သန္တကံ–ကို၊ ကတံ–ပြီ၊ ဣတိ (ဧဝံ)–ဤအကြံသည်၊ (အထဟောတိ)၊ တတော–ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ သကသညာယ–မိမိဥစ္စာဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်၊ ဂဏှတိ–အုံ၊ ဂဟဏေ–ယူရာအခါဌ၊ ရက္ခတိ၊ ပန–ထိုသို့ပင် ပါရာဇိကမှစောင့်သေး ပါသော်လည်း၊ ဘဏ္ဍဒေယျံ ဟောတိ၊ ဒေဟိ–ပြန်ပေးလော၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ အဒေန္တော သ–ပြန်မပေးသော ရဟန်း၏၊ သာမိကာနံ, ဝုရနိဿ္ဌေ ပေ–ဌ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) သော–ထိုဥစ္စာရှင်သည်၊ ဣမံ–ဤဘဏ္ဍာကို၊ ဆဒ္ဒေတ္တာ–စွန့်ပစ်၍၊ ဂတော–ပြီ၊ ဒါနိ, ဣဒံ–ဤဘဏ္ဍာသည်၊ အနဿာဝုတ္ထကံ–စွဲ၍မနေအပ်၊ ဝါ–မသိမ်းပိုက်အပ်၊ [အပ္ပရိဂ္ဂဟိတကံ၊ အသာမိကံတိ အတ္ထော။] ဣတိ–သို့၊ ပံသုကူလသညာယ–ဖြင့်၊ ဂဏှန္တေ ပိ–ယူသော ရဟန်းဌလည်း၊ ဧသေဝနယော။ [ဘဏ္ဍဒေယျ–ဟူလို။]

ပန–ဆက်၊ သာမိကော၊ ပေ၊ ဝုတ္တမတ္တေနေဝ–ပြောအပ်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ သြလောကေန္တော–သော်၊ တံ–ထို ရဟန်းကို၊ ဒိတ္တာ, ဣဒါနိ, ဣဒံ–ဤဘဏ္ဍာသည်၊ မယှံ–ငါ၏ဥစ္စာသည်၊ နေ–မဟုတ်တော့၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုရနိဿ္ဌေပံ ကတ္တာ, နိရာလယော–ဘဏ္ဍာဌ်တွယ်တာခြင်းမရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဆဒ္ဒေတ္တာ–၍၊ အထပလာယတိ–အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ပေ၊ ဥဒ္ဓါရေ–ကြွမြောက်ရာအခါဌ၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ၊) အာဟာရပေန္တေ–ဥစ္စာရှင်တို့က ဆောင်စေလတ်သော်၊ ဒါတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ အဒေန္တော သ–ပြန်မပေးသောရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) ကသ္မာ–နည်း၊ တသ–ထိုရဟန်း၏၊ ပယောဂေန–ကြောင့်၊ ဆဋ္ဌိတတ္တာ–ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ၊ ပန–ကား၊

အညာသု–မဟာအဋ္ဌကထာမှ အခြားသော အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝိစာရဏာဝေ–စိစစ်ခြင်းသည်ပင်၊ နတ္ထိ၊ ပုရိမနုယေနေဝ–ဖြင့်ပင်၊ သကသညာယ ဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဲသုကူလသညာယ ဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဌန္တေ ပိ–ယူသော ရဟန်း၌လည်း၊ အယမေဝ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်ပင်၊ ဝိနိစ္ဆယော–ဆုံးဖြတ်ကြောင်း စကားတည်း၊ ဣတိ–တည်း၊–ဟရဏကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဥပနိဓိကထာ အခန်း

၁၁၂။ ဥပနိဓိမှိ–အပ်နှံထားအပ်သော ဘဏ္ဍာ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံဝေဒိတဗ္ဗော)၊ နာဟံ ဂဏှာမိတိ–ကား၊ သမ္ဘာနေ မုသာဝါဒေပိ–ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိလျက် ချုတ်ယွင်းသောစကားကို ပြောခြင်းကြောင့်လည်း၊ အဒိန္နာဒါနသ–၏၊ ပယောဂတ္တာ–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ တုမှေ–တို့သည်၊ ကိံ–ကို၊ ဘဏထ–ကုန်သနည်း၊ ဣဒံ–ဤအပ်နှံအပ်လျက် မအပ်နှံဟုပြောခြင်းသည်၊ မယှံ–အား၊ နေဝ အနုရူပံ–မလျောက်ပတ်၊ (ဣဒံ–ဤမအပ်နှံအပ်ဘဲ အပ်နှံ၏ဟု ပြောခြင်းသည်)၊ တုမှာကံ–တို့အား၊ နေ အနုရူပံ–ပတ်၊ ဣတိ အာဒိနိ–ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ဝဒန္တသ္သပိ–ပြောသောရဟန်း၏လည်း၊ ဒုက္ကဋမေဝ (ဟောတိ)၊ ရဟော–ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ မဟာ–သည်၊ ဘေသ–ရဟန်း၏၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ထပိတံ–အပ်နှံထားအပ်ပြီ၊ အညော–ငါတို့ ၂ဦးမှ အခြားသော၊ ကောစိ–သည်၊ နေ ဇာနာတိ–မသိ၊ မေ–အား၊ ဒဿတိ နု ခေါ–ပြန်ပေးဦးလတ္တံ့, လော၊ နော ဒဿတိ နုခေါ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ သာမိကော–သည်၊ ဝိမတိ–ကို၊ ဥပ္ပာဒေတိ–အံ့၊ ဘိက္ခုဿ–၏၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ တဿ–ရဟန်း၏၊ ဖရသာဒိဘာဝံ–ကြမ်းတမ်းသူ၏အဖြစ် အစရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒီသ္မာ–၍၊ သာမိကော–သည်၊ မယှံ–အား၊ နေ ဒဿတိ–တတ်, ဣတိ–သို့၊ ဓုရံ–ကို၊ နိက္ခိပတိ–အံ့၊ တတြ–ထိုသို့လုံ့လကို လျှော့ချရာ၌၊ [ယောဇနာ၌ "တတြာတိ စောရာဘဏ္ဍသာမိကေသု" ဟု နိဒ္ဒါရဏဖွင့်၏၊] အယံ ဘိက္ခု–အပ်နှံထားရာ ရဟန်းသည်၊ ကိလမေတွာ–ပင်ပန်းစေ၍၊ ဝါ–နှိပ်စက်ပြီးမှ၊ နံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ဒဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ဒါနေ–ပေးခြင်း၌၊ သဉ္ဇဿာဟော– အားထုတ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သည်၊ သစေ (ဟောတိ)၊ ဧဝံသတိ၊ တာဝ ရက္ခတိ–ပါရာဇိကအာပတ်မှ စောင့်သေး၏၊ သော–ထိုအပ်နှံအပ်ရာ ရဟန်းသည်၊ ဒါနေ–၌၊ နိရဿာဟော–အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်၊ သစေပိ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိပိ–လည်၊ ဘဏ္ဍသာမိကော ပန–သည်ကား၊ ဂဟဏေ–ပြန်ယူခြင်း၌၊

သဉ္ဇသာဟော သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ, ရက္ခတေဝ–သည်သာ၊ ပန–ကား၊ သော–ထိုအပ်နှံအပ်ရာရဟန်းသည်၊ ဒါနေ–၌၊ နိရုသာဟော ယဒိ ဟောတိ၊ ဘဏ္ဍာသာမိကောပိ–သည်လည်း၊ မယှံ–အား၊ နဒဿတိ–တော့၊ ဣတိ–သို့၊ ဓုရံ–ကို၊ နိက္ခိပတိ–အံ့၊ ဧဝံ–လျှင်၊ ဥဘိန္နံ–တို့၏၊ ဓုရနိက္ခေပေန–ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနော–၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ မုခေန–နှုတ်ဖြင့်၊ ဒဿာမိ–အုံ့၊ ယဒိပိ ဝဒတိ–အုံ့၊ စိတ္တေန ပန–ဖြင့်ကား၊ အဒါတုကာမော–မပေးလိုသည်၊ ယဒိ ဟောတိ၊ ဧဝံ ပိ–ဤသို့ဖြစ်ပြန်သော်လည်း၊ သာမိကဿ–၏၊ ဓုရနိက္ခေပေ–၌၊ ပါရာဇိကံ ဟောတိ။

ပန–ဆက်၊ တံ ဥပနိဓိ နာမ–ထိုအပ်နှံထားအပ်သော ဘဏ္ဍာမည်သည်၊ သင်္ဂေါပနတ္ထာယ–လုံခြုံစေခြင်း အကျိုးငှာ၊ အတ္တနော–၏၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ပရေဟိ–တို့သည်၊ ထပိတဘဏ္ဍံ–တည်း၊ ("တသ္မာကြောင့်၊ ဝါ–ထိုသို့လုံခြုံအောင် အပ်နှံထားအပ်သော ဘဏ္ဍာ၏ အဖြစ်ကြောင့်"ဟု တသ္မာထည့်၍ပေး။) အဂုတ္တဒေသတော–မလုံခြုံသော အရပ်မှ၊ ဌာနာ စာဝေတွာ, ဂုတ္တဌာနေ–လုံခြုံသော အရပ်၌၊ ထပနတ္ထာယ–ထားခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဟရတော–၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ထေယျစိတ္တေန ပိ–ဖြင့်လည်း၊ ဌာနာ, စာဝေန္တဿ–၏၊ အဝဟာရော နတ္ထိ၊ ကသ္မာ–နည်း၊ အတ္တနော ဟတ္ထေ, နိက္ခိတ္တတ္တာ–အပ်နှံထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပန–ထိုသို့ပင် အဝဟာရ မရှိပါသော်လည်း၊ ဘဏ္ဍဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ထေယျစိတ္တေန–ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တေပိ–သုံးစွဲသော ရဟန်း၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ [ဘဏ္ဍဒေယျပင်–ဟူလို၊] တာဝကာလိကဂ္ဂဟဏေပိ–အခိုက်အတန်မျှ ယူခြင်း၌လည်း၊ တထေဝ–ထို့အတူ (ဘဏ္ဍဒေယျ) ပင်တည်း၊ ဓမ္မံ စရန္တောတိအာဒိ–အစရှိသော စကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ–သည်သာ၊ အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ တာဝ–ပါဠိဝိနိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယမှ ရှေးဦးစွာ၊ ပါဠိဝဏ္ဏနာ–ပါဠိတော်၏ အဖွင့်တည်း။

ပန–ကား၊ ဧတ္ထ–ဤ ဥပနိဓိဘဏ္ဍာ၌၊ ပါဠိဝိနိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယော–ကို၊ ပတ္တစတုက္ကာဒိဝသေန–ပတ္တစတုက္က အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝုတ္တော–ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်ပြီ၊ ကိရ–ချဲ့၊ ဧကော–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ပရဿ–၏၊ မဟဂ္ဃေ–များသော အဖိုးရှိသော၊ ပတ္တေ–၌၊ လောဘံ–ကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ–ဖြစ်စေ၍၊ တံ–ထိုသပိတ်ကို၊ ဟရိတုကာမော–ခိုးဆောင်လိုသည်၊

(ဟုတ္တာ)၊ အသ–ထိုသပိတ္တာ်၏၊ ထပိတဋ္ဌာနံ–ထားအပ်ရာအရပ်ကို၊ သုဋ္ဌု–စွာ၊ သလ္လက္ခေတ္တာ–ပြီး၍၊ အတ္တနောပိ, ပတ္တံ–ကို၊ တသ္မေ–ထိုသပိတ်၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ–အနီး၌၊ ထပေသိ–ပြီ၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ပစ္ဆာ–သမယေ–မိုးသောက်အခါ၌၊ အာဂန္တွာ, ဓမ္မံ–ပါဠိအဋ္ဌကထာဓမ္မကို၊ ဝါစာပေတ္တာ–ဆိုစေပြီး၍၊ ဝါ–ပို့ချပြီး၍၊ နိဒ္ဒါယမာနံ–အိပ်ပျော်နေသော၊ မဟာထေရံ–ကို၊ အာဟ၊ (ကိုး) ဘန္တေ–ရား၊ ဝန္ဒာမိ–၏၊ ဣတိ (အာဟ။) ဧသော–ဤသူသည်၊ ကော–အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ–ဤသို့မေးပြီ၊ ဘန္တေ–ရား၊ အဟံ အာဂန္တုကာ ဘိက္ခု–တပည့်တော် အာဂန္တုကရဟန်းပါတည်း၊ ကာလသေဝ–စောစော၌ပင်၊ ဂန္တုကာမော–ပြန်သွားလိုသည်၊ အမှိ–ဖြစ်ပါ၏၊ အသုကသ္မိံ ဋ္ဌာနေ–ထိုမည်သောအရပ်၌လည်း၊ မေ–သည်၊ ဤဒိသေန နာမ–ဤကဲ့သို့ရှိအပ်သည်မည်သော၊ အံသဗဒ္ဓကေန–ပခုံးလွယ်ကြိုးဖြင့်၊ ဤဒိသာယ–သော၊ ပတ္တတ္ထဝိကာယ–သပိတ်အိတ်ဖြင့်၊ [ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏာ၊] ပတ္တော–ကို၊ ထပိတော–ထားအပ်ပါပြီ၊ ဘန္တေ, သာဓု–တောင်းပန်ပါ၏၊ အဟံ, တံ–ထိုသပိတ်ကို၊ လဘေယျံ–ရလိုပါ၏၊ ဝါ–ရပါရစေ၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်အံ့၊ ထေရော ပဝိသိတ္တာ, တံ–ထိုညွှန်ပြအပ်သော သပိတ်ကို၊ ဂဏှိ–အံ့၊ ဥဒ္ဓါရေယေဝ–အခါ၌ပင်၊ စောရသ– ခိုးသူရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ အာဂန္တွာ–လာ၍၊ [သပိတ်ယူရာမှ ထွက်လာ၍၊] တွံ–သင်သည်၊ ကော–အဘယ်သူသည်၊ အသိ–နည်း၊ အဝေလာယ–အချိန်မဲ့ အခါမဲ့၌၊ အာဂတော–လာဘိ၏၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝုတ္တေ–ငေါက်ငန်း ပြောဆိုအပ်သော်၊ ဘိတော (ဟုတ္တာ) သစေ ပလာယတိ၊ (ဧဝံသတိ) ပါရာဇိကံ–သို့၊ ပတ္တာဝ–ရောက်ပြီး၍သာလျှင်၊ ပလာယတိ–ပြေးရာရောက်၏၊ ထေရသ ပန–ကား၊ သုဒ္ဓစိတ္တတ္တာ–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။

ထေရော, တံ–ထိုညွှန်ပြအပ်သော သပိတ်ကို၊ ဂဏှိသာမိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အညံ–အခြားသပိတ်ကို၊ ဂဏှိ–အံ့၊ ဧသေဝနယော၊ ["ဥဒ္ဓါရေယေဝ စောရသ ပါရာဇိကံ" ဟူသော နည်းပင်တည်း–ဟူလို။] ပန–ဆက်၊ အယံ–ဤနည်းသည်၊ အညံ–သော၊ တာဒိသမေဝ–ထိုညွှန်ပြအပ်သော သပိတ်နှင့် အလားတူ သပိတ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဏှန္တေ–ယူပေးသော ထေရ်ကြီး၌၊ ယုဇ္ဇတိ–သင့်၏၊ ["ပါရာဇိက"ဟူသော စကားသည်သင့်၏–ဟူလို။] (ကိသ္မိံ ဝိယ–အဘယ်ဝတ္ထုဟု ကဲ့သို့တည်း၊) မနုဿဝိဂ္ဂဟေ–မနုဿဝိဂ္ဂဟ သိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဏတ္တသဒိသဝတ္ထုသို့ ဝိယ–စေခိုင်းအပ်သူနှင့် တူသူကို သတ်မိသော

ဝတ္ထုဟု၍ကဲ့သို့တည်း၊ [ထိုဝတ္ထုဟု၍လည်း ပါရာဇိက ကျ၏။] ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ကုရုနှိယံ-၌၊ ပဒဝါရေန- ခြေလှမ်းအကြိမ်ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ [မထေရ်ယူပေးအပ်သော သပိတ်ကို ယူသွားသော ခိုးသူရဟန်းကို ဒုတိယခြေလှမ်းဖြင့် ပါရာဇိက ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏-ဟူလို။] တံ-ထိုစကားသည်၊ အညံ-သော၊ အတာဒိသမေဝ-ထိုကဲ့သို့ မရှုအပ်သော သပိတ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဏှန္တေ-ယူပေးသောထေရ်၌၊ ယုဇ္ဇတိ-၏၊ တံမညမာနော-ထိုခိုးသူရဟန်းသည် ညွှန်ပြအပ်သော သပိတ်ဟု မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတွာ-၍၊) အတ္တနော-၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဏှိတွာ-၍၊ အဒါသိ-အံ့၊ စောရဿ-ခိုးသူရဟန်းအား၊ သာမိကေန-သည်၊ ဒိန္နတ္တာ-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် ပါရာဇိက မရှိပါသော်လည်း၊ အသုဒ္ဓစိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ ဟောတိ၊ တံမညမာနော-သည်၊ (ဟုတွာ) စောရဿဝ-၏သာလျှင်၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဏှိတွာ အဒါသိ၊ ဣဓာပိ-ဤသို့ပေးရာ၌လည်း၊ စောရဿ-၏၊ အတ္တနော-၏၊ သန္တကတ္တာ-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ၊ ပန-သော်လည်း၊ အသုဒ္ဓစိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ-ဒုက္ကဋ်ပင်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ယူခြင်းတို့၌၊ ထေရဿ-၏၊ အနာပတ္တိ။

အပရော-အခြားရဟန်းသည်၊ ပတ္တံ-ကို၊ စောရေဿာမိ-ခိုးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ တထေဝ-ထို့အတူသာလျှင်၊ [စာချပြီး၍ အိပ်ပျော်နေသည်ကို "တထေဝ" ဟု ဆိုသည်။] နိဒ္ဒါယမာနံ-အိပ်ပျော်နေသော၊ ထေရံ ဝန္ဒိ၊အယံ-သည်၊ ကော-နည်း၊ ဣတိစ-ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တေ-မေးအပ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အဟံ ဂိလာနဘိက္ခု-တပည့်တော် ဂိလာန ရဟန်းပါတည်း၊ မေ-အား၊ ဧကံ-တစ်လုံးသော၊ ပတ္တံ-ကို၊ တာဝဒေဃ-ပေးတော်မူပါကုန်ဦး၊ ဂါမဒ္ဒါရံ-ရွာတံခါးသို့၊ [ရဟန်းများနှင့် လျှောက်ပတ်သော စကား အသုံးအနှုန်းဖြင့် "ဂါမဒ္ဒါရံ" ဟု ဆိုသည်၊ "အန္တောဂါမံ" ဟု အဓိပ္ပာယ်မှတ်၊] ဂန္တွာ ဘောသဇ္ဇ အာဟာရိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်အံ့၊ ထေရော, ဣဓ-ဤကျောင်း၌၊ ဂိလာနော နတ္ထိ၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ စောရော ဘဝိဿတိ၊ ဣတိ- သို့၊ သလ္လက္ခေတွာ-ပြီး၍၊ ဣမံ-ဤသပိတ်ကို၊ ဟရတု-ဆောင်ပစေ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ အတ္တနော-၏၊ ဝေရိဘိက္ခုဿ-ရန်သူရဟန်း၏၊ ပတ္တံ နိဟရိတွာ, အဒါသိ-ပြီ၊ ဒ္ဝိန္နမ္ပိ-၂ ပါးလုံးတို့၏လည်း၊ ဥဒ္ဒါရေယဝ-၌ပင်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဝေရိဘိက္ခုဿ, ပတ္တော-တည်း၊ ဣတိ သညာယ-ဤသို့သော အမှတ်သညာဖြင့်၊ အညဿ-၏၊ ပတ္တံ, ဥဒ္ဒရန္တေ ပိ-ထုတ်ဆောင်သော

ရဟန်းဌာ်လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ပန–ဆက်၊ အယံ–ဤသပိတ်သည်၊ ဝေရိဿ–ရန်သူရဟန်း၏ သပိတ်တည်း၊ ဣတိ သညာယ, စောရသေဝ–၏သာလျှင်၊ ပတ္တံ ဥဒ္ဓရိတွာ, သစေ ဒေတိ (ဧဝံသတိ)၊ ပ၊ အယံ ဤသပိတ်သည်၊ ဝေရိဿ–၏၊ (ပတ္တောာ–တည်း၊) ဣတိ–သို့၊ မညမာနော–မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ အတ္တနော ပတ္တံ, အထ ဒေတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဘိန္နမ္ပိ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဧကော–သော၊ မဟာထေရော, ဥပဋ္ဌာက်–အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ဒဟရဘိက္ခု–ရဟန်းငယ်ကို၊ (အာဟာ‌ဌ်စပ်၊) ပတ္တစီဝရံ ဂဏှ၊ ပေ၊ စရိဿာမာတိ၊ စရိဿာမဟူ၍၊ ဝါ–သပိတ်သင်္ကန်းကိုယူလော့, ထိုမည်သော ရှာသို့ သွား၍ ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်ချေကြစို့ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ဒဟရော–ရဟန်းငယ်သည်၊ ဂဟေတွာ–သပိတ် သင်္ကန်ကိုယူ၍၊ ထေရဿ–၏၊ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော–မှ၊ ဂစ္ဆန္တော–စဉ်၊ ထေယျစိတ္တံ ဥပ္ပာဒေတွာ, သီသေ–ဌာ်၊ ဘာရံ–ကို၊ ခန္ဓေ–ဌာ်၊ သစေ ဂဟေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ၊ ဂဟိတတ္တာ–တည်း၊ ပန–သို့မဟုတ်၊ မဂ္ဂတော– သွားမြဲလမ်းမှ၊ သြက္ကမ္မ–ဖဲ၍၊ အဋဝိ–တောအုပ်သို့၊ သစေ ပဝိသတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပဒဝါရေန၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ [ဒုတိယခြေလှမ်းဌာ် ပါရာဇိက–ဟူလို၊] အထ–သို့ မဟုတ်၊ နိဝတ္တိတွာ, ဝိဟာရာဘိမုခေါ–ကျောင်းသို့ ရှေးရှုသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပလာယိတွာ, ဝိဟာရံ ပဝိသိတွာ–ဝင်ပြီး၍၊ ဂစ္ဆတိ–ရှေ့ဆက်လက်သွားအုံ့၊ ဥပစာရာ တိက္ကမေ–ကျောင်းဥပစာကို လွန်ရာအခါဌာ်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ မဟာ ထေရဿ–၏၊ နိဝါသနပရိဝတ္တနဌာနတော–သင်းပိုင်ကို လဲလှယ်ဝတ်ရာ အရပ်မှ၊ ဂါမာဘိမုခေါ (ဟုတွာ)၊ အထပိ ပလာယတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂါမူပစာရာ တိက္ကမေ–ဌာ်၊ [ရွာ၏ ဟိုဘက်ဥပစာကို လွန်ရာအခါဌာ်]၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ ဥဘောပိ–၂ ပါးလုံးတို့သည်လည်း၊ ပိဏ္ဍာယ, စရိတွာ–ပြီး၍၊ ဘုဉ္ဇိတွာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ ဝါ–ဆွမ်းကိုယူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ယဒိနိက္ခမန္တိ၊ ထေရော စ ပုနပိ, တံ–ထိုရဟန်းငယ်ကို၊ ပတ္တစီဝရံ ဂဏှ, ဝိဟာရံ ဂမိဿာမာတိ–ဂမိဿာမဟူ၍၊ ဝဒတိ–အုံ့၊ တတြ စ–ထိုသို့ပြောရာဌာ်လည်း၊ သော–ထိုရဟန်းငယ်သည်၊ ပုရိမနယေ နေဝ၊ ပေ၊ အဋ္ဌပသန္ဓေ နေဝ–မငြိမ်းအေးသေးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ထေယျစိတ္တေန၊ ဂစ္ဆတိ–ရှေ့သို့သွားအုံ့၊ ဥပစာရာတိက္ကမေ–ကျောင်း၏ ဟိုဖက်ဥပစာကို လွန်ရာအခါဌာ်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနာဏတ္တော–သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဂဏှတိ–သပိတ် သင်္ကန်းကိုယူ၏၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ သီသေ–ဌာ်၊ ဘာရံ–ကို၊ ခန္ဓေ–ဌာ်၊ ကရဏာဒိသုပိ–တို့ဌာ်လည်း၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊

သေသံ–ကြင်းသော အစီအရင်သည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ–ရှေ့အစီအရင်နှင့်တူ သည်သာ။

ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ အသုကံနာမ–သော၊ ဝိဟာရံ ဂနာ စီဝရံ, ဓောဝိတွာ–ဖွပ်လျှော်ပြီး၊ ဧဟိ–ပြန်ခဲ့လော၊ ဣတိဝါ–ဤသို့သော် ဟုဆိုးကောင်း၊ ရဇိတွာ–ဆိုပြီး၍၊ ဧဟိ–ပြန်ခဲ့လော၊ ဣတိဝါ–သော်လည်း ကောင်း၊ ဝုတ္တော (သမာနော–သော်၊) သာဓုတိ–ကောင်းပါပြီ ဟု၍၊ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ တဿပိ–ထိုရဟန်း၏လည်း၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ပေ၊ မဂ္ဂါ–သွားမြဲလမ်းမှ၊ သြက္ကမနေ–ဖဲခြင်း၌၊ ပဒဝါရေန ကာရေ တဗ္ဗော၊ တံ ဝိဟာရံ–သို့၊ ဂန္တွာ–ရောက်၍၊ တတ္ထေဝ–ထိုကျောင်း၌ပင်၊ ဝသန္တော–လျက်၊ ထေယျစိတ္တေန, ပရိဘုဉ္ဇန္တော–သုံးစွဲလျက်၊ ဒီရာပေတိ–ဆွေးမြည့်စေအံ့၊ စောရာ ဝါ–တို့သည် မူလည်း၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ တံ–သင်္ကန်းကို၊ ဟရန္တိ–ကုန်အံ့၊ အဝဟာရော နတ္ထိ။ ပန–သော်လည်း၊ ဘဏ္ဍဒေယျံ ဟောတိ၊ တတော–ထိုကျောင်းမှ၊ နိက္ခမိတွာ–ထွက်၍၊ အာဂစ္ဆတောပိ– ပြန်လာသော ရဟန်း၏လည်း၊ ဧသေဝ နယော။ [အန္တရာမဂ္ဂေ ထေယျစိတ္တံ ဥပ္ပာဒေတွာ–စသည်ညွှန်းသည်။]

ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနာဏတ္တော–ဘဲ၊ ထေရေန–သည်၊ နိမိတ္တေ–နိမိတ်ကို၊ ကတေဝါ–ပြုအပ်သော်လည်းကောင်း၊ [ငါ၏သင်္ကန်း နွမ်းနေပြီ–ဘယ်သူများ ဆိုးပေးပါမလဲဟု ဆိုးပေးစေလိုသော အရိပ်နိမိတ် ပြု အပ်သော်၊] သယမေဝ–မိမိ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ကိလိဋ္ဌ–ညစ်နွမ်းသောသင်္ကန်း ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ ဝါ–မှတ်သားပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ဘန္တေ, စီဝရံ, ဒေထ–ပေးလိုက်ပါကုန်၊ အသုကံ နာမ ဂါမံ ဂန္တွာ, ရဇိတွာ–ပြီး၍၊ အာဟရိသာမိ–ပြန်ဆောင်ခဲ့ပါအံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြော၍၊ ဂဟေတွာ, ဂစ္ဆတိ–၏၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ပေ၊ ကသ္မာ–နည်း၊ အနာဏတ္တိယာ–မစေခိုင်းခြင်းဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ–တည်း၊ မဂ္ဂါ – မှ၊ သြက္ကမတောပိ – ဖဲသွားသော် ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊

သေသံ ပုရိမသဒိသမေဝ။ ။သေသန္တိ–မဂ္ဂုက္ကမနေ (လမ်းမှ ဖဲခြင်း) ဝိဟာရာဘိ မုခဂမနာဒိ သဗ္ဗံ၊ ပုရိမသဒိသမေဝါတိ–အနာဏတ္တိယာ ဂဟိတေပိ (မခိုင်းဘဲယူအပ်ပါ သော်လည်း) သာမိကသ ကထေတွာ ဂဟိတတ္တာ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တဝိဟာရူပစာရာဒိ သဗ္ဗံ ခေတ္တမေဝါတိ ကတွာ ဝုတ္တံ။

ပဋိဝတ္တိတွာ, တမေဝ ဝိဟာရံ-သို့ပင်၊ အာဂန္တွာ, ဝိဟာရသီမံ-ကျောင်းအပိုင်းအခြားကို၊ အတိက္ကမတောပိ-လွန်သွားသော ရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ [မစေခိုင်းအပ်ဘဲ ထေရ်နှင့် အတူ သပိတ် သင်္ကန်းယူသွားပုံကို ပြသော "ယော ပန အနာဏတ္တော" စသော ဝါရကို ညွှန်းသည်၊] ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ တတ္ထ-ထိုရွာသို့၊ ဂန္တွာ, ရဇိတွာ-ပြီး၍၊ ပစ္စာဂစ္ဆတောပိ-ပြန်လာသော ရဟန်း၏ လည်း၊ ထေယျစိတ္တေ-သည်၊ ဥပဂန္ဒေ-သော်၊ ဧသေဝ နယော၊ ပန-ဆက်၊ ယတ္ထ-အကြင်ကျောင်းတိုက်သို့၊ ဂတောပိ-ရောက်ပြီ၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ (ဝသန္တော)ဝါ-နေလျက်သော်လည်းကောင်း၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-၌၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတိုက်တစ်တိုက်၌၊ (ဝသန္တော) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ တမေဝ ဝိဟာရံ-ထိုမူလကျောင်းတိုက်သို့သာ၊ ပစ္စာဂန္တွာ-ပြန်လာ၍၊ တဿ-ထိုမူလကျောင်းတိုက်၏၊ ဧကပဿေ-တစ်ခုသောဘေး၌၊ [ကျောင်းတိုက်က ကြီးလွန်း၍ မိမိကို မမြင်စေဘဲ ကျောင်းတိုက်အတွင်း တစ်ခုသောကျောင်းတိုက်၌ နေလျက်၊] ဥပစာရသီမံ-ဥပစာရသီမ်ကို၊ အနတိက္ကမိတွာ-မလွန်မူ၍၊ ဝသန္တော ဝါ-သော် လည်းကောင်း၊ ထေယျစိတ္တေန, ပရိဘုဥ္ဇန္တော-လျက်၊ ဇိရာပေတိ-အံ့၊ စောရာ ဝါ-တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းကို၊ ဟရန္တိ၊ ယထာဝါ တထာဝါ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ [မီးလောင်ခြင်း, ခြစားခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်၊] နသတိ- ပျက်စီးအံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ပန-ကား၊ ဥပစာရသီမံ-ကို၊ အတိက္ကမတော-လွန်သွားသော ရဟန်း၏ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ပန-ကား၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ထေရေန-သည်၊ နိမိတ္တေ-ကို၊ ကရိယမာနေ-သော်၊ ဘန္တေ, ဒေထ-ပေးလိုက်ပါကုန်၊ အဟံ, ရဇိတွာ-ပြီး၍၊ အာဟရိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တွာ-ပြီး၍၊ ဘန္တေ, ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂန္တွာ, ရဇာမိ-ဆိုးရပါမည်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆတိ-အံ့၊ ထေရာ စ, နံ -

---

ထေယျ၊ ပေ၊ ဇိရာပေတိ။ ။ထေယျစိတ္တေ ဥပဂန္ဒေ ဌာနာ စာဝနံ အကတွာ နိဝတ္ထ ပါရုတနိဟာရေနေဝ (ဝတ်မြဲအတိုင်း, ယမ်းမြဲအတိုင်းသာလျှင်) ပရိဘုဥ္ဇန္တော ဇိရာပေတိ၊ ဤသို့ ဌာနာစာဝနမပြုဘဲ ဝတ်ထားသည့်အတိုင်း ဆွေးမြည့်စေမှသာ ဘဏ္ဍာဒေယျ-ဌာနာ စာဝေန္တသေ ပန ထေယျစိတ္တေ သတိ ပါရာဇိကမေဝ၊ သိသေ ဘာရံ ခန္ဓေ ကရုဏာဒီသု ဝိယ။

ထိုရဟန်းကို၊ ယတ္ထ–အကြင်အရပ်သို့၊ (ဂန္တာ ရဇိတ္ဂံ) ဣစ္ဆသိ၊ တတ္ထ–သို့၊ ဂန္တာ, ရဇဟိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အံ့၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ ဝိသဒ္ဒ ဒုတောနာမ–စွန့်လွှတ်အပ်သော တမန်မည်၏၊ (တသ္မာ)၊ ထေယျစိတ္တေန, ပလာယန္တော ပိ–ပြေးပါသော်လည်း၊ အဝဟာရေန နာ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပန–ဆက်၊ ထေယျစိတ္တေန, ပလာယတော ပိ–၏လည်း၊ ပရိဘောဂေန ဝါ–သုံးစွဲခြင်းအားဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ အညတော ဝါ–တစ်ပါးပါးသော အကြောင်းအား သော်လည်းကောင်း၊ (တစ်နည်းနည်းဖြင့်သော်လည်း–ဟူလို။) နာသယတောပိ–ပျက်စီးစေသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍဒေယျမေဝ ဟောတိ။

ဘိက္ခု–ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ ဘိက္ခုဿ–ရဟန်းတစ်ပါး၏၊ ဟတ္ထေ, ကိဉ္စိ–သော၊ ပရိက္ခာရံ–ကို၊ ပဟိဏာတိ–ပေးပို့အံ့၊ (ကိံ–အဘယ်သို့မှာ၍ပေး ပို့သနည်း၊) အသုကဝိဟာရေ–၌၊ အသုဘိက္ခုဿ–အား၊ ဒေဟိ–ပေးပါလေ၊ ဣတိ–ဤသို့မှာ၍ပေးပို့အံ့၊ တဿ–ထိုတမန်ရဟန်း၏၊ ထေယျစိတ္တေ–သည်၊ ဥပ္ပန္နေ–သော်၊ သဗ္ဗဒ္ဓာနေသု–အလုံးစုံသော အရာတို့၌၊ [သီသေဘာရံ ခန္ဓေကရဏာ အစရှိသောအရာတို့၌ ဟူလို။] အသုကံနာမ၊ ပေ၊ ဧဟိတိဧတ္ထ–ဧဟိဟူ သော ဤစကားရပ်၌၊ ဝုတ္တသဒိသော–ဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်နှင့်တူသော။ ဝိနိစ္ဆယော (ဟောတိ)၊ အပရော– တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုံ–ကို၊ ပဟိဏိတုကာမော–အပို့ခိုင်းလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကော–သည်၊ ဂဟေတ္တာ, ဂမိဿတိနုခေါ–သွားပါလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ နိမိတ္တံ, ကရောတိ–၏၊ တတြ–ထိုသို့ပြုရာ၌၊ ဧကော–ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ ဘန္တေ, ဒေထ–ကုန်၊ အဟံ–သည်၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ ဂမိဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ စေ ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ တဿ–ရဟန်း၏၊ ထေယျစိတ္တေ–သည်၊ ဥပ္ပန္နေ–သော်၊ သဗ္ဗဒ္ဓာနေသု–တို့၌၊ ဒေထ ဘန္တေ စီဝရံ၊ ပေ၊ အာဟရိဿာမိတိ ဧတ္ထ–၌၊ ဝုတ္တသဒိသော–သော၊ ဝိနိစ္ဆယော (ဟောတိ)၊ ထေရေန–သည်၊ စီဝရတ္ထာယ–ငှာ၊ ဝတ္ထံ–အဝတ်စကို၊ လဘိတ္တာ–၍၊ ဥပဇ္ဈာကကုလေ–အလုပ်အကျွေး အိမ်၌၊ ထပိတံ–ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ။ အထ–ထိုအခါ၌၊ အဿ–ထိုထေရ်၏၊ အန္တေဝါသိကော–အနီးနေ တပည့်သည်၊ ဝတ္ထံ–ကို၊ ဟရိတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တတြ–ထိုအိမ်သို့၊ ဂန္တာ–၍၊ တံဝတ္ထံ–ကို၊ ဒေထ ကိရ–ပေးလိုက်ပါကုန်တဲ့၊ ဣတိ–သို့၊ ထေရေန–သည်၊ ပေသိတောပိ–စေခိုင်း အပ်သူသည်ကဲ့သို့၊ ဝဒတိ–အံ့၊ တဿ–ထိုအန္တေဝါသိကရဟန်း၏ ဝစနံ–ကို၊

သဒ္ဓေဟိတွာ–၍၊ ဥပါသကေန–သည်၊ ထပိတံ–ထားအပ်သောအဝတ်စကို၊ ဥပါသိကာ ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယ–သည်၊ ထပိတံ–ကို၊ ဥပါသကော ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ အညော–သော၊ ကောစိ ဝါ–တစ်စုံတစ်ယောက်သည်သော်လည်းကောင်း၊ နိဟရိတွာ–၍၊ ဒေတိ–အံ့၊ ဥဒ္ဓါရေယေဝ–ဌာသာလျှင်၊ အသ–ထိုအန္တေဝါသိက ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ထေရသ–၏၊ ဥပဇ္ဈာကေဟိ–တို့သည်၊ ဣမံ–ဤအဝတ်ကို၊ ထေရသ–အား၊ ဒသဟမ–လှူကုန်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အတ္တနော–၏၊ ဝတ္ထံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ထပိတံ သစေ ဟောတိ၊ အထ–ထိုအခါ၌၊ အသ–ထိုထေရ်၏၊ အန္တေဝါသိကော–သည်၊ [ထိုအကြံကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် သိသောတပည့်၊] တံ–ထိုအဝတ်ကို၊ ဟရိတုကာမော–ဆောင်ယူလိုသည်၊ (ဟုတွာ)၊ တတ္ထ–ထိုထေရ်၏အလုပ်အကျွေးအိမ်သို့၊ ဂန္တွာ (ဝဒတိ–၌စပ်)။ ထေရသ–အား၊ ဝတ္ထံ–ကို၊ ဒါတုကာမာ–လှူလိုကုန်သည်၊ အတ္ထကိရ–ဖြစ်ကုန်သတဲ့ဟု ကြားရ၏၊ တံ–ထိုအဝတ်ကို၊ ဒေထ–ပေးလိုက်ကြကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အံ့၊ တေ စ–ထိုအလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့သည်လည်း၊ အသ–ထိုရဟန်း၏ စကားကို၊ သဒ္ဓေဟိတွာ–ယုံကြည်၍၊ [ထေရ်ဖို့တောင်းသည်–ဟု ယုံကြည်၍၊] ဘန္တေ မယံ, ဘောဇေတွာ–ဆွမ်းကျွေးပြီး၍၊ ဝါ–မှ၊ ဒသဟမ–လှူကုန်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ထပယိမှ–ထားပါကုန်ပြီ၊ ဟန္ဒ–ရော့၊ ဂဏှာဟိ–ယူသွားပါလော၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒေန္တိ–ပေးလိုက်ကုန်အံ့၊ သာမိကေဟိ–တို့သည်၊ ဒိန္နတ္တာ–ပေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ၊ ပန–ထိုသို့ပင် ပါရာဇိက မရှိသော်လည်း၊ အသုဒ္ဓစိတ္တေန–ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ–သည်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍဒေယျဗ္ဗ–သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ။

သာမိကေဟိ ဒိန္နတ္တာ။ ။ရဟန်းက လိမ်၍ တောင်း၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့က ထေရ်ဖို့ တောင်းသည်ထင်၍ ပေး၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့က ပေးသောကြောင့် ပါရာဇိကမရှိ၊ ဤစကားကို ကောက်ချက်ချလျှင် ဥစ္စာရှင်တို့၏ ကိုယ်စားလှယ်က (မင်းမှုထမ်းက) ပေးလျှင်လည်း ပါရာဇိက မရှိဟုပင် စကားကျ၏၊ သို့သော် အသုဒ္ဓစိတ်ဖြင့် ယူသောကြောင့် ဒုက္ကဋ် အာပတ်နှင့် ဘဏ္ဍဒေယျဖြစ်သည်၊ ဤ အဓိပ္ပာယ်သွားဖြင့် အလားတူ ခိုင်းခြင်းများကို စဉ်းစားကြပါလေ။

ဘိက္ခု–ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ ဘိက္ခုဿ–ရဟန်းတစ်ပါးအား၊ ဝတ္တာ–မှာ၍၊ ဂါမံ–သို့၊ ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ (ကိ–အဘယ်သို့မှာ၍ သွားသနည်း၊) ဣတ္ထန္နာ မော–ဤအမည်ရှိသော ဒါယကာသည်၊ မမ–အား၊ ဝဿာဝါသိကံ–မိုးလေတော်လုံး နေကုန်သော ရဟန်တို့အား လှူအပ်သော သင်္ဃန်းကို၊ [ဤသင်္ဃန်းကို "ဝါဆိုသင်္ဃန်း" ဟု ခေါ်ကြ၏၊ စင်စစ်ကား ဝါဆိုသင်္ဃန်းမဟုတ်, ဝါကျွတ်သင်္ဃန်းတည်း၊] ဒဿတိ–လှူပါလတ္တံ့၊ တံ–ထိုသင်္ဃန်းကို၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ ထပေယျာသိ–ထားလိုက်ပါလော၊ ဣတိ–ဤသို့မှာ၍ သွားအံ့၊ သော ဘိက္ခု–သည်၊ သာဓုတိ–ကောင်းပါပြီဟု (ဝန်ခံပြီး၍၊) တေန–ထိုဒါယကာသည်၊ ဒိန္နံ–လှူအပ်သော၊ မဟဂ္ဃသာဋကံ–များသောအဖိုးရှိသောအဝတ်ကို၊ အတ္တနာ–သည်၊ လဒ္ဓေန–ရအပ်သော၊ အပ္ပဂ္ဃသာဋကေန–နည်းသောအဖိုးရှိသော အဝတ်နှင့်၊ ,သဒ္ဓိं–အတူ၊ ထပေတ္တာ–၍၊ အာဂတေန–ပြန်လာသော၊ တေန–ထို ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော–၏၊ မဟဂ္ဃသာဋကသ–ကို၊ လဒ္ဓဘာဝံ–ကို၊ ဉတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အဉတ္တာဝါ–မသိဘဲသော်လည်းကောင်း၊ မေ–၏၊ ဝဿာဝါသိကံ–ဝဿဝါသိကသင်္ဃန်းကို၊ ဒေဟိ–ပေးပါလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ တဝ–အရှင်ဘုရား၏အတွက်၊ ထူလသာဋကော–ကြမ်းသော အဝတ်ကို၊ လဒ္ဓေါ–ရအပ်ပြီ၊ မယှံပန–တပည့်တော်၏ကား၊ သာဋကော, မဟဂ္ဃော–၏၊ ဒွေပိ–၂ထည်လုံးတို့ကိုလည်း၊ အသုကဿ နာမ ဿကာသေ–ထိုမည်သောအရပ်၌၊ တပိတာ–ကုန်ပြီ၊ ပဝိသိတ္တာ, ဂဏှာဟိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အံ့၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ပဝိသိတ္တာ, ထူလသာဋကေ–ကို၊ ဂဟိတေ–ပြီးသော်၊ ဣတရဿ–အခြားသောရဟန်း၏၊ ဝါ–သည်၊ ဣတရံ–အခြားသောများသော အဖိုးရှိသောအဝတ်ကို၊ ဂဏှတော–ယူလတ်သော်၊ ဥဒ္ဓါရေ–၌၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ သာဋကေ–၌၊ အတ္တနော–၏၊ နာမံ–နာမည်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော–၏၊ သာဋကေ, တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ နာမံ စ–ကိုလည်းကောင်း၊ လိခိတ္တာ–ရေးပြီ၍၊ ဣဒ္ဓ–သွားချေ၊ နာမံ–ကို၊ ဝါစေတ္တာ–မိဘသာ ဆိုစေ၍၊ ဝါ–ဖတ်၍၊ ဂဏှာဟိ–လော၊ ဣတိ, အထာပိ ဝဒတိ–အကယ်၍မူလည်း ပြောအံ့၊ တတြာပိ–ထိုသို့ပြောရာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ["ဥဒ္ဓါရေ ပါရာဇိကံ" ဟူသော နည်းပင်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာ စ–သည်လည်းကောင်း၊ တေန စ–ထိုရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓသာဋကေ–တို့ကို၊ ဧကတော– တစ်ပေါင်းတည်း၊ ထပေတ္တာ–ပြီး၍၊ တံ–ထိုရဟန်းကို၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝဒတိ–၏၊ (ကိ)၊

တယာ စ–သည်လည်းကောင်း၊ မယာ စ–သည်လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓသာဒုကာ–တို့ကို၊ ဒွေပိ–၂–ထည်လုံးတို့ကိုလည်း၊ အန္တောဂဗ္ဘေ–အခန်းတွင်း၌၊ ထပိတာ–ကုန်ပြီ၊ ဂစ္ဆ–သွားချေ၊ ယံ–အကြင်အဝတ်ကို၊ (ဂဏှိတုံ) ဣစ္ဆသိ–၏၊ တံ–ထိုအဝတ်ကို၊ ဝိစိနိတ္တာ–ရွေးချယ်၍၊ ဂဏှာဟိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝဒတိ)၊ သောစ–ထိုရဟန်း သည်လည်း၊ လဇ္ဇာယ–ရှက်ခြင်းကြောင့်၊ [အကောင်းကို ယူရမှာ ရှက်သောကြောင့်၊] အာဝါသိကေန–ကျောင်းနေရဟန်းသည်၊ လဒ္ဓံ–သော၊ ထူလသာဒုကမေဝ–ကိုသာ၊ ဂဏှေယျ–ယူရာ၏၊ တတြ–ထိုသို့ယူရာ၌၊ အာဝါသိကဿ–၏၊ ဝါ–သည်၊ ဝိစိနိတ္တာ–အာဂန္တုရဟန်းက ရွေးချယ်ပြီး၍၊ ဂဟိတာဝသေသံ–ယူအပ်ပြီးမှ အကြွင်းဖြစ်သော၊ ဣတရံ–အခြားသော (များသော အဖိုးရှိသော) သင်္ကန်းကို၊ ဂဏှာတော–သော်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။

အာဂန္တုကော–အာဂန္တုကဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ အာဝါသိကာနံ–တို့သည်၊ စီဝရကမ္မံ–သင်္ကန်းချုပ်မှုကို၊ ကရောန္တာနံ–ပြုကုန်စဉ်၊ သမီပေ–၌၊ ပတ္တစီဝရံ, ထပေတွာ–ပြီး၍၊ ဧတေ–ဤအာဝါသိက ရဟန်းတို့သည်၊ သင်္ဂေါပေဿန္တိ–လုံခြုံစေကုန်လတ္တံ့၊ ဝါ–စောင့်ရှောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ–သို့၊ မညမာနော–မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတွာ) နာယိတုံ ဝါ–ရေချိုးခြင်းငှာသော်လည်းကောင်း၊ အညတြဝါ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆတိ–အုံ့၊ နံ–ထိုသပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဝါသိကာ–တို့သည်၊ သစေ သင်္ဂေါပေန္တိ၊ ဣစ္ဆေတံ–ဤသို့စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ ကုသလံ–ကောင်း ၏၊ နော စေ (သင်္ဂေါပေန္တိ)၊ နဋ္ဌေ–ပျောက်ပျက်လတ်သော်၊ ဂိဝါ–ကြွေးသည်၊ ဝါ–ဘဏ္ဍာစားသည်၊ နု ဟောတိ၊ သော–ထို အာဂန္တုရဟန်းသည်၊ ဘန္တေ–တို့၊ ဣဒံ–ဤသပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ထပေထ–သိမ်းထားလိုက်ပါ၊ ဣတိ ဝတ္တာ, ဂစ္ဆတိ၊ ဣတရေစ–အခြားသော အာဝါသိကရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သ ကိစ္စပ္ပသု တတ္တာ–မိမိကိစ္စ၌ လေ့ကျက်နေကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဇာနန္တိ–မသိလိုက်ကုန်အုံ့၊ [ထိုသူပြောအပ်သောစကားကို မကြား၍ မသိလိုက်ကြ၊] ဧသေဝ နယော၊ ["နဋ္ဌေ ဂိဝါ နု ဟောတိ"ဟူသောနည်းပင်–ဟူလို၊] တေ– ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဘန္တေ–တို့၊ ဣဒံ–ဤသပိတ်သင်္ကန်းကို၊ထပေထ–သိမ်းထားလိုက်ပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တာ–ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်၊ (သမာနာ) မယံ, ဗျာဝဋာ–အလုပ်ကိစ္စ၌ ကြောင့်ကြစိုက်နေကြရကုန်၏၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြော၍၊ အထာပိ ပဋိက္ခိပန္တိ–ကုန်အုံ့၊

[စိတ်ဖြင့်ပယ်လျှင်လည်း အပယ်ပင်တည်း၊] ဣတရာ စ–အခြားသော အာဂန္တုက ရဟန်းသည်လည်း၊ အဝသံ–မချတ်ဧကန်၊ ထပေသန္တိ–သိမ်းထားကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အနာဒီယိတ္တာ–ပယ်အပ်သောစကားကို မနာယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ ဧသေဝနယော၊ ["နဒ္ဒေ ဂိဝါ နု ဟောတိ" ဟူသော်နည်းပင်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ တေန–ထိုအာဂန္တုကရဟန်းသည်၊ ယာစိတာ–တောင်းပန်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ ဝါ–လည်းကောင်း၊) အယာစိတာ–မတောင်းပန်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ ဝါ–လည်းကောင်း၊) မယံ, ထပေသ္သာမ–သိမ်းထားလိုက်ကုန်အံ့၊ တွံ–သည်၊ ဂစ္ဆ–သွားလိုရာ သွားလော၊ ဣတိ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)။ တံ–ထိုသပိတ်သင်္ကန်းကို၊ သဂ်ေါပိတဗ္ဗံ–လုံခြုံစေထိုက်၏၊ ဝါ–စောင့်ရှောက်ထိုက်၏၊ နော စေ သဂ်ေါပေန္တိ–အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်ကုန်အံ့၊ နဒ္ဒေ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ ကသ္မာ–နည်း၊ သမ္မုဇ္ဇိတ္ဗတ္တာ–လက်ခံထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ယော ဘိက္ခု, ဘဏ္ဍာဂါရိကော–ဘဏ္ဍာစိုးသည်၊ ဟုတ္တာ, ပစ္ဆုသသမယေ ဧဝ–ဤပင်၊ ဘိက္ခုနံ–တို့၏၊ ပတ္တစီဝရာနိ–တို့ကို၊ ဟေဋ္ဌပါသာဒံ–ပြာသာဒ်၏ အောက်ထပ်သို့၊ သြရောပေတ္တာ–ချ၍၊ ဒ္ဝါရံ–တံခါးကို၊ အပိဒဟိတ္တာ–မပိတ်မူ၍၊ တေသမ္မိ–ထိုသပိတ်သင်္ကန်းရှင် ရဟန်းတို့အားလည်း၊ အနာရောစေတ္တာ ဝ–မလျှောက်ခဲ့ဘဲသာ၊ ဒူရေ–ဤ၊ ဘိက္ခာစာရံ–ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်အပ်သော အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ တာနိ–ထိုသပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို၊ စောရာ စေ ဟရန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တဿေဝ–ထိုဘဏ္ဍာစိုးရဟန်း၏သာလျှင်၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုဟိ–တို့သည်၊ ဘဏ္ဍေ–ရား၊ ပတ္တစီဝရာနိ–တို့ကို၊ သြရောပေထ–အောက်သို့ချပါကုန်၊ သလာကဂ္ဂဟဏသ–စာရေးတံမဲယူခြင်း၏၊ ကာလော–အချိန်တန်ပါပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တော–သည်၊ (သမာနော) သမာဂတော–အညီအညွတ်ရောက်လာကြကုန်သည်၊ ဝါ–အားလုံးစုံကြကုန်သည်၊ အတ္ထ–ဖြစ်ကုန်၏လော၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆိတ္တာ, အာမ–မှန်ပါ၊ သမာဂတာ အမှ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ ပတ္တစီဝရာနိ, နီဟရိတ္တာ–ပြီး၍၊ နိက္ခမိတ္တာ, ဘဏ္ဍာဂါရဒ္ဝါရံ–ဘဏ္ဍာတိုက် အထက်ထပ်တံခါးကို၊ ဗန္ဓိတ္တာ–ဖွဲ့ပိတ်ပြီး၍၊ တုမှေ ပတ္တစီဝရာနိ, ဂဟေတ္တာ–ပြီး၍၊ ဟေဋ္ဌာပါသာဒဒ္ဝါရံ– ပြာသာဒ်၏ အောက်ထပ်တံခါးကို၊ ပဝိဋ္ဌတ္တာ–စောင့်ရှောက်ပြီး၍၊ ဂစ္ဆေယ္ယာထ – သွားကြကုန်၊ ဣတိဝတ္တာ, ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ စ–ဆက်၊ တတြ– ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကော – သော၊ အလသဇာတိကော–

ပျင်းရိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဘိက္ခုသု–တို့သည်၊ ဂတောသု–သွားပြီးကုန်လတ်သော်၊ [ပစ္ဆာ–မှ၊ အက္ခီနိ–မျက်လုံးတို့ကို၊ ပုဉ္ဇေန–သုတ်လျက်၊ ဥဒ္ဒဟိတွာ–ထ၍၊ ဥဒကဋ္ဌာနံ–ရေရှိရာအရပ်သို့၊ မုခဓောဝနတ္ထं–မျက်နှာသစ်ခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ တံ ခဏံ–ထိုခဏကို၊ ဝါ–ထိုအလစ်ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ စောရာ–ချောင်းနေသော ခိုးသူတို့သည်၊ တသ–ထိုရဟန်း၏၊ ပတ္တစီဝရံ, ဟရန္တိ–ကုန်အံ့၊ သုဟဋ္ဌ–ကောင်းစွာ ဆောင်အပ်ပြီ၊ [ဆောင်သွားတာ ကောင်းသည်–ဟူလို၊] ဘဏ္ဍာဂါရိကသ ဂိဝါ နု ဟောတိ။

ကောစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကသ–ဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်းအား၊ အနာရောစေတွာဝ–မပြောမူ၍သာ၊ ဘဏ္ဍာဂါရေ–၌၊ အတ္တနော–၏၊ ပရိက္ခာရံ–ပရိက္ခရာကို၊ သစေ ထပေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တသ္မိမ္ပိ–ထိုပရိက္ခရာသည်လည်း၊ နဋ္ဌေ–သော်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကသ–၏၊ ဂိဝါ နု ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော, တံ–ထိုပရိက္ခရာကို၊ ဒိသွာ, အဋ္ဌာနေ–မသင့်လျော်သော အရပ်၌၊ ထပိတံ–ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဂဟေတွာ, သစေ ထပေတိ–အကယ်၍ ရှေ့ထားအံ့၊ နဋ္ဌေ၊ တသ–ထိုဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်း၏၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ ထပိတဘိက္ခုနာ–ထားအပ်သော ပရိက္ခရာရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဝါ–ပရိက္ခရာကို ထားသွားသော ရဟန်းသည်၊ [ဝုတ္တောဋ္ဌ စပ်၊] ဘန္တေ မယာ, ဤဒိသော နာမ–သော၊ ပရိက္ခာရော–ကို၊ ထပိတော–ပြီ၊ ဥပဓာရေယျာထ–စူးစမ်းလိုက်ပါကုန်၊ ဝါ–သတိထားလိုက်ပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တော–သည်၊ (သမာနော)၊ သာဓုတိ–ဟူ၍၊ သစေပိ သမ္ပဋ္ဌိတ္ဆတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိဝါ–သော်လည်း ကောင်း၊) ဒုန္နိက္ခတ္တံ–မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်၏ဟု၊ မညမာနော–သည်၊ (ဟုတွာ)၊ အညသ္မိံ–အခြားသော၊ ဌာနေ–၌၊ သစေပိ ထပေတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊) တသ္မေဝ–ထိုဘဏ္ဍာစိုးရဟန်း၏သာ၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ အဟံ, နု ဇာနာမိ–နာ်းမလည်၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋ္ဌိက္ခိပန္တော သပန–ပယ်မြစ်သော ရဟန်း၏ကား၊ [စူးစမ်းလိုက်ပါဟု လျှောက်သောအခါ ငါနားမလည်ဟု ပယ်မြစ်သော ရဟန်၏ကား၊] ဂိဝါ (နတ္ထိ)၊ ယောပိ–အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ တသ–ထိုဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်းသည်၊ ပသန္နော သေဝ–မြင်စဉ်ပင်၊ ထပေတိ–အံ့၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ–ကိုလည်း၊ နု သမ္ပဋ္ဌာပေတိ–အံ့၊ ဝါ–မအပ်နံ့အံ့၊ နဋ္ဌ–ပျောက်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ သုနဋ္ဌမေဝ–ကောင်းစွာ ပျောက်သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ [ပျောက်တာကောင်းသည်–ဟူလို၊] တံ–ထိုပရိက္ခရာကို၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော–သည်၊

အညတြ–၌၊ သစေထပေတိ–အကယ်၍ရွှေ့ထားအုံ့၊ (ဧဝံသတိ) နဋ္ဌေ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ ဘဏ္ဍာဂါရံ–ဘဏ္ဍာတိုက်သည်၊ သုဂုတ္တံ–ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ ဝါ–လုံခြုံသည်၊ သစေ(ဟောတိ)၊ သံဃသ္သ စ–၏လည်းကောင်း၊ စေတိယဿ စ–၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော–သော၊ ပရိက္ခာရော–ကို၊ တတ္ထေव–ထိုဘဏ္ဍာတိုက်၌ပင်၊ သစေ ထပိ ယတိ–အကယ်၍ ထားအပ်သည်ဖြစ်အုံ့၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော စ–သည်ကား၊ ဗာလော–နားမလည်သည်၊ အဗျတ္တော–မထက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဒွါရံ, ဝိဝရိတ္တာ–ဖွင့်၍၊ ဓမ္မကထံ–ကို၊ သောတုံ ဝါ–နာခြင်းငှာသော်လည်းကောင်း၊ အညံ–သော၊ ကိဉ္စိ–ကို၊ ကာတုံ ဝါ–ငှာသော်လည်းကောင်း၊ ကတ္ထစိ–တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ–သွားအုံ့၊ တံ ခဏံ–ထိုအခွင့်ကို၊ ဝါ–ထိုအလစ်ကို၊ ဒိသ္မာ–၍၊ စောရာ–ချောင်းနေသော သူခိုးတို့သည်၊ ယတ္တကံ–အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပရိက္ခရာကို၊ ဟရန္တိ–ကုန်၏၊ သမ္ဘံ–အလုံးစုံသော ပရိက္ခရာသည်၊ တဿ–ထို ဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်း၏၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)။

ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ–သည်၊ နိက္ခမိတ္တာ, ဗဟိ–ပြင်ဘက်၌၊ စက်မန္တဿ ဝါ–စကြဝဠာသွားစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ ဒွါရံ ဝိဝရိတ္တာ,သရီရံ–ကိုယ်ကို၊ ဥတုံ–အအေးငွေ့ကို၊ ဝါ–လေညင်းကို၊ ဂါဟာပေန္တဿ ဝါ–ယူစေစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထေव–ထိုဘဏ္ဍာတိုက်၌ပင်၊ သမဏာမ္မာနုယောဂေန–ရဟန်းတရားကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ နိသိန္နဿ ဝါ–နေစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထေव–၌ပင်၊ နိသိဒိတ္တာ, ကေနစိ–သော၊ ကမ္မေန–အလုပ်ဖြင့်၊ ဗျာဝဋ္ဌဿ ဝါ–ကြောင့်ကြစိုက်နေစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာရုပဿာဝပိဋ္ဌိတဿာပိ– ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ သတော–ဖြစ်စဉ်၊ တတ္ထေव–ထိုဘဏ္ဍာတိုက်၌ပင်၊ ဥပစာရေ–အနီး၌၊ ဝိဇ္ဇမာနေ–ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်ရာအရပ် ထင်ရှားရှိပါလျက်၊ [ဘဏ္ဍာဂါရဿ သမီပေ (ဥပစာရအဖွင့်) ဥစ္စာရုပဿာဝဋ္ဌာနေ ဝိဇ္ဇမာနေ၊] ဗဟိ–သို့၊ ဂစ္ဆတောဝါ–သွားစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ အညေန–အခြားသော၊ ကေနစိ–သော၊ အာကာရေန–အကြောင်းကြောင့်၊ ပမတ္တဿ–မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊ သတော ဝါ–ဖြစ်စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ ဒွါရံ–ကို၊ ဝိဝရိတ္တာဝါ–ဖွင့်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဝဋ္ဌမေဝ–ဖွင့်အပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော တံခါးသို့၊ ပဝိသိတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သန္ဓိ– ဘဏ္ဍာတိုက်၏ အစပ်ကို၊ ဆိန္နိတ္တာ ဝါ–ဖောက်ဖြတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ယတ္တကံ–အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပရိက္ခရာကို၊ တဿ – ထို ဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်း၏၊

ပမာဒပစ္စယာ–မေ့လျော့ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ စောရာ, ဟရန္တိ–ကုန်၏၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော ပရိက္ခရာသည်၊ တသေဝ–ထိုဘဏ္ဍာစိုး၏သာလျှင်၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ [ဂိဝါ–ဟု လာသော ဤနေရာများ၌ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်မပါရကား အစားမပေးနိုင်သော်လည်း အပြစ်ဖြစ်စရာ မရှိ–ဟု ထင်သည်။]

ပန–ဆက်၊ ဥဏ္ဏသမယေ–ပူသောအခါ၌၊ ဝါတပါနံ–လေသောက်ပြွတင်းကို၊ ဝိဝရိတ္တာ, နိပဇ္ဇိတုံ–အိပ်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ–ကုန်၏၊ ပန–ကား၊ ဥစ္စာရပိဋ္ဌိတသ–ဖြစ်၍၊ တသ္မိံ–ထိုဘဏ္ဍာတိုက်၌၊ ဥပစာရေ–အနီး၌၊ အသတိ–ကျင့်ကြီးစွန့်ရာအရပ်မရှိလတ်သော်၊ အညတ္ထ–အခြားအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တသ–၏၊ ဂိလာနပက္ခေ–၌၊ ဌိတတ္တာ–ကြောင့်၊ အဝိသယော–အရာမဟုတ်၊ တသ္မာ ဂိဝါ နာ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ယော–ရဟန်းသည်၊ အန္ဓော–ဘဏ္ဍာတိုက်အတွင်း၌၊ ဥဏ္ဏပိဋ္ဌိတော–အပူသည်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဒွါရံ–ကို၊ သုဂုတ္တံ–ကို၊ ကတ္တာ, ဗဟိ–သို့၊ နိက္ခမတိ–အံ့၊ စောရာစ, နံ–ထိုဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းကို၊ ဂဟေတ္တာ–ဖမ်း၍၊ ဝိဝရ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ–ကုန်အံ့၊ ယာဝ တတိယံ–၃ ကြိမ်တိုင်အောင်၊ နာ ဝိဝရိတဗ္ဗံ–မဖွင့်ရာ၊ ပန–ဆက်၊ တေစောရာ–တို့သည်၊ သစေ နာ ဝိဝရသိ–အံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ တွဋ္ဌ–ကိုယ်တော့်ကိုလည်း၊ မာရေဿာမ–ကုန်အံ့၊ ဒွါရဋ္ဌ–ကိုလည်း၊ ဘိန္ဒိတ္တာ–ဖောက်ဖျက်၍၊ ပရိက္ခာရံ–ကို၊ ဟရိဿာမ–ကုန်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြော၍၊ ပရသု အာဒီနိ–တို့ကို၊ ယဒိ ဥက္ခိပန္တိ–အကယ်၍ မြှောက်ကုန်အံ့၊ မယိ–သည်၊ မတေ စ–သေသော်လည်းကောင်း၊ သံယသ–၏၊ သေနာသနေ–သည်၊ နဋ္ဌေ စ–ပျက်စီးသော်လည်းကောင်း၊ ဂုဏော–အကျိုးကျေးဇူးသည်၊ နတ္ထိ– မရှိ၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံ၍၊ ဝိဝရိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣဓပိ–ဤသို့ ဖွင့်ပေးရာ၌လည်း၊ အဝိသယတ္တာ–ကြောင့်၊ ဂိဝါ နတ္ထိ–ဣတိ ဝဒန္တိ။

ကောစိ–သော၊ အာဂန္တုကော–အာဂန္တုကရဟန်းသည်၊ ကုဋ္ဌိကံဝါ–သံကောက်ကိုသော်လည်း၊ ဝါ–သော့ကိုသော်လည်း၊ သစေ ဒေတိ၊ ဒွါရံ ဝါ–ကိုသော်လည်း၊ သစေ ဝိဝရတိ–အကယ်၍ ဖွင့်ပေးအံ့၊ [ဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်းဖမ်းထားသည်ကို မြင်ရသောကြောင့် အာဂန္တုကရဟန်းက သူခိုးတို့အား သံကောက် (သော့) ကိုသော်လည်း ပေးအံ့၊ တံခါးကိုသော်လည်း ဖွင့်ပေးအံ့–ဟူလို၊] (ဧဝံသတိ)၊ ယတ္တက်–အကြင်မျှလောက်သော ဘဏ္ဍာကို၊ စောရာ, ဟရန္တိ–ကုန်၏၊ သဗ္ဗံ–သော၊ (တံ–ထိုဘဏ္ဍာသည်၊) တသ–ထို အာဂန္တုကရဟန်း၏၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ သံယေန–သည်၊ ဘဏ္ဍာဂါရဂုတ္တတ္ထာယ–

ဘဏ္ဍာတိုက်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ သူစိယန္တ္ဍကဋ္ဌ-ကျည်ငယ်ယန္တ္ဍယား သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ ၌စပ်၊) ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ (ဒိန္နာ၌စပ်၊) ကုဋ္ဌကမုဒ္ဒိကာ စ-သံကောက်, မင်းတုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်း ကောင်း၊ ယောဇေတွာ-၍၊ ဒိန္နာ-ပေးအပ်သည်၊ ဟောတိ-အုံ့၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော, ဃဋ္ဋိကမတ္တံ-ကျည်ငယ်မျှကို၊ ဒတ္တာ-ပေး၍၊ [လျှို့၍-ဟူလို၊] နိပဇ္ဇတိ-အိပ်အုံ့၊ ပေ၊ ဟရန္တိ-ကုန်အုံ့၊ တသ္မေ-ထို ဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်း၏သာ၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ သူစိယန္တ္ဍကဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌိကမုဒ္ဒိကဋ္ဌ-ကို လည်းကောင်း၊ ယောဇေတွာ-တပ်၍၊ နိပန္နံ-အိပ်နေသော၊ ဧတံ-ဤဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်းကို၊ စောရာ အာဂန္တွာ, ဝိဝရ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ တတ္ထ-ထိုသို့ ပြောရာ၌၊ ပုရိမ နယေနေဝ-သာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏၊ [ယာဝတတိယံ နု ဝိဝရိတဗ္ဗံ- စသောနည်းကို ညွှန်းသည်။] ဧဝံ-သို့၊ ဂုတ္တံ-စောင့်ရှောက်အပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ, နိပန္နေ-အိပ်လတ်သော်၊ ဝါ-အိပ်ပါလျက်၊ ဘိတ္တိ-ကို၊ (ဘိန္ဒိတ္တာ ဝါ-ဖောက်ဖျက်၍သော်လည်းကောင်း၊) ဆဒနံ-ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဥမင်္ဂေန-ဥမင်လိုဏ်ဖြင့်၊ ပဝိသိတ္တာ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဟရန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တသ-ထို ဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်း၏၊ ဂိဝါ နု (ဟောတိ)။

ဘဏ္ဍာဂါရေ-၌၊ အညေပိ-ဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်းမှ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ထေရာ-တို့သည်၊ သစေ ဝသန္တိ၊ ဒွါရေ-ကို၊ ဝိဝဋ္ဋေ-ဖွင့်အပ်သော်၊ အတ္တနော အတ္တနော-၏၊ ပရိက္ခာရံ ဂဟေတ္တာ, သစေ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အုံ့၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော-သည်၊ တေသု-ထိုထေရ်တို့သည်၊ ဂတေသု-လတ်သော်၊ ဒွါရံ-ကို၊ သစေ နု ဇဂ္ဂတိ-အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်အုံ့၊ ပန-ဆက်၊ တတ္ထ-ထိုသို့ မစောင့်ရှောက်ရာ၌၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဏ္ဍာကို၊ သစေ အဝဟရိယတိ-အကယ်၍ ခိုးအပ်သည်ဖြစ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကသ-၏၊ ဣသရတာယ-အစိုးရ (တာဝန်ခံ)၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကသေဝ-သာလျှင်၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ ပန-ထိုသို့ပင် ဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်းမှာသာ ကြွေးဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ထေရေဟိ-ဘဏ္ဍာတိုက်၌ နေသော ထေရ်တို့သည်၊ သဟာယေဟိ-အဖော်တို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ [အစားပေးသောအခါ တတ်နိုင်သမျှ ကူညီ၍ ပေးကြပါ ဟူလို၊] အယံ-ဤ အဖော်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ တတ္ထ-ထို ဘဏ္ဍာ ပျောက်ရာ၌၊ သာမီစိ-လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော ကျင့်ဝတ်တည်း၊ [ဘဏ္ဍာဂါရေ ဝသန္တာနံ ဣဒံ ဝတ္တံ၊] ဘဏ္ဍာဂါရိကော-သည်၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ဗဟိ-၌၊ ဌတ္တာဝ-၍သာလျှင်၊ တုမှာကံ-တို့၏၊

ပရိက္ခာရံ-ကို၊ ဂဏ္ဌာထ-ကုန်လော၊ မာ ပဝိသိတ္ထ-မဝင်ခဲ့ကုန်လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ယဒိဝဒတိ-အံ့၊ တေသဗ္ဗ-ထိုရဟန်းတို့တွင်လည်း၊ ဧကော-သော၊ လောလမဟာထေရော-လော်လည်သော မဟာထေရ်သည်၊ [မန္ဒော မောမူဟော, ဟသိတကီဠိတပ္ပသုတောဝါ မဟာထေရော-နံသော ညံ့ဖျင်းသော, တစ်နည်း-ရယ်မြူးပျော်ရွှင်လေ့ရှိသော မဟာထေရ်၊] သာမဏေရေ ဟိစေဝ-တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာကေဟိ စ-အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိं-ကွ၊ ဘဏ္ဍာဂါရံ-သို့၊ ပဝိသိတ္တာ-ဝင်၍၊ နိသီဒတိ စေဝ-ထိုင်လည်း ထိုင်အံ့၊ နိပဇ္ဇတိ စ-အံ့၊ ယတ္တကံ-သော၊ ဘဏ္ဍံ-သည်၊ နသ္သတိ-၏၊ သဗ္ဗံ-သော၊ (တံ- ထိုဘဏ္ဍာသည်၊) တဿ-ထို လော်လည်သော မဟာထေရ်၏၊ ဂိဝါ (ဟောတိ၊) ပန-ထိုသို့ပင် လော်လည်သော မဟာထေရ်မှာ ကြွေးမြီ ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကေန-သည်လည်း ကောင်း၊ အဝသေသတ္ထေရေဟိ စ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဟာယေဟိ-တို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-၏၊

အထ-သို့မဟုတ်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကောဝ-သည်ပင်၊ လောလသာမဏေရေစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာကေ စ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတ္တာ-ခေါ်၍၊ ဘဏ္ဍာဂါရေ-၌၊ နိသီဒတိစေဝ နိပဇ္ဇတိ-စ၊ ယံ-ဘဏ္ဍာသည်၊ တတ္ထ-ထိုဘဏ္ဍာတိုက်၌၊ နသ္သတိ-၏၊ သဗ္ဗံ-သော၊ (တံ-သည်၊) တဿေဝ-ထို ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်း၏သာ၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကေနေဝ-သည်သာ၊ တတ္ထ-ထိုဘဏ္ဍာတိုက်၌၊ ဝသိတဗ္ဗံ-၏၊ အဝသေသေဟိ-ကြွင်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ရက္ခမူလေ-သစ်ပင်၏အနီးအောက်၌၊ အပ္ပေဝဝသိတဗ္ဗံ-နေသော်လည်း နေရာ၏၊ ဘဏ္ဍာဂါရေ စ-၌ကား၊ နဝ ဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၊ ဣတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ပန-ဆက်၊ ယေ-အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော အတ္တနော-၏၊ ဝသနဂဇ္ဇေသု-နေရာအခန်းတို့၌၊ သဘာဂဘိက္ခူနံ-သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏၊ ပရိက္ခာရံ-ကို၊ ထပေန္တိ-ထားတတ်ကြကုန်၏၊ [အတ္တနော အတ္တနော ဝသနဂဇ္ဇေသု သဘာဂဘိက္ခူနံ ပရိက္ခာရံ ထပေန္တိတိ ယောဇေတဗ္ဗံ-ဋီကာ၊] ပရိက္ခာရေ-သည်၊ နဋ္ဌေ-သော်၊ ယေဟိ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ထပိတော-ပြီ၊ တေသံယေဝ-ထို ထားသွားသော ရဟန်းတို့၏သာ၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ ပန-ထိုသို့ပင် ထားသွားသော ရဟန်းတို့မှာသာ ကြွေးမြီဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဣတရေဟိ-အခြားသော ထေရ်တို့သည်၊ [ထိုအခန်း၌ နေကြသော အခြား ထေရ်များ၊] သဟာယေဟိ-တို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-၏။

ပန–ဆက်၊ သံဃော–သည်၊ ဘဏ္ဍာ ဂါရိကသ–အား၊ ဝိဟာရေယေဝ–ဌ္ဌသာ၊ ယာဂုဘတ္တံ–ယာဂုထမင်းကို၊ 'ယဒိ ဒါပေတိ–စေအုံ့၊ သော စ–ထိုဘဏ္ဍာစိုး ရဟန်းသည်လည်း၊ ဘိက္ခာစာရတ္ထာယ–ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဂါမံ–သို့၊ (ယဒိ) ဂစ္ဆတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ နဋ္ဌ–သည်၊ တသ္မေဝ–ထိုဘဏ္ဍာစိုးရဟန်း၏သာ၊ ဂီဝါ(ဟောတိ)၊ ဘိက္ခာစာရံ–သို့၊ ပဝိသန္တော ဟိ–တို့သည်၊ အတိရေကစီဝရ ရက္ခဏတ္ထာယ–အပိုလွန်သင်္ကန်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ထပိတဝိဟာရ ဝါရိကသာပိ–ထားအပ်သော ကျောင်းစောင့်အလှည့်ဌ္ဌ ယှဉ်သော ရဟန်း၏လည်း၊ ဝါ–ထားအပ်သော ကျောင်းစောင့်အလှည့်ကျသော ရဟန်း၏လည်း၊ ဝါ–သည်လည်း၊ ယာဂုဘတ္တံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နိဝါပံ ဝါ–ရိက္ခာကိုသော်လည်းကောင်း၊ လဘမာနသေဝ–ရလျက်သာလျှင်၊ ဘိက္ခာစာရံ–သို့၊ ဂစ္ဆတော–သွားလတ်သော်၊ ဝါ–သော၊ (ထပိတဝိဟာရဝါရိကသာပိ–၏လည်း၊) ယံ–အကြင် အတိရေကသင်္ကန်းသည်၊ တတ္ထ–ထိုဘဏ္ဍာတိုက်ဌ္ဌ၊ နသတိ–၏၊ သဗ္ဗံ–သော၊ (တံ–ထိုအတိရေကသင်္ကန်းသည်၊) ဂီဝါ ဟောတိ၊ စ–ဆက်၊ ကေဝလံ–အခြားသော ပရိက္ခရာတို့နှင့် မဖက် သက်သက်၊ ဧတ္ထကမေဝ–ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အတိရေကသင်္ကန်းသည်သာ၊ (ဂီဝါ–သည်၊) နိ–မဟုတ်သေး၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကသ ဝိယ–၏ကဲ့သို့၊ [ဂီဝါဌ္ဌစပ်၊] ယံ–အကြင် ဘဏ္ဍာသည်၊ တဿ–ထိုကျောင်းစောင့်အလှည့်ကျသော ရဟန်း၏၊ ပမာဒပစ္စယာ–ကြောင့်၊ နသတိ၊ သဗ္ဗံ–သော်၊ (တံ–သည်၊) ဂီဝါ (ဟောတိ)။

ဝိဟာရော–ကျောင်းတိုက်သည်၊ မဟာ–ကျယ်ဝန်းသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ အညံ ပဒေသံ–အခြားအရပ်ကို၊ ရက္ခိတုံ–ငှာ၊ ဂစ္ဆန္တသ–စဉ်၊ အညသ္မိံ ပဒေသေ–ဌ္ဌ၊ နိက္ခိတ္တံ–ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ သစေ ဟရန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဝိသယတ္တာ–မစွမ်းနိုင်သောအရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂီဝါ နိ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဤဒိသေ–သော၊ (ကျယ်ဝန်းသော) ဝိဟာရေ–ဌ္ဌ၊ ဝေမဇ္ဈေ–အလယ်ဌ္ဌ၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏၊ သြသရဏဋ္ဌာနေ–သက်ရောက်ရာအရပ်ဌ္ဌ၊ ပရိက္ခာရေ–တို့ကို၊ ထပေတွာ–စုထား၍၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ–နေရာ၏၊ ဝိဟာရ ဝါရိကာ ဝါ–ကျောင်းစောင့်အလှည့်ဌ္ဌ ယှဉ်သောရဟန်းတို့ကိုသော်လည်း၊ ဝါ–ကျောင်းစောင့်အလှည့်ကျသော ရဟန်းတို့ကိုသော်လည်း၊ [ဝိဟာရဝါရေ–ကျောင်းစောင့်အလှည့်ဌ္ဌ၊ နိယုတ္တော ဝိဟာရဝါရိကော၊] ဒွတ္တယော– ၂ ပါး, ၃ ပါးတို့ကို၊ ထပေတဗ္ဗာ–ကုန်၏၊ တေသံ–ထိုကျောင်းစောင့်အလှည့်ကျသော ရဟန်းတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာနံ–မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတောစ–

ဤအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတောစ–၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခတံယေဝ (ရက္ခန္တာနံ ယေဝ)–စောင့်ရှောက်ကုန်စဉ်ပင်၊ ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဏ္ဍာသည်၊ သစေ နသယတိ–အကယ်၍ပျောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂိဝါ နု ဟောတိ၊ ဝိဟာရ ဝါရိကေ–ကျောင်းစောင့်အလှည့်ကျသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဗန္ဓိတ္တာ–တုပ်နှောင်၍၊ ဟရိတဘဏ္ဍမ္ပိ–ဆောင်ယူအပ်သော ဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း၊ စောရာနံ–တို့၏၊ ပဋိပထံ–သို့၊ ဂတောသု–ကုန်စဉ်၊ [သူခိုးများ လာမှန်းသိသောကြောင့် တင်ကြို၍ အသံပြုမည်ဟု ရှေးရှုရင်ဆိုင်သွားကြစဉ်၊] အညေနမဂ္ဂေန–အခြားလမ်းဖြင့်၊ ဟရိတဘဏ္ဍမ္ပိ–သည်လည်းကောင်း၊ တေသံ–ထိုကျောင်းစောင့်အလှည့်ကျသော ရဟန်းတို့၏၊ ဂိဝါ နု ဟောတိ။

ဝိဟာရဝါရိကာနံ–တို့အား၊ ဝိဟာရေ–၌၊ ဒါတဗ္ဗံ–သော၊ ယာဂုဘတ္တံ ဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ နိဝါပေါ ဝါ–ရိက္ခာသည်လည်းကောင်း၊ သစေ နဟောတိ–အကယ်၍ မရှိအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေဟိ–ထိုကျောင်းစောင့်အလှည့်ကျသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပတ္တဗ္ဗလာဘတော–ရောက်ထိုက် ရထိုက်သော လာဘ်ထက်၊ အတိရေကာ–ကုန်သော၊ ဒွတ္တယော–ကုန်သော၊ ယာဂုသလာကာ–ယာဂုစာရေးတံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တေသံ–တို့၏၊ ပဟောနက သတ္တသလာကာ စ–လောက်သော ဆွမ်းစာရေးတံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထပေတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်အပ်ပါသော်လည်း၊ နိဗဒ္ဓံ–အမြဲမပြတ်၊ ကတ္တာ, နု ထပေတဗ္ဗာ–ကုန်၊ [တစ်အိမ်တည်း၌ သလာကဘတ်ကို ကျောင်းစောင့်ကျသော ကိုယ်တော်များ အတွက်ချည်း မထားပါနှင့်–ဟူလို။]

(ကသ္မာ–နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)–ကြောင့်၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ ဝိဟာရ ဝါရိကာယေဝ–ကျောင်းစောင့်အလှည့်ကျသော ကိုယ်တော်တို့ချည်းသာ၊ အမှာကံ–တို့၏၊ ဘတ္တံ–ကို၊ ဘုဉ္ဇန္တိ–စားနေကြကုန်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိပ္ပဋိသာရိနော–နှလုံး မသာယာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ [တသ္မာ–ကြောင့်၊ နိဗဒ္ဓံ ကတ္တာ နု ထပေတဗ္ဗာဟု ပြန်လှည့်၊] တသ္မာ–ထိုသို့ အမြဲမထားထိုက်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဝတ္တေတ္တာ–ပြောင်းလွှဲ၍၊ (ကျောင်းစောင့် မဟုတ်သူတို့ကိုဖြစ်စေ, အိမ်ကိုဖြစ်စေ ပြောင်းလွှဲ၍၊) ထပေတဗ္ဗာ–ကုန်၏၊ တေသံ–ထို ကျောင်းစောင့် အလှည့်ကျသော ရဟန်းတို့၏၊ သဘာဂါ–သဘောတူရဟန်းတို့သည်၊ သလာကဘတ္တာနိ–တို့ကို၊ အာဟရိတ္တာ–ကိုယ်စားဆောင်၍၊ သစေ ဒေန္တိ၊ ဣစ္ဆေတံ–ဤသို့ပေးခြင်းသည်၊ ကုသလံ–၏၊ နောစေဒေန္တိ–ကုန်အံ့၊ ဝါရံ–အလှည့်ကို၊ ဂါဟာပေတ္တာ–ယူ စေ၍၊ နိဟရာပေတဗ္ဗံ–ဆောင်ယူ

၄ ၃ ၃ ၃

၂ ယောက်မြောက်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဧဝရူပဿ–သော၊ (တဿ–ထိ ရဟန်း၏အပေါ်၌၊) ဝါရော–ကို၊ နဲ ပါပေတဗ္ဗော–မရောက်စေထိုက်။

ယမ္မိ–အကြင်ပစ္စည်းကိုလည်း၊ ပါကဝတ္ထတ္ထာယ–ချက်အပ်သော ဆွမ်းဝတ်အကျိုးငှာ၊ ဝိဟာရေ–၌၊ ထပေန္တိ–ကုန်၏၊ တံ–ထိုပစ္စည်းကို၊ ဂဟေတွာ–ဝေစုယူ၍၊ ဥပဇီဝန္တော နဲ–မှီ၍ အသက်မွေးသောရဟန်းသည်၊ ဌာတဗ္ဗံ–စောင့်ရှောက်လှည့်ခ်ိုတည်ရာ၏၊ ယော–ရဟန်းသည်၊ တံ–ထိုပစ္စည်းကို၊ နဲ ဥပဇီဝတိ–မှီ၍ အသက်မမွေး၊ သော–ကို၊ ဝါရံ–အလှည့်ကို၊ နဲ ဂါဟေတဗ္ဗော–မယူစေထိုက်၊ ဖလာဖလတ္ထာယပိ–သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှာလည်း၊ ဝိဟာရေ–၌၊ ဘိက္ခု–ကို၊ ထပေန္တိ–ကုန်၏၊ ဧဂ္ဂိတွာ–စောင့်ရှောက်၍၊ ဂေါပေတွာ–လုံခြုံစေ၍၊ ဖလဝါရေန–သစ်သီးအလှည့်အားဖြင့်၊ ဘာဇေတွာ–ဝေဖန်၍၊ ခါဒန္တိ–ကုန်အံ့၊ ယော–ရဟန်းသည်၊ တာနိ–သစ်သီးတို့ကို၊ ခါဒတိ–အံ့၊ တေန–ရဟန်းသည်၊ ဌာတဗ္ဗံ–စောင့်ရှောက်အလှည့်ခ်ိုတည်ရာ၏၊ အနုပဇီဝန္တော–ကို၊ နဲ ဂါဟေတဗ္ဗော–ထိုက်၊ သေနာသနမဠ္ဆပိဌပစ္စတ္ထရဏ ရက္ခဏတ္ထာယပိ–ကျောင်းခ်ိုထားအပ်သော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, အခင်းတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာလည်း၊ ထပေန္တိ–ကုန်အံ့၊ အာဝါသေ–၌၊ ဝသဲန္တော နဲ–သည်၊ ဌာတဗ္ဗံ–စောင့်ရှောက်အလှည့်ခ်ိုတည်ရာ၏၊ ပန–ဆက်၊ အဗ္ဘောကာသိကော(ဝါ)၊ လွင်တီးခေါင်ခ်ိုနေသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ရုက္ခမူလိကော ဝါ–သစ်ပင်၏ အနီးအောက်ခ်ိုနေသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ (ဘိက္ခု–ကို၊ ဝါရံ–ကို၊) နဲ ဂါဟေတဗ္ဗော–ထိုက်။

ဧကော–တစ်ပါးသည်၊ နဝကော–သီတင်းငယ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ပန–ထိုသို့ပင် သီတင်းငယ်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဗဟုဿုတော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဗဟူနံ–များစွာသော ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ–ပါဠိအဋ္ဌကထာတရားကို၊ ဝါစေတိ–ဆိုစေ၏၊ ဝါ–ပို့ချ၏၊ ပရိပုစ္ဆံ–အဖန်ဖန်မေးမြန်းအပ်သော ပြဿနာ၏ အဖြေကို၊ ဝါ–အဋ္ဌကထာကို၊ [ပုစ္ဆိတပဉ္ဟာ ဝိသဇ္ဇနံ, အဋ္ဌကထံဝါ၊] ဒေတိ–

ဥပဇီဝန္တော နဲ ဌာတဗ္ဗံ။ ။ဆွမ်းချက်ဖို့ အကျိုးငှာ ထားအပ်သော ဆန်, ဆီ, စသည်ကို ဝေစုယူသောအားဖြင့် မှီ၍ အသက်မွေးသော ရဟန်းသည် သပိတ်သက်နှံ့စောင့်ရှောက်ဖို့ရာ အလှည့်ကျလာလျှင် ထိုအလှည့်ခ်ိုတည်ရမည်။ အဗ္ဘောကာသိက ပုဂ္ဂိုလ်, ရုက္ခမူလိကပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုအလှည့်ကို ယူဘဲမနေရ–ဟူလို။

ပေး၏၊ ပါဠိ-ပါဠိတော်ကို၊ ဝဏ္ဏေတိ-အဋ္ဌကထာဖွင့်သကဲ့သို့ ဖွင့်လှစ်၏၊ ဓမ္မကထံ-ကို၊ ကထေတိ-ပြောဟော၏၊ သံဃဿ-၏၊ ဘာရံ-တာဝန်ကို၊ နိက္ခိပတိ-ထုတ်ဆောင်၏၊ ဝါ-ရွက်ဆောင်၏၊ အယံ-ဤသီတင်းငယ် ရဟန်းကို၊ လာဘံ-ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော ပိ-သုံးဆောင်သော်လည်းကောင်း၊ အာဝါသေ-ကျောင်း၌၊ ဝသန္တောပိ-နေသော်လည်းကောင်း၊ ဝါရံ-ကို၊ နဂါဟာပေတဗ္ဗော၊ ပုရိသဝိသေသောနာမ-ယောကျ်ားထူးမည်သည်ကို၊ ဉာတဗ္ဗော-အလိုက်သိထိုက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ဆရာတို့ဆိုကြကုန်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဥပေါသထာဂါရပဋ္ဌိမာယ ရဇဂ္ဂကသ-ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်, ဆင်းတုတော်တို့ကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား၊ ဒိဂုဏံ-နှစ်ဆတက် ဖြစ်သော၊ [ဝါစဉ်အားဖြင့် ရအပ်သောအဖို့ထက် ၂ ဆတက် အဖို့ဖြစ်သော၊] ယာဂုဘတ္တံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝသိကံ-တိုင်း၊ တဏ္ဍုလနာဠိ-တစ်ကွမ်းစားသော ဆန်ကို လည်းကောင်း၊ သံဝစ္ဆရေ-တစ်နှစ်၌၊ တိစီဝရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသဝိသဂ္ဂနကံ-တစ်ဆယ်, နှစ်ဆယ်ထိုက်တန်သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ တသ-ထိုရဟန်း၏ ဝါ-သည်၊ တံ-ထိုယာဂုဆွမ်း အစရှိသည်ကို၊ လဘမာနသ္သေဝ-ရလျက်သာလျှင်၊ ပမာဒေန-မေ့လျော့ခြင်း ကြောင့်၊ [အမှမဲ့ အမှတ်မဲ့နေခြင်းကြောင့်၊] တတ္ထ-ထိုကျောင်း၌၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဏ္ဍာသည်၊ သစေ နသ္သတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော ဘဏ္ဍာသည်၊ ဂိဝါ (ဟောတိ)၊ ပန-ကား၊ ဗန္ဓိတ္တာ-တုပ်နှောင်၍၊ ဗလက္ကာရေန-အားကိုပြုသဖြင့်၊ ဝါ-အနိုင်အထက်၊ အစ္ဆိန္နံ-လုယူအပ်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ ဂိဝါ နု (ဟောတိ)၊ တတ္ထ-ထိုသို့ စောင့်ရှောက်စေရာ၌၊ စေတိယဿ ဝါ- ၏ သော်လည်းကောင်၊ သံဃဿ ဝါ- ၏သော်လည်းကောင်း၊ သန္တကေန- ဖြင့်၊ စေတိယဿ-၏၊

ပုရိသဝိသေသော။ ။ဗဟုသုတ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ သံဃာကို စာချသော ပုဂ္ဂိုလ်, မေးလျှောက်အပ်သောပြဿနာကို ဖြေသောပုဂ္ဂိုလ်, ပါဠိတော်ကို အဋ္ဌကထာဖွင့်သလို ဖွင့်သောပုဂ္ဂိုလ် ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝါကြီးသူကို မဆိုထားဘိ) ဝါငယ်သူပင်ဖြစ်သော်လည်း ပုရိသဝိသေသ ဖြစ်၏၊ သံဃာအား ကျေးဇူးများသောကြောင့် အများသံဃာကဲ့သို့ တာဝန်ဝတ္တရားကို မပေးပါနှင့်၊ ဗဟုသုတဖြစ်သော်လည်း ကိုယ့်တပည့်တစ်ပါး နှစ်ပါး စသည်ကိုသာ စာချ၍ အများသံဃာအား ကျေးဇူးမများလျှင်ကား အများထုံးစံအတိုင်း တာဝန်ပေးရမည်၊ ရဟန်းသံဃာများ၏ ဆွမ်းစားကျောင်းတာဝန် စသည်ကို ယူထားသောပုဂ္ဂိုလ်လည်း ပုရိသဝိသေသပင်၊ ဓမ္မကထိကလည်း သူ၏ လာဘ်က အများသံဃာအား ကျေးဇူးများမှ တာဝန်မပေးဘဲ ထားနိုင်သည်၊ သူ့လာဘ်ကို သူ့အတွက်နှင့် သူ့ဆိုင်ရာအတွက်သာ သုံးစွဲလျှင် တိုက်တာ၏ တာဝန်ကို ပေးရမည်သာ။

သန္တကံ, ရက္ခာပေတုံ–စေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ စေတိယသ–၏ သန္တကေန–ဖြင့်၊ သံဃသ သန္တကံ ရက္ခာပေဘုံ နု ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ စေတိယသ–၏၊ သန္တကေန–နှင့်၊ သဒ္ဒီ–ကွ၊ ဝါ–ရောရ၊ သံဃသ–၏၊ ယံ သန္တကံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ထပိတံ, ဟောတိ–၏၊ တံ–ထို ဥစ္စာသည်၊ ဝါ–ကို၊ စေတိယသန္တကေ–ကို၊ ရက္ခာပိတေ–စောင့်ရှောက်စေအပ် သော်၊ ရက္ခိတမေဝ–စောင့်ရှောက်အပ်သည် မည်သည်သာ၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ–ထို့ကြောင့်၊ ဧဝံ–ဤသို့ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဤနည်းဌ စေတီတော်၏ ဥစ္စာဖြင့် သံဃာ့ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ရာ ရောက်သော်လည်း အပ်၏–ဟူလို၊] ပက္ခဝါရေန–၁၅ ရက် တစ်ကြိမ်အားဖြင့်၊ ဥပေါသထာ ဂါရာဒီနိ–တို့ကို၊ ရက္ခတော ပိ–စောင့်ရှောက်သော ရဟန်း၏လည်း၊ ပမာဒဝသေန–ဖြင့်၊ နဋ္ဌ–ပျောက်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ ဂိဝါယေဝ–သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ဣတိ–တည်း၊–ဥပနိဓိကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

သုက်ဃာတကထာ အခန်း

၁၁၃။ တတော–ထိုအရပ်မှ၊ (နိဟရန္တော–ထုတ်ဆောင်သူတို့သည်၊) သုက်–ကင်းခွန်ကို၊ ဟနန္တိ–ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (ကင်းခွန်ကို ဖျက်ဆီးကုန်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ–ထိုအရပ်သည်၊) သုက်ဃာတံ–သုက်ဃာတမည်၏၊ ဧတံ–ဤ သုက်ဃာတံဟူသောအမည်သည်၊ သက်ဌာနသ–ကင်းခွန်ကောက်ရာအရပ်၏၊ အဓိဝစနံ–တည်း၊ ဟိ–မှန်၏၊ တံ–အရပ်ကို၊ (ဝုတ္တံ–ဌိတပ်၊) ယသ္မာ–ကြောင့်၊ တတော–ထိုအရပ်မှ၊ သုက်ံရဟံ–ကင်းခွန်ပေးထိုက်သော၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ အဒတ္တော–၍၊ နိဟရန္တော–ထုတ်ဆောင်သူတို့သည်၊ ရညော–၏၊ သုက်ံ–ကို၊ ဟနန္တိ ဝိနာသေန္တိ–ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သုက်ံဃာတန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ။

တတြ ပဝိသိတ္တာတိ–ကား၊ တတြ ပဗ္ဗတခဏ္ဍာဒီသု–ထိုတောင်အပြတ်အစရှိသောအရပ်တို့၌၊ ဝါ–ထိုတောင်ကြား အစရှိသော အရပ်တို့၌၊ [အာဒိဖြင့်

တံ ဟိ ယသ္မာ တတော။ ။စာအုပ်များ၌ "ယသ္မာ"ဟု တွေ့ရ၏၊ ဤဝါကျ မျိုး၌ "ဟိ"သည်ပင် ဒဠ္ဍိ–ကာရဏ ၂ ချက်လုံးကို ထွန်းပြနိုင်သောကြောင့် "ယသ္မာ"ဟု သီးခြားထားလေ့မရှိ၊ တတောကို နိဟရန္တောဌ စပ်ရသောကြောင့် ဝိဂြိုဟ်တွင်း၌ ပါသော တတောကိုလည်း နိဟရန္တောထည့်၍ ဋီကာစပ်သည်၊ ဝိမတိဌ်ကား "သုက်ံ ဟနန္တိ–မပေးလျှင် အတင်းညှဉ်းဆဲ၍လည်း ယူကြကုန်၏" ဟု အဓိကရဏသာဓ်လည်း ဖွင့်၏၊ [ဟနန္တိ တတောတိ ယာတံ၊ သုက်ံသ ယာတံ သုက်ံယာတံ။]

၆ ၃ ၃ ၃

ဗဟိ–၌၊ ပတနတ္ထာယ–ကျခြင်းအကျိုးငှာ၊ ခိပတိ–ပစ်ချအံ့၊ တံ–ထိုဘဏ္ဍာ သည်၊ အဝသံ–မချွတ်၊ ပတနကံ–ကျလတ္တံ့သည်၊ စေ (ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဟတ္ထတော–မှ၊ မုတ္တမတ္တေ–သော်၊ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ)၊ တံ–ထိုဘဏ္ဍာသည်၊ ရက္ခေ ဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ခါဏုမှိ ဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိဟတံ–ထိခိုက်သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ)၊ ဗလဝဝါတ ဝေဂုက္ခိတ္တံ–အားရှိသော လေအဟုန် သည် တိုက်လွှင့်အပ်သည်၊ ဟုတ္တာဝါ၊ [လေအဟုန်က ပြင်းထန်သောကြောင့် ပြန်လာအံ့–ဟူလို၊] ပုန, အန္တော ယေဝ–ကင်းခွန်ကောက်ရာ အရပ်အတွင်း သို့သာ၊ စေပတတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ရက္ခတိ–၏၊ ပုန, ဂဏှိတ္တာ–၍၊ ခိပတိ–ပစ်ပြန်အံ့၊ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယေနေဝ[အဝသံ ပတနကံ၊ ဟတ္ထတော မုတ္တမတ္တေကို ညွှန်းသည်၊] ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဘူမိယံ–၌၊ ပတိတ္တာ–ကျပြီး၍၊ ဝဋ္ဋန်–လိမ့်လျက်၊ ပုန, အန္တော–ကင်းခွန်ကောက်ရာ အရပ်၏အတွင်းသို့၊ ပဝိတိ–ဝင်လာအံ့၊ [ကျရာအရပ်က ကုန်းမြင့်စသည်ဖြစ်၍ လိမ့်လျက် ပြန်ဝင်လာအံ့–ဟူလို၊] ပါရာဇိကမေဝ–ပင်တည်း၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ ကုရုန္ဒီသခေ်ပဋ္ဌကထာသု–တို့၌၊ ဗဟိ–၌၊ ပတိတံ–ကျပြီးသော ဘဏ္ဍာသည်၊ ဌတ္တာ–ရပ်တန့်ပြီး၍၊ ဝါ–ပြီးမှ၊ ဝဋ္ဋန်–လျက်၊ သစေ ပဝိသတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ [ဤစကားဖြင့် မဟာအဋ္ဌကထာ စကားကို ထောက်ခံသည်၊] အတိဋ္ဌမာနံ ယေဝ–မရပ်တန့်မူ၍သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋိတ္တာ–လိမ့်၍၊ သစေ ပဝိသတိ၊ (ဧဝံသတို့)၊ ရက္ခတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ၊ အန္တော–၌၊ ဌတ္တာ–၍၊ ဟတ္ထေန ဝါ–ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ပါဒေန ဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယဋ္ဌိယာ ဝါ–တောင်ဝှေးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋေတိ–ကိုယ်တိုင် လိမ့်ပို့အံ့၊ အညေန ဝါ– အခြားသူသည်သော်လည်း၊ ဝဋ္ဋာပေတိ–လိမ့်ပို့စေအံ့၊အဋ္ဌတ္တာ–မတန့်ရပ်မူ၍၊ ဝဋ္ဋမာနံ–လျက်၊ ဂတံ–သွားသည်၊ သစေ (ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ)၊ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ အန္တော–၌၊ ဌတ္တာ–ရပ်တန့်ပြီး၍၊ ဝါ–မှ၊ ဗဟိ–သို့၊ ဂစ္ဆန်–ထွက်သွားသောဘဏ္ဍာသည်၊ ရက္ခတိ၊ [ရဟန်း၏ပယောဂဖြင့် သွားသော အဟုန်က အတွင်း၌ရပ်တန့်ခိုက်ဝယ် ငြိမ်းသွား၏၊ ထို့ကြောင့် ရပ်ပြီးမှ ဆက် သွားလျှင် ရက္ခတိ–ဟုဆိုသည်။] ဝဋ္ဋိတ္တာ–သူ့ဘာသာလိမ့်၍၊ ဂမိဿတိ–သွားလတ္တံ့၊ ဣတိ ဝါ–ဤသို့ ကြံ၍သော်လည်းကောင်း၊ အညော–သည်၊ နံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ဝဋ္ဋေဿတိ–လိမ့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိ ဝါ–လည်းကောင်း၊ အန္တော–၌၊ ထပိတံ–ထားအပ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ပစ္ဆာ–၌၊ သယံ–အလိုလို၊ ဝဋ္ဋမာနံ ဝါ–လိမ့်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ အညေန–သည်၊ ဝဋ္ဋိတံ ဝါ–လိမ့်စေအပ်သည် သော်လည်ကောင်း၊(ဟုတ္တာ)၊ ဗဟိ–သို့၊ ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ ရက္ခတိယေဝ၊ ပနဆက်၊

သုဒ္ဓစိတ္တေန-ဖြင့်၊ (အပြင်သို့ လိမ့်စေလိုသော စိတ်မရှိဘဲ၊) ထပိတေ-ထားအပ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ တထာ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ [အလိုလို လိမ့်ခြင်း, သူများက လိုမ့်ပို့ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊] ဂစ္ဆန္တေ-သော်၊ ဝတ္တတေ့မေဝ နတ္ထိ။

ဒွေ-ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗကေ-အထုပ်တို့ကို၊ ဧကာဗဒ္ဓေ-တစ်ခုတည်းဖွဲ့အပ်သည်တို့ကို၊ [အထုပ် ၂ ထုပ်တွဲချည်ထားသည်ကို ဆိုလိုသည်။] ကတွာ, သုက်ဘာန သီမန္တရေ-ကင်းခွန်ကောက်ရာ သီမန္တရိတ်၌၊ [အပိုင်းအခြားဏ၊ အကြားအရပ်ကို "သီမန္တရိတ်"ဟု ခေါ်သည်။] ထပေတိ-အုံ့၊ [၂ ထုပ်တွဲချည်ထားရာဝယ် တစ်ထုပ်ကို အပိုင်းအခြားတွင်း၌, တစ်ထုပ်ကို အပြင်၌ထားသည်။] ဗဟိ-အပြင်၌၊ ဝါ-အပြင်က၊ ပုဗ္ဗကေ-၌၊ သုက်-အခွန်သည်၊ ပါဒံ-ကို၊ ကိဉ္စာပိ အဂ္ဃတိ-၏၊ ပန-လည်း၊ တေန-ထိုပြင်ဘက် အထုပ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ဧကာဗဒ္ဓတာယ-ကြောင့်၊ အန္တော-၌၊ ဝါ-က၊ ပုဗ္ဗကော-သည်၊ ရက္ခတိ၊ ပန- ဆက်၊ ပရိဝတ္တိတွာ-ပြောင်းပြန်လှည့်၍၊ အဗ္ဘန္တရိမံ-အတွင်းဘက်အထုပ်ကို၊ ဗဟိ-၌၊ သစေ ထပေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ)၊ ကာဧပိ-၌လည်း၊ ဧကာဗဒ္ဓံ ကတွာ, ထပိတေ-ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာ၌၊ ဧသေဝနယော၊ ပန-ဆက်၊ အဗဟိတွာ-မဖွဲ့ချည်မူ၍၊ ကာဧကောဋ္ဌိယံ-ထမ်းပိုးစွန်၌၊ ထပိတမတ္တမေဝ-ထားအပ်ကာမျှသည်သာလျှင်၊ သစေဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ဗဟိ-သို့၊ နီဟရိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဂစ္ဆန္တေ-သွားနေသော၊ ယာနေ ဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ (ဂစ္ဆန္တေသု-ကုန်သော၊) အဿပိဋ္ဌိ အာဒီသု ဝါ-မြင်းကျောက်ကုန်း အစရှိသည်တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ ထပေတိ-တင်လိုက်အုံ့၊ နီဟရေပိ-ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးသော်လည်း၊ အဝဟာရော နတ္ထိ၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမ္ပိ နာ ဟောတိ၊ ကသ္မာ-နည်း၊ အတြ-ဤ ကင်းခွန်ကောက်ရာ အရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌသ-ဝင်လာသူ၏၊ သုက်-ကို၊ ဂဏှန္တာ-ကုန်သော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တတ္တာ-(အစိုးရမင်းတို့က)ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣဒဉ္စ-ဤ ဘဏ္ဍာသည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ သုက်ဘာနသ-၏၊ ဗဟိ-၌၊ ဌိတံ-၏၊ [တစ်နည်း၊ ထပိတံ-၏၊] တေန စ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ နာ နီတံ-မထုတ်ဆောင်အပ်၊ တသ္မာ နေဝဘဏ္ဍာဒေယ္ယံ နာ ပါရာဇိကံ၊ ဌိတယာနာဒီသု-

ရပ်တည်နေ သော ယာဉ်အစရှိသည်တို့သည်၊ [ဂတေသုဒ္ဓစပ်၊] ဝါ–တို့ဒ္ဒ၊ ထပိတေ–ထားအပ်သောဘဏ္ဍာဒ္ဒ၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ပယောဂံ–ကို၊ ဝိနာ–၍၊ ဂတေသု–သွားကုန်လတ်သော်၊ ထေယျစိတ္တော–သည်၊ သတိပိ အဝဟာရော နေဝအတ္ထိ၊ ပန–ဆက်၊ ထပေတွာ–တင်ထားပြီး၍၊ ယာနာဒီနိ–တို့ကို၊ ပါဒေန္တော–

မောင်းနှင်လျက်၊ ယဒိအတိက္ကာမေတိ–အကယ်၍လွန်စေအုံ့၊ (ဧဝံသတိဝါ)၊ ဟတ္ထိသုတ္တာဒီသု–ဆင်ကျမ်းအတတ်အစရှိသည်တို့ဒ္ဒ၊ ကတပရိစယတ္တာ–ပြုအပ်ပြီးသော အလေ့အကျက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရတော–ဒ္ဒ၊ ဌတ္တာ–၍၊ ရေ–အမောင်၊ (ဆင်ကိုခေါ်သည်၊) ဧဟိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ယဒိ ပဏ္ဏောသတိ၊ (ဧဝံသတိဝါ၊) သိမာတိက္ကမေ–အပိုင်းအခြားကို လွန်ရာအခါဒ္ဒ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဧဋ္ဌက လောမသိက္ခာပဒေ–ဒ္ဒ၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ–ဤကဲ့သို့သော အရာဌာနဒ္ဒ၊ အည်–ကို၊ ဟရောပေတိ–အုံ့၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်ဒ္ဒ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ တတြ–ထိုဌေကလောမ သိက္ခာပုဒ်ဒ္ဒ၊ အညဿ–အခြားသူသည်၊ ဝါ–၏၊ ယာနေ ဝါ–ဒ္ဒသော်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍေ ဝါ–ဒ္ဒသော်လည်းကောင်း၊ အဇာနန္တဿ–စဉ်၊ ပက္ခိပိတ္တာ တိယောဇနံ, အတိက္ကာ-မေတိ–အုံ့၊ (ဧဋ္ဌကလောမာနိ–တို့သည်၊) နိဿဂ္ဂိယာနိ–စွန့်အပ် စွန့်ထိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ဣဓ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။

သုက်ဒ္ဒာနေ–ဒ္ဒ၊ သုက်–ကင်းခွန်ကို၊ ဒတ္တာဝ–ပေးဒ္ဒသာ၊ ဂန္ဓံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဧကော–ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ အာဘောဂံ–ကို၊ ကတ္တာ, ဂစ္ဆတိ–၏၊ (ကိံ)၊ သုက်–ကို၊ ဒေဟိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ (သုက်ကိုကာ–

ဗဟိ ဌိတံ။ ။ဂဏ္ဌိပုဒ်များ၌ "ဗဟိ ထပိတံ"ဟုရှိ၏၊ သုက်ဃာတမရောက်မီ အပြင်ဘက်တုန်းက လှည်းစသည်အပေါ်ဒ္ဒ ထားအပ်သောကြောင့် ဘဏ္ဍာဒေယျလည်း မထိုက်, သူ့ကိုယ်တိုင် မဆောင်အပ်သောကြောင့် ပါရာဇိကလည်း မကျ–ဟုဆိုလို၏။ အာစရိယဝါဒဒ္ဒကား "ဗဟိ ဌိတံ"ဟု ပါဠိပြင်၍ သုက်ဃာတ၏အတွင်းသို့ ရောက်ပြီးသော ယာဉ်စသည်အပေါ်ဒ္ဒ ထားသော်လည်း ရဟန်း ပယောဂမပါဘဲ ယာဉ်က သွားသောကြောင့် ဘဏ္ဍာသည် အလိုလို အပြင်ဒ္ဒ တည်ပြီး ဖြစ်ရကား၊ ဘဏ္ဍာဒေယျ မထိုက်၊ သူ့ကိုယ်တိုင် မဆောင်သောကြောင့် ပါရာဇိကလည်း မကျ–ဟု ဆိုကြသတတ်။

ကင်းစောင့်တို့သည်၊) သစေ ဝက္ခန္တီ–ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒဿာမိ–ပေးအုံ့၊ နော စေ ဝက္ခန္တီ– ကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂမိဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဘောဂံ ကတ္တာ ဂစ္ဆတိ)၊ တံ–ထိုရဟန်းကို၊ ဧကော–သော၊ သုကၠိ ကော– ကင်းစောင့်သည်၊ [သုကော်–ကင်းခွန်ကောက်ရာ၌+နိယုတ္တော သုကၠိ ကော၊] ဧသော ဘိက္ခု–အဲဟို ရဟန်း သည်၊ ဂစ္ဆတိ–၏၊ နံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ["နံတိ ပဒံ ဘဏ္ဍန္တိ ပဒဿ ဝိသေသနံ" ဟု ယောဇနာ ဖွင့်သောကြောင့် ရှေးက "နံ ဘဏ္ဍံ"ဟု ရှိဟန်တူ၏၊] သုကၠံ–ကို၊ ဂဏှထ–ယူလိုက်ကုန်သော၊ ["နံ– ထိုရဟန်းကို၊ ဂဏှထ–ဖမ်းကြကုန်၊ သုကၠံ–ကို၊ ဂဏှထ–ယူကြကုန်"ဟုလည်း ရှေးနိဿယမျှား ပေးကြ၏၊] ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အုံ့၊ အပရော–အခြားသော၊ (သုကၠိ ကော)၊ ပဗ္ဗဇိတဿ–ရသေ့ရဟန်း၏၊ ဝါ–မှာ၊ သုကၠံ–သည်၊ ကုတော– အဘယ်မှာရှိပါအုံ့နည်း၊ ဂစ္ဆတု–သွားပါစေ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အုံ့၊ လဒ္ဓကပ္ပံ– ရအပ်သော အပ်သော အကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဂန္ဓ ဗ္ဗံ–သွားကောင်း၏၊ [ကင်းကောင်တို့က သွားခွင့်ပေးသောကြောင့် သွားကောင်း၏–ဟူလို၊ "သို့ဖြစ်လျှင် ရထား၊ သဘော်ဘ၌လည်း လက်မှတ်စစ်တို့က ခွင့်လွှတ်လျှင် လက်မှတ်မပါ သော်လည်း စီးခွင့်ရ၏"ဟု ယူသင့်၏၊] ဘိက္ခူနံ–တို့အား၊ သုကၠံ အဒတ္တာ ဂန္တုံ, နေ ဝဋ္ဋတိ–မအပ်၊ ဥပါသက–ဥပါသကာ၊ ဂဏှ–ယူပါလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တောပန–ဆိုအပ်သော်ကား၊ ဘိက္ခုဿ–၏၊ သုကၠံ–ကို၊ ဂဏှန္တေ ဟိ–ယူကုန်သော ကင်းကောက်တို့သည်၊ ပတ္တစီဝရံ–ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–ယူ ရာသည်၊ ဝါ–ယူရသည်၊ ဘဝိဿတိ–ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ တေန–ထို သပိတ်သင်္ကန်းဖြင့်၊ ကိံ–အဘယ်အကျိုး ရှိအုံ့နည်း၊ ဂစ္ဆတု–သွားပါလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တောပိ–သော်လည်း၊ လဒ္ဓကပ္ပ မေဝ–သာ၊ သုကၠိ ကာ–တို့သည်၊ သစေပိ နိဒ္ဒါ ယန္တိ ဝါ–အကယ်၍မူလည်း အိပ်ပျော်နေကုန်အုံ့၊ ဧတံ ဝါ–ကြွေအံ့ကိုလည်း၊ (သစေပိ) ကိဉ္စန္တိ–အကယ်၍မူ လည်း ကစားနေကုန်အုံ့၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိဝါ–သို့မူလည်း၊ ဂတာ–သွားကုန်သည်၊ (သစေပိ ဟောန္တိ)၊ အယဉ္စ–ဤရဟန်းသည်လည်း၊ သုကၠိ ကာ–တို့သည်၊ ကုဟိं–အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပဇ္ဇောသိတွာပိ, (သစေပိ) နပဿတိ– အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ လဒ္ဓကပ္ပမေဝ၊ သုကၠံဌာနံ–သို့၊ ပတ္တာ–၍၊ အညဝိဟိတော– သည်၊ [အညဝိဟိတသရုပ်ကို ပြလို၍ "ကိဉ္စိ" စသည်မိန့်၊] ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုကို၊ စိန္တေ နော–ကြံသည်၊ (ဟုတ္တာဝါ)၊ သဒ္ဓယနော–သရဒ္ဓာယ်သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ၊) မနသိကာရံ–ကမ္မဋ္ဌာန်း နလုံးသွင်းမှုကို၊ အနုယုဉ္ဇနော–အားထုတ်သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ)၊ စောရဟတ္ထိသီဟဗျဂ္ဃါဒီဟိ–တို့သည်၊ သဟသာ, ဝုဋ္ဌာယ–ထ၍၊

သမနုဗန္ဓော–အစဉ်လိုက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ မဟာမေဃံ–ကို၊ ဥဋ္ဌိတံ–တက်လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ, ပုရတောဿ–၌၊ သာလံ–သို့၊ ပဝိသိတုကာမော (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ တံ ဌာနံ – ထို ကင်းခွန်ကောက်ရာ အရပ်ကို၊ သစေပိ အတိက္ကမတိ၊ (ဧသံသတိ)၊ လဒ္ဓကပ္ပမေဝ။

သုကံ ပရိဟရတိတိ ဧတ္ထ–၌၊ ဥပစာရံ–သို့၊ သြက္ကမိတ္တာ–သက်ရောက်ပြီး၍၊ ဝါ–မှ၊ ကိဉ္စာပိ ပရိဟရတိ–အုကယ်၍မူလည်း ရှောင်လွှဲအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဝဟာရောယေဝ–ပင်တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဂုရုနန္ဒကထာယံ–၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ပရိဟရန္တံ–ရှောင်လွှဲသောရဟန်းကို၊ ရာဇပုရိသာ–တို့တည်း၊ ဝိဟေဌေန္တိ–ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ကေဝလံ–အဝဟာရမဘက် သက်သက်၊ အာဒီနဝံ–ကို၊ ဒဿေတွာ–ပြ၍၊ [ဝုတ္တံ၌စပ်၊] ဥပစာရံ သြက္ကမိတ္တာ, ပရိဟရတောဿ–၏၊ ဒုက္ခဋ္ဌ (ဟောတိ)၊ အနောက္ကမိတ္တာ ပရိဟရတောဿ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဣဒံ–ဤ မဟာအဋ္ဌကထာ စကားသည်၊ ပါဠိယာ–နှင့်၊ သမေတိ–["သိက်ံ ပရိဟရတိ–အာပတ္တိဒုက္ခဋ္ဌသ" ဟူသော ပါဠိတော်နှင့် ညီညွတ်သည်–ဟူလို၊] ဧတ္ထ–ဤ၊ ကင်းခွန်ကောက်ရာ အရပ်၌၊ ဒ္ဝီဟိ, လေဋ္ဌုပါတေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဥပစာရော–ကို၊ ပရိစ္ဆိန္နံတဗ္ဗော၊ ဣတိ–တည်း၊...သုကံယာ ဝိကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ပါဏကထာ အခန်း

၁၁၄။ ဣတော – ဤ သုကံယာတမှ၊ ပရသ္မိံ – နောက်ဖြစ်သော ပါဏာ၌၊ ဧကံသေန–စင်စစ်အားဖြင့်၊ အဝဟာရကပ္ပဟောနကပါဏံ–ခိုးခြင်းငှာ လောက်သော သတ္တဝါကို၊ ဒဿေန္တော–မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ မနုဿပါဏောတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မူပြီ၊ [တိရစ္ဆာန်က ပါရာဇိကလောက်ဖို့ မသေချာ၊ ထို့ကြောင့် ဧကန် ပါရာဇိကလောက်သော လူကိုပြသည်၊] တမ္မိ–ထိုလူသတ္တဝါကိုလည်း၊ ဘုဇိဿံ–ကျွန် မဟုတ်သူကို၊ ဟရန္တဿ–ခိုးဆောင်သောရဟန်း၏၊ အဝဟာရော–သည်၊ နတ္ထိ၊ [ပရပရိဂ္ဂဟိတ မဟုတ်သောကြောင့် အဝဟာရ မဖြစ်၊ ဘုဇိဿန္တိ အဒါသံ၊ "တော်လှန်" ဟု မပေးနှင့်၊ ကျွန်အဖြစ်မှ ထွက်လာသူကိုသာ "တော်မှန်"ဟု ပေးရသည်၊] ယောပိ ဘုဇိဿော–သည်လည်း၊ မာတရာဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပိတရာ ဝါ–လည်းကောင်း၊ အာထပိတောဿ–အပ်နှံထားသည်၊ ဟောတိ၊ [ခိုင်းဖို့ရန်ကြေးရှင်တို့ထံ အပ်နှံထားအပ်သည်၊] အတ္တနာဝါ–ကိုယ်တိုင်သော်လည်း၊ အတ္တနော–၏၊ ဥပရိ–၌၊ ဂတ္တာ–၍၊ ပညာသံဝါ–ငါးဆယ်သော အသပြာကိုသော်လည်းကောင်း၊ သဋ္ဌိ ဝါ–

ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဟေသိ–ယူပြီ၊ တမ်ပြီ–ထိုကျွန်မဟုတ်သူကို လည်း၊ ဟရန္တ–ယူ–၏၊ အာဝဟာရော–သည်၊ နတ္ထိ၊ [မိဘတို့သည် သားဏ်ဥစ္စာ ရှင်မဟုတ်ကြ, အပ်နှံရာ လူတို့လည်း မပိုင်၊ ထို့ကြောင့် အဝဟာရ် မဖြစ်၊] ပန–ထိုသို့ပင် အဝဟာရ မရှိပါသော်လည်း၊ ဓနံ–သည်၊ ဂတဋ္ဌာနေ–ရောက် အပ်သော အရပ်၌၊ ဝဟတိ–တိုးပွားဏ်၊ [လစဉ် အတိုးတက်ဏ်၊] အန္တောဇာတ ၊ ပေ၊ ဘောဒံ–အန္တောဇာတကျွန်, ဓနက္ကီတကျွန်, ကရမရာနီတကျွန် အပြားရှိသော၊ ဒါသံယေဝ–ကိုသာလျှင်၊ ဟရန္တ–ယူ–ဏ်၊ အဝဟာရော–သည်၊ ဟောတိ၊ ဟိ–မှန်၊ တမေဝ–ထိုကျွန်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ–၍၊ ပါဏော နာမ မနုဿပါဏော ဝုစ္စတိတိ–ဟူသော၊ ဣဒံ–ဤစကားကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ။

စ–ဆက်၊ ဇဋ္ဌ–ဤ ကျွန်တို့တွင်၊ ဂေဟဒါသိယာ–အိမ်၌နေသောကျွန်မ ၏၊ ကုစ္ဆိမှိ–ဝမ်း၌၊ ဒါသသ–ကျွန်ယောကျ်ား၏ အတွက်ကြောင့်၊ ဇာတော–ပေါက်ဖွားသောကျွန်သည်၊ ဝါ–သားပေါက်သည်၊ အန္တောဇာတကော–အန္တောဇာတက ကျွန်မည်၏၊ [အန္တော–အိမ်တွင်း၌၊ ဇာတော–ပေါက်ဖွားသောကျွန်တည်း၊ ကျွန်မသည် ကျွန်ယောကျ်ားနှင့် ညားတူတ်၍ ဒါသသဟု ဆိုသည်၊ အခြားယောကျ်ားကြောင့် ပေါက်ဖွားသူလည်း အန္တောဇာတပင်တည်း၊] ဓနေန–ဥစ္စာဖြင့်၊ ကီတော–ဝယ်အပ်သောကျွန်သည်၊ ဓနက္ကီတော–ဓနက္ကီတကျွန်မည်၏၊ ဝါ–ငွေဝယ်ကျွန်မည်၏၊ ပရဒေသတော–သူတစ်ပါးတိုင်းနိုင်ငံအရပ်မှ၊ မာရေတွာ–ညှဉ်းဆဲ၍၊ [ပဟရိတွာ–ပုတ်ခတ်၍၊] အာနေတွာ–၍၊ ဒါသဗျံ–ကျွန်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂါမိတော–ကပ်ရောက်စေအပ်သော ကျွန်ကို၊ ကရနရာနီတောတိ–ကရမရာနီတကျွန်ဟူ၍၊ ဝါ–သို့ပန်းကျွန် ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧဝရူပံ–သော၊ ပါဏံ–ကို၊ ဟရိဿာမိ–ခိုးဆောင်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အာမသတိ–သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဟတ္ထေဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ပါဒေ ဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ဥက္ခိပန္တော–မြှောက်လျက်၊ ဖန္ဒာပေတိ၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ဥက္ခိပိတွာ–မြှောက်၍၊ ဝါ–ထမ်း၍၊ ပလာယိတုကာမော–

ပရဒေသတော ဟရိတွာ။ ။ပရဒေသံ ဝိလုမ္ပကေဟိ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒီဟိ မဟာစောရေဟိ (ခိုးသူ အကြီးစားတို့သည်) ပရဒေသတော ဟရိတွာ၊ ဤ ဟရိတွာ နောင် "အာနေတွာ"ဟု ရှိနေပြန်၏၊ ပိုဟန်တူသည်၊ "ကရေန–လက်ဖြင့်+မာရေတွာ–ညှဉ်းဆဲ၍+အာနီတော–ဆောင်ယူအပ်သူတည်း၊ ကရမရာနီတော–သူ" ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရသောကြောင့် "မာရေတွာ အာနေတွာ" ဟု သော်လည်း ဖြစ်တန်ရာ၏။

ထွက်ပြေးလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကေသဂ္ဂမတ္တာမ္ပိ–မျှလည်း၊ ဌိတဋ္ဌာနတော တည်ရာအရပ်မှ၊ အတိက္ကာမေတိ–အံ့၊ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ)၊ ကေသေသု ဝါ–တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေသု ဝါ–တို့၌သော်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတ္မာ–၍၊ ကဗုတိ–ဆွဲငင်အံ့၊ ပဒဝါရေန ကာရေတဗ္ဗော၊ ပဒသာ နေသာမီတိ–ကား၊ တဒ္ဓန္တော ဝါ–ခြိမ်းခြောက်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ ပဟရန္တော ဝါ–သော်လည်း ကောင်း၊ ဣတောဝါ–ဤဘက်အရပ်သို့ ဂစ္ဆာဟိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အံ့၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ဝုတ္တဒိသာဘာဂံ–ပြောအပ်သောအရပ်ဖို့သို့၊ ဂစ္ဆန္တ သ–သွားသော ကျွန်၏၊ ဒုတိယပဒဝါရေ–၌၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ယေပိ–အကြင် ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ တေန–ထိုခိုးသူရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ဧကစ္ဆန္နာ–တူသော ဆန္ဒရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ–ကုန်သော၊ (တေသံ–ထိုရဟန်းတို့၏၊) ဧကကွဏော–တစ်ပြိုင်နက်သော ခဏ၌၊ ပါရာဇိကံ–(ဟောတိ)။

ဘိက္ခု–သည်၊ ဒါသံ–ကို၊ ဒါသော–၍၊ သုခဒုက္ခံ–ကို၊ ပုစ္ဆိတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အပုစ္ဆိတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆ–လော၊ ပလာယိတ္တာ–ထွက်ပြေး၍၊ သုခံ–ချမ်းချမ်းသာသာ၊ ဇီဝ–အသက် မွေးချေလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အံ့၊ သော–ထိုကျွန်သည်၊ စေ ပလာယတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒုတိယ ပဒဝါရေ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ တံ–ထိုကျွန်ကို၊ အတ္တနော–၏၊ သမီပံ–သို့၊ အာဂတံ–ရောက်လာသည်ကို၊ အညော–အခြားရဟန်းသည်၊ ပလာယ–ပြေးလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အံ့၊ ဘိက္ခုသတံ–ရဟန်းတစ်ရာသည်၊ ပဋိပါဋိယာ–အားဖြင့်၊ အတ္တနော အတ္တနော–၏၊ သမီပံ–သို့၊ အာဂတံ–ရောက်လာသော ကျွန်ကို၊ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သဗ္ဗေသံ–တို့၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝေဂသာ–အဟုန်ဖြင့်၊ ပလာယန္တံ ယေဝ–ပြေးလာသည်သာလျှင် ဖြစ်သောကျွန်ကို၊ ယာဝ–အကြင်မျှလောက်သောအရပ်၌၊ တံ–သင့်ကို၊ သာမိကာ–အရှင်တို့သည်၊ နု ဂဏ္ဍန္တိ–မဖမ်းနိုင်ကုန်၊ (တာဝ–ထိုမျှလောက်သော အရပ်တိုင်အောင်၊) ပလာယ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဘဏတိ၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ သဏိကံ–ဖြည်းဖြည်း၊ ဂစ္ဆန္တံ–သွားနေသော ကျွန်ကို၊ သစေ ဘဏတိ–အံ့၊ သော စ–ထိုကျွန်သည်လည်း၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ဝစနေန–ကြောင့်၊ သီဃံ–စွာ၊ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရာဇိကံ၊ ပလာယိတ္တာ–၍၊ အညံ–သော၊ ဂါမံ ဝါ–သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဒေသံ ဝါ–လည်းကောင်း၊

ဂတံ– ရောက်နေသော ကျွန်ကို၊ ဒိသွာ– ၍၊ တတောပိ– ထို အရပ်မှလည်း၊ ပလာပေန္တသ – ပြေးစေသော ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကမေဝ၊ [ပလာယမာတ် ဖြစ်၍ "ပလာယေသန္တသ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်းသည်။]

အဒိန္နာဒါနံ နာမ– အဒိန္နာဒါန ပါရာဇိက မည်သည်၊ ပရိယာယေန– ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ မုစ္စတိ–အာပတ်မှလွတ်၏၊ ["ထေယျသင်္ခါတံ အာဒိယေယျ" ဟု ဟောတော်မူရကား ပရိယာယ်စကားသည် အာဒိယနမဟုတ်သောကြောင့် လွတ်သည်၊] ဟိ–ချဲ့၊ ယော–ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝဒတိ–အံ့၊(ကိုယ်)တွဲ– သည်၊ ဣဒ–ဤအရပ်၌၊ ကိုယ်ကရောသိ–ဘာလုပ်နေသနည်း၊ တေ–သည်၊ ပလာယိတုံ–ဌာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိကိုယ်–မသင့်သလော၊ ဣတိ ဝါ–ဤသို့သော်လည်း ကောင်း၊ ကတ္ထစိ–တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သို့၊ ဂန္တွာ–၍၊ သုခံ–စွာ၊ ဇီဝိတုံ– ဌာ၊ နှ ဝဋ္ဋတိကိုယ်–မသင့်သလော၊ ဣတိ ဝါ–လည်းကောင်း၊ ဒါသ ဒါသိ ယော–ကျွန်ယောကျ်ား, ကျွန်မိန်းမတို့သည်၊ ပလာယိတွာ–၍၊ အသုကံနာမ ပဒေသံ–သို့၊ ဂန္တွာ–၍၊ သုခံ–စွာ၊ ဇီဝန္တိ–ကုန်၏၊ ဣတိ ဝါ–လည်းကောင်း၊ (ဝဒတိ–အံ့၊)၊ ပေ၊ ယောပိ–အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ မယံ–တို့သည်၊ အသုကံ နာမ ပဒေသံ–သို့၊ ဂစ္ဆာမ–ကုန်အံ့၊ တတြ–ထိုအရပ်သို့၊ ဂတာ– ရောက်သူတို့ သည်၊ သုခံ ဇီဝန္တိ၊ အမှေဟိ–တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ–ကွ၊ ဂစ္ဆန္တာနံ စ– တို့၏လည်း၊ အန္တရာမဂ္ဂေပိ–လမ်းခရီး အကြားဌာလည်း၊ ပါထေယျာဒီဟိ– ရိက္ခာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကိလမထော ပိ–ပင်ပန်းခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တာ–၍၊ သုခံ–စွာ၊ အတ္တနာ–နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အာဂစ္ဆန္တံ– လိုက်လာသောကျွန်ကို၊ မဂ္ဂဂမနဝသေန–ခရီးသွားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ ထေယျစိတ္တေန– ဖြင့်၊ နှ ဂစ္ဆတိ–သွားသည်မဟုတ်အံ့၊ အဝဟာရော– သည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ စ– ဆက်၊ အန္တရာ မဂ္ဂေ–ဌ၊ စောရေသု–တို့သည်၊ ဥဋ္ဌိတေသု–ထကုန်လတ်သော်၊ အရေ–ဟဲ့ကောင်၊ စောရာ–တို့သည်၊ ဥဋ္ဌိတာ– ကုန်ပြီ၊ ဝေဂေန–ဖြင့်၊ ပလာယ–လော၊ ဧဟိ–လာလော၊ ယာဟိ–သွားလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တသာ ပိ–၏ လည်း၊ စောရန္တရာယ မောစနတ္ထာယ–ဌာ၊ ဝုတ္တတ္တာ–ကြောင့်၊ အဝဟာရံ–ကို၊ နဝဒန္တိ–ကုန်၊ ဣတိ–တည်း၊...ပါဏာတိပါ– သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

အပဒကထာ အခန်း

အပဒေသု–အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့တွင်၊ အဟိနာမ–မြွေမည်သည်၊ သဿာမိကော–ပိုင်ရှင်ရှိသော၊ အဟိတုဏ္ဍိကာဒီဟိ–မြွေအလမ္ဘာယ် အစရှိသူ

တို့သည်၊ ဂဟိတသပ္ပေါ–ဖမ်းယူပြီးသောမြွေတည်း၊ ယံ–ယင်းမြွေကို၊ ကီဠာပေန္တာ–ကစားစေကုန်လတ်သော်၊ အမုမ္ဟိ–တစ်ကျပ် ထက်ဝက် ငါးမူးကို လည်းကောင်း၊ ပါဒမ္ဟိ–တစ်ကျပ်၏ လေးပုံတစ်ပုံ တစ်မတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဟာ ပဏမ္ဟိ–တစ်ကျပ်ကိုလည်းကောင်း၊ လဘန္တိ–ရတတ်ကြကုန်၏၊ မုဠ္ဆန္တာပိ–လွတ်ကုန်သော်လည်း၊ [သူတစ်ပါးတို့က အလွတ်ခိုင်းရ၍ လွတ်ရကုန်သော်လည်း၊] ဟိရည့ ဝါ–ငွေကိုသော်လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာဝ–ယူပြီး၍သာလျှင်၊ ဝါ–မှသာလျှင်၊ [အလွတ်ခိုင်းသူတို့အထံမှ ယူပြီးလျှင်၊] မုဠ္ဆန္တိ–လွတ်ကြကုန်၏၊ တေ–ထိုမြွေအလမ္ဗာယ် အစရှိသူတို့သည်၊ ကဿစိ–သော၊ ဘိက္ခုနော–၏၊ နိသိန္နောကာသံ–နေရာအရပ်သို့၊ ဂန္ဒီဘ–၍၊ သပ္ပကရဏ္ဍံ–မြွေပခြုပ်ကို၊ ထပေတွာ–၍၊ နိဒ္ဒါယန္တိ ဝါ–အိပ်သော်လည်း အိပ်တတ်ကြကုန်၏၊ ကတ္ထစိ–သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ ဝါ–သွားသော်လည်း သွားတတ်ကြကုန်၏၊ တတြ–ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌၊ သော ဘိက္ခု–သည်၊ ထေယျစိတ္တေန–ဖြင့်၊ တံ ကရဏ္ဍံ–ကို၊ သစေ အာမသတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပေ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ကရဏ္ဍကံ–ပခြုပ်ကို၊ ဥဿိဉ္ဇေတွာ–ဖွင့်၍၊ သပ္ပံ–ကို၊ ဂိဝါယ–၌၊ သစေဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ ဥဒ္ဓရတိ–ထုတ်ဆောင်အံ့၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ၊) ဥဇုကံကတွာ, ဥဒ္ဓရန္တေ သေ–ထုတ်ဆောင်သော ရဟန်း၏၊ ကရဏ္ဍတလတော–ပခြုပ်အပြင်မှ၊ သပ္ပသေ–၏၊ နဂ္ဂေ–အမြီးသည်၊ ကေသဂ္ဂ မတ္တံ–မျှ၊ မုတ္တေ–သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဃံသိတွာ–ပွတ်တိုက်၍၊ ကဗုန္တေ သေ–၏၊ နဂ္ဂေ–သည်၊ မုခဝဋ္ဋိတော–ပခြုပ်နှုတ်ခမ်းရစ်မှ၊ မုတ္တမတ္တေ–သော်၊ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ)၊ ကရဏ္ဍမုခံ–ပခြုပ်အဝကို၊ ဤသကံ–စဉ်းငယ်၊ ဝိဝရိတွာ–ဖွင့်၍၊ ပဟာရံ–ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ [ဝါ–မလိုဟုထင်သည်၊] ဒတွာ–၍၊ ရေ – ဟဲ့ကောင်၊ ဧဟိ – လာလော၊ ဣတိ – သို့၊ နာမေန – နာမည်ဖြင့်၊ [မြွေဟူသော နာမည်, သို့မဟုတ် သခင်က မှည့်အပ်သော နာမည်ဖြင့်၊] ပက္ကောသိတွာ–၍၊ နိက္ခာမေတိ–အံ့၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ တထေဝ–ထို့အတူ (စဉ်းငယ်)သာလျှင်၊ ဝိဝရိတွာ, မဏ္ဍူကသဒ္ဒံ ဝါ–ဖားအသံကိုသော်လည်းကောင်း၊ မူသိကသဒ္ဒံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လာဇာဝိကိရဏံ ဝါ–ပေါက်ပေါက်ကြဲဖြန့်ခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကတွာ နာမေန, ပက္ကောသတိ–အံ့၊ အစ္ဆရိကံ ဝါ–လက်ဖျောက်ကိုမူလည်း၊ ပဟရတိ–ပုတ်ခတ်အံ့၊ ဧဝံ–ဤနည်းဖြင့်၊ နိက္ခန္တေ ပိ–ထွက်ပြန်သော်လည်း၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

မုခံ–ပခြုပ်အဝကို၊ အဝိဝရိတ္တာ ပိ–လည်း၊ ဧဝံ–ဤသို့ ပုတ်ခတ်ခြင်း, ဖားသံပြုခြင်း အစရှိသည်ကို၊ ကတေ–သော်၊ ဆာတော– ဆာသော၊ သပ္ပေါ–သည်၊ သီသေန–ဖြင့်၊ ကရဏ္ဍပုဋ္ဌ–ပခြုပ်အဖုံးကို၊ အာဟစ္စ–တိုးဝှေ့၍၊ သြကာသံ–ထွက်လောက်ရာ အရပ်ကို၊ ကတ္တာ, ပလာယတိ–အုံ့၊ ပါရာဇိက မေဝ–ပင်တည်း၊ ပန–ဆက်၊ မုခေ–ကို ဝိဝရိတေ–ဖွင့်အပ်ပြီးသော်၊ သယမေဝ–အလိုလိုသာလျှင်၊ သပ္ပေါ–သည်၊ နိက္ခမိတ္တာ သစေ ပလာယတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘဏ္ဍဒေယျံ(ဟောတိ)၊ မုခံ–ကို၊ ဝိဝရိတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အဝိဝရိတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ–(ဖွင့်–မဖွင့် မဖက်) သက်သက်၊ မဏ္ဍူကမုသိကသဒ္ဒံ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လာဇာဝိကိရဏမေဝ စ–ကိုသာလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အထာပိကရောတိ–အုံ့၊ နာမံ ဂဟေတ္တာ, (အထာပိ) နံ ပဏ္ဏောသတိ–အုံ့၊ အစ္ဆရိကံ ဝါ–ကိုသော်လည်း၊ (အထာပိ) နပဟာရတိ–အုံ့၊ သပ္ပေါ, ဆာတတ္တာ–ကြောင့်၊ မဏ္ဍူကာဒီနံ, ခါဒိသာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ နိက္ခမိတ္တာ (အထာပိ) ပလာယတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘဏ္ဍဒေယ္ယ မေဝ–ပင်တည်း၊ မစ္ဆော–သည်၊ ကေဝလံ–အခြားသော ဥဒကဋ္ဌာဘဏ္ဍာမဘက်သက်သက်၊ ဣဓ–ဤအပဒကထာ၌၊ အပဒဂ္ဂဟဏေန–အပဒသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဝါ–အပဒဟူသော အမည်ဖြင့်၊ အာဂတော–ပါလာပြီ၊ [မစ္ဆာသည် ဥဒကဋ္ဌာဘဏ္ဍာ၌ ပါခဲ့ပြီးသော်လည်း အပဒဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ ပါဋ္ဌိတော်ဝယ် ထပ်၍ ပါလာပြန်သည်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ ဇတ္ထု–ဤအပဒဘဏ္ဍာ၌၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ–၏၊ တံ–ထိုစကားကို၊ ဥဒကဋ္ဌေ–၌၊ ဝုတ္တမေဝ–ပြီးသည်သာ၊ ဣတိ–တည်း၊...အပဒကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဒွိပဒကထာ အခန်း

ဝ ၁၁၅။ ဒွိပဒေသု–အခြေ ၂ ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့တွင်၊ ယေ–အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ အဝဟရိတုံ–ငှာ၊ သက္ကာ–ကုန်၏၊ တေ–သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒသေသာနေ–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ မနုဿာပက္ခဿတာတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မူပြီ၊ ဒေဝတာ ပန–တို့သည်ကား၊ ဝါ–တို့ကိုကား၊ အဝဟရိတုံ–ငှာ၊ နံ သက္ကာ–ကုန်၊ (ထို့ကြောင့် ပါဋ္ဌိတော်၌ မပါ–ဟူလို၊) ဿတာ–ပေါက်ကုန်သော၊ ပက္ခာ–အတောင်တို့သည်၊ (သန္တိ–ကုန်၏)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ပက္ခဿတာ–တို့မည်၏၊ တေ–ထိုပက္ခဿတသတ္တဝါတို့သည်၊ လောမပက္ခာ–အမွေးဟူသော အတောင်ရှိသော သတ္တဝါတို့လည်းကောင်း၊ စမ္မပက္ခာ–အရေဟူသော အတောင်ရှိသော သတ္တဝါတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိပက္ခာ–အရိုးဟူသော အတောင်ရှိသော သတ္တဝါတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ တိဝိဓာ–ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ–ထို ၃ မျိုး

တို့တွင်၊ မောရကုက္ကုဋ္ဌာဒယော–ဥဒေါင်း, ကြက်အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ လောမပက္ခာ–တို့တည်း၊ ဝဂ္ဂုလိအာဒယော–လင်းနို့အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ စမ္မပက္ခာ–တို့တည်း၊ ဘမရာဒယော–ပိတုန်းအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ အဋ္ဌိပက္ခာ–တို့တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–ကုန်၏၊ သဗ္ဗေပိ–ကုန်သော၊ တေ မနုဿာ စ–တို့သည်လည်းကောင်း၊ တေပက္ခဇာတာ စ–ထို ပေါက်သော အတောင်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ–အခြား ပါဏာမဘက် သက်သက်၊ ဣဓ–ဤဒွိပဒဘဏ္ဍာ၌၊ ဒွိပဒဂ္ဂဟဏေန–ဖြင့်၊ အာဂတာ–ကုန်ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤ ဒွိပဒဘဏ္ဍာ၌၊ ယံ–စကားကို၊ ဝတ္တုံ–၏၊ တံ–သည်၊ အာကာသဋ္ဌေ စ–ဋ္ဌဘဏ္ဍာ၌လည်းကောင်း၊ ပါဏေ ဝ– ပါဏာဘဏ္ဍာ၌လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယမေဝ–သည်သာ၊ ဣတိ–တည်း၊...ဒွိပဒကထာ နိဋ္ဌိတာ။

စတုပ္ပဒကထာ အခန်း

၁၁၆။ စတုပ္ပဒေသု–စတုပ္ပဒသတ္တဝါတို့တွင်၊ ပသုကာတိ–ကား၊ ပါဋိယံ–၌၊ အာဂတာဝသေသာ–တိုက်ရိုက်လာသော သတ္တဝါတို့မှ ကြွင်းကုန်သော၊ [ပါဋိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော ဟတ္ထီ, အဿ, သြဇ္ဈ, ဂေါဏ, ဂဒြဘ, သတ္တဝါတို့မှ ကြွင်းကုန်သော၊] သဗ္ဗာ–သော၊ စတုပ္ပဒဇာတိ–အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အမျိုးဇာတ်တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ ဟတ္ထိ အာဒယော–တို့သည်၊ ပါကဋာယေဝ၊တတ္ထ–ထိုသတ္တဝါတို့တွင်၊ထေယျစိတ္တေန–ဖြင့်၊ ဟတ္ထိ–ကို၊ အာမသန္တ သ–၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ပ၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဟာဗလော–ကြီးသောအားရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဗလမဒေန–ဗလမာန်ဖြင့်၊ တရုဏံ–ငယ်သော၊ ဘိက်ခ္ခာပံ–ဆင်ပေါက်ကလေးကို၊ [ဘိက်ခာ ဘိက်ခာဟု အသံပြုတတ်သောကြောင့် ဆင်ပေါက်ကလေးကို "ဘိက်ခ္ခာပ" ဟု ခေါ်၏။] နာဘိမူလေ–ချက်၏အရင်း၌၊ သီသေန–ဖြင့်၊ ဥစ္စာရေတ္တာ–မြှောက်၍၊ ဂဏ္ဍန္တေ–ယူလျက်၊ စတ္တာရော–လေးဘက်ကုန်သော၊ ပါဒေ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သောဏ္ဍဉ္စ–နှာမောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘူမိတော–မှ၊ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ–မျှလည်း၊ မောစေတိ–အုံ့၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ဟတ္ထိ–ဆင်သည်၊ ကောစိ–အချို့ဆင်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဟတ္ထိသာလာယံ–ဆင်တင်းကုပ်၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ–ဖွဲ့ချည်၍၊ ထပိတော (ဟောတိ)၊

ကောစိ–အချို့ဆင်သည်၊ အန္တောဝတ္ထုမှိ–အိမ်ရာအတွင်း၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ ကောစိ–သည်၊ ရာဇဂၢိဟေ–မင်းရင်ပြင်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တတ္ထ–ထိုဆင်တို့တွင်၊ ဟတ္ထိသာလာ ယံ–၌၊ ဂိဝါယ–၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ, ထပိတာသေ–ထားအပ်သောဆင်၏၊ ဂိဝါဗန္ဓနဋ္ဌာ–လည်ဖွဲ့ကြိုးလည်းကောင်း၊ စတ္တာရော–ကုန်သော၊ ပါဒါစ–တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ပဋ္ဌာနာနိ ဟောန္တိ၊ ဂိဝါယ စ–၌လည်းကောင်း၊ ဧကသ္မိ–သော၊ ပါဒေ စ–၌လည်းကောင်း၊ အယသန်လိကာယ–သံကြိုးဖြင့်၊ ဗဒ္ဓသေ–ဖွဲ့ချည်အပ်သောဆင်၏၊ ဆဋ္ဌာနာနိ(ဟောန္တိ)၊ ဂိဝါယ စ–၌လည်းကောင်း၊ ဒ္ဝီသု–ကုန်သော၊ ပါဒေသု စ–တို့၌လည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဓသေ–၏၊ သတ္တဋ္ဌာနာနိ (ဟောန္တိ)၊ တေသံ–ထိုဌာနတို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ဖန္ဒာပန ဌာနာစဝနာနိ–တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ အဗဒ္ဓသေ–မဖွဲ့ချည်သောဆင်၏၊ သကလာ–သော၊ ဟတ္ထိသာလာ–သည်၊ ဌာနံ (ဟောတိ)၊ တတော–ထိုဆင်တင်းကုပ်မှ၊ အတိက္ကမနေ–လွန်ရာအခါ၌၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ အန္တောဝတ္ထုမှိ–၌၊ ဌိတသေ–တည်သောဆင်၏၊ သကလံ–သော၊ အန္တောဝတ္ထုမေဝ–သည်သာ၊ ဌာနံ–(ဟောတိ)၊ တသေ–ထိုဆင်၏၊ ဝတ္ထုဒ္ဝါရာတိက္ကမနေ–အိမ်ရာတံခါးကို လွန်ရာအခါ၌၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ရာဇဂၢိဟော–၌၊ ဌိတသေ–တည်သော ဆင်၏၊ သကလနဂရံ–သည်၊ [မြို့ရိုးအတွင်းကို ဆိုသည်၊]၊ ပေ၊ တသေ–ထို ဆင်၏၊ ပေ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ဗဟိနဂရေ–၌၊ ဌိတသေ–တည်သောဆင်၏၊ ဌိတဌာနမေဝ–သည်သာ၊ ဌာနံ (ဟောတိ)၊ တံ–ထိုဆင်ကို၊ ဟရန္တော–ခိုးဆောင်သောရဟန်းကို၊ ပဒဝါရေန–ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ နိပန္နသေ–အိပ်နေသောဆင်၏၊ ဧကမေဝ–သော၊ ဌာနံ(ဟောတိ)၊ တံ–ထိုဆင်ကို၊ ထေယျစိတ္တေန–ဖြင့်၊ ဥဋ္ဌာပေန္တသေ–ထစေသောရဟန်း၏၊ ဥဋ္ဌိတမတ္တေ–ထပြီးကာမျှဖြစ်လတ်သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ အသေသပိ–မြင်း၌လည်း၊ အယမေဝ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံး အဖြတ်သည်ပင်၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ ပန–အထူးကား၊ သော–ထိုမြင်းသည်၊ စတူသု–ကုန်သော၊ ပါဒေသု–တို့၌၊ ဗဒ္ဓေါ–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဌဌာနာနိ–တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–ကုန်၏၊ သြဠေပိ–ကုလားအုတ်၌လည်း၊ ဧသနယော၊ ဂေါဏော ပိ–သည်လည်း၊ ကောစိ–အချို့နွားသည်၊ (ဟတ္ထိပန ကောစိနှင့် အသွားတူသောကြောင့် "ဂေါဏောပိ ကောစိ"ဟု ရှိရမည်၊] ဂဟော–၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ–၍၊ ထပိတော ဟောတိ၊ ကောစိ–သည်၊ အဗဒ္ဓေါဝ–သည်သာ၊ (ဟုတ္တာ)၊ တိဋ္ဌတိ၊ ပန–ဆက်၊ ကောစိ–သည်၊ ဝဂ္ဂေ–နွားခြံ၌၊ ပေ၊

တတ္ထ–နွားတို့တွင်၊ ဂေဟေ–၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ–၍၊ ထပိတသ–ထားအပ်သောနွားဧ၏၊ စတ္တာရော–ကုန်သော၊ ပါဒါ–တို့လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနဋ္ဌ–ဖွဲ့ကြိုးလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋ္ဌဌာနာနိ (ဟောန္တိ)၊ အဗဒ္ဓသ–၏၊ သကလံ–သော၊ ဂေဟံ–သည်၊ (ဌာနံ–တည်း)၊ ဝဂေပိ–၌လည်း၊ ဗဒ္ဓသ–၏၊ ပဋ္ဌဌာနာနိ၊ အဗဒ္ဓသ–၏၊ သကလော–သော၊ ဝဂေါ–သည်၊ (ဌာနံ–တည်း)၊ တံ–ထိုနွားကို၊ ဝဂေါ–ခြံတံခါးကို၊ အတိက္ကာမေတိ–ပါရာဇိကံ၊ ဝဂံ–ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ– ဖောက်ဖျက်၍၊ ဟာရဏ္ဍော–ခိုးဆောင်သော ရဟန်းသည်၊ ခဏ္ဍာဝါ–မိမိချိုးဖောက်အပ်သော အပေါက်ကို၊ [အတ္တနာ ခဏ္ဍိတဝါ] အတိက္ကာမေတိ၊ ပါရာဇိကံ၊ ဝါ–ဖွင့်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝံ–ခြံကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ ဝါ–ဖောက်ပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟိ–ခြံ၏ပြင်ဘက်၌၊ ဌိတော–လျက်၊ နာမေန–ဖြင့်၊ ပက္ကောသိတ္တာ–၍၊ နိက္ခာမေတိ၊ ပါရာဇိကံ၊ သာခါဘင်္ဂံ–ချိုးအပ်သော သစ်ခက်ကို၊ ဒသေတ္တာ–၍၊ [စိမ်းစို၍ စားဖို့ရန်ကောင်းသော ချိုးအပ်သော သစ်ခက်ကိုပြ၍၊] ပက္ကောသန္တော သာပိ–၏လည်း၊ ဧသေဝ နယော။

ဌါနံ–ကို၊ အဝိဝရိတ္တာ–၍၊ ဝံ–ကို၊ အဘိန္ဒိတ္တာ–၍၊ သာခါဘင်္ဂံ–ကို၊ စာလေတ္တာ–၍၊ ပက္ကောသတိ–အုံ့၊ ဂေါ ဏော–သည်၊ ဆာတတာယ–ကြောင့်၊ ဝံ–ကို၊ လယေ၊်တ္တာ–ခုန်ကျော်၍၊ နိက္ခမတိ–အုံ့၊ ပါရာဇိကမေဝ–ပင်တည်း၊ ပန–ဆက်၊ ဌါရေ–ကို၊ ဝိဝရိတေ(ဝါ)–ဖွင့်အပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ဝဂေ–ကို၊ ဘိန္နေဝါ–ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ သယမေဝ သစေ နိက္ခမတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ဌါနံ–ကို၊ ဝိဝရိတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အဝိဝရိတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဝဂမ္မိ–ကိုလည်း၊ ဘိန္ဒိတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အဘိန္ဒိတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ–သက်သက်၊ သာခါဘင်္ဂံ, စာလေတိ–လှုပ်ပြအုံ့၊ နဲ ပက္ကောသတိ–မခေါ်အုံ့၊ ဂေါ ဏော ဆာတတာယ, ပဒသာဝါ–ခြေဖြင့်သော်လည်း၊ (နိက္ခမတိ–အုံ့၊) လယေ၊်တ္တာဝါ–သော်လည်း၊ နိက္ခမတိ–အုံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျ မေဝ–ပင်တည်း၊ ဧကော–အချို့နွားသည်၊ မဇ္ဈေဂါမေ–ရွာလယ်၌၊ ဗဟွေ–ဖွဲ့ချည်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဌိတော–ရပ်နေ၏၊ ဧကော–သည်၊ နိပန္နော–အိပ်နေ၏၊ ဌိတဂေါ ဏသ–ရပ်နေသောနွား၏၊ ပဋ္ဌဌာနာနိ ဟောန္တိ၊ နိပန္နသ–အိပ်နေသော နွား၏၊ ဒွေ ဌာနာနိ(ဟောန္တိ)၊ တေသံ–ထိုဌာနတို့၏၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ နိပန္နံ–အိပ်နေသော နွားကို၊ အနုဌာပေတ္တာ–မထစေမူ၍၊

တတ္ထေ၀-ထိုအရပ်၌ပင်၊ ယာတေတိ-သတ်အံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ သုပရိက္ခိတ္တေ-ကောင်းစွာကာရံအပ်သော၊ [လုံလုံခြုံခြုံ ကာရံအပ်သော၊] ဒွါရယုတ္တေ-တံခါးနှင့်ယှဉ်သော၊ ဂါမေ-၌၊ ဌိတဂေါဏသ-၏၊ သကလ ဂါမော, ဌာနံ-တည်း၊ အပရိက္ခိတ္တေ-မကာရံအပ်သော ရွာ၌၊ ဌိတသ ၀ါ-ရပ်နေသောနွားဏ၏ လည်းကောင်း၊ စရန္တသ ၀ါ-၏ လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အက္ကန္တဌာနမေ၀-နင်းအပ်သောအရပ်သည်သာလျှင်၊ ဌာနံ-တည်း၊ ဂဒြဘပသုကာသုပိ-မြည်း, ကြွင်းသော သားကောင်မျိုးတို့၌လည်း၊ [ဓာတိပုဒ်ကိုင်ခဲ့၍ "ပသုကာ" ဟု ဣတ္ထိလိင်ထားသည်၊] အယမေ၀, ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ ဣတိ-တည်း၊-စတုပ္ပဒကထာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဗဟုပ္ပဒကထာ အခန်း

၁၁၇။ ဗဟုပ္ပဒေသု-များသောအခြေရှိသော သတ္တ၀ါတို့တွင်၊ ဧကာယ-သော၊ သတပဒီယာ-ကင်းခြေများဖြင့်၊ ဝတ္ထု-ပါရာဇိကဝတ္ထုသည်၊ သစေ ပူရတိ-အံ့၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ တံ-ထိုကင်းခြေများကို၊ ပဒသာ-ခြေဖြင့်၊ (ကင်းခြေများ၏ ခြေဖြင့်၊) နေန္တသ-ခေါ်ဆောင်သောရဟန်း၏၊ နဝနဝုတိ-၉၉ ချက်သော၊ ထုလ္လစ္စယာနိ (ဟောန္တိ)၊ ဧကံ-သော၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ [ရှေ့ခြေ ၉၉ လုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်း, နောက်ဆုံးခြေလုံးတစ်လုံး၌ ပါရာဇိက-ဟူလို၊] သေသံ-သည်၊ ၀ုတ္တနယမေ၀, ဣတိ-တည်း၊-ဗဟုပ္ပဒကထာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဩစရက ကထာ အခန်း

ဩ ၁၁၈။ (ယော-အကြင်စုံထောက်ရဟန်းသည်၊) ဩစရတိ (အ၀+စရတိ)၊ သက်၀င်လှည့်လည်တတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (သော-သည်၊) ဩစရကော-မည်၏၊ [ဩစရတိ၌ အ၀သဒ္ဒါ၏ အနွှောအနုပဝိသန အနက်ကိုပြလိုသောကြောင့် တတ္ထတတ္ထ စသည်မိန့်၊] တတ္ထတတ္ထ-ထိုထို အရပ်၌၊ အနွှော-အတွင်းသို့၊ အနုပဝိသတိ-အစဉ်အတိုင်း သက်၀င်တတ်၏၊ ဣတိ ၀ုတ္တံ ဟောတိ၊ ဩစရိတ္ဝာတိ-ကား၊ သလ္လက္ခေတ္ဝာ-မှတ်သား၍၊ ဥပဓာရေတ္ဝာ-စူးစမ်း၍၊ ဣတိ အတ္ထော-ဤကား အဓိပ္ပာယ်နက်တည်း၊ အာစိက္ခတိတိ-ကား၊ ပရကုလေသု ၀ါ-သူတစ်ပါးတို့၏ အိမ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရာဒီသု ၀ါ-တို့၌ သော်လည်းကောင်း၊ ဒုတ္ထပိတံ-မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သော၊ အသံ၀ိဟိတာရက္ခံ-မစီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက် ရှိသော၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ အညဿ-သော၊ စောရကမ္မံ-ခိုးမှုကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ပဋိဗလဿ-စွမ်းနိုင်သော ရဟန်းအား၊ အာရောစေတိ - အံ့၊ အာပတ္တိ ဥဘိန္နံ ပါရာဇိကဿာတိ - ကား၊ အ၀သံ-

မ၌တော် ဧကန်၊ ဟာရိယေ–ဆောင်အပ်လတ္တံ့သော၊ ဘဏ္ဍော–၌၊ သြစရကသ–စုံထောက်ရဟန်း၏၊ အာဏတ္တိကွဏော–စေခိုင်းရာခဏ၌လည်းကောင်း၊ ဣတရသ–စုံထောက်ရဟန်းမှတစ်ပါးသော ခိုးမည့်ရဟန်း၏၊ ဌာနာ–မှ၊ စာဝနေ–၌လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ဥဘိန္နံ–တို့၏၊ ပါရာဇိကသ–သို့၊ အာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)။

ပန–ကား၊ ယော–ရဟန်းသည်၊ [ပရိယာယကထံ ကရောတိ–၌စပ်၊] ဂေဟော–၌၊ ပုရိသော–သည်၊ နတ္ထိ၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ အသုကသ္မိံ နာမ ပဒေသေ–၌၊ ထပိတံ–၏၊ အသံဝိဟိတာရက္ခံ–ရှိ၏၊ ဒွါရံ–ကို၊ အသံဝုတံ–မစောင့်ရှောက်အပ်၊ ဝါ–မပိတ်အပ်၊ ဂတမတ္တေနေဝ–ရောက်လျှင်ရောက်ချင်းပင်၊ အဝဟရိတုံ–ဌာ၊ သက္ကာ–၏၊ ယော–အကြင်သူသည်၊ ဂန္တွာ–၍၊ တံ–ဘဏ္ဍာကို၊ ဟရေယျ–၏၊ ကောစိ–သော၊ ပုရိသကာရ ပဓိဝိ–ယောက်ျား၏ လုံ့လကိုမှီ၍ အသက်မွေးလေ့ရှိသော၊ [ပုရိသကာရ–ယောက်ျားတို့ပြုအပ်သော လုံ့လကို၊ ဥပဓိဝိ–မှီ၍ အသက်မွေးလေ့ရှိသော၊] (သော–ထိုသူသည်)၊ နတ္ထိနာမ–မရှိလေရောင် တကား၊ ဝါ–မရှိလေရော့သလား၊ ဣတိအာဒီနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ပရိယာယ ကထံ–ကို၊ ကရောတိ–၏၊ တဋ္ဌ–ထိုပရိယာယ်စကားကိုလည်း၊ သုတ္တာ–၍၊ အညော–အခြားခိုးရမည့်ရဟန်းသည်၊ အဟံ–သည်၊ ဒါနိ–၌၊ ဟရိဿามိ–အံ့၊ ဣတိ–ကြံ၍၊ ဂန္ဓာ–၍၊ ဟရတိ–အံ့၊ တဿ–ထိုခိုးသူရဟန်း၏၊ ဌာနာစာဝနေ ပါရာဇိကံ၊ ပန–ကား၊ ဣတရသ–အခြားသော ပရိယာယ်စကားပြောသောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ–တည်း၊ (ကသ္မာ–ကြောင့်၊ ဣတရသ–၏၊ အနာပတ္တိ–သည်၊ ဟောတိ–နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)–ကြောင့်၊ ပရိယာယေန–ဖြင့်၊ အဒိန္နာဒါနတော–မှ၊ မုစ္စတိ–၏၊ (ဣတရသ အနာပတ္တိ)၊ ဣတိ–တည်း၊...သြစရကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

သြဏိရက္ခကထာ အခန်း

(ယော–အကြင်ရဟန်းသည်)၊ သြဏိံ–ဆောင်ယူအပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ရက္ခတိ–၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သော–သည်၊) သြဏိရက္ခော–ကွမည်၏၊ [သြဏိတံ, အာနိတံတိ အတ္ထော၊ (ဋီကာ)–အဝ+နိယတော–ဆောင်ယူအပ်၏၊ ဣတိ သြဏိ–ဟုပြု၊] ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပရေန–အခြားသောဘဏ္ဍာ့ရှင်သည်၊ အတ္တနော–၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ–နေရာအရပ်၌၊ အာဘတံ–သော၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ ဘန္တေ–ဘုရား၊ ယာဝ–လောက်၊ အဟံ–ဣဒံ နာမ ကိစ္စံ–ကို၊ ကတ္တာ–ပြီး၍၊ အာဂစ္ဆামি–ပြန်လာ၏၊ တာဝ–ထိုပြန်လာသည့်တိုင်အောင်၊ ဣဒံ–ဤဘဏ္ဍာကို၊ မုဟုတ္တံ–တစ်မုဟုတ်လောက်၊သြလောကေထ–ကြည့်ရှုလိုက်ပါကုန်၊

ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ရက္ခတိ–၏၊ ဧတံ–ဤ သြဝါဒကို ဟူသော အမည်သည်၊ တသ–ထိုခေတ္တထားအပ်သော ဘဏ္ဍာကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်း၏၊ အဓိဝစန–တည်း၊ တေနေဝ–ကြောင့်ပင်၊ သြဝါဒကွောနာမ အာဟဋ္ဌ ဘဏ္ဍံ ဂေါပေန္တောတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မူပြီ၊ တတ္ထ–ထိုအပ်နှံအပ်သော ဘဏ္ဍာ၌၊ သြဝါဒကွော–ဆောင်ယူအပ်သောဘဏ္ဍာကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းသည်၊ ယေဘုယျေန–ဖြင့်၊ ဗဟိတ္တော–၍၊ လဗ္ဘေတ္တာ–အမှတ်တံဆိပ်ခပ်နှိပ်၍၊ ထပိတဘဏ္ဍံ–ကို၊ အမောစေတ္တာဝ–မဖြေမှုံ၍သာ၊ ဟေဋ္ဌာပသိဗ္ဗကံ ဝါ–အိပ်၏ အောက်ဘက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌကံ ဝါ–အထုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒိတ္တာ–ဖောက်၍၊ ဝါ–ဖြတ်၍၊ ကိဉ္စိမတ္တံ–စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှကို၊ ဂဟေတ္တာ–ပြီး၍၊ သိဗ္ဗနာဒီ–ပြန်၍ချုပ်ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ ပုန–တစ်ဖန်၊ ပါကတိကံ–ပင်ကိုယ်အတိုင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကရောတိ–၏၊ ဧဝံ–ဤနည်းဖြင့်၊ ဂဏှိသာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–ကြံ၍၊ အာမသနာဒီနိ–တို့ကို၊ ကရောန္တော သ–၏၊ အနုရူပါ–တန်ဖိုးအားလျော်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော–တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–ကုန်၏၊ [လုံခြုံအောင်သိမ်းဖို့အပ်ခြင်းမဟုတ်, ခေတ္တစောင့်ရှောက်ရုံအပ်ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဌာနစာဝနဖြစ်ရုံမျှဖြင့် ပါရာဇိကကျ၏၊] ဣတိ–တည်း။... သြဝါဒကွကထာ နိဋ္ဌိတာ။

သံဝိဓာဝဟာရကထာ အခန်း

☰ သံဝိဓာယ–သဘောတူစီစဉ်၍၊ ဝါ–တိုင်ပင်၍၊ အဝဟာရော–သည်၊ သံဝိဒါဝဟာရော–သံဝိဒါဝဟာရမည်၏၊ အညမညသညတ္တိယာ–အချင်းချင်းသိစေခြင်းဖြင့်၊ ဝါ–အချင်းချင်းနားလည်မှုဖြင့်၊ ကတာဝဟာရော–ပြုအပ်သောခိုးခြင်းတည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သံဝိဒဟိတ္တာတိ–ကား၊ ဧကစ္ဆန္ဒတာယ–တူသောဆန္ဒ ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကဇ္ဈာသယတာယ–တူသော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည် ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္မန္တယိတ္တာ–တိုင်ပင်၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ တတြ–ထိုသို့ သဘော တူတိုင်ပင်၍ ခိုးရာ၌၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊

သံဝိဓာယ၊ ပေ၊ သံဝိဒါဝဟာရော။ ။သံဝိဓာယ၌ ဝိပုဗ္ဗ, ဓာတု, တ္တာကို ယပြု၊ "သံဝိဓာယ–သဘောတူ စီစဉ်၍ (သဒ္ဒတ္ထ)၊ ဝါ–တိုင်ပင်၍ (ဝေါဟာရတ္ထ) + အဝဟာရော သံဝိဓာဝဟာရော"ဟု ဖြစ်သင့်လျက် ဝိဓာယကို မောဂ္ဂလ္လာန် တဒမိနာဒီနိ သုတ်ဖြင့် ဝိဒပြု, နောက် အ–ကို ဒီဃပြု၊ တစ်နည်း–"ဝိဒါ" ဟု တစ်ခါတည်းပြု၊ [သံဝိဓာယ+ အဝဟာရော၊ သျာဒိသျာဒိနေကတ္တံတိ သမာသော၊ ဝိဓာယသ ဝိဒါဒေသော၊ သံဝိဒါဝဟာရော၊ (မောဂ္ဂလ္လာန် ပဋ္ဌိကာ)။]

ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ သမ္မဟုလာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အသုကံ နာမ ဂေဟံ-သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ ဆဒနံ-ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တွာ-ဖောက်၍၊ (ဘဏ္ဍံ-ကို၊ ဟရိသာမ-ဆောင်ချေကြစို့၊ ဣတိ) ဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ သန္ဓိ-အိမ်၏ အစပ်ကို၊ ဆိန္ဒိတ္တွာ- ဖြတ်တောက်၍၊ ဘဏ္ဍံ ဟရိသာမ၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ သံဝိဒဟိတ္တွာ- သဘောတူတိုင်ပင်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ တေသု-ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကော-တစ်ပါးသည်၊ ဘဏ္ဍံ, အဝဟရတိ-၏၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဥဒ္ဓါရေ-ဌ၊ သဗ္ဗေသံ-တို့၏၊ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ)၊ စ-သာဓကကား၊ ပရိဝါရေပိ-ဌလည်း၊ စတုရော ဇနာ သံဝိဓာယ၊ ပေ၊ ကုသလေဟိစိန္တိတာတိ-ဟူသော၊ ဧတံ-ဤ ဂါထာစကားကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ [စတုရော-ကုန်သော၊ ဇနာ-ရဟန်းတို့သည်၊ သံဝိဓာယ-၍၊ ဝါ-၍၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-တစ်မတ်, တစ်မတ်ထက် လွန်သော ဂရုဘဏ်ကို၊ အဝါဟရုံ-ခိုးဆောင်ကြကုန်ပြီ၊ တယော-သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပါရာဇိကာ-ပါရာဇိက ကျကုန်၏၊ ဧကောဝ-တစ်ပါးသည်သာ၊ နု ပါရာဇိကော-ပါရာဇိက မကျ၊ ဧသော ပဌာ-ဤပြဿနာကို၊ ကုသလေဟိ-ဝိနည်းကျွမ်းကျင်, ပညာရှင်တို့သည်၊ စိန္တိတာ-ကြံအပ်ပြီ၊ (ပရိဝါပါဠိတော်၌ "တယော ပါရာဇိကာ၊ ဧကော နု ပါရာဇိကော" ဟုသာ ရှိ၏။)]

အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ တဿ-ထို ဂါထာစကား၏၊ အတ္ထော-တည်း၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ အာစရိယန္တေ ဝါသိကာ-ဆရာ, တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနာ-ရဟန်းတို့သည်၊ ဆမာသကံ-ခြောက်ပဲဖြစ်သော၊ ဂရုဘဏ္ဍံ-ကို၊ အာဟရိတုကာမာ-ကုန်သည်၊ ဓာတာ-ကုန်ပြီ၊ တတ္ထ-ထိုဆရာတပည့်တို့တွင်၊ အာစရိယော-သည်၊ ဝါ-ဆရာက၊ (အာဟဋ္ဌစပ်၊) တွံ-သင်ဗုဒ္ဓရက္ခိတသည်၊ ဝါ-က၊ ဧကံ မာသကံ-တစ်ပဲကို၊ ဟရ-လော၊ တွံ-သင် ဓမ္မ ရက္ခိတသည်၊ ဝါ-က၊ ဧကံ-တစ်ပဲကို၊ (ဟရ-လော၊) တွံ-သင် သံဃရက္ခိတသည်၊ ဝါ-က၊ ဧကံ-တစ်ပဲကို၊ (ဟရ-လော၊) အဟံ-ငါဆရာသည်၊ ဝါ-က၊ တယော-သုံးပဲတို့ကို၊ ဟရိသာမိ-အုံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ ပန-ကား၊ အန္တေ ဝါသိ ကေသု-တို့တွင်၊ ပဌမော-ပဌမဖြစ်သောဗုဒ္ဓရက္ခိတသည်၊ ဘန္တေ-ရား၊ တုမှေ-တို့သည်၊ တယော-သုံးပဲတို့ကို၊ ဟရထ-ကုန်၊ တွံ-သင် ဓမ္မရက္ခိတသည်၊ ဧကံ-တစ်ပဲကို၊ ဟရ-လော၊ တွံ-သင် သံဃရက္ခိတသည်၊ ဧကံ(ဟရ)၊ အဟံ-တပည့်တော် ဗုဒ္ဓရက္ခိတသည်၊ ဧကံ-ကို၊ ဟရိသာမိ-အုံ့၊ ဣတိ အာဟ၊ ဣတရေပိ-ဗုဒ္ဓရက္ခိတမှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွေ-ဓမ္မရက္ခိတ သံဃရက္ခိတ ၂ ယောက်တို့သည်၊ ဧဝမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ အာဟံသု၊

တတ္ထ–ထိုသို့တိုင်ပင်၍ခိုးရာ၌၊ အန္တေဝါသိကေသု–တို့တွင်၊ ဧကမေကသ–တစ်ယောက် တစ်ယောက်၏၊ ဧကေကော မာသကော–တစ်ပဲစီ တစ်ပဲစီသည်၊ သာဟတ္ထိကော–မိမိလက်ဖြင့် ခိုးအပ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တေန–ထိုတစ်ပဲကြောင့်၊ ဝါ–ထိုတစ်ပဲကိုခိုးခြင်းကြောင့်၊ နေသံ–ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဒုက္ကဋာပတ္တိယော (ဟောန္တိ)။

ပဌ–ငါးပဲတို့သည်၊ အာဏတ္တိကာ–စေခိုင်းခြင်းဖြင့် ခိုးအပ်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ တေဟိ–ထို ၅ ပဲတို့ကြောင့်၊ တိဏ္ဏမ္ပိ–၃ ပါးလုံးတို့၏လည်း၊ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ)၊ အာစရိယသ ပန–ကား၊ တယော–၃ ပဲတို့သည်၊ သာဟတ္ထိကာ (ဟောန္တိ)၊ တေဟိ–ထို ၃ ပဲတို့ကြောင့်၊ အသ–ထို ဆရာရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ(ဟောတိ)၊ တယော အာဏတ္တိကာ (ဟောန္တိ)၊ တေဟိပိ–ထို ၃ ပဲတို့ကြောင့်လည်း၊ ထုလ္လစ္စယမေဝ–ပင်တည်း၊ ဟိ–မှန်၊ ဣမသ္မိံ အာဒိန္နာဒါနသိက္ခာပဒေ–၌၊ သာဟတ္ထိယံ ဝါ–မိမိလက်ဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော ခိုးခြင်းသည်လည်း၊ အာဏတ္တိယသ–စေခိုင်းခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော ခိုးခြင်း၏၊ (အင်္ဂ–အင်္ဂါသည်၊ နု ဟောတိ၊) အာဏတ္တိယံ ဝါ–သည်လည်း၊ သာဟတ္ထိယသ–၏၊ အင်္ဂ နု ဟောတိ၊ [သာဟတ္ထိယ၌ ဌာနာစာဝနဖြစ်မှ ပါရာဇိက, အာဏတ္တိယ၌ကား စေခိုင်းရာကာလ၌ ပါရာဇိက၊ ဤသို့ ကာလချင်းမတူသောကြောင့် အချင်းချင်းအင်္ဂါမဖြစ်၊] ပန–အနွယကား၊ သာဟတ္ထိယံ–ကို၊ သာဟတ္ထိယေနေဝ–ဖြစ်သာ၊ ကာရေတဗ္ဗံ–၏၊ အာဏတ္တိယံ–ကို၊ အာဏတ္တိယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ (ကာရေတဗ္ဗံ)၊ တေန–ကြောင့်၊ စတုရောဧနာ၊ ပေ၊ စိန္တိတာတိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ–ပြီ။

အပိစ–သည်သာမကသေး၊ သံဝိဒါဝဟာရေ–၌၊ အသမ္မောဟတ္ထံ–ဌာ၊ ဧကဘဏ္ဍံ–တစ်မျိုးတည်းသောဘဏ္ဍာရှိသော၊ ဧကဌာနံ–တစ်ခုသောအရပ်လည်းကောင်း၊ ဧကဘဏ္ဍံ–သော၊ နာနာဌာနံ–အမျိုးမျိုးသောအရပ်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဣတိ–သို့၊ ဣဒမ္ပိ စတုက္ကံ–ဤစတုက္ကကိုလည်း၊ အတ္ထတောအားဖြင့်၊ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ–မှတ်သားထိုက်၏၊ တတ္ထ–ထို ၄ မျိုးသော စတုက္ကတို့တွင်၊ ဧကဘဏ္ဍံ ဧကဌာနန္တိ–ဟူသည်ကား၊ ဧကကုလသ–တစ်ခုသော အမျိုး၏၊ အာပဏဖလကေ–ဈေးဆိုင်ပျဉ်ချပ်၌၊ ပဌမာသကံ–ငါးပဲသော ဘဏ္ဍံ–ကို၊ ဒုတ္ထပိတံ–မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်သည်ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ သမ္ဘဟုလာ–ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဧကံ–ရဟန်းတစ်ပါးကို၊ အာဏာပေန္တိ၊ (ကိံ)၊

ဂစ္ဆ–သွားချေ၊ တေ–ဤငါးပဲသောဘဏ္ဍာကို၊ အာဟရ–ဆောင်ချေလော၊ ဣတိ–ဤသို့၊ အာဏာပေန္တိ–စေခိုင်းကုန်အံ့၊ တဿ–ထိုခိုင်းစေအပ်သောရဟန်း၏၊ ဥဒ္ဒါရေ–ကြွမြောက်ရာ အခါ၌၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏၊ ပါရာဇိကံ၊ ဧကဘဏ္ဍံနာနာဘာနန္တိ–ကား၊ ဧကကုလဿ–၏၊ ပဋ္ဌသု–ငါးခု ကုန်သော၊ အာပဏဖလကေသု–တို့၌၊ ဧကေကမာသကံ–တစ်ပဲစီတစ်ပဲစီကို၊ ဒုတ္ထပိတံ–ကို၊ ပေ၊ နာနာဘဏ္ဍံ ဧကဘာနန္တိ–ကား၊ ဗဟုနံ–များစွာကုန်သော လူတို့၏၊ သန္တကံ–သော၊ ပဋ္ဌမာသကံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အတိရေက ပဋ္ဌမာသကံ ဝါ–လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌနကံ–ထိုက်တန်သော၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ ဧကဿိံ ဘာနေ–၌၊ ပေ၊ နာနာဘဏ္ဍံ နာနာဘာနန္တိ–ကား၊ ပဋ္ဌန်–ကုန်သော၊ ကုလာနံ–တို့၏၊ ပဋ္ဌသု–ကုန်သော၊ အာပဏဖလကေသု–တို့၌၊ ဧကေကမာ သကံ–ကို၊ ပေ၊ ပါရာဇိကံ၊ ဣတိ–သို့၊ (သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊) ဣတိ–တည်း၊... သံဝိဒါဝဟာရ ကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

သင်္ကေတကမ္မကထာ အခန်း

၁၁၉။ သင်္ကေတကမ္မန္တိ–ကား၊ သဠာနနကမ္မံ–သိကြောင်း အမှတ်အသားကို ပြုခြင်းတည်း၊ ကာလပရိစ္ဆေဒဝသေန–အချိန်အခါကို ပိုင်းခြားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သညာဏကရဏံ–သိကြောင်းအမှတ်အသားကိုပြုခြင်းတည်း၊ ဣတိ အတ္ထောစ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤအမှတ်အသားကိုပြုရာ၌၊ ပုရေဘတ္တံ–ဆွမ်း၏ ရှေ့အဖို့၌၊ ဝါ–နံနက်အခါ၌၊ အဝဟရ–ခိုးဆောင်ချေလော၊ ဣတိ, ဝုတ္တေ–သော်၊ အဓ္ဓ ဝါ–၌သော်လည်း၊ ပုရေဘတ္တံ–နံနက်အခါ၌၊ အဝဟရတု–ခိုးဆောင်ပစေ၊ သေ့ဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ အနာဂတေ–အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ သံဝစ္ဆရေဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ (ပုရေဘတ္တံ–၌၊ အဝဟရတု–ပစေ၊) ဝိသင်္ကေတော–ချုတ်ယွင်းသော အမှတ်အသားသည်၊ နတ္ထိ၊ ဥဘိန္နမ္ပိ–အာဏာပက အာဏတ္တ ရဟန်း ၂–ပါးလုံးတို့၏လည်း၊ ဩစရကေ–ဩစရကကထာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ["အဝဿံ ဟာရိယေ ဘဏ္ဍေ" စသည်ဖြင့်၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊] ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ အဓ္ဓ, ပုရေဘတ္တံ–၌၊ ဟရ–လော၊ ဣတိဝုတ္တေ–သော်၊ သေ့ သစေ အဝဟရတိ–(ဧဝံသတိ)၊

သညာဏကရဏံ။ ။သင်္ကေတကို သညာဏ, ကမ္မကို ကရဏဟု ဖွင့်၏၊ သံ ပုဗ္ဗ ကိတဓာတ်သည် သညာဏအနက်ကိုဟော၏၊ သံကိတတိ ဧတေနာတိ သံကေတော= သိမှတ်ကြောင်းဖြစ်သော (နံနက်ကာလ စသော) အမှတ်အသား၊ သင်္ကေတသ=ကမ္မံ သင်္ကေတကမ္မံ။

အဇ္ဈာတိ–အဇ္ဈတ္တ၍၊နိယမိတံ–မှတ်သားအပ်သော၊ တံသင်္ကေတံ–ထိုအမှတ်အသားကို၊ အတိက္ကမ္မ–လွန်၍၊ ပစ္ဆာ–၌၊ အဝဟဋ္ဌ–ခိုးဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ သွေ–၌၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ အဝဟရ–လော၊ ဣတိ ဝုတ္တော အဇ္ဈ ပုရေဘတ္တံ သစေ အဝဟရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သွေတိ–သွေဟု၍၊ နိယမိတံ–သော၊ တံသင်္ကေတံ–သို့၊ အပ္ပတ္တာ–မရောက်မူ၍၊ ပုရေ–ရှေး၌၊ အဝဟဋ္ဌ ဟောတိ၊ ဧဝံ–သို့၊ အဝဟရန္တော သေ–ခိုးလတ်သော်၊ အဝဟာရကသော–ခိုးဆောင်သော ရဟန်း၏ သာလျှင်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ မူလဋ္ဌသ–အရင်း၌တည်သော ခိုင်းသော ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ သွေ–၌၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ (အဝဟရ)၊ ဣတိ ဝုတ္တော, တဒဟေဝ ဝါ–ထိုနေ့၌သာလျှင် သော်လည်းကောင်း၊ သွေ–၌၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ ဝါ–၌သော်လည်း ကောင်း၊ ဟရန္တောပိ–ခိုးဆောင်သောရဟန်းကိုလည်း၊ တံ သင်္ကေတံ–၏၊ ပုရေ စ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာ စ–၌လည်းကောင်း၊ ဟရတီတိ–ခိုးဆောင်သောရဟန်းဟု၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ [(တစ်နည်း) တံ သင်္ကေတံ–သို့၊ (အသမ္ဘတ္တာ၊ ပုရေ စ–၌သော်လည်းကောင်း၊ တံသင်္ကေ တံ–ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊) ပစ္ဆာ စ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ဟရတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊] ပစ္ဆာဘတ္တရတ္တိ ဒိဝသေသုပိ–ပစ္ဆာဘတ်အခါ, ညဉ့်, နေ့တို့၌လည်း၊ ဧသ နယော။

စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤသင်္ကေတကမ္မကထာ၌၊ ပုရိမယာမ၊ ပေ၊ သံဝစ္ဆရာဒိ ဝသေနာပိ–ပုရိမယာမ်, မဇ္ဈိမယာမ်, ပစ္ဆိမယာမ်, လဆုတ်ပက္ခ, လဆန်းပက္ခ, လ, ဥတု, နှစ် အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ သင်္ကေတ ဝိသင်္ကေတတာ–သင်္ကေတ၏အဖြစ်, ဝိသင်္ကေတ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ ဟရ–လော၊ ဣတိ ဝုတ္တော, ပုရေဘတ္တမေဝ–၌ပင်၊ ဟရိဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဝါယမန္တော သ–အားထုတ်နေစဉ်၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ–ညချမ်းအခါသည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်သွားအုံ့၊ ဧတ္ထ–ဤသို့ဖြစ်သွားရာ၌၊ ကထံ–အဘယ်သို့မှတ်ရမည်နည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ ဘာဝ–မဟာပဒုမထေရ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော–သော၊) မဟာသုမတ္ထေရော–သည်၊ အာဟ၊ (ကိံ)၊

တံ သင်္ကေတံ။ ။တံသင်္ကေတန္တိ သာမိအတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဤ အလို "တံ သင်္ကေတံ–၏" ဟု ပေး၊ အထဝါ–တံ သင်္ကေတံ အသမ္ဘတ္တာ ပုရေဝါ, တံ သင်္ကေတံ အတိက္ကမ္မ ပစ္ဆာဝါတိ ဧဝမေတ္ထ ယောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဤအလို အသမ္ဘတ္တာ အတိက္ကမ္မ တို့ကို ထည့်၍ပေး။

ဧသော–ဤပယောဂသည်၊ ပုရေဘတ္တပယောဂေါ–ပုရေဘတ် အခါ၌ ဖြစ်စေ အပ်သော ပယောဂပင်တည်း၊ တသ္မာ, မူလဋ္ဌော–အရင်း၌တည်သော စေခိုင်းသောရဟန်းသည်၊ နမုစ္စတိ–အာပတ်မှ မလွတ်၊ ဣတိ (အာဟ)၊ ပန–ကား၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော–သည်၊ အာဟ၊ (ကိ)၊ ကာလပရိစ္ဆေဒ–ကာလအပိုင်းအခြားကို၊ အတိက္ကန္တတ္တာ–လွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသင်္ခေတံ–အမှတ်အသား၏ ချုတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ မူလဋ္ဌော မုစ္စတိ၊ ဣတိ (အာဟ)၊ ဣတိ–တည်း၊... သင်္ခေတ ကမ္မကထာ နိဋ္ဌိတာ။

နိမိတ္တကမ္မကထာ အခန်း

(၁၂၀)။ နိမိတ္တကမ္မန္တိ–ကား၊ သညုဗ္ဗာဒနတ္ထံ–အမှတ်အသားကို ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှာ၊ ကဿစိ–တစ်စုံတစ်ခုသော၊ နိမိတ္တဿ–အရိပ်နိမိတ်ကို၊ ကရဏံ–ပြုခြင်းတည်း၊ တံ–ထိုအရိပ်နိမိတ်ပြုခြင်းကို၊ အက္ခိ'ဝါနိခဏိသာမိတိ အာဒိနာ–သော၊ [အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော "ဘမုက'ဝါ ဥက္ခိပိသာမိ (မျက်မှောင်ကိုသော်လည်း မြှောက်အုံ့၊ ဝါ–ခေါင်းမော်အုံ့၊)" တို့ကို ယူ၊] နယေန–ဖြင့်၊ တိဝိဓာ–အားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ဏ္ဍေ–ဤနိမိတ္တကမ္မကထာ၌၊ အညမ္မိ–ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော သုံးပါးမှ အခြားလည်းဖြစ်သော၊ ဟတ္ထလဃ်နေ၊ ပေ၊ ဥက္ကာသနာဒီ–လက်မြှောက် ခြင်း, လက်ခုတ်တီးခြင်း, လက်ဖျောက်တီးခြင်း, လည်ပင်းမော်ခြင်း, ချောင်းဟန့် ခြင်းအစရှိသော၊ အနေကပွကာရံ–များသောအပြားရှိသော အရိပ်နိမိတ်ပြုခြင်း ကို၊ သင်္ဂဟေတဗ္ဗံ–သိမ်းယူထိုက်၏၊ ဏ္ဍေ–ဤအရိပ်နိမိတ်ကို ပြုရာ၌၊ သေသံ–သည်၊ သင်္ခေတကမ္မေ–သင်္ခေတကမ္မ၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဣတိ–တည်း။–နိမိတ္တကမ္မကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

သင်္ခေတနဉ် နိမိတ္တ။ ။သင်္ခေတကမ္မ၌ အချိန်ကာလကို သတ်မှတ်၏၊ ထိုသတ်မှတ်အပ်သောအချိန်၌ ခိုးမှ သင်္ခေတပြုသူမှာ အာပတ်သင့်၏၊ အချိန်လွန်သွားလျှင် အာပတ်မသင့်၊ နိမိတ္တကမ္မ၌ကား အရိပ်နိမိတ်ပြုခြင်း ကြိယာသာ ရှိ၏၊ ထိုနိမိတ်ပြုသည့် အတိုင်းခိုးလျှင် အချိန်ကာလလွန်သော်လည်း နိမိတ်ပြုသူမှာ အာပတ်ပင်တည်း၊ [နှ ဟိ သင်္ခေတကမ္မံဝိယ နိမိတ္တကမ္မံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တတ္ထ ဟိ ကာလပရိစ္ဆေဒေါ အတ္ထိ၊ ဣဓ (ဤနိမိတ္တကမ္မ၌) နတ္ထိ၊ ကာလဝသေန ဟိ သင်္ခေတကမ္မံ ဝုတ္တံ၊ ကြိယာဝသေန (အရိပ်နိမိတ်ပြုခြင်း အမှုအရာ၏ အစွမ်းဖြင့်) နိမိတ္တကမ္မန္တိ အယမေတေသံ ဝိသေသော။]

အာဏာတ္တိကထာ အခန်း

၁၂၁။ ဣဒါနိ–ဣဒ္ဓိ၊ ဧတေသေဝ သင်္ကေတကမ္မနိမိတ္တကမ္မေသု–ဤသင်္ကေတကမ္မ, နိမိတ္တကမ္မတို့ဣဒ္ဓိပင်၊ အသမ္ဘောဟတ္ထံ–မတွေ့ဝေခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ အာဏာပေတိ–အစရှိသော စကားရပ်ကို၊ အာဟ၊ တတ္ထ–ထိုစကား ရပ်ဣ၊ သော တံ မည္ဃာနော ဘန္တိ–ကား၊ သော အဝဟာရကော–ထို ခိုးတတ်သောရဟန်းသည်၊ ယံ–အကြင် ဘဏ္ဍာကို၊ အာဏာပကေန–စေခိုင်းသော ရဟန်း သည်၊ နိမိတ္တသည်–ယူခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အမှတ်အသားကို၊ ကတ္တာ၊ [ဤဒိသံ နာမ ဘဏ္ဍန္တိ–ဤမည်သောဘဏ္ဍာ ဟူ၍၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒိဝသေန ဂဟဏသ(ယူခြင်း၏) နိမိတ္တဘူတံ (အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော) သညာဏံ ကတ္တာ၊] ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တံ–ထိုပြောဆိုအပ်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ ဧတံ–ဤဘဏ္ဍာတည်း၊ ဣတိ–သို့၊ မည္ဃာနော–မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ [ဤအဖွင့်ကိုထောက်၍ တံနှင့် မည္ဃာနောကို သမာသ် မဟုတ်, ၂ ပုဒ်ဟု မှတ်] တမေဝ–ထို ဘဏ္ဍာကိုပင်၊ အဝဟရတိ–အုံ့၊ ဥဘိန္နံ–အာဏာပက အာဏာတ္တ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ သော တံမည္ဃာနော အညန္တိ–ကား၊ ယံ–အကြင် ဘဏ္ဍာကို၊ အဝဟရ–လော၊ ဣတိ, ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တံ–ထိုပြောဆိုအပ်သောဘဏ္ဍာ သည်၊ ဧတံ–ဤဘဏ္ဍာတည်း၊ ဣတိ မည္ဃာနော (ဟုတ္တာ)၊ အညံ–အခြား သော၊ တသ္မိယေဝဌာနေ–ထိုအရပ်ဣ၌ပင်၊ ထပိတံ–ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ အဝဟရတိ–အုံ့၊ မူလဋ္ဌသ–အရင်းဣ၌တည်သော အာဏာပကရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ။

အညံ မည္ဃာနော ဘန္တိ–ကား၊ အာဏာပကေန–သည်၊ နိမိတ္တသည်–ခိုးယူခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အမှတ်အသားကို၊ ကတ္တာ–ပြု၍၊ ဝုတ္တဘဏ္ဍံ–သည်၊ အပ္ပဋ္ဌ–နည်းသောအဖိုးရှိ၏၊ ဣဒံ–ဤဘဏ္ဍာသည်၊ အညံ–ပြောဆိုအပ်သော ဘဏ္ဍာမှ အခြားသော၊ တသော–ထိုပြောဆိုအပ်သောဘဏ္ဍာ၏ပင်၊ သမီပေ, ထပိတံ–သော၊ သာရဘဏ္ဍံ–ကောင်းမြတ်သောဘဏ္ဍာတည်း၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ အညံ–အခြားဘဏ္ဍာဟူ၍၊ မည္ဃာနော (ဟုတ္တာ)၊ တမေဝ–ထိုပြောဆိုအပ်သောဘဏ္ဍာကိုပင်၊ အဝဟရတိ၊ ဥဘိန္နမ္ပိ–တို့၏လည်း၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ အညံ မည္ဃာနော အညန္တိ–ကား၊ ပုရိမနယေနေဝ–ပင်၊ ဣဒံ–ဤဘဏ္ဍာသည်၊ အညံ–ပြောဆိုအပ်သောဘဏ္ဍာမှ အခြားသော၊ တသော–ထိုပြောဆိုအပ်သောဘဏ္ဍာ၏ပင်၊ သမီပေ, ထပိတံ–သော၊ သာရဘဏ္ဍံ–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ မည္ဃတိ–၏၊ တံ–ထိုဘဏ္ဍာသည်၊ အညမေဝ–ပြောဆိုအပ်သော ဘဏ္ဍာမှ တခြားသည်ပင်၊ ဧဝ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တသော–ထိုခိုးသော ရဟန်း၏သာ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ဣတ္ထန္နာမသဃ ပါဝဒါတိ အာဒီသု-တို့၌၊ ဧကောအာစရိယော-ကို လည်းကောင်း၊ တယော-ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၊ ပေ၊ နာမကာ-အမည်ရှိကုန်သော၊ အန္တေဝါသိကာ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တတ္ထ-ထိုဆရာတပည့်တို့တွင်၊ ဘိက္ခုဘိက္ခု အာဏာပေတိတိ-ကား၊ အာစရိယော-သည်၊ ကိဉ္စိ-သော၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ ကတ္ထစိ-တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်၌၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သားပြီး၍၊ တဿ-ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ဟရဏတ္ထာယ-ငှာ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတံ-ကို၊ အာဏာပေတိ-၏၊ ဣတ္ထန္နာမသဃ ပါဝဒါတိ-ကား၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ-တ၊ တွံ, ဂစ္ဆ-ချေ၊ ဧတမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို၊ ဓမ္မရက္ခိတဿ-အား၊ ပါဝဒ-ပြောချေလော၊ ဣတ္ထန္နာမော ဣတ္ထန္နာမသဃ ပဝဒတူတိ-ကား၊ [အဓိတ္ထာန် နှောင်းရာ၌ကဲ့သို့ လာသော အ အက္ခရာမရှိသောကြောင့် "ပဝဒတု"ဟု ရှိသင့်၏၊ သို့မဟုတ် ပါဝစနံကဲ့သို့ အကို ဒီဃပြု၊] ဓမ္မရက္ခိတောပိ-သည်လည်း၊ သံဃရက္ခိတဿ-အား၊ ပဝဒတု-တစ်ဆင့်ပြောစေ၊ ဣတ္ထန္နာမော၊ ပေ၊ အဝဟရတူတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ တယာ-သင် ဗုဒ္ဓရက္ခိတသည်၊ အာဏတ္တေန-သော၊ ဓမ္မရက္ခိတေန-သည်၊ အာဏတ္တော-သော၊ သံဃရက္ခိတော-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-သော၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ အဝဟရတု-ခိုးပါစေ၊ ဟိ-ထိုသို့ခိုင်းသင့်၏၊ (တစ်နည်း) ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ အမှေသု-ငါတို့ ဆရာတပည့်လေးယောက်တို့တွင်၊ သော-ထို သံဃရက္ခိတ သည်၊ ဝိရဇာတိကော-ရဲရင့်သူ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိ၏၊ ဣမသ္မိံ ကမ္မေ-ဤအလုပ်မျိုး၌၊ ပဋိဗလော-စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (သံဃရက္ခိတော ဣတ္ထန္နာမံ ဘဏ္ဍံ အဝဟရတု။)

အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဏာပေန္တဿ-သော၊ အာစရိယဿ-၏၊ တာဝ-ထုလ္လစ္စည်းမှ ရေးဦးစွာ၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ သာ အာဏတ္တိ-သည်၊ ယထာခိပ္ပာယံ-အလိုအားလျော်စွာ၊ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ [ဆရာ့အလိုအတိုင်း ဒုတိယ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ က တတိယ ဓမ္မရက္ခိတအား ပြော, တတိယ က စတုတ္ထသံဃရက္ခိတအား ပြောလျှင်-ဟူလို၊] ယံ ထုလ္လစ္စယံ-ကို၊ ပရတော-နောက်၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ အာဏတ္တိကွဏော-စေခိုင်းရာခဏ၌၊ တဒေဝ-ထို ထုလ္လစ္စည်းသည်သာ၊ ဟောတိ၊ [ဘဏ္ဍာကိုမယူရသေး, ခိုင်းသောစကားကို လက်ခံရုံရှိသေး၍ ထုလ္လစ္စည်းသာ၊ ဧဝဖြင့် ဒုက္ကဋ်ပါရာဇိကကိုကန့်၊] အထ-သို့မဟုတ်၊ တံ ဘဏ္ဍံ-သည်၊ အဝသံ-မချွတ်၊ ဟာရိယံ-ဆောင်ယူလတ္တံ့သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပရတော-၌၊ ယံ-အကြင်ပါရာဇိကကို၊ အာပတ္တိသဗ္ဗေသံ ပါရာဇိကဿာတိ -ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တတော-ထိုစကားကြောင့်၊ ဣမဿ-ဤစေခိုင်းသောဆရာ၏၊

တခ်ိန်ကောယေဝ–ထိုစေခိုင်းရာခဏာ၌ပင်၊ (တံ) ပါရာဇိကံ–သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ–ဤသို့သော၊ အယံယုတ္တိ–ဤအသင့်ယုတ္တိကို၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ဤကဲ့သို့သော အရာတို့၌၊ [ဤဒီသေသု ဌာနေသု၊] ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏။

သော ဣတရသ အာရောစေတိတိ–ကား၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော–သည်၊ ဓမ္မရက္ခိတသ–အားလည်းကောင်း၊ ဓမ္မရက္ခိတော–သည်၊ သံဃရက္ခိတသ စ–အားလည်းကောင်း၊ အမှာကံ–တို့၏၊ အာစရိယော–သည်၊ ဧဝံ ဝဒတိ၊ (ကိံ)၊ ဣတ္ထန္နာမံ–သော၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ အဝဟရ ကိရ–ခိုးလောတဲ့၊ အမှေသု စ–တို့တွင်လည်း၊ တွံ–သင် သံဃရက္ခိတသည်၊ ဝိရုဝှရိသော–သည်၊ (ဟောတိ) ကိရ–ဖြစ်သတဲ့၊ ဣတိအာရောစေတိ၊ ဧဝံ–ဤသို့ ပြောလတ်သော်၊ တေသမ္မိ–ထိုဗုဒ္ဓရက္ခိတဓမ္မရက္ခိတတို့၏လည်း၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ [အာရောစနကြောင့် ဒုက္ခဋ္ဌ၊] အဝဟာရကော ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိတိ–ကား၊ သာဓု–ကောင်းပြီ၊ ဟရိဿာမိ–အုံ၊ ဣတိ–သို့၊ သံဃရက္ခိတော–သည်၊ သမ္ပဋိစ္ဆတိ–လက်ခံအုံ၊ မူလဋ္ဌသ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယသသာတိ–ကား၊ သံဃရက္ခိတေန–သည်၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတမတ္တေ–လက်ခံအပ်ခါမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ အာစရိယသ ထုလ္လစ္စယံ၊ [လက်ခံခါမှမဟုတ်, ရှေ့ခိုင်းတုန်းကပင် သင့်ခဲ့သည်၊] (ကသ္မာ–ကြောင့်၊ အာစရိယသ ထုလ္လစ္စယံ ဟောတိ၊) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ မဟာဇနော–များစွာသော တပည့်အပေါင်းကို၊ တေန–ထိုဆရာသည်၊ ပါပေ–၌၊ နိယောဇိတော–တိုက်တွန်းအပ်ပြီ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (အာစရိယသ ထုလ္လစ္စယံ ဟောတိ၊) သော တံ ဘဏ္ဍန္တိ–ကား၊ သော သံဃရက္ခိတော–သည်၊ တံ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ စေ အဝဟရတိ–အုံ၊ (ဧဝံသတိ) သဗ္ဗေသံ–ကုန်သော၊ စတုန္နမ္ပိ–ကုန်သော၊ ဧနာနံ–ဆရာ တပည့်ရဟန်းတို့၏၊ ပါရာဇိကံ၊ စ–ဆက်၊ ကေဝလံ–ရဟန်းအများမဘက် သက်သက်၊ စတုန္နံ–ကုန်သော၊ (ဧနာနံ–တို့၏သာ၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊) နမဟုတ်သေး၊ ဧတေန ဥပါယေန–ဖြင့်၊ ဝိသကေ်တံ–အမှတ်အသား၏ ချုတ်ယွင်းခြင်းကို၊ အကတွာ–၍၊ ပရမ္မရာယ–အဆက်ဆက်အားဖြင့်၊ အာဏာပေန္တံ–သော၊ သမဏသတံ ဝါ–ရဟန်းတစ်ရာသည်မူလည်း၊ (ဟောတု–စေ၊) သမဏသဟဿံ ဝါ–သည်မူလည်း၊ ဟောတု–စေ၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏၊ ပါရာဇိကမေဝ–ပင်တည်း။

ဒုတိယဝါရေ–၌၊ သော အညံ အာဏာပေတိတိ–ကား၊ အာစရိယေန–သည်၊ အာဏတ္တော–သော၊ ဣသော ဗုဒ္ဓရက္ခိတော–သည်၊ ဓမ္မရက္ခိတံ–ကို၊ အဒိသ္မာဝါ–မမြင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–မမြင်ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊

အဝတ္ထုကာမော–မဇ္ဈေလိုသည်၊ ဟုတ္တာ ဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သံဃရက္ခိတမေဝ–သို့သာ၊ ဥပသက်မိတ္တာ–၍၊ အမှာကံ–တို့၏၊ အာစရိယော, ဧဝံ–သို့၊ အာဟ၊ (ကိုး)၊ ဣတ္ထန္နာမံ–သော၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ အဝဟရ ကိရ–ခိုးလေတဲ့၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟ)၊ ဣတိ–သို့၊ အာဏာပေတိ–အုံ့၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋသာတိ–ကား၊ အာဏတ္တိယာ–ကြောင့်၊ တာဝ–သံဃရက္ခိတမှ ရှေးဦးစွာ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတသ–၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသာတိ–ကား၊ သံဃရက္ခိတေန–သည်၊ သမ္မုဋ္ဌိတေ–သော်၊ မူလဋ္ဌသဝ–အံ့ရင်းမူလအစဉ်တည်သော ဆရာရဟန်း၏သာလျှင်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ပန–ကား၊ သော–ထိုသံဃရက္ခိတသည်၊ တံဘဏ္ဍံ, သစေအဝဟရတိ–အကယ်၍ခိုးဖြစ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) အာဏာပကသ–စေခိုင်းသော၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတသ စ–ဗုဒ္ဓရက္ခိတလည်းကောင်း၊ အဝဟာရကသ–သော၊ သံဃရက္ခိတသ စ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဥဘိန္နမ္ပိ–တို့၏လည်း၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ မူလဋ္ဌသ–သော၊ အာစရိယသ–၏၊ ဝိသကေ်တတ္တာ–အမှတ်အသား၏ ချုတ်ယွင်းခြင်းကြောင့်၊ ပါရာဇိကေန–ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဓမ္မရက္ခိတသ–၏၊ အဇာနနတာယ–ကြောင့်၊ သဗ္ဗေန–အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံအကုန်အစင်၊ [ဒုက္ကဋ်ထုလ္လစ္စဉ်းပါရာဇိကအာပတ်အားလုံး–ဟူလို၊] အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော, ဒ္ဝိန္နံ–ဆရာ, ဓမ္မရက္ခိတဟူသော ၂ ပါးတို့၏၊ သောတ္ထိ–ဘာဝံ–ချမ်းသာကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ [အာပတ်မသင့်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊] ကတ္တာ, အတ္တနာ–သည်၊ (ကြိယာဝိသေသနံ)၊ နဋ္ဌော–ပျက်စီးရကျလေပြီ။

ဣတော–ဤဝါရမှ၊ ပရေသု–ကုန်သော၊ စတူသု–ကုန်သော၊ အာဏတ္တိ ဝါရေသု–အာဏတ္တိဝါရတို့တွင်၊ [ဤ ဝါရများ၌ ဆရာ တပည့်များသာမဟုတ်, ရဟန်းအားလုံးနှင့်ဆိုင်သည်၊] တာဝ–ဒုတိယဝါရ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ပဌမေ–ပဌမဝါရ၌၊ သော ဂန္တာ ပုန် ပစ္စာဂစ္ဆတိတိ–ကား၊ ဘဏ္ဍဋ္ဌာနံ–ဘဏ္ဍာထားရာအရပ်သို့၊ ဂန္တာ–ပြီး၍၊ အဏ္ဍော စ–၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိ စ–၌လည်းကောင်း၊ အာရက္ခဒိသွာ အဝဟာရိတုံ အသက္ကောဏ္ဍော(ဟုတ္တာ)၊ အာဂစ္ဆတိ–ပြန်လာ၏၊ ယဒါ သက္ကောသိ တဒါတိ–ကား၊ အဇ္ဇေဝ–၌သာ၊ အဝဟဋ်–ခိုးအပ်သည်၊ ဝါ–ခိုးကောင်းသည်၊ ဟောတိ ကိုး–ဖြစ်သလော၊ ဂစ္ဆ–ချေ၊ ယဒါ (အဝဟာရိတုံ) သက္ကောသိ၊ တဒါ, နံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ အဝ့ဟရ၊ ဣတိ–ဤသို့ စေခိုင်းအုံ့၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသာတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ပုန, အာဏတ္တိယာပိ–

ကြောင့်လည်း၊ ဒုက္ခဋ္ဌမေဝ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ တံ ဘဏ္ဍံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အဝသဲ, ဟာရိယံ-ဆောင်ထိုက်သည်၊ ဝါ-ဆောင်အပ်လတ္တံ့သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အတ္ထသာမိကစေတနာနာမ-ခိုးခြင်းတည်း ဟူသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော စေတနာမည်သည်၊ မဂ္ဂါနန္တရဖလသဒိ သာ-အခြားမဲ့၌ အကျိုးရှိသော မက်စေတနာနှင့် တူ၏၊ တသ္မာ, အယံ-ဤ ရဟန်းသည်၊ အာဏတ္တိက္ခဏေယေဝ-၌ပင်၊ ပါရာဇိကော-သည်၊ (ဟောတိ)၊ [မက်စေတနာသည် ဖိုလ်တည်းဟူ သော အကျိုးကိုချက်ခြင်းပေးသကဲ့သို့ ခိုးခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော စေတနာသည်လည်း ပါရာဇိကတည်းဟူသော အကျိုးကို ချက်ချင်း ပေး၏-ဟူလို၊] အဝဟာရကော-သည်၊ သဋ္ဌိဝဿာတိက္ကမေန-အနှစ်ခြောက်ဆယ်လွန်ရာအခါ၌၊ တံ ဘဏ္ဍံ, သစေပိ အဝဟရတိ-အကယ်၍ မူလည်း ခိုးစေဦးတော့၊ အာဏာပကော စ-သည်လည်း၊ အန္တရာယေဝ-အနှစ်ခြောက်ဆယ်၏ အကြားဌသာ၊ ကာလံ ဝါ-သေခြင်းကို မူလည်း၊ (သစေပိ) ကရောတိ-ဦးတော့၊ ဟီနာယ ဝါ-ယုတ်ညံ့သော လူ့အဖြစ် အကျိုးငှာမူလည်း၊ (သစေပိ) အာဝတ္တတိ-အကယ်၍မူလည်း လည်စေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ-ဤသို့ ဖြစ်ပါသော်လည်း)၊ အဿမဏ္ဍောဝ-ရဟန်းမဟုတ်တော့သည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ-၍၊ ကာလံ ဝါ-ကိုမူလည်း၊ ကရိဿတိ-တ္တံ့၊ ဟီနာယ ဝါ-ငှာမူလည်း၊ အာဝတ္တိဿတိ-တ္တံ့၊ ပန-ကား၊ အဝဟာရကဿ-၏၊ အဝဟာရက္ခဏေယေဝ-ခိုးရာခဏာ၌သာ၊ ပါရာဇိကံ။

ဒုတိယဝါရေ-၌၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-ထို (မာ အဝဟရိ-ဟူသော) စကားကို (သဏိကံ-ဖြေးဖြေး၊) ဝါ-တိုးတိုး (ဘဏန္တော-ပြောသည်၊) ဟုတ္ဝာ ဝါ-ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ တဿ-ထို စေခိုင်းအပ်သော ရဟန်း၏၊ ဗဓိရတာယ. ဝါ-နားထိုင်းသည်၏ အဖြင့်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မာ အဝဟရိတိ-ဟူ သော၊ ဧတံ ဝစနံ-ကို၊ နသာဝေတိ-မကြားသိစေနိုင်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ မူလဋ္ဌော-သည်၊ နမုတ္တော-ပါရာဇိကမှ မလွတ်၊ ပန-ကား၊ တတိယဝါရေ-၌၊ သာဝိတတ္တာ-ကြားသိစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မုတ္တော-၏၊ ["ကြားသိစေအပ်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာ" ဟူသည် ကြားခြင်း, ပြောအပ်သော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သိခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် အာပတ်မှ လွတ်သည်။] စတုတ္ထဝါရေ-၌၊ တေန-ထို အာဏာပက ရဟန်းသည်၊ သာဝိတတ္တာစ-ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣတရေန-အခြားသော

စေခိုင်းအပ်သော ရဟန်းသည်၊ သာဓုတိ–ကောင်းပြီ ဟူ၍၊ သမ္ဗဇ္ဈိတ္တာ–၍၊ သြရတတ္တာ စ–ရှောင်ကြဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း၊ ဥဘောပိ–အာဏာပက အာဏတ္တရဟန်း ၂ ပါးလုံးတို့သည်လည်း၊ မုတ္တာ–အာပတ်မှ လွတ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ–တည်း၊...အာဏတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

အာပတ္တိဘေဒ အခန်း

၁၂၂။ ဣဒါနိ–၌၊ တတ္ထ တတ္ထ–ထိုထို ဘဏ္ဍာတို့၌၊ [ဘူမဋ္ဌ ထလဋ္ဌာဒီသု၊] ဌာနာစာဝနဝသေန–ဖြင့်၊ ဝုတ္တသ–သော၊ အဒိန္နာဒါနသ–ဒါန၏၊ အင်္ဂ(စ)၊ အင်္ဂါကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဘေဒေန–ဖြင့်၊ [အဝဟာရိတဗ္ဗသ ဝတ္ထုသ ဂရုကလဟုက ဘေဒေန၊] အာပတ္တိဘေဒံ စ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေန္တော (ဟုတ္တာ) ပဌမဟိ အာကာရေဟိတိ အာဒိ အာဟ၊ တတ္ထ–ထိ ပဌမဟိ အာကာရေဟိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ပဌမဟိ အာကာရေဟိတိ–ကား၊ ပဌမဟိ–ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ–အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပဌမဟိ–ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ–တို့ကြောင့်၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ တတြ–ထိ ပဌမဟိ အာကာရေဟိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ အယံ, သခေါ်ပတ္ထော–အကျဉ်းချုပ် အနက်တည်း၊ အဒိန္နံ–ကို၊ အာဒိယန္တသ–၏၊ [ပါရာဇိကော ဟောတိ၌စပ်၊] ပရပရိဂ္ဂဟိတဗ္ဗ ဟောတိတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဝုတ္တေဟိ–ကုန်သော၊ ပဌမဟိ–ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ–အကြောင်းအင်္ဂါတို့ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ၊) တတော–ထိ ၅ ပါးတို့အောက်၊ ဥဒေဟိ–ယုတ်လျော့ကုန်သော၊ (အာကာရေဟိ–တို့ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ နု ဟောတိ၊) ဣတိ အယံ–ကား၊ သခေါ်ပတ္ထော–တည်း။

တတြ–ထိ ပဌမဟိ အာကာရေဟိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ဣမေ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့တို့ကား၊ ပဌ–ကုန်သော၊ အာကာရာ–အကြောင်းတို့တည်း၊ ဝါ–အင်္ဂါတို့တည်း၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ–လူတည်းဟူသော သူတစ်ပါးသည် သိမ်းပိုက်အပ်သော ဘဏ္ဍာလည်းကောင်း၊ [မနုဿဘူတေန ပရေန–ပရိဂ္ဂဟိတံ၊] ပရပရိဂ္ဂဟိတ သညိတာ–သူတစ်ပါးသိမ်းပိုက်အပ်သော ဘဏ္ဍာဟု အမှတ်ရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခာရသ–၏၊ ဂရုဘာဝေါ–လေးသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ [တစ်မတ်, တစ်မတ်တန်ထက် အလွန်ဖြစ်သော ပရိက္ခရာကို ဆိုသည်၊] ထေယျစိတ္တံ–လည်းကောင်း၊ ဌာနာ–မှ၊ စာဝနံ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–ဤဆိုအပ်ပြီးတို့ကား၊ (ပဌ, အာကာရာ–တို့တည်း၊) ပန–ကား၊

ဣတော-ဤဝါရမှ၊ ပရေဟိ-ကုန်သော၊ ဒ္ဒိဟိ-ကုန်သော၊ ဝါရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ပါဠိတော်၌ လာသော ဝါရ ၂ ပါးတို့ဖြင့်၊] လဟုကေ-လဟုကဖြစ်သော၊ ပရိက္ခာရေ-၌၊ ဝတ္ထုဘေဒေန-ဝတ္ထုအပြားအားဖြင့်၊ ထုလ္လစ္စယဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသိတံ-ပြတော်မူအပ်ပြီ။

၁၂၅။ ပန-ကား၊ ဆဟာကာရေဟိတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဝုတ္တဝါရတ္တယေ-ဟောတော် မူအပ်သော ဝါရသုံးပါး အပေါင်း၌၊ သကသညိတာ-မိမိဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်၊ နု-မဟုတ်၊ ဝိသဿာသဂ္ဂါဟိတာ-အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်၊ နု-မဟုတ်၊ ["နု ဝိသဿာသဂ္ဂါဟိတာ-အကျွမ်းဝင်ခြင်းဖြင့် ယူခြင်း ရှိသည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း"ဟု ပေးလျှင် အဓိပ္ပာယ်ရသော်လည်း သဒ္ဒါနည်းကား မကျ၊] တာဝကာလိကတာ-ထိုသုံးစွဲရာကာလမှ ယူခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်၊ (သဒ္ဒတ္ထ)၊ ဝါ-ခဏမှ ငှားခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်၊ (အဓိပ္ပာယတ္ထ)၊ နု-မဟုတ်၊ ပရိက္ခာရသ-၏၊ ဂရုကဘာဝေါ-လည်းကောင်း၊ ထေယျစိတ္တံ-လည်းကောင်း၊ ဌာနာ-မှ၊ စာဝနံ-လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဆ-ကုန်သော၊ အာကာရာ-တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထာပိ-ဤသုံးဝါရတို့တွင်လည်း၊ ဝတ္ထုဘေဒေန-ဝတ္ထု၏ကွဲပြားခြင်းကြောင့်၊ ပဌမဝါရေ-၌၊ ပါရာဇိကံ-ကို၊ (ဝုတ္တံ)၊ ဒုတိယ တတိယေသု-တို့၌၊ ထုလ္လစ္စယ ဒုက္ကဋာနိ-တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ပန-ဆက်၊ တတော-ထို ဝါရ ၃ ပါးမှ၊ ပရေသု-ကုန်သော၊ တီသု-ကုန်သော၊ ဝါရေသု-တို့၌၊ ဝတ္ထုဘေဒေ-သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေပိ-ထင်ရှားရှိပါသော်လည်း၊ ဝတ္ထုဿ-၏၊ ပရေဟိ-တို့သည်၊ အပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ-မသိမ်းပိုက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋမေव ဝုတ္တံ။

ဆဟာကာရေဟိ။ ။ဤဝါရ၌ "ပရပရိဂ္ဂဟိတ-ပရပရိဂ္ဂဟိတသညာ" တို့သည် ပါဠိတော်၌ မပါ၊ "သို့ဖြစ်လျှင် ထိုအင်္ဂါ ၂ ပါးမရှိပါဘဲ ပါရာဇိကဖြစ်တော့မည်လား" ဟု မေးဖွယ်ရှိ၏၊ အဖြေကား-နု သကသညီ ဟူသော ပါဠိတော်ဖြင့်ပရပရိဂ္ဂဟိတ ဝတ္ထုကိုပြ၏၊ နု ဝိဿာသဂ္ဂါဟီ, နု တာဝကာလိကံတို့ဖြင့် ပရပရိဂ္ဂဟိတသညာကို ပြ၏။ ထို့ကြောင့် ပရပရိဂ္ဂဟိတဝတ္ထု, ပရပရိဂ္ဂဟိတ သညာတို့သည် အနုက်သဘောအားဖြင့် ဤ ဆဋ္ဌဝါရ၌ ပါရှိသည်သာ၊ ထို့ကြောင့် ပါရာဇိကဖြစ်ရသည်-ဟူလို၊ [နု သကသညီတိ ဣမိနာ ပန ပရပရိဂ္ဂဟိတံ ဝတ္ထု ကထိတံ-နု စ ဝိဿာသဂ္ဂါဟီ နု စ တာဝကာလိကန္တိ ဣမေဟိ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညာ ကထိတာ။]

တတြ–ထို သုံးဝါရအပေါင်းခ္ခ၊ ယဒေတံ (ယံ+ဧတံ)၊ အကြင်ဘဏ္ဍာကို၊ နု စ ပရပရိဂ္ဂဟိတန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တံ–ထိုဘဏ္ဍာသည်၊ အနဒ္ဓာဝုတ္ထကံ–စိုးအုပ်၍ မတည်နေစေအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ–မသိမ်းပိုက်အပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဆဒ္ဒိတံ–ပိုလျှံသဖြင့် စွန့်ပစ်အပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဆိန္နမူလကံ–ရာမရသဖြင့် ပြတ်သော အာလယဟူသော အမြစ်အရင်း ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ [ဤသုံးမျိုးဖြင့် အဿာမိက ဝတ္ထုသုရပ်ကို ပြသည်၊] အဿာမိကဝတ္ထု ဝါ–ဥစ္စာရှင် မရှိသော ဝတ္ထုသည်မူလည်း၊ ဟောတု–ဖြစ်စေ၊ အတ္တနော–၏၊ သန္တကံ ဝါ–ဥစ္စာသည်မူလည်း၊ (ဟောတု–စေ၊) ဥဘယမ္မိ–၂ ပါးစုံသည်လည်း၊ [အဿမိကနှင့် အတ္တသန္တက ၂ ပါးစုံ၊] နု စ ပရပရိဂ္ဂဟိတန္ဟေ၀–နု စ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ ဟူ၍သာ၊ သချိ–သို့၊ ဂစ္ဆတိ–၏၊ ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤ၀ါရ၌၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညာ စ–သည် လည်း၊ အတ္ထိ၊ ထေယျစိတ္တေန စ–ဖြင့်လည်း၊ ဂဟိတံ–သည်၊ (ဟောတိ၊) တသ္မာ–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ–ကို၊ နု ဝုတ္တာ–ဟောတော် မမူအပ်၊ ဣတိ–အာပတ္တိဘေဒ အပြီးတည်း။

အနာပတ္တိဘေဒ အခန်း

ဘုဝ။ ဧ၀ं–သို့၊ ဝတ္ထုဝသေန စ–ဖြင့်လည်းကောင်၊ စိတ္တဝသေန စ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိဘေဒံ–ကို၊ ဒဿေတွာ–ပြီး၍၊ ဣဒါနိ–ခ္ခ၊ အနာပတ္တိဘေဒံ–ကို၊ ပေ၊ အာဟ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထို အနာပတ္တိ သသညိဿ အစရှိသော စကားရပ်ခ္ခ၊ သသညိဿာတိ–ကား၊ သကသညိဿ–မိမိ၏ဥစ္စာ ဟူသော အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ [ပါဠိတော်ခ္ခ သသညိဿပုဒ်ဝယ် သ သည် သက အနက်ဟောတည်း၊ (သဟ အနက်ဟော မဟုတ်) ဟု သိစေလိုမှ

အနဒ္ဓာဝုတ္ထကံ စသည်။ ။ငါ၏ဥစ္စာဟု မသိမ်းပိုက်အပ်သည်ကို အနဒ္ဓာဝုတ္ထက ဟု ဆိုသည်၊ တောခ္ခ သစ်မြစ်, သစ်ရွက် စသည်တည်း၊ ထင်းခွေသမား စသူတို့က အလွန်လေးသဖြင့် တောထဲခ္ခ စွန့်ပစ်ထားအပ်ခဲ့သော ထင်းစသည်ကို ဆဒ္ဒိတဟု ဆို၏၊ ပျောက်၍ ရှာသောအခါ မတွေ့သောကြောင့် အာလယပြတ်နေသည်ကို ဆိန္နမူလကဟု ဆို၏။

သကသညိဿ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိ ။ ။မိမိဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိရုံမျှဖြင့် အာပတ် သင့်–မသင့် လျှဉ်းပါးဖွယ်မရှိ၊ မိမိဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိပြီးလျှင် သူတစ်ပါးဥစ္စာကို ယူရာအခါခ္ခသာ အာပတ်သင့်လေသလားဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိ၍ "အနာပတ္တိ သသညိဿ" ဟု ဟောတော်မူသည်၊ ထိုကြောင့် "မယုံ သန္တကံ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိ" ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်၊ ပါဠိတော်ခ္ခလည်း "သသညိဿ ပရဘဏ္ဍကမ္မိ ဂဏှတော ဂဟဏေ အနာပတ္တိ" ဟု အပိုထည့်၍ပေးရသည်။

သကသညိသဟု ဖွင့်၏၊ ထို သကသညိသကို ထပ်၍ဖွင့်လိုသောကြောင့် "မယုံ သန္တကံ" စသည်ကိုမိန့်၊] ဣဒံ ဘဏ္ဍံ-သည်၊ မယုံ-၏၊ သန္တကံ-တည်း၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ သသညိသ-ဖြစ်၍၊ ပရဘဏ္ဍကမ္မိ-ကိုလည်း၊ ဂဏှတော- ယူသောရဟန်း၏၊ ဂဟဏေ-၌၊ အနာပတ္တိ-တည်း၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်ပြီးသော ဘဏ္ဍာကို၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏၊ သာမိကေဟိ-တို့သည်၊ ဒေဟိ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-သည်၊ (သမာနော)၊ သစေ နဒေတိ-အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေသံ-ထိုဥစ္စာရှင်တို့၏၊ ဓုရနိက္ခေပေ-ရဖို့ရန် အားထုတ်မှု လုံ့လကို လျှော့ချရာအခါ၌၊ ပါရာဇိကံ။

ဝိဿာသဂ္ဂါဟောတိ-ကား၊ ဝိဿာသဂ္ဂဟဏေပိ-အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူခြင်းကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟ-လက္ခဏံ-ဝိဿာသဂ္ဂါဟ လက္ခဏာကို၊ ဣမိနာသုတ္တေန-ဤ ပါဠိတော်ဖြင့်၊ [ဝိနည်းမဟာဝါ, စီဝရက္ခန္ဓကပါဠိတော်ဖြင့်၊] ဇာနိတဗ္ဗံ-၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သန္ဒိဋ္ဌော စ-ထိုဤအရပ်, ပေါင်းဆုံလတ်၍, မြင်အပ်ဖူးကာမျှ မိတ်ဆွေသည်လည်း၊ ဟောတိ-အုံ၊ သမ္ဘတ္တော စ-ကောင်းစွာ မိမိကို ဆည်းကပ်တတ်သော မိတ်ဆွေရင်းသည်လည်း၊ ဝါ- ကောင်းစွာ မိမိက ဆည်းကပ်အပ်သော မိတ်ဆွေရင်းသည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ အာလပိတော စ-ပြောဆိုအပ်ဖူးသည်လည်း၊ (ဟောတိ) ဧဝံတိ စ-အသက်ရှင်ဆဲလည်း ဖြစ်အုံ၊ မေ-သည်၊ ဣဟိတေ-ယူအပ်သော်၊ ဝါ-ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တမနော-မိမိစိတ်ရှိသူသည်၊ ဝါ-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သူသည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ စ-ဤသို့လည်း၊ ဇာနာတိ-အုံ၊ [အဋ္ဌကထာစာအုပ်များ၌ "ဣဟိတေစ-အတ္တမနော ဟောတိ" ဟု ရှိသော်လည်း ပါဠိတော်ရင်း၌ကား "ဇာနာတိစ-ဣဟိတေ မေ အတ္တမနော ဘဝိဿတိ"ဟု ရှိ၏။]

ဣတိ-သို့၊ ပဋ္ဌဟိ-ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ-တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ-ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာကို၊ ဝိဿာသံ-အကျွမ်းဝင်သဖြင့်၊ ဂဟေတုံ-ဌာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ တတ္ထ-ထို အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ သန္ဒိဋ္ဌောတိ-ကား၊ ဒိဋ္ဌမတ္တကမိတ္တော-ထိုဤအရပ်, ပေါင်းဆုံလတ်၍, မြင်အပ်ဖူးကာမျှဖြစ်သော မိတ်ဆွေတည်း၊ သမ္ဘတ္တောတိ-ကား၊ ဒဋ္ဌမိတ္တော-ခိုင်မြဲသော မိတ်ဆွေတည်း၊ အာလပိတောတိ-ကား၊ မမ-၏၊ သန္တကံ-ကို၊ (ဂဏှေယျာသိ ၌စပ်)၊ ယံ-အကြင်ဥစ္စာကို၊ ဣဒ္ဓသိ-၏၊ တံ-ထိုဥစ္စာကို၊ ဂဏှေယျာသိ-လော၊ အာပုစ္ဆိတွာ - ပန်ပြော၍၊ ဂဟဏေ - ၌၊ ကာရဏံ - သည်၊ နတ္ထိ။

["ခွင့်တောင်းနေဖွယ် မလို"ဟု ဆိုလိုသည်။] ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-ပြောဆို အပ်ဖူးသည်၊ (ဟောတိ-အုံ့၊) ဇိဝတိတိ-ကာ၊ အနုဋ္ဌာနသေယျာယ-ထခြင်း မရှိသော အိပ်ခြင်းဖြင့်၊ [ယာယ သေယျာယ သယိတော ကာလံ ကရောတိ-သာ အနုဋ္ဌာနသေယျာနာမ၊] သယိတော-အိပ်သည်၊ (သမာနော) ပိ၊ ယာဝ-လောက်၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒံ-ဇိဝိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်စဲခြင်းသို့၊ ဝါ-စုတိသို့၊ နုပါပုဏာတိ-မရောက်သေး၊ (တာဝ-ထိုမျှလောက်တိုင်အောင်တည်း) ဂဟိတေ-အတ္တမနောတိ-ကား၊ ဂဟိတေ-သော်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ တဒ္ဌစိတ္တော-နှစ်သက်ဝမ်း မြောက်သော စိတ်ရှိသူသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်အုံ့၊ ဧဝရူပဿ-ဤသို့သဘောရှိ သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ [ရဟန်း, ရှင်, လူအားလုံးနှင့်ဆိုင်သည်၊] သန္တကံ-ကို၊ (ဂဟေတုံ၌စပ်၊) မေ-သည်၊ ဂဟိတေ-သော်၊ အတ္တမနော-သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာနန္တေန-သိသောရဟန်းသည်၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။

စ-ဆက်၊ အနဝသေသပရိယာဒါနဝသေန-အကြွင်းအကျန် မရှိသော အင်္ဂါတို့ကို သိမ်းယူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဌ-ကုန်သော၊ ဧတာနိ အင်္ဂါနိ-တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟော-ဝိဿာသဂ္ဂါဟသည်၊ သန္ဒိဋ္ဌော ဇီဝတိ ဂဟိတေ အတ္တမနော၊ သန္ဒိဋ္ဌော, ဇီဝတိ, ဂဟိတေအတ္တမနော-ဟူသောသုံးပါးတို့လည်းကောင်း၊ သမ္ဘတ္တော ဇီဝတိ ဂဟိတေ အတ္တမနော၊ သမ္ဘတ္တော, ဇီဝတိ, ဂဟိတေ အတ္တမနောဟူသော သုံးပါးတို့လည်းကောင်း၊ အာလပိတော ဇီဝတိ ဂဟိတေ အတ္တမနော၊ အာလပိတော, ဇီဝတိ, ဂဟိတေအတ္တမနောဟူသော သုံပါးတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တီဟိ-ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ-အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ ရဟတိ-တက်ရောက်၏၊ ဝါ-အထမြောက်၏၊ ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင် ဥစ္စာရှင်သည်၊ ဇီဝတိ-အသက်ရှင်သေး၏၊ စ-ထိုသို့ပင် အသက်ရှင်သေးပါသော်လည်း၊ ဂဟိတေ-သော်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အတ္တမနော-သည်၊ နု ဟောတိ-မဖြစ်၊ တဿ-ထိုဥစ္စာ ရှင်၏၊ သန္တကံ-ကို၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟေန-ဝိဿာသဂ္ဂါဟဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ (သမာနံ)ပိ၊ ပုန, ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏၊ (တစ်နည်း) ပုနဒါတဗ္ဗံ-ပြန်ပေးရမည်၊ စ-ဆက်၊ ဒဒမာနေန-ပြန်ပေးသောရဟန်းသည်၊ တာဝ-ဂဟိတေ အနတ္တမန၏ ဥစ္စာမှ ရှေးဦးစွာ၊ မတကဓနံ- သေသူ၏ဥစ္စာကို၊ (ဒါတဗ္ဗံ၌စပ်၊) [ဤမတကဓနံဟူသော ပါဠိ၌ မတကအရ ယူနေတုန်း သေသူလည်းပါ၏၊ ယူပြီးမှ သေသူလည်း ပါ၏၊] ဂဟဋ္ဌာ ဝါ-လူဝတ်ကြောင်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာ ဝါ-ရသေ့ ရဟန်းသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တဿ-ထိုသေသူ၏၊ ဓနေ-၌ ဣဿရာ-အစိုးရကုန်၏၊ ဝါ-အမွေခံဖြစ်ကုန်၏၊

တေသံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝါ-ထိုအမွေခံတို့အား၊ ဒါတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဝါ-ပေးရမည်၊ အနုတ္တမနသ-မိမိစိတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တကံ, တံသေဝ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာ၊ ဒါတဗ္ဗံ။

ပန-ကား၊ ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမံယေဝ-ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဝါ-အစကပင်၊ မမ-၏၊ သန္တကံ-ကို၊ ဂဏှန္တေန-ယူသော၊ တယာ-သည်၊ သုဒ္ဒု-ကောင်းစွာ၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝစီဘေဒေနဝါ-စကားလုံး၏ ကွဲပြားခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-နှုတ်မြွက်ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ္တုပ္ပာဒမတ္တေန ဝါ-စိတ်ဖြစ်ခြင်းမျှဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အနုမောဒိတ္တာ-ဝမ်းမြောက်ပြီး၍၊ ပစ္ဆာ-၌၊ ကေနစိ-သော၊ ကာရဏေန-ကြောင့်၊ ကုပိတော-စိတ်ဆိုးသည်၊ (ဟောတိ)၊ (သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊) ပစ္ဆာဟရာပေတုံ-တစ်ဖန်ဆောင်စေခြင်းငှာ၊ ဝါ-ပြန်တောင်းခြင်းငှာ၊ နေ လဘတိ-မရ၊ ယောပိ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အဒါတုကာမော-ပေးခြင်းငှာ အလိုမရှိ၊ ပန-သို့သော်လည်း၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ အဓိဝါသေတိ-လက်ခံ၏၊ ကိဉ္စိ-ဘာကိုမျှ၊ နေ ဝဒတိ-မပြော၊ [ကန့်ကွက်စကား မပြော - ဟူလို၊] သောပိ - ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ပုနပစ္ဆာဟရာပေတုံ နေ လဘတိ၊ ပန-ကား၊ ယော-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မယာ-ငါသည်၊ ဝါ-တပည့်တော်သည်၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊ ဝါ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တကံ-ကို၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်ပါပြီ၊ (ဣတိ) ဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ပရိဘုတ္တံ-သုံးစွဲအပ်ပါပြီ၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဂဟိတံ ဝါ-ယူအပ်ပြီးသည်သော်လည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်ပစေ၊ ပရိဘုတ္တံ ဝါ-သော်လည်း၊ (ဟောတု) မယာ ပန-ကား၊ တံ-ထိုဥစ္စာကို၊ ကေနစိဒေဝ-သော၊ ကရဏီယေန-ကြောင့်၊ ထပိတံ-ပြီ၊ ပါကတိကံ-ပင်ကိုယ်အတိုင်း ဖြစ်သည်ကို၊ ကာတုံ, ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏၊ [ယူအပ်သမျှ, သို့မဟုတ် သုံးစွဲအပ်သမျှကို အစားပေးသင့်သည်-ဟူလို၊] ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ အယံ-ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပစ္ဆာဟရာပေတုံ လဘတိ။

တာဝကာလိကေတိ-ကား၊ ပဋိဒဿာမိ-ပြန်ပေးအံ့၊ ပဋိကရိဿာမိ-အစားပြုအံ့၊ ဣတိဧဝံ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဂဏှန္တ သ-၏၊ တာဝကာလိကေ-

---

ပဋိဒဿာမိ။ ။ယံ ဂဟိတံ တဒေဝ၀ါ၊ ယူအပ်သောဝတ္ထုကို ဖြစ်စေ၊ အညံ၀ါ-တာဒိသံ-ယူအပ်သော ဝတ္ထုနှင့် အလားတူကို ဖြစ်စေ၊ ပုန ဒဿာမိတိအတ္ထော၊-ဋီကာ။ ဤ ဋီကာဖွင့်၌ "အလားတူဝတ္ထုကို ပြန်ပေးခြင်း" နှင့် ပဋိကရဏ-အစားပြုပေးခြင်းသည်" သဘောတူဖြစ်ရကား ရှေးက "ပဋိကရိဿာမိ" ပါဟန်မတူ။

ထိုသုံးစွဲရာကာလ၌ဖြစ်သော၊ [တာဝကာလံ–ထိုသုံးစွဲရာကာလ၌+ပဝတ္တံ–ဖြစ်သော ယူခြင်းတည်း၊ တာဝကာလိကံ–ခြင်း၊] ဂဟဏေပိ–ယူခြင်း၌လည်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ထိုသို့ပင် အနာပတ်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဂဟိတံ–ယူအပ်ပြီးသော ဥစ္စာကို၊ (ဒါတဗ္ဗံ၌စပ်၊) ဘဏ္ဍာသာမိကော–သော၊ ပုဂ္ဂလော ဝါ–ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် လည်းကောင်း၊ ဂဏော ဝါ–ဂိုဏ်းသည်သော် လည်းကောင်း၊ ဧတံ–ဤစွာသည်၊ တုယှေဝ–သင်၏ ဥစ္စာသည်သာ၊ ဟောတု–ဖြစ်ပါစေတော့၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ အနုဇာနာတိ–အံ့၊ ဣစ္ဆေတံ–ဤသို့ခွင့်ပြုခြင်းသည်၊ ကုသလံ–၏၊ နော စေ အနုဇာနာတိ၊ (ဧवံသတိ)၊ အာဟံရာပေန္တေ–ဆောင်စေလတ်သော်၊ ဝါ–ပြန်တောင်းလတ်သော်၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပန–ဆက်၊ သံဃသန္တကံ–ကို၊ ပဋိဒါတုမေဝ–ပြန်ပေးခြင်းငှာသာ၊ ဝဋ္ဋတိ–သင့်၏၊ [သံဃာအားလုံးကို သဘောတူခွင့်ပြုအောင် မတတ်နိုင်ခြင်း, သံဃာကလည်း သံဃိကပစ္စည်းတစ်ခုကိုမျှ ခွင့်မပြုနိုင်ခြင်းကြောင့် ဧကန်ပြန်ပေးသင့်သည်။]

ပန–ကား၊ ပေတပရိဂ္ဂဟေတိ ဧတ္ထ–၌၊ ပေတ္တိဝိသယေ–ပြိတ္တာတို့၏ဖြစ်ရာနယ်၌၊ ဥပဠန္ဒာပိ–ဖြစ်သော ပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ [စာအုပ်များ၌ "ဥပ–ပန္ဒာ"ဟုတွေ့ရ၏၊ အာဓာရနှင့်တွဲရာ၌ "ဥပဠန္ဒာ"ဟုသာ ရှိရိုးတည်း၊ သို့မဟုတ် "ပေတ္တိဝိသယံ ဥပပန္ဒာ" ဟု ရှိရမည်၊] ကာလကံတွာ–သေပြီး၍၊ တသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေ–ထိုအတ္တဘောင်းပင်၊ ဝါ–ထိုအလောင်းကောင်းပင်၊ နိဗ္ဗတ္တာပိ–ဖြစ်သောပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ [ဝိနိတဝတ္ထု၌လာလတ္တံ့သော အဝတ်ကို စွဲ၍ပြိတ္တာဖြစ်နေသူမျိုးတည်း၊] စာတုမဟာရာဇိကာဒယော–စာတုမဟာရာဇိက အစရှိကုန်သော၊ ဒေဝါပိ–တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ–အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ပေတာတ္တေဝ–ပြိတ္တာတို့ဟူ၍သာ၊ သင်္ခ–ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတာ–ကုန်၏၊ တေသံ–ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ ပရိဂ္ဂဟေ–သိမ်းပိုက်အပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကြောင့်၊ ["ပရိဂ္ဂဟဂဟဏေ"ဟု ဆိုလိုလျက် ဂဟဏပုဒ် အကြေကြဲ။] အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်။ ဒေဝရာဇာ, သက္ကော–သည်၊ အာပဏံ–အိမ်ဈေးကို၊ ပသာရေတွာ–ဖြန့်ခင်း၍၊ နိသိန္နော–သည်၊ သစေပိ ဟောတိ–အကယ်မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ကော–ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု စ–သည်လည်း၊ တံ–ထိုအကြောင်း ကို၊ [သိကြားမင်း ဈေးဆိုင်ခင်း၍ ထိုင်နေကြောင်းကို၊] ဥတ္တာ, အတ္တနော–၏၊ စီဝရဋ္ဌာယ–ငှာ၊ သတသဟဿဃ္ဃနကမ္မိ–တစ်သိန်းတန်သည်လည်းဖြစ် သော၊ သာဋကံ–ကို၊ တဿ–ထိုသိကြားမင်းသည်၊ မာဂဏ္ဍမာဂဏ္ဍ–မယူ မယူနှင့်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တသ္သာပိ–ပြောစဉ်လည်း၊ ဂဟေတွာ, သစေပိ ဂဏ္ဍတိ–တော့၊ (ဧवံသတိပိ – ဤသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊) ဝဋ္ဋတိ – အပ်၏၊ ပန–

မြောက်ပင့်ဖွယ်ရာ, သမ္ဘာဝနာကား၊ ဒေဝတာ–တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိသ–၍၊ ဗလိကမ္မ–ပူဇော်ပသမှုကို၊ ကရောန္တော ဟိ–တို့သည်၊ ရက္ခာဒီသု–တို့၌၊ လဂ္ဂိတသာဋကေ–ဆွဲချိတ်ထားအပ်သော အဝတ်၌၊ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ–ယူကောင်း၏ဟု ပြောဆိုဖွယ်သည်ပင်။ နတ္ထိ၊ [နတ်ကတော် စသူတို့ မစောင့်ရှောက်အပ်သော အဝတ်ကို ဆိုသည်၊ စောင့်ရှောက်ထားလျှင် မယူသင့်။]

တိရစ္ဆာနဂတပရိဂ္ဂဟောတိ – ကား၊ တိရစ္ဆာနဂတာနမ်ပိ – တို့၏လည်း၊ ပရိဂ္ဂဟော–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ–ချဲ့၊ နာဂ ရာဇာ ဝါ–နဂါးမင်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ သုပဏ္ဏမာဏဝကော ဝါ–ဂဠုန်လုလင်ငယ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ မနုဿရူပေန–လူ့အသွင် ဖြင့်၊ ဝါ–လူယောင်ဆောင်သဖြင့်၊ အာပဏံ သစေ ပဿာရေတိ၊ တတောစ–ထိုအိမ်ဈေးမှလည်း၊ အဿ–ထိုနဂါးမင်း၏၊ ဝါ–ထိုဂဠုန်လုလင်ငယ်၏၊ သန္တကံ၊ ကိုယ်ကောစီ–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ပုရိမနယေနေဝ ဂဟေတွာ, သစေပိ ဂစ္ဆတိ–တော့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သီဟော ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဗျဂ္ဃော ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မိဂမဟိံသာဒယော–သမင်, ကျွဲ အစရှိသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝဓိတွာ–သတ်ပြီး၍၊ ခါဒန္တော–ခဲစားနေသည်ကို၊ ဇီဃစ္ဆာပီဠိတော–ဆာလောင်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတွာ–၍၊ ဝါ–ကြောင့်၊) အာဒိတောဝ–အစ၌ပင်၊ နဝါရေတဗ္ဗော–မတားမြစ်ထိုက်၊ (မခြောက်မမောင်းထိုက်၊) ဟိ–မှန်၊ အနတ္ထမ္ပိ–အကျိုးမဲ့ကိုလည်း၊ ကရေယျ–ရာ၏၊ ခြသေ့, ကျားတို့ ဆာဆာလောင်လောင်နှင့် စားနေတုန်း မတားမြစ်လေနှင့်၊ မိမိကို ရန်မူမှာ စိုးရိမ်ရသည်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ ထောကေ–ကို၊ ခါယိတေ–စားအပ်ပြီးသော်၊ [အဆာပြေအောင် စားပြီးသော်၊] ဝါရေတုံ, ယဒိသဏ္ဌောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝါရေတွော ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ သေနာဒယောပိ–သိန်းအစရှိသော ငှက်တို့ကိုလည်း၊ အာမိသံ–အာမိသကို၊ ဂဟေတွာ, ဂစ္ဆန္တော–သွားနေသည်တို့ကို၊ ပါတေတွာ–ကျစေ၍၊ (ကျအောင် ခြောက်လှန့်၍၊) ဂဏှိတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ပံသုကူလသညိဿာတိ–ကား၊ ဣဒံ–ဤဥစ္စာသည်၊ အဿာမိကံ–ပိုင်ရှင်မရှိ၊ ပံသုကူလံ–ပံသုကူတည်း၊ ဣတိ ဧဝံ–ဤသို့၊ သညိဿာပိ–အမှတ်ရှိသော ရဟန်း၏လည်း၊ ဂဟဏော–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ တံ–ထိုဥစ္စာသည်၊ သဿာမိကံ–ပိုင်ရှင်ရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အာဟရာပေန္တော–လတ်သော်၊ ဒါတဗ္ဗံ–ပေးရာ၏၊ ဥမ္မတ္တကဿာတိ–ကား၊ ပုဗ္ဗေ–ရှေးဦး၊ [ပဌမပါရာဇိကဌ်၊] ဝုတ္တပ္ပကာရဿ–သော၊ ဥမ္မတ္တကဿာပိ–

၏လည်း၊ (ဂဟဏော-ကြောင့်၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အာဒိကမ္မိကသာတိ-ကား၊ ဣဒ-ဤဒုတိယပါရာဇိကဌ၊ ဓနိယော-သည်၊ အာဒိကမ္မိကော-အစဆုံးခိုးမှုဌ ယှဉ်သူတည်း၊ တသ-ထို အရှင်ဓနိယ၏၊ (ဂဟဏော) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ အဝသေသာနံ-အရှင်ဓနိယမှ ကြွင်းကုန်သော၊ ရဇကဘဏ္ဍိကာဒီစောရာနံ-ကဝါသည်တို့၏ ဘဏ္ဍာထုပ် အစရှိသည်ကို ခိုးယူကုန်သော၊ အဗ္ဘဂ္ဂိယာဒီနံ-တို့၏၊ အာပတ္တိယေဝ (ဟောတိ)၊ ဣတိ-တည်း၊ ပဒဘာနိယဝဏ္ဏနာ-ပဒဘာဏနိယအဖွင့်သည်၊ ဝါ-ပဒဘာဏနိယပုဒ်တို့ကို ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ပကိဏ္ဏက ကထာခန်း

ပန-ကာ၊ သမုဋ္ဌာနဋ္ဌ ကြိယာ၊ ပေ၊ ကုသလံ ဝေဒနာစာတိ-ဟူသော၊ ဣမသ္မိံ ပကိဏ္ဏကေ-ဤရောပြွမ်းသော စကားရပ်ဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) [ဤဂါထာ၏အနက်ကို ပဌမပါရာဇိက အဖွင့်ဌ ရေးခဲ့ပြီ၊] ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ တိသမုဋ္ဌာနံ-၃ ပါးသော သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏၊ [တိသမုဋ္ဌာနံ အရကို ပြလိုသောကြောင့် "သာဟတ္ထိကံ" စသည်မိန့်၊] သာဟတ္ထိကံ-သာဟတ္ထိက ခိုးခြင်းသည်၊ ကာယတော စ-ကိုယ့်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တတော စ-စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာတိ-ဖြစ်၏၊ အာဏတ္ထိကံ- အာဏတ္ထိက ခိုးခြင်းသည်၊ ဝါစတော စ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တတော စ-လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ သာဟတ္ထိကာ ဏတ္ထိကံ-သာဟတ္ထိက အာဏတ္ထိက ခိုးခြင်းသည်၊ ပေ၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ ကြိယသမုဋ္ဌာနဋ္ဌ-ကြိယသမုဋ္ဌာန် လည်းဖြစ်၏၊ ဝါ-မပြွတိုက်သော လွန်ကျူးမှုကို ပြုခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဟိ-မှန်၊ ကရောန္တော-ပြုသူသည်သာ၊ ဧတံ-ဤအာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏၊ အကရောန္တော-သည်၊ (ဧတံ-ဤသို့၊ နဲ့ အာပဇ္ဇတိ-မရောက်၊) အဒိန္နံ-ကို၊ အာဒိယာမိ-ငါယူ၏၊ ဣတိ သညာယ-ဤသို့သော အမှတ်သညာ၏၊ အဘာဝေန-မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဝါ - အတွက်၊ မုစ္စနတော - အာပတ်မလွတ်ခြင်းကြောင့်၊

သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိကံ။ ။"သစ်တုံးကြီးက အလွန်လေး၏၊ သင်က တစ်ဖက် ငါက တစ်ဖက်မြှောက်ကြစို့"ဟု ပြော၍ ခိုးယူရာ၌ သာဟတ္ထိကအာဏတ္ထိက ၂ မျိုးရဟု ဆိုသည်၊ ဤသို့ ၂ မျိုးရသော်လည်း အာပတ်ဆုံးဖြတ်သောအခါ သာဟတ္ထိကစေတနာကြောင့် ဌာနာစာဝန ဖြစ်လျှင် သာဟတ္ထိကအင်္ဂါဖြင့်, အာဏတ္ထိက စေတနာကြောင့် ဌာနာစာဝနဖြစ်လျှင် အာဏတ္ထိက စေတနာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရသည်။

သညာဝိမောက္ခံ–သညာဝိမောက္ခတည်း၊ ဝါ–ဝိတိက္ကမသညာ၏ မရှိခြင်းကြောင့် အာပတ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ သစိတ္တကံ–သစိတ္တက သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ လောကဝဇ္ဇံ–လောကဒဋ္ဌ အပြစ်ရှိသော သိက္ခာ ပုဒ်တည်း၊ ကာယကမ္မံ–ကာယကံရှိ၏၊ ဝစီကမ္မံ–၏၊ အကုသလစိတ္တံ–၏၊ တုဋ္ဌော–နှစ်သက်သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊) ဘိတော–သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ၊) မဗ္ဗတ္တော–အလယ်အလတ်ဌိတည်သော သဘောရှိသည်၊ ဝါ–လျစ်လျူရှုသည်၊ (ဟုတ္တာဝါ၊) တံ–ထိုအာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတိ–ထို့ကြောင့်၊ တိဝေဒနံ–၃ ပါးသော ဝေဒနာရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ဣတိ–ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ပဌမသိက္ခာပဒေ–ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဝိနီတဝတ္ထုကထာ အဖွင့်

၁၃၂။ ဝိနီတဝတ္ထု ကထာသု–ဝိနီတဝတ္ထု ကထာတို့၌၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု–ကို၊ အနုပညတ္တိယံ–အနုပညတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ–သည်သာ၊ ဒုတိယဝတ္ထုမှိ–၌၊ စိတ္တံ နာမ–သည်၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ–ပုထုဇဉ်တို့၏ (သန္တာန်၌၊) ရာဂါဒိဝသေန–ဖြင့်၊ ပကတိ–ပင်ကိုယ်သဘောကို၊ ဝိဇဟိတွာ–စွန့်၍၊ ဓာဝတိ–ပြေးသွား၏၊ သန္ဓာဝတိ–လွန်စွာပြေးသွား၏၊ [သုဒ္ဓ–ဓာဝတိ] ဝိဓာဝတိ–အထူးထူး အပြားပြား ပြေးသွား၏၊ [ဝိဝိဓာ နာနပ္ပကာရေန–ဓာဝတိ၊] ဘဂဝါ–သည်၊ ကာယ ဝစီ ဒွါရဘေဒံ–ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ အထူးအပြားကို၊ ဝိနာပိ–ကြဉ်၍လည်း၊ စိတ္တုပ္ပာဒမတ္တေန–စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းမျှဖြင့်၊ အာပတ္တိ–ကို၊ သစေပညပေယျ–မူအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကော–သည်၊ အတ္တာနံ–ကို၊ အနာပတ္တိကံ–အာပတ်မရှိသည်ကို၊ ကာတုံ–ဌာ။ သက္ကုဏေယျ–စွမ်းနိုင်အုံ့နည်း၊ (နှ သက္ကုဏေယျဧဝ–သည်သာ၊) တေန–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု စိတ္တုပ္ပာဒေတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မူပြီ၊ ထိုသို့ပင် စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်ပါသော်လည်း၊ (ဘိက္ခုနာ နာမ–မည်သည်၊) စိတ္တဝသိကေန–စိတ်အလိုသို့လိုက်သူသည်၊ နှ ဘဝိတဗ္ဗံ–မဖြစ်ရာ၊ ပဋိသင်္ခါနဗလေန–အပြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ [တထာ ဝိဓစိတ္တုပ္ပာဒေ–ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်ဖြစ်ခြင်း၌၊ အာဒီနဝပစ္စဝေက္ခဏ ဗလေန၊] စိတ္တံ–ကို၊ နိဝါရေတဗ္ဗမေဝ–တားမြစ်ထိုက်သည်သာ၊ ဣတိ–ဤကား အဆုံးအမတည်း။

၁၃၃, ၁၃၄။ အာမသနဖန္ဒာပနဌာနာစာဝနတ္ထာနိ–အာမသနဝတ္ထု, ဖန္ဒာပနဝတ္ထု, ဌာနာစာဝနဝတ္ထုတို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ–ရှိကုန်သည်သာ၊ တတော–ထိုဝတ္ထုတို့မှ၊ ပရာနိ–နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ထေယျစိတ္တော ဘူမိတော

အဂ္ဂဟေသိတိ ဝတ္ထုပရိယောသာနာနိစ-ထေယျ စိတ္တော ဘူမိတော အဂ္ဂဟေသိ ဝတ္ထုအာဆုံးရှိသော ဝတ္ထုတို့သည်လည်း၊ (ဥတ္တာနတ္ထာနေ၀-ကုန်သည်သာ။)

၁၃၅။ နိရတ္တိပထဝတ္ထုသို့-နိရတ္တိပထဝတ္ထု၌၊ အာဒိယိတိ-ကား၊ ဂဏှာ-ယူပြီ၊ တံ-သည်၊ စောရော-သည်၊ အသိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပရာမသိ-သုံးသပ်ပြီ၊ ဝါ-စွပ်စွဲပြီ၊ [အာဒီ-အရ လက်ဖြင့်ယူသည်ဟုထင်မည်စိုးသောကြောင့် "ပရာမသိ-သူခိုးစွပ်စွဲပြီ" ဟု ဖွင့်သည်။] ပန-ဆက်၊ ဣတရော-အခြားသော သက်နှံးသိမ်းထားသော ရဟန်းသည်၊ [ပဋိညံ အဒါသိ၌စပ်၊] ကေန အ၀ဟဋန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-သက်နှံးရှင်က ပြောဆိုအပ်သော်၊ မယာ အ၀ဟဋန္တိ-ဟူ၍၊ ပုစ္ဆာသဘာ ဂေန-အမေးနှင့် သဘောတူသဖြင့်၊ [ပုစ္ဆာနုရူပေန၊] ပဋိညံ-၀န်ခံခြင်းကို၊ အဒါသိ-ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ ဣတရေန-အခြားသောသက်နှံးရှင်ရဟန်းသည်၊ ကေန ဂဟိတန္တိ-ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ကေန အပနီတန္တိ-လည်းကောင်း၊ ကေန ထပိတန္တိ-ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ-ပြောဆိုအပ်သည်၊ ယဒိ အဘ၀ိသ-အုံ့၊ အထ-ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်၊ အယမ္ပိ- ဤရဟန်းသည်လည်း၊ [သက်နှံးသိမ်းထားသောရဟန်းသည်လည်း၊] မယာဂဟိတန္တိ၀ါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မယာ အပနီတန္တိ၀ါ, မယာ ထပိတန္တိ၀ါ-လည်းကောင်း၊ ဝေဒေယျ-ပြန်၍ပြောရာ၏၊ မုခံ နာမ-ပါးစပ်မည်သည်ကို၊ ဘုဉ္ဇနတ္ထာယ စ-စားခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ ကထနတ္ထာယစ-စကားပြောခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ ကတံ-ကံသည်ပြုအပ်ပြီ၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ထေယျစိတ္တံ-ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ အ၀ဟာရော-သည်၊ နတ္ထိ၊ တေန-ကြောင့်၊ အနာပတ္တိဘိက္ခု နိရတ္တိပထေတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မူပြီ၊ [နိရတ္တိဧ၀-ထုတ်ဖော်ပြောဆိုအပ်သော စကားသည်ပင်-ပထော-အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိရခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊] ဝေါဟာရ၀စနမတ္တော-ပြောရိုးဆိုစဉ်စကားမျှ၌၊ အနာပတ္တိ-တည်း၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ တတော-ထို၀တ္ထုမှ၊ ပရံ-၌၊ ဝေဌနဝတ္ထု ပရိယောသာနံ-ဝေဌနဝတ္ထု အဆုံးရှိသော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၀တ္ထုသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေ၀။

၁၃၆။ အဘိနှသရီရ ဝတ္ထုသို့-၌၊ အဓိ၀တ္ထောတိ-ကား၊ သာဋကတဏှာယ-အ၀တ်၌တပ်မက်ခြင်းကြောင့်၊ တသို့ယေ၀သရီရေ-ထိုအလောင်းကောင်၌ပင်၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်ရပြီ၊ အနာဒိယန္တော်တိ-ကား၊ တဿ-ထိုပြိတ္တာ၏၊ ၀စနံ-စကားကို၊ အဂဏှန္တော-မယူဘဲ၊ ဝါ-နည်း၊ အာဒရံ-လေးစားခြင်းကို၊ အကရောန္တော-မပြုဘဲ၊] (တစ်နည်း) အာဒရံ အကရောန္တော-ဂရုမစိုက်ဘဲ၊

(ဂဏ္ဌိ–ယူပြီ၊) တံ သရီရံ ဥဒ္ဓဟိတွာတိ–ကား၊ ပေတော–သည်၊ အတ္တနော–၏၊ အာနုဘာဝေန–တန်ခိုးဖြင့်၊ တံသရီရံ–ထို အလောင်းကောင်ကို၊ ဥဒ္ဓာပေသိ–ထစေပြီ၊ တေန–ကြောင့်၊ တံ သရီရံ ဥဒ္ဓဟိတွာတိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဒွါရံ ထကေသိတိ–ကား၊ ဘိက္ခုဿ–၏၊ သုသာနသမိပေယေဝ–သုသာန်၏ အနီးဌာပင်၊ ဝိဟာရော–သည်၊ (ဟောတိ–ရှိ၏၊) တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဘိရုကဇာတိကော–ကြောက်တတ်သူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ခိပ္ပမေဝ–ကပျာကယာသာလျှင်၊ တတ္ထ–ထိုကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ–ဝင်ပြီး၍၊ ဒွါရံ–ကို၊ ထကေသိ–ပိတ်လိုက်ပြီ၊ တတ္ထေဝ ပရိပတိတိ–ကား၊ ဒွါရေ–ကို၊ ထကိတေ–ပိတ်အပ်ပြီးသော်၊ ပေတော–သည်၊ သာဌုကေ–အဝတ်၌၊ နိရာလယော–တွယ်တာခြင်း မရှိတော့သည်၊ ဟုတွာ–၍၊ တံ သရီရံ–ထို အလောင်းကောင်ကို၊ ပဟာယ–၍၊ ယထာကမ္မံ–ကံအားလျော်စွာ၊ ဂတော–သွားပြီ၊ [ထိုပြိတ္တာလည်း ဘဝပြောင်းသွားပြီ၊] တသ္မာ–ကြောင့်၊ တံ သရီရံ–သည်၊ တတ္ထေဝ–ထိုတံခါးအနီးဌာပင်၊ ပရိပတိတံ–လဲလေပြီ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

အဘိနှေသရီရေတိ–ကား၊ အဗ္ဗဏ္ဏော–လောလောလတ်လတ်ဖြစ်သော၊ အလ္လသရီရေ–စိုစိုဖပ်ဖပ် အလောင်းကောင်၌၊ [အဗ္ဗဏ္ဏောကိုပင် အလ္လသရီရေဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] ပံသုကူလံ–ပံသုကူကို၊ နှ ဂဟေတဗ္ဗံ–မကောက်ယူထိုက်၊ ဂဏ္ဍုဿ–ကောက်ယူသော ရဟန်း၏၊ ဒေဝရူပါ–ကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါ–ဘေးရန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ–ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဒုက္ကဋဿ–သို့လည်း၊ အာပတ္တိ–၏၊ ပန–အနွယကား၊ ဘိနှေ–ပျက်သော အလောင်းကောင်၌ (ပံသုကူလံ–ကို၊) ဂဟေတုံ–ကောက်ယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ပန–ပရိဟာရပဲကျွမ္ဘတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ၊ ကိတ္တာဝတာ–အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဘိန္နံ–ပျက်သောအလောင်းကောင်သည်၊ ဟောတိ–နည်း၊ ကာက ကုလလ သောဏ သိဂါလာဒီဟိ–ကျီး, စွန်, အိမ်ခွေး, တောခွေး အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ မုခတုဏ္ဍကေန ဝါ–နှုတ်သီးဖျားဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဒါဌာယ ဝါ–အစွယ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဣဿကံ–စဉ်းငယ်၊ ဖာလိတမတ္တေနာ ပိ–ဖောက်အပ်ကာမျှဖြင့်လည်း၊ (ဘိန္နံ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊) ပန–ဆက်၊ ပတတော–လဲကျသော၊ ယသ–အကြင်အလောင်းကောင်၏၊ ဃံသနေန–ပွတ်တိုက်မိခြင်းကြောင့်၊ ဆဝိမတ္တံ–အရေပါးမျှသည်၊ ဆိန္နံ–ပြတ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ စမ္မံ–အရေထူသည်၊ အစ္ဆိန္နံ–မပြတ်သေးသည်၊ (ဟောတိ–အုံ၊) ဧတံ–ဤအလောင်းကောင်သည်၊ အဘိနှေမေဝ–မပျက်သေးသည်သာ၊ (ဟောတိ၊) ပန–အနွယကား၊ စမ္မေ–သည်၊ ဆိန္နေ–သော်၊ ဘိန္နံ–ပျက်သောအလောင်းကောင်သည်၊ (ဟောတိ)။

ယသ္သာပိ–အကြင်အလောင်းကောင်၏လည်း၊ သဇီဝကာလေယေဝ–အသက်ရှင်ရာအခါ၌ပင်၊ ပဘိန္နာ–အပြားအားဖြင့်ပျက်ကုန်သော၊ ဂဏ္ဍာကုဋ္ဌ ပိဋ္ဌကာ ဝါ–မြင်းဖုနာ, နုနာ, သွေးစုနာတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏာ ဝါ–အခြားနာသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–ရှိ၏၊ ဣဒမ္ပိ–ဤအလောင်းကောင်သည်လည်း၊ ဘိန္နံ–ပျက်သည်၊ (ဟောတိ–ဖြစ်တော့၏၊) တတိယဒိဝသတော–သုံးရက်မြောက်နေ့မှ၊ ပဘုတိ–စ၍၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒိဘာဝေန–ဖူးဖူးရောင်သော အလောင်းကောင် အစရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုဏပဘာဝံ–အကောင်ပုပ်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတမ္ပိ–ကပ်ရောက်သော အလောင်းကောင်သည်လည်း၊ ဘိန္နမေव–ပျက်သောအလောင်းကောင်မည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ သဗ္ဗေန–အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံ အကုန်အစင်၊ အဘိန္နေပိ–မပျက်သေးဟော အလောင်းကောင်၌လည်း၊ သုသာနဂေါပကေဟိ ဝါ–သုသာန်စောင့်တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အညေဟိ–ကုန်သော၊ မနုဿေဟိဝါ–တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဂါဟာပေတုံ–ယူစေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အညံ–အခြားသူကို၊ နော စေ လဘတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သတ္ထကေနဝါ–ဓားငယ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကေနစိ ဝါ–တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဏံ–အနာကို၊ ကတ္တာ, ဂဟေတဗ္ဗံ–ယူထိုက်၏၊ ဝါ–ယူကောင်း၏၊ ပန–ဆက်၊ ဝိသဘာဂသရီရေ–သဘောမတူသော မာတုဂါမအလောင်းကောင်း၌၊ သတိ–ကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ–ဖြစ်စေ၍၊ သမဏသည်–ငါရဟန်းဟူသော အမှတ်သညာကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ–၍၊ သိသေ ဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါဒပိဋ္ဌိယံ ဝါ–လက်ဖမိုး ခြေဖမိုး၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝဏံ ကတ္တာ, (ပံသုကူလံ–ကို)၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏။

ကုသသက်ာမနဝတ္ထုကထာခန်း

၁၃၈။ တဒနန္တရေ–ထိုအဘိန္နသရီရဝတ္ထု၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုသို့– ဝတ္ထု၌၊ ကုသံ သက်ာမေတွာ စီဝရံ အဂ္ဂဟေသိတိ–ကား၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ အာဒိယေယျာတိ ဣမသ ပဒဿ–၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယံ–၌၊ နာမမတ္တေန–နာမည်မျှဖြင့်၊ ဒဿိတေသု–ပြအပ်ပြီးကုန်သော၊ ထေယျဝဟာရပေါ၊ ကုသာဝဟာရေသု–တို့တွင်၊ [ဤငါးမျိုးကို ရှေး၌ နာမည်မျှသာ ပြခဲ့သေးသည်၊ အကျယ် မဖွင့်ပြခဲ့ရသေး၊]

ကုသာဝဟာရေန–ကုသာဝဟာရဖြင့်၊ အဝဟရိ–ခိုးယူပြီး၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ပန–ဆက်၊ ဣမေသံ အဝဟာရာနံ–ဤခိုးခြင်း ဝါးမျိုးတို့၏၊ ဧဝံ–ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ နာနတ္တံ–ထူးကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဟိ–ချဲ့၊ ယောကောစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်၊ သဿာမိကံ–သော၊ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ ရတ္တိဘာဂေ ဝါ–ဌိသော်လည်းကောင်း၊ ဒိဝသုဘာဂေဝါ–ဌိသော်လည်းကောင်း၊ သန္ဓိစ္ဆေဒါဒီနိ–အိမ်၏အစပ်ကို ဖောက်ဖြတ်လျှိုးအစရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ, အဒိဿမာနော–မမြင်အပ်သည်၊ ဝါ–ပုန်းလျှိုး ကွယ်လျှိုးသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အဝဟရတိ–၏၊ ဣဒုမာန ဣဒုကဟာပဏာဒီနိ–ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ချင့်တောင်း ချင့်ခွက်, ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အသပြာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝဿေတွာ ဝါ–လှည့်ပတ်၍သော်လည်း၊ ဂဏှာတိ–၏၊ [အာဒိသဒ္ဒေန တုလာဣဒုကံသဣဒု ဝဋ္ဋနာဒိ (ချိန်စဉ်းလဲ, ရွှေခွက်စဉ်းလဲခြင်း, အမျိုးမျိုးလိမ်ခြင်း အစရှိသည်ကို) သင်္ဂဏှာတိ၊ ထိုအကျယ်ကို ဋီကာ၌လည်းကောင်း, သီလက္ခန်ဓြဟ္မဇာလသုတ်ဖွင့်၌သော်လည်းကောင်းယူပါ၊] ဧဝံ–ဤ၂ နည်းဖြင့်၊ ဂဏှတော–သော၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ အဝဟာရော–ကို၊ ထေယျာဝဟာရောတိ–ဟူ၍၊ ဝါ–ပုန်းလျှိုး ကွယ်လျှိုး စဉ်းလဲ၍ ခိုးခြင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ပန–အနွယကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပရေ–သူတစ်ပါးတို့ကို၊ ပသယှ–လွှမ်းမိုး၍၊ ဗလသာ–မိမိ၏ အားအစွမ်းဖြင့်၊ အဘိဘုယျ–လွှမ်းမိုး၍၊ (တေသံ–ထိုသူတစ်ပါးတို့၏၊ သန္တကံ, ဂဏှတိ–၏၊) [ဤစကားရပ်ဖြင့် သူတစ်ပါးဥစ္စာကို အတင်းလုယူခြင်းကိုပြ၏၊] အထဝါ ပန–ကား၊ သန္တ ဇေတွာ–ခြိမ်းခြောက်၍၊ ဘယံ–ဘေးကို၊ ဒသ္သေတွာ–ပြ၍၊ တေသံ သန္တကံ ဂဏှတိ၊ [ဤစကားရပ်ဖြင့် ခြောက်လှန့်၍ ယူခြင်းကိုပြ၏၊] (ကေဝိယ–အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်း၊) ပန္ထ ဃာတဂါမဃာတာဒီနိ–လမ်း၌လုယူနှိပ်စက်ခြင်း, ရွာ၌လုယူ

ထေယျာဝဟာရ။ ။ထေနသ+ဘာဝေါ ထေယျံ၊ ထေယ္ယေန–ခိုးသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အမှုမျိုးဖြင့်၊ အဝဟာရော–ထေယျာဝဟာရော၊ (ပသယှာဝဟာရကဲ့သို့ ဓားပြတိုက်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ) ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးလုပ်၍ ညဉ့်အခါ သူတစ်ပါး၏ အိမ်အဆက်အစပ်ကို ဖောက်၍ခိုးခြင်း, ဣဒုကဟာပဏာ–မမှန်သော ငွေတို့ဖြင့် ရောင်းချ ဝယ်ယူခြင်းများတည်း။

နှိပ်စက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တာ–ကုန်သော၊ ဒါမရိကစောရာဝိယ–တောပုန်းဓားပြတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ [ဒါ–ဖြတ်တောက်၍+မရိက–ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သူများ၊] ကောဓဝသေန–ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရဃရဝိလောပ–သူတစ်ပါးအိမ်ကို လုယူ ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ ကရောန္တာ–ပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တနော–မိမိအတွက်၊ ပတ္တဗလိတော–ရောက်ထိုက်ရထိုက်သော အခွန်ထက်၊ အဓိကံ–အပိုအလွန်ကို၊ ဗလက္ကာရေန–အားကိုပြုသဖြင့်၊ ဝါ–အနှိုင်အထက်၊ ဂဏှန္တာစ– ယူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒယောဝိယ–မင်း, မင်း၏အမတ်ကြီး အစရှိသူတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း၊ ဧဝံ–သို့၊ ဂဏှတော–သော၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ အဝဟာရော–ကို၊ ပသယှ ဝဟာရေတိ–ဟူ၍၊ ဝါ–အနှိုင်အထက် လွှမ်းမိုး၍ ယူခြင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ပန–ကား၊ ပရိကပ္ပေတွာ–ကြံဆ၍၊ ဂဏှတော–ယူသောရဟန်း၏၊ အဝဟာရော–ကို၊ ပရိကပ္ပာဝဟာရောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ သော–ထိုပရိကပ္ပာဝဟာရသည်၊ ဘဏ္ဍပရိကပ္ပ သြကာသပရိကပ္ပဝသေန–ဘဏ္ဍာကို ကြံဆခြင်း, အရပ်ကို ကြံဆခြင်း၏ အပြားအားဖြင့်၊ ဒုဝိဓော–၏၊ တတြ–ထို နှစ်ပါးတို့တွင်၊ အယံ–ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဘဏ္ဍပရိကပ္ပော–တည်း၊ ဣဓ–ဤလောကဌ၊ ဧကစ္စော–အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာဋကတ္ထိကော–အဝတ်ဖြင့် အလိုရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အန္တောဂဗ္ဘေ–အခန်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတ္တာ, သာဋကော–သည်၊ သစေ ဘဝိဿတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဏှိဿာမိ–အံ့၊ သုတ္တံ–ချည်သည်၊ သစေ (ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ နု ဂဏှိဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ပရိကပ္ပေတွာ–ကြံဆ၍၊ အန္ဓကာရေ–၌၊ ပသိဗ္ဗက်–အိတ်ကို၊ ဂဏှတိ–ယူ၏၊

ပသယှာဝဟာရ။　။ပဝုဗ္ဗ သဟစာတ်သည် အဘိဘဝနုအနက်ကို ဟောအ၏၊ တွာ ပစ္စည်း ယပြု၊ ဟနှင့်ယ ရှေ့နောက်ပြန်၊ ပသယှ–ဥစ္စာရှင်ကို လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်၍၊ အဝဟာရော–ဆောင်ယူခြင်း၊ ပသယှာဝဟာရော–ခြင်း၊ တောပုန်းဓားပြလုပ်၍ ခရီးသွားများကို လုယက်သော ပန္ထဃာတက (လမ်းဖျက်) လူဆိုးတို့၏ ယူခြင်းမျိုး, တစ်အိမ်ဖြစ်စေ ရွာလုံးကျွတ် ဖြစ်စေ ဓားပြတိုက်သော ဂါမဃာတက (ရွာဖျက်) လူဆိုးတို့၏ ယူခြင်းမျိုးနှင့် ရသင့်သော အခွန်အတုတ်ထက် အပိုအမို ခြိမ်းခြောက်၍ မင်းမှုထမ်းတို့၏ယူခြင်းမျိုးတည်း၊ [ယခုအခါ ရပ်ရွာဘုန်းကြီး အချို့သည် "ငါပြောသလို အလှူငွေ မထည့်လျှင် သပိတ်မှောက်မည်" စသည်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်၍ အလှူငွေ ထည့်စေကြ၏၊ ထိုအမှုလည်း (မပေးချင်ဘဲ ပေးရလျှင်) ပသယှာဝဟာရပင်တည်း။]

ပရိကပ္ပာဝဟာရော။　။ပရိကပ္ပေန–ကြံဆခြင်းအားဖြင့်+အဝဟာရော–ခိုးခြင်းသည်၊ ပရိကပ္ပာဝဟာရော–မည်၏၊ ဘဏ္ဍဿ+ပရိကပ္ပော ဘဏ္ဍပရိကပ္ပော–ဘဏ္ဍာကို ကြံဆခြင်း၊ သြကာသဿ+ပရိကပ္ပော သြကာသပရိကပ္ပော။

တတြ–ထိုအိတ်၌၊ သာဌကော စေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဒ္ဒါရေယေဝ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ သုတ္တံ–သည်၊ စေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ရက္ခတိ–၏၊ ဗဟိ–သို့၊ နိဟရိတွာ–၍၊ မုဋ္ဌိတွာ–ဖြေ၍၊ သုတ္တန္တိ–ချည်ဟူ၍၊ ဥတွာ ပုန ဟရိတွာ–(ပြန်ပို့၍၊) ယထာဌာနေ– အကြင် အကြင် တည်မြဲတိုင်းသောအရပ်၌၊ ဝါ–နဂိုနေရာ၌၊ ထပေတိ–အုံ့၊ ရက္ခတိ ယေဝ–သာ၊ သုတ္တန္တိ–၍၊ ဥတွာပိ–သိပြီး၍လည်း၊ (ဂစ္ဆတိ၌စပ်၊) ယံ–အကြင် ဝတ္ထုကို၊ လဒ္ဓံ–ပြီ၊ တံ–ထိုဝတ္ထုကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဂစ္ဆတိ–အုံ့၊ ပဒဝါရေန–ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ [မြေပေါ်မချဘဲ တစ်ဆက်တည်း ယူသွားခြင်းကို ဆိုသည်။] ဘူမိယံ–၌၊ ထပေတွာ–ချထားပြီး၍၊ ဝါ–မှ၊ ဂဏှတိ–ယူသွားအုံ့၊ ဥဒ္ဒါရေ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ စောရော စောရောတိ– သူခိုး သူခိုးဟူ၍၊ သာမိကေဟိ–တို့သည်၊ ပရိယုဋ္ဌိတော–လိုက်အပ်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဆဋ္ဌေတွာ, ပလာယတိ–အုံ့၊ ရက္ခတိ၊ သာမိကာ–တို့သည်၊ တံ–ထိုချထားအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ ဂဏှန္တိ–ကုန်အုံ့၊ ဣစ္ဆေတံ–ဤသို့ယူသွားခြင်းသည်၊ ကုသလံ–၏၊ အညော–ဥစ္စာရှင်မှ အခြားသော၊ ကောစိ–သည်၊ စေ ဂဏှတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘဏ္ဍဒေယျံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ သာမိကေသု–တို့သည်၊ နိဝတ္တေသု–ပြန်နစ်ကုန်လတ်သော်၊ သယမေဝ–ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ [ဘဏ္ဍာခိုးသော ရဟန်းကိုယ်တိုင်သာ၊] တံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ဒိသွာ၊ (ဂဏှတိ၌စပ်၊) ပဂေဝ–ရှေးဦးမဆွ အစကပင်၊ ဧတံ–ဤဘဏ္ဍာကို၊ မယာ, နိဟဋံ–ဆောင်ယူအပ်ပြီ၊ ဒါနိ–၌၊ မမ–၏၊ သန္တကံ–တည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဂဏှတိ–ကောက်ယူအုံ့၊ ရက္ခတိ၊ ပန–ထိုသို့ပင်ပါရာဇိကမှ စောင့်သေးပါသော်လည်း၊ ဘဏ္ဍဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ပေ၊ ဂဏှန္တ သာပိ–ယူသောရဟန်း၏လည်း၊ ဧသေဝ နယော–တည်း။

ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပစ္စရိအာဒီသု–တို့၌၊ သာဌကတ္ထိကော–သည်၊ (ဟုတွာ)ပိ၊ သာဌကပသိဗ္ဗကမေဝ–အဝတ်အိတ်ကိုပင်၊ ဂဟေတွာ, နိက္ခန္တော–ထွက်လတ်သော်၊ ဗဟိ–၌၊ ဌတွာ, ရပ်၍၊ မုဋ္ဌိတွာ–ဖြေ၍၊ အယံ–ဤဟာသည်၊ သာဌကော–တည်း၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဒိသွာ, ဂစ္ဆန္တော–သွားသောရဟန်းကို၊ ပါဒုဒ္ဓါရေနေဝ–ခြေကိုမြှောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤမဟာ ပစ္စရိအစရှိသော အဋ္ဌကထာတို့၌၊ သစေ သာဌကော ဘဝိသတိ ဂဏှိသာမီတိ–ဂဏှိသာမိဟူ၍၊ ပရိကပ္ပိတတ္တာ–ကြံဆအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိကပ္ပေ–ကြံဆခြင်းသည်း၊ ဒိသတိ–ထင်ရှား၏၊ ဒိသွာ–မြင်ပြီး၍၊ ဝါ–မြင်ပြီးမှ၊ ဟဋ္ဌတ္တာ–ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိကပ္ပာဝဟာရော–ပရိကပ္ပာဝဟာရသည်၊ န ဒိသတိ၊ ပန–

ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ယံ-အကြင်ဘဏ္ဍာကို၊ ပရိကပ္ပိတံ-ပြီ၊ တံ-ထိုဘဏ္ဍာကို၊ အဒိဋ္ဌ-မတွေ့မြင်အပ်၊ ပရိကပ္ပိတဘာဝေ-ကြံဆအပ်သည်၏ အဖြစ်၌၊ ဋ္ဌိတံယေဝ-တည်သော ဘဏ္ဍာကိုသာလျှင်၊ ဥဒ္ဓရန္တ သ-၏၊ အဝဟာရော-ကို၊ ဝုတ္တော၊ တသ္မာ, တတ္ထ-ထိုမဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ပရိကပ္ပဝဟာရော ဒိသတိ၊ တံ မညမာနော တံ အဝဟရိတိ ပါဋိယာစ-ပါဋိတော်နှင့်လည်း၊ သမေတိ၊ ဣတိ-ဤသို့, မှတ်အပ်၏၊ တတ္ထ-ထိုပရိကပ္ပတို့တွင်၊ သစေ၊ ပေ၊ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ပဝတ္တော-သော၊ ယွာယံ ပရိကပ္ပေါ-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ အယံ-ဤ ကြံဆခြင်းသည်၊ ဘဏ္ဍပရိကပ္ပေါ နာမ-၏။

ပန-ကား၊ သြကာသပရိကပ္ပေါ-အရပ်ကို ကြံဆခြင်းကို၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဣဓ-၌၊ ဧကစ္စော-သော၊ လောလဘိက္ခု-လော်လည်းသောရဟန်းသည်၊ ပရပရိဝေဏံ ဝါ-သူတစ်ပါးပရိဝုဏ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ကုလဃရံ ဝါ-အမျိုးအိမ်သို့သော်လည်းကောင်း၊အရညေ-၌၊ ကမ္မဋ္ဌာသာလံ ဝါ-အလုပ်တဲသို့သော်လည်းကောင်း၊ ပဝိသိတ္တာ- ၍၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ကထာသလ္လာပေန-စကားပြောခြင်းဖြင့်၊ နိသိန္နော၀-ထိုင်လျက်သာလျှင်၊ [စာအုပ်အများ၌၊ "နိသိန္နောဝါ"ဟု ရှိ၏၊ မကောင်း၊ တချို့စာအုပ်များ၌ကား၊ "နိသိန္နော" ဟုသာ ရှိ၏၊] ကိဉ္စိ-သော၊ လောဘနေယျံ-လိုချင်ထိုက်သော၊ ပရိက္ခာရံ-ကို၊ သြလောကေတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ သြလောကေန္တော စ-ကြည့်ပြန်သော်လည်း၊ ဒိသ္မာ-မြင်ရ၍၊ ဒ္ဝါရပမုခဟေဋ္ဌာပါသာဒ ပရိဝေဏဒ္ဝါရကောဋ္ဌက ရုက္ခမူလာဒိ ဝသေန-တံခါး, ဆင်ဝင်စမုခ်, ပြာသာဒ်အောက်ထပ်, ကျောင်းတစ်ကျောင်း၏ ပရိဝုဏ်, တံခါးမုခ်, သစ်ပင်၏ အနီးအောက် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆေဒ-ကို၊ ကတ္တာ, မံ-ကို၊ ဧတ္ထန္တ ရေ-ဤအပိုင်းအခြားအတွင်း၌၊ သစေ ပဿိဿန္တိ-အကယ်၍ ဥစ္စာရှင်တို့ မြင်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒဋ္ဌုကာမတာယ-ကြည့်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဟေတ္တာ, ဝိစာရန္တောဝိယ-လှည့်လည်သကဲ့သို့၊ ဧကေသံယေ၀-ဤဥစ္စာရှင်တို့အားသာ၊ ဒဿာမိ-ပြန်ပေးအံ့၊ နောစေ ပဿိဿန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဟရိဿာမိ-ဆောင်ယူသွား အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ပရိကပ္ပေတိ-၏၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဝါ-သည်၊ တံ-ထိုပရိက္ခရာကို၊ အာဒါယ-၍၊ ပရိကပ္ပိတ ပရိစ္ဆေဒေ-ကို၊ အတိက္ကန္တ မတ္တေ-လွန်အပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဥပစာရသီမံ-ဥပစာရသိမ်၏ အပိုင်းအခြားကို၊ သစေ ပရိကပ္ပေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တဒဘိမုခေါ ဝ-ထိုဥပစာရသိမ်သို့ ရှေးရှုသည်သာလျှင်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဂစ္ဆန္တောဝ-စင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဒီနိ-တို့ကို၊ မနသိကရောန္တောဝ ဝါ-လျက်သော်လည်း

ကောင်း၊ အညဝိဟိတောမ-တစ်ပါးသော အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အသတိယာ-သတိကင်းသဖြင့်၊ ဝါ-အမှတ်တမဲ့၊ ဥပစာရသီမံ-ကို၊ အတိက္ကမတိ-လွန်သွားအံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယ္ယံ (ဟောတိ)၊ အသ-ထိုရဟန်းသည်း၊ တံ ဌာနံ-ထိုပစာရ သီမ်အရပ်သို့၊ ပတ္တသ-ရောက်စဉ်၊ စောရော ဝါ-ဓားပြသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိ ဝါ- သော်လည်းကောင်း၊ ဝါဌမိဂေါ ဝါ-ခြင်္သေ့ သစ် ကျားစသော ရဲရင့်သော သားကောင်သည်သော်လည်းကောင်း၊ မဟာမေဃော ဝါ-သော်လည်းကော်င်း၊ အထာပိ ဥဒ္ဓဟတိ-အကယ်၍မူလည်း ထအံ့၊ သောစ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ တမှာ ဥပဒ္ဒဝါ-မှ၊ မုစ္စိတုကမျတာယ-ကြောင့်၊ သဟသာ-လျင်၊ တံ ဌာနံ-ထိုဥပစာရ သီမ်အရပ်ကို၊ အတိက္ကမတိ-လွန်သွားအံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယ္ယမေဝ-သာတည်း၊ ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤဥပစာရသီမ်ကို လွန်ရာ၌၊ ကေစိ-အချို့ဆရာတို့သည်၊ ယသ္မာ, မူလေ-အရင်းမူလအစ၌၊ ထေယျစိတ္တေန, ဂဟိတံ-ပြီ၊ တသ္မာ, နု ရက္ခတိ၊ အဝဟာရောယေဝ-သာတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ၊ အယံ-ဤဆို အပ်ပြီးကား၊ တာဝ-မဟာပစ္စရီ အဋ္ဌကထာမှ ရှေးဦးစွာ၊ မဟာအဋ္ဌကထာနယော-တည်း။

ပန-ကား၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အန္တောပရိဏ္ဍေဒေ-ကြဲဆအပ်သော အပိုင်းအခြား၏ အတွင်း၌၊ ဟတ္ထိ ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အသဿ ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဘိရုဟိတွာ-တက်စီး၍၊ တံ-ထိုဆင်ကို၊ ဝါ-ထိုမြင်းကို၊ သစေပိ နေဝပါဒေတိ-အကယ်မူလည်း ကိုယ်တိုင် မမောင်းအံ့၊ သစေပိ နု ပါဒေပေတိ-အကမ္ပူလည်း သူတစ်ပါးကို မမောင်းစေအံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ပရိဏ္ဍေဒေ-ကို၊ အတိက္ကန္တေ ပိ-လွန်အပ်ပါသော်လည်း၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ၊ ဘဏ္ဍာဒေယ္ယမေဝ-သာတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ၊ တတြ-ထိုသို့ကြဲဆရာ၌၊ ဝါ-ထိုကြဲဆခြင်း ၂ မျိုးတို့တွင်၊ သစေ မံ၊ ပေ၊ ဒဿာမီတိ-ဟူ၍၊ ပဝတ္တော-သော၊ ယွာယံ ပရိကပ္ပေါ-သံသည်၊ (အတ္ထိ)၊ အယံ-ဤကြဲဆခြင်းသည်၊ သြကာသ ပရိကပ္ပေါနာမ-မည်၏၊ ဧဝံ-လျှင်၊ ဒ္ဝိန္နံပိ-ကုန်သော၊ ဣမေသံ ပရိကပ္ပါနံ-တို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ ပရိကပ္ပေတွာ, ဂဏှတော-ယူသော ရဟန်း၏၊ အဝဟာရော-ကို၊ ပရိကပ္ပဝဟာရောတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ပန-ကား၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-ဖုံးအုပ်၍၊ အဝဟရတိ-သည်၊ ပဋိစ္ဆန္နာဝဟာရော-မည်၏၊ သော-ထိုပဋိစ္ဆန္နာဝဟာရကို၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊

ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဥယျာနာဒီသု-တို့၌၊ ကီဠန္တာနံ ဝါ-ကစားကုန်စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ ပဝိသန္တာနံ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ သြမုဠ္ဠိတ္တာ-ချုတ်၍၊ ထပိတံ-သော၊ အလက်ာရ ဘဏ္ဍံ၊ တန်ဆာ ဘဏ္ဍာကို၊ [အဂ်ုလိမုဒ္ဒိကာ ဒီ အလက်ာရဘဏ္ဍံ၊] ဒီသွာ-၍၊ (ပဋိစ္ဆာဒေတိ-၌စပ်၊) သြနမိတ္တာ-အောက်သို့ညွှတ်၍၊ ဝါ-ကုန်း၍၊ သစေ ဂဟေဿာမိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) သမဏော-သည်၊ ကိं အဘယ်ကို၊ ဂဏှာတိ-သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ကြည့်၍၊ မံ-ကို၊ ဇာနိတ္တာ-၍၊ ဝိဟေဋ္ဌယျုံ-ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ပံသုနာ ဝါ-ဖုံဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏေန ဝါ-သစ်ရွက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ-ဖုံးအုပ်အံ့၊ (ကိံ-အဘယ်သို့ကြံ၍ ဖုံးအုပ်သနည်း၊) ပစ္ဆာ-၌၊ ဂဏှိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍ဖုံးအုပ်အံ့၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဧတ္တာဝတာ-ဤမျှအတိုင်းရှည်ရှိသော ဖုံးအုပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓါရော-ကြွမြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိသေး၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အဝဟာရော-သည်၊ နု တာဝ ဟောတိ-သေး၊ ပန-ကား၊ ယဒါ-၌၊ တေ မနုဿာ-တို့သည်၊ အန္တောဂါမံ-သို့၊ ပဝိသိတုကာမာ-ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) တံ ဘဏ္ဍကံ-ထို ဘဏ္ဍာဂေယ်ကို၊ ဝိစိနန္တာပိ-စူးစမ်း ရှာဖွေကုန်သော်လည်း၊ အပဿိတ္တာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ အန္ဓကာရော-မှောင်ပြီ၊ သွေ-၌၊ ဇာနိဿာမ-ကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သာလယာ ဧဝ-တွယ်တာခြင်းရှိကုန်သည်သာ၊ (ဟုတ္တာ) ဂတာ-ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ ဝါ-သည်၊ တံ-ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ဥဒ္ဓရတော-ထုတ်ဆောင်လသော်၊ ဥဒ္ဓါရေ-၌၊ ပါရာဇိကံ။

ပဋိစ္ဆန္နကာလေယေဝ-ဖုံးအုပ်အပ်ရာအခါ၌ပင်၊ တံ-ဘဏ္ဍာသည်၊ မမ-၏၊ သန္တကံ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ သဂ်သညာယ ဝါ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒါနိ-၌၊ တေ-ထိုဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ ဂတာ-ပြန်သွားကုန်ပြီ၊ ဣဒံ-ဤဘဏ္ဍာသည်၊ ဆဒ္ဒိတဘဏ္ဍံ-စွန့်ပစ်အပ်သော ဘဏ္ဍာတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပံသုကူလ သညာယ ဝါ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏှန္တဿ ပန-ယူသော ရဟန်း၏ကား၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ တေသု-ထိုဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ-၌၊ အာဂန္တာ-၍၊ ဝိစိနိတ္တာ-ရှာ၍၊ အဒိသ္သာ-၍၊ ဓုရနိက္ခေပံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဂတေသုပိ-ပြန်သွားကုန်သော်လည်း၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမေဝ-ပင်တည်း၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ပယောဂေန-

ကြောင့်၊ တေဟိ–ထိုဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ နု ဒိဋ္ဌ–မတွေ့မြင်အပ်၊ (တသ္မာ–ကြောင့်တည်း)၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ တထာရူပံ–ထိုသို့သဘောရှိ·သော။ ဘဏ္ဍံ–ကို၊ ဒိတ္တော–၍၊ ယထာဌာနေ– တည်မြဲတိုင်းသော အရပ်၌၊ ဌိတံယေဝ–တည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ အပ္ပဋိဗ္ဗာဒေတ္တာ–၍၊ ထေယျစိတ္တော–ထေယျစိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ပါဒေန–ဖြင့်၊ အက္ကမိတ္တာ–ဖိနင်း၍၊ ကဒ္ဒမေဝါ–ညွန်ဖ်ိသော်လည်းကောင်း၊ ဝါလိကာယဝါ–သဲ၌သော်လည်းကောင်း၊ ပဝေသေတိ–အုံ့၊ တဿ–ရဟန်း၏၊ ပဝေသိတမတ္တေယေဝ–သွင်းအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်သော်သာ၊ ပါရာဇိကံ။ [ဌာနာစာဝန ဖြစ်သောကြောင့် ပါရာဇိက ကျသည်–ဟူလို။]

ပန–ကား၊ ကုသံ–ကမ္မည်း (ကဗျည်း)ကို၊ ဝါ–မဲကို၊ သက်ာမေတ္တာ–ပြောင်းရွှေ့၍၊ အဝဟရဏံ–ကို၊ ကုသာဝဟာရောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ သောပိ–ထိုကုသာဝဟာရကိုလည်း၊ ဧဝံ–ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ယော ဘိက္ခု–သည်၊ ကုသံ–ကမ္မည်း (ကဗျည်း)ကို၊ ပါတေတွာ–ကျစေ၍၊ (တစ်နည်း) ကုသံ ပါတေတွာ–မဲချ၍၊ [ဝိလီဝမယံဝါ–နှီးဖြင့်ပြုအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ တာလပဏ္ဏမယံ ဝါ၊ ကတသညာဏံ–ပြုအပ်သော အမှတ်အသား (အကွာရာစာလုံးစသည်ရှိသော) ကုသံ ပါတေတွာ] စီဝရေ–ကို၊ ဘာဇိယမာနေ–ဝေဖန်အပ်သော်၊ အတ္တနော–၏၊ ကောဋ္ဌာသသ–၏၊ သမီပေ–၌၊ ဌိတံ–သော၊ သမဋ္ဌတရံ ဝါ–နည်းသောအဖိုးရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ [သမဋ္ဌတရန္တိ အပ္ပဋ္ဌတရံ၊] မဟဋ္ဌတရံ ဝါ–များသောအဖိုးရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌေန–အဖိုးအားဖြင့်၊ သမသမံ ဝါ–ထပ်တူထပ်မျှမူလည်း ဖြစ်သော၊ ပရဿ–၏၊ ကောဋ္ဌာသံ–အဖို့ကို၊ ဟရိတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အတ္တနော–၏၊ ကောဋ္ဌာသေ–၌၊ ပတိတံ–သော၊ ကုသဒဏ္ဍကံ–ကဗျည်းတံကို၊ ပရဿ ကောဋ္ဌာသေ ပါတေတုမော (ဟုတ္တာ)၊ ဥဒ္ဓရတိ–ကြွမြှောက်အုံ့၊ တာဝရက္ခတိ–၏၊ ပရဿ–၏၊ ကောဋ္ဌာသေ–၌၊ ပါဒေတတိ–အုံ့၊ ရက္ခတေဝ၊ ပန–ကား၊ ယဒါ–၌၊ တသ္မိံ–ထိုကဗျည်းတံသည်၊

တဿ၊ ပေ၊ နဒိဋ္ဌံ။ ။သူ၏ ဖုံးထားမှု ကာယပယောဂကြောင့် ရှာဖွေသူများ မတွေ့ဘဲ ရှိရကား ထိုရဟန်းမှာ ဘဏ္ဍာဒေယျထိုက်သည်–ဟူလို၊ သို့ဖြစ်လျှင် စာမေးပွဲကို မတရားဖြေ၍ အောင်သော အခါ မိမိ၏ မတရားပြုမှုပယောဂကြောင့် မိမိကို အမှန်ထင်၍ လာပေးသည်ကို ယူထားလျှင်လည်း ဘဏ္ဍာဒေယျပင် ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်။

ပတိတေ–ကျပြီးလတ်သော်၊ ပရဿ–၏၊ ကောဋ္ဌာသတော–မှ၊ ပရဿ, ကုသဒဏ္ဍာကံ–ကို၊ ဥဒ္ဓရတိ–အံ့၊ ဥဒ္ဓဋမတ္တော–ကြွမြောက်အပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပါရာဇိကော ဟောတ၊ ပဌမတရံ–စွာ၊ ပရကောဋ္ဌာသတော–မှ၊ ကုသဒဏ္ဍာကံ–ကို၊ အတ္တနော၊ ကောဋ္ဌာသေ, ပါတေတုကာမတာယ–ကြောင့်၊ သစေဥဒ္ဓရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဒ္ဓါရေ–၌၊ ရက္ခတိ၊ ပါတနေ–ကျစေရာအခါ၌၊ ရက္ခတိ၊ ပန–ကား၊ အတ္တနော, ကောဋ္ဌာသတော–မှ၊ အတ္တနော ကုသဒဏ္ဍာကံ, ဥဒ္ဓရတိ–အံ့၊ ဥဒ္ဓါရေယေဝ–၌သာလျှင်၊ ရက္ခတိ၊ တံ–ထိုကဗျည်းတံကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ ပရကောဋ္ဌာသေ, ပါတေန္တသ–ကျစေသောရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတော မုတ္တမတ္တော–သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ပန–ကား၊ ဒ္ဝိသုပိ–ကုန်သော၊ ကောဋ္ဌာသေသု–တို့၌၊ ပတိတဒဏ္ဍာကေ–ကျပြီးသော ကဗျည်းတံတို့ကို၊ အဒဿနံ–မမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ သစေ ဂမေတိ–အကယ်၍ ရောက်စေအံ့၊ ဝါ–ဖယ်ပစ်အံ့၊ တတော–ထိုမှ နောက်၌၊ အဝသေသဘိက္ခုသု–(မိမိတို့ ၂ ယောက်မှ) ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်၊ ဂတေသု–ယူသွားကုန်လတ်သော်၊ ဣတရော–အခြားရဟန်းသည်၊ ဘဏ္ဍေ–ရား၊ မယှံ–၏၊ ဒဏ္ဍာကော–ကဗျည်းတံသည်၊ နု ပညာယတိ–မထင်ရှားပါတကား၊ ဝါ–မတွေ့ပါတကား၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြောအံ့၊ အာဝုသော, မယှမ်–၏လည်း၊ (ဒဏ္ဍာကော) နု ပညာယတိ၊ ဣတိ–ဤသို့ပြောအံ့၊ ဘဏ္ဍေ မယှံ, ဘာဂေါ–အဖို့သည်၊ ကတမော ပန–နည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ အယံ–ဤအဖို့သည်၊ တုယှံ, ဘာဂေါ–တည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ ပြော၍၊ အတ္တနောဘာဂံ, ဒဿတိ–အံ့၊ တသ္မိံ–ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိဝဒိတ္တာ ဝါ–ငြင်းခုံ၍သော်လည်းကောင်း၊ အဝိဝဒိတ္တာ ဝါ–မငြင်းခုံဘဲသော်လည်းကောင်း၊ တံ–ထိုအဖို့ကို၊ ဂဏှိတ္တာ, ဂတေ–သော်၊ ဣတရော–အခြားရဟန်းသည်၊ တဿ–ထိုယူသွားသော ရဟန်း၏၊ ဘာဂံ–ကို၊ ဥဒ္ဓရတိ–အံ့၊ ဥဒ္ဓါရေ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ အဟံ–သည်၊ မမ–၏၊ ဘာဂံ–ကို၊ တုယှံ–အား၊ နဒေမိ–မပေး၊ တွံပန–ကား၊ အတ္တနော–၏၊ ဘာဂံ–ကို၊ ဥ တွာ, ဂဏှ–လော၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝုတ္တေ–ပြောဆိုအပ်သော်၊ အယံ–ဤအဖို့သည်၊ မမ–ငါ၏ အဖို့သည်၊ နု–မဟုတ်၊ ဣတိ–သို့၊ ဇာနန္တော–သိလျက်လည်း၊ တဿဝေ–ထိုရဟန်း၏သာလျှင်၊ ဘာဂံ–ကို၊ သစေပိ ဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဒ္ဓါရေ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ပန–ကား၊ ဣတရော–သည်၊ အယံ–ဤအဖို့သည်၊ တုယှံဘာဂေါ–သင့်အဖို့တည်း၊ အယံ–ဤအဖို့သည်၊ မယှံဘာဂေါ–ငါ့အဖို့တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမိနာ ဝိဝါဒေန–ဤငြင်းခုံနေခြင်းဖြင့်၊ ကိံ–ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ စိန္တေတွာ၊ မယှံ–၏၊ ပတ္တောဝါ–ရောက်ထိုက်သော အဖို့သည်မူ လည်း၊ ဟောတု–ဖြစ်ပစေ၊ တုမှာကံ–တို့၏၊ (ပတ္တောဝါ–သည် မူလည်း၊ ဟောတု)၊ ယော–အကြင်အဖို့သည်၊ ဝရဘာဂေါ–ကောင်းမြတ်သော အဖို့တည်း၊ တံ–ထိုကောင်းမြတ်သော အဖို့ကို၊ တုမှေ ဂဏှထ၊ ဣတိ–သို့၊ သံစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒိန္နကံနာမ–ပေးအပ်သော ဥစ္စာမည်သည်၊ ဂဟိတံ–ယူအပ်ယူကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဧတ္ထ–ဤပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူရာ၌၊ အဝဟာရော နတ္ထိ။ ဝိဝါဒဘီရုကော–ငြင်းခုံရခြင်းမှ ကြောက်သော၊ သော ဘိက္ခု–သည်၊ "ယံ–အကြင် အဖို့သည်၊ တုယှံ–အား၊ ရုစ္စတိ–၏၊ တံ–ထိုအဖို့ကို၊ ဂဏှ–လော၊" ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တော (ဟုတ္တော)၊ အတ္တနော–၏၊ ပတ္တံ–ရောက်တိုက်ရထိုက်သော၊ ဝရဘာဂံ–ကို၊ ထပေတွာ–ထားခဲ့၍၊ လာမကံယေဝ–ညံ့သောအဖို့ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ, သစေပိ ဂစ္ဆတိ–အံ့၊ တတော–ထိုသို့ သွားခြင်းကြောင့်၊ ဣတရဿ–အခြားရဟန်း၏၊ ဝိစိနိတာဝသေသံ–ရွေးချယ်အပ်ပြီးသောအဖို့မှ ကြွင်းကျန်သောအဖို့ကို၊ ဂဏှန္တ သဟပိ–ယူပြန်သော်လည်း၊ ဝါ–ယူသည်လည်းဖြစ် သာ၊ (ဣတရဿ–၏၊) အဝဟာရော, နတ္ထေဝ–သာ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊.... ကုသသက်ာမနဝတ္ထုကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

၁၃၉။ ပန–ဆက်၊ အဋ္ဌထာသု–ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌၊ (ဝုတ္တံ၌စပ်၊) ဣမသ္မိံ ဌာနေ–ဤနေရာ၌၊ ကုသသက်ာမနဝသေန–ကမ္ဘည်းတံကို ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စီဝရဘာဇနီယမေဝ–သင်္ကန်းကို ဝေဖန်ခြင်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဧကံ–တစ်မျိုးသည်၊ အာဂတံ–လာ၏၊ ပန–ထိုသို့ပင် စီဝရဘာဇနီယတစ်မျိုးသာ လာပါသော်လည်း၊ စတုန္နမ္ပိ–ကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ–ပစ္စည်းတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ–ဖြစ်ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဇနီယဋ္ဌ–ဝေဖန်ပုံကိုလည်းကောင်း၊ နိဟရိတွာ, ဒဿေတဗ္ဗံ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ၊ စ–ဆက်၊ ဧဝံ–ဤသို့၊ ဝတ္တာ–ဆိုပြီး၍၊ စီဝရက္ခန္ဓကေ–၌၊ ပဋိဂ္ဂဏှတု၊ ပေ၊ အနုဇာနာတူတိ–ဟူသော၊ ဣဒံ ဧဝံကဝတ္ထုံ–ဤဧဝံကဝတ္ထုကို၊ အာဒိ'ကတွာ, ဥပ္ပန္န စီဝရကထာ–ဖြစ်သော စီဝရကထာကိုလည်းကောင်း၊ (ကထိတာ၌စပ်၊) သေနာသနက္ခန္ဓကေ–၌၊ တေန ခေါပန သမယေန၊ ပေ၊ ကာတုန္တိ–ဟူသော၊ ဣဒံ သုတ္တံ–ဤပါဠိကို၊ အာဒိ'ကတွာ, ပိဏ္ဍပါတကထာ–ပိဏ္ဍပါတကထာကိုလည်းကောင်း၊ သေနာသနက္ခန္ဓကေယေဝ–

ဌ်ပင်၊ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ပေ၊ ပဋိသန်ရောန္တေတိ–ဟူသော၊ ဣဒံ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု–ကို၊ အာဒိ ကတ္တာ, အာဂတသေနာသနကထာ–ကိုလည်းကောင်း၊ တဒဝသေသာ–ထိုကထာတို့မှ ကြွင်းသော၊ သပ္ပိအာဒိ ဘေသဇ္ဇကထာစ–ထောပတ်အစရှိသော ဆေးနှင့်စပ်သော ကထာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရေန–ဖြင့်၊ ကထိတာ–ပြီ၊ မယံပန–တို့သည်ကား၊ တံသဗ္ဗံ–ထိုအလုံးစုံသော ကထာကို၊ အာဂတာဂတဋ္ဌာနေယေဝ–လာရာလာရာ ပါဠိရပ်ဌသာ၊ ကထယိဿာမ–ကုန်အံ့၊ ဧဝံ–သို့၊ ကထနေ–ဌ်၊ ကာရဏံ–ကို၊ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တမေဝ၊ ["ပဌမပါရာဇိက ဥတ္တိစတုဏ္ဍေနကမ္မေန ဥပသမ္ပန္နောနာမ" ပုဒ်အဖွင့်ဌ် ဆိုခဲ့ပြီ–ဟူလို။]

၁၃၉။ ဣတော – ဤ ကုသသင်္ကာမနဝတ္ထုမှ၊ ပရံ – နောက်ဖြစ်သော၊ ဇန္တာဃရဝတ္ထု–ဇန္တာဃရဝတ္ထုသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ–သာ။

၁၄၀။ ပဌသု–ကုန်သော၊ ဝိဃာသုဝတ္ထုသု–ဝိဃာသဝတ္ထုတို့ဌ်၊ တေဘိက္ခု–တို့ သည်၊ [ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ ဆင်းလာကြသော ရဟန်းတို့သည်၊] အနုပသမ္ပန္နေ ဟိ–လူသာမဏေတို့သည်၊ (ကာရိတ်ကတ္တား၊) ဝါ–တို့ကို၊ (ဓာတ်ကံ၊) ကပ္ပိယံ–အပ်သည်ကို၊ ကာရောပေတွာ–ပြုစေ၍၊ (တစ်နည်း) ကပ္ပိယံ ကာရောပေတွာ–ကပ္ပိခိုင်း၍၊ [ချက်စေခြင်းကို ဆိုသည်၊] ပရိဘုဉ္ဇိ သု–ကုန်ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ဝိဃာသံ–စာကြွင်းကို၊ [ဃသီတဗ္ဗော ဘက္ခိတဗ္ဗောတိ ဃာသော၊ ဝိရူပေါ+ဃာသော ဝိဃာသော–ဖောက်ပြန်သော+အစာ၊ ခါဒိတာဝသေသံ– (စားအပ်ပြီးမှ အကျန်) ဥစ္ဆိဋ္ဌံ ဝါ–စွန့်ပစ်အပ်သော အစာ၊] ဂဏ္ဍန္တေန–ယူသောရန်းသည်၊ ခါဒိတာဝသေသံ–စားအပ်ပြီးမှ ကြွင်းကျန်သော၊ ဆဋ္ဌိတံ–စွန့်ပစ်အပ်သော အစာကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–ယူနိုင်၏၊ ဝါ–ယူကောင်း၏၊ ခါဒန္တေ–စားနေသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဆဒ္ဒါပေတွာ–၍၊ ဂဏ္ဍိတုံ–ယူခြင်းငှာ၊ ယဒိ သက္ကောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဧတမ္မိ–ဤစားအပ်ဆဲအစာကိုလည်း၊ (ဂဏ္ဍိတုံ) ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ပန–ထိုသို့ပင် အပ်ပါသော်လည်း၊ အတ္တဂုတ္တတ္ထာယ–မိမိကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ပရာနုဒယတာယစ–တစ်ပါးသော ခြင်္သေ့စသော သတ္တဝါ၌

အတ္တာ၊ ပေ၊ နုဒယတာယစ ။ ။ခြင်္သေ့ စသော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့ စားနေစဉ် လုယူသူကို ရန်မူတတ်ကုန်၏၊ ထိုသို့ရန်မူလျှင် မလုံခြုံသောကြောင့် မိမိကို လုံခြုံစေခြင်းငှာ၊ [တံ နိမိတ္တဥပဒ္ဒဝတော–ထိုယူခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ဘေးဥပါဒ်မှ၊ အတ္တာနံ ရက္ခဏတ္ထာယ၊] ထို ခြင်္သေ့စသော တိရစ္ဆာန်တို့ဌ် သနားခြင်းကို "ပရာနုဒယ" ဟု ဆိုသည်၊ သူတို့ ဆာလောင်၍ စားနေသည်ကို ထွက်ပြေးအောင် လုပ်၍ ယူခြင်းသည် သူတို့ကို မသနားရာ ရောက်၏၊ [ပရမ္မိ+အနုဒယာ ယသ္မာတိ ပရာနုဒယော။]

သနားခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ နု ဂဟောတဗ္ဗံ–မယူထိုက်။ ဝါ–မယူသင့်။

၁၄၁။ သြဒနေ၊ ပေ၊ ဝတ္ထုသု–ဆွမ်းကိုဝေဖန်ရာ ဝတ္ထု၊ ခဲဖွယ်ကို ဝေဖန်ရာ ဝတ္ထု၊ မုန့်ကို ဝေဖန်ရာဝတ္ထု၊ ကြဲကိုဝေဖန်ရာဝတ္ထု၊ တည်သီးကို ဝေဖန်ရာဝတ္ထု တို့၌၊ အပရဿ ဘာဂံ ဒေဟီတိ–ဟူ၍၊ အသန္တံ–ထင်ရှားမရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ–ကို၊ အာဟ၊ (အပရဿဟု ပြောပြီ–ဟူလို၊) အမူလကံ အဂ္ဂဟေသိတိ–ကား၊ သာမိကေသု–အလျှော့ရှင်တို့သည်၊ ဒေန္တေသု–ပေးနေကုန်စဉ်၊ ဧဝံ–ဤသို့အခြေ အမြစ်မရှိသော ဥစ္စာကို၊ အဂ္ဂဟေသိ–ယူပြီ၊ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု ပါရာဇိကသာ တိ–ကား၊ သာမိကေဟိ–တို့သည်၊ ဒိန္နံ–ပေးအပ်သောဝတ္ထုကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ တေန–ထို့ကြောင့်၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ–ကို၊ ဝုတ္တာ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ အာပတ္တိ သမ္မာနမုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယသာတိ–ကား၊ အနေန–ဤရဟန်းသည်၊ ယော သမ္မာနမုသာဝါဒေါ–အကြင်သမ္မာနသာဝါဒကို၊ ဝုတ္တော–ဆိုအပ်ပြီ၊ တသ္မိံ ပန–ထို သမ္မာနမုသာဝါဒကြောင့်ကား၊ ပရတော–၌၊ တေကဋ္ဌလယာဂုဝတ္ထုသ္မိံ ဝိယ–တေကဋ္ဌလယာဂုဝတ္ထု၌ကဲ့သို့ [ထိုဝတ္ထု၌ မုသားပြော၍ ယာဂုကို တောင်းခြင်းကြောင့် မုသာဝါဒချင်းတူသည်၊] ပါစိတ္တိ ယံ–ကို၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ။

ပန–ဆက်၊ ဂဟဏော–ယူခြင်း၌၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ သံဃဿ–၏၊ သန္တကံ–ကို၊ (သာမညကံ)၊ သမ္မတေနဝါ–သံဃာသည် သမုတ်အပ်သော ရဟန်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–သမ္မုတိရသောရဟန်း သည်သော်လည်းကောင်း၊ အာဏတ္တေဟိ–သမ္မတရဟန်းသည် စေခိုင်းအပ်ကုန် သော၊ [သမ္မတေန အာဏတ္တေဟိ၊] အာရာမိကာဒီဟိဝါ–အာရာမ်စောင့်အစရှိ သူတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒိယျမာနံ–ပေးအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ (ဝိသေသကံ)၊ ဂိဟီနံ–လူဝတ်ကြောင်တို့၏၊ သန္တကံ–ကို၊ (သာမညကံ)၊ သာမိကေနဝါ–ဥစ္စာရှင်သည်သော်လည်းကောင်း၊ အာဏတ္တေနဝါ–ဥစ္စာရှင်သည် စေခိုင်းအပ်သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒိယျမာနံစ–ကိုလည်းကောင်း၊ (ဝိသေသကံ)၊ အပရဿဘာဂံ ဒေဟီတိ–ဟိဟူ၍၊ ဝါ–အခြားတစ်ယောက်၏ အဖို့ကို ပေးပါဦးဟူ၍၊ ဝတ္တာ–ပြောဆို၍၊ ဂဏှတော–ယူသောရဟန်း၏၊ ဘဏ္ဍာဒေယ္ယံ (ဟောတိ)၊ အညေန–ဆိုအပ်ပြီးသော ၄ မျိုးမှ အခြားသူသည်၊ [ဆိုအပ်ခဲ့သော သမ္မတ, အာဏတ္တ, သာမိက, အာဏတ္တ ၄ မျိုးမှ တစ်ပါးသူ

သည်။] ဒိယျမာနံ–ကို၊ ဂဏ္ဍန္တော–ယူသောရဟန်းကို၊ ဘဏ္ဍာဂ္ဂေန ကာရေတမ္ဘော၊ [အပရဿ ဘာဂံ ဒေဟီတိ–အသန္တံ ပုဂ္ဂလံ ဒဿေတွာ–မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို (မည်သူအတွက်ဟု ညွှန်ပြ၍၊) ဂဟိတတ္တာ ဘဏ္ဍာဒေယျန္တိ ဝုတ္တံ။]

အသမ္မတေနဝါ–မသမုတ်အပ်သော ရဟန်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ အနာဏတ္တေနဝါ–မစေခိုင်းအပ်သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒိယျမာနေ–ပေးအပ်သော်၊ ဝါ–ပေးအပ်စဉ်၊ [ဂဏ္ဍန္တော စပ်ဖို့ရန် "ဒိယျမာနံ" ရှိလျှင်သာ၍ကောင်း၏။] အပရမ္မိ ဘဂံဒေဟီတိ–ဟိဟူ၍၊ ဝါ–နောက်တစ်ဖို့ကိုလည်း ပေးပါဦးဟူ၍၊ ဝတ္တာ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ကုဋုဝဿာနိ–ကောက်ကျစ်သော ဝါတို့ကို၊ ဂဏှတော ဝါ–ရေတွက်၍သော်လည်းကောင်း၊ [၁၀ ဝါ မရှာ "၁၀ ဝါရပြီ" စသည်ဖြင့်ရေတွက်၍။]ဂဏ္ဍန္တော–ယူသောရဟန်းကို၊ ပတ္တ စတုက္ကေဝိယ–ပတ္တစတုက္ကခ္ခံကဲ့သို့၊ တဿ–ထိုပေးသူ၏၊ ဥဒ္ဓါယေဝ–ကြွမြောက်ရာ အခါ၌ပင်၊ ဘဏ္ဍာဂ္ဂေနကာရေတမ္ဘော၊ [အပရံပိ ဘာဂံ ဒေဟီပိ ဝုတ္တောတိ–"နောက်တစ်ဖို့ကို ပေးပါဦး"ဟု ပြောအပ်သော်လည်း၊ သံဃသန္တကတ္တာ အမူလကမေဝ (အံခြေအမြစ်ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသော အဖို့ကိုပင်) ဂဟိတံတိ ဥဒ္ဓါရေယေဝ ဘဏ္ဍာဂ္ဂေန ကာရေတမ္ဘော၊] ဣတရေဟိ–အခြားသူတို့သည်၊ [အသမ္မတ, အနာဏတ္တတို့မှ တစ်ပါးသော သမ္မတ, အာဏတ္တတို့သည်၊] ဒိယျမာနံ–ပေးအပ်သော ပစ္စည်းကို၊ ဧဝံ–ဤသို့၊ ဂဏှတော–ယူသောရဟန်း၏၊ [အပရံပိ ဘာဂံဒေဟိဟု ဆို၍ ဖြစ်စေ, ကုဋုဝဿစသည်ကို ရေတွက်၍ ဖြစ်စေ ယူခြင်း ကို "ဧဝံ"ဟု ဆိုသည်။] ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ သာမိကေန–ဥစ္စာရှင်သည်၊ ဝါ–က၊ ဣမဿ–ဤရဟန်းအား၊ ဒေဟိ–အပိုပေးလိုက်ပါလော့၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ ဒါပိတံ ဝါ–ပေးစေအပ်သော ဥစ္စာကိုသော်လည်းကောင်း၊ သယံ–ဥစ္စာရှင်ကိုယ်တိုင်၊ ဒိန္နံ ဝါ–ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသော်လည်းကောင်း၊ သုဒိန္နံ–ကောင်းစွာပေးအပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဇေ္ဌ–ဤအပရဿ

သုဒိန္နံ။ ။"အပရဿ ဘာဂံ ဒေဟိ–အခြားတစ်ယောက်ဖို့ ပေးပါဦး"ဟု ဆို၍ တောင်းရာ၌ "အခြားတစ်ယောက် မရှိသောကြောင့် ဥစ္စာရှင်၏ ဘဏ္ဍာကိုပင်ညာ၍တောင်းရာရောက်၏၊ ထို့ကြောင့် အောက်၌ ဘဏ္ဍာဒေယျဟုဆိုခဲ့သည်၊ ဤနေရာ၌ကား "အပရံပိ ဘာဂံ ဒေဟိ–အခြားတစ်ဖို့ပေးပါ"ဟု တောင်းသောကြောင့် ဥစ္စာကိုပင် ထပ်တောင်းရာရောက်သောကြောင့် ဥစ္စာရှင်က ပေးရာ, အပေးခိုင်းရာ၌ ဘဏ္ဍာဒေယျမထိုက်၊ ထို့ကြောင့် သုဒိန္နဟု ဆိုသည်၊ သို့သော် အညာတကဝိညတ္တိကား ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဘာဂ်ဒေဟိ စသောစကားရပ်၌၊ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာ ဝိနိစ္ဆယတော–အလုံးစုံသော အဋ္ဌကထာတို့၏ အဆုံးအဖြတ်မှ၊ သာရော–ကောင်းမြတ်သော အဆုံးအဖြတ်တည်း။

၁၄၂-၃။ [သြဒနိယဃရာဒိဝတ္ထူသု–သြဒနိယဃရ အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌၊ သြဒနိယဃရံ နာမ–သြဒနိယဃရ မည်သည်၊ ဝိက္ကယိကဘတ္တပစနဃရံ–ရောင်းသူတို့ ၏ ထမင်းချက်ရာအိမ်တည်း၊ ဝါ–ထမင်းချက်ရုံတည်း၊ [အဘိဓာန်၌ ရောင်းသူကို "ဝိက္ကယိက" ဟု ရှိ၏၊ ဝိက္ကယံ–ရောင်းခြင်းကို–ကရောတီတိ ဝိက္ကယိကော၊] သူနဃရံနာမ–မည်သည်၊ ဝိက္ကယိကမံသပစနဃရံ–ရောင်းသူတို့၏ အသားချက်ရာအိမ်တည်း၊ ဝါ–အသားချက်ရုံတည်း၊ ပူပဃရံနာမ–မည်သည်၊ ဝိက္ကယိကခဇ္ဇကပစနဃရံ–ရောင်းသူတို့၏ ခဲဖွယ်ချက်ရာအိမ်တည်း၊ [ပေါင်မုန့်ဖို စသည်မျိုးကိုဆိုသည်၊] ဇတ္ထု–ဤဝတ္ထုတို့၌လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခာရဝတ္ထုသု စ–ပရိက္ခာရ ဝတ္ထုတို့၌လည်းကောင်း၊ သေသံ–ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ပါကဋမေव–သာ၊ [ပင်ကိုယ်အတိုင်း ထားအပ်သော လက်ဝတ်တန်ဆာ မလုပ်ရသေးသော ဝတ္ထုကို "ဘဏ္ဍာ" ဟု ခေါ်၏၊ အသုံးအဆောင် တန်ဆာ စသည်လုပ်ပြီးသော ဝတ္ထုကို "ပရိက္ခရာ" ဟု ခေါ်သည်။]

၁၄၄။ ပိဋ္ဌဝတ္ထုသ္မိं–ပိဋ္ဌဝတ္ထု၌၊ သော ဘိက္ခု–သည်၊ [ထိုဝတ္ထု၌ လာသော ရဟန်းသည်၊] ပရိကပ္ပေတွာ–ကြံဆ၍၊ ဧတံ ဌာနံ–ဤအရပ်သို့၊ သမ္ဗတ္တံ–ရောက်ပြီးသော ဘဏ္ဍာကို၊ ဂဏှိသာမိ–အုံ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ သက်ာမေသိ–ပြောင်းရွှေ့ပြီ၊ တေန–ထို့ကြောင့်၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ သက်ာမနေ–ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၌၊ အဝဟာရော, နတ္ထိ– မရှိသေး၊ ပန– ဆက်၊ သက်ာမေတွာ–ပြီး၍၊ ပရိကပ္ပိတောကာသတော–ကြံဆအပ်သော အရပ်မှ၊ ဂဟဏော–၌၊ ပါရာဇိကံ, ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ စ–ဆက်၊ ဧဝံ–သို့၊ ဟရန္တော–ဆောင်သောရဟန်း ကို၊ (ကာရေတဗ္ဗောဿ်စပ်၊) ပိဋ္ဌကေ–အင်းပျဉ်၌၊ ထေယျစိတ္တံ–သည်၊ ယဒိ နတ္ထိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ထဝိကံ–သပိတ်အိတ်စသည်ကို၊ အဏ္ဍာပေတွာ–အဖိုးဖြတ်စေ၍၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ ပိဋ္ဌကေပိ–၌လည်း၊ (ထေယျစိတ္တံ) ယဒိ အတ္ထိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဘော–၂ မျိုးလုံးတို့ကို၊ အဏ္ဍာပေတွာ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ဘိသိအာဒီနိ–ဘိသိအစရှိကုန်သော၊ တီဏိဝတ္ထူနိ ပါကဋာနေဝ။

၁၄၆။ ဝိဿာသဂ္ဂါဟာဒီသု–ဝိဿာသဂ္ဂါဟ အစရှိကုန်သော၊ တီသု ဝတ္ထူသု၊ [ဝိဿာသဂ္ဂါနှင့် သကသညီ ၂ ဝတ္ထု၊] ဂဟဏော–ယူခြင်းကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊

(ဟောတိ)၊ အာဟာရာပေန္တေသု–ဥစ္စာရှင်တို့က ဆောင်စေကုန်လတ်သော်၊ ဘဂ္ဂဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ပိဏ္ဍာယ–ငှာ၊ ပဝိဋ္ဌသ–ဝင်သော ရဟန်း၏၊ ပဋိဝိသော– အဖို့သည်၊ ဝါ–ကို၊ အန္တော ဥပစာရသီမာယံ–ဥပစာရသီမ၏ အတွင်း၌၊ [ကျောင်းတိုက် ဥပစာအတွင်းကို ဆိုသည်၊] ဌိတသေဝ–တည်သော ရဟန်း၏ (အတွက်သာ)၊ ဂဟေတုံ, ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ပန–ဆက်၊ ဒါဂကာ–အလှူရှင်တို့သည်၊ ဘန္တေ–တို့၊ ဗဟိဥပစာရဋ္ဌာနမ္ပိ–ဥပစာသီမ၏ ပြင်ဘက်၌ တည်သော ရဟန်းတို့၏ အတွက်လည်း၊ ဘာဂံ–ကို၊ ဂဏှထ၊ အာဂဆ, ပရိဘုဉ္ဇိဿန္တိ–သုံးစွဲကြပါကုန်လိမ့်မည်၊ ဣတိ–သို့၊ ယဒိ ဝဒန္တိ၊ ဧဝံ–ဤသို့ လျှောက်ကုန်လတ်သော်၊ အန္တောဂါမဋ္ဌာနမ္ပိ–ရွာတွင်း၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏လည်း၊ (ဘာဂံ) ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဘွော–ဤဝတ္ထုတို့၌၊ သေသံ–ကြွင်းသောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ–သာ။

၁၄၈-၉။ သတ္တာသု–ကုန်သော၊ အမ္မစောရကာဒိဝတ္ထူသု–အမ္မစောရက အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌၊ ပံသုကူလသညာယ–ပုံသကူဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ဂဟဏေ–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပေ၊ တတြ–ထိုသို့ သုံးစွဲရာ၌၊ အယံ–ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ သာမိကာ ပိ–တို့သည်လည်း၊ သာလယာ–တွယ်တာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ–ကုန်အုံ၊) စောရာပိသာလယာ (ဟောန္တိ)၊ ပံသုကူလ သညာယ–ဖြင့်၊ ခါဒန္တိသ–ခဲစားသော ရဟန်း၏၊ ဘဂ္ဂဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ထေယျစိတ္တေန ဂဏှတော–ယူသော ရဟန်း၏၊ ဥဒ္ဓါရေယေဝ–ဌ်ပင်၊ အဝဟာရော (ဟောတိ)၊ ပေ၊ သာမိကာနိရာလယာ–တွယ်တာခြင်း မရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ စောရာသာလယာ (ယောန္တိ)၊ ပုန ဂဏှိဿာမ–ကုန်အုံ၊ ဣတိ– ဤသို့ကြံ၍၊ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ–သော၊ ဂဟနဋ္ဌာနေ–ရှုပ်ထွေးသော အရပ်၌၊ ခိပိတ္ဝာ–ပစ်ချ၍၊ ဂတာ–ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ–ကုန်အုံ၊) [စောရာသာလယာကိုပင် "ပုန၊ ပေ၊ ဂတာ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] ဧသေဝနယော၊ ဥဘောပိ–သာမိက, စောရ ၂ ယောက်လုံးတို့သည်လည်း၊ နိရာလယာ(ဟောန္တိ)၊ ပေ၊ ထေယျ စိတ္တေန (ခါဒတော) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)။

ပိဏ္ဍာယ ပဝိဋ္ဌသ။ ။ဝိသာသဂ္ဂါဟဝတ္ထု၌ ဆွမ်းခံဝင်သော ရဟန်း၏အဖို့ကို ယူထားသောကြောင့် ဤစကားများကို ဆိုသည်၊ သံဃိကပစ္စည်းကို ဝေဖန်သောအခါ ဥပစာရသီမ်တွင်းရှိ သံဃာသာ ဝေကောင်း၏၊ ဒါယကာက အထူးမလျှောက်လျှင် ဥပစာရသီမ်အပြင်ဘက်၌ ရောက်နေသူများအတွက် မဝေကောင်းကြောင်း သတိပြုပါ။

ပန-ကား၊ [ဂိဟိသန္တကမှ တစ်ပါး သံဃသန္တကဌ်ကား၊] သံဃသ-၏၊ အမ္မာဒီသု-အစရှိသည်တို့ဌ်၊ (ဝိနိစ္ဆယော ၉၀ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) သံဃာရာ မေ-ဌ်၊ ဇာတံ ဝါ-ဖြစ်သည်မူလည်း၊ ဟောဟု-စေ၊ အာနေတ္တာ-၍၊ ဒိန္နံဝါ-လျှောပ်သည်မူလည်း၊ (ဟောတု)၊ ပဌမာသက်ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အတိရေက ပဌမာသက် ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌနက်-ထိုက်တန်သော သရက်သီးစသည်ကို၊ အဝဟရန္တသ-၏၊ ပါရာဇိက် (ဟောတိ)၊ ပစ္စန္တေ-တိုင်းပြည်၏အစွန်အဖျားဌ်၊ စောရပဒ္ဒဝေန-ခိုးသူဘေးကြောင့်၊ ဂါမေသု-ရွာတို့သည်၊ ဝုဋ္ဌဟန္တေသု-ထွက်ပြေးကုန်လတ်သော်၊ [ဂါမဖြင့် ဂါမိကကို (အဘေဒေါ ပစာရ, ဌာနူပစာရအားဖြင့်) ယူ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘေးကြောင့် ထွက်ပြေးရခြင်း ကို "ဝုဋ္ဌဟန္တေသု" ဟု ဆိုသည်၊] ဘိက္ခုပြီ-တို့သည်လည်း၊ ဝိဟာရေ- တို့ကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ (ဂစ္ဆန္တီဌ် စပ်၊) ပုန, ဧနပဒေ-ဧနပုဒ်သည်၊ အာဝသန္တေ-ပြန်လာ၍ နေလတ်သော်၊ [ဧနပဒဖြင့် ဧာနပဒိကကိုယူ၊ ဧာနပဒိကေသု ပုန အာဂန္တွာ ဝသေန္တေသု၊] အာဂမိဿာမ-ငါတို့လည်းပြန်လာကုန်အုံ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သ ဥဿာဟာဝ-ပြန်လာဖို့ရန် အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သည်သာ၊ (ဟုတွာ)၊ ဂစ္ဆန္တီ-ကုန်အုံ၊ ဘိက္ခု-အာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်၊ တာဒိသံ-သော၊ (သံဃာမရှိသော)၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ ပတွာ-၍၊ အမ္မပဏ္ဏာဒီနိ-သရက်သီးမှည့် အစရှိသည်တို့ကို၊ [ပရိဘုဉ္ဇန္တီ-ဌ်စပ်၊] ဆဋ္ဌိတကာနိတိ-စွန့်ပစ်အပ်ကုန်ပြီဟူ၍၊ ပံသုကူလသညာယ-ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တီ-ကုန်အုံ၊ အနာပတ္တိ-တည်း၊ ထေယျစိတ္တေန-ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇတော-၏၊ အဝဟာရော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဘဏ္ဍံ-ကို အဋ္ဌပေတွာ-စေ၍၊ ကာရေတဗ္ဗော-၏၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ☰ မဟာပစ္စရိယံ-ဌ်လည်းကောင်း၊ သခ်ေပဌကထာယဉ္စ-ဌ်လည်းကောင်း၊ အဝိသေသေန-သာမည အားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ကိံ)၊ ဆဋ္ဌိတဝိဟာရေ ပန၊ ပေ၊

အဝိသေသေန ဝုတ္တံ။ ။ပြန်လာမည်ဟု သဥဿာဟ, နိရုဿာဟ ဟု မခွဲခြားဘဲ သာမညစကားဖြင့် ဆိုအပ်ပြီ၊ ထိုစကားသင့်၏၊ သံဃိကပစ္စည်းဌ် ၂ ပါး ၃ ပါးက နိရုဿာဟ ဖြစ်ရုံဖြင့် အသံဃိက မဖြစ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် သ ဥဿာဟ နိရုဿာဟဟု အထူးဆိုဖွယ် မလို၊ ထို့ကြောင့် သာမညအားဖြင့် ဆိုသည်။

သန္တ္တ ကတ္တာတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ဆဋ္ဌိတဝိဟာရေ ပန–ဌ္ဌကား၊ ဖလာဖလ–သစ်သီးငယ် သစ်သစ်ကြီးကို၊ ထေယျစိတ္တေန–ဖြင့်၊ ပရိဘုဥ္ဇတော–၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ကသ္မာ–နည်း၊ အာဂတာနာဂတာနံ–ရောက်လာကုန်ပြီး, မရောက်လာကုန်သေးသော ရဟန်းတို့၏၊ သန္တ္တ ကတ္တာ–ဥစ္စာ၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။]

ပန–ကား၊ [သံဃိကအဖို့မှ တစ်ပါးကား၊] ဂဏသန္တ္တ ကေ–ဂိုဏ်း၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကျောင်းဌ္ဌလည်းကောင်း၊ [သုတ္တန္တိက စသော ဂိုဏ်းကိုဆိုလိုသည်။] ပုဂ္ဂလိကေစ–ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကျောင်းဌ္ဌလည်းကောင်း၊ သဉ္ဇာဟ မတ္တမေဝ–ပြန်လာဦးမည်ဟု အားထုတ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းသည်သာ၊ ပမာဏ–ပမာဏတည်း၊ [ဥစ္စာရှင်ကို ဂဏ–ပုဂ္ဂလဟု ပိုင်းခြားပြီးဖြစ်၍ ထိုသူတို့က ပြန်လာမည်ဟု ဥဿာဟ ရှိသေးလျှင် ပါရာဇိက, ဥဿာဟ မရှိလျှင် ပါရာဇိက မဟုတ်–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ တတော–ထိုဂိုဏ်း၏ဥစ္စာဖြစ်သော ပစ္စည်း, ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပစ္စည်းမှ၊ အမ္ဗပက္ကာဒီ–ကို၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ–အမျိုးတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင် :အကျိုးငှာ၊ သစေဒေတိ၊ (ဒေဝံသတိ)၊ ကုလဒူသကဒုက္ကဋံ–ကုလဒူသကဒုက္ကဋ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ထေယျစိတ္တေန, ဒေန္တော–ပေးသော ရဟန်းကို၊ အဋ္ဌေန ကာရေတဗ္ဗော၊ သံဃိကေပိ–သံဃိကဥစ္စာ၌လည်း၊ ဒသေဝ နယော– သေနာသနတ္ထာယ–ကျောင်းအကျိုးငှာ၊ နိယမိတံ–မှတ်သားအပ်သောပစ္စည်းကို–["ကျောင်းပြုပြင်ဖို့" စသည်ဖြင့်ကျောင်းကိုမှတ်၍ လှူအပ်သော ပစ္စည်း–ဟူလို၊ ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့် သေနာသနကို မှတ်၍ပြု၏၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို သတ်မှတ်၍ လှူရာ၌လည်း နည်းတူ၊] ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ, ဒဒတော–၏၊

ဆဋ္ဌိတ၊ပေ၊ ပါရာဇိက။ ။ဤစကားသည် မဟာပစ္စရီ သခေါ်ပဌကထာတို့ စကားတည်း၊ "ဆဋ္ဌိတဝိဟာရေပန"ဟု "ပန" ပါသည်ကား ထိုအဋ္ဌကထာများ၏ ကျမ်းရင်းဌ္ဌပင် ပါသောကြောင့်တည်း၊ "နေ ပါရာဇိကံ" ဟု နေ–ပါသည်ကား မသင့်၊ "အာဂတာ၊ ပေ၊ သန္တ္တ ကတ္တာ" ဟူသော ဟိတ်ကို ထောက်ပါ၊ ဆဋ္ဌိတဝိဟာရဟူသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ဘေးကြောင့် သံဃာမနေဘဲ စွန့်အပ်သော (ပြုခဲ့သော) ကျောင်းတည်း၊ ရှေ့ဌ္ဌ ထိုကဲ့သို့ ဆဋ္ဌိတ ကျောင်းရှိ 'အမ္ဗပက္က စသည်ကို ထေယျစိတ်ဖြင့်သုံးလျှင် အဝဟာရဟူသော စကားနှင့် အလားတူပင်၊ နောက်ဌ္ဌလည်း "တတော၊ ပေ၊ ထေယျစိတ္တေန ဒေန္တော အဋ္ဌေန ကာရေတဗ္ဗော၊ သံဃိကေပိ ဒသေဝနယော"ဟု ဆိုလတ္တံ့၊ တချို့က "အာဂတာနာဂတာနံ သန္တ္တ ကတ္တာ"ကို ကြည့်၍ ထိုအာဂန္တုကများလည်း ဆိုင်သောကြောင့် "နေ ပါရာဇိကံ" ဟု (နေ) ပါသော ပါဋ္ဌကို နှစ်သက်ကြပေလိမ့်မည်၊ သို့သော် သူတို့ချည်း မပိုင်, အများသံဃာပိုင် ဖြစ်သောကြောင့် (ဘုံပစ္စည်းကို ကိုယ့်အတွက် သုံးစွဲရာ၌ ခိုးရာရောက်သကဲ့သို့, ဤ၌လည်း) ခိုးရာရောက်သည်၊ ထို့ကြောင့် နေ–မပါသင့်။

ဒုက္ကဋ် (ဟောတိ)၊ ဣသရဝတာယ–အစိုးရသူ၏အဖြစ်ဖြင့်။ (ဒဒတော) ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ထေယျစိတ္တေန (ဒဒတော) ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဝတ္ထု–ဝတ္ထုသည်၊ နောစေ ပဟောတိ–အကယ်၍ ပါရာဇိကမလောက်အုံ၊ (ဒေါသတိ)၊ အဌေန ကာရေတဗ္ဗော၊ [တန်ဖိုးအလိုက် ဒုက္ကဋ်, ထုလ္လစ္စဉ်းဆုံးဖြတ်ပါ–ဟူလို၊] ဥပစာရသီမာယ–၏၊ ဗဟိ–၌၊ နိသီဒိတ္ဝာ–နေ၍၊ ဣသရဝတာယ–ဖြင့်၊ ပရိဘုဥ္ဇတော–၏၊ ဂီဝါ–သည်၊ (ဟောတိ)။

ယဏ္ဍိ–ခေါင်းလောင်းကို၊ ပဟရိတ္ဝာ–ခေါက်၍၊ [ယဏ္ဍိသဒ္ဒါသည် ခေါင်းလောင်း, ကြေးစည်, တုံး, စည်, သန်ချောင်းများကိုလည်း ဟောနိုင်၏၊] ကာလံ–အချိန်အခါကို၊ ဃောသေတ္ဝာ–ကြွေးကြော်၍၊ မယံ–ငါ၏အတွက်၊ ပါပုဏာတိ–ရောက်၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ခါဒိတံ–ခဲစားအပ်သော သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးကို၊ သုခါဒိတံ–ကောင်းစွာ ခဲစားအပ်ပြီ၊ ယဏ္ဍိ, အပ္ပဟရိတ္ဝာ–၍၊ ကာလမေဝ, ဃောသေတ္ဝာ–၍လည်းကောင်း၊ [မယံ ပါပုဏာတိ–စသည်ဆက်၊] ယဏ္ဍိမေဝ–ကိုသာ၊ ပဟရိတ္ဝာ–၍၊ ကာလံ, အဃောသေတ္ဝာ–၍လည်းကောင်း၊ ယဏ္ဍိမ္ပိ, အပ္ပဟရိတ္ဝာ–မူ၍၊ ကာလမ္ပိ, အဃောသေတ္ဝာ–မူ၍၊ အညေသံ–အခြားရဟန်းတို့၏၊ နတ္ထိဘာဝံ, ဉတ္ဝာ–သိ၍လည်းကောင်း၊ မယံ ပါပုဏာတီတိ–ငါ့အတွက် ရောက်၏ဟူ၍၊ ခါဒိတမ္ပိ–ခဲစားအပ်သော ဖလာဖလကိုလည်း၊ သုခါဒိတမေဝ၊ ပုဗ္ဗာရာမဝတ္ထုဒ္ဒယံ–ပုဗ္ဗာရာမဝတ္ထု ၂ ပါး အပေါင်းသည်၊ ပါကဋမေဝ။

ဣသရဝတာယ။ ။"သူတစ်ပါးကို ခွင့်ပန်နေဖွယ် မလို၊ ဤနေရာမှာ ငါသာ လိုရင်း"ဟု အစိုးတရ အနေအားဖြင့် ပေးလျှင် ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏၊ ယခုအခါ အချို့, ဘုန်းကြီးများသည် (သရက်သီး, ငှက်ပျောသီးစသော) သံယာပိုင် ပစ္စည်းများကို အစိုးတရ လုပ်၍ ပေးမိတတ်ကြ၏၊ သံယာက မကျေနပ်၍ အစားတောင်းလျှင် ဘဏ္ဍာစား ပေးရမည်၊ [ဣသရောယေဝ ဣသရဝါ၊ သွတ္ထဒ္ဒ ဝန္ဒုသက်။]

သုခါဒိတံ။ ။(ဝေဘဏ်ယ ဘဏ္ဍာဖြစ်လျှင်) ကျောင်းတိုက်တွင်း၌ ဖြစ်စေ, ပြင်ဘက်၌ ဖြစ်စေ တည်ရှိသော သံယိကပစ္စည်းကို ကျောင်းတိုက်ပြင်ဘက်၌ တည်နေသော ရဟန်းတို့သည် ဝေခြင်းငှာ မအပ်၊ ကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ ရဟန်းတို့သည်သာ အများသ်အောင် ပြုပြီးမှ ဝေဖန်ကောင်း၏၊ "ယဏ္ဍိ ပဟရိတ္ဝာ၊ ပေ၊ သုခါဒိတံ" ဟူသော စကားသည် ကျောင်းတိုက်အတွင်းမှာနေ၍ ခေါင်းလောင်းထိုးမှ စသည်ဖြင့် အများကြားအောင် ပြုပြီးမှ မိမိအတွက်ကျ–ရအောင် လုပ်ပြီး၍ စားအပ်သောကြောင့် "သုခါဒိတံ' ဆိုသည်–ဟု ဋီကာများ ဖွင့်ကြ၏။

၁၅၀။ ဝုတ္တ၀ါဒကဝတ္ထုတ္တယေ–ဝုတ္တ၀ါဒကဝတ္ထု ၃ ပါးအပေါင်းခဲ့၊ ဝုတ္တော ဝဇ္ဇေမိတိ–ကာ၊ တယာ–သည်၊ ဝုတ္တော–ပြောဆိုအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ တ၀–၏၊ ၀စနေန–စကားဖြင့်၊ (တစ်နည်း) တ၀ ၀စနေန–သင့်အပြောဖြင့်၊ ၀ဒါမိ–ပြောလိုက်အံ့၊ ဣတိ အတ္ထော၊ [တယာ ဝုတ္တောဟုတ္တာကိုပင် "တ၀ ၀စနေန"ဟု အဖြောင့်ဖွင့်သည်၊] အနာပတ္တိ ဘိက္ခု ပါရာဇိကသာတိ–ကား၊ သာမိကေဟိ–တို့သည်၊ ဒိန္နတ္တာ–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ နစ ဘိက္ခ၀ေ၊ ပေ၊ ၀တ္တဗ္ဗောတိ–ကား၊ အဟံ–သည်၊ တယာ–သည်၊ ဝုတ္တော ဟုတ္တာ, တ၀ ၀စနေန–ဖြင့်၊ ၀ဒါမိ–ပြောလိုက်အံ့၊ ဣတိဧ၀ं–သို့၊ အညော–အခြားသော၊ ဘိက္ခု–ကို၊ အညေန–သော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ နစ ၀တ္တဗ္ဗော–မပြောဆိုထိုက်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ပန–ဆက်၊ ပရိစ္ဆေဒံ–အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ["မည်ရွေ့, မည်မျှတန်သော ပစ္စည်း" ဟု တန်ဖိုးပမာဏ အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း, သင်္ကန်း– သို့မဟုတ် ဆွမ်းစသည်ဖြင့် ပစ္စည်း၀တ္ထု အပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း "ပရိစ္ဆေဒ"ဟု ဆိုသည်၊] ဣတ္ထန္နာမံ–ဤအမည်ရှိသော ပစ္စည်းကို၊ တ၀ ၀စနေန၊ ဖြင့်၊ ဂဏှိသာမိ–ယူလိုက်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ၀တ္တုံ–ဆိုခြင်းငှာ၊ ၀ဋ္ဋတိ၊ ဝုတ္တော ၀ဇ္ဇေဟိတိ–ကား၊ မယာ–တပည့်တော်သည်၊ ဝုတ္တော ဟုတ္တာ, မမ ၀စနေန–ဖြင့်၊ ၀ဒေဟိ–ပြောပါလေလော့၊ ဣတိအတ္ထော၊ သေသံ–ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဝုတ္တနယမေ၀–သာ၊ စ–ဆက်၊ ဒ္ဒီသု–၂ ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုပိ ၀တ္ထုသု–တို့၌လည်း၊ ပရိစ္ဆေဒံ ကတ္တာ, (မည်သည့် ပစ္စည်းကို မည်မျှလောက် ပြောပါမည်ဟု အပိုင်းအခြား ပြု၍)၊ ၀တ္တုံ–ငှာ၊ ၀ဋ္ဋတိ၊ ဟိ–အကျိုးကား၊ ဧတ္တာ၀တာ–ဤမျှအတိုင်းအရည်ရှိသော အပိုင်းအခြားကို ပြု၍ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ ဥပါရ မ္ဘာ–စွပ်စွဲခြင်းမှ၊ [ကိုယ်တော်တွေနယ် အလိုက်မသိ လိုက်တာ၊ ပစ္စည်းကို အပိုင်းအခြား မရှိဘဲ ပြောကြတယ်–ဟု အပြစ်တင်ခြင်းမှ၊] မုတ္တော–လွတ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။

၁၅၁–၂။ မဏိ၀တ္ထုတ္တယသ–မဏိ၀တ္ထု ၃ ပါးအပေါင်း၏၊ မဏ္ဍိမေ–အလယ်ဖြစ်သော၊ ၀တ္ထုသ္မိं–၌၊ နာဟံ အကလ္လကောတိ–ကား၊ အဟံ–တပည့်တော်သည်၊ ဂိလာနော–မကျန်းမာသူသည်၊ နမဟုတ်ပါ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ သေသံ–ကြွင်း သောပုဒ် အပေါင်းသည်၊ ပါဏာတိပါတေ၀။

ဝုတ္တ၀ါဒက ၀တ္ထုတ္တယေ။ ။"ဝုတ္တော ၀ဇ္ဇေမိ"ဟု လာသော ၀တ္ထုများကို "ဝုတ္တ ၀ါဒက၀တ္ထု"ဟု ခေါ်သည်၊ ဒုတိယ၀တ္ထု၌ ယုဂသာဋကံကို "သာဋကယုဂ်"ဟု လည်းကောင်း, တတိယ၀တ္ထု၌ တုလံကို "ပလသသတံ–ပိုလ်အချိန် တစ်ရာ"ဟု လည်းကောင်း၊ ဒေါဏံကို "သောဠသနာဠိမတ္တံ–၁۶ ကွမ်းစားမျှ"ဟုလည်းကောင်း ဋီကာဖွင့်သည်။

သူကရဝတ္ထုဒွေယေ–သူကရဝတ္ထု ၂ ပါး အပေါင်းခ်ဉ်၊ ပဌမသေ–ရှေးဦးစွာသော၊ ဘိက္ခုနော–၏၊ ဆာတဗျတ္တံ–ဆာလောင်ခြင်းသည် နိပ်စက်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ကို၊ ဒိသွာ, ကာရညေန–သနားခြင်းကြောင့်၊ မောစိတတ္တာ–လွတ်အပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ ကိဗ္ဗာပိ (ဟောတိ)၊ ပန–ထိုသို့ပင် အနာပတ် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ သာမိကေသု–ဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ အသမ္ပဋိစ္ဆန္နေသု–လက်မခံ ကုန်လတ်သော်၊ [လွတ်လိုက်သည်ကို မကျေနပ်လျှင်–ဟူလို၊] ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ တာဝမဟန္တော–ထိုဝက်လောက်ကြီးသော၊ မတာသူကရောဝါ–သေပြီးသော ဝက်ကိုသော်လည်း၊ အာဟရိတ္တာ–ဆောင်ယူ၍၊ ဒါတဗ္ဗော–၏၊ တဒဋ္ဌနကံ–ထိုဝက်၏တန်ဖိုးရှိသော၊ ဘဏ္ဍံဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ (ဒါတဗ္ဗံ–၏၊) ပါသသာမိကေ–ကျောက်ကွင်းရှင်တို့ကို၊ ကုဟိဠ္ဍိပိ–တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်ခ်ဉ်လည်း၊ သစေ နပသဿတိ–အကယ်၍မမြင်အုံ၊ (ဧဝံသတိ) ပါသသာမန္တာ– ကျောက်ကွင်း၏အနီးခ်ဉ်၊ တဒဋ္ဌနကံ–ထိုဝက်၏အဖိုးကို ထိုက်တန်သော၊ သာဋကံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကာသာဝံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထာလကံဝါ–ခွက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယထာ–အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ထားလတ်သော်၊ တေ–ထိုဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ ☰ အာဂတာ–ရောက်လာကုန်သည်၊ (သမာနာ) ပဿန္တိ–မြင်နိုင်ကုန်၏၊ ဤဒိသေ, ဌာနေ–အရပ်ခ်ဉ်၊ ထပေတွာဝ–ထား၍သာလျှင်၊ ဂန္တုံ–ရာ၏၊ ပန–ကား၊ ထေယျစိတ္တေန–ဖြင့်၊ မောစေန္တသ–လွတ်ပစ်သော ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကမေဝ–သာတည်း။

စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤဝက်တို့တွင်၊ ကောစိ–အချို့သော၊ သူကရော–သည်၊ စဏ္ဍာသောတဗဒ္ဓနာဝါဝိယ–ကြမ်းသော ရေအယဉ်ခ်ဉ် ဖွဲ့ချည်အပ်သော လှေသည်ကဲ့သို့၊ [ကြမ်းသောရေပြင်မှာ တည်နေသည့်အတွက်ချည်ထားကြောင်း

ဆာတဗျတ္တံ။ ။ဒိယစ္ဆာဒုက္ခေန–ဆာလောင်ခြင်းသည်၊ ပီဠိတအတ္တသန္တာနံ–နိပ်စက်အပ်သော စိတ်အစဉ်ရှိသည်ကို” ဟု ဋီကာဖွင့်၏၊ “ဆာတ+အဓိ+အတ္တ”ဟု ခွဲ၍ ဆာတကို ဒိယစ္ဆာ, အဓိကို ပီဠိတ, အတ္တကို အတ္တသန္တာနံ”ဟု သာရတ္ထဖွင့်သည်၊ ဝိမတိခ်ဉ်ကား: “ဆာတေန ဒိယစ္ဆာယ ဥဒရဂ္ဂိနာ ဗျတ္တံ ဒဟုံ–ပီဠိတံတိ. အတ္ထော” ဟု ဖွင့်၊ “ဆာတ+ဗျတ္တ” ဟု ခွဲ၍ “ဆာတ” အရ ဆာခြင်းဟူသော ဒိယစ္ဆာကို လည်းကောင်း, ဗျတ္တံခ်ဉ် ဗျောဟာတ်၏ ဒဟန အနက်ကိုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊ “ဆာခြင်းကြောင့် ဝမ်းမီးသည်လောင်အပ်သည်ကို”ဟု ပေး၊ [မြန်မာကလည်: “ဆာ–လောင်” ဟု ခေါ်သည်။]

ကြိုးကို ဖြုတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နေရာမှ ရွှေ့သွားမည့်လေကဲ့သို့၊ ပါသံ–ကျော့ကွင်းကို၊ ပါဒေန–ခြေဖြင့်၊ ကမိုတ္တာ–ဆွဲငင်၍၊ (တစ်နည်း) ပါဒေနကမိုတ္တာ–ရန်းကန်၍၊ ပါသေ–သည်၊ ဆိန္နမတ္တော–ပြတ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်၊ ဌာနာစာဝနမမ္မေန–ဌာနစာဝနသဘောရှိသော၊ ဌာနေန–တည်ခြင်းဖြင့်၊ ဋ္ဌိတော–တည်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ကောစိ (သူကရော) အတ္တနော–၏၊ ဓမ္မတာယ–သဘောအားဖြင့်၊ ဋ္ဌိတော (ဟောတိ)၊ [ရိုးရိုးရပ်နေသော ဝက်ကို ဆိုသည်၊] ကောစိ (သူကရော) နိပန္နော–အိပ်နေသည်၊ (ဟောတိ)၊ ကောစိ (သူကရော) ကူဋုပါသေန–ကောက်ကျစ်သော ကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဗဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ ယသ–အကြင်ကျော့ကွင်း၏၊ အန္တေ–အဆုံး၌၊ ဓနုကံဝါ–လေးငယ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အကုံသကောဝါ–ချွန်းချိတ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အညော–သော၊ ကောစိ–သော၊ ဒဏ္ဍကောဝါ–တုတ်ငယ်သည်သော် လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဓေါ, ဟောတိ–၏၊ ယော–ယင်းလေးငယ်, သို့မဟုတ် ချွန်းချိတ်, သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ခုသော တုတ်ငယ်သည်၊ တတ္ထ တတ္ထ–ထိုထိုအရပ်၌၊ ရက္ခာဒီသု, လဂ္ဂိတွာ=ချိတ်၍၊ သူကရဿ–၏၊ ဂမနံ–ကို၊ နိဝါရေတိ–တား မြစ်နိုင်၏၊ (သော–ထိုကျော့ကွင်းသည်၊) [လေးငယ်, သို့မဟုတ် ချွန်းချိတ်, သို့မဟုတ် တုတ်ငယ်ဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်ရာ ကျော့ကွင်းသည်၊] ကူဋုပါသော နာမ–ကောက်ကျစ်သော ကျော့ကွင်းမည်၏။

တတြ–ထိုဝက်တို့တွင်၊ ပါသံ–ကို၊ ကမိုတ္တာ–ဆွဲငင်၍၊ ဝါ–ရုန်းကန်၍၊ ဋ္ဌိတဿ–တည်သော်ဝက်၏၊ ပါသဗန္ဓနံ–ကျော့ကွင်းကို ချည်ကြောင်းကြိုးဟူသော၊ ဧကမေဝ–သော၊ ဌာနံ–ဌာနတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ သော–ထိုဝက်သည်၊ ပါသေ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ မုတ္တမတ္တောဝါ–ပြေပြီးကာမျှဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဖြေအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဆိန္နမတ္တောဝါ–ပြတ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဖြတ်အပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ပလာယတိ–ပြေးနိုင်၏၊ အတ္တနော–၏၊ ဓမ္မတာယ–အားဖြင့်၊ ဋ္ဌိတဿ–တည်သောဝက်၏၊ ဗန္ဓနဋ္ဌ–ဖွဲ့ချည်ကြောင်းကြိုးလည်းကောင်း၊ စတ္တာရော–လေးဖက်ကုန်သော၊ ပါဒါ–တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋ္ဌ ဌာနာနိ (ဟောန္တိ)၊ နိပန္နဿ–

အိပ်နေသောဝက်၏၊ ဗန္ဓနဋ္ဌ–လည်းကောင်း၊ သယနဋ္ဌ–အိပ်ရာလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဒွေ ဌာနာနိ (ဟောန္တိ)၊ ကုဋုပါသဗဒ္ဓသ–ကောက်ကျစ်သော ကျောကွင်းဖြင့် ဖွဲ့အပ်သောဝက်၏၊ ယတ္ထယတ္ထ–အကြင်အကြင်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ–ရောက်၏၊ တံ တဒေဝ–ထိုထိုရောက်ရာအရပ်သည်ပင်၊ ဌာနံ–ဌာနတည်း၊ တသ္မာ, တံ–ထိုဝက်ကို၊ တတော တတော–ထိုထိုအရပ်မှ၊ မောစေန္တော–ဖြေ၍ လွှတ်ကုန်သော၊ ဒသပိ–တစ်ကျိပ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝီသတိပိ–ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ပါရာဇိကံ–သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ တတ္ထ တတ္ထ–သို့၊ အာဂတံ–ရောက်လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ, ဧကမေဝ–သော၊ ဒါသံ–ကို၊ ပလာပေန္တောဝိယ–ပြေးစေ သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့တည်း၊ ပန– ဆက်၊ ပုရိမာနံ–ကုန်သော၊ တိဏ္ဏံ– ၃ မျိုးသော ဝက်တို့၏၊ [ပါသံ ပါဒေန ကမ္ပိတွာ–စသော ဝက် ၃ မျိုး ကိုဆိုသည်၊] စတုပ္ပဒကထာယံ–၌၊ ဝုတ္တနယေန, ဖန္ဒာပနဌာနာစာဝနာနိ–တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သုနခဒဋ္ဌ–ခွေးသည်ကိုက်ယူအပ်သော၊ [သာမိကေဟိ ဝိသဇ္ဇိတသုနခေန ဂဟိတံ၊] သူကရံ–ကို၊ ဝိသဇ္ဇာပေန္တ သာပိ–လွတ်စေအပ်သော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ကာရုညာဓိပ္ပာယေန–သနားခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုကြောင့်၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ထေယျစိတ္တေန–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ။

ပန–ကား၊ ပါသဌာနံဝါ–ကျောကွင်းရှိရာအရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ သုနခသမီပံဝါ–ခွေး၏အနီးသို့သော်လည်းကောင်း၊ အသမ္ပတ္တံ–မရောက်လာသေးသော ဝက်ကို၊ ပဋိပထံ–ခရီးရင်ဆိုင်၊ ဂန္တွာ–သွားနှင့်ဟူ၍၊ ပဌမမေဝ–လျှင်၊ ပလာပေန္တ သ–ပြေးစေသောရဟန်း၏၊ အဝဟာရော နတ္ထိ၊ ယောပိ–အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ ဗဒ္ဓသူကရသ–ဖွဲ့မိနေသောဝက်အား၊ ယာသဋ္ဌ–အစာကို၊ လည်းကောင်း၊ ပါနီယဋ္ဌ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဒတ္တွာ–ပေးပြီး၍၊ ဗလံ–ကို၊ ဂါဟာပေတွာ–ပြီး၍၊ ဥတ္တြဿော–ထိတ်လန့်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပလာယိသတိ–လတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံ၍၊ ဥက္ကုဋ္ဌိ–ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ (ခြောက်လှန့်ခြင်းကို၊) ကရောတိ–အုံ့၊ သော–ထိုဝက်သည်၊ စေပလာယတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပါသံ–ကို၊ ဒုဗ္ဗလံ–အားမရှိသည်ကို၊ ကတွာ–၍၊ [ကျောကွင်းကို ပြတ်လွယ်အောင်ပြု၍၊] ဥက္ကုဋ္ဌိသဒ္ဒေန–ကြွေးကြော်သံဖြင့်၊ ပလာပေန္တ သာပိ–၏လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ပန–ဆက်၊ ယော–ရဟန်းသည်၊

ဗလ-အားကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ပလာယိသတိ-အုံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ယာသဠ-အစာကိုလည်းကောင်း၊ ပါနီယဠ-သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ-၍၊ ဂစ္ဆတိ-အုံ့၊ သော-ဝက်သည်၊ စေ ပလာယတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ ပါသံ-ကို၊ ဒုဗ္ဗလ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဂစ္ဆန္တ-သောပိ-၏လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ (ပါသေ-ကို၊) ဆိန္နေဝါ-ဖြတ်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗေဝါ-မီးလောင်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ပလာယိသတိ-တုံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ပါသသန္တိကေ-ကျော့ကွင်း၏အနီး၌၊ သတ္ထံဝါ-ဓားကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိံဝါ-မီးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထပေတိ-အုံ့၊ သူကရော-သည်၊ ပါသံ-ကို၊ စာလေန္တော-လှုပ်စေလျက်၊ (ပါသေ-ကို၊) ဆိန္နေဝါ-ဖြတ်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗေဝါ- မီးလောင်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ပလာယတိ-အုံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမေဝ၊ ပါသံ-ကို၊ ယဒ္ဒိယာ-လုံတံဝါးနှင့်၊ သဟ-ကွ၊ ပါတေတိ-ကျစေအုံ့၊ [ကျော့ ကွင်းထောင်ကြောင်း တုတ်နှင့်တကွ အောက်၌ ဖြုတ်ချထားအုံ့၊] ပစ္ဆာ-၌၊ သူကရော-သည်၊ တံ-ထိုကျော့ကွင်းကို၊ မဒ္ဒန္တော-နင်းလျက်၊ ဂစ္ဆတိ-အုံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ [ကျော့ကွင်းတစ်ခုလျှင် တစ်ကောင်သာ မိနိုင်ရကား တစ်ကောင်အတွက် ဘဏ္ဍာစားပေးပါ။]

သူကရော-သည်၊ အဒုဟလပါသာဏေဟိ-တတ်တလော သေစေ တတ်သောဖိကျောက်တို့ဖြင့်၊ အက္ကန္တော-ဖိအပ်သည်၊ ဟောတိ-အုံ့၊ တံ-ထိုဝက်ကို၊ ပလာပေတုကာမသ-ပြေးစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဒုဟလံ-ဖိကျောက်ကို၊ ကာရညေန-သနားခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ခိပတော-ကြွမြှောက်သော ရဟန်း၏၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ ထေယျစိတ္တေန-ဖြင့်၊ (ဥက္ခိပတော) ပါရာဇိကံ၊ ဥက္ခိတ္တမတ္တေ-ကြွမြှောက်အပ်ပြီးကာမျှ၌၊ အဂန္ဓာ-မသွားသေးမူ၍၊ ပစ္ဆာ-၌၊ ဂစ္ဆတိ-အုံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမေဝ-ဘဏ္ဍာဒေယျသာတည်း၊ [ဧဝဖြင့် ပါရာဇိက မကျသေးဟုကန်၊] ဥက္ခိပိတွာ-၍၊ ထပိတံ-သော၊ အဒုဟလံ-ကို၊ ပါတေတိ-အုံ့၊ ပစ္ဆာ-၌၊ သူကရော-သည်၊ တံ-ထိုဖိကျောက်ကို၊ မဒ္ဒန္တော-လျက်၊ ဂစ္ဆတိ-အုံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ သြပါတေ-တွင်း၌၊ ပတိတသူကရမ္ပိ-ကျနေသောဝက်ကိုလည်း၊ ကာရညေန-ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓရတော-ထုတ်ဆယ်သော ရဟန်း၏၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ ထေယျစိတ္တေန-ဖြင့်၊ (ဥဒ္ဓရတော) ပါရာဇိကံ၊ သြပါတံ-ကို၊ ပူရေတွာ-

ပြည့်စေ၍၊ နာသေတိ–ဖျက်ဆီးအံ့၊ [တွင်းကို ဖို့ထားအံ့၊] ပစ္ဆာ–ဌ၊ သူကရော–သည်၊ တံ–ထိုတွင်းကို၊ မဒ္ဒန္တော–လျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဘဏ္ဍာဒေယ္ယံ၊ သူလေ–တံကျင်ဌ၊ ဝိဒ္ဓံ–ထိုးဖောက်အပ်သောဝက်ကို၊ ကာရညေန–ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓရတိ–အံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယ္ယံ၊ ထေယျစိတ္တေန–ဖြင့်၊ (ဥဒ္ဓရတိ)၊ ပါရာဇိကံ၊သူလံ–ကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ–ထုတ်ဆယ်၍၊ ဆဋ္ဌေတိ–အံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယ္ယံ၊ [ကျသောသားကောင်များ မတက်နိုင်အောင် တွင်းတူးခြင်း, ထိုတွင်းဌကျသော သားကောင်များကို စူးစေလို၍ တုတ်တံအချွန်ကို ထောင်ထားခြင်းကို ပြုတတ်ကြသည်။]

ပန–ဆက်၊ ဝိဟာရဘူမိယံ–ကျောင်းတိုက်၏နယ်မြေ၌၊ [ဝိဟာရသာမန္တာ အညပဒေသေ–ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ကျောင်းအနီးရှိ တောချုံအရပ်ကို "ဝိဟာရဘူမိ" ဟုမှတ်၊] ပါသေ ဝါ–တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဒုဟလံဝါ–ဖိကျောက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သြဒ္ဓေန္တာ–ထောင်ထားသူတို့ကို၊ဝါရေတဗ္ဗာ–တားမြစ်ထိုက်ကုန်၏၊ (ကိံ–ကုန်သနည်း)၊ ဧတံ–ဤအရပ်သည်၊ မိဂရူပါနံ–သားကောင်အပေါင်းတို့၏၊ ပဋိသရဏဒ္ဌာနံ–ကိုးကွယ်လဲလျောင်းရာအရပ်ပါတည်း၊ ဣဓ–ဤအရပ်ဌ၊ ဧဝံ–သို့၊ မာ ကရောထ–မပြုကြပါကုန်လင့်၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍ တားမြစ်ထိုက်ကုန်၏၊ ဘန္တေ–အရှင်ဘုရားတို့၊ ဟရာပေထ–ဆောင်စေကြပါကုန်လော့၊ ဝါ–ဖယ်ရှားစေကြပါကုန်လော့၊ ဣတိ, သစေ ဝဒန္တိ–ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဟရာပေတုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ သယံ–မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၊ [ထောင်ထားသော မုဆိုးများကိုယ်တိုင်၊] (သစေ) ဟရန္တိ–အကယ်၍ ဆောင်ယူသွားကုန်အံ့၊ ဝါ–အကယ်၍ ဖယ်ရှားကုန်အံ့၊ သုဒ္ဓရမေဝ–ကောင်းသည်သာ၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ (သစေ) နေဝ ဟရန္တိ–အကယ်၍မူလည်း ကိုယ်တိုင် မဖယ်ရှားကုန်အံ့၊ ဟရိတုံ–ဌာ၊ (သစေ) နေ ဒေန္တိ–ကုန်အံ့၊ (ဧဝံ သန္တေ သု–ဤသို့ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊) ရက္ခံ–အစောင့်အရှောက်ကို၊ ယာစိတ္တာ–၍၊ ဟရာပေတုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ သဿရကဏ္ဏကာလေ–

ရက္ခံ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။မင်း, အမတ်စသော ဆိုင်ရာအစိုးရထံသွား၍ "ကျောင်းအနီးဌ သားကောင်များကို မထောင်ကြဖို့ရန် တားမြစ်ပေးပါ" ဟု အစောင့်အရှောက် တောင်းခြင်းဟူသည် "ထောင်ထားသည်ကို အဖယ်ခိုင်းခြင်း, မထောင်ဖို့ရန် တားမြစ်စေခြင်း" တည်း၊ ထိုသို့တောင်းရာဌ "မည်သူဟာ ကျောင်းအနီးမှာ ထောင်ထားသည်" ဟု နာမည်ကိုကား မညွှန်ပြရ၊ နာမည်ညွှန်ပြလျှင် ထိုသူ.ကိုဖမ်း၍ ဒဏ်တပ်သော် ဘဏ္ဍာဒေယျ ထိုက်လိမ့်မည်၊ ဒဏ်မတပ်လျှင်ကား အပြစ်မရှိပါ။

ကောက်ကို စောင့်ရှောက်ရာ အခါ၌၊ ခေတ္တေသု-လယ်တို့၌၊ ပါသေစ-တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဒုဟလပါသာဏာဒီနိ စ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ-ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ (ကိံ-အဘယ်သို့ကြ၍ ပြုကြကုန်သနည်း၊) မံသံ-အသားကို၊ ခါဒန္တာ-ခဲစားကြကုန်လျက်၊ ဝါ-ခဲစားကြရင်း၊ သဿာနိ-ကောက်တို့ကို၊ ရက္ခိသာမ-စောင့်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြ၍၊ (ကရောန္တိ) သဿကာလေ-ကောက်ကို စောင့်ရာ အချိန်သည်၊ ဝိတိဝတ္တေ-ကုန်လွန်လတ်သော်၊ တေသု-ထို လယ်တောစောင့်သူတို့သည်၊ အနာလယေသု-အာလယ မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ [ထောင်ထားသော ကျောက္ခင်းတို့၌၊ တွယ်တာခြင်း မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊] ပက္ကန္တေ သု-ဖဲသွားကုန်လတ်သော်၊ တတ္ထ-ထိုကျောက္ခင်း စသည်တို့၌၊ ဗဒ္ဓံ ဝါ-ဖွဲ့မိနေသော သတ္တဝါကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပတိတံ ဝါ-ကျနေသော သတ္တဝါကိုသော်လည်းကောင်း၊ မောစေတုံ-လွတ်စေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

မိဂဝတ္ထုဒ္ဒယေပိ-မိဂဝတ္ထု ၂ ပါးအပေါင်း၌လည်း၊ သူကရဝတ္ထုသု-သူကရဝတ္ထုတို့၌၊ ဝုတ္တသဒိသောယေव-ဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်နှင့်တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော (ဟောတိ)၊ မစ္ဆဝတ္ထုဒ္ဒယေပိ-၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ပန-အထူးကား၊ အယံ-ကား၊ ဝိသေသော-တည်း၊ ကုမိနမုခံ-မြှုံးဝကို၊ ဝါ-မြှုံးအပေါက်ကို၊ ဝိဝရိတ္တာ ဝါ-ဖွင့်၍သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာပုဋကံ-မြှုံးနောက်ပိတ်ကို၊ မုဉ္စိတ္တာ ဝါ-ဖြေ၍သော်လည်းကောင်း၊ ပသေနနံပါး၌၊ ဆိဒ္ဒံ-အပေါက်ကို၊ ကတ္တာ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း) ဆိဒ္ဒံ ကတ္တာ ဝါ-အပေါက်ဖောက်၍သော်လည်းကောင်း၊ ကုမိနတော-မှ၊ မစ္ဆေ-တို့ကို၊ ပေါထေတ္တာ-ရိုက်ပုတ်၍၊ ပလာပေန္တ သ-ထွက်ပြေးစေသော ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဘတ္တသိတ္ထာနိ-ထမင်းလုံးတို့ကို၊ ဒသေတ္တာ-ပြ၍၊ ဒေံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ [ကုမိနမုခံ ဝိဝရိတ္တာ ဝါ စသောနည်းဖြင့်၊] ပလာပေန္တ သဘပိ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ကုမိနေန-နှင့်၊ သဟ၊ ဥဒ္ဓရတောပိ-ထုတ်ဆယ်သော ရဟန်း၏လည်း၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ကေဝလံ-(ပုတ်ခတ်ခြင်း, ထမင်းလုံးပြခြင်းမဘက်) သက်သက်၊ ကုမိနမုခံ-မြှုံးဝကိုမူလည်း၊ [နောက်မှ ဝါကိုလိုက်စေ၊] ဝိဝရတိ-အံ့၊ ပစ္ဆာပုဋကံ-နောက်ပိတ်ကိုမူလည်း၊ မုဉ္စတိ-အံ့၊ ဆိဒ္ဒံ ဝါ-ကိုမူလည်း၊ ကရောတိ-အံ့၊ မစ္ဆာပန-ကား၊

အတ္တနော, ဓမ္မတာယ-အားဖြင့်၊ ပလာယန္တီ-ထွက်သွားကုန်အံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ (ဟောတိ)၊ ဧဝံ-သို့၊ [မြို့ပေါက်ဖွင့်ခြင်း စသည်ကို၊] ကတ္တာ ဘတ္တသိတ္ထာနိ, ဒသေတိ-ပြအံ့၊ မစ္ဆာ, ဂေါစရတ္ထာယ-စားကျက် အကျိုးငှာ၊ နိက္ခမိတ္တာ, ပလာယန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမေဝ-ပင်တည်း၊

မုခံ-မြို့ပေါက်ကို၊ အဝိဝရိတ္တာ-မူ၍လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာပုဋ္ဌကံ, အမုဉ္စိတ္တာ-လည်းကောင်း၊ ပသေန ဆိဒ္ဒံ, အကတ္တာ-လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ-(ဖွင့်ခြင်းစသည်မဘက်) သက်သက်၊ ဘတ္တသိတ္ထာနိ, ဒသေတိ-အံ့၊ မစ္ဆာ ပန-ကား၊ ဆာတဗ္ဗတ္တာ-ဆာလောင်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သီသေန-ဖြင့်၊ ပဟာရိတ္တာ-တိုးဝှေ့၍၊ သြကာသံ-ထွက်ခွင့်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပေ၊ တုစ္ဆကုမိနသ-အချည်းနှီးသော မြို့၏၊ မုခံ ဝါ-ကိုမူလည်း၊ ဝိဝရတိ-ဖွင့်ထားနှင့်အံ့၊ ပစ္ဆာပုဋ္ဌကံ ဝါ-လည်း၊ မုဉ္စတိ-ဖြေထားနှင့်အံ့၊ ဆိဒ္ဒံ ဝါ-လည်း၊ ကရောတိ-ပြုထားနှင့်အံ့၊ အာဂတာဂတာ-လာကုန်လာကုန်သော၊ မစ္ဆာ-တို့သည်၊ ဒ္ဝါရပဿတ္တာ-အပေါက်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပုဋ္ဌက ဆိဒ္ဒေဟိ-နောက်ပိတ် အပေါက်တို့ဖြင့်၊ ပလာန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမေဝ-ပင်တည်း၊ တုစ္ဆကုမိနံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ ဂုမ္ဗေ-ချုံ၌၊ ခိပတိ-ပစ်ချအံ့၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမေဝ၊ [ထိုမြို့၌ ဝင်နိုင်သော ငါးများ၏ တန်ဖိုးဖြင့် ဘဏ္ဍာစား ပေးရမည်၊] ဣတိ-အပြီးတည်း။

ယာနေ-ယာဉ်၌၊ ဘဏ္ဍံ-သည်၊ ပိဒ္ဓေ-၌၊ ထဝိကာယ-နှင့်၊ သဒ္ဒိသံ-၏၊ [ပိဒ္ဓဝတ္ထုသို့-စပ်သော ဝတ္ထု၌ထဝိကာကို ခိုးပုံနှင့်တူ၏၊] မံသပေသိ ဝတ္ထုမှိ- မံသပေသိဝတ္ထု၌၊ အာကာသေ-၌၊ သစေ ဂဏှတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဟိတဋ္ဌာန မေဝ-ယူအပ်ရာ အရပ်သည်ပင်၊ ဋ္ဌာနံ-တည်း၊ တံ-ထိုဋ္ဌာနကို၊ ဆဟိအာကာရေဟိ ပရိစ္ဆိန္ဒိတ္တာ, ဋ္ဌာနာ စာဝနံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧတ္ထ-ဤမံသပေသိဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ ဒါရု၊ ပေ၊ ဝတ္ထုသုစ-ဒါရုဝတ္ထု, ဂေါပါလက ဝတ္ထု, ရဇကဝတ္ထု, သာဋကဝတ္ထု တို့၌လည်းကောင်း၊ သေသံ-ကြွင်းသော အစီအရင်ကို၊ အမ္ဗစောရကာဒိ ဝတ္ထုသု-တို့၌၊ ဝုတ္တနယေန ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗံ။

၁၅၅။ ကုမ္ဘီဝတ္ထုသို့-ကုမ္ဘီဝတ္ထု၌၊ ယော-ရဟန်းသည်၊ သပ္ပိတေလာနိ-ထောပတ်ဆီအစရှိကုန်သော၊ အပါဒဋ္ဌနကာနိ-တံစ်မတ်မတန်သော ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ ပုန-ဖန်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ နု ကံရိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သံဝရေ-

စောင့်စည်းမှု၌၊ ၄တွာ–ပြီး၍၊ ဒုတိယဒိဝသာဒီသုပိ–တို့၌လည်း၊ ပုန၊ စိတ္တေ–ယူကြောင်းစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ–သော်၊ ဧဝမေဝ–ဤအတူသာလျှင်၊ ဝုရန်ကျေပ်–ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ပရိဘုဥ္ဇန္တော–သော်၊ သဗ္ဗမ္ပိ–သော၊ တံ–ထိုထောပတ်ဆီစသည်ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ–အံ့၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ နေဝ အတ္ထိ၊ ဒုက္ကဋံ ဝါ–သို့သော်လည်းကောင်၊ ထုလ္လစ္စယံဝါ–သို့သော်လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ [တစ်ပဲတန်အောက်ဖြစ်လျှင် ဒုက္ကဋ်, တစ်ပဲတန်အထက် တစ်မတ်တန်အောက်ဖြစ်လျှင် ထုလ္လစ္စဉ်းဟူလို၊] ပန–ထိုသို့ပင် ပါရာဇိက မကျပါသော်လည်း၊ဘဏ္ဍာဒေယျံ ဟောတိ၊ အယမ္ပိ ဘိက္ခု–ဤသိက္ခာပုဒ်၌လာသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဧဝမေဝ–ဤအတိုင်းသာ၊ အကာသိ–ပြီ၊ တေန–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု ပါရာဇိကဿာတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ဝုရန်ကျေပ်–ကို၊ အကတ္တာ–၍၊ ဒိဝသေ ဒိဝသေ–၌၊ ပရိဘုဥ္ဇိဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ထောကံ ထောကမ္ပိ–ကိုလည်း၊ ပရိဘုဥ္ဇတော–၏၊ ယသ္မိံ ဒိဝသေ–၌၊ ပါဒဂ္ဃနကံ–တစ်မတ်တန်သည်၊ ပူရတိ–၏၊ တသ္မိံ–ထိုနေ့၌၊ ပါရာဇိကံ၊ သံဝိဒါဝဟာရ ဝတ္ထူနိ–ဝတ္ထုတို့ကို၊ သံဝိဒါဝဟာရေ–ရ၌လည်းကောင်း၊ မုဋ္ဌိဝတ္ထူနိ–တို့ကို၊ သြဒနိယ ဃရာဒိဝတ္ထူ သု–တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒွေ–ကုန်သော၊ ဝိဃာသဝတ္ထူနိ–တို့ကို၊ အမ္မစောရ ကာဒိဝတ္ထူသု–တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဝိနိစ္ဆယနယေန–ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–ကုန်၏၊ ဒွေ–ကုန်သော၊ တိဏဝတ္ထူနိ– တိဏဝတ္ထုတို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ–သည်သာ။

၁၅၆။ အမ္ဘာဟာပနာဒိဝတ္ထူသု–အမ္ဘာဟာပန အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌၊ တေ ဘိက္ခူ–ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်၊ "ဤဝတ္ထုများ၌လာသော ရဟန်းများ၊] ပရိစ္ဆိန္နဘိက္ခုကံ–ပိုင်းဖြတ်အပ်သော ရဟန်းရှိသော၊ [ဝိသတိ'သာ ဒိဝသေန ပရိစ္ဆိန္နာ ဘိက္ခု ဧတ္တာတိ ပရိစ္ဆိန္နဘိက္ခုကံ၊] ဧကံ–တစ်ခုသော၊ ဂါမကာဝါသံ–ရွာငယ်ကျောင်းတိုက်သို့၊ အဂမံသု–ရောက်သွားကုန်ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုကျောင်းတိုက်၌၊

ခုရ၊ ပေ၊ ပါရာဇိကံ။ ။ထောပတ်စသည်ကို ဌန်းဖြင့် တစ်ခါခပ်၍ သောက်ရာ၌ တစ်မတ် မတန်သော်လည်း နေ့စဉ်သောက်မည်ဟု ကြံ၍ အနည်းငယ်စီ ခပ်သောက်ရာ၌ တစ်မတ်တန် ပြည့်သောအခါ ပါရာဇိက ကျ၏။ ဤစကားကို ထောက်၍ မီးရထားစသည်ကို တစ်ပဲလမ်း၌ ပိုက်ဆံ မပေးဘဲ (ဆိုင်ရာကလည်း ခွင့်ပြုချက် မရှိဘဲ) နေ့စဉ် စီးလျှင် တစ်မတ်တန် ပြည့်သောအခါ ပါရာဇိကကျ၏–ဟုမှတ်။

ဘိက္ခု-အာဝါသိက ရဟန်းတို့သည်၊ ဖလာဖလံ-ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇမာနာ ပိ-သုံးဆောင်ကြပါကုန်သော်လည်း၊ တေသု-ထို အာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်၊ အာဂတေသု-ရောက်လာကုန်လတ်သော်၊ ထေရာနံ-အာဂန္တုကထေရ်တို့အား၊ ဖလာနိ-တို့ကို၊ ဒေထ-ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ကပ္ပိယကာရကေ-ကပ္ပိယကာရကတို့ကို၊ နဲ အဝေါစုံ-မပြောကြကုန်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဝါ-ထိုသို့ မပြောခြင်းကြောင့်၊ တေဘိက္ခု-ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်၊ သံဃိကံ-သံဃိက သစ်သီးသည်၊ အမှာကံ-ငါတို့အတွက်၊ နဲ ပါပုဏာတိ ကိံ-မရောက်သတဲ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ဃဏ္ဍိံ-ကို၊ ပဟရိတ္တာ-တီး၍၊ ဘာဇေပေတ္တာ-ဝေဖန်စေ၍၊ တေသံပိ-ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဝဿဂ္ဂေန-ဝါစဉ်ဖြင့်၊ ဘာဂံ-အဖို့ကို၊ ဒတ္တာ-၍၊ အတ္တနာပိ-မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ပရိဘုဥ္ဇိ သု-ပြီ၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ နေသံ-ထိုအာဂန္တုက ရဟန်းတို့အား၊ ဘဂဝါ-သည်၊ အနာပတ္တိ ဘိက္ခဝေ ပရိဘောဂတ္ထာယာတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မိန့်ပြီ၊ [ပရိဘောဂတ္ထာယာတိ- "သံဃိကပရိဘောဂဝသေန ဂဟဏေတိ ပါဠိသေသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော" ဤ ပါဠိကြောင်းကိုထည့်၍ ပါဠိတော်၌အနက်ပေးပါ-ဟူလို၊] တဲ့သော, ဣဒါနိပိ-ယခုခေတ်၌လည်း၊ ယတ္ထ-အကြင်ကျောင်းတိုက်၌၊ အာဝါသိကာ-တို့သည်၊ အာဂန္တုကာနံ-တို့အား၊ နဒေန္တိ-ကုန်၊ ဖလဝါရေ စ-သစ်သီးဝေရာအလှည့်အကြိမ်သည်လည်း၊ သမ္ဘတ္တေ-သော်၊ အညေသံ-အခြားသော အာဂန္တုကရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထိဘာဝံ-ကို၊ ဒိတ္တာ-မြင်လျက်၊ စောရိကာယ-ခိုးသူ၏ အမူအရာဖြင့်၊ ဝါ-ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်၊ အတ္တနာဝ-မိမိတို့ချည်းသာ၊ ခါဒန္တိ-ကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ အာဂန္တုကေဟိ-တို့သည်၊ ဃဏ္ဍိံ ပဟရိတ္တာ, ဘာဇေတ္တာ-၍၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဤစကားဖြင့် ကထိန်ခေတ်ဝယ် သင်္ကန်းများမှ တစ်ပါး အခြားသော သံဃိကပစ္စည်းများကို ဝေချိန်၌ အာဂန္တုရှိလျှင် အာဂန္တုကိုလည်း ပေးရမည်-ဟု သတိပြုပါလေ။]

ပန-ကား၊ ယတ္ထ-အကြင်ကျောင်းတိုက်၌၊ အာဝါသိကာ-တို့သည်၊ ရက္ခေ-တို့ကို၊ ရက္ခိတ္တာ, ဖလဝါရေ-သစ်သီးဝေလှည့်သည်၊ သမ္ဘတ္တေ-သော်၊ ဘာဇေတ္တာ ခါဒန္တိ၊ [ရောက်လာကြသော အာဂန္တုကရဟန်းတို့အားလည်း ဝေဖန်၍ စားကြသည်ကို "ဘာဇေတ္တာ ခါဒန္တိ"ဟု ဆိုသည်၊] စတူသု-ကုန်သော၊ ပစ္စယေသု-ပစ္စည်းတို့၌၊ သမ္ဘာ-စွာ၊ ဥပနေန္တိ-ကပ်ဆောင်ကြကုန်၏၊

[အမ္မဖလာဒီနိ ဝိက္ကိဏိတွာ စီဝရာဒီသု စတူသု ပစ္စယေသု သမ္မာ ဥပနေန္တိ၊ သစ်သီးကို သက်နှံးဖြင့် ဖြစ်စေ ဆွမ်းစသည်ဖြင့်ဖြစ်စေ လဲလှယ်၍ သုံးစွဲကြ သည်–ဟူလို၊] တတ္ထ–ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ အာဂန္တုကာ–တို့သည်၊ အနိသရာ–အစိုးမရကုန်၊ ယေပိ ရက္ခာ–တို့ကိုလည်း၊ စီဝရတ္ထာယ–ငှာ၊ နိယမေတွာ–မှတ်သားပြီး၍၊ ဒိန္နာ–ပေးလှူအပ်ကုန်ပြီ၊ [“ဤသစ်ပင်က အသီးတို့ကို ကပ်ပွယ်များက ရောင်း၍ သက်နှံးလုပ်ကြပါ”ဟု သက်နှံးအကျိုးငှာ သတ်မှတ်၍ လှူအပ်သော သစ်ပင်များ–ဟူလို၊] တေသုပိ–ထိုသစ်ပင်တို့၌လည်း၊ အာဂန္တုကာ အနိသရာ၊ [သက်နှံးစသော ပစ္စည်းကို သတ်မှတ်၍ လှူအပ်သောကြောင့် အာဂန္တုက ရဟန်းများသည် ဝေဖန်၍စားခြင်းငှာ အစိုးမရကြ၊] သေသပစ္စယတ္ထာယ–ကြွင်းသော ပစ္စည်းအကျိုးငှာ၊ နိယမေတွာ, ဒိန္နေသုပိ–လှူအပ်သော သစ်ပင်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ ပန–ကား၊ ယေ–အကြင် သစ်ပင်တို့ကို၊ ဘဏ္ဍ–ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် [သက်နှံးစသော ပစ္စည်းအတွက်ဟု၊] အနိယမိတာ–မသတ်မှတ်အပ်ကုန်၊ အာဝါသိကာ စ–တို့သည်လည်း၊ တေ–ထိုသစ်ပင်တို့ကို၊ ရက္ခိတွာ, ဂေါပေတွာ–လုံခြုံစေ၍၊ စောရိကာယ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ၊ တေသု–ထိုသစ်ပင်တို့၌၊ အာဝါသိကာနံ–တို့၏၊ ကတိကာယ–ကတိကဝတ်၌၊ နဋ္ဌာတဗ္ဗံ–မတည်ရာ၊ [အာဂန္တုကရဟန်းများသည် ခေါင်းလောင်းထိုးပြီး ဝေဖန်၍စားနိုင်ကြသည်–ဟူလို၊] ယေ–အကြင်သစ်ပင်တို့ကို၊ ဖလပရိဘောဂတ္ထာယ–အသီးကို သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဒိန္နာ–ကုန်ပြီ၊ အာဝါသိကာပိ–တို့သည်လည်း၊ နေ–ထိုသစ်ပင်တို့ကို၊ ပေ၊ တေသုယေဝ–ထိုသစ်ပင်တို့၌သာ၊ တေသံ–ထို အာဝါသိကရဟန်းတို့၏၊ ကတိကာယ–၌၊ ဌာတဗ္ဗံ–ရာ၏။

တေသံ ကတိကာယ ဌာတဗ္ဗံ။　　။ဘာဇေတွာ နု ခါဒိတဗ္ဗန္တိဝါ (ဝေဖန်၍ မစားကြရ–ဟူ၍လည်းကောင်း) ဇွန်ကေသု ရက္ခေသု ဖလာနိဂဏ္ဍိသာမာတိဝါ(ဤမျှ လောက်ကုန်သော သစ်ပင်တို့က အသီးတို့ကို ဆွတ်ယူကြစို့ဟူ၍လည်းကောင်း) ဇွန်ကာနိ ဖလာနိ ဂဏ္ဍိသာမာတိဝါ (ဤမျှလောက်ကုန်သော အသီးတို့ကို ယူကြစို့ဟူ၍လည်းကောင်း) ဇွန်ကာနံ ဒိဝသာနံ အဗ္ဘန္တရေ ဂဏ္ဍိသာမာတိဝါ (ဤနေ့ရက်အတွင်း၌ ယူကြစို့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နု ကိဉ္စိ ဂဏ္ဍိသာမာတိဝါ–အနည်းငယ် တစ်လုံးတလေကိုမျှ မယူ ကြကုန်အံ့ဟူ၍လည်းကောင်း၊) ဒေ၀ ကတာယ အာ၀ါသိကာနံ ကတိကာယ အာဂန္တုကေဟိ ဌာတဗ္ဗံ။

ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–ဌ၊ စတုန်း–ကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ–တို့ဖို့၊ နိယမေတွာ, ဒိန်း–ပေးလှူအပ်သော သစ်သီးကို၊ ထေယျစိတ္တေန, ပရိဘုဥ္ဇန္တော–ကို၊ ဘဏ္ဍံအဂ္ဃါပေတွာ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပရိဘောဂဝသေန–ဖြင့်၊ တမေဝ–ထိုသစ်သီးကိုပင်၊ ဘာဇေတွာ၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ ဘွေ–ဤသစ်သီးတို့တွင်၊ ယံ–အကြင်သစ်သီကို၊ သေနာသနတ္ထာယ–ငှာ၊ နိယမိတံ–ပြီ၊ တံ–ထိုသစ်သီးကို၊ ပရိဘောဂဝသေနေဝ–လျှင်၊ ဘာဇေတွာ, ပရိဘုဥ္ဇန္တ သ–၏၊ ထုလ္လစ္စယဿ–သည်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍဒေယျဿ–သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ–ဆိုအပ်ပြီ။

သြဒိသ–ရည်စူး၍၊ စီဝရတ္ထာယ, ဒိန်း–လှူအပ်သောသစ်သီးကို၊ စီဝရေ ယေဝ–ဌသာ၊ ဥပနေတဗ္ဗံ–ကပ်ဆောင်ထိုက်၏၊ ဒုဿ်ကွဲ–ထမင်း၏ မရှိခြင်းသည်၊ ဝါ–ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာရှားသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ဘိက္ခု–တို့သည်၊ ပိဏ္ဍပါတေန–ဖြင့်၊ သစေ ကိလမန္ထိ–အကယ်၍ ပင်ပန်းကုန်အုံ၊ [ဒုဿ်ကွဲ ဟောတိကိုပင် ပိဏ္ဍပါတေန ကိလမန္ထိ–ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] စီဝရံပန–သည်ကား၊ ဝါ–ကိုကား၊ သုလဘံ–လွယ်ကူစွာရအပ်သည်၊ ဝါ–ရလွယ်သည်၊ (သစေ ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ)၊ သံဃသုဋ္ဌုယာဝါ–သံဃာ၏ ကောင်းပါသည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ အပလောကနကမ္မံ–အပလောကနကံကို၊ ကတွာ, ပိဏ္ဍပါတေပိ–ဌလည်း၊ ဥပနေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [သင်္ကန်းကပေါများ၍ ဆွမ်းကရှားပါးနေလျှင် သံဃာ့အများက "သင်္ကန်းအစား ဆွမ်းရလျှင် ကောင်းသားပဲ"ဟု ဝန်ခံနိုင်ဖို့ရာ အပလောကနကံပြုပြီးလျှင် ဆွမ်းဖြစ်အောင် စီမံ၍ စားကောင်း၏–ဟူလို၊] သေနာသနေန (ဝါ)–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဂိလာနပစ္စယေန ဝါ–ဂိလာနပစ္စည်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကိလမန္တေသု–ကုန်လတ်သော်၊ ပေ၊ တဒတ္ထာယပိ–ထို ကျောင်း, ဆေး အကျိုးငှာလည်း၊ ဥပနေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ သြဒိသ, ပိဏ္ဍပါတတ္ထာယ–ငှာလည်းကောင်း၊ ဂိလာနပစ္စယတ္ထာယ စ–ငှာလည်း၊ ဒိန္နေပိ–လှူအပ်သော သစ်သီးဌလည်း၊ ဧသေဝ နယော။

စတုန်း ပစ္စယာနံ။ ။ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ "အနိသရာ" ဟူသောစကားဖြင့် ပြအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုပင် မဟာပစ္စရီ၌ "စတုန်း ပစ္စယာနံ" စသည်ဖြင့် အကျယ်ပြသည်။ ဘဏ္ဍဒေယျဌာတိ–တိုင်အောင် မဟာပစ္စရီစကားတည်း။ "ပရိဘောဂဝသေနေဝ တံ"ဌ ဧဝကို "တမေဝ" ဟု တံဌ ရှေ့၊ စတုပစ္စယအတွက် သတ်မှတ်၍ လှူထားသော ထိုသစ်သီး စသည်ကိုပင် သုံးဆောင်စားသောက်ခြင်းအားဖြင့် ဝေစားလျှင် ဘဏ္ဍဒေယျ–ဟူလို။

ပန–ကား၊ သြဒိသ–ရည်စူး၍၊ သေနာသနတ္ထာယ–ဌာ၊ ဒိန္နံ–ပေးလှူ အပ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ ဂရုဘဏ္ဍံ–ဂရုဘဏ်သည်၊ ဟောတိ၊ တံ–ထိုဘဏ္ဍာကို၊ ရက္ခိတွာ ဝါ ဂေါပေတွာ ဝါ, တဒတ္ထမေဝ– ထိုကျောင်း အကျိုးငှာသာလျှင်၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ပေ၊ ဘိက္ခူ ပိဏ္ဍပါတေန, (သစေ) နှ ယာပေန္တိ–အကယ်၍ မမျှတကုန်အုံ၊ တတ္ထ–ဤကျောင်း၌၊ ဝါ–ဤနိုင်ငံ၌၊ [ဧတ္ထာတိ-တေသို့ ဝိဟာရေ, ရဋ္ဌေဝါ၊] ရာဇရောဂစောရာဘယာဒီဟိ–မင်းဘေး,ရောဂါဘေး,သူပုန်ဘေး အစ ရှိသည်တို့ကြောင့်၊ အညတ္ထ–အခြားအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တာနံ–ကုန်လတ်သော်၊ ဝိဟာရာ–တို့သည်၊ ပလုဇ္ဇန္တိ–ပျက်စီးတတ်ကုန်၏၊ တာလနာဠိကေရာဒိကေ–ထန်းသီး, အုန်းသီးအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိနာသေန္တိ– ဖျက်ဆီးကြကုန်၏၊ သေနာသနပစ္စယံ ပန–ကျောင်း, ကျောင်းအတွက် သတ်မှတ်ထားသော ပစ္စည်းကိုကား၊ ["ကျောင်း ကိုလည်းကောင်း, ကျောင်းအတွက် သတ်မှတ်ထားအပ်သော ပစ္စည်းကိုလည်း ကောင်း"ဟုဖွင့်၏၊ သေနာသန တစ်ပုဒ်ကြေ၊] နိဿာယ ယာပေတုံ သက္ကာ ဟောတိ၊ ဧဝရူပေ–သေ၊ ကာလေ–၌၊ သေနာသနံ–ဂရုဘဏ်ဖြစ်သော ကျောင်းကို၊ ဝိသဒ္ဓေတွာပိ–စွန့်လွှတ်၍လည်း၊ သေနာသနဧဂ္ဂနတ္ထာယ–ကျောင်းကို စောင့် ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ ပရိဘောဂေါ–ကို၊ ဘဂဝတာ–သည်၊ အနုညာတော– ပြီ၊ တသ္မာ၊ ဧကံဝါ–တစ်ကျောင်း သော်လည်းဖြစ်သော၊ ဒွေဝါ–ကုန်သော၊ ဝရသေနာသနာနိ– ကောင်းသော ကျောင်းတို့ကို၊ ထပေတွာ–ချန်ထား၍၊ ဣတရာနိ–အခြားသော ကျောင်းတို့ကို၊ လာမကကောဋ္ဌိယာ–ညံ့သော ကျောင်း အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဝါ–ညံ့သော ကျောင်းမှ စ၍၊ ပိဏ္ဍပါတတ္ထာယ ဝိသဒ္ဓေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန– ထိုသို့ပင် အပ်ပါသော်လည်း၊ မူလဝတ္ထုစ္ဆေဒံ– အရင်းမူလ ဝတ္ထုပြတ်သွားသည်ကို၊ ကတ္တာန ဥပနေတဗ္ဗံ။

လာမကကောဋ္ဌိယာ။ ။ လာမက် အာဒိ ကတ္တာ– လာမကတော ပဋ္ဌာယာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ– ထိုသို့ အညံ့ဆုံး ကျောင်းမှ စ၍ တစ်ကျောင်းစီ စွန့်ရာ၌လည်း တစ်ကျောင်း တစ်ကျောင်းတွင် အညံ့ဆုံး ဖြစ်သော အမိုးမြက် (သက်ငယ်) မှ စ၍ စွန့်ပါ၊ ထိုကို စွန့်၍ ဆွမ်းမလောက်သေးလျှင် တစ်စ တစ်စ ကောင်းတာကို စွန့်ပါ၊ ကျောင်း အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာကို စွန့်ရာ၌လည်း အညံ့ကစ၍ စွန့်ပါ–ဟူလို။

မူလဝတ္ထုစ္ဆေဒံ ကတ္တာ။ ။ကျောင်းတွေ အားလုံးကုန်အောင်တော့ မစွန့်ပါနှင့်ဟု ဂဏ္ဌိပုဒ် ၃ စောင်၌ အဓိပ္ပာယ်ဆိုး၏၊ "ကျောင်းမြေများကိုတော့ မစွန့်ပါနှင့်" ဟု သာရတ္ထဋီကာ ဆရာက ဆိုချင်သည်။

ပန–ကား၊ ယော အာရာမော– အကြင်ခြံကို၊ စတုပ္ပစ္စယတ္ထာယ–ပစ္စည်း ၄ ပါး အကျိုးငှာ၊ နိယမေတွာ– သတ်မှတ်၍၊ ဒိန္နော– လှူအပ်ပြီ တတ္ထ– ထိုခြံ၌၊ အပလောကနကမ္မံ, နကာတဗ္ဗံ– မပြုအပ်၊ ဝါ– ပြုဖွယ်မလို၊ ပန– အနွယကား၊ ယေန ပစ္စယေန–အကြင်ပစ္စည်းဖြင့်၊ ဥနံ– ယုတ်လျော့၏၊ ဝါ– လိုနေ၏၊ တဒတ္ထံ– ထိုလိုနေသော ပစ္စည်းအကျိုးငှာ၊ ဥပနေတုံ–ကပ်ဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ အာရာမော–ကို၊ ဧဂ္ဂိတဗ္ဗော–ထိုက်၏၊ ဝေတနံ– လစာရိက္ခာကို၊ ဒတ္တာပိ– ပေး၍လည်း၊ ဧဂ္ဂါပေတုံ– အငှားစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန– ကား၊ ယေ– အကြင်လူတို့သည်၊ ဝေတနံ လဘိတ္တာ, အာရာမေယေဝ– ခြံ၌သာ၊ ဂေဟံကတ္တာ, ဝသန္တာ– နေကုန်လျက်၊ ရက္ခန္တိ– ကုန်၏၊ တေ– ထိုလူတို့သည်၊ အာဂတာနံ– ကြွလာကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ– တို့အား၊ နာဠိကေရံ ဝါ– အုန်းသီးကိုသော် လည်းကောင်း၊ တာလပဏ္ဏံ ဝါ– ထန်းသီးမှည့်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စေ, ဒေန္တိ– အကယ်၍ ပေးလှူကုန်အုံ၊ (ဧဝံသတိ–ဤသို့ ပေးလှူကုန်လသော်၊) ယံ–အကြင်သစ်သီးကို၊ တေသံ– ထိုခြံစောင့်တို့အား၊ သံဃေန–သံဃာသည်၊ အနုညာတံ–သည်၊ ဟောတိ၊ (ကိံ– အဘယ်သို့ပြော၍ခွင့်ပြုအပ်သနည်း၊) ဒိဝသေ ဒိဝသေ– နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၊ ဘောဇနံ နာမ–ဤမျှလောက် မည်သော အသီးကို၊ ခါဒထ– ခဲစားကြကုန်တော့၊ ဣတိ– ဤသို့ပြော၍၊ (အနုညာတံ ဟောတိ)၊ [တစ်နေ့၌ သင့်အတွက် အသီးမည်မျှ စားနိုင်၏–ဟု ခွင့်ပြုထားအုံ–ဟူလို၊] တဒေဝ– ထိုမျှလောက် ခွင့်ပြုအပ်သော အသီးကိုသာ၊ တေ– ထိုခြံစောင့်တို့သည်၊ ဒါတုံ– ပေးခြင်းငှာ၊ ဝါ– ပေးခွင့်ကို၊ လဘန္တိ– ကုန်၏၊ တတော– ထို ခွင့်ပြုအပ်သော အသီးထက်၊ ဥတ္တရိ– အလွန်၊ တေသံ– ထိုခြံစောင့်တို့သည်၊ ဒဒန္တာနံပိ– ပေးပါကုန်သော်လည်း၊ ဂဟေတုံ နေ ဝဋ္ဋတိ။

☰ ပန–ကား၊ ယော–အကြင် ဒါယကာသည်၊ အာရာမံ–ကို၊ ကေဏိယာ–ဝယ်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ–ယူပြီး၍၊[ခြံရှိသစ်သီးအားလုံးကိုဝယ်ယူပြီး၍၊] သံဃဿ–၏၊ စတုပ္ပစ္စတ္ထာယ– ငှာ၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍမေဝ– အပ်သော ဘဏ္ဍာကိုသာ၊ ဒေတိ– ၏၊ အယံ– ဤသူသည်၊ [ခြံရှိသစ်သီးအားလုံး, ဝယ်ယူထားသူသည်– ဟူလို၊] ဗဟုကမ္ပိ– များသောအသီးကိုလည်း၊ ဒါတုံ လဘတိ၊ စေတိယဿ– အား၊ ပဒီပတ္ထာယ ဝါ– ဆီမီးအကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍဖုလ္လပဋိသင်္ခရဏတ္ထာယ ဝါ–ကျိုးပေါက်ပဲ့ရွဲ့သော အရပ်ကို ပြင်ဆင်ခြင်း

အကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ဒိန္နော–သော၊ အာရာမော–ကို၊ ပဋိဂ္ဂိတဗျော–၏၊ ဝေတန်–ကို၊ ဒတ္တာပိ, ဂဂ္ဂါပေတဗျော–၏၊ ပန–ဆက်၊ ဘွေ–ဤခြင်္ဂ၊ ဝေတနဋ္ဌ–ကိုလည်း၊ စေတိယသန္တကမ္မိ–စေတီ၏ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ သံဃသန္တကမ္မိ– ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဤစကားနှင့် စပ်၍ ဓမ္မသန္တကဖြင့် ဗုဒ္ဓပူဇာကိုလည်းကောင်း, ဗုဒ္ဓသန္တကဖြင့် ဓမ္မပူဇာကိုလည်းကောင်း ပြုကောင်း– မပြုကောင်း ပြဿနာထုတ်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်မှာ "ဓမ္မကာယ" ဟုလည်း အမည်တော် ရှိသောကြောင့် အပ်၏–ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်၊] ဘေမ္မိအာရာမံ–ဤစေတီအားလျှောအပ်သော ခြံကိုလည်း၊ ဝေတဏေန–ဖြင့်၊ တတ္ထေဝ–ထိုခြင်္ဂပင်၊ ဝသိတ္တာ–၍၊ ရက္ခန္တာနဋ္ဌ–စောင့်ရှောက်ကုန်သော ခြံစောင့်တို့၏လည်းကောင်း၊ ကေဏိယာ–ဖြင့်၊ ဂဟေတ္တာ, ကပ္ပိယ ဘဏ္ဍာဒါယကာနဋ္ဌ– အပ်သောဘဏ္ဍာကို ပေးလှူသူတို့၏ လည်းကောင်း၊ တတ္ထဇာတကဖလဒါနံ– ထိုခြင်္ဂဖြစ်သောအသီးကို ပေးခြင်းကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။

အမ္မပါလကာဒိဝတ္ထူသု– အမ္မပါလက အစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌၊ အနာပတ္တိ၊ ပေ၊ ဒါနေတိဇွေ–ဤပါဌ်၌၊ ကတရံ–အဘယ်မျှလောက်သော၊ ဂေါပကဒါနံ–ဂေါပက၏ပေးခြင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်သနည်း၊ ကတရံ–သော၊ (ဂေါပကဒါနံ) နဝဋ္ဋတိ– နည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ ဘာဝ– မဟာပဒုမထေရ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော) မဟာသုမတ္ထေရော–သည်၊ အာဟ၊ (ကိံ)၊ ဘွေကံ–ဤမျှလောက်သော အသီးကို၊ ဒိဝသေ ဒိဝသေ–၌၊ ဂဏှ– ယူတော့၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ ယံ–အကြင်သစ်သီးသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဂေါပကဿ–အား၊ ပရိစ္စဇိဿတိ ဒိန္နံ ဟောတိ၊ တဒေဝ– ထိုပိုင်းဖြတ်၍ ပေးအပ်သော သစ်သီး သည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ တကော– ထိုသစ်သီးထက်၊ ဥတ္တရိနဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ(အာဟ)၊ ပန–ကား၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ)၊ ဂေါပကာနံ– တို့အား၊ ပဏ္ဏံ–စာရွက်သို့၊ အာရောပေတွာ (ဝါ)– တင်၍သော်လည်းကောင်း၊[ဇွေ ကေဟိ ရက္ခေဟိ ဘွေကမေဝ ဂဟေတဗ္ဗံတိ– ဤမျှလောက်သော သစ်ပင်တို့မှ ဤမျှလောက်သာယူရမည်ဟု စာရေး၍၊] နိမိတ္တသညံ–အမှတ်သညာကို၊ ကတ္တာ ဝါ– သော်လည်းကောင်း၊ [သကေ်တံ ကတ္တာ– "မည်မျှလောက်ပေးနိုင်၏"ဟု အမှတ်အသား ပြု၍၊] ဒိန္နံ–ပေးအပ်သော သစ်သီးသည်၊ အတ္ထိကိ–ရှိသလော၊ ဇေတသံ– ဤခြံစောင့်တို့၏၊ ဟတ္ထေ– ၌၊ ဝိသဋ္ဌကဿ– စွန့်လွှတ်အပ်သော သစ်သီး၏၊ ဝါ– ကို၊ ဇေတ– ဤခြံစောင့်တို့သည်၊ ဣဿရာ– အစိုးရတို့တည်း၊

တသ္မာ, ယံ– အကြင်သစ်သီးကို၊ တေ– ထိုခြုံစောင့်တို့သည်၊ ဒေန္တိ–ကုန်၏၊ တံ– ထိုသစ်သီးသည်၊ ဗဟုကမ္မိ– အများသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ (အာဟ)၊ ပန– ဝါဒန္တရကား၊ ကုရုန္ဒဋ္ဌကထာယံ– ၌၊ ဝုတ္တံ၊ (ကိံ)၊ မနုဿာနံ– တို့၏၊ အာရာမံ ဝါ– ကိုလည်းကောင်း၊ အညံ– သော၊ ဖလာဖလံ ဝါ– ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရကာ–သူငယ်တို့သည်၊ [တေသံ ပုတ္တနတ္ထာဒယော ဒါရကာ၊ အညေပိ ယေကေစိ ဂေါပကာ ဟောန္တိ၊ တေ သဗ္ဗေ ဝုတ္တာ၊] ရက္ခန္တိ–စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်၏၊ တေဟိ–ထိုအစောင့်တို့သည်၊ ဒိန္နံ– ပေးအပ်သော သစ်သီးသည်၊ ဝဋ္ဋတိ– အာဟာရာပေတွာပန– ဆောင်စေ၍ကား၊ ဝါ– အယူခိုင်း၍ကား၊ နဂဟေတဗ္ဗံ။

ပန–ကား၊ သံဃိကေ–သံဃာ့ဥစ္စာ၌လည်းကောင်း၊ စေတိယန္တိကေစ–၌လည်းကောင်း၊ ကေဏိယာ ဂဟေတွာ, ရက္ခန္တိ သေဝ–စောင့်ရှောက်သော ဒါယကာ၏သာ၊ ဒါနံ–သည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဝေတနေန–ဖြင့်၊ ရက္ခန္တိ သစ–စောင့်ရှောက်သော ဒါယကာ၏ကား၊ အတ္တနော– ၏၊ ဘာဂမတ္တံ– ကို၊ (ဒါနံ)ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝုတ္တံ) ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ ယံ–အကြင်သစ်သီးကို၊ ဂိဟီနံ–တို့၏၊ အာရာမရက္ခကာ–ခြံစောင့်တို့သည်၊ ဘိက္ခူနံ–တို့အား၊ ဒေန္တိ–ကုန်၏၊ ဧတံ–ဤသစ်သီးသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဘိက္ခုသံဃသ–၏၊ အာရာမဂေါပကာ–ခြံစောင့်တို့သည်၊ ယံ–အကြင်သစ်သီးကို၊ အတ္တနော–၏၊ ဘတိ ယာ–အခဖြင့်၊ ခဏ္ဍောတွာ– ပိုင်းဖြတ်၍၊ ဒေန္တိ– ကုန်၏၊ ဧတံ–ဤသစ်သီးသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [သူ့အခထဲမှ လျှလျှင် အပ်၏၊] ယောပိ–အကြင်လူသည်လည်း၊ ဥပမှာရာမံ ဝါ– ထက်ဝက်သောခြံကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကေစိဒေဝ– အချို့သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ရက္ခေဝါ–တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘတိံ–ကို၊ လဘိတွာ–၍၊ ရက္ခတိ၊ တသ္သာပိ–လူ၏လည်း၊ အတ္တနော–၏ ဥ ပတ္တရက္ခတော ယေဝ–ရောက်အပ် ရအပ်သော သစ်ပင်မှသာလျှင်၊ ဒါတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကေဏိယာ–ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ရက္ခန္တိ သ ပန–စောင့်ရှောက်သူ၏ ကား၊ သဗ္ဗမ္ပိ–အလုံးစုံကိုလည်း၊ (ဒါတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ဧတံ သဗ္ဗံ– ဤအလုံးစုံသော စကားသည်၊ [အဋ္ဌကထာ ၂ စောင်လုံး၏ စကားသည်၊] ဗျဉ္ဇနတော–သဒ္ဒါအားဖြင့်၊ နာနံ–ထူး၏၊ အတ္ထတော–အားဖြင့်၊ ဧကမေဝ–တစ်မျိုးတည်းသာတည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အဓိပ္ပာယံ–ကို၊ ဥတ္တာ–၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–ယူထိုက်၏။

ဒါရုဝတ္ထုမ္ဟိ- ၌၊ တာဝကာလိကော အဟံ ဘဂဝါတိ- ဘဂဝါဟူသော စကားကို၊ (ဝုတ္တံ၌စပ်၊) တာဝကာလိက စိတ္တော အဟံ ဘဂဝါတိ- ဘဂဝါ ဟူ၍၊ ဝတ္တုကာမေန- လျှောက်လိုသည်၊ (ဟုတ္တာ- ၍၊ ဝါ- လျက်၊) ဝုတ္တံ- လျှောက်အပ်ပြီ၊ ["တာဝကာလိကော- တာဝကာလိကစိတ်ရှိပါ၏" ဟု ပါဠိတော်၌ပေး၊ စိတ္တပုဒ်ကြောင့်သည်- ဟူလို၊] တာဝကာလိကစိတ္တောတိ- စိတ္တော ဟူသောပါဠိ၌၊ [ဝုတ္တံ ဟောတိ၌စပ်၊] ပုန, အာဟရိတ္တာ- ဆောင်၍၊ ဒဿာမိ- ပေးအံ့၊ (တစ်နည်း) ပုနာဟရိတ္တာ ဒဿာမိ- ပြန်ပေးအံ့၊ အဟံ- တပည့်တော်သည်၊ ဣတိဧဝံ စိတ္တော- ဤသို့သောစိတ်ရှိပါ၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တာဝကာလိကေ အနာပတ္တိတိ- ဟူ၍၊ အာဟ- မိန့်တော်မူပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤဒါရုဝတ္ထုဌာန်၊ အယံ-ကား၊ ပါဠိမုတ္တက ဝိနိစ္ဆယော-ပါဠိတော်မှ အလွတ်ဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ သံဃော- သည်၊ ဥပေါသထာဂါရံဝါ- ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဘောဇနသာလံဝါ- ဆွမ်းစားကျောင်းမူလည်းဖြစ်သော၊ သံဃိကံ- သော၊ ကမ္မံ- အလုပ်ကို၊ သစေ ကာရေတိ- အကယ်၍ပြုစေအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊တတော-ထိုသစ်အဆောက် အအုံမှ၊ အာပုစ္ဆိတ္တာ-ပန်ပြော၍၊ တာဝကာလိကံ- ထိုသုံးစွဲရာကာလပတ်လုံး ယူအပ်သည် မည်လောက်အောင်၊ ဝါ-အခိုက်အတန့်မျှ၊ ဟရိတဗ္ဗံ-ဆောင်ယူနိုင်၏၊ [ယထာဝုတ္တ ဥပေါသထာဂါရာဒိ ကရဏတ္ထာယ ထပိတဒါရုသမ္ဘာရတော၊ အာပုစ္ဆိတ္တာတိ ကာရကသံဃံ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊] ပန-ဆက်၊ သံဃိကော, ယော ဒဗ္ဗသမ္ဘာရော-အကြင် သစ်သားအဆောက်အအုံသည်၊ အဂုတ္တော-မလုံခြုံစေအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဒေဝေ-မိုးသည်၊ ဝဿန္တေ-ရွာလတ်သော်၊ တေမေတိ- စိုစွတ်၏၊ အာတပေန-နေပူကြောင့်၊ သုက္ခတိ-ခြောက်၏၊ တံ သဗ္ဗမ္ပိ- ထိုအလုံးစုံသော သစ်သားအဆောက်အအုံကိုလည်း၊ အာဟရိတ္တာ-ဆောင်၍၊ [အနာပုစ္ဆိတ္တာပိ တာဝကာလိကံ အာဟရိတ္တာ-သံဃာကို မပန်ဘဲလည်း အခိုက်အတန့်မျှ ဆောင်ယူ၍၊] အတ္တနော, အာဝါသေ-ကျောင်း၌၊ ကာတုံ- ၄ာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သံဃော-ကို၊ ဝါ-သည်၊ အာဟရာပေန္တော-ပြန်၍ ဆောင်စေလတ်သော်၊ အညေန- သုံးအပ်ပြီးသောသစ်သားမှအခြားသော၊ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေန ဝါ-သစ်သားအဆောက်အအုံဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မူလေနဝါ-တန်ရာတန်ဖိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သညာပေတဗ္ဗော-နားလည်စေထိုက်၏၊ ဝါ-အစားပြန်ပေးထိုက်၏၊ [အစားပေးခြင်းကိုပင် "သညာ ပန"ဟု ဆို၏၊ သံဃာက မဆောင်စေသော်လည်း အစား ပေးရမည်သာ၊ အဟာရာပေန္တောတိ ဧတ္ထ အနာဟရာပေန္တေပိ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊] သညာပေတုံ- သိစေခြင်း၄ာ၊ ဝါ- အစားပေးခြင်း၄ာ၊ သက္ကာ-စွမ်းနိုင်သည်၊ စေ နု ဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)

ဘန္တေ–တို့၊ သံဃိကေန– သံဃာ့ဥစ္စာဖြင့်၊ ကတံ– ပြုအပ်ပြီးသောကျောင်းကို၊ သံဃိက ပရိဘောဂေန– သံဃာ့ပစ္စည်းကို သုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဋထ– သုံးစွဲကြ ပါကုန်၊ ဣတိ– သို့၊ ဝတ္တာဗ္ဗံ– လျှောက်ရာ၏၊ သေနာသနဿပန– ကျောင်း၏ကား၊ ဝါ– ကိုကား၊ အယမေဝဘိက္ခု– ဤရဟန်းသည်သာ၊ ဣဿရော– အစိုးရသူတည်း၊ [သူ့ကို အခြားရဟန်းများကဲ့သို့ တစ်နေရာစာ ပေးထားရမည်၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်သော်လည်း သူ့ကို ထိုကျောင်းမှ ထွက်သွားစေဖွယ်မလို– ဟူလို၊] ပါသာဏတ္ထမ္ဘော ဝါ– ကျောက်တိုင်သည်သော် လည်းကောင်း၊ ရုက္ခတ္ထမ္ဘော ဝါ– သစ်သားတိုင်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ကဝါဋံဝါ– တံခါးရွက်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါတပါနံ ဝါ– လေသောက်ပြတင်းသည်သော် လည်းကောင်း၊ သစေ နပ္ပဟောတိ– အကယ်၍ မလောက်အုံ့၊ [ကျောင်းဆောက်ရာ၌ မလောက်အုံ့၊] (ဧဝံသတိ)၊ သံဃိကံ– သံဃာ့ဥစ္စာကို၊ တာဝ ကာလိကံ– အခိုက်အတန့်မျှ၊ အာဟရိတ္တာ– ပြီး၍၊ ပဋိပါကတိကံ– ပင်ကိုယ် သဘောအတိုင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကာတုံ၊ [အစားပြန်ပေးမှုကိုပြုခြင်းငှာ– ဟူလို၊] ဝဋ္ဋတိ၊ အညေသုပိ– ကုန်သော၊ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေသု–တို့၌၊ ဧသ နယော၊ ဣတိ– ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ (ပါဠိမုတ္တာက ဝိနိစ္ဆယော– တည်း၊)

ဥဒကဝတ္ထုသ္မိံ– ဥဒကဝတ္ထု၌၊ ယဒါ, ဥဒကံ– သည်၊ ဝါ– ကို၊ ဒုလ္လဘံ– ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ယောဇနတောပိ– တစ်ယူဇနာမှ လည်းကောင်း၊ အမှယောဇနတောပိ– ယူဇနာဝက်မှလည်းကောင်း၊ အာဟရိယတိ– ဆောင်ယူအပ်၏၊ [ဒုလ္လဘံကို ထပ်ဖွင့်သည်၊] ဧဝရူပေ– သော၊ ပရိဂ္ဂဟိတ– ဥဒကေ– သိမ်းဆည်းအပ်သောရေရှိရာအခါ၌၊ အဝဟာရော (ဟောတိ)။ အာဟာရိယတောဝါ– အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ပေါက္ခရဏီအာဒိသု– ရေကန် အစရှိသည်တို့၌၊ ဌိတတောဝါ– တည်သည် မူလည်းဖြစ်သော၊ ယတောပိ– အကြင်ရေမှလည်း၊ ကေဝလံ– မဟာပရိဘောဂမဘက် သက်သက်၊ ယာဂုဘတ္တံ– ယာဂုထမင်းကို၊ သမ္ဘာဒေန္တိ–ပြီးစေကြကုန်၏၊ ဝါ–

ယတောပိ၊ ပေ၊ သမ္ဘာဒေန္တိ။ ။ ယောဇနာ၌ "ယတောပိ (ဥဒကတော) သမ္ဘာဒေန္တိ"ဟု လည်းကောင်း, အာဟာရိယတော ဝါ ဌိတတော ဝါတိ ပဒဒွယံ ယတောတိ ပဒဿ ဝိသေသနံ" ဟု လည်းကောင်း ရှိသောကြောင့် ထိုအတိုင်း အနက်ပေးသည်၊ "အာ+ဟရ–ဏျ" ဖြစ်၍ "အာဟာရိယတော"ဟု ဟာ၌ ဝုဒ္ဓိရှိရမည်၊ "အာဟာရေန–ဆောင်ယူခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ–ဖြစ်စေအပ်သော ရေတည်း၊ အာဟာရိမံ–ရေ" ဟု ကြို၍ "အာဟာရိ မတော"ဟု ရှိသော ပါဋ္ဌ၌လည်း အာ၌ ဝုဒ္ဓိပင်၊ "ဆောင်အပ်" ဟူသည် ယူဇနာဝက် စသည်ဝေးသောခရီးမှ ခဲယဉ်းစွာ ဆောင်ယူအပ်ခဲ့သော ရေတည်း။

ချက်ကြကုန်၏၊ ပါနီယပရိဘောဂဠ-သောက်ရေ သုံးရေကိုလည်း၊ ကရောန္တိ-ကုန်၏၊ အည်-သော၊ မဟာပရိဘောဂံ-များများစားစား သုံးစွဲခြင်းကို၊ နု (ကရောန္တိ)၊ [ရေချိုးခြင်းစသည်ကို မပြုကြ-ဟူလို၊] တမ္မိ-ထိုသံဃာကရေကိုလည်း၊ ထေယျ စိတ္တေန ဂဏှတော အဝဟာရော (ဟောတိ)၊ ပန-ကား၊ ယတော-အကြင် ရေကန်မှ၊ ဧကံ (ဃဋံ) ဝါ-ရေတစ်အိုးစာကို သော်လည်းကောင်း၊ ဒွေ ဃဋေ ဝါ-ရေ ၂ အိုးစာတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ, အာသနံ-ကို၊ ဓောဝိတုံ-ဆေးခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ စိဝရံ-ကို၊ ဓောဝိတုံ-ဖွပ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဗောဓိရုက္ခေ-တို့ကို၊ သိဉ္စိတုံ-လောင်းခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဥဒကပုဏ္ဏံ-ရေဖြင့် ပူဇော်မှုကို၊ ကာတုံ-လည်းကောင်း၊ [စေတိယ ဌာနေသု- စေတီတော်ရှိရာအရပ်တို့၌၊ ဥဒကသိဉ္စနံ- ရေသပ္ပာယ်ခြင်း၊] ရဇနံ-ဆိုးရည်ကို၊ ပစိတုံ- လည်းကောင်း၊ လဗ္ဘတိ၊ တတ္ထ- ထိုရေကန်စသည်တို့၌၊ သံဃဿ-၏၊ ကတိကဝသေနေဝ-ကတိကဝတ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ပြုကျင့်ရာ၏၊ အတိရေကံ-ကို၊ဂဏှန္တော-ယူသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ မတ္တိကာဒိနိ-တို့ကို၊ ထေယျစိတ္တေန-ဖြင့်၊ [ပျက်စီးစေလိုသောစိတ်ဖြင့်၊] ပက္ခိပန္တော ဝါ-ထည့်သောရဟန်းကို လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍံ အဂ္ဃါပေတွာ ကာရေတဗ္ဗာ၊ အာဝါသိကာ, ကတိကဝတ္တံ- ကို၊ ဒဠ္ဠံ- တင်းကျပ်စွာ၊ သစေ ကရောန္တိ၊ အညေသံ- အခြားရဟန်းတို့အား၊ ဘဏ္ဍာကံ- ဘဏ္ဍာကလေးကို၊ ဓောဝိတုံ ဝါ- လည်းကောင်း၊ ရဇိတုံ ဝါ- လည်းကောင်း၊ (သစေ) နဒေန္တိ၊ အတ္တနာ ပန-မိမိတို့ကား၊ အညေသံ-အခြားသော အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည်၊ အပသဿန္တာနံ- ကုန်စဉ်၊ ဂဟေတွာ, သဗ္ဗံ- အလုံးစုံသော ဖွပ်မှု ဆိုးမှုစသည်ကို၊ (သစေ) ကရောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေသံ- ထိုအာဝါသိက ရဟန်းတို့၏၊ ကတိကာယ- ၌၊ နု ဌာတဗ္ဗံ- မတည်ရာ၊ ဝါ- တည်ဖွယ်မလို၊ ယတ္တကံ-အကြင်မျှလောက်သော ပစ္စည်းကို၊ တေ-ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့သည်၊ ဓောဝန္တိ-ဆေးလျှော်ကြကုန်၏၊ တတ္တကံ-ထိုမျှလောက်သောပစ္စည်းကို၊ ဓောဝိတဗ္ဗံ-နိုင်၏၊ သံဃဿ-၏၊ ဒွတ္တိသော-ကုန်သော၊ ပေါက္ခရဏီယော ဝါ-တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒကသောဏ္ဍိယော ဝါ-ရေအိုင်တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောန္တိ၊ တတ္ထ- ဤရေကန်၌၊ ဝါ- ဤရေအိုင်၌၊ နှာယိတဗ္ဗံ- ရေချိုးရာ၏၊ ဣတော- ဤရေကန်မှ၊ ပါနီယံ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဣဒေ- ဤရေကန်၌၊ သဗ္ဗပရိဘောဂေါ- အလုံးစုံ သုံးစွဲခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ဣတိ-သို့၊ ကတိကာ စ-ကိုလည်း၊ ကတာ-သည်၊ (သစေ ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကတိကဝတ္တေနေဝ, သဗ္ဗံ- ကို၊ ကာတဗ္ဗံ- ပြုရာ၏၊ ဝါ- ပြုရမည်၊ ယတ္ထ-အကြင် ကျောင်းတိုက်၌၊ ကတိကာ နတ္ထိ၊ တတ္ထ-ထို ကျောင်းတိုက်၌၊

သဗ္ဗပရိဘောဂေါ– အလုံးစုံသော သုံးစွဲခြင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ– ၏၊ ဣတိ– အပြီးတည်း။

မတ္တိကာဝတ္ထုသ္မိं– မတ္တိကာဝတ္ထုဌာ၌၊ ယတ္ထ– အကြင်အရပ်၌၊ မတ္တိကာ– မြေညက်သည်၊ ဝါ– ကို၊ ဒုလ္လဘာ– သည်၊ ဟောတိ၊နာနပွကာရာ–အထူးထူး သော အပြားရှိကုန်သော၊ ဝဏ္ဏမတ္တိကာ ဝါ– အဆင်းရှိ**သော** **မြေ**ညက်တို့ကို မူလည်း၊ အာဟရိတ္တာ– ဆောင်ယူ၍၊ ထပိတာ– ထား**အပ်** ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ တတ္ထ– ထိုအရပ်၌၊ ထောကာပိ– အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော မြေညက်သည်၊ [ပိသဒ္ဒါ ဂရဟာဇောတက၊] ပဋ္ဌမာသကံ– ၅ ပဲကို၊ အဋ္ဌတိ– ထိုက်တန်၏၊ တသ္မာ, တသ–ထိုရဟန်း၏၊ [ပါဠိတော်၌လာသော ရဟန်း၏– ဟူလို၊] ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန– ဆက်၊ သံဃိကေ– သံဃာ့ဥစ္စာ ဖြစ်သော၊ ကမ္မေ– အလုပ်သည်လည်းကောင်း၊ စေတိယကမ္မေစ– စေတီ၏ အလုပ်သည် လည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌိတေ– သော်၊ သံဃံ, အာပုစ္ဆိတ္တာဝါ– ပန်ပြော၍သော် လည်းကောင်း၊ တာဝကာလိကံ ဝါ– အခိုက်အတန့်သော် လည်းကောင်း၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ သုဓာယပိ– အက်တော်၌လည်းကောင်း၊ စိတ္တကမ္မဝဏ္ဏေသုပိ– ဆန်းကြယ်စွာ ပြုကြောင်းဖြစ်သော အဆင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဧသေဝ

နယော၊ တိဏဝတ္ထူသု– တိဏဝတ္ထုတို့၌၊ ဗျာပိတ တိဏေ– မီးလောင်စေ အပ်သော မြက်၌၊ ဝါ– မီးရှို့အပ်သော မြက်၌၊ ဌာနာစာဝနသ– ဌာနာစာဝ နဏ၏၊ အဘာဝါ– မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ပန– ထိုသို့ပင်ဒုက္ကဋ် အာပတ်သာ ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ ဟောတိ၊ သံဃော– သည်၊ တိဏဝတ္ထုံ– မြက်ခင်းကို၊ [သက်ကယ်မြက်ပေါက်ရာ မြက်ခင်းကို ဆိုလိုသည်၊] ဧဂ္ဂိတ္တာ– စောင့်ရှောက်၍၊ သံဃိကံ–သော၊ အာဝါသံ–ကျောင်းကို၊ ဆာဒေတိ– မိုး၏၊ ပုန– တစ်ဖန်၊ ဝါ– နောက်ထပ်၊ ကဒါစိ– တစ်ရံတစ်ခါ၌၊ ဧဂ္ဂိတုံ, နသက္ကောတိ–မစွမ်းနိုင်အုံ၊ [အခွင့်အခါ မသင့်၍ မစောင့်ရှောက်နိုင်အုံ– ဟူလို၊] အထ–ထိုအခါ၌၊ အညော ဧကော, ဘိက္ခု–သည်၊ ဝတ္တသီသေန–ကျင့်ဝတ်ကို အဦးပြုသဖြင့်၊ ဧဂ္ဂတိ– အုံ၊ [ကေဝလံ သဒ္ဓါယ၊ နဝေတနာဒိ အတ္ထာယ– သဒ္ဓါတရားဖြင့် စောင့်ရှောက်မှုကို "ဝတ္တသီသ" ဟု ဆိုလိုသည်၊] ဧတံ– ဤ မြက်ခင်းသည်၊ သံဃဿေဝ–သံဃာ၏ဥစ္စာသာတည်း၊ (ဝတ္တသီသေန–ဖြင့်၊) နော စေ ဧဂ္ဂတိ– အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သံဃေန–သည်၊ ဧကော ဘိက္ခု, ဝတ္တဗ္ဗော– ပြောဆိုထိုက်၏၊ (ကိံ)၊ ဧဂ္ဂိတ္တာ–၍၊ ဒေဟိ–ပေးပါလော့၊ [တစ်စုံတစ်ခုပေးခြင်း ကို ရည်ရွယ်၍ "ဒေဟိ" ဟု ဆိုသည် မဟုတ်၊ အစောင့်ခိုင်းခြင်းကိုပင် "ဧဂ္ဂိတ္တာ ဒေဟိ" ဟု ဆိုသည်၊] ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗော)၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊

ဘာဂံ– မိမိ၏ အဖို့ကို၊ စေ ဣစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘာဂံ– ကို၊ ဒတ္တွာပိ၊ ဧဂ္ဂါပေတဗ္ဗံ–စောင့်ရှောက်စေထိုက်၏၊ ဘာဂံ–ကို၊ သစေ ဝ မေတိ–အကယ်၍ တိုးစေအုံ၊ (တိုး၍ တောင်းအုံ၊) ဒါတဗ္ဗမေဝ–ပေးရမည်သာ၊ ဝမေတိယေဝ–ထပ်၍ပင် တိုးတောင်းပြန်အုံ၊ [ရမှန်းသိ၍ ထပ်ပြီး တိုးတောင်းလျှင်–ဟူလို၊] ဂစ္ဆ– သွားပါလော၊ [နှင်ထုတ်သည် မဟုတ်, "သွား၍စောင့်ရှောက်ပါ" ဟု ဆိုလိုသည်။] ဧဂ္ဂိတ္တာ, သဗ္ဗံ– ကို၊ ဂဟေတ္တာ, အတ္တနော– ၏၊ သန္တကံ– သော၊ သေနာသနံ– ကို၊ ဆာဒေဟိ– မိုးပါလော၊ ဣတိ– သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ကသ္မာ–နည်း၊ နဒ္ဒေ– (အစောင့်မရှိ၍) ပျက်စီးလတ်သော်၊ အတ္ထော– အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ (တသ္မာ– တည်း၊) ပန– ဆက်၊ ဒဒန္တေဟိ– ပေးသော ရဟန်းတို့သည်၊ သဝတ္ထုကံ– တည်ရာ မြေနှင့်တကွ၊ [သဟဘူမိယာ၊] နဒ ဒါတဗ္ဗံ၊ (ဝတ္ထု–တည်ရာ မြေသည်၊) ဂရုဘဏ္ဍံ– ဂရုဘဏ်သည်၊ ဟောတိ၊ တိဏမတ္တံပန–မြက်မျှကိုကား၊ ဒါတဗ္ဗံ– နိုင်၏၊ [သက်ကယ်မြက်သည် စောင့်ရှောက်ထားလျှင် ဂရုဘဏ်တည်း၊ ဤ နေရာ၌ကားစောင့်ရှောက်သူမရှိ၍ ဂရုဘဏ် မဟုတ်သော ကြောင့် ပေးကောင်းသည်။] တသ္မိံ– ထိုရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ဆာဒေန္တေ– သော်၊ ပုန သံဃော ဧဂ္ဂိတုံ, စေ ပဟောတိ– အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တုံ မာဧဂ္ဂိ– မစောင့်ရှောက်လင့်တော့၊ သံဃော ဧဂ္ဂိသတိ, ဣတိ– သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဣတိ– တည်း။

မဏ္ဍာဒီနိ– မဏ္ဍအစရှိကုန်သော၊ သတ္တ ဝတ္ထူနိ– တို့သည်၊ ပါဏဒုဗ္ဗေ၊ ပန– ဆက်၊ ပါဏိယံ–ပါဏိတော်၌၊ အနာဂတမ္ပိ–မလာသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပါသာဏတ္ထမ္ဘံ၀ါ– ကို သော်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခတ္ထမ္ဘံ ၀ါ– ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အညံ– သော၊ ကိဉ္စိ– သော၊ ပါဒဋ္ဌနကံ၀ါ– တစ်မတ်တန်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဟရန္တေ သ–၏၊ ပါရာဇိကမေ၀–သာတည်း၊ ပဓာနဃရာဒီသု–ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဆဋ္ဌိတပတိတာနံ–စွန့်ပစ်အပ်ကုန်,ပြိုကျကုန်သော၊ ပရိဝေဏာဒီနံ– ပရိဝုဏ် အစရှိသည်တို့၏၊ ကုဋ္ဌမ္ပိ– ကျောင်း၏ နံရံကိုလည်းကောင်း၊ ပါကာရမ္ပိ–အကာအရံ တံတိုင်းကို လည်းကောင်း၊ [ကုဋ်ဆံ တိဂေဟာဘိတ္တိ ပါကာရံ၊] ဘိန္ဒိတ္တာ–ဖျက်၍၊ ဣဋ္ဌကာဒီနိ– အုတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ အ၀ဟရန္တေ သဘပိ–ဆောင်ယူသော ရဟန်း၏ လည်း၊ ဧသေ၀နယော၊ ကသ္မာ–နည်း၊ သံဃိကံ နာမ–သည်၊ ကဒါစိ–၌၊ အဗ္ဘာ၀သန္တိ– စိုးအုပ်၍နေကြကုန်၏၊ ကဒါစိ– ၌၊ နအဗ္ဘာ၀သန္တိ–စိုးအုပ်၍ မနေကြကုန်၊ တသ္မာ–တည်း၊ ပစ္ဆန္တေ– တိုင်းပြည်၏အစွန်အဖျားဌ၊ စောရဘယေန– သူပုန်ဘေးကြောင့်၊ ဧနပဒေ–ဧနပုဒ်သည်၊ ဝုဋ္ဌဟန္တေ–ထွက်သွားလတ်သော်၊ ဆဋ္ဌိတ၀ိဟာရာဒီသု–တို့ဌ၊

ကိဉ္စိ–သော၊ ပရိက္ခာရံ–ကို၊ ဟရန္တ သဟပိ ဧသေဝနယော၊ ပန–ဆက်၊ ယေ–အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ တတော–ထိုစွန့်ပစ်အပ်သောကျောင်းမှ၊ တာဝကာလိကံ–မျှ၊ ဟရန္တိ–ကုန်၏၊ ပုန, အာဝါသိကေသုစ–တို့သည်လည်း၊ ဝိဟရန္တေသု–ပြန်နေလတ်ကုန်သော်၊ ဘိက္ခု– အာဝါသိက ရဟန်းတို့သည်၊ အာဟရာပေန္တိ–ပြန်ဆောင်စေကုန်အံ့၊ ဒါတဗ္ဗံ– ပြန်ပေးရာ၏၊ တတော– ထို စွန့်ပစ်အပ်သော ကျောင်းမှ၊ အာဟရိတ္တာ, သေနာသနံ– ကို၊ ကတံ– ပြီးသည်၊ သစေပိဟောတိ–အကယ်၍ မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ [သာမန္တ ဂါမဝါသိဟိဘိက္ခုဟိ–အနီးရွာနေ ရဟန်းတို့သည်၊ ဆဋ္ဌိတဝိဟာရတော ဒါရုဒါရုသမ္ဘာရာဒီ အာဟရိတ္တာ၊ ပေ၊ ဟောတိ၊] (ဧဝံသတိပိ)၊ တံဝါ–ထိုယူထားအပ်သော ပစ္စည်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ တဒဋ္ဌနကံ ဝါ–ထိုယူထားအပ်သောပစ္စည်း၏ တန်ဖိုးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ–ပြန်ပေးရမည်သာ၊ ပုန, အာဂမိဿာမ– ပြန်လာကုန်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့၊ အာလယံ–ကို၊ အစ္ဆိန္နိတ္တာ– မဖြတ်မူ၍၊ ဧနပဒေသု– ဧနပုဒ်တို့သည်၊ ဝုဋ္ဌိတေသု– ကုန်လတ်သော်၊ ဂဏသန္တကံ ဝါ– ဂိုဏ်း၏ဥစ္စာသည် သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကံ ဝါ– ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဂဟိတံ–ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တေ–ထိုဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စေ အနုဇာနန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပဋိကမ္မေန–အစားပြုခြင်းဖြင့်၊ ကိစ္စံ–ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ [ခွင့်ပြုလျှင် အစားပေးဖွယ် မလို–ဟူလို၊ ခွင့်မပြုလျှင်ကား အစား ပေးရပေလိမ့်မည်၊] သံဃိကံပန– သံဃာ့ဥစ္စာသည်ကား၊ ဂရဘဏ္ဍံ– တည်း၊ တသ္မာ, ပဋိ ကမ္မံ–ကို၊ ကတ္တဗ္ဗမေဝ– ကေန်ပြုရမည်သာ။

၁၅၇။ ဝိဟာရပရိဘောဂဝတ္ထု–ဝိဟာရပရိဘောဂဝတ္ထုသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တာဝကာလိကံ ဟရိတုန္တိ ဇတ္ထု–ဟရိတုံ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ယောဘိက္ခု– သည်၊ သံဃိကံ, မဠ္ဠံဝါ– ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌံ ဝါ–လည်းကောင်း၊ တာဝကာလိကံ–အခိုက်အတန်၊ ဟရိတ္တာ–၍၊အတ္တနော–၏၊ဖာသုကဋ္ဌာနေ–ချမ်းသာရာ အရပ်၌၊ ဧကမ္မိ(မာသံ)– တစ်လပတ်လုံး သော်လည်းကောင်း၊ ဒွေပိမာသေ– ၂ လတို့ ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ သံဃိကပရိဘောဂေန– သံဃာ့ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်နည်းဖြင့်၊ပရိဘုဉ္ဇတိ–သုံးဆောင်၏၊အာဂတာဂတာနံ–လာကုန်လာကုန်သော၊ဝုဗုတရာနံ–သီတင်းကြီး ရဟန်းတို့အား၊ ဒေတိ–ပေး၏၊ နပ္ပဋိဗာဟတိ–မတားမြစ်၊ ["သံဃိကပရိဘောဂေန ဘုဉ္ဇတိ"ကို အာဂတာဂတာနံ စသည်ဖြင့် ထပ်ဖွင့်သည်၊] တသ–ထိုရဟန်း၏၊ တသ္မိံ–ကိုညောင်စောင်းအင်းပျဉ်သည်၊

နဒ္ဒေပိ– ပျက်စီးသော်လည်းကောင်း၊ ဇိဏ္ဏေပိ– ဆွေးမြည့်သော်လည်း ကောင်း၊ စောရာဝဟဒ္ဒေပိ– ခိုးသူတို့ ခိုးဆောင်အပ် သော်လည်းကောင်း၊ ဂိဝါ– သည်၊ နု ဟောတိ၊ ပန– ဆက်၊ ဝသိတွာ– နေပြီး၍၊ ဂစ္ဆန္တေန– သွားသော ရဟန်းသည်၊ ယထာဌာနေ– တည်မြဲတိုင်းသော အရပ်၌၊ ထပေတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ပန– ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန– ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်နည်းဖြင့်၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ– ၏၊ အာဂတာ ဂတာနံ, ဝုမ္ဗတရာနံ– သီတင်းကြီး ရဟန်းတို့အား၊ နဒေတိ– မပေး၊ တသ္မိံ– ထိုညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သည်၊ နဒ္ဒေ– ပျောက်ပျက်လတ်သော်၊ တဿ–ထို ရဟန်း၏၊ ဂိဝါ ဟောတိ၊ ပန– ဆက်၊ အညံ– အခြားသော၊ အာဝါသံ– ကျောင်းသို့၊ ဟရိတွာ, ပရိဘုဥ္ဇန္တေန– သုံးဆောင်သော ရဟန်းသည်၊ တတ္ထ– ထိုအခြားကျောင်း၌၊ ဝုမ္ဗတရော– သီတင်းကြီး ရဟန်းသည်၊ အာဂန္တွာ– ၍၊ သစေ ဝုဋ္ဌာပေတိ– အကယ်၍ ထစေအုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ မယာ– တပည့်တော်သည်၊ ဣဒံ–ဤ ညောင်စောင်းကို၊ ဝါ–ဤအင်းပျဉ်ကို၊ အသုကာဝါသတော– ထိုမည်သောကျောင်းမှ၊ အာဟဋံ– ဆောင်ယူအပ်ပါပြီ၊ ဂစ္ဆာမိ– သွားပါအုံ၊ [သူက အသွားခိုင်း၍ "သွားပါတော့အုံ"ဟု ဆိုသည်၊] နံ– ထိုညောင်စောင်းကို၊ ဝါ– ထိုအင်းပျဉ်ကို၊ ပါကတိကံ– ပကတိ သဘောရှိအောင်၊ ကရောမိ– ပြုပါဦးအုံ၊ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ [ကရောဟိ–ဟု အချီုစာ၌ရှိ၏၊"အဟံ ပါကတိကံ ကရိဿာမိ"ဟူသော နောက်စကားကိုထောက်၍ ကရောမိပါ၌က ကောင်းဟန်တူသည်၊] သောဘိက္ခု– ထိုသီတင်းကြီး ရဟန်းသည်၊ အဟံ– ငါသည်၊ ပါကတိကံ–ပင်ကိုယ်သဘောရှိအောင်၊ ကရိဿာမိ–ပြုလိုက်အုံ၊ ဣတိ, သစေ ဝဒတိ– အကယ်၍ပြောအုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တဿ– ထို သီတင်းကြီးရဟန်း၏၊ ဘာရံ– တာဝန်ကို၊ ကတွာပိ– ပြု၍လည်း၊ ဂန္တုံ–ဌာ၊ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ သခေ်ပဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ဝုတ္တံ– ပြီ။

စမ္မာဝတ္ထုမ္ဟိ– စမ္မာဝတ္ထု၌၊ တေကဋ္ဌလယာဂုတိ– ဏား၊ တိလဏ္ဍုလ မုဂ္ဂေဟိဝါ– နှမ်း, ဆန်, ပဲနောက်တို့ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ တိလ တဏ္ဍုလ မာသေဟိ ဝါ– နှမ်း, ဆန်, ပဲကြီးတို့ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ တိလတဏ္ဍုလကုလတ္ထေဟိဝါ– နှမ်း, ဆန်, ပဲပိစပ်တို့ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ တိလတဏ္ဍုလ လေဟိ– တို့နှင့်၊ သဒ္ဒိ, ယံကိဉ္စိ– သော၊ ဧကံ– တစ်မျိုးသော၊ အပရဏ္ဏံ– ပဲကို၊ ပက္ခိပိတွာ– ထည့်ခတ်၍၊ တိဟိ– ၃ မျိုးတို့ဖြင့်၊ ကတာ– ပြုအပ်သော ယာဂုတည်း၊ ["တိဟိ+ကတာ တိကတာ– တိကတာယေဝ တေကဋ္ဌလာ"၊ ဏုလပစ္စည်းသက်– တကို ဌ ပြု–ဟုကြ၊]

ဧတံ– ဤယာဂုကို၊ တိဟိ–ကုန်သော၊ ဣမေဟိ– ဤနှမ်း, ဆန်, ပဲတို့ဖြင့်၊ (ကရောန္တိ၌ ကရိဏ်းစပ်၊) စတုဘာဂဥဒကသမ္ဘိန္နေ– လေးဖို့တစ်ဖို့ ရောစပ်အပ်သော၊ [စတုတ္ထဘာဂေန ဥဒကေန သမ္ဘိန္နေ၊] ခီရေ–နို့ရည်၌၊ သပ္ပိမဓုသက္ကရာဒီဟိ– ထောပတ်, ပျားရည်, သကြား အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယောဇေတွာ– ရောစပ်၍၊ ကရောန္တိကိရ– ပြုကြကုန်သတတ်၊ ရာဇဂဟဝတ္ထုမှိ– ရာဇဂဟဝတ္ထု၌၊ အတိရသကပူဝေါ– အတိရသကမုန့်ကို၊ [“အလွန် အရသာရှိသောမုန့်ဟုလည်း ပေးကြ၏၊] မဓုဂေါဠကောတိ– မဓုဂေါဠကောဟူ၍၊ (ချိုသော အရသာရှိသော မုန့်ဆုပ်ဟူ၍)၊ ဝုစ္စတိ၊ မဓုသီသကန္တိပိ– ပျားလဘို့ဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ဇတ္ထဝတ္ထုဒ္ဒယေပိ– ဤဝတ္ထု ၂ ပါ အပေါင်း၌လည်း၊ သေသံ– ကို၊ သြဒနဘာဇနီယဝတ္ထုသ္မိံ–၌၊ [ပါဠိတော်၌ “အပရသ ဘာဂံ ဒေတိ” ဟု လာသောဝတ္ထုကို ဆိုသည်၊] ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

၁၅၈။ အဋ္ဌကဝတ္ထုသ္မိံ–အဋ္ဌကဝတ္ထု၌၊ ဘေဒဝေါစာတိ–ကား၊ ဂိလာနော– မကျန်းမာသည်၊ ဟုတ္တာ, အဝေါစ၊ အာယသ္မာ ဥပါလိ ၊ပေ၊ ပက္ခေါတိ–ကား၊ အဂတိဂမနဝသေန–အဂတိလိုက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပက္ခေါ–ဘက်သားသည်၊ နဖြစ်သည်မဟုတ်၊ အပိစ–စင်စစ်ကား၊ အနာပတ္တိသည်တာယ–အနာပတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လဇ္ဇီနုဂ္ဂဟေန–လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်လိုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနယာနုဂ္ဂဟေနစ–ဝိနည်းတရားတော်ကို ချီးမြှောက်လိုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထေရော–သည်၊ ပက္ခေါ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇတ္ထု–ဤဝတ္ထု၌၊ သေသံ–သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ–သာ။

၁၅၉။ ဗာရာဏသိဝတ္ထုသ္မိံ–ဗာရာဏသီဝတ္ထု၌၊ စောရေဟိ ဥပဒ္ဒုတန္တိ–ကား၊ စောရေဟိ–သူပုန်တို့သည်၊ ဝိလုတ္တံ–လုယူအပ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပေ၊ ထပေသိတိ–ကား၊ ထေရော–အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်သည်၊ တံ ကုလံ–ထို အမျိုးကို၊ သောကသလ္လသမပ္ပိတံ– သောက တည်းဟူသော ငြောင့်သည် သက်ရောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ (သောကငြောင့် စူးသကဲ့သို့ဖြစ်၍၊) အာဝဋ္ဋန်– ရှေးရှုလူးလိမ့်နေသည်ကို၊ ဝိဝဋ္ဋန်– ထိုထိုဤဤ လူးလိမ့်နေသည်ကို၊ ဒိသွာ, တသ ကုလသ– ထိုအမျိုး၏ အပေါ်၌၊ အနုကမ္ပာယ– လျော်စွာ တုန်လှုပ်တတ်သော ကရုဏာကြောင့်၊ ပသာဒါနုရက္ခဏတ္ထာယ– ကြည်ညိုခြင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ [အရှင်မြတ်တို့သည် မိမိတို့ တတ်နိုင်တာကိုမှ မပြုကြ၊ “အတိဝိယဗဒ္ဓါ–အလွန်နှောနိုင်ကြ၏”ဟု ကြံ၍ အကြည်ညိုပျက်–အမျက်ထွက်မည်မှ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို “ပသာဒါနုရက္ခဏတ္ထာယ”ဟု ဆိုသည်၊]

ဝမ္မာနုဂ္ဂဟေန– တရားတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းအားဖြင့်၊ [တန်ခိုး ပြခြင်းဖြင့် "တရားတော်သည် ဤကဲ့သို့ အစွမ်းသတ္တိရှိသည်"ဟု တရားတော်ကို ချီးမြှောက်ရာ ရောက်သည်။] အတ္တနော–၏၊ ဣဒ္ဓိယာ–ဖြင့်၊ ပါသာဒံ– ကို၊ တေသံယေဝ ဒါရကာနံ–တို့၏ပင်၊ သမီပေ–၌၊ ဟောတု–ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ–ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာသိ–အဓိဋ္ဌာန်ပြီ၊ ဒါရကာ–တို့သည်၊ အမှာကံ–တို့၏၊ ပါသာဒေါ–တည်း၊ ဣတိ– ဤသို့၊ သဒ္ဓာနိတ္တာ– မှတ်မိ၍၊ အဘိရဟိ'သု–တက်ကြကုန်ပြီ၊ တတော– ထိုမှနောက်၌၊ ထေရော, ဣဒ္ဓိ– ကို၊ ပဋိသံဟရိ–ရုပ်သိမ်းပြီ၊ ပါသာဒေါပိ–သည်လည်း၊ သကဋ္ဌာနေယေဝ– မိမိ၏နေရာ၌သာ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ပန– ဆက်၊ ဝေါဟာရဝသေန– ပြောဆိုရိုး၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တေ ဒါရကေ၊ ပေ၊ ထပေသိတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဣဒ္ဓိဝိသယေတိ–ကား၊ ဤဒိသာယ–သော၊ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိယာ– အဓိဋ္ဌာန်တန်ခိုး၏၊ (ဝိသယေ–အရာ၌၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဝိကုဗ္ဗနဒ္ဓိ ပန– ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိသည်ကား၊ နု ဝဋ္ဋတိ၊ [ပကတိကိုယ်ကို စွန့်၍ ဆင်သဏ္ဌာန်, မြင်းသဏ္ဌာန် စသည်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးခြင်းကို "ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ"ဟု ဆိုသည်၊ ဝိ–အထူးထူးအပြားပြား (ဆင် မြင်း စသည်) ဖြစ်အောင်+ကုဗ္ဗန–ပြုကြောင်း + ဣဒ္ဓိ–တန်ခိုး၊] အဝသာနေ– ၌၊ ဝတ္ထုဒ္ဒယံ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊...သမန္တပါသာဒိကာယ–သမန္တပါသာဒိကာ မည်သော၊ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာယ–၌၊ ဒုတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ–ဒုတိယပါရာဇိက အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

ဤ တတြ–ထိုဒုတိယပါရာဇိက၌၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ အနုသာသနီ–သွန်သင်ဆုံးမ ဩဝါဒတည်း၊... အဒုတိယေန– အတူကင်းပျောက်, နှစ်ဆူ မြှောက်ရှိတော်မမူသော၊ ပရာဇိတကိလေသေန– ရှုံးစေအပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိတော်မူသော၊ ဝါ–ကိလေသာဟူသမျှတို့ကိုအောင်နိုင်တော်မူပြီးသော၊ ဇိနေန–ငါးမာရ်အောင်မြင်, ဘုရားရှင်သည်၊ ဒုတိယံ–နှစ်ပါးမြှောက်ဖြစ်သော၊ ပါရာဇိကံ–ပါရာဇိကမည်သော၊ ယံ ဣဒံ (သိက္ခာပဒံ)၊ အကြင်သို့သော ဤသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပကာသိတံ–ထင်ရှားပြတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣဓ–ဤသာသနာတော်၌၊ တေန–ထို ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်နှင့်၊ သမံ–တူသော၊ အညံ– အခြားသော၊ အနေကနယဝေါကိဏ္ဏံ–တစ်ပါးမက များစွာသောနည်းတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော၊ ဂမ္ဘီရတ္ထဝိနိစ္ဆယံ–နက်နဲသော အနက်, နက်နဲသော အဆုံးအဖြတ် ရှိသော၊ ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ရာသော၊ သိက္ခာပဒံ–သိက္ခာပုဒ်သည်၊ နု ဝိဇ္ဇတိ–မရှိ၊ တသ္မာ–ထို့ကြောင့်၊ ဝတ္ထုမှိ–စောဒနာဝတ္ထုသည်၊ ဝါ–မိမိအပြစ်ကို သံသယရှိ၍

မေးမြန်းခြင်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သြတိဏ္ဏော–သံဃာ့ ဘောင်၌သက်ရောက်လတ်သော်၊ ဝိနယညုနာ–ဝိနည်းတတ်သိပညာရှိဖြစ်သော၊ ဝိနယာနုဂ္ဂဟေန–လိုသော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ဇေ္ဌ–ဤသက်ရောက်လာသော ဝတ္ထု၌၊ ဝိနိစ္ဆယံ–အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ကရောန္တေန–ပြုလိုလတ်သော်၊ ပါဋိ–ပါဋိတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထဉ္စ–အဋ္ဌကထာကိုလည်းကောင်း၊ သာဓိပွာယံ–အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ၊ အသေသတော–အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သြဂါယ–ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍၊ အပ္ပမတ္တေန–မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆသည် (ဟုတ္တာ)၊ ဝိနိစ္ဆယော– အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ကရဏီယော–ပြုထိုက်၏၊ ဝါ–ပြုရမည်။

အာပတ္တိဒဿနုဿာဟော–အာပတ်ကိုရှုခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကုဒါစနံ–တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ၊ နဿ ကတ္တေဗ္ဗော–မပြုထိုက်၊[အစိုးရရှေ့နေများကဲ့သို့ အပြစ်ရမည့်ဘက်ကို မရှုရ–ဟူလို၊] အနာပတ္တိ– အနာပတ်ကို၊ ပဿိဿာမိ– ရှုအံ့၊ ဝါ–တွေ့အောင်ပြုအံ့၊ ဣတိ–သို့၊ မာနသံ–စိတ်ကို၊ ကယိရာထ–ပြုထားရာ၏၊ [တရားခံဘက်က ရှေ့နေကဲ့သို့ အပြစ်မရနိုင်သော နည်းလမ်းကို ရှာကြံရမည်–ဟူလို၊] စ–ဆက်၊ အာပတ္တိ–ကို၊ ပဿိတွာ ပိ–တွေ့ရ၍လည်း၊ ဝါ–တွေ့ရပြန်သော်လည်း၊ အဝတ္ထာဝ– အာပတ် ဟု မပြောသေးမူ၍သာလျှင်၊ ပုနပ္ပုနံ–အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်၊ ဝိမံသိတွာ စ– စူးစမ်း ဆင်ခြင်ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဝိညူဟိ– အခြားသော ဝိနည်းဗိုဒ်ပညာရှိတို့နှင့်၊ သံသန္ဒိတွာ စ– နှိုးနှောပြီး၍လည်းကောင်း၊ တံ– ထိုအာပတ်ကို၊ ဝဒေ– ပြောဆို ဆုံးဖြတ်ရာ၏။

အာပတ္တိဒဿနုဿာဟော–အာပတ်ကိုရှုခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကုဒါစနံ–တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ၊ နဿ ကတ္တေဗ္ဗော–မပြုထိုက်၊[အစိုးရရှေ့နေများကဲ့သို့ အပြစ်ရမည့်ဘက်ကို မရှုရ–ဟူလို၊] အနာပတ္တိ– အနာပတ်ကို၊ ပဿိဿာမိ– ရှုအံ့၊ ဝါ–တွေ့အောင်ပြုအံ့၊ ဣတိ–သို့၊ မာနသံ–စိတ်ကို၊ ကယိရာထ–ပြုထားရာ၏၊ [တရားခံဘက်က ရှေ့နေကဲ့သို့ အပြစ်မရနိုင်သော နည်းလမ်းကို ရှာကြံရမည်–ဟူလို၊] စ–ဆက်၊ အာပတ္တိ–ကို၊ ပဿိတွာ ပိ–တွေ့ရ၍လည်း၊ ဝါ–တွေ့ရပြန်သော်လည်း၊ အဝတ္ထာဝ– အာပတ် ဟု မပြောသေးမူ၍သာလျှင်၊ ပုနပ္ပုနံ–အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်၊ ဝိမံသိတွာ စ– စူးစမ်း ဆင်ခြင်ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဝိညူဟိ– အခြားသော ဝိနည်းဗိုဒ်ပညာရှိတို့နှင့်၊ သံသန္ဒိတွာ စ– နှိုးနှောပြီး၍လည်းကောင်း၊ တံ– ထိုအာပတ်ကို၊ ဝဒေ– ပြောဆို ဆုံးဖြတ်ရာ၏။

စ– ဆက်၊ ကပ္ပိယေ– အပ်သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ ပိ– ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ [အဝတ္ထာ ဂဏ္ဌိတုံ ကပ္ပိယေ မာတာပိတုသန္တကေ ပိ ဝတ္ထုသ္မိံ– မပြောဆိုဘဲ ယူခြင်းငှာ အပ်သော မိဘ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ သော်မှလည်း၊] လဟုဝတ္ထိနော– လျင်မြန်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တသ– စိတ်၏၊ ဝသေန–အစွမ်းကြောင့်၊ ဣဓ– ဤ သာသနာတော်၌၊ ပုထုဇ္ဇနာ– ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည်၊ သာမညဂုဏာ–သမဏာ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာဂုဏ်မှ၊ စဝန္တိ–ရွှေ့လျောတတ်ကြကုန်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဝိစက္ခဏော– စူးစမ်းမြော်မြင် ပညာရှင် ရဟန်းသည်၊

ပရပရိက္ခာရံ-သူတစ်ပါး၏ ပရိက္ခရာကို၊ အာသီဝိသံ-လျင်သော အဆိပ်ရှိသော၊ ဥရဂံ ဣ၀-မြွေကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိံ ဝိယစ-မီးကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သမ္ဘသံ (သမ္ဘသန္တော)၊ ကောင်းစွာရှုမြော်လျက်၊ နာမသေယျ၊ (နဿ+အာမသေယျ)၊ မသုံးသပ် မကိုင်မိစေရာ၊ ဝါ-မသုံးသပ် မကိုင်မိစေရ၊ ဣတိ-ဤကား အနုသာသနီတည်း၊ ... ဣတိ-ဒုတိယပါရာဇိကအပြီးတည်း။

ဒုတိယပါရာဇိကဘာသာဋ္ဌိကာ

ပြီးပြီ။

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

တတိယပါရာဇိကဘာသာဋီကာ

☰ တီဟိ– ကာယဝစီ မနောချီလျက် ၃ လီသောဒွါရတို့ဖြင့်၊ [သုဒ္ဓေန– ဌ္ဌ ဝိသေသန၊] သုဒ္ဓေန– ကိလေသာအညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန– မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတိယံ– ၃ ပါးမြောက်ဖြစ်သော၊ ယံ ပါရာဇိကံ–အကြင်ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဝိဘာဝိတံ–ထင်စွာပြတော်မူအပ်ပြီ၊ ဝါ–ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ တသ–ထို တတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၏၊ သံဝဏ္ဏနာက္ကမော– ဖွင့်ကြောင်း ဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာ အစဉ်သည်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒါနိ– ဒုတိယပါရာဇိကကို ဖွင့်ပြပြီးရာ ယခုအခါ၌၊ ပတ္တော–ဆိုက်ရောက်လာပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ တတိယပါရာဇိက အဋ္ဌကထာ အစဉ်၏ ဆိုက်ရောက်လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) ယံ(ပဒံ)–ကို၊ သုဝိညေယ္ယံ–လွယ်ကူစွာသိအပ်၏၊ ဝါ–သိလွယ်၏၊ ယံ စ (ပဒံ)–ကိုလည်း၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ပကာသိတံ–ထင်ရှားပြအပ်ပြီ၊ တံ–ထို သိလွယ်သောပုဒ်, ရှေး၌ ပြအပ်ပြီးသော ပုဒ်ကို၊ ဝဇ္ဇယိတ္တာ–ရှောင်ကြဉ်၍၊ အသာပိ–ဤ တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၏လည်း၊ [ပိ–ဖြင့် ပထမ ဒုတိယကိုပေါင်း၊] အယံ သံဝဏ္ဏနာ–ဤဖွင့်ကြောင်း ဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာသည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်၏၊ ဝါ–ဖြစ်တော့လတ္တံ့။

၁၆၂။ တေန သမယေန၊ ပေ၊ ကုဋာဂါရသာလာယန္တိ ဇေတ္ဆ–ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝေသာလိယန္တိ– ကား၊ ဇဝံ နာမကေ– ဤသို့ ဝေသာလီ အမည်ရှိသော၊ ဣတ္ထိလိင်ဝေနေ– ဣတ္ထိလိင်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တ ဝေါဟာရေ– ဖြစ်သော အခေါ်အဝေါ် ရှိသော၊ နဂရေ– ၌၊ ဟိ–မှန်၏၊ တံနဂရံ– ကို၊ တိက္ခတ္တုံ– ၃ ကြိမ်၊ [ဝိသာလီဘူတတ္တာ–၌ စပ်၊] ပါကာရပရိက္ခေပဝမုနေန – မြို့ရိုးအကာအရံဖြင့်

ပါကာရ...ဝမုနေန။ ။တိက္ခတ္တုံ ပါကာရပရိက္ခေပေန နဂရဘူမိယာ ဝမုနေန–ပထမတစ်ကြိမ် မြို့ရိုးအကာဖြင့် ယူဇနာတစ်ရာကျယ်သောမြို့ကို တည်၍ လူဦးရေများလာသောအခါ ဒုတိယ မြို့ရိုးအကာလုပ်၍ မြို့ရာမြေကို တစ်ဂါဝုတ်မျှ တိုးချဲ့ရခြင်း, လူဦးရေ ထူထပ်၍ များလာသောအခါ တတိယမြို့ရိုး အကာလုပ်၍ တစ်ဂါဝုတ်မျှ မြို့ရာမြေကို တိုးချဲ့ရခြင်းအားဖြင့်၊ ဝိသာလီဘူတာ–ကျယ်ပြန့်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ [ဝိသာလာ ဟုတ္တာ ဘူတာ ဝိသာလီဘူတာ၊ ဝိသာလီ၌ (ဤ) သည် တပ္ပါကဋိကရဏာ ပုဒ်၌ကဲ့သို့ အနက်ထူး မရ၊] ဤအဖွင့်ကိုကြည့်၍ "ဝိသာလော (၂ကြိမ် ကျယ်ပြန့်ခြင်းသည်) ဇတိသဲ အတ္ထိ"ဟု အသယတ္ထိအနက်၌ ဏပစ္စည်းသက်၍ ဣတ္ထိဧတတက (ဤ) ပစ္စည်းထပ်လျက် "ဝေသာလီ"ပုဒ်ပြီးပုံကို သိပါ။

မြို့ရာမြေကို တိုးချဲ့ခြင်းအားဖြင့်၊ ဝိသာလီဘူတတ္တာ–ကျယ်ပြန့်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေသာလီတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ စ–ဆက်၊ ဣဒမ္ပိ နဂရံ–ကိုလည်း၊ ဝါ–သည်လည်း၊ [စ–သည် ဝါကျာရမ္ဘဧေတက, ပိ–ကား၊ ရာဇဂြိုဟ် သာဝတ္ထိ စသော မြို့များကိုပေါင်းသော သမ္ပိဏ္ဍနတည်း။] သမ္ဘာ သမ္ဘုဒ္ဓေ–သည်၊ သဗ္ဗညုတပွတ္တေယေ၀–သဗ္ဗညုအ(ဘုရား)ဖြစ်သို့ ရောက်သော်သာ၊ ဝါ–ရောက်မှသာ၊ သဗ္ဗာကာရေန–အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ [သဗ္ဗာကာရတော–ဟုလည်းရှိ၏။] ဝေပုလ္လံ–ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ–ရောက်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ ["ဝိပုလဿ+ဘာ၀ေါ ဝေပုလ္လံ"ဟု ဘာ၀အနက်ရပြီးဖြစ်၍"ဝေပုလ္လတံ"ဟု ဘာ၀တ္ထု တာပစ္စည်းဖြင့်တချို့ စာရှိသည်ကား မကောင်း၊ တာပစ္စည်းကို သွတ္ထု ဟုသော်လည်းကြ။]

ဧ၀ံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဂေါစရဂါမံ–ဂေါစရဂါမ်ကို၊ ဝါ–ဆွမ်းခံရွာကို၊ ဒဿေတွာ–၍၊ နိ၀ါသနဋ္ဌာနံ–သီတင်းသုံးတော်မူရာအရပ်ကို၊ မဟာ၀နေ ကူဋာဂါရသာလာယန္တိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရော) အာဟ–မိန့်တော်မူပြီ၊ တတ္ထ–ထို မဟာ၀နေ ကူဋာဂါရသာလာယံဟူသော ပါဠိ၌၊ မဟာ၀နံ နာမ–မဟာ၀နမည်သည်၊ သယံဇာတံ–အလိုလိုဖြစ်သော၊ အရောပိမံ–ပေါက်ရောက်စေခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သည် မဟုတ်သော၊ ဝါ–မစိုက်မပျိုးအပ်သော၊ [ရောပေန+နိဗ္ဗတ္တံရောပိမံ၊] သပရိစ္ဆေဒံ–အပိုင်းအခြားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ [ကပိလ၀တ်ပြည် အနီးက တောကြီးကဲ့သို့ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိမဟုတ်, အဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိသော၊] မဟန္တံ–ကြီးစွာသော၊ ၀နံ–တောတည်း၊ ပန–ဆက်၊ ကပိလ၀တ္ထု သာမန္တံ–ကပိလ၀တ်ပြည်အနီးဖြစ်သော၊ မဟာ၀နံ–မဟာ၀ုန်တောသည်၊ ဟိမ၀န္တေန–ဟိမ၀န္တာနှင့်၊ သဟ–တကွ၊ ဧကာဗဒ္ဓံ–တစ်စပ်တည်း စပ်သည်၊ ဝါ–တစ်စပ်တည်း စပ်နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဟေတုမန္တ ဝိသေသန)အပရိစ္ဆေဒံ–အပိုင်းအခြားမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ–မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ အာဟစ္စ–ထိရောက်၍၊ ဋ္ဌိတံ–တည်၏၊ [တစ်ဘက်က ဟိမ၀န္တာနှင့် စပ်၍, တစ်ဘက်က သမုဒ္ဒရာနှင့် စပ်နေသောကြောင့် အပိုင်းအခြားမရှိ–ဟူလို၊] ဣဒံ–ဤ၀ေသာလီ မြို့အနီး မဟာ၀ုန်တောကြီးသည်၊ တာဒိသံ–ထိုကဲ့သို့ရှိအပ်သည်၊ ဝါ–ထိုကဲ့သို့ အပိုင်းအခြား မရှိသည်၊ နု ဟောတိ–မဟုတ်၊ သပရိစ္ဆေဒံ–သော၊ မဟန္တံ–သော၊ ၀နံ–တည်း၊ ဣဟ–ကြောင့်၊ မဟာ၀နံ–မည်၏။

ပန–ကား၊ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ–ကုဋ္ဌာဂါရသာလာကို၊ [ဂန္ဓကုဋ္ဌိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၌စပ်]။ မဟာဝနံ–ကို၊ နိသာယ–၍၊ ကတော–ပြုအပ်သော၊ အာရာမေ–အာရာမ်၌၊ ဝါ–ကျောင်းတိုက်၌၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ–စုလစ်မွန်ချန် အထွတ်ရှိသော ကျောင်းတော်ကို၊ အန္တောကတ္တာ–အတွင်းပြု၍၊ ဝါ–အလယ်၌ထား၍၊ ဟံသ ဝဋ္ဋကစ္ဆန္နေန–ဟသ်ာတောင်ချသကဲ့သို့ ပတ်ပတ်လည်မိုးခြင်းဖြင့်၊ ကတာ–ပြုအပ်သော၊ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နာ–အလုံးစုံသောအခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ–အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ ဘဂဝတော–၏၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ–ဂန္ဓကုဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ အနေကပရိယာယေန၊ ပေ၊ ကထေတိ–ကား၊ အနေကေဟိ–များစွာကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ–အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အသုဘာကာရသန္ဒဿနပ္ပဝတ္တံ–မတင့်တယ်သော အခြင်းအရာကိုပြခြင်းအားဖြင့်

ကုဋ္ဌာ၊ ပေ၊ ဆန္နေန။ ။ကုဋ်ဋ ဇော်ဟာတိ ကုဋ်ဋ (အဂါရံ)–အထွတ်ရှိသော ကျောင်း (အထွတ်တပ်ထားသောကျောင်း၊) ကုဋ္ဌာဂါရမေဝ+သာလာ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ၊ ဝဋ္ဋတိ အာဝဋ္ဋတိ–လည်တတ်၏၊ ဣတိ ဝဋ္ဋက်၊ ဟံသသ+ဝဋ္ဋက် ဟံသဝဋ္ဋက်–ဟသ်ာ၏ လည်နေသော အတောင်ဝန်း၊ ဟံသဝဋ္ဋက် ဝိယာတိ ဟသဝဋ္ဋက်–ဟသ်ာတောင် ကဲ့သို့အလယ်ဆောင်မ၏ ၄ ဖက်၌ အမိုးနှင့်တကွ အဖီစကြို့ဆောင် ပါရှိသော ကျောင်း၊ ထိုကျောင်းတော်ကြီးဖြင့်မှတ်သား၍ ကျောင်းတိုက် တစ်ရပ်လုံးကိုလည်း ကုဋ္ဌာဂါရသာလာဟု ခေါ်ရသည်၊ [ဥပလက္ခဏနည်း, ဧကဒေသုပစာတည်း၊...တံ ဥပါဒါယ သကလောပိ သံဃာရာမော ကုဋ္ဌာဂါရသာလာတိ ပညာယိတ္ထ။]

အနေကပရိယာယေန၊ ပေ၊ ကထေတိ။ ။ပရိယာယ သဒ္ဒါသည် ကာရဏ အနက် ဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့် "အနေကေဟိ ကာရဏေဟိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် အသက်ရှင်ဆဲဖြစ်ဖြစ် သေမှုဖြစ်ဖြစ် ဤနည်းအားဖြင့်လည်း အသုဘ, ဤနည်းအားဖြင့်လည်း အသုဘ" ဟု များစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဟောတော်မူသည်–ဟူလို၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူရာ၌လည်း အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း, အနံ့အားဖြင့်လည်းကောင်း, ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း, ဖြစ်ခဲ့ရာအကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း, အထက်အောက်အရုပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း မတင့်တယ်သော အခြင်းအရာကို ပြသောကြောင့် "အသုဘာကာရသန္ဒဿနပ္ပဝတ္တံ"ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဖြစ်သော၊ ကာယဝိစ္ဆိန္နနိယကထံ–ခန္ဓာကိုယ်၌ ဆန္ဒရာဂဖြတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားစကားကို၊ ကထေတိ–ဟောတော်မူ၏။။

သေယျထိဒံ–အဘယ် ကာယဝိစ္ဆိန္နနိယကထာကို၊ (ကထေတိ–နည်း၊) အတ္ထိ ဣမသ္မိံ ကာယေ ကေသာ လောမာ၊ ပေ၊ မုတ္တန္တိ–ဟူသော၊ (ဣမံ–ဤကာယဝိစ္ဆိန္နနိယကထာကို၊ ကထေတိ) ကိံ–အဘယ်အနက်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဝုတ္တံ, ဟောတိ–နည်း၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ဗျာမမတ္တေ–တစ်လံအတိုင်းအရည်ရှိသော၊ ဣမသ္မိံ ကဋေဝရေ–ဤကိုယ်ကောင်၌၊ သဗ္ဗာကာရေနပိ–လည်း၊ ဝိစိနန္တော–စူးစမ်းရှာဖွေလတ်သော်၊ ဝါ–သော၊ ကောစိ–သည်၊ ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုသော၊ မုတ္တံဝါ–ပုလဲမူလည်းဖြစ်သော၊ မဏိ ဝါ–ပတ္တမြားမူလည်း ဖြစ်သော၊ ဝေဠုရိယံ ဝါ–ကြောင်မျက်ရွဲ့ မူလည်းဖြစ်သော၊ အဂရုံ ဝါ–အကျော်မူလည်းဖြစ်သော၊ စန္ဒနံဝါ–စန္ဒကူးမူလည်းဖြစ်သော၊ ကုဋိံမံ ဝါ–မလာကျိုကျုမူလည်းဖြစ်သော၊ ဝါ–ဂုဏမံမူလည်းဖြစ်သော၊ ကပ္ပူရံဝါ–ပရုတ်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဝါသစုဏ္ဏာဒီနိဝါ–အထုံနံ့သာမှုန့်အစရှိသည်တို့မူလည်းဖြစ်သော၊ [ဝါသစုဏ္ဏာဒီနံ–ဟုလည်းရှိ၏၊ (မကောင်း)၊ ဝိသေသနအားလုံးကို 'သုစိဘာဝံ'၌စပ်၊] အဏုမုတ္တမ္ပိ–အဏုမြူမျှလည်းဖြစ်သော၊ သုစိဘာဝံ–စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နပ ပဿတိ–မတွေ့ရ၊

ကာယဝိစ္ဆိန္နနိယကထံ။ ။အတ္ထာနော စ ပရဿ စ ကရဇကာယေ ဝိစ္ဆိန္ဒနဟေတုနံ ကထံ၊ (ဋီကာ)၊ ဝိစ္ဆိန္ဒနံ–ဆန္ဒရာဂ ဖြတ်ခြင်းကို+ဥပါဒေတိတိ ဝိစ္ဆိန္ဒနိတာ၊ (ဥပါဒနအနက်၌ ဣယပစ္စည်း၊) ကာယေ+ဝိစ္ဆိန္ဒနိယာ ကာယဝိစ္ဆိန္ဒနိယာ၊ ကာယဝိစ္ဆိန္ဒနိယာစ သာကထာ စာတိ ကာယဝိစ္ဆိန္ဒနိယကထာ၊ [ယောဇနာ၌ "ဝိဂတော+ဆန္ဒော ဝိစ္ဆန္ဒော၊ ကာယေ+ဝိစ္ဆန္ဒော ကာယဝိစ္ဆန္ဒော၊ ကာယဝိစ္ဆန္ဒံ–ကိုယ်၌ကင်းသောဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပာဒေတိတိ ကာယဝိစ္ဆန္ဒနိယာ"ဟု ပြု၏၊ ဆန္ဒနၛ (နံ) အက္ခရာ ဘယ်လိုရမည်နည်း၊ ထိုပြင်–ကာယနိဗ္ဗိန္ဒနိယကထံဟုလည်း 'မူကွဲပြသေး၏။။]

နု ကောစိ၊ပေ၊ပဿတိ။ ။ဤဝါကျဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်၏ နှစ်သက်ဖွယ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဗျတိရေကအားဖြင့် ပြ၏၊ ထိုတွင် မုတ္တံ မဏိ ဝေဠုရိယံ ဟူသော အစ ၃ မျိုးဖြင့် အဒဿနီယတာယ–အမြင်မကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသာရကတာယ–အနှစ်သာရမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မနုညာဘာဝံအဿဒဿေတိ–ဤခန္ဓာကိုယ်၏ နှစ်သက်ဖွယ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြ၏၊ အဂရုံ စန္ဒနံ ကုဋိံမံ ကပ္ပူရံ ဟူသော အလယ် ၄ မျိုးဖြင့် ဒုဂ္ဂန္ဓတာယ–မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုညာဘာဝမဿ ဒဿေတိ၊ ဝါသစုဏ္ဏာဒီနိ ဟူသော အဆုံးတစ်ပုဒ်ဖြင့် အနည်းငယ်မျှလည်း၊ မနုညာဘာဝမဿ ဒဿေတိ၊ အထခေါစသော အနွယပါဒ်ဖြင့် နှစ်သက်ဖွယ်မရှိပုံကို သရုပ်အားဖြင့် ပြသည်။

အထခေါ–စင်စစ်ကား၊ ပရမဒုဂ္ဂန္ဓံ–အလွန်မကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဧကုစ္ဆဲ–စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ရှိသော၊ အသိရီကဒဿနံ–အသရေမရှိသော မြင်ရခြင်း ရှိသော၊ ကေသာလောမာဒိ နာနုပ္ပကာရံ–ဆံပင် မွေးညင်း အစရှိသော အထူးထူးသော အပြားရှိသော၊ အသုစိ ယေဝ–မစင်မကြယ် ရွံစဖွယ်ကိုသာ၊ ပဿတိ–တွေ့ရ၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဇတ္ထ–ဤ ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ဆန္ဒော ဝါ–အနည်းငယ် နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရာဂေါ ဝါ–အားကြီးသော တပ်မက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နဿ ကရဏီယော–မပြုထိုက်။

ဟိ–ချဲ့၊ ဥတ္တမဂေါ်–မြတ်သောကိုယ်အင်္ဂါဟူ သော၊ သိရသ္မိံ–၌၊ ဇာတာ–ပေါက်ကုန်သော၊ ယေပိ ကေသာ နာမ–အကြင် ဆံပင်တို့ မည်သည်လည်း၊ (အတ္ထိ–ကုန်၏၊) တေပိ–ထိုမြတ်သော ကိုယ်အင်္ဂါ၌ ပေါက်သော ဆံပင်တို့မှ သော်လည်း၊ အသုဘာ စေဝ–မတင့်တယ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အသုစိနော စ–မစင်ကြယ် ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိကူလာ စ–စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောန္တိ)၊ နေသံ–ထိုဆံပင်တို့၏၊ သော အသုဘာသုစိ ပဋိကူလဘာဝေါ စ–ထိုမတင့်တယ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်, မစင်ကြယ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်, စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်တို့၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝဏ္ဏတောပိ–အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာနတောပိ–ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓတောပိ–အနံ့အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာသယတောပိ–ဖြစ်ခဲ့ရာ အင်ကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သြကာသတောပိ – ဖြစ်ရာ အရပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊

အသုဘာသုစိပဋိကူလ။ ။အာဂန္တုကေန–အာဂန္တုကဖြစ်သော (ခေတ္တခဏဖြစ်သော)၊ သုဘာကာရေန–တင့်တယ်သောအခြင်းအရာမှ၊ ဝိရဟိတတ္တာ–ကင်းကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသုဘာ–မတင့်တယ်ကုန်၊ အတ္တနော သဘာဝေနေဝ အသုစိနော–ပင်ကိုယ်သဘောအတိုင်းဖြင့်ပင် မစင်ကြယ်ကုန်၊ နာဂရိကဿ အသုစိဌာနံ–မြို့သူမြို့သားများက မစင်ကြယ်သော အရပ်ကို ရွံသကဲ့သို့၊ ဇိဂုစ္ဆနီယတ္တာ–ရွံစရာကောင်းကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိကူလာ–စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းကုန်၏။

အာသယတော။ ။အာသယောတိနိဿယော၊ ပစ္စယောတိ အတ္ထော၊ အာပုဇ္ဇ, သိဓာတ်, အပစ္စည်း–အာသည် မရိယာဒ (ပိုင်းခြား) အနက်ဟော၊ အာသယတိ (ဧကဏ္ဍ ပဝတ္တမာနောပိ–ခန္ဓာကိုယ်မှာ တပေါင်းတစည်းတည်းဖြစ်ရသော်လည်း၊ ကမ္မဖလဝဝတ္ထိတောဟုတ္တာ–ကံ၏အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သည်ဖြစ်၍) မရိယာဒဝသေန အညမညံ အသက်ရတော (အပိုင်းအခြား၏ အစွမ်းဖြင့် အချင်းချင်း မရောယှက်ဘဲ) သယတိ တိဋ္ဌတိ ပဝတ္တတိတိ အာသယော–သလိပ်, သည်းခြေ, သွေး, ပြည် စသည်တည်း၊ ကံက

ဣတိ, ပဋ္ဌဟိ–ကုန်သော၊ ကာရဏောဟိ–အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ လောမာဒိနံ–မွေးညင်းအစရှိသည်တို့၏၊ (သော–အသုဘာသုစိပဋိကူလဘာဝေါ–ကို၊) ဧဝံ–ဤအတူ၊ (ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဣတိအယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဧတ္ထ–သမန္တပါဒိကာမည်သော ဤဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၌၊ သခ်ေပါ–အကျဉ်းချုပ်တည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန–ကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ္ဂေ–ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တနယေန ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဣတိ–ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝါ, ဧကမေကသ္မိံ–တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ကောဋ္ဌာသေ–အဖို့အစု၌၊ ပဋ္ဌပဋ္ဌဘေဒေန–၅ ပါး ၅ ပါး အပြားရှိသော၊ [ဝဏ္ဏ,သဏ္ဌာန, ဂန္ဓ, အာသယ, သြကာသ အားဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်အခြင်းအရာ ၅ မျိုးစီ ပါသော၊] အနေကပရိယာယေန–တစ်ပါးမက များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ အသုဘကထံ–အသုဘနှင့် စပ်သော တရားစကားကို၊ ကထေတိ–ဟောတော်မူ၏။။

အသုဘာယ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိတိ–ကား၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒီ ဝသေန–ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အသုဘမာတိကံ–အသုဘမာတိကာကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ–ချထားပြီး၍၊ [ဥဒ္ဓုမာတကံ ဝိနီလကံ ဝိပုဗ္ဗကံ အစရှိသည်တို့ဖြင့် အသုဘမာတိကာကို ထားပြီး၍၊] ပဒဘာဇနီယေန–ပဒဘာဇနီဖြင့်၊ တံ–ထို

အချင်းချင်း မတူအောင် ပိုင်းခြားသဖြင့် အချင်းချင်း မရောဘဲ ဖြစ်သောကြောင့် အာသယဟုခေါ်ရသည်၊ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်, မဟာဋီကာ, အသုဘအခန်း)၊ ရွာသူရွာသား၊ မစင်စွန့်ရာ အရပ်၌ မစင်၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ပေါက်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို မြို့သား၊ ရွံ့ကြ သကဲ့သို့, ထို့အတူ သလိပ်, သည်းခြေ, သွေး, ပြည်, ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်တို့ကို အကြောင်းခံ၍ ထို သလိပ် စသည်တို့၏ အကျိုးဆက်အဖြစ်ဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာသော ဆံပင် စသည်တို့လည်း စက်ဆုပ်ဖွယ် ရွံရှာဖွယ် ကောင်းကြသည်။

သြကာသ။　။ဆံပင်စသည်တို့၏ ဖြစ်ရာအရပ်ကို "သြကာသ"ဟု ခေါ်၏၊ ဆံပင်သည် ဦးခေါင်း အရေပေါ်၌ ပေါက်၏ စသည်တည်း၊ သုသာန်အရပ်, အမှိုက်စွန့်ရာအရပ်၌ ပေါက်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို မြို့သူမြို့သား၊ ရွံ့ကြသကဲ့သို့, ဖြစ်ရာအရပ်၏ ရွံ့စရာကောင်းခြင်းကြောင့်လည်း ဆံပင်စသည်ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟု ဆိုရသည်။

အသုဘမာတိကာကို၊ ဝိဘဇန္တော–ဝေဖန်တော်မူလျက်၊ ဝဏ္ဏေန္တော သံဝဏ္ဏေန္တော–ဖွင့်ပြတော်မူလျက်၊ အသုဘာယ–အသုဘမာတိကာ၏၊ ဝဏ္ဏံ–အကျယ်ဖွင့်ကြောင်း ပဒဘာဇနီကို၊ ဘာသတိ–၏၊ [ဝဏ္ဏံ ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်လိုက်အောင် "ဝဏ္ဏေန္တော"ဟုလည်းကောင်း, ထိုဝဏ္ဏေန္တောကိုပင် ချီးမွမ်းခြင်းအနက်ကို ယူမည်စိုး၍ "သံဝဏ္ဏေန္တော"ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊ ဤအဖွင့်ကို ကြည့်၍ ပါဠိတော်၌ "အသုဘာယ–အသုဘမာတိကာ၏၊ ဝဏ္ဏံ–အကျယ်ဖွင့်ကြောင်း ပဒဘာဇနီကို"ဟု ပေး၊] အသုဘာဘာဝနာယ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိတိ–ကား၊ ကေသာဒီသုဝါ–ဆံပင်အစရှိသည်တို့မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒီသုဝါ–ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသည်တို့မူလည်းဖြစ်သော၊ အဒ္ဓုတ္တ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုသု–ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ ဝတ္ထုတို့၌၊ အသုဘာကာရံ– အသုဘ အခြင်းအရာကို၊ ဂဟေတ္တာ–ယူ၍၊ (အာရုံပြု၍) ပဝတ္တသ–သော၊ စိတ္တသ–၏၊ ဝါ–စိတ်ကို၊ ယာ အယံ ဘာဝနာ ဝဍ္ဎနာ–အကြင်တိုးပွားစေခြင်း သည်၊ (ယံ ဣဒံ) ဖာတိကမ္မံ–အကြင်တိုးပွားအောင် အားထုတ်မှုသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တသာ အသုဘဘာဝနာယ–ထိုအသုဘဘာဝနာ၏၊ ဝါ–ထိုအသုဘ လျှင် အာရုံရှိသော စိတ်ကို တိုးပွားစေခြင်း၏၊ ဝါ–စိတ်ကို တိုးပွားကြောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်၏၊ အာနိသံသံ–အကျိုးကို၊ ဒသေန္တော–ပြတော်မူလျက်၊ ဝဏ္ဏံ–ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ–ဟောတော်မူ၏၊ ဂုဏံ–ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပရိကိတ္တေတိ–ထုတ်ဖော်ဟောမြွက်တော်မူ၏၊ [ဝဏ္ဏံ ဘာသတိကိုပင် ဂုဏံ ပရိကိတ္တေတိ–ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ဤအဖွင့်ကိုကြည့်၍ "အသုဘဘာဝနာယ–အသုဘလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်ကို တိုးပွားစေခြင်း (တိုးပွားစေကြောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်) ၏၊ ဝဏ္ဏံ–ဂုဏ်ကျေးဇူးကို" ဟု ပါဠိတော်၌ ပေး။]

သေယျထိဒံ–အဘယ် ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ (ဘာသတိ–သနည်း၊) ဘိက္ခဝေ အသုဘဘာဝနာဘိယုတ္တော–အသုဘ ဘာဝနာ၌ လွန်စွာ အားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ကေသာဒီသုဝါ–ဆံပင် အစရှိသည်တို့မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒီသုဝါ–ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသည်တို့မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုသု–အဒ္ဓုတ္တ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုတို့၌၊ ပဋ္ဌဂ်ဝိပ္ပဟီနံ–ပယ်အပ်သော နီဝရဏာ ငါးပါးဟူသော အဂ်ါရှိသော၊ ဝါ–နီဝရဏာ ငါးပါးဟူသော အဂ်ါကို ပယ်နိုင်သော၊

ပဌမ်ိသမန္နာဂတံ–ငါးပါးသော ဝိတက်စသော စျာန်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ တိဝိဓကလျာဏံ–အစ, အလယ်, အဆုံးအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိသော ကောင်းသော ဂုဏ်ရှိသော၊ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နံ–ဆယ်ပါးသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပဌမံစျာနံ–ပဌမစျာန်ကို၊ ပဋိလဘတိ–ရနိုင်၏၊ သော–ထို ရဟန်းသည်၊ ပဌမဇ္ဈာနသင်္ခါတံ–ပထမစျာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ တံ စိတ္တမဗ္ဗုဿံ–ထိုစိတ်တည်းဟူ သော ပူတာတံတင်းကို၊ ဝါ–ထိုစိတ်တည်းဟူသောသေတ္တာကို၊ နိဿာယ–မှီ၍၊ ဝါ–အခြေခံ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ–ဝိပဿနာကို၊ ဝမေတ္တာ–တိုးပွားစေ၍၊ ဥတ္တမတ္ထံ–မြတ်သောအကျိုးဟူသော၊ အရဟတ္တံ–အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏာတိ–ရောက်နိုင်၏၊ ဣတိ–သို့၊ (ဘာသတိ–၏၊) [ကိလေသစောရေဟိ အနဘိဘဝနီယတ္တာ–ကိလေသာသူခိုးတို့ မလွှမ်းမိုး မခိုးယူနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စျာနံ စိတ္တမဗ္ဗုဿာတိ ဝုတ္တံ။]

[လက္ခဏာဆယ်ပါးကို ထင်ရှားပြလိုက်လျှင် တိဝိဓကလျာဏာကိုလည်း ပြပြီးဖြစ်သောကြောင့် လက္ခဏာဆယ်ပါးကို ပြလိုရကား "တတြိမာနိ" စသည်ကိုမိန့်၊ "တတြာတိ တိဝိဓကလျာဏ ဒသလက္ခဏောသု"–ယောဇနာ၊] တတြ–ထို တိဝိဓကလျာဏ, ဒသလက္ခဏာတို့တွင်၊ ဣမာနိ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့တို့ကား၊ ပဌမဿ စျာနဿ–ပဌမစျာန်၏၊ ဒသ–ကုန်သော၊ လက္ခဏာနိ–လက္ခဏာတို့တည်း၊ ပါရိဗန္ဓကတော–စိတ်ကိုထက်ဝန်းကျင် နှောင်ဖွဲ့တတ်သော နီဝရဏာတို့မှ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ–စျာန်စိတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဿ–လီနဥဒ္ဓစ္စသို့ မကပ်ဘဲ အလယ်အလတ်ဌဖြစ်သော၊ သမာဓိနိမိတ္တဿ–သုခဝိသေသတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော သမာဓိသို့၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိပတ္တိ–ရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါ–ရခြင်းလည်းကောင်း၊ တတ္ထ–ထို သမာဓိနိမိတ်ဌ၊ စိတ္တပဂ္ဂဏ္ဍနံ–စိတ်၏ ပြေးဝင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓဿ–နီဝရဏာတို့မှ

ပဌမံ ။ပ။ ပဋိလဘတိ။ ။ပဌမ်–ဝိပွဟီနံ ယဿာတိ ပဌမ်ဝိပွဟီနံ–ပယ်အပ်သော ကာမစ္ဆန္ဒစသော နီဝရဏာ ၅ ပါးရှိသော (နီဝရဏာ ၅ ပါးတို့ကို ပယ်နိုင်သော) စျာန်၊ ပဌမေန၊ ဝိတက်စသော ၅ ပါးသော အင်္ဂါနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ တိဝိဓံ–အာဒိ၊ မဇ္ဈေ၊ ပရိယောသာန အားဖြင့် ၃ ပါးအပြားရှိသော၊ ကလျာဏံ ယဿာတိ တိဝိဓ ကလျာဏံ၊ ဒသ (အကျယ်ဌ ပြလတ္တံ့အတိုင်း) ဆယ်ပါးကုန်သော၊ လက္ခဏာနိ ယဿာတိ ဒသလက္ခဏံ။... (ယောဇနာဝိဂြိုဟ်)

စင်ကြယ်ပြီးသော၊ စိတ္တသ–ဈာန်စိတ်ကို၊ အဋ္ဌပေက္ခနံ–ဗျာပါဒမပြု လျစ်လျူ ရှုခြင်းလည်းကောင်း၊ သမထပဋိပန္နသ–သမထသို့ ရောက်ပြီးသော၊ ဝါ–သမာဓိရပြီးသော၊ (စိတ္တသ) အဋ္ဌပေက္ခနံ၊ ဧကတ္တပဋ္ဌာ နသ–ကိလေသာတို့နှင့် မရောယှက်သည့်အတွက် တစ်ပါးတည်း၏အဖြစ်ဖြင့်တည်သော၊ (စိတ္တသ) အဋ္ဌပေက္ခနံ၊ တတ္ထ–ထိုဈာန်စိတ်၌၊ ဇာတာနံ–ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ–သမာဓိ ပညာဟုဆိုအပ်သော ယုဂနद္ဓတရားတို့၏၊ အနတိဝတ္တနဋ္ဌေန–တစ်ပါးတစ်ပါး ကို မလွန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောအားဖြင့်၊ သမ္မဟ်သနာ–ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှင်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါ–ဖြူစင်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနံ–သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေတို့၏၊ ဧကရသဋ္ဌေန–ဝိမုတ္တိရသဟူသော တစ်ခု တည်းသော အရသာရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသောသဘောအားဖြင့်၊ (သမ္မဟ်သနာ–လည်းကောင်း၊) [ယာနိစ သဒ္ဓါဒီနိ ဣန္ဒြိယာနိ နာနာကိလေသေဟိ ဝိမုတ္တာတတ္တာ ဝိမုတ္တိရသေန–ဧကရသာနိ ဟုတ္တာ ပဝတ္တာနိ။] တဒုပဂဝိရိယဝါဟနဋ္ဌေန–ထို ဧကရသသဘောရှိသော ဣန္ဒြေတို့အားလျော်သော ဝိရိယကို ဆောင်ရွက် တတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောသဘောအားဖြင့်၊ (သမ္မဟ်သနာ–လည်းကောင်း၊)

ပါရိဗန္ဓကတော စသည်။ ။ပရိဗန္ဓန္တိ–စိတ်ကို ထက်ဝန်းကျင် နှောင်ဖွဲ့တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ ပရိဗန္ဓကာနိ၊ ပရိဗန္ဓကာနိယေဝ ပါရိဗန္ဓကာနိ၊ [သွတ္ထ၌ ဏပစ္စည်း၊] သမာဓိယေဝ နိမိတ္တံ သုခဝိသေသာနံ ကာရဏဘာဝတော–ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် သုခဝိသေသတို့၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့် နိမိတ်မည်၏၊ ပဋ္ဌိပတ္တိကို ယောဇနာ၌ "ပဋ္ဌိလဘနံ"ဟု ဖွင့်၏၊ ရောက်ခြင်းကို "ရခြင်း"ဟု ဆိုလိုသည်၊ [မဏ္ဍိမံ သမထနိမိတ္တံ နာမ သမ္ပဝတ္တော အပ္ပနာသမာဓိယေဝ လိနုद्ধစ္စသင်္ခါတာနံ ဥဘိန္နံ အန္တာနံ အနုပဂမနေန သဝိသေသံ (အထူးနှင့်တကွ) ပစ္စနီကမဓ္ဓေ ဝူပသမနတော သမထော, ယောဂိနော သုခဝိသေသာနံ ကာရဏဘာဝတော နိမိတ္တန္တိ ကတ္တာ။]

ဧကတ္တပဋ္ဌာနံ။ ။သမထပဋိပန္နဘာဝတောဧဝစသဲ ကိလေသသံသဂ္ဂံ ပဟာယ ဧကတ္တေန (ကိလေသာတို့နှင့် ရောယှက်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် တစ်ပါးတည်း၏ အဖြစ် ဖြင့်) ဥပဋ္ဌိတသ–တည်သော၊ အသ–ထိုစိတ်၏၊ ပုန ဧကတ္တပဋ္ဌာနေ ဗျာပါရံ အကရောန္တော (နောက်ထပ် ဧကတ္တပဋ္ဌာနဖြစ်ဖို့ရန် ဗျာပါရ မပြုသူသည်) ဧကတ္တပဋ္ဌာနံ အဋ္ဌပေက္ခတီနာမ။

တတ္ထိ၊ ပေ၊ သမ္မဟ်သနာ။ ။တသ္မိံ ဈာနစိတ္တေ ဇာတာ သမာဓိပညာ သင်္ခါတာ ယုဂနद္ဓမ္မာ အညမညံ အနတိဝတ္တမာနာ ဟုတ္တာ ပဝတ္တာ၊ သမ္မဟ်သနာတိ တတ္ထမ္မာနံ အနတိဝတ္တနာဒိသာဓကသ ဉာဏသ ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိဝသေန ပရိယောဒါပနာ။

[ယဉ္စေတံ တဒုပဂ်=တေသံ အနတိ ဝတ္တာနတော ဧကရသ သဘာဝါနံ အနုစ္ဆ ဝိဂ်ံ ဝိရိယံ ဝါယမတိ၊ တဒုပဂ်ကို "တေသံ+အနုစ္ဆဝိဂ်ံ"ဟု ဖွင့်သည်။ ယောဇနာ၌ "တဒနုရူပဂ"ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း။] အာသေဝနဋ္ဌေန–စျာန်စိတ်၌ဖြစ်သော သမာဓိ ပညာစသော တရားတို့ကို အဖန်ဖန် ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောအားဖြင့်၊ သမ္မဟံသနာ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–ဤသည်တို့တည်း။

တတြ–ထို ၁၀ ပါးသောလက္ခဏာကို ထင်စွာဖြစ်စေခြင်း၌၊ [တသ္မိံ ဒသ လက္ခဏ ဝိဘာဝနေ။] အယံ–ကား၊ ပါဠိ–ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်တည်း၊ ပဌမသုစျာနသ–၏၊ ကော–အဘယ်သည်၊ အာဒိ–အစဖြစ်သနည်း၊ ကိံ–သည်၊ မဇ္ဈေ–နည်း၊ ကိံ, ပရိယောသာနံ–နည်း၊ ပဌမသ စျာနသ–၏၊ ပဋိ ပဒါ ဝိသုဒ္ဓိ–ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိသည်၊ ဝါ–စျာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဘာဝနာအစဉ်၏ နိဝရဏတို့မှ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ အာဒိ–အစဖြစ်၏၊ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ–တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၏ တိုးပွားခြင်းသည်၊ မဇ္ဈေ–အလယ်ဖြစ်၏၊ သမ္မဟံသနာ–ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရှင်လန်းစေခြင်းသည်၊ ဝါ–ဖြူစင်စေခြင်းသည်၊ ပရိယောသာနံ–အဆုံးဖြစ်၏၊ ပဌမသ စျာနသ–၏၊

ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ။ ။ပဋိပဒ္ဓတိ စျာနံ ဧတာယာတိပဋိပဒါ–စျာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်၊ ပထမအားထုတ်သည်မှစ၍ဂေါတြဘုအဆုံးရှိသော (စျာန်မရောက်မီ) ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော ဘာဝနာအစဉ်သည် ပဋိပဒါမည်၏၊ ပရိဗန္ဓတော–စိတ်ကို နှောင်ဖွဲ့တတ်သော နိဝရဏတို့မှ+ဝိသုဒ္ဓေနံ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါယ+ဝိသုဒ္ဓိ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ ထို ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ စျာန်၏ဥပါဒ်ခဏ၌ ရအပ်သောကြောင့် "အာဒိ" ဟု ဆိုသည်။

ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ။ ။ဝိသောဧတဗ္ဗတာဒီနံ–သုတ်သင်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝတော–ကြောင့်၊ စျာနပရိယာပန္နာယ–စျာန်၌ပါဝင်သော၊ တတြ မဇ္ဈတ္တုပေက္ခာယ–ကို၊ ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိယာ–စျာန်အလုပ်ကိစ္စ ပြီးစီးခြင်းအားဖြင့်၊ အနုဗြူဟနာ–တိုးပွားစေခြင်း၊ ထို တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ တိုးပွားစေမှုကို စျာန်၏ ဌီခဏ၌ (အထူးအားဖြင့်) ရအပ်သောကြောင့် "မဇ္ဈေ" ဟု ဆိုသည်။

သမ္မဟံသနာ။ ။တတ္ထ–ထိုစျာန်၌၊ ဧမ္မာနံ–သမာဓိပညာစသော ယုဂနဒ္ဓတရား တို့၏၊ အနတိဝတ္တနာဒိသာဓကသ–တစ်ပါးက တစ်ပါးကို မလွန်ခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကို ပြီးစေတတ်သော၊ ဉာဏသ–၏၊ ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိဝသေန–ဖြင့်၊ ပရိယောဒါပနာ–ဖြူစင်စေခြင်း၊ ထိုဖြူစင်ခြင်းသည် စျာန်၏အဆုံး ဘင်ခဏ၌ ထင်ရှားသောကြောင့် "ပရိယောသာနံ" ဟု ဆိုသည်။

ပဋ္ဌိပဒါဝိသုဒ္ဓိ–သည်၊ ဝါ–သည်၊ အာဒိ–၏၊ အာဒိသ–၏၊ ကတိ–အဘယ်မျှတို့သည်၊ လက္ခဏာနိ–အမှတ်အသားတို့နည်း၊ အာဒိသ–အစ၏၊ တီဏိ–သုံးပါးတို့သည်၊ လက္ခဏာနိ–အမှတ်အသားတို့တည်း၊ တသ–ထိုပဌမစျာန်၏၊ ယောပရိဗန္ဓော–အကြင်စိတ်ကို ထက်ဝန်းကျင် နှောင်ဖွဲ့တတ်သော နီဝရဏသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တတော–ထိုနီဝရဏမှ၊ စိတ္တံ–စျာန်စိတ်သည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ–စင်ကြယ်၏၊ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ–နီဝရဏမှ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိတ္တံ–သည်၊ မဇ္ဈိမံ–လီန ဥဒ္ဓစ္စသို့မကပ်ဘဲ အလယ်အလတ်ဌဖြစ်သော၊ သမာဓိ နိမိတ္တံ–သုခဝိသေသတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော သမာဓိသို့၊ ဝါ–ကို၊ ပဋ္ဌိပဇ္ဇတိ–ရောက်၏၊ ဝါ–ရ၏၊ ပဋ္ဌိပန္နတ္တာ–သမာဓိနိမိတ်ကို ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ–ထိုသမာဓိနိမိတ်ဌ၊ [ယောဇနာဌ “တသ္မိं အပ္ပနာဝေါစရေ” ဟု ဖွင့်၏၊ ထိုအလို “တတ္ထ–ထိုစျာန်၏အာရုံဌ”ဟု ပေး၊] စိတ္တံ–သည်၊ ပက္ခန္ဒတိ–ပြေးဝင်၏၊ ပရိဗန္ဓတော–စိတ်ကို ထက်ဝန်းကျင်နှောင်ဖွဲ့တတ်သော နီဝရဏမှ၊ စိတ္တံ–သည်၊ ယံ ဝိသုဇ္ဈတိ–အကြင်စင်ကြယ်၏၊ (တံစ–ထိုစင်ကြယ်ခြင်းလည်းကောင်း၊) ဝိသုဒ္ဓတ္တာ–နီဝရဏမှ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိတ္တံ–သည်၊ မဇ္ဈိမံ–သော၊ သမာဓိနိမိတ္တံ–သို့၊ ဝါ–ကို၊ ယံ ပဋ္ဌိပဇ္ဇတိ–အကြင်ရောက်၏၊ ဝါ–ရ၏၊ (တံစ–ထို ရခြင်းလည်းကောင်း၊) ပဋ္ဌိပန္နတ္တာ–သမာဓိနိမိတ်ကိုရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ–ထိုသမာဓိနိမိတ်ဌ၊ စိတ္တံ–သည်၊ ယံ ပက္ခန္ဒတိ–အကြင် ပြေးဝင်၏၊ (တံစ–ထိုပြေးဝင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊) ပဌမသ စျာနဿ–၏၊ ပဋ္ဌိပဒါဝိသုဒ္ဓိ–သည်၊ ဝါ–သည်၊ အာဒိ–အစဖြစ်၏၊ အာဒိသ–အစ၏၊ ဣမာနိတီဏိ–ဤ ၃ ပါးတို့သည်၊ လက္ခဏာနိ–အမှတ်အသားတို့တည်း၊ တေန–ထို့ကြောင့်၊ ပဌမံစျာနံ–သည်၊ အာဒိကလျာဏဉ္စေဝ–အစဌကောင်းသည်လည်းကောင်း၊ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ–သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–၏၊ (ဣတိ–သို့၊) ဝုစ္စတိ–၏။

ပဌမသ စျာနဿ–၏၊ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ–တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ တိုးပွားစေခြင်းသည်၊ မဇ္ဈေ–တည်း၊ မဇ္ဈသ–၏၊ ကတိ–တို့သည်၊ လက္ခဏာနိ–

တီဏိလက္ခဏာနိ။ ။ပရိဗန်နီဝရဏတို့မှ စိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်း, အလယ်ဖြစ်သော သမာဓိနိမိတ်သို့ စိတ်၏ရောက်ခြင်း ထိုသမာဓိနိမိတ်သို့ ပြေးဝင်ခြင်း ဣ ၃ ပါးတို့ သည် စျာန်၏အစ ဥပါဒ်ခဏဌ အပ္ပနာရောက်ခြင်း၏ အမှတ်လက္ခဏာတို့ ဖြစ်ကြသည်။

တို့နည်း၊ မ၌သော, တိဏာ–တို့သည်၊ လက္ခဏာနိ–တို့တည်း၊ ဝိသုဒ္ဓံ–နိဝရဏာ တို့မှ စင်ကြယ်ပြီးသော၊ စိတ္တံ–ကို၊ အ၌ပေက္ခတိ–စင်ကြယ်ဖို့ရန် ဗျာပါရ မပြု လျစ်လျူရှု၏၊ သမထပုဗ္ဗင်္ဂမန္တံ–သမထသို့ရောက်ပြီးသော၊ ဝါ–သမာဓိ ရပြီးသော၊ (စိတ္တံ–ကို၊) အ၌ပေက္ခတိ–သမာဓိရဖို့ရန် ဗျာပါရမပြု လျစ်လျူ ရှု၏၊ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ–ကိလေသာတို့နှင့် မရောယှက်သည့်အတွက် တစ်ပါးတည်း၏အဖြစ်ဖြင့် တည်သော၊ (စိတ္တံ) အ၌ပေက္ခတိ–ဧကတ္တုပဋ္ဌာန ဖြစ်ဖို့ရန် ဗျာပါရမပြု လျစ်လျူရှု၏၊ ဝိသုဒ္ဓံ–သော၊ စိတ္တံ–ကို၊ အ၌ပေက္ခတိ– အကြင်စင်ကြယ်ဖို့ရန် ဗျာပါရမပြု လျစ်လျူရှု၏၊ (တံစ–ထိုလျစ်လျူရှုခြင်း လည်းကောင်း၊) သမထပုဗ္ဗင်္ဂမန္တံ–သော၊ (စိတ္တံ) ယံ အ၌ပေက္ခတိ–၏၊ (တံစ– လည်းကောင်း၊) ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ–သော၊ (စိတ္တံ) ယံ အ၌ပေက္ခတိ–၏၊ (တံစ– လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊) ပထမသော စျာနသော ဥပေက္ခာနုဗြူဟာနာ, မ၌ဖော– တည်း၊ မ၌သော–၏၊ ဣမာနိတိဏာ–တို့သည်၊ လက္ခဏာနိ–တို့တည်း၊ တေန – ကြောင့်၊ ပဌမံစျာနံ–သည်၊ မ၌ဖောကလျာဏဿ–အလယ်၌ ကောင်းသည်လည်း ကောင်း၊ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဿ–သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–၏၊ (ဣတိ– သို့၊) ဝုစ္စတိ–၏။

ပဌမသောစျာနသော–၏၊ သမ္မဟံသနာ–ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရှင်လန်း စေခြင်းသည်၊ ဝါ–ဖြူစေခြင်းသည်၊ ပရိယောသာနံ–တည်း၊ ပရိယောသာနသော– ၏၊ ဣတိ–တို့သည်၊ လက္ခဏာနိ–တို့နည်း၊ ပရိယောသာနသော, စတ္တာရိ– တို့သည်၊ လက္ခဏာနိ–တို့တည်း၊ ဘတ္တ–ထိုစျာန်စိတ်၌၊ ဓာတာနံ–ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ–သမာဓိ ပညာဟူသော ယုဂနद္ဓ တရားတို့၏၊ အနတိဝတ္တနဋ္ဌေန– တစ်ပါးတစ်ပါးကို မလွန်ခြင်းဟူ သော သဘောအားဖြင့်၊ သမ္မဟံသနာ–လည်း ကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနံ–သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏၊ ဧကရသဋ္ဌေန–ဝိမုတ္တိရသ ဟူသော တစ်ခုတည်းသော အရသာရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောအားဖြင့်၊ သမ္မဟံသနာ–လည်းကောင်း၊ တဒုပဂဝိရိယဝါဟနဋ္ဌေန–ထိုဧကရသသဘော ရှိသော ဣန္ဒြေတို့အားလျော်သော ဝီရိယကို ဆောင်နိုင်ခြင်းသဘောအားဖြင့်၊ သမ္မဟံသနာ–လည်းကောင်း၊ အာသေဝနဋ္ဌေန–သမာဓိပညာစသော တရားတို့ကို အဖန်ဖန်ဖြစ်စေခြင်းသဘောအားဖြင့်၊ သမ္မဟံသနာ–လည်းကောင်း၊(ဣတိ–သို့၊)

ပဌမသေ စျာနသေ–၏၊ ပေ၊ ဧဝံ–ဤသို့လျှင်၊ တိဝိဓတ္တိကတံ (တစ်နည်း) တိဝတ္ထိကတံ–၃ ပါးအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ တိဝိဓကလျာဏ–၃ ပါးအပြားရှိသော ကောင်းသောဂုဏ်ရှိသော၊ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နံ–ဆယ်ပါး သော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စိတ္တံ–စျာန်စိတ်သည်၊ ဝိတက္ကသမ္ပန္နော–ဝိတက်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဝိစာရသမ္ပန္နော ပီတိသမ္ပန္နော သုခသမ္ပန္နော, စိတ္တသေ–၏၊ အဓိဋ္ဌာနသမ္ပန္နော–ထိုထိုအာရုံ၌ မပြတ်မလပ်ဖြစ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ–စွဲမြဲစွာတည်သော သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နော–လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပညာသမ္ပန္နော–လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ (ပါဠိ–ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်တည်း။)

အာဒိသေ၊ ပေ၊ ဘာသတိတိ–ကား။ (အသုဘသမာပတ္တိ–အသုဘသမာပတ်သည်၊) ဧဝမ္မိ–ဤသို့လည်း၊ (ဟောတိ)၊ ဣတ္ထမ္မိ–ဤ အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ပုနပ္ပုနံ–ထပ်၊ ဝဝတ္ထာနံ–ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ–ပြုတော်မူ၏၊ အာဒိသန္တော–ညွှန်ပြတော်မူလျက်၊ အသုဘသမာပတ္တိယာ–၏၊ ဝဏ္ဏံ–ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ–၏၊ အာနိသံသံ–အကျိုးကို၊ ကထေတိ–၏၊ ဂုဏံ–ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပရိကိတ္တေတိ–ထုတ်ဖော်ဟောမြွက်တော်မူ၏၊ [ပုနပ္ပုနံ အာဒိသန္တော ကြည့်၍ အာဒိသေ အာဒိသေ–၌၊ အာဒိသံ အာဒိသံ–ဟုရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်၊] သေယျထိဒံ–အဘယ်ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊

တိဝိဓတ္တိကတံ။ ။တိဝိဓတ္တ၊ ပေ၊ ဟောတိတိုင်အောင်သော စကားသည် စျာန်ကို ထောမနာကြောင်း စကားတည်း၊ [ဧဝံ တိဝိဓတ္တိကတံ စိတ္တန္တိအာဒိနိ တသော စိတ္တသ ထောမနဝစနာနိ၊ တတ္ထ ဧဝံတိဝိဓတ္တိကတန္တိ ဧဝံ ယထာဝုတ္တေန ဝိဓိနာ ပဋိပဒါ ဝိသုဒ္ဓိ ပက္ခန္ဒန ဥပေက္ခာနုဗြူဟနဉာဏသမ္ပယုတ္တသနာဝသေနာတိ တိဝိဓဘာဝံ ဂတံ၊] ရှေ့၌ (၁) ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ, (၂) တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာနုဗြူဟနာ (၃) ဉာဏ ဤ ၃ ပါးကို တိဝိဓ ဟုဆိုသည်။ စျာန်အင်္ဂါ ၅ ပါး, ဣန္ဒြေ ၅ ပါးကိုပြသောကြောင့် အဓိဋ္ဌာနသမ္ပန္နော, သမာဓိသမ္ပန္နဟု ၂ ထပ်ပါရသည်၊ စျာန်စိတ်၏ ထိုထိုအာရုံ၌ မပြတ်မလပ် ဖြစ်ခြင်းကို ""အဓိဋ္ဌာနသမ္ပန္နော" ဟု ယူပါ။

(ဘာသတိ–နည်း၊) ဘိက္ခဝေ–တို့၊ အသုဘသညာပရိစိတေန–အသုဘသညာသည် အဖန်ဖန်စီအပ်သော၊ ဝါ–အသုဘသညာသည် ထုံမွမ်းအပ်သော၊ စေတသာ–စိတ်ဖြင့်၊ ဗဟုလံ–အချိန်များစွာ၊ ဝါ–မပြတ်မလပ်၊ ဝိဟရတော–နေသော၊ ဘိက္ခုနော–၏၊ စိတ္တံ–သည်၊ မေထုနဓမ္မ သမာပတ္တိယာ–မေထုန်အကျင့်သို့ရောက်ခြင်းမှ၊ ပဋိလီယတိ–တစ်ခုသောနံပါး၌ ပုန်းအောင်းသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ပဋိကုဋ္ဌတိ–တွန့်ဆုတ်၏၊ ပဋိဝတ္တတိ–ပြန်နစ်၏၊ နေ သမ္မဿာရယတိ–မပျံ့နှံ့၊ (တစ်နည်း) ပဋိလီယတိ–တွန့်ဆုတ်၏၊ ပဋိကုဋ္ဌတိ–ဖဲခွာ၏၊ ပဋိဝတ္တတိ–နောက်ဆုတ်၏၊ နေ သမ္မဿာရယတိ–မပျံ့နှံ့၊ ဥပေက္ခာဝါ–လျစ်လျူရှုခြင်းသဘောသည်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဋိကုလျတာဝါ–စက်ဆုပ်ဖွယ်၏အဖြစ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာတိ–ကောင်းစွာတည်၏၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ သေယျထာပိ–ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကုက္ကုဋပတ္တံဝါ–ကြက်တောင်သည်သော်လည်း ကောင်း၊ နာရဒဒ္ဒုလံဝါ–အကြောပိုင်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–အကြော၏ ခြစ်ပစ်အပ်သော အဖတ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ [နာရဒခဏ္ဍံ၊ နာရဝိလိခနံဝါ (အကြောကို) ခြစ်ပစ်ထားအပ်သော အဖတ်၊] အဂ္ဂိမှိ–မီး၌၊ ပက္ခိတ္တံ–ထည့်အပ်သည်၊ (သမာနံ–သော်၊) ပဋိလီယတိ (သေယျထာပိ)– တွန့်ဆုတ် သကဲ့သို့၊ ပဋိကုဋ္ဌတိ (သေယျာထာပိ)၊ ဖဲခွာသကဲ့သို့၊ ပဋိဝဋ္ဋတိ (သေယျထာပိ)–ပြန်နစ်သကဲ့သို့၊ နေ သမ္မဿာရယတိ (သေယျထာပိ)၊ မပျံ့နှံ့ သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ဧဝမေဝ–ဤအတူသာလျှင်၊ အသုဘသညာပရိစိတေ နေ–သော၊ ဝါ–သော၊ စေတသာ–ဖြင့်၊ ပေ၊ နေ သမ္မာသာရယတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝဏ္ဏံ–ကို၊ ဘာသတိ–၏။)

အသုဘသညာ ပရိစိတေန။ ။သကလ် ကာယ် အသုဘန္တိ ပဝတ္တာယ သညာယ သဟဂတတ္တာ စျာန် အသုဘသညာ–အသုဘဟုဖြစ်သောသညာနှင့်တကွ ဖြစ်သော ကြောင့် စျာန်ကို "အသုဘသညာ"ဟု ခေါ်သည်၊ သဟစရဏနည်းတည်း၊ ဌာနိသညာ၏ အမည်ကို ဌာနစျာန်၌တင်စားသော ဌာနနျုပစာလည်း ဟုတ်၏၊ "ကုန္တာပစရန္တိ" ကဲ့သို့တည်း၊ အသုဘသညာယ ပရိစိတေန ပရိဘာဝိတေန–အဖန်ဖန်စီအပ်ထုံမွမ်းအပ်သော (စေတသာ၌စပ်)၊ ဗဟုလန္တိ အဘိဏှံ။

မေထုနဓမ္မ၊ ပေ၊ နာရဒဒ္ဒုလံ။ ။မေထုန်ကျင့်ခြင်းကိုပင် "မေထုနဓမ္မသမာပတ္တိ"ဟု မိန့်သည်၊ [မေထုနဓမ္မသမ်ဂီဘာဝတော–ဋီကာ၊] ပဋိလီယတိ–ဧကပသေန နိလီယတိ နိလိနံဝိယ ဟောတိ–တစ်ခုသောနံပါး၌ ပုန်းနေသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ပဋိကုဋ္ဌတိ–သက်စတိ၊ ပဋိဝတ္တတိ–နိဝတ္တတိ။

ဣစ္ဆာမဟံ၊ပေ၊ ပဋိသလ္လိယိတုန္တိ–ကား၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ အဟံ–ငါဘုရား သည်၊ ဧကံ–တစ်ခုသော၊ အဒ္ဓမာသံ–လဝက်ပတ်လုံး၊ ပဋိသလ္လိယိတုံ–နေ့စဉ် နေ့စဉ် သမာပတ်၌ စိတ်ကိုငြိုကပ်စေခြင်းငှာ၊ နိလီယိတုံ–ကိန်းအောင်းတော်မူခြင်းငှာ၊ (ဧကောဝ ဝိဟာရိတုံ–ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၏၊) ဣစ္ဆာမိ–အလိုတော်ရှိ၏၊ ဣတိ အတ္ထော၊ နမို ကေနစိ၊ ပေ၊ ပိဏ္ဍပါတနီဟာရကေနာတိ–ကား၊ ယော–အကြင် ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ ပယုတ္တဝါစံ–ပစ္စည်းနှင့် စပ်ယှဉ်သောစကားကို၊ အဂတော–မပြုမူ၍၊ မမ–ငါဘုရား၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ သဒ္ဓေသု–သဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ ကုလေသု–အမျိုးတို့၌၊ ပတိယတ္တံ–အားထုတ်အပ်ပြီးသော၊ ဝါ–စီရင်အပ်ပြီးသော၊ ပိဏ္ဍပါတံ–ကို၊ နီဟရိတော–၍၊ မယုံ–အား၊ ဥပနာမေတိ–ဆက်ကပ်၏၊ ပိဏ္ဍပါတနီဟာရကံ–ဆွမ်းကို ပို့ဆောင်တတ်သော၊ တံ ဘိက္ခုံ–ကို၊ ထပေတော–၍၊ အညေန–အခြားသော၊ ကေနစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ဘိက္ခုနာ ဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေန ဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော–ချဉ်းကပ်ထိုက်သည်၊ နှ အမှိ–ဖြစ်တော်မမူလို၊ ဣတိ (အတ္ထော)။

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး, စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့၊ ကသ္မာ ဧဝံ, အာဟ–နည်း၊ ဣတိ–ဤကားအမေးတည်း၊ ကိရ–ချဲ့ဦးအုံ့၊ အတီတေ, ပဗ္ဗသတာ–ငါးရာ အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော၊ မိဂလုဒ္ဒကာ–သားမုဆိုးတို့သည်၊ မဟာတီဟိ–များစွာကုန်သော၊ ဒဏ္ဍိပါဂုရာဟိ–လုံ့တံတပ်အပ်သော ပိုက်ကွန်တို့ဖြင့်၊ အရညံ–ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ–ကာရံ၍၊ ဟတ္ထတုဋ္ဌာ–ရွင်လန်းနှစ်သက်ကုန်သည်၊

အထ ဝါ။ ။ပဋိလီယတိ–သက်စတိ, တတ္ထ ပဋိကုလတာယ သဏ္ဌိတတ္တာ (ထိုမေထုန်အကျင့်၌ စက်ဆုပ်ဖွယ် အဖြစ်ဖြင့် (စိတ်မှာ) စွဲမြဲတည်နေသည့်အတွက် တွန့်ဆုတ်၏၊) ပဋိကုဋ္ဌတိ–အပသက္ကတိ (ဖဲခွာ၏)၊ နှ ဥပသက္ကတိ–မချဉ်းကပ်တော့၊ ပဋိဝတ္တတိတိ–နိဝတ္တတိ၊ တတောဧဝ နှ သမ္ဘသာရယတိ။

ပဋိသလ္လိယိတုံ။ ။ပဋိ ပဋိ ဒိဝသေ ဒိဝသေ သမာပတ္တိယံ (သမာပတ်၌) ဓမ္မစိန္တာယ (တရားသဘောကို စဉ်းစားတော်မူခြင်းအားဖြင့်) စိတ္တံ နိလီယိတုံ–စိတ်ကို ငြိုကပ်စေခြင်းငှာ၊ ဤသို့ငြိုကပ်စေခြင်းကိုပင် "ကိန်းအောင်းနေခြင်း" ဟု ခေါ်စမှတ်ပြုကြသည်၊ ဤနေရာ၌ ဋီကာဆရာ ဤသို့ဖွင့်ထားသော်လည်း "ပဋိသလ္လာနာ ဝုဋ္ဌိတော" ဟုသော နောက်နား၌ကား တစ်မျိုးဖွင့်ထားသည်ကို တွေ့ရလတ္တံ့။]

ပယုတ္တဝါစံ။ ။ဘုရားရှင်သည် ဤရက်များ၌ ဆွမ်းခံကြွတော်မူမည် မဟုတ်၊ ဤအခါမျိုး၌ လူအပ်သောအလူသည် အကျိုးကြီး၏၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ပစ္စည်းနှင့် စပ်၍ ပြောအပ်သောစကားကို "ပယုတ္တဝါစာ" ဟု ဆိုသည်၊ [ပယုတ္တ–ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော၊ ဝါစာ–စကား၊ လူချင်အောင် ပြောအပ်သော စကား။]

(ဟုတ္တာ)၊ ဧကတောယေဝ–တစ်ပေါင်းတည်းသာလျှင်၊ ယာဝဇီဝံ–အသက်ထက်ဆုံး၊ မိဂပက္ခိဃာတကမ္မေန–သားကောင်ငှက်တို့ကို သက်ဖြတ်မှုဖြင့်၊ ဇီဝိတံ–အသက်မွေးမှုကို၊ ကပ္ပေတ္တာ–၍၊ နိရယေ–၌၊ ဥပ္ပန္နာ–ဖြစ်ကြရကုန်ပြီ၊ [ဥပပန္နာ–ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊ နိရယံ–ဥပပန္နာ–ဟုသော်လည်းရှိစေ၊] တေ–ထိုသားမုဆိုးတို့သည်၊ တတ္ထ–ထိုဝရဲ၌၊ ပစ္စိတ္တာ–ကျက်ပြီး၍၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ကတေန–ပြုအပ်ပြီးသော၊ ကေနစိဒေဝ–တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကုသလကမ္မေန–ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မနုဿေသု–လူတို့၌၊ ဥပ္ပန္နာ–ဖြစ်ကြရကုန်သည်၊ (သမာနာ)၊ ကလျာဏူပနိဿယဝသေန–ရဟန်းဖြစ်ဖို့အကြောင်းကောင်းသော ဥပနိဿယ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ [ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ဥပနိဿယဝသေန၊] သဗ္ဗေပိ–အလုံးစုံတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတော သန္တိကေ, ပဗ္ဗဇ္ဇာ–ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒဉ္စ–ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ လဘိ'သု–ကုန်ပြီ၊ တေသံ–ထိုသူတို့၏၊ တတော မူလာကုသလကမ္မတော (မူလ+အကုသလ)၊ ထိုအရင်းခံဖြစ်သော သားငှက်သတ်မှု အကုသိုလ်ကံမှ၊ အဝိပက္ကဝိပါကာ–မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော (အကျိုးမပေးရသေးသော၊) အပရာပရိယဝေဒနာ–အပရာပရိယဝေဒနာသည်၊ တသ္မိံ အတ္တဘावသဗ္ဗဿ ရေ–ထိုလဝက်အတွင်း၌၊ အတ္တာ့ပက္ကမေနစ–မိမိ၏လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရူပက္ကမေနစ–သူတစ်ပါး၏ လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတုပစ္ဆေဒါယ–အသက်ကိုဖြတ်ခြင်းငှာ၊ သြကာသံ–ကို၊ အကာသိ–ပြီ၊ တံ–ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝါ–သည်၊ အဒ္ဒသ–မြင်တော်မူပြီ၊ ကမ္မဝိပါကောနာမ–ကံ၏ အကျိုးမည်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ကေနစိ–ဘယ်သူ တစ်ယောက်မျှ၊ ပဋိဗာဟိတုံ–တားမြစ်ခြင်းငှာ၊ နဿက္ခာ–မတတ်နိုင်။

စ–ဆက်၊ တေသု ဘိက္ခူသု–တို့တွင်၊ ပုထုဇ္ဇနာပိ–ပုထုဇဉ် ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ–ပါဝင်ကုန်၏၊ သောတာပန္နသကဒါဂါမိအနာဂါမိခီဏာသဝါပိ–သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်, ရဟန္တာရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ–ကုန်၏၊ တတ္ထ–ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ခီဏာသဝါ–တို့သည်၊ အပ္ပဋိသန္ဓိကာ–ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းမရှိကုန်၊ ဣတရေ–ရဟန္တာမှ တစ်ပါးကုန်သော၊ အရိယသာဝကာ–တို့သည်၊ နိယတဂတိကာ–မြဲသောဂတိရှိကုန်၏၊ သုဂတိပရာယဏာ–သုဂတိဟူသော လဲလျောင်းရာ ရှိကုန်၏၊ [နိယတဂတိကာကို ထပ်ဖွင့်၊] ပန–ကား၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ–တို့၏၊ ဂတိ–ဂတိသည်၊ အနိယတာ–မမြဲ၊ အထ–ထို အခါ၌၊ ဘဂဝါ–သည်၊ စိန္တေသိ–ကြံတော်မူပြီ၊ (ဂိ')၊ ဣမေ–ဤရဟန်းတို့သည်၊

အတ္တဘာဝေ–၌၊ ဆန္ဒရာဂေန–ဆန္ဒရာဂကြောင့်၊ မရဏာ ဘယဘီတာ–သေဘေးမှ ကြောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဂတိ–ကို၊ ဝိသောဓေတုံ–သုတ်သင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ခိဿန္တိ–မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဟန္ဒ–ယခု၊ နေသံ–ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဆန္ဒရာဂပဟာနာယ–ငှာ၊ အသုဘကထံ, ကထေမိ–ဟောတော်မူအံ့၊ တံ–ထိုအသုဘကထာကို၊ သုတ္တာ–နာရ၍၊ အတ္တဘာဝေ–၌၊ ဝိဂတစ္ဆန္ဒရာဂတာယ–ကင်းသော ဆန္ဒရာဂ ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂတိဝိသောဓနံ–ဂတိကို သုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ သဂ္ဂေ–၌၊ ပဋ္ဌိသန္တိ–ကို၊ ဂဏှိဿန္တိ–ယူနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဧဝံ–ဤသို့ ယူနိုင်ကုန်လတ်သော်၊ နေသံ–ထို ရဟန်းတို့၏၊ မမ–၏၊ သန္တိကေ–၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ–ရှင်ရဟန်း အဖြစ်သည်၊ သာတ္ထိကာ–အကျိုးရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ–လတ္တံ့၊ ဣတိ, (စိန္တေသိ)။

တတော–ထိုသို့ကြံတော်မူခြင်းကြောင့်၊ တေသံ–ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဝါ–တို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟာယ–ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းငှာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန–ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဦးပြုသဖြင့်၊ အသုဘကထံ ကထေသိ၊ မရဏာဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏနာဓိပ္ပါယေန–သေခြင်း၌ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုဖြင့်၊ (သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းလိုသဖြင့်)၊ နော (ကထေသိ)–ဟောတော်မူသည် မဟုတ်၊ စ ပန–ထပ်၍ဆက်ဦးအံ့၊ ကထေတွာ–၍၊ အသ–ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧတံ–ဤအကြံတော်သည်၊ အဟောသိ–ဖြစ်တော်မူပြီ၊ (ကိုး)၊ မံ–ကို၊ ဣမံ အဒ္ဓမာသံ–ဤလခွဲပတ်လုံး၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ သစေ ပဿိဿန္တိ–အကယ်၍ ဖူးတွေ့ရကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဇ္ဇ–ယနေ့၊ ဧကော–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ မတော–သေရာပါပြီ၊ အဇ္ဇ, ဒွေ–ကုန်သော၊ (ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ မတာ–ကုန်ပြီ)၊ ပေ၊ အဇ္ဇ, ဒသ–ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ မတာ–ကုန်ပြီ၊ ဣတိ, အာဂန္တွာ–၍၊ အာရောစေဿန္တိ–ကုန်လတ္တံ့၊ အယဉ္စကမ္မဝိပါကော–သည်လည်း၊ ဝါ– ကိုလည်း၊ မယာဝါ–ငါဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ အညေနဝါ–အခြားသူသည်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာဟိတုံ–တားဆီးခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ–မတတ်နိုင်၊ သွာဟံ–ထိုငါဘုရားသည်၊ တံ–ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာပိ–ကြားရ၍လည်း၊ ကိံ ကရိဿာမိ–အဘယ်ကိုပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ မေ–ငါဘုရားအား၊ သုတေန–ကြားအပ်သော၊ အနတ္ထကေန–အကျိုးမရှိသော၊ အနယဗျ သနေန–စီးပွားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းဖြင့်၊ ကိံ–နည်း၊ ဟန္ဒ–ယခု၊ အဟံ, ဘိက္ခုနံ–တို့၏၊ အဒဿနံ–မမြင်ကွယ်ရာသို့၊ ဥပဂစ္ဆာမိ–ကပ်ရောက်တော့အံ့၊ ဣတိ–ဤအကြံတော်သည်၊ (အဟောသိ)၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ အကြံတော်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်) ဣစ္ဆာမဟံ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ ပိဏ္ဍပါတနီဟာရကေနာတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အာဟ–ပြီ။

ပန–ကား၊ အပရေ–တစ်ပါးကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ အာဟု၊ (ကိုး)၊ ပရူပဝါဒဝိဝဒ္ဓနတ္ထं–သူတစ်ပါးတို့၏ စွပ်စွဲခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်တော်မူခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝတ္တာ–မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပဋ္ဌိသလ္လီနော–တစ်ပါးတည်း ကန်းအောင်းတော်မူပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟု)၊ [ပရူပဝါဒဝိဝဒ္ဓနတ္ထံကို ချဲ့ပြ လိုသောကြောင့်၊ "ပရေကိရ"စသည်ကိုမိန့်။] ပရေ–သာသနာမှတစ်ပါးသော အယူရှိသူတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ–ကို၊ ဥပဝဒိဿန္တိကိရ–စွပ်စွဲကုန်လတ္တံ့တဲ့၊ (ကိုး)။ အယံ–ဤအရှင်ဂေါတမသည်၊ အဟံ–သည်၊ သဗ္ဗညူ–အလုံးစုံကိုသိ၏၊ သဒ္ဓမ္မဝရ စက္ကဝတ္တိ–သူ တော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော မြတ်သော စကြာရတနာကို လည်စေနိုင်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋ္ဌာနမာနော–ဝန်ခံနေပါလျက်၊ အတ္တနောပိ–မိမိ၏လည်း၊ သာဝကေ–တို့ကို၊ အညမညံ–အချင်းချင်း၊ ယာတေန္တေ–သတ်နေသည်တို့ကို၊ နိဝါရေတုံ–ငှာ၊ နသက္ကောတိ–မစွမ်းနိုင်၊ အညံ–အခြား သောအရာကို၊ ကိံသက္ခိဿတိ–အဘယ်မှာ စွမ်းနိုင်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (ဥပဝဒိဿန္တိကိရ)၊ တတ္ထ–ထိုသို့စွပ်စွဲရာ၌၊ ပဏ္ဍိတာ, ဝက္ခန္တိ–ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ (ကိုး)၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ပဋ္ဌိသလ္လာနံ–တစ်ပါးတည်းကိန်းအောင်းတော်မူခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော–အားထုတ်တော်မူသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဣမံ ပဝတ္တိं–ဤအဖြစ်ကို၊ န ဇာနာတိ–သိတော်မမူ၊ အသ–ထို မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကောစိ–သော၊ အာရောစယိတာပိ–လျှောက်သူသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ (ဘဂဝါ–သည်၊) သစေဇာနေယျ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဒ္ဓါ–မချွတ်ကော်န်၊ နိဝါရေယျ–တားမြစ်တော်မူရာ၏၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝက္ခန္တိ)၊ (ဣတိ–သို့၊ အပရေ အာဟု)၊ ပန–ထိုသို့ပင်ဆိုပါကုန်သော်လည်း၊ ဣဒံ–ဤစကားသည်၊ ဣဒ္ဓာမတ္တံ–အပရေဆရာတို့၏ အလိုမျှသာတည်း၊ ["သိတော်မူပါမူ တားမြစ်စရာရှိခြင်း" ဟူသောစကားသည် ထိုဆရာတို့အလိုမျှသာဖြစ်၏၊] ဧတ္ထ–ဤတစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာ၌၊ ပဌမမေဝ–ပထမစကားသည်သာ၊ [ကထေတွာ စ ပနသ–စသော စကားသည်သာ၊] ကာရဏံ–မှန်ကန်သော အကြောင်းတည်း။

နာသုဓာတိတ္ထ–၌၊ အသုဓာတိ–အသုဓ ဟူသောပုဒ်သည်၊ ပဒပူရဏ မတ္တော–ပုဒ်တို့၏ပြည့်ကြောင်းမျှ၌၊ (ပဝတ္တော) နိပါတော၊ [ဤအလို အသုဓပုဒ် အနက်မရှိ၊] ဝါ–တစ်နည်း၊ အဝဓာရဏတ္ထ–၌၊ (ပဝတ္တော) နိပါတော၊ ကောစိ–သည်၊ ဘဂဝန္တံ–သို့၊ နေဝ ဥပသက်မတိ–မချဉ်းကပ်သည်သာ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ [ဤအလို "ကောစိ–သည်၊ ဘဂဝန္တံ, နာသုဓ ဥပသက်မတိ–မချဉ်း ကပ်သည်သာ "ဟု ပါဋ္ဌိတော်၌ ပေး၊] အသ–ဤ ဘာဝနာနုယောဂ၏၊ ဩနေကေဟိ–ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒီဟိ–အဆင်း,ပုံသဏ္ဌာန်အစရှိကုန်သော၊

[အာဒိဖြင့် ဂန္ဓ, အာသယ, သြကာသတို့ကို ယူ।] ကာရဏေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဝေါကာရော–ရောပြွမ်းခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သော–ထိ ဘာဝနာနုယောဂသည်၊) အနေကာကာရဝေါကာရော–မည်၏၊ အနေကာကာရ ဝေါကိဏ္ဏော–တစ်ပါးမက များပြားစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော၊ အနေကကာရဏာသမ္မိဿော–တစ်းပါးမက များပြားစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ရောသော၊ (ဣတိဝုတ္တံ ဟောတိ၊) [ကာရဏာဟူသည် ကိုယ်၏ အသုစိ. ဒုဂ္ဂန္ဓ ဧဂုစ္ဆ ပဋိကူလအဖြစ်ပင်တည်း।] သော–ထိဘာဝနာနုယောဂသည်၊ ကော–နည်း၊ အသုဘဘာဝနာနုယောဂေါ–အသုဘဘာဝနာကို အဖန်ဖန် အားထုတ်ခြင်းတည်း၊ ဝါ–အဖန်ဖန်အားထုတ်အပ်သော အသုဘဘာဝနာတည်း၊ အနေကာကာရ ဝေါကာရံ–တစ်ပါးမက များစွာသောအကြောင်းတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းခြင်းရှိသော၊ တံ အသုဘဘာဝနာနုယောဂံ–ထို အသုဘ ဘာဝနာကို အဖန်ဖန် အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဝါ–ကို၊ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ–ကား၊ ယုတ္တာပယုတ္တာ–အားထုတ်ကုန်, လွန်စွာ အားထုတ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟရန္တိ။

အဋ္ဌိယန္တိ–ကား၊ သကေန ကာယေန–မိမိကိုယ်ဖြင့်၊ (ဒုက္ခိတာ–ဒုက္ခစပ်၊) ဝါ–သည်၊ (အဋ္ဌာဒုက္ခစပ်၊) အဋ္ဌာ–နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ဒုက္ခိတာ–လွန်စွာဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ [သဏ္ဌာတ အသယတ္ထိအနက်ဌ ဣတပစ္စည်းသက်၍ ဒုက္ခိတာဟုပြီးသည်၊ တစ်နည်း "ဒုက္ခံ+ဣတာ" ဟုပြု၍ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်–ပေး၊ အဋ္ဌာတ်သည်၊ ဝဓ (ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း) အနက်ဟောတည်း၊ ယပစ္စည်း, ဤအာဂုံ–ပထမပါရာဇိက သိက္ခာချခန်းဌကား တစ်မျိုးဖွင့်၍ နာမဓာတ်ကြဲရသည်၊] ဟရာယန္တိ–ကား၊ လဇ္ဇန္တိ–ရှက်ကုန်၏ ဇိဂုစ္ဆတိ–ကား၊ သဏ္ဌာတဇိဂုစ္ဆာ–လွန်စွာဖြစ်သော စက်ဆုပ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ (အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၊) ဒဟရောဟိ–ကား၊ တရဏော–ငယ်သော၊ ယုဝါတိ– ကား၊ ယောဗ္ဗနေန– နုပျိုသူ၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော– သော၊

ဒဟရော၊ ပေ၊ ဇာတိကော။ ။တချို့လူသည် ငယ်သော်လည်း နုပျိုသည်မဟုတ်၊ အရွယ်ကျသဖြင့် လူအိုကဲ့သို့ဖြစ်နေ၏၊ တချို့ကား နုပျိုသော်လည်း ဥပသန္တ (သူတော်ကောင်း) သဘောရှိသောကြောင့် သို့မဟုတ် ပျင်းသောကြောင့် သို့မဟုတ် ဥတိဗျသန စသည်နှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် တန်ဆာဆင်လေ့မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဒဟရ, ယုဝ, မဇ္ဈိမက ဇာတိကဟု ဝိသေသန ၃ မျိုးပြသည်၊ [၁၅ နှစ်မှ ၃၂ နှစ်အတွင်းကို, တစ်နည်း–၁၆ နှစ်မှ ၃၃ နှစ်အတွင်းကို "တရဏ"ဟု ခေါ်၏။]

[ယုဝနသ+ဘာဝေါ ယောဇွန်။] မဏ္ဍနကဇာတိကောတိ–ကား၊ မဏ္ဍနက ပကတိကော–တန်ဆာဆင်တတ်သူ၏အဖြစ်ဟူသော ပင်ကိုယ်သဘောရှိသော၊ သီသံနှာတောတိ–ကား၊ သီသေန–ဦးခေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဒိ, နှာတော–ဆေးလျှော်ရေချိုးပြီးသော၊ ["သီသေန+သဟ+နှာတော သီသံနှာတော" ဝါစာသိလိဋ္ဌ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၊] စ–ဆက်၊ ဒဟရောယုဝါတိတ္ထေ–ပါဠိ၌၊ ဒဟရဝစနေန–ဒဟရသဒ္ဒါဖြင့်၊ ပဌမယောဗ္ဗနဘာဝံ–ပထမနုပျိုသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ–ပထမအရွယ်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ–ပြ၏၊ ဟိ–မှန်၏၊ ပထမယောဗ္ဗနေ–၌၊ သတ္တာ–တို့သည်၊ ဝိသေသေန–အားဖြင့်၊ မဏ္ဍနကဇာတိကာ–တန်ဆာဆင်တတ်သူ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ သီသံ နှာတောတိ ဣမိနာ–ပါဠိဖြင့်၊ မဏ္ဍနာနုယောဂကာလံ–တန်ဆာဆင်မှုကို အဖန်ဖန်အားထုတ်ရာအခါကို၊ (ဒသေတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ယုဝါ–လုလင်ပျိုသည်၊ (သမာနောပိ)၊ ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ကမ္မံ–အလုပ်ကို၊ ကတ္တာ– ပြုပြီး၍၊ သံကိလိဋ္ဌသရီရော–ညစ်ပေသော ကိုယ်ရှိသည်၊ (သမာနော–သော်၊) မဏ္ဍနာနုယုတ္တော–တန်ဆာဆင်ခြင်းကို အဖန်ဖန်အားထုတ်သည်၊ နှ ဟောတိ–မဖြစ်သေး၊ ပန–အနွယကား၊ သီသံနှာတော–ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ဆေးလျှော်ရေချိုးပြီးသော၊ သော–ထိုလုလင်ပျိုသည်၊ မဏ္ဍနမေဝ–တန်ဆာဆင်မှုကိုသာ၊ အနုယုဉ္ဇတိ–အဖန်ဖန်အားထုတ်၏၊ အဟိကုဏ္ဍပါဒီနိ–မြွေသေကောင်ပုပ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဋ္ဌမ္ပိ–ကြည့်ခြင်းငှာလည်း၊ နှ ဣစ္ဆတိ–အလိုမရှိ၊ သော–ထို တန်ဆာဆင်ပြီးသော လုလင်ပျိုသည်၊ တသ္မိံ ခဏေ–၌၊ အဟိကုဏ္ဍပေန ဝါ–မြွေသေကောင်ပုပ် မူလည်းဖြစ်သော၊ ကုက္ကုရကုဏ္ဍပေန ဝါ–ခွေးသေကောင်ပုပ်မူလည်းဖြစ်သော၊ မနုဿကုဏ္ဍပေန ဝါ–လူသေကောင်ပုပ် မူလည်းဖြစ်သော၊ ကဏ္ဌေ–လည်ပင်း၌၊ အာသတ္တေန–

မဏ္ဍနကဇာတိကော။ ။"မဏ္ဍနက ပကတိကော"၌ ဇာတိကို "ပကတိ" ဟုလဲသည်၊ ဋီကာ၌ "အလင်္ကာရက သဘာဝေါ"ဟု ဖွင့်၏၊ မဏ္ဍနကကို "အလင်္ကာရက"ဟုဖွင့်သောကြောင့် "မဏ္ဍယတိ သီလေနာတိ မဏ္ဍနော"ဟု ကတ္တုသာဓကပြုစေလိုကြောင်း သိသာ၏၊ "မဏ္ဍနောယေဝ မဏ္ဍနကော"ဟု ပြု၍ ဘာဝပွဓာနကြဲပြီးလျှင် "မဏ္ဍနကော+ဇာတိ (ပကတိ–သဘာဝေါ) ယဿာတိ မဏ္ဍနကဇာတိကော" ဟု ဆက်ပါ။

အဟိကုဏ္ဍပေန။ ။အဟိဿ+ကုဏ္ဍပံ (မတကဌေ၀ရဲ) အဟိကုဏ္ဍပံ– မြွေသည်၊ ဒေါသပြင်းထန်သောကြောင့် ပုပ်၏၊ လူ, ခွေးတို့သည် ထမင်း၊ ဆန်၊ မုန့်စသည်တို့ကို စားသောက်သောကြောင့် ပုပ်၏–ဟု ဆိုကြသည်၊ ထိုသို့ပုပ်သောကြောင့်ပင် အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ရှိသည်၊ ယုန်စသော သတ္တဝါတို့ကား ထိုမျှလောက် ရွံရှာဖွယ်မကောင်း၊ ထို့ကြောင့် အဟိကုဏ္ဍပစသော ၃ မျိုးကိုသာ ထုတ်ပြသည်။

ဦးကပ်စေအပ်သော၊ ဝါ-ဆွဲချိတ်အပ်သော၊ [အာပုဗ္ဗ သဓ္ဓေတာတ် ကာရိတ်ကြ၊ ဗဒ္ဓေန ပဋိမုဉ္စေန-ကား အာသတ္တေန၏ အဖွင့်။

ကေနစိဒေဝ-'တစ်စုံတစ်ယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပစ္စတ္ထိကေန-ရန်သူသည်၊ အာနေတ္တာ-ဆောင်ယူ၍၊ ကဏ္ဌေ-၌၊ ဗဒ္ဓေန-ဖွဲ့ချည်အပ်သော၊ ပဋိမုဉ္စေန-စွပ်အပ်သောအကောင်ပုပ်ကို၊ (ဇိဂုစ္ဆေယျ၌စပ်၊) ဝါ-ဖြင့်၊ (ဟရာယေယျ၌စပ်၊) ဝါ-သည်၊ (အဋ္ဌိယေယျ၌စပ်၊) အဋ္ဌိယေယျ ယထာ-နှိပ်စက်အပ်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟရာယေယျ (ယထာ)-ရှက်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇိဂုစ္ဆေယျ (ယထာ)-စက်ဆုပ်ရာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ တေ ဘိက္ခု, သကေန ကာယေန-ကို၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ဝါ-သည်၊ အဋ္ဌိယန္တာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟရာယန္တာ, ဇိဂုစ္ဆန္တာ (ဟုတ္တာ), သောပုရိသော-ထိုတန်ဆာဆင်ပြီးသော ယောကျ်ားသည်၊ တံ ကုဏပံ-ကို၊ (ပရိစ္စဇိတုကာမော) ဝိယ-စွန့်ပစ်လိုသကဲ့သို့၊ (တထာ)၊ ဝိဂတစ္ဆန္ဒရာဂတာယ-ကင်းသော ဆန္ဒရာဂရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော ကာယံ, ပရိစ္စဇိတုကာမာ-ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ, သတ္ထံ-လက်နက်ကို၊ အာဒါယ, အတ္တနာပိ-ကိုယ်တိုင်လည်း၊ အတ္တာနံ-မိမိကို၊ ဇီဝိတာ-မှ၊ ဝေါရောပေန္တိ၊ တွဲ-သည်၊ မံ, ဇီဝိတာ-မှ၊ ဝေါရောပေဟိ-ခွင်းပါလော့၊ အဟံ, တံ-သင့်ကို၊ (ဇီဝိတာ ဝေါရောပေမိ)၊ ဣတိဧဝံ-ဤသို့ပြော၍၊ အညမညမ္ပိ-အချင်းချင်းကိုလည်း၊ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေန္တိ။

မိဂလဏ္ဍိကမ္မိ သမဏကုတ္တကန္တိ (ဧတ္ထ)-၌၊ မိဂလဏ္ဍိကောတိ-ဟူသော အမည်သည်၊ တဿ-ထိုရဟန်းတု ရဟန်းယောင်၏၊ နာမံ-တည်း၊ သမဏ ကုတ္တကောတိ-ကား၊ သမဏဝေသဓာရကော-ရဟန်းတို့၏အသွင်ကို ဆောင်သူတည်း၊ ကိရ-ချဲ့၊ သော-ထို မိဂလဏ္ဍိကသည်၊ သိခါမတ္တံ-ဦးစွန်းဖုတ်မျှကို၊ ထပေတ္တာ-ချန်ထား၍၊ သီသံ-ကြွင်းသောဦးခေါင်းကို၊ မုဏ္ဍေတ္တာ-ဦးပြည်း၍၊ ဝါ-ခေါင်းတုံးရိတ်၍၊ ဧကံ-တစ်ထည်သော၊ ကာသာဝံ-ကို၊ နိဝါသေတ္တာ-ဝတ်၍၊ ဧကံ (ကာသာဝံ-သင်္ကန်းကို၊) အံသေ-ပခုံး၌၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ဝါ-ထား၍၊ (တစ်နည်း) အံသေကတ္တာ-လက်ကန်တော့တင်၍၊ ဝိဟာရံယေဝ-ကိုသာ၊ ဥပနိဿာယ-၍၊ ဝိဟာသာဒဘာဝေန-စားကြွင်းစားသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊

ဇီဝတိ–အသက်မွေးဏ်၊ [ဃသိတဗ္ဗော ဘက္ခိတဗ္ဗောတိ ဃာသော–ဝိရူပေါ+ဃာသော ဝိဃာသော–ဝိဃာသံ+အဒတိဘက္ခတီတိ ဝိဃာသာဒေါ။] သမဏာကုတ္တာက်–ရဟန်းတို့၏အမှုအရာကိုပြုသော၊ ဝါ–ရဟန်းတု ရဟန်းယောင် ဖြစ်သော၊ တံ မိဂလဏ္ဍိကမ္ပိ–ထို မိဂလဏ္ဍိကကိုလည်း၊ ဥပသက်မိတ္တာ–၍၊ ဒဝံ ဝဒန္တီ၊ သာဓုတိ–သာဓုဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ အာယာစနတ္ထေ–တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌၊ (ပဝတ္တော)၊ နိပါတော–တည်း၊ နောတိ–နောဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဥပယောဂ ဗဟုဝစနံ–ဒုတိယာဗဟုဝုစ် ဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း၊ အာဝုသော, သာဓု–တောင်းပန်ပါ၏၊ အမှေ–တို့ကို၊ ဇီဝိတာ, ဝေါရောပေဟိ–လော့၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ စ–ဆက်၊ ဒေ္ဌ–ဤရဟန်းတို့တွင်၊ အရိယာ–တို့သည်၊ ပါဏာတိပါတံ–ကို၊ နေဝ ကရိံသု–ကိုယ်တိုင်လည်း မပြုကြကုန်၊ နဲ သမာဒါပေသုံ–သူတစ်ပါးကိုလည်း မဆောက်တည်စေကြကုန်၊ သမနုညာ–သဘောတူကုန်သည်၊ နဲ အဟောသုံ–မဖြစ်ကုန်၊ ပုထုဇ္ဇနာပန–တို့သည်ကား၊ သဗ္ဗံ–ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း, သူတစ်ပါးကိုခိုင်းခြင်း, သဘောတူခြင်းဟူသော အလုံးစုံကို၊ အကံသု၊ လောဟိတကန္တိ (လောဟိတဂတန္တိ)–ကား၊ လောဟိတ မက္ခိတံ–သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော၊ ဝါ–သွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်သော၊ (အသိ–သန်လျက်ကို၊) ["လောဟိတံ ယသ အတ္ထီတိ လောဟိတက်" ဟု ပြု၊ "လောဟိတဂတံ"ဟုလည်း ရှုတ်ဆိုကြသတတ်၊ "ဖြစ်သော သွေးရှိသော" ဟုပေး၊ လောဟိတမက္ခိတံကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်။]

ယေန ဝဂ္ဂုမုဒါနဒီတိ–ကား၊ ဝဂ္ဂုမတာ–သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ကြောင်းဟု သမုတ်အပ်သော၊ လောကဿ–လူအပေါင်း၏၊ ဝါ–သည်၊ ပုညသမ္မတာ–စင်ကြယ်ကြောင်းဟု သမုတ်အပ်သော၊ ဝါ–ကောင်းမှုဟု သမုတ်အပ်သော၊ နဒီ–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ကိရ–ချဲ့၊ သောပိ–ထို မိဂလဏ္ဍိကသည်လည်း၊ တံပါပံ–ကို၊ တတ္ထ–ထိုမြစ်၌၊ ပဝါဟေဿာမိ–မျှောအုံ့၊ ဣတိ သညာယ–ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်၊ ဂတော–ပြီ၊ [ပဝါဟေဿာမိတိ ဂမယိဿာမိ–(ကင်းစေအုံ့၊) ဝိသောဓေဿာမိ–သုတ်သင်အုံ့၊ ဣတိအတ္ထော–အဓိပ္ပာယ်နက်၊] နဒီယာ–မြစ်၏၊

သမဏာကုတ္တာကော။ ။ရဟန်း အစစ်မဟုတ်ဘဲ သက်နှံ့ကို ဝတ်ခြင်း, ဆွမ်းခံစားခြင်းစသည်ဖြင့် ရဟန်းတို့ကိစ္စ ပြုနေသူ (ရဟန်းတု ရဟန်းယောင်)၊ ကရီယတေတိ ကုတ္တံ–ပြုအပ်သောကိစ္စ၊ [ကရ+တ၊ ကရကို သုတ်ကြီးဖြင့် ကုပြု, တ တစ်လုံးလာ၊] သမဏာနံ+ကုတ္တံ–ပြုအပ်သောကိစ္စတည်း၊ သမဏာကုတ္တံ+ကရောတီတိ သမဏာကုတ္တာကော ဟုပြု၊ "သမတ္တဝေသခာရကော"ကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၊ [သမဏာကုတ္တာကောတိ သမဏာကိစ္စကော၊ ကာသာဝနိဝါသနာဒိဝသေန သမဏာကိစ္စကာရီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။]

အာနုဘာဝေန–အာနုဘော်ဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ–အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော၊ ပါပ–မကောင်းမှုသည်၊ ပဟီနံ နာမ–ပယ်အပ်သည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ [သူတို့၏ အယူမျှသာဖြစ်သည်–ဟူလို။]

၁၆၃။ အဟုဒေဝ ကုက္ကစ္စန္တိ–ကား၊ တေသု ဘိက္ခူသု–ထိုအသတ်ခံရသော ရဟန်းတို့တွင်၊ ကေနစိ ပိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သောရဟန်းသည်လည်း၊ ကာယ ဝိကာရောဝါ–ကိုယ်၏ထူးခြားသောအမူအရာကိုလည်းကောင်း၊ ဝစီဝိကာ ရောဝါ–နှုတ်၏ ထူးခြားသော အမူအရာကိုလည်းကောင်း၊ နှ ကတော ကိရ–မပြုအပ်သတတ်၊ [ကြောက်လန့်သော အမူအရာ, ကြောက်လန့်သော အသံကို မပြုကြ–ဟူလို၊] သဗ္ဗေ–အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ သတာ–သတိရှိကုန်သည်၊ သမ္ဘာနာ–ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဒက္ခိဏေနပသေန–ဖြင့်၊ နိပဇ္ဇိံသု(ကိရ)–လျောင်းကြကုန်သတတ်၊ [လက်ယာနံပါးဖြင့် လဲလျောင်း၍ လည်ပင်းစင်းခံကြသည်ဟူလို၊] တံ–ထိုအခြင်းအရာကို၊ အနုဿရတော–အမှတ်ရသော၊ တဿ–ထို မိဂလဏ္ဍိကဘု၏၊ ကုက္ကစ္စံ–သည်၊ အဟောသိယေဝ–သည်သာ၊ အဟုဝိပ္ပဋိသာရောတိ ဇော်–စကားကို၊ တသ္မေ ကုက္ကုစ္စသ–ထို ကုက္ကုစ္စ၏ပင်၊ သဘာဝနိယမနတ္ထံ– သဘောကို

ဝဂ္ဂမုဒါ။ ။ဝဂ္ဂမုဒါတိ ဘော ဝဂ္ဂမတာတိ ဝတ္တမ္ပေ လောကိကာ (လောကီ သဒ္ဒါ ဆရာတို့သည်) မုဒါတိ ဝေါဟရိံသုတိ ဒဿေန္တော အာဟ၊ ဝဂ္ဂမတာတိ၊ သုဒ္ဓသမ္မတာတိ အဘော၊ တေနာဟ ပုညသမ္မတာတိ–ဝိမတိ၊ ဤအဖွင့် အလိုအားဖြင့် မုဒါနှင့် မတာသည့် ပရိယာယ်တည်း၊ သုဒ္ဓသမ္မတာကို ကြည့်၍ ဝဂ္ဂသည် သုဒ္ဓအနက်ဟော, မတာသည် သမ္မတအနက်ဟောဟု မှတ်၊ "တေနာဟ ပုညသမ္မတာ"ဖြင့် သုဒ္ဓနှင့် ပုညလည်း အနက်တူဟုသိစေသည်၊ မှန်၏၊ ပုညသဒ္ဒါသည် သဏ္ဌာတဋ္ဌ "ပုဏ္ဏ"မှ ဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ထိုပုဏ္ဏသဒ္ဒါကား "ပူသောခေ"ဟူသော ဓာတ်နောင် "ဥဏ္ဏ" ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသောသဒ္ဒါတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဝဂ္ဂမုဒါ (ပုညသမ္မတာ)–မကောင်းမှု၏ စင်ကြယ်ကြောင်းဟု အသိအမှတ် ပြုအပ်သော မြစ်"ဟု ပေး။

တစ်နည်း။ ။သတ္တာနံ ဝါ ပုဏာနေန သောဓနေန–သတ္တဝါတို့၏စိတ်ကို စင်ကြယ်အောင် သုတ်သင်တတ်သောကြောင့်၊ သာ–ထိုမြစ်ကို၊ ပုညသမ္မတာ–ကောင်းမှုဟု သမုတ်အပ်၏၊ ဤနည်းခ္ခ ဝဂ္ဂနှင့်ပုညကို ပရိယာယ်ဟုဆိုလို၏၊ ထိုမြစ်၏ရေဖြင့် ဆေးကြော သုတ်သင်လိုက်ရလျှင် မကောင်းမှုများ စင်ကြယ်သွား၏–ဟု ယူဆ၍ ထိုမြစ်ကို ပုညမြစ် (ကောင်းမှုမြစ်)ဟု သမုတ်ထားကြသည် ဟူလို၊ [သာရတ္ထဋ္ဌ "ပုဇ္ဇာဝဝဟလ နိဗ္ဗတ္တနေန–ပူဇော်ထိုက်သော သုဂတိဘဝအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းအားဖြင့်၊ သတ္တာနံ ပုဏာနေန ဝိသောဓနေန (သတ္တဝါတို့ကို သုတ်သင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) သမ္မတာ" ဟု ဖွင့်၏၊ ဤအဖွင့်လည်း ဝိမတိ ဒုတိယနည်းနှင့် သဘောတူပင်။]

(၂) မှတ်သားခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဝိပ္ပဋိသာရကုက္ကစ္စံ- နှလုံးမသာယာခြင်းဟူသော ကုက္ကစ္စသည်၊ အဟောသိ၊ ဝိနယကုက္ကစ္စံ-ဝိနည်းဌ၌လာသော သံသယကုက္ကစ္စသည်၊ နု (အဟောသိ)-ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤကား အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ [ကုက္ကစ္စံ-အရ ဝိနယကုက္ကစ္စ မဟုတ်သောကြောင့်, နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ခြင်းသဘောရှိသော ကုက္ကစ္စစေတသိက်သာ ဖြစ်ကြောင်းကို ဝိပ္ပဋိသာရောပုဒ်က မှတ်သား၍ ပြသည်-ဟူလို။]

အလာဘာဝတ မေတိအာဒိ-အလာဘာဝတ မေ အစရှိသော စကားကို၊ ကုက္ကစ္စဿ-၏၊ ပဝတ္တိအာကာရဒဿနတ္ထံ-ဖြစ်ပုံအခြင်းအရာကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ (သံဂီတိကာရေဟိ)၊ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ-ထိုအလာဘာဝတ မေ-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အလာဘာဝတ မေတိ-ကား၊ အာယတိ-နောင်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဒါနိ-၌လည်းကောင်း၊ မမ-၏၊ ဟိတသုခလာဘာနာမ-စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်းတို့မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိလေကုန်စွတကား၊ ဣတိ-သို့၊ အနုတ္ထုနာတိ-ညည်းတွားဏ၊ ပန-ကား၊ နု ဝတ မေ လာဘာတိ ဣမိနာ-ဤပါဌ်ဖြင့်၊ တမေဝတ္ထံ-ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကိုပင်၊ ဒဋ္ဌုံ-ခိုင်မြဲအောင်၊ ကရောတိ၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ- ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဧတ္ထ-ဤ နု ဝတ မေ လာဘာ ဟူသော ပါဌ်၌၊ အဓိပ္ပာယာ-မိဂလဏ္ဍိကဏ် အလိုတည်း၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ ဝါ-တစ်စုံတစ်ယောက်က၊ လာဘာ တေတိ-လာဘာ တေဟူ၍၊ သစေပိ ဝဒေယျ-အကယ်မူလည်းပြောစေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ တံ-ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ-အမှားတည်း၊ မေ-၏၊ ဝတ-စင်စစ်၊ လာဘာ-စီးပွားချမ်းသာကိုရခြင်းတို့သည်၊ နု (ဟောန္တိ)၊ ဣတိ-ဤကား၊ (အဓိပ္ပာယောတည်း၊) [တချို့စာများ၌ ဣတိ ကျနေသည်၊] ဒုလ္လဒ္ဓံ ဝတ မေတိ-ကား၊ ကုသလာနုဘာဝေန-ကုသိုလ်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ လဒ္ဓံ-သည်၊ (သမာနံ)ပိ၊ မေ-သည်၊ ဣဒံ မနုဿတ္တံ- ဤလူ့အဖြစ်ကို၊ ဒုလ္လဒ္ဓံ ဝတ-မကောင်းသဖြင့် ရအပ်လေစွ၊ ဝါ-အရမတော်လေစွ၊ ပန-ကား၊ နု ဝတ မေ သုလဒ္ဓန္တိ ဣမိနာ-ဖြင့်၊ တမေဝတ္ထံ ဒဋ္ဌုံကရောတိ၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဧတ္ထ-ဤ နု ဝတ မေ သုလဒ္ဓံဟူသော ပါဌ်၌၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း၊ ကောစိ, သုလဒ္ဓံ တေတိ-ဟူ၍၊ သစေပိ ဝဒေယျ၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ တံ-သည်၊ မိစ္ဆာ-တည်း၊ မေ-သည်၊ နု သုလဒ္ဓံဝတ-ကောင်းစွာ မရအပ်လေစွ၊ ဝါ-အရမတော်လေစွ၊ ဣတိ-ကား၊ (အဓိပ္ပာယော-တည်း။)

အပုညံ ပသုတန္တိ-ကား၊ အပုညံ-ကို၊ ဥပစိတံ-တိုးပွားစေအပ်ပြီ၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ဧနိတံ-ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ဣတိစေ-ဤသို့ မေးအံ့၊

ယော အဟံ–သည်၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ ပေ၊ ဝေါရောပေသိ–ခွင်းမိပြီ၊ ဣတိ–ထို့ကြောင့်တည်း၊ တဿ–ထို ယောဟံ ဘိက္ခူ–အစရှိသော ဝါကျ၏၊ အတ္ထော–ကား၊ ယော အဟံ–သည်၊ သီလဝန္တော–သီလရှိကုန်သော၊ တာယဇဝ သီလဝန္တ တာယ–ထိုသီလရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်၊ ကလျာဏဓမ္မေ–ကောင်းသော ကိုယ်ကျင့်တရား ရှိကုန်သော၊ ဥတ္တမဓမ္မေ သေဋ္ဌဓမ္မေ–မြတ်သောတရား ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ ဇိဝိတာ–မှ၊ ဝေါရောပေသိ–ခွင်းမိပြီ၊ ဣတိ–ကား၊ (အတ္ထော–တည်း၊) အညတရာ မာရကာယိကာတိ–ကား၊ နာမဝသေန–ဖြင့်၊ အပါကဋာ–မထင်ရှားသော၊ [အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၊] ဧကာ-တစ်ယောက်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ–မိစ္ဆာအယူရှိသော၊ ["သေတဲ့သူများသည် သံသရာမှ လွတ်သွားကြ၏"ဟု အယူရှိသော၊] မာရပက္ခိယာ–မာရ်နတ်၏ ဘက်ခံဖြစ်သော၊ မာရဿ–၏၊ အနုဝတ္တိကာ–နောက်လိုက်ဖြစ်သော၊ ဘုမ္မဒေဝတာ–ဘုမ္မစိုးနတ်သည်၊ ဧဝံ–ဤသို့အားပေးလိုက်ရလျှင်၊ အယံ–ဤ မိဂလဏ္ဍိကသည်၊ မာရဧယျံ–မာရ်၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ မာရဝိသယံ–မာရ်၏ နယ်မြေကို၊ နာတိက္ကမိဿတိ–မလွန်နိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ–သို့၊ စိန္တေတွာ, သဗ္ဗာဘရဏဝိဘူသိတာ–အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ ဟုတ္ဝာ အတ္တနော အာနုဘာဝံ, ဒဿမာနာ–ပြလျက်၊ အဘိဓမ္မာနေ–

မာရဧယျံ။ ။မာရဧယျံ ဝုစ္စတိ တေဘူမကဓမ္မာ–တေဘူမကတရား‌တို့ကို မာရ ဧယျဟုခေါ်အပ်၏၊ မာရဿ–ကိလေသာမာရ်၏+ဧယျံ–တည်နေရာ, ကျက်စားရာ အာရုံတည်း၊ မာရဧယျံ၊ [ဧယျန္တိ–ဌာနံ, ဝတ္ထု, နိဝါသော, ဂေါစရော– ဤအလို "ဧယျသဒ္ဒါသည် တည်နေရာ အနက်ဟော အနိပ္ပန္နပါဋိပဒိက"ဟု ကြ၊] (တစ်နည်း) ဓိယတိ (တိဋ္ဌတိ ပဝတ္တတိ) ဇတ္ထာတိ ဧယျံ–ဓာတ်, ဣကို ဓာတွန် အာနှင့်တကွ ဧယျပြု၊ မာရဿ–၏+ဧယျံ–ဖြစ်တည်ရာ တေဘူမကတရား‌တည်း၊ မာရဧယျံ၊ မာရောတိ စေတ္ထ ကိလေသမာရော အဓိပ္ပေတော၊ ကိလေသမာရဝသေနေဝစ ဒေဝပုတ္တ မာရဿ ကာမဘဝေ အာဓိပစ္စံ–သတ္တဝါတို့ ကိုယ်တွင်း၌ ကိလေသမာရ် အခံရှိသောကြောင့်ပင် ဒေဝပုတ္တမာရ်နတ်က ကာမဘုံ၌ အုပ်စိုးနိုင်ခြင်းဖြစ်၏၊ ကိလေသာမာရ် အတွင်းခံ မရှိသူမှာ မအုပ်စိုးနိုင်ပါ–ဟူလို။

နာတိက္ကမိဿတိ။ ။သံဝေဂ အရင်းခံ၍ ရဟန်းပြုသွားခြင်းကို မာရဧယျ–လွန်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်၊ ထိုနတ်သည် သေလျှင် သံသရာမှလွတ်၏၊ နောက်ထပ် ပဋိသန္ဓေ မနေရတော့–ဟု ဥစ္ဆေဒအယူ ရှိသူတည်း၊ ထို့ကြောင့် ရဟန်းဖြစ်၍ လွန်သွားခြင်းကို "မာရဧယျ အတိက္ကမ"ဟု မဆိုလို–ဟု မှတ်၊–(ဝိမတိ)။

မကွဲသော၊ ဥဒကေ–၌၊ ပထဝိတလေ–မြေအပြင်၌၊ စက်မမာနာ ဝိယ–လျှောက်သွားသကဲ့သို့၊ အာဂန္တာ, သမဏာကုတ္တကံ–သော၊ မိဂလဏ္ဍိကံ–ကို၊ ဧတံ–ကို၊ အဝေါစ–ပြီ၊ သာဓုသာဓုတိ–သဒ္ဒါသည်၊ သမ္မဟံသနတ္ထေ–ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်စေခြင်းအနက်၌၊ (ပဝတ္တော) နိပါတော၊ တသ္မာ ဧဝ–ပင်၊ ဒ္ဝိဝစနံ–၂ ကြိမ်ဖြစ်သော အာမေဋိတ်စကားကို၊ ကတံ–ပြီ၊ [ဘယေကောဓေ–ဂါထာ၌ ဟာသအနက်ကိုပင် သမ္မဟံသန ဟု ဆိုစ၏။]

အတိဏ္ဍော တာရေသိတိ–ကား၊ သံသာရတော–မှ၊ အတိဏ္ဍော–မလွန်မြောက်သေးသူတို့ကို၊ ဧဝိတာ–မှ၊ ဣမိနာ ဝေါရောပနေန–ဤခွင်ခြင်းဖြင့်၊ တာရေသိ–လွန်မြောက်စေပြီ၊ ပရိမောစေသိ–လွတ်မြောက်စေပြီ၊ ဣတိ (အတ္ထော)–ဤကား တာရေသိ၏ အနက်တည်း၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဗာလာယ–မိုက်သော၊ ဒုမ္မေဓာယ–ပညာမရှိသော၊ ဧတိသာ ဒေဝတာယ–ဤနတ်၏၊ လဒ္ဓိကိရ–အယူဖြစ်သတတ်၊ (ကိံ)၊ ယေ–အကြင်သူတို့သည်၊ နမတာ–မသေကုန်၊ တေ–တို့သည်၊ သံသာရတော–မှ၊ နမုတ္တာ–မလွတ်ကုန်သေး၊ ယေ–တို့သည်၊ မတာ–ကုန်၏၊ တေ–ထိုသေသူတို့သည်၊ (သံသာရတော)၊ မုတ္တာ–ကုန်ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ (လဒ္ဓိ ကိရ)၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သံသာရမောစက မိလက္ခာဝိယ–သံသရာမှ လွတ်စေသော တောင်သူလူရိုင်းတို့ကဲ့သို့၊ [မြစ်ချောင်းကမ်းနားဌာနေသော လူရိုင်းတို့သည် သေလျှင် သံသရာမှလွတ်၏ဟု အယူရှိသောကြောင့် ခရ အရှင်ကလေးများကို ပြုတ်စားကြကုန်သတတ်၊] ဧဝံလဒ္ဓိကာ–ဤသို့သေလျှင် သံသရာမှလွတ်၏ဟူသော အယူရှိသည်၊ ဟုတ္မာ, တမ္မိ–ထိုမိဂလဏ္ဍိကကိုလည်း၊ တတ္ထ–ထိုရဟန်းတို့ကိုသတ်မှု၌၊ နိယောဇေန္တိ–တိုက်တွန်းလိုသည်၊ (ဟုတ္မာ)၊ ဧဝံ–သို့၊ အာဟ၊ [အတိဏ္ဍောတာရေသိ–ဟု

နိယောဇေန္တိ ဧဝမာဟ။ ။အယံ အန္ဓဗာလာ ဒေဝတာ–ကန်းမိုက်သော ဤနတ်သည်၊ ဧဝံ ဥပ္ပန္နသံဝေဂမူလကံ သမဏာမမ္မံ ကတ္မာ အယံ မာရဝိသယံ အတိက္ကမေယျာမိတိ စိန္တေတ္မာ–ရှေးဦးစွာ ကြိုးစားပြီးနောက်၊ အတ္တနော အညာဏတာယ–မိမိစဉ်းစားဉာဏ်မရှိသည့် အတွက်၊ မတာ သံသာရတော မုစ္စန္တိတိ ဧဝံ လဒ္ဓိကာပိ သမာနာ–သေသူတွေဟာ သံသရာမှလွတ်ကြ၏ဟု အယူရှိသူမှန်ပါလျက်၊ အတ္တနောလဒ္ဓိဝသေန (မိမိအလိုအားဖြင့်) မတာ ဘိက္ခူ သံသာရတော မုစ္စန္တိတိ ဣမမတ္ထံ အနုပပရိက္ခိတ္တာ–သေကြသော ရဟန်းတွေ သံသရာမှလွတ်ကြ၏ဟူသော ဤအကြောင်းအရာကို မစဉ်းစားမိဘဲ၊ တံ တတ္ထ နိယောဇေသိ–ထို မိဂလဏ္ဍိကကို ထို သတ်မှု၌ တိုက်တွန်းမိလေသည်၊ ["သူ၏ တိုက်တွန်းခြင်းဟာ ရဟန်းများကို သံသရာမှ လွတ်အောင် အသတ်ခိုင်းရာကျသောကြောင့် မူလက မာရ်၏နယ်ကို လွန်မှာ စိုးခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသည်"–ဟူလို။]

ပြောပြီ–ဟူလို၊] အထခေါ–ဌ်၊ မိဂလဏ္ဍိကော–မည်သော၊ သမဏကုတ္တကော–ရဟန်းတို့၏ ကိစ္စကို ပြုတတ်သော (ရဟန်းတု ရဟန်းယောင်သည်)၊ တာဝ–ဘုသ်–ထိုမျှလောက်ပြင်းထန်စွာ၊ ဥပ္ပန္နဝိပ္ပဋ္ဌိသာရော–ဖြစ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်၊ (သမာနော)ပိ၊ ဒေဝတာယ–၏၊ တံ အာနုဘာဝံ–ထို တန်ခိုးအာနုဘော်ကို၊ ဒိသွာ–မြင်ရ၍၊ အယံ ဒေဝတာ–သည်၊ ဧဝံ–ဤသို့ အတိဏ္ဍောတာရေသိ ဟူ၍၊ အာဟ–ပြောပြီ၊ အဒ္ဓါ–မချွတ်ဧကန်၊ ဣမိနာ အတ္ထေန–ဤသူတစ်ပါး၏အသက်ကို သတ်ခြင်းဟူသော ကိစ္စသည်၊ ဧဝမေဝ–ဤနတ်ပြောသည့်အတိုင်းသာ၊ ဝါ–ဤသံ့သရာမှလွတ်မြောက်စေခြင်းသဘောရှိသည်သာ၊ ဘဝိတဗ္ဗံ–ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ–သို့၊ နိဋ္ဌ–ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တွာ–ရောက်၍၊ လာဘာ ကိရ မေတိ အာဒီနိ–အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ပရိကိဏ္ဏယန္တော–ကြွေးကြော်လျက်၊ ဝိဟာရေန၊ ပေ၊ ဝဒေတိတိ–ကား၊ တံတံဝိဟာရဋ္ဌ–ထိုထိုကျောင်းတိုက်သို့လည်းကောင်း၊ (တံတံ) ပရိဝေဏဋ္ဌ–ထိုထိုပရိဝုဏ်သို့လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ–၍၊ ဒ္ဝါရံ ဝိဝရိတွာ။ အန္တော–သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝဒတိ–၏၊ (ကိံ)၊ ကော–အဘယ်သူသည်၊ အတိဏ္ဍော–သံ့သရာမှ မလွတ်မြောက်သေးသနည်း၊ တံ–ကို၊ တာရေမိ–သံ့သရာမှ လွတ်မြောက်စေရမည်နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝဒတိ)။

ဟောတိယေဝ ဘယန္တိ–ကား၊ မရဏံ–ကို၊ ပဋိစ္စ–စွဲ၍၊ စိတ္တုတ္တြာသော–စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဟောတိ ဆမ္ဘိတတ္တန္တိ–ကား၊ ဟဒယမံသံ–နှလုံးသားကို၊ အာဒိ ကတ္တာ–၍၊ သရီရစလနံ–ကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ အတိဘယေန–အလွန်ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ထဒ္ဓသရီရတ္တံ–တောင့်မာသောကိုယ်ရှိသူ၏အဖြစ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိပိ–ဤသို့လည်း၊ ဧကေ–အချို့ဆရာ တို့သည်၊ (ဝဒန္တိ)၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ)–ကြောင့်၊ ထမ္ဘိတတ္တံ–လွန်စွာဖြစ်သော တောင့်မာခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဆမ္ဘိတတ္တ–ဆမ္ဘိတတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ လောမဟံသောတိ–ကား၊ ဥဒ္ဓဋ္ဌိတလောမတာ–အထက်ဌ်တည်သောအမွေးရှိသူ၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ–ထောင်သော အမွေးရှိသူ၏

ဣမိနာ။ပ။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ။ဣမိနာ ပရေသံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပနဋ္ဌေန–ဤသူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းကိစ္စသည်၊ ဧဝမေဝ သံသာရမောစနသဘာဝေနေဝ–သံ့သရာမှ လွတ်စေခြင်းသဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ။...(ဝိမတိ)။

ဆမ္ဘိတတ္တံ။ ။ပဌမနည်းဌ "ဆမ္ဘိတသ–ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသူ၏+ဘာဝေါ ဆမ္ဘိတတ္တံ"ဟုပြု၊ ဒုတိယနည်းဌ "ထမ္ဘနံ–တောင့်မာခြင်း၊ ထမ္ဘော–ခြင်း၊ သဠာတော ထမ္ဘော ယသ္သာတိ ထမ္ဘိတော၊ ထမ္ဘိတသ+ဘာဝေါ ထမ္ဘိတတ္တံ" ဟု ပြုပြီးလျှင် (ထ)ကို (ဆ) ပြု၍ "ဆမ္ဘိတတ္တံ"ဟု ဖြစ်၏။

အဖြစ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ [အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာတည်း၊ "လောမာနံ-တို့၏+ဟံသော-ရွှင်ခြင်းတည်း၊ လောမဟံသော-အမွေးတို့၏ ရွှင်ခြင်း၊ ဝါ-ကြက်သီးထခြင်း" ဟု ပြု၊] ပန-ဆက်၊ ခီဏာသဝါ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သတ္တာသုညတာယ-သတ္တမှ ကင်းဆိတ်သည်၏အဖြစ်၏၊ ဝါ-ကို၊ သုဒိဋ္ဌတ္တာ-ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မရဏကသတ္တမေဝ-သေသောသတ္တဝါကိုပင်၊ နပဿန္တိ-မမြင်ကြကုန်၊ တသ္မာ, တေသံ-ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဇီတံသဗ္ဗံ-ဤအလုံးစုံသော ဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်၊ နာဟောသိ-မဖြစ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ [ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို မှတ်ပြောသည်၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၌လည်း၊ ဘယ-ဆမ္ဘိတတ္တစသည် မဖြစ်ပါ။]

ဇကမ္မိ ဘိက္ခု၊ ပေ၊ ဝေါရောပေသိတိ- ကား၊ ဇဝံ- ဤသို့လျှင်၊ ဝါ-ပါဠိတော်၌ လာသော ဤနည်းဖြင့်၊ ဂဏနဝသေန-အရေအတွက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗာနိပိ-ကုန်သော၊ တာနိ ပဗ္ဗဘိက္ခုသတာနိ-ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဇီဝိတာ, ဝေါရောပေသိ-ပြီ။

သဗ္ဗာနိပိ၊ ပေ၊ ဝေါရောပေသိ။ ။ရဟန်းငါးရာတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်တိုင်သတ်သူ, အချင်းချင်းသတ်သူတွေလည်း ပါရှိရကား "ပဗ္ဗဘိက္ခုသတာနိဇီဝိတာဝေါရောပေသိ" ဟူသောစကားကို သတ်အပ်သောရဟန်းတွေက များသောကြောင့် ယေဘုယျနည်းအားဖြင့် ဆိုသတတ်၊ ငါးရာက အနည်းငယ်လျော့သော်လည်း ဂဏန်းမဖွဲ့လောက်တော့၊ [သဗ္ဗာနိပိ၊ ပေ၊ ဝေါရောပေသိတိ ဣဒံ ယေဘုယျဝသေန ဝုတ္တံ၊ အပ္ပကံ ဟိ ဥနံဝါ အဓိကံဝါ ဂဏနူပဂံ နေ ဟောတိတိ ပဗ္ဗသတာနိတိ ဝုတ္တံ။]

ပဋိသလ္လာနာဝုဋ္ဌိတော။ ။ပဋိသလ္လာနဆိုသည် တေဟိ တေဟိ သတ္တသင်္ခါရေဟိ ပဋိနိဝတ္တိတွာ အပသက္ကိတွာ (ဖဲခွာ၍) သလ္လာနံ နိလီယနံ ဝိဝေစနံ (ကင်းဆိတ်ခြင်း) ထိုထိုသတ္တဝါတို့မှလည်းကောင်း, သင်္ခါရတို့မှလည်းကောင်း ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ဆုတ်ခွာ၍ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်တော်မူခြင်း၊ [ကာယစိတ္တေဟိ တတော(ထိုသတ္တဝါ သင်္ခါရတို့မှ) ဝိဝိတ္တတာ၊ ဧကီဘာဝေါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။]

ဝုဋ္ဌိတော။ ။ထိုဝိဝေက ၂ မျိုးတွင် ဈာန်စိတ်အစဉ် ဖြစ်နေခြင်းကို ဈာန်ဝင်စားခြင်းဟု ခေါ်၏၊ ထိုဈာန်ဝင်စားခြင်းသည် စိတ္တဝိဝေကတည်း၊ ဈာန်ဝင်စားပြီးနောက် ဘဝင်စိတ်ဖြစ်ပြီး၍ ရူပါရုံစသော သင်္ခါရအာရုံတို့နှင့် တွေ့ရခြင်းသည် စိတ္တဝိဝေကမှ ထခြင်းတည်း၊ ရဟန်းရှင်လူဟူသော သတ္တဝါတို့ကို အတွေ့ခံတော်မမူခြင်းသည် ကာယဝိဝေကတည်း၊ အတွေ့ခံတော်မူခြင်းကား ကာယဝိဝေကမှ ထတော်မူခြင်းတည်း၊ ထို ၂ မျိုးသော ဝိဝေကမှ ထတော်မူခြင်းကို "ဝုဋ္ဌိတ"ဟု ဆိုလိုသည်၊ [တတော ဒုဝိဓ ဝိဝေကတော ဘဝင်္ဂပုတ္တိယာ ရူပါရမ္မဏာဒိသင်္ခါရ သမာယောဂေန ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာဒိ သတ္တသမာယောဂေန စ ဥပေတော။]

၁၆၄။ ပဋိသလ္လာနာဝုဋ္ဌိတောတိ–ကား၊ တေသံ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဘိက္ခုသတာနံ–တို့၏၊ ဧဝံဝိဟာရိကယပ္ပတ္တာဘာဝံ–အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ–သိတော်မူပြီး၍၊ တတော ဧကီဘာဝတော–ထိုတစ်ပါးတည်း၏ အဖြစ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတော – ထတော်မူသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဇာနန္တောပိ – သိပါသော်လည်း၊ အဇာနန္တောဝိယ–သိတော်မမူသကဲ့သို့၊ ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ–စကားကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ ဝါ–စကားလက်စ ရစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ–ကို၊ အာမန္တေသိ–အမိန့်ရှိတော်မူပြီ၊ ဝါ–မေးတော် မူပြီ၊ ကိं နုခေါ အာနန္ဒ၊ ပေ၊ ဘိက္ခုသံဃောတိ–ကား၊ အာနန္ဒ–နှာ၊ ဣတော–ဤအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ–ရှေးဦး၊ ဗဟူ, ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ–ဆည်းကပ်ရာ အရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ဥဒ္ဒေသံ–သင်ယူအပ်သောပါဠိကိုလည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆံ–အဖန်ဖန်မေးမြန်းအပ်သော အဋ္ဌကထာကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍန္တိ–ယူကြကုန်၏၊ [မိမိဆရာ၏ အထံ၌ ယူကြသည်၊] သဇ္ဈယန္တိ–သရဇ္ဈာယ်ကြကုန်၏၊ ဧကပဓောတောဝိယ–တစ်ခဲနက် တောက်ပသကဲ့သို့၊ အန္တော အာရာမော–ကျောင်းတိုက် အတွင်းကို၊ ဒိဿတိ–တွေ့မြင်အပ်၏၊ ဣဒါနိ ပန–ယခုအခါ၌ကား၊ အဒ္ဓမာသမတ္တသ–တစ်လဝက်မျှ၏၊ အစ္စယေန–လွန်ရာအခါ၌၊ ဘိက္ခုသံဃော–ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ တနုဘူတော ဝိယ–နည်းပါးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တနုကော မန္ဒော အပ္ပကော(ဝိယ)–နည်းပါးသကဲ့သို့၊ ဝိရဠဝိရဠော ဝိယ–ကျိုးတိုးကျဲတဲကဲ့သို့၊ ဇာတော–ဖြစ်နေပါတကား၊ ကာရဏံ–အကြောင်းကား၊ ကိं နု ခေါ–အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဒိသာသု–အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ပက္ကန္တာ ကိं–ဖဲသွားကြကုန်သလော၊ ဣတိ (အာမန္တေသိ)။

အထ–ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော–သည်၊ ကမ္မဝိပါကေန–ကံ၏ အကျိုးကြောင့်၊ တေသံ–ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဧဝံဝိဟာရိကယပ္ပတ္တိं–အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို၊ အသလ္လက္ခေန္တော–မမှတ်သားနိုင်ဘဲ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂပစ္စယာ ပန–အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား၊ (ဧဝံဝိဟာရိကယပ္ပတ္တိं–ကို၊) သလ္လက္ခေန္တော–မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တထာဟိ၊ ပေ၊ ဘဂဝါတိ အာဒိं–အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္တာ–လျှောက်၍၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိယာ–အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းငှာ၊ အည်–အခြားသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ ယာစန္တော–တောင်းပန်လိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သာဓု ဘန္တေ ဘဂဝါတိအာဒိं–ကို၊ အာဟ–လျှောက်ပြီ၊ တဿ–ထို သာဓု ဘန္တေ ဘဂဝါအစရှိသော စကားရပ်၏၊ အတ္ထော–ကား၊ ဘန္တေ, သာဓု–တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ယေန(ကာရဏေန)–အကြင် ဒေသနာတော်တည်းဟူသော

အကြောင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခုသံဃော, အရဟတ္တေ–၌၊ ပတိဋ္ဌဟေယျ–တည်ရာပါ၏၊ အည်–အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းမှ တစ်ပါးသော၊ (တံ) ကာရဏံ–ကို၊ အာစိက္ခတု–ဟောတော်မူပါ၊ ဟိ–မှန်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ–မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ သြရောဟဏာ တိတ္ထာနိဝိယ–သက်ဆင်းကြောင်း ဆိပ်ကမ်းတို့ကဲ့သို့၊ အညာနိပိ–အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ တစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒသာနုဿတိဒသကသိဏစတုဓာတု ဝဝတ္ထာနဗြဟ္မဝိဟာရာနာပါနဿတိပဋိဘာဒါနိ–၁၀ ပါးသော အနုဿတိ, ၁၀ ပါးသော ကသိဏ်း, ၄ ပါးသော ဓာတုဝဝတ္ထာန်, ဗြဟ္မဝိဟာရ, အာနာပါနဿတိ အပြားရှိကုန်သော၊ ဗဟူနိ–ကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနောရောဟဏကမ္မဋ္ဌာနာနိ–နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဆင်းကြောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်၊ သန္တိ–ရှိပါကုန်၏၊ တေသု–ထို ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ သမသီသေတွာ–သက်သာ စေတော်မူ၍၊ အညတရံ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ အာစိက္ခတု–ဟောတော်မူပါ၊ ဣတိ–ကား၊ အဓိပ္ပာယော–အရှင်အာနန္ဒာ၏ အလိုတည်း၊ [ရှေ့၌ "တသ္မိတ္ထာ"ဟု ပါခဲ့သောကြောင့် ဣတိနောင် "အဓိပ္ပာယော"မပါလျှင် စာသွား ထုံးစံကျမည်၊ သို့မဟုတ် "ပတိဋ္ဌဟေယျာတိ" ဟု ရှေ့၌ ဣတိ ပါစေ၍ ထို ဣတိမှ "တသ္မိတ္ထာ" ဟု ပြန်လှည့်သင့်၏၊ မဟာသမုဒ္ဒံ စသည်တို့ကား အဓိပ္ပာယတ္ထဟု ယူသင့်သည်။]

အထ–လျှောက်ထားရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ–သည်၊ တထာ–ထိုလျှောက်ထားသည့်အတိုင်း၊ ကာတုကာမော–ပြုတော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ထေရံ–အရှင် အာနန္ဒာထေရ်ကို၊ ဥယျောဇေန္တော–တိုက်တွန်းတော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တေနဟာနန္ဒာတိအာဒိ–တေနဟာနန္ဒ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ–မိန့်တော်မူပြီ၊ တတ္ထ–ထိုတေနဟာနန္ဒာ အစရှိသောစကားရပ်၌၊ ဝေသာလိ ဥပနိဿာယာ တိ–ကား၊ ဝေသာလိ–ဝေသာလီမြို့ကို၊ ဥပနိဿာယ–ဂေါစရဂါမ်မှီ၍၊ [ဝေသာလီ နဂရံ ဂေါစရဂါမံ ကတ္တာ၊] သမန္တာ–ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ဂါဝုတေပိ–တစ်ဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌လည်းကောင်း၊ အမုယောဇနေပိ–ယူဇနာဝက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ယာဝတိကာ–အကြင်မျှ အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူ – တို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ– ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ, တေ–

အာနာပါနဿတိ။ ။ဒသာနုဿတိ၌ အာနာပါနဿတိ ပါပြီးဖြစ်သော်လည်း စည်းဝေးမည့် ထိုရဟန်းတို့တွင် အများအား လျှောက်ပတ်သောကြောင့် အာနာပါနဿတိကို ထပ်၍ ယူပြန်သည်၊ အာဟာရေပဋိကူလသညာကို အသုဘသဘောရှိသောကြောင့် အသုဘ၌ သွင်းယူ၏၊ အာရပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား အာဒိကမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် မယူ။

ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓိပါတေဟိ–စည်းဝေးစေလော၊ ဣတိအတ္ထော၊ တေ သဗ္ဗေ၊ ပေ၊ သန္ဓိပါတေတ္ထာတိ–ကား၊ အတ္ထနာ–ကိုယ်တိုင်၊ ဂန္တုံ–ဌာ၊ ယုတ္တဋ္ဌာနံ–သင့်လျော်သော အရပ်သို့၊ သယံ, ဂန္ဓာ–၍၊ အညတ္ထ–အခြားသော အရပ်သို့၊ (ကိုယ်တိုင်သွားခြင်းဌာ မသင့်လျော်သောအရပ်သို့၊) ဒဟရာဘိက္ခူ–ရဟန်းငယ်တို့ကို၊ ပဟိဏိတ္ထာ–စေလွှတ်၍၊ မုဟုတ္တေနေဝ–တစ်မုဟုတ်ချင်း ဖြင့်သာလျှင်၊ အနဝသေသေ–အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ–ဆည်းကပ်ရာတရားသဘင်၌၊ [ဓမ္မသဘာယံ၊] သမူဟံ–အပေါင်းကို၊ ကတ္ထာ–၍၊ ယသ၊ ပေ၊ မည္ညတိတိဇ္ဇ–ဤပါဠိ၌၊ အယံ–ကား၊ အဓိပ္ပာယော–အရှင်အာနန္ဒာ၏ အလိုတည်း၊ ဘဂဝါ–မြတ်စွာဘုရား၊ ဘိက္ခုသံဃော–ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သန္ဓိပတိတော–စည်းဝေးပြီးပါပြီ၊ ["သန္ဓိပါတိတော–စည်းဝေးစေအပ်ပါပြီ" ဟု မူကွဲရှိ၏၊ "သန္ဓိပါတေဟိ, သန္ဓိပါတေတ္ထာ" ဟူသောရှေ့စကားတို့ကို ထောက်လျှင် ကာရိတ်ပစ္စည်းပါသော ဤမူကွဲကသာ၍ကောင်းသည်၊] ဧသ–ဤအချိန်သည်ကား၊ ဘိက္ခုနံ–တို့အား၊ ဓမ္မကထံ–တရားစကားကို၊ ကာတုံ–ဌာလည်းကောင်း၊ အနုသာသနီ–အဆုံးအမတော်ကို၊ ဒါတုံ–ပေးတော်မူခြင်းဌာ လည်းကောင်း၊ ကာလော–အချိန်ပါတည်း၊ ဣဒါနိ–၌၊ တုမှေ–ရှင်တော်ဘုရားတို့သည်၊ ယသ–အကြင် တရားဟောတော်မူခြင်း, အနုသာသနီ ပေးတော်မူခြင်း၏၊ ကာလံ–ကို၊ ဇာနာထ–သိတော်မူကုန်၏၊ တံ–ထိုတရားဟောတော်မူခြင်း အနုသာသနီ ပေးတော်မူခြင်းကို၊ ကတ္တုံ–ပြုထိုက်ပါ၏၊ ဣတိ–ကား၊ (အဓိပ္ပာယော)၊ [ဤနေရာ၌ ယောဇနာဖွင့်ပုံရှုပ်၏။]

အာနာပါနသတိသမာဓိကထာအဖွင့်

၁၆၅။ အထခေါ–ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ပေ၊ ဘိက္ခု–တို့ကို၊ အယမ္ပိခေါ ဘိက္ခဝေတိ–ဟူ၍၊ **အာမန္တေသိ**–ပြီ၊ **စ** ပန–ထပ်၍ဆက်၊ **အာမန္တေတ္ထာ**–မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ **အရဟတ္တပ္ပတ္တိယာ**–အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းဌာ၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ **အာစိက္ခိတအသုဘကမ္မဋ္ဌာနတော**–ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းမှ၊ **အညံ**–အခြားသော၊ ပရိယာယံ–ဒေသနာတော်တည်းဟူသော အကြောင်းကို၊ **အစိက္ခေ**–ဟောတော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္ထာ)၊ **အာနာပါနသတိသမာဓိတိ**–ဟူ၍၊ **အာဟ**–မိန့်တော်မူပြီ၊ ဣဒါနိ–၌၊ ယသ္မာ–

မုဟုတ္တေနေဝ။ ။ဘုရားလက်ထက်တော်၌ ရဟန်းတော်တို့သည် ဘုရားအထံမှ သတင်းစကားကို နားထောင်လျက် နေကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်၌လည်းကောင်း, တရားတော်၌လည်းကောင်း လေးစားသောအားဖြင့် လာကြဖို့ရန် ခေါ်သောစကား၏ အခြားမဲ့၌ပင် ထ၍လာကြသည်ကို "တစ်မုဟုတ်ချင်း" ဟု ဆိုသည်။

ကြောင့်၊ ဘဂဝတာ–သည်၊ ဘိက္ခူနုံ–တို့အား၊ သန္တ ပဏီတကမ္မဋ္ဌာနဒဿနတ္ထ မေဝ–ငြိမ်သက်မွန်မြတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြတော်မူခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်၊ အယံပါဠိ–ဤပါဠိတော်ကို၊ ဝုတ္တာ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ရဟန်းတို့အား သန္တ ပဏီတ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြတော်မူခြင်း အကျိုးငှာသာ ဤပါဠိတော်၏ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ဧတ္ထ–ဤပါဠိရပ်၌၊ အပရိဟာပေတွာ–မယုတ်လျော့စေမူ၍၊ အတ္ထယောဇနာဂ္ဂမံ–အနက်, ယောဇနာပုံ အစဉ်ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏနံ– အဖွင့်ကို၊ ကရိဿာမိ– ပြုပေအုံ့၊ [အတ္ထဉ္စ + ယောဇနဂ္ဂမဉ္စ–ဋ္ဌိကာ။]

တတြ–ထိုပါဠိရပ်၌၊ ဝါ–ထိုပုဒ်တို့တွင်၊ တာဝ–အတ္ထမှ ရှေးဦးစွာ၊ အယမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေတိ ဣမသ္မ ပဒသ–အယမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဟူသော ဤပုဒ်၏၊ အယံ–ကား၊ ယောဇနာ–ပုဒ်တို့ကို ယှဉ်စေခြင်းတည်း၊ [အတ္ထ, ယောဇနာ ၂ မျိုးတွင် ယောဇနာသံဝဏ္ဏနာ–ဟူလို။] ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ကေဝလံ–အာနာပါနဈာယတိ သမာဓိမဘက် သက်သက်၊ အသုဘဘာဝနာယေဝ–အသုဘဘာဝနာသည်သာ၊ ကိလေသပ္ပဟာနာယ–ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တတိ–ဖြစ်သည်ကား၊ နု–မဟုတ်သေး၊ [ဤဝါကျဖြင့် အယမ္ပိ၌ ပိ၏ ပေါင်းအပ်သောအနက်ကိုပြ၏။] အပိစ–အဟုတ်ကား၊ အယမ္ပိ ခေါ အာနာပါဈာယတိ သမာဓိ–ဤ အာနာပါဈာယတိ သမာဓိသည်လည်း၊ ပ၊ဂ္ဂပသမေတိ–ငြိမ်းစေနိုင်၏၊ ဣတိ (ယောဇနာ)၊ [အပိဝါကျ ပါဌသေသထည့်၍ ယှဉ်စေခြင်းဟူ သော သမ္ဗန္ဓယောဇနာ–ဟူလို။] ပန–ကား၊ ဧတ္ထ–ဤပါဠိရပ်၌၊ အယံ–ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ–အနက်အဖွင့်တည်း၊ အာနာပါဈာယတီတိ–ကား၊ အဿာသပဿာသပရိဂ္ဂါဟိကာ–ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို ပိုင်းခြားရ၍ ယူတတ်သော၊ သတိ–သတိတည်း၊ [ဒီဃ, ရဿစသော အထူးတို့နှင့်တကွ ထွက်သက်နှင့် ဝင်သက်ကိုခွဲခြားရ၍ အာရုံပြုသော သတိ၊ "အဿာသပဿာသေသု+ သတိ အဿာသပဿာသသတိ" ဟု လည်းကောင်း "အာနာပါနေသု+သတိ အာနပါနသတိ" ဟုလည်းကောင်းပြု။]

ဟိ–သာဓကကား၊ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ–ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်၌၊ အာနန္တိ အဿာသော၊ ပေ၊ တသ္သုပဋ္ဌာတိတိ–ဟူ သော၊ ဇတံ–ဤ စကားရပ်ကို၊ (ဓမ္မသေနာပတိနာ)၊ ဝုတ္တံ၊ [အာနန္တိ–ကား၊ အဿာသော–ရှေးဦးစွာ အသက်

အာနန္တိ အဿာသော။ ။အာနံ၌ အာပုဗ္ဗ အန (ဇီဝနေ)ဟူ သောဓာတ်, "ကရဏော ကွိပ်(ကွိ)"ဟု ထောမနိဓိဆိုဓ၏၊ အာနတိ အနေနာတိ အာနံ၊ အနေန–ဤလေဖြင့်၊ အာနတိ=အာ (ပဌမ)+ အနတိ–ရှေးဦးစွာ အသက်ရှင်ရ၏၊ ဝါ–ရှိုက်ရ၏၊ ဣတိအာနံ–

ရှင်ကြောင်း လေတည်း၊ ဝါ–ရှိုက်လေတည်း၊ ဝါ–ထွက်သက်တည်း၊ ပဿာ သော–နောက်မှ အသက်ရှင်လေသည်၊ ဝါ–ရှူလေသည်၊ ဝါ–ဝင်သက်သည်၊ နော–မဟုတ်၊ အပါနန္တိ–ကား၊ ပဿာသော–နောက်မှ အသက်ရှင်ကြောင်း လေတည်း၊ ဝါ–ရှူလေတည်း၊ ဝါ–ဝင်သက်တည်း၊ အဿာသော–ရှေးဦးစွာ အသက်ရှင်ကြောင်း လေသည်၊ ဝါ–ရှိုက်လေသည်၊ ဝါ–ထွက်သက်သည်၊ နော–မဟုတ်၊ အဿာသဝသေန–ထွက်သက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဒ္ဒာနံ–ကပ်၍တည်ခြင်း သဘောတရားသည်၊ သတိ–သတိတည်း၊ [အဿာသကို အာရုံပြုသောသတိ–ဟူလို။] ပဿာသဝသေန–ဝင်သက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဒ္ဒာနံ–ကပ်၍တည်ခြင်းသဘောတရားသည်၊ သတိ–တည်း၊ [ပဿာသကို အာရုံပြုသောသတိ–ဟူလို။] ယော–အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဿသတိ–ရှိုက်၏၊ ဝါ–ထွက်သက်ကိုပြု၏၊ တဿ–ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်၌၊ ဝါ–ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပဒ္ဒာတိ–ကပ်၍တည်၏၊ ဝါ–ထင်လာ၏၊ ယော–သည်၊ ပဿသတိ–ရှူ၏၊ ဝါ–ဝင်သက်ကိုပြု၏၊ တဿ–၏စိတ်၌၊ ဝါ–အား၊ ဥပဒ္ဒာတိ–၏၊ ဝါ–၏။

သမာဓိတိ–ကား၊ အာနာပါန ပရိဂ္ဂါဟိကာယ–ထွက်သက်ဝင်သက်ကို ပိုင်းခြားရှုယူတတ်သော၊ တာယသတိယာ–ထိုသတိနှင့်၊ သဒ္ဓိ–ကွ၊ ဥပ္ပန္နာ–ဖြစ်သော၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ–စိတ္တေကဂ္ဂတာတည်း၊ ဝါ–စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း

ရှေးဦးစွာ အသက်ရှင်ကြောင်းလေ၊ ဝါ–ရှိုက်လေ, ထွက်သက်၊ အဿသော၌ အာပုဗ္ဗ+ သသဓာတ်, ဏာပစ္စည်း အဿသတိ အနေနာတိ အဿာသော၊ အ်ဿသတိ=အာ ပဌမ+ သသတိ–ရှေးဦးစွာ အသက်ရှင်၏၊ ဝါ–ရှိုက်၏ဟုပေး။ ဤနည်းအားဖြင့် အာနနှင့် အဿာသသည် အနက်တူသောကြောင့် "အာနန္တိအဿာသော"ဟုဖွင့်သည်၊ ဤကား– "အဿာသောတိ ဗဟိနိက္ခမနဝါတော" ဟု ဖွင့်လတ္တံ့အတိုင်းတည်း။

ပါဏန္တိ ပဿာသော။ ။ပ + အန၊ ပ (ပြု) ဥပသာရကြောင့် နကို ဏ ပြု၊ (ထောမနိဓိ)၊ ပသည် ပစ္ဆာအနက်ဟော၊ ပစ္ဆာ–နောက်မှ+အာနံ–အသက်ရှင်ကြောင်း လေတည်း၊ ပါဏ–နောက်မှဖြစ်သောလေ၊ ဝါ–ရှူလေ, ဝင်သက်၊ ပစ္ဆာ+သာသော ပဿာသော၊ ဤကား–"ပဿာသောတိ အန္တောပဝိသနဝါတော"ဟု ဖွင့်လတ္တံ့ အတိုင်း တည်း၊ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာတို့၌ ပြောင်းပြန်ဖွင့်ရကား ထိုအလိုအားဖြင့် "အာ–အဘိမုခံ– အတွင်း သို့ ရှေးရှ–အာနံ–အသက်ရှင်ကြောင်းလေတည်း" ဟုလည်းကောင်း "အာ(အဘိမုခံ)+ သာသော အဿာသော" ဟုလည်းကောင်းဆိုရ၍ ရှူလေဝင်သက်ကို အာနအဿာသ, ရှိုက်လေ ထွက်သက်ကို ပါဏပဿာသဟု ဆိုပါ၊ [ပါဏ်နေရာဝယ် "အပါန်"လည်း အဘိဓာန် ရှိ၏။ "အပ–အာန" ဟုခွဲ၊ ထိုအလို "ပါန"ဟု ရှိစေ။]

တည်း၊ စ–ဆက်၊ အယံ ဒေသနာ–ဤအာနပါနသတိသမာဓိ ဒေသနာသည်၊ သမာဓိသီသေန–သမာဓိဟူသော ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝါ–သမာဓိကို ပဓာနပြုသဖြင့်၊ (ပဝတ္တာ–ဖြစ်၏၊) သတိသီသေန–သတိဟူသော ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝါ–သတိကို ပဓာနပြုသဖြင့်၊ နု (ပဝတ္တာ)–ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အာနာပါနသတိယာ–ထွက်သက်ဝင်သက်ကို သိမ်းဆည်းတတ်သောသတိနှင့်၊ ယုတ္တော–ယှဉ်သော၊ သမာဓိ–တည်း၊ အာနာပါနသတိ သမာဓိ–သမာဓိ၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ အာနာပါနသတိယံ–ထွက်သက်ဝင်သက်ကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိကြောင့်၊ (ဥပ္ပဇ္ဇနော–သော၊) သမာဓိ–တည်း၊ အာနာပါနသတိသမာဓိ–သမာဓိ၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ဧတ္ထ–ဤအာနာပါနသတိသမာဓိဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဘာဝိတောတိ–ကား၊ ဥပ္ပာဒိတော– အစစ်စာ ဖြစ်စေအပ်သည်လည်း ကောင်း၊ ဝဍ္ဎိတောစ–တိုးတက်ပွားများစေအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုလီ ကတောတိ–ကား၊ ပုနပ္ပုနံ–ကြိမ်ဖန်များစွာ၊ ကတော–သည်၊ ["သမာနော–

တသ္မာ၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။ပဌမနည်း၌ "ယုတ္တော" ဟု အလယ်ပုဒ်ကြောသော ကြောင့် သတိနှင့်တကွဖြစ်သော (သတိက သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုအပ်သော) သမာဓိကိုယူ၊ ဒုတိယနည်း၌ သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုအပ်သော တကွဖြစ်ဘက် သမာဓိကိုလည်းကောင်း, ဥပစာရ အခိုက်အတန့်၌ သတိက ပကတူပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုအပ်သော အပွနာသမာဓိကိုလည်းကောင်းယူ၊ [ဒုတိယသို့ ပန ဥပနိဿယ ဘာဝေါပိ။]

ဥပ္ပါဒိတော။ ။ပဌမရအပ်သော စျာန်သမာဓိကို ရည်ရွယ်၍ ဘာဝိတောကို "ဥပ္ပါဒိတော"ဟုဖွင့်၏၊ ဘာဝံ (ဝိဇ္ဇမာနတ်–ထင်ရှားပေါ်လာသည်၏ အဖြစ်သို့) ဣတော (ဂတော–ရောက်သော သမာဓိတည်း၊) ဣတိ ဘာဝိတော–ဥပ္ပါဒိတော–ဖြစ်စေအပ်သော၊ ပဋိလဒ္ဓမတ္တော–ရအပ်ပြီးကာမျှဖြစ်သော သမာဓိတည်း၊ ဣတိ အတ္ထော၊ "ဘာဝံ+ဣတော" ဟု ဤ၌ ဝိဂ္ဂဟပြုသော်လည်း "ဘာဝေတီတိ ဥပ္ပါဒေတိ ဝဍ္ဎေတိ" ဟု ဖွင့်လေ့ရှိသော အခြားနေရာ၌ ဤသို့ "ဘာဝ+ဣတ"ဟု မခွဲနိုင်ရကား "ဘာဝိယတေ ဥပ္ပါဒိယတေတိ ဘာဝိတော"ဟုလည်း ဝိဂ္ဂဟ ပြုနိုင်သည်ဟုမှတ်။

ဝမိတော။ ။ပဌမရအပ်ပြီးနောက် ထိုစျာန်ကိုပင် အထပ်ထပ် ဝင်စားသောအား ဖြင့် အထုံရအောင် ပြုအပ်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ "ဝမိတော"ဟု တစ်ဆင့်ဖွင့်သည်၊ ဥပ္ပန္နော ပန လဒ္ဓါသေဝနော (ရအပ်သော အထုံအာသေဝနရှိသော သမာဓိသည်)၊ ဘာဝိတော–ပဂုဏဘာဝံ (အဝါးဝစွာ လေ့လာအပ်သည်၏အဖြစ်သို့) အာပါဒိတော ဝမိတောတိ အတ္ထော၊ ဤနည်း၌ ဘူဝတ်သည် ဝမုန အနုက်ဟောတည်း။ "ဘာဝိယတေ ဝ မိယတေတိ ဘာဝိတော" ဟု ပြု။

ပုနပ္ပုနံကတော။ ။ဗဟုလံကို ပုနပ္ပုနံဟု ဖွင့်သည်၊ "ဗဟုလံ+ကတော ဗဟုလီ ကတော"ဟုပြု၊ သွတ္ထဒ္ဒ(ဤ) ပစ္စည်းသက်၊ တစ်နည်း(အ)ကို (ဤ)ပြု၊ [ဗဟုလံ ပဝတ္တိ

သော်”ဟု ဆက်၊] သန္တောစေဝ ပဏီတောစာတိ–ကား၊ သန္တောစေဝ–ငြိမ်သက်သည်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ပဏီတောစေဝ–မွန်မြတ်သည်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ပဏီတောစေဝ–မွန်မြတ်သည်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ (ဟုတ္တာ)၊ [ဝုပသမေတိဌ္ဌစပ်၊] ဥဘယတ္ထ–သန္တော ပဏီတောဟူသော ၂ ပုဒ်လုံးဌ၊ ဧဝသဒ္ဒေန–ဖြင့်၊ နိယမော–အမြဲသတ်မှတ် ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ကိं ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဟိ–ဧဝသဒ္ဒါဖြင့် အမြဲသတ်မှတ်ရခြင်း၏ လဒ္ဓဂုဏ်ကို ဆိုဦးအုံ့၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ–အသုဘလျှင် အာရုံရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဝါ–အသုဘစျာန်သည်၊ ကေဝလံ–အသုဘအာရုံမဘက် သက်သက်၊ ပဋိဝေဓ ဝသေန–ထိုးထွင်းရှာသိတတ်သော စျာန်အင်္ဂါ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သန္တဋ္ဌ–ငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏီတဋ္ဌ–မွန်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ) ယထာ–လည်းကောင်း၊ ပန–ဗျတိရိတ်ကား၊ သြဠာရိကာရမဏတ္တာ–ရုန်ရင်းသော

တော၊ တေန အာဝဇ္ဇနာဒိဝသိဘာဝပ္ပတ္တိ အာဟု–ထိုဗဟုလီကတောဖြင့် အာဝဇ္ဇနစသော ဝသီဘော်သို့ရောက်ခြင်းကို မိန့်တော်မူ၏၊] တချို့နေရာ၌ကား “အဗဟုလောပိ ဗဟုလောဝိယ ကတော ဗဟုလီကတော”ဟု ဖွင့်၏၊ သမာဓိတစ်မျိုးတည်း ဖြစ်၍ မများသော်လည်း အထပ်ထပ်ဝင်စားသေအားဖြင့် များသကဲ့သို့ပြုအပ်သည်–ဟူလို။

ပဏီတောစေဝ။ ။ပါဠိတော်၌ “ပဏီတောစ”ဟု ဧဝမပါသော်လည်း သန္တောစေဝမှ ဧဝကို လိုက်စေ၍ “ပဏီတောစေဝ”ဟု အနက်မှတ်ပါ–ဟူလို၊ ဥပမာ–“ဣဓေဝ ဘိက္ခဝေ ပဌမော သမဏော–ဣဓ ဒုတိယော” ပါဠိ၌ “ဣဓမေဝ ဒုတိယော” ဟု ဧဝကို လိုက်စေရသကဲ့သို့တည်း။

အယံ ဟိ။ ။၂ ပုဒ်လုံး၌ ဧဝသဒ္ဒါဖြင့် ခိုင်မြဲအောင် ဆိုရခြင်း၏ လဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြလိုသောကြောင့် “အယံ ဟိ”စသည်မိန့်ဟု ဋီကာကျမ်းတက်၏၊ အခြားနေရာ၌ “ကိं ဝုတ္တं ဟောတိ”နောင် ဤ ဟိမျိုးကို ဝိတ္ထာရဇောတကဟု ချည်းဖွင့်လေ့ရှိ၏၊ သို့ဖြစ်၍ ဋီကာဖွင့်အလို “ကိं ဝုတ္တံ ဟောတိ”ဟု ရှေးပါဌ်ရှိဟန်မတူ၊ [ဥဘယနိယမေန လဒ္ဓဂုဏ်ဒသေတုံ အယဉ္စိတိအာဒိ ဝုတ္တံ။]

အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ။ ။အသုဘကို အာရုံပြုသော စျာန်ကို “အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ”ဟု ဆိုသည်၊ အာရုံကမ္မဋ္ဌာန်းအာရမဏိက ကမ္မဋ္ဌာန်း ၂ မျိုးတွင် အာရမဏိကကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆိုလိုသည်၊ အသုဘောသု–အသုဘအာရုံတို့၌+ကမ္မ–အားထုတ်မှုတည်း၊ အသုဘကမ္မံ–မှု၊ ထိုအားထုတ်မှုသည်ပင် ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ သုခအထူးတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဌာနလည်းမည်၏၊ ဣတိ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ– (ဋီကာ)။

ပဋိဝေဓဝသေန။ ။စျာနပဋိဝေဓဝသေန–စျာနံဟိ ဘာဝနာဝိသေသေန ဣဒ္ဓေ (ပြည့်စုံလတ်သော်) အတ္တနော ဝိသယံ ပဋိဝိဇ္ဈန္တမေव ဝတ္တတိ၊ [ဤအလို “ပဋိဝိဇ္ဈတိ–မိမိအာရုံကို ထိုးထွင်းရှာ သိတတ်၏၊ ဣတိ ပဋိဝေဓော”ဟု ကတ္တုသာဓကပြု၊ စျာန်ကို အရကောက်ပါ၊] ယထာသဘာဝတော ပဋိဝိဇ္ဈိယတိ စာတိ။ [ဤအလို “ပဋိဝိဇ္ဈိယတိ–သဘောအမှန်အတိုင်း ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် ဖြစ်စေ, အခြားပုဂ္ဂိုလ်ကဖြစ်စေ ထိုးတွင်းရှာသိအပ်၏၊ “ဣတိ ပဋိဝေဓော”ဟု ကမ္မသာဓကပြု၍ စျာန်ကိုပင် အရကောက်ပါ။]

အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိကူလာရမဏတ္တာစ-စက်ဆုပ်ဖွယ် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာရမဏဝသေန-ဖြင့်၊ နေဝသန္တံ-မငြိမ်းသက်သည်လည်းကောင်း၊ နှ ပဏီတံ-မမွန်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ) ယထာ-လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ အယံ-ဤအာနာပါနသတိ သမာဓိသည်။ [အယံ ဟိမှ အယံကို ဤနေရာ၌ယူပေးသည်။] ကေနစိ ပရိယာယေန-တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-မည်သည့် အမြွက်ကြောင့်မျှ၊ အသန္တောဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဏီတောဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ နှ (ဟောတိ)-မဖြစ်၊ အပိစ ခေါ-စင်စစ်ကား၊ အာရမဏသန္တတာယပိ-ထွက်သက်ဝင်သက်အာရုံ၏ ငြိမ်သက် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သန္တော ဂူပသန္တော-ငြိမ်သက်၏၊ နိဗ္ဗုတော- အပူဘေးမှ ငြိမ်းအေး၏၊ ပဋ္ဌဝေဒသခ်ါတ အင်္ဂသန္တတာယပိ-ပဋ္ဌဝေဒဟု ဆိုအပ်သော ဈာန်အင်္ဂါ၏ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ (သန္တော ဂူပသန္တော နိဗ္ဗုတော-၏၊ အာရမဏပဏီတ တာယပိ-ထွက်သက် ဝင်သက် အာရုံ၏ မွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ပဏီတော-မွန်မြတ်၏၊ အတိတ္တိကရော-တင်းတိမ်မှုကိုမပြုတတ်၊ [အာနာပါနကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်စေ အပ်သော 'သမာဓိက တင်းတိမ်အားရအောင်မပြုတတ်, ထပ်ကာထပ်ကာ ဝင်စားချင်စရာ ကောင်းသည်-ဟူလို၊] အင်္ဂပဏီတ တာယပိ-ဈာန်အင်္ဂါ၏ မွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ (ပဏီတော အတိတ္တိကရော)၊ ဣတိ-ဤအနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)၊ တေန-ကြောင့်၊ (အာရမဏ-ပဋ္ဌဝေဒအားဖြင့် သန္တ, အာရမဏ, အင်္ဂအားဖြင့်၊ ပဏီတ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) သန္တောစေဝ ပဏီတော စာတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

ဩဠာရိကာရမဏတ္တာစသည်။ ။ဝိဘင်္ဂာရမဏတ္တာ "ရှုရာဖွယ် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိကူလာရမဏတ္တာ-ဧကဋ္ဌာရမဏတ္တာ၊ ပရိယာယေနာတိ ကာရဏေန၊ လေသန္တရေနဝါ (အမြွက်တစ်မျိုးအားဖြင့်)။

အာရမဏသန္တတာယ။ ။အနုက္ကမေန ဝိဝေစေတဗ္ဗတ်-အစဉ်အားဖြင့် တရွေ့ရွေ့ ကင်းဆိတ်စေထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာရမဏသ-ရောက်သော အာနာပါနအာရုံ၏၊ ပရမသုခုမတ် သန္ဓာယ အာဟ-ထိုသန္တ အာရုံကို အာရုံပြုသော သတိသမာဓိတရား လည်း ငြိမ်သက်စွာတည်နေတော့၏၊ ထို့ကြောင့် "သန္တောကို ဂူပသန္တော-ဂူပသန္တောကို နိဗ္ဗုတော"ဟု ဖွင့်သည်၊ [အာရုံငြိမ်သက်၍ အာရမဏိက ငြိမ်သက်ပုံကား လောကုတ္တရာ တရားများကို အာရုံပြုသော ပစ္စဝေက္ခဏာဇောဝီထိ၏ ငြိမ်သက်ပုံဖြင့် ထင်ရှားသည်။]

အသေစနကောစ၊ ပေ၊ ဝိဟာရောတိ ဇတ္ထု– ပါဠိ၌၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ) ပန (ဥဒ္ဓရိတ္တာ ဒသေမိ)၊ အသ–ထိ အာနာပါနသတိ သမာဓိ၏၊ သေစနံ–သွန်းလောင်းထည့်ခတ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ကုတိ–ကြောင့်၊ အသေစနကော၊ အနာသိတ္တကော–သွန်းလောင်း ထည့်ခတ်အပ်သော တစ်စုံတစ်ခုမရှိ၊ (အနာသိတ္တကတ္တာ–ကြောင့်၊) အဗ္ဗောကိဏ္ဏော–အခြားတရားတို့နှင့် ရောပြွမ်းခြင်းမရှိ၊ (အဗ္ဗော ကိဏ္ဏတ္တာ–ကြောင့်၊) ပါဌေ့ဏ္ဍော–အသီးအခြားတစ်ပါးတည်းသည်၊ ["ပဋိ+ဧကော ယေဝ ပါဌေ့ဏ္ဍော"ဟု ပြု၊ သွတ္ထဒ္ဓ ဏာပစ္စည်း၊] အာဝေဏိကော–မကင်းမူ၍ဖြစ်သည်၊ ဝါ–အခြားတရားတို့နှင့် မဆက်ဆံသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဇတ္ထု–ဤ အာနာပါနသတိ သမာဓိ၌၊ ပရိကမ္မံဝါ–သန္တာ ဖြစ်ဖို့ရန် ပရိကမ်သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ ဥပစာရေနဝါ–ဥပစာရသမာဓိကြောင့်လည်း၊ သန္တာ တာ–ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်သည်၊ (နတ္ထိ)၊ [ပါဠိ၌ရှိအတိုင်း "ဇတ္ထု–၌၊ ပရိကမ္မေန ဝါ–ဖြင့်၊ လည်းကောင်း၊ပေ၊ နတ္ထိ"ဟုသော်လည်းပေးပါ၊] အာဒိမနသိကာရတော–

အသေစနကော။ ။သန္တာ–ပဏီတဖြစ်ဖို့ရန် တစ်စုံတစ်ခုကို သွန်းလောင်းရခြင်း ထည့်ခတ်ရခြင်းမရှိ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာလုပ်ရာ၌ ကောင်းမွန်အောင် ပုစွန်ခြောက်ထည့်ရ, ဆီလောင်းရသကဲ့သို့ ဤအာနာပါနသတိသမာဓိ၌ သန္တာဖြစ်အောင် ပဏီတဖြစ်အောင် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ထည့်ရ, ခတ်ရခြင်း မရှိ၊ အားထုတ်သည်မှစ၍ ပင်ကိုအတိုင်းပင် သန္တာပဏီတဖြစ်နေပြီ–ဟူလို၊ နတ္ထိ+သေစနံ ယသ္မာတိ အသေစနော၊ သမာသန္တာ-ကပစ္စည်းသက်၍ "အသေစနကော"ဟု ဖြစ်၏။

ဋီကာ။ ။နာသ သန္တာ ပဏီတဘာဝါဝဟံ ကိဉ္စိ သေစနန္တိ အသေစနကော၊ [သိဉ္စိ ယတော သေစနံ (လောင်းထည့်ရခြင်း)]၊ အသေစနကတ္တာ အနာသိတ္တကော–လောင်းထည့်အပ်သော တစ်စုံတစ်ခုမရှိ၊ အနာသိတ္တကတ္တာ ဧဝ အဗ္ဗောကိဏ္ဏော အသမ္မိဿော ပရိကမ္မာဒိနာ–ပရိကမ်ဥပစာတို့နှင့် ရောခြင်းမရှိ၊ [ပရိကမ်ဥပစာကြောင့် သန္တာပဏီတ ဖြစ်ရသည်မဟုတ်–ဟူလို၊] တတောယေဝါ ပါဌိယေဏ္ဍော (ဝိသုံ ဧကော–သီးခြားတစ်ပါတည်းသော) အာဝေဏိကော အသာဓာရဏော၊ သဗ္ဗမေတံ–ဤစကားအားလုံးကို၊ သရသတော ဧဝ–ပင်ကိုယ်သဘောအားဖြင့်ပင်၊ သန္တာဘာဝံ ဒသေတုံ ဝုတ္တံ။

နတ္ထိ၊ ပေ၊ သန္တာ။ ။ဋီကာ၌ "ပရိကမ္မံဝါ သန္တာဘာဝနိမိတ္တံ၊ ပေ၊ တာဒိသံ ဣဓ နိတ္ထိတိ အဓိပ္ပါယော"ဟုလည်းကောင်း, "ဥပစာရေနဝါ နတ္ထိ ဇတ္ထု သန္တာ" ဟုလည်းကောင်းရှိသောကြောင့် ရှေးစာများ၌ "နတ္ထေတ္ထ ပရိကမ္မံ–ဥပစာရေနဝါသန္တာ"ဟု ရှိဟန်တူ၏၊ ယခုစာအုပ်များ၌ 'နတ္ထေတ္ထ ပရိကမ္မေန ဝါ ဥပစာရေန ဝါ သန္တာ" တွေ့ရသည်၊ ဆိုလိုရင်းကား–"အခြားကမ္မဋ္ဌာန်းများ၌ ပရိကမ်ဥပစာသမာဓိကြောင့် သန္တာဖြစ်ရသကဲ့သို့ ဤကမ္မဋ္ဌာန်၌ သန္တာဖြစ်ဖို့ရန် ပရိကမ်ဥပစာကို ထည့်ခတ်ဖွယ်မလို၊ နဂိုကပင် သန္တာပဏီတ ဖြစ်နေပြီ"ဟု ဆိုလိုသည်။

အစစ္စာ နှလုံးသွင်းရာအခါမှ၊ ပဘုတိ–စ၍၊ အတ္တနော–၏၊ သဘာဝေနေဝ–သဘောအားဖြင့်ပင်၊ သန္ဓော–ငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏီတော–မွန်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ, အတ္ထော–အဓိပ္ပာယတ္ထတည်း။

ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ ကေစိ–အချို့သော ဥတ္တရဝိဟာရဝါသီထေရ်တို့သည်၊ အသေစနကောတိ–ကား၊ အနာသိတ္ဌကော–သွန်းလောင်းထည့်ခတ်အပ်သော တစ်စုံတစ်ခုမရှိ၊ သြဇဝန္တော–သြဇာရှိသော အာဟာရနှင့်တူ၏၊ [သြဇဝန္တ သဒ်သော၊] သဘာနေနေဝ–သဘောအားဖြင့်ပင်၊ မဓုရော–ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်၏၊ ဣတိ, ဝဒန္တိ–ကုန်၏၊ ဧဝံ–ဤသို့လျှင်၊ အယံ–ဤအာနာပါနဿတိ မည်သည်၊ အသေစနကောစ–သန္တ ပဏီတ ဖြစ်ဖို့ရန်သွန်းလောင်း ထည့်ခတ် ရခြင်းမရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပိတပ္ပိတက္ခဏော–ဝင်စားအပ်ရာ ဝင်စားအပ်ရာ ခဏာ၌၊ ဝါ–ခဏကြောင့်၊ ကာယိကစေတသိကသုံခပ္ပဋ္ဌိလာဘာယ–ကာယိကသုခ စေတသိကသုခကိုရခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တနကော–ဖြစ်စေတတ်သော၊ သုခေါ–ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိဟာရောစ–နေကြောင်းသမာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ (ဟုတ္တာ) [ဝုပသမေတိ၌စပ်၊] ဣတိဝေဒိတဗ္ဗော။

ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နေတိ–ကား၊ အဝိက္ခမ္ဘိတေ အဝိက္ခမ္ဘိတေ–မဆွာအပ်ကုန် မဆွာအပ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကေတိ– ကား၊ လာမကေ– ယုတ်မာကုန်သော၊

ကာယိက စေတသိကသုခ။ ။အောက်ဈာန်များ၌ သုခနှင့်ယှဉ်ရကား အောက်ဈာန်များကို ဝင်စားခိုက်၌ စေတသိကသုခကိုဖြစ်စေနိုင်၏၊ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားခိုက်၌လည်း ဥပေက္ခာသည် သန္တသဘောရှိရကား သုခနှင့်အလားတူ၏၊ ဈာန်ဝင်စားပြီးသောအခါ ပဏီတစိတ္တဇရုပ်တို့၏ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် ကာယိကသုခကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်၏။ ကာယိကသုခနှင့် စပ်ခိုက် "အပ္ပိတပ္ပိတက္ခဏော–ဝင်စားအပ်ရာ ဝင်စားအပ်ရာ ခဏကြောင့်"ဟု ဟိတ်အနက်၌ သတ္တမီသက်၊ [သုခပ္ပဋ္ဌိလာဘာယ–(ဌာ) သံဝတ္တနကောကို ထောက်၍ "သုခေါ–ချမ်းသာကြောင်း"ဟု ပေးသည်၊ ပါဠိတော်၌ကား–"သုခေါ ကိုယ်စိတ် ၂ ဖြာချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သော"ဟု ပေး။]

အဝိက္ခမ္ဘိတေ။ ။ဥပ္ပန္နမ်ား၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုဖွင့်သော သံဝဏ္ဏနာတည်း၊ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါသည် အတီတ (လွန်လေပြီးဖြစ်ပြီးအနက်), ပဋ္ဌိလဒ္ဓ (ရအပ်သည်ကိုပင် "ဖြစ်ပြီး" ဟု ဆိုရသောအနက်) စသောအနက်များစွာကို အဋ္ဌသာလိနီ "ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ"အဖွင့်၌ ပြထား၏၊ ထိုအနက်များတွင် မဟာဂ္ဂုတ်ဈာန် (ဝိက္ခမ္ဘနုပဟာန်)ဖြင့် မိမိသန္တာန်၌ မနှင်ထုတ် အပ်မပယ်အပ်သေးသော အကုသိုလ်မ ... ကို ဥပ္ပန္နဟု ခေါ်သည်ဟုပြလို၍ "အဝိက္ခမ္ဘိတေ" ဟုဖွင့်သည်၊ ဥပါဒ် ဌိတဘင်အားဖြင့် ပြတ်နေခိုက် မဟုတ်သော်လည်း မပယ်ခွာရသေးလျှင် ဥပ္ပန္နဟု ခေါ်ရသည်–ဟူလို၊ [အဝိက္ခမ္ဘိတေ–ဈာနေန သကသန္တာနတော အနီဟတေ အပ္ပဟီနေ။]

အကုသလေ ဓမ္မေတိ–ကား၊ အကောသလ္လသမ္ဘူတေ–ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ–တို့ကို၊ ဌာနတော အန္တရဓာပေတိတိ–ကား၊ ခဏောနေ၀–မိမိဖြစ်ရာ ခဏာချင်းဖြင့်ပင်၊ အန္တရဓာပေတိ–အခြားမဲ့၌ တည်စေ၏၊ ၀ါ–ကွယ်ပျောက်စေ၏၊ ဝိက္ခမ္ဘေတိ–ပယ်ခွာနိုင်၏၊ ဥပသမေတိတိ–ကား၊ သုဋ္ဌု–ကောင်းစွာ၊ ဥပသမေတိ–ငြိမ်သက်စေနိုင်၏၊ ၀ါ–တစ်နည်း၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယတ္တာ–ကိလေသာအတုံးအခဲကို ဖောက်ခွဲခြင်းအဖို့၌ ဖြစ်သည်၏

အကောသလ္လသမ္ဘူတေ။ ။အကုသိုလ်၏ သဘောကို ဖွင့်သော သံဝဏ္ဏနာတည်း၊ အကောသလ္လ–ဟူသည် ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်-အဝိဇ္ဇာတည်း၊ အကုသိုလ်ဟူသမျှကိုလည်း အဝိဇ္ဇာပဓာနရှိ၏၊ အဝိဇ္ဇာ(မောဟ) မယှဉ်သော အကုသိုလ်မည်သည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် အကုသလေကို "အကောသလ္လသမ္ဘူတေ"ဟု အကုသိုလ်ဟူသမျှ၏ သဘောကို ဖွင့်သည်၊ [အကောသလ္လံ ဝုစ္စတိ အဝိဇ္ဇာ–တတော+သမ္ဘူတေ–အဝိဇ္ဇာ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဟိ သဗ္ဗေ ပါပဓမ္မာ။]

ခဏောနေ၀။ ။"ဌာနမိသရိယောကာသ" စသော အနက်တို့တွင် သြကာသ အနက် (တည်ရာကာလခဏ) ဟူသော အနက်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဌာနသောကို "ခဏနေ၀"ဟု ဖွင့်သည်၊ ခဏောနေ၀–အတ္တနော ပ၀တ္တိက္ခဏောနေ၀။]

အန္တရဓာပေတိ။ ။အန္တရသဒ္ဒေ၊ ပ၊ ဓာဓာတ်, ဏာပေ၊ (အခြားမဲ့၌ တည်စေ" ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏၊ "အခြားမဲ့၌ တည်စေ" ဟူသည် မမြင်ကွယ်ရာသို့ ရောက်အောင် ဖျက်ဆီးခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "အန္တရဓာပနံ ဝိနာသနံ"ဟု ဋီကာဖွင့်သည်၊ ထို ဖျက်ဆီးခြင်းဟူသည်လည်း စျာန်တရား၏ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနသတ္တိဖြင့် ကိလေသာတို့၏ ထကြွမှုကိုပယ်ခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဝိက္ခမ္ဘေတိ" ဟု သဘာ၀တ္ထဖွင့်သည်၊ [တံ ပန စျာနကတ္တုကသ (စျာန်ဟူသော ကတ္တား၏)ဣဓ အဓိပ္ပေတတ္တာ ပရိယုဋ္ဌာန ပဟာနံ ဟောတိတိ–အန္တရဓာပေတိ ကြိယာ၏ ကတ္တားက စျာန်သမာဓိ ဖြစ်သောကြောင့် ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန်ဖြင့် ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ ပယ်ခြင်းကိုယူရ၏၊ မဂ်တည်းဟူသော သမုစ္ဆေဒပဟာန် ဖြစ်မူအနုသယ ပယ်ခြင်းကို ယူရလိမ့်မည်ဖြစ်၍ "သမုစ္ဆန္နတိ"ဟု ဖွင့်ရလိမ့်မည်–ဟူလို။]

ဥပသမေတိ။ ။"ဝိသေသေန+ဥပသမေတိ"ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏၊ "အထူးငြိမ်းစေခြင်း" ဟူသည်လည်း ကိလေသာတွေ မထကြွအောင် ကောင်းကောင်း ငြိမ်းစေခြင်းပင် ဖြစ်၍ "သဒ္ဒ+ဥပသမေတိ" ဟု အဓိပ္ပာယတ္ထဖွင့်သည်၊ [ဝိသေသေန ဥပသမနံ ပန သမ္မဒေ၀ ဥပသမနံ ဟောတိတိ အာဟ–သုဋ္ဌု ဥပသမေတိတိ၊] မှန်၏–အခြားစျာန်များ လည်း ဝိက္ခမ္ဘနသတ္တိရှိကြသည့်အားလျော်စွာ ထိုသို့ ကောင်းစွာ ငြိမ်းစေကြသည်ချည်း ဖြစ်၏၊ သို့သော် ဤစျာန်ကား စျာန်မရမီ ရှေ့အဖို့မှစ၍ ဝိတက်အမျိုးမျိုးကို ငြိမ်းစေနိုင်သောကြောင့် ဤအာနာပါနစျာန်ကိုသာ "ဥပသမေတိ"ဟု အထူးချီးမွမ်းတော်မူသည်၊ [ဋီကာ၌ အခြားနည်းများကိုလည်း ပြသေး၏။]

အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပုဗ္ဗေန-ဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂဝုဋိပ္ပတ္တော-အရိယာ မဂ်တည်း ဟူသော ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သမုစ္ဆိန္နတိ-အကြွင်းမဲ့ဖြတ်နိုင်၏၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတိ-တစ်ဖန်ငြိမ်းအေးစေနိုင်၏၊ ဣတိပိ-ဤသည်လည်း၊ အတ္ထော-ဝုပသမေတိပုဒ်၏ အနက်တည်း၊ [ဤနည်းဌ အန္တ ရဓာပေတိဖြင့်၊ ဝိဂ္ဂမ္ဘနပဟာနသတ္တိရှိသော စျာန်ကိုပြ၏၊ ဝုပသမေတိဖြင့် သမုစ္ဆေဒပဟာနသတ္တိရှိသော မဂ်, ပဋိပဿဒ္ဓိ ပဟာနသတ္တိရှိသော ဖိုလ်ကို ပြ၏။]

သေယျထာပိတိ ဧတံ-သဒ္ဒါသည်၊ သြပမ္မနိဒဿနံ-ဥပမာကို ညွှန်ပြကြောင်းသဒ္ဒါတည်း၊ [ဥပမာယေဝ သြပမ္မံ-သွတ္ထဥ် ဣသက်၊] ဂိမှာနံ ပစ္ဆိမေ မာသေတိ-ကား၊ အာသဋ္ဌမာသေ-ဝါဆိုလဉ်၊ [နယုန် လပြည့်ကျော် ၁ ရက်မှ ဝါဆိုလပြည့်အထိ တစ်လကို "အာသာဋ္ဌမာသ"ဟု ခေါ်၏၊] ဥဟတံ ရဇောဇလ္လံ-ကား၊ အဋ္ဌမာသေ-ရှစ်လပတ်လုံး၊ [မဟာဝဂ္ဂအာနာပါန သံယုတ် အဋ္ဌကထာဌ ဆွေဆောင်းကိုရည်ရွယ်၍ "အဋ္ဌမာသေ"ဟု ရှိ၏၊] ဝါတာတပ သုက္ခာယ-လေ နေပူတို့ဖြင့် ခြောက်ကပ်သော၊ ဂေါမဟိ'သာဒိ ပါဒပွဟာရ သမ္ဘိန္နာယ-နွား ကျဲ အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏ ခြေဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ပျက်သော၊ ပထဝိယာ-မြေ၏၊ ဥဒ္ဓံ-ဌ၊ ဟတံ-လွင့်တက်သော၊ ဥဟတံ-အထက်ဌ လွင့်တက်သော၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်ဌ၊ သမုဋ္ဌိတံ-ထသော၊ ရဇော-မြူနု(မြူဖြူ)ကိုလည်းကောင်း၊ ရေဏု-မြူကြမ်း(မြူညစ်)ကိုလည်းကောင်း၊

နိဗ္ဗေဓဘာဂိယတ္တာ။ ။[နိဗ္ဗေဓဘာဂေ+ဘဝေါ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယော၊] စျာန်ရပြီးနောက် လောဘတုံ့ လောဘအခဲစသည်ကို ဖောက်ခွဲခြင်းအဖို့ဌဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်၏ အခြေခံဖြစ်သော စျာန်ကို "နိဗ္ဗေဓဘာဂိယ"ဟုခေါ်၏၊ သာသနာတွင်းဌ အားထုတ်အပ်သော စျာန်ဟူသမျှ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယချည်းဖြစ်သောကြောင့် "နိဗ္ဗေဓဘာဂိယတ္တာဝါ"ဟု တစ်နည်းဖွင့်သည်၊ ဤနည်းအလို စျာန်ဖြင့် ငြိမ်းစေပြီးနောက် မဂ်ဖြင့်ပယ်ခြင်း, ဖိုလ်ဖြင့် ထပ်၍ငြိမ်းစေခြင်းကို "ဝုပသမန"ဟု ဆိုလိုသည်။

ရဇော ဇလ္လံ။ ။"ဇလဿ+ဟိတံ ဇလ္လံ"ဟုပြု၊ ရေဖြင့် ဆေးကြော၍ ရကောင်းသော အညစ်အကြေးကို အခြားနေရာဌ "ဇလ္လ"ဟု ခေါ်သော်လည်း ဤနေရာဌကား မည်းညစ်နေသော မြူတစ်မျိုးကို "ဇလ္လ"ဟုဆိုမှ ရဇမြူ ရေဏုမြူနှစ်မျိုးကွဲမည်၊ [ပါဠိတော်ဌ "ဥဟတံ ရဇောဇလ္လံ, တမေနံ"ဟုရှိ၏၊ "တမေနံ" ပုဒ်သည် တစ်ဝါကျပြောင်းပြီးမှ ရှေးဝါကျ၏ လိုရင်းပုဒ်ကိုပြန်ညွှန်သော ပုဒ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဥဟတံ ရဇောဇလ္လံ" တွင် တစ်ဝါကျ ဖြစ်သင့်ရကား "ရဇောဇလ္လံ"ကို ပဌမန္တ ဟုယူ၍ "ရဇောစ ရေဏုစ"ဟု ပဌမန္တပင် ဖွင့်သင့်မည်ထင်သည်၊ [ပါဠိတော်အနက်ပေးရာဌ "အဿ-ဖြစ်ရာ၏"ဟု ထည့်၍စပ်၊ [ဥပုဗ္ဗ ဟန+တ- ဟနဓာတ်သည် ဂတိ အနက်ဟော၊ သက္ကတဌ (ဥရ်) ဟု ရှိသော်ကြောင့် ရ်အစား ဥကို ဥဒီဃပြု၍ "ဥဟတံ"ဟု ဖြစ်၏။]

မဟာအကာလမေဃောတိ–ကား၊ သဗ္ဗံ–သော၊ နဘံ–ကောင်းကင်ကို၊ အဗ္ဗောတ္ထရိတ္မာ–လွှမ်းမိုး၍၊ ဥဋ္ဌိတော–တက်လာသော၊ အာသဋ္ဌိဇဏ္ဍုပဂ္ဂေ–ဝါဆိုလဆန်းပက္ခ၌၊ သကလံ–အလုံးစုံသော၊ အဒ္ဓမာသံ–လဝက်ပတ်လုံး၊ ဝဿနကမေဃော–ရွာသောမိုးသည်၊ [အန္တရဂမာပေတိ၌စပ်၊] ဟိ–ဆက်၊ သော၊ ထိုမိုးကို၊ ဝဿကာလေ–မိုးအခါသည်၊ အသမ္ဘတ္တေ–မရောက်သေးမီ၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ–ဖြစ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ အကာလမေဃောတိ–ဟူ၍၊ ဣဒ–ဤအာနာပါနသတိသမာဓိ၏ ဥပမာကိုပြရာ၌၊ အဓိပ္ပေတော–၏၊ [ရှေးနိဿယမျှားဌ “ဣဒ–ဤမဟာ အကာလမေဃောဟူသော ပါဋ္ဌ”ဟုလည်း ပေးကြ၏၊] ဌာနသော အန္တရဂမာပေတိ ဝူပသမေတီတိ–ကား၊ ခဏေနေဝ–တစ်ခဏချင်း ဖြင့်သာလျှင်၊ အဒဿနံ–မမြင်အပ်ရာအရပ်သို့၊ နေတိ–ဆောင်၏၊ [အန္တရဂမာပေတိ၏အဖွင့်၊] ပထဝိယံ–မြေ၌၊ သန္ဓိသိဒါပေတိ–ငြိမ်သက်စွာတည်နေစေ၏၊ [ဝူပသမေတိ၏အဖွင့်၊] ဧဝမေဝ ခေါတိ ဧတံ–သဒ္ဒါသည်၊ သြပမ္မသမ္ဗန္ဓိပါဒနံ–ဥပမာနကို ဥပမေယျနှင့် နီးနှောကြောင်းသဒ္ဒါတည်း၊ တတော–ထို ဧဝမေဝ ခေါဟူသောပုဒ်မှ၊ ပရံ–နောက်ဖြစ်သောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ [အာနာပါနသတိ သမာဓိ၊ ပေ၊ ဝူပသမေတိ–ဟူသောပုဒ်အပေါင်းသည်၊] ဝုတ္တနယမေဝ–သာ။

ဣဒါနိ–၌၊ [ဤပုဒ်၏ အစပ်မရှိ၊ ဝိတ္ထာရေတုကမျှတာ၌သော်လည်း စပ်၊] ကထံ ဘာဝိတော၊ ပေ၊ အာနာပါနသတိသမာဓိတိတ္ထေ–ဤပါဋ္ဌ၌၊ ကထန္တိ–ကထံဟူသော ပုစ္ဆာသည်၊ အာနာပါနသတိသမာဓိဘာဝနံ–အာနာပါနသတိသမာဓိဘာဝနာကို၊ နာနပ္ပကာရတော–အထူးထူးသော အပြားအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေတု ကမျှတာပုစ္ဆာ–ချဲ့ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်အဖြစ်ကြောင့် မေးအပ်သောပုစ္ဆာတည်း၊ ဘာဝိတောစ၊ ပေ၊ အာနာပါနသတိသမာဓိတိ–ဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ နာနပ္ပကာရတော–ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေတုကမျှတာယ–ချဲ့ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗဓမ္မနိဒဿနံ–မေးအပ်သောတရားကို ညွှန်ပြကြောင်းသဒ္ဒါတည်း၊ ဒုတိယပဒေပိ–ကထံ ဗဟုလီကတော ဟူသော ဒုတိယပုဒ်၌လည်း၊ ဧသ–ဤအစီအရင်သည်၊ နယော–သိကြောင်း အစီအရင်တည်း၊ ပန–ဆက်၊

ဧသနယော။ ။“ကထဉ္စ ဗဟုလီကတော”ကို ဒုတိယပဒဟု ဆိုသည်၊ ထိုပုဒ်၌လည်း “အာနာပါနသတိ သမာဓိ”ပုဒ်ကိုလိုက်စေ၍ “ကထန္တိ–အာနာပါနသတိ သမာဓိ ဗဟုလီကာရံ နာနပ္ပကာရတော ဝိတ္ထာရေတုကမျှတာပုစ္ဆာ၊ ‘ဗဟုလီကတော အာနာပါနသတိသမာဓိတိ နာနပ္ပကာရတော ဝိတ္ထာရေတုကမျှတာယ ပုဗ္ဗဓမ္မနိဒဿနံ” ဟူသော အဖွင့်ကို “ဧသ နယော”ဟု ပြန်၍ညွှန်းသည်။

ဇော်ဌ–ဤကထံဘာဝိတော အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အယံ–ကား၊ သခေါ်ပတ္ထော–အကျဉ်းချုပ် ပိဏ္ဍတ္ထအနက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ကေနပကာရေန–အဘယ်အပြားအားဖြင့်၊ ကေနာကာရေန–အဘယ်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကေနဝိဓိနာ–အဘယ်အစီအရင်ဖြင့်၊ ဘာဝိတော–ဖြစ်စေအပ်သော၊ အာနာပါနဿတိ သမာဓိ–သည်၊ ကေန ပကာရေန–ဖြင့်၊ ဗဟုလီကတော–အကြိမ်များစွာ အလေ့အလာပြုအပ်သော၊ (အာနာပါနဿတိ သမာဓိ–သည်၊) သန္တောစေဝ–ငြိမ်သက်သည် သာလျှင်လည်းကောင်း၊ပေ၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဂူပသမေတိ–အထူးအားဖြင့် ငြိမ်သက်စေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ–ကား၊ (သခေါ်ပတ္ထော–တည်း)။

ဣဒါနိ–၌၊ တမတ္ထံ–ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သခေါ်ပအနက်ကို၊ [“တံ (ကထံ ဘာဝိတောတိ အာဒိနာ ပုစ္ဆာဝသေန သခေါ်ပတော ဝုတ္တံ) အတ္ထံ။] ဝိတ္ထာရေန္တော–ချဲ့တော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဣဓ ဘိက္ခဝေအာဒိ–ပါဠိရပ်ကို၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထ–ထို ဣဓဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုတိ–ကား၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ–ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဟိ–ထင်ရှားအောင်ပြဦးအုံ့၊ ဇော်ဌ–ဤ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဟူသော ပါဠိရပ်၌၊ အယံ ဣဓသဒ္ဒေါ–ဤ ဣဓသဒ္ဒါသည်၊ သဗ္ဗပဗ္ဗကာရ အာနာပါနဿတိ သမာဓိနိဗ္ဗတ္တကဿ–အလုံးစုံသော အပြားရှိသော အာနာပါနဿတိ သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ–၏၊ သန္ဓိဿယဘူတ သာသနပရိဒီပနော–မှီရာဖြစ်၍ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ထင်ရှားပြကြောင်း သဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း၊ အညသာသနဿ–ဗုဒ္ဓသာသနာမှ တစ်ပါးသော သာသနာ၏၊ တထာဘာဝပဋိသေဓနောစ–ထို သဗ္ဗပဗ္ဗကာရ အာနာပါနဿတိ သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ မှီရာ၏အဖြစ်ကို

သခေါ်ပတ္ထော။ ။အောက်၌ အကျယ်ဖွင့်အပ်သောအနက်စုကို ဉာဏ်ဖြင့် လွယ်ကူစွာ ယူနိုင်ဖို့ရာ သိမ်းကျုံး၍ ပိဏ္ဍတ္ထပြလိုသောကြောင့် “အယံ ပနေတ္ထ သခေါ်ပတ္ထော” ဟု ဆိုသည်၊ ဤနေရာ၌ ပိဏ္ဍတ္ထနှင့် သခေါ်ပတ္ထသည် သဘောတူ၏၊ [ပိဏ္ဍတ္ထောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊] ကထံကို “ကေန ပကာရေန”ဟုဖွင့်၏၊ ပကာရအနက်၌ ထံ ပစ္စည်းသက်ဟု သိစေ၏၊ ထိုကိုပင် “ကေနာကာရေန ကေနဝိဓိနာ” ဟု ထပ်၍ဖွင့်သည်။

အယံဟိ၊ပေ၊ပဋိသေဓနောစ။ ။တံမေဝအတ္ထံ ပါကဋံ ကတ္တာ ဒသေတုံ အယံ ဟိတိ အာဒိမာဟ၊ ဤအလို တပါကဋ်ကရဏဇောတကဟုမှတ်၊ အခြားနေရာ၌ ဒဋ္ဌဇောတက သုံးလေ့ရှိ၏၊ ဤပါဠိတော်၌လာလတ္တံ့သော ၁၆ ပါးအပြားကို “သဗ္ဗပဗ္ဗကာရ” ဟု ဆိုသည်၊ သာသနာပဗုဂ္ဂိုလ်တို့ကား အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်စပ်၍ အစ ၄ ပါး ကိုသာ သိနိုင်ကြသည်၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏မှီရာအဖြစ်ကို တားမြစ်ခြင်းကို “တထာ ဘာဝ ပဋိသေဓန”ဟုဆိုသည်၊ အခြားသာသနာသည် ၁၆ ပါးအပြားရှိသော အာနာပါနဿတိ

တားမြစ်ကြောင်း သဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ-သာဓကကား၊ ဣဝေဘိက္ခဝေသမဏောပေါသုညာ ပရပ္ပဝါဒါ သမဏောဟိ အညေဟိ-ဟူသော၊ ဧတံ (သုတ္တံ)-ဤပါဠိကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [မဟာ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ် စသည်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ-ဟူလို၊] တေန-ကြောင့်၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ ဘိက္ခူတိ-ဟူ၍, (မယာ) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ [ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဣဓေဝ-ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်၊ (ပဌမော-ရှေးဦးစွာသော၊) သမဏော-သောတာပန်ရဟန်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ (ဣဓေဝ-လျှင်၊ ဒုတိယော-နှစ်ပါးမြောက်ဖြစ်သော၊ သမဏော-သကဒါဂါမ် ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ)၊ ပေ၊ အညေ-ဤသာသနာတော်မှ တစ်ပါးကုန်သော၊ ပရပ္ပဝါဒါ-တစ်ပါးသော တိတ္ထိတို့၏ အမျိုးမျိုးပြောဆိုကြောင်း သာသနာတို့သည်၊ သမဏောဟိ-သောတာပန်စသော ရဟန်းအစစ်တို့မှ၊ သုညာ-ကင်းဆိတ်ကုန်၏။]

အရညဂတောဝါ၊ ပေ၊ သုညာဂါရဂတောဝါတိ ဣဒံ-ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ အာနာပါန၊ပေ၊ ပရိဒီပနံ-အာနာပါနဿတိသမာဓိဘာဝနာ အား လျှောက်ပတ်သော ကျောင်းကို သိမ်းယူးခြင်းကို ထင်ရှားပြကြောင်း ပုဒ်အပေါင်းတည်း၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဣမဿဘိက္ခုနော-ဤအာနာပါနဿတိ သမာဓိ ဘာဝနာကို အားထုတ်သော ရဟန်း၏၊ [စိတ္တံ၌စပ်၊] ဒီဃရတ္တံ-ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ရူပါဒီသု-ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အာရမဏေသု-တို့၌၊ အနုဝိသင်္ခ-အစဉ်ပျံ့နှံ့ခဲ့သော၊ စိတ္တံ-သည်၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ အာရမဏ်-ကို၊ အဘိရုဟိတုံ-တက်ရောက်ခြင်းငှာ၊ နိ ဣစ္ဆတိ-အလိုမရှိ၊ ဣဒ္ဓေဝေါ ဏယုတ္တရ ထော-ကောက်ကျစ်သောနွားဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သောရထားသည်၊ ဥပ္ပထမေဝ-မမှန်သောလမ်းကိုသာ၊ ဓာဝတိ ဝိယ-ပြေးသွားသကဲ့သို့တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သေယျထာပိ နာမ-ကား၊ ဂေါပေါ-နွားကျောင်းသားသည်၊ ဣဒ္ဓေ ခေနုယာ-

---

သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ မိုရာမဟုတ်-ဟူလို၊ ဤ ပဋိသေဓဝစနောပါဒ်ဖြင့် ဣဓသဒ္ဒါ၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထကို ပြသောကြောင့် ဣဓ၌ ဧဝမပါသော်လည်း "သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံ"နှင့်အညီ ဧဝသဒ္ဒါကို ထည့်၍ပေးရသည်။

သုညာ၊ ပေ၊ အညေတိ။ ။ပရပ္ပဝါဒါတိ-ပရေသံ အညတိတ္ထိယာနံ+နာနပ္ပကာရ ဝါဒါ တိတ္ထာယတနာနိ၊ ဤတစ်ပုဒ်သာ ဋီကာဖွင့်၏၊ ယခုစာများ၌ "အညေဟိ"ဟု ရှိသော်လည်း အထူးမဖွင့်ကြသဖြင့် မူလပုဒ်ရင်း ဟုတ်မှဟုတ်ပါလေ၏လားဟု တွေးတောကာ "အညေ"ဟုပြင်၍ ပရပ္ပဝါဒါ၏ ဝိသေသနကြီးကြသည်၊ [အညေဟိကို အတည်ပြုလိုလျှင်] "အညေဟိ(အာ+ဥ ဟိ)-အလွန်တတ်ကုန်သော၊ သမဏောဟိတို့မှ" ဟု ပေးလေ။

ကောက်ကျစ်သောနွားမ၏၊ သဗ္ဗံ–သော၊ ခီရံ–နို့ရည်ကို၊ ပိဝိတွာ–သောက်၍၊ ဝမိုတံ–ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်သော၊ ကူဋ္ဌဝစ္ဆံ–ကောက်ကျစ်သောနွားငယ်ကို၊ ဒမေတုကာမော–ဆုံးမလိုသည်၊ (သမာနော–သော်၊) ဓေနုတော–နွားမမှ၊ အပနေတွာ–ဖယ်ရှား၍၊ ဧကမန္တေ–တစ်ခုသောအရပ်စွန်၌၊ ဝါ–သင့်တော်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ မဟန္တံ–သော၊ ထမ္ဘံ–ကို၊ နိခဏိတွာ–တူးမြှုပ်၍၊ တတ္ထ–ထိုတိုင်၌၊ ယောတ္တေန–ကြိုးဖြင့်၊ ဗန္ဓေယ္ယ(သေယ္ယထာပိ)–ဖွဲ့ချည်ရာသကဲ့သို့၊ အထ–ထိုအခါ၌၊ အဿ–ထိုနွားကျောင်းသား၏၊ သောဝစ္ဆော–ထိုနွားကလေးသည်၊ ဣတောစိတောစ–ဤမှဤမှလည်း၊ ဝိပ္ဖန္ဒိတွာ–လှုပ်ရှား၍၊ ပလာယိတုံ–ပြေးခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော–မစွမ်းနိုင်လတ်သော်၊ တမေဝထမ္ဘံ–ကိုပင်၊ ဥပနိသီဒေယ္ယ (သေယ္ယထာပိ) ဝါ–ကပ်၍သော်လည်း တည်နေရသကဲ့သို့၊ ဥပနိပဇ္ဇေယ္ယ (သေယ္ယထာပိ) ဝါ–ကပ်၍သော်လည်း အိပ်နေရသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ–သာလျှင်၊ ဣမိနာပိ ဘိက္ခုနာ–သည်လည်း၊ ဒီဃရတ္တံ–ပတ်လုံး၊ ရူပါရမဏာဒိရသပါနဝမိုတံ–ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့၏ အရသာကို သောက်ခြင်းဖြင့် ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဒုဋ္ဌစိတ္တံ–ပျက်သောစိတ်ကို၊ ဒမေတုကာမေန–ဆုံးမခြင်းငှာ လိုလားသည်၊ (သမာနေန–သော်၊) ရူပါဒိအာရမဏာတော–မှ၊ အပနေတွာ–၍၊ အရညံဝါ–တောသို့သော်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလံဝါ–သစ်ပင်၏အနီးအောက်သို့ သော်လည်းကောင်း၊ သုညာဂါရံဝါ–ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ပဝေသေတွာ–သွင်းပြီး၍၊ တတ္ထ–ထိုအရပ်၌၊ အသာသပသာသထမ္ဘေ–အသာသပသာသတည်းဟူသောတိုင်၌၊ သတိယောတ္တေန–သတိတည်းဟူသောကြိုးဖြင့်၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗံ–ဖွဲ့ချည်ရာ၏၊ ဧဝံ–ဤသို့ သတိတည်းဟူသောကြိုးဖြင့် ချည်ထားလတ်သော်၊ အဿ–ထိုယောဂီ၏၊ တံ စိတ္တံ–ထိုစိတ်ရိုင်းသည်၊ ဣတောစိတောစ–လည်း၊ ဝိပ္ဖန္ဒိတွာပိ–လှုပ်ရှား၍လည်း၊ ပုဗ္ဗေ–ရှေးဦး၊ အာစိဏ္ဏာရမဏံ–လေ့ကျက်အပ်သော ကာမဂုဏ်အာရုံကို၊ အလဘမာနံ–မရသည်၊ ဟုတွာ–ဖြစ်၍၊ သတိယောတ္တံ–ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ–၍၊ ပလာယိတုံ–ပြေးခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တံ–မစွမ်းနိုင်လတ်သော်၊ တမေဝါရမဏံ–

ဒုဋ္ဌမောစသည်။ ။ဒုဋ္ဌမော (အဆုံးအမခက်သော) ဒမတံ အနုပဂတောဂေါဏော ကူဋ္ဌဂေါဏော–ယထာ ထနေဟိ သဗ္ဗသော ခီရံ နု ပဋ္ဌရတိ၊ ဧဝံ ဒေါဟပဋ္ဌိဗန္ဓိနိကူဋ္ဌ ဓေနု–နို့မထွက်ဖို့ရန် ညှစ်ခြင်းကို နှောင့်ရှက်သော နွားမသည် ကူဋ္ဌဓေနုမည်၏၊ ရူပ သဒ္ဒါဒိကေ ပဋ္ဌိစ္ဆ ဥပဓိနကအသာဒေါ ရူပါရမဏာဒိသော၊ ပုဗ္ဗေ အာစိဏ္ဏာရမဏာနံ ပဗ္ဗဇိတတော ပုဗ္ဗေ အနာဒိမတိ သံသာရေ ပရိစိတာရမဏံ။

ထိုထွက်သက်ဝင်သက်အာရုံကိုပင်၊ ဥပစာရပွဿာဝသေန–ဥပစာရဘာဝနာ အပွဿာ ဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပနိသိဒတိစေဝ–ကပ်၍လည်း ထိုင်ရတော့၏၊ [ဥပစာရဘာဝနာဖြင့် ကပ်၍လည်း ထိုင်ရတော့၏–ဟူလို၊] ဥပနိပဇ္ဇတိစ–ကပ်၍လည်း အိပ်ရတော့၏၊ [အပွဿာဘာဝနာဖြင့် ကပ်၍အိပ်ရတော့၏–ဟူလို၊] တေန– ကြောင့်၊ ပေါရာဏာ–တို့သည်၊ ယထာထမ္ဘေ၊ ပေ၊ ဒဋ္ဌန္တိ–ဟူ၍၊ အာဟု၊ [ဝစ္ဆံ– ရိုင်းသောနွားငယ်ကို၊ ဒမံ (ဒမနွှော)–ဆုံးမလိုသော၊ နရော–နွားကျောင်းသား ယောကျ်ားသည်၊ ထမ္ဘေ–တိုင်၌၊ နိဗန္ဓေတိယျထာ–ဖွဲ့ချည်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ–ဤအတူ၊ ဣဒ–ဤသာသနာတော်၌၊ သက် စိတ္တံ–မိမိစိတ်ကို၊ သတိယာ–သတိတည်းဟူ သောကြိုးဖြင့်၊ အာရမဏော–ထွက်သက်ဝင်သက်အာရုံဟူသော ချည်တိုင်၌၊ ဒဠှံ–ခိုင်မြဲစွာ၊ ဗန္ဓေယျ–ဖွဲ့ချည်ရာ၏၊] ဧဝံ–ဤသို့လျှင်၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ ဧတံ သေနာသနံ–ထိုအရည်စသော ကျောင်းသည်၊ ဘာဝနာနုရုပ်–ဘာဝနာအားလျောက်ပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ တေန–ကြောင့်၊ ဣဒမသ၊ ပေ၊ ပရိဒီပနတ္တံ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ။

အထ ဝါ–ထို့ပြင်တစ်နည်းကား၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနပွဘေဒေ–ကမ္မဋ္ဌာန်းအထူးအပြားဌ၊ ဝါ–တွင်၊ မုဒ္ဓဘူတံ–ဦးထိပ်သဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဝါ–အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော၊ [သန္တ ပဏီတစသော ဂုဏ်ထူးရှိသည့်အတွက် ဘုရားစသော အရိယာတို့ မှီဝဲအပ်သောကြောင့် မုဒ္ဓသဒိသံ–ဥတ္တမံတိအဏ္ဍော၊] သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓသာဝကာနံ–အလုံးစုံသော သဗ္ဗညုဘုရားရှင်, အချို့သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, အချို့သော ဗုဒ္ဓသာဝကတို့၏၊ ဝိသေသာဓိဂမ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရပဒဋ္ဌာနံ–တရားထူးကိုရခြင်း, မျက်မှောက် ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း၏ နီးစွာသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣဒံ အာနာပါန သတိကမ္မဋ္ဌာန်–ကို၊ (နသုကရံ၌စပ်၊) ဣတ္ထိပုရိသဟတ္ထိအသာဒီသဒ္ဒသမာ ကုလ်–မိန်းမသံ, ယောကျ်ားသံ, ဆင်သံ, မြင်းသံ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်း သော၊ ဂါမန္တံ–ရွာကို၊ [အန္တသဒ္ဒါအနက်မဲ့၊] ဝါ–ရွာနီးကျောင်းကို၊ [အန္တသဒ္ဒါ အနက်ရှိ၊] အပရိစ္စဇိတ္တာ–မစွန့်မူ၍၊ သမ္မာဒေတုံ–ပြီးစေခြင်းငှာ၊ နဿ သုကရံ–လွယ်ကူစွာ မပြုအပ်၊ ဝါ–မလွယ်ကူ၊ (ကသ္မာ)၊ ဗျာနသ–၏၊ သဒ္ဒကဏ္ဍ ကတ္တာ–အသံဟူသော ဆူးပြောင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဝိသေသ၊ ပေ၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတံ။ ။သမ္ဗေသံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဧကစ္စာနံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ ဗုဒ္ဓသာဝကာနဉ္စ ဝိသေသာဓိဂမသမ (တရားထူးရခြင်း၏လည်းကောင်း) အညကမ္မဋ္ဌာနေန အဓိဂတဝိသေသာနံ (အခြားကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ဖြင့် တရားထူးရပြီးပုဂ္ဂိုလ်တို့၏) ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ ဝိဟာရသ (ယခုဘဝမှာပင် ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း၏လည်းကောင်း) ပဒဋ္ဌာနဘူတံ။

ပန–အနုယကား၊ အဂါမကေ–ရွာမရှိသော၊ အရညေ–ဌ၊ ယောဂါဝစရေန–အားထုတ်အပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ လှည့်လည်ကျက်စားသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ–ဤ အာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ–သိမ်းဆည်း၍၊ အာနာပါနစတုတ္ထဇ္ဈာနံ–အာနာပါန စတုတ္ထစျာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ–ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝစ–ထိုအာနာပါန စတုတ္ထစျာန်ကိုပင်လျှင်လည်း၊ ပါဒကံ–အခြေခံကို၊ ကတွာ, သခ်ါရေ–သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမ္မသိတွာ–သုံးသပ်၍၊ အဂ္ဂဖလံ–မြတ်သော ဖိုလ်ဟူသော၊ အရဟတ္တံ–သို့၊ သမ္ဘာပုဏိတုံ–ကောင်းစွာရောက်စေခြင်းငှာ၊ သုကရံ–လွယ်ကူစွာ ပြုအပ်၏၊ ဝါ– လွယ်ကူ၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ ဝါ–အား၊ အနုရူပသေနာသနံ–ကို၊ ဒသ္သေန္တာ–ပြတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ–သည်၊ အရညဂတောဝါတိ အာဒိ–ပါဠိရပ်ကို၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ။

ဟိ–ဆက်၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာစရိယော ဝိယ–မြေကြန်အတတ်ကို တတ်သော ဆရာနှင့် တူတော်မူ၏၊ [မြေ၏ကြန်အင်လက္ခဏာ (မြေကောင်းမကောင်း) ကို သိသူကို "မြေကြန်အတတ်ကို သိသူ"ဟု ခေါ်သည်၊ ယောဂီတို့အား လျှောက်ပတ်သော နေရာဌာနကို ညွှန်ပြတော်မူခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်သည် ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာဆရာနှင့် တူတော်မူသည်–ဟူလို၊] ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာစရိယော–မြေကြန်အတတ်ကို တတ်သော ဆရာသည်၊ နဂရဘူမိံ–မြို့ရာမြေကို၊ ပဿိတွာ–တွေ့မြင်၍၊ သုဌု–ကောင်းစွာ၊ ဥပပရိက္ခိတွာ–စူးစမ်းပြီး၍၊ ဇွေ–ဤနေရာ၌၊ နဂရံ–ကို၊ မာပေထ–ဖန်ဆင်းကြကုန်၊ ဣတိ, ဥပဒိသတိယထာ–ညွှန်ပြသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သောတ္ထိနာ–ချမ်းသာသဖြင့်၊ နဂရေ–သည်၊ နိဋ္ဌိတေ–ပြီးဆုံးလတ်သော်၊ရာဇကုလတော–မင်းမျိုးမှ၊ မဟာသက္ကာရံ–ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို၊ လဘတိ (ယထာ) စ–ရသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ–တူပင်၊ သော–ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ["သော ယထာ"မှ "သော"ကို ဤနေရာ၌ ယူပေး၊ "ဥပဒိသတိ, လဘတိ"တို့၌စပ်၊] ယောဂါဝစရသ–အား၊ အနုရူပသေနာသနံ–သင့်လျော်သော ကျောင်းကို၊ ဥပပရိက္ခိတွာ–စူးစမ်းတော်မူပြီး၍၊ ဇွေ–ဤကျောင်း၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ အနုယုဉ္ဇိတဗ္ဗံ–အားထုတ်ထိုက်၏၊ ဝါ–အားထုတ်လော့၊ ဣတိ–သို့၊ ဥပဒိသတိ–ညွှန်ပြတော်မူ၏၊ တတော–ထိုသို့ ညွှန်ပြတော်မူခြင်းကြောင့်၊ တတ္ထ–ထိုကျောင်း၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ အနုယုတ္တေန–အဖန်ဖန် အားထုတ်သော၊ ယောဂိနာ–ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကမေန–အစဉ်အားဖြင့်၊ အရဟတ္တေ–အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေ–ရောက်အပ်ပြီးသော်၊ "သောဘဂဝါ–သည်၊ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၀တ–မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုတိုင် သိမြင်တော်မူနိုင်ပါပေ၏၊ ဣတိ–ဤသို့၊ မဟန္တံ–ကြီးစွာသော၊ သက္ကာရံ–

ကောင်းစွာပြုခြင်းရှိသေခြင်းကို၊ လဘတိ–၏၊ အယံ ပန ဘိက္ခု–ကိုကား၊ ဒီပိသဒီသောတိ–သစ်မင်းနှင့် တူ၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [တောထဲ၌ တစ်ပါး တည်းနေ၍ တရားထူးကို ယူစေနိုင်ခြင်းကြောင့် ယောဂီရဟန်းသည် သစ်မင်းနှင့် တူ၏–ဟူလို။]

ဟိ–ချဲ့၊ မဟာဒီပိရာဇာ–ကြီးမားသော ကျားသစ်မင်းသည်၊ အရညေ–၌၊ တိဏာဂဟနံဝါ–ရှုပ်ထွေးသောမြက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝနဂဟနံဝါ–ရှုပ် ထွေးသော တောကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတ ဂဟနံဝါ–ရှုပ်ထွေးသော တောင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နိဿာယ–မှီ၍၊ နိလီယိတ္တာ–ပုန်းအောင်း၍၊ ဝနမဟိံသ ဂေါကဏ္ဏသူကရာဒယော–တောကျွဲ, စိုင်, သမင်, ဝက် အစရှိ ကုန်သော၊ မိဂေ–သားကောင်တို့ကို၊ ဂဏှာတိယထာ–ဖမ်းယူသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ–ပင်၊အရညာဒီသု–တော အစရှိသော အရပ်တို့၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ အနုယုဉ္ဇာန္တော–အဖန်ဖန်အားထုတ်သော၊ အယံဘိက္ခု–သည်၊ ယထာဂ္ဂမေန–အကြင် အကြင် အစဉ်အားဖြင့်၊ သောတာပတ္တိ၊ ပေ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေစ–သောတာပတ္တိမဂ်, သကဒါဂါမိမဂ်, အနာဂါမိမဂ်, အရဟတ္တမဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အရိယဖလဉ္စ–အရိယာဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏှာတိ–ယူနိုင်၏၊ ဣဒါနိ, ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ တေန–ကြောင့်၊ ပေါရာဏာ–တို့သည်၊ ယထာပိ၊ ပေ၊ ဖလမုတ္တမန္တိ–ဟူ၍၊ အာဟု၊ [ဒီပိကော နာမ–သစ်မင်းမည်သည်၊ နိလီယိတ္တာ– တောထဲဝယ် ပုန်းအောင်း၍၊ မိဂေ–သားကောင်တို့ကို၊ ဂဏှတေယထာ–ဖမ်း ယူသကဲ့သို့၊ တထေဝ–ထို့အတူပင်၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တော–ဘုရားသားတော်ဖြစ်သော၊ ယုတ္တ ယောဂေ–အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ယောဂရှိသော၊ ဝိပဿကော–အထူးထူးအပြားပြား ရှုတတ်သော၊ အယံ(ဘိက္ခု)–သည်၊ အရညံ–တောသို့၊ ပဝိသိတ္တာန–ဝင်ပြီး၍၊ ဥတ္တမံ ဖလံ–မြတ်သောဖိုလ် ၄–ပါးကို၊ ဂဏှာတိ–ယူနိုင်၏၊] [ဖလမုတ္တမန္တိ သာမညဖလံ (သမဏ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖိုလ် ၄–ပါး ကို) အာဟ၊] တေန–ကြောင့်၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ ပရက္ကမဧဝယောဂဘူမိ–လုံ့လဝီရိယ အဟုန်အား လျှောက်ပတ်သော မြေအရပ်ဖြစ်သော၊ [ဘာဝနာသာဟ ဧဝသ–(သစ်မင်း၏ အဟုန်သကဲ့သို့) ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်း အဟုန်အား၊ ယောဂဂဂရဏာဘူမိဘူတံ–လျှောက်ပတ်အောင် ပြုတတ်သော မြေဖြစ်၍ဖြစ်သော၊] အရညသေနာသနံ–တောကျောင်းကို၊ ဒသေန္တော– သော၊ ဘဂဝါ–သည်၊ အရညဂတောဝါတိအာဒိ–ပါဠိရပ်ကို၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ။

💬 တတ္ထ-ထိုအရညဂတောဝါ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အရညဂတောတိ-ကား၊ ဣန္ဒခီလာ-တံခါးခုံမှ၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်သို့၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်ပြီး၍၊ (ယံ ဌာနံ အတ္ထိ, တံဌာနံ-သည်၊) အရညန္တိ-အရညမည်၏၊ [ယခုစာအုပ်များ၌ "အရညံနာမ"ဟု ရှိ၏၊ ပါဠိတော်ရင်း၌ကား "အရညန္တိ"ဟု ရှိသည်၊] သဗ္ဗံ-သော၊ ဧတံ-ဤတံခါးမှ ပြင်ဘက်ကျသောအရပ်သည်၊ အရညံ-မည်၏၊ ဣတိစ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ [အချို့စာအုပ်၌ "ဣတိစ" ကျသည်၊] ပဠုဓနုသတိ ကံ-လေးအပြန် ငါးရာရှိသော၊ ပစ္ဆိမံ-နောက်ဆုံး၌ဖြစ်သော ကျောင်းသည်၊ ဝါ-အံ့နီးဆုံးကျောင်းသည်၊ အာရညကံနာမ သေနာသနံ-တော၌ဖြစ်သော ကျောင်း (တောရကျောင်း) မည်၏၊ ဣတိစ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တလက္ခဏေသု-ဟောတော်မူအပ်သော လက္ခဏာရှိကုန်သော၊ [ရှေ့နည်းသည် အဘိဓမ္မစျာန ဝိဘင်း၌လာသော ပါဠိ၊ နောက်နည်းကား ဝိနည်းသာသက် သိက္ခာပုဒ် ပဒဘာဇနီပါဠိ-ထို ၂ နည်းဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော လက္ခဏာ ရှိကုန်သော၊ ဦးကာ၌ နောက်နည်းကို သုတ္တန်နည်းဟုဆို၏၊] အရညေသု-တို့တွင်၊ အနုရူပ်-လျောက်ပတ်သော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ပဝိဝေကသုခံ-ကင်းဆိတ်ခြင်း၌ ချမ်းသာသော၊ အရညံ-သို့၊ ဂတော-ရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ)၊ ရုက္ခမူလဂတောတိ-ကား၊ ရုက္ခသမီပံ-သစ်ပင်၏အနီး အောက်သို့၊ ဂတော-သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ)၊ [ရုက္ခမူလ၌ မူလသဒ္ဒါအနီး အနက်ဟော၊] သုညာဂါရဂတောတိ-ကား၊ သုညံဝိဝိတ္တောကာသံ-လူတို့မှ ကင်းဆိတ်သော အရပ်သို့၊ ဂတော (ဟုတ္တာဝါ)၊ [နိသီဒတိ၌ပစ်။]

အမှာ။ ။"တတ္ထ အရညဂတောဝါတိ"-ကား၊ အရညန္တိ၊ ပေ၊ သဗ္ဗမေတံ၊ အရညန္တိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာရညကံ နာမ၊ ပေ၊ ပစ္ဆိမံတိစ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တလက္ခဏေသု"ဟုလည်း အနက်ပေး၍ နောက်မှ သာဓကပါဠိကို အနက်ပေးသော နည်းလည်းရှိ၏၊ ဤ၌ကား လွယ်ကူအောင် တစ်ခါတည်း ပေးလိုက်သည်။

စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤသုညာဂါရဂတော ဟူသော ပါဠိရပ်၌၊ အရညဿ–ကိုလည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလဿ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဋ္ဌပေတွာ–၍၊ အဝသေသ သတ္တာဝိဓသေနာ သနဂတောပိ–ကြွင်းသော ခုနစ်ပါးအပြားရှိသာကျောင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဝါ–ကိုလည်း၊ သုညာဂါရဂတောတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ–သင့်၏၊ [ပဗ္ဗတ, ကန္ဒရ, ဂိရိဂုဟာ, သုသာန, ဝနပတ္ထ, အဗ္ဘောကာသ, ပလာဌပုဉ္ဇကို သတ္တာဝိဓသေနာသနဟု ဆိုသည်။] ဇဝံ–လျှင်၊ အသ–ထိုယောဂီရဟန်း၏၊ ဝါ–အား၊ ဥတုတ္တယာနုကူလံ–ဥတုသုံးပါးလုံးအား လျောက်ပတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဓာတုစရိယာနုကူလဿ–သလိပ်စသော ဓာတ် ၃ ပါး, မောဟစသော စရိုက်သုံးပါးအား လျောက်ပတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အာနာပါနဿတိ ဘာဝနာနုရူပံ–အာနာပါနဿတိ ဘာဝနာအား

ဥတုတ္တယာနုကူလံ။ ။သစ်ပင်ရိပ်တို့ဖြင့် အေးမြသော အရညသည် နွေဥတုအားလည်းကောင်း, ဆီးနှင်းကိုကာကွယ်နိုင်သော ရုက္ခမူလသည် ဆောင်းဥတုအားလည်းကောင်း, မိုးကိုကာကွယ်နိုင်သော သုညာဂါရသည် မိုးဥတုအားလည်းကောင်း,လျောက်ပတ်၏။

ဓာတုအနုကူလံ။ ။သလိပ်အားကြီး၍ သလိပ်ဓာတ်ရှိသူမှာ ခရီးဝေးစွာ ဆွမ်းခံသွားရသော တောကျောင်းအားလျော်၏၊ ခရီးရှည်သွားရလျှင် သလိပ်ငြိမ်သတဲ့၊ သည်းခြေများသူမှာ လေကောင်းလေသန့် အတွေ့ကိုရသော သစ်ပင်အောက်သည် လျောက်ပတ်၏၊ လေဓာတ်အားကြီးသူမှာ လေကိုကာကွယ်ထားသော သုညာဂါရကျောင်းသည် လျောက်ပတ်၏။

စရိယာနုကူလံ။ ။မောဟစရိတ်ရှိသူမှာ တောသည် လျောက်ပတ်၏၊ တောခ္ခ်လွင်ပြင် ရှုမြင်ကွင်းကို မြင်ရလျှင် မောဟကင်း၏၊ ဒေါသစရိုက်ရှိသူမှာ သန့်ရှင်းကြည်လင်သော သစ်ပင်အောက်သည် လျောက်ပတ်၏၊ ရာဂစရိုက်ရှိသူမှာ ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းသည် လျောက်ပတ်၏၊ ထိုကျောင်းမျိုးခ္ခ် မာတုဂါမများ မလာလိုသောကြောင့်ပင်တည်း။

အလိနာနုဒ္ဓစ္စပကိုကံ။ ။အိပ်ခြင်းဣရိယာပုတ်သည် ပျင်းရိတွန့်ဆုတ်ခြင်းဘက်ခ္ခ် ပါဝင်၏၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်းတို့ကား စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းဘက်တွင် ပါဝင်၏၊ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုတ်မှာ ထို ၂ မျိုးခ္ခ် မပါဝင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုင်ခြင်းဣရိယာပုတ်ကို သန္တ ဣရိယာပုတ်ဟု ဆိုသည်။

လျှောက်ပတ်သော၊ သေနာသနံ–ကျောင်းသုံးမျိုးကို၊ ဥပဒိသိတ္တာ–ညွှန်ပြတော်မူပြီး၍၊ အလီနာနုဒ္ဓစ္စပက္ခိကံ–မတွန့်ဆုတ်ခြင်းအဖို့ မပျံ့လွင့်ခြင်းအဖို့ဌာ်ဖြစ်သော၊ သန္တံ–ငြိမ်သက်သော၊ ဣရိယာပထံ–ထိုင်ခြင်းဣရိယာပုတ်ကို၊ ဥပဒိသန္တော–ညွှန်ပြတော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ နိသီဒတိတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ၊ အထ–ထိုမှနောက်ဌာ်၊ အသ–ထိုယောဂီရဟန်း၏၊ ဝါ–အား၊ နိသဇ္ဇာယ–ထိုင်ခြင်း၏၊ ဒဠ္ဍဘာဝံ–ခိုင်မြဲသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အသဟာသ ပသဟာသာနံ–ထွက်သက်ဝင်သက်တို့၏၊ ပဝတ္တနသုခတံ–ဖြစ်ခြင်း၏ လွယ်ကူသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အာရမဏ ပရိဂ္ဂဟူပါယဉ္စ–အာရုံကို သိမ်းဆည်းခြင်း၏နည်းလမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿေတ္တော–လိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတ္တာတိအာဒိ–ပါဠိရပ်ကို၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ။

တတ္ထ–ထိုပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတ္တာ အစရှိသော ပါဠိရပ်ဌာ်၊ ပလ္လင်္ကန္တိ–ကား၊ သမန္တတောဘ–ပတ်ဝန်းကျင်ဌာ်၊ ဥရုဗဒ္ဓါသနံ–ပေါင်တို့ကိုဖွဲ့ခြင်းဖြင့် ထိုင်ခြင်းကို၊ ဝါ–တင်ပျဉ်ခွေခြင်းကို၊ အာဘုဇိတ္တာတိ–ကား၊ အာဘန္ဓိတ္တာ–ဖွဲ့၍၊ ဝါ–ခွေ၍၊ [ဘုဇ ဓာတ်သည် ကောက်ကွေးခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်၊ တင်ပျဉ်ခွေ

အထသ၊ ပေ၊ ဒဿေတ္တော။ ။နိသဇ္ဇာယ ဒဠ္ဍဘာဝံဖြင့် ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတ္တာကိုရည်ရွယ်သည်၊ တင်ပျဉ်ခွေ၍ ထိုင်ခြင်းသည် ခိုင်မြဲသော ထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်–ဟူလို၊ အသဟာသ၊ ပေ၊ သုခတံဖြင့်ဥဇုံကာယံပဏိဓာယကိုရည်ရွယ်သည်၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို ဖြောင့်စွာထားခြင်းသည် ရှုရှုရှိုက်ရာဌာ်သက်သာခြင်းအကျိုးရှိသည်–ဟူလို၊ အာရမဏပရိဂ္ဂဟူပါယံဖြင့် ပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌပေတ္တာကိုရည်ရွယ်သည်၊ နာသီးဖျား၊ အထက်နှုတ်ခမ်းဖျားဌာ် သတိထား၍ ထွက်သက်ဝင်သက် အာရုံကို ယူရမည်–ဟူလို။

ပလ္လင်္ကံ။ ။"ပရိ+အင်္ကံ" ဟု ခွဲ၊ ဣကိုယ, ရကိုလ, လျကိုလ, ဒွေဘော်လာ၍ "ပလ္လင်္ကံ" ဟု ပြီး၏၊ [ပရိယင်္ကံပုဒ်နှင့်တူ၏၊] ပရိသဒ္ဒါ သမန္တတောဘ အနက်ဟော၊ အင်္ကံဓာတ်သည် ဂတိ–လက္ခဏ ၂ နက်ကိုဟောသော်လည်း ဤနေရာဌာ် ဂတိ–ဖြစ်ခြင်းအနက်ကိုဟောဏ်၊ ပရိ (သမန္တတောဘ)–(လက်ဝဲလက်ယာပေါင် ၂ ဖက်တို့ကို အညီအမျှထား၍ ခြေ ၂ ဖက်ကို အချင်းချင်းဖွဲ့ခြင်းအားဖြင့်)ပတ်ဝန်းကျင်+အင်္ကံ–ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ပလ္လင်္ကံ–ခြင်း၊ ထို့ကြောင့် "ဥရုဗဒ္ဓါသနံ"ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဟု မှတ်၊ "ဥရုံ–တို့ကို–ဗဒ္ဓေါ–ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ ဥရုဗဒ္ဓေါ–ခြင်း၊ဥရုဗဒ္ဓေန+အာသနံ–ထိုင်ခြင်းတည်း၊ ဥရုဗဒ္ဓါသနံ–ခြင်း၊ ထိုထိုင်ခြင်းကိုပင် "အာဘုဇိတ္တာ"၏ အနက်နှင့် တွဲ၍ "တင်ပလ္လင်ခွေခြင်း" ဟု ခေါ်ရသည်၊.....ပလ္လင်္ကန္တိ ဇတ္ထ ပရိသဒ္ဒေါ သမန္တတောတိ ဇတသ အတ္ထော၊ တသ္မာ ဝါမောရုံစ ဒက္ခိဏောရုံစ သမံ ထပေတ္တာ ဥဘောပါဒေ အညမညံ သမ္မဒ္ဓိတ္တာ နိသဇ္ဇာ ပလ္လင်္ကန္တိအာဟ–သမန္တတောဥရုဗဒ္ဓါသနန္တိ၊–သာမညဖလသုတ်, သီလက္ခန်ဋ္ဌကာ ဟောင်း။]

ခြင်းလည်း ပေါင်တို့၏ ကွေးခြင်းပင်တည်း၊] ဥဇုံ ကာယံ ပဏိဓာယာတိ-ကား၊ ဥပရိမံ-အထက်ပိုင်းဖြစ်သော၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ [အချို့စာအုပ်များ၌ "ဥပရိသရီရံ"ဟု ရှိ၏၊ "ဟေဋ္ဌိမကာယော ဥပရိမကာယော" တို့ကို ထောက်၍ "ဥပရိမံ သရီရံ" ဟု ရှိမှ သာ၍ကောင်းသည်၊] ဥဇုကံ-ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ထပေတွာ-၍၊ အဋ္ဌာရသ-တစ်ဆယ့်ရှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကေ-ကျောက်ဆူးရိုးတို့ကို၊ ကောဋိယာ-အစွန်တစ်ခုဖြင့်၊ ကောဋိံ-အစွန်တစ်ခုကို၊ ပဋိပါဒေတွာ-ထိစေ၍၊ ဝါ-ထိအောင်ထား၍၊ ဟိ-အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ထား၍၊ နိသိန္နသ-ထိုင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စမ္မမံသနှာရုနိ-အရေ, အသား, အကြောတို့သည်၊ နု ပဏာမန္တိ-မကိုင်းညွှတ်ကုန်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝေါသံ-ထိုအရေအသားအကြောတို့၏၊ ပဏာမနပ္ပစ္စယာ-ကိုင်းညွှတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ခဏေ ခဏေ-ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း၌၊ ယာ ဝေဒနာ-အကြင် ခါးညောင်းခြင်းစသော ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ-ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တာ-ထိုဝေဒနာတို့သည်၊ နု ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-မဖြစ်ကုန်၊ တာသု-ထိုဝေဒနာတို့သည်၊ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာသု-မဖြစ်ကုန်လသော်၊ စိတ္တံ-သည်၊ ဧကဂ္ဂံ-တစ်ခုတည်းသော အာရုံရှိသည်၊ ဝါ-တည်ကြည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-သည်၊ နု ပရိပတတိ-မပြိုမကျ၊ ဝါ-ကင်းမြဲမသွား၊ ဝုမိ-ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဖာတိ-စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ-ကပ်ရောက်၏။

ကာယံ ပဏိဓာယ။ ။အောက်ပိုင်းကိုယ်ကို ဖွဲ့ခွေထားခြင်းကြောင့် ဖြောင့်၍ မဖြစ်နိုင်ရကား ကာယံအရ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကိုသာ (ဧကဒေသ)ပြစာရအားဖြင့်) ယူရတော့၏၊ ထို့ကြောင့် "ဥပရိမံ သရီရံ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ပ, နိပုဗ္ဗ ဓာဓာတ်သည် ထပနအနက် ဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဥဇုကံ ထပေတွာ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ထိုသို့ထားရာ၌ ထားပုံသရုပ်ကို ဖော်လိုရ၍ "အဋ္ဌာရသ၊ ပေ၊ ပဋိပါဒေတွာ"ဟု ဖွင့်ပြီးလျှင်, ထိုသို့ထားရခြင်း၏ အကျိုးကိုပြလိုရ၍ "ဧဝဋ္ဌိ" စသည်ကိုမိန့်သည်။ [တံ ပန ဥဇုကတ္တပန် သရုပတော ပယောဇနတောစ ဒဿေတုံ အဋ္ဌာရသာတိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊-သီ, ဋီ။]

နု ပရိပတတိ၊ ပေ၊ ဥပဂစ္ဆတိ။ ။နု ပရိပတတိတိ=နု ဝိဂ်စ္ဆတိ-မကင်း၊ ဝိထိ-ကမ္မဋ္ဌာန်းလမ်းစဉ်ကို၊ နု ဥလ္လယ်တိ-မခုန်ကျော်၊ တတော ဧဝ ပုဗ္ဗေနာပရံ-ရှေ့နောက်ဆက်လျက်၊ ဝိသေသုပ္ပတ္တိယာ-ထူးခြားခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဝုမိ ဖာတိ-တိုးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ။

ပရိမုခံ သတိ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ-ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဘိမုခံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု၊ သတိ-ကို၊ ထပယိတ္တာ-ထားပြီး၍၊ အထဝါ-ကား၊ ပရိတိ-ပရိဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ပရိဂ္ဂဟဋ္ဌော-သိမ်းဆည်းခြင်း အနက်ရှိ၏၊ မုခန္တိ-မုခံဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ နိယျာနဋ္ဌော-ထွက်မြောက်ခြင်း အနက်ရှိ၏၊ သတိတိ-သတိဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌော-အာရုံ၌ကပ်၍တည်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ပရိမုခံ သတိံ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ-၌၊ ဝုတ္တနယေနပိ-ဖြင့်လည်း၊ ဣဒ္ဓ-ဤပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌပေတွာဟူသောပါဠိ၌၊ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ တတြ-ထိုပရိမုခံ သတိ ဥပဋ္ဌပေတွာဟူသောပါဠိ၌၊ အယံ-ကား၊ သခေါ်ပေါ-အကျဉ်းချုပ် ပိဏ္ဍတ္ထတည်း၊ ပရိဂ္ဂဟိတနိယျာနံ-သိမ်းဆည်းအပ်သော အသမ္မောသ ရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္မောသမှ ထွက်မြောက်တတ်သော၊ သတိ-သတိကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဣတိ (သခေါ်ပေါ)။

သော သတောဝ အဿသတိတိ-ကား၊ သော ဘိက္ခု, ဧဝံ-ဤသို့တင်ပလ္လင်ခွေလျက်၊ နိသီဒိတ္တာ-ထိုင်ပြီး၍၊ [ပလ္လင်် အာဘုဇိတ္တာကို "ဧဝံ" ဖြင့် ညွှန်ပြသည်၊] ဧဝဉ္စ-ဤသို့လည်း၊ ဝါ-ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိ-ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ-ထားပြီး၍၊ [ပရိမုခံသတိ်ကို "ဧဝံ" ဖြင့် ညွှန်ပြသည်။] တံသတိ-ကို၊ အဝိဇဟန္တော- မစွန့်ဘဲ၊ သတောသတိရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဧဝ-လျှင်၊ အဿသတိ-ရှေးဦး စွာ အသက်ရှင်၏၊ ဝါ-ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ-

---

ပရိမုခံ သတိ်။ ။ပဋမနည်း၌ ပရိကို အဘိနှင့်အနက်တူဖွင့်၍ ပရိမုခံကို "အဘိမုခံ"ဟု ဖွင့်၏၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၌ ဥပအနက်မရှိဟု ပြလို၍ "ထပယိတ္တာ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "အပြင်ပရိ အာရုံတွေမှ တားမြစ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတစ်ခုသို့သာ ရှေးရှုဖြစ်အောင်ထား၍" ဟူလို၊ အထဝါတက်သော ဒုတိယနည်းကား ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်ကိုမှီသော နည်းတည်း၊ ထိုနည်း၌ "ပရိ (ပရိဂ္ဂဟိတ)-သိမ်းပိုက်အပ်သော အသမ္မောသရှိသော+မုခံ(နိယျာနံ)-သမ္မောသမှ ထွက်မြောက်သော"ဟု အနက်မှတ်၊ [သမ္မောသ-ဟူသည် သတိ၏ ပျောက်ကင်းခြင်းတည်း၊ အသမ္မောသ-ဟူသည် မပျောက်ကင်းသော သတိတည်း၊ "တသ္မာ ပရိဂ္ဂဟိတနိယျာနန္တိ-သဗ္ဗထာ ပရိဂ္ဂဟိတာသမ္မောသံ ပရိစ္ဆဒ္ဒသမ္မောသံ" ကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၊ သတိ်ကတ္တာ-ပရမ် သတိနေပက္ကံ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ အတ္ထော၊] သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ၌ အခြားတစ်နည်း ဖွင့်သေး၏။

သတောဝ၊ ပေ၊ ပဿသတိ။ ။"သတိယဿအတ္ထိတိသတော" ဟုပြု၊ "သတိယာ သမန္နာဂတော"ဟု ဋီကာတို့ဖွင့်သည်ကား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာ၊ အဿသတိ (အာ-ပဋမံ+သသတိ)၊ ရှေးဦးစွာ အသက်ရှင်၏)(သဒ္ဒတ္ထ)၊ ဝါ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏၊ (အဓိပ္ပာယတ္ထ)၊ ဝါ-ရှိက်၏၊ (ဝေါဟာရတ္ထ)၊ သတောပဿသတိ၌လည်း "သတောဝ" ဟု ဧဝလိုက်စေ၊ ပဿသတိ (ပတိ+သသတိ)၊ တစ်ဖန်အသက်ရှင်၏၊ ဝါ-ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ-ရှူ၏၊ [ရှိုက်သောအခါ၌ ထွက်သက်ဖြစ်၍, ရှူသောအခါ၌ ဝင်သက်ဖြစ်၏။]

ရှိက်၏၊ သတော (ဟုတ္တာ-ဧဝ) ပဿသတိ-တစ်ဖန် အသက်ရှင်၏၊ ဝါ-ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ ၏၊ ဝါ-ရှုး၏၊ သတော (ဟုတ္တာဧဝ), ကာရီ-ရှိက်မှု ရှုးမှုကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ-ဣတိဝုတ္တံ ဟောတိ။

ဣဒါနိ-ဌ၊ ယေဟိအာကာရေဟိ-အကြင်အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ သတော-(ဟုတ္တာ) ကာရီ ဟောတိ တေ-ထိုအခြင်းအရာတို့ကို၊ ဒသ္သေန္တော-သည်၊ (ဟုတ္တာ), ဒီဃံဝါအဿန္တောတိအာဒိ-ပါဠိရပ်ကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူပြီ၊ ဟိ-သာဓကကား၊ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ-ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌၊ ဧတံ သုတ္တံ (ဓမ္မသေနာပတိနာ), ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ကိ)၊ သော သတောဝ အဿသတိ သတော ပဿသတီတိ ဧတသ္မေ-သော၊ ပေ၊ ပဿသတိဟူသော ဤပါဠိရပ်၏ပင်၊ ဝိဘင်္ဂေ-အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီ၌၊ ဗာတ္တိံသာယ-သော၊ အာကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ [ပါဠိတော်ဝယ် စတုက္ကဂ ၄ ပါး၌ ဒီဃရဿစသော ၁၆-ပါးရှိ၏၊ ထိုကို အဿာသ ပဿာသ ၂ ပါးဖြင့် ဝေဖန်၍ **၃၂**-ပါးဖြစ်သည်၊] သတော (ဟုတ္တာ), ကာရီ-ရှိက်မှု ရှုးမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဒီဃံအဿာသဝသေန-ရှည်စွာထွက်သက်ကို ဖြစ်စေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ (တစ်နည်း) ဒီဃံအဿာသဝသေန-ဒီဃံဟု ဘုရားဟောတော်မူအပ်သော အဿာသ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စိတ္တဿ-၏၊ ဧကဂ္ဂတံ-တစ်ခုတည်းသော အာရုံရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော၊ အဝိက္ခေပံ - ဝိက္ခေပ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမာဓိကို၊ ပဏ္ဏာနတော-

---

သတောကာရီ။ ။သတော ဧဝ ဟုတ္တာ (သတိယာဧဝ) ကာတဗ္ဗသ္မိံ ကတ္တာ, ကရဏသီလော ဝါ၊ ဋီကာ၊ သတိယာဧဝဖြင့် သတောဧဝ ဟုတ္တာ၏ ဆိုလိုရင်း ဥဒ္ဒေသကတ္တာကိုပြ၏၊ "ကာတဗ္ဗသ"ကား ကာရီ၏ကံကို အပိုထည့်ခြင်းတည်း၊ ကတ္တာဖြင့် "ကာရီ၌ ဏီပစ္စည်းသည် တသီလ အနက်မပါသော ကတ္တားဟောတည်း"ဟု သိစေ၏၊ ကရဏသီလောဝါဖြင့် တသီလအနက်ကို တစ်နည်းပြ၏၊ "ကာရီ- ပြုထိုက်သော ရှိက်မှု ရှုးမှုကို ပြုတတ်(ပြုလေ့ရှိ) သည်"ဟု ပေး။

ဒီဃံအဿသဝသေန။ ။ဒီဃံနှင့် အဿာသကို အံ့ဝိဘတ်မကြေသော အလုတ္တသမာသ် ဟု မှတ်၊ တစ်နည်း-"ဒီဃံဟု ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း "ဒီဃံ" ဟု ဆိုသည်၊ "ဒီဃံတိ ဝုတ္တော အဿာသော ဒီဃံ အဿာသော"ဟု သမာသ်တွဲ၊ ဣတိဝုတ္တပုဒ်တို့ကိုချေ၊ [ဒီဃအဿာသဝသေန၊ ဝိဘတ္တိအလောပ် ကတ္တာ နိဒ္ဒေသော၊ ဒီဃံတိဝါ ဘဂဝတာ ဝုတ္တ အဿာသဝသေန၊-ဋီကာ။] ဒီဃံပဿာသဝသေနဌ် လည်းနည်းတူ။

ဧကဂ္ဂတံ အဝိက္ခေပံ။ ။အဝိက္ခေပနှင့် ဧကဂ္ဂတာသည် သမာဓိကိုချည်း ဟောသော ပရိယာပုဒ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဝိက္ခေပဿ ပဋိပက္ခဘာဝတော-ပျံ့လွင့်တတ်သော ဥဒ္ဓစ္စ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိက္ခေပေါတိလဒ္ဓနာမံ စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂဘာဝံ ပ . . . တော"ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။

အပြားအားဖြင့်သိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သတိ–သည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ–အဿာသ အာရုံ၌ ကပ်၍တည်သည်၊ ဟောတိ၊ တာယသတိယာ–ထိုသတိဖြင့်၊ တေန ဉာဏေန–ထိုဉာဏ်ဖြင့်၊ သတော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကာရီ–ရှိက်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဒီဃံပဿာသဝသေန–ရှည်စွာဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ (တစ်နည်း) ဒီဃံပဿာသဝသေန–ဒီဃံဟု ဘုရားဟောတော် မူအပ်သော ပဿာသ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပေ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ–ပဋိနိဿဂ္ဂကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အဿာသဝသေန–ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ–ရှိက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ (တစ်နည်း) ပဋိနိဿဂ္ဂနုပဿီ အဿာသဝသေန–ပဋိနိဿဂ္ဂကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ အဿာ သတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပေ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပဿာသဝသေန– ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (တစ်နည်း) ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီပဿာသ ဝသေန–ပဋိနိဿဂ္ဂကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဿာသတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စိတ္တသ–၏၊ ကေဋ္ဌတံ–သော၊ အဝိက္ခေပံ–ကို၊ ပဇာနတော–၏၊ သတိ–သည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ–ပဿာသအာရုံ၌ ကပ်၍တည်သည်၊ ဟောတိ– တာယသတိယာ တေနဉာဏေန သတော (ဟုတ္တာ)ကာရီ–ရှုမှုကို ပြုလေ့ရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ)။

တတ္ထ–ထိုဒီဃံဝါ အဿသန္တော အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဒီဃံဝါ အဿ သန္တောတိ – ကား၊ ဒီဃံဝါ–ရှည်စွာမူလည်း၊ အဿာသံ – ထွက်သက်ကို၊

တာယ၊ ပေ၊ သတောကာရီ။ ။"တာယ သတိယာ တေန ဉာဏေန"နှင့် လိုက် လျောအောင် "သတော သမ္မဇာနော ကာရီ"ဟု ဆိုသင့်လျက် "သတောကာရီ"ဟု ဆို ခြင်း၌ လိုရင်းကား– ဒီဃအဿာသအာရုံ၌ မမျှ.လွင့်သော စိတ်ရှိသော (ထိုအာရုံကို အာရုံပြုသော အားဖြင့် ဖြစ်စေ, ထိုအခိုက်မှာ အာရုံမပြုသဖြင့် အာရုံအနေအားဖြင့် မသိ သော်လည်း အသမ္မောဟ–မတွေဝေသောအားဖြင့် ဖြစ်စေ သိနေသော ယောဂီမှာ ထို အာရုံ၌ သတိစွဲကပ်တည်နေ၏၊ ထိုအာရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်စေ မတွေဝေသောအားဖြင့်ဖြစ် စေ သိနေသော ယောဂီမှာသမ္မဇညလည်းဖြစ်၏၊ သတိသည် ထိုသမ္မဇညနှင့်စပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ယောဂီကို "သတောသမ္မဇာနော ကာရီ" ဟု မဆိုဘဲ" သတောကာရီ"ဟု သမ္မဇာန မပါဘဲဆိုရသည်၊ သတိကို ပဓာနထားရ၍ဟောတော်မူသောကြောင့် သမ္မဇာန မပါဘဲရှိရသည်–ဟူလို၊ [ဋီကာ၌ ပါ၌ပျက်ဟန်တူသည်။]

ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ အဿာဝသေန။ ။[ပဋိနိဿဂ္ဂ၏ အနက်ကို နောက်၌ ဖွင့်လတ္တံ့.၊] ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ (ဟုတ္တာ) အဿသနဿ ဝသေန၊ ဤအလို သမာသ်မဟုတ်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီအဿာသဝသေနာတိ ဝါ ပါဌော၊ ဤအလိုသမာသ်၊ တဿ ပဋိနိဿဂ္ဂါ နုပဿီနော+အဿာသာပဋိသဂ္ဂါနုပဿီအဿာသာ၊ တေသံဝသေနာတိ အတ္ထော၊ [နိဿယ၌ ဤအတိုင်း ၂ နည်းပေးသည်။]

ပဝတ္တေန္တော-ဖြစ်စေလသော်၊ (ပဏာနာတိဋ္ဌစပ်၊) အသာသောတိ-ကား၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်သို့၊ နိက္ခမနဝါတော-ထွက်သောလေတည်း၊ ဝါ-ရှိုက်လေတည်း၊ ပသာသောတိ-ကား၊ အန္တော-အတွင်းသို့၊ ပဝိသနဝါတော-ဝင်သောလေတည်း၊ ဝါ-ရှူလေတည်း၊ ပန-ဝါဒန္တ ရကား၊ သုတ္တန္တ ဋ္ဌကထာသု-တို့ဋ္ဌ၊ ဥပဋ္ဌိပါဋိယာ-ဤအဖွင့်၏ အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-ပြောင်းပြန်အားဖြင့်၊ အာဂတံ-လာ၏၊ တတ္ထ-ထိုအသာသ ပသာသတို့တွင်၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ-ကုန်သော၊ ဂဗ္ဘသေယျကာနံ-အမိဝမ်းဋ္ဌ ကိန်းအောင်းသော သတ္တဝါတို့၏၊ မာတုကုစ္ဆိတော-အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမနကာလေ-ထွက်ရာအခါဋ္ဌ၊ ပဌမံ-စွာ၊ အဗ္ဘန္တ ရဝါတော-ကိုယ်တွင်းဋ္ဌဖြစ်သော လေသည်၊ ဗဟိ-သို့၊ နိက္ခမတိ-တွက်၏၊ ပစ္ဆာ-နောက်ဋ္ဌ၊ ဗာဟိရဝါတော-အပြင်ဋ္ဌဖြစ်သောလေသည်၊ သုခုမံ-သိမ်မွေ့သော၊ ရဇံ-မြူမှုန်ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အဗ္ဘန္တ ရံ-ကိုယ်တွင်းသို့၊ ပဝိသန္တော-ဝင်လသော်၊ တာလုံ-အာစောက်ကို၊ အာဟစ္စ-ထိခိုက်၍၊ နိဗ္ဗာယတိ-ငြိမ်း၏၊ ဝါ-ကင်းသွား၏၊ ဧဝံ-လျှင်၊ တာဝ-ဒီဃ ရဿစသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ အသာပသာသာ-တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ကုန်၏။

သုတ္တ၊ လေ၊ အာဂတံ။ ။သုတ္တန်အဋ္ဌကထာတို့ဋ္ဌ "ဗဟိ ဥဋ္ဌဟိတ္တာပိ အန္တော ပဝိသနဝါတော အသာသော၊ အန္တော ဥဋ္ဌဟိတ္တာပိ ဗဟိ နိက္ခနဝါတော ပသာသော" တိ ကတ္တာ ဥပဋ္ဌိပါတိယာ ဝုတ္တံ၊ အတွင်းဝင်သော ရှူလေကို အသာသ, အပြင်ထွက်သော ရှိုက်လေကို ပသာသ"ဟု ဝိနည်းအဋ္ဌကထာအဆိုမှပြောင်းပြန် ဆိုအပ်သည်-ဟူလို၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ အလိုအားဖြင့် အသာသ-ပသာသဋ္ဌ အာ-ပတို့၏အနက်ကို ရှေ့ဋ္ဌ ဖွင့်ခဲ့ပြီ၊ သတ္တန်အလိုအားဖြင့် "အာ (အန္တော) သသန် အသာသော-အတွင်းကိုသို့ ရှူလေ,ဝါ-ဝင်သက်၊ ပ (ပတိ) သသန် ပသာသော-အပြင်သို့ တစ်ဖန်ရှိုက်လေ၊ ဝါ ထွက်သက်" ဟု အနက်မှတ်။

ရည်ရွယ်ပုံ။ ။ဝိနည်းအဋ္ဌကထာသည် အသာသ ပသာသတို့၏ တစ်ဘဝဋ္ဌ ပဌမဖြစ်စ (ဥပ္ပတ္တိက္ကမ) ကို ရည်ရွယ်၍ ထွက်သက်ကို အသာသ, ဝင်သက်ကို ပသာသဟု ဖွင့်သည်၊ ထို့ကြောင် "သဗ္ဗေသံ ဂဗ္ဘသေယျကာနံ" စသည်ဖြင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ အလိုအတိုင်းပြသည်၊ ထို့ကြောင့်ပင် ဖွားခါစကလေးတို့သည် ထွက်သက်ဖြစ်ပြီး၍ ဝင်သက် ဝင်လာသောအခါ မြူမှုန်ပါလာသဖြင့် (ဟပ်ချိုး)ဟု ချေကြသတတ်၊ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာကား ဘာဝနာအားထုတ်ရာဋ္ဌဖြစ်ပုံအစဉ် (ပဝတ္တိက္ကမ) ကို ရည်ရွယ်သည်၊ မှန်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူမှာ ရှေးဦးစွာ ဝင်သက် (ရှုသက်) ကို အာရုံပြု၍, နောက်မှ ထွက်သက် (ရှိုက်သက်)ကို အာရုံပြုသည်။

သုတ္တန်နည်းက ပါဠိတော်နှင့်ညီ။ ။"အသာသကို ဝင်သက်"ဟု ဆိုခြင်းသည် အသာသာဒီမဋ္ဌ ပရိယောသာနံ သတိယာ အနုဂစ္ဆတော အဗ္ဗတ္တံ ဝိဂ္ဂေပဂတေန စိတ္တေန= အသာသ၏ အစ အလယ် အဆုံးကို အစဉ်လိုက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ အတွင်းဋ္ဌ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ဖြင့်"ဟူသော ပါဠိတော်ဝယ် အသာသ၏ အဆုံး+အတွင်းဟူသော

ပန–ကား၊ တေသံ–ထိုအသာသ ပဿာသတို့၏၊ ယာဒီယ ရဿတာ–အကြင်ဒီဃ ရဿတို့၏အဖြစ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ သာ–ထိုဒီဃရဿတို့၏အဖြစ်ကို၊ အဒ္ဓါနဝသေန–ကာလဟူသော အဓွန့်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒီတဗ္ဗော–၏၊ ဟိ–ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအုံ၊ သြကာသဒ္ဓါနံ–အရပ်ဟူသော အဓွန့်ကို၊ ဖရိတ္တာ–ဖြန့်၍၊ ဌိတံ–သော၊ ဥဒကံဝါ–ကိုသော်လည်း၊ ဝါလိကာဝါ–သဲကိုသော်လည်းကောင်း–ဒီဃံ ဥဒကံ (တိ)–ရှည်သောရေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒီဃော ဝါလိကာ (တိ)–ရှည်သော သဲဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရဿံဥဒကံ (တိ)–တိုသောရေ ဟု ၍လည်းကောင်း၊ ရဿော ဝါလိကာတိ တိုသောသဲဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ ယထာ–ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ [သြကာသဌာန၏ ဒီဃရဿအမည်ကို ဌာနီ ရေ–သဲတို့၌တင်စားသော ဌာနူပစာ–ဟူလို၊] ဧဝံ–တူ၊ စုဏ္ဏ ဝိစုဏ္ဏာ ပိ–ရပ်ကလာပ်အားဖြင့် မှုန်မှားမှားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အသာသ ပဿာသာ–တို့ကို၊ (ဝုစ္စန္တိ၌စပ်၊) ဝါ–တို့သည်၊ (နိက္ခမန္တိ၌စပ်၊) ဟတ္ထိသရီရေ–ဆင်၏ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ အဟိ သရီရေစ–မြွေ၏ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ တေသံ–ထိုဆင် မြွေတို့၏၊ အတ္ထာဘာဝ သခ်ါတံ–အတ္ထာဘောဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒီဃံ–ရှည်စွာသော၊ အဒ္ဓါနံ–အဓွန့်ကို၊ သဏိကံ–ဖြည်းဖြည်း၊ပူရေတွာ–ပြည့်စေ၍၊ သဏိကမေဝ–လျှင်၊ နိက္ခမန္တိ–ထွက်ကုန်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒီဃာတိ–တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ–ကုန်၏၊ သုနခသသာဒီနံ–ခွေး, ယုန် အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္ထာဘာဝ သခ်ါတံ–သော၊ ရဿံ–တိုသော၊ အဒ္ဓါနံ–ကို၊ သီဃံ–လျင်စွာ၊ ပူရေတွာ–၍၊ သီဃမေဝ–သာလျှင်၊ နိက္ခမန္တိ–နှ၏၊ တသ္မာ, ရဿာတိ–တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ။

စကားနှင့်ညီ၏၊ "ပဿာသကို ထွက်သက်"ဟု ဆိုခြင်းလည်း "ပဿသာဒိ၊ ပေ၊ ဝိက္ခေပ ဂနေ စိတ္တန" ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်ညီ၏–ဟုဋ္ဌိကာတို့ မှတ်ချက်ပြကြသည်။

အဒ္ဓါနဝသေန။　　။ကာလဒ္ဓါနဝသေန–ကာလဟူသော အဓွန့်၏ အစွမ်းဖြင့်... အယံ ဟိ အဒ္ဓါနသဒ္ဒေါ ကာလဿစ ဒေသဿစ ဝါစကော၊ တတ္ထ ဒေသဒ္ဓါနံ ဥဒါဟရဏဘာဝေန (ဥပမာ၏ အဖြစ်ဖြင့်) ဒဿေတွာ ကာလဒ္ဓါနဿ ဝသေန အသာသပဿာသ သာနံ ဒီဃရဿတံ ဝိဘာဝေတုံ ယထာဟိတိအာဒိ ဝုတ္တံ, ဥပမာပြုရာ၌အရပ်ဒေသကို ပြ၍, ဒီသံ ဝါ အဿသန္တော စသည်ဖြင့် ဒီဃရဿကို ပြရာ၌ ကာလအဓွန့်၏ အစွမ်းဖြင့် ပြသည်။ [သြကာသနှင့် ဒေသသည် သဘောတူတည်း။]

ဝေ စုဏ္ဏ၊ ပေ၊ နိက္ခမန္တိ။　　။ထွက်သက် ဝင်သက်–ဟူသည် စိတ္တဇ ရပ်ကလာပ်အမှုန့်ကလေးတွေ စုပေါင်းသော ရပ်ကလာပ်အစုတည်း၊ ထို့ကြောင့် ကလာပ်မှုန့်ကလေးတွေကို ရည်ရွယ်၍ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏဟု ဆိုသည်၊ အသာသပဿာသ တို့သည် (ထိုရပ်ကလာပ်အမှုန့်အပေါင်း ဖြစ်သောကြောင့် မူလရပ်ကလာပ်အတိုင်းမှာ အရှည်အတို မကွဲပြားလည်း၊)

ပန–ကား၊ မနုဿေသု–သမ္ပတ္တိမာဏရှိသော လူတို့တွင်၊ ကေစိ–အချို့သော လူတို့သည်၊ ဟတ္ထိ အဟိအာဒယောဝိယ–ဆင် မြွေ အစရှိသော သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့၊ ကာလဒ္ဓါနဝသေန–ကာလဟူသော အဓွန့်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒီဃံ–ရှည်စွာ၊ အဿသန္တိစ–ထွက်သက်ကိုလည်း ဖြစ်စေကြကုန်၏၊ ဝါ–ရှိုက်လည်း ရှိုက်ကြကုန်၏၊ ပဿသန္တိစ–ဝင်သက်ကိုလည်း ဖြစ်စေကြကုန်၏၊ ဝါ–ရှူလည်း ရှူကြကုန်၏၊ ကေစိ, သုခုမသာသာဒယောဝိယ– ခွေး, ယုန် အစရှိသော သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့၊ ရဿံ–စွာ၊ (အဿသန္တိစ ပဿသန္တိစ)၊ တသ္မာ, တေသံ–ထိုလူတို့၏၊ ကာလဝဍေန–ကာလ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒီဃံ–သော၊ အဒ္ဓါနံ–ကာလပတ်လုံး၊ နိက္ခမန္တာစ–ထွက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဝိသန္တာစ–ဝင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ–ထို အသာသ ပဿာသတို့ကို၊ ဒီဃာ (တိ)၊ ဒီဃတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတ္တရံ–တိုသော၊ အဒ္ဓါနံ နိက္ခမန္တာစ ပဝိသန္တာစ (တေ–တို့ကို)၊ ရဿာတိ–ဘို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–နိ၏၊

ဆင်၏ကိုယ်က (ရှည်လျားသောကြောင့်) ဖြည်းဖြည်းမှပြည့်၍, ဖြည်းဖြည်းမှ ထွက်ကုန်၏၊ သဏှိုက် ပူရေတွာဖြင့် ဒေသအဓွန့်ရှည်၍ ဒီဃမခေါ်ရပုံ, သဏှိုက် နိက္ခမန္တိဖြင့် ကာလအဓွန့်ရှည်၍ ဒီဃခေါ်ရပုံကိုပြု၏။

ဤစကားဖြင့် ဌာန–ကာလတို့၏ ဒီဃအမည်ကို ဌာနီ အသာသပဿာသဠီ တင်စားသော ဌာနုပစာအားဖြင့် အသာသပဿာသကို "ဒီဃ"ဟု ခေါ်သည်ဟု မှတ်ပါ၊ သုနခ၏ ကိုယ်၌ အသာသပဿာသကို၏ ရဿခေါ်ရပုံ၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းသိပါ။ [ဟတ္ထိအာဒိသရီရေ သုနခသရီရေစ အသာသပဿာသာနံ ဒေသဒ္ဓါန ဝိသိဋ္ဌေန ကာလဒ္ဓါနဝသေနေဝ ဒီဃရဿတာ ဝုတ္တာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ=ကိုယ်က ရှည်သောကြောင့် ၅။ ရှိုက်ရာကာလလည်း ရှည်သော, ကိုယ်ကတိုလျှင် ၅။ ရှိုက်ရာကာလလည်း တိုသောအားဖြင့် ဒီဃရဿအဖြစ်ကို ဟောတော်မူအပ်သည်–ဟူလို။]

မနုဿေသု၊ ပေ၊ ပဿသန္တိစ။ ။သမ္ပတ္တိမာဏောသုပိ မနုဿသရီရေသု–အရှည်အတိုမျှသော ပဓာဏရှိသော လူ,ကိုယ်တို့တွင်လည်း၊ ဒီဃံအဿသန္တိတိ-ဒီဃံအဿာသ ပဓန် (ရပ်ကလာပ်ချင်း ဆက်စပ်နေသော အသာသ အစဉ်ကို) ပဝတ္တေန္တီတိ အတ္ထော၊ ပဿသန္တိ တိဇတ္ထာပိ ဧသေဝနယော၊ သုခုမသာသာဒယော ဂိယ ရဿံ (အဿသန္တိ ပဿသန္တိစာတိ) ယောဇေနာ၊ ဣဒံ ပန ဒီဃံ ရဿဉ္စ အဿသန် ပဿသန်စ တေသံ သတ္တာနံ (ထိုဟတ္ထိ သုနခစသော သတ္တဝါတို့၏) သရီရသဘာဝေါ–ခန္ဓာကိုယ်၏ သဘောပင်တည်း၊ ဣတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

တတြ-ထိုအသာသ ပသာသတို့၌၊ [ဝေဒိတဗ္ဗာ၌စပ်၊] အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ နဝဟိ-နှင်သော၊ အာကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဒီဃံ, အသသန္တောစ-သော်လည်းကောင်း၊ ပသသန္တောစ-သော်လည်းကောင်း၊ ဒီဃံ-စွာ၊ အသသာမိ-၏၊ ဣတိ, ပဇာနာတိ-အပြားအားဖြင့် သိ၏၊ စ-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဇာနတောသော၊ အသ-ထို ယောဂီရဟန်း၏၊ ဧကေန-သော၊ အာကာရေန-အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာယာနုပဿနာ သတိ ပဋ္ဌာနဘာဝနာ-သော၊ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဘာဝနာသည်၊သမ္ဘဝတိ-ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ, ဝေဒိတဗ္ဗာ-သိထိုက်၏။

[ပြခဲ့သော နဝအာကာရကိုလည်းကောင်း, ဘာဝနာအစီအစဉ်ကိုလည်းကောင်း ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ကို သာဓကပြု၍ ပြလိုသောကြောင့် "ယထာဟ" စသည်ကိုမိန့်၊] ပဋိသမ္ဘိဒါယံ-၌၊ ယထာဟ-အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ ကထံ-အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဒီဃံ-စွာ၊ အသသန္တော-ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေလသော်၊ ဒီဃံ-စွာ၊ အသာသာမိ-ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ-ရှိက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဇာနာတိ-အပြားအားဖြင့် သိသနည်း၊ ဒီဃံ, ပသသန္တော- ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေလသော်၊ ဒီဃံ, ပသသာမိ-ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ-ရှု၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပဇာနာတိ-နည်း၊ ဒီဃံ-စွာ၊ အသာသံ-ထွက်သက်ကို၊ အဒ္ဓါနသခ်ါတေ-အဓွန့်ဟုဆိုအပ်သော ရှည်သောကာလ၌၊ (တစ်နည်း)-အဒ္ဓါ နသခ်ါတေ-ရှည်သောအရပ်အဖို့၌၊ အသသတိ-ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ-ရှိက်၏၊ ["အသာသံ အသသတိ"၌ ကံနှင့် ကြိယာ အရမပြားသောကြောင့် အဘေဒဘေဒူပစာဟု ကြံ၊] ဒီဃံ-စွာ၊ ပသာသံ-ဝင်သက်ကို၊ အဒ္ဓါနသခ်ါတေ-၌၊ (တစ်နည်း) အဒ္ဓါနသခ်ါတေ-၌

နဝဟာကာရေဟိ။　　။ဒီဃ-ရှည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၃ ပါး, ဆန္ဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၃ ပါး, ပါမောဇ္ဇ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၃ ပါး၊ ဤ၉ပါးတည်း၊ ၃ ပါးစီပြားရခြင်းမှာလည်း အသာသကိုသာ ကောင်းစွာ မှတ်နိုင်သူ, ပသာသကိုသာ ကောင်းစွာ မှတ်နိုင်သူ, ၂ ပါးလုံးကို ကောင်းစွာမှတ်နိုင်သူ, ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ် ၃ မျိုး ပြားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဧကေနာကာရေန။　　။ဒီဃံအသာသ, ရဿံအသာသ, ဒီဃံပသာသ, ရဿံပသာသ ၄ ပါးတို့တွင် တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တစ်နည်း-ပြခဲ့သော အကျဉ်း ၃ ပါး အကျယ် ၉ ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။

ပဿသတိ–ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏၊ ဝါ–ရှု၏၊ ဒီဃံ–စွာ၊ အဿာသပဿာသံ–အဿသ ပဿာသကို၊ အဒ္ဓါနသခ်ီ တေ, အဿသတိပိ–ထွက်သက်ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ–ရှိက်လည်းရှိက်၏၊ ပဿသတိပိ–ဝင်သက်ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ–ရှုလည်းရှု၏၊ [သုတ္တန် အဋ္ဌ ကထာအလို "အဿသတိပိ–ဝင်သက်ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ–ရှုလည်းရှု၏၊ ပဿသတိပိ–ထွက်သက်ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ–ရှိက်လည်းရှိက်၏၊"ဟု ပေး၊] ဒီဃံ၊ ပေ၊ အဿသတောပိ–ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း၊ ပဿသတောပိ–ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒော–တိုးရှိအားထုတ်လိုသော ကုသလစ္ဆန္ဒသည်၊ ဥပဓိတော– ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဆန္ဒဝသေန–ဆန္ဒ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တတော–ထိုပင်ကိုယ်သိမ်မွေ့သော အဿာသ ထက်၊ သုခုမတရံ–သာ၍သိမ်မွေ့သော၊ ဒီဃံ–စွာသော၊ အဿာသံ–ကို၊ အဒ္ဓါနသခ်ီတေ အဿသတိ၊ ဆန္ဒဝသေန, တတော–ထိုပင်ကိုယ် သိမ်မွေ့သော ပဿာသထက်၊ ပေ၊ ပဿသတိ–ဆန္ဒဝသေန, တတော–ထိုပင်ကို သိမ်မွေ့သော အဿာသပဿာသထက်၊ ပေ၊ အဿသတိပိ ပဿသတိပိ။

ဆန္ဒဝသေန–ဖြင့်၊ တတော–ထိုပင်ကိုသိမ်မွေ့သော အဿာသ ပဿာသထက်၊ သုခုမတရံ–သာ၍ သိမ်မွေ့သော၊ ပေ၊ အဿသတောပိ–ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဿသတောပိ–သော၊ (ဘိက္ခု

အဒ္ဓါနသခ်ီတေ၊ ။အဒ္ဓါနန္တိ သခ်ၠတေ ဒီဃကာလေ၊ ဒီဃံခဏန္တိ အတ္ထော၊ ကောဋ္ဌာသပရိယာယော ဝါ သခ်ါတသဒ္ဒေါ၊ ထေယျသခ်ါတန္တိ အာဒီသုဝိယ၊ တသ္မာ အဒ္ဓါနသခ်ါတေတိ အဒ္ဓါနကောဋ္ဌာသေ၊ ဒေသဘာဂေတိ အတ္ထော၊ ဤအဖွင့်အတိုင်း နိဿယ၌ ၂ နည်းပေးထားသည်။

ဆန္ဒောဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ။ဘာဝနာက ရှေ့ကာလထက် နောက်ကာလကို အထူးဆောင်နိုင်ရကား သာယာဖွယ် အရသာကို ရခြင်းကြောင့် ထိုဘာဝနာ၌ အလွန်ပြုလိုခြင်း လက္ခဏာရှိသော ကုသိုလ်ဆန္ဒသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဆန္ဒဝသေန သုခုမတရံ။ ။ထိုဆန္ဒ၏ အစွမ်းဖြင့် ထူးခြားသော ဘာဝနာကို အားထုတ်လျက် တိုးတက်စည်ပင်ခြင်းသို့ ရောက်လသော် ရေးကထက်သာ၍ သိမ်မွေ့သော အဿာသကို ဖြစ်စေသည်၊ မှန်၏၊ ဘာဝနာ၏ အစွမ်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကိလေသာအပူ ငြိမ်းအေးရကား ရှေ့ကထက်သာ၍ ငြိမ်သက်သော အဿာသပဿာသတို့ ဖြစ်ကြသည်။

နော-၏၊) ပါမောဇ္ဇံ-ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ ပါမောဇ္ဇဝေသေန-ဖြင့်၊ တတော-ထိုပင်ကိုယ်သိမ်မွေ့သော အဿာသထက်၊ သုခုမတရံ၊ ပေ၊ အဿသတိ-၏၊ ပါမောဇ္ဇဝသန-ဖြင့်၊ တတော-ထိုပင်ကိုယ်သိမ်မွေ့သော ပဿာသထက်၊ သုခုမတရံ၊ ပေ၊ ပဿသတိ-ပါမောဇ္ဇဝေသေန, တတော-ထိုပင်ကိုယ်သိမ်မွေ့သော အဿာသ ပဿာသထက်၊ ပေ၊ အဿသတိပိ ပဿသတိပိ ပါမောဇ္ဇဝေသေန, တတော-ထိုပင်ကိုယ်သိမ်မွေ့သော အဿာသ ပဿာသထက်၊ ပေ၊ အဿသတောပိ-သော၊ ပဿသတောပိ-သော၊ (ဘိက္ခုနော)၊ ဒီဃံ-စွာ၊ အဿာသပဿာသာ-ရှိုက်ခြင်းရှုခြင်းဟူသော ပကတိအာရုံမှ၊ (တစ်နည်း)၊ ဒီဃံ အဿာသပဿာသာ-ဒီဃံဟု ဟောတော်မူအပ်သော အဿာသ ပဿာသအာရုံမှ၊ စိတ္တံ-သည်၊ ဝိဝတ္တတိ-ဆုပ်နစ်၏၊ ဥပေက္ခာ-တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာသည်၊ သဏ္ဌာတိ-ကောင်းစွာတည်၏။

နဝဟိ-ကုန်သော၊ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ [အနုပဿတိ၌ လုမ်းစပ်၊] ဒီဃံအဿာသပဿာသာ-ရှည်သော ထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည်၊ ကာယော-ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းဖြစ်၍ ကာယမည်၏၊ ဥပဋ္ဌာနံ-ကာယ၌ ကပ်၍

ပါမောဇ္ဇံ။ ။အဿာသ ပဿာသတို့၏ သာ၍ငြိမ်သက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း, ကမ္မဋ္ဌာန်းစိတ်အစဉ်၏ လမ်းမှန်သို့ သွားနေသောကြောင့်လည်းကောင်း, ဘာဝနာစိတ်နှင့် ယှဉ်လျက် ပါမောဇ္ဇခေါ်သော ပီတိဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ထိုပီတိကား ခုဒ္ဒိကာစသော ပီတိငါးမျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုးတည်း။

စိတ္တံ၊ ပေ၊ သဏ္ဌာတိ။ ။ဘာဝနာအစွမ်းကြောင့် အဿာသ ပဿာသတို့ အလွန်ငြိမ်သက်ကုန်လတ်သော် ပဋိဘာဂ နိမိတ်ဖြစ်ပေါ်လာရကား နဂိုရ် အဿာသ ပဿာသမှ စိတ်သည် ဆုတ်နစ်၍ ပဋိဘာဂ နိမိတ်ကိုအာရုံပြုနေ၏၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၌ ဥပစာရသမာဓိနှင့် ဈာန်ဟူသော အပ္ပနာ သမာဓိဖြစ်လသော် နောက်ထပ်ဈာန်ဥပါဒ်ဖို့ရန် ဗျာပါရမပြုဘဲလျစ်လျူရှုတတ်သော တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ ဖြစ်၏။

ဒီဃံ၊ ပေ၊ ကာယော။ ။ဒီဃာကာရာ-ရှည်သော အခြင်းအရာရှိကုန်သော (ဒီဃံအဖွင့်)၊ အဿာသ ပဿာသာ-တို့သည်၊ စုဏ္ဏာ ဝိ စုဏ္ဏာပိ-ကာယမဟုတ်ရုပ်ကလာပ်အမှုန်အမွှားတွေ ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း၊ သမူဟဘဋ္ဌေန-အပေါင်းအနက်အားဖြင့်၊ ကာယော-မည်၏။ [အဿာသ ပဿာသကို "ကာယ"ဟု ခေါ်ရာ၌ ကာယသဒ္ဒါသည် အပေါင်းအနက်ဟော -အနိပ္ဖန္နပါဠိပဒီကပုဒ် ဖြစ်သည်-ဟူလို၊] အဿာသပဿာသေ-တို့ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဥပ္ပန္နနိမိတ္တပ္ပ-ဖြစ်သော ပဋိဘာဂ နိမိတ်ကိုလည်း၊ တွေ့ အဿာသ ပဿာသသာမညေန ဝုတ္တံ=ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုလည်း သာမညနိဒ္ဒေသ နည်းဖြင့် ဤနေရာ၌ ကာယခေါ်သည်၊ ဤသို့ ပဋိဘာဂနိမိတ်တိုင်အောင် "ကာယ" အရ ယူမှ ဥပစာရဘာဝနာ အပ္ပနာ ဘာဝနာတို့ကို "ကာယာနုပဿနာ" ဟု ခေါ်နိုင်မည်။

တည်တတ်သော သဘောတရားသည်၊ သတိ–သတိမည်၏၊ အနုပဿနာ–ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော သမထပညာ, အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ ဟု အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော ဝိပဿနာပညာသည်၊ ဉာဏ်–ဉာဏမည်၏၊ ကာယော–ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာနံ–ကပ်၍တည်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့် ဥပဋ္ဌာနသာမည်၊ နောသတိ–သတိကားမမည်၊ သတိ–သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌာနဆွေဝ–ကပ်၍တည်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဥပဋ္ဌာနလည်း မည်၏၊ သတိစ–အမှတ်ရတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သတိလည်းမည်၏၊ တာယ သတိယာ–ဖြင့်၊ တေနဉာဏေန–ဖြင့်၊ တं ကာယံ–ထိုထွက်သက်ဝင်သက် အပေါင်းကို၊ အနုပဿတိ–သမထပညာ ဝိပဿနာပညာဖြင့် အဖန်ဖန်ရှု၏၊

အနုပဿနာဉာဏ်။ ။သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းအနေအားဖြင့် အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော ဉာဏ်, ဝိပဿနာအနေအားဖြင့် အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော ဉာဏ် ဤဉာဏ် ၂ မျိုးကို "အနုပဿနာ"ဟု ခေါ်၏၊ သမထအနေအားဖြင့် အသာသ ပသာသအာရုံကို ရှု၏။ ဝိပဿနာအနေအားဖြင့်ကား ဝင်သက်ထွက်သက် (လေ) ကို လည်းကောင်း, ထို၏မှီရာ (ကရဇကာယ–ဟူသော) ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ "ရူပ်" ဟု ပိုင်းခြားပြီးလျှင် ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေတတ်သော စိတ်စေတသိက်ကို နာမ်ဟု ပိုင်းခြား၍ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်၏၊ ထို့နောက် ထိုရူပ် ထိုနာမ်ကို အနိစ္စ စသည်ဖြင့် ရှုသော(သမ္မသန)ဉာဏ်ဖြစ်သည်။

ကာယောဥပဋ္ဌာနံ, နောသတိ။ ။(ပြခဲ့သည့်အတိုင်း) ထွက်သက် ဝင်သက်ကို လည်းကောင်း, ထို၏အလားတူ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုလည်းကောင်း "ကာယ"ဟု ခေါ်၍ ထိုကာယကို "ဥပဋ္ဌာန"ဟု ခေါ်ရာ၌ "ဥပဂန္တွာ တိဋ္ဌတိ ဧတ္ထာတိဥပဋ္ဌာနံ" ဟု အဓိကရဏသာဓပ်ပြုရသည်၊ "သတိ၏ ကပ်၍တည်ရာ အာရုံ" ဟူလို၊ ဤကာယအရ၌ ကရဇကာယ (ခန္ဓာကိုယ်)ကိုလည်း ယူနိုင်သေး၏၊ [ဘာ့ကြောင့်နည်း–သမ္မသနဉာဏ်၏ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တည်ရာဖြစ်နိုင်သောကြောင့်တည်း၊] ဧတ္ထ စ ကာယော ဥပဋ္ဌာနန္တိ ဣမိနာ ဣဒေဝ ကရဇကာယသာပိ (အသာသ ပသာသ ကာယမှတစ်ပါးသော ကရဇကာယကိုလည်း) သင်္ဂဟော ဟောတိ၊ ယထာဝုတ္တ သမ္မသနစာရသပိ–ဆိုအပ်ပြီးသော သမ္မသနဉာဏ် ဖြစ်ခြင်း၏လည်း၊ ဣဒမ ဣဒန္တိ ဟိ ဟောတိ၊] ထိုပြခဲ့သော ကာယသည် ဥပဋ္ဌာနသာမည်၏။ သတိကားမမည်။

သတိဥပဋ္ဌာနဉ္စ သတိစ။ ။"ဥပဂန္တွာ တိဋ္ဌတိတိ ဥပဋ္ဌာနံ"ဟု ကတ္တုသာဓပ်ပြု၍ အာရုံ၌ကပ်၍တည်နေတတ်, အမှတ်လည်း ပြုတတ်သောကြောင့် သတိသည် ဥပဋ္ဌာနလည်းမည်, သတိလည်းမည်သည်။

တं ကာ ယံ အနုပဿတိ။ ။တं အသာသ ပသာသ ကာယဆွေဝ တं နိဿယ ရူပကာယဉ္စ (ထိုအသာသပသာသ၏မှီရာ ခန္ဓာကိုယ် ရူပကာယကိုလည်းကောင်း) ဗျာနသမ္မယုတ္တ ဉာဏေနစေဝ ဝိပဿနာ ဉာဏေနစ အနုအနုပဿတိတိ။ [အနုပဿနာ

တေန–ထိုသို့ အဖန်ဖန်ရှုခြင်းကြောင့်၊ ကာယေ၊ ပေ၊ ဘာဝနာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။

ရဿပဒေပိ–ရဿပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင် သည်ပင်၊ နယော–သိကြောင်း အစီအရင်တည်း၊ ပန–အထူးကား၊ အယံ–ကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ ဧတ္ထ–ဤကထံ ဒီဃံ အဿသန္တော အစရှိသည် ဖြင့် လာသော ပါဠိတော်နည်း၌၊ ဒီဃံ၊ ပေ၊ အဒ္ဓါနသင်္ခါတေ တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ ယထာ-သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ဣဓ–ဤရဿပုဒ်၏ အစွမ်းဖြင့်လာသော ပါဠိတော် နည်း၌၊ ရဿံ၊ ပေ၊ အဿသတီတိ–ဟူ၍၊ အာဂတံ–ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်၌ လာပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ တဿ–ထိုရဿပုဒ်၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ယာဝ–လောက်၊ တေန၊ ပေ၊ ဘာဝနာတိ–ဟူသော၊ (ပါဠော–ပါဠိတော်ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ)၊ တာဝ–ထိုပါဠိုရပ်တိုင်အောင်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ–ယှဉ်စေရာ၏၊ [ဒီဃပုဒ်ကို ပြရာ ပါဠိတော်၌ "တေနဝုစ္စတိ၊ ပေ၊ ဘာဝနာတိ" ဟု အဆုံးသတ်လိုက် သလို ရဿပုဒ်၌လည်း ထိုပါဠိတိုင်အောင် ဒီဃံနေရာဝယ် ရဿပုဒ်ကို ယှဉ် စေပါဟူလို၊] ဧဝံ–လျှင်၊ အယံ (ဘိက္ခု)–ကို၊ [ဝေဒိတဗ္ဗောဟု၏စပ်၊] အဒ္ဓါနဝသေန–ရှည်သောကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတ္တရဝသေနစ–တိုသောကာ လ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမေဟိ–ဤ ၉ ပါးသော အခြင်းအရာတို့ ဖြင့်၊ အဿာသ ပဿာသေ–တို့ကို၊ ပဇာနန္တော–လတ်သော်၊ ဝါ–သော၊ (အယံဘိက္ခု–ကို၊) ဒီဃံ၊ ပေ၊ ပဇာနာတီတိ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပေ– ရဿံဝါ၊ ပေ၊ ပဇာနာတီတိ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဆိုလျှင် သတိမရ, ဉာဏ်ကိုရသောကြောင့် "စျာနသမ္ပယုတ္တဉာဏေန" စသည်ဖြင့် ဖွင့် သည်၊ "ကာယသေဝ+အနုပဿနာ ကာယာနုပဿနာ"ဟုပြု၊] ဆိုလိုရင်းကား ပြခဲ့ သော ကာယ ၂ မျိုး၌ နိစ္စစသည်ဖြင့် မရှာဘဲ အနိစ္စစသည်ဖြင့်သာရှုခြင်း, ငါ–ငါ့ဥစ္စာ, မိန်းမ, ယောကျ်ားဟု မရှာဘဲ ကာယမျှကိုသာရှုခြင်းကို "ကာယာနုပဿနာဉာဏ်" ခေါ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်၊ ထိုဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော သတိသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၏၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ခြင်းကို "သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ" ဟု ခေါ်သည်။

ဧသေဝနယော စသည်။ ။"နဝဟိ အာကာရေဟိ"စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအစဉ်ကို "ဧသေဝနယော" ဟု ညွှန်ပြသည်၊ ယထာဇ္ဇတ္ထ၌ "ဧတသ္မိံ ယထာ ဒဿိတေ ("ကထံ ဒီဃံ အဿသန္တော" တိ အာဒိနာ) အာဂတေပါဠိနယေ"ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ထိုအတိုင်းအနက်ပေးသည်၊ ဧဝမိဓ၌လည်း "ဣမသ္မိံ ရဿပဒဝသေန အာဂတေ ပါဠိနယေ" အဖွင့်အတိုင်းပေးသည်၊ ထိုသို့ ပါဠိတော်နည်းကို ရအောင် ဖွင့်ခြင်းမှာလည်း "အာဂတံ" ပုဒ်က ပါဠိတော်၌လာကြောင်းကို ပြသောကြောင့်တည်း။

စ–ဆက်၊ ဧဝံ–သို့၊ ဇာနတောာ–သော၊ အသ ဘိက္ခုနော–၏၊ [ဂါထာ၌ ပါသော ဘိက္ခုနောနှင့် တွဲ၍ပေး၊] ဒီဃော–ရှည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ရဿောစ–တိုသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿာသော–အဿာသသည်လည်းကောင်း၊ တာဒိသော–ထိုအဿာသကဲ့သို့ ရှုအပ်သော–(ဒီဃရဿသဘောရှိသော၊) ပဿာသော ပိစ–သည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော–ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာ–အခြင်းအရာတို့သည်၊ [ရှည်သော ထွက်သက်ဝင်သက်အခြင်းအရာ, တိုသောထွက်သက် ဝင်သက် အခြင်းအရာတို့သည်၊] နာသိကဂ္ဂေ ဝ (ဝါ)– နှာခေါင်းဖျားဌ်သော်လည်းကောင်း၊ (ဥတ္တရောဋ္ဌေ ဝါ–အထက်နှုတ်ခမ်းဖျားဌ် သော်လည်းကောင်း၊) ဝတ္တန္တိ–ဖြစ်ကုန်၏။

သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ပေ၊ သိက္ခတိတိ–ကား၊ သကလသ–သော၊ အဿာသကာယသ–ထွက်သက်အပေါင်း၏၊ အာဒိမဗ္ဗပရိယောသာနံ–အစ အလယ် အဆုံးကို၊ ဝိဒိတံ–သိအပ်သည်ကို၊ ကရောန္တော–လျက်၊ ပါကဋံ–ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တော–လျက်၊ အဿသိဿာမိ–ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအုံ့၊ ဣတိ–သို့၊ သိက္ခတိ – ကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ်အားထုတ်၏၊ သကလသ,

---

ဂါထာဖွင့်။ ။တာဒိသော–ဒီဃရဿောစ၊ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာတိ စတ္တာရော အာကာရာ၊ တေစ ဒီဃာဒယော ဇဝ၊ [အဘိဓာန်ဌ် ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ အာကာရအနက်မပါ၊] နာသိကဂ္ဂေဝဌ် ဂါထာဖြစ်၍ ဇဂိုဏ်းရစေခြင်းငှာ (ဝ)ဟု ဆိုသည်၊ "နာသိကဂ္ဂေဝါ"ဟု ဆိုလိုရင်းတည်း၊ နာသိကဂ္ဂေဝါတိ ဝါ သဒ္ဒေါ အနိယမတ္ထော (နာသိကဂ္ဂဌ် အမြဲမဟုတ်ခြင်း အနက်ရှိ၏)၊ တေန (ထိုဝါဖြင့်) ဥတ္တရောဋ္ဌဲ သင်္ဂဏှာတိ။

သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒီ။ ။သဗ္ဗသ ကာယသ ပဋိ (ပစ္စေက်)သမ္မဒေဝ ဝေဒန သီလော ဇာနနသီလော–အလုံးစုံသော ထွက်သက် ဝင်သက်အပေါင်းကို အသီးသီးကောင်းစွာ သာလျှင် သိလေ့ရှိသည်၊ [ဤအလို "ဝိဒတိ သီလေနာတိ ဝေဒီ၊ ပစ္စေက်+သမ္မဒေဝ+ ဝေဒီပဋိသံဝေဒီ"ဟု ပြု၊] တသ်ဝါ ပဋိပဋိ (အဿာသတိုင်း) သမ္မဒေဝ+ ဝေဒေါ ဧတသ အတ္ထိ၊ [ဤအလို "ဝေဒေါ ဧတသ အတ္ထီတိ ဝေဒီ"ဟု အဿတ္ထိပြုပြီးမှ ပဋိသံတို့နှင့်တွဲပါ။] တံ ဝါ ပဋိပဋိသမ္မဒေဝ ဝေဒမာနောတိ အတ္ထော၊ ဤအလို" ဝိဒတိ ဇာနာတီတိ ဝေဒီ"ဟု ပြု၍ တသီလတ္ထ မပါသော ဏီပစ္စည်းသက်။

မှတ်ချက်။ ။"သဗ္ဗကာယ"ဟု သဗ္ဗသဒ္ဒါပါပြီးဖြစ်သော်လည်း ထိုသဗ္ဗသဒ္ဒါဖြင့် အဿာသကာယသာမညကိုသာ ယူနိုင်၏၊ အစ အလယ် အဆုံးဟူသော အစိတ်အစိတ်ကို မယူနိုင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုကာယ၏ အစ အလယ် အဆုံး အားလုံးကို ယူခြင်းငှာ "ပဋိ–အသီးအသီး၊ ဝါ–အဿာသတိုင်း အဿာသတိုင်း"ဟု ပဋိသဒ္ဒါကို ထည့်၍လည်းကောင်း, ထိုသို့သိရာ၌ သင်္ကစ္ဆ (ကောင်းစွာသိ) ဟု ပြလိုရ၍ သံသဒ္ဒါကိုတည့်၍လည်းကောင်း မိန့်သည်။

ပဿာသကာယသ-ဝင်သက်အပေါင်း၏၊ ပေ၊ ပဿသိဿာမိ-ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေအုံ့၊ ဣတိ သိက္ခတိ၊ ဧဝံ-လျှင်၊ ဝိဒိတံ-ကို၊ ကရောန္တော-လျက်၊ ပါကဋံကရောန္တော၊ ဉာဏသမ္ပယုတ္တစိတ္တေန-ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်၊ အဿသတိစေဝ-၏၊ ပဿသတိစ-၏၊ တသ္မာ, အဿသိဿာမိ၊ ပေ၊ သိက္ခတီတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တတိ။

ဟိ-ချဲ့၊ ကေသ-တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ စုဏ္ဏ ဝိစုဏ္ဏ ဝိသဒေ-ရုပ်ကလာပ် မှုန်မှုန်မွှားမွှား၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြန့်နေသော၊ [အနေကကလာပတာယ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏဘာဝေန ဝိသဒေ၊]အဿာသကာယေဝါ-ထွက်သက်အပေါင်းဌ် သော်လည်းကောင်း၊ ပဿာသကာယေဝါ-ဝင်သက် အပေါင်းဌ်သော်လည်း ကောင်း၊ အာဒိ-အစသည်၊ ပါကဋော-ဉာဏ်အားထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ မဇ္ဈပရိယောသာနံ-အလယ်အဆုံးသည်၊ (ပါကဋံ-သည်)၊ နု (ဟောတိ)၊ သော (ဘိက္ခု) အာဒိမေဝ-ကိုသာ၊ ပရိဂ္ဂဟေတုံ-ဉာဏ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းခြင်းငှာ၊ သက္ကောတိ-စွမ်းနိုင်၏၊ မဇ္ဈပရိယောသာနေ-ဌ၊ကိလမတိ-ပင်ပန်း၏၊ ["သိမ်းဆည်းခြင်းငှာ မတတ်နိုင်"" ဟူလို၊] ဧကသ-သော၊ (ဘိက္ခုနော-၏) မဇ္ဈ-သည်၊ပါကဋံ-သည်၊ ဟောတိ၊အာဒိပရိယောသာနံ-သည်၊(ပါကဋံ) နု (ဟောတိ)၊ သော (ဘိက္ခု) မဇ္ဈမေဝ-ကိုသာ၊ ပရိဂ္ဂဟေတုံ သက္ကောတိ၊ အာဒိပရိယောသာနေ ကိလမတိ၊ [အချို့စာအုပ်များ၌ "သော မဇ္ဈမေဝ၊ ပေ၊ ကိလမတိ"ဟူ သော ဤဝါကျ-ကျနေသည်။] ဧကသ-သော၊ (ဘိက္ခုနော-၏) ပရိယော

ကျင့်နည်းဟောရုံ။ ။"သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ" စသည်ဖြင့်လာသော ဤနည်းဌ်လည်း အဿာသပဿာသချည်း ဖြစ်၍ ဒီဃ ရဿဟု လာသော ရှေ့နည်းနှင့်ထပ်တူဟု ပင် ထင်ရ၏၊ သို့သော် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ပုံအစီအစဉ်ဌ "ပဋိ +သံ"အရ အသီးအသီး ကောင်းစွာသိအောင် ကျင့်ရမည်ဟု ပြခြင်းငှာ "သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ" စသော ဤဒေသနာကို အားထုတ်ရပြန်သည်။

ဝိဒိတံ။ ။အဿာသကို ထင်ရှားအောင်ပြုသည်ကိုပါကဋံဟု ဆို၏၊ ထိုသို့ ထင်ရှားစေခြင်းမှာလည်း ထိုအဿာသကို ဖြစ်စေရာဝယ် မတွေဝေသော ဉာဏ်ဖြင့် ဖြစ်စေခြင်းဟု ပြခြင်းငှာ "ဝိဒိတံ ကရောန္တော"ဟု ဝိသေသန ပြုရသည်၊ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ်ဖြင့် ဖြစ်စေခြင်းကို "ဝိဒိတံ ကရောန္တော"ဟု ဆိုသည်-ဟူလို။

အာဒိပါကဋော။ ။သတိယာစ ဉာဏသစ ဝသေန ကတပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရသ ပဝတ္တတ္တာ=သိအောင်ပြုမည်ဟု ရှေ့အဖို့က သတိဉာဏ်အစွမ်းဖြင့် စိတ်ကို နှိုးဆော်ရသေးသောကြောင့် အဿာသဖြစ်လာသောအခါ အစလောက်သာ ထင်ရှားသိ၏၊ အလယ်အဆုံးမှာ မသိ-ဟူလို။

သာနံ–အဆုံးသည်၊ ပါကဋ်ဟောတိ၊ အာဒိမဇ္ဈေ–သည်၊ (ပါကဋ်) နှ (ဟောတိ)၊ သော (ဘိက္ခု) ပရိယောသာနံယေဝ–ကိုသာ၊ ပရိဂ္ဂဟေတုံ သက္ကောတိ၊ အာဒိမဇ္ဈေ–၌၊ ကိလမတိ၊ ဧကဿ (ဘိက္ခုနော) သဗ္ဗမ္ပိ–အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော အစ, အလယ်, အဆုံးသည်၊ ပါကဋ်ဟောတိ၊ သော (ဘိက္ခု) သဗ္ဗမ္ပိ–အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော အစ အလယ် အဆုံးကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတုံ သက္ကောတိ၊ ကတ္ထစိ–အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးလုံးတွင် တစ်စုံတစ်ခု၌ မျှ၊ နှ ကိလမတိ၊ တာဒိသေန–ထိုစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ–ဖြစ်သင့်၏၊ ဣတိ–ဤအနုက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္တာ) သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ ပေ၊ သိက္ခတီတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ။

တတ္ထ–ထိုသဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ ပေ၊ သိက္ခတိဟူသောပါဋ်၌၊ သိက္ခတီတိ–ကား၊ ဝေံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဃဋေတိ–စေ့ဆော်ကြိုးကုတ်၏၊ ဝါယမတိ–အားထုတ်၏၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ တထာဘူတဿ–ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယောသံဝရော–အကြင်စောင့်စည်းကြောင်း သတိသည်၊ ဝါ–အကြင်စောင့်စည်းကြောင်း သတိဝိရိယသည်၊ (အတ္ထိ၊) အယံ–ဤစောင့်စည်းကြောင်း သတိဝိရိယသည်၊ ဇွေ–ဤအနာပါနကို အားထုတ်ရာ၌၊ အဓိသီလသိက္ခာ–အဓိသီလသိက္ခာတည်း၊ တထာဘူတဿ–၏၊ ယောသမာဓိ–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ အယံ–ဤသမာဓိသည်၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ–တည်း၊ တထာဘူတဿ–၏၊ ယာပညာ, (အတ္ထိ)၊အယံ–ဤပညာသည်၊ အဓိပညာသိက္ခာ–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ တိဿော–ကုန်သော၊

တာဒိသေန ဘဝိတဗ္ဗံ။ ။"ဧကဿ သဗ္ဗမ္ပိပါကဋ်"ဟု ပြအပ်သော စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်ရမည်၊ ထိုစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ကား မရှုမရှိုက်မီ စောစောကပင် သိဖို့ရန်သတိနှင့် ဉာဏ်ကိုဖြစ်စေ၍ ရှုသောအခါ အစ အလယ် အဆုံး သုံးဌာနလုံး၌ပင် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သည်–ဟူလို။

ဝေံ ဃဋေတိ ဝါယမတိ။ ။ဝေံ (ဝုတ္တပ္ပကာရေန သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒနဝသေနေဝ) ဃဋေတိ–ဥဿဟတိ (အားထုတ်၏)၊ ဝါယမတိ–ဝါယာမံ ကရောတိ မနသိကာရံ ပဝတ္တေတိ–ထိုအာရုံ၌ နလုံးသွင်းမှုကို ဖြစ်စေ၏၊ ထိုအာရုံ၌ စိတ်စိုက်မိအောင် အားထုတ်ခြင်းကို "ဝါယမတိ"ဟု ဆိုသည်–ဟူလို။ [ဤနည်း၌ "သိက္ခတိ–ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်၏"ဟု ပေး။]

တထာဘူတဿသံဝရော။ ။အာနာပါဏသတိ ဘာဝေန္တဿ၊ သံဝရောတိ သတိ (စောင့်ရှောက်ကြောင်းဟူသည် သတိတည်း၊) ဝိရိယမို့ ဝါ–သတိသာမက ဝိရိယလည်း သံဝရမည်သေး၏။

ဣမာ သိက္ခာယော–တို့ကို၊ တသ္မိं အာရမဏော–ထိုအသာသပသာသအာရုံ၌၊ တာယ သတိယာ–ဖြင့်၊ တေန မနသိကာရေန–ထိုမနသိကာရဖြင့်၊ [ယောသော တတ္ထ သတိပုဗ္ဗင်္ဂမော ဘာဝနာမနသိကာရော–တေန သဒ္ဓိန္တိ အတ္ထော၊] သိက္ခတိ–ကျင့်၏၊ အာသေဝတိ–အဖန်တလဲလဲမှီဝဲ၏၊ ဝါ–မိမိသန္တာန်၌ ထုံစေ၏၊ ဘာဝေတိ–တိုးပွားစေ၏၊ ဗဟုလီကရောတိ–ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့ အလာပြု၏၊ ဣတိ ဧဝံပိ–ဤသို့လည်း၊ ဧတ္ထ–ဤသိက္ခတိဟူသော ပါဌ်၌၊ အတ္ထော–ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

တတ္ထ–ထိုဘာဝနာနည်း ၂ မျိုးတို့တွင်၊ ["ဒီဃံဝါ အဿသန္တော ဒီဃံ အဿသामိ" စသော ဘာဝနာနည်း, "သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ အဿသိဿာမိ" စသော ဘာဝနာနည်း ၂ မျိုးတို့တွင်။] ယသ္မာ, ပုရိမနယေ–ရှေ့ဖြစ်သော ဘာဝနာနည်း၌၊ ကေဝလံ–ဉာဏဟ္ဘာဒန စသည်မဘက် သက်သက်၊ အဿသိတဗ္ဗမေဝစ–ထွက်သက်ကိုလည်း ဖြစ်စေရုံမျှသာတည်း၊ ပဿသိတဗ္ဗမေဝစ–ဝင်သက်ကိုလည်း ဖြစ်စေရုံမျှသာတည်း၊ အညံ–ထွက်သက်ဝင်သက်မှ အခြားသော၊ ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုကို၊ (ဉာဏဟ္ဘာဒန စသော တစ်စုံတစ်ခုကို၊) နဟ ကာတဗ္ဗံ–ပြုဖွယ်မလိုသေး၊ ပန–အနွယ်ကား၊ ဣတော–ဤဒုတိယဘာဝနာနည်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ, ဉာဏဟ္ဘာဒနာဒီသု–ဉာဏ်ဖြစ်စေခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ယောဂေါ–အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော–ပြုထိုက်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ဤ

သိက္ခတိ အာသေဝတိ။ ။ဤဒုတိယနည်း၌ "ဣမာတိသော သိက္ခာယော" ကို ကြည့်၍ "သိက္ခတိ–ခုပါးသော သိက္ခာတို့ကိုကျင့်၏" ဟု ပေး၊ အာသေဝတိတိ–တိသော သိက္ခာယောတိဝုတ္တော အဓိကုသလဓမ္မေ အာသေဝတိ၊ တဒါသေဝနဧတ္ထ သိက္ခနံတိ အဓိပ္ပေတံ–သိက္ခတိကို "အာသေဝတိ"ဟု ထပ်၍ဖွင့်ရာ၌ သိက္ခာ ၃ ပါးဟူသော အဓိ–ကုသိုလ်တရားတို့ကို (မိမိသန္တာန်၌) ထုံမွမ်းခြင်းကိုပင် "ကျင့်ခြင်း"ဟု ဆိုလိုသည်၊ "ဘာဝေတိ ဗဟုလီကရောတိ" အရ ထိုသိက္ခာ ၃ ပါးကို မိမိသန္တာန်၌ တိုးပွားစေခြင်း, အကြိမ်များစွာ ဖြစ်အောင်ပြုခြင်းကို "အာသေဝတိ" အရအာသေဝနဟု ဆိုရသည်၊ ["ဧဝမေတ္ထ"ဟု ယခုစာအုပ်များ၌ တွေ့ရ၏၊ "ဧဝမ္မေတ္ထ"ဟု ရှိသင့်သည်၊ ရှေ့နည်းသာမက ဤနည်းအတိုင်းလည်း အနက်မှတ်ပါ– ဟူလို။]

ဣတောပဋ္ဌာယ။ ။ရှေ့ဘာဝနာ နည်း၌လည်း "ပဓာနာတိ"ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဉာဏ်ပါရမည်သာ၊ သို့သော် ထိုဉာဏ်က (အသာသစသည်ကို သိရုံမျှ ဖြစ်၍) မခဲယဉ်း၊ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ စသည်ဖြင့် လာသော ဘာဝနာနည်း၌ကား အသာသ စသည်တို့၏ အစ အလယ် အဆုံးကို သိရမည်ဖြစ်၍ ခဲယဉ်း၏၊ ထို့ကြောင့် "ဣတောပဋ္ဌာယ" စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်၊ အာဒိဖြင့် တတိယနည်း၌လာမည့် ကာယသင်္ခါရ ပဋိပဿမ္ဘန, စတုတ္ထနည်း၌ လာမည့် ပီတိပဋိသံဝေဒနတို့ကိုယူ။

ဒုတိယနည်းမှစ၍ ဉာဏ်ကိုဖြစ်စေခြင်း စသည်တို့၌ အားထုတ်မှု၏ ပြုထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) တတ္ထ–ထိုရှေ့နည်း၌၊ အသဿသာမိ၊ ပေ၊ ပဏာနာတိစ္ဆေဝ–ပဏာနာတိဟူ၍သာ၊ ဝတ္တမာနကာလဝသေန–ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ [သသဓာတ်နောက်က မိဝိဘတ်၏ ဟောနက်ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို ရည်ရွယ်၍ဆိုသည်၊] ပါဏိ–ပါဏိတော်ကို၊ ဝတ္တာ–ဟောတော်မူ၍၊ ဣတော–ဤဒုတိယနည်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ, ကတ္တာဗ္ဗသ–ပြုထိုက်သော၊ ဉာဏုပ္ပာဒနာဒိနော–ဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်းအစရှိသော၊ အာကာရဿ–ကို၊ ဒဿနတ္ထံ–ငှာ၊ သဗ္ဗကာ
ယပ္ပဋိသံဝေဒီ အသဿသိဿာမိတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ အနာဂတ
ဝစနဝသေန–အနာဂတ်ဝိဘတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပါဏိ–ကို၊ အာရောပိတာ–
တင်တော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ပဿမ္ဘယံ၊ ပေ၊ သိက္ခာတိတိ–ကား၊ သြဠာရိကံ–ကြမ်းသော၊ ကာယသင်္ခါရံ–ကရဇကာယသည် ပြုစီရင်အပ်သော ထွက်သက် ဝင်သက်ကို၊ ပဿမ္ဘေန္တော

ကာယသင်္ခါရံ။ ။အဿာသပဿာသကို "ကာယသင်္ခါရ"ဟု ခေါ်၏၊ သောဟိ စိတ္တသမုဋ္ဌာနောပိ သမာနော–တွက်သက်ဝင်သက်သည် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရသော်လည်း ကာယပဋိဗဒ္ဓဝုတ္တိတာယ တေန သင်္ခရိယတိတိ ကာယသင်္ခါရောတိ ဝုစ္စတိ=ခန္ဓာကိုယ်ဟူသော ကရဇကာယနှင့် စပ်၍ ဖြစ်သောကြောင့် (ကရုဇကာယရှိမှ ထွက်သက်ဝင်သက် ဖြစ်နိုင်သောကြောင့်) ထိုကာယသည် ပြုစီမံအပ်သည့်အတွက် "ကာယသင်္ခါရ"ဟု ခေါ်ရသည်၊ "သင်္ခရိယတေတိ သင်္ခါရော၊ ကာယေန+သင်္ခါရော ကာယသင်္ခါရော"ဟု ပြု။ ["ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရ"ဟုလာသော "ကာယသင်္ခါရ"၏ အရဏ်ကား စေတနာကို ကောက်ယူရ၏၊ ထိုကို ဤနေရာ၌ မလို။]

ပဿမ္ဘေန္တော၊ ပေ၊ ဂူပသမေန္တော။ ။နောက်နောက်ပုဒ်သည် ရှေးရှေးပုဒ်၏ အနက်ဖွင့်၊ ပပုဗ္ဗ သမ္ဘ ဓာတ်သည် ပဋိပဿမ္ဘနအနက်ဟောတည်း၊ ထိုပဋိပဿမ္ဘနဟူသည်လည်း (ပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန် ဟူရာ၌ကဲ့သို့) ချုပ်စေခြင်းတည်း၊ ထို ချုပ်စေခြင်းဟူသည်လည်း တစ်ခါတည်း ပျောက် သွားစေခြင်းမဟုတ်, သိမ်မွေ့သောအားဖြင့် ငြိမ်သက်စေခြင်းတည်း ဟု ဖွင့်သည်၊ ထို့ကြောင့် "ဂူပသမေန္တော"သာ လိုရင်းအနက်ဟု မှတ်။

ဋီကာ။ ။ပစ္ဆိမံ ပစ္ဆိမံ ပဒံ ပုရိမဿ ပုရိမဿ အတ္ထဝစနံ၊ တသ္မာ ပဿမ္ဘနံနာမ ဂူပသမနံ၊ တဿ–ထိုငြိမ်းအေးခြင်းကိုလည်း၊ တထာပယောဂေ အသတိ–ထို ဘာဝနာအားထုတ်မှု ပယောဂမရှိလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟဿ သြဠာရိကဿ ကာယသင်္ခါရဿ–ဖြစ်ထိုက်သော ကြမ်းသော ထွက်သက် ဝင်သက်ကို၊ ပယောဂသမ္ဘဝတော–ဘာဝနာအားထုတ်မှု ပယောဂ သမ္ဘဝတ္တိကြောင့်၊ အနုပ္ပာဒနံတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ [နဂိုရ်က ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖြစ်သော ထွက်သက် ဝင်သက်များ မဖြစ်တော့ဘဲ ငြိမ်သက်သော ထွက်သက် ဝင်သက်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို "ပဿမ္ဘန" ဟု ဆိုလိုသည်။]

ပဋိပဿမ္ဘေန္တော–ငြိမ်းစေလျက်၊ နိရောဓေန္တော–ချုပ်စေလျက်၊ ဝူပသမေန္တော–အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်စေလျက်၊ အဿသိဿာမိ–ရှိုက်အံ့၊ ပဿသိဿာမိ–ရှူအံ့၊ ဣတိ–သို့၊ သိက္ခတိ–၏၊ ဝါ–၃ ပါးသော သိက္ခာကို ကျင့်၏၊ တတြ–ထိုဩဝါဒရိုက် ကာယသင်္ခါရ် ပဿမ္ဘေန္တော အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ဧဝं–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ သြဒ္ဓာရိက သုခုမတာစ–ကြမ်းကုန်သည်၏ အဖြစ် သိမ်မွေ့ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်၊ ပဿဒ္ဓိစ–ငြိမ်းအေးပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဣမဿဘိက္ခုနော–၏၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ အပ္ပရိဂ္ဂ ဟိတကာလေ–ကိုယ်စိတ်တို့ကို မသိမ်းဆည်းအပ်သေးရာအခါ၌၊ ကာယောစ–ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တဥ္စ–စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ သဒရထာ–ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်၊ သြဒ္ဓာရိကာ–ကြမ်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကာယ စိတ္တာနံ–တို့၏၊ သြဒ္ဓာရိကတ္တေ–ကြမ်းကုန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အဝူပသန္တေ–မငြိမ်သက်လသော်၊ အဿာသ ပဿာသာပိ–ထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည်လည်း၊ သြဒ္ဓာရိကာ–ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ [နောက်လာမည့် သုခုမအဿာသကို ထောက်၍ "သြဒ္ဓာရိကာ" ဟု ဆိုသည်၊ ရှုရိုးရှုစဉ်ထက် ထူး၍မကြမ်းပါ၊] ဗလဝတရာ–သာ၍အားရှိထူထဲကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ ပဝတ္တန္တိ၊ နာသိကာ–နှာခေါင်းသည်၊ နပ္ပဟောတိ–မလောက်၊ ဝါ–မဆုံ၊ မုခေန–ပါးစပ်ဖြင့်၊ အဿသန္တောပိ–ရှိုက်လျက် လည်းကောင်း၊ ပဿသန္တောပိ–ရှူလျက် လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌတိ–တည်ရ၏၊ ပန–အနွယကား၊ ယဒါ, အဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ကာယောပိ–သည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တမ္ပိ–သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဂ္ဂဟိတာ–သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–နှ၏၊ တဒါ, တေ–ထိုထွက်သက် ဝင်သက်

အပရိဂ္ဂဟိတကာလေ။ ။ကမ္မဋ္ဌာနသ္မိ အနာရဒ္ဓကာလေ–အာနာပါကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားမထုတ်ရာကာလ၌၊ တတောဝေ–ထိုသို့ အားမထုတ်ခြင်းကြောင့်ပင်၊ ကာယစိတ္တာနံ ပိ အပရိဂ္ဂဟိတကာလေ–ခန္ဓာကိုယ်နှင့် စိတ်တို့ကိုလည်း ဘာဝနာဖြင့် မသိမ်းဆည်းအပ်ရာကာလ၌၊ မှန်၏၊ "နိသိဒတိ ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတ္မာ ဥဇုံကာယံ ပဏိဓာယ"ပါဠိဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်သောအခါ ခန္ဓာကိုယ်ကို သိမ်းဆည်းထားရကြောင်းပြ၏၊ "ပရိမုခံ သတိं ဥပဋ္ဌပေတ္မာ" ပါဠိဖြင့် စိတ်ကို သိမ်းဆည်းထားရကြောင်း ပြသည်။

ကာယောပိ လေ၊ သြဒ္ဓာရိကာ။ ။ကာယောတိ–ကရဇကာယော (ဤခန္ဓာကိုယ်ကို "ကရဇကာယ" ဟု ခေါ်သည်၊) သဒရထာတိ–သပရိဒ္ဒါဟာ၊ သာစ နေသံ သဒရထ တာ–ထိုကိုယ်စိတ်၏ ပူလောင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း၊ ဂရုဘာဝေနဝိယ–လေးလံသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ကဲ့သို့၊ သြဒ္ဓာရိကတာယ အဝိနာဘာဝိနီ–ကြမ်းတမ်းသည်၏, အဖြစ်နှင့် မကင်း။ ဣတိ အာဟ–သြဒ္ဓာရိကတာတိ၊ ဗလဝတရာတိ– သဗဟလာ, ထူလာ။

တို့သည်၊ သန္ဓာ–ငြိမ်သက်ကုန်သည်၊ ဝူပသန္ဓာ–အထူးသဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တေသု–ထိုထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည်၊ ဝူပသန္တေ သု–ငြိမ်သက်ကုန်လသော်၊ အဿာသပဿာသာ–တို့သည်၊ သုခုမာ–ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ ပဝတ္တန္တိ၊ အတ္ထိနု ခေါ–ရှိကုန်လေသလော၊ နတ္ထိနုခေါ–မရှိကုန်လေသလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိစေတဗ္ဗာ ကာရပ္ပတ္တာ–စိစစ်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။

သေယ္ယထာပိ–ကား၊ ပုရိသဿ–၏၊ [အဿာသပဿာသာ၌စပ်၊] ဝါ–သည်၊ [ဋ္ဌိတသဒ္ဒ၌စပ်။] ဓာဝိတ္တာ–ပြေးပြီး၍လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတာ–မှ၊ သြရောဟိတ္တာ–ဆင်းပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ မဟာဘာရံ–ကြီးစွာသော ဝန်ထုပ်ကို၊ သီသတော–မှ၊ သြရောပေတ္တာဝါ–ချပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ဋ္ဌိတသ–တည်နေစဉ်၊ ဝါ–သော၊ (ပုရိသဿ–၏) သြဠာရိကာ–ကြမ်းကုန်သော၊ အဿာသ ပဿာသာ, ဟောန္တိ–နှ၏၊ နာသိကာ နပ္ပဟောတိ၊ မုခေန အဿသန္တောပိ ပဿသန္တောပိ တိဋ္ဌတိ၊ ပန–အနွယကား၊ ယဒါ, ဒေ (ဒေသော)–ဤယောကျ်ားသည်၊ တံ ပရိဿမံ–ထိုပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ–ပယ်ဖျောက်ပြီး၍၊ နတ္တာစ–ရေချိုးပြီး၍လည်းကောင်း၊ ပိဝိတ္တာစ–ရေသောက်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ အလ္လသာဋကံ–စိုစွတ်သောအဝတ်ကို၊ ဟဒယေ–ရင်ဘတ်ပေါ်၌၊ ကတ္တာ–ပြု၍၊ ဝါ–ထား၍၊ သီတာယ–အေးမြသော၊ ဆာယာယ–၌၊ နိပန္နော–လျောင်းနေသည်၊ ဟောတိ၊ အထ–၌၊ အဿ–ထိုယောကျ်ား၏၊ တေ အဿာသပဿာသာ–နဂိုရ်ကကြမ်းသော ထိုထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ သုခုမာ–သိမ်မွေ့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ အတ္ထိနုခေါ–ရှိကုန်လေသလော၊ နတ္ထိနုခေါ–မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ ဝိစေတဗ္ဗာကာရပ္ပတ္တာ, ဟောန္တိ (သေယ္ယထာပိ)၊ ဧဝမေဝ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုနော ပုဗ္ဗေ၊ ပေ၊ ဝိစေတဗ္ဗာကာရပ္ပတ္တာဟောန္တိ၊ တံ–ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ကိသ ဟေတု–အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ)၊ အသ (ဘိက္ခုနော) ပုဗ္ဗေ အပရိဂ္ဂဟိတကာလေ (အဟံ) သြဠာရိကောဠာရိကေ–

သန္ဓာဟောန္တိ။ ။စိတ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို သိမ်းဆည်းထားသောကြောင့် အပြင်အာရုံသို့ မပျံ့လွင့်ရကား ငြိမ်သက်နေ၏၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်များသည် ကာလဟုတာ မုဒုတာ ကမ္မညတာအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ငြိမ်သက်ကြ၏၊ စိတ္တဇရုပ် ငြိမ်သက်သည်နှင့်လျော်အောင် ကြွင်းသော တိဇရုပ်များလည်း ငြိမ်သက်ရကား ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးပင် ငြိမ်သက်၍ နေလေသည်၊ ထိုကာယ၌မှီရသော အဿာသ ပဿာသတို့လည်း ငြိမ်သက်ကုန်ရကား အစဉ်အတိုင်း သိမ်မွေ့, အလွန်သိမ်မွေ့, အလွန်အလွန် သိမ်မွေ့ကြလေသည်။

ကြမ်းကုန်ကြမ်းကုန်သော၊ ကာယသခ်ါရေ–တို့ကို၊ ပဿမ္ဘေသာမိ–ငြိမ်းစေအံ့၊ ဣတိ, အာဘောဂသမန္နာဟာရမနသိကာရ ပစ္စဝေက္ခဏာ–အစစွာနှလုံးသွင်းခြင်း, ကောင်းစွာအထပ်ထပ်နှလုံးသွင်းခြင်း, စိတ်ဌာထားခြင်း, ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းတို့သည်၊ နတ္ထိ–မရှိကုန်၊ ပန–အနွယကား၊ ပရိဂ္ဂဟိတကာလေ (အာဘောဂသမန္နာဟာရမနသိကာရပစ္စဝေက္ခဏာ) အတ္ထိ–နှ၏၊ တထာ (တသ္မာ)–ကြောင့်၊ (ဣမသ္မိ ဘိက္ခုနော၊ပေ၊ ဝိစေတဗ္ဗာကာရပ္ပတ္တာ ဟောန္တိ၊)

[နိဂုံးကို ပြလိုရှိ "တေနသ" စသည်မိန့်၊] တေန–ကြောင့်၊ အသ (ဘိက္ခုနော)–၏၊ အပရိဂ္ဂဟိတကာလတော–ထက်၊ ပရိဂ္ဂဟိတကာလေ–၌၊ ကာယသခ်ါရော–သည်၊ သုခုမော–သိမ်မွေ့သည်၊ ဟောတိ၊ [သာဓကကိုပြလိုရှိ "တေနာဟု" စသည်မိန့်၊] တေန ပေါရာဏာ, သာရဒ္ဒေ၊ ပေ၊ သမ္ဘဝတ္တာတိတိ–ဟူ၍၊ အာဟု–နှပြီ၊ [ကာယေ–ကရဇကာယသည် လည်းကောင်း၊ စိတ္တေစ–စိတ် သည်လည်းကောင်း၊ သာရဒ္ဒေ–ကိလေသာအပူနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၊ (သတိ)၊ အဓိမတ္တံ (အဓိမတ္တော)–လွန်ကဲသော၊ (ကာယသခ်ါရော–သည်၊) ပဝတ္တတိ–ဖြစ်၏၊ (တစ်နည်း) (ကာယသခ်ါရော–သည်၊) အဓိမတ္တံ–လွန်လွန်ကဲကဲ၊ ပဝတ္တတိ၊ ကာယမှိ–သည်လည်းကောင်း၊ (စိတ္တေစ–သည်လည်းကောင်း၊) အသာ ရဒ္ဒမှိ–ကိလေသာအပူနှင့်တကွ မဖြစ်လသော်၊ သုခုမံ (သုခုမော)–သိမ်မွေ့ သော၊ (ကာယသခ်ါရော–သည်၊)သမ္ဘဝတ္တာတိ–ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ဖြစ်၏၊ (တစ်နည်း) ကာယသခ်ါရော, သုခုမံ–သိမ်မွေ့စွာ၊ သမ္ဘဝတ္တာတိ။]

အာဘောဂ၊ ပေ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ။ ။ကာယသခ်ါရကို ငြိမ်းစေမည်–ဟု ပဌမ ဆင်ခြင်မှုသည် အာဘောဂ၊ ကောင်းစွာအဖန်ဖန် စိတ်ကိုဆောင်မှု (အထပ်ထပ်ဆင်ခြင်မှု) သည် သမန္နာဟာရ၊ ထိုကဲ့သို့ ငြိမ်းစေမည်ဟူသော သဘောကိုပင် စိတ်ဌာထားမှု (နှလုံးသွင်းမှု) သည် မနသိကာရ၊ ငြိမ်းစေအံ့ဟု ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်မှုသည် ပစ္စဝေက္ခဏာမည်၏ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။

သာရဒ္ဒေ။ ။သံ+အာ ပုဗ္ဗ ရာဓာတ်သည် ဟိ'သာ (ညှဉ်းဆဲခြင်း) အနက်ကို ဟောဘ၏၊ မိမိကိန်းရာသတ္တဝါကို ညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် ပူလောင်ခြင်းကို "အာရဒ္ဓ" ဟု ခေါ်၏၊ ထို့ကြောင့် "သာရဒ္ဒေတိ–သဒရထေ, သပရိဒ္ဓာဟေ"ဟု ဖွင့်သည်။ ["အသာ ရဒ္ဒမှိကာယမှိ"၌လည်း စိတ္တေပုဒ်ကို ဆောင်ယူ၍အနက်ပေးပါ။]

အဓိမတ္တံ။ ။ဗလဝံသြဠာရိကံ၊ ကာယသခ်ါရောကိုင်ခဲ့၍ "အဓိမတ္တော"ဟု ဆိုသင့်သော်လည်း လိင်္ဂဝိပလ္လာသနည်းအားဖြင့် "အဓိမတ္တံ"ဟု နပုလ္လိင်ဆိုသည်၊ တစ်နည်း–အဓိမတ္တံကို ပဝတ္တတိ၏ ကြိယာဝိသေသနဟုကြ၊ [ကြိယာဝိသေသနမှန်လျှင် နပုလ္လိင် ဒုတိယန္တာသာ မျှား၏။] သုခုမံလည်း ဤသို့ ၂ နည်းရနိုင်သည်။

ပရိဂ္ဂဟေပိ-ကာယစိတ္တာတို့ကို သိမ်းဆည်းအပ်ရာ အခါ၌လည်း (ကာယသခ်ါရော) သြဠာရိကော-ကြမ်းသေး၏၊ ["ကာယသခ်ါရော"ကိုနောက်နောက် ဝါကျများ၌လည်း ထည့်ပေးပါ။] ပဌမဈာနုပစာရေ-ပဌမစျာန်၏ ဥပစာရခဏာ၌၊ သုခုမော-သိမ်မွေ့၏၊ တသ္မိမ္မိ-ထို ပဌမစျာန်၏ ဥပစာရ ခဏာ၌လည်း၊ သြဠာရိကော-၏၊ ပဌမဈာနေ-ပဌမစျာန်၌၊ သုခုမော-၏၊ ပဌမဈာနေစ-၌လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာနုပစာရေစ-၌လည်းကောင်း၊ သြဠာရိကော-၏၊ ဒုတိယဈာနေ-၌၊ သုခုမော-၏၊ ဒုတိယဈာနေ-၌လည်းကောင်း၊ တတိယဈာနုပစာရေစ-၌လည်းကောင်း၊ သြဠာရိကော၊ တတိယဈာနေ-၌၊ သုခုမော၊ တတိယဈာနေစ-၌လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာနုပစာရေစ-၌လည်းကောင်း၊ သြဠာရိကော၊ စတုတ္ထဈာနေ-၌၊ အတိသုခုမော-အလွန်သိမ်မွေ့၏၊ ဝါ-သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကိုလွန်သွား၏၊ အပ္ပဝတ္တိမေဝ-မဖြစ်ခြင်းသို့သာ၊ ပါပုဏာတိ-

---

ပရိဂ္ဂဟေပိ သြဠာရိကော။ ။ရှေ့၌ "အပရိဂ္ဂဟိတကာလဝယ် ရှိက်သက်ရှုသက်တို့ သြဠာရိကဖြစ်၍, ပရိဂ္ဂဟိတကာလဝယ် သုခမဖြစ်ကြ၏"ဟု ဆိုခဲ့၏၊ ဤ၌ "ပရိဂ္ဂဟေပိ သြဠာရိကော"ဟု ဆိုပြန်သောကြောင့် "သြဠာရိက-သုခုမ" အမည်သည် အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍ ရအပ်သော အမည်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏၊ ထို့ကြောင့် "သြဠာရိက"ဟု ဆိုရာ၌ "အထူးကြမ်းတမ်းသည်"ဟု မမှတ်ရ၊ နောက်နောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ရာအခါ ကို ထောက်ဆ၍ ရှေးရှေးအားမထုတ်မီကလည်းကောင်း, အားထုတ်စဉ်လည်းကောင်း, "သြဠာရိကဟု ဆိုသည်"ဟု မှတ်ရမည်၊ ထို့ကြောင့်ပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်စဉ် အရှု အရှိုက်ကို နဂိုရှုမြဲ ရှိုက်မြဲအတိုင်းသာ ဖြစ်စေရမည်၊ "တမင်တကာ ကြမ်းတမ်းလာအောင် ပြုပြင်၍မရှု မရှိုက်ရ"ဟု မှတ်။

မှတ်ချက်။ ။ရှေးပါဠိတော်နိဿယတို့၌ "သြဠာရိကံ-အရှုအရှိုက်ပြင်းသဖြင့် ရုန့်ရင်းသော"ဟု အနက်ပေးကြ၏၊ ထိုအနက်ပေးပုံသည် သဒ္ဓေါစေဝ အဖွင့်၌ "အားထုတ်စအခါမှစ၍ သိမ်မွေ့၏"ဟူသော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်၏၊ ထို့ကြောင့် "ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်စဉ် တမင်လာပြင်းအောင် ရှုရှိုက်ရမည်"ဟု မမှတ်ရ။

ပဌမ၊ ပေ၊ ပစာရေစ။ ။ပဌမစျာန်အခိုက်၌ စျာန်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိစိတ်ထက် ဒုတိယစျာနဝိထိသို့ မရောက်မီ ရှေ့ဥပစာရခဏာ၌ ကာမာဝစရသမာဓိ စိတ်သည် ပို၍ မထက်သေး၊ ကိလေသာနိဝရဏတို့မှ ဝေးကွာပုံချင်း တူနေသေး၏၊ သို့အတွက် ထိုစိတ် ၂ မျိုးကြောင့်ဖြစ်သော ထွက်သက်ဝင်သက်ကို သြဠာရိကချင်း ထပ်တူဆိုထားသည်၊ နောက် စျာန်နှင့် ဥပစာရတို့၌လည်း နည်းတူ။

အတိသုခုမော။ ။အညတ္ထ လဇ္ဇမာနော ကာယသခ်ါရော-ရှေ့စျာန်၌လည်းကောင်း, ရှေ့စျာန်၏ဥပစာတို့၌လည်းကောင်း ရအပ်သော ကာယသခ်ါရသည်စတုတ္ထဈာနေ-၌၊ အတိက္ကန္တ သုခုမော-သုခုမအဖြစ်ကိုပင် လွန်သွား၏၊ [အတိကို "အတိက္ကန္တ" ဟု ဖွင့်၏၊ သုခုမအဖြစ်ပင် မရှိတော့-ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် "အပ္ပဝတ္တိမေဝ ပါပုဏာတိ" ဟု မိန့်သည်။]

ရောက်တော့၏၊ ဣဒံ–ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ တာဝ–မဇ္ဈိမဘာဏကထေရ်တို့၏ ဝါဒမှ ရှေးဦးစွာ၊ ဒီဃ ဘာဏက သံယုတ္တဘာဏကာနံ–ဒီဃနိကာယ်ကို ရွတ်အံ့ကုန်သော ထေရ်, သံယုတ္တနိကာယ်ကို ရွတ်အံ့ကုန်သော ထေရ်တို့၏၊ မတံ–အလိုတည်း၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဇ္ဈိမဘာဏကာ–မဇ္ဈိမနိကာယ်ကို ရွတ်အံ့ကုန်သော ထေရ်တို့သည်၊ ဝါ–မဇ္ဈိမနိကာယ်ဆောင် ထေရ်တို့သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနေ–၌၊ သြဠာရိကော၊ ဒုတိယဇ္ဈာနုပစာရေ–၌၊ သုခုမော–၏၊ ဣတိဧဝံ–ဤသို့ အစရှိသဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌိမဟေဋ္ဌိ မဇ္ဈာနတော– အောက်အောက်စျာန်ထက်၊ ဥပရူပရိဇ္ဈာနုပစာရေပိ–အထက်အထက်စျာန်၏ ဥပစာရ ခဏာ၌လည်း၊ သုခုမတရံ–သာ၍ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကို၊ (ဘာဝပွဓာန)၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ ပန–ဆက်၊ သဗ္ဗေသံယေဝ–အလုံးစုံသော ထေရ်တို့၏ပင်၊ (ဒီဃ, သံယုတ္တ, မဇ္ဈိမဘာဏက ထေရ်တို့၏ ပင်၊) မတေန–အလိုအားဖြင့်၊ အပရိဂ္ဂဟိတကာလေ–၌၊ ပဝတ္တကာယ သခ်ါရော–ဖြစ်သောကာယသခ်ါရသည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတကာလေ–၌၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ–ငြိမ်း၏၊ ပရိဂ္ဂဟိတကာလေ–၌၊ ပဝတ္တကာယသခ်ါရော–သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနုပစာရေ–၌၊

မဇ္ဈိမ၊ ပေ၊ ဣစ္ဆန္တိ။ ။မဇ္ဈိမနိကာယ်ဆောင်ထေရ်တို့သည် "ပဌမစျာန်အခိုက်၌ အသာသ ပဿာသတို့ သြဠာရိကဖြစ်၍ ဒုတိယစျာန်၏ ဥပစာအခိုက်၌ သုခုမဖြစ်၏"ဟု ဆိုရာ၌ သမာပတ်ရစ်ပါးလုံး ရပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး ဆက်၍ဆက်၍ ဝင်စားရာကာလကိုလည်းကောင်း, တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် သမာပတ်ရစ်ပါးကို ဆက်၍ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ဆိုကြသည်၊ ထိုသို့ ဝင်စားရာဝယ် တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့် သိမ်မွေ့သွားရကား ရှေ့စျာန်ခဏထက် နောက်စျာန်၏ ဥပစာခဏာ၌ သာ၍ သိမ်မွေ့၏။

တစ်နည်း။ ။"ဒုတိယစျာနုပစာရေ"ဟုရာ၌ ဒုတိယစျာန်ဧနှင့် တစ်ဆက်တည်း နေသော ပရိကမ်, ဥပစာ, အနုလုံဧတို့ကို ရည်ရွယ်၍ဆိုကြသည်၊ ထို ဥပစာအခိုက်၌ကား ဒုတိယစျာန်အခိုက်နှင့် သဘောတူပင်ဖြစ်၍ ပဌမစျာန်အခိုက်ထက်ပို၍ သိမ်မွေ့စရာရှိပေသည်၊ ဤနည်းအတိုင်းယူလျှင် ဒီဃ–သံယုတ္တဘာဏကတို့၏ ဝါဒနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်စရာမရှိ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း–ထိုဘာဏကထေရ်တို့က (ဧကာဝဇ္ဇန–မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်း တစ်ခုတည်းဖြင့်ပြီးသော) စျာနဝီထိမှာပါသော ဥပစာကို မရည်ရွယ်ကြ, စျာန်မရမီ ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော ဥပစာခဏကို ရည်ရွယ်ကြသောကြောင့်တည်း။ [ဋီကာ။]

သဒ်သုပစာ။ ။အပရိဂ္ဂဟိတကာလ၌ဖြစ်သော ကာယသခ်ါရသည် ထိုကာလ၌ပင် ချုပ်လေပြီ၊ ပရိဂ္ဂဟိတကာလ၌ ကာယသခ်ါရကား နောက်ထပ်ဖြစ်သော ကာယသခ်ါရတည်း၊ သို့သော် ဖြစ်စဉ်အားဖြင့် တူနေသောကြောင့် သဒ်သုပစာ (ဧကသန္တာနနည်း) အားဖြင့် "အပရိဂ္ဂဟိတကာလေ ပဝတ္တကာယသခ်ါရော ပရိဂ္ဂဟိတကာလေ ပဋိပဿမ္ဘတိ–အပရိဂ္ဂဟိတ ကာလ၌ဖြစ်သော ကာယသခ်ါရသည် ပရိဂ္ဂဟိတကာလ၌ ငြိမ်း၏"ဟု ဆိုထားသည်။ [အပရိဂ္ဂဟိတ၊ ပေ၊ ဣဒံ သဒ်သသန္တာနတာယ ဝုတ္တံ။]

ပေ၊ စတုတ္ထဈာနုပစာရေ–ဌ၊ ပဝတ္တကာယသခ်ိရော–သည်၊ စတုတ္ထဈာနေ–ဌ၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ–၏၊ အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ တာဝ–ဝိပဿနာမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဗ္ဗိဒ္ဓေ–သော၊) သမထေ–သမထ၌၊ နယော–သိကြောင်းနည်းတည်း။

ပန–ကား၊ ဝိပဿနာယံ–ဝိပဿနာနည်း၌၊ အပရိဂ္ဂဟေ–မဟာဘုတ်တို့ကို မသိမ်းဆည်းအပ်သေးရာအခါ၌၊ ပဝတ္တော–သော၊ ကာယသခ်ိရော–သည်၊ သြဠာရိ ကော–၏၊ မဟာဘူတပရိဂ္ဂဟေ–မဟာဘုတ်တို့ကို သိမ်းဆည်းအပ်ရာအခါ၌၊ သုခုမော–၏၊ [မဟာဘုတ်ကို စ၍သိမ်းဆည်းသော ပုဂ္ဂိုလ် အတွက်ဆိုသည်၊ ဥပါဒါရုပ်ကို စ၍သိမ်းဆည်းလျှင် "ဥပါဒါရူပ ပရိဂ္ဂဟေ သုခုမော" ဟု ဆိုရမည်၊] သောပိ–ထိုကာယ သခ်ိရသည်လည်း၊ သြဠာရိကော–၏၊ ဥပါ ဒါရူပ ပရိဂ္ဂဟေ–၌ သုခုမော–၏၊ သောပိ–ထိုကာယသခ်ိရသည်လည်း၊ သြဠာရိကော–၏၊ သကလရူပ ပရိဂ္ဂဟေ–အလုံးစုံသော မဟာဘုတ်ရုပ်ဥပါဒါရုပ်တို့ကို သိမ်းဆည်းအပ်ရာအခါ၌၊ သုခုမော၊ သောပိ–ထိုကာယသခ်ိရသည်လည်း၊ သြဠာရိကော–၏၊ အရူပ ပရိဂ္ဂဟေ–နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းအပ်ရာအခါ၌၊ သုခုမော၊ သောပိ (ကာယသခ်ိရော) သြဠာရိကော၊ ရူပါရူပ ပရိဂ္ဂဟေ–ရုပ်နာမ်တို့ကို သိမ်းဆည်းအပ်ရာအခါ၌၊ သုခုမော၊ သောပိ (ကာယသခ်ိရော) သြဠာရိကော၊ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟေ–ရုပ်နာမ်တို့၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းအပ်ရာအခါ၌၊ သုခုမော–သော (ကာသခ်ိရော) သြဠာရိကော၊ သပ္ပစ္စယနာမရူပ ပရိဂ္ဂဟေ–အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော နာမ် ရုပ်တို့ကို သိမ်းဆည်းအပ်ရာ အရာ၌၊ သုခုမော–သောပိ (ကာယသခ်ိရော) သြဠာရိကော၊ လက္ခဏာရမဏိကဝိပဿနာယ–အနိစ္စတာ စသော လက္ခဏာလျှင် အာရုံရှိသော ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်ရာအခါ၌၊ သုခုမော၊ သောပိ (ကာယခ်ိရော) ဒုဗ္ဗလ ဝိပဿနာယ–အားနည်းသော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ရာအခါ၌၊သြဠာရိကော၊ ဗလဝ ဝိပဿနာယ–အားရှိသော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ရာ အခါ၌၊ သုခုမော၊ တတ္ထ–ထိုဝိပဿနာနည်း၌၊ ပုဗ္ဗေ–ရှေးသမထနည်း၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–ဆိုအပ်ပြီးသော

လက္ခဏာရမဏိကာယ။ ။ကလာပသမ္မသနနည်း အားဖြင့် တေဘူမတသခ်ိရ အပေါင်းကို အနိစ္စစသည်ဖြင့် အာရုံပြုသော ဝိပဿနာကို "လက္ခဏာရမဏိကာ" ဟု ဆိုသည်၊ [လက္ခဏာရမဏိကာတိ ကလာပသမ္မသနံအာဟ။]နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာမှစ၍ ဗလဝ ဝိပဿနာ ဖြစ်၏၊ ထိုမရောက်မီ သမ္မသန, ဥဒယ္ဗယ, ဘင်္ဂ, ဘယ, အာဒီနဝါ နုပဿနာကို ဒုဗ္ဗလဝိပဿနာ–ဟု ဆိုသည်၊ [နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာတော ပဋ္ဌာယ ဗလဝဝိပဿနာ၊ တတော သြရံ ဒုဗ္ဗလဝိပဿနာ။]

နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပုရိမသ ပုရိမသ–ရှေးရှေးဌာ်ဖြစ်သော ကာယ သခ်ါရ၏၊ ပစ္ဆိမေန ပစ္ဆိမေန–နောက်နောက်ဖြစ်သော သိမ်းဆည်းမှုကြောင့်၊ ပဿဒ္ဓိ–ငြိမ်းအေးခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ [“တတြော၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ” ဟူသော မူလစကားကို နိဂုံးအုပ်လိုက်၍ ဧဝမေတ္ထစသည်မိန့်။] ဧဝံ–ဤသို့၊ ဝါ–ဤဆိုအပ်သော နည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ–ဤသြဠာရိကံ ကာယသခ်ါရံ အစရှိသော စကားရပ်ဌာ်၊ သြဠာရိက သုခုမတာစ, ပဿဒ္ဓိစ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ပန–ဆက်–၊ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ–ဌာ်၊ အသ–ထိုသြဠာရိကံ ကာယသခ်ါရံ အစရှိသော စကားရပ်၏၊ စောဒနာ သောဓနာဟိ–စောဒနာသောဓနာတို့နှင့်၊ ဝါ–အမေးအဖြေတို့နှင့်၊ သဒ္ဒီ–ကွ၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ အတ္ထော–ကို၊ (ဓမ္မသေနာပတိနာ)၊ ဝုတ္တော–ပြီ၊ (ကိံ)၊ [“ကထံပဿမ္ဘယံမှ သတိ ပဋ္ဌာန ဘာဝနာတိ” တိုင်အောင် စကားရပ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်တည်း။] ကထံ–အဘယ်အပြားအားဖြင့်၊ ဝါ–အဘယ်နည်းဖြင့်၊ ကာယသခ်ါရံ–ကို၊ ပဿမ္ဘယံ–ငြိမ်းစေလျက်၊ အသသိသာမိ–အုံ့၊ ပေ၊ ပဿသိသာမိ–အုံ့၊ ဣတိ,သိက္ခတိ–နည်း၊ ကာယ သခ်ါရာ–တို့သည်၊ ကတမေ–တို့နည်း၊ ဒီဃံ အသာ သာ–ဒီဃံဟုဟောတော်မူအပ်သော ထွက်သက်ဟူကုန်သော၊ (တစ်နည်း)၊ ဒီဃံ–ရှည်စွာ၊ အသာသာ–ရှိုက်ခြင်းဟူကုန်သော၊ ကာယိကာ–ရူပကာယဌာ် ဖြစ်ကုန်သော၊ [ရူပကာယေ+ဘဝါ၊] ဧတေဓမ္မာ–ဤတရားတို့သည်၊ ကာယပဋိ ဗဒ္ဓါ–ကိုယ်ဌာ်စပ်ကုန်သည်၊ [ကာယသန္ဿိသိတာ၊] (ဟုတ္တာ–၍၊ ဝါ–ကြောင့်၊) ကာယသခ်ါရာ–တို့တည်း၊ [ဤစကားဖြင့် ကာယသခ်ါရ၏ သရုပ်ကိုပြ၏၊] တေကာယသခ်ါရေ–တို့ကို၊ ပဿမ္ဘေန္တော–စေလျက်၊ နိရောစေန္တော–လျက်၊ ဝူပသ မေဓေန္တာ–အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်စေလျက်၊ သိက္ခတိ–၏၊ ဒီဃံပဿာသာ–ဒီဃံဟု ဟောတော်မူအပ်သော ဝင်သက်ဟူကုန်သော၊ (တစ်နည်း) ဒီဃံ–စွာ၊

ပုဗ္ဗေဝုတ္တနုပယေန ။ ။အပရိဂ္ဂဟိသကာလေတိ အာဒိနာ သမထနယေ ဝုတ္တနယေန၊–အပရိဂ္ဂဟေ ပဝတ္တော ကာယသခ်ါရော မဟာဘူတပရိဂ္ဂဟေ ပဋိပဿမ္ဘတိတိ အာဒိနာ ဝိပဿနာယေပိ ပဋိပဿဒ္ဓိ ယောဇေတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တံဟောတိ။

ကတမေကာယသခ်ါရာ ။ ။“ကထံ၊ ပေ၊ သိက္ခတိ” ဝါကျဖြင့် “အာဘယ်အပြားအားဖြင့်ကာယသခ်ါရ ငြိမ်းသနည်း၊ အာဘယ်နည်းဖြင့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ခြင်းဖြစ်သနည်း”ဟု ပုစ္ဆာထုတ်ပြီးလျှင် ကာယသခ်ါရတို့ကို သရုပ်သကောင်အားဖြင့်လည်းကောင်း, သြဠာရိကသုခုမအားဖြင့်လည်းကောင်း ဂုပသမာအားဖြင့်လည်းကောင်း (ဣတိကိရစသော) အမေးအဖြေအားဖြင့် လည်းကောင်း ပြခြင်းငှာ “ကတမေကာယသခ်ါရာ” စသည်ကိုမိန့်သည်။

ပဿာသာ–ရှုခြင်းဟူကုန်သော၊ ကာယိကာ–နှ်သော၊ ဧတေဓမ္မာ–တို့သည်၊ [ကာယပဋိဗဒ္ဓါ၊ ပေ၊ သိက္ခတိ–တို့ကိုဖော်၍ ပေးပါ။] ရဿံ အဿသာ–ရဿံ ဟု ဟောတော်မူအပ်သော ထွက်သက်ဟူကုန်သော၊ (တစ်နည်း) ရဿံ–တို စွာ၊ အဿသာ–ရှိုက်ခြင်းဟူကုန်သော၊ ပေ၊ ရဿံပဿာသာ–နှ်သော၊ (တစ်နည်း) ရဿံ–စွာ၊ပဿာသာ–နှ်သော၊ ပေ၊ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ အဿာသာ–အလုံး စုံသော ထွက်သက်အပေါင်း၏ အစ အလယ် အဆုံးကို အသီးသီး ကောင်းစွာ သိလေ့ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ထွက်သက် ဟူကုန်သော၊ ပေ၊ သဗ္ဗကာယပ ဋိသံ ဝေဒီပဿာသာ–အလုံးစုံသော ဝင်သက် အပေါင်း၏ အစ အလယ် အဆုံးကို အသီးသီး ကောင်းစွာသိလေ့ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝင်သက်ဟူ ကုန်သော၊ ကာယိကာ–ကုန်သော၊ ပေ၊ ဂူပသမေန္တော–လျက်၊ သိက္ခတိ။

ယထာရူပေဟိ–အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ကာယသခ်ါရေဟိ–ကြမ်းသော ကာယသခ်ါရတို့ဖြင့်၊ [သြဠာရိကေဟိ ကာယသခ်ါရေဟိ။] ကာယဿ–ကရဇကာယ၏၊ ယာအာနုမနာ–အကြင်ရှေးရှည်ကွတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝါ–အကြင် ရှေ့သို့ညွှတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ယာ) ဝိန မနာ–အကြင်အသီးသီး ဘေးသို့ညွှတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ယာ) သန္ဓမနာ–အကြင်ပတ်ပတ်လည် ညွှတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ–အကြင်ကောင်းစွာ ညွှတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာပဏာမနာ–အကြင်နောက်သို့ ညွှတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ (ယာ) ဣဇ္ဇနာ–အကြင်ရှေ့သို့ လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊

ပဿမ္ဘေန္တော။ ။သြဠာရိကောဠာရိကဿ ပဿမ္ဘေန္တော၊ သေသပဒဒွယံ (နိရောဓေန္တော ဂူပသမေန္တော ၂–ပါး) တဿေव ဝေဝစနံ၊ သြဠာရိကဿ ဟိ ကာယသခ်ါရဿ အဂူပသန္တသဘာဝံ (ငြိမ်သက်ခြင်း သဘောမပြုရှိသော သြဠာရိက ကာယသခ်ါရကို) သန္ဓိသိဒါပေန္တော (ငြိမ်သက်စွာတည်နေစေသော ယောဂီကို) ပဿမ္ဘေန္တောတိ ဝုစ္စတိ၊ အနုဟာဒနိရောဓံ ပါပေန္တော (ထိုသြဠာရိက ကာယသခ်ါရကို နောက်တစ်ဖန် မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်စေသူကို) နိရောဓေန္တောတိ၊ သုဋ္ဌုသန္တသဘာဝံ နယန္တော (ကို) ဂူပသမေန္တောတိ (ဝုစ္စတိ)။

အာနမနာစသည်။ ။အာနမနာတိ–အဘိမုခေန ကာယဿ နမနာ၊ ဝိနမနာတိ–ဝိသုံဝိသုံ ပဿတောနမနာ၊ သန္ဓမနာတိ–သမန္တတော သုဋ္ဌုဝါ နမနာ၊ ပဏာမနာတိ–ပစ္ဆတော နမနာ၊ ဣဇ္ဇနာဒီနိ အာနမနာဒီနံ ဝေဝစနာနိ၊ အဓိမတ္တာနိဝါ အဘိမုခ စလနာဒီနိ အာနမနာဒယော၊ မန္ဒာနိ ဣဇ္ဇနာဒယော၊ [ပဌမနည်းအလို အာနမနာစသည်နှင့် ဣဇ္ဇနာ စသည်တို့သည် အနက်တူ၏၊ ဒုတိယနည်းအလို အာနမနစသည်က နေရာမရွှေ့အောင် လွန်ကဲသော လှုပ်ရှားခြင်း စသည်ဖြစ်၍, ဣဇ္ဇန စသည်က နေရာမရွှေ့ဘဲ သိမ်မွေ့သော လှုပ်ရှားခြင်း စသည်အားဖြင့် ထူးခြားစ၏။]

(ယာ) ဖန္ဒနာ–အကြင်ဘေးသို့ လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ယာ) စလနာ–အကြင်ပတ်ပတ်လည် လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ယာ) ကမ္ပနာ–အကြင်နောက်သို့ လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ (တထာရူပံ–သော၊ တေသံ အာနုမနာဒီနံ–ထို အာနုမန အစရှိသည်တို့၏၊ ကာရဏာဘူတံ–အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊) ကာယသခ်ါရံ–ကြမ်းသော ကာယသခ်ါရကို၊ ပဿမ္ဘယံ–ငြိမ်သက်စေလျက်၊ အဿသိဿာမိ–ရှိုက်အံ့၊ ဣတိ သိက္ခတိ၊ ကာယ သခ်ါရံ–ကို၊ ပဿမ္ဘယံ, ပဿာသိဿာမိ–ရှုအံ့၊ ဣတိ သိက္ခတိ၊ ယထာရူပေဟိ–နှ်သော၊ကာယသခ်ါရေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ကာယသ–၏၊ ယာနု အာနုမနာ– အကြင်ရှေ့သို့ မညွှတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ (ယာ) နု ဝိနုမနာ–အကြင် အနှီးသီး ဘေးသို့မညွှတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ (ယာ) နု သန္ဓမနာ–သည် လည်းကောင်၊ (ယာ) နု ပဏာမနာ–သည်လည်းကောင်း၊ (ယာ) အနိဇ္ဇနာ– အကြင်ရှေ့သို့ မလှုပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ (ယာ) အဖန္ဒနာ–သည်လည်း ကောင်း၊ (ယာ) အစလနာ–သည်လည်းကောင်း၊ (ယာ) အကမ္ပနာ–သည် လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ (တထာရူပံ–သော၊ တေသံ နာနုမနာဒီနံ–ထိုနအာနုမန အစရှိသည်တို့၏၊ ကာရဏာဘူတံ၊) သန္တံ, သုခုမံ, ကာယသခ်ါရံ–ကို၊ ပဿမ္ဘယံ–လျက်၊ ပေ၊ သိက္ခတိ။

ဣတိ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ကာယသခ်ါရံ–သန္တ သုခုမ ဖြစ်သော ကာယသခ်ါရကို၊ ပဿမ္ဘယံ–ငြိမ်သက်စေလျက်၊ အဿသိ သာမိ–အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ကိရ သိက္ခတိ–အကယ်၍ ကျင့်အံ့၊ ကာယသခ်ါရံ ပဿမ္ဘယံ,

---

ပဿမ္ဘယံ ကာယသခ်ါရံ။ ။တထာရူပံ အာနုမနာဒီနံ ကာရဏာဘူတံ သြဠာ ရိုက် ကာယသခ်ါရံ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေန္တော၊ [ယထာရူပေဟိ–ဟု ရှိခဲ့သောကြောင့် "တထာရူပံ"ဟု ထည့်သည်၊ ဧကဝုစ်ထားခြင်းမှာ ကာယသခ်ါရချင်း တူသောကြောင့် သာမညနိဒ္ဒေသနည်း အားဖြင့် ထားခြင်းတည်း။]

သန္တံ သုခုမံ။ ။ယထာရူပေဟိ ကာယသခ်ါရေဟိ ကာသ အပရိဖန္ဒန ဟေတူဟိ အာနုမနာဒယော နဟောန္တိ၊ တထာရူပံ ဒရထာဘာဝတော သန္တံ၊ အနောဠာရိကတာယ သုခုမံ၊ [ဤ၂၄်လည်း ဧကဝုစ်ထားခြင်းမှာ သာမညနိဒ္ဒေသနည်းတည်း၊ တစ်နည်း–ရှေးရှေး သိမ်မွေ့ပြီး ကာယသခ်ါရကို ငြိမ်းစေပြီးနောက် အဆုံးသတ်ငြိမ်းစေရမည့် ကာယသခ်ါရကို ရည်ရွယ်၍ "ကာယသခ်ါရံ" ဟု ဧကဝုစ်ထားသည်။

ဣတိ ကိရ၊ ပေ၊ ဧဝံသန္တေ။ ။ဣတိတိအာဒိ စောဒကဝုစနံ (ဝုဋ္ဌဟန္တိပိ–တိုင်အောင် စောဒကဏ်စကား)၊ ဣတိတိ ပကာရတ္ထေ နိပါတော၊ ကိရာတိ–အရှစိသံသူစနေ၊ ဧဝံ စေတိ အတ္ထော (ဤဖွင့်အပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့် အလွန်သိမ်မွေ့သော အသာသ ပဿာသကိုသော်မှ အကယ်၍ ငြိမ်းစေအံ့ ဟု အနက်မှတ်)၊ ဧဝံသန္တေ–ဧဝံသတိ၊ တယာ ဝုတ္တာကာရေ လဇ္ဇမာနေ–အသင် ဆိုအပ်တိုင်းသော အခြင်းအရာကို ရအပ်လျှင် (အလွန်သိမ်မွေ့သော အသာသကိုသော်မှ ငြိမ်းစေလျှင်။)

ပဿသိသောမိ–အုံ့၊ ဣတိ, ကိရ သိက္ခတိ–အုံ့၊ ဧဝံသန္တေ–ဤသို့ဖြစ်လသော်၊ ဝါတူပလဒ္ဓိယာစ–ထွက်သက် ဝင်သက် လေကိုရခြင်းကိုလည်း၊ [စသဒ္ဒါဖြင့် ထွက်သက်ဝင်သက် လေကို အာရုံပြုသော စိတ်ကို ဆည်းယူသည်၊] ပဘာဝနာ–အပြားအားဖြင့် ဖြစ်စေခြင်းသည်၊ နု ဟောတိ–မဖြစ်တော့သည် မဟုတ်လော၊ အသောသပဿာနဋ္ဌ–တို့ကိုလည်း၊ ပဘာဝနာ, နဟောတိ–လော၊ အနာပါနဿတိယာစ–အနာပါနလျှင် အာရုံရှိသော သတိကိုလည်း၊ ပေ၊ အနာပါန ဿတိသမာဓိဿစ–အာနာပါန ဿတိနှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကိုလည်း၊ ပဘာဝနာ, နဟောတိ–လော၊ တံ စ သမာပတ္တိ–ထို အာနာပါန ဿတိသမာဓိဟူသော စျာန်သမာပတ်ကိုလည်း၊ ["နံ" အနက်မရှိ၊] ပဏ္ဍိတာ–တို့သည်၊ နု သမာပဇ္ဇန္တိပိ–ဝင်လည်း မဝင်စားနိုင်ကုန်တော့သည် မဟုတ်လော၊ နု ဝုဋ္ဌဟန္တိပိ–ထို သမာပတ်မှ ထလည်း မထနိုင်ကုန်တော့သည် မဟုတ်ပါလော၊ (ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊) ဣတိ–ဤ ငါဆိုအပ်တိုင်းသော အပြားအားဖြင့်၊ ကာယသင်္ခါရံ–ကို၊ ပဿမ္ဘယံ–လျက်၊ အသောသိသောမိ၊ ပေ၊ ပဿသိသောမိ–အုံ့၊ ဣတိ, ကိရသိက္ခတိ–အုံ့၊ ဧဝံ သန္တေ ဝါတူပ လဒ္ဓိယာစ ပဘာဝနာ, ဟော၊ တိ–ဖြစ်နိုင်၏၊ အသောသ ပဿာသာနဋ္ဌ–တို့ကိုလည်း၊ ပေ၊ တံစသမာပတ္တိ–

ဝါတူပလဒ္ဓိယာစ။ ။ဝါတသ ဥပလဒ္ဓိယာ၊ စသဒ္ဒေါ သမုစ္စယတ္ထော၊ "ထို အသောသ ပဿာသတို့ကို ငြိမ်းစေလို့ရှိလျှင် အသောသ ပဿာသကို အာရုံပြုသောစိတ်ကိုလည်း မဖြစ်စေနိုင်"ဟု ဆည်းခြင်းအနက်ရှိ၏။

အသောသ ပဿာသာနဋ္ဌ စသည်။ ။သြဠာရိက အသောသ စသည်ကို ငြိမ်းစေပြီးနောက် သုခုမအသောသ စသည်ကို ငြိမ်းစေလို့ရှိလျှင် အသောသစသည်ကို ဖြစ်စေခြင်းလည်း မဖြစ်နိုင်တော့၊ သို့ဖြစ်လျှင် အာနာပါနကို အာရုံပြုသော သတိကိုလည်း မဖြစ်စေနိုင်တော့၊ ထိုသတိနှင့်ယှဉ်သော သမာဓိလည်းမဖြစ်စေနိုင်တော့၊ ထိုအာနာပါနဿတိ သမာဓိဟူသော စျာန်သမာပတ်ကို ပညာရှိတို့ ဝင်လည်း မဝင်စားနိုင်, ထိုမှ ထလည်း မထနိုင်တော့၊ ဤသို့ဆိုလျှင် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် အသောသစသည်တို့ လုံးဝမဖြစ်အောင် ငြိမ်းခြင်းကို "ပဿမ္ဘန"ဟု ယူဆ၍ စောဒနာသည်။

နောက် ဣတိ ကိရ။ ။အဖြေစကားတည်း၊ ကိရာတိ–ယဒိတိဧတဿ အတ္ထောနိပါတော၊ ဣတိ ကိရသိက္ခတိကို "မယာ ဝုတ္တာကာရေန ယဒိသိက္ခတိ–ပရိဟာရ်ဆရာ (ငါ) ဆိုတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အကယ်၍ကျင့်အုံ့ "ဟု ဦးကာဖွင့်၏။

ဧဝံသန္တေ၊ ပေ၊ ပဘာဝနာ။ ။ဧဝံပဿမ္ဘနေ သတိ၊ ယဒိပိ သြဠာရိကာ ကာယသင်္ခါရာ ပဋိပဿမ္ဘန္တိ၊ သုခုမာ ပန အတ္ထေဝါတိ၊ အနုဏ္ဏမေန ပရမသုခုမပ္ပတ္တသ ဝသေန နိမိတ္တုပ္ပတ္တိယာ (ကြောင့်) အာနာပါဿတိယာ, အနာပါနဿတိ သမာဓိဿစ ဘာဝနာ ဣဒ္ဓေတေ။

ကိုလည်း၊ ပဏ္ဍိတာ–တို့သည်၊ သမာပဇ္ဇန္တိပိ–ဝင်လည်း ဝင်စားနိုင်ကုန်၏၊ ဝုဋ္ဌဟန္တိပိ–ထိုသမာပတ်မှ ထလည်း ထနိုင်ကုန်၏။

ယထာ–အကြင်အကြင် ဆိုအပ်တိုင်းသော အစီအရင်ကို၊ ကထံဝိယ–အဘယ်ကဲ့သို့၊ (ဒဠ္ဌဗ္ဗံ–မှတ်ထိုက်သနည်း၊) သေယျထပိ–ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကံသေ–ကြေးခွက်ကို၊ အာကောဋိတေ–တီးခေါက်အပ်သော်၊ ပဌမံ–စွာ၊ သြဠာရိကာ–ကြမ်းကုန်သော၊ သဒ္ဒါ–အသံတို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ–နှင်၏၊ သြဠာရိကာနံ–တို့၏၊ နိမိတ္တံ (နိမိတ္တသ)–အာရုံနိမိတ်၏၊ ဝါ–ကို၊ သုဂ္ဂဟိတ္တာ–ကောင်းစွာယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုမနသိကတတ္တာ–ကောင်းစွာစိတ်ဌာထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သူပဓာရိတတ္တာ–ကောင်းစွာဆောင်ထားမှတ် သားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သြဠာရိကေ–သော၊ သဒ္ဒေ–သည်၊ နိရဒ္ဓေပိ–ချုပ်ပြီးပါသော်လည်း၊ အထပစ္ဆာ–ထိုမှနောက်၌၊ သုခုမကာ–သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ သဒ္ဒါ–အသံတို့သည်၊ [ကြေးညည်းသံ, ကြေးဟီသံတို့သည်၊] ပဝတ္တန္တိ–နှင်၏၊ သုခုမကာနံ–နှင်သော၊ သဒ္ဒါနံ–တို့၏၊ နိမိတ္တံ (နိမိတ္တသ)–အသံဟူသော အာရုံနိမိတ်၏၊ ဝါ–ကို၊ သုဂ္ဂဟိတတ္တာ–ကြောင့်၊ သုမနသိကတတ္တာ–ကြောင့်၊ သူပဓာရိတတ္တာ–ကြောင့်၊ သုခုမကေ–သော၊ သဒ္ဒေ–သည်၊ နိရဒ္ဓေပိ–လည်း၊ အထပစ္ဆာ–၌၊ သုခုမသဒ္ဒနိမိတ္တာရမဏတာပိ–သိမ်မွေ့သော အသံနိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ စိတ္တံ–သည်၊ ပဝတ္တတိ (သေယျထာပိ)–ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ–ဤအတူ၊ [ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်ရင်း၌ "ဧဝမေဝံ" ဟုရှိ၏၊] ပဌမံ သြဠာရိကာအဿာသပဿာသာ ပဝတ္တန္တိ–နှင်၏၊ ပေ၊ သုခုမအဿာသပဿာသနိမိတ္တာရမဏတာပိ–သိမ်မွေ့သောထွက်သက်ဝင်သက်နိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ စိတ္တံ–သည်၊ ဝိကွေ့ပံ–ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့၊ နှ ဂစ္ဆတိ၊ ဧဝံသန္တေ၊ ပေ၊ သမာပဇ္ဇန္တိပိ, ဝုဋ္ဌဟန္တိပိ–နှင်၏၊

ယထာ ကထံ ဝိယာတိ။ ။ယထာဝုတ္တ ဝိဓာနံ တံ ကထံဝိယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ–(အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ရှိသော ထိုဖြစ်စေပုံကို အဘယ်သို့မှတ်ရမည်နည်း၊) အတ္ထိ ကိဉ္စိ တဒတ္ထသမ္ဘဒိပါဒနေ သြပမ္မံတိ အဓိပ္ပာယော=ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပြီးစေခြင်း၌ တစ်စုံတစ်ရာ ဥပမာရှိပါ၏လော–ဟူလို၊ ဣဒါနိ သြပမ္မံ ဒဿေတုံ သေယျထာပိတိ အာဒိ ဝုတ္တံ။

ကံသေစသည်။ ။ကံသေ–ကံသဘာနေ၊ နိမိတ္တန္တိ–နိမိတ္တသ၊ [သုဂ္ဂဟိတတ္တာစသည်၌ တ္တာ၏သမ္ဗန်အနက်ကို ဟောရမည်ဖြစ်၍ နိမိတ္တံကို နိမိတ္တသဟု ဖွင့်သည်၊ သုဂ္ဂဟိ တတ္တာစသည်ကို စိတ္တံ ပဝတ္တတိ၌စပ်။] သုခုမကာ သဒ္ဒါတိ–ပါဠိဖြင့်၊ အနုရဝေ (နောက်ထပ်အသံဖြစ်သော ကြေးညည်းသံတို့ကို) အာဟ၊ ယေ–ယင်းကြေးညည်းသံတို့သည်၊ အပ္ပကာ–သေးငယ်ကုန်၏၊ အပ္ပတ္ထောဟိ အယံ ကသဒ္ဒေါ။

ပဿမ္ဘယံ ကာယသင်္ခါရန္တိ-ဟူ၍၊ (ဝုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊) အသာသ ပဿာသာ-တို့သည်၊ ကာယော-ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းဖြစ်၍ ကာယ မည်၏၊ ပေ၊ [ဥပဋ္ဌာနံမှ သတိပဋ္ဌာန ဘာဝနာတိတိုင်အောင် နိဿယကို ရှေ့ဦးရေးခဲ့ပြီ၊] ဣတိ-သို့၊ ("ပဋိသမ္ဘိဒါယံအတ္ထော, ဝုတ္တော-ပြီ"ဟု ပြန်လည်၍စပ်၊ ဣတိတပုဒ်အကြောင်း) [နိဂုံးကိုပြလိုမှ "အယံ တာဝေတ္ထ" စသည်မိန့်၊] အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဧတ္ထ-ဤအာနာပါနသတိ သမာဓိဘာဝနာ၌၊ တာဝ-ဒုတိယစတုက္ကစသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ကာယာနုပဿနာဝသေန-ကာယာနုပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တသ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ပဌမစတုက္ကသ-၏၊ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ-အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။

ပန-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤအာနာပါနသတိ သမာဓိဘာဝနာ၌၊ ယသ္မာ, ဣဒမေဝစတုက္ကံ-ဤ စတုက္ကကိုသာလျှင်၊ အာဒိကမ္မိကသ-အစ်ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှု၌ ယုဉ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝသေန-ကမ္မဋ္ဌာန်း ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဣတရာနိ-ပဌမစတုက္ကမှ အခြားကုန်သော၊ တီဏိ-နှင့်သော၊ စတုက္ကနိ-တို့ကို၊ ဧတ္ထ-ဤ ပဌမစတုက္ကဌ၌၊ ပတ္တဗ္ဗာနသ-ရောက်အပ် ရအပ်သော စျာန်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝါ-စျာန်ရပြီး သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝေဒနာစိတ္တ ဓမ္မာနုပဿနာ ဝသေန-ဝေဒနာနုပဿနာ, စိတ္တာနုပဿနာ, ဓမ္မာနုပဿနာတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ-နှင့်ပြီ၊ တသ္မာ, ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ဤအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ အာနာပါနသတိစတုတ္ထဇ္ဈာနပဒဋ္ဌာနာယ-အာနာပါနသတိနှင့် ယုဉ်သော စတုတ္ထစျာန်သမာဓိလျှင် နီးစွာသော အကြောင်း ရှိသော၊ ဝိပဿနာယ-ဖြင့်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့်၊ သဟ, [နိဒဿနနည်းတည်း၊ အဘိညာဉ်လည်းရနိုင်၏၊] အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိတုကာမေန-ရောက်လိုသော၊ ဗုဒ္ဓ ပုတ္တေန-သည်၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ-၏၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံ-ထိုအမှုကို၊ တာဝ-စွာ၊ ဣဒေဝ-ဤ ပဌမစတုက္ကဌ၌ သာလျှင်၊ အာဒိကမ္မိကသ-သော၊ ကုလပုတ္တသ-၏၊ ဝသေန, အာဒိတော-မှ၊ ပဘုတိ-စ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ (ကိ)။

တာဝ-ကမ္မဋ္ဌာန်းအားမထုတ်မီ ရှေးဦးစွာ၊ စတုဗိဓံ-၄ ပါးအပြားရှိသော၊ သီလံ-ကို၊ ဝိသောဓေတဗ္ဗံ-သုတ်သင်ရာ၏၊ တတ္ထ-ထိုသီလံ ဝိသောဓေတဗ္ဗံ ဟူသော စကားရပ်၌၊ ဝိသောဓနာ-သုတ်သင်ခြင်းတို့သည်၊ အနာပဇ္ဇနံ-အာပတ်သို့ မရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အာပန္နဝုဋ္ဌာနံ-ရောက်အပ်ပြီးသော အာပတ်မှထခြင်း လည်းကောင်း၊ [ဒေသနာပြောခြင်း, ပရိဝါသ်ဆောက်တည်

ခြင်းအားဖြင့် ထခြင်း၊] ကိလေသေဟိ–ကောဓ ဥပနာဟ အစရှိသော ကိလေသာတို့သည်၊ အပ္ပဋိပိဋ္ဌနံစ–အနှိပ်စက် မခံရခြင်းလည်းကောင်း၊ (ဣတိ)၊ တိဝိဓာ–နှစ်၏၊ ဟိ–အကျိုးကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝိသုဒ္ဓသီလသ–စင်ကြယ်သော သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဘာဝနာ–ကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားစေခြင်းသည်၊ သမ္ဘဒ္ဓတိ–ပြည့်စုံ၏၊ စေတိယဂ်ဏဝတ္တံ–စေတီရင်ပြင်၌ ပြုထိုက်သော ကျင့်ဝတ်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိယဂ်ဏဝတ္တံ–ဗောဓိပင်အပြင်၌ပြုထိုက်သော ကျင့်ဝတ်လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တံ–ဥပဇ္ဈာယ်၌ ပြုထိုက်သော ကျင့်ဝတ်လည်းကောင်း၊ အာစရိယဝတ္တံ–စာချဆရာ, ကမ္မဝါစာဆရာ, နိဿရည်းဆရာ စသည်တို့၌ ပြုထိုက်သော ကျင့်ဝတ်လည်းကောင်း၊ ဇန္တာဃရဝတ္တံ–ဇရုံးအိမ်၌ ပြုထိုက်သော ကျင့်ဝတ်လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထာဂါရဝတ္တံ–ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်၌ ပြုထိုက်သော ကျင့်ဝတ်လည်းကောင်း၊ ဒွေ အသီတိ–ရှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော၊ ခန္ဓကဝတ္တာနိ–ခန္ဓကဝတ်တို့လည်းကောင်း၊ စုဒ္ဒသဝိဓံ–သော၊ မဟာဝတ္တံ–အာဂန္တုကဝတ် အစရှိသော ဝတ်ကြီးလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမေယံ–ဤကျင့်ဝတ်တို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ယံ ဣဒံ အာဘိသမာ စာရိကသီလံပိ–အကြင်လွန်ကဲမြင့်မြတ် ဖြည့်ကျင့်အပ်သော သီလကိုလည်း၊ ဝုစ္စတိ–ဟောတော်မူအပ်၏၊ တမ္မိ–ထို အာဘိသမာစာရိကသီလကိုလည်း၊ သာဓုကံ–ကောင်းစွာ၊ ပရိပူရေ တမ္ဘံ–ဖြည့်ကျင့်ရာ၏၊ ဝါ–ရမည်။

ဟိ–မှန်၊ ယော (ဘိက္ခု) အဟံ, သီလံ–ဥဘတောဝိဘင်း၌လာသော သီလကို၊ ရက္ခာမိ–စောင့်၏၊ (အစောင့်သားပဲ)၊ အာဘိသမာစာရိကေန–ဖြင့်၊ [ခန္ဓက၌လာသောသီလဖြင့်၊] ကမ္မံ–ပြုခြင်းသည်၊ ကိं–အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊

ကိလေသေဟိ။ ။ကောဓ ဥပနာဟ, မက္ခ ပလာသ, ဣဿာ မစ္ဆရိယ, မာယာ သာဌေယျ, ထမ္ဘ သာရမ္ဘ, မာန အတိမာန, မဒ ပမာဒစသည်ကို ကိလေသာဟု ဆိုသည်၊ အရဟံ ဂုဏ်တော်အဖွင့်၌ ထိုကိလေသာတို့၏ အကျယ်ကို သာရတ္ထဒီကာ ပြထားပြီ။

ဒွေ၊ လေ၊ ဝတ္တာနိ။ ။တဇ္ဇနီယ–စသော ကံတစ်ခုခု အပြုခံရသောအခါ၌ ကျင့်ရသော (စူဠဝါခန္ဓက၌လာသော) ကျင့်ဝတ်တို့ကို "ဒွေအသီတိ ခန္ဓကဝတ်"ဟု ခေါ်၏၊ ဝတ္တကွန္ဓကဝ၌လာသော အာဂန္တုကဝတ်စသည်ကို "မဟာဝတ်"ဟု ခေါ်၏။

အာဘိသမာစာရိကံ။ ။အာဘိသမာစာရောတိ ဥတ္တမသာမာစာရော–မြတ်သောအကျင့်၊ အာဘိသမာစာရောဝ အာဘိသမာစာရိကံ၊ [သွတ္ထိ၌ဏိကသက်၊] အာဘိသမာ စာရံဝါ အာရမ္ဘ ပညတ္တံ အာဘိသမာစာရိကံ–မြတ်သောအကျင့်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်သော သီလ၊ ပါရာဇိကစသော သီလကဲ့သို့ ရှောင်ကြဉ်ရမည့် ဝါရိတ္တသီလမဟုတ်ဘဲ, ခန္ဓကဝတ်၌လာသော ဖြည့်ကျင့်ရမည့် စာရိတ္တသီလကို "အာဘိသမာစာရိကသီလ"ဟု ခေါ်သည်။

ဣတိ, ဝေဒေယျ–အံ့၊ တသ (ဘိက္ခုနော)–၏၊ သီလ–သည်၊ ပရိပူရေသေတိ–ပြည့်လတ္တံ့၊ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ–ဤအကြောင်းသည်၊ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ ပန–ဆက်၊ အာဘိသမာစာရိကဝတ္တေ–သည်၊ ပရိပူရေ–ပြည့်လသော်၊ သီလ–သည်၊ ပရိပူရတိ–ပြည့်တော့၏၊ သီလေ–သည်၊ ပရိပူရေ–သော်၊ သမာဓိဂဗ္ဘံ–သမာဓိတည်းဟူသော ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏှာတိ–ယူနိုင်၏၊ ဟိ–သာဓကကား၊ သောဝတ၊ ပေ၊ ဝိဇ္ဇတိတိ–ဟူ၍၊ ဧတံ(သုတ္တံ)–ဤပါဠိတော်ကို၊ ဘဂဝတာ–သည်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့အစရှိသော စကားရပ်ကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ–ချဲ့ရာ၏၊ [ဘိက္ခဝေ–တို့၊ သောဘိက္ခု–သည်၊ ဝတ–စင်စစ်၊ အာဘိသမာစာရိကံ–မည်သော၊ ဓမ္မံ–ကျင့်ဝတ်တရားကို၊ အပရိပူရေတွာ–မပြည့်စေမူ၍၊ သီလာနိ–တို့ကို၊ ပရိပူရေသေတိ–ပြည့်စေလတ္တံ့၊ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ–သည်၊ နု ဝိဇ္ဇတိ၊] တသ္မာ, တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ စေတိယဂိဏ္ဍဝတ္တာဒိ–စေတိယဂိဏ္ဍဝတ်အစရှိသော၊ ယံ ဣဒံ အာဘိသမာစာရိကသီလံပိ–ကိုလည်း၊ ဝုစ္စတိ–ဟောတော်မူအပ်၏၊ တမ္မိ–ကိုလည်း၊ သာဓုကံ, ပရိပူရေတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဝါ–ရမည်။

တတော ထိုသီလကို သုတ်သင်ပြီးရာအခါမှ၊ (ပရံ–ဌ)၊ [ယထာဝုတ္တာသီလ ဝိသောဓနတော ပရံ၊] အာဝါသောစ–နေရာကျောင်းဟူသော ပလိဗောဓ လည်းကောင်း၊ ကုလံ– အလုပ်အကျွေး, ဆွေမျိုးဟူသော ပလိဗောဓ လည်းကောင်း၊ လာဘော– ပစ္စည်းလေးရပ်, လာဘ်ဟူသော ပလိဗောဓ လည်းကောင်း၊ ဂဏော–ဂိုဏ်းဟူသော ပလိဗောဓလည်းကောင်း၊ ကမ္မေန–နဝကမ္မဖြင့်၊ ပဌမံ– ၅ ခုမြောက် ပလိဗောဓလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓါနံ–ခရီးရှည်သွားဖွယ်ဟူသော ပလိဗောဓလည်းကောင်း၊ ဉာတိ–မကျန်းမမာ, ဆရာ ဆွေမျိုးစသော

အာဝါသ ပလိဗောဓ။ ။အာဝါသောတိ အာဝါသပလိဗောဓော၊ ကျောင်းအခန်းတစ်ခု, ပရိဝုဏ်တစ်ခု, ကျောင်းတစ်တိုက်လုံးကို "အာဝါသ"ဟု ဆို၏၊ ထိုအာဝါသ၌ ငဲ့ကွက်တွယ်တာနေလျှင် ထိုအာဝါသသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို တားဆီးပိတ်ပင်တတ်သောကြောင့် ပလိဗောဓဖြစ်၏၊ ပလိဗောဓမဖြစ်၊ [ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနံ ပရိဗုန္ဓတိ–တရားအလုပ်ကို နှောင့်ယှက်တတ်၏၊ ဣတိ ပလိဗောဓော၊ (ရကိုလပြု)၊ အာဝါသောယေव+ပလိဗောဓော အာဝါသပလိဗောဓော။]

ကုလ စသည်။ ။ဆွေမျိုး, အလုပ်အကျွေး ဒါယကာအမျိုး ၂ မျိုးလုံးသည်ပင် ကုလမည်၏၊ ပစ္စည်း ၄ ပါးသည် လာဘမည်၏၊ မိမိကိုမှီခိုနေသော သုဘွန်ဆောင်ဂိုဏ်း, အဘိဓမ္မာဆောင်ဂိုဏ်း စသော သံဃာအများကို "ဂဏ"ဟု ခေါ်၏၊ ကျောင်းပြင်ခြင်း, ကျောင်းဆောက်ခြင်းစသော အမှုကို "ကမ္မ"ဟုဆို၏၊ "ကမ္မေန ပဌမံ" ဝယ် "ကမ္မဋ္ဌ ပဌမံ"ဟု မှုကွဲရှိ၏၊ ခရီးဝေးသွားဖွယ် ကိစ္စကို "အဒ္ဓါန" ဟု ဆို၏၊ ကျောင်း၌ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တပည့် စသည်ကိုလည်းကောင်း, အိမ်၌ မိဘဆွေမျိုးကိုလည်းကောင်း"ဉာတိ"ဟု

ပလိဗောဓလည်းကောင်း၊ အာဗာဓော–အနာရောဂါဟူသော ပလိဗောဓ လည်းကောင်း၊ ဂန္ထော–ကျမ်းဂန်ဟူသော ပလိဗောဓလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိ–ပုထုဇဉ်တို့၏တန်းခိုးဟူသော ပလိဗောဓလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ တေ–ထို ပလိဗောဓတို့သည်၊ ဒသ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ–နှ၏၊) ဣတိဧဝံ–သို့၊ ဝုတ္တေသု–ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဒသသု–နှင့်သော၊ ပလိဗောဓေသု–တို့တွင်၊ ယော ပလိဗောဓော–သည်၊ အတ္ထိ၊ သော–ကို၊ ဥပစ္ဆိန္နိတဗ္ဗော–ဖြတ်တောက်ထိုက်၏။

ဧဝံ–သို့၊ ဥပစ္ဆိန္နပလိဗောဓေန–ဖြတ်အပ်ပြီးသော ပလိဗောဓ ရှိသည်၊ ဝါ– ပလိဗောဓကို ဖြတ်ပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ– ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ–သင်ယူရာ၏၊ တံ–ထို ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ– သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်းလည်းကောင်း၊ ပါရိဟာရိကကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ–လည်းကောင်း၊ (ဣတိ) ဒုဝိဓံဟောတိ၊တတ္ထ–ထို ၂ပါးတို့တွင်၊ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံနာမ–မည်သည်၊ ဘိက္ခုသံဃာဒီသု–ရဟန်းသံဃာ အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ်၌၊ မေတ္တာ–မေတ္တာပွား ခြင်းလည်းကောင်း၊ မရဏသတိစ–သေခြင်းကို အောက်မေ့ခြင်း လည်းကောင်းတည်း၊ အသုဘသညာ–လည်းကောင်း၊ ဣတိပိ–လည်း၊ ဧကေ–တို့သည်၊ (ဝဒန္တိ)၊ [ဤ ၃ ပါး၌ ဗုဒ္ဓါနုဿတိထည့်၍“စတုရာရက္ခ (ကိုယ်စောင့်)တရား ၄ပါး”ဟု လည်း ခေါ်သည်၊] ဟိ–ချဲ့၊ ကမ္မဋ္ဌာနိကေန–ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ပဌမံ–စွာ၊ တာဝ–အစဉ်အတိုင်း၊ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ–ပိုင်းခြားသတ်မှတ်၍၊ [ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ သဗ္ဗေပိ ဘိက္ခူ–ဤကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန်းအားလုံး” ဟု ပိုင်းခြား၍] သီမဋ္ဌကဘိက္ခုသံဃေ–ဥပစာရသီမ်ဝယ် တည်ရှိသော ရဟန်းသံဃာ၌၊ မေတ္တာ–ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ–ဖြစ်စေထိုက်၏၊ တတော–ထိုမှနောက်၌၊ သီမဋ္ဌကဒေဝတာသု–ဥပစာ သီမ်ဝယ်ရှိသော နတ်တို့၌၊ (မေတ္တာ ဘာဝေတဗ္ဗာ)၊ တတော, ဂေါစရဂါမေ–ဆွမ်းခံရွာ၌၊ ဣသရဇနေ– အစိုးရသူ လူအပေါင်း၌၊ (မေတ္တာ ဘာဝေတဗ္ဗာ)၊ တတော, တတ္ထ–ထိုဆွမ်းခံရွာ၌၊ မနုဿေ–တို့ကို၊ ဥပါဒါယ–အစပြု၍၊ သဗ္ဗသတ္တေသု–အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌၊ (မေတ္တာ ဘာဝေတဗ္ဗာ)။

ဆိုး၏၊ ထိုသူများ မမာဖြစ်နေ၍ ပြုစုရမည့် တာဝန်ကို “ပလိဗောဓ”ဟု ခေါ်၏၊ ကုလတုန်းကမူ ငဲ့ကွက်တွယ်တာနေသည်ကို “ပလိဗောဓ”ဟု ဆိုသည်၊ မိမိ၏ မကျန်းမာခြင်းကို “အာဗာဓ”ဟု ဆိုး၏၊ ပရိယတ္တိကျမ်းစာကို ဂန္ထဟုခေါ်၏၊ ထိုဂန္ထကို ဆောင်နေခြင်း ပို့ချသင်ယူခြင်းကို “ဂန္ထပလိဗောဓ”ဟု ဆိုး၏၊ ပုထုဇဉ်ဘဝ၌ ရရှိသောတန်ခိုးသည် ပျက်ပြယ်လွယ်သောကြောင့် ထိုတန်ခိုးကိုလည်း ဝိပဿနာအလုပ်၏ “ပလိဗောဓ” ဟု ဆိုသည်၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်လိုလျှင် ထို ၁၀ ပါးလုံးကိုဖြတ်, သမထ အားထုတ်လိုလျှင် ရှေ့ ၉ ပါးကို ဖြတ်ရမည်။

ဟိ–မေတ္တာပွားရကျိုးကား၊ သော–ထိုကမ္မဋ္ဌာနိကရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု သံဃေ–၌၊ မေတ္တာယ–မေတ္တာဖြင့်၊ သဟဝါသိနံ–အတူနေသီတင်းသုံးဖော်တို့၏၊ မုဒုစိတ္တတံ–နူးညံ့သော စိတ်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဧနေတိ–ဖြစ်စေ၏၊ [မိမိအပေါ်၌ နူးညံ့သောစိတ်ကို ဖြစ်စေ၏ "မနုဿာနံ ပိယော ဟောတိ" ဟူသော မေတ္တာ၏အကျိုးအတိုင်း ရဟန်းများက မိမိကိုချစ်ခင်ကြသည်–ဟူလို၊] အထ–ထိုအခါ၌၊ အသ–ထိုကမ္မဋ္ဌာနိကရဟန်း၏၊ သုခသံဝါသတာ–ချမ်းသာစွာပေါင်းသင်းဆက်ဆံရခြင်း ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ သီမဋ္ဌက ဒေဝတာသု–တို့၌၊ မေတ္တာယ–ဖြင့်၊ မုဒုကတစိတ္တာဟိ–နူးညံ့အောင်ပြုအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာဟိ–တို့သည်၊ ဓမ္မိကာယ–တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာယ–စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ သုသံဝိဟိတာရက္ခာ–ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဂေါစရဂါမေ–၌၊ ဣသရဇနေ–၌၊ မေတ္တာယ–ဖြင့်၊ မုဒုကတစိတ္တသန္တာနေဟိ–နူးညံ့အောင်ပြုအပ်သော စိတ်အစဉ်ရှိကုန်သော၊ ဣသေရေဟိ –အစိုးရတို့သည်၊ ဓမ္မိကာယ–သော၊ ရက္ခာယ–ဖြင့်၊ သုရက္ခိတပရိက္ခာရော–ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော ပရိက္ခရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တတ္ထ–ထိုဆွမ်းခံရွာ၌၊ မနုဿေသု–တို့၌၊ မေတ္တာယ–ဖြင့်၊ ပသာဒိတစိတ္တောဟိ–ကြည်ညိုစေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ တေဟိ–ထိုလူတို့သည်၊ အပရိဘူတော–မလွမ်းမိုးအပ်သည်၊ ဟုတ္မာ, ဝိစရတိ–လှည့်လည်ရ၏၊ သဗ္ဗသတ္တေသု–တို့၌၊ မေတ္တာယ–ဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ အပ္ပဋိဟတစာရော–မပိတ်ပင်အပ်သော လှည့်လည်ရခြင်း ရှိသည်။ (အပိတ်အပင် အဆီးအတား မရှိဘဲ လှည့်လည်နိုင်သည်၊) ဟောတိ။

ပန–ကား၊ [မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အကျိုးမှတစ်ပါး မရဏသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အကျိုးကား၊] မရဏသတိယာ–မရဏသတိကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ အဝသံ–မချုတ်ကေန်၊ (မယာ) မရိတဗ္ဗံ–သေရာ၏၊ ဝါ–သေရဦးမည်၊ ဣတိ, စိန္တေ ဣဿ–ကြံစည်လျက်၊ အနေသနံ–မလျောက်ပတ်သော ရှာမှီးခြင်းကို၊ ပဟာယ– ၍၊ ဥပရူပရိ–အဆင့်ဆင့်၊ ဝဗုမာနသံဝေဂေါ–တိုးပွားသော သံဝေဂရှိသည်၊ အနောလီန ဝုတ္တိကော–သမ္မာပဋိပတ်၌ မလျော့သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ [သမ္မာပဋိပတ်၌ ဝီရိယမလျော့–ဟူလို၊] အသုဘသညာယ–အသုဘသညာကြောင့်၊ ဒီဃေသုပိ–နတ်၌သော်မှလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမဏေသု–တို့၌၊ [ပိသည် သမ္ဘာဝနာဇောတက၊ လူ.အာရုံတို့၌ ဆိုဖွယ်မရှိ–ဟုဂရဟာကိုဆည်း၊] တဏှာ–တပ်မက်ခြင်းသည်၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ–မဖြစ်တော့၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–ထိုကမ္မဋ္ဌာနိကရဟန်း၏၊ ဝါ–သည်၊ ဧတံ တယံ–ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းသုံးပါး အပေါင်းကို၊

ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဗဟုပကာရတ္တာ–များစွာလျော်သော ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ရဟန်းကိစ္စ၌၊ ဝါ–အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှု၌၊ အတ္ထယိတမ္ပံ ဣစ္ဆိတမ္ပံ–အလိုရှိ ထိုက်၏၊ ဣတိကတ္တာ–ဤသို့ပြု၍လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဤအကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပေတသ–အလိုရှိအပ်သော၊ ယောဂါနုယောဂကမ္မသ–အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဖန်ဖန်အားထုတ်မှု၏၊ ပဒဋ္ဌာနတ္တာစ–ပြီးစီး ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံနာမ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [ယောဂသ+အနုယောဂေါ ယောဂါနုယောဂေါ။]

ပန–ကား၊ [သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်းမှတစ်ပါး ပါရိဟာရိယ ကမ္မဋ္ဌာန်းကား၊] အဋ္ဌတ္တိံသာရမဏောသု–၃၈ ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတို့တွင်၊ ယံ–အကြင်အာရုံသည်၊ ယဿ–အကြင်ရဟန်း၏၊ စရိတာနုကူလံ–စရိုက်အားလျော်၏၊ တံ (အာရမဏံ)–သည်၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ဝါ–သည်၊ နိစ္စံ–အမြဲ၊ ပရိဟာရိ တဗ္ဗတ္တာ–ဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယထာဝုတ္တေနေဝ–အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယေန–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါရိဟာရိယ ကမ္မဋ္ဌာနန္တိ ပိ–ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဣဒ–ဤ တတိယပါရာဇိက အရာ၌၊ ဣဒမေဝ အာနာပါနသတိကမ္မဋ္ဌာနံ – ဤ

သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ။"သဗ္ဗ+အတ္ထက" ဟု ဖြတ်၊ စုရာဒိ အတ္ထဓာတ်သည် လိုလားတောင့်တခြင်း အနက်ကိုဟော၏၊ အတ္ထယိတမ္ပံ (ဣစ္ဆိတမ္ပံ) တိ အတ္ထကံ၊ သဗ္ဗသ္မိံ (သမဏာကရဏီယေ)– အလုံးစုံသော ရဟန်းကိစ္စ၌၊ ဝါ, သဗ္ဗသ္မိံ (ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂေ)– အလုံးစုံ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှု၌+အတ္ထကံ–အလိုရှိအပ်သည်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထကံ–သည်၊ ဤသို့ဝစနတ္ထပြုစေလို၍ "သဗ္ဗတ္ထ အတ္ထယိတမ္ပံ ဣစ္ဆိတမ္ပံတိကတ္တာ" ဟု မိန့်သည်၊ အခြားကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သူများသည် ဤသုံးပါးကို အခြေအရံအဖြစ်ဖြင့် အားထုတ်ရမည်၊ "ယောဂါနုယောဂကမ္မသ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ" ကား ကမ္မဋ္ဌာနပုဒ်၏ အနက်ဖွင့်တည်း၊ ပဒဋ္ဌာနကို "နိပ္ဖတ္တိဟေတု–ပြီးစီးခြင်း၏အကြောင်း"ဟု ဖွင့်၏၊ ပဒ–ပြီးစီးခြင်း၏+ဋ္ဌာန–အကြောင်း၊ ထိုသို့ဖွင့်သဖြင့် အခြားနေရာ၌ကဲ့သို့ နီးစွာသော အကြောင်း ဟူသောအနက်ကို တားမြစ်သည်၊ "ကမ္မသ–နောက်နောက်အားထုတ်မှု၏+ဋ္ဌာနံ–ပြီးစီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–ကြောင်း" ဟုပြု၍ "သဗ္ဗတ္ထကဋ္ဌ+တံ+ကမ္မဋ္ဌာနဋ္ဌာတိ သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာနံ"ဟု ဆက်။

ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာနံ။ ။ပါဠိတော်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်း ၃၈ ပါးသာလာ၏၊ အာလောက်ကသိဏ်းကိုသြဒါတကသိဏ်း၌, အာကာသကသိဏ်းကို ကသိဏုဋ္ဌေါဒိမာကာသ၌ သွင်းထား၏၊ ထို ၂–ပါးကို သီးခြားရေတွက်၍ အဋ္ဌကထာ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀ ဖြစ်သည်။

အာနာပါနသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင်၊ ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဧတ္ထ-ဤသမန္တ ပါသာဒိကာမည်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ သခ်ေပေါ-အကျဉ်းချုပ်တည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန-ကိုကား၊ သီလဝိသောဓနကထံ - သီလဝိသောဓန ကထာကိုလည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓုပစ္ဆေဒကထဉ္စ-ပလိဗောဓဖြတ်ခြင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်း ကထာကိုလည်းကောင်း၊ ဣစ္ဆန္တေန-အလိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂတော-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှ၊ ဂဟေတဗ္ဗော-ယူထိုက်၏၊ ဝါ-ယူပါလေ။

ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓသီလေန-စင်ကြယ်ပြီးသောသီလရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) စ-လည်းကောင်း၊ ဥပစ္ဆိပန္နပလိဗောဓေန-ဖြတ်အပ်ပြီးသော ပလိဗောဓရှိသည်၊ (ဟုတ္တာစ-လည်းကောင်း၊) ဣဒံကမ္မဋ္ဌာနံ-ဤအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဏှန္တေန-သင်ယူသော ရဟန်းသည်၊ ဣမိနာဝကမ္မဋ္ဌာနေန-ဤအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်ပင်၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ-ကို၊ နိဿာယ-ကိုတွေ့-၍၊ ဝိပဿနံ-ကို၊ ဝဍ္ဎေတွာ-တိုးပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ-သို့၊ ပတ္တသ-ရောက်ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တသ-ဘုရားသားတော်ဖြစ်သော ဆရာရဟန်း-၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-သင်ယူရာ၏၊ တံ-ထိုအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် တရားပေါက်ပြီးသော ဘုရားသားတော် ရဟန္တာဆရာကို၊ အလဘန္တေန-မရလသော်၊ အနာဂါမိသ-ဤ အာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်ပင် တရားပေါက်ပြီးသော အနာဂါမ်ဖြစ်သော၊ (ဗုဒ္ဓပုတ္တသ သန္တိကေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ)၊ တမ္မိ-ထိုဆရာရဟန်းကိုလည်း၊ အလဘန္တေန-သော်၊ သကဒါဂါမိသ-ဤ အာနာပါသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်ပင် တရားပေါက်ပြီးသော သကဒါဂါမ်ဖြစ်သော၊ (ဗုဒ္ဓပုတ္တသ သန္တိကေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ)၊ တမ္မိ-ထိုဆရာရဟန်းကိုလည်း၊ အလဘန္တေန-သော်၊ သောတာပန္နသ-ဤ အာနာပါနသတိကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်ပင် တရားပေါက်ပြီးသော သောတာပန်ဖြစ်သော၊ (ဗုဒ္ဓပုတ္တသ သန္တိကေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ)၊တမ္မိ-ထိုသောတာပန် ဆရာရဟန်းကိုလည်း၊ အလဘန္တေန-သော်၊ အာနာပါနစတုတ္ထဇ္ဈာနလာဘိသ-အာနာပါနစတုတ္ထစျာန်ကိုရပြီးသော၊ (ဗုဒ္ဓပုတ္တသ သန္တိကေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ)၊ တမ္မိ-ထိုဆရာရဟန်းကိုလည်း၊ အလဘန္တေန-သော်၊

ထို ၄၀ တွင် မိမိစရိုက်အားလျောက်ပတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း တစ်ပါးပါးသည် အမြဲဆောင်ထားအပ်သောကြောင့် ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်းမည်၏၊ ပရိဟာရိတဗ္ဗတ္တာဖြင့် ပါရိဟာရိယ၏ အနက်ကိုပြသည်၊ ပရိဟာရိတဗ္ဗ-အမြဲမပြတ် ဆောင်ထားအပ်၏၊ ဣတိ ပရိဟာရိယံ၊ [ပရိ+ဟရ+ဏျ၊] "ပရိဟာရိယံယေဝပါရိဟာရိ ယံ"ဟု သွတ္တဉ် ဏာပစ္စည်းထပ်သက်၊ "ယထာဝုတ္တေနေဝ နယေန"ဖြင့် "ယောဂါနုယောဂကမ္မသ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ"ကို ညွှန်းသည်။

ပါဋိယာ–ပါဋိတော်၌လည်းကောင်း၊အဋ္ဌကထာယစ–အဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း၊ အသမ္မုဇ္ဇသ–မတွေဝေသော၊ဝိနိစ္ဆယာစရိယသ–ဆုံးဖြတ်တတ်သောဆရာ ရဟန်း၏၊ သန္တိကေ, ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ–၏၊ ဟိ–မှန်၊ အရဟန္တာဒယော–ရဟန္တာ အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္တနာ–မိမိသည်၊ အဓိဂတမဂ္ဂမေဝ–ရအပ်သော တရား လမ်းကြောင်းကိုသာ၊ အာစိက္ခန္တိ–ပြောဟောနိုင်ကုန်၏၊ အယံ ပန– ပါဋိတော် အဋ္ဌကထာ၌ မတွေဝေသော ဤဝိနစ္ဆယဆရာရဟန်းသည်ကား၊ ဂဟနပဒေသေ–တောရှုပ်အရပ်၌၊ မဟာဟတ္ထိပထံ–ကျယ်စွာသော ဆင်သွားလမ်း ကို၊ နိဟရန္တော ဝိယ–ထုတ်ဆောင်ဖော်ပြသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော စကားရပ်၌၊ အသမ္မုဇ္ဇော–မတွေဝေသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သဟ္ဘာယာသဟ္ဘာယံ– လျောက်ပတ်သောအရာ မလျောက်ပတ်သောအရာကို၊ ပရိစ္ဆိန္ဒိတ္တာ–ပိုင်းခြား သတ်မှတ်၍၊ ကထေတိ–ပြောဟောနိုင်၏။

တတြ–ထိုကမ္မဋ္ဌန်းယူရာ၌၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ– အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ တေနဘိက္ခုနာ–ထို ကမ္မဋ္ဌာန်းယူမည့်ရဟန်း သည်၊ သလ္လဟုကဝုတ္တိနာ–ပေါ့ပါးသောအသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၊ ဝိနယာစာရ သမ္ပန္နေန–ဝိနည်းအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊(ဟုတ္တာ)၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ–ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ အာစရိယံ–ရဟန္တာအစရှိသော ဆရာကို၊ [ဋီကာ၌ "ပိယောဂရု ဘာဝနီယော စသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောဆရာကို" ဟုဖွင့်သည်၊] ဥပသင်္ကမိတ္တာ–ပြီး၍၊ ဝတ္တပ္ပဋိပတ္တိယာ–ဝတ်အကျင့်ဖြင့်၊ အရာဓိတစိတ္တသ–နှစ်သက်စေ အပ်သောစိတ်ရှိသော ဆရာရဟန်း၏၊ သန္တိကေ–၌၊ ပဋ္ဌသန္ဓိကံ–ငါးပါးသော အဆစ်အပိုင်းရှိသော၊ [ပဋ္ဌပဗ္ဗံ, ပဋ္ဌဘာဂံတိ အတ္ထော၊] ကမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ ဥဂ္ဂဟေ တဗ္ဗံ–ရာ၏၊ [သလ္လဟုကဝုတ္တိနာ–စသောပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို သာရတ္ထဒီပနီ၌၊] တတြ–ထို ပဋ္ဌသန္ဓိကံကမ္မဋ္ဌာနံအစရှိသောစကားရပ်၌၊ ဣမေ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ တို့ကား၊ ပဋ္ဌ–၅ပါးကုန်သော၊ သန္ဓယော–အဆစ်အပိုင်းတို့တည်း၊ ဥဂ္ဂဟော– ဥဂ္ဂဟလည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆာ–လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ–လည်းကောင်း၊ အပဿနာ– လည်းကောင်း၊ လက္ခဏံ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–ဤသည်တို့ကား၊ (ပဋ္ဌ– သန္ဓယော–တို့တည်း၊) တတ္ထ–ထို၅ပါးတို့တွင်၊ ဥဂ္ဂဟောနာမ–ဥဂ္ဂဟမည်သည်ကား၊

မဟာ၊ ပေ၊ ကထေတိ။ ။ကမ္မဋ္ဌာနဝိထိं–ကမ္မဋ္ဌာန်းလမ်းစဉ်ကို၊ မဟာဟတ္ထိပထံ ကတ္တာ–ကျယ်စွာသော ဆင်သွားလမ်းပြု၍၊ ဒဿေန္တော ဝိယ–ကမ္မဋ္ဌာန်းလမ်းစဉ်ကို ကျယ် ကျယ်ဝန်းဝန်းပြောပြသည်–ဟူလို၊ ထိုသို့ပြောပြ၍ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းယူသော ရဟန်းအား လျောက်ပတ်သောကျောင်း, မလျောက်ပတ်သောကျောင်း စသည်ကို စဉ်းစားရှာဖွေပြီး လျှင် လျောက်ပတ်သောကျောင်း စသည်ကို ပိုင်းခြား၍ ပြောပြသည်။

ကမ္မဋ္ဌာနသ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းစာကို၊ ဥဂ္ဂဏှာန်-သင်ယူခြင်းတည်း၊ ပရိပုစ္ဆာ နာမ-သည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနသ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းစာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ (ဝါ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းစာ၌ သံသယကို၊) ပရိပုစ္ဆနာ-အဖန်ဖန်မေးမြန်းခြင်းတည်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ နာမ-ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနသ-ကမ္မဋ္ဌာန်းနိမိတ်၏၊ ဥပဋ္ဌာနံ-ထင်လာပုံ တည်း၊ အပွနာ နာမ-ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနပွနာ-ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အပွနာစျာန်တည်း၊ လက္ခဏံနာမ,ကမ္မဋ္ဌာနသ-ဌာန်း၏၊ လက္ခဏံ-အမှတ်အသားတည်း၊ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ဤ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဧဝံ လက္ခဏံ-ဤသို့လက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကမ္မဋ္ဌာနသဘာဝူပဓာရဏံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းသဘောကို မှတ်သားခြင်းတည်း၊ (လက္ခဏံကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) ဣတိ ဝုတ္တံဟောတိ။

ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ပဠဝသန္ဓိကံ-သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဥဂ္ဂဏှန္တော-သင်ယူ သော ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာပိ-ကိုယ်တိုင်လည်း၊ နု ကိလမတိ-မပင်ပန်း၊ အာစရိယမ္မိ-ကိုလည်း၊ နဝိဟေဌေတိ-ညှဉ်းဆဲရာမရောက်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ထောကံ-အနည်းငယ်ကို၊ ဥဒ္ဒိသာပေတွာ-ရွတ်ပြစေ၍၊ [စာအုပ်မရှိသောခေတ်၌ စာတတ်သောအခါ ရှေးဦးစွာဆရာက ရွတ်ပြရသည်၊] ဗဟုကာလံ-အချိန်များ စွာ၊ သဇ္ဈယိတွာ-သရဇ္ဈာယ်၍၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်ပြီသောနည်းဖြင့်၊ ပဠဝသန္ဓိကံ-သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ-ပြီး၍၊ တတ္ထ-ထိုဆရာ့နေရာကျောင်း၌၊ သပ္ပာယံ-လျောက်ပတ်သည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တတ္ထေဝ-ထို ဆရာ့နေရာ ကျောင်း၌သာ၊ ဝသိတဗ္ဗံ-နေရာ၏၊ တတ္ထ-ထိုဆရာ့နေရာကျောင်း ၌၊ သပ္ပာယံ-သည်၊ နောစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံအသတိ)၊ အာစရိယံ-ကို၊ အာ ပုစ္ဆိတွာ-ခွင့်ပန်၍၊ မန္ဒပညော-နုံ့သောပညာရှိသူသည်၊ သစေ(ဟောတိ)-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယောဇနပရမံ-တစ်ယူဇနာအလွန်အတိုင်း အရှည်ရှိသောအရပ်သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ [ဘုရား၏နုံ့သောကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ မရှင်းမလင်းဖြစ်လျှင် ဆရာ့ထံ

ဥဂ္ဂဏှန်စသည်။ ။ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂန္ထသ ဥဂ္ဂဏှန်၊ တဒတ္ထပရိပုစ္ဆာ ကမ္မဋ္ဌာနသ ပရိပုစ္ဆာ၊ အထဝါ-ဂန္ထ တော (ပါဠိအားဖြင့်လည်းကောင်း) အတ္ထတောစ (အဋ္ဌကထာအား ဖြင့် လည်းကောင်း) ကမ္မဋ္ဌာနသဥဂ္ဂဟန်း ဥဂ္ဂဟော၊ တတ္ထ (ထိုပါဠိအနက်၌) သံသယ ပရိပုစ္ဆနာ (ယုံမှားရာအချက်ကို မေးခြင်းသည်) ပရိပုစ္ဆာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနသ ဥပဋ္ဌာနန္တိ-နိမိတ္တုပဋ္ဌာန် (ဤသို့ဘာဝနာကို အားထုတ်လျှင် ဤပုံနိမိတ်ထင်လာ၏-ဟု မှတ်သားခြင်း)၊ တထာ-ဤသို့အားထုတ်လျှင် စျာန် (အပွနာ)ဖြစ်၏-ဟု၊ ကမ္မဋ္ဌာနပွနာ-ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အပွနာရောက်ပုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနသ လက္ခဏာဟူသည် "အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဂဏနာ, အနုဗန္ဓနာ, ဖုသနာတို့၏ အစွမ်းဖြင့် အားထုတ်ပြီးလျှင် အပွနာ (စျာန်)သို့ ရောက်၏" စသည်ဖြင့် ဆိုင်ရာကမ္မဋ္ဌာန်း၏သဘောကို မှတ်သားခြင်းတည်း။

ပြန်၍ လွယ်အောင် ဝေးဝေးမသွားဘဲ အလွန်ဆုံးတစ်ယူဇနာလောက်သာသွားရ မည်–ဟူလို၊] တိက္ခပညော–ထက်သောပညာရှိသူသည်၊ သစေ(ဟောတိ)–အုံ့၊ (ဇဝံသတိ)၊ ဒုရမ္ဘိ–တစ်ယူဇနာထက်ဝေးသော အရပ်သို့လည်း၊ ဂန္တာ–၍၊ အဌာရသသေနာသနဒေါသဝိဝဇ္ဇိတံ–တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သောကျောင်းအပြစ်တို့ သည် ကြည်အပ်သော၊ ["မဟာဝါသံ, နဝါဝါသံ" စသည်ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ လာသောကျောင်းများကို ရှောင်ကြဉ်၍၊] ပဋ္ဌသေနာသနဂ်သမန္နာဂတံ–၅ပါး သော ကျောင်းအဂ်ါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သေနာသနံ–သို့၊ [မဝေးနီးမော, မရောလူ ရှင်, မှက် ခြင်ပါးနည်း, ပစ္စည်းမိတ်ဆွေ, ရလွယ်လေ, ငါးထွေကျောင်းအဂ်ါ။] ဥပဂမ္မ–ချဉ်းကပ်၍၊ တတ္ထ–ထိုကျောင်း၌၊ ဝသန္တေန–နေလျက်၊ ဥပစ္ဆိန္ဒ ခုဒ္ဒက ပလိဗောဓေန–ဖြတ်အပ်ပြီးသော သေးငယ်သော ပလိဗောဓရှိသည်၊ [လက်သည်း လိုးခြင်း, သက်နှီးချုပ်ခြင်း, သပိတ်ဖုတ်ခြင်း စသောကိစ္စများကို ပြီးစေသော အားဖြင့် ပလိဗောဓငယ်တို့ကို ဖြတ်ရမည်၊ ပလိဗောဓကြီးတို့ကိုကား စောစောက ပင် ဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။] ကတဘတ္တကိစ္စေန–ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းကိစ္စရှိ သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သတ္တာသမ္ဘဒ်–ဆွမ်းစားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရသောရစ်ခြင်းကို၊ ပဋိဝိနောဒေတ္တာ–ပယ်ဖျောက်၍၊ ရတနတ္တယဂုဏာနုဿရဏေန–ရတနာ သုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်ကို အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းဖြင့်၊ စိတ္တံ–ကို၊ သမ္မဟံ သေတ္တာ–ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရှင်လန်းအားတက်စေ၍၊ အာစရိယုဂ္ဂဟ တော– ဆရာအထံဝယ် သင်ယူအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ၊ [ဤ၌ဥဂ္ဂဟဟူသည် ပြခဲ့သော ဥဂ္ဂဟမတ္တသာမက, ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုင်ရာအစီအစဉ်အားလုံးတည်း။] ဧကပဒမ္ပိ – တစ်ပုဒ်သော အစုအဖို့ကိုလည်း၊ [ဧကကောဋ္ဌာသံပိ၊] အဿမ္မုဿန္တေန– မပျောက်ပျက်စေဘဲ၊ ဣဒံ အာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာနံ– ကို၊ မနသိကာတဗ္ဗံ-- နှလုံးသွင်းရာ၏၊ ဝါ–ပါလေ၊ အယံ–ပြီးကား၊ ဇ္ဈာ– ဤသမန္တပါသာဒိကာ မည်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ သခ်ေပေါ–တည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန–ကိုကား၊ ဣမံကထာမဂ္ဂ–ဤစကားအစဉ်ကို၊ ဣဒ္ဓန္တေန–သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂတော ဂဟေတဗ္ဗော။

ဘတ္တာ၊ လေ၊ ဝိနောဒေတ္တာ။ ။ဘောဇနနိမိတ္တံ ပရိဿမ–အစာစားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတ္တာ၊ အစာသည် တည်ရာအစာအိမ်သို့ ဝင်ပြီး ကာမှ ကာလ၌ (စားပြီးခါစ၌) အသစ်ဖြစ်နေသောကြောင့် များသောအားဖြင့် ကိုယ်မှာပင်ပန်း၍ (အီလည်လည်) ဖြစ်နေတတ်၏၊ ထိုသို့ဖြစ်နေလျှင် သမာဓိမရသောကြောင့် ထိုပင်ပန်းမှု ကို (ခေတ္တအနားယူသောအားဖြင့်) ငြိမ်းစေပါ–ဟူလို။

ပန–ဆက်၊ ဣဒံ၊ ပေ၊ မနသိကာတဗ္ဗန္တိ–ဟူသော၊ ယံ(ဝစနံ)–ကို၊ (မယာ)၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတြ–ထိုစကားရပ်၌၊ အယံ–ကား၊ မနသိကာရဝိဓိ–နှလုံးသွင်းပုံ အစီအစဉ်တည်း၊[ဂဏနာ–ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို ရေတွက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုဗန္ဓနာ–ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို အစဉ်လိုက်၍အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဖုသနာ–လေတို့သည် ထိအပ်သော နာခေါင်းဖျား အထက်နှုတ်ခမ်းဖျားဟူသောအရပ်လည်းကောင်း၊ သလ္လက္ခဏာ–အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကို ကောင်းစွာမှတ်သားတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဝိဝဋ္ဋနာ–ဝဋ္ဋပဝတ္တ, သခ်ၢိရနိမိတ်တို့မှ ဆုတ်နစ်တတ်သော မဂ်လည်းကောင်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိ–ပဋိပဿဒ္ဓိ ပဟာနသတ္တိဖြင့် ကိလေသာတို့မှ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော ဖိုလ်လည်းကောင်း၊ တေသံ–ထို မဂ်ဖိုတို့ကို၊ ပဋိပဿနာ စ–တစ်ဖန်ပြန်၍ ရှုတတ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ(အယံ)–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊(မနသိကာရဝိဓိ–တည်း၊)] ဂဏနာတိ–ဂဏနာ ဟူသည်ကား၊ ဂဏနာယေဝ–ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို ရေတွက်ခြင်းပင်တည်း၊

အနုဗန္ဓနာ စသည်။ ။အဿာသ ပဿာသတို့ကို အစဉ်လိုက်သောအားဖြင့် သတိ ကို အဆက်မပြတ်ဖြစ်စေခြင်းသည် အနုဗန္ဓနာမည်၏၊ ဂဏနာနည်းဖြင့် အဿာသ ပဿာသ ရေတွက်မှုကို ပြုစဉ်လည်းကောင်း, ရေတွက်မှုကို ရပ်သိမ်း၍ လေကိုအစဉ်လိုက်သော သတိဖြင့် အနုဗန္ဓနာ ပြုစဉ်လည်းကောင်း, ဗျာန်အပ္ပနာပေါ်လာအောင် စိတ်ကိုထားစဉ်လည်းကောင်း, နာခေါင်းဖျား နှုတ်ခမ်းဖျား အရပ်သည် ထွက်လေ ဝင်လေတို့ ထိအပ်သော ဖုသနာမည်၏၊ [ဖုသနာနည်းဟု သီးခြားမရှိ၊ ထိအပ်သော အရပ်၌သာလျှင် ဂဏနာ အနုဗန္ဓနာတို့ကို ပြုရမည်ဟု ပြခြင်းငှာ "ဖုသနာတိ–ဖုဋ္ဌဋ္ဌာနံ"ဟု ဖွင့်သည်၊ သာရတ္ထဒီ၌ "ဂဏနာ ကာတဗ္ဗာ" နေရာဝယ် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ "ဂဏနာဒိ ကာတဗ္ဗံ" ရှိ၏။]

ထပနာ။ ။သမာဓာနံ–စိတ်ကိုကောင်းစွာ (အာရုံ၌) ထားခြင်း, တည်ကြည်ခြင်းတည်း၊[တံ (သမာဓာနံ) ဟိ သဗ္ဗဒေဝ အာရမဏေ စိတ္တသ အာဓာနံ (ထပနံ) ဟောတိ၊] ထိုသမာဓိပြဋ္ဌာန်းသော အပ္ပနာစျာန်ကို ဤနေရာ၌ "ထပနာ"ဟု ခေါ်၏၊ ထို့ကြောင့် "ထပနာတိ–အပ္ပနာ"ဟု ဖွင့်သည်။

သဲလက္ခဏာ, ဝိဝဋ္ဋနာ၊ ပေ၊ ပဿနာ။ ။အနိစ္စတာဒီနံ သလ္လက္ခဏတော သလ္လက္ခဏာ ဝိပဿနာ၊ ပဝတ္တတော (အဆက်မပြတ်ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်နာမ် ခန္ဓာဟူသော ဝဋ်တရားမှလည်းကောင်း၊) နိမိတ္တတောစ (သခ်ၢိရအာရုံနိမိတ်မှလည်းကောင်း၊) ဝိနိဝတ္တနတော ဝိဝတ္တနာမဂ္ဂေါ၊ သကလသံကိလေသပဋိပဿဒ္ဓိဘာဝတော (အလုံးစုံသော သံကိလေသာတို့၏ တစ်ဖန် ငြိမ်းအေးကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်) သဗ္ဗသော+သုဒ္ဓိ (စင်ကြယ်ကြောင်းတည်း၊) ဣတိ ပါရိသုဒ္ဓိဖလံ၊ တေသံတိ ဝိဝတ္တနာပါရိသုဒ္ဓိနံ၊ ပဋိပဿနာတိ ပတိပတိဒဿနံ ပေက္ခဏာ–ရှုတတ်သော ပေစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်။

[ဧဝဖြင့် ဂဏန်းသစ်ကို အနက်ကိုကန့်၍ ရေတွက်ခြင်းကြိယာကို ခိုင် မြဲစေသည်။] အနုဗန္ဓနာတိ–ကား၊ အနုပဒဟနာ–ထွက်သက်ဝင်သက်သို့ အစဉ်လိုက်၍ အားထုတ်ခြင်းတည်း၊ ဖုသနာတိ–ကား၊ ဖုဋ္ဌဋ္ဌာနံ–ထိအပ်သော အရပ်တည်း၊ ထပနာတိ–ကား၊ အပ္ပနာ–ဈာန်အပ္ပနာတည်း၊ သလ္လက္ခဏာတိ–ကား၊ ဝိပဿနာ–ဝိပဿနာဉာဏ်တည်း၊ ဝိဝဋ္ဋနာတိ–ကား၊ မဂ္ဂေါ–မဂ်တည်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိတိ–ကား၊ ဖလံ–ဖိုလ်တည်း၊ တေသဉ္စ ပဋိပဿနာတိ–ကား၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ–ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တည်း။

တတ္ထ–ထိုဂဏနာအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဣမိနာ အာဒိကမ္မိကကုလပုတ္တေန–ဤအစဆုံးကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှုဋ္ဌယှဉ်သော အမျိုးသားသည်၊ ပဌမံ–စွာ၊ ဂဏနာယ–အသာသပဿာသကို ရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊ ဣဒံကမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ မနသိ ကာတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ စ–ဆက်၊ ဂဏေန္တေန–ရေတွက်သော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋ္ဌမံ–၅ ခုတို့၏၊ ဟေဋ္ဌာ–အောက်၌၊ နဘပေတဗ္ဗံ–တန်ရပ်မထားရာ၊ ဒသမံ–၁၀ခု တို့၏၊ ဥပရိ–အထက်သို့၊ နှ နေတဗ္ဗံ–ပို၍မဆောင်ရာ၊ အန္တ ရေ–အကြားအကြား ၌၊ ခဏ္ဍံ–အပိုင်းအပြတ်ကို၊ နဒဿေတဗ္ဗံ–မပြရာ၊ ["၁, ၃, ၅" စသည်ဖြင့် ဂဏန်းအစဉ်ကို ပြတ်အောင် မပြုရ–ဟူလို၊] ဟိ–အကျိုးအပြစ်ကား၊ ပဋ္ဌမံ–တို့၏၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ ထပေန္တ သ–အရေအတွက်ကို တန်ရပ်ထားသော ယောဂီ၏၊ သမ္ဘာဒေ–ကျဉ်းမြောင်းသော၊ သြကာသေ–ရေတွက်ပုံ အစီအစဉ်ဟူသော အရပ် ၌၊ [ဂဏနာဝိဓိ–ရေတွက်ပုံအစီအစဉ်ကိုပင် သြကာသဟု ဆိုသည်။] စိတ္တုပ္ပာ ဒေါ–စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝိပ္ပန္နတိ–လှုပ်ရှား၏၊ (ကောဝိယ)၊ သမ္ဘာဒေ–သော၊ ဝဒေ–ခြင်း၌၊ သန္ဓိရဒ္ဓ ဂေါဂဏောဝိယ–ပိတ်ဆို့ထားအပ်သော နွားအပေါင်း ကဲ့သို့တည်း၊ ဒသမံ–တို့၏၊ ဥပရိ–သို့၊ နေန္တ သ–ဆောင်သောယောဂီ၏၊ ဂဏနာ နိဿိတောဝ–အရေအတွက်ကို မှီသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ [ဧဝဖြင့် "ကမ္မဋ္ဌာန နိဿိတော" ကို ကန့်၊] ဝိက္ခိတ္တ စိတ္တုပ္ပာဒေါ–ပျံ့လွင့်သော စိတ္တုပ္ပာဒ်သည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်တတ်၏၊ အန္တ ရာ–၌၊ ခဏ္ဍံ–ကို၊ ဒဿေန္တ သ–ပြသောယောဂီ၏၊ မေ–၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–သည်၊ သိခါပတ္တံ နုခေါ–အပြီးဆုံးသို့ ရောက်လေပြီလော၊

သိခါပတ္တံ နုခေါ။ ။ဣဒံ စိရတရံ ဂဏနာယ မနသိကရောန္တ သ ဝသေန ဝုတ္တံ–ဤစကားကို အလွန်ကြာမြင့်စွာ ဂဏနာနည်းဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်ဆိုအပ်၏၊ သော ဟိ တထာလဒ္ဓံ အဝိက္ခေပမတ္တံ နိဿာယ ဧဝံ မညေယျ–သူသည် ထိုသို့အကြား ၌ ကျော်၍ရေတွက်သော်လည်း စိတ်မပျံ့လွင့်ဘဲ သမာဓိရနေပုံကို အကြောင်းပြု၍ "ငါ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် အဆုံးသို့ ရောက်နေပြီလော၊ မရောက်လေသေးသလော"ဟု ဤသို့ မှတ်ထင်စရာရှိသည်။

နော (သိခါပတ္တံ နခေါ)–အပြီးဆုံးသို့ မရောက်သေးလေသလော၊ ဣတိ–သို့၊ စိတ္တံ–သည်၊ ဝိကမ္ပတိ– အထူးထူး အပြားပြားလှုပ်ရှား၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧတေ ဒေါသေ–ဤဆိုအပ် ပြီးသောအပြစ်တို့ကို၊ [၅ ခုအောက် ယုတ်လျော့ခြင်း, ၁၀ ခုထက် ပိုလွန်ခြင်း, အကြားအကြား၌ ပြတ်ခြင်းဟူသော အပြစ်တို့ကို၊] ဝဇ္ဇေတွာ–ရှောင်ကြဉ်၍၊ ဂဏှေတဗ္ဗံ–ရေတွက်ရာ၏၊ ဝါ–ရေတွက်ပါလေ။

စ–ဆက်၊ ဂဏှေန္တေန–ရေတွက်သောယောဂီသည်၊ ပဌမံ–ဒန္ဓဂဏနာယ–နှေးနှေးရေတွက်ခြင်းဟူသော၊ ဓညမာယကဂဏနာယ–စပါးချင့်သူတို့၏ ရေတွက်နည်းဖြင့် ၊ဂဏှေတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ [မာ့ဓာတ်,ဏျုပစ္စည်း၊ ဓညမာယောကဲ့သို့ အာကို အာယပြု၍ "မာယကော"ဟု ရှိသင့်၏၊] ဟိ–ချဲ့၊ ဓညမာယာကော–စပါးချင့်သူသည်၊ နာဠိ–ချင့်တောင်းကို၊ ပူရေတွာ–ပြည့်စေ၍၊ ဧကန္တိ–ဧကံဟူ၍၊ ဝါ–တစ်ဟူ၍၊ ဝတ္တာ–ပြောဆို၍၊ ဩကိရတိ–လောင်းထည့်လိုက်၏၊ ပုန, ပူရေန္တော–ပြည့်အောင်လောင်းစဉ်၊ ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ကစဝဏ်–အမှိုက်ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ တံ–ထိုအမှိုက်ကို၊ ဆဍ္ဍေန္တော–စွန့်ပစ်လျက်၊ ဧကံ ဧကန္တိ–ဟူ၍၊ ဝါ–တစ်ခု, တစ်ခုဟူ၍၊ ဝဒတိ–ပြောဆို၏၊ ဒွေဒွေတိ အာဒီသု–၂ ခု၂ ခုအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသ (ဧသော)–သည်၊ နယော–တည်း၊ ဧဝ မေဝ–လျှင်၊ ဣမိနာပိ–ဤယောဂီသည်လည်း၊ အဿာသ ပဿာသေသု–ထွက်လေ ဝင်လေတို့တွင်၊ ယော–အကြင်လေသည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ–ထင်ရှား၏၊ တံ–ထိုလေကို၊ ဂဟေတွာ–စိတ်ဖြင့်ယူ၍၊ ဧကံ ဧကန္တိ–တစ်ခု တစ်ခုဟူ၍၊ အာဒိံ ကတွာ–အစပြု၍၊ ယာဝ ဒသ ဒသ–၁၀ ခု, ၁၀ ခုတို့တိုင်အောင်၊ ဣတိ–သို့၊ ပဝတ္တမာနံ ပဝတ္တမာနံ–ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ဆဲသော လေကို၊ ဥပလက္ခေတွာ ဝ–မှတ်သားမှတ်သားလျှင်၊ ဂဏှေတဗ္ဗံ–၏၊ [ပဝတ္တမာနံ ပဝတ္တမာနံဟူသော ဤ၂ ကြိမ် အာမေဋိတ်စကားဖြင့် ထွက်လေ ဝင်လေတို့ကို အဆက်မပြတ် မှတ်သားရမည်ဟု ပြ၏၊] ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ဝါ– ဤသို့

ယော ဥပဋ္ဌာတိ၊ ဝေ၊ ဂဏှေတဗ္ဗံ။ ။ဤစကားကို အစပဌမ၌ တစ်မျိုးသာထင်လာသူအတွက် ဆိုသည်၊ အဿာသ ပဿာသ ၂ မျိုးတွင် တစ်မျိုးသာ အာရုံအဖြစ်ဖြင့် စိတ်မှာထင်ရှားလျှင် တစ်မျိုးကိုသာ (တစ်–နှစ် စသည်ဖြင့်) ရေတွက်ပါ–ဟူလို၊ အကယ်၍ ထွက်သက်ဝင်သက် ၂ မျိုးပင် ထင်လာလျှင်ကား "ရှေ့လေကို တစ်, ဝင်လေကို နှစ်"ဟု ၂ မျိုးလုံးပင် ရေတွက်ရမည်၊ ယဿပန ဥဘောပိ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ တေန ဥဘယမ္ပိဂဟေတွာ ဂဏှေတဗ္ဗံ၊] "ယော ဥပဋ္ဌာတိ" ဟူသော ဤစကားဖြင့် "နာခေါင်းပေါက် ၂ ဖက်မှ ထွက်သောလေတို့တွင် အကြင်ဘက်မှ ထွက်သောလေသည် ထင်ရှား၏၊ ထိုဘက်မှလေကို ရေတွက်ပါ" ဟူသော အနက်ကိုလည်း ပြပြီးဖြစ်တော့၏။

မှတ်သား၍၊ ဂဏယတော–ရေတွက်လသော်၊ ဝါ–ရေတွက်သော၊ တဿ–ထိုယောဂီ၏၊ နိက္ခမန္တောစ–ထွက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဝိသန္တောစ–ဝင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဿာသ ပဿာသာ–တို့သည်၊ ပါဂဋာ–ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။

အထ–ထင်ရှားရာ ထိုအခါ၌၊ အနေန–ဤယောဂီသည်၊ ဒန္ဓဂဏန်–နှေးနှေး ရေတွက်ခြင်းဟူသော၊ တံ ဓညမာယကဂဏန်–ထိုစပါးချင့်သူ၏ ရေတွက်နည်းကို၊ ပဟာယ–၍၊ သီဃဂဏနာယ–အလျင်အမြန် ရေတွက်နည်းဟူသော၊ ဂေါပါလကဂဏနာယ–နွားကျောင်းသား၏ ရေတွက်နည်းဖြင့်၊ ဂဏေတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဆေကော–ကျွမ်းကျင်သော၊ ဂေါပါလကော–နွားကျောင်းသားသည်၊ သက္ခရာယော–ကျောက်စရစ်တို့ကို၊ ဥစ္ဆင်္ဂေန–ခါးပိုက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ–ပိုက်ယူ၍၊ ရဇ္ဇုဒဏ္ဍဟတ္ထော–လက်၌ ကြိုးတုတ်ရှိသည်၊ ဝါ–ကြိုးတုတ်တို့ကို လက်စွဲသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပါတောဝ–၌ပင်၊ ဝဇ–နွားခြံသို့၊ ဂန္တွာ, ဂါဝေါ–တို့ကို၊ ပိဋ္ဌိယံ–ကျောက်ကုန်း၌၊ ပဟာရိတွာ–၍၊ ပလိဃတ္ထမ္ဘမတ္ထကေ–တံခါးရွက်တိုင်ထိပ်၌၊ နိသိန္နော–ထိုင်လျက်၊ ဒွါရံ–တံခါးပေါက်သို့၊ ပတ္တံ ပတ္တံယေဝ–ရောက်လာ ရောက်လာသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဂါဝံ–ကို၊ ဧကော ဒွေတိ–တစ်ကောင် နှစ်ကောင်ဟူ၍၊ သက္ခရံ–ကို၊ ခိပိတွာ ခိပိတွာ–ပစ်ချ၍ ပစ်ချ၍၊ ဂဏေတိ–ရေတွက်၏၊ တိယာမရတ္တိ–ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊ သမ္ဘာဝေ–သော၊ သြကာသေ–နွားခြံအရပ်၌၊ ဒုက္ခဝုတ္ထဂေါဂဏော–ဆင်းဆင်းရဲရဲနေရသော

တသ္သေဝ၊ ပေ၊ ပါဂဋာ ဟောန္တိ။ ။ဝဝံတိ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဥပလက္ခေတွာဝါတိ အတ္ထော၊ အစပဋ္ဌမ၌ ထွက်လေ ဝင်လေ ၂ မျိုးတွင် တစ်ခုခုက ထင်ရှားသော်လည်း မှတ်၍ ရေတွက်စဉ်ပင် (အတော်အသားကျလာလျှင်) စိတ်မပျံ့လွင့်တော့ဘဲ ၂ မျိုးလုံး ထင်ရှားလာသည်–ဟူလို၊ "တသ္သေဝ၊ ပေ၊ ပါဂဋာ ဟောန္တိ" သည် ရှေ့ဝါကျ၏အကျိုးကို ပြသော ကာရိယဟေတုဝါကျဖြစ်၏၊ ရှေ့ဝါကျကား ဖလဝါကျတည်း၊ ဤသို့ ရေတွက်ဖန်များလာလျှင် ၂ မျိုးလုံးထင်ရှားခြင်း အကျိုးရှိသောကြောင့် "ဥပလက္ခေတွာ ဂဏေတဗ္ဗံ–မှတ်သား၍ ရေတွက်ပါ" ဟူလို။

ပဋ္ဌိယတ္ထမ္ဘော။ ။ပဋ္ဌိယသ (ပလိယသ) ပရိဝတ္တနက် ယတ္ထ နိက္ခိပန္တိ၊ သော ပဋ္ဌိယတ္ထမ္ဘော၊ (ဋီကာ)၊ အဘိဓာန်၌ "ပလိယော"ဟု ပုလ္လိင်ရှိ၏၊ တံခါးကျည်မင်းတုတ်" ဟူသော အနက်ကိုဟော၏၊ ဤ၌ တံခါးရွက်၏ ဟိုဘက်ဒီဘက် လှည့်လည်ကြောင်းဖြစ်သော အဖျားကို တပ်ရာတိုင်ကို "ပဋ္ဌိယတ္ထမ္ဘ" ဟု ဆိုသောကြောင့် ပဋ္ဌိယကို "တံခါးရွက်" အနက်ဟောဟု ကြံသင့်၏၊ ရှေးကတံခါးရွက်၌ ဘေးအစွန်းမှာ အထက်အောက် အဖျား ၂ခုရှိ၏၊ ထို ၂ ခုတပ်ရာတိုင်ကို "ပဋ္ဌိယတ္ထမ္ဘ"ဟု ခေါ်ဟန်တူ၏၊ ထိုတိုင်သည် အတော်တုတ်သောကြောင့် "ထိုတိုင်ပေါ်၌ ထိုင်၍" ဟု ဆိုဟန်တူသည်။

နွားအပေါင်းသည်၊ နိုက္ခမန္တော–ထွက်လသော်၊ အညမည့်–အချင်းချင်း၊ ဝါ–တစ်ကောင့်တစ်ကောင်၊ ဥပနိယံသန္တော–ပွတ်တိုက်တိုးဝှေ့လျက်၊ ဝေဂေန ဝေဂေန–လျင်စွာ လျင်စွာ၊ ပုဗ္ဗော ပုဗ္ဗော–အစု အစုသည်၊ ဟုတ္တာ နိုက္ခမတိ–ထွက်၏၊ သော–ထိုနွား ကျောင်းသားသည်၊ ဝေဂေန ဝေဂေန–စွာ၊ ဧကော ဒွေ တီဏိ စတ္တာရိ ပဋ္ဌ–တစ်ကောင် နှစ်ကောင် သုံးကောင် လေးကောင် ငါးကောင်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပေ၊ ဧကော ဒွေ တီဏိ စတ္တာရိ ပဋ္ဌ ဆ သတ္တ အဋ္ဌ နဝ ဒသ–တစ်ကောင်၊ ပေ၊ ဆယ်ကောင်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဂဏေတိယေ–ရေတွက်သည်သာ။

ဧဝံ–ဤအတူ၊ ပုရိမနယေန–ရှေ့ဂေါပါလကဂဏနာနည်းဖြင့်၊ ဂဏယတော–သော၊ ဣမသ္မာပိ–ဤယောဂီ၏လည်း၊ အဿာသ ပဿာသာ ပါကဋာ ဟုတ္တာ, သီဃံ သီဃံ–လျင်စွာ လျင်စွာ၊ ပုနပ္ပုနံ, သဋ္ဌာနန္တိ–လှည့်လည်ကုန်၏၊ [ထွက်လေဝင်လေတို့ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နှင့် လှည့်လည်ကြသည်–ဟူလို၊] တတော–ထိုအဖန်ဖန်လှည့်လည်ခြင်းကြောင့်၊ တေန–ထိုယောဂီသည်၊ ပုနပ္ပုနံ, သဋ္ဌာနန္တိ–နှ၏၊ ဣတိ, ဥတ္တာ–၍၊ အန္တောစ–ဝမ်းတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဗဟိစ–ပြင်ဘက်လလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဟေတ္တာ–အဿာသ ပဿာသတို့ကို မယူမူ၍၊ ဝါ–အာရုံမပြုမူ၍၊ ဒ္ဝါရပ္ပတ္တံ ဒ္ဝါရပ္ပတ္တံယေဝ–နှာခေါင်းပေါက်သို့ ရောက်လာ နှာခေါင်းပေါက်သို့ရောက်လာသော အဿာသ ပဿာသကိုသာ လျှင်၊ ဂဟေတ္တာ–အာရုံပြုသော အားဖြင့်ယူ၍၊ ဧကော ဒွေတီဏိ စတ္တာရိ·ပဋ္ဌ–၁,၂,၃,၄,၅ တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဧကော ဒွေတီဏိ စတ္တာရိ ပဋ္ဌ ဆ သတ္တ အဋ္ဌ နဝ ဒသ–၁,၂,၃,၄,၅,၆,၇,၈,၉,၁၀ တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိ သီဃံ သီဃံ, ဂဏေတဗ္ဗမေဝ–ရေတွက်ရာသည်သာ၊ [ထိုသို့ ရေတွက်ရခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် ဥပမာကိုပြလိုမူ၍ "ဂဏနာပဋိဗဒ္ဓေဟိ" စသည်မိန့်၊] ဟိ–အကြောင်းနှင့် ဥပမာကား၊ ဂဏနာပဋိဗဒ္ဓေ–ရေတွက်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ–၌၊ ဂဏနာဗလေနေဝ–ရေတွက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ စိတ္တံ–သည်၊ ဧကဂ္ဂ–တည်ကြည်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ အရိတ္တုပတ္ထမ္ဘနဝသေန–ထိုးဝါးဖြင့် ထောက်ထားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စဏ္ဌသောတေ–ကြမ်းသော ရေအယဉ်၌၊ နာဝါထပနမိဝ–လှေကို တန့်ထားနိုင်ခြင်းကဲ့သို့တည်း၊ ဧဝံ–ဤသို့လျှင်၊ သီဃံ သီဃံ, ဂဏယတော–သော၊ တဿ–ထိုယောဂီရဟန်း၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–သည်၊ နိရန္တရပ္ပဝတ္တံဝိယ–အဆက်မပြတ် ဖြစ် သကဲ့သို့၊ ဟုတ္တာ–၍၊ ဥပဋ္ဌာတိ–ထင်လာ၏၊ [တကယ်အစစ် နိရန္တရပ္ပဝတ္တမှာ အပွနာရောက်မှ ဖြစ်၏၊ ထိုသို့ အပွနာမရောက်သေးသောကြောင့် "ပဝတ္တံ ဝိယ"ဟု ဆိုသည်။]

အထ-ထင်လာရာ ထိုအခါ၌၊ နိရန္တရံ-အဆက်မပြတ်၊ ပဝတ္တတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ, ဥတ္တာ-၍၊ အန္တောစ ဂဟိစ, ဝါတံ-ကို၊ အပရိဂ္ဂဟေတ္တာ-မသိမ်းဆည်းမူ၍၊ ပုရိမနယေနေဝ-ရှေ့ဂေါပါလကဂဏနာနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဂေန ဝေဂေန, ဂဏေတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ အန္တော-ဝမ်းတွင်းသို့၊ ပဝိသနဝါတေန- ဝင်လာသောလေနှင့်၊ သဒ္ဒိ, စိတ္တံ-ကို၊ ပဝေသယတော-သွင်းသောယောဂီ၏၊ [ဝမ်းတွင်းသို့ ဝင်သွားသောလေကို လိုက်၍အာရုံပြုသော ယောဂီ၏၊ အဗ္ဘန္တရံ-ဝမ်းတွင်းအရပ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝါတဗ္ဗာဟတံ-လေသည် ထိခိုက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ မေဒပူရိတံဝိယ-အဆီဖြင့်ပြည့်နေသကဲ့သို့၊ ဟောတိ-၏၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်သို့၊ [နှာခေါင်းဖျားနှင့် အထက်နှုတ်ခမ်းဖျားမှ ပြင်ဘက် အရပ်သို့၊] နိက္ခမနဝါတေန-ထွက်သောလေနှင့်၊ သဒ္ဒိ, စိတ္တံ-ကို၊ နီဟရတော-ထုတ်ဆောင်သော ယောဂီ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ-၌၊ ပုထုတ္တာရမဏော-များသော သဘောရှိသော အာရုံ၌၊ ဝါ-အမျိုးမျိုးသဘောရှိသော အာရုံ၌၊ စိတ္တံ-သည်၊ ဝိက္ခိပတိ-ပျံ့လွင့်တတ်၏၊ ပန-အနွယကား၊ ဖုဋ္ဌောကာသေ-ထိအပ်သော နှာခေါင်းဖျား အထက်နှုတ်ခမ်းဖျားအရပ်၌၊ သတိ-သတိကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ ဘာဝေန္တော သေဝ-ပွားစေသော ယောဂီ၏သာလျှင်၊ ဘာဝနာ-သည်၊ သမ္ဘူတိ-ပြည့်စုံ၏၊ တေန-ကြောင့်၊ အန္တောစ၊ ပေ၊ ဂဏေတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ (မယာ) ဝုတ္တံ-ပြီ။

ပန-ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့၊ ဧတံ-ဤ ထွက်လေ ဝင်လေအပေါင်းကို၊ [ဧတန္တိ ဧတံ အသာသ ပဿာသဇာတံ၊ ဇာတျာပေက္ခနည်းအားဖြင့် အများကိုပင်ဧကဝုစ်ထားသည်၊] ကိဝစိရံ-အဘယ်မျှလောက်ကြာအောင်၊ ဂဏေတဗ္ဗံ-ရေတွက်ရမည်နည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ ယာဝ-လောက်၊ ဂဏနာယ-ရေတွက်ခြင်းနှင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ အသာသ

စိတ္တံ၊ ပေ၊ ဟောတိ။ ။အတွင်းသို့ဝင်သောလေကို အာရုံပြုလျှင် စိတ်ကို အတွင်းသွင်းရာ ရောက်၏၊ ထိုအတွင်းလေတွေကို အာရုံပြုနေလျှင် လေသည် ဝမ်းတွင်းတစ်ခုလုံး ထိခိုက်အပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရကား ဝမ်းတွင်းတစ်ခုလုံးသည် လေတည်းဟူသော အဆီဖြင့် ပြည့်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ [တစ်စုံတစ်ခုကို စူးစိုက်၍ အာရုံပြုလျှင် ထိုအာရုံသည် ထင်ထင်ရှားရှားဖြစ်၍ ထင်လာရကား ကြီးကျယ်များပြားသကဲ့သို့ ထင်တတ်သည်။]

ဗဟိ၊ ပေ၊ ဝိက္ခိပတိ။ ။နှာခေါင်းဖျားမှ အပြင်ဘက်ထွက်သွားသော လေကို စိတ်ဖြင့်လိုက်၍ အာရုံပြုနေလျှင် စိတ်ကို အပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်ရာရောက်၏၊ ထိုသို့ ထုတ်ဆောင်လျှင် လေ၏သွားပုံကို စိတ်ဖြင့် ရှာဖွေ၍ နေရသောကြောင့် အပြင်ဘက်များ စွာသော အာရုံ၌ စိတ်ပျံ့လွင့်၍ နေတတ်သည်။

ပဿာသာရမဏော–၌၊ သတိ–သည်၊ သန္တိဋ္ဌတိ–ကောင်းစွာတည်၏၊ (တာဝ–ထိုမရေတွက်ဘဲ သတိကောင်းစွာ တည်သည့်တိုင်အောင်၊ ဂဏေတဗ္ဗံ–ရမည်၊ ကသ္မာ)၊ ဟိ (ယသ္မာ) ကြောင့်၊ ဗဟိ–အဿာသ ပဿာသမှအပဖြစ်သော အာရုံ၌၊ ဝိဿဋ္ဌတက္ကဝိစ္ဆေဒံ–ပြန့်ကျဲနေသော ဝိတက်ကိုဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ–ပြု၍၊ အဿာသ ပဿာသရမဏော–၌၊ သတိသဏ္ဌာပနတ္ထံယေဝ–သတိကို ကောင်းစွာထားခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်၊ ဂဏနာ–ရေတွက်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ တာဝ–ထိုမရေတွက်ဘဲ သတိကောင်းစွာ တည်သည့်တိုင်အောင်၊ ဂဏေတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဝါ–ရမည်။

ဧဝံ–သို့၊ ဂဏနာယ–ဂဏနာ နည်းဖြင့်၊ မနသိကတ္တာ–နှလုံးသွင်းပြီး၍၊ ဝါ–နှလုံးသွင်းပြီးနောက်၊ အနုဗန္ဓနာယ–အနုဗန္ဓနာနည်းဖြင့်၊ [ရှေးဂါထာ၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဂဏနာနည်း,အနုဗန္ဓနာနည်း,ဖုသနာနည်း အစရှိသည်တို့တွင် အနုဗန္ဓနာနည်းဖြင့်–ဟူလို၊] မနသိကာတဗ္ဗံ–၏၊ အနုဗန္ဓနာနာမ–အနုဗန္ဓနာနည်းမည်သည်၊ ဂဏန်–အရေအတွက်ကို၊ ပဋိသံဟရိတ္တာ–ရုပ်သိမ်း၍၊ [၁–၂–၃–၄–၅–စသည်ဖြင့် မရေတွက်တော့ဘဲ–ဟူလို၊] သတိယာ–ဖြင့်၊ နိရန္တရံ–အဆက်မပြတ်၊အဿာသ ပဿာသာနံ–တို့သို့၊ အနုဂမန်–အဖန်ဖန် လိုက်ခြင်းတည်း၊ ဝါ–အစဉ်လိုက်ခြင်းတည်း၊ တဿ–ထိုအစဉ်လိုက်ခြင်း သည်လည်း၊ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနာနုဂမနဝသေန–အစ, အလယ်, အဆုံးသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နဲ(ဟောတိ)–ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ဟိ–မှန်၏၊ ဗဟိနိက္ခမနဝါတသ–ပြင်ဘက်သို့ ထွက်သောလေ၏၊ နာဘိ–ချက်အရပ်သည်၊ အာဒိ–တည်း၊ [ဂုဏ်ချက်အရပ်၌ စ၍ဖြစ်သောကြောင့် "နာဘိ အာဒိ" ဟုဆိုသည်၊]ဟဒယံ–နှလုံးသား၏ အနီးအပါး အထက်အရပ်သည်၊ မဇ္ဈံ–တည်း၊ နာသိကဂ္ဂံ–နှာခေါင်း ဖျားအရပ်သည်၊ ပရိယောသာနံ–တည်း၊ တဿ–ထိုအစ, အလယ်,

---

အနုဂမနံ။ ။ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော အဿာသပဿာသတို့ကို အာရုံပြုသော အားဖြင့် သတိကို အဖန်ဖန်ဖြစ်စေခြင်း, အဿာသ ပဿာသအာရုံကို (အာရုံပြု၍) သတိ အစဉ်လိုက်ခြင်းကို "အနုဂမန"ဟု ခေါ်သည်။ [အနုအနု+ဂမနံ ပဝတ္တနံ အနုဂမနံ။]

ပရိယောသာနံ။ ။အဿာသ ပဿာသလေသည် ထိုနာသိကဂ္ဂ၌ ဆုံး၏၊ ထိုမှ အပြင်ရောက်သွားသော လေကို အဿာသ ပဿာသဟု မခေါ်ရတော့ပြီ၊ အဿာသ ပဿာသတို့သည် စိတ္တဇရုပ်များတည်း၊ စိတ္တဇရုပ်မှန်လျှင် ခန္ဓာကိုယ်မှ အပြင်၌ မဖြစ်နိုင်၊ အပြင်ဘက်၌ဆက်၍ဖြစ်သော နှာခေါင်းလေတို့ကား စိတ္တပစ္စယ ဥတုဇလေများသာတည်း၊ အဿာသ ပဿာသ အမည်လည်း မရကြ၊ ဝင်လေ၏အစ္စကို နာသိကဂ္ဂဟု ဆိုရာ၌လည်း ဤသဘောပင်တည်း။

အဆုံးသို့လည်း၊ အနုဂစ္ဆတော–အစဉ်လိုက်လသော်၊ ဝါ–သော၊ အသ–ထို ယောဂီ၏၊ ဝိကွေ့ပဂတံ–ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ စိတ္တံ–သည်၊ သာရဒ္ဓါယ စေဝ–ကိလေသာ, အပူတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌနာယ စ–တုန်လှုပ်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ [ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းမှု၏ မငြိမ်မသက် လှုပ်ရှားခြင်းငှာ။] ဟောတိ–၏၊ ယထာဟ–အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ အသာသာဒီ မဒ္ဓျပရိယောသာနံ–အသာသ၏ အစ, အလယ်, အဆုံးသို့၊ သတိယာ–ဖြင့်၊ အနုဂစ္ဆတော–အစဉ်လိုက်သော ယောဂီ၏၊ အဒ္ဓတ္တံ–အတွင်းသန္တာန်၌၊ ဝိကွေ့ပဂတေန–သော၊ စိတ္တေန–ကြောင့်၊ ဝါ–စိတ်ဖြင့်၊ [ဟေတုမှိ ကရဏဝစနံ, ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏေဝါ၊] ကာယောပိ–သည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တမ္ပိ–သည်လည်းကောင်း၊ သာရဒ္ဓါစ–ကိလေသာဟူ, အပူနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌိတာစ–လှုပ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒတာစ–တုန်ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ–နိ၏၊ ပဿာသာဒီ မဒ္ဓျပရိယောသာနံ–သို့၊ သတိယာဖြင့်၊ ပေ၊ ဟောန္တိ–နိ၏၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟ–ပြီ။)

တသ္မာ–ကြောင့်၊ အနုဗန္ဓနာယ–အနုဗန္ဓနာနည်းဖြင့်၊ မနသိကရောန္တေန–နှလုံးသွင်းသော ယောဂီသည်၊ အာဒိမဒ္ဓျပရိယောသာနဝသေန–ဖြင့်၊ နမနသိကာတဗ္ဗံ–နှလုံးမသွင်းရာ၊ အပိစ–စင်စစ်ကား၊ ဖုသနာဝသေနစ–ထိခြင်း၏ အစွမ်း ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထပနာဝသေနစ–အပွနာဗျာန်ပေါ်လာအောင် ထားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသိကာတဗ္ဗံ–ရမည်၊ ဟိ–ဆက်၊ ဂဏနာနုဗန္ဓနာဝသေန–ဂဏနာနည်း, အနုဗန္ဓနာနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (မနသိကာရော–သည်၊ အတ္ထိဝိယ–ကဲ့သို့၊) ဖုသနာထနာဝသေန–ထပနာနည်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ [တချို့စာ၌ "ဖုသနာဝသေနစ ထပနာဝသေနစ"ဟု လည်းရှိ၏၊] ဝိသုံ–သီးခြား၊ မနသိကာရော–သည်၊ နတ္ထိ၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ ဖုဋ္ဌဖုဋ္ဌဋ္ဌာနေ ယေဝ–ထိအပ်သော ထိအပ်သော အရပ်၌သာလျှင်၊ ဂဏေန္တော–ရေတွက်သော ယောဂီကို၊ ဂဏနာယစ–ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖုသနာယစ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသိကရောတီ (တိ)–နှလုံးသွင်းသူဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ တတ္ထေဝ–ထို ထိအပ်သော ထိအပ်သော အရပ်၌ပင်၊ ဂဏနံ–ကို၊ ပဋိသံဟရိတ္တာ–၍၊ တေ–ထိုအသာသ ပဿာသတို့သို့၊ သတိယာ–ဖြင့်၊ အနုဗန္ဓန္တော–အစဉ်လိုက်သော ယောဂီကို လည်းကောင်း၊ အပွနာဝသေန–အပွနာဗျာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ–အပွနာဗျာန် ပေါ်လာအောင်၊ စိတ္တံ–ကို၊ ထပေန္တောစ–ထားသော ယောဂီကိုလည်းကောင်း၊ အနုဗန္ဓနာယစ–အနုဗန္ဓနာနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖုသနာယစ–ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ထပနာယစ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသိကရောတီတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊

သွာယမတ္ထော–ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကို၊ အဋ္ဌကထာယံ–ရှေးအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တာပဂုံဋ္ဌဒေါဝါရိကောပမာဟိ–ဆိုအပ်ပြီးသော ဆွံ့အသူ, တံခါးစောင့်သူ ဥပမာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ–၌၊ ဝုတ္တာကကစောပမာယစ–ဟောတော်မူအပ်သော လွှ ဥပမာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏။

တတြ–ထို ၂ မျိုးသော ဥပမာတို့တွင်၊ အယံ–ကား၊ ပဂုံဋ္ဌောပမာ–သူဆွံ့ ဥပမာတည်း၊ ပဂုံဋ္ဌော–သူဆွံ့သည်၊ [ခြေမသန်၍ မသွားနိုင်သူကို "ပဂုံဋ္ဌ" ဟု ခေါ်သည်။] ဒေါလာယ–ပျဉ်ချပ်ပုခက်ဖြင့်၊ ကီဋတံ–ကစားနေကုန်သော၊ မာတာပုတ္တာနံ–အမိသားတို့၏ [သူ၏ မယားနှင့်သားကိုပင် "မာတာပုတ္တာနံ" ဟု ဆိုသည်။] ဒေါလံ–ပုခက်ကို၊ ခိပိတ္မာ–ပစ်၍၊ ဝါ–လွှဲ၍၊ တတ္ထေဝ ဒေါလတ္ထမ္ဘမူလေ–ထိုပုခက်ဆွဲရာ တိုင်၏အနီး၌ပင်၊ နိသိန္နော–ထိုင်လျက်၊ ကမေန–အစဉ်အားဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တသစ–လာသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဂစ္ဆန္တသစ–သော၊ ဒေါလာဖလကသ–ပုခက်ပျဉ်ချပ်၏၊ ဥဘော– ၂ဖက်ကုန်သော၊ ကောဋိယော–ဝဲဘက် ယာဘက်အစွန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း၊ ပသတိ–မြင်ရ၏၊ စ–ထိုသို့ပင်မြင်ရပါသော်လည်း၊ ဥဘောကောဋိ မဇ္ဈာနံ– ၂ ဘက်သောအစွန်အလယ်အရပ်တို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ–မြင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝါ–မြင်ဖို့ရာ၊ ဗျာဝဋော–ကြောင့်ကြစိုက်သည်၊ နဟောတိ သေယျထာပိ–သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ–လျှင်၊ အယံဘိက္ခု–သည်၊ သတိဝသေန–သတိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပနိဗန္ဓနတ္ထမ္ဘမူလေ–စိတ်ကိုကပ်၍ ဖွဲ့ချည်ကြောင်း (နှာခေါင်းဖျားအထက် နှုတ်ခမ်းဖျားဟူသော) တိုင်၏ အနီး၌၊ ဌတ္မာ–တည်၍၊ အသာသ

သွာယ၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။"ဖုဋ္ဌဖုဋ္ဌဌာနဋ္ဌသာ ရေတွက်သူဟူသော အနက်ထို ဖုဋ္ဌဖုဋ္ဌဌာနဋ္ဌပင် ရေတွက်မှုကို မပြုဘဲ ထို အသာသပသာသတို့သို့ သတိဖြင့် အစဉ်လိုက်သူဟူသော ထိုအနက်ကို"ဟု သွာယမတ္ထောအတွက် အဓိပ္ပာယ်မှတ်၊ ဥပမာ ကို "ဥပ–မာ"ဟု ပုံခဲ့ခွဲ၍ "မိနောတိ–ဆုံးဖြတ်တတ်၏၊ ဣတိမာ၊ မာယ–ဆုံးဖြတ်တတ်သော ဥပမေယျအနက်၏ +သမီပေ–အနီးဖြစ်သော (မဆုံးဖြတ်တတ်သော) အနက်၌၊ ပဝတ္တတိတိ ဥပမာ"ဟု ဋီကာကြဲသည်။ [ယာ အစ္ဆန္တံ နှ. မိနောတိ နဝိနိစ္ဆိနောတိ၊ သာ "မာနသ+သမီပေ" တိ ဥပမာ၊ ယထာ–ဂါ ဏောဝိယဂဝယော=နွားနှင့်တူသော နွားနောက်။]

ဥပနိဗန္ဓန၊ ပေ၊ ဌတ္မာ။ ။ဥပနိဗန္ဓနတ္ထမ္ဘောဝိယာ တိ ဥပနိဗန္ဓတ္ထမ္ဘော၊ နာသိ ကဏ္ဌ, မုခနိမိတ္တံဝါ၊ တသ္သမူလေသမီပေဌတ္မာ (ကထံဌတ္မာ–ဘယ်လိုတည်၍လဲ)၊ သတိယာ ဝနေ ဌတ္မာ (သတိထားသောအားဖြင့် တည်၍တည်း)၊ သတိ ဟိတတ္ထ (နာသိကဂ္ဂမုခနိမိတ္တ၌) သူပဋ္ဌိတံကရောန္တော–ကောင်းစွာတည်သည်ကိုပြုသော၊ ယောဂါဝစရော တတ္ထဌ္ဌိတော နာမ ဟောတိ (ထိုနာသိကဂ္ဂမုခနိမိတ္တ၌ တည်သူမည်၏)၊ အဝယဝမေ့မုန–သတိတည်းဟူသော အစိတ်အစိတ်တရားဖြင့်၊ သမုဒါယသ–အပေါင်း တစ်ကိုယ်လုံးကို၊ အပဒိသိတဗ္ဗတော–

ပဿာသဒေါလံ-အသာသတည်းဟူသော ပုခက်ကို၊ ခိပိတ္တာ-ပစ်၍၊ ဝါ-လွှဲ၍၊ တတ္ထေဝနိမိတ္တေ-နှာခေါင်းဖျား အထက်နှုတ်ခမ်းဖျား ဟူသော ထိုနိမိတ်၌ ပင်၊ သတိယာ-ဖြင့်၊ နိသီဒန္တော-ထိုင်လျက် [ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတို့၌ "နိသီဒန္တော"ဟု ရှိ၏။] ကမေန-အားဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တာနဉ္စ-ကုန်သော၊ ဂစ္ဆန္တာနဉ္စ-ကုန်သော၊ ဖုဋ္ဌဋ္ဌာနေ-ထိအပ်သော အရပ်၌၊ (အရပ်က)၊ အသာသ ပဿာသာနံ-တို့၏၊ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနံ-သို့၊ သတိယာအနုဂစ္ဆန္တော-သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ-ထို ထိအပ်သောအရပ်၌၊ စိတ္တံ-ကို၊ ထပေန္တော-ထားလသော်လည်း၊ ပဿတိ-မြင်ရ၏၊ စ-ထိုသို့မြင်ရပါသော်လည်း၊ တေသံ-ထိုအသာသ ပဿာသတို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ-မြင်ခြင်းငှာ၊ ဗျာဝဋော-ကြောင့်ကြစိုက်သည်၊ နဟောတိ၊ အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ပဂုဏ္ဌော ပမာ-တည်း။

ပန-ကား၊ အယံ-ကား၊ ဒေါဝါရိကောပမာ-တံခါးစောင့် ဥပမာတည်း၊ ဒေါဝါရိကော-သည်၊ နဂရသ-၏၊ အန္တောစ-၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိစ-၌လည်းကောင်း၊ ပုရိသေ-တို့ကို၊ တွံ-သည်၊ ကော-အဘယ်သူနည်း၊ (ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း) ကုတော-အဘယ်မှ၊ အာဂတော-လာခဲ့သနည်း၊ (ဣတိ) ဝါ-လည်းကောင်း၊ [ကုဟိं-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆသိ-သွားမည်နည်း၊ (ဣတိ) ဝါ-လည်းကောင်း] တေ-၏၊ ဟတ္ထေ-လက်၌၊ ကိं-ဘာဝတ္ထုနည်း၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ နဝိမံသတိ-မစုံစမ်း၊ ဝါ-မမေးမြန်း၊ ဟိ-မှန်၊ တေ-ထိုမြို့၏ အတွင်းအပြင်နေသူ လူတို့သည်၊ တဿ-ထိုတံခါးစောင့်ယောကျ်ား၏၊ ဘာရာ-တာဝန်တို့သည်၊ နု-မဟုတ်ကုန်၊ ပန-အနွယကား၊ ဒွါရပ္ပတ္တံ ဒွါရပတ္တံယေဝ-တံခါးပေါက်သို့ရောက်လာ, တံခါးပေါက်သို့ ရောက်လာသူကိုသာလျှင်၊ ဝိမံသတိ သေယျထာပိ-စုံစမ်းမေးမြန်းသကဲ့သို့၊ ဇေဝမေဝ-လျှင်၊ ဣမသသဘိက္ခုနော-၏၊ အန္တောပဝိဋ္ဌဝါတာစ-အတွင်းသို့ဝင်ပြီးသော လေတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဗဟိနိက္ခန္တဝါတာစ-နှာခေါင်းပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားပြီးသော လေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘာရာ-တို့သည် နု ဟောန္တိ-မဟုတ်ကုန်၊ ဒွါရပ္ပတ္တာ ဒွါရပ္ပတ္တယေဝ-နှာခေါင်းပေါက်သို့ရောက်လာ နှာခေါင်းပေါက်သို့ရောက်လာသော

ညွှန်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ [အယံ ဘိက္ခု ဥပနိဗန္ဓတ္ထမ္ဘမူလေ ဌတ္တာ"သည် အစိတ်သတိဖြင့် အပေါင်းတစ်ကိုယ်လုံးကို ညွှန်ပြသော ဧကဒေသုပစာစကားဖြစ်သည်-ဟူလို။]

နိမိတ္တေ သတိယာ နိသီဒန္တော။　။နိမိတ္တေတိ-နှာသိကဂ္ဂါဒိနိမိတ္တေ၊ သတိယာ နိသီဒန္တောတိ-သတိယာဝသေန နိသီဒန္တော၊ ဤ၌လည်း "သတိ' ဟိ တတ္ထ သုပင်္ဂတံ ကရောန္တော ယောဂါဝစရော တတ္ထနိသီဒန္တောနာမဟောတိ"ဟု ဆိုပါ။

လေတို့သည်သာ၊ ဘာရာ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဣတိ အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဒေါဝါရိကောပမာ–တည်း၊ [ပဋ္ဌမဥပမာဖြင့် "ဝင်လေထွက် လေတို့ကို သိဖို့ရန် ကြောင့်ကြမစိုက်သော်လည်း သိ၏"ဟု ပြ၏၊ ဒုတိယ ဥပမာဖြင့် "ဝင်လေထွက်လေတို့ကို မှတ်နေဖို့ တာဝန်မရှိ, နှာခေါင်းပေါက်၌ ရောက်လာသော လေတို့ကိုသာ မှတ်ဖို့ တာဝန်ရှိ၏" ဟု ပြသည်၊]

ပန–ကား၊ ကကစောပမာ–လွ ဥပမာကို၊ အာဒိတော–အစမှ၊ ပဘုတိ–စ၍၊ ဧဝံ–ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ [ပါဠိတော်၌ ဥပမေယျ အနက်ကို စ၍ပြသောကြောင့် ထိုအတိုင်းပင် "အစမှ စ၍ သိပါ"ဟု ဆိုသည်၊] ဟိ–ချဲ့၊ နိမိတ္တံ၊ ပေ၊ ဥပလဗ္ဘ တီတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤဂါထာစကားကို၊ (ဓမ္မသေနာပတိနာ)၊ ဝုတ္တံ–(ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်၌) မိန့်အပ်ပြီ၊ နိမိတ္တံ–မှတ်သားကြောင်းဖြစ်သော နှာခေါင်းဖျား အထက် နှုတ်ခမ်းဖျား ဟူသော အရပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဿာသ ပဿာသာ–ထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧကစိတ္တသ–တစ်ခုတည်းသော ဝိထိစိတ်၏။ အာရမဏံ–သည်၊ နု (ဟောန္တိ)–မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်လော၊ စ–သည်သာမကသေး၊ တယော–နိမိတ္တ, အဿာသ, ပဿာသအားဖြင့် ၃ ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ–တရားတို့ကို၊ အဇာနတော–မသိလသော်၊ ဝါ–မသိသော ယောဂိရဟန်း၏၊ ဘာဝနာ–အာနာပါနဿတိ သမာဓိဘာဝနာကို၊ နု ဥပလဗ္ဘတိ–မရအပ်မရနိုင်သည် မဟုတ် လော၊ ဝါ–မပြီးစီးနိုင်သည်မဟုတ်လော၊ (ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း။) နိမိတ္တံ–သည်လည်းကောင်း၊ အဿာသပဿာသာ–တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧကစိတ္တသ–၏၊ အာရမဏံ–သည်၊ နု(ဟောန္တိ)–မဖြစ်နိုင်ကုန်သည်ကားမှန်၏၊

နိမိတ္တံ၊ ပေ၊နုပလဗ္ဘတိ။ ။ဤပဌမဂါထာသည် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ ဂါထာတည်း၊ နိမိတ္တန္တိ–ဥပနိဗန္ဓနနိမိတ္တံ (ဤပုဒ်ကို နောက်၌ဖွင့်လတ္တံ့၊) အနာရမဏမေကစိတ္တသ–ဧက စိတ္တသ နု အာရမဏံ၊ အာရမဏံ နု ဟောန္တိတိ အတ္ထော၊ ဤအဖွင့်ကို ကြည့်၍ အနာရမဏံကို အယုတ္တသမာသ်ဟု မှတ်ပါ၊ နကို "ဟောန္တိ"ဟု ထည့်ပါ၌ကြိယာနှင့်တွဲပါ၊ ဝိထိစိတ်တစ်ခုတည်းက နိမိတ္တ, အဿာသ, ပဿာသ ဤ ၃ မျိုးကို တစ်ပြိုင်နက်အာရုံပြု၍ မဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်လော–ဟူလို။

အဇာနတောစ။ ။အဇာနတောကို "အဝိန္ဒန္တသ (မသိရသော)" ဟု ဖွင့်၍ "စသဒ္ဒေါ ဗျတိရေကေ" ဟု ဖွင့်၏၊ ဝါကျခွဲရိုးဌ အသုံးပြုအပ်သော အနွယ–ဗျတိရေက မျိုးမဟုတ်၊ ထောမနိမိတ်၌ ဝိ+အတိ–ရိစဓာတ်ဖြင့် ပြီးသော ဗျတိရေက ပုဒ်၏အနက်တို့ကို "ဝိသေသ, အတိက္ကမ, အဘာဝ, ဝိနေတိ အတ္ထ"ဟု ပြ၏၊ ဤနေရာ၌ "စ–သည်သာမက, မေးစရာ အပိုအလွန် ရှိသေး၏"ဟု အတိက္ကမအနက်ကိုသာ ယူသင့်သည်၊ ထိုကြောင့် အဖြေ၌ "စ" မပါဘဲ "ဇာနတောဝ"ဟု ဖြေသည်၊ [ထိုအဖြေ၌လည်း "အနာ

တယော–နိ်သော၊ ဓမ္မေ–တို့ကို၊ ဇာနတောဝ–သိသော်သာလျှင်၊ ဝါ– သိမှသာလျှင်၊ ဘာဝနာ–ကို၊ ဥပလဗ္ဘတိ–ရအပ်ရနိုင်၏၊ ဝါ–ပြီးစီးနိုင်၏၊ ဣတိ–ဤကား အဖြေတည်း။

ကထံ–အဘယ်သို့လျှင်၊ တယော–နိမိတ္တ အဿာသ ပဿာသအားဖြင့် သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ–တို့သည်၊ ဇကစိတ္တဿ–တစ်ခုသော ဝိထိစိတ်၏၊ အာရမဏံ–သည်၊ နဟောန္တိ–မဖြစ်နိုင်ကုန်သနည်း၊ (ကထံ–လျှင်၊) တယော–နိ်သော၊ ဣမေ ဓမ္မာ–တို့သည်၊ အဝိဒိတာစ–မသိအကုန်သည်လည်း၊ ဝါ–မထင်ရှားကုန်သည်လည်း၊ နဟောန္တိ–နိ်သနည်း၊ (ကထံ–လျှင်၊ စိတ္တံ–သည်၊ ဝိက္ခေပ်စ–သို့လည်း၊ နဂစ္ဆတိ–မရောက်သနဲ့သည်း၊ (ကထံ–လျှင်၊) ပဓာနံစ–ဘာဝနာကို အားထုတ်ကြောင်း လုံ့လဝိရိယသည်လည်း၊ ပညာတိ–ထင်ရှားသနည်း၊ (ကထံ–လျှင်) ပယောဂံ–ဘာဝနာကို အားထုတ်မှုပယောဂကိုလည်း၊ သာဓေတိ–ပြီးစေနိုင်သနည်း၊ (ကထံ–လျှင်၊) ဝိသေသံစ–လောကီ လောကုတ္တရာ တရားထူးကိုလည်း၊ အဓိဂစ္ဆတိ–ရနိုင်သနည်း၊ သေယျထာပိ–ကား၊ ရုက္ခော–သစ်တုံးသည်၊ ဝါ–ကို၊ သမေ–ညီညွတ်သော၊ ဘူမိဘာဂေ–မြေအဖို့၌၊ နိက္ခိတ္တော–ချထားအပ်သည်၊ (အဿ–ဖြစ်ရာ၏၊) [ပရိကပ္ပစကားဖြစ်၍ "အဿ" ဟု ထည့်ပေးသည်၊ မြေမညီလျှင် လှုပ်သောကြောင့် ဖြတ်လို့မလွယ်၊ ထိုသို့ မလွယ်လျှင် လွှ၏သွားပုံလည်း မသိသာ မထင်ရှား၊ ထို့ကြောင့် သမဘူမိ၌ ထားရသည်၊] တမေနံ–ထိုသစ်တုံးကို၊ ပုရိသော–သည်၊ ကကစေန–လွှကလေးဖြင့်၊ [တစ်ယောက်ဆွဲ လွှကလေးဖြင့်၊] ဆိန္ဒေယျ–ဖြတ်ရာ၏၊ ရုက္ခေ–၌၊ ဖုဋ္ဌကကစ ဒန္ဓာနံ–ထိအပ်သော လွှသွားတို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ပုရိသဿ–၏၊ သတိ–သည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ–ကပ်၍တည်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ အာဂတောဝါ–

ရမဏမေကစိတ္တဿ"ဟုပင် ရှိရမည်၊ "နိမိတ္တ အဿာသ ပဿာသ ၃ မျိုးလုံးကို စိတ်တစ်ခုတည်းက တပြိုင်နက်အာရုံမပြုနိုင်သည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်"ဟု ဝန်ခံ၍ဖြေသော စကားဖြစ်သည်။]

ကထံ၊ ပေ၊ မဓိဂစ္ဆတိ။　　။ကထံသည် ဖြေလို၍ မမိဘာသာမေးသော ကထေတုကမ္မတာပုစ္ဆာတည်း၊ နစိမေ–စသော နောက်ဝါကျများသို့လည်း လိုက်စေ၊ ပဓာနဉ္စ–ဘာဝနာယ နိပ္ပါဒကံ ဝီရိယဉ္စ ကထံ ပညာယတိ၊ နိဝရဏာနံ ဝိက္ခမ္ဘကံ သမ္မဒေဝ သမာဓာနာဝဟံ–နိဝရဏကို ခွာလျှက် ကောင်းစွာသမာဓိကို ဆောင်နိုင်သော၊ ဘာဝနာနယောဂသင်္ခါတံ ပယောဂဉ္စယောဂီ ကထံ သာဓေတိ၊ ဥပရူပရိ လောကီ ယ လောကုတ္တရဉ္စ ဝိသေသံ ကထံ အဓိဂစ္ဆတိ။

မိမိဘက်သို့ လာသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတောဝါ–ဟိုဖက်သို့သွားသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကကစဒန္တေ–တို့ကို၊ နု မနသိကရောတိ–နှလုံးမသွင်း၊ စ–ထိုသို့ပင် နှလုံးမသွင်းပါသော်လည်း၊ [ဦးကာ၌ "နစ"ဟု (စ) ပါသည်။] အာဂတာဝါ–နှ်သော၊ ဂတာဝါ–ကုန်သော၊ ကကစဒန္တာ–တို့သည်၊ အဝိဒိတာ–နှ်သည်၊ ဝါ–နှ်သည်၊ နု ဟောန္တိ–မဖြစ်ကုန်၊ [နှလုံးမသွင်းသော်လည်း သိသာထင်ရှားသည်–ဟူလို၊] ပဓာနဋ္ဌ–သစ်တုံးဖြတ်ကြောင်း လုံ့လဝီရိယသည်လည်း၊ ပညာယတိ–၏၊ ပယောဂဋ္ဌ–သစ်တုံးဖြတ်မှု ကာယပယောဂကိုလည်း၊ သာဓေတိ၊ (ဝိသေသ–သစ်သား ၂ ခု၏ ပြတ်ခြင်းဟူသော အကျိုးထူးကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊) [ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်ရင်း၌ "ဝိသေသမဓိဂစ္ဆတိ" မပါ၊ ထည့်၍ အနက်ပေးဖို့ရန် အဋ္ဌကထာက ထည့်ထားသည်။]

သမေ–သော၊ ဘူမိဘာဂေ–၌၊ နိက္ခိတ္တော–သော၊ ရက္ခော–ကို၊ (ဒဠ္ဌဗ္ဗော) ယထာ–သကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ဥပနိဗန္ဓနနိမိတ္တံ–စိတ်ကို အာရုံ၌ကပ်၍ ဖွဲ့ချည်ကြောင်း သတိ၏ အသာသ ပသာသတို့ကို မှတ်သားကြောင်း ဖြစ်သော နာခေါင်းဖျား အထက်နှုတ်ခမ်းဖျား ဟူသော အရပ်ကို၊ (ဒဠ္ဌဗ္ဗံ)၊ ကကစဒန္တာ–တို့ကို၊ (ဒဠ္ဌဗ္ဗာ)ယထာ–ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ အသာသပသာသာ–တို့ကို၊ (ဒဠ္ဌဗ္ဗာ–နှ်၏၊) ရက္ခေ–၌၊ ဖုဋ္ဌကကစဒန္တာနံ–တို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ပုရိသဿ–၏၊ သတိ–သည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ–သည်၊ ဟောတိ ယထာ–ဖြစ်သကဲ့ သို့လည်းကောင်း၊ အာဂတောဝါ–နှ်သော၊ ဂတောဝါနှ်–သော၊ ကကစဒန္တေ–တို့ကို၊ နု မနသိကရောတိ (ယထာ)–လည်းကောင်း၊ စ–ထိုသို့ပင် နှလုံး မသွင်းပါသော်လည်း၊ အာဂတာဝါ–နှ်သော၊ ဂတာဝါ–နှ်သော၊ ကကစဒန္တာ–တို့သည်၊ အဝိဒိတာ–နှ်သည်၊ ဝါ–နှ်သည်၊ နု ဟောန္တိ (ယထာ)–မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပဓာနဋ္ဌ–သည်လည်း၊ ပညာယတိ (ယထာ)–ထင်ရှားသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပယောဂဋ္ဌ–ကိုလည်း၊ သာဓေတိ (ယထာ)–ပြီးစေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ (ဝိသေသ–သစ်သား ၂ ခြမ်း၏ ကွဲခြင်းဟူသော အကျိုးထူးကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ (ယထာ)–ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊) ဧဝမေव–လျှင်၊ ဘိက္ခု–သည်၊ နာသိကဂ္ဂေါ–သော် လည်းကောင်း၊ မုခနိမိတ္တေါ–သော် လည်းကောင်း၊ သတိ–ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ–ဖြစ်စေ၍၊ နိသိန္နော–ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ အာဂတောဝါ–ဝင်လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတောဝါ–ထွက်သွားသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အသာသ ပသာသေ–တို့ကို၊ နု မနသိ ကရောတိ၊ စ–ထိုသို့ပင် နှလုံးမသွင်းပါသော်လည်း၊

ဥပနိဗန္ဓနနိမိတ္တံ။ ။ဥပနိဗန္ဓတိ အာရမဏော စိတ္တံ တောယာတိ (သတိ) ဥပနိဗန္ဓနာနာမ၊ တသာ (ထို သတိ၏) အသာသပသာသာနံ သလ္လက္ခဏသ နိမိတ္တန္တိ ဥပနိဗန္ဓနိမိတ္တံ=နာသိကဂ္ဂံ, မုခနိမိတ္တံဝါ။

အာဂတာဝါ ဂတာဝါ, အသာသပသာသာ–တို့သည်၊ အဝိဒိတာ–နှ်သည်၊ ဝါ–နှ်သည်၊ နှ ဟောန္တိ၊ ပဓာနဋ္ဌ–ဘာဝနာကိုအားထုတ်ကြောင်းလုံ့လသည်လည်း၊ ပညာယတိ–၏။ ပယောဂဋ္ဌ–ဘာဝနာကို အားထုတ်မှုပယောဂကိုလည်း၊ သာဓေတိ၊ ဝိသေသံ–လောကီ လောကုတ္တရာအကျိုးထူးကိုလည်း၊ အဓိဂစ္ဆတိ–ရနိုင်၏။

ပဓာနန္တိ(ဧတ္ထ)–ပဓာနံဟူသော ဤစကားရပ်၌၊ကတမံ–အဘယ်သည်၊ ပဓာနံ–ပဓာနမည်သနည်း၊ (ယေန–အကြင်ဝီရိယဖြင့်၊) အာရဒ္ဓဝီရိယသ–အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ယောဂီရဟန်း၏၊ ကာယောပိ–သည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တံပိ–သည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မနိယံ–ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှု၌ ခံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဣဒံ–ဤဝီရိယသည်၊ ပဓာနံ–ပဓာနမည်၏၊ တကမော–သည်၊ ပယောဂေါ–ပယောဂမည်သနည်း၊ (ယေန–အကြင် ကမ္မဋ္ဌန်းအားထုတ်မှုဖြင့်၊) အာရဒ္ဓဝီရိယသ–၏၊ ဝါ–သည်၊ ဥပက္ကိလေသာ–စိတ်ကိုညစ်နွမ်းစေတတ်သော နိဝရဏာတို့ကို၊ ပဟီယန္တိ–ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိတက္ကာ–မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်၊ ဝါ–ဝိတတ်ဝိစာရ အစရှိသော အောက်အောက်စျာန်အင်္ဂါတို့သည်၊ ဝူပသမန္တိ–ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ အယံ–ဤ စျာန်ကိုရကြောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှုသည်၊ ပယောဂေါ–မည်၏၊ ကတမော–သည်၊ ဝိသေသော–ဝိသေသမည်သနည်း၊ အာရဒ္ဓဝီရိယသ–၏၊ ဝါ–သည်၊ သညောဇနာ–သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဟီယန္တိ–

ဣဒံ ပဓာနံ။ ။ယေန ဝီရိယာရမ္ဘေန အာရဒ္ဓဝီရိယသ ယောဂိနော ကာယောပိ စိတ္တမ္ပိ ကမ္မနိယံ ဘာဝနာကမ္မက္ခမံ ဘာဝနာကမ္မယောဂ္ဂံ ဟောတိ၊ ဣဒံ ဝီရိယံ ပဓာနံ၊ ဤသို့ "ယေန"ဟု ထည့်ပေးမှ ပြည့်စုံသည်၊ အဋ္ဌကထာ၌ကား "ယေန ဝီရိယာရမ္ဘေန" ဟု အကြောင်းကိုမပြဘဲ "ကမ္မနိယံ" ဟူသော အကျိုးကိုသာ ပြထားသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ စကားကို "အကျိုးကမ္မနိယဖြင့် အကြောင်းဝီရိယကို ပြသော ဖလူပစာစကား" ဟု မှတ်။

ဥပက္ကိလေသာ, ကိလေသာ။ ။ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန် (စျာန်)ဖြင့် ပယ်ခွာရမည့် နိဝရဏာ ကိလေသာတို့ကို "ဥပက္ကိလေသ"ဟု ဆိုသည်၊ တတောဝေ (ထိုဥပက္ကိလေသတို့ကို ပယ်ခွာခြင်းကြောင့်ပင်) ကာမဝိတက္ကာဒယော မိစ္ဆာဝိတက္ကာ ဥပသမံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တစ်နည်း–နိဝရဏာတို့ကို ပယ်ခြင်းဖြင့် ပဌမစျာန်ရပုံကို ပြ၏၊ ဝိတက္ကဝူပသမဖြင့် ဒုတိယစျာန်ရပုံကို ပြ၏၊ ဥပလက္ခဏ နိဒဿနနည်းအားဖြင့် ညွှန်ပြသော ထိုဝိတက္ကဝူပသမဖြင့် ဝိစာရာဒိ ဝူပသမကိုပါ ယူ၍ ဒုတိယစျာန် စသည်ရခြင်းကိုပြသည်။

အယံ ပယောဂေါ။ ။ဥပက္ကိလေသ ပယ်ခြင်းစသည်တို့သည် ပယောဂ၏အကျိုးတို့တည်း၊ ထို အကျိုးဖြင့် အကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှုကို "အယံ ပယောဂေါ"ဟု ဆိုထားသည်၊ ဖလူပစာ စကားပင်တည်း၊ [အယံ ပယောဂေါတိ–အယံ စျာနာဓိဂမသ ဟေတုဘူတော ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂေါ ပယောဂေါ။]

မဂ်အစဉ်အားဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်၏၊ အနုသယာ–အနုသယ ၇–ပါးတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေါဟောန္တိ–ကင်းသောအဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိကုန်၏၊ အယံ–ဤသံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်နိုင်ခြင်း, အနုသယတို့၏ ကင်းခြင်းသည်၊ ဝိသေသော–မည်၏၊ [နိုဂုံးကို ပြလိုရှိ "ဇဝံ" စသည်မိန့်၊] ဇဝံ–လျှင်၊ တယော–နှစ်သော၊ ပေ၊ ဝိသေသံ– လောကုတ္တရာအကျိုးထူးကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ [ဦးကာ၌ "ဝိသေသ မဓိဂစ္ဆတိ" ဝယ် ဝိသေသံအရကို လောကီလောကုတ္တရာ ၂ မျိုးလုံး ဖွင့်ခဲ့၏၊ ဤ အဋ္ဌကထာ၌ကား "သညောဇနာ ပဟီယန္တိ၊ အနုသယာ ဗုဒ္ဓေါဟောန္တိ"ဟု ဝိသေသံအရ လောကုတ္တရာ တစ်မျိုးကိုသာ ပြထားသည်။]

အာနာပါနဿတိ–အာနာပါနဿတိကို၊ ဝါ–သည်၊ ယထာ–အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေန–သည်၊ ဒေသိတာ–အပ်ပြီ၊ (တထာ–ထိုဘုရား ဟောတော်မူအပ်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ယသ–အကြင်ယောဂီ ရဟန်းသည်၊) အနုပုဗ္ဗံ–ဒီဃရဿစသော အစဉ်အားဖြင့်၊ ပရိစိတာ–အဖန်ဖန် လေ့ကျက်အပ်ပြီ၊ သုဘာဝိတာ–ကောင်းစွာဖြစ်ပွားစေအပ်ပြီ၊ ပရိပုဏ္ဏာ–တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး ဝတ္ထုအားဖြင့် အလုံးစုံပြည့်စုံပြီ၊ သော–ထိုယောဂီရဟန်းသည်၊ အဗ္ဘာ–တိမ်တိုက်မှ၊ ဝါ–ဆီးနှင်း,မြူ,တိမ်,သူရိန်,မီးခိုး,ညစ်မျိုးငါးဝမှ၊ မုတ္တော–လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝ–ကြယ်မျှာသနင်း ရွှေလမင်းကဲ့သို့၊ ဣမံလောကံ–ခန္ဓာ, အာယတန,ဓာတ်အစုဖြစ်သော ဤကိုယ်ဟူသော လောကကို၊ ပဘာသေတိ–

သံယောဇနာ အနုသယာ။ ။သံယောဇဉ် ၁၀ ပါးတို့ကို မဂ်ပယ်စဉ်အားဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်၏၊ သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်နိုင်ခြင်းမှာလည်း အရင်းခံ အနုသယကိလေသာတို့က ချုပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏၊ သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ပြီးလျှင်လည်း အနုသယကိလေသာသည် အနည်းအကျဉ်းမျှ မဖြစ်တော့၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို ပြခြင်းငှာ "သံယောဇနာ ပဟီယန္တိ, အနုသယာဗုဒ္ဓေါ ဟောန္တိ"ဟု မိန့်သည်၊ [ဝိ+အန္တမှ "ဗုဒ္ဓ" ဖြစ်၍ "ဝိဂတော+ အန္တော ယေသံတိ ဗုဒ္ဓာ"ဟုပြု၍, စီပစ္စည်းသက်၍ (တစ်နည်း–ဤပစ္စည်းသက်၍) "ဗုဒ္ဓေါ" ဟု ဖြစ်ရသည်။]

အယံ ဝိသေသော။ ။ဣမံ သမာဓိं နိဿာယ အနုဣမေန လဗ္ဘမာနော အယံ သံယောဇနေပ္ပဟာနာဒိကော ဣမသ္မာ သမာဓိသ္မာ ဝိသေသော။

ဂါထာယောဇနာပုံ။ ။အာနာပါနဿတိ ယထာ ဗုဒ္ဓေန ဒေသိတာ၊ တထာယေန ဒီဃရဿပဇနာဒိဝိဓိနာ အနုပုဗ္ဗံ ပရိစိတာ သုဘာဝိတာ၊ တတောဝေ ပရိပုဏ္ဏာ သောဋသန္ဓံ ဝတ္ထုနုံ (ဒီဃရဿမှစ၍ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာတိုင်အောင် ပါဠိတော်လာသည့် အတိုင်း ၁၆–ပါးသော ဝတ္ထုတို့၏) ပါရိပူရိယာသဗ္ဗသော ပုဏ္ဏာ၊ သော ဘိက္ခု ဣမံ အတ္တနော ခန္ဓာဒိလောကံ ပညောဘာသေန ပဘာသေတိ၊ ယထာကိံ၊ အဗ္ဘဒိဋ္ဌိပဋိလေသ

ပညာအရောင်ဖြင့် ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝင်း ထွန်းလင်းစေနိုင်၏၊ ဣတိအယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ကကစောပမာ-တည်း၊ ပန-ဆက်၊ ဣဓ-ဤကကစောပမာ၌၊ အသ-ထိုယောဂီရဟန်း၏၊ အာဂတဂတဝသေန-လာသော ဝင်သက်, သွားသော ထွက်သက်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အမနသိကာရမတ္တမေဝ-နှလုံးမသွင်းခြင်းမျှသည်သာလျှင်၊ ပယောဇနံ-အကျိုးတည်း၊ တစ်နည်း၊ ဣဓ-ဤအရာ၌၊ အသ-ထိုဥပမာဖြစ်သောလွှကို၊ အာဂတဂတဝသေန-ဖြင့်၊ အမနသိကာရမတ္တမေဝ-သာလျှင်၊ ပယောဇနံ-ဆောင်ယူခြင်း၏ အကျိုးတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ဤအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောတော-နှလုံးသွင်းသော၊ ကသိစိ-အချို့သော ယောဂီရဟန်း၏၊ နု စိရေနေဝ-မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ နိမိတ္တဉ္စ-ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ အဝသေသဈာနဂ်ပဋိမဏ္ဍိတာ-ကြွင်းသော စျာန်အင်္ဂါတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ အပ္ပနာသင်္ခါတာ-သော၊ ထပနာစ-စျာန်သည်လည်း၊ သမ္ဘဇ္ဇတိ-ပြီးစီး၏၊ ပန-ဆက်၊ ကသိစိ-အချို့သောယောဂီရဟန်း၏၊ ဂဏနာဝသေနေဝ-ဂဏနာနည်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ မနသိကာရကာလတော-နှလုံးသွင်းရာအခါမှ၊ ပဘုတိ-၍အနုက္ကမတော-အစဉ်အားဖြင့်၊ သြဠာရိကအသာသပဿာသနိရောဓဝသေန-ကြမ်းသော အသာသ ပဿာသတို့၏ ချုပ်ခြင်းအစွမ်းဖြင့်၊ ကာယဒရထေ-

---

ဝိမုတ္တော စန္ဒိမာဝိယ၊ "အဗ္ဘာဒိ" ဟု ဆိုလိုလျက် အာဒိကြောသည်၊ ထို အာဒိဖြင့် ဆီးနှင်း, မြူ, ရာဟု, မီးခိုးတို့ကို ယူ၊ [ပဘာသေတိ-ဟု ဋီကာရှိသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "သော မံ လောကံ ပဘာသေတိ"ဟု ရှိစေ။]

ဣဓ၊ ပေ၊ ပယောဇနံ။　　။ဣဓာတိ ကကစောပမာယ၊ အသာတိ ယောဂိနော၊ ဣဓာတိ ဝါ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ အသာတိဥပမာဘူတသ္မိံ ကကစသ္မိံ၊ အဂတ ဂတဝသေန အမနသိကာရမတ္တမေဝ အာနယနပယောဇနံ။

နု စိရေနေဝ နိမိတ္တံ။　　။ရှေးရှေးဘဝတို့၌ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခဲ့ဖူးသူအတွက် "မကြာမီ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့အားမထုတ်ခဲ့ဖူးသူမှာကား အတော်ကြာကြာကြိုးစားမှသာ ပဋိဘာဂနိမိတ်လာနိုင်သည်၊ နု စိရေနေဝါတိ ဣဒံ ကတာဓိကာရံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ နိမိတ္တန္တိ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ။]

အဝသေသဈာနဂ်ပဋိမဏ္ဍိတာ။　　။အပ္ပနာဟူသောအမည်သည် ဝိတက်၏အမည်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဝိတက်မှကြွင်းသော စျာန်အင်္ဂါကို "အဝသေသစျာနဂ်" ဟု ဆိုသည်၊ တစ်နည်း-ဝိတက်ကို အကြောင်းပြု၍ စျာန် (စိတ်စေတသိက်) အားလုံးကို "အပ္ပနာ"ဟု ခေါ်၏၊ စျာန်တွင် သမာဓိသည် ပဓာနဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် သမာဓိ (ဧကဂ္ဂတာ) စျာန်အင်္ဂါမှကြွင်းသော စျာန်အင်္ဂါများကို "အဝသေသစျာနဂ်"ဟု ဆိုသည်။

ကိုယ်၏ ပူလောင်ခြင်းသည်၊ ဂူပသန္နေ–ငြိမ်းအေးလသော်၊ ကာယောပိ–သည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တမ္မိ–သည် လည်းကောင်း၊ လဟုက်–ပေါ့ပါးသည်၊ ဟောတိ၊ သရီရံ–ကိုယ်သည်၊ အာကာသေ–ကောင်းကင်၌၊ လဃုံနာကာ ရပ္ပတ္တံဝိယ–ခုန်လွှားခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊

သာရဒ္ဓကာသ–ကိလေသာအပူတို့နှင့် တကွဖြစ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈေဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ပိဌ္ဌေဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ နိသိဒတော–ထိုင်လသော်၊ မဗ္ဗပိဋ္ဌံ–သည်၊ သြမနတိ ယထာ–အောက်သို့ညွှတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိကူဇတိ (ယထာ) ကြွေခနဲအသံပြုသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္ထရဏံ–အိပ်ရာခင်းသည်၊ ဝလိ–အတွန့်ကို၊ ဂဏှာတိ (ယထာ)–ယူသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပန–အနန္တယကား၊ အသာရဒ္ဓကာယသ–ကိလေသာ အပူတို့နှင့်တကွ မဖြစ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒတော–သော်၊ မဗ္ဗပိဋ္ဌံ–သည်၊ နေဝသြနမတိ (ယထာ)–သို့လည်းကောင်း၊ နဝိကူဇတိ (ယထာ) သို့လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္ထရဏံ–သည်၊ ဝလိ–ကို၊ နဂဏှာတိ(ယထာ)–သို့လည်းကောင်း၊ တူလပိစုပူရိတံဝိယ–လဲဝါဂွမ်းတို့ဖြင့် ပြည့်သကဲ့သို့၊ မဗ္ဗပိဋ္ဌံ–သည်၊

ကာယောပိ စိတ္တမ္မိလဟုကံ။ ။ကိလေသာ အပူငြိမ်းလျှင် စိတ်သည်အေးမြ၏၊ စိတ်၌ လဟုတာမုဒုတာကမ္မညတာ စေတသိက်များပေါ်၏၊ စိတ်ခြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရူပ်များ လည်း လဟုမုဒုကမ္မည ဖြစ်ကြ၏၊ စိတ္တမ္မိဖြင့် စိတ္တဇရူပ်ကိုလည်း ယူပါ၊ စိတ္တဇရူပ်နှင့် တစ်ချိန်တည်းဖြစ်ရသော ကမ္မဇ စိတ္တဇ ဥတုဇရူပ် အစဉ်လည်း လဟု မုဒုကမ္မညဖြစ်၏၊ "ကာယောပိ"၌ ကာယဟူသည် ထို ကမ္မဇစသော တိသန္တတိ ရုပ်တည်း၊ ယော သေသတိသန္တတိ ရူပါနံပိ (စိတ္တဇမှ ကြွင်းသော ၃ မျိုးသော ရုပ်အစဉ်ကို၏လည်း)လဟုအာဒိဘာဝေါ၊ သော ဣဒ္ဓ ကာယသ လဟုဘာဝေါတိ အဓိပ္ပေတော၊ ထို ကာယလဟုကာစသည်လည်း အရင်းခံစိတ်နှင့် မကင်းသောကြောင့် "ကာယောပိစိတ္တမ္မိ လဟုက်ပေါတိ" ဟု စိတ်ကိုလည်းထည့်၍ဆိုအပ်သည်၊ "သရီရံ အာကာသေလဃုံနာကာရပ္ပတ္တံ ဝိယ"နှင့် စပ်၍ ဆိုအပ်သော စကားရပ်ဖြစ်သောကြောင့် ကာယလဟုတာဖြစ်ပုံကိုသာ ပြလိုရင်းဖြစ်သည်–ဟူလို]။

သြနမတိ၊ ပေ၊ ဂဏှာတိ။ ။သြနမတိ ပဋိကာဒီနံ ပလမ္ဗနေန–သားမွေးအခင်းဖြူ စသည်တို့၏ လျှောချိတ်ကျခြင်းအားဖြင့် အောက်သို့ညွှတ်၏၊ ဝိကူဇတိ သဒ္ဒံ ကရောတိ (....) သန္ဓိဌာနေသု–ညောင်စောင်း၏ ကြိမ်နွယ်စသည်ဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သော အဆက်အစပ်တို့၌ အသံမည်၏၊ [သန္ဓိဌာနေသု၏ ရှေ့၌ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာဝယ် ပျက်နေသောပါဌ်ရှိသေး၏၊ ဝလိ ဂဏှာတိ တတ္ထ တတ္ထ ဝလိနံဟောတိ–အိပ်ရာခင်း၏ ထိုထိုအရပ်၌ အတွန့်အတွန့်ဖြစ်၏။

ဟောတိ (ယထာ)–သို့လည်းကောင်း၊ ကသ္မာ–နည်း၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ အသာရဒ္ဓေါ–ကိလေသာအပူတို့နှင့်တကွ မဖြစ်သော၊ ကာယော–သည်၊ လဟုကော–ပေါ့ပါးသည်၊ ဟောတိ–၏၊ (တသ္မာ–တည်း၊) [အသာရဒ္ဓကာယ ဟူသောအကြောင်းကြောင့် "နေဝ မဗ္ဗပိဋ္ဌိသြနမတိ" စသော အကျိုးများဖြစ်ကြ,သည်–ဟူလို၊] ဧဝမေव–လျှင်၊ ဂဏနာဝသေန–ဖြင့်၊ ပေ၊ လဃုနာကာရပ္ပတ္တံ ဝိယ–သို့၊ ဟောတိ–၏။

တသ–ထိုယောဂီရဟန်း၏၊ သြဠာရိကော–သော၊ အသာသ ပဿာ သေ–သည်၊ နိရဒ္ဓေ–ပြီးလသော်၊ သုခုမအသာသ ပဿာသ နိမိတ္တာရမဏံ–သိမ်မွေ့,သော အသာသ ပဿာသနိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသော၊ စိတ္တံ–သည်၊ ပဝတ္တတိ–၏၊ တသ္မိံ ပိ–ထိုသိမ်မွေ့,သော အသာသ ပဿာသနိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည်လည်း၊ နိရဒ္ဓေ–သော်၊ အပရာပရံ–အဆင့်ဆင့်၊ တတော–ထိုစိတ်ထက်၊ သုခုမတရသုခုမတရ' နိမိတ္တာရမဏံ–သာ၍သိမ်မွေ့, သာ၍သိမ်မွေ့,သော နိမိတ်လျှင်အာရုံရှိသော၊ (စိတ္တံ)၊ ပဝတ္တတိယေဝ–ဖြစ်မြဲဖြစ်သည်သာ၊ ကထံ–အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ပုရိသော–သည်၊ မဟာတိယာ–ကြီးစွာသော၊ လောဟသလာကာယ–သံချောင်းဖြင့်၊ ကံသတာဠံ–ကြေးခွက်ကြီးကို၊ အာကောဋေ ယျုယထာ–ခေါက်ရာသကဲ့သို့၊ ဧကပ္ပဟာရေန–တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်၊ မဟာ သဒ္ဒေါ–သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုယထာ–သို့၊ တသ–ထိုယောဂျီး၏၊ သြဠာရိက သဒ္ဒါရုမဏံ–ကြမ်းသောအသံလျှင် အာရုံရှိသော၊ စိတ္တံ–သည်၊ ပဝတ္တေယျ ယထာ၊ သြဠာရိကော–သော၊ သဒ္ဒေ–သည်၊ နိရဒ္ဓေ–သော်၊ အထပစ္ဆာ–ထိုမှ နောက်၌၊ သုခုမသဒ္ဒနိမိတ္တာရမဏံ–သိမ်မွေ့,သောသဒ္ဒနိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသော၊ (စိတ္တံ–သည်၊ ပဝတ္တေယျုယထာ၊) တသ္မိမ္ပိ–ထိုစိတ်သည်လည်း၊ ပေ၊ ပဝတ္တတေဝ

ယသ္မာ၊ ပေ၊ လဟုကောဟောတိ။ ။ဋီကာတို့၌ "ယသ္မာ သာရဒ္ဓကာယော ဂရုကော ဟောတိတိ"ဟု ဗျတိရေက (ပြောင်းပြန်) ပါ၌ရှိ၏၊ ထိုသို့ရှိသောကြောင့် "ကာယ ဒရုထဝုပသမေန သဒ္ဓိံ သိဒ္ဓမာနော သြဠာရိကအသာသပဿာသနိရောဓေ ဗျတိရေကမုခေန တသ သာခန်ဝိယ ဝုတ္တော"ဟု ဖွင့်သည်၊ ဆိုလိုရင်းကား–"အသာရဒ္ဓကာယသ–စသော အနွယ်ကို ဗျတိရေကအားဖြင့် အကြောင်းပြသည်–ဟူလို၊ ယခုစာအုပ်များ၌ကား "ယသ္မာ အသာရဒ္ဓေါကာယော လဟုကော ဟောတိ"ဟု ရှိသောကြောင့် ရှေ့,အနွယ်ဖလ ဝါကျကိုပင် အနွယ်ဟောတု ဝါကျဖြင့် အကြောင်းပြသောကြောင့် ယခုရှိသောပါဋ်သည် သာ၍ရှင်း၏။

သြဠာရိကော၊ ပေ၊ နိရဒ္ဓေ။ ။"ထွက်လေဝင်လေတို့ အလွန်သိမ်မွေ့,သွားသော အခါ ဖြစ်မှုဖြစ်လေသေးရဲ့,လားဟု စဉ်းစားရသော အခြင်းအရာသို့,ရောက်၏"ဟု အောက်၌ ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကားအတိုင်း စဉ်းစားရုံကို ပြလို၍ သြဠာရိကော–စသောစကားကို မိန့်,သည်။

ယထာ-ဖြစ်မြဲသာလျှင် ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-ဤအတူတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ စ-သာဓကကား၊ သေယျထာပိ ကဲသေ အာကောဋိတေတိ-ဟူသော၊ ဧတံ (သုတ္တံ)-ဤပါဠိကို၊ (ဓမ္မသေနာပတိနာပိ) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ဣတိ-ဤသို့ အစရှိသော၊) ဝိတ္ထာရော-ကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊) [ဣတိတစ်လုံးအကျေ ကြေပါ။]

ဟိ-ထင်ရှားအောင်ပြဦးအုံ့၊ အညာနိ-ကုန်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ-တို့သည်၊ ဥပရူပရိ-အထက်အထက်၌၊ ဝိဘူတာနိ-ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ တထာ-ထို့အတူ၊ ဣဒံ-ဤအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ (ဥပရူပရိ ဝိဘူတံ) နု (ဟောတိ)၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ဣဒံ-ဤအာနာပါနသတိကမ္မဋ္ဌာန်း သည်၊ ဥပရူပရိ-၌၊ ဘာဝေန္တသ ဘာဝေန္တသ-ပွားစေစဉ် ပွားစေစဉ်၊သုခ မတ္တံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏၊ ဥပဋ္ဌာနမ္ပိ-ထင်ခြင်းသို့လည်း၊နု ဥပဂစ္ဆတိ-မကပ် ရောက်၊ ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊တသ္မိံ-ထိုအာရုံသည်၊ အနုပဋ္ဌဟန္တေ-မထင်လ သော်၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အာသနာ-မှ၊ ဝุฏฐาယ-၍၊ စမ္မခဏ္ဍံ-ကို၊ ပဘ္ဗောဒ္ဓေတွာ-ခါ၍၊ နု ဂန္တ္ဗဗ္ဗံ-မသွားရာ၊ကိံ-အဘယ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုရပါ မည်နည်း၊ [ဤ ကိံကာတဗ္ဗံဟူသောပါဠိဖြင့် ယောဂီရဟန်း၏ "ဘာလုပ်ရပါ့ မလဲ"ဟု စဉ်းစားပုံကို ပြသည်၊] အာစရိယံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကို၊ ပုစ္ဆိသာမိ-အုံ့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့ ကြံ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဒါနိ-၌၊ မေ-၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-သည်၊ နဋ္ဌံ-ပျောက်သွားပြီ၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ နု ဝุฏฐาတဗ္ဗံ-နေရာမှ မထရာ၊ ဟိ-နေရာမှ ထခြင်းအပြစ်ကား၊ တစ်နည်း၊-ဟိ (ယသ္မာ)၊ ဣရိယာ ပထံ-ဣရိယာပုတ်ကို၊ ဝိကောပေတွာ-ဖျက်၍၊ ဂစ္ဆတော-သွားသောယောဂီ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-သည်၊ နဝ နဝမေဝ-အသစ် အသစ်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ["တသ္မာ-ကြောင့်၊ နု ဝุฏฐาတဗ္ဗံ-ရာ"ဟု အပိုဝါကျထည့်၊] တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့နေရာမှ ထ၍မသွားထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ယထာနိသိန္နေနေဝ-ထိုင်မြဲတိုင်း ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသတော-အရပ်အားဖြင့်၊ အာဟာရိတဗ္ဗံ-ဆောင်ယူရာ၏၊ [ရှေ့က မိမိမှာ ထင်လာဖူးသော နှာခေါင်းဖျား, သို့မဟုတ် အထက်နှုတ်ခမ်းဖျား အရပ်အားဖြင့် ထွက်သက်ဝင်သက်ပေါ်အောင် စိတ်ဖြင့် ဆောင်ယူရမည်-ဟူလို။]

တတြ-ထိုဒေသတော အာဟာရိတဗ္ဗံဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ-ကား၊ အာဟာရဏူပါယော-ဆောင်ယူခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ဝါ-ဆောင်ယူပုံနည်း လမ်းတည်း၊ ဟိ-ချဲ့၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနသ-ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ၏၊ အနုပဋ္ဌဟနဘာဝံ-မထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ, ဣတိ-သို့၊ ပဋိသဏ္ဌာဏိတဗ္ဗံ-စဉ်းစားဆင်ခြင်ရာ၏၊ (ကိံ)၊ ဣမေ အသသသပဿသာ

နာမ–ဤထွက်သက်ဝင်သက်တို့မည်သည်၊ ကတ္ထ–အဘယ်ဘုံဌာနဌ၊ အတ္ထိ–ရှိကုန်သနည်း၊ ကတ္ထ–ဌ၊ နတ္ထိ–နှ်သနည်း၊ ကဿဝါ–အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဌမူလည်း၊ အတ္ထိ၊ ကဿဝါ–မူလည်း၊ နတ္ထိ–နှ်သနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (ပဋိသဋ္ဌိကိ္ခိတဗ္ဗံ–ရာ၏၊) အထ–ထိုအခါဌ၊ ဧဝံ–သို့၊ ပဋိသဋ္ဌိကွတာ–စူးစမ်းဆင်ခြင်သောယောဂိရဟန်းသည်း၊ [ပဋိစောဒေတဗ္ဗောဌ္ဌစပ်၊] ဣမေ–ဤထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည်၊ အန္တောမာတုကုစ္ဆိယံ–အမိဝမ်းတွင်းဌ၊ နတ္ထိ–နှ်၊ ဥဒကေ–ဌ၊ နိမုဂ္ဂါနံ–နစ်မြုပ်နေသူ ၎ပ်နေသူတို့၏ သန္တာန်ဌ၊ နတ္ထိ၊ တထာ–တူ၊ အသညီဘူတာနံ–သညာမရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သူတို့၏ သန္တာန်ဌလည်းကောင်း၊ (မိန်းမောတွေဝေနေသူတို့၏သန္တာန်ဌလည်းကောင်း၊) မတာနံ–သေသူကိုတို့၏သန္တာန်ဌလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနသမာပန္နာနံ–စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားကုန်သူတို့၏သန္တာန်ဌလည်းကောင်း၊ ရူပါရူပဘဝသမ်ဂီနံ–ရူပဘဝ, အရူပဘဝနှင့် ပြည့်စုံသူ၏ သန္တာန်ဌလည်းကောင်း၊ နိရောဓသမာပန္နာနံ–နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားသူတို့၏သန္တာန်ဌလည်းကောင်း၊ နတ္ထိ–နှ်၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဥတ္တာ–သိပြီး၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အတ္တနာဝ–ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ အတ္တာ–မိမိကို၊ ပဋိစောဒတဗ္ဗော–ပြန်၍စောဒနာထိုက်၏။(ကိုး)၊ ပဏ္ဍိတ–သုခမိန်၊ တွံ–သည်၊ မာတုကုစ္ဆိဂတော–အမိဝမ်းဌရောက်နေသူသည်၊ နေဝ(အသိ)နနု–မဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊ ဥဒကေ–ဌ၊ နိမုဂ္ဂေါ–နစ်မြုပ်သူသည်၊ ဝါ–ဝင်နေသူသည်၊ နု (အသိနနု)–လော၊ အသညီဘူတော–သည်၊ နု (အသိနနု)၊ မတော–သည်၊ နု (အသိနနု)၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနသမာပန္နော–သည်၊ နု(အသိနနု)၊ ရူပါရူပဘဝသမ်ဂီ–

အန္တော မာတုကုစ္ဆိယံစသည်။ ။"ကတ္ထနတ္ထိ, ကဿနတ္ထိ" ဟု စူးစမ်းအပ်သော အရပ်ဒေသနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေါင်းပြုခြင်းငှာ အန္တော မာတုကုစ္ဆိယံ–စသည်ကိုမိန့်သည်၊ ရေဌ် ၎ပ်–မြုပ်–နစ်နေသူတို့မှာ ပတ်ဝန်းကျင်ရေက ပိတ်ဆို့ထားသောကြောင့် ထွက်သက်ဝင်သက် မဖြစ်၊ အမိဝမ်းဌ် အောင်းခိုက်မှာလည်း ထို့အတူပင် သားအိမ်က လေကို ပိတ်ဆို့ထား၏၊ အသာ ပသာသဟူသည် စိတ္တဇရုပ်တည်း၊ သေသူတို့မှာ စိတ်ပင်မရှိသောကြောင့် ထွက်သက်ဝင်သက် မဖြစ်။

အသညီဘူတစသည်။ ။အသညီဘူတဟူသည် ရောဂါဒဏ် သစ်ပင်မှကျခြင်းစသော ဒဏ်ကြောင့် မိန်းမော တွေဝေနေသူတည်း၊ ထိုအခါဌ် စိတ်ဖြစ်သော်လည်း အသာသ ပသာသကို ဖြစ်စေနိုင်လောက်အောင် စိတ်အားမရှိ၊ ထို့ကြောင့် အသာသ ပသာသမဖြစ်၊ ["အသညီသူ ဇာတာနံ"ဟု ဋီကာဌ် တစ်နည်းဖွင့်သေး၏၊ သို့သော် အသညသတ်ဘုံဌ် ဖြစ်သူသည် "ရူပါရူပဘဝသမ်ဂီနံ]တွင် ပါဝင်နိုင်သောကြောင့် ထိုအဖွင့်ကို စဉ်းစားသင့်သည်၊] နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူတို့မှာလည်း စိတ်မဖြစ်၊ စတုတ္ထဈာန်ဝင်စားသူ ရူပါရူပဘဝဌ် ဖြစ်သူတို့မှာ စိတ်ရှိသော်လည်း ထုံးစံမမူတာအားဖြင့် အသာသ ပသာသ မဖြစ်။

သည်၊ နဲ(အသိနနဲ)၊ နိရောဓသမာပန္နော-သည်၊ နဲ (အသိနနဲ)၊ တေ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ အဿာသပဿာသာ-တို့သည်၊ အတ္ထိဝေ-ရှိကုန်သည်သာ၊ [ပြခဲ့သော ၇ဌာနဋ္ဌ မပါဝင်ရကား ပါရိသေသနည်းအားဖြင့် အဿာသ ပဿာသရှိရမည်-ဟူလို၊] ပန-ထိုသို့ပင် ရှိပါကုန်သော်လည်း၊ မန္ဒပညတာယ-နဲ့သောပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတုံ-ဌာ၊ နဲ သက္ကောသိ-မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ-သို့၊ (ပဋိစောဒေတဗ္ဗော-ထိုက်၏)။

အထ-စောဒနာပြီးရာထိုအခါ၌၊ အနေန-ဤယောဂီရဟန်းသည်၊ ပကတိ ဖုဋ္ဌဝဏ္ဏေ-ပင်ကိုယ်ထိအပ်သော အရပ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ (နှာခေါင်းဖျားဌ၌ဖြစ်စေ, အထက်နှုတ်ခမ်းဖျားဌ၌ဖြစ်စေ, နဂိုရ်က ထိနေကျအရပ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်) စိတ္တံ-ကို၊ ထပေတွာ-၍၊ မနသိကာရော-နှလုံးသွင်းမှုကို၊ ပဝတ္တေတဗ္ဗော-ဖြစ်စေထိုက်၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ) ဣမေ-ဤထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည်၊ ဒီဃနာသိကဿ-ရှည်သောနှာခေါင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နာသာပုဋ-နှာခေါင်းဖုကို၊(နှာခေါင်းဖျားအရပ်ကို၊) ဃဋ္ဋေန္တာ-ထိခိုက်ကုန်လျက်၊ ပဝတ္တန္တိ-နိ၏၊ ရဿနာသိကဿ-တိုသောနှာခေါင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥတ္တရောဋ-အထက်နှုတ်ခမ်းဖျား အရပ်ကို၊ (ဃဋ္ဋေန္တာ ပဝတ္တန္တိ)၊ တသ္မာ, အနေန-ဤယောဂီရဟန်းသည်၊ ဣမံနာမ ဌာနံ-ဤမည်သော အရပ်ကို၊ ဃဋ္ဋေန္တိ-ထိခိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ နိမိတ္တံ-အမှတ်အသားကို၊ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ-ဖြစ်စေထိုက်၏၊ ဟိ-မှန်၊ ဣမမေဝ-ဤနိမိတ်ထင်စေပုံ ဒ္ဝိစီ အစဉ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထဝသံ-အကျိုးဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏ အစွမ်းသတ္တိဖြစ်သော အကြောင်းကို၊ (သတိသမ္ပဇညကို)၊ ပဋိစ္စ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ၊ပေ၊ဝဒါမိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [ဘိက္ခဝေ-တို့၊

နိမိတ္တံ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ။ ။ထိုဌာနဋ္ဌ သတိ၏ လွယ်ကူစွာဖြစ်ခြင်းအကျိုးဌာ၊ ထိရတရံသညာဏ်-သာ၍ခိုင်မြဲသော အမှတ်သညာကို ဖြစ်စေမည်၊ ထိရသညာပဒဋ္ဌာနာ ဟိ သတိ-သဟိဟူသမျှ ထိရသညာအရင်းခံ ရှိသည်။

ဣမမေဝ ဟိ အတ္ထဝသံ။ ။ဣမံ ဧဝ အနုပဋ္ဌဟန္တသ္သ ကာယသခ်ါရဿ ကဏ္ဏကုဋ္ဌာပန ဥယေန(မြုပ်နေသော ဆူးကို ထင်ပေါ်စေသော ဆူးထွင်နည်းဖြင့်) ဥပဋ္ဌာပနဝိမိမေဝ၊ အတ္ထဝသန္တိ-ဟောတုံ၊ အတ္ထောတိ-ဖလံ၊ သော ယသ္မ ဝသေန ပဝတ္တတိ၊ သော အတ္ထဝသောတိ=အတ္ထဟူသည် အကျိုးတည်း၊ ထိုအကျိုးသည် အကြင်အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်၏၊ ထိုအကြောင်းသည် အတ္ထဝသမည်၏၊ အတ္ထဿ-အကျိုး၏ +ဝသော-ဖြစ်ကြောင်း အစွမ်းသတ္တိတည်း၊ အတ္ထဝသော-အကျိုး၏ဖြစ်ကြောင်းအစွမ်းသတ္တိ။]

အဟံ–သည်၊ မုဠ္ဌသတိသ–ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသော၊ အသမ္ဘဝနသ–ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မသိသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာနာပါနသတိ ဘာဝနံ–ကို၊ နိ ဝဒါမိ–ဟောတော်မမူ။]

ဟိ–ဆက်၊ ကိဉ္စိ–အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–သည်၊ သတသ–သတိရှိသော၊ သမ္ဘဝနသေဝ–ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဌသာလျှင်၊ ကိဉ္စာပိ သမ္ဘဒ္ဓတိ–အကယ်၍ကား ပြီးစီးနိုင်ပါပေ၏၊ ပန–ထိုသို့ပင် သတိသမ္ဘဝညရှိသူမှာသာ ပြီးစီးနိုင်ပါသော်လည်း၊ ဣတော–ဤအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ၊ အညံ–အခြားသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောန္တ သ–နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (စိတ်ဌ)၊ ပါကဋံ, ဟောတိ၊ ပန–ကား၊ ဣဒံ အာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ ဝါ–သည်၊ ဂရုကံ–ကြီးလေး၏၊ ဂရုကဘာဝနံ–ကြီးလေးသော ပွားစေရခြင်းရှိ၏၊ [လေးလေးပင်ပင် ဂရုတစိုက် ပွားစေရသည်–ဟူလို၊] ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓပုတ္တာနံ–ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာပုရိသာနမေဝ–မြတ်သောယောကျ်ားတို့၏သာလျှင်၊ မနသိကာရဘူမိဘူတံ–နှလုံးသွင်းရာ နယ်မြေသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ နစေဝ ဣတ္ထေ–သေးသေးသိမ်သိမ်လည်း မဟုတ်၊ နစ ဣတ္ထေ သတ္ထသမာသေဝိတံ–သေးသိမ်သော သတ္တဝါတို့ မှီဝဲအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းလည်း မဟုတ်၊ ယထာယထာ–အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မနသိကရီယတိ–နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ တထာ တထာ–ဖြင့်၊ သန္တ ဋ္ဌေ–ငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း၊ သုခုမဋ္ဌ–သိမ်မွေ့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–၏၊ [နှလုံးသွင်းလေ ငြိမ်သက်လေဖြစ်၏–ဟူလို။] တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဇဋ္ဌ–ဤ အာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌ၊ ဗလဝတီ–အားရှိပါးရှိဖြစ်သော၊ ဝါ–တကယ်အားကောင်းသော၊ သတိစ–ကိုလည်းကောင်း၊ ပညာစ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ–၏။

မုဠ္ဌ၊ ပေ၊ နသ။ ။ဝိနဋ္ဌသတိသ, သမ္ဘဝညဝိရဟိတသ၊....ဘာဝေန္တ သ–ဘာဝနာပွားစဉ်၊ အနုဏ္ဏမေန အနုပဋ္ဌဟန္တေ (မထင်ကုန်သော) အသာသ ပသာသေ–တို့ကို၊ ဝိမံသိတ္ဝာ–၍၊ "ဣမေတေ" တိ ဥပဓာရေတုံ သမ္ဘဒေဝ ဇာနိတုဗ္ဗ–(ထိုအသာသ ပသာသတို့သည် ဤဟာတို့တည်း–ဟု စူးစမ်းခြင်းငှာ လည်းကောင်း, ကောင်းစွာသိခြင်းငှာလည်းကောင်း၊) သမတ္ထာဟိ–စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သတိပညာဟိ ဝိရဟိတသာတိ အဓိပ္ပာယော။

ဂရုကံ, ဂရုဘာဝနံ။ ။ပွားများဖို့ရန် အလွန်ခဲယဉ်းသောကြောင့် ဂရုကမည်ကြောင်းကို သိစေလိုမှ "ဂရုကဘာဝနံ" ဟု ထပ်၍ဆက်သည်၊ ဘာဝနံ–ဟု နပုလ္လိင်ရှိသောကြောင့် "ဂရုကာ+ဘာဝနာယသ (ကမ္မဋ္ဌာနသ)"ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ကြ၍ ကမ္မဋ္ဌာနံကို အရကောက်ပါ။

ဟိ–ဥပမာဆောင် ထင်ရှားအောင်ပြဦးအုံ၊ မဋ္ဌသာဌကသ–ပြေပြစ်ညက်ညောသော အဝတ်ကို၊ တုန္ဒကရဏကာလေ–အပ်ချုပ်မှုပြုရာအခါ၌၊ သုခုမာ–သိမ်မွေ့သော၊ သူစိပိ–အပ်ကိုလည်း၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာယထာ–အလိုရှိထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တတော–ထိုအပ်ထက်၊ သုခုမတရံ–သာ၍ သိမ်မွေ့သော၊ သူစိပါသဝေဓနမ္ပိ–အပ်နဖားထွင်းစူးကိုလည်း၊ (ဣစ္ဆိတဗ္ဗံယထာ–သို့လည်းကောင်း၊) ဧဝမေव–သာလျှင်၊ မဋ္ဌသာဌကသဒိသသ–ပြေပြစ်ညက်ညောသော အဝတ်နှင့်တူသော၊ ဣမသ္မိ ကမ္မဋ္ဌာနသ–ဤအာနာပါနသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝနာကာလေ–ပွားများစေရာအခါ၌၊ သူစိပဋိဘာဂါ–အပ်နှင့်အလားတူသော၊ သတိပိ–ကိုလည်းကောင်း၊ သူစိပါသဝေဓနပဋိဘာဂါ–အပ်နဖားထွင်းကြောင်းစူးနှင့်အလားတူသော၊ တံသမ္ပယုတ္တာ–ထိုသတိနှင့်ယှဉ်သော၊ ပညာပိ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလဝတီ–အားရှိပါးရှိဖြစ်သောသတိပညာကိုသာ၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ–၏။

[ယခုအခါ၌ မထင်ရှားသော အသာသ ပသာသ ရှာနည်းကို ပြလို၍ "တာဟိ စ ပန" စသည်မိန့်၊] စ ပန–ထပ်၍ဆက်၊ တာဟိ သတိပညာဟိ–တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန–သော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ တေ အသာသ ပသာသာ–တို့ကို၊ ပတိဖုဋ္ဌောကာသာ–ပင်ကိုယ်ထိအပ်သော အရပ်မှ၊ အညတြ–အခြားအရပ်၌၊ နု ပရိယေသိတဗ္ဗာ–မရှာမိုးထိုက်ကုန်၊ ပန–အနွယကား၊ ကသကော–လယ်သမားသည်၊ ကသိं–လယ်ကို၊ ကသိတ္တာ–ထွန်ပြီး၍၊ ဗလီဗဒ္ဒေ–နွားလားတို့ကို၊ မုဉ္စိတ္တာ–လွှတ်ပြီး၍၊ ဂေါစရမုခေ–စားကျက်သို့ရှေးရှုသည်တို့ကို၊ ["ဂေါစရမုခေတိ–ဂေါစရာဘိမုခေ" ဋီကာ၊] ကတ္တာ ပြုပြီး၍၊ ဆာယာယ–အရိပ်၌၊ နိသိန္နော–ထိုင်လျက်၊ ဝိသမေယျ–အပန်းဖြေရာ၏၊ အထ–ထိုအခါ၌၊ အသ–ထို လယ်သမား၏၊ တေ ဗလီဗဒ္ဓါ–တို့သည်၊ ဝေဂေန–အဟုန်ဖြင့်၊ အဋဝိं – တောအုပ်သို့၊ ပဝိသေယျုံ–ဝင်ပြေးကုန်ရာ၏၊ ယော–အကြင်ယောကျ်ားသည်၊ ဆေကော–ကျွမ်းကျင်သော၊ ကသကော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ သော–ထိုကျွမ်းကျင်သော လယ်သမားယောကျ်ားသည်၊ ပုန, တေ–ထိုနွားလားတို့ကို၊ ဂဟေတ္တာ–ဖမ်း၍၊ ယောဇေတုကာမော–ထွန်ခ်ိန်ယှဉ်စေလိုသည်၊ (သမာနော–သော်၊) တေသံ–ထိုနွားလားတို့ကို၏၊ အနုပဒံ–ခြေရာအစဉ်သို့၊ ဂန္တွာ–လိုက်သွား၍၊ အဋဝိं–သို့

ယထာဟိ။ ။အထက် အထက်၌ (နောက်နောက်၌) သန္တသုခုမဖြစ်သောကြောင့် အားရှိသော (အလွန်သန့်ရှင်း၍ အထူးထက်မြက်သော) သတိပညာကို အလိုရှိရမည် ဟု ဆိုပြီး၍, သုခုမသဏှာမ အတ္ထသ သာဓနေနာပိ သုခုမေနေဝ ဘဝိတဗ္ဗံ–သိမ်မွေ့သော အကျိုးကို ပြီးစေရမည့်အကြောင်းသည်လည်း သိမ်မွေ့သည်သာ ဖြစ်ရမည်–ဟု ပြခြင်းငှာ "ယထာဟိ" စသော ဥပမာကို မိန့်သည်။

နဲ အာဟိဏ္ဍာတိ–လှည့်လည်သည်မဟုတ်၊ အထခေါ–စင်စစ်ကား၊ ရသ္မိဉ္ဇ–ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပတောဒဉ္ဇ–နှင်တံကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ–ကိုင်ယူ၍၊ ဥဒုကမေဝ–ဖြောင့်စွာသာလျှင်၊ ဝါ–တိုက်ရိုက်သာလျှင်၊ တေသံ–ထိုနွားလားတို့၏၊ နိပါတတိတ္ထံ–ကျရောက်ရာ ရေဆိပ်သို့၊ ဂန္တွာ–၍၊ နိသီဒတိဝါ–ထိုင်၍သော်လည်း စောင့်နေ၏၊ နိပဇ္ဇတိဝါ–အိပ်၍သော်လည်း စောင့်နေ၏။

အထ–ထိုမှ နောက်၌၊ တေ ဂေါဏေ–ထိုနွားတို့ကို၊ ဒိဝသ ဘာဂံ–တစ်နေ့အဖို့ပတ်လုံး၊ စရိတ္တာ–လှည့်လည်၍၊ [ဂေါစရံ ဂဟေတွာ–စားကျက်ကိုယူပြီး၍၊ ဋီကာ၊] နိပါတတိတ္ထံ–သို့၊ ဩတရိတ္တာ–သက်ဆင်း၍၊ နှတ္တာစ–ရေကျိုးပြီး၍လည်းကောင်း၊ ပိဝိတ္တာစ–ရေသောက်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ ပစ္စုတ္တရိတ္တာ–ရေမှတက်၍၊ ဌိတေ–တည်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ, ရသ္မိယာ–ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတ္တာ–၍၊ ပတောဒေန–ဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗန္ဓော–ထိုးလျက်၊ ဝါ–မောင်းနှင်လျက်၊ အာနေတွာ–ဆောင်၍၊ ယောဇေတွာ–ထွန်၌ ကပ်ယှဉ်၍၊ ပုန, ကမ္မံ–လယ်ထွန်မှုကို ကရောတိယထာ–သို့၊ ဧဝမေဝ–လျှင်၊ တေန ဘိက္ခုနာ–သည်၊ တေ အဿသ ပဿာသာ–တို့ကို၊ ပကတိဖုဋ္ဌောကာသာ–မှ၊ အညံတြ–၌၊ နပရိယေသိတဗ္ဗာ–နိ၊ ပန–အနွယ်ကား၊ သတိရသ္မိं–သတိကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပညာပတောဒဉ္ဇ–ပညာနှင်တံကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ–ကိုင်၍၊ ပကတိဖုဋ္ဌောကာသေ–၌၊ စိတ္တံ–နွားနှင့်တူသောစိတ်ကို၊ ထပေတွာ–ထား၍၊ မနသိကာရော–နှလုံးသွင်းမှုကို၊ ပဝတ္တေတဗ္ဗော–ဖြစ်စေထိုက်၏။

ဟိ–အကျိုးကား၊ ဧဝံ–သို့၊ မနသိကာရောတော–သော၊ အဿ–ထို ယောဂီရဟန်း၏၊ နှ စိရသ္သေဝ–မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ နိပါတတိတ္ထေ–၌၊ ဂေါဏာ ဝိယ–တို့ကဲ့သို့၊ တေ–ထိုအဿာသ ပဿာသတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ–ထင်လာကုန်၏၊ တတော–ထိုသို့ ထင်လာခြင်းကြောင့်၊ တေန–ထိုယောဂီရဟန်းသည်၊ သတိရသ္မိယာ–ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတ္တာ–ဖွဲ့ချည်၍၊ တသ္မိं ယေဝ ဌာနေ–ထိုထိအပ်သော အရပ်၌ပင်၊ ယောဇေတွာ–ယှဉ်စေ၍၊ [ဥပနိဗန္ဓနနိမိတ္တ–ဟု အသိအမှတ်ပြုအပ်သော နှာခေါင်းဖျား အထက်နှုတ်ခမ်းဖျားအရပ်၌ပင် ယှဉ်စေ၍၊] ပညာ

ယောဇေတွာ။ ။မနသိကာရေန ယောဇေတွာ–နှလုံးသွင်းသော အားဖြင့်ယှဉ်စေ၍၊ တစ်နည်း–"သတိရသ္မိယာ ဗန္ဓိတ္တာ"ဟု ဆိုအပ်ပြီး အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုပင် "တသ္မိं ယေဝ ဌာနေ ယောဇေတွာ"ဟု ထပ်၍ဆိုသည်၊ မှန်၏–ဥပမာနဘက်၌ "ဗန္ဓန+ယောဇန–နွားကို ဖွဲ့ချည်ခြင်း, ထွန်၌တပ်ခြင်း" ဟု အဓိပ္ပာယ် ၂ မျိုးရသော်လည်း ဥပမေယျဘက်၌ ၂ မျိုးမရ, သတိဖြင့်ဖွဲ့ခြင်း ဗန္ဓနကိုပင် ထိုနိမိတ္တဌာန၌ ယှဉ်စေခြင်းဟူသော တစ်မျိုးသာ ရသည်။

ပတောဒေန–ဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗန္ဓေန–လျက်၊ ပုန, ကမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ အနုယုဉ္ဇိတဗ္ဗံ–အဖန်ဖန် အားထုတ်ရာ၏၊ ဝါ–ရမည်၊ ဧဝံ–သို့၊ အနုယုဉ္ဇတော–အဖန်ဖန်အားထုတ်သော၊ တဿ–ထိုယောဂိရဟန်း၏၊ နစိရသေဝ–လျင်၊ နိမိတ္တံ–ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်၊ ဝါ–ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ပန–ဆက်၊ တံဧတံ–ထိုနိမိတ်သည်၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌၊ ဧကသဒိသံ–တစ်မျိုးတည်းတူသည်၊ နာ ဟောတိ–ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ အပိစခေါ–အဟုတ်ကား၊ ကဿစိ–အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်၌၊ သုခသမ္ဘဿံ–ကောင်းသောအတွေ့ကို၊ ဥပ္ပာဒယမာနော–ဖြစ်စေလျက်၊ တူလပိစုဝိယ–လဲအစုသည် ကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ ကပ္ပာသပိစုဝိယ–ဝါဂွမ်းအစုသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝါတဓာရောဝိယ–လေပြည်လေညင်း အယဉ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ (ဟုတ္တာ) ဥပဋ္ဌာတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဧကစ္စေ–တို့သည်၊ အာဟု။[ထွက်လေ ဝင်လေသည်လည်း, ဝါဂွမ်းအစုလေပြည်လေညင်း အယဉ်တို့ကဲ့သို့ စိတ်မှာထင်၍လာသည်–ဟူလို။]

ပန–ကား၊ အယံ–ကာ၊ အဋ္ဌကထာ ဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဣဒံ–ဤနိမိတ်သည်၊ ကဿစိ–အချို့ယောဂီအား၊ ဝါ–အချို့ယောဂီ၏စိတ်၌၊ တာရကရူပံဝိယ–ကြယ်တာရာ အဆင်းအရောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မုတ္တာဂုဋ္ဌိကာဝိယစ–ပုလဲလုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ (ဥပဋ္ဌာတိ–ထင်လာ၏)၊ ကဿစိ–အား၊ ဝါ–၌၊ ခရသမ္ဘဿံ–ကြမ်းသော အတွေ့ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, ကပ္ပာသဋ္ဌိဝိယ–ဝါစေ့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သာရဒါရသူစိဝိယစ–အနှစ်ရှိသော သစ်သားဆံထိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ [အနှစ်ရှိသော သစ်သားချောင်းကဲ့သို့–ဟူလို၊] (ဥပဋ္ဌာတိ)၊ ကဿစိ, ဒီဃပါမဂ်သုတ္တံဝိယ–ရှည်သောဆောက်လုံးချည်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကုသုမဒါမံဝိယ–ပန်းဆိုင်း ပန်းကုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဓူမသိခါဝိယစ–အခိုးအလျှံကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ (ဥပဋ္ဌာတိ)၊ ကဿစိ, ဝိတ္ထတံ–ပြန့်ကျယ်သော၊ မဂ္ဂဋ္ဌကသုတ္တံဝိယ–ပင့်ကူချည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝလာဟက ပဋ္ဌလံဝိယ–မိုးတိမ်လွှာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဒုမပုပ္ဖံဝိယ–ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရထစက္ကံဝိယ–ရထားစက်ဘီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စန္ဒမဏ္ဍလံဝိယ–လဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူရိယမဏ္ဍလံဝိယစ–လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာတိ–၏။

နိမိတ္တံ။ ။ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် ဝါ၊ ထို ၂ မျိုးလုံးကိုပင် "နိမိတ်"ဟု တပေါင်းတည်းဆိုထားသည်၊ မှန်၏–တူလပိစုစသော ဥပမာ ၃ ရပ်သည် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်နှင့်ဆိုင်၏၊ အဋ္ဌကထာ ဝိနိစ္ဆယ၌လာသော ဥပမာတို့ကား ဥဂ္ဂဟပဋိဘာဂ ၂ မျိုးလုံးနှင့်ဆိုင်၏၊ ထိုတွင် တာရကရူပံဝိယသည် ၂ မျိုးလုံးနှင့်ဆိုင်၏၊ မဏိဂုဋ္ဌိကာဝိယ စသည်ကား ပဋိဘာဂနိမိတ်နှင့်သာ ဆိုင်သည်။

စပန–ထပ်၍ ဆက်ဦးအုံ၊ သမ္မဟုလေသု–နှ်သော၊ ဘိက္ခုသု–တို့သည် သုတ္တန္တံ–သုတ္တန်ကို၊ သဇ္ဈာယိတွာ–သရဇ္ဈာယ်၍၊ နိသိန္နေသု–ထိုင်နေကုန်လသော်၊ ဝါ–ထိုင်နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုသု–တို့တွင်၊ ဧကေန–သော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ဝါ–ရဟန်းက၊ တုမှာကံ–အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဝါ–အရှင်ဘုရားတို့၏စိတ်၌၊ ကီဒိသံ–သည်၊ ဟုတ္တာ, ဣဒံသုတ္တံ–ဤသုတ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ–ထင်ပါသနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–မေးအပ်သော်၊ ဧကော–တစ်ပါးသည်၊ ဝါ–တစ်ပါးက၊ မယံ–အား၊ ဝါ–၌၊ မဟတီ–သော၊ ပဗ္ဗတေယျာ–တောင်မှစီးကျလာသော၊ နဒီဝိယ–ကဲ့သို့၊ ဟုတ္တာ, ဥပဋ္ဌာတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ အာဟ–ပြီ၊ အပရော–အခြားရဟန်းသည်၊ ဝါ–က၊ မယံ–အား၊ ဝါ–၌၊ ဧကော–တစ်ခုသော၊ ဝနရာဇိဝိ–တောတန်းကဲ့သို့၊ (ဥပဋ္ဌာတိ–၏၊ ဣတိအာဟ)၊ အညော–အခြားတစ်ပါးသည်၊ ဝါ–က၊ မယံ, သီတစ္ဆာယော–အေးမြသောအရိပ်ရှိသော၊ သာခါသမ္ဘေါ–အခက်အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဖလဘာရာဘရိတ ရုက္ခောဝိယ–အသီးဝန်ဖြင့် ပြည့်နေသော သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ (ဥပဋ္ဌာတိ–၏၊) ဣတိ (အာဟ)၊ ဟိ–ဆက်၊ တေသံ–ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဝါ–ရဟန်းတို့၏စိတ်၌၊ ဧကမေဝ–တစ်ပါးတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံသုတ္တံ–သည်၊ သညာနာနတာယ–အမှတ်အသားထူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နာနတော–ကွဲပြားသောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာတိယထာ–သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ဧကမေဝ–တစ်မျိုးတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံတေကမ္မဋ္ဌာနံ–ထိုအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ သညာနာနတာယ–ကြောင့်၊ နာနတော–ထူးသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတံ–ဤပဋိဘာဂနိမိတ်သည်၊ သညံ–ဘာဝနာသညာကြောင့် ဖြစ်၏၊ သညာနိဒါနံ–ဘာဝနာသညာဟူသော အကြောင်းရှိ၏၊ သညာပဘဝံ–ဘာဝနာသညာဟူသော အစအမှန်ရှိ၏၊ တသ္မာ–

တဗ္ဗပနေတံ။　　။ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်မျိုးတည်း ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် အမျိုးမျိုး နိမိတ်ထင်ရသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ "တဗ္ဗပနေတံ" စသည်မိန့်၊ ဤပုဒ်ကို (ဥပမာစကားကို ကျော်၍) "ဧဝံ ဧကေမေဝ ကမ္မဋ္ဌာနံ" ကျမှတ်ပါ။

မဟတီ၊ ပေ၊ ရုက္ခောဝိယ။　　။ကျေပွန်စွာလေ့လာပြီးသောအခါ အဆက်မပြတ်ထင်မြင်နေခြင်း, သုတ္တန်က ကျယ်ဝန်းခြင်းကိုမှန်း၍ တောင်ပေါ်က အဟုန်ပြင်းစွာ ဆင်း၍လာသော မြစ်ကြီးနှင့်တူ၏ဟု–ထင်လာ၏၊ အနက်သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံ၍ ထက်ဝန်းကျင်ကောင်းသောကြောင့် စိတ်နှလုံးကို နှစ်သက်စေနိုင်ရကား သုတ္တန်သည် တစ်တောလုံးပွင့်နေသော တောအစဉ်အတန်းကဲ့သို့ ထင်လာ၏၊ အနုသန္ဓေ (စကားအဆက်) အမျိုးမျိုးမြှုပ်ထားသော ပေယျာလကို ဖော်စရာ နည်းအမျိုးမျိုး, ကမ္မဋ္ဌာန်းအမျိုးမျိုးပါရှိရကား သုတ္တန်အလိုရှိသူများ ချဉ်းကပ်စဖွယ် (အရိပ်အသီးတို့ဖြင့် ပြည့်ကြွယ်သော သစ်ပင်ကြီးကဲ့သို့) ထင်လာသည်။

ကြောင့်၊ (ထိုသို့ သည၏ အဖြစ်ကြောင့်) သညာနာနတာယ–ကြောင့်၊ နာနတော–အားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာတိ–၏၊ [ပဋိဘာဂနိမိတ်ဟူသည် ပရမတ္ထသဘောတရား မဟုတ်၊ ဘာဝနာသညာကြောင့် ဖြစ်သော ပညတ်မျှသာတည်း၊ ထို့ကြောင့် သညာအားလျော်စွာ အမျိုးမျိုးထင်လာရသည်၊] ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ ဣတိ–ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ (အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယော–တည်း၊) ["ဝေဒိတဗ္ဗံတိ" ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။]

စ–ဆက်၊ ဇေ–ဤအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းခ်ဋ္ဌ၊ အသာသာရမဏ–ထွက်သက်လျှင် အာရုံရှိသော၊ စိတ္တံ–သည်၊ အညမေဝ–ပဿာသာရမဏစိတ်မှ တစ်မျိုးတခြားသာတည်း၊ ပဿာသာရမဏ–ဝင်သက်လျှင် အာရုံရှိသော (စိတ္တံ) အညံ (ဧဝ)–အသသာရမဏစိတ်မှ တစ်မျိုးတခြားသာတည်း၊ ဟိ–ဆက်၊ ယသ–အကြင်ယောဂီရဟန်း၏ သန္တာန်ခ်ဋ္ဌ၊ တယော–နှင်သော၊ ဣမေဓမ္မာ–တို့သည်၊ နတ္ထိ–နှင်၊ တသ–ထိုယောဂီရဟန်း၏ သန္တာန်ခ်ဋ္ဌ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–သည်၊ အပ္ပနံ–အပ္ပနာစျာန်သို့၊ နေဝပါပုဏာတိ–နိုင်၊ ဥပစာရံ–ဥပစာသို့၊ န (ပါပုဏာတိ)၊ ["နှ ဥစာရဏ္ဏိ–ဥပစာရမ္မိ နှ ပါပုဏာတိ၊ ပဌေဝ အပ္ပနဏ္ဏိ အဓိပ္ပာယော" ဟူသောဋီကာစကားကိုထောက်လျှင် ရှေးအဋ္ဌကထာစာအုပ်များခ်ဋ္ဌ "နေဝ အပ္ပနံ"ဟူသောပါဋ္ဌ ပါဟန်မတူ၊] ပန–အနွယကား၊ ယသ–အကြင် ယောဂီရဟန်း၏ သန္တာန်ခ်ဋ္ဌ၊ တယော–နှင်သော၊ ဣမေဓမ္မာ–တို့သည်၊ အတ္ထိ–နှင်၏၊ တဿေဝ–ထိုယောဂီရဟန်း၏ သန္တာန်ခ်ဋ္ဌသာလျှင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ–သည်၊ ဥပစာရဏ္ဍ–သို့လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာဏ္ဍ–သို့လည်းကောင်း၊ ပါပုဏာတိ–ရောက်နိုင်၏၊ [ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ခ်ဋ္ဌ ဥပစာရဏ္ဍ အပ္ပနဏ္ဍ–ဟု ရှိ၏၊ ဥပစာရက အလျှင်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုစာရှိအတိုင်းသာ ကောင်း၏၊] ဟိ–သာဓကကား၊ နိမိတ္တံ၊ ပေ၊ ဥပလဇ္ဈတီတိဟူသော၊ ဇတံ–ဤဂါထာစကားကို၊ (ဓမ္မသေနာပတိနာ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ဤဂါထာ၏ အနက်ကို ရှေ့ကကစောပမာခ်ဋ္ဌ ရေးခဲ့ပြီ၊ ဤဂါထာကို ရှေ့ ကကစောပမာခ်ဋ္ဌ ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း ယခု ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပြီးစေခြင်းငှာ သာဓကအဖြစ်ဖြင့် ထပ်၍ ဆောင်ယူပြန်သည်။]

ပန–ဆက်၊ ဇဝံ–ဤသို့၊ နိမိတ္တော–ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတော–သော်၊ တေန ဘိက္ခုနာ–သည်၊ အာစရိယသန္တိကံ–သို့၊ ဂန္တွာ, အာရောစေတဗ္ဗံ–လျှောက်ထားရာ၏၊ (ကိံ) ဘန္တေ, မယှံ–အား၊ ဝါ–ခ်ဋ္ဌ၊ ဇဝရုပံနာမ–ဤသို့ သဘောရှိသည်မည်သော အာရုံသည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ–ထင်လာပါ၏၊ ဣတိ–သို့၊

(အာရောစေတဖ္ဍ)၊ ပန-ဆက်၊ အာစရိယေန-သည် ဧတံ-ဤအာရုံသည်၊ နိမိတ္တံ-ပဋိဘာဂနိမိတ်တည်း၊ ဣတိဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ (ဧတံ) နနိမိတ္တံ-ပဋိဘာဂနိမိတ်မဟုတ်၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ နှ ဝတ္ထုဖ္ဍ-ထိုက်၊ ပန-အနွယကား၊ အာဝုသော, ဧဝံ ဟောတိ-ဤသို့ဖြစ်လာတတ်၏၊ [ဘာဝနာကို အားထုတ်သူမှာ ဤသို့ ဖြစ်လာတတ်၏။] ဣတိ, ဝတ္တာ-ပြီး၍၊ ပုနပ္ပုနံ, မနသိကရောဟိ-လော၊ ဣတိ, ဝတ္ထုဗ္ဗော-ထိုက်၏၊ ဟိ-မှန်၏၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ)၊ နမိတ္တန္တိ-ပဋိဘာဂနိမိတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-ပြောဆိုအပ်သော်၊ ဝေါသာနံ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ-ရောက်ရာ၏၊ နှ နိမိတ္တန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-ပြန်သော်၊ နိရာသော၀-အာသာမရှိတော့သည်သာ၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိသီဒေယျ-ဆုတ်နစ်ရာ၏၊ တသ္မာ, တဒုဘယမ္မိ-ထို ၂ ပါးစုံကိုလည်း၊ အ၀တ္တာ, မနသိကာရေယေ၀-ဘာ၀နာနှလုံးသွင်းမှ၍သာ၊ ယောဂေတဗ္ဗော-တိုက်တွန်းထိုက်၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ တာ၀-မဏ္ဍိမဘာဏကထေရ်တို့မှ ရှေးဦးစွာ ဒီဃဘာဏကာ-ဒီဃဘာဏကထေရ်တို့သည်၊ (အာဟု)၊ ပန-၀ါဒန္တ ရကား၊ မဏ္ဍိမဘာဏကာ-တို့သည်၊ အာဟု-ဆိုကြကုန်ပြီ၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော-ရှင်၊ ဣဒံ-ဤထင်လာသော အာရုံသည်၊ နိမိတ္တံ-ပဋိဘာဂနိမိတ်တည်း၊ သပ္ပုရိသ-သူတော်ကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ပုနပ္ပုနံ, မနသိကရောဟိ-လေ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော-၏၊ ဣတိ (အာဟု)၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ အနေန-ဤ ယောဂီရဟန်းသည်၊ နိမိတ္တေ၀-ပဋိဘာဂနိမိတ်၌သာ၊ စိတ္တံ-ဘာ၀နာစိတ်ကို၊ ထပတဗ္ဗံ-ထားရာ၏၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် (ပဋိဘာဂနိမိတ်၌ ဘာ၀နာစိတ်ကို ထားခြင်းဖြင့်)၊ [ဝုတ္တပ္ပကာရေန ပဋိဘာဂနိမိတေယေ၀ ဘာ၀နာစိတ္တသ ထပနေန၊] အသ-ထို ယောဂီရဟန်း၏၊ အယံ (ဘာ၀နာ)- ဤ ဘာ၀နာသည်၊ ဣတော- ဤ

ဝေါသာနံ, ဝိသီဒေယျ။ ။"ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်ဖို့ ခဲယဉ်းလှ၏၊ ယခုပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်လာပြီ၊ နောက်မှတရားထူး(ဈာန်)ရအောင် အားထုတ်တော့မည်" ဟု ကြိုလျက် တရားကို ဆက်၍အားမထုတ်တော့ဘဲ ရပ်ထားခြင်းကို "ဝေါသာနံအာပဇ္ဇေယျ"ဟု ဆိုဏ်။ "ဤမျှလောက်ကြာအောင် အားထုတ်ပါလျက် နိမိတ်ကလေးမျှ မထင်သေး၊ ငါဟာတရားထူးနှင့် မထိုက်သော အဘာဗပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေရော့သလား"ဟု တွေးတောကာ စိတ်ဆုတ်နစ်စရာ ရှိခြင်းကို "ဝိသီဒေယျ" ဟု ဆိုသည်။

မဏ္ဍိမဘာဏကာ ပန။ ။"ဤအကျင့်ဖြင့် ဧရာမရဏမှ လွတ်ရတော့မည်"ဟု ကြိုစည်၍ ကျင့်သူမှာ ယခုထင်လာသော အာရုံဟာ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်တယ်" ဟု ပြောရုံမျှဖြင့် အဘယ်မှာ ဝေါသနသို့ ရောက်စရာရှိမည်လဲ, တိုး၍အားထုတ်စရာရှိပါတယ်၊ ထို့ကြောင့် "ခုထင်လာသော အာရုံဟာ ပဋိဘာဂနိမိတ်ပဲ, ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အထပ်ထပ်ကြိုးစားပေတော့" ဟု ပြောရမည်ဟု မဏ္ဍိမဘာဏကတို့က မိန့်ဆိုကြသည်။

ထင်လာရာအခါမှ၊ ပဘုတိ–၍၊ ထပနာဝသေန ဘာဝနာ–ထပေနာ၏အစွမ်းဖြင့် ပွားစေခြင်းမည်သည်၊ ဟော့တိ–၏။ [အနုဗန္ဓနာ, ဖုသနာ, ထပနာဟု ၃ မျိုးတွင် ဤပဋိဘာဂနိမိတ် ထင်သည်မှစ၍ အနုဗန္ဓနာ, ဖုသနာ နည်းနှင့် မဆိုင်တော့ဘဲ အပ္ပနာစျာန် ပေါ်လာအောင် စိတ်ကို ထားခြင်းဟူသော ထပနာဘာဝနာဖြစ်ပြီ–ဟူလို။]

ဟိ–သာဓကကား၊ ပေါ်ရာဏောဟိ–တို့သည်၊ နိမိတ္တေ၊ ပေ၊ နိဗန္ဓတိတိ–ဟူသော၊ ဇတ်–ဤ ဂါထာစကားကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီး၊ နိမိတ္တေ–ပဋိဘာဂနိမိတ်၌၊ စိတ္တံ–ဘာဝနာစိတ်ကို၊ ထပယံ–ထားသော၊ ဓီရော–ပညာရှိသည်၊ အသာသ ပဿာသေ–၌၊ နာနာကာရံ–ဒီဃ ရဿဟူသော အမျိုးမျိုးသော အခြင်းအရာကို၊ ဝိဘာဝယံ–ကွယ်ပျောက်စေလျက်၊ သကံ–မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ စိတ္တံ–ဘာဝနာစိတ်ကို၊ နိဗန္ဓတိ–အပ္ပနာပေါ်လာအောင် ဖွဲ့ထား၏။

နိမိတ္တေ ထပယံ။ ။ဤဂါထာကား ဆိုအပ်ပြီးအဓိပ္ပာယ်ကိုပြသော ရှေးဆရာတို့၏ ဂါထာတည်း၊ နိမိတ္တေတိ–ပဋိဘာဂနိမိတ္တေ၊ ထပယံ စိတ္တန္တိ–ဘာဝနာစိတ္တံ ထပေန္တော၊ ထပနာဝသေနမနသိကရောန္တောတိအတ္ထော၊ နာနာကာရံ–"စတ္တာရော ဝဏ္ဏာဝတ္တန္တိ" ဟု ဆိုအပ်ခဲ့သော ဒီဃ အသာသပဿာသ, ရဿ အသာသပဿာသကိုပင် (သာမည နိဒ္ဒေသနည်းအားဖြင့်) "နာနာကာရံ" ဟု ဧကဝုစ်အားဖြင့် ဆိုထားသည်။

ဝိဘာဝယံ။ ။"ဝိဘာဝေန္တော အန္တရဓာပေန္တော" ဟု ဖွင့်၏၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် ထင်သည်မှစ၍ ထိုဒီဃရဿဖြစ်သော အသာသ ပဿာသတို့ကို နှလုံးမသွင်းလျှင် ထို ၄ မျိုးကို ကွယ်ပျောက်စေသကဲ့သို့ ဖြစ်တော့၏၊ သူ့ဘာသာသူ ရှုရှိုက်နေသော်လည်း နှလုံးမသွင်းသောကြောင့် စိတ်ထဲမှာ ကွယ်ပျောက်နေသည်–ဟူလို။

အသာသ ပဿာသေ၊ ပေ၊ နိဗန္ဓတိ။ ။အသာသ ပဿာသေ ယော နာနာကာရော၊ တံ ဝိဘာဝယံ၊ (ဤအလိုရှေ့လည်း၍စပ်၊) အနက်ပေးပုံကို နိဿအတိုင်းသိပါ၊ အသာသ ပဿာသ သမ္ဘူတော ဝါ နိမိတ္တေ၊ ဤအလို "အသာသ ပဿာသေ–အသာသ ပဿာသကြောင့် ဖြစ်သော၊ နိမိတ္တေ–ပဋိဘာဂနိမိတ်၌" ဟု ပေး၍ "ထပယံ စိတ္တံ၊ ပေ၊ နိဗန္ဓတိ" ဟု ပေးပါ၊ သကံစိတ္တံ နိဗန္ဓတိတိ–တာယ ဧဝ ထပနာယ (ထိုအပ္ပနာပေါ်အောင်ထားခြင်းဖြင့်ပင်) အတ္တနော စိတ္တံ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ "အပ္ပေတိတိ အတ္ထော–အပ္ပနာဖြစ်ပေါ်လာစေ၏" ဟု အနက်မှတ်။

ကေစိဝါဒ။ ။ဝိဘာဝယံကို ဝိဒိတံ ပါကဋံ ကရောန္တော–ဟု ဖွင့်၏၊ ထိုအဖွင့်သည် ပဋိဘာဂနိမိတ်မပေါ်မီ ရှေ့အဖို့၌ သင့်စရာရှိ၏၊ ထိုနည်းကိုလိုက်၍ နိဿယ၌ အနက်ပေးလိုလျှင် "ဓီရော–ပညာရှိယောဂီသည်၊ အသာသ ပဿာသေ–၌၊ နာနာကာရံ–ဒီဃရဿစသော အမျိုးမျိုးသော အခြင်းအရာကို၊ ဝိဘာဝယံ–ထင်ရှားပြလျက်၊ နိမိတ္တေ–ပဋိဘာဂနိမိတ်၌၊ စိတ္တံ–ကို၊ ထပယံ–လျက်၊ သကံ–သော၊ စိတ္တံ–ကို၊ နိဗန္ဓတိ–အပ္ပနာပေါ်လာသည့်အောင် ဖွဲ့ဆိုထား၏" ဟု ပေးပါ။

ဧဝံ–သို့၊ တသ–ထိုယောဂီရဟန်း၏၊ ဝါ–သည်၊ နိမိတ္တာပဋ္ဌာနတော–ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်လာရာ အခါမှ၊ ပဘုတိ–၍၊ နိဝရဏာနိ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘိတာနေဝ–ပယ်ခွာအပ်ကုန်ပြီးသည်သာ၊ ဟောန္တိ–နိ၏၊ ကိလေသာ–နိဝရဏနှင့်ယှဉ်ဖက် ကိလေသာတို့သည်၊ သန္နိသိန္နာဝ–ငြိမ်သက်စွာ တည်နေကုန်သည်သာ၊ (ဟောန္တိ)၊ သတိ–သည်၊ ဥပဋ္ဌိတာယေဝ–အာရုံ၌ စွဲကပ်တည်နေသည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ စိတ္တံ–ဘာဝနာစိတ်သည်၊ သမာဟိတမေဝ–ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သည်သာ၊ ဝါ–တည်ကြည်သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၏၊ ဥပစာရဘူမိယံ–ဥပစာရအခိုက်အတန့်၌၊ နိဝရဏပ္ပဟာနေန ဝါ–နိဝရဏတို့ကို ပယ်နိုင်ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘဘူမိယံ–စျာန်ကိုရရာအခိုက်အတန့်၌၊ အင်္ဂပါတုဘာဝေန ဝါ–စျာန်အင်္ဂါတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိဟိ–၂ ပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ–အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဣဒံစိတ္တံ–ဤဘာဝနာစိတ်သည်၊ သမာဟိတံနာမ–ကောင်းစွာအာရုံ၌ ထားအပ်သည်မည်သည်၊ ဝါ–တည်ကြည်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ တတ္ထ–ထို ၂ ပါးတို့တွင်၊ ဥပစာရဘူမိတိ–ကား၊ ဥပစာရသမာဓိ–

နိမိတ္တာပဋ္ဌာနတောစသည်။ ။သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေတို့၏ အလွန်သန့်ရှင်း ထက်မြက်ခြင်းကြောင့် အသဒ္ဓိယ=ကောသဇ္ဇစသော အကုသိုလ်တရားတို့သည် စိတ်အစဉ်မှ အလွန်ဝေးကွာကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓါဗိုလ်စသော ဗိုလ် ၅ ပါးတို့သည် ထောက်ပံ့ကူညီထားအပ်သော ဝိတက်စသော ကာမာဝစရစျာန်အင်္ဂါတို့သည် ထင်ရှားပေါ်လာရကား ဆန့်ကျင်ဘက် နိဝရဏတို့လည်း (ယှဉ်ဘက်ကိလေသာတို့နှင့်အတူ) ဝေးကွာ၍နေကြကုန်၏၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ကာမာဝစရဥပစာရသမာဓိစျာန်ပေါ်လာ၏၊ ထို့ကြောင့် "နိမိတ္တာပဋ္ဌာနတော၊ ပေ၊ သမာဟိတမေဝ" ဟု မိန့်သည်၊ ထိုပါဠိတို့၌ ဧဝသဒ္ဒါထည့်ခြင်းကား "ထိုကဲ့သို့ အကျိုးရဖို့ရန် အားထုတ်ထိုက်သည်" ဟု ပြလို၍ ထည့်ထားခြင်းတည်း။

ဒ္ဒိဟိ အာကာရေဟိ။ ။စျာနမမ္မာနံ ပဋိပက္ခဒူရီဘာဝေါ–စျာန်တရားတို့၏ ဆန့်ကျင် ဘက် နိဝရဏတို့မှ ဝေးကွာသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်း, ထိရဘာဝပ္ပတ္တိစ–ခိုင် မြဲသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်း, ဣတိ ဣမေဟိ ဒ္ဒိဟိ ကာရဏေဟိ၊ ထိုတွင် ပဌမအကြောင်းသည် "နိဝရဏပ္ပဟာနေန"နှင့် သဘောတူ၏၊ ဒုတိယအကြောင်းကား "အင်္ဂပါတုဘာဝေန"နှင့် အဆိုချင်းမတူသော်လည်း သဘောချင်းတူ၏၊ ဘာဝကြောင့်နည်း၊ ခိုင်မြဲခြင်းနှင့် စျာန်အင်္ဂါ ထင်ရှားခြင်းသည် သဘောတူသောကြောင့်တည်း။

ဥပစာရဘူမိ။ ။[ဤနေရာ၌ အဝတ္ထာဘဲ့ကို "ဘူမိ" ဟုဆိုသည်၊] ဥပစာရ အခိုက်အတန့်၌ သမာဓိသည် အားမရှိသေး၊ အားမရှိသောကြောင့် (မတ်တတ်ရပ်ဖို့ရန် သင်နေဆဲကလေးသည် ထူပေးရင်း လဲရင်းဖြစ်သကဲ့သို့) ဥပစာရသမာဓိဧော–ဟူသော ကုသိုလ်ဧေါဝိထိလည်း ဖြစ်ပေါ်လာရင်း ဘဝင်ကျရင်း ဖြစ်နေသည်။

ဥပစာရသမာဓိတည်း၊ ပဋိလာဘဘူမိတိ–ကား၊ အပ္ပနာသမာဓိ–တည်း၊ တေသံ–ထိုဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိတို့၏၊ နာနာကရဏံ–အသီးအခြားပြုတတ်သော အထူးကား၊ ကိं–နည်း၊ ဥပစာရသမာဓိ–စျာန်၏အနီး ဥပစာအခိုက်ဌဖြစ်သော သမာဓိသည်၊ ကုသလစိတ္တဿ–ကုသိုလ်စေတသိကဌ၊ ဧကဂ္ဂတာ–အဟုန်ဖြင့် ဖြစ်၍၊ ဝါ–စောပြီး၍၊ ဘဝင်္ဂံ–သို့၊ သြတရတိ–သက်ရောက်၏၊ အပ္ပနာသမာဓိ–အပ္ပနာသမာဓိသည်၊ ဒိဝသဘာဂေ–နေ့အဖို့ဌ၊ အပ္ပေတွာ–စျာန်သို့ရောက်၍၊ နိသိန္နဿ–ထိုင်နေလသော်၊ ဒိဝသဘာဂမ္ပိ–နေ့အဖို့ပတ်လုံးလည်း၊ ကုသလစိတ္တဿ–ဌ၊ ဧကဂ္ဂတာ–အဟုန်ဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဝါ–စောဏ၊ ဘဝင်္ဂံ–သို့၊ နသြတရတိ၊ ဒ္ဝီသု–၂ ပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု–တို့တွင်၊ နိမိတ္တပါတုဘာဝေန–ပဋိဘာဂနိမိတ်၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပစာရသမာဓိနာ–ဖြင့်၊ သမာဟိတံ–ကောင်းစွာ အာရုံဌထားအပ်သော၊ ဝါ–သော၊ စိတ္တံ–သည်၊ ဟောတိ။

အထ–ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်လာရာ ထိုအခါ၌၊ အနေန–ဤယောဂီရဟန်းသည်၊ တံ နိမိတ္တံ–ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ ဝဏ္ဏတော–အဆင်းအားဖြင့်၊ [ပိစုပိဏ္ဍ တာရကရူပါဒီသုဝိယ–ဖြူသော အဆင်းရှိသော လဲအစု, ကြယ်ရောင်အပေါင်း အစရှိသည်တို့ဌကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌိတဝဏ္ဏတော–ထင်လာသော ဖြူသော အဆင်းအားဖြင့်၊] နေဝ မနသိကာတဗ္ဗံ–ထိုက်၊ လက္ခဏတော–အမှတ်လက္ခဏာ အားဖြင့်၊ [ခရာဘဝါဒီ သဘာဝတော–ဝါစေ့စသည်တို့၏ ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောလက္ခဏာအားဖြင့် အနိစ္စာဒိသဘာဝတောဝါ၊] နေ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ–ထိုက်၊ အပိစခေါ–စင်စစ်ကား၊ ခတ္တိယမဟာသိယာ–ခတ္တိယဇာတ်ရှိသော မိဖုရားသည်၊ စက္ကဝတ္တိဂဿ–စကြာမင်းလောင်း ကိုယ်ဝန်ကို၊ (ရက္ခိတော) ဝိယ–စောင့်ရှောက်အပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကသကေန–သည်၊ သာလဂဂဿ–သလေးမုယောဓ၏ မှည့်ခါနီးဖြစ်သော ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဝါ–ဖုံးတုန်းလုံးဟုန်းဖြစ်သော သလေးမုယောကို၊ (ရက္ခိတော)ဝိယ–လည်းကောင်း၊ (တထာ) အပ္ပမတ္တေန–မမေ့မလျော့သည့်၊ (ဟုတ္တာ) ရက္ခိတဗ္ဗံ–စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ ဝါ–ရမည်၊ (ကသ္မာ, ရက္ခိတဗ္ဗံ–စောင့်ရှောက်ရာသနည်း) ဟိ (ယသ္မာ) အသ–

ပဋိလာဘဘူမိ။ ။စျာန်ရသောအခိုက်အတန့်ကို "ပဋိလာဘဘူမိ" ဟု ခေါ်၏၊ ထိုအခိုက်ဌကား သမာဓိအားကောင်းသောကြောင့် (အားကောင်းသောယောဂျားသည် နေရာမှ ထပြီးနောက်တစ်နေ့လုံးမထိုင်ဘဲနေလိုက နေနိုင်သကဲ့သို့) တစ်နေ့လုံး တစ်ညဉ့်လုံး ကုသိုလ်စေတသိက (စျာနဝီထိ) ဖြစ်စေကာ ဘဝင်မကျစေဘဲနေလိုက ဘဝင်မကျစေဘဲ နေနိုင်သည်။

ထိုယောဂီရဟန်းအား၊ ဝါ–သည်၊ ရက္ခိတံ–စောင့်ရှောက်အပ်သော ပဋိဘာဂ နိမိတ်သည်၊ ဖလဒံ–အပွနာဟူသော အကျိုးကို ပေးနိုင်သည်၊ ဟောတိ–တသ္မာ–ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့စောင့်ရှောက်လျှင် အကျိုးကိုပေးနိုင်သောကြောင့်၊ ရက္ခိတဗ္ဗံ–ရာ၏၊) [အကျိုးပေးပုံကိုပြလိုရှိ ဂါထာကို မိန့်၊...နိမိတ္တံ–ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ ရက္ခတော–စောင့်ရှောက်အပ်သော ယောဂီရဟန်း၏၊ လဒ္ဓပရိဟာနိ–ရအပ်ပြီးသော ဥပစာရစျာန်၏ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ–မရှိ၊ အာရက္ခမှိ–ပဋိဘာဂိမိတ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ အသန္တမှိ–မရှိလသော်၊ လဒ္ဓံ လဒ္ဓံ–ရအပ် ရအပ်ပြီးသော ဥပစာရစျာန်သည်၊ ဝိနသ္သတိ–ပျောက်၍ ပျောက်၍သွား၏၊ ဣတိ–ဤကား စောင့်ရှောက်ခြင်း၏ အကျိုးတည်း။]

တတြ–ထို စောင့်ရှောက်ရာ၌၊ အယံ–ကား၊ ရက္ခဏူပါယော–စောင့်ရှောက်ခြင်း၏ နည်းလမ်းတည်း၊ တေနဘိက္ခုနာ–သည်၊ အာဝါသော–နေရာကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဂေါစရော–ဆွမ်းခံရာရွာလည်းကောင်း၊ ဘဿံ–ပြောဆိုအပ်သော စကားလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလော–ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ–ဘောဇဉ်လည်းကောင်း၊ ဥတု–ဥတုလည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထော–ဣရိယာပုထ်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမာနိ သတ္တ–ဤ ၇ ပါးတို့ကို၊ အသပ္ပာယာနိ–မလျောက်ပတ်သည်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ–၍၊ တာနေဝသတ္တ–ထို ၇ပါးတို့ကိုပင်၊ သပ္ပာယာနိ–လျောက်ပတ်သည်တို့ကို၊ သေဝေန္တေန–မှီဝဲလျက်၊ ပုနပ္ပုနံ, တံ နိမိတ္တံ–ထို ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ မနသိကာတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဧဝံ–ဤသို့လျှင်၊ သပ္ပာယ သေဝနေန–လျောက်ပတ်သော အရာတို့ကို မှီဝဲခြင်းအားဖြင့်၊ နိမိတ္တံ–ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ ထိရံ–ခိုင်မြဲသည်ကို၊ ကတွာ–၍၊ ဝုမှိ–ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရူဠှိ–စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဂမယိတွာ–ရောက်စေပြီး၍။ ....

လဒ္ဓပရိဟာနိ။ ။လဒ္ဓဥပစာရဈာနပရိဟာနိ၊ နိမိတ်ပျောက်မသွားလျှင် ထိုနိမိတ်ကို အာရုံပြုသော ဥပစာရစျာန်လည်း မပျောက်နိုင်၊ နိမိတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း မရှိ၍ ပျောက် သွားလျှင်ကား ထိုနိမိတ်နှင့် စပ်နေသော ဥပစာရစျာန်လည်း ပျောက်ရမည်သာ၊ ထို့ကြောင့် "အာရက္ခမှိ, အသန္တမှိ" စသည်ကိုမိန့်သည်။

သပ္ပာယ, အသပ္ပာယ။ ။မိမိနှင့် သင့်သောဆွမ်းကိုရဖို့လွယ်ကူရာ ရှာသည် သပ္ပာယ ဂေါစရမည်၏၊ ထိုသို့မလွယ်ကူရာ ရှာ(အရပ်)သည် အသပ္ပာယဂေါစရမည်၏၊ အပ္ပိစ္ဆကထာ–စသော (ဒသဂုံတ္တရ, ၁–ပဏ္ဏာသ, မဟာဝဂ်၌ လာသော) ကထာ ၁၀ ပါးသည်သပ္ပာယဘဿ မည်၏၊ ရာဇကထာ–စသော၃၂ ပါးသော တိရစ္ဆာနကထာသည် အသပ္ပာယဘဿမည်၏၊ ကျန်၅ ပါးတွင်ကား အကြင်အကြင် အာဝါသစသည်၌နေသူမှာ သမာဓိမရသေးသောစိတ်သည် သမာဓိရ၏၊ ထိုထို အာဝါသ စသည်သည် သပ္ပာယမည်၏၊ ထိုသို့သမာဓိရဖို့ရန်မဟုတ်သော အာဝါသစသည်သည် အသပ္ပာယမည်၏။

ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ–အဓ္ဓေဗာဟီ, ၂ လီဝတ္ထု, သန့်ရှင်းမှုကို, ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယသမတ္တ ပရိပါဒနတာ–သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏ ညီမျှကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တကုသလတာ–နိမိတ်၌ ကျွမ်းကျင်သူ၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ယသ္မိံသမယေ–အကြင်အခါ၌၊ စိတ္တံ–တက်ကြွသောစိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ–နှိပ်ထိုက်၏၊ တသ္မိံသမယေ–နှိပ်ထိုက်ရာ ထိုအခါ၌၊ စိတ္တနိဂ္ဂဏှနာ–တက်ကြွသော စိတ်ကို နှိပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ယသ္မိံသမယေ–၌၊ စိတ္တံ–ဆုတ်နစ်သောစိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ–ချီးမြှောက်ထိုက်၏၊ တတ္မိံသမယေ–ချီးမြှောက်ထိုက်ရာ ထိုအခါ၌၊ စိတ္တပဂ္ဂဏှနာ–ဆုတ် နစ်သောစိတ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ["ဌိကာအဖွင့်များ၌ "နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ" ဝါကျအလျင်ရှိသောကြောင့် ထိုဝါကျကို ရှေ့ကနေစေရမည်၊ ယခု အဋ္ဌကထာ စာအုပ်များ၌ ရှေ့နောက်ပြန်နေ၏၊] ယသ္မိံသမယေ–၌၊ စိတ္တံ–မသာမယာ ဖြစ်နေသောစိတ်ကို၊ သမ္ပဟံသေတဗ္ဗံ–ရွင်လန်းစေထိုက်၏၊ တသ္မိံသမယေ–ရွင်လန်းစေထိုက်ရာ ထိုအခါ၌၊ စိတ္တသမ္ပဟံသနာ–မသာယာသော

ဝတ္ထုဝိသဒ ကြိယာ။ ။ဤသို့အသပ္ပာယကို ရှောင်၍ သပ္ပာယကိုမှီဝဲလျှင်မကြာခင် အပ္ပနာစျာန်ပေါ်လာ၏၊ ထိုသို့ပြုပါလျက် အပ္ပနာစျာန်မပေါ်လာနိုင်သော ယောဂီသည် ၁၀ ပါးသော အပ္ပနာ ကောသလ္လဉာဏ်ကို (အပ္ပနာပေါ်လာအောင် ကြိုးစားမှု၌ကျွမ်းကျင်သောဉာဏ်ကို) ပြီးစီးစေရမည်–ဟု ပြလို၍ ဝတ္ထုဝိသဒ ကြိယာစသည်ကိုမိန့်၊ ရှည်သောဆံကို ရိတ်ခြင်း, ရှည်သော လက်သည်း ခြေသည်းကို ဖြတ်ခြင်း, ရေချိုးခြင်း စသည်ဖြင့် အဋ္ဌတ္တ ဝတ္ထုကိုသန့်ရှင်းအောင်ပြုခြင်း,ဟောင်းနွမ်းစုတ်နေသော အဝတ်သင်္ကန်းကိုချုပ်ခြင်း, အနံ့မကောင်းသောအဝတ်ကိုဖွပ်ခြင်း, အမှိုက်ရှုပ်နေသော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို ရှင်းလင်းခြင်းသည် ပြင်ပဝတ္ထုကို သန့်ရှင်းအောင် ပြုခြင်းမည်၏၊ ဤသို့သန့်ရှင်းအောင်ပြုမှသာ ဉာဏ်လည်း သန့်ရှင်းသဖြင့် ကိစ္စကို ပြီးစီးအောင် ပြုနိုင်သည်၊ [ဝတ္ထု၏–တို့ကို+ဝိသဒကြိယာ၊ ဝတ္ထုဝိသဒ ကြိယာ။]

ဣန္ဒြိယသမတ္တ၊ ပေါကုသလတာ။ ။သဒ္ဓါနှင့်ပညာ, သမာဓိနှင့် ဝီရိယဟူသော ဣန္ဒြေတို့၏ ညီမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်း(ညီမျှအောင်ပြုခြင်း) သည် ဣန္ဒြိယသမတ္တ ပဋိပါဒနမည်၏၊ ကသိဏ်းနိမိတ်ကို ပြုခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်ခြင်း, ပြုအပ်ပြီးသောကသိဏ်းနိမိတ်ဝယ် ဘာဝနာပွားခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ ရအပ်ပြီးသောပဋိဘာဂနိမိတ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်ခြင်းသည် နိမိတ္တကုသလတာ မည်၏။

စိတ္တနိဂ္ဂဟ စသည်။ ။ဝီရိယလွန်ခြင်း စသည်ကြောင့် စိတ်ပျံ့လွင့်နေလျှင် ပဿဒ္ဓိစသောဗောဇ္ဈင်ကို ပွားစေခြင်းအားဖြင့်နှိမ်ပေးရ၏၊ စိတ်သည် တွန့်ဆုတ်နေလျှင် ဓမ္မဝိစယစသော ဗောဇ္ဈင် ၃ ပါးကို ပွားစေခြင်းအားဖြင့် မြှောက်ပေးရ၏၊ ပညာ–လုံ့လတို့၏ နုံ့ခြင်း, ငြိမ်သက်မှု သုခမရခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်သည် နိရဿာဒ (မသာယာမှု) ဖြစ်နေလျှင် သံဝေဂဝတ္ထု ၈ ပါးကိုဆင်ခြင်သောအားဖြင့် သံဝေဂဖြစ်စေရ၏၊ သို့မဟုတ် ဘုရား,တရား,သံဃာ ရတနာ ၃ ပါး၏ဂုဏ်တော်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် စိတ်ကိုကြည်လင်

စိတ်ကို ရှင်လန်းစေခြင်းလည်းကောင်း၊ ယသို့သမယေ, စိတ္တံ–အညီအမျှဖြစ်နေသော စိတ်ကို၊ အဗ္ဗုပေက္ခိတဗ္ဗံ–ဗျာပါရမပြု, လျစ်လျူရှုထိုက်၏၊ တသို့သမယေ–လျစ်လျူရှုထိုက်ရာ ထိုအခါ၌၊ စိတ္တအဗ္ဗုပေက္ခာနာ–ညီမျှသောစိတ်ကို လျစ်လျူရှုခြင်း လည်းကောင်း၊ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနာ–ကောင်းစွာ အာရုံ၌ထားအပ်သော စိတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါ–သမာဓိမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုရှောင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနာ–ကောင်းစွာ အာရုံ၌ထားအပ်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါ–သမာဓိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းလည်းကောင်း၊ တဒဓိမုတ္တတာ–ထိုသမာဓိ၌ ကိုင်းညွှတ်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဒသ–နှင့်သော၊ ဣမာနိ အပ္ပနာကောသလ္လာနိ–ဤအပ္ပနာစျာန် ပေါ်လာခြင်း၌ ကျွမ်း ကျင်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာတို့ကို၊ အဝိဇဟန္တေန–မစွန့်ဘဲ၊ ယောဂေါ–အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော–ပြုထိုက်၏။

တသ–ထို ယောဂီရဟန်း၏၊ ဝါ–သည်၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အနုယုတ္တသ–အဖန်ဖန်အားထုတ်လျက်၊ ဝိဟရတော–နေလသော်၊ ဣဒါနိ–၌၊ အပ္ပနာ–အပ္ပနာစျာန်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ–ဖြစ်တော့လတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ဆိုထိုက်ရာခဏ၌၊ ဘဝင်္ဂံ–ဘဝင်ကို၊ ဝိစ္ဆိန္ဒိတ္တာ–ဖြတ်၍၊ နိမိတ္တာရမဏံ–ပဋိဘာဂနိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသော၊ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနံ–သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–၏၊ [ဤ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းစိတ်ကား အပ္ပနာဝီထိ၌ အစဆုံးစိတ်တည်း၊ ထို့နောက်၌ ဥပစာရ သမာဓိဇောများဖြစ်ပုံကို သဠာယတနဝိဘင်္ဂ အပ္ပနာဇောဝါရ၏ ဆိုင်ရာအဖွင့်များကို ကြည့်ကြပါလေ၊] စ–ဆက်၊ တသို့–ထို မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းသည်၊ နိရုဒ္ဓေ–သော်၊ တဒေဝါရမဏံ–ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံကိုပင်၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ စတ္တာရိဝါ–လေးကြိမ်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ [တိကဇဝုဋ္ဌိလ်ကို ရည်ရွယ်သည်၊] ပဉ္စ ဝါ–ငါးကြိမ်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ [မဇ္ဈိမဝုဋ္ဌိလ်ကို ရည်ရွယ်သည်၊]

ရှင်ပျစေရမည်။ [ဈာတိဘေး,ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏဘေး,အပါယ်ဘေး, အတိတ်ကဝဋ်ဒုက္ခ, အနာဂတ်ဝဋ်ဒုက္ခ, ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အာဟာရကိုရှာရမှု ဒုက္ခ, ဤ ၈ ပါးကို သံဝေဟာဝတ္ထု (ထိတ်လန့်ခြင်း၏ အကြောင်း) ဟု ခေါ်၏၊] စိတ်သည် မပျံ့လွင့်, မတွန့်ဆုတ်, မသာမယာ မဟုတ်ဖြစ်၍ အာရုံ၌ အညီအမျှဖြစ်နေလျှင် ထိုစိတ်ကို ဆုတ်အောင် တိုးအောင် ဗျာပါရမပြုဘဲ လျစ်လျူရှုရာ၏။

အသမာဟိတ၊ လေ၊ မုတ္တတာ။ ။ကာမမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းအကျင့်ကို မကျင့်ဘဲ ကိစ္စများ၍ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ထားရှိသူကို ရှောင်ခြင်း, ထိုအကျင့်ကိုကျင့်၍ သမာဓိရှိသူကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း, သမာဓိရဖို့ရန် စိတ်၏ညွှတ်ကိုင်းနေခြင်းသည် အသမာဟိတ ပုဂ္ဂလ ပရိဝဇ္ဇနာစသည် မည်၏။

ဧဝနာနိ–ဧကတို့သည်၊ (ဥပဂ္ဂန္တိ)၊ ယေသံ–ယင်းစိတ်တို့တွင်၊ ပဌမံ–ပဌမဧကို၊ ပရိကမ္မန္တိ–ပရိကမ်ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ ဒုတိယံ–ကို၊ ဥပစာရန္တိ–ဥပစာဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ တတိယံ–ကို၊ အနုလောမန္တိ–အနုလုံဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ စတုတ္ထံ–ကို၊ ဂေါတြဘူတိ–ဂေါတြဘုဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ ပဉ္စမံ–ကို၊ အပ္ပနာစိတ္တန္တိ–အပ္ပနာဧကစိတ်ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ပဌမံ–ကို၊ ပရိကမ္မန္တိ ဧဝ–ပရိကမ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဥပစာရန္တိ စ–လည်းကောင်း၊ (ဝုစ္စတိ)၊ ပေ၊ ဟိ–ဆက်၊ စတုတ္ထမေဝ–လေးကြိမ်မြောက်သာလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ [ဧဝဖြင့် ၃ ကြိမ်ကို ကန့်။] ပဉ္စမံ ဧဝ ဝါ–ငါးကြိမ်မြောက်သာလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ [ဧဝဖြင့် ၆ ကြိမ်ကိုကန့်၊] အပ္ပေတိ–အပ္ပနာဧကဖြစ်၏၊ ဆဋ္ဌံ ဝါ–ခြောက်ကြိမ်မြောက်သော် လည်းကောင်း၊ သတ္တမံ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ နု (အပ္ပေတိ)–အပ္ပနာဧကမဖြစ်၊ (ကသ္မာ)၊ အာသန္နဘဝင်္ဂပါတတ္တာ–နီးသောဘဝင်ကျခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝါ–ဘဝင်ကျခါနီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ အာဘိဓမ္မိကဂေါဒတ္တတ္ထေရော–အာဘိဓမ္မိကဂေါဒတ္တ ထေရ်သည်၊ အာဟ၊ (ကိံ)၊ အာသေဝနပစ္စယေန–အာသေဝနပစ္စည်းကြောင့်၊ ဝါ–အာသေဝနပစ္စည်းကိုရမှ၊ ကုသလာဓမ္မာ–တို့သည်၊ ဗလဝန္တော–နှ်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ, ဆဋ္ဌံ ဝါ–၆ ကြိမ်မြောက်သော်လည်းကောင်း၊ သတ္တမံ ဝါ–၇ကြိမ်မြောက်သော်လည်းကောင်း၊ အပ္ပေတိ–အပ္ပနာဧက ဖြစ်နိုင်၏၊ ဣတိ (အာဟ)၊ တံ–စကားကို၊ အဋ္ဌကထာသု–ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌၊ ပဋိက္ခိတ္တံ–ပယ်မြစ်အပ်ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုစိတ်တို့တွင်၊ ပုဗ္ဗဘာဂစိတ္တာနိ–ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော စိတ်တို့သည်၊ ကာမာဝစရာနိ–တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ အပ္ပနာစိတ္တံပန–အပ္ပနာစိတ်သည်ကား၊ ရူပါဝစရံ–ရူပါဝစရတည်း၊ ဧဝံ–သို့လျှင်၊ အနေန–ဤယောဂီ ရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ပဌမဇ္ဈာနံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ အဓိဂတံ–ရအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ["ပဉ္စင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ" စသောပုဒ်တို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရေးခဲ့ပြီ၊] သော–ထိုယောဂီရဟန်းသည်၊ တသ္မိံ ယေဝါရမဏေ–ထိုပဋိဘာဂနိမိတ် အာရုံ၌ပင်၊ ဝိတက္ကာဒယော–ဝိတက် အစရှိသော ရုန့်ရုန်းသော စျာန်အင်္ဂါတို့ကို၊ ဂူပသမေတွာ–ငြိမ်းစေ၍၊ ဒုတိယတတိယစတုတ္ထဇ္ဈာနာနိ–ဒုတိယစျာန် တတိယစျာန် စတုတ္ထစျာန်တို့သို့၊ ပါပုဏာတိ–၏၊ စ–နိုဂုံးကို ဆိုဦးအုံ၊ ဇဋ္ဌာဝတာ–ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စျာန် ၄ ပါးကို ရခြင်းဖြင့်၊ ထပနာဝသေန–အပ္ပနာစျာန် ပေါ်လာအောင် စိတ်ကိုထားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘာဝနာယ–အာနာပါနသတိဘာဝနာ၏၊ ပရိယောသာနပတ္တော–အပြီး အဆုံးသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ အယံ–ပြီးကာ၊ ဇဋ္ဌ–သမန္တ ပါသာဒိကာ မည်သော ဤ ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၌၊ သခေ်ပကထာ–အကျဉ်းချုပ် စကားတည်း၊

ဝိတ္ထာရောပန-ကိုကား၊ ဣစ္ဆန္တေန- အလိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂတော-မှ၊ ဂဟေတဗ္ဗော။

ပန-ဆက်၊ ဇတ္ထ-ဤ ကာယာနုပဿနာဘာဝနာ၌၊ [အာနာပါသတိ ဘာဝနာကိုပင် ဆိုအပ်သည်၊] ဇဝံ-ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ပတ္တစတုတ္ထဈာနော-ရောက်အပ်ရအပ်ပြီးသော စတုတ္ထစျာန်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သလ္လက္ခဏဝိဝတ္တနာဝသေန-အနိစ္စ စသည်ကို ကောင်းစွာ မှတ်သားတတ်သော ဝိပဿနာ, ပဝတ္တသင်္ခါရတို့ကို ဆုတ်နစ်စေတတ်သော မဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဝမေတွာ-တိုးပွားစေ၍၊ ပါရိသုဒ္ဓိ-ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သောဖိုလ်ကို၊ ပတ္တုကာမော-ရလိုသည်၊ ဝါ-ဝင်စားလိုသည်၊ (သမာနော-သော်၊) တဒေဝစျာနံ-ထိုစတုတ္ထစျာန်ကိုပင်၊ အာဝဇ္ဇနအဓိဋ္ဌာနဝုဋ္ဌာနပစ္စဝေက္ခဏသင်္ခါတေဟိ-အာဝဇ္ဇနဝသိဘော်, သမာပဇ္ဇန ဝသိဘော်, အဓိဋ္ဌာန ဝသိဘော်, ဝုဋ္ဌာန ဝသိဘော်, ပစ္စဝေက္ခဏ ဝသိဘော်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ-နှင့်သော၊ အာကာရေဟိ-အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝသိပဗွတ္တံ-ဝသိဘော်သို့ ရောက်သည်ကို၊ ဝါ-စွမ်းရည်သတ္တိရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ပဂုဏံ-အဝါးဝစွာ လေ့လာအပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ-ပြုပြီး၍၊ [ဝသိဘော် ၅ တန်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သဂ္ဂြိုဟ် ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းဆိုင်ရာ၌ ရေးထားပြီ၊] အရူပုဗ္ဗဂ်မံ-နာမ်တရားလျှင် ရှေ့သွားရှိသော၊ ရူပံဝါ-ရုပ်တရား ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပပုဗ္ဗဂ်မံ-ရုပ်တရားလျှင် ရှေ့သွားရှိသော၊ ရူပံဝါ-နာမ်တရားကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ရူပါရူပံ-ရုပ်နာမ်တရားကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ-သိမ်းဆည်း၍၊ ဝိပဿနံ-ကို၊ ပဋ္ဌပေတိ-၏။

["အရူပပုဗ္ဗဂ်မံဝါ၊ ပေ၊ ပဋ္ဌပေတိ" ကို ချဲ့လို၍ "ကထံ"စသည်မိန့်၊] ကထံ-အဘယ်သို့ ဝိပဿနာကိုဖြစ်စေသနည်း ဟု-ချဲ့၊ သော-ထိုယောဂီရဟန်းသည်၊ (စျာနာ-မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ-ထပြီး၍၊ စျာနဂ်ါနိ-တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ-

---

ပါရိသုဒ္ဓိ ပတ္တုကာမော။ ။[သလ္လက္ခဏာဟူသည် ဝိပဿနာတည်း၊ ဝိဝတ္တနာဟူသည်မဂ်တည်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိဟူသည် ဖိုလ်တည်း-ဟုရှေ့၌ဖွင့်ခဲ့ပြီ၊] ဖလံ အဓိဂန္တုကာမော, သမာပဇ္ဇိတုကာမောစ၊ (ဝိပဿနံ ပဋ္ဌပေတိ၌စပ်၊) တတ္ထ သလ္လက္ခဏဝိဝတ္တနာဝသေန ပဋ္ဌမံ မဂ္ဂါနန္တရဖလံ အဓိဂန္တုကာမော၊ [ပတ္တုကာမောကို "အဓိဂန္တုကာမော] ဟု ဖွင့်ရာ၌ သလ္လက္ခဏဝိဝတ္တနာ ၂ မျိုးလုံးနှင့် တွဲပါ၊ ဖိုလ်ကိုရအောင် ကြိုးစားသောအခါ ဝိပဿနာရော မဂ်ရောပါရသည်၊] တတော ပရံ သလ္လက္ခဏဝသေန ဖလသမာပတ္တိ သမာဇ္ဇိတုကာမော၊ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားသောအခါ မဂ်မပါရတော့၊ ဝိပဿနာကို ရှု၍ ဖိုလ်ဝင်စားရသည်။.... (ဝိမတိ)။

သိမ်းဆည်း)၍၊ တေသံ-ထိုစျာန်အင်္ဂါတို့၏၊ နိဿယံ-မှီရာဖြစ်သော၊ ဟဒယ ဝတ္ထုံ-ဟဒယ ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ တံနိဿယာနိ-ထိုဟဒယဝတ္ထု၏ မှီရာ ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာဘူတာနိစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တေသံ-ထိုမဟာဘုတ် တို့၏၊ နိဿယံ-သော၊ သကလမ္ပိ-သော၊ ကရဇကာယဉ္စ-ကရဇကာယ ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ-ရှု၏၊ တတော-ထိုမှ နောက်၌၊ စျာနင်္ဂါနိ-တို့ကို၊ အရူပန္တိ-နာမ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထာဒီနိ- ဟဒဝတ္ထု အစရှိသည်တို့ကို၊ ရူပန္တိ-ရုပ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရူပါရူပံ-ရုပ်နာမ်ကို၊ ဝဝတ္ထပေတိ-ခွဲခြားသတ်မှတ်၏၊ [ဤစကားဖြင့် နာမ ရူပပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ပြ၏၊ နောက်၌လည်း ဤဉာဏ်ကိုပင် တစ်မျိုးပြသည်၊ ရှေ့၌ အရူပပုဗ္ဗင်္ဂမ ရူပပရိဂ္ဂဟကို ပြပြီး၍, ရူပပုဗ္ဗင်္ဂမ အရူပပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ပြလိုသောကြောင့် "အထ ဝါ" စသည်ကိုမိန့်သည်။] အထ ဝါ-ကား၊ သမာပတ္တိတော-စျာန်သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ, ကေသာဒီသု-နှ်သော၊ ကောဋ္ဌ သေသု-၃၂ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့၌၊ ပထဝီဓာတုအာဒိဝသေန-ပထဝီဓာတ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စတ္တာရိ-နှ်သော၊ ဘူတာနိ-မဟာဘုတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တံ နိဿိတရူပါနိစ-ထိုမဟာဘုတ်ကို မှီသော ဥပါဒါရုပ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပရိဂ္ဂဟေတ္တာ ယထာ ပရိဂ္ဂဟိတရူပါရမဏ-အကြင် အကြင် သိမ်းဆည်းအပ်သော ရုပ်ဝတ္ထုဒ္ဒါရအာရုံ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ [ဤကား၌ "အာရမဏံပိ"ဟု ရှိ၏။] သသမ္ပယုတ္တဓမ္မံ-သော၊ ဝိညာဏဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ တတော-၌၊ ဘူတာဒီနိ-တို့သည်ကို၊ ရူပန္တိ-လည်းကောင်း၊ သသမ္ပယုတ္တဓမ္မံ-သော၊ ဝိညာဏံ-ကို၊ အရူပန္တိ-လည်းကောင်း၊ ဝဝတ္ထပေတိ။

[ဣဒါနိ အညထာပိ (တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း) ရူပပုဗ္ဗင်္ဂမံ အရူပပရိဂ္ဂဟံ ဒဿေန္တော အထ ဝါတိ အာဒိမာဟ။] အထ ဝါ-ကား၊ သမာပတ္တိတော-မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ - ၍၊ အသာသ္ဝပဿာသာသနံ-တို့၏၊ သမုဒယော-အကြောင်း

စျာနင်္ဂါနိ။ ။"စျာနင်္ဂါနိ" ဟူသောစကားသည် စျာန်အင်္ဂါတို့ကို ညွှန်ပြသော နိဒဿနိနည်းတည်း၊ စျာန်အင်္ဂါတို့ကို ရှုသောအခါ ထိုစျာန်အင်္ဂါနှင့် ယှဉ်သောစိတ်စေတသိက်တို့ကိုလည်း ရှုသည်၊ [စျာနင်္ဂါနိတိ ဟိ ဣဒံ နိဒဿနမတ္တံ၊ စျာနင်္ဂါနိ ပန ပဿန္တော တံ သမ္ပယုတ္တေစ ဓမ္မေပဿတိ။] နောက် "စျာနင်္ဂါနိ အရူပံ"ဟု ပိုင်းခြားရာ၌လည်း ဤနည်းပင်တည်း။

တေသံ နိဿယံ၊ ဃ၊ ပဿတိ။ ။အိမ်တွင်း၌ဝင်လာသောမြွေကိုမြင်၍ လိုက်ဖမ်းသူသည် ထိုမြွေ၏ နေရာကိုပါမြင်သကဲ့သို့, ထိုအတူ နာမ်တရားကို ဘာဝနာဉာဏ်ဖြင့် လိုက်သော ယောဂီသည် နာမ်တရား၏မှီရာ ဟဒယဝတ္ထုမှစ၍ ကရဇကာယတိုင်အောင် မြင်သိရလေသည်။

သည်၊ ကရဏကာယောစ-သည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တဉ္စ-သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ပသ္သတိ၊ ဟိ-ဥပမာဆောင်, ထင်အောင်ပြဦးအုံ့၊ ကမ္မာ ရဝဂ္ဂရိယာ-ပန်းဘဲသမားတို့၏ ဖားဖိုသည်၊ ဓမမာနာယ-ဓမဓမဟု အသံပြုလသော်၊ ဝါ-ရှုးရှုးဟု မည်လသော်၊ [ဓမာယန္တိ ယာ-ဓမဟု အသံပြုလျက်၊ ဝါတံ ဂါဟာပေန္တိ ယာ-လေကိုယူစေလသော်, မှုတ်လသော်။] ဘဿဉ္စ-သားရေဖားဖို ကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသဿ-၏၊ တဇ္ဇံ-ထိုလေထွက်ခြင်း အားလျောက်ပတ်သော၊ ဝါယာမံစ-လုံ့လကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ဝါတော-သည်၊ သဉ္ဇရတိ ယထာ-လှည့်လည်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ-လျှင်၊ ကာယဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ စိတ္တဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ, အဿာသ ပဿာသာ-တို့သည်၊ (သဉ္ဇရန္တိ)၊ ဣတိ (ပသ္သတိ)၊ တတော-၌၊ အဿာသ ပဿာသေစ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာယဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပံတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ စိတ္တဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ တံ သမ္မယုတ္တဓမ္မေ စ-ထိုစိတ်နှင့်ယှဉ်ဖက် စေတသိက်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ အရူပန္တိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ဧဝံ-လျှင်၊ နာမရူပံ-ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ-ပြီး၍၊ တဿ-ထိုနာမ်ရုပ်၏၊ ပစ္စယံ-အကြောင်းကို၊ ပရိယေသတိ-ရှာ၏၊ [ပစ္စပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ဆိုသည်၊] ပရိယေန္တောစ-ရှာပြန်သော်လည်း၊ တံ-ထိုအကြောင်းကို၊ ဒိသွာ, တီသုပိ-နှ်သော၊ အဒ္ဓါသု-အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ကာလတို့၌၊ နာမရူပဿ-၏၊ ပဝတ္တိ-ဖြစ်ပုံကို၊ အာရဗ္ဘ-အာရုံပြု၍၊ ကင်္ခံ-ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိတရတိ-လွန်မြောက်၏၊ [ကင်္ခါဝိတရဏာဝိသုဒ္ဓိကို ပြသည်၊ အဟောသိ နုခေါ အဟံ အတီတမद္ဓါနံ စသော ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်သည်-ဟူလို။]

ဝိတိဏ္ဏာခေါ-လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော . ယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ကလာပသမ္မသနဝသေန-ကလာပသမ္မသနနည်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိလက္ခဏံ-လက္ခဏာသုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ [ကလာပသမ္မသနဉာဏ်ကို ပြ၏၊ ထိုဉာဏ်နှင့်တကွ နောက်နောက် ဉာဏ်များကို သင်္ကြိုဟ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်း အဖွင့်မှာရှု၊] ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာယ-ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာဉာဏ်၏၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ-ရှေ့အဖို့၌၊ [ဥဒယဗ္ဗဉာဏ်ကို ရှေ့ပိုင်း နောက်ပိုင်း ၂ မျိုးခွဲပြီးလျှင် ရှေ့ပိုင်း၌-ဟူလို။] ဥပ္ပဇ္ဇေ-နှ်သော၊ သြဘာသာဒယော-သြဘာသ အစရှိကုန်သော၊ ဒသ-နှ်သော၊ ဝိပဿနုပက္ကိလေသေ-ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော အားရန်တို့ကို၊ ပဟာယ-၍၊ ဥပက္ကိလေသဝိမုတ္တံ-ဥပက္ကိလေသတို့မှ လွတ်မြောက်သော၊ ပဋိပဒါ ဉာဏံ-ပဋိပဒါဉာဏ်ကို၊ မဂ္ဂေါတိ-လမ်းမှန်ဟူ၍၊ ဝ ဝတ္ထပေတွာ-၍၊ ဥဒယံ-ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပဟာယ-မရှုဘဲ ပယ်စွန့်၍၊ ဘင်္ဂါနုပဿနံ-ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏ်သို့၊ ပတ္တာ- ၍၊ နိဗ္ဗိဒါ-အဆက်မပြတ်၊ ဘင်္ဂါနုပဿနေန-

ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဘယတော–ဘေးအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတေသု–ထင်လာကုန်သော၊ သဗ္ဗသခ်ါရေသု–တို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော–ငြီးငွေ့လျက်၊ ဝိရဇ္ဇန္တော–မတပ်မက်သည်၊ ဝိမုစ္စန္တော–လွတ်မြောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ယထာက္ကမံ, စတ္တာရော–နှင်သော၊ အရိယမဂ္ဂေ–တို့သို့၊ ပါပုဏိတ္တာ–၍၊ အရဟတ္တဖလေ–၌၊ ပတိဋ္ဌာယ–၍၊ ဧကူနဝီသတိဘေဒသ–တစ်ခုယုတ် ၂၀ အပြားရှိသော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏသ–၏၊ [ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ် တစ်ခုယုတ် ၂၀ကို သဂြိုဟ် "မဂ္ဂံဖလဉ္စ နိဗ္ဗာနံ" စသော ဂါထာ–အဖွင့်မှာရှု၊] ပရိယန္တ ပဗ္ဗတ္တော–အပြီးဆုံးသို့ ရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သဒေဝကသ–နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ လောကသ–သတ္တဝါအပေါင်း၏၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျော–မြတ်သည်ဖြစ်၍ အလှူကို ခံထိုက်သည်၊ ဝါ–အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးသည်၊ ဟောတိ၊ စ–နိုဂုံးကို ဆိုဦးအုံ့၊ ဇေတ္တာဝတာ–ဤမြေ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ အသ–ထိုအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သော ယောဂိရဟန်း၏၊ [အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနိကသ၊] ဂဏန–ဂဏနာနည်းကို၊ အာဒိ'ကတ္တာ–၍၊ ဝိပဿနာ ပရိယောသနာ– ဝိပဿနာ အဆုံးရှိသော၊ အနာပါနသတိ သမာဓိဘာဝနာ–သည်၊ သမတ္တာနာမ–ပြည့်စုံလုံလောက်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်တော့၏၊ ဣတိ–ဤကား အပြီးတည်း၊.... အယံ–ပြီးကား၊ သဗ္ဗာကာရတော–အားဖြင့်၊ ပဌမစတုက္ကဝဏ္ဏနာ–ပဌမစတုက္ကဏ်၏ အဖွင့်တည်း။

ပန–ကား၊ ဣတရေသု–ပဌမစတုက္ကမှ အခြားကုန်သော၊ တီသု–၃ ပါးကုန်သော၊ စတုက္ကေသု–စတုက္ကတို့၌၊ [ဝေဒိတဗ္ဗော၌စပ်၊] ယသ္မာ, ဝိသုံ–သီးခြား၊ ကမ္မဋ္ဌာန ဘာဝနာနယောနာမ–ကမ္မဋ္ဌာန်းပွားစေနည်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ [ပဌမစတုက္ကဖြင့် ဈာန်ရပြီးပုဂ္ဂိုလ်အား ဝေဒနာ, စိတ္တ, ဓမ္မာနုပဿနာကို ဆက် လက်၍ ဟောတော်မူအပ်သောကြောင့် ရှေ့အဖို့မှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းသီးခြား မရှိ–ဟူလို၊] တသ္မာ, အနုပဒဝဏ္ဏနာနယေနေဝ–အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏ ဖွင့်ကြောင်းနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နေသံ–ထို စတုက္ကတို့၏၊ အတ္ထော–ကို၊

ဥဒယံ ပဟာယ၊ ပေ၊ ဝိရဇ္ဇန္တော။ ။ဥဒယဗ္ဗယနုပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ယူအပ်ပြီးသော သခ်ါရတို့၏ အဖြစ်ကို (အာရုံမပြုတော့ဘဲ) စွန့်၍၊ ဘင်္ဂါနုပဿနံ ပတ္တာ–ထို သခ်ါရတို့၏ အပျက်ကိုရှုတတ်သော ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏ်သို့ ရောက်၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော–(ဘယဉာဏ် အာဒီနဝဉာဏ်ဆက်၍တိုးတက်လာသော နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြင့်) ရုပ်နာမ်သခ်ါရတို့၌ ငြီးငွေ့လျက်၊ (မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်, ပဋိသခ်ါဉာဏ်, သခ်ါရုပေက္ခာဉာဏ်, အနုလောမတိုင်အောင် တက်ပြီးလျှင်, ဂေါတြဘုဉာဏ်၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) ဝိရဇ္ဇန္တော–သခ်ါရတို့၌ မတပ်မက်သည်၊ ဝိမုစ္စန္တော–သခ်ါရတို့မှ လွတ်မြောက်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရောက်သည်။[မဂ္ဂက္ခဏေဟိ အရိယော ဝိရဇ္ဇတိ ဝိမုစ္စတိတိစ ဝုစ္စတိ။]

ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ပိတိပ္ပဋိသံဝေဒီတိ–ကား၊ ပိတိ–ကို၊ ပဋိသံဝိဒိတံ–အသီးအသီး ကောင်းစွာသိအပ်သည်ကို၊ ကရောန္တော–လျက်၊ ပါကဋံ–ဉာဏ်အားထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တော–လျက်၊ အဿသိဿာမိ–အုံ၊ ပဿသိဿာမိ–အုံ၊ ဣတိ, သိက္ခတိ–၏၊ တတ္ထ–ထို ပိတိပ္ပဋိသံဝေဒီဟူသောပါဠိ၌၊ အာရမ္မဏတောစ–အာရုံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသမ္မောဟတောစ–မတွေ့ဝေခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိဟိ–နှစ်သော၊ အာကာရေဟိ–အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပိတိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိသံဝိဒိတာ–အသီးအသီး ကောင်းစွာသိအပ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ကထံ–သို့၊ အာရမ္မဏတော–အားဖြင့်၊ ပိတိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိသံဝိဒိတာ–သည်၊ ဟောတိ–နည်း၊ သပ္ပီတိကော–ပိတိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွေ–နှစ်သော၊ စျာနေ–ပဌမစျာန် ဒုတိယစျာန်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ–အုံ၊ တသ–တို့စျာန်ဝင်စားသော ယောဂီရဟန်း၏၊ သမာပတ္တိက္ခဏော–စျာန်ဝင်စားရာခဏာ၌၊ စျာနပဋိလာဘေန–စျာန်ကိုရခြင်းကြောင့်၊ အာရမ္မဏတော–အားဖြင့်၊ ပိတိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိသံဝိဒိတာ–သည်၊ ဟောတိ၊ (ကသ္မာ–နည်း၊) အာရမ္မဏသ–၏၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိသံဝိဒိတတ္တာ–အသီးသီး ကောင်းစွာသိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။

ကထံ–လျှင်၊ အသံမောဟတော–အားဖြင့်၊ (ပိတိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိသံဝိဒိတာ–သည်၊ ဟောတိ–နည်း၊) သပ္ပီတိကော–ပိတိနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွေ–နှစ်သော၊ စျာနေ–ပဌမစျာန်,ဒုတိယစျာန်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္တာ–ဝင်စားပြီး၍၊

ပိတိပ္ပဋိသံဝေဒီ။ ။ပိတိယာ–ကို၊ ပဋိ ပဋိ–အသီး အသီး (ပိတိဖြစ်တိုင်း ပိတိဖြစ်တိုင်း)၊ သမ္မဒေဝ ဝေဒနသီလော၊ [တသီလအနက်၌ ဏိပစ္စည်း၊] ပိတိယာ ဝါ ပဋိ ပဋိ သမ္မဒေဝ ဝေဒေါတေသ အတ္ထိတိ ပိတိပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ [အသ္သတ္ထိတဒ္ဓိတ်, ဏိ၊] ပိတိ ဝါ ပဋိ ပဋိ သမ္မဒေဝ ဝေဒယမာနောတိ ပိတိပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ [တသီလအနက်မပါသော ကတ္တားဟာသက်သက်၌ ဏိပစ္စည်းသက်၊] သံဝေဒနဆိုလျှင် ကောင်းစွာ သိခြင်းအနက်ကို ဟောနိုင်သော်လည်း သိပုံအခြင်းအရာက တစ်မျိုးတည်းမဟုတ်, ၂ မျိုးရှိသောကြောင့် "ပဋိ" ဟု ထည့်ရသည်။

ပဋိသံဝိဒိတတ္တာ။ ။စျာန်ဝင်စားဆဲခဏာ၌ ပိတိကို အာရုံမပြုပါဘဲ,အဘယ်ကြောင့် "သမာပတ္တိခဏော....အာရမ္မဏတော ပိတိ ပဋိသံဝိဒိတာ"ဟု ဆိုအပ်သနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ "အာရမ္မဏသ ပဋိသံဝေဒိတတ္တာ" ဟု မိန့်သည်၊ စျာန်၏အာရုံကိုသိလျှင် အာရမ္မဏိကဖြစ်သောစျာန်, ထို စျာန်တွင်ပါဝင်သော ပိတိကိုလည်း သိပြီးသားဖြစ်တော့သည်–ဟူလို၊ ဥပမာ–မြွေရှာသော ယောကျ်ားသည် ထိုမြွေ၏ နေရာကို တွေ့လျှင် ထိုမြွေကိုမမြင်ရသေးသော်လည်း ဆေးဝါး မန္တြားဖြင့် ထိုမြွေကိုဖမ်းယူဖို့ လွယ်ပြီဖြစ်သောကြောင့် ထိုမြွေကိုလည်း တွေ့ပြီးဖြစ်တော့သကဲ့သို့, ထို့အတူ ပိတိ၏တည်ရာအာရုံကို သိထားလျှင် ပိတိကိုလည်း သိပြီးဖြစ်တော့သည်။

ဝုဋ္ဌာယ-ဈာန်မှ ထ၍၊ ဈာနသမ္ပယုတ္တကပီတိ-ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော ပီတိကို၊ ခယတော-ကုန်ခြင်းသဘောအားဖြင့်၊ ဝယတော-ပျက်ခြင်းသဘောအားဖြင့်၊ သမ္မသတိ-သုံးသပ်အံ့၊ တသာ-ထိုယောဂီရဟန်းသည်၊ ဝိပဿနာကမ္မဏေ-ဝိပဿနာရှုဆဲ ခဏ၌၊ လက္ခဏပဋိဝေဓေန-ပီတိ၏သဘောလက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍ သိဖြင်းကြောင့်၊ အသမ္မောဟတော-အားဖြင့်၊ ပီတိ ပဋိသံဝိဒိတာ ဟောတိ၊ ဟိ-သာဓကကား၊ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ-၌၊ ဒီဃံအဿာသဝသေန၊ ပေ၊ ဟောတီတိ-ဟူသော၊ ဇတံ (သုတ္တံ)-ကို၊ (ဓမ္မသေနာပတိနာ) ဝုတ္တံ၊ ["ဒီဃံ၊ ပေ၊ တေနဉာဏေန" ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို "သော သတောဝ အဿသတိ" ပုဒ်အဖွင့်၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဒီဃံ, ပဿာသဝသေန-ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ["စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတံ အဝိက္ခေပံ" စသည်ကိုလိုက်၍ပေး၊ နောက်၌လည်းနည်းတူ၊] ပေ၊ သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒီ အဿာသ၊ ပေ၊ ပဿာသဝသေန-အလုံးစုံသော ဝင်သက်အပေါင်း၏ အစ အလယ် အဆုံးကို အသီးအသီးကောင်းစွာ သိလေ့ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဿာသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ [အဿာသနှင့် ပဿာသကို တစ်ပြိုင်နက်မသိ၊ ထို့ကြောင့် "အဿာသ၊ပေ၊ ပဿာသဝသေနဟု ပေယျာလ ရှိစေ၊] ပေ၊ ပဿမ္ဘယံ ကာယသင်္ခါရံ အဿာသ၊ ပေ၊ ပဿာသဝသေန-ပဿမ္ဘယံ ကာယသင်္ခါရံ ဟု ဟော်တော်မူအပ်သော ပဿာသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပေ၊ အာဝဇ္ဇတော-ဈာန်ကိုဆင်ခြင်သော ယောဂီရဟန်းသည်၊ သာ ပီတိ-ဈာန်၌ပါဝင်သော ထိုပီတိသည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဋိသံဝိဒိတာ-(အာရုံကိုအကြောင်းပြု၍)အသီးအသီး ကောင်းစွာသိအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဇာနတော-ဈာန်ဝင်စားစဉ် ဉာဏ်ပညာဖြင့်သိသော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ["သာပီတိ ပဋိသံဝိဒိတာ ဟောတိ"ပုဒ်တို့ကို လိုက်၍ပေး၊ နောက်၌လည်း နည်းတူ၊] ပေ၊ ပဿတော-

---

လက္ခဏ ပဋိဝေဓေန။ ။ပီတိယာ-၏၊ သလက္ခဏဿ-မိမိတစ်ပါးတည်း၏ အမှတ်အသားကိုလည်းကောင်း၊ သာမညလက္ခဏဿစ-အများနှင့်ဆက်ဆံသော နှမနလက္ခဏာ, အနိစ္စတာစသော လက္ခဏာကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈနေန။

ဒီဃံအဿာသဝသေန။ ။ဒီဃဿ အဿာသဿ အာရမ္ဘဘူတဿ-အာရုံဖြစ်သော ဒီဃအဿာသ၏၊ ဝသေန ပဇာနတော သာပိ ပီတိ ပဋိသံဝိဒိတာ ဟောတိ၊ [စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတ်-စသောပုဒ်တို့၏ အနက်တို့ကို ရှေးခဲ့ပြခဲ့ပြီ။]

အာဝဇ္ဇတော စသည်။ ။အာဝဇ္ဇတောတိ-ဈာန် အာဝဇ္ဇန်သား (အာဝဇ္ဇနဝသီဘော်ကိုပြသည်)၊ သာပီတိတိ-သာဈာနပရိပန္နာ ပီကိ၊ ဇာနတောတိ-သမာပန္နကွဏေ (သမာပတ်ဝင်စားဆဲခဏ၌) အာရမ္ဘဏမုခေန (အာရုံကိုပဓာနပြု၍) ဇာနတော၊ (သမာပဇ္ဇနဝသီဘော်ကိုပြသည်)၊ ပဿတောတိ-ဒဿနဘူတေန ဉာဏေနဈာနတော ဝုဋ္ဌာယ ပဿန္တဿ၊ (ဝုဋ္ဌာနဝသီဘော်ကိုပြသည်)။

ဈာန်မှထစဉ် ဉာဏ်ပညာဖြင့်မြင်သော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ပစ္စဝေက္ခတော–ဈာန်ကိုဆင်ခြင်သော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ စိတ္တံ–ဈာန်စိတ်ကို၊ အဓိဋ္ဌဟတော–စွဲမြဲစွာထားသော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ သဒ္ဓါယ–သဒ္ဓါဖြင့်၊ အဓိမုစ္စတော–လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် သက်ဝင်သော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ဝါ–ယုံကြည်သော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ဝီရိယံ–ကို၊ ပဂ္ဂဏှတော–ချီးမြှောက်သော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ သတိံ–ကို၊ ဥပဋ္ဌာပယတော–ကပ်၍တည်စေသော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ စိတ္တံ–ကို၊ သမာဒဟတော–ကောင်းစွာအာရုံ၌ထားသော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ပညာယ–ဖြင့်၊ ပဇာနတော–အပြားအားဖြင့် သိသော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ အဘိညေယျံ–ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိထိုက်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အဘိဇာနတော–ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိသော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ပရိညေယျံ–ဉာဏ်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သောဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိဇာနတော–ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍သိသော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ပဟာတဗ္ဗံ–ပယ်ထိုက်သော သမุဒယသစ္စာကို၊ ပဇဟတော–ပယ်သော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ဘာဝေတဗ္ဗံ–ဖြစ်စေထိုက်သော မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝယတော–ဖြစ်စေသော ယောဂီရဟန်းသည်၊ ပေ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ–မျက် မှောက်ပြုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကို၊ သစ္ဆိကရောတော–မျက်မှောက်ပြုသော ယောဂီရဟန်းသည်၊ သာ ပိတိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိသံဝိဒိတာ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဧဝံ–ဤသို့လျှင်၊ သာ ပိတိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိသံဝိဒိတာ–သည်၊ ဟောတိ။

ဧတေနေဝ နယေန–ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဝသေသ ပဒါနိပိ–ကြွင်းသော ပုဒ်တို့ကိုလည်း၊ အတ္ထတော –ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–နိ၏၊

ပစ္စဝေက္ခဏ္ဍတော စသည်။ ။ပစ္စဝေက္ခတောတိ–ဈာန် ပစ္စဝေက္ခန္တသ၊ (ပစ္စဝေက္ခဏဝသီဘော်ကိုပြသည်)၊ စိတ္တံ အဓိဋ္ဌဟတောတိ–ဇော်ကဲ ဝေလ် ဈာနသမ်ဂီဘဝိသာ မိတိ စိတ္တံ အဓိဋ္ဌဟန္တသ၊ (အဓိဋ္ဌာနဝသီဘော်ကို ပြသည်၊) သဒ္ဓါယ အဓိမုစ္စတော–စသည်ဖြင့်ကား ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်တို့၌ပါသော သဒ္ဓါနှင့်, ဝီရိယနှင့်, သတိနှင့်, သမာဓိနှင့်, ပညာနှင့်တို့ကိုပြသည်။

ဧတေနေဝ၊ ပေ၊ တဗ္ဗာနိ။ ။သုခပဋိသံဝေဒီ, စိတ္တသခ်ါရ ပဋိသံဝေဒီပုဒ်တို့ကို "အဝသေသပဒဟု ဆိုသည်၊ "ဒီဟာကာရေဟိ သုခပဋိသံဝေဒိတာ ဟောတိ၊ စိတ္တသခ်ါရ ပဋိသံဝေဒိတာ ဟောတိ" စသည်ဖြင့် ပီတိနေရာဝယ် သုခပုဒ်–စိတ္တသခ်ါရပုဒ်တို့ကို ထည့်သွင်း၍ အနက်ကိုသိနိုင်ပြီ–ယူလို၊ [ရှေ့ပုဒ်နှင့်သမာသ်တွဲရာ၌ "ပီတိပဋိသံဝေဒီ,

ပန–ဆက်၊ ဣဒံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံကား၊ ဧတ္ထ–ဤကြွင်းသောပုဒ်တို့၌၊ ဝိသေသ မတ္တံ–အထူးမျှတည်း၊ တိဏ္ဏံ–၃ ပါးကုန်သော၊ စျာနာနံ–အောက်စျာန်တို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ သုခပဋိသံဝေဒိတာ–သုခကို အသီးသီးကောင်းစွာသိလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုန္နမ္ပိ (စျာနာနံ)–၄ ပါးလုံးသောစျာန်တို့၏လည်း၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ စိတ္တသခ်ါရပဋိသံဝေဒိတာ–စိတ္တသခ်ါရကို အသီးအသီးကောင်း စွာသိလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ [စတုက္ကနည်း အားဖြင့် စျာန် ၄ ပါးစုံပြီဖြစ်သောကြောင့် အပေါင်းနောက်ထိုင်သော ပိသဒ္ဒါ ဖြင့်ဆိုသည်၊] စိတ္တသခ်ါရောတိ–ကား၊ [စိတ္တသခ်ါရပဋိသံဝေဒီ၌ "စိတ္တသခ်ါရ" ဟူသည်ကား–ဟူလို၊] ဝေဒနာဒယော–ဝေဒနာ အစရှိကုန်သော၊ [အာဒိဖြင့် သညာကိုယူ၊] ဒွေ–နဲ့သော၊ ခန္ဓာတို့တည်း၊ စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤပုဒ်တို့တွင်၊ သုခပဋိသံဝေဒီပဒေ–ပုဒ်၌၊ ဝိပဿနာဘူမိ ဒဿနတ္ထံ–ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ဖြစ်ရာအာရုံကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ သုခန္တိ၊ ပေ၊ စေတသိကဿာတိ–ဟူ၍၊ ပဋိ သမ္ဘိဒါယံ–၌၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊] သုခန္တိ (ဧတ္ထ)–၌၊ (လဗ္ဘမာနာနိ–နဲ့သော၊) သုခါနိ– တို့သည်၊ ကာယိကဿသုခံ–လည်းကောင်း၊ စေတသိကဿသုခံ–လည်းကောင်း၊ (ဣတိ) ဒွေ–၂ ပါးတို့တည်း၊ .....စျာနဿခ်ါရချည်းမကဘဲ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ဖြစ်ရာ ရောရောပြွမ်းပြွမ်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဏကသခ်ါရကို ပြလိုသောကြောင့် ကာယိက သုခကိုပါ ထည့်၍ဟောတော်မူသည်။]

ပဿမ္ဘယံ စိတ္တသခ်ါရန္တိ–ကား၊ သြဠာရိက် သြဠာရိက်–သော၊ စိတ္ထ သခ်ါရံ–ကို၊ ဝါ–စိတ်သည်ပြုစီရင်အပ်သော် ဝေဒနာသညာကို၊ ပဿမ္ဘေန္တော– ငြိမ်းစေလျက်၊ နိရောဓေန္တော–ချုပ်စေလျက်၊ (အဿသိဿာမိ–အုံ့၊) ဣတိ အတ္ထো၊ သော–ထိုပဿမ္ဘနစ်၏ ပရိယာယ်ဖြစ်သောနိရောဓကို၊ ဝိတ္ထာရတော– အားဖြင့်၊ ကာယသခ်ါရေ–၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊] [ဣမသ္မိဟိ ဘိက္ခုနော အပရိဂ္ဂ ဟိတကာလေ စသည်ဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်း ပဿမ္ဘန နိရောဓ ဖြစ်ပုံကိုသိပါ၊ နိရောဓဟူသည်လည်း တကယ်ချုပ်ပျောက် ခြင်းမဟုတ်, ပဿမ္ဘနစ်၏ ပရိယာယ်နိရောဓတည်း၊] အပိစ–စိုးစဉ်းအနည်း ငယ် ဆိုဖွယ်အထူးကား၊ ဧတ္ထ–ဤပီတိပဒ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ပီတိပဒေ– ပီတိပဋိသံဝေဒီ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော တရား အစု၌၊ [ပီတိပဋိသံဝေဒီတိအာဒိနာ ဒေသိတကောဋ္ဌာသေ၊ ပဒသဒ္ဒါသည် ကောဋ္ဌာသ

သုခပဋိသံဝေဒီ,စိတ္တသခ်ါရပဋိသံဝေဒီ"ဟု ဏီပစ္စည်းဖြင့်လည်းကောင်း, "သုခပဋိသံဝေဒိတာ" စသည်ဖြင့် တာပစ္စည်းကြောင့် ဏီ၌ ဤကိုရသပြု၍ လည်းကောင်း ရှိရသည်၊ ရှေ့ပုဒ် နှင့် သမာသ်မတွဲလျှင် "သာပီတိ ပဋိသံဝိဒိတာ" ဟု တပစ္စည်း ဣအာဂုံဖြင့် ရှိရသည်။]

အနက်ဟော၊] ပိတိသိသေန–ပိတိဟူသော ဥုးခေါင်းဖြင့်၊ ဝါ–ပိတိကို ဥုးခေါင်းတပ်သဖြင့်၊ ဝေဒနာ–ယှဉ်ဖက်ဝေဒနာကို၊ ဝုတ္တာ–ပြီ၊ သုခပဒေ–သုခပဋိသံဝေဒီအစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော တရားအစုဌ်၊ သရူပေနေဝ–သရုပ်သကောင်အားဖြင့်ပင်၊ ဝေဒနာ–ကို၊ (ဝုတ္တာ)၊ ဒွိသု–နှစ်သော၊ စိတ္တသခ်ါရပဒေသု–စိတ္တသခ်ါရ ပဋိသံဝေဒီပုဒ်, ပဿမ္ဘယံ စိတ္တသခ်ါရံပုဒ်တို့ဌ် [ဝိမတိဌ် "ကောဌာသေသု" ဟုဖွင့်၏၊ ထိုအလို "စိတ္တသခ်ါရ၊ ပေ၊ ပဿမ္ဘယံ စိတ္တသခ်ါရံဟုလာသော တရားအစုတို့ဌ်"ဟုပေး၊] သညာစ၊ ပေ၊ စိတ္တခ်ါရာတိ–ဟူ၍၊ ဝစနတော–ကြောင့်၊ သညာသမ္ဘယုတ္တာ–သော၊ ဝေဒနာ–ကို၊ (ဝုတ္တာ)၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ [သညာစ–သည်လည်းကောင်း၊ဝေဒနာစ–သည်လည်းကောင်း၊ စေတသိကာ–စိတ်ဌ်မှီကုန်၏၊ ဧတေ ဓမ္မာ–တို့ကို၊ ဝါ–တို့သည်၊ စိတ္တပဋိဗဒ္ဓါ–စိတ်နှင့်စပ်ကုန်၏၊ စိတ္တသခ်ါရာ–စိတ်သည် ပြုစီရင်အပ်ကုန်၏၊] ဧဝံ–လျှင်၊ ဝေဒနာနုပဿနယေန–ဝေဒနာနုပဿနာဘာဝနာနည်းဖြင့်၊ ဣဒံ စတုက္ကံ–ဤဒုတိယစတုက္ကကို၊ ဘာသိတံ–ပြီ၊ ဣတိဝေဒိတဗ္ဗံ။

တတိယစတုက္ကေပိ–ဌ်လည်း၊ စတုန္နံ, ဗျာနာနံ, ဝသေန–အားဖြင့်၊ စိတ္တပဋိသံဝေဒိတာ–စိတ်ကို အသီးသီး ကောင်းစွာ သိလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ [ယခုစာအုပ်များဌ် "စတုန္နမ္ပိ"ဟု ပိ–ပါသော်လည်း ဋီကာဌ်မပါ၊]

ပိတိသိသေန၊ ပေ၊ ဝုတ္တာ။ ။ပိတိသိသေန ဝေဒနာဝုတ္တာတိ–ပိတိအပဒေသေန (ပိတိကို ညွှန်ပြသဖြင့်) တံ သမ္ပယုတ္တာ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ၊ နှ ပိတိတိ အဓိပ္ပာယော [ပိတိကို ဟောလိုရင်းမဟုတ်၊ ဝေဒနာကိုသာ ဟောလိုရင်းဖြစ်သည်၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဝေဒနာကို တိုက်ရိုက် ဟောပါတော့လား၊ ဘာ့ကြောင့် ပိတိကို ခေါင်းတပ်ရသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိ၏၊ အဖြေကား–ပိတိက (သြဠာရိက) ပေါ်လွင်ထင်ရှားသောကြောင့် သုခကိုဉာဏ်ဖြင့် လွယ်ကူစွာယူနိုင်ခြင်ငှာ ပိတိကို ခေါင်းတပ်၍ သုခဝေဒနာကိုပင် ဟောတော်မူသည်၊ အပိစ–ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာန်း ဒသေန္တော ဘဂဝါ ပိတိယာ သြဠာရိကတ္တာ တံသမ္ပယုတ္တသုခံ သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ ပိတိသိသေန ဒသေတိ။]

စိတ္တသခ်ါရ။ ။"စိတ္တေန–သည်၊ သခ်ရိယန္တေ–ပြုစီမံအပ်ကုန်၏" ဟူသော ဝစနတ္ထ နှင့် အညီ ဝေဒနာသညာစသော စေတသိက်အားလုံးသည် စိတ္တသခ်ါရမည်၏၊ သို့သော် ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် သညာနှင့် ဝေဒနာကိုသာ စိတ္တသခ်ါရအမည်ဖြင့် ပြလိုသော ကြောင့် "သညာစ ဝေဒနာစ"ဟု ဟောတော်မူသည်၊ [ကာမံ ဒိတ္တေန သခ်ရိယန္တိတိ စိတ္တသခ်ါရာ သညာဝေဒနာဒယော၊ ဣဓပန ဥပလက္ခဏမတ္တံ၊ သညာဝေဒနာဝ အဓိပ္ပေတာတိ အာဟ–သညာသမ္ပယုတ္တဝေဒနာတိ၊ ဧဝံစသော နိဂုံးဌ် "ဣဒံ စတုက္ကံ" အရ ၄ ပါးကား ပိတိပဋိသံဝေဒန, သုခပဋိသံဝေဒန, စိတ္တသခ်ါရပဋိသံဝေဒန, ပဿမ္ဘနကာယသခ်ါရတည်း၊ ပါဠိတော်မှာကြည့်ပါ။]

အဘိပွမောဒယံ စိတ္တန္တိ–ကား၊ စိတ္တံ–ကို၊ မောဒေန္တော–ဝမ်းမြောက်စေလျက်၊ ပမောဒေန္တော–အပြားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်စေလျက်၊ ဟာသေန္တော–ရွှင်လန်းစေလျက်၊ ပဟာသေန္တော–လျက်၊ ပေ၊ တတ္ထ–ထိုသို့ ဝမ်းမြောက်စေရာ၌၊ သမာဓိဝသေနစ–သမာဓိ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဝသေနစ–လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိဟိ–နှင်သော၊ အာကာရေဟိ–တို့ဖြင့်၊ အဘိပွမောဒေါ–ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ကထံ–လျှင်၊ သမာဓိဝသေန (အဘိပွမောဒေါ, ဟောတိ–နည်း၊) သပ္ပီတိကော၊ ပေ၊ သော–ထို ယောဂီရဟန်းသည်၊ သမာပတ္တိကွဏော–စျာန်သမာပတ်ခဏာ၌၊ သမ္ပယုတ္တာယ–သော၊ ပီတိယာ–ဖြင့်၊ စိတ္တံ–ကို၊ အာမောဒေတိ–လွန်စွာဝမ်းမြောက်စေ၏၊ ပမောဒေတိ–၏၊ ကထံ–လျှင်၊ဝိပဿနာဝသေန (အဘိပွမောဒေါ ဟောတိ)၊ ပေ၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝိပဿနာကွဏော–ဝိပဿနာခဏာ၌၊ စျာနသမ္ပယုတ္တကပီတိ–ကို၊ အာရမဏံ–ကို၊ ကတ္တာ, စိတ္တံ–ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ ပေ၊ ဧဝံ–သို့၊ ပဋိပန္နော–ကျင့်သော ယောဂီရဟန်းကို၊ အဘိပွမောဒယံ၊ ပေ သိက္ခတီတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ သမာဒဟံ စိတ္တန္တိ–ကား၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိဝသေန–ဖြင့်၊ အာရမဏော–၌၊ စိတ္တံ–ကို၊ သမာဒဟန္တော (သမံ+အာဒဟန္တော)–အညီအမျှထားလျက်၊ သမံ–အညီအမျှ၊ ထပေန္တော–ထားလျက်၊

တတိယစတုက္ကေပိ။ ။ဒုတိယစတုက္ကဝယ် စိတ္တသခ်ါရ ပဋိသံဝေဒီတာ၌ စျာန် ၄ ပါး၏ အစွမ်းဖြင့် သိရှသကဲ့သို့ ဤတတိယစတုက္ကဝ၌လည်း စိတ္တပဋိသံဝေဒီတာကို စျာန် ၄ ပါး၏ အစွမ်းဖြင့် သိရသောကြောင့် (စျာန် ၄ ပါးဖြင့် သိရခြင်းတူရကား) သမ္မိဿနတ္ထပိသဒ္ဒါဖြင့် "စတုက္ကေပိ" ဟု မိန့်သည်၊ စျာန် ၄ပါး၏ အစွမ်းဖြင့် သိရပုံကိုလည်း "ဒ္ဒိဟာကာရေဟိ စိတ္တပဋိသံဝေဒီတာ ဟောတိ အာရမဏတော အသမ္မောဟတောစ" စသည်ဖြင့် ပိတိပဋိသံဝေဒီတုန်းက စာသွားအတိုင်း သိလေ၊ "စတ္တာရိ စျာနာနိ" ဟု စျာန် ၄ ပါးထည့်ရံသာ ထူးသည်။

စိတ္တံမောဒေန္တော။ ။စျာန်ဝင်စားခိုက်၌ စျာနသမ္ပယုတ်စိတ်ကို ယှဉ်ဖက်ပီတိဖြင့် ဝမ်းမြောက်စေလျက်၊ တစ်နည်း–ထိုပီတိကို အာရုံပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို အာရုံဖြစ်သော ထိုပီတိဖြင့် ဝမ်းမြောက်စေလျက်။ [ပမောဒေန္တောစသည်တို့ကား ဝေဒစ်ပရိယာယ် စကားတို့တည်း။]

သမံ ထပေန္တော။ ။သံကို သမ်ဟုလည်းကောင်း, အာပုဗ္ဗ ဓာတုတ်ကို ထပန အနုက်ဟောဟု လည်းကောင်း ဖွင့်၏၊ ယထာ (အကြင်နည်းဖြင့် ထားလသော်) ဤသကမ္မိလိနပက္ခ (တွန့်ဆုတ်ဘက်ကိုလည်းကောင်း) ဥဒ္ဓစ္စပက္ခဠု အနုပဂမ္မအနောနတ် (အောက်လည်းမညွတ်ဘဲ)၊ အနုန္နတံ (အထက်လည်း မမြောက်ဘဲ)၊ [သမ္မဒေဝ ဌိတံ ဟောတိ–၌ လှမ်းစပ်၊] ယထာလုဒ္ဓိယာနံ (သဒ္ဓါစသော လုဒ္ဓြေတို့၏)၊ သမတ္တပဋိပတ္တိယာ (ညီမျှသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းအားဖြင့်) သမ္မဒေဝ ဌိတံ ဟောတိ၊ ဧဝံ အပ္ပနာဝသေန ထပေန္တော။

ဝါပန–တစ်နည်းကား၊ တာနိ စျာနာနိ–တို့ကို၊ ပေ၊ သမ္မသတော–သုံးသပ်သော ယောဂီရဟန်း၏၊ ဝိပဿနာကွဏော–၌၊ လက္ခဏပဋိဝေဓေန–အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာကို အသီးအသီး ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအားဖြင့်၊ [အနိစ္စာဒိကသဿ လက္ခဏသဿ ပဋိပဋိ ဝိဇ္ဈနေန, ခဏေ ခဏေ အဝဗောဓနေန၊] ခဏိကစိတ္တေကဂ္ဂတာ–ခဏခဏ၌ဖြစ်သော စိတ္တေကဂ္ဂတာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧဝံ–သို့၊ ဥပ္ပန္နာယ–သော့၊ ခဏိကစိတ္တေကဂ္ဂတာယ–၏၊ ဝသေနပိ၊ ပေ၊ စိတ္တံ–ကို၊ သမာဒဟန္တော, သမံ ထပေန္တော–အညီအမျှထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမာဒဟံ၊ ပေ၊ သိက္ခတိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။

ဝိမောစယံ စိတ္တန္တိ–ကား၊ပဌမဈာနေန–ဖြင့်၊ နိဝရဏေဟိ–တို့မှ၊ စိတ္တံ–ကို၊ မောစေန္တော–လွတ်မြောက်စေလျက်၊ [ဝိက္ခမ္ဘန ဝိမုတ္တိ၏အစွမ်းဖြင့် နိဝရဏစသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်စေလျက်, နိဝရဏစသည်တို့ကို ပယ်စွန့်လျက်၊] ဝိမောစေန္တော–အထူးအားဖြင့် လွတ်မြောက်စေလျက်၊ [အဿသိသာမိ–အုံ့၊ ပဿသိသာမိ–အုံ့၊ (ထည့်)၊ နောက်၌လည်းနည်းတူ။] ဒုတိယေန–ဒုတိယစျာန်ဖြင့်၊ ဝိတက္ကဝိစာရေဟိ–တို့မှ၊ ပေ၊ တတိယေန–ဖြင့်၊ ပီတိယာ–မှ၊ ပေ၊ စတုတ္ထေန–ဖြင့်၊ သုခဒုက္ခေဟိ–တို့မှ၊ ["သုခသစ ပဟာနာ, ဒုက္ခသစ ပဟာနာ"ဟု စတုတ္ထစျာန်ဂုဏ်ပုဒ်ကို ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ဒုက္ခမှလည်း လွတ်စေသည်။]၊ ပေ၊ ဝါပန–သည်သာမကသေး၊ တာနိစျာနာနိ–တို့ကို၊ ပေ၊ သမ္မသတိ–၏၊ သော–ထိုယောဂီရဟန်းသည်၊ [အဿသတိစေဝ ပဿသတိစ တို့၌စပ်၊] ဝိပဿနာကွဏော–ဘင်ကိုရှုသော ဝိပဿနာခဏ၌၊ အနိစ္စာနုပဿနာယ–အနိစ္စဟု အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ နိစ္စသညာတော–နိစ္စဟု ဖြစ်သောအမှတ်သညာမှ၊ စိတ္တံ–ကို၊ မောစေန္တော ဝိမောစေန္တော–လျက်၊

ခဏိကစိတ္တေကဂ္ဂတာ။　　။ခဏမတ္တဋ္ဌိတိကော–တခဏမျှ၌ တည်ခြင်းရှိသော သမာဓိ၊ သောပိ ဟိ အာရမဏော နိရန္တရံ ပဝတ္တမာနော (တခဏမျှတည်သော ထိုသမာဓိသည်လည်း အာရုံ၌ အဆက်မပြတ်ဖြစ်လသော်၊) ပဋိပက္ခေန အနဘိ ဘူတော (ဆန့်ကျင်ဘက် နိဝရဏတို့သည် မလွှမ်းမိုးနိုင်ဘဲ) အပ္ပိတောပိယ (အပ္ပနာသို့ ရောက်သကဲ့သို့) စိတ္တံ နိစ္စလံ ထပေတိ၊ တေန ဝုတ္တံ–ဧဝံဥပ္ပဇ္ဇနာယာတိ အာဒိ။

ဝိပဿနာကွဏေ။　　။ဘင်္ဂါနုပဿနကွဏော၊ ဘင်္ဂေါ ဟိ နာမ အနိစ္စတာယ ပရမာ ကောဋိ=ပျက်ခြင်းမည်သည့် အနိစ္စလက္ခဏာ၏ အလွန်ဆုံးအစွန်းတည်း၊ တသ္မာတာယ (ထိုအနိစ္စာနုပဿနာဖြင့်) ဘင်္ဂါနုပဿကော ယောဂါဝစရော သဗ္ဗသင်္ခါရဂတံ အနိစ္စတော ပဿတိ, နောနိစ္စတော၊ အနိစ္စသ ဒုက္ခတ္တာ, ဒုက္ခသစ အနတ္တတာ တဒေဝ (ထို သင်္ခါရ အားလုံးကိုပင်) ဒုက္ခတော အနုပဿတိ, နော သုခတော၊ အနတ္တတော အနုပဿတိ, နော အတ္တတော။

(အသသတိစေဝ–စေ၏၊ ပသသတိစ–စေ၏၊) ဒုက္ခာနုပဿနာယ–ဒုက္ခဟု အဖန်ဖန် ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ သုခသညာတော–သုခဟု ဖြစ်သော အမှတ်သညာမှ၊ ပေ၊ အနတ္တာနုပဿနာယ–အနတ္တဟု အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ အတ္တသညာတော–အတ္တဟုဖြစ်သော အမှတ်သညာမှ၊ပေ၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာယ–သင်္ခါရတို့၌ ငြီးငွေ့ခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်သော အနုပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ နန္ဒီတော–သင်္ခါရတို့၌နှစ်သက်တတ်သော သပ္ပိတိကတဏှာမှ၊ ပေ၊ ဝိရာဂါနုပဿနာယ–သင်္ခါရတို့၌ စက်ဆုပ်ခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်သော အနုပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ရာဂတော–သင်္ခါရတို့၌ တပ်မက်တတ်သော ရာဂမှ၊ ပေ၊ နိရောဓာနုပဿနာယ–သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယတော–သင်္ခါရတို့၏ဖြစ်ခြင်းမှ၊ (တစ်နည်း) နိရောဓာနုပဿနာယ–သင်္ခါရတို့၏ နောက်ဘဝ၌ အသစ်မဖြစ်လောက်အောင်ချုပ်ခြင်းကို အဖန်ဖန်ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယော–အသစ်ဖြစ်ခြင်းမှ၊ ပေ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာယ–သင်္ခါရတို့ကို စွန့်လွှတ်ခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သော အနုပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ အာဒါနတော–နိစ္စ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်ဖြင့်ယူခြင်းမှ၊ ဝါ–ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ယူခြင်းမှ၊ ပေ၊ တေန–ကြောင့်၊ ဝိမောစယံ၊ ပေ၊ သိက္ခတိတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဧဝံ–လျှင်၊ စိတ္တာနုပဿနာဝသေန–စိတ္တာနုပဿနာဘာဝနာနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဒံ စတုက္ကံ–ဤတတိယစတုက္ကကို၊ ဘာသိတံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ, ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏။

နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာယ စသည်။ ။သင်္ခါရေသု နိဗ္ဗိန္ဒနာကာရေန ပဝတ္တာယ အနုပဿနာယ၊ [နိဗ္ဗိဒါယ–ငြီးငွေ့ခြင်းအားဖြင့်+ပဝတ္တာ+အနုပဿနာ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ–ဟု ပြု၊] နန္ဒီတောတိ သပ္ပိတိကတဏှာတော၊ ဝိရာဂါနုပဿနာယာတိ–တတ္ထ (ထို သင်္ခါရတို့၌) ဝိရဇ္ဇနာကာရေန ပဝတ္တာယ အနုပဿနာယ၊ [ဝိရာဂတော စက်ဆုပ်ခြင်းအားဖြင့်+ပဝတ္တာ အနုပဿနာ ဝိရာဂါနုပဿနာ။]

နိရောဓာနုပဿနာယာတိ–သင်္ခါရာနံ နိရောဓေ အနုပဿနာယ၊ [တစ်နည်း–အကြင်နည်းဖြင့်ရှုလျှင် သင်္ခါရတို့ချုပ်၍ နောက်ထပ် ဘဝအဖြစ်ဖြင့် မဖြစ်ကုန်၊ ဤသို့ရှုခြင်းကို နိရောဓာနုပဿနာ ဟု ခေါ်သည်၊ မှန်၏၊ နိရောဓာနုပဿနာဟု ခေါ်အပ်သော ဤအနုပဿနာသည် အားအစွမ်းသို့ရောက်သော မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်တည်း။]

ပဋိနိဿဇ္ဇနာကာရေန, ပဝတ္တာအနုပဿနာ ပဋိနိဿဂ္ဂါ နုပဿနာ၊ [ပဋိနိဿဇ္ဇနံ–စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ–ခြင်း၊ ပဋိနိဿဂ္ဂတော–ဖြင့်၊ ပဝတ္တာ အနုပဿနာ ပဋိနိဿဂ္ဂါ နုပဿနာ၊] အာဒါန ဟောတိ–အနိစ္စာဒိဝသေန ဂဟဏတော၊ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏတော ဝါ။

ပန–ကား၊ စတုတ္ထ စတုက္ကေ–ဌ၊ အနိစ္စာနုပဿီတိ ဇေ္ဌ–အနိစ္စာနုပဿီ ဟူသော ဤပါဠိဌ်၊ တာဝ–အစဉ်အတိုင်း၊ အနိစ္စံ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အနိစ္စတာ–အနိစ္စ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ အနိစ္စာနုပဿနာ–အနိစ္စဟု အဖန်ဖန်ရှုတတ်သောဉာဏ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အနိစ္စာနုပဿီ–အနိစ္စဟု အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသူကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ တတ္ထ–ထို အနိစ္စံဝေဒိတဗ္ဗံ အစရှိသောစကား ရပ်ဌ၊ အနိစ္စန္တိ–ကား၊ ပဠုက္ခန္ဓာ–ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့တည်း၊ ကသ္မာ–နည်း၊ ဥဗ္ဘာဒ ဝယညထတ္တာဘာဝါ–ဖြစ်ခြင်း, ပျက်ခြင်း, ဥပါဒ်မှ တစ်ပါးသော ရင့်ခြင်းဟူသော အပြား၏ အဖြစ်၏ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ အနိစ္စတာတိ–ကား၊ တေသညေဝ–ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၏ပင်၊ ဥဗ္ဘာဒ ဝယညထတ္တံ–ဖြစ်ခြင်း, ပျက်ခြင်း, ဥပါဒ်မှတစ်ပါးသော ရင့်ခြင်းဟူသော အပြား၏အဖြစ်တည်း၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဟုတ္တာ–ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝေါ–မရှိခြင်းတည်း၊ နိဗ္ဗတ္တာနံ–ဖြစ်ကုန်ပြီးသော ခန္ဓာငါးပါးတို့၏၊ တေနေဝါကာရေန–ထိုဖြစ်တိုင်းသော အခြင်း အရာအားဖြင့်ပင်၊ အဌတ္ဝာ–မတည်မူ၍၊ ခဏဘင်္ဂေန–ခဏဘင်အားဖြင့်၊ ဘေဒေါ–ပျက်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ အတ္ထော–ဤကား ဟုတ္တာ အဘာဝေါ၏ အနက်တည်း၊ အနိစ္စာနုပဿနာတိ–ကား၊ တဿာ အနိစ္စတာယ–ထိုမမြဲကုန်

ဥဗ္ဘာဒ၊ ပေ၊ ဘာဝေါ။ ။ဥပ္ပဇ္ဇနံ ဥဗ္ဘာဒေါ–ဥပါဒ်ခြင်း၊ "ကံ စသော အကြောင်းတို့ကြောင့် သန်တာအကျိုးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း" ဟုရာ၌ ဥပါဒ် ဌီဘင် အားလုံးကိုပင် "ဥပ္ပါဒ" ဟု ခေါ်ရသော်လည်း ဤ ဥဗ္ဘာဒါယဝ စသည်၌ "ဥဗ္ဘာဒ" ခေါ်သော ဖြစ်ခြင်းကား ထို ဖြစ်ခြင်းမျိုး မဟုတ်၊ သဘာဝအထည်ကို တစ်ခုကို စ၍ရခြင်း, ဥပါဒ်ခြင်းတည်း။ ဝိ+အယနံ ဝယော–ပျက်ခြင်း၊ ဧရာယ–ရင့်ရော်ခြင်းအားဖြင့် ဝေါ–အညထာဘာဝေါ–ဖြစ်စမှ တစ်ပါးသော အပြား၏ အဖြစ်တည်း၊ အညထတ္တံ–ဖြစ်၊ ဝါ–ရင့်ခြင်း၊ (ဌီအဖြစ်ဖြင့် တည်ခြင်း)၊ ဥဗ္ဘာဒဝယညထတ္တာနံ–တို့၏+ဘာဝေါ (သဗ္ဗာဝေါ)–ထင်ရှားရှိခြင်းတည်း၊ ဥဗ္ဘာဒဝယညထတ္တာဘာဝေါ–ခြင်း။

အနိစ္စတာ။ ။အနိစ္စာနံ–မမြဲကုန်သော ခန္ဓာ ၅ ပါးတို့၏+ဘာဝေါ အနိစ္စတာ၊ အနိစ္စဟူသော နာမည်၏ ဖြစ်ကြောင်းကား ပြခဲ့သော ဖြစ်ခြင်း ရင့်ခြင်း ပျက်ခြင်း လက္ခဏာ ၃ ပါးတည်း၊ ထို့ကြောင့် "တေသညေဝ ဥဗ္ဘာဒဝယညထတ္တံ"ဟု မိန့်ပြီးလျှင်, ထို ၃ ပါးတွင် ပျက်ခြင်းသည် အနိစ္စ အမည်ရခြင်း၏ ထူးခြားသော ပဝတ္တိနိမိတ်ဖြစ်သောကြောင့် "ဟုတ္တာ အဘာဝေါ ဝါ"ဟု တစ်နည်းဖွင့်သည်၊ ဤ၌ "ဟုတ္တာ"ဟု ထည့်ရခြင်းမှာ လိုရင်းမဟုတ်, "အဘာဝ–အပျက်"ဟူသမျှ၌ အဖြစ်က ရှေ့သွားရှိသောကြောင့် ဟုတ္တာဟု အပိုထည့်ရခြင်းတည်း၊ [အာဘာဝေါကိုပင် "နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ပေ၊ ဘေဒေါ"ဟု အဓိပ္ပါယတ္ထဖွင့်သည်၊ တေနေဝါကာရေနာတိ–နိဗ္ဗတ္တနာကာရေန၊ ခဏာဘင်္ဂနာတိ–ခဏိကနိရောဓေန–ခဏ၌ဖြစ်သော ချုပ်ခြင်းဖြင့်။]

သည်၏ အဖြစ်၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ရူပါဒီသု-ရုပ်အစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ အနိစ္စန္တိ-ဟူ၍၊ အနုပဿနာ-အဖန်ဖန် ရှုတတ်သောဉာဏ်တည်း၊ အနိစ္စာနုပဿီ တိ-ကား၊ တာယ အနုပဿနာယ-ထို အနုပဿနာဉာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧဝံဘူတော-ဤသို့ အနိစ္စဟု အဖန်ဖန်ရှုတတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အဿသန္တော စ-ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေသူကိုလည်းကောင်း၊ ပဿသန္တော စ-ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေသူကိုလည်းကောင်း၊ ဣဓ-ဤ စတုတ္ထ စတုက္ကဋ္ဌ၊ အနိစ္စာနုပဿီ၊ ပေ၊ သိက္ခတီတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

ပန-ကား၊ ဝိရာဂါနုပဿီတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဝိရာဂါ-တို့သည်၊ ခယဝိရာဂေါစ-ခယဝိရာဂလည်းကောင်း၊ အစ္စန္တ ဝိရာဂေါစ-အစ္စန္တ ဝိရာဂလည်းကောင်း၊ (ဣတိ) ဒွေ-၂ ပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ-ထို ၂ ပါးတို့တွင်၊ ခယဝိရာဂေါတိ-ကား၊ သင်္ခါရာနံ-တို့၏၊ ခဏဘင်္ဂေါ-ခဏဘင်တည်း၊ ဝါ-ဘင်ခဏ၌ ပျက်စီးခြင်းတည်း၊ အစ္စန္တ ဝိရာဂေါတိ-ကား၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဝိရာဂါနုပဿနာတိ-ကား၊ တဒုဘယ ဒဿနဝသေန-ထို ၂ ပါးစုံသော ခယဝိရာဂ အစ္စန္တ ဝိရာဂကို ရှုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တာ-ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာစ-လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါစ-မဂ်လည်းကောင်းတည်း၊ ဒုဝိဓယပိ- ၂ ပါးအပြားရှိလည်းဖြစ်သော၊ တာယအနုပဿနာယ-ထိုအနုပဿနာဉာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော-သည်၊ ဟုတ္တာ, အဿသန္တော စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿသန္တော စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိရာဂါနုပဿီ၊ ပေ၊ သိက္ခတီတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ["ဝိရာဂါနုပဿီ-သင်္ခါရတို့၏ ဘင်ဟူ သော ခယဝိရာဂကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်, နိဗ္ဗာန်ဟူသော အစ္စန္တ ဝိရာဂကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်၊ (တစ်နည်း)ဝိရာဂါနုပဿီ-အာရုံပြုသော

ခယ, အစ္စန္တ ဝိရာဂ။ ။ဝိရဇ္ဇနံ ဝိလုဇ္ဇနံ-ပျက်ခြင်း၊ ဝိရာဂေါ-ခြင်း၊ ရာဂါ၌ ရန္ဓဓာတ်သည် ဝိဥပသာရကြောင့် ဝိလုဇ္ဇနအနက်ကိုဟောဏ်၏၊ ခယောဝေ-ပျက်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိရာဂေါ-ဝိရာဂတည်း၊ ခယဝိရာဂေါ-ဂ၊ ပြခဲ့သော ခဏိကနိရောဓပင်တည်း၊ ဝိရဇ္ဇန္တိ-နိရုဇ္ဈန္တိ သင်္ခါရာ ဧတ္ထာတိ ဝိရာဂေါ၊ အစ္စန္တံ+ဝိရာဂေါ အစ္စန္တ ဝိရာဂေါ၊ [ဤ ဝိရာဂသဒ္ဒါသည် ပျက်ခြင်း ချုပ်ခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်၏။]

တဒုဘယ ဒဿနဝသေန။ ။ဝိပဿနာဖြင့် ခယဝိရာဂကို မြင်ခြင်း, မဂ်ဖြင့် အစ္စန္တ ဝိရာဂကို မြင်ခြင်းဟု ခွဲပါ၊ တစ်နည်း-ဝိပဿနာသည် သင်္ခါရတို့၏ ဘင်ဟူသော ခယဝိရာဂကို အာရုံပြုသော အားဖြင့် မြင်၏၊ ထိုသို့ ဘင်ကို အာရုံပြုခိုက် နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ညွှတ်လျက် ရှိရကား နိဗ္ဗာန်ဟူသော အစ္စန္တ ဝိရာဂကိုလည်း နိန္ဓ (ညွှတ်ခြင်း) အားဖြင့် မြင်၏၊ မဂ်ကား ခယဝိရာဂကို အသမ္မောဟ (မတွေဝေသော) အားဖြင့် မြင်၏၊ အစ္စန္တ ဝိရာဂကိုကား အာရုံပြုသောအားဖြင့် မြင်သည်။

အားဖြင့် ခယဝိရာဂကို,ညွှတ်သောအားဖြင့် အစ္စန္တ ဝိရာဂကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် လည်းကောင်း, အသမ္ဘောဟအားဖြင့် ခယဝိရာဂကို, အာရုံပြုသောအားဖြင့် အစ္စန္တ ဝိရာဂကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း, အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်" ဟု ပါဠိတော်၌ အနက်ပေးပါ၊] နိရောဓာနုပဿီပဒေပိ–သီပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော–တည်း၊ ["ဒွေ နိရောဓာ ခယနိရောဓော အစ္စန္တနိရောဓော စ" စသည်ဖြင့် ဝိရာဂပုဒ်နေရာဝယ် နိရောဓပုဒ်သွင်း၍ ဤနည်းအတိုင်း သိပါ။]

ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီတိ ဧတ္ထာပိ–၌လည်း၊ [ဝိရာဂါနုပဿီနှင့် ၂ ပါး အပြားချင်း တူသောကြောင့် "သမ္မိဋ္ဌာန ပိသဒ္ဒါ" ကို ဆိုသည်၊] ပဋိနိဿဂ္ဂါ–ပဋိနိသဂ္ဂတို့သည်၊ ပရိစ္စာဂပဋိနိသဂ္ဂေါစ–ပရိစ္စာဂပဋိနိသဂ္ဂလည်းကောင်း၊ ပက္ခန္ဒန ပဋိနိသဂ္ဂေါစ–လည်းကောင်း၊ (ဣတိ–သို့၊) ဒွေ–တို့တည်း၊ ပဋိနိသဂ္ဂေါ ယေဝ–စွန့်လွှတ်ခြင်းသည်ပင်၊ အနုပဿနာ–ရှေးရှေးဉာဏ်၏ နောက်၌ ရှုခြင်းတည်း၊ ပဋိနိသဂ္ဂါနုပဿနာ–ခြင်း၊ ဧတံ–ဤ ပဋိနိသဂ္ဂါနုပဿနာဟူသော အမည်သည်၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂါနံ–ဝိပဿနာမဂ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ–တည်း၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဝိပဿနာ–ကို၊ (ဝုစ္စတိ၌စပ်၊) ဝါ–သည်၊ (ပရိစ္စဇတိ၌စပ်၊) တဒင်္ဂဝသေန–တဒင်္ဂပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရေဟိ – ခန္ဓမာရ် အဘိသင်္ခါရမာရ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဒိ,

---

ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂေါ။ ။ပရိစ္စဇနံ ပရိစ္စာဂေါ၊ ပဋိနိဿဇနံ ပဋိနိသဂ္ဂေါ၊ ၂ပုဒ်လုံးပင် စွန့်လွှတ်ခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်၊ ပရိစ္စာဂေါ ယေဝ ပဋိနိသဂ္ဂေါ ပရိစ္စာဂပဋိနိသဂ္ဂေါ၊ ပဟာတဗ္ဗသ–ပယ်ထိုက်သော တရားကို၊ တဒင်္ဂဝသေန ဝါ–ဝိပဿနာ အခိုက်၌ တဒင်္ဂပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သမုစ္ဆေဒဝသေန ဝါ– မဂ်အခိုက်၌ သမုစ္ဆေဒပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္စဇနံ–စွန့်ခြင်းသည်၊ ပရိစ္စာဂ ပဋိနိသဂ္ဂေါ–မည်၏။

ပက္ခန္ဒန ပဋိနိသဂ္ဂေါ။ ။ပက္ခန္ဒတီတိ ပက္ခန္ဒနံ–ပြေးဝင်တတ်သော ဝိပဿနာ, မဂ်၊ ထို ၂ပါးလုံးကိုပင် "သဗ္ဗုပဓိနံ–အလုံးစုံသော (ခန္ဓုပဓိ ကိလေသုပဓိ စသော) ဥပဓိတို့၏၊ ပဋိနိသဂ္ဂဘူတော–စွန့်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိသင်္ခါရေ–သင်္ခါရတို့၏ ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ၌၊ အတ္တာနော–မိမိဟူသော ဝိပဿနာဉာဏ်, မဂ်ဉာဏ်ကို၊ နိသဇ္ဇနံ–စွန့်ခြင်း သဘောသည်၊ (တန္နိန္နတာယဝါ–ဝိပဿနာအခိုက်၌ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ တဒါရမ္မဏတာယဝါ–မဂ်အခိုက်၌ ထိုနိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ–ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ ပက္ခန္ဒနံ–ပြေးဝင်ခြင်း သဘောသည်၊) ပက္ခန္ဒနပဋိနိသဂ္ဂေါ–မည်၏၊ ဤစကားအရ "ပက္ခန္ဒနမေဝ–နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း, အာရုံ ပြုသောအားဖြင့်လည်းကောင်း, ပြေးဝင်တတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်သည်ပင်+ပဋိနိသဂ္ဂေါ– မိမိဟူသော ဝိပဿနာဉာဏ်မဂ်ဉာဏ်ကို စွန့်လွှတ်တတ်သည်တည်း၊ ပက္ခန္ဒနပဋိနိသဂ္ဂေါ–သည်" ဟု ပြု။

ကိလေသေ–ကိလေသာတို့ကို၊ ပရိစ္စဇတိ–စွန့်၏၊ သခ်ံတဒေါသဒဿနေန–သခ်ံတတရား၏ အပြစ်ကို မြင်ခြင်းကြောင့်၊ တဗ္ဗပရိဟီနော–ထိုသခ်ံတတရား၏ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေစ–၌လည်း၊ တန္နိန္နတာယ–ထိုနိဗ္ဗာန်၌ ညွှတ်ကိုင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပက္ခန္ဒတိ–ပြေးဝင်သကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဣတိ–ကြောင့် ပရိစ္စာဂ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ (တိ) စေဝ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပက္ခန္ဒနပဋိနိဿဂ္ဂေါတိစ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ မဂ္ဂေါ–ကို၊ ဝါ–သည်၊ သမုစ္ဆေဒဝသေန–သမုစ္ဆေဒပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပေ၊ အာရမ္မဏကရဏောနစ–အာရုံပြုခြင်းအားဖြင့်လည်း၊ နိဗ္ဗာနေ–၌၊ ပက္ခန္ဒတိ–၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂေါ (တိ) စေဝ–လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ ဥဘယမ္ပိ–နှစ်ပါးစုံသော ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်ကိုလည်း၊ ပုရိမပုရိမဉာဏာနံ–ရှေးရှေးဉာဏ်တို့၏၊ အနုအနု–နောက်နောက်၌၊ ပဿနတော–ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပဿနာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ ဒုဝိဓာယ–သော၊ တာယ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာယ–နှင့်၊ သမန္နာဂတောဟုတ္တာ, အဿသန္ဓော–ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ဤအဖွင့်ကို ကြည့်၍ "ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ–ခန္ဓမာရ် အဘိသခ်ါရမာရ်တို့နှင့်တကွ ကိလေသာတို့ကို တဒင်္ဂပဟာန်အားဖြင့် ပယ်စွန့်တတ်, ကိုင်းညွှတ်သော အားဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်တတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊, ခန္ဓမာရ်အဘိသခ်ါရမာရ်တို့နှင့်တကွ ကိလေသာတို့ကို သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့်

သဒ္ဓိ၊ ပေ၊ ကိလေသေ ။ ။အနိစ္စာနုပဿနာသည် နိစ္စသညာကို စွန့်သော အခါ နိစ္စဟု မှတ်ယူတတ်သော ကိလေသာတို့လည်းကောင်း, ထိုကိလေသာလျှင် အရင်းခံရှိသော ကံ သခ်ါရတို့ကိုလည်းကောင်း, ထိုသခ်ါရ အရင်းခံရှိသော ဝိပါက်ခန္ဓာတို့ကို လည်းကောင်း နောင်တစ်ဖန်မဖြစ်အောင် ပယ်စွန့်နိုင်သည်၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ စသည်တို့က သုခသညာ စသည်တို့ကို စွန့်ရာ၌လည်း ဤနည်းပင်။

သခ်ံတ၊ ပေ၊ ပက္ခန္ဒတိ ။ ။သခ်ံတေ တေဘူမကသခ်ါရဂတေ–သခ်ံတမည်သော တေဘူမကသခ်ါရအပေါင်း၌၊ အနိစ္စတာဒိဒေါသဒဿနေန–မြင်ခြင်းကြောင့်၊ နိစ္စာဒိဘာဝေန တဗ္ဗိပရိဟီနော–နိစ္စ စသောအားဖြင့် ထိုအနိစ္စစသည်မှ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော (နိဗ္ဗာနေ)၊ တန္နိန္နတာယာတိ–တဒဓိမုတ္တတာယ (ထိုနိဗ္ဗာန်၌ လွတ်လွတ်ကျတ်ကျတ် သက်ဝင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်)၊ ပက္ခန္ဒတိတိ အနုပဝိသတိ၊ အနုပဝိသန္တော ဝိယ ဟောတိ–တကယ်ပြေးဝင်မတတ်သော်လည်း ပြေးဝင်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။

ဥဘယမ္ပိ၊ ပေ၊ ဝုစ္စတိ ။ ။ဝိပဿနာဉာဏ်သည် သမ္မသနစသော ရှေးရှေးဉာဏ်၏ နောက်၌ (ဥဒယဗ္ဗယစသောအမည်ဖြင့်) ရှုတတ်သောကြောင့် အနုပဿနာမည်၏၊ မဂ်ဉာဏ် ကား ဂေါတြဘူဉာဏ်၏နောက်၌ နိဗ္ဗာန်မြင်တတ်သောကြောင့် အနုပဿနာမည်၏၊ [အနုသဒ္ဒါသည် ပစ္ဆာအနက်ဟောတည်း၊] ဤစတုတ္ထ စတုက္ကကိုလည်း အနိစ္စာနုပဿီ စသည်ဖြင့် သမထမပါဘဲ ဝိပဿနာသက်သက်အားဖြင့် ဟောတော်မူသည်။

ပယ်စွန့်တတ်, အာရုံပြုသောအားဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်တတ်သော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း, ရှေးရှေးဉာဏ်၏ နောက်နောက်၌ ရှုလေ့ရှိသည်" ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးပါ။] ဧဝံ ဘာဝိတောတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ သောဠသဟိ–နှင့်သော၊ အာကာရေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဘာဝိတော–ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝါ–တိုးပွားစေအပ်သော၊ (အာနာပါနဿတိ သမာဓိ–သည်၊) သေသံ–ကြွင်းသောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ။....အာနာပါနဿတိ သမာဓိကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ [ဤ အာနာပါနဿတိ ဘာဝနာ၏ အကျိုးများကို ၁–ဝိတက်ကိုငြိမ်းစေနိုင်၏၊ ၂–သတိပဋ္ဌာန် ၄ပါး, ဗောဇ္ဈင် ၇ပါးကို ပြည့်စေလျက် မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရစေနိုင်၏၊ ၃–ရဟန္တာဖြစ်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးဆဲဆဲ၌ နောက်ဆုံး ထွက်သက်ကိုပင် ထင်ထင်ရှားရှား သိနိုင်၏၊ ဤသို့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပြထားသည်။]

ပန–ဆကြာ်၊ [အာနာပါနကထာ၏ ရှေ့ကပြတ်ပြီးကို ပြန်၍ဆက်သည်၊] အထခေါ ဘဂဝါတိ အာဒိမှိ–၌၊ အယံ–ကား၊ သခေ်ပတ္ထော–အကျဉ်းချုပ် အနက်တည်း၊ ဧဝံ–လျှင်၊ ဘဂဝါ–သည်၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိကထာယ–ဖြင့်၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ သမဿသာသေတွာ–သက်သာရာရစေတော်မူပြီး၍၊ အထ–ထိုမှနောက်၌၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ အညမညံ–ချင်း၊ ဧဝိတာ–မှ၊ ဝေါရောပနံ–ခွင်းခြင်းဟူသော၊ တတိယပါရာဇိကပညတ္တိယာ–တတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်း၏၊ ယံ တံ နိဒါနဋ္ဌေ–အကြင်အကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံတံ ပကရဏဋ္ဌေ–အကြင်အရာသည် လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈံ–ဖြစ်ပြီ၊ ဧတသ္မိံ နိဒါနေ–(မိမိအကျိုးကို အပ်နှင်းတတ်သော) ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဧတသ္မိံ ပကရဏေ–(မိမိအကျိုးကို ပြုစီရင်တတ်သော) ဤအရာကြောင့်၊ ဘိက္ခုသံဃံ–ကို၊ သန္နိပါတာပေတွာ–စည်းဝေးစေတော်မူပြီး၍၊ ပဋိပုစ္ဆိတွာ–တစ်ဖန်မေးတော်မူပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဝိဂရဟိတွာစ–ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍လည်းကောင်း၊ (ပညပေန္တော အာဟ၌စပ်၊) ယသ္မာ, တတ္ထ–ထိုအကြောင်းအရာ၌၊ ဝါ–တွင်၊ အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ အတ္တာနံ–ကို၊ ဧဝိတာ–မှ၊ ဝေါရောပနံ–သည်လည်းကောင်း၊ မိဂလဏ္ဍိကေန–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဝေါရောပါပနံစ–ခွင်းစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု–ပါရာဇိကဝတ္ထုသည်၊ နု ဟောတိ–မဟုတ်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်ခြင်း, မိဂလဏ္ဍိကကို အသတ်ခိုင်းခြင်း၏ ပါရာဇိကဝတ္ထုမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) တံ–ထိုကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်ခြင်း, မိဂလဏ္ဍိကကိုအသတ်ခိုင်းခြင်းကို၊ ထပေတွာ–၍၊ ပါရာဇိကဿ–၏၊ ဝတ္ထုဘူတံ–အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အညမညံ–ချင်း၊

ဒိဝိတာ–မှ၊ ဝေါရောပနမေဝ–ကိုသာ၊ ဂဟေတွာ–ယူတော်မူပါ၍၊ ပါရာဇိကံ–ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညပေန္တော–လိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ယော ပန၊ ပေ၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟန္တိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ–မိန့်တော်မူပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤသေက္ခ သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အရိယပုဂ္ဂလမိဿကတ္တာ–အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ရောနေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဃပုရိသာတိ–ဟူ၍၊ အဝတ္တာ–မိန့်တော်မမူဘဲ၊ တေဘိက္ခူတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ။

ဝေ–လျှင်၊ မူလစ္ဆေဇ္ဇဝသေန–သာသနာတော်ဝယ် အမြစ် အရင်းပြတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ [ဆိဇ္ဇနံ ဆေဇ္ဇံ၊ (ဆိဒ–ဏျပစ္စည်း၊) မူလဿ+ဆေဇ္ဇံမူလ ဆ္ဆေဇ္ဇံ။] ဒဠ္ဠံ–မြဲမြံစွာ၊ ကတ္တာ, တတိယပါရာဇိကေ–ကို၊ ပညတ္တေ–ပြီးသော်၊ အပရမ္ပိ–သော၊ အနုပညတ္တတ္ထာ–နောက်ထပ်ပညတ်ဖို့ အကျိုးငှာ၊ မရဏဝဏ္ဏံ သံဝဏ္ဏနဝတ္ထု–သည်၊ ဥဒပါဒိ–ပြီ၊ တဿ–ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိဒီပနတ္ထံ–ဖြစ်ပုံကိုပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဧဝဠ္ဠံ ဘဂဝတာတိ အာဒိ–ကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုအနုပညတ်၏ ဝတ္ထုဌာန်၌၊ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာတိ–ကား၊ ဆန္ဒရာဂေန–ဖြင့်၊ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ–စပ်ဖွဲ့သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဝါ–စွဲငြိသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ သာရတ္တာ–လွန်စွာတပ်မက်ကုန်သည်၊ အပေက္ခဝန္တော–ရှုငဲ့ခြင်းရှိကြကုန်သည်၊ ဣတိအတ္ထော။ [ပဋိဗဇ္ဈတီတိ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ ပဋိဗဒ္ဓံ+စိတ္တံ ယေသံတိ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ ၊မိန်းမ၏အပေါ်၌ ဖွဲ့မိသော စိတ်ဟူသည် ဆန္ဒရာဂဖြင့် တပ်မက်ချစ်ကြိုက်သောစိတ်, ဆန္ဒရာဂဖြင့် ငဲ့ကွက်နေသောစိတ်တည်း၊] မရဏဝဏ္ဏံ သံဝဏ္ဏေမာတိ–ကား၊ ဒိဝိတေ–အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ အာဒီနဝံ–အပြစ်ကို၊ ဒဿေတွာ–၍၊ မရဏဿ–၏၊ ဂုဏံ–ကို၊ ဝဏ္ဏေမ–ချီးမွမ်းကြကုန်စို့၊ အာနိသံသံ–အကျိုး ကို၊ ဒဿေမ–ပြကြကုန်စို့၊ ဣတိ (အတ္ထော)။

အရိယပုဂ္ဂလ မိဿကတ္တာ ။ ။အရိယာဖြစ်ပြီးသူတို့သည် ကိုယ်ကလည်း သူ့ကို မသတ်, မိမိကို သတ်ဖို့ရန်လည်း မခိုင်း, သတ်နေသည်ကိုလည်း သဘောမတူကြပါ၊ သို့သော် ထို ၃ မျိုးကြောင့် သေသူတို့တွင် အရိယာများလည်း ရောနှောပါဝင်နေသောကြောင့် "အရိယပုဂ္ဂလ မိဿကတတ္တာ"ဟု ဆိုသည်၊ တစ်နည်း–ပုထုဇဉ်ဘဝတုန်းက မိမိကို အသတ်ခိုင်းပြီးနောက် မသေမီ အရိယာဖြစ်သူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ "အရိယပုဂ္ဂလမိဿကတတ္တာ" ဟု မိန့်သည်။

မရဏ၊ ပေ၊ သံဝဏ္ဏေမ ။ ။ရှေးဦးစွာ အသက်ရှင်ရခြင်း၏ အပြစ်ကိုပြမှ သေရခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး ထင်ရှားသောကြောင့် "မရဏဝဏ္ဏံ သံဝဏ္ဏေမ"ကို ဖွင့်ရာ၌ "ဒိဝိတေ အာဒီနဝံ ဒဿေတွာ" ဟု အပိုထည့်၍ဖွင့်သည်၊ "ကိ"တုယိမိနာ ပါပကေန ဒုဇ္ဇီဝိတေန" သည် အသက်ရှင်ခြင်း၌ အပြစ်ပြတည်း၊ မတ် တေ ဒိဝိတာသေယျော" စသည်ကား သေးခြင်း၏အကျိုးပြတည်း၊ ဝဏ္ဏံကို "ဂုဏ"ဟု ဖွင့်သည်။

ကတကလျာဏောတိ အာဒီသု-ပုဒ်တို့၌၊ အယံ-ကား၊ ပဒတ္ထော-တည်း၊ တယာ-သည်၊ ကလျာဏံ-ကောင်းသော၊ သုစိကမ္မံ-ကိလေသာတို့မှ စင် ကြယ်သောအမှုကို၊ ကတံ-ပြီ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ကောင်းသော ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သောအမှုကို ပြုခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) (သော) တွံ-သည်၊ ကတ ကလျာဏော-ကတကလျာဏမည်သည်၊ အသိ-၏၊ [ကလျာဏံကို "သုစိကမ္မံ" ဟုဖွင့်၊ "ကတံ+ကလျာဏံ ယေန တယာတိ ကတကလျာဏော"ဟု ပြုစေလို၏၊] တထာ-တူ၊ တယာ, ကုသလံ အနဝဇ္ဇံ-အပြစ်မရှိသော၊ ကမ္မံ-ကံကို၊ ကတံ-ပြီ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ အပြစ်မရှိ သောကံကို ပြုခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) (သော တွံ)၊ ကတကုသလော, အသိ၊ [တထာဖြင့် "တွံခေါ် အသိ"ကိုညွှန်းသည်၊ ကုသလံကို အနဝဇ္ဇံဟု ဖွင့်သည်၊] မရဏကာလေ-သေခါ နီးအခါသည်၊ သမ္ဘတ္တေ-သော်၊ သတ္တာနံ-တို့၏၊ ဘယသန်္ဓိတာ-ကြောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ယာ ဘီရု-အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်၊ ဥပဋ္ဌိတိ-၏၊ တယာ, တတော-ထိုကြောက်ခြင်းမှ၊ တာယနံ ရက္ခဏံ-စောင့်ရှောက်တတ်သော၊ [တာဓာတ်၏ရက္ခဏအနက်ကိုဖွင့်၊] ကမ္မံ-ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတံ, ဣတိ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ကြောက်ခြင်းမှ စောင့်ရှောက်တတ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) (သော တွံ)၊ ကတဘီရုတ္တာဏော, အသိ၊ တယာ, ပါပံ လာမကံ-ယုတ်ညံ့သော၊ ကမ္မံ-အကုသိုလ်ကံကို၊ အကတံ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ယုတ်ညံ့သောအကုသိုလ်ကံကို မပြုခဲ့သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊) (သောတွံ) အကတပါပေါ, အသိ၊ တယာ, လုဒ္ဓံဒါရဏံ-ကြမ်းတမ်းသော၊ ဒုဿီလျကမ္မံ-သီလမရှိသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အကုသိုလ်ကံကို အကတံ၊ ဣတိ (ထိုသို့ကြမ်းသော ဒုဿီလျအမှုကို မပြုခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်)၊ (သောတွံ) အကတလုဒ္ဒေါ အသိ, တယာ, လောဘာဒိကိလေသုဿဒံ- လောဘ အစရှိသော မျှားသောကိလေသာရှိသော၊ ကိဗ္ဗိသံ သာဟသိကကမ္မံ- အဆောတလျင် ဖြစ်စေအပ်သော အမှုကို၊ ဝါ-

---

ကတဘီရုတ္တာဏော ။ ။ဘီဓာတ် ကြုပစ္စည်းဖြစ်ပြီးသော ဘီရုသဒ္ဒါသည် အချို့ အရာ၌ ကြောက်လေ့ရှိသူကို ဟောသော်လည်း ဤနေရာ၌ ကြောက်ခြင်းကို ဟောဟု သိစေလို၍ "ဘယသန်္ဓိတာ" ဟု ထည့်သည်၊ တြာယနံ-တာဏံ၊ (တြာ-ဟု သက္ကတ၌ ရှိသောကြောင့် အနမ္မ နကို ဏပြု၊) ဘီတော+တာဏံ ဘီရုတ္တာဏံ၊ (ရ်ကြသောကြောင့် ဒွေဘော်လာ၊) ကတံ+ဘီရုတ္တာဏံ ယေန တယာတိ ကတဘီရုတ္တာဏော။

အကတ ကိဗ္ဗိသော။ ။ကိလဟူသော အဗျယနောင် ဌိသစ်ပစ္စည်း, ဝုစ်လာ၍ သက္ကတ၌ "ကိဗ္ဗိသ"ဟု ရှိ၏၊ ပါပ၏ ပရိယာယ်တည်း၊ ဤ၌ကား သာမန်မကောင်းသော အမှုကို မဟော၊ လောဘဒေါသအားကြီး၍ အဆောတလျင် (မုဒိမ်းမှု လူသတ်မှုစသော)

အကြမ်းပတမ်း အရမ်းအမှုကို၊ အကတံ၊ ဣတိကြောင့်၊ (အဆောတလျင်ဖြစ်သော အကြမ်းပတမ်းအရမ်း အမှုကို မပြုခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) (သောတွဲ) အကတကိဗ္ဗိသော, အသိ၊ ကသ္မာ, ဣဒံ–ဤ ကတကလျာဏော အစရှိသော စကားကို၊ ဝုစ္စတိ–ငါတို့ ဆိုအပ်သနည်း၊ [ဤစကားသည် ဆဗ္ဗဂ္ဂိတို့၏ စကားတည်း၊ ဘာ့ကြောင့် ဤသို့ ဆိုနိုင်သလဲ” ဟု သင်ကမေးလျှင်–ဟူလို၊] ယသ္မာ, တယာ သဗ္ဗပ္ပကာရမ္ပိ– အလုံးစုံသော အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကလျာဏ–ကောင်းမှုကို၊ ကတံ–ပြီ၊ တယာ,ပါပံ–ကို၊ အကတံ–အပ်၊ တေန–ကြောင့်၊ တံ–ထို ကတကလျာဏော အစရှိသောစကားကို၊ဝဒါမ–ငါတို့ဆိုကုန်၏၊

ုတုယံ–အား၊ ရောဂါဘိဘူတတ္တာ–ရောဂါနှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လာမကေန–ယုတ်ညံ့သော၊ ဒုက္ခဗဟုလတ္တာ–များသောဒုက္ခရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခေန–ဆင်းရဲသော၊ ဣမိနာဇီဝိတေန–ဤအသက်ရှင်နေရခြင်းဖြင့်၊ ကိं–အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ [တချို့စာ၌ “ဒုဇ္ဇီဝိတေန”ဟု ရှိ၏။] မတံတေ၊ ပေ၊ သေယျောတိ–ကား၊ ဝ–၏၊ မရဏံ–သည်၊ [မတ်၌ ဘပစ္စည်း ကိုကို ဘောဟောဟု သိစေလို၍ “မရဏံ”ဟုဖွင့်သည်၊] ဇီဝိတာ–ထက်၊ သုန္ဒရတရံ–သာ၍ကောင်းပါသေး၏၊ ကသ္မာ၊ ယသ္မာ, တွဲ–သည်၊ ဣတော–ဤဘဝမှ၊ ကာလကံတော ကတကာလော–ပြုအပ်ပြီးသော သေရာကာလရှိသည်၊ ဝါ–ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, ကာလ–သေချိန်ကို၊ ဝါ–သေ ခြင်းကို၊ ကတ္တာ–ပြုပြီး၍၊ မရိတ္တာ–သေပြီး၍၊ ဣတိအတ္ထော–ဤကား ဥဒုကတ္ထတည်း၊ ကာယသ–ဥပါဒိန္နကခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ–ပျက်ခြင်းဟူသော၊ပေ၊ ဥပပဇ္ဇိဿသိ–လတ့်၊ဧဝံသို့ဥပပန္နော–ဖြစ်ပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ)စ–လည်း၊ တတ္ထ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗေဟိ–နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော

မကောင်းမှုကို ဟောဏ်၊ သဟသာ–အဆောတလျင်+နိဗ္ဗတ္တံ (ဖြစ်စေအပ်သော အမှုတည်း၊) သာဟသိကံ၊ [လောဘာဒီနံ အတိဝိယ ဥဿန္နတ္တာ အနုပပရိက္ခိတ္တာ (မစူးစမ်းဘဲ) ကတံ သာဟသိကကမ္မံ ကိဗ္ဗိသန္တိ ဝုစ္စတိ။]

ကာလံကတော။ ။“ကတကာလော”ဟု ဖွင့်၏၊ ထိုသို့ဖွင့်သဖြင့် “ကတဟူသော ဝိသေသနပုဒ် နောက်ကျသည်–ဟု ပြ၏၊ ကတကာလော၌ ကာလသဒ္ဒါသည် “ကာလော သမယမစ္စုသု” ဟူသော အဘိဓာန်တွင် သမယအနက်ကို ယူ၍ “ကတမရဏကာလော” ဟုလည်းကောင်း, မစ္စုအနက်ကို ယူ၍ “ကတမရဏော”ဟုလည်းကောင်း ဋီကာ၌ ၂နည်း ဖွင့်သည်၊ ကတော+ကာလော ယေနတယာတိ “ကာလကတော”ဟု ဖြစ်သင့်လျက် နိဂ္ဂဟီတ် လာ၍ “ကာလံကတော”ဟု ပြီးသည်၊ ဟုတ္တာ–ဟု ပါဌသေသလည်း ထည့်ပါ၊ ထိုသို့ထည့်၍ “ကာလံကတ္တာ”ဟု ကြိယာဝိသေသနအနက်နှင့် ညီမျှပါစေ၊ ကာလံကတ္တာ၌လည်း “မရိတ္တာ” ဟု ဥဒုကတ္ထမှတ်ပါ–ဟု သိစေလို၍ အဆင့်ဆင့်ဖွင့်ပြသည်။

[ဒိဝေ+ဘဝါ ဒိဗ္ဗာ၊]ဒေဝလောကေ–၌၊ ဥပပ္ဇနေဟိ–နှင့်သော၊ ပဋ္ဌဟိ–နှင့်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ–ကာမ အစုတို့နှင့်၊ ဝါ–တို့သည်၊ မနာပိယရူပါဒိကေဟိ–စိတ်၏မြတ်နိုးဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သာ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌဟိ–နှင့်သော၊ ဝတ္ထုကာမကောဌာသေဟိ–ဝတ္ထုကာမ အစုတို့နှင့်၊ ဝါ–သို့သည်၊ [ပဋ္ဌဟိ ကာမဂုဏေဟိကို "မနာပိယရူပါဒိကေဟိ ပဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုကာမကောဌာသေဟိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ကာမဂုဏေဟိ၌ "ဂုဏ" သဒ္ဒါသည် "ကောဌာသ" အနက်ဟော–ဟူလို၊] သမပ္ပိတော(သံ+အဴဂီဘူတော)–ကောင်းစွာရောက်အပ်သည်၊ သမဴဂီဘူတော(သံ+အဴဂီဘူတော)–ကောင်းစွာ ကိုယ်အင်္ဂါကဲ့သို့ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဝါ–ပြည့်စုံသည်၊ (ဟုတ္တာ)[ဋီကာ၌ "သမ္မဒေဝ ဧကီဘာဝံ ဂတော=ကာမဂုဏ်တွေနှင့် ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်ခုတည်း တစ်ပေါင်းတည်း အဖြစ်သို့ရောက်သည်"ဟု ဖွင့်၏၊] ပရိစရိဿသိ–ထိုထိုဤဤ လှည့်လည်ရလတံ့၊ ဝါ–မွေ့လျော်ရလတံ့၊ သမ္မယုတ္တော–ယှဉ်သည်၊ သမောဓာနဂတော–ပေါင်းဆုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ, ဣတောစ–ဤအာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတောစ–လည်းကောင်း၊ စရိဿသိ ဝိစရိဿသိ–လတံ့၊ ဝါ–နည်း၊ အဘိရမိဿသိ–လတံ့၊ ဣတိအတ္ထော(တသ္မာ, သုန္ဒရတရံ–၏၊–ဟုပြန်လှည့်စပ်၊) [ပါဠိတော် စာအုပ်များ၌ "ပရိစာရေဿသိ"ဟု ကာရိတ်ပါနေသည်မှာဤအဖွင့်နှင့် မညီ။]

အသပ္ဘာယာနိတိ–ကား၊ ယာနိ–အကြင်ဘောဧည် အစရှိသည်တို့သည်၊ ခိပ္ပမေဝ–လျင်စွာသာလျှင်၊ ဧဝိတက္ခယံ–အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိ–ရောက်စေနိုင်ကုန်၏၊ အဟိတာနိ–စီးပွားမဟုတ်ကုန်သော၊ အဝုဗိုကရာနိ– ကြီးပွားခြင်းကို မပြုတတ်သော၊ (တာနိ–ထိုဘောဧည်အစရှိသည်တို့ကို၊ "ဘုဉ္ဇ–စားပြီ"ဟု ပါဠိတော်၌ ထည့်၍စပ်၊) သဠ္ဓိစ္စာတိ–သဠ္ဓိစ္စဟူသော၊ အယံ–ဤသဒ္ဒါသည်၊

ပရိစရိဿသိ၊ ပေ၊ အဘိရမိဿသိ။ ။သမ္မယုတ္တော သမောဓာနဂတောတို့သည် သမပ္ပိတော သမဴဂီဘူတောတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၊ "ဟုတ္တာ" ကား ပရိစရိဿသိပုဒ်၏ ကြိယာဝိသေသနထည့်ပါ၌တည်း၊ ဣတောစိတောစကား ပရိ၏အဖွင့်၊ ဝိစရိဿသိကား စရိဿသိ၏ အနက်ဖွင့်၊ "ကျင့်ရလတံ့"ဟု ပေးမည်စိုး၍ "ဝိစရိဿသိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ "လှည့်လည်ရလတံ့"ဟု အနက်ပေးပါ–ဟူလို၊ ပရိစရိဿသိကို "အဘိရမိဿသိ–မွေ့လျော်ရလတံ့"ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။

အဟိတာနိ။ ။"ဟိတ–စီပွား"ဟူသည် အကျိုးမဟုတ်, ကြီးပွားခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊"ဟိနောတိ ပဝတ္တတိ ဖလံ ဧတေနာတိ ဟိတံ"ဟု ပြု၊ ထို့ကြောင့် ဟိတနှင့် ဝုဗိုကရသည် ပရိယာယ်တည်း၊ [ဟိတ–အကျိုးတရား၏ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝုဗိုကရ–ကြီးပွားမှုကို ပြုတတ်သောအကြောင်း၊] ထို့ကြောင့် အဟိတာနိကို"အဝုဗိုကရာနိ"ဟု ပရိယာယ်ပြသည်။

သဠိစ္စမနုသ္သဝိဂ္ဂဟန္တိ–ဟူ၍၊ မာတိကာယ–မာတိကာပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တသ–ဟောတော်မူအပ်သော၊ သဠိစ္စပဒဿ–သဠိစ္စပုဒ်၏၊ ဥဒ္ဒါရော–အတ္ထုဒ္ဒါရတည်း၊ ဝါ–အနက်ကို ထုတ်ပြကြောင်း သဒ္ဒါတည်း၊ တတ္ထ–ထိုသဠိစ္စဟူသောပုဒ်၌၊ သန္တိ–သံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပသဂ္ဂေါ–ဥပသာရပုဒ်တည်း၊ တေန–ထို သံဥပသာရနှင့်၊ သဒ္ဒိ–တကွ၊ စိစ္စာတိ–စိစ္စဟူသော၊ ဧတံ–ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဥသုက္ကဝစနံ–ဥသုက္ကအနက်ကိုဟောသော သဒ္ဒါတည်း၊ တသ–ထိုသံဥပသာရနှင့် တကွ ဖြစ်သော စိစ္စသဒ္ဒါ၏၊ ဝါ–ထို သဠိစ္စသဒ္ဒါ၏၊ သဏ္ဌေတေတွာ, သုဋ္ဌုစေတေတွာ–ကောင်းစွာစေ့ဆော်၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, ယော–အကြောင်းရဟန်းသည်၊ သဠိစ္စ–သတ္တွာဟု သိသော သညာနှင့်တကွစေ့ဆော်၍၊ ဝေါရောပေတိ–၏၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ဈာနန္တော–သတ္တွာ–ဟုသိသည်၊ သဏ္ဌာနန္တော–ဇီဝိတိန္ဒြေမှခွင်းနေ၏ဟု ကောင်းစွာသိသည်၊ဟောတိ၊ အသ–ထို ရဟန်း၏၊ တဋ္ဌ ဝေါရောပနံ–သည်လည်း၊ စေစ္စ–စေ့ဆော်၍၊ အဘိဝိတရိတ္တာ–ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့် လွမ်းမိုး၍၊ ဝိတိက္ကမော–လွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တသ္မာ, ဗျဋ္ဌနေ–သဒ္ဒါ၌၊ အာဒရံ–အလေးဂရကို၊ အကတ္တာ–ပြုတော်မမူဘဲ၊ အတ္ထမေဝ–အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ၊ဒဿေတုံ–ငှာ၊ ဈာနန္တော၊ ဟေ၊ ဝိတိက္ကမောတိ–ဟူ၍၊ အသ–ထိုသဠိစ္စဟူသောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ–ပဒဘာဇနီကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

တေန၊ ဟေ၊ စိစ္စာတိ။ ။စိစ္စ၌ စိတိဓာတ်, တွာ ပစ္စည်းတည်း၊ "တေန သဒ္ဒိ–ထို သံဥပသာရနှင့်အတူ"ဟု ဆိုသောကြောင့် "စိစ္စာတိ"ဟုသာ ရှိသင့်သည်၊ ယခုစာအုပ်များ၌ "သဠိစ္စာတိ"ဟု ရှိသည်၊ "ဥသုက္ကဝစနံ" ဟူသည် ဝေါရောပေယျဟူသော နောက်ကြိယာ၌ စပ်ဖို့ရန် ဗျာပါရရှိနေသော ပုဗ္ဗကာလကြိယာဝိသေသနတည်း၊ မှန်၏–ရှေ့ နောက်ကြိယာ ၂ ပါးရှိရာတွင် နောက်ကြိယာ၌ စပ်ဖို့ရန် ဗျာပါရရှိနေသော ရှေ့ကြိယာ ကို "ဥသုက္ကဝစန"ဟု အခေါ်အဝေါ်ပြုကြသည်၊ ထို့ကြောင့် "သဏ္ဌေတေတွာ"ဟု ပုဗ္ဗကာလကြိယာဝိသေသန ဖွင့်သည်၊ သုဋ္ဌုကား သံ၏အနက်ဖွင့်တည်း၊ ကခ်ါအဋ္ဌကထာ၌ကား "သဠိစ္စာတိ သံစေတေတွာ သဒ္ဒိ စေတေတွာ၊ ပါဏောတိသညာယ သဒ္ဒိ်ယေဝ ဝဓာမိ နံတိ ဝဓကစေတနာယ စေတေတွာ"ဟု သံအတွက် သဟအနက်ကို ဖွင့်သည်။

ယသ္မာပမ၊ ဟေ၊ ဝုတ္တံ။ ။"သဏ္ဌေတေတွာ"ဟု ပုဗ္ဗကာလကြိယာဝိသေသနအနက် ဖြစ်သင့်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ပဒဘာဇနီ ပါ၌တော်၌ ဈာနိတွာစသည် မဖွင့်ဘဲ "ဈာနန္တော" စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အရကောက်ရသော နာမဝါစကပုဒ်ဖြင့် ဖွင့်ပါသနည်း–ဟု မေးမြယ်ရှိ၍ "ယသ္မာ ပန" စသည်မိန့်၊ ပါ၌တော်၌ သဒ္ဒါနည်းကို အလေးဂရမပြုဘဲ အနက်အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင်သာ ဟောတော်မူသည်–ဟူလို။

တတ္ထ–ထိုပဒဘာဇနိ၌၊ ဇာနန္တော်တိ–ကား၊ ပါဏောတိ–သတ္တဝါဟူ၍၊ ဇာနန္တော–လျက်၊ သဉ္ဇာနန္တော်တိ–ကား၊ ဇီဝိတာ–မှ၊ ဝေါရောပေမိ–ခွင်းနေ၏၊ ဣတိ–သို့၊ သဉ္ဇာနန္တော–လျက်၊ တေနေဝ ပါဏဇာနုနာကာရေန–ထို သတ္တဝါဟု သိပုံအခြင်းအရာနှင့်ပင်၊ သဒ္ဒီ, ဇာနန္တော,–လျက်၊ ဣတိအတ္ထော၊ [ဤ "တေနေဝ၊ ပေ၊ ဇာနန္တော"ကိုကြည့်၍ သဒ္ဓိစ္ဆ၌ သံ ဥပသရကို "သတ္တဝါဟု သိသော သညာနှင့်တကွ"ဟု ပေးရသည်၊] စေစ္စာတိ–ကား၊ ဝဓကစေတနာ ဝသေန–သတ်ကြောင်း စေတနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စေတေတွာ–စေ့ဆော်၍၊ ပဟပ္ပေတွာ–သတ်အံ့ဟု စိတ်ဖြင့်ပိုင်းဖြတ်၍၊ [ဝဓာမိနံတိ–ဒီအကောင်ကို သတ်အံ့ဟု၊ ဧဝံ စိတ္တေန ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ကပ္ပဓာတ်၏ ဆေဒနအနက်ကို ဖွင့်သောဋီကာ၊] အဘိဝိတရိတွာတိ–ကား၊ ဥပက္ကမဝသေန–အားထုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ [သဟတထိကာဒိဥပက္ကမဝသေန၊] မဒ္ဒန္တော–နှိမ်နင်းလျက်၊ နိရာသင်္ကံ စိတ္တံ–ခွံ့ရှာခြင်းကင်း, ရဲတင်းသောစိတ်ကို၊ ပေသေတွာ–စေလွှတ်၍၊ [အဘိဝိတရိတွာတိ သန္ဓိဌာနံ ကတွာ၊ တေနေဝါဟ–နိရာသင်္ကံစိတ္တံ ပေသေတွာတိ၊] ဝိတိက္ကမောတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ပဝတ္တသ–ဖြစ်သော ရဟန်း၏၊ ယော ဝိတိက္ကမော–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ အယံ–ဤလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ သဠိစ္စသဒ္ဒသ–သဠိသဒ္ဒါ၏၊ သိခါပတ္တော–အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သော၊ အတ္ထော–တည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

ဣဒါနိ–(သဠိစ္စပုဒ်၏ ပဒဘာဇနိကို ပြတော်မူပြီးရာ) ယခုအခါ၌၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ ဇီဝိတော ဝေါရောပေယျာတိ ဇတ္ထ–ဤပါဠိ၌၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော၊ မနုဿတ္တဘावံ–လူ၏ အတ္တဘောကို၊ အာဒိတော–မှ၊ ပဋ္ဌာယ, ဒသေတုံ–ငှာ၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟောနာမာတိအာဒိ–မနုဿဝိဂ္ဂဟောနာမ အစရှိသော ပဒဘာဇနိကို၊ (ဘဂဝါ) အာဟ၊ တတ္ထ–ထိုပဒဘာဇနိ၌၊ ဂဗ္ဘသေယျကာနံ–ဂဗ္ဘသေယျကသတ္တာတို့၏၊ ဝါ–အမိဝမ်းဟူသော ကိန်းရာရှိကုန်သော သတ္တာတို့၏၊ ဝသေန၊ [သယန္တီ ဇေတ္ထာတိ သေယျာ၊ ဂဗ္ဘော+သေယျာ ဇေတေသန္တီ ဂဗ္ဘသေယျကာ၊ အဉ္ဇလည်းကောင်း, သားအိမ်၌လည်းကောင်းဖြစ်သော သတ္တာများ၊] သဗ္ဗသုခုမအတ္တဘावဝသေနတ္တံ–အလုံးစုံ အတ္တဘောတို့အောက် သိမ်မွေ့သေးငယ်သောအတ္တဘောကို ပြတော်မူခြင်းငှာ၊ ယံ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ တိ–ဟူ၍၊

သိခါပတ္တော အတ္တော။ ။"သဠိစ္စ"ကို ဝေါရောပေယျနှင့်စပ်၍ "သတ်လိုသောဝမက ဖြင့် စိတ်တည်း၌ လှုံ့ဆော်နေမှုသာမက, ထိုစေတနာဖြင့် ကိုယ်မှုနှုတ်မှုဖြစ်သော လွန်ကျူးမှုတိုင်အောင် ယူပါ"ဟု ပြလိုသောကြောင့် "ဝိတိက္ကမော" ဟု ဖွင့်သည်၊ ထို့ကြောင့် ဝိတိက္ကမောကို သဠိစ္စ၏ အဆုံးရောက်အနက်ဟု မှတ်ပါ–ဟူလို။

ဝုတ္တံ၊ ပဌမံစိတ္တန္တိ-ကား၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာသော၊ ပဋိသန္ဓိစိတ္တံ-ပဋိသန္ဓေစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ-ကား၊ ဧတံ-ဖြစ်ပြီ၊ ပဌမံဝိညာဏံပါတုဘူတံတိ ဣဒံ-ပဌမံဝိညာဏ် ပါတုဘူတံဟူသော ဤစကားသည်၊ တသ္မေ-ထိုပဌမ် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟူသောစကား၏ပင်၊ ဝေဝစနံ-ဝေဝုစ်ပရိယာယ်စကားလုယ်တည်း၊ စ-ဆက်၊ ဇတ္ထ-ဤ ယံ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ-အစရှိသောစကားရပ်၌၊ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ ပဌမံ စိတ္တန္တိ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ သကလာပိ-သော၊ ပဋ္ဌဝေါကာရပဋိသန္ဓိ-ပဋ္ဌဝေါကာရပဋိသန္ဓေသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒဿိတာ ဟောတိ၊ တသ္မာ, တဿ ပဌမ စိတ္တံ-ထိုရှေးဦးစွာဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေစိတ်လည်းကောင်း၊ တံ သမ္မယုတ္တာ- ထိုပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ တယော-နှစ်သော၊ အရူပက္ခန္ဓာ-နာမ်ခန္ဓာတို့လည်းကောင်း၊ တေန-ထိုပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့်၊ သဟ, နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်သော၊ ကလလ ရူပံ-ကလလရုပ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-အယံ-ဤသည်ကား၊ သဗ္ဗပဌမော-အလုံးစုံသော လူ့ကိုယ်၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟော-တည်း။

တတ္ထ-ထိုလူ့ကိုယ်၌၊ ကလလရူပန္တိ-ကား၊ ဣတ္ထိပုရိသာနံ-တို့၏၊ ကာယဝတ္ထုဘာဝဒသကဝသေန-ကာယဒသက, ဝတ္ထုဒသက, ဘာဝဒသက တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သမတိံသ-အတိအကျ ၃၀ သော၊ ရူပါနိ-ရုပ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ နပုံသကာနံ-နပုံးပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ကာဝယတ္ထုဒသကဝသေန-ဖြင့်၊ ဝီသတိ (ရူပါနိ) (ဟောန္တိ)၊ တတ္ထ-ထိုလူ့ကိုယ်၌၊ ဣတ္ထိပုရိသာနံ-တို့၏၊ ကလလရူပံ-သည်၊ ဇာတိဥဏ္ဏာယ-မွေးကာစ သိုးကလေးအမွေး၏၊ ဧကေန-

---

သကလာပိ။ ။ပဌမ် စိတ္တံဟု စိတ်ကိုသာပြသော်လည်း ထိုစိတ်နှင့် မကင်းကောင်းသော စေတသိက်တို့ကိုလည်းကောင်း, စိတ်ကိုထောက်ပံ့တတ်သော ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း အဝိနာဘာဝနည်းဖြင့် ယူရ၏၊ (စေတသိက်ကို ယူရာ၌ ပဓာနနည်းလည်းရ၏၊)ဤသို့ယူ၍ ခန္ဓာ ၅ပါးစုံသောကြောင့် "သကလာပိ"ဟု မိန့်သည်။

ဇာတိဥဏ္ဏာယ။ ။တဒဟုဇာတသ ဧဋကသ လောမ ဇာတိဥဏ္ဏာတိကေစိ-ထို့နေ့၌မွေးသော သိုးကလေး၏အမွေးကို ဇာတိဥဏ္ဏာခေါ်သည်ဟု ကေစိတို့ဆိုကြ၏၊ ဟိမဝန္တပဒေသေ ဇာတိမန္တ ဧဋကလောမ ဇာတိဥဏ္ဏာတိ အပရေ ဟိမဝန္တာ၌ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော သိုး၏အမွေးကို ဇာတိဥဏ္ဏာ ခေါ်သည်ဟု အပရေဆရာတို့ ဆိုကြ၏၊ ဂဗ္ဘ ဟာလေတွာ ဂတိတ ဧဋကလောမ ဇာတိဥဏ္ဏာတိ အညေ-ကိုယ်ဝန်ကိုခွဲထုတ်၍ ယူအပ်သော သိုးကလေး၏ အမွေးကို ဇာတိဥဏ္ဏာခေါ်သည်ဟု အညေဆရာတို့ဆိုကြ၏၊ ထိုဆရာ အားလုံးပင် ဥဏ္ဏာသဒ္ဒါ၏ "သိုးမွေး" ဟူသော အနက်ကိုဟောကြောင်းကား သဘောတူလျက်ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "ဧကေန အံသုနာ" နှင့် သမ္ဗန်+သမ္ဗန္ဓိကွဲအောင် "ဇာတိဥဏ္ဏာယ" ၌ သိုးမွေးအပေါင်းကိုယူ၍ "ဧကေန အံသုနာ"၌ ထိုအပေါင်းမှ တစ်ချောင်းကိုယူပါ၊ တစ်နည်း-အဘေဒဘေဒူပစာကြောပါ။

တစ်ချောင်းသော၊ အံ့သုနာ–အမွေးဖြင့်၊ ဥဒ္ဓဋေလဖိန္နမတ္တံ–ထုတ်ဆောင်အပ်သော ဆီပေါက်မျှရှိသည်၊ အစ္ဆ–ကြည်လင်သည်၊ ဝိပ္ပသန္နံ–အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဟိ–သာကေကား၊ အဌကထာယံ–ဌ၊ (သမ္မောဟဝိနောဒနီ ခန္ဓဝိဘင်း အဌကထာ၌)၊ တိလတေလဿ၊ ပေ၊ ပဝုစ္စတိတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤဂါထာစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ [တိလတေလဿ–နှမ်းဆီ၏၊ ဖိန္န–အပေါက်သည်၊ (ဟောတိ) ယထာ– ရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အနာဝိလော–မနောက်ကျသော၊ သပ္ပိမဏ္ဍော–ထောပတ်ကြည်သည်၊ (ဟောတိ) ယထာ–လည်းကောင်း၊ ဧဝံဝဏ္ဏပဗ္ဗဇိဘာဝံ–ဤသို့သောအဆင်း, ဤသို့သောပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ရုပ်အပေါင်းကို၊ ကလလန္တိ– ကလလရုပ်ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ–၏၊] ဧဝံ–သို့၊ ပရိတ္တက်–သေးငယ်သော၊ ဝတ္ထုံ–ကလလရုပ်ဟူသော ဝတ္ထုကို၊ အာဒိ ကတ္တာ, ပကတိယာ–ပင်ကိုအားဖြင့်၊ ဝီသဝဿသတာယုကဿ–အသက် ၁၂၀ ရှည်သော၊ သတ္တဿ–၏၊ ယာဝ–လောက်၊ မရဏကာလော–သေရာအခါသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဧတ္ထန္တရေ–ဤကလလ ရုပ်မှစ၍ သေရာကာလ အတွင်း၌၊ အနုပုဗ္ဗေန–အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တော–ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အတ္တဘာဝေါ–အတ္တဘောသည်၊ (အတ္ထိ–၏၊) ဧသော–ဤအတ္တဘောသည်၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟော နာမ–မနုဿဝိဂ္ဂဟမည်၏၊ [ဝီသ ဝဿသတာယုကဿာတိ–နိဒဿနမတ္တံ၊ ("အသက် ၁၂၀ ရှိသူ" ဟူသော စကားသည် နိဒဿနနည်းမျှသာ ဖြစ်၏၊ ဘာကြောင့်နည်း?)၊ တတော ဥဒ္ဓဟိတမနုဿာနမ္ပိ သဇ္ဇာဝတော။]

သပ္ပိမဏ္ဍော။ ။ပဿန္နသပ္ပိ၊ ရှေ့ပုဒ်မှ ယထာကိုလည်း ဤပုဒ်၌လိုက်စေ၊ ထိုသပ္ပိမဏ္ဍာကိုလည်း ပမာဏအားဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော တေလဖိန္န ပမာဏရှိသော သပ္ပိမဏ္ဍာကို ပင် ယူရသည်။

ဧဝံဝဏ္ဏပတိဘာဂံ။ ။ဧဝံ ဝဏ္ဏံ ဧဝံ သဏ္ဌာနဉ္စ၊ ဤအလို ပဋိဘာဂသဒ္ဒါသည် တူသော ပုံသဏ္ဌာန် အနုက်ကိုဟောဟု ယူ၊ "ဤသို့သောအဆင်း, ဤသို့သော ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ရုပ်အပေါင်း"ဟု ပေး၊ ကလလရေကြည်သည် အဆင်းအားဖြင့် ဆီ–ထောပတ်အဆင်းရှိ၍ ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်လည်း ဆီပေါက် ထောပတ်ပေါက် ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသည်–ဟူလို၊ ပဋိဘာဂေနံ ဝါ ပဋိဘာဂေါ၊ သဒိသတာဘာဂေနံ သဒိသဘာဝတ္တိ၊ ["ပတိ–တူ၏ အဖြစ်သို့+ဘာဂေါ–ကပ်ရောက် ခြင်း၊ ပတိဘာဂေါ–ခြင်း" ဟု ရှေးဦးစွာပြု၍, ထို့နောက်မှ "ဧဝံ ဝိဓော+ဝဏ္ဏပတိဘာဂေါ ဧတဿာတိ ဧဝံ ဝဏ္ဏပတိဘာဂံ" ဟုပြု၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါလည်း အဆင်းကိုလည်းကောင်း, ပုံသဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း ၂ နက်ဟော၊ "ဝဏ္ဏောစ ဝဏ္ဏောစ ဝဏ္ဏော"ဟု ဧကသေသ်ပြု၊ "ဤသို့သော အဆင်းပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းရှိသော"ဟု ပေး၊ နိဿယ၌ ပဌမနည်းကိုသာ ပေးထားသည်။]

ဇိဝိတာ ဝေါရောပေယျာတိ–ကား၊ ကလလကာလေပိ–ကလလရေကြည်အခါ၌လည်း၊ တာပနမဒ္ဒနေဟိဝါ–ပူစေခြင်း, နှိပ်ခြင်းတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ [သန္ဓေပျက်အောင် ဗိုက်ကို ကျက်ထုပ်ထိုးခြင်း, လက်ဖြင့်နှိပ်ခြင်းဟူလို၊] ဘေသဇ္ဇသမ္ပဒါနေနဝါ–ကိုယ်ဝန်ကျဆေးပေးခြင်းဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ တတော–ထို ကလလရေကြည်အခါမှ၊ ဥဒ္ဓမ္မိ–အထက်ဖြစ်သောအဗ္ဗုဒ စသည်ဖြစ်ရာအခါ၌လည်း၊ တဒနုရူပေန–ထိုအဗ္ဗုဒစသော ရုပ်အားလျော်သော၊ ဥပဓ္ကမေနဝါ–လုံ့လဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဇီဝတာ–ဇီဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝိယောဇေယျ–ခွင်းအံ့၊ ဣတိအတ္ထော၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဇီဝိတာ–မှ၊ ဝေါရောပနံ နာမ–ခွင်းခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထတော–သဘာဝတ္ထအားဖြင့်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒနမေဝ–ဇီဝိန္ဒြေကိုဖြတ်ခြင်းသည်သာ၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ, ဇေတသ–ဤဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ပေ၊ ဝိကောပေတိတိ–ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ–ထိုဇီဝိန္ဒြိယံ ဥပစ္ဆိန္နတိ အစရှိသောပါဠိရုပ်၌၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယသ–၏၊ ပဝေဏီဃဋနံ–အစဉ်အဆက်အားဖြင့် ဆက်စပ်ခြင်းကို၊ ဥပစ္ဆိန္နန္တောစ–ချက်ချင်းဖြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥပရောဓေန္တောစ–တဖြေးဖြေး ချုပ်စေသည်လည်းဖြစ်သော (ဘိက္ခု–ကို) ဇီဝိတိန္ဒြိယံ ဥပစ္ဆိန္နတိ ဥပရောဓေတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ သွာယတ္ထော–ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဤအနက်ကို၊ (ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ အစဉ်အဆက်ဖြတ်သူချုပ်စေသူကို ဇီဝိတိန္ဒြေဖြတ်သူဟု ဆိုအပ်၏" ဟူသော ထိုအနက်ကို၊) သန္တတိ ဝိကောပေတိတိ ပဒေန–ဖြင့်၊ ဒဿိတော–ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ ဝိကောပေတိတိ–ကား၊ ဝိယောဇေတိ–ခွင်း၏။

ကလလ၊ ပေ၊ ဥဒ္ဓံ။ ။"ပဌမံ ကလလံ ဟောတိ၊ ကလလာ ဟောတိ အဗ္ဗုဒံ"ဟုလည်းကောင်း, "သတ္တာဟံ ကလလံ ဟောတိ"ဟုလည်းကောင်း, ဣဒန္တက သံယုတ် ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသောကြောင့် ပဌမ ၇ ရက်ကို "ကလလကာလ" ဟုလည်းကောင်း, ထို့နောက် အဗ္ဗုဒ စသည်ဖြစ်ရာ ဒုတိယ ၇ ရက်စသည်ကို "တတော ဝါ ဥဒ္ဓံ" ဟုလည်းကောင်း ဆိုသည်။

ပဝေဏီ၊ ပေ၊ ဝုစ္စတိ။ ။အစဉ်အဆက်ဖြစ်ပျက်နေသော ရုပ်ကလာပ်တို့တွင် ပါဝင်သော ဖြစ်တည်ဆဲဇီဝိတိန္ဒြေသည် မိမိချုပ်သွားသောအခါ နောက်နောက်၌ အလားတူ ကမ္မဇရုပ်ကလာပ်ဖြစ်အောင် ကျေးဇူးပြု၏၊ [ဇီဝိတိန္ဒြေ အဖွင့်ကိုကြည့်ပါ၊] ထိုသို့ကျေးဇူးပြုလျက် ဆက်ကာဆက်ကာ ဖြစ်နေရာဝယ် တည်ဆဲမဟာဘုတ်တို့ကို စားဖြင့်ခုတ်လိုက်သော အခါ ထိုမဟာဘုတ်တို့နှင့်တကွ မဟာဘုတ်ကိုမှီသော ဇီဝိတရုပ်လည်း ၁၇ချက် ရုပ်သက်ဆုံး၍ ထုံးစံအတိုင်း ချုပ်ရိုးချုပ်၏၊ သို့သော် နောက်နောက် မဟာဘုတ်နှင့် ဇီဝိတရုပ်များ အလားတူ အကြောကြီးဖြစ်အောင်ကား ကျေးဇူးမပြုနိုင်တော့၊ ထို့ကြောင့် ထုံးစံအတိုင်းကြာအောင် မဖြစ်တော့ဘဲ ဒဏ်ရာလိုက်၍ အနှေးနှင့်အမြန် အဆက်ပြတ်ရတော့သည်။

တတ္ထ–ထိုဇီဝိတိန္ဒြိယံ ဥပစ္ဆိန္နတိအစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ (လဗ္ဘမာနံ–သော၊)ဇီဝိတိန္ဒြိယံ–သည်၊ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ–ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ လည်းကောင်း၊ အရူပဇီဝိတိန္ဒြိယဉ္စ–နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေလည်းကောင်း၊ (ဣတိ) ဒုဝိဓံ–၏၊ တေသု–ထိ ၂ ပါး တို့တွင်၊ အရူပဇီဝိတိန္ဒြိယေ–၌၊ ဥပဏ္ဏမော–ဖြတ်ဖို့ရန် လုံ့လပြုနိုင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ တံ–ထိုနာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ ဝေါရောပေတုံ–ခွင်းခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ၊ ပန–ကား၊ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယေ–၌၊ (ဥပဏ္ဏမော) အတ္ထိ၊ တံ–ထိုရုပ်ဇီဝတိန္ဒြေကို၊ ဝေါ ရောပေတုံ–ငှာ၊ သက္ကာ၊ ပန–ဆက်၊ တံ–ထိုရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ ဝေါရောပေန္တော–လသော်၊ အရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံမှိ–နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေကိုလည်း၊ ဝေါရောပေတိ–ခွင်းသည်မည်၏၊ ဝါ–ခွင်းရာရောက်၏၊ ဟိ–မှန်၏၊ တေနေဝ–ထို ရုပ်ဇီဝိတိ ဣန္ဒြေနှင့်ပင်၊ သဒ္ဓိं, တံ–ထိုနာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ–ချုပ်ရု၏၊ (ကသ္မာ)၊ တဒါယတ္တာ ဝုတ္တိတော–ထိုရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့် စပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ [ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေအစဉ်ကို ဖြတ်လိုက်လျှင် ထိုရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့် တကွ ဟဒယဝတ္ထုပါပြတ်သဖြင့် ထိုဟဒယ ဝတ္ထုကိုမှီသော နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေလည်း ပြတ်ရတော့သည်–ဟူလို။]

ပန–ဆက်၊ တံ–ထိုရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ ဝေါရောပေန္တော–ခွင်းသောရဟန်းသည်၊ အတီတံ–အတီတ်ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ ဝေါရောပေတိ ကိံ–ခွင်းသလော၊ အနာဂတံ–အနာဂတ်ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ (ဝေါရောပေတိကိံ)၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ–ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ (ဝေါရောပေတိကိံ)၊ ဣတိ–ဤကားအမေးတည်း၊ အတီတံ–ကို၊ နေဝ (ဝေါရောပေတိ)– မခွင်းနိုင်၊ အနာဂတံ–ကိုလည်း၊ နေ (ဝေါရောပေတိ)–နိုင်၊ ဟိ–ချဲ့၊ တေသု–ထို ၂ မျိုးတို့တွင်၊ ဧကံ–တစ်မျိုးသော အတီတ်ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ နိရုဒ္ဓံ–ချုပ်ပြီ၊ ဧကံ–တစ်မျိုးသော အနာဂတ်ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ အနုပ္ပန္နံ–မဖြစ်သေး၊ ဣတိ–ထို့ကြောင့်၊ ဥဘယမ္ပိ–၂ ပါးစုံသော အတီတ် အနာဂတ် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်လည်း၊ အသန္တံ–ထင်ရှားမရှိ၊ အသန္တတ္တာ–ထင်ရှားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပဏ္ဏမော–သတ်ဖို့ရန် လုံ့လပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ–နိုင်၊ ဥပဏ္ဏမသ–၏၊ နတ္ထိတာယ–ကြောင့်၊ ဧကမ္ပိ–တစ်ခုသော ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေကိုလည်း၊ ဝေါရောပေတုံ–ငှာ၊ နသက္ကာ–ကောင်း၊ စ–သာဓကကား၊ အတီတေ စိတ္တက္ခဏေ၊ ပေ၊ နေ ဇီဝိသတိတိ–ဟူသော၊ ဧတံပိ–ဤစကားကိုလည်း၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [အတီတေ–သော၊ စိတ္တက္ခဏေ–၌၊ ဇီဝိတ္ထ–အသက်ရှင်ပြီ၊ နေ ဇီဝတိ–အသက်ရှင်ဆဲမဟုတ်၊ နေ ဇီဝိသတိ–အသက်ရှင်လတ့ံမဟုတ်၊ အနာဂတေ စိတ္တက္ခဏေ, ဇီဝိသတိ–လတ့ံ၊ နေ ဇီဝိတ္ထ–အသက်ရှင်ပြီးမဟုတ်၊ နဇီဝတိ–မဟုတ်၊ ပစ္စုပ္ပန္နေ, စိတ္တက္ခဏေ–၌၊ ဇီဝတိ–အသက်ရှင်ဆဲ၊

နဲ့ ဇီဝိတ္ထ–မဟုတ်၊ နဲ့ ဇီဝိသတိ–အသက်ရှင်လတ္တံ့ မဟုတ်၊ (ခုဒ္ဒကနိကာယ်, မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်, ဂုဟဋ္ဌကသုတ်၊)] တသ္မာ–ကြောင့်၊ (အတိတ် အနာဂတ် ဇီဝိတိန္ဒြေ နှစ်မျိုးတွင် တစ်မျိုးကိုမျှ မခွင်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) ယတ္ထ–အကြင်ပစ္စုပ္ပန်စိတ္တက္ခဏာ၌၊ ဇီဝတိ–ဆဲ၊ တတ္ထ–ထိုပစ္စုပ္ပန်စိတ္တက္ခဏာ၌၊ ဥပဂ္ဂမော–လုံ့လပြုခြင်းသည်၊ ယုတ္တော–သင့်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ–ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ ဝေါရောပေတိ–ခွင်းသည်မည်၏။

စ–ဆက်၊ ဧတံ ပစ္စုပ္ပန္နံ–သည်၊ ခဏပစ္စုပ္ပန္နံ–ခဏပစ္စုပ္ပန်လည်းကောင်း၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နံ–လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နံ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ, တိဝိဓံ–ရှိ၏၊ တတ္ထ–ထို ၃ ပါးတို့တွင်၊ ခဏပစ္စုပ္ပန္နံနာမ–သည်၊ ဥပ္ပါဒဇရာဘင်္ဂသမင်္ဂီ–ဥပါဒ်, ဌီ, ဘင်နှင့်ပြည့်စုံသော ဇီဝိတိန္ဒြေတည်း၊ [နပုလ္လိင်ဖြစ်၍ "သမင်္ဂီ"ဟု ရဿဖြင့် ရှိစေ၊] တံ–ထိုခဏပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ ဝေါရောပေတုံ–ငှာ၊ နသက္ကာ၊ ကသ္မာ, သယမေဝ–အလိုလိုသာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈနတော–ချုပ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နံနာမ–သည်၊ သတ္တဒ္ဒ ဇဝနဝါရမတ္တံ–ဂုကြိမ် ဧကြိမ်သော ဇောဝါရမျှ၊ သဘာဝသန္တတိဝသေန–သဘောတူသော နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေအစဉ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တိတွာ–ပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈနက်–ချုပ်လတ္တံ့သော နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေတည်း၊ [ဤစကားသည် အရသန္တတိကို ပြသောစကားတည်း၊ သတ္တဒ္ဒဇဝနဝါရမတ္တံကို ခုဒ္ဒကဘာဏကထေရ်တို့ အလိုအားဖြင့်ဆိုသည်၊ သံယုတ္တဘာဏက, မဇ္ဈိမဘာဏကထေရ်တို့၏ အလိုမှာ တစ်မျိုးရှိ၏၊ ဋီကာ၌ ရှုပါ။]

ယာဝတာ–အကြင်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဥဏ္ဏတော–နေပူမှ၊ အာဂန္ဓာ–၍၊ သြဝရက်–အခန်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ–၍၊ နိသိန္နသ–ထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အန္ဓကာရံ–အမိုက်မှောင်သည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်သေး၏၊ [အပြင်ဘက် အလင်းရောင်မှ အခန်းတွင်းသို့ဝင်သောအခါ ရုတ်တရက် မမြင်ရသေးဘဲ မှောင်မိုက်နေသည်–ဟူလို၊] သီတတောဝါ–ဧသောပြင်ဘက်အရပ်မှမူလည်း၊ အာဂန္ဓာ, သြဝရကေ, နိသိန္နသ–၏၊ ယာဝ–လောက်၊ ဝိသဘာဂ ဥတုပါတုဘာဝေန–သဘောမတူသော အပူဥွေ့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပုရိမကော–ရှေ့၌ဖြစ်သော၊ ဥတု–အဇွေ့သည်၊ နပ္ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ–မငြိမ်းအေးသေး၊ ဝါ–မပျောက်သေး၊ ဘြိုန္ဒ ရေ–ဤအတွင်း၌၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နန္တိ–သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍၊ ဝါ–အစဉ်အတန်း ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [ယာဝတာဥဏ္ဏတော အာဂန္ဓာတိ–အာဒိနာ ပန ရူပသန္တတိ (ရုပ်၏သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ကို) ဒသေတိ၊ စာအုပ်များ၌ "ယာဝဝါ" ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း။]

ပန–ကား၊ ပဋိသန္ဓိတော–မှ၊ ယာဝ–လောက်၊ စုတိ–စုတိသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဧတံ–ဤ ပဋိသန္ဓေမှ စုတိစိတ်တိုင်အောင် ကာလသည်၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နံနာမ–မည်၏၊ ဝါ–ကာလပစ္စုပ္ပန်မည်၏၊ [သန္တတိပစ္စုပ္ပန်သည် အဋ္ဌကထာတို့၌လာ၏၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ကား ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၌လာသည်။] တဒုဘယမ္မိ–ထို ၂ ပါးစုံသော သန္တတိပစ္စုပ္ပန်, အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန် ဧဝိတိန္ဒြေကိုလည်း၊ ဝေါရောပေတုံ–ဌာ၊ သက္ကာ–၏၊ ကထံ–အဘယ်သို့ ခွင်းနိုင်သနည်း၊ ဟိ–အဖြေကား၊ တသ္မိं–ထိုရုပ်ဧဝိတိန္ဒြေ၌၊ ဥပက္ကမေ–သတ်ဖြတ်မှုလုံ့လကို၊ ကတေ–ပြုအပ်သော်၊ ဝါ–ပြုလိုက်လျှင်၊ လဒ္ဓုပက္ကမံ–ရအပ်သောလုံ့လရှိသော၊ [သတ်ဖြတ်မှုလုံ့လကို အပြုခံရသော၊] ဧဝိတနဝက်–ဧဝိတနဝကကလာပ်သည်၊ နိရုဇ္ဈမာနံ–သော၊ ဒုဗ္ဗလဿ–အားမရှိသော၊ ပရိဟီနဝေဂဿ–ယုတ်လျော့သောအဟုန်ရှိသော၊ သန္တာနဿ–ရုပ်အစဉ်အား၊ ပစ္ဆယော–ကျေးဇူးပြုရသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တတော–ထို့ကြောင့်၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နံ ဝါ–သန္တတိပစ္စုပ္ပန်သည်သော်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နံ ဝါ–အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်သည် သော်လည်းကောင်း၊ ယထာပရိစ္ဆိန္နကာလံ–အကြင်အကြင် ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလသို့၊ (တစ်ဘဝ၌ သူ့အတွက် အရှည်ဆုံးသောကာလသို့၊) အပတ္တာ–မရောက်မူ၍၊ အန္တရာဝ–အကြားဌာသာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈတိ–ချုပ်ရတော့၏၊ ဧဝံ–ဤနည်းဖြင့်၊ တဒုဘယမ္မိ–ထို ၂ ပါးစုံသော သန္တတိပစ္စုပ္ပန် အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ရုပ်ဧဝိတိန္ဒြေကိုလည်း၊ ဝေါရောပေတုံ–ဌာ၊ သက္ကာ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ တဒေဝ–ထို ၂ ပါးသော ဧဝိတိန္ဒြေကိုပင်၊ သန္ဓာယ–၍၊ သန္တတိ ဝိကောပေတီတိ ဣဒံ–ဟူသော ဤ ပဒဘာဇနီ စကားကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ပန–ဆက်၊ ဣမဿ အတ္ထဿ–ဤ သဠေစ္စ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ ဧဝိတာ ဝေါရောပေယျုဟူသော ပါဠိ၏အနက်ကို၊ အာဝိဘာဝတ္ထံ–ထင်စွာ ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပါဏော–ပါဏာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပါဏာတိပါတော–ပါဏာတိပါတကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပါဏာတိပါတီ–ပါဏာတိပါတီကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပါဏာတိပါတဿ–ပါဏာတိပါတ၏၊ ပယောဂေါ–ပယောဂကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊

ပစ္ဆယော ဟောတိ။ ။ဧဝိတိန္ဒြေကို "ပဝတ္တသန္တတိအဓိပတေယျ–အဆက်မပြတ်ဖြစ်နေသော ခန္ဓာအစဉ်၏ အကြီးအကဲအအုပ်အချုပ်၏ အဖြစ်ဟူသော သတ္တိရှိ၏" ဟု အဋ္ဌကထာတို့၌ဆို၏၊ ထို့ကြောင့် "ရှေးရှေး ဧဝိတိန္ဒြေသည် ဥပါဒ် ဌီဘင်စေ့၍ ချုပ်သောအခါ အလားတူ နောက်နောက် ဧဝိတိန္ဒြေနှင့်တကွ ရုပ်ကလာပ်ဖြစ်အောင် ကျေးဇူးပြုသွားလေ့ရှိ၏" ဟု ဆိုခဲ့သည်၊ [အချို့ဆရာတို့သည် ကာမဘုံ၌ "ဧဝိတနဝကကလာပ် မရှိထိုက်"ဟု ဆိုကြ၏၊ ထိုအဆိုကို "လဒ္ဓုပက္ကမံ ဧဝိတနဝကံ" ထောက်၍ စဉ်းစားပါ။

တတ္ထ–ထိုပါဏာ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ပါဏောတိ–ကား၊ ဝေါဟာရတော–ခေါ်ဝေါ်အပ်သောပညတ်အားဖြင့်၊ သတ္တော–သတ္တဝါတည်း၊ ဝါ–အကောင်တည်း၊ [ခန္ဓာအစဉ်ကို "သတ္တဝါ"ဟု နာမည်တပ်၍ ပညတ်ကြသည်၊] ပရမတ္ထတော–ပရမတ္ထအား ဖြင့်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ–ရုပ်နာမ်နှစ်ထွေ ဇီဝိတိန္ဒြေတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ–ကို၊ အတိပါတေန္တော–လျင်မြန်စွာကျစေသူကို၊ ဝါ–ဓားစသော လက်နက်တို့ဖြင့် လွှမ်းမိုး၍ကျစေသူကို၊ ပါဏံအတိပါတေတိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တံ–ထို ဇီဝိတိန္ဒြေကို ကျစေပုံအစီအစဉ်သည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ–ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသည်သာ၊ ပါဏာတိပါတောတိ–ကား၊ ယာယ စေတနာယ–အကြင် ဝဓကစေတနာဖြင့်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒကံ–ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်တတ်သော၊ ပယောဂံ–ပယောဂကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ–ဖြစ်စေ၏၊ သာဝဓကစေတနာ–ကို၊ ပါဏာတိပါတောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဝုတ္တစေတနာသမ်ဂီ–ဆိုအပ်ပြီးသော စေတနာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော–ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါဏာတိပါတိတိ–ဟူ၍၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗော၊ ပါဏာတိပါတသဒ္ဒေ ပယောဂေါတိ–ကား၊ ပါဏာတိပါတသဒ္ဒေ–၏၊ ပယောဂါ–တို့သည်၊ သာဟတ္ထိကော–သာဟတ္ထိကပယောဂလည်းကောင်း၊ ဝါ–မိမိလက်ဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော ပယောဂလည်းကောင်း၊ အာဏတ္တိယော–အာဏတ္တိယပယောဂလည်းကောင်း၊ ဝါ–စေခိုင်းခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သောပယောဂလည်းကောင်း၊ နိသဂ္ဂိယော–နိသဂ္ဂိယပယောဂလည်းကောင်း၊ဝါ–ပစ်လွှတ်ခြင်းဟူသောပယောဂလည်းကောင်း၊

ဇီဝိတိန္ဒြိယံ။ ။ရူပါ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ထို ဇီဝိတိန္ဒြေ ၂ မျိုးကို ကျစေပုံ အစီအစဉ်ကို "တံ ပန ဝေါရောပေန္တော အရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံပိ ဝေါရောပေတိ" စသည်ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဇီဝိတိန္ဒြေကို ခွင်းပုံတိုင်အောင် ဆိုခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် "တံ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ" ဟု ဆိုသည်။ [တံ ဇီဝိတိန္ဒြိယာတိပါတနဝိဓာနံ။]

ပါဏာတိပါတ။ ။သရသေနေဝ–မိမိသဘောအားဖြင့်ပင်၊ ပတနသဘာဝသ–ကျခြင်းသဘောရှိသော ပါဏာကို၊ အန္တ ရာဓေဝ–အကြားခ်ိန်သာလျှင်၊ အတိဝ–လျင်စွာသာ လျှင်၊ ပါတနံ–ကျစေခြင်း (ကျအောင်လုလ္လပြုကြောင်း စေတနာ)သည်၊ အတိပါတော–မည်၏၊ [အတိသဒ္ဒါသည် သီဃအနက်ကို ဟောဏ်၊] ဇီဝိတိန္ဒြေသည် သူ့သဘောအတိုင်း တည်ရလျှင် အသက်တစ်ရာနေရမည်–ဟု ဆိုကြစို့၊ သို့သော် အသက်တစ်ရာမပြည့်မီ အကြားခ်ိန် ဓားခုတ်မှု ပယောဂကြောင့်) အသက် ၅၀ လောက်မှာ ဇီဝိတိန္ဒြေပြတ်စဲရခြင်းကို (အနှစ် ၅၀ ခန့် လျင်မြန်စွာပြတ်သောကြောင့်)"လျင်မြန်စွာ ကျစေခြင်း"ဟု ခေါ်ရသည်၊ တစ်နည်း–အတိသဒ္ဒါသည် အတိက္ကမ္မအနက်ကို ဟောဏ်၊ အတိက္ကမ္မ–ဓားစသည်ဖြင့် လွှမ်း မိုး၍+ပါတနံ အတိပါတော၊ ပါဏသ–ကို+အတိပါတော ပါဏာတိပါတော၊ ပုဂ္ဂိုလ် ရအောင်ကား "ပါဏာတိပါတော ယသ အတ္ထိတိ ပါဏာတိပါတိ" ဟု ပြု။

[နိသဇ္ဇနံ နိသဂ္ဂေါ၊ နိသဂ္ဂေါ၎ နိသဂ္ဂိယော၊] ထာဝရော–ထာဝရုပယောဂလည်း ကောင်း၊ ဝါ–ခိုင်မြဲသော ပယောဂလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာမယော–ဝိဇ္ဇာမယပယောဂ လည်းကောင်း၊ ဝါ–အတတ်ပညာ ဂါထာမန္တာန်ကို စီရင်ခြင်းဟူသော ပယောဂလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိမယော–ဣဒ္ဓိမယပယောဂလည်းကောင်း၊ ဝါ–ကမ္မဇိဒ္ဓိကို အသုံးပြုခြင်းဟူသော ပယောဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဆ–တည်း။

တတ္ထ–ထို ၆ ပါး၊ တို့တွင်၊ သာဟတ္ထိကောတိ–ကား၊ သယံ–ကိုယ်တိုင်၊ မာရေန္တေ သ–သေစေသူ၏၊ ဝါ–သတ်သူ၏၊ ကာယေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ကာယပဋိဗဒ္ဓေနဝါ–ကိုယ်နှင့်စပ်သော လက်နက်ဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ပဟာရဏံ–ပုတ်ခတ်ခြင်းတည်း၊ အာဏတ္တိယောတိ–ကား၊ အည်–အခြား၊သူကို၊ အာဏာပေန္တေ သ–စေခိုင်းသူ၏၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝါ–သည်ပုံသည်နည်း၊ ဝိဗျိတ္တာ–ထိုးဖောက် ပစ်ခတ်၍၊ မာရေဟိ–သတ်လော၊ ဣတိဝါ–သို့သော် လည်းကောင်း၊ ပဟာရိတ္တာ–ပုတ်ခတ်၍၊ မာရေဟိ–လော့၊ ဣဝါ–လည်းကောင်း၊ အာဏာပနံ–စေခိုင်းခြင်းတည်း၊ နိသဂ္ဂိယောတိ–ကား၊ ဒုရေ–၌၊ ဌိတံ–တည်သူကို၊ မာရေတုကာမသ–သေစေလိုသူ၏၊ ဝါ–သတ်လိုသူ၏၊ ကာယေ နဝါ, ကာယပဋိဗဒ္ဓေနဝါ–ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥသုသတ္တိ ယန္တ ပါသာဏာဒိနံ–မြား, လုံ, ယန္တ ရား ကျောက်တုံး အစရှိသည်တို့ကို၊ နိသဇ္ဇနံ–ပစ်လွှတ်ခြင်းတည်း၊ ထာဝရောတိ–ကား၊ အသဒ္ဓါရိမေန–လှည့်လည် ခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သည် မဟုတ်သော၊ ဝါ–ပြောင်းရွှေ့၍ မရစကောင်းသော၊ [သဒ္ဓါရေန+နိဗ္ဗတ္တံ သဒ္ဓါရိမံ၊ န+သဒ္ဓါရိမံ အသဒ္ဓါရိမံ၊] ဥပကရဏေန–အဆောက်အဦးဖြင့်၊ မာရေတုကာမသ–၏၊ သြပါတအပသေန ဥပနိက္ခိပနံ–တွင်းတူးခြင်း, တဲကဲမှီ ပျဉ်ချပ်ကို စီရင်ခြင်း, လက်နက်ကို အနီးဌ ချထားခြင်းလည်းကောင်း၊ [ဥပနိက္ခိပနန္တိ–အသိအာဒီနံ တသ (ထိုသူ၏) ဥပနိက္ခိပနံ၊] ဘောသဇ္ဇသံဝိဓာနံ–သေဆေးကို စီရင်ခြင်းလည်းကောင်းတည်း၊ စတ္တာရောပိ–၄ ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ–ထိုပယောဂတို့သည်၊ ပရတောနောက်ဌ၊ ပါဋိဝဏ္ဏနာယမေဝ–ပါဋိတော်အဖွင့်ဌပင်၊ ဝိတ္ထာရတော–အကျယ်အားဖြင့်၊ အာဝိ–ထင်ရှားစွာ၊ ဘဝိဿန္တိ–ဖြစ်ကုန်လတ့်။

ပဟာရဏံ, အာဏာပနံ။ ။ကာယဝိညတ်နှင့် တကွဖြစ်သော ဝဓကစေတနာဖြင့် (အလိုရှိအပ်သော သတ်ဖြတ်မှုအကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော) ပုတ်ခတ်မှု ထိုးခုတ်မှုကို "ပဟာရဏ" ဟု ခေါ်၏၊ ဝစီဝိညတ်နှင့် တကွဖြစ်သော ဝဓကစေတနာဖြင့် အလိုရှိအပ်သော သတ်ဖြတ်မှု အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော စေခိုင်းမှုကို "အာဏာ ပန" ဟု ခေါ်၏၊ [သာဟတ္ထိကစသည်တို့၏ ဝစနတ္ထကို သင်္ကြီဟ်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ပန–ကား၊ ဝိဇ္ဇာမယဂ္ဂဒ္ဓိမယာ–ဝိဇ္ဇာမယပယောဂ ဂ္ဂဒ္ဓိမယပယောဂ တို့သည်၊ ပါဋိယံ–ပါဋိတော်၌၊ အနာဂတာ–မလာကုန်၊ တေ–ထိုပယောဂတို့ကို၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–နှိုး၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ သခေ်ပတော–အားဖြင့်၊ မာရဏာတ္ထံ–သေစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝိဇ္ဇာပရိဇပ္ပနံ–အတတ်ပညာ ဂါထာမန္တြာန်ကို စုတ်ခြင်းသည်၊ [မန္တ ပရိဇပ္ပနံ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည် မန္တြာန်အတတ်တည်း၊ ထိုမန္တြာန်စုတ်ခြင်းကို "ဝိဇ္ဇာပရိဇပ္ပန" ဟု ခေါ်၏။] ဝိဇ္ဇာမယော–ဝိဇ္ဇာမယမည်သော၊ ပယောဂေါ–ပယောဂတည်း၊ ပန–ဆက်၊ အဋ္ဌကထာသု–ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌၊ (ဝုတ္တာနိ၌ စပ်၊) ကတမော၊ ပေ၊ ကဲရောန္တိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝိဇ္ဇာမယံ–ဝိဇ္ဇာမယမည်သော၊ ပယောဂံ–ကို၊ ဒဿေတွာ–ပြီး၍၊ အာထဗ္ဗဏိကေဟိစ–အထဗ္ဗနဝေဒကို တတ်သိသော ဆရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဓရေဟိစ–ဂါထာမန္တြာန်ကို ဆောင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာရိတာနံ–သတ်အပ်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဗဟူနိ–ကုန်သော၊ ဝတ္ထူနိ–ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ–နှိုးပြီ၊ [ဝိဇ္ဇာမယော–မည်သော၊ ပယောဂေါ–ပယောဂဟူသည်၊ ကတမော–နည်း၊ အာထဗ္ဗဏိကာ–အထဗ္ဗဏဝေဒကို တတ်သိကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ အာထဗ္ဗဏံ–အာထဗ္ဗဏမန္တြာန်ကို၊ ပယောဇေန္တိ–ယှဉ်စေကြကုန်၏၊ ဝါ–အသုံးပြုကြကုန်၏၊ (အသုံးပြုပုံကိုပြလိုမှ "နဂရေ" စသည်မိန့်၊) နဂရေ–ကို၊ ရဒ္ဓေဝါ–တစ်ဖက် စစ်တပ်ကပိတ်ဆို့အပ်သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါမေ–စစ်ပွဲသည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတေဝါ–ရင်ဆိုင်တည်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိသေနာယ–တစ်ဖက် စစ်တပ်၌၊ ပစ္စတ္ထိကေသု–ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိကုန်သော၊ ပစ္စာမိတ္တေသု–ရန်သူတို့၌၊ ဤတိ–အနည်းငယ်သော ဘေးရန်ကို၊ ဥပ္ပာဒေန္တိ–ဖြစ်စေကြကုန်၏၊ ဥပဒ္ဒဝံ–ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ်သော ကြီးကျယ်သော ဘေးရန်ကို၊ ဥပ္ပာဒေန္တိ၊ ရောဂံ–အနာရောဂါကို၊ ဥပ္ပာဒေန္တိ၊ ပဇ္ဇရကံ–အပြင်းအထန် ဖျားခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေန္တိ၊ သူစိကံ–

အာထဗ္ဗဏိကာ။ ။ဝေဒ (ဗေဒ) ၄ ပုံတွင် အာထဗ္ဗဏဝေဒပါ၏၊ ထိုဝေဒကို တတ်သူကို "အာထဗ္ဗဏိက" ဟု ခေါ်၏၊ အာထဗ္ဗဏ် ဝိဒန္တိစာနန္တိ အာထဗ္ဗဏိကာ၊ ထိုဆရာတို့သည် ၇ ရက်တိတိ ဆားမပါသော ထမင်းကို စား၍ နေစာမြှောက်ခင်းထားအပ်သော မြေပေါ်၌ အိပ်လျက်အကျင့်ကို ကျင့်ကြရ၏၊ ၇ ရက်မြောက်၌ သုသာန်မြေကို ပြင်ဆင်၍ ၇ လှမ်းလောက်ကရပ်ပြီးလျှင် လက်ကို ဝင့်ကာဝင့်ကာ အာထဗ္ဗဏကျမ်းလာ မန္တြာန်ကို မန်းမှုတ် စုတ်ကြလေသည်၊ ထိုအခါ သူတို့၏ အလုပ်သည် ထမြောက်အောင်မြင်သတတ်။

ဤတိ ဥပ္ပာဒေန္တိစသည်။ ။ကိုက်၍သေအောင် ကင်းခြေများစသော သတ္တဝါကို လွတ်၍ သေးငယ်သော နှိပ်စက်မှုကို "ဤတိ" ဟု ခေါ်၏၊ ထိုထက်ကြီးကျယ်သော နှိပ်စက်မှုကို "ဥပဒ္ဒဝ" ဟု ခေါ်၏၊ [ယခုခေတ်စစ်ပွဲများ၌-ရောဂါပိုးများကို လေယာဉ်ဖြင့်

အပ်ဖြင့် ထိုးဆွသကဲ့သို့ ဖြစ်သော လေတံကျင်ရောဂါကို၊ ကရောန္တိ–နှ၏၊ ဝိသူစိကံ–ကိုက်ခဲခြင်းရှိသော အစာမကျေ ဝမ်းရောဂါကို၊ ကရောန္တိ၊ ပက္ခန္ဒိယံ–သွေးပါသော ဝမ်ရောဂါကို၊ ကရောန္တိ၊ ဒေဝ–လျှင်၊ ပေ၊ ဝိဇ္ဇာဓရာ–ဂါထာမန္တာန်ကို ဆောင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇံ–ဂါထာမန္တာန်ကို၊ ပရိဝတ္တေတွာ–နှုတ်ထဲ၌ အဖန်ဖန် လည်စေ၍၊ ဝါ–မန်းမှုတ်၍၊ ပေ၊ ကရောန္တိ၊] တေဟိ–ထိုမျှားစွာသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ကိံ–အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိ–အချုပ်ကား၊ ဧတ္ထ–ဤဝိဇ္ဇာမယပယောဂ၌၊ ဣဒံ–ဤဆိုအပ်လတံ့ကား၊ လက္ခဏံ–အမှတ်အသားတည်း၊ မာရဏာယ–သေစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝိဇ္ဇာပရိဇပ္ပနံ–သည်၊ ဝိဇ္ဇာမယော–သော၊ ပယောဂေါ–တည်း၊ ဣတိ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ (လက္ခဏံ–တည်း)။

ကမ္မဝိပါကဇာယ–ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိယာ–ကို၊ ပယောဇနံ–ယှဉ်စေခြင်းသည်၊ ဣဒ္ဓိမယော–သော၊ ပယောဂေါ–မည်၏၊ စ–ဆက်၊ ဒေဝ ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိနာမ–ဤကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိမည်သည်၊ နာဂါနံ–မြွေနဂါးတို့၏၊ နာဂိဒ္ဓိ–နဂါးတို့၏ တန်ခိုးလည်းကောင်း၊ သုပဏ္ဏာနံ–ဂဠုန်တို့၏၊ သုပဏ္ဏိဒ္ဓိ–ဂဠုန်တို့၏ တန်ခိုးလည်းကောင်း၊ ယက္ခာနံ–တို့၏၊ ယက္ခိဒ္ဓိ–လည်းကောင်း၊ ဒေဝါနံ–တို့၏၊ ဒေဝိဒ္ဓိ–လည်းကောင်း၊ ရာဇူနံ–လူမင်းတို့၏၊ ရာဇိဒ္ဓိ–မင်းတို့၏ တန်ခိုးလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဗဟုဝိဓာ–များသောအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ–ထိုတန်ခိုးတို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌ ဒဋ္ဌ ဖုဋ္ဌဝိသာနံ–ကြည့်အပ်သည်ရှိသော် ဖြစ်သော အဆိပ်ရှိကုန်, ကိုက်အပ်သည်ရှိသော် ဖြစ်သော အဆိပ်ရှိကုန်, ထိအပ်သည်ရှိသော် ဖြစ်သော အဆိပ်ရှိကုန်သော၊ နာဂါနံ–မြွေနဂါးတို့၏၊ ဒိဋ္ဌာ–ကြည့်၍လည်းကောင်း၊ ဒဋ္ဌသိတ္တာ–ကိုက်၍လည်းကောင်း၊ ဖုသိတ္တာစ–ထိ၍လည်းကောင်း၊ (အစဉ်အတိုင်း ဒိဋ္ဌာစသည်ကိုပြသည်၊) ပရူပဃာတကရဏော–သူတစ်ပါးကို သတ်ဖြတ်မှုကို ပြုခြင်း၌၊ နာဂိဒ္ဓိ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ သုပဏ္ဏာနံ–

သွန်ချခြင်းမျိုးတည်း၊] ပဇ္ဇရံ၌ ပသည် အပြင်းအထန် အနက်ဟော၊ အပြင်းဖျားသော (ပလိပ်ရောဂါမျိုးကို) "ပဇ္ဇရ"ဟု ခေါ်၏၊ [ပဇ္ဇရန္တိ–ဝိသပဇ္ဇရံ=အဆိပ်ရှိသော အဖျား၊] ကိုယ်လက်တို့ကို ထိုးဆွသကဲ့သို့ ကိုက်ခဲသော လေတံကျင်ရောဂါကို "သူစိက" ဟု ခေါ်၏၊ [သူစိကန္တိ–သူစိဟိဝိယ ဝိဗျမာနံ သူလံမ၊ (ဝိမတိ)၊] ကိုက်ခဲ၍ အစာမကျေသော ဝမ်းရောဂါကို "ဝိသူစိက" ဟု ခေါ်၏၊ [သသူလံ အာမာတိသာရံ၊] သွေးပါသော ဝမ်းရောဂါကို "ပက္ခန္ဒိယ"ဟု ခေါ်သည်။ [ရတ္တာတိသာရံ။]

ဝိဇ္ဇံ ပရိဝတ္တေတွာ။ ။ဂန္ဓာရဝိဇ္ဇာဒိက် အတ္တနော ဝိဇ္ဇံ ကတုပစာရံ (ပြုအပ်ပြီးသော ပြင်ဆင်မှုရှိသည်ဖြစ်၍) မန္တပဌနက္ကမေန ပရိဇပ္ပိတွာ (မန္တာန်ရွတ်စဉ်အားဖြင့် မန်းမှုတ်စုတ်ပြီး၍။)

တို့၏၊ မဟာသမုဒ္ဒတော–မှ၊ ဒွတ္တိဗျာမသတပ္ပမာဏာနာဂုဒ္ဓရဏော–အလံနှစ်ရာ သုံးရာပမာဏရှိသော နဂါးတို့ကို ထုတ်ဆောင်ခြင်း၌၊ [မဟာကာယေ နိမ္မိနိတ္တာ ဌိတာနံ မဟာနာဂါနံ ဥဒ္ဓရဏော–အလံ ၂ ရာ ၃ ရာ ဖန်ဆင်း၍နေသော နဂါးတို့ကို ထုတ်ယူခြင်း၌။] သုပဏ္ဏိဒ္ဓိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ပန–ကား၊ ယက္ခာ–တို့ကို၊ အာဂစ္ဆန္တာ–လာနေသည်တို့ကို၊ နေဝ ဒိဿန္တိ–မမြင်အပ်ကုန်၊ ပဟရန္တာ–ပုတ်ခတ်လိုက်သည်တို့ကို၊ နဒိဿန္တိ၊ ပန–ထိုသို့ပင် မမြင်အပ်ပါကုန်သော်လည်း၊ တေဟိ–ထိုဘီလူးတို့သည်၊ ပဟဋသတ္တာ–ပုတ်ခတ်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ တသ္မိံယေဝ ဌာနေ–၌သာလျှင်၊ မရန္တိ–နှိမ်၏၊ တတြ–ထိုသို့ ဖြစ်ရာ၌၊ နေသံ–ထိုဘီလူးတို့၏၊ ယက္ခိဒ္ဓိ–ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ–၏။

ဝေသဝဏ္ဏသ–**ဝေသဝဏ်** နတ်မင်း၏၊ သောတာပန္နကာလတော–သောတာပန်ဖြစ်ရာအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ နယနာဝုဓေန–မျက်လုံးတည်းဟူသော လက်နက်ဖြင့်၊ သြလောကိတ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ–ကြည့်အပ်သော ကုမ္ဘဏ်တို့၏၊ [ကုမ္ဘံ–အိုးပမာဏရှိသော၊ အဏ္ဍံ–ဝေးစေသည်၊ ယေသံတိ ကုမ္ဘဏ္ဍာ။] မရဏော–၌လည်းကောင်း၊ အညေသံ–ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ–တို့၏၊ ယထာသကံ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေစ–အကြင် အကြင် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော တန်ခိုး၏ အာနုဘော်၌ လည်းကောင်း၊ ဒေဝိဒ္ဓိ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ [ယာယာ+သကာ–မိမိဥစ္စာဖြစ်သော တန်ခိုးတည်း၊ ယထာသကံ၊ ယထာသကံစ+တံ+ဣဒ္ဓိစာတိ ယထာသကံဣဒ္ဓိ၊ သကံ၌ နိဂ္ဂဟီတ်လာ။] စဏ္ဍဝတ္တိသ–စဏ္ဍာရတနာကိုလည်စေနိုင်သော၊ သပရိသသ–ပရိသတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ရညော–၏၊ အာကာသဂမနာဒီသု–ကောင်းကင်၌ သွားခြင်း အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ အသောကသ–**အသောကမင်း**၏၊ ဟေဋ္ဌာ–၌လည်းကောင်း၊ ဥပရိစ–၌ လည်းကောင်း၊ ယောဇနေ–တစ်ယူဇနာ၌၊ အာဏာပဝတ္တနာဒီသု–အာဏာကိုဖြစ်စေခြင်း အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ [အာဒိဖြင့်ရှေ့၌ပြခဲ့သော **အသောကမင်း**၏ တန်ခိုးများကိုယူ။] သီဟဠနရိန္ဒသ–သီဟိုဠ်မင်းဖြစ်သော၊ ပိတုရညော–**ပိတုမင်း**၏၊ ဒါဋ္ဌာကောဋ္ဌနေန–အစွယ်ကို ခေါက်ခြင်းဖြင့်၊ စူဠသုမနကုဋုမ္ဗိယသ–**စူဠသုမန** သူကြွယ်၏၊ မရဏေစ–သေခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ရာဇဒ္ဓိ–ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ["ဗဟုဝိဓာ–၏" ဟု ပြန်လည်။]

ပန–ဝါဒန္တရကား၊ ကေစိ–တို့သည်၊[ကေစိတိ မဟာသံဃိကာ၊] ဘိက္ခဝေ, ပုနစ–လည်း၊ ပရံ–တစ်မျိုးကား၊ ဣဒ္ဓိမာ–တန်ခိုးရှိသော၊ စေတောဝသိပ္ပတ္တော–စိတ်၏ စွမ်းရည်သတ္တိရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ["စေတောဝသိဘာဝ ပတ္တော" ဟု ဆိုလိုလျက် "ဘာဝ" အကြောကြို၊] သမဏောဝါ–သည်သော်လည်း ကောင်း၊ ဗြဟ္မာဏောဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ အညိဿ–အခြား မိန်းမ၏၊

ကုစ္ဆိဂတံ–ဝမ်ားခ္ဍရောက်သော၊ ဂဇ္ဈ–ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပါပကေန–သော၊ မနသာ–ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ–စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ (ကိ–အဘယ်သို့ကြ၍ ကြည့်သနည်း၊) ကုစ္ဆိဂတံ–သော၊ ယံ တံဂဇ္ဈ–သည်၊ (အတ္ထိ၊ တံ–ထိုကိုယ်ဝန်သည်၊) သောတ္ထိနာ–ချမ်းသာသဖြင့်၊ နု အဘိနိက္ခမေယျ–မထွက်နိုင်ပါမူကား၊ အဟောဝတ–ပြော် ကောင်းလေစွ၊ (တစ်နည်း) အယံ–ဤမိန်းမသည်၊ ကုစ္ဆိဂတံ–သော၊ တံ ဂဇ္ဈ–ကို၊ သောတ္ထိနာ–ဖြင့်၊ နု အဘိနိက္ခာမေယျ–မထွက်စေနိုင်ပါမူကား၊ ဝါ–မဖွား‌နိုင်ပါမူကား၊ အဟောဝတ–စွ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြ၍၊ (အနုပေက္ခိတာ ဟောတိ၊) ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ဧဝံပိ–ဤနည်းအားဖြင့်လည်း၊ ကုဋုမ္ဗသ–ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဝါ–အမျိုးကို၊ ဥပဃာတော–သတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိအာဒိကာနိ–နှင်သော၊ သုတ္တာနိ–တို့ကို၊ ဒသေတွာ–ပြပြီး၍၊ ဘာဝနာမယိဒ္ဓိယာပိ–ဘာဝနာမယိဒ္ဓိဖြင့်လည်း၊ ပရူပဃာတကမ္မံ–သူတစ်ပါးကို သတ်မှုကို၊ ဝဒန္တိ–နှင်၏။

စ–ဆက်၊ ပရူပဃာတကရဏေန–သူတစ်ပါးကိုသတ်မှုကို ပြုခြင်းနှင့်၊ သဟ–တစ်ပြိုင်နက်၊ အာဒိတ္တဃရူပရိ–မီးလောင်အပ်သော အိမ်၏အပေါ်၌၊ ခိတ္တသ–ပစ်ချအပ်သော၊ ဥဒကဃဋသ–၏၊ ဘေဒနမိဝ–ကွဲခြင်းကိုကဲ့သို့၊ ဣဒ္ဓိဝိနာသဿ–တန်ခိုး၏ပျက်ခြင်းကိုလည်း၊ ဣစ္ဆန္တိ–နှင်၏၊ [ရေအိုးကွဲခြင်းနှင့် တန်ခိုးပျက်ခြင်း မီးငြိမ်းမှုကိစ္စ ထမြောက်ခြင်းနှင့် သူတစ်ပါးသတ်မှုကိစ္စ ထမြောက်ခြင်းသည် တူ၏၊] တံ–ထိုအယူသည်၊ တေသံ–ထိုကေစိဆရာတို့၏၊ ဣစ္ဆာမတ္တမေဝ–အယူမျှသာတည်း၊ [သူတို့အယူမျှသာဖြစ်သည်၊ "ထိုဘာဝနာမယိဒ္ဓိဖြင့် မသတ်နိုင်" ဟူလို၊] ကသ္မာ၊ ယသ္မာ, ကုသလဝေဒနာဝိတက္ကပရိတ္တတ္တိကေဟိ–ကုသလတိုက်၊ ပေါ်ပရိတ္တတိုက်တို့နှင့်၊ နု သမေတိ–မညီညွတ်၊ (တသ္မာ–တည်း) ကထံ–အဘယ်သို့ မညီညွတ်သနည်း၊ ဟိ–ချဉ်ဦးအုံ၊ အယံ ဘာဝနာမယိဒ္ဓိနာမ–သည်၊ ကုသလတ္တိကေ–ကုသလတိုက်၌၊ ကုသလာစေဝ–သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ယာကတာစ–သည်လည်းကောင်း၊(ဟောတိ)၊ ["ဣဒ္ဓိပုဒ်ကို ငဲ့၍ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် ကုသလာ အဗ္ယာကတာ"ဟုထား‌သည်၊] ပါဏာတိပါတော–

အဟောဝတာယံ တံ။ ။"ကုစ္ဆိဂတံ ယံတံဂဇ္ဈ" ဟု တွဲ၊ "ဤနည်းကောင်းသည်" ဟု ဋီကာဖွင့်သည်၊ သို့သော် ဂဇ္ဈပုဒ်ကပုလ္လိင် ဖြစ်၍ စဉ်းစားသင့်၏၊ ဤနည်း၌ ဂဇ္ဈသည် ကတ္တားဖြစ်သောကြောင့် "အဘိ နိက္ခမေယျ"ဟု ရှိစေ၊ "အဟောဝတာယံ တံ" ဟု ရှိလျှင် "အယံဣတ္ထိ" ဟု စွဲ၍ "တံဂဇ္ဈ–ကို"ဟု ကံထား‌၍ "နု အဘိနိက္ခာမေယျ" ဟု ကာရိတ်ပါရမည်။ [ကုလုမ္ဗသာတိ ဂဇ္ဈသ၊ ကုလဿ ဝါ၊ ကုဋုမ္ဗသာတိ ဝုတ္တံဟောတိ၊ ကုလဿဟူရာ၌ "ဥစ္စာ"ကိုပင် ကုလဟု ဆိုလိုသည်–ဟူလို။]

သည်၊ အကုသလော-တည်း၊ ဝေဒနာတို့ကေ-၌၊ အဒုက္ခမသုခသမ္ဗယုတ္တာ-အဒုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၏၊ ပါဏာတိပါတော-သည်၊ ဒုက္ခသမ္ဗယုတ္တော-၏၊ ဝိတက္ကတို့ကေ-၌၊ အဝိတက္ကဝိစာရာ-အဝိတက္ကဝိစာရတည်း၊ ပါဏာတိပါတော, သဝိတက္ကသဝိစာရော-ဟုတည်း၊ ပရိတ္တတို့ကေ-တိက်၌၊ မဟဂ္ဂတာ-မဟဂ္ဂတ်တည်း၊ ပါဏာတိပါတော, ပရိတ္တော-ပရိတ္တတရားတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (နှ သမေတိ)၊ [ဤသို့ ကုသလတိုက် စသည်သို့သွင်းကြည့်သောအခါ ဘာဝနာမယိဒ္ဓိဝသည် အဘိညာဉ်ကိစ္စတပ်သော ရူပပဋိမစ္စာန်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်-ကြီယာ, အဒုက္ခမသုခါသမ္ဗယုတ္တ စသည်ဖြစ်၏၊ ပါဏာတိပါတကား အကုသိုလ်, ဒုက္ခသမ္ဗယုတ္တ စသည်ဖြစ်၏၊ ဤသို့ သဘောချင်း မညီမျှသောကြောင့် သူတို့အယူမျှသာ ဖြစ်သည်-ဟူလို။]

သတ္တဟာရကံဝါသ ပရိယေသေယျာတိ ဧတ္ထ-၌၊ (ဝစနတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဟရတိ-ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဟာရကံ-မည်၏၊ ကိံ-ကို၊ ဟရတိ-သနည်း၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ (ဟရတိ-၏၊) အထ ဝါ-ကား၊ ဟာရိတဗ္ဗံ-ဆောင်ယူချထားထိုက်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဟာရကံ-မည်၏၊ ဥပနိက္ခိပိတဗ္ဗံ-အနီးဌာနချထားထိုက်၏၊ ဣတိအဇ္ဈာ-နက်၊ သတ္တဿ-လက်နက်လည်းဟုတ်၏၊ တံ-ထိုလက်နက်ဟူသည်၊ ဟာရကဿ-အသက်ကို ဆောင်တတ်သည်လည်း ဟုတ်၏၊ ဝါ-ဆောင်ယူ၍ အနီးဌာနချထားထိုက်သည်လည်း ဟုတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ သတ္တဟာရကံ-မည်၏၊ အသာတိ-ကား၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟဿ-လူ့ကိုယ်၏အနီးဌာ၊ ပရိယေသေယျာတိ-ကား၊ ယတော-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုအပ်သော်၊ လဇ္ဇတိ-အလွယ်တကူ ရအပ်ရန်ဝင်၏၊ (ဋီကာဌာ "လဇ္ဇတိ"ဟု ရှိ၏၊) တတော-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာရေယျ-အံ့၊ ဥပနိက္ခိပေယျ-အနီးဌာ ချထားအံ့၊ ဣတိအဇ္ဈော၊ [ဤအတိုင်း ကခ်ါဌာလည်း ဖွင့်၏၊ သို့ရကြောင့် အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာဌာ ပြထားပြီ။]

ဟရိတဗ္ဗန္တိ ဟာရကံ။ ။ဤနည်းဌာ ဟရတော်, ဣုပစ္စည်းကို ကဲဟောဟု ကခ်ါဋီကာ ကြောင်း၏၊ သာရတ္ထဒီပနီကား "ဟရိတဗ္ဗန္တိ ဟာရံ"ဟု ဏပစ္စည်းသက်ပြီးမှ သွတ္ထဌာ ကပစ္စည်းသက်၍ "ဟာရမေဝ ဟာရကံ"ဟု ဖွင့်လေသည်၊ [ထိုနောက် သတ္တနှင့် သဟသက်ကွဲ၊ "ဟာရကသတ္ထံ" ဟု ဆိုလိုလျက် ဂိသေသန နောက်ချ၍ "သတ္ထဟာရကံ" ဟု ဖြစ်ရသည်။

ဥပနိက္ခိပိတဗ္ဗံ။ ။နောက်၌ ပရိယေသေယျကို ဥပနိက္ခိပေယျဟု ဖွင့်လတ်ဖြစ်၍ ဤဟာရကံ၌လည်း "ဆောင်ယူ" ဟူသော အနက်မျှတွင်ပရပ်ဝဲ "ဆောင်ယူ၍ သေစေလိုအပ်သူ၏ အနီးဌာ ချထား" ကိုင်အောင် ယူပါဟု သိစေလို၍ "ဥပနိက္ခိတဗ္ဗံ" ဟု သိခါပတ္တ (အဆုံးရောက်) အနက်ဖွင့်သည်။

ဧတေန–ဤပရိယေသေယျ ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ထာဝရပယောဂ်–ထာဝရပယောဂကို၊ ဒသေတိ–၏၊ ဟိ–လဒ္ဓဒေါသ ထင်ရှားပြအံ့၊ ဣတရထာ–ဤသို့မဟုတ်လျှင်၊ ပရိယိဋ္ဌမ်တွေ့နေဝ–ရှာမှီးအပ်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ပါရာဒိကော–သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဧတံစ–ဤရှာမှီးအပ်ကာမျှဖြင့် ပါရာဒိကကျခြင်းသည်လည်း၊ နယုတ္တံ–မသင့်၊ ပန–ဆက်၊ ပါဠိယံ–၌၊ သဗ္ဗံ–သော၊ ဗျဉ္ဇနံ–သဒ္ဒါကို၊ အနာဒိယိတ္တာ–မယူမူ၍၊ ဝါ–ဂရုမစိုက်မူ၍၊ [သတ္ထုဟာရကံ ဝါသ ပရိယေသေယျ၏ အနက်ကို သဒ္ဒါအားလျော်စွာ ပဒဘာဇနီ၌ အပြည့်အစုံ မဟောသောကြောင့် "ဗျဉ္ဇနံ အနာဒိယိတ္တာ"ဟု ဆိုသည်။] ဧတ္ထ–ဤသတ္ထုဟာရကံ ဝါသ ပရိယေသေယျဟူသော ပါဠိ၌၊ ထာဝရပယောဂသင်္ကေတ–ထာဝရပယောဂ၌ သွင်းယူအပ်သော၊ ယံ သတ္ထံ–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တဒေဝ–ထိုလက်နက်ကိုသာ၊ ဒသေတုံ–ငှာ၊ အသိ'ဝါ၊ ပေ၊ ရဒ္ဓံ[1]ဝါတိ–ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထို ပဒဘာဇနီ၌၊ ဝုတ္တာဝသေသ–တိုက်ရိုက်ဟောတော်မူအပ်သော လက်နက်တို့မှ ကြွင်းသော၊ ယံကိဉ္စိ–အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော၊ သမုခံ–အဦးအသွားနှင့်တကွသော လက်နက်ကို၊ သတ္ထန္တိ–ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ စ–ဆက်၊ လဂုလပါသာဏာဝိသရဒ္ဓုနံ–လက်ရိုက်ဒုတ်, ကျောက်, အဆိပ်, ကြိုးတို့ကို၊ ဒီဝိတ ဝိနာသနဘာဝတော–အသက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္ထသင်္ခေါ–သတ္ထု၌ သွင်းယူခြင်းကို၊ ["သတ္ထုဟာရကံဝါသ ပရိယေသေယျ" ဟူသော မာတိကာ၏ သတ္ထု၌သွင်းယူခြင်းကို၊] ဝေဒိတဗ္ဗော။

မရဏာဝဏ္ဏံဝါတိ ဣတ္ထ–၌၊ ယသ္မာ, ယောတွံ–သည်၊ ပ...ဒိတာနိပိ–နှင့်သော၊ ဘောဇနာနိ–တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇိတုံ–စားခြင်းငှာ၊ ဝါ–စားခွင့်ကို၊ နှ လဘသိ၊ (တသ) တုယံ–အား၊ ဝါ–၏၊ ပါပကေန–ယုတ်ညံ့သော၊ ဣမိနာ ဒုဒ္ဒိဝိတေန–ဤဆင်းရဲစွာ အသက်ရှင်နေရခြင်းဖြင့်၊ ကိं–အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဒီဝိတေ–အသက်ရှင်ရခြင်း၌၊ အာဒီနဝံ–ကို၊ ဒဿေန္တော–ပြသူသည်လည်းကောင်း။ [သံဝဏ္ဏေတိ၌စပ်၊] ဥပါသက–ဥပါသကာ၊ တွံ–သည်၊ ကတကလျာဏော–သည်၊ အသိ–၏၊ ပေ၊ [ပါဠိတော်ကို မြှုပ်ထားသည်။] တယာ–သည်၊ ပါပံ–ကို၊ အကတံ၊ တေ–အား၊ ဝါ–၏၊ ဒီဝိတာ–ထက်၊ မတံ–သည်၊ သေယျော–၏၊ တွံ–သည်၊ ဣတော–ဤလူ့ဘဝမှ၊

ဣတရထာ ဟိ။ ။ဥပနိဿိပေယျ အနက်တိုင်အောင် မယူလျှင် ရထိုက်သော အပြစ်ဒေါသကို ပြလိုရှိ "ဣတရထာ ဟိ" စသည်မိန့်၊ ပရိယေသေယျအတွက် ဥပနိဿိပေယျတိုင်အောင် အနက်ကိုမယူလျှင် ရှာမှီးကာမျှဖြင့် ပါရာဒိကကျရခြင်းဟူသော အယုတ္တိ ဒေါသ သင့်ရာ၏....ဟူလို။

ကာလကံ်တော–ပြုအပ်ပြီးသော သေချိန်ကာလရှိသည်၊ ဝါ–ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိသည်၊(သမာနော–သော်၊) ပရိစရိဿသိ–ထက်ဝန်းကျင်လှည့်လည်ရလတံ့၊ ဝါ–မြေ့လျော်ရလတံ့၊ [“ပရိစရိဿသိ” ကိုပင် ဖွင့်ပြလိုရှိ၍ “အစ္ဆရာပရိဝုတော” စသည်မိန့်၊] အစ္ဆရာပရိဝုတော–နတ်သမီးအပေါင်း ခြံရုံအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) နန္ဒနဝနေ–နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ သုခပတ္ထော–ချမ်းသာသို့ ရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝိရိဿသိ–နေရလတံ့၊ ဣတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ မရဏော–သေခြင်း၌၊ ဝတ္ထုံ–ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဟာဏန္ဟောပိ–ပြောဆိုသူသည်လည်းကောင်း၊ မရဏပဋ္ဌာနမေဝ–သေခြင်း၌ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာ၊ သံဝဏ္ဏေတိ–ချီးမွမ်းသည် မည်၏၊ ဝေသ္သ, ဒွိစာ–ကုပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘိန္နိတ္တာ–ခွဲ၍၊ ဧဝံဝိဓတာ၊ ပေ၊ ဘဏာတိတိ–ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနံ–ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ။

မရဏဉ္စယဝါ သမာဒါပေယျာတိ–ကား၊ မရဏာတ္ထာယ–သေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဥပါယံ–နည်းလမ်းကို၊ ဂါဟာပေယျ–ယူစေအံ့၊ စ–ဆက်၊ သတ္တံဝါအာဟရာတိ အာဒီသု–တို့၌၊ သောဠသေဝါ နရကေဝါ ပပါတေဝါ ပပါတာတိအာဒိ–သောဠသေ ဝါ နရကေဝါ ပပါတေဝါပပတ အစရှိသော၊ ယမ်မ်–အကြောင်း စကားကိုလည်း၊ နဝတ္တံ–ပေါ်ပေါက်မမူအပ်၊ ဂတံ သဗ္ဗံ–ထို အလုံးစုံသောစကားကို၊ ပရဏော–နောက်နိုဂုံး၌၊ ဝတ္ထာနယတ္ထာ–ပေါ်ပေါက်မူအပ်သော နည်းရှိလည်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌတော–အနက်အားဖြင့်၊ ဝတ္ထာမေဝ–ပေါ်ပေါက်မူအပ်သည်သာ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဝိတဗ္ဗံ–၏၊ ဟိ–မုန်း၊ ဂၢစ်နည်း–ဟိ(သ္မာ)–ကြောင့်၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော

မရဏာတ္ထာယ၊ ပေ၊ ပေယျ။ ။မရဏာယ၌ အာယကို တဒတ္ထသမ္ဗန္ဓေါန် အနက်ဟောဟု ပြလိုရှိ၍ “မရဏာတ္ထာယ” ဟု ဖွင့်၏၊ သမာဒါပေယျ၌ သံ+အာ+ဒါ+ဏာပေကို “ဂါဟာပေယျ”ဟု ဖွင့်၍ ကံမပါသောကြောင့် “ဥပါယံ” ဟု ကံထည့်၍ဖွင့်သည်၊ ထိုသို့ “နည်းလမ်းကိုယူစေခြင်း”ဟူသည် “သတ္တံဝါအာဟရေ–လက်နက်ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်စသပါ့လား” စသည်ဖြင့် ဟောဖို့ရန် နည်းပေးခြင်းတည်း။

သတ္တံဝါ အာဟာရာတိ အာဒီသု။ ။ပါဠိတော်၌ “မရဏာယဝါ သမာဒါပေယျ” ဟုဟော ဤရှေ့ပိုင်းမာတိကာ၏ ပဒဘာဇနီ၌ “သောဠသေဝါ နရကေဝါ ပပါတေဝါ ပပတ” ဟု မပါ၊ နောက်ပိုင်းနိဂုံးမာတိကာ၏ အဖွင့်၌ဝယ် ပါ၏၊ ထို့ကြောင့် နောက်လာမည့် “မရဏာယဝါ သမာဒါပေယျ” ၏ ပဒဘာဇနီကို ရည်ရွယ်၍ “ပရဏော ဝတ္ထာနယတ္ထာ” ဟု ဆိုသည်၊ [ပါဠိတော်ကိုကြည့်ပါ၊] ထိုနောက်၌ပြသော ပဒဘာဇနီက ဤရှေ့၌လည်း အနက်ကိုပြစွမ်းနိုင်ခြင်းကို “အတ္ထတော” ဟု ဆိုသည်၊ နည်းအားဖြင့်ကား (ဤရှေ့ ပိုင်း၌ တစ်စိတ်တချို့ကိုသာ ဖွင့်ပြသဖြင့်) နိဒဿနနည်းတည်း–[အတ္ထတော ဝတ္ထာမေဝါတိ မရဏူပါယသ ဗဟုဝိဓတ္ထာ နိဒဿနတ္ထံ ဘဂေါ စကဒေသေ ဒဿိတော သဗ္ဗံ ဝတ္ထာမေဝ ဟောတီတိ အဓိပ္ပာယော။]

သေကြောင်းနည်းလမ်းကို၊ သရူပေနေ၀–သရုပ်အားဖြင့်သာ၊ ၀တ္ထုံ–ဆိုခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ–မတတ်နိုင်၊ (တသ္မာ အတ္ထတော ၀ုတ္တမေ၀ါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။)

ကြ ဣတိစိတ္တမနောတိ–ကား၊ ဣတိစိတ္တော–ဤသို့စိတ်ရှိသည်၊ ဣတိမနော–ဤသို့မနရှိသည်၊ မတန္တေ ဧ၀ိတာသေယျောတိဇ္ဇေ–၌၊ ၀ုတ္တမရဏစိတ္တော–ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော သေခြင်း၌စိတ်ရှိသည်၊ မရဏမနော–သေခြင်း၌မနရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဣတိ အတ္ထော၊ [ဣတိသဒ္ဒါသည် မတံ တေ ဧ၀ိတာ သေယျော၌ ဆိုအပ်ပြီးသော သေခြင်းကို ညွှန်ပြသော နိဒဿန အနက်ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "၀ုတ္တမရဏ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, ဇော–ဤ စိတ္တ မနောဟူသော ပါဠိ၌၊ မနော–မနသဒ္ဒါကို၊ စိတ္တသဒ္ဒဿ–စိတ္တသဒ္ဒါ၏၊ အတ္ထ ဒီပနတ္ထံ–အနက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ ၀ုတ္တော–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [စိတ္တသဒ္ဒါက ၀ိစိတ္တစသော အနက်ကိုလည်းဟောသောကြောင့် ဤနေရာ၌"စိတ်"ဟူသော အနက်ကိုသာ ယူစေလို၍"မန"ဟု (၀ိသေသနပြု၍) ပြ၏၊ ထို့ကြောင့် မနသဒ္ဒါကို အပိုဆိုခြင်းကြောင့်"ပုနရတ္ထိဒေါသ" မရောက်ပါဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ အတ္ထတော–အားဖြင့်၊ ဧတံ ဥဘယမ္ပိ–ဤနှစ်ပါးစုံသော စိတ္တ မနသဒ္ဒါသည်လည်း၊ ဧကမေ၀–တစ်မျိုးတည်းသာလျှင်၊ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ, တသ–ထိုစိတ္တ မနသဒ္ဒါ၏၊ အတ္ထတော–အားဖြင့်၊ အဘေဒံ–မကွဲပြားပုံကို၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ ယံ စိဇ္ဇံ၊ ပေ၊ စိတ္တန္တိ–ဟူ၍၊ ၀ုတ္တံ၊ ပန–ဆက်၊ ဣတိသဒ္ဒံ–ဣတိသဒ္ဒါကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာပိ–ထုတ်ပြ၍လည်း၊ အတ္ထော–ဣတိသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို၊ နှ တာ၀ ၀ုတ္တော–ဟောတော်မမူအပ်သေး၊ [နောက် "စိတ္တသက်ပ္ပော"ပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ ကျမှ ဟောတော်မူလိမ့်မည်– ဟူလို၊] စိတ္တသက်ပ္ပောတိ ဣမသ္မိံ ပဒေ– ၌၊

မှတ်ချက်။ ။ယခုစာအုပ်များ၌ "နရကေ၀ါ ပပါတေ၀ါ ပပတာတိ အာဒိ" ဟု တွေ့ရ၏၊ ဋီကာ၌ကား "နရကေ၀ါ ပပတာတိဇ္ဇော အာဒိသဒ္ဒေန ပပါတေ၀ါ ပပတာတိ ပရတော ၀ုတ္တံ (ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော) အ၀ုတ္တံစ ရက္ခတော၀ါ ပပတာဒိ (သစ်ပင် ပေါ်မှ ခုန်ချပါ့လား–အစရှိသော တိုက်ရိုက်မဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော) သဗ္ဗံ မရဏူပါယံ သင်္ဂဟာတိ" ဟု ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "ပပါတေ၀ါ" သည် နောက်မှထည့်ပါ၌သာ ဖြစ်ဟန်တူ၏။

ဣတိသဒ္ဒံ ပန၊ ပေ၊ ၀ုတ္တော။ ။ပဒဘာဇနီ၌ "ဣတိစိတ္တ မနောတိ" ဟု ဣတိ သဒ္ဒါကို (တည်ပါ၌) ထုတ်ပြထား၏၊ သို့သော် အနက်ဖွင့်ရာ၌ကား ဣတိအတွက် အနက်မဖွင့်ဘဲ "ယံ စိတ္တံ, တံ မနော" စသည်ဖြင့် စိတ္တနှင့် မနတို့၏ အနက် တူကြောင်း ကိုသာ ဖွင့်သွားသည်၊ နှ တာ၀ ၀ုတ္တောဘ၌ တာ၀သဒ္ဒါဖြင့် "ဤနေရာ၌သာ မဖွင့်ဘဲထား သည်၊ စိတ္တသက်ပ္ပော၏ ပဒဘာဇနီ၌ကား ဣတိကိုလိုက်စေ၍ ထိုဣတိအတွက် "မရဏသညိ" စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပါလိမ့်မည်" ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ထင်ရှားစေသည်။

အဓိကာရဝသေန–အဓိကာရနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣတိ သဒ္ဒါ–ကို၊ အာဟာရိတဗ္ဗော–ဆောင်ယူထိုက်၏၊ ဟိ–မှန်၊ ဣဒံ–ဤ ဣတိသဒ္ဒါသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဣတိ စိတ္တသက်ပ္ပေါတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အဝုတ္တံ–တိုက်ရိုက် ဟောတော်မမူအပ်သည်၊ (သမာနံ) ပိ, အဓိကာရတော–အားဖြင့်၊ ဝုတ္တမေဝ–သာ၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ တထာဟိ–ထိုစကားမှန်၏၊ အသ–ထို ဣတိသဒ္ဒါ၏၊ တမေဝ အတ္ထံ–ထိုဆိုအပ်ပြီးသော မရဏအနက်ကိုပင်၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္တာ), မရဏသညီတိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ။

စ–ဆက်၊ ယသ္မာ, ဇေ္ဆ–ဤမရဏသညီအစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ သက်ပ္ပေါတိ ဣဒံ–သက်ပ္ပေါဟူသောဤအမည်သည်၊ ဝိတက္ကသ–ဝိတတ်တစ်ခုတည်း၏ သာလျှင်၊ နာ နာမံ–အမည်မဟုတ်၊ အထ ခေါ–စင်စစ်ကား၊ ဇေတံ–ဤသက်ပ္ပေါ ဟူသောအမည်သည်၊ သံဝိဒဟနမတ္တသ–သံဝိဒဟနသာမည်၏၊ အဓိဝစနံ–အမည်တည်း၊ တဿ သံဝိဒဟနံ–ထို သံဝိဒဟနသည်လည်း၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ–ဤစိတ္တသက်ပ္ပေါဟူသော ပုဒ်၏အနက်၌၊ သညာစေတနာဓိပ္ပာယေဟိ–သညာ, စေတနာ, အဓိပ္ပာယတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟံ–သိမ်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ–၏၊ တသ္မာ, အသ–ထိုရဟန်း၏၊ စိတ္တော–ထူးဆန်းသော၊ နာနပ္ပကာရကော–အထူးအထူးသော အပြားရှိသော၊ သက်ပ္ပေါ–အကြံသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ, (သော) စိတ္တသက်ပ္ပေါ–မည်၏၊ ဣတိဧဝံ, အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ တထာဟိ–ထိုစကားမှန်၏၊ အသ–ထို စိတ္တသက်ပ္ပေါပုဒ်၏၊ ပဒဘာဝေနမ္ပိ– ကိုလည်း၊ သညာစေတနာဓိပ္ပာယဝသေန–ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ စ–ဆက်၊ ဇေ္ဆ–ဤသညာစေတနာ အဓိပ္ပာယတို့တွင်၊ ဝိတက္ကော–ကို၊ အဓိပ္ပာယောတိ–ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

သက်ပ္ပေါတိ၊ ပေ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။အခြားနေရာ၌ သက်ပ္ပဟူသော အမည်သည် ဝိတက်၏ အမည်သာဖြစ်သော်လည်း ဤနေရာ၌ ဝိတက်၏အမည်သာ မဟုတ်၊ ဝိတက်လည်း ပါဝင်သော သံဝိဒဟနု၏ အမည်ဖြစ်သည်၊ သံဝိဒဟန–ဟူသည်လည်း (အခြားနေရာ၌ ဟောရိုးဖြစ်သော) စီမံခြင်းအနက်မဟုတ်၊ သညာ စေတနာ အဓိပ္ပာယ ၃ နက်ကို ဟောသောပုဒ်တည်း၊ ထို ၃ နက်နှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် "သံဝိဒဟန မတ္တသ"ဟု သာမညတ္ထ မတ္တသဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်သည်၊ စိတ္တသက်ပ္ပေါ၌ စိတ္တသဒ္ဒါလည်း ဝိစိတ္တအနက် ဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့် စိတ္တောကို "နာနပ္ပကာရကော" ဟု ဖွင့်သည်။

အဓိပ္ပာယောတိ ဝိတက္ကော။ ။အဓိပ္ပာယသဒ္ဒါသည် "အလို" ဟူသော အနက်ကို ဟော၏၊ အလိုဟူသည်လည်း (အခြားနေရာ၌ကဲ့သို့ အဠာသယဆန္ဒ မဟုတ်၊) သတ်လို သောအကြံတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဝိတက္ကော ဝေဒိတဗ္ဗော"ဟု မိန့်သည်၊ ဤစကားဖြင့် "စိတ္တသက်ပ္ပေါ၌ သက်ပ္ပအရတွင် ဝိတက်လည်း ပါဝင်၏" ဟု မှတ်။

ဥစ္စာဝစေဟိ အာကာရေဟိတိ–ကား၊ မဟန္တာမဟန္တေ ဟိ–မြတ်ကုန်ယုတ်ကုန်သော၊ ဝါ–ထင်ရှားကုန် မထင်ရှားကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ–အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တတ္ထ–ထို ဥစ္စ အဝစတို့တွင်၊ တာဝ–စွာ၊ မရဏဝဏ္ဏ သံဝဏ္ဏနေ–မရဏဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏနဉ်၊ ဧဝိတော–အသက်ရှင်နေရခြင်းဌ၊ အာဒီနဝဒဿနဝသေန–ဖြင့်၊ အဝစာကာရတာ–ယုတ်ညံ့သော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗာ)၊ မရဏော–ဌ၊ ဝဏ္ဏဘဏနဝသေန–ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောဆိုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥစ္စာကာရတာ–မြင့်မြတ်သော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ပန–ကား၊ သမာဒါပနေ–သေဖို့ရာနည်းလမ်းကို ယူစေခြင်းဌ၊ မုဠ္ဍဿာဏုနိပေါတ္ထနာဒီဟိ–လက်သီးဖြင့် ထိုးခြင်း, ဒူးဖြင့်တိုက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မရဏသမာဒါပနဝသေန–သေဖို့ရာနည်းလမ်းကို ယူစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥစ္စာကာရတာ–ထင်ရှားသော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗာ)၊ ဧကတော–တပေါင်းတည်း၊ ဘုဇ္ဇန္တိ သေ–စားစဉ်၊ နခေဝိသံပက္ခိပိတ္တာ မရဏာ ဒီသမာဒါပနဝသေန–လက်သည်းဌ အဆိပ်ကိုထည့်၍ သေခြင်း အစရှိသည်၏ နည်းလမ်းကို ယူစေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဝစာကာရတာ–မထင်ရှားသော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

သောဇ္ဇော ဝါ နရကေ ဝါ ပပါတေ ဝါတိ ဧတ္ထ–ဌ၊ သမန္တတော–ပတ်ဝန်းကျင်ဌ၊ ဆိန္နတဋော–ပြတ်သောနှုတ်ခမ်းရှိသော၊ ဂမ္ဘီရော–သော၊ အာဝါဋော–တွင်းသည်၊ သောဇ္ဇောနာမ–၏၊ တတ္ထတတ္ထ–ထိုထိုအရပ်ဌ၊ ဖလန္တိယာ–ကွဲသော၊ ဘူမိယာ–ဌ၊ သယမေဝ–အလိုလိုသာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တာ–ဖြစ်သော၊ မဟာဒရီ–ကြီးစွာသောချောက်သည်၊ နရကောနာမ–နရက်ချောက်မည်၏၊ [ကြီးပုံကိုပြလို၍

ဥစ္စာဝစေဟိ။ ။အခြားနေရာဌ ဥစ္စကို "အမြတ်" အဝစကို "အယုတ်အညံ့" ဟု ဆိုရသော်လည်း ဤနေရာဌ ထိုသို့မဟုတ် "မဟန္တ+အမဟန္တ" ဟု အနက်မှတ်ပါ ဟု ပြလို၍ "မဟန္တာ မဟန္တေ ဟိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ မဟန္တဟူသည် ပါကဋ (ကြီးမားထင်ရှားခြင်း) ဩဠာရိက (ကြမ်းတမ်းခြင်း) တည်း၊ အမဟန္တဟူသည် အပါကဋအနောဠာရိကတည်း၊ [အပါကဋတို့သာ အနောဠာရိကတို့သာစ အဝစာကာရတာ။]

နခေ၊ ပေ၊ သမာဒါပန ဝသေန။ ။မရဏာဒိဌ အာဒီသည် ဝိသံ ပက္ခိပိတ္တာ၏ အာဒီတည်း၊ ထို့ကြောင့် ထိုပုဒ်တို့ကို တပေါင်းတည်း အနက်ပေးလိုက်သည်၊ ထမင်းအတူစားနေစဉ် လက်သည်းဌ အဆိပ်ထည့်၍ ထိုသူမသိအောင် ထမင်းထဲ ဟင်းထဲဌ အဆိပ်ခတ်လိုက်ခြင်းကို "အဝစာကာရ မရဏသမာဒါပန=မထင်ရှားသော သေနည်းကို ပေးခြင်း" ဟု ဆိုသည်။ [မဟာဝါ–စဏ္ဍပဒ္ဓောတဝတ္ထုဌ ဧဝကသည် လက်သည်းထဲဌ ဝမ်းလျှောဆေးကိုထည့်၍ သျှိသျှားသီးဌ တို့လိုက်ပြီးမှ လိုက်လာသော ကျွန်အား သျှိသျှားသီးကိုကျွေး၏၊ ဤနည်းမျိုးတည်း။]

"ယတ္ထ" စသည်မိန့်၊] ယတ္ထ–ယင်းနရက်ချောက်၌၊ ဟတ္ထိပိ–ဆင်တို့သော်မှလည်း၊ ပတန္တိ–ကျနိုင်ကုန်၏၊ စောရာပိ–တို့သည်လည်း၊ နိလိနာ–ပုန်းအောင်းကုန်လျက်၊ တိဋ္ဌန္တိ–တည်နိုင်ကုန်၏၊ (ယော–အကြင် ကမ်းပါးပြတ်သည်၊) ပဗ္ဗတန္တ ရေဝါ–တောင်၏ အကြားခ်ိုသော်လည်းကောင်း၊ ထလန္တ ရေဝါ–ကုန်း၏အကြားခ်ိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧကတော–တစ်ဖက်၌၊ ဝါ–တစ်ဖက်က၊ ဆိန္နော–ပြတ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ (သော–ထိုကမ်းပါးပြတ်သည်) ပပါတောတိ–ပပါတမည်၏၊ ပုရိမေ ဥပါဒါယာတိ–ကား၊ မေထုနံ ဓမ္မံ–ကို၊ ပဋိသေဝိတွာ–လည်းကောင်း၊ အဒိန္နံ–မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို၊ အာဒိယိတွာစ–ယူ၍လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကံ–သော၊ အာပတ္တိ–သို့၊ အာပန္နော–နိ်သော၊ ပုဂ္ဂလော–တို့ကို၊ ဥပါဒါယ–ဉာဏ်ဖြင့်ယူ၍၊ ဝါ–ထောက်စာ၍၊ (အယမ္ပိတိ–အယမ္ပိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–ပိသဒ္ဒါနှင့်တကွ မိန့်တော်မူအပ်၏၊) သေသံ–ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ–လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတ္ထတ္တာစ–လည်းကောင်း၊ ပါကဋမေव–သာ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။

💬 ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌသိက္ခာပဒံ–သရုပ်အားဖြင့် ထုတ်ပြအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပဒါနုက္ကမေန–ပုဒ်အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိဘာဇိတွာ–ဝေဖန်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ–၌၊ (ယသ္မာပုဒ် ပြင်ဖက်က ဣဒါနိကို တသ္မာပုဒ် ပြင်ဖက်က ဒသေန္တော အာဟ၌ စပ်၊) ယသ္မာ–ကြောင့်၊ (ဒသိတံ, ထပိတာ, နု သက္ကောန္တိ, ဟောတိတို့၌ စပ်၊) ဟေဋ္ဌာ–၌၊ ပဒဘာဇနီယမှိ–၌၊ သခ်ေပနေဝ–သာလျှင်၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိကံ–မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိကကို၊ ဒသိတံ–ပြီ၊ ဝိတ္ထာရေန–အားဖြင့်၊ အာပတ္တိ–သို့၊ အာရောပေတွာ–၍၊ တန္တိ–ပါဠိတော်ကို၊ နု ထပိတာ–ထားတော်မမူအပ်သေး၊ စ–ဆက်၊ အတ္ထေ–ကို၊ သခ်ေပဒဿိတေ–အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြအပ်သော်၊ သဗ္ဗာကာရေနေဝ–အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ နယံ–နည်းကို၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ နု သက္ကောန္တိ၊ အနာဂတေစ–နောင်အခါ၌လည်း၊ ပါပပုဂ္ဂလာနံပိ–တို့၏လည်း၊ သြကာသော–ကျူးလွန်ခွင့်သည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်နိုင်၏၊ တသ္မာ, ဘိက္ခူတိ–တို့၏၊

သောဗ္ဘ, နရက ပပါတ။ ။သွတြဓာတ်, ဆိဒ္ဓကရဏ–အပေါက်ပြုခြင်းအနက်ဟော်ရ၏၊ ယာဉ်ပစ္စည်း၊ ပါဠိ၌ သောဗ္ဘဓာတ် အပစ္စည်းဟုကြ၊ ဤနေရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင် တွင်း၏ဘေးနှုတ်ခမ်း ပျက်နေသောတွင်းကို (ကျင်းကို) သောဗ္ဘဟုခေါ်၊ နရဓာတ် အကပစ္စည်းကြ၊ နိရန္တိ ပါပုဏန္တိ သတ္တာ ဧတ္ထာတိ နရကော–သတ္တဝါတို့ကျရောက်ရာချောက်၊ ဤနေရာ၌ မြေကြီး၏ အက်ကွဲနေရာ အရပ်ကို "နရက"ဟုခေါ်။ ပပတန္တိ ဧတ္ထာတိ ပပါ တော–သတ္တဝါတို့ကျရာ ချောက်၊ [ပပုဗ္ဗ ပတဓာတ်, ဏပစ္စည်း။] ဤနေရာ၌ တောင်, ကုန်းတို့၏အကြားကို "ပပါတ" ဟု ခေါ်သည်။

သဗ္ဗာကာရေန–ဖြင့်၊ နယဂ္ဂဟဏတ္ထံစ–နည်းယူခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ အနာဂတေ, ပါပပုဂ္ဂလာနံ–တို့၏၊ သြကာသပဋိဗာဟနတ္ထံစ–ကျူးလွန်ခွင့်ကို တားမြစ်ခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ပုန, သာမံ အဓိဋ္ဌာယာတိအာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ မာတိကံ–ခေါင်းစဉ်ကို၊ ထပေတွာ–ထားတော်မူပြီး၍၊ ဝိတ္ထာရတော, မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိကံ–ကို၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္တာ)၊ သာမန္တိ သယံ ဟနတိတိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ၊ တတြ–ထိုသာမန္တိ သယံ ဟနတိ အစရှိသော ပါဠိရုပ်၌၊ အယံ–ကား၊ အနုတ္တာနပဒဝဏ္ဏနာယ–မပေါ်လွင်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်နှင့်၊ သဒ္ဒိ, ဝိနိစ္ဆယကထာ–တည်း။

ကာယေနာတိ–ကား၊ ဟတ္ထေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဒေနဝါ, မုဋ္ဌိနာဝါ–လက်သီးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဇာဏုနာဝါ–ဒူးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယေန ကေနစိ–သော၊ အင်ပစ္စင်ေန–ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းဖြင့်၊ (ဟနတိ–သတ်အံ့၊) [ကာယအရ တစ်ကိုယ်လုံးရသော်လည်း၊ ကိုယ်၏အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော လက်စသည်ကို ဧကဒေသျှပစာရအားဖြင့် "ကာယ"ဟု ခေါ်နိုင်သည်၊] ကာယပဋိဗဒ္ဓေနာတိ–ကား၊ ကာယတော–မှ၊ အမောစိတေန–မလွတ်စေအပ်သော၊ အသိအာဒိနာ–သန်လျက်အစရှိသော၊ ပဟရဏေန–ပုတ်ခတ်ကြောင်းလက်နက်ဖြင့်၊[ပဟရတိ ဧတေနာတိ ပဟရဏံ၊ ကာယေန–ကိုယ်နှင့်+ ပဋိဗဒ္ဓံ–စပ်နေသော(မလွတ်ဘဲဆက်၍နေသော)လက်နက်တည်း၊] နိသဋ္ဌိယေနာတိ–ကား၊ ကာယတောစ–မှသော်လည်းကောင်း၊ ကာယပဋိဗဒ္ဓတောစ–ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုမှသော်လည်းကောင်း၊ မောစိတေန–လွတ်စေအပ်သော၊ ဥသုသတ္တိ အာဒိနာ–မြား, လုံ အစရှိသောလက်နက်ဖြင့်၊ (ဟနတိ–အံ့၊) [မြားကိုပစ်ရာ၌ ကိုယ်နှင့်စပ်သော လေးမှလွတ်ရသည်၊ လုံကို လွတ်ရာ၌ကား ကိုယ်မှလွတ်ရသည်၊] ဇေတ္တာဝတာ–ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာယေန အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ သာဟတ္ထိယောစ–သာဟတ္ထိယပယောဂလည်းကောင်း၊ နိသဋ္ဌိယောစ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ,ဒွေ–နှစ်သော၊ ပယောဂါ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ဝုတ္တာ ဟောန္တိ။

တတ္ထ–ထိုနှစ်ပါးသော ပယောဂတို့တွင်၊ ဧကမေကော–တစ်ပါးတစ်ပါးသော ပယောဂသည်၊ ဥဒ္ဒေသာနုဒ္ဒေသဘေဒတော–ရည်ရွယ်ခြင်း မရည်ရွယ်ခြင်း၏ အပြားအားဖြင့်၊ တစ်နည်း–ဥဒ္ဒိဿနုဒ္ဒိဿဘေဒတော–ရည်ရွယ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိသော ပယောဂ, မရည်ရွယ်ဘဲဖြစ်ခြင်းရှိသော ပယောဂ၏ အပြား

ဥဒ္ဒိဿာနုဒ္ဒိဿ။ ။နောက်၌ "ဥဒ္ဒေသိကေ"ဟုရှိသောကြောင့် "ဥဒ္ဒေသာနုဒ္ဒေသ ရည်ရွယ်ခြင်း, မရည်ရွယ်ခြင်း"ဟု ရှိသင့်၏၊ ကခ်ါဋ္ဌိကာ၌ကား "ဥဒ္ဒိဿာနုဒ္ဒိဿ" ဟုပင် တွာပစ္စယန္တပါဌ်ကို ယူ၍ ဖွင့်သွားသည်။

အားဖြင့်၊ ဒုဝိဓေ၊ တတ္ထ–ထိုပုဒ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဥဒ္ဒေသိကေ–ရည်ရွယ်ခြင်းရှိသော ပယောဂ၌၊ ယံ–အကြင်သူ့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–ရည်ရွယ်၍၊ ပဟရတိ–၏၊ တသ္မေ–ထိုသူ၏သာလျှင်၊ မရဏေန–ကြောင့်၊ ကမ္မုနာ–ပါဏာတိပါတက်သည်၊ ဗဒ္ဓတိ–ဖွဲ့အပ်၏၊ [ပါဏာတိပါတက် အထမြောက်သည်–ဟူလို၊] ယောဇေကာစိ–သည်၊ မရတု–သေပစေ၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ အနုဒ္ဒေသိကေ–ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိသော ပယောဂ၌၊ ပဟာရပ္ပစ္စယာ–ပုတ်ခတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယသ္မ ကသ္မစိ–၏၊ မရဏေန ကမ္မုနာ ဗဒ္ဓတိ၊ စ–ဆက်၊ ဥဘယတ္ထာပိ–ဥဒ္ဒေသ အနုဒ္ဒေသ နှစ်ပါးစုံ အပြားအားဖြင့်လည်း၊ [ဥဘယတ္ထာပိတိ–ဥဒ္ဒေသာနုဒ္ဒေသာနံ စသည်၊] ပဟာရိတမတ္တေဝါ–ပုတ်ခတ်အပ်ကာမျှ၌မူလည်း၊ မရတု–သေပစေ၊ ပစ္စာဝါ–နောက်၌မူလည်း၊ တေနေဝ ရောဂေန–ထိုရောဂါကြောင့်ပင်၊ (မရတု)၊ ပဟာရိတမတ္တေယေဝ–ပုတ်ခတ်အပ်ပြီးကာမျှ၌သာလျှင်၊ ကမ္မုနာ ဗဒ္ဓတိ။

စ–ဆက်၊ မရဏာဓိပ္ပါယေန–သေခြင်းငှဲ့ဖြစ်သော အလိုဖြင့်၊ ဝါ–သေစေလိုသဖြင့်၊ ပဟာရံ–ကို၊ ဒတ္တာ–ပေးပြီး၍၊ တေန–ထိုပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်၊ အမတသ–မသေသူအား၊ ပုန, အညစိတ္တေန–မရဏာဓိပ္ပာယ်မှ တစ်ပါးသောစိတ်ဖြင့်၊ [စိတ်ဆိုး၍ ပုတ်ခတ်ခြင်းစသည်ကို ဆိုလိုသည်၊] ပဟာရေ–ကို၊ ဒိန္နေ–သော်၊ ပစ္စာပိ–လည်း၊ ပဌမပ္ပဟာရေနေဝ–ပဌမပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ယဒိမရတိ–အကယ်၍သေအုံ၊ တဒါဧဝ–ထို ပဌမပုတ်ခတ်ရာအခါ၌သာ၊ ကမ္မုနာ–သည်၊ ဗဒ္ဓေါ–ဖွဲ့အပ်၏၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ ဒုတိယပ္ပဟာရေန–ကြောင့်၊ (ယဒိ) မရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါဏာတိပါတော–သည်၊ နတ္ထိ၊ [ဒုတိယပဟာရ၌ မရဏာဓိပ္ပာယ မရှိသောကြောင့်တည်း၊] ဥဘယေဟိ–၂ ပါးစုံသော ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်၊ မတေပိ–သေသော်လည်း၊ ပဌမပ္ပဟာရေနေဝ–ကြောင့်သာလျှင်၊ ကမ္မုနာ ဗဒ္ဓေါ၊ ဥဘယေဟိ–၂ ပါးသော ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ အမတေ–မသေလသော်၊ ပါဏာတိပါတော–သည်၊ နေဝတ္ထိ–မရှိသည်သာ၊ ဗဟူဟိပိ–များစွာသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဧကဿပိ–တစ်ယောက်သောသူအားလည်း၊ ပဟာရေ–ကို၊ ဒိန္နေ–ပေးအပ်သော်၊ ဧသနယော–တည်း၊ (ကသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧသနယော–သည်၊ ဟောတိ–နည်း၊) ဟိ(ယသ္မာ)–ကြောင့်၊

ပဌမပ္ပဟာရေနေဝ။ ။"ပယောဂေါ, တေန စ မရဏ–လုံ့လပြုခြင်း, ထိုလုံ့လကြောင့်ပင် သေခြင်း" ဟူသော အဂ်ါနှင့် ညီသောကြောင့် ပဌမပ္ပဟာရ အတွက်သာ ပါဏာတိပါတက် ထိုက်သည်၊ ဒုတိယပ္ပဟာရကား ပဌမက် အားရှိအောင် အကူအညီသာဖြစ်၍ ဒုတိယပ္ပဟာရကြောင့် ပါဏာတိပါတက် မထိုက်။

တတြောပိ–ထိုသို့, အမျှားဝိုင်းရှိ ပုတ်ခတ်ကြရာ၌လည်း၊ ယသ–အကြင် ရဟန်း၏၊ ပဟာရေန–ကြောင့်၊ မရတိ–၏၊ တသော–ထို သေအောင် ပုတ်ခတ်သော ရဟန်း၏ အပေါ်၌သာလျှင်၊ ကမ္မုနာ ဗဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (ဧသ နယော, ဟောတိ–၏)၊ [အမျှားဝိုင်းရှိ သတ်ရာ၌ (၁) တရားခံ မျိုးတည်း။]

စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤကိုယ်တိုင်သတ်ရာ၌၊ ကမ္မာပတ္တိဗျတ္တိဘာဝတ္ထံ–အာနန္တ ရိယစသော ကံအပြား, ပါရာဇိကစသော အာပတ်အပြား၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဇဋကစတုက္ကံပိ–ဇဋကစတုက္ကကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဟိ –ချဲ့၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဇဋကံ–သိုးကို၊ ကေသို ဌာနေ–၌၊ နိပန္နံ–အိပ်နေသည်ကို၊ ဥပဓာရေတိ–မှတ်ထား၏၊ (ကိံ–အဘယ်သို့ကြ၍ မှတ်ထားသနည်း၊) ရတ္တိ–၌၊ အာဂန္တွာ, ဝဓိသာမိ–သတ်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြ၍၊ (ဥပဓာရေတိ–၏၊) စ–ဆက်၊ ဇဋကသ–၏၊ နိပန္နောကာသေ–အိပ်ရာအရပ်၌၊ တသ–ထို ရဟန်း၏၊ မာတာဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပဏ္ဏာ၊ကာသာဝံ–ဖျော့တော့သောသင်္ကန်းကို၊ [သိုးမွေးအဆင်းနှင့်တူသော သင်္ကန်းကို–ဟူလို၊] ပါရုပိတ္ဝာ–ခြုံ၍၊ နိပန္နော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ရတ္တိဘာဂေ–၌၊ အာဂန္တွာ [မာရေတိ၌စပ်၊] ဇဋကံ, မာရေမိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြ၍၊ မာတရံ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ မာရေတိ–သတ်မိအံ့၊ ဣမံဝတ္ထုံ–ဤအိပ်နေသောဝတ္ထုကို၊ မာရေမိ–အံ့၊ ဣတိ စေတနာယ–ဤသို့သော စေတနာ၏၊ အတ္ထိဘာဝတော–ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယာတကောစ–သတ်တတ်သူသည်လည်း၊ ဟောတိ–၏၊ အာနန္တ ရိယကမ္မဿ–အာနန္တ ရိယကံသို့လည်း၊ ဖုသတိ–ထိရောက်၏၊ ပါရာဇိကဿ–သို့လည်း၊ အာပတ္တိ–၏၊ အညော–သော၊ ကောစိ–သော၊ အာဂန္တုကော–အာဂန္တုကရဟန်းသည်၊ နိပန္နော ဟောတိ၊ ဇဋကံ, မာရေမိ–အံ့၊ ဣတိ–၍၊ တံ–ထိုအာဂန္တုကရဟန်းကို၊ မာရေတိ–အံ့၊ ပေ၊ ယကွာဝါ–ဘီလူးသည်သော်လည်းကောင်း၊ ပေတောဝါ–ပြိတ္တာသည်သော်လည်းကောင်း၊ နိပန္နော, ဟောတိ–အံ့၊ ဇဋကံ, မာရေမိ–အံ့၊ ဣတိ–၍၊

ကမ္မာပတ္တိဗျတ္တိဘာဝတ္ထံ။ ။အာနန္တာရိယစသောကံ အပြား, ပါရာဇိက စသော အာပတ်အပြားကို "ကမ္မာပတ္တိ"ဟု ဆိုသည်၊ ဗျတ္တိဘာဝကား ဝိဘာဝနှင့် အနက်တူတည်း၊ [ကမ္မဿ+အာပတ္တိစ ကမ္မာပတ္တိ၊ တဿ+ဗျတ္တိဘာဝေါ ကမ္မာပတ္တိဗျတ္တိ ဘာဝေါ။]

ဣမံ၊ ပေ၊ အတ္ထိဘာဝတော။ ။"သိုးကိုသတ်အံ့"ဟု ကြံသော စေတနာသည် ပုဗ္ဗစေတနာဖြစ်၏၊ "ဤဝတ္ထုကိုသတ်၏"ဟူသော ဆုံးဖြတ်ကြောင်းစေတနာသည်သာ လိုရင်းဖြစ်သောကြောင့် ဤစေတနာအတွက် မိဘရဟန္တာကိုသတ်မိလျှင် အာနန္တ ရိယကံ ထိုက်၍, အခြားသူကို သတ်မိလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် ပါရာဇိကစသည် ဖြစ်၏။

တေ–ထိ ဘီလူး ပြိတ္တာတို့ကို၊ မာရေတိ–အံ့၊ ဃာတကောဝ–သတ်တတ်သူ သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ အာနန္တ ရိယံစ–သို့လည်း၊ နဖုသတိ၊ ပါရာဇိကံစ–သို့လည်း၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ ပဏ–အနွယကား၊ ထုလ္လစ္စယံ ဟောတိ၊ အညော–သော၊ ကောစိ–သော၊ နိပန္နော–သည်၊ နတ္ထိ–အံ့၊ ဇဋ္ဌကောဝ–သိုးသည်သာ၊ ဟောတိ–ရှိအံ့၊ တံ–ထိုသိုးကို၊ မာရေတိ–အံ့၊ ဃာတကော စ ဟောတိ၊ ပါစိတ္တိယဉ္စ အာပဇ္ဇတိ၊ မာတာပိတု အရဟန္တာနံ–တို့တွင်၊ အညတရံ–တစ်ယောက်ယောက်ကို၊ မာရေမိ–သတ်အံ့၊ ဣတိ–၍၊ တေသံယေဝ–ထိုမိဘ ရဟန္တာတို့တွင်ပင်၊ အညတရံ–ကို၊ မာရေတိ–၏၊ ပေ၊ တေသံ–ထို မိဘ ရဟန္တာတို့တွင်၊ အညတရံ–ကို၊ မာရေဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–၍၊ အညံ–သော၊ အာဂန္တုကံ–ကို၊ မာရေတိ–အံ့၊ ယက္ခံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဇဋ္ဌကံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မာရေတိ–အံ့၊ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယေန ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ [ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ပါရာဇိက, ထုလ္လစ္စည်း, ပါစိတ်များသင့်ကြသည်–ဟူလို၊] ပန–ထိုသို့ပင် အာနန္တ ရိယကံ မထိုက်ပါသော်လည်း၊ ဣဓ–ရဟန္တာကို သတ်မည်ဟုကြံ၍ အာဂန္တုကစသူကို သတ်မိရာ၌၊ စေတနာ–သည်၊ ဒါရဏာ–ကြမ်းတမ်းသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏ ”ဟု ဇဋ္ဌကစတုက္ကမ္မိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၌ ပြန်စပ်။)

ဇဋ္ဌ–ဤ ကိုယ်တိုင်သတ်ရာ၌၊ အညာနိပိ–ဇဋ္ဌစတုက္ကမှ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပလာလပုဏ္ဏာဒိဝတ္ထူနိ–ပလာလပုဏ္ဏ အစရှိသောဝတ္ထုတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ဟိ–ချဲ့၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ လောဟိတက်–သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော၊ [လောဟိတမက္ခိတံ၊] အသိ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သတ္တိ ဝါ–လုံ့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏိဿာမိ–သုတ်အံ့၊ ဣတိ–၍၊ ပလာလ ပုဏ္ဏေ–ကောက်ရိုးပုံ၌၊ ပဝေသေန္တော–သွင်းလသော်၊ [သွေးပြောင်အောင် ကောက်ရိုးပုံထဲ၌ သွင်းလသော်၊] တတ္ထ–ထိုကောက်ရိုးပုံထဲ၌၊ နိပန္နံ–သော၊ မာတရံ–ကို သော်လည်းကောင်း၊ ပ၊ မာရေတိ–သေစေအံ့၊ ဝေါဟာရဝသေန–ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရိုး၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဃာတကောတိ–သတ်သူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ ပန–ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်ပါသော်လည်း၊ ဝဓကစေတနာယ–သတ်ကြောင်း စေတနာ၏၊

စေတနာ ဒါရုဏာဝ။ ။မိဘ ရဟန္တာတို့တွင် တစ်ပါးပါးကိုသတ်အံ့ဟု ကြံသောကြောင့် ကြမ်းတမ်းသော ပုဗ္ဗစေတနာခြုံရုံလျက် ပါရဏား သန္ဓိဌာပကစေတနာ လည်း (မိဘ ရဟန္တာကိုသတ်နေ၏–ဟူသော အမှတ်ဖြင့် သတ်သည့်အတွက်) ကြမ်းတမ်း၏–ဟူလို၊ ဤစကားဖြင့် “သိုးကိုသတ်အံ့”ဟု ကြံပြီးလျှင် အမိစသူကို သတ်မိရာ၌ စေတနာ၏ သိပ်မကြမ်းတမ်းပုံကိုလည်း ပြ၏။

အဘာဝတော–ကြောင့်၊ ကမ္မံ–အာနန္တ ရိယစသော ကံသို့၊ နေဝ ဖုသတိ၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ["လောဟိတက်၊ ပေ၊ ပဋ္ဌိဿာမိ" ဟု ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊] ပဝေသေန္တော–သော်၊ သရီရသမ္ဘဿ–ကိုယ်၏အတွေ့ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ–မှတ်မိ၍၊ [ကောက်ရိုးပုံအတွင်းက ခန္ဓာကိုယ်၏အတွေ့မှန်းသိ၍၊] သတ္တောမညေ–သတ္တဝါထင်၏၊ အဗ္ဘန္တ ရဂတော–ကောက်ရိုးပုံအတွင်း၌ ရောက်နေသူသည်၊ မရတု–သေပစေ၊ ဣတိ–၍၊ ပဝေသေတွာ–ထိုးသွင်း၍၊ မာရေတိ–သတ်အံ့၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ တေသံဝတ္ထူနံ–ထိုအတွင်း၌ ရောက်နေသော ဝတ္ထုတို့အား၊ အနုရူပေန–အားဖြင့်၊ ကမ္မဗန္ဓေါစ–အာနန္တ ရိယ စသောကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာပတ္တိစ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ တတ္ထ–ထိုကောက်ရိုးပုံထဲ၌၊ နိဒဟနတ္ထံ–သိမ်းထား ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပဝေသေန္တသာပိ–သွင်းသောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဝနပ္ပဂုမ္ဗာဒီသု–တောချု အစရှိသည်တို့၌၊ ခိပန္တ သာပိ–ပစ်သွင်းသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဧသနယော။

ယောပိ–အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ စောရံ–ကို၊ မာရေမိ–အံ့၊ ဣတိ–၍၊ စောရဝေသေန–ခိုးသူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ–သော၊ ပိတရံ–ကို၊ မာရေတိ–အံ့၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပရသေနာယ–တစ်ဖက်စစ်တပ်၌၊ အညံ–အဖမှာအခြားသော၊ ယောဓံစ–စစ်သားကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရံစ–ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မံ–စစ်တိုက်မှုကို၊ ကရောန္တေ–တို့ကို၊ ဒိသွာ, ယောဓသ–စစ်သားအပေါ်၌၊ ဥသုံ–မြှားကို၊ ခိပတိ–၏၊ (ကိ–အဘယ်သို့ကြံ၍ ပစ်သနည်း၊) ဧတံ–ဤ စစ်သားကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ–ပဌမ ဖောက်ထွင်းပြီး၍၊ မမ–၏၊ ပိတရံ–ကို၊ ဝိဇ္ဈိသတိ–ဒုတိယ ဖောက်ထွင်းလတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ (ခိပတိ)၊ ယထာခိပ္ပါယံ–အကြင်အကြင် အလိုအတိုင်း၊ ဂတော–မြှားသွားလသော်၊ ပိတုဃာတကော–အဖကိုသတ်သူသည်၊ ဟောတိ၊ ယောဧ–ကို၊ ဝိဒ္ဓေ–ဖောက်ထွင်းအပ်သော်၊ မမ–၏၊ ပိတာ–သည်၊ ပလာယိသတိ–ထွက်ပြေးလတ္တံ့၊ ဣတိ–၍၊ ခိပတိ–အံ့၊ ဥသု–သည်၊ အယထာခိပ္ပါယံ–အကြင်အကြင်အလိုအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ၊ ဂန္တွာ–၍၊ ပိတရံ–ကို၊ မာရေတိ–အံ့၊ ပေ၊ ပန–ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်ပါသော်လည်း၊ အာနန္တ ရိယံ–သည်၊ နတ္ထိ၊ [လုံ့လပြုစဉ်က အဖကို မရည်ရွယ်သောကြောင့် အာနန္တ ရိယကံ မထိုက်၊] ဣတိ–သို့၊ "ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–ကုန်၏" ဟု (ရှေ့က "ဝေဒိတဗ္ဗာနိ" ပြန်စပ်။)

ယထာခိပ္ပါယံ ဂတော။ ။"မူလ ရည်ရွယ်သည့်အတိုင်း စစ်သားကိုဖောက်ပြီးမှ အဖထံရောက်၍ အဖကိုဖောက်ထွင်းလျှင်" ဟူလို၊ မူလရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ အဖဆီကို တည့်တည့်ရောက်သွားလျှင်လည်း (အထိမ်းအမှတ် လွဲရာမရောက်သောကြောင့်) အာနန္တ ရိယ ပါရာဇိကပင်ဟု ဆိုကြ၏။

အဓိဋ္ဌဟိတ္တာတိ–ကား၊ သမိပေ–၌၊ ဋ္ဌတ္တာ–တည်၍၊ အာဏာပေတိတိ–ကား၊ ဥဒ္ဒိသဝါ–ညွှန်ပြ၍သော်လည်းကောင်း၊ အနုဒ္ဒိသဝါ–မညွှန်ပြဘဲသော်လည်းကောင်း၊ အာဏာပေတိ–စေခိုင်းအုံ့၊ တတ္ထ–ထိုသို့စေခိုင်းရာ၌၊ ပရသေနာယ–တစ်ဖက်စစ်တပ်သည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတာယ–ရင်ဆိုင်တည်စေသော်၊ အနုဒ္ဒိသေ၀–မည်သူမည်၀ါဟု မညွှန်ပြမူ၍သာလျှင်၊ ဧ၀ं–သို့၊ ၀ါ–သည်၊ သည်နည်း၊ ဝိဠ–ပစ်ဖောက်လော၊ ဧ၀ं–သို့၊ ၀ါ–နည်း၊ ပဟရ–ပုတ်ခတ်လော၊ ဧ၀ं–သို့၊ ၀ါ–နည်း၊ ဃာတေဟိ–သတ်လော၊ ဣတိ–သို့၊ အာဏတ္တော–စေခိုင်းအပ်သူသည်၊ ယတ္တကေ–အကြင်မျှအတိုင်းအရည်ရှိသူတို့ကို၊ [အာဏတ္တော–မလို၊] ဃာတေတိ–၏၊ ဥဘိန္နံ–အာဏာပက အာဏတ္တ ၂ ဦးလုံးတို့၏၊ တတ္တကာ–ထိုသတ်အပ်သူတို့၏အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော၊ ၀ါ–ထိုသတ်အပ်သူလောက်များ ကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတာ–ပါဏာတိပါတတို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [လူ ၁၀ ယောက် သတ်မိလျှင် ပါဏာတိပါတလည်း ၁၀ ဖြစ်သည်–ဟူလို၊] တတ္ထ–ထို သတ်အပ်သူတို့တွင်၊ အာဏာပကဿ–၏၊ မာတာ ပိတရော–တို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ–နှင့်အုံ့၊ (အကယ်၍ ပါ၀င်ကုန်အုံ့၊ ဧ၀ံသတိ)၊ ပေ၊ ဥဘောပိ–အာဏာပက အာဏတ္တ ၂ ဦးလုံးတို့သည်လည်း၊ အာနန္တရိယံ ဖုသန္တိ၊ အာဏတ္တဿေ၀–စေခိုင်းအပ်သောရဟန်း၏သာလျှင်၊ မာတာပိတရော စေ (ဟောန္တိ၊ ဧ၀ံသတိ)၊ သော၀–ထိုစေခိုင်းအပ်သော ရဟန်းသည်သာ၊ အာနန္တရိယံ, ဖုသတိ။

ပန–ကား၊ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ–(မည်သူမည်၀ါဟု) ညွှန်ပြ၍၊ ဒီဃံ–အရပ်ရှည်သော၊ ဧတံ–အဲဒီအကောင်ကို၊ (ဃာတေဟိ)၊ ရဿံ–အရပ်ပုသော၊ (ဧတံ–ကို၊ ဃာတေဟိ)၊ ရတ္တကဉ္စုကံ–နီသောစစ်ဝတ်တန်ဆာရှိသော၊ (ဧတံ ဃာတေဟိ)၊ [ကဉ္စုကသဒ္ဒါသည် စစ်ဝတ်တန်ဆာကိုလည်းဟော၏၊] နီလကဉ္စုကံ–ညိုသောစစ်ဝတ်တန်ဆာရှိသော၊ (ဧတံ ဃာတေဟိ)၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ–ဆင်၏ကျောက်ကုန်းထက်၌၊ နိသိန္နံ–ထိုင်နေသော၊ (ဧတံ ဃာတေဟိ)၊ မဇ္ဈေ–ဆင်၏ကျောက်ကုန်းအလယ်၌၊ နိသိန္နံ–သော၊ (ဧတံ–ကို၊) ဝိဠ–ထိုးဖောက်လော၊ ပဟရ–ပုတ်ခတ်လော၊ ဃာတေဟိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ အာဏတ္တော–စေခိုင်းအပ်သူသည်၊ [သော–မလို၊]တမေ၀–ထိုညွှန်ပြအပ်သူကိုသာလျှင်၊ သစေ ဃာတေတိ၊(ဧ၀ံသတိ)၊ ဥဘိန္နံပိ–တို့၏လည်း၊ ပါဏာတိပါတော (ဟောတိ)၊ အာနန္တရိယံ၀ဏ္ဏုမှိ–ကို၊

ဧ၀ं ဝိဠစသည်။ ။ဧ၀ं ခန့် ကမ္ဘေတ္တာ ဝိဠ–လေးကို ဤပုံ ဤနည်းဆွဲ၍ (ဆွဲပုံကိုပြသည်) ပစ်ဖောက်လော၊ ဧ၀ं ဒဏ္ဍ အသိ ဂဟေတ္တာ ပဟရ–သန်လျက်ကို မြဲမြဲ ဤပုံ ဤနည်းကိုင်၍ (ကိုင်ပုံကို ပြသည်) ပုတ်ခတ်လော၊ ဧ၀ं ကမ္မကာရဏ် ကတ္တာ မာရေ ဟိ–သည်ပုံ သတ်နည်း ညွှဲ့ဆဲနှိပ်စက်မှုကိုပြ၍ (နှိပ်စက်ပုံကို လုပ်ပြသည်) သတ်လော။

(ဃာတိတော–သတ်အပ်သော်၊) အာနန္တ ယံစ(ဖုသတိ)၊ အည်–ညွှန်ပြအပ်သူမှ တစ်ပါးသူကို၊ သစေ မာရေတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အာဏာပကသ–စေခိုင်းတတ်သော ရဟန်း၏၊ ပါဏာတိ ပါတော နတ္ထိ၊ ဧတေန–ဤအဓိဋ္ဌာယီတွေ့ အာဏာပေတိ အစရှိသောပါဠိဖြင့်၊ အာဏတ္တိကော–စေခိုင်းခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော၊ ပယောဂေါ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဝုတ္တော ဟောတိ၊ တတ္ထ–ထိုအာဏတ္တိကပယောဂ၌၊ [တတ္ထာတိ အာဏတ္တိကပွယောဂေ။] ဝိစက္ခဏော–ဝိနည်းဆုံးဖြတ်မှု၌ အထူးသိမြင်ပညာ ရှင်သည်၊ ဝတ္ထုံ–ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ ကာလဉ္စ–အခါကိုလည်းကောင်း၊ သြကာသံ–အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဝုဓံ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထံ–ဣရိယာပုထ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ဣတိ–သို့)၊ ပဋ္ဌဗ္ဗာနာနိ–ငါးဌာနတို့ကို၊ တုလယိတ္တာ–နှိုင်းချိန်၍၊ အတ္ထံ–အနက်ကို၊ ဓာရေယ္ယ–ဆောင်ရွက်မှတ်သားရာ၏၊ အပရော–ရှေးအဌကထာနည်းမှ တစ်ပါးသော၊ နယော–ဆရာ အဆက်ဆက် ဆောင်ရွက်အပ်သောနည်းကို၊ [ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊] ဝတ္ထု–ဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ပေ၊ ကြိယာဝိသေသော–အမှုအရာအထူးလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမေ ဆ–ဤခြောက်ပါးတို့သည်၊ အာဏတ္တိနိယာမကာ–အာဏတ္တိကပယောဂကို မြဲစေတတ်သော အကြောင်းတို့တည်း။

တတ္ထ–ထို ၆ ပါးတို့တွင်၊ ဝတ္ထုတိ–ကား၊ မာရေတဗ္ဗော–သတ်ထိုက်သော၊ သတ္တော–တည်း၊ ကာလောတိ–ကား၊ ပုဗ္ဗဏှသာယနှာဒိကာလောစ–နံနက်အခါ ညနေချမ်းအခါ အစရှိသောအခါသည်လည်းကောင်း၊ ယောဗ္ဗနထာမ ဝိရိယာဒိကာလောစ–နုပျိုသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာအခါ, အားစွမ်းသတ္တိ လုံ့လ ဝိရိယ ရှိရာအခါ အစရှိသော အခါသည်လည်းကောင်းတည်း၊ သြကာသောတိ–ကား၊ ဂါမောဝါ–ရွာသော်လည်းကောင်း၊ ဝနံဝါ–တောသော်လည်းကောင်း၊ ဂေဟဒ္ဒါရံဝါ–အိမ်၏ တံခါးပေါက်သော်လည်းကောင်း၊ ဂေဟမဇ္ဈံဝါ–အိမ်၏ အလယ်သော် လည်းကောင်း၊ ရထိကာဝါ–ရထားလမ်းသော် လည်းကောင်း၊

အပရောနယော။ ။ပဌမဂါထာ၌ ပြအပ်သောနည်းသည် ရှေးအဌကထာ၌လာသော နည်းတည်း။ ထိုနည်း၌ ကြိယာဝိသေသ မပါ၊ ပါဠိတော်၌ကား "ဧဝံဝိဒ္ဓ, ဧဝံ ပဟရ, ဧဝံ ယာတေဟိ"ဟု သတ်ပုံ အမှုအရာဖြစ်သော ကြိယာဝိသေသ ပါ၏၊ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်နှင့်အညီ ဆရာအဆက်ဆက် ထည့်စွက်အပ်သော ကြိယာဝိသေသကို ထည့်၍ တစ်နည်းပြလိုသောကြောင့် "အပရောနယော" စသည် မိန့်။

ယောဗ္ဗန၊ ပေ၊ ကာလောစ။ ။နုပျိုသူ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ (နုပျိုသော) အသက် ၃၀ တွင် အခါကို ယောဗ္ဗနကာလဟုခေါ်၏၊ အားကောင်းချိန်ဖြစ်သော ၃၀ ကျော် ၄၀ အရွယ်ကို ထာမဝိရိယကာလဟု ခေါ်၏၊ ထို့ကြောင့် "ထာမဝိရိယာဒိ"ဟု ရှိသော မူကွဲပါဠိကကောင်း၏၊ လယ်ပိုင်ရှိသူကို "ထာဝရိယ"ခေါ်ရကား ဤနေရာနှင့် မလျော်၊ ထို့ကြောင့် ထာဝရိယဟု ရှိသောပါဠိသည် မကောင်း။

သိဃ်ာဋ္ဌက်ဝါ–လမ်းဆုံလမ်းခွသော်လည်း၊ ဣတိဧဝမာဒိ–ဤသို့အစရှိသော–အရပ်တည်း၊ အာဝုဓံတိ–ကား၊ အသိဝါ–သန်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ ဥသုဝါ–မြားသော်လည်းကောင်း၊ သတ္တိဝါ–လုံသော်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝမာဒိ–ဤသို့အစရှိသောလက်နက်တည်း၊ ဣရိယာပထောတိ–ကား၊ မာရေတဗ္ဗသ–သတ်ထိုက်သောသတ္တဝါ၏၊ ဂမနံဝါ–သွားခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇာဝါ–ထိုင်ခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝမာဒိ–ဤသို့အစရှိသော ဣရိယာပုထ်တည်း၊ကိရိယာဝိသေသောတိ–ကား၊ ဝိဠေနံဝါ–ပစ်ဖောက်ခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဆေဒနံဝါ–ဖြတ်ခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဘေဒနံဝါ–ဖောက်ခွဲခြင်း သော်လည်းကောင်း၊သခ်ိမုဏ္ဍာကံဝါ–ခရုသင်းကဲ့သို့ ဖွေးဖွေးဖြူအောင် ခေါင်းတုံးမှုကိုပြုခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝမာဒိ–ဤသို့ အစရှိသော အမှုအရာအထူးတည်း။

ဟိ–ချဲ့၊ ဝတ္ထုံ–ကို၊ ဝိသံဝါဒေတွာ–ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ ["တတော အညံ မာရေတိ"ဟူစပ်၊] ယံ–အကြင်သူကို၊ မာရေဟိ–သတ်လော၊ ဣတိ–သို့၊ အာဏတ္တော–စေခိုင်းအပ်သူသည်၊ တတော–ထို ညွှန်ပြအပ်သူမှ၊ အညံ–အခြားသူကို၊ ယဒိ မာရေတိ–အံ့၊ ပုရတော–ရှေ့ဟူ၍၊ ဝါ–က၊ ပဟာရိတွာ–၍၊ မာရေဟိ–လော၊ ဣတိဝါ–ဤသို့သော်လည်း၊ အာဏတ္တော–သည်၊ ပစ္ဆတောဝါ–နောက်ဟူလည်းကောင်း၊ ဝါ–ကသော်လည်းကောင်း၊ ပဿတောဝါ–ဘေးဟူသော်လည်းကောင်း၊ အညသ္မိံ–သော၊ ပဒေသေဝါ–အရပ်ဟူသော်လည်းကောင်း၊ ပဟာရိတွာ–၍၊ ယဒိမာရေတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ) အာဏာပကဿ–၏၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ–ပါဏာတိပါတကံဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ အာဏတ္တဿေဝ ကမ္မဗဒ္ဓေါ (ဟောတိ)၊ အထ–သို့မဟုတ်၊ ဝတ္ထုံ–ကို၊ အဝိသံဝါဒေတွာ–၍၊ ယထာဏတ္တိယာ–အကြင်အကြင် စေခိုင်းခြင်းဖြင့်၊ ဝါ–စေခိုင်းအပ်သည့်အတိုင်း၊ မာရေတိ–သတ်အံ့၊ အာဏာပကဿ–၏၊ အာဏတ္တိက္ခဏေ–စေခိုင်းခြင်း၏ ခဏာ၌လည်းကောင်း၊ အာဏတ္တဿ–၏၊ မာရဏက္ခဏေစ–သေစေခြင်း၏ ခဏာ၌လည်း

ဝိဠေနံ၊ပေ၊သခ်ိမုဏ္ဍာကံ။ ။ဆေဒနန္တိ–ဟတ္ထာဒိ ဆေဒနံ၊ ဘေဒနန္တိ–ကုစ္ဆိအာဒိဖာလဲနံ၊ အထဝါ–ဥသုနာ ဝိဠေနံ၊ အသိနာ ဆေဒနံ၊ မုဂ္ဂရာဒိဟိ သီသာဒိဘေဒနံ သခ်ိမုဏ္ဍာကမ္မ ကာရဏံ–ခရုသင်းကဲ့သို့ ဖွေးဖွေးဖြူအောင် ခေါင်းတုံးမှုဟူသော၊ နိပ်စက်မှု (ကံကြမ္မာ)၊ ထိုနိပ်စက်မှုကိုပြုသူသည် အထက်နှုတ်ခမ်း, နားပန်းစွန်း ၂ ဘက်, လည်မျိုး, ဤ ၃ ဌာနကို ပိုင်းခြားမ၍ အရေကို ဖြတ်သည်၊ ဆံပင်တစ်အုံလုံးကို ထုံး၍ တုတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်လျက် အထက်သို့ဆွဲမြှောက်သည်၊ ထိုအခါ ဆံပင်နှင့်တကွ အရေတွေ ကျွတ်လာပါသည်။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးမှာ ပွတ်ခါစခရုသင်းကဲ့သို့ ဖွေးဖွေးဖြူနေတော့သည်၊ ဤသို့ပြုမှုကို "သခ်ိမုဏ္ဍာကံ" ဟု ခေါ်၏၊ အာဒိဖြင့်ယူဖို့ရာ ဒုကအဂ်ုတ္တိရ(၁) ဝဂ်၌လာသော နိပ်စက်မှုများကို ဋီကာ၌ ပြထား၏။

ကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဥဘယေသမ္ပိ–အာဏာပက, အာဏတ္တ ၂ ဦးလုံးတို့၏ လည်း၊ ကမ္မဗန္ဓေါ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤစေခိုင်းရာ၌၊ ဝတ္ထု ဝိသေသေန–သတ်အပ်သော ဝတ္ထုအထူးအားဖြင့်၊ ကမ္မဝိသေသောစ– အာနန္တ ရိယစသော ကံ့အထူးသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိဝိသေသောစ– ပါရာဇိက စသော အာပတ်အထူးသည်လည်းကောင်း (ဟောတိ၊) [မာတုအာဒိဝတ္ထု ဝိသေသေန၊ အနန္တ ရိယာဒိ ကမ္မဝိသေသော၊ ပါရာဇိကာဒိ အာပတ္တိဝိသေသော] ဣတိဧဝံ–သို့၊ တာဝ–ကာလစသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဝတ္ထုမှိ–၌၊ သကေ်တ ဝိသကေ်တတာ–အမှတ်အသားအတိုင်း၏ အဖြစ်, အမှတ်အသားအတိုင်း မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ပန–ကား၊ ကာလေ–၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော–ကို၊ ဧဝံဝေဒိတဗ္ဗော၊) ယော– အကြင်သူကို၊ အဇ္ဇသ္မေတိ–ယနေ့, နက်ဖြန်ဟူ၍၊ အနိယမေတ္တာ–မသတ်မှတ် မူ၍၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏေ မာရေဟိဟိ–နံနက်၌သတ်လော ဟူ၍၊ အာဏတ္တော–စေခိုင်း အပ်ပြီ၊ (သော–ထိုသူသည်၊) ယဒါကဒါစိ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ရက်၌၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏေ–၌၊ မာရေတိ–အံ့၊ ဝိသကေ်တော–အမှတ်အသား၏ မမှန် သည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ ပန–ဆက်၊ ယော–သည်၊ အဇ္ဇပုဗ္ဗဏ္ဏေ–ယနေ့နံနက် ၌၊ (မာရေဟိ) ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တော–ပြောအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ မဗ္ဗနှေဝါ–၌ သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ မာရေတိ–အံ့၊ (တဿ–ထိုသူ၏၊) ဝိသကေ်တော ဟောတိ၊ ပေ၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏေ–၌၊ မာရေတုံ–ငှာ၊ ဝါယမန္တဿ–စဉ်၊ မဗ္ဗနှေ–သည်၊ ဧကတေပိ–ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝါ–ဖြစ်ရာ၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော ဧတေန နယေန–ဖြင့်၊ သဗ္ဗကာလပဘေဒေသု–အလုံးစုံသော ကာလအထူးအပြားတို့၌၊ သကေ်တ ဝိသကေ်တတာ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏။

သြကာသေပိ–၌လည်း၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ယော–အကြင် ရဟန်းကို၊ ဂါမေ–၌၊ ဌိတံ–တည်သော၊ ဧတံ–အဲဒီသူကို၊ မာရေဟိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ အနိယမေတ္တာ–သြကာသကို မသတ်မှတ်မူ၍၊ အာဏတ္တော–

သကေ်တ ဝိသကေ်တ။ ။သံဃဗ္ဗကိတဓာတ်သည် သဠာနုန အနက်ကို ဟောဏ်၊ သက်ိတတိ ဧတေနာတိ သကေ်တော–စေခိုင်းအပ်သူ၏ သိမှတ်ကြောင်း အမှတ် အသား။ ထိုအမှတ်အသားအတိုင်း မှန်သည်ကို "သကေ်တတာ" ဟုလည်းကောင်း, ထိုအတိုင်း မမှန်သည်ကို "ဝိသကေ်တတာ"ဟုလည်းကောင်းဆိုသည်၊ ဝိသဒ္ဒါသည် အဘာဝအနက်ဟော။

ဧတံ ဂါမေ ဌိတံ မာရေဟိ။ ။"ဧတံ မာရေဟိ" သာလိုရင်းတည်း၊ "ဂါမေ ဌိတံ" ကား ဧတံအရ (ထိုအချိန်မှာ ရွာ၌ တည်ခိုက်ဖြစ်သော) သတ်အပ်သူကိုပြသော ဝိသေသန တည်း၊ သြကာသကို သတ်မှတ်ပြသောစကားမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် "သြကာသေပိ၊ ပေ၊ အနိယမေတ္တာ" ဟု မိန့်သည်။

အပ်ပြီ၊ (သော–ထိုရဟန်းသည်၊) တံ–ထိုသူကို၊ ယတ္ထကတ္ထစိ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောအရပ်၌၊ မာရေတိ–အုံ့၊ ဝိသကေ်တော–ချုတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ ပန–ကား၊ ယော–ကို၊ ဂါမေယေဝ–၌သာလျှင်၊ (မာရေဟိ)၊ ဣတိ နိယမေတွာ, အာဏတ္တော–အပ်ပြီ၊ (သော–ထိုရဟန်းသည်၊) ဝနေ–၌၊ မာရေတိ–အုံ့၊ တထာ–ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝနေ (ယေဝ)–သာလျှင်၊ (မာရေဟိ)၊ ဣတိ အာဏတ္တော၊ (သော) ဂါမေ မာရေတိ၊ အန္တောဂေဟဒွါရေ (ယေဝ)–အိမ်တံခါးအတွင်း၌သာလျှင်၊ (မာရေဟိ)၊ ဣတိ အာဏတ္တော၊ (သော) ဂေဟမဇ္ဈေ, မာရေတိ–အုံ့၊ (တဿ) ဝိသကေ်တော(ဟောတိ)၊ပေ၊ အာဝုဝေပိ–၌လည်း၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ယော–ကို၊ အသိနာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဥသုနာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ (မာရေဟိ) ဣတိ အနိယမေတွာ, အာဝုဝေန–ဖြင့်၊ မာရေဟိ၊ ဣတိ အာဏတ္တော၊ (သော–သည်) ယေနကေနစိ–သော၊ အာဝုဝေန–ဖြင့်၊ မာရေတိ–အုံ့၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ ယော–ကို၊ အသိနာ(မာရေဟိ)၊ ပေ၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဣမိနာ အသိနာ–ဖြင့်၊ (မာရေဟိ) ဣတိဝုတ္တော၊ (သော) အညေန–သော၊ အသိနာ, မာရေတိ–အုံ့၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဧတသေဝအသိသ–ဏ်ပင်၊ ဣမာယဓာရာယ–ဤဘက်အသွားဖြင့်၊ မာရေဟိ၊ ဣတိ ဝုတ္တော၊ (သော) ဣတရာယ–သော၊ ဓာရာယဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တလေနဝါ–သန်လျက်အပြင်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တုဏ္ဍေနဝါ–သန်လျက်ဦးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ထရနာဝါ–သန်လျက်ရိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မာရေတိ–အုံ့၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ပန–ကား၊ ဣရိယာပထေ–၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ယော–သည်၊ ဂစ္ဆန္တံ–သွားနေသူကို၊ ဧတံ–အဲဒီသူကို၊ မာရေဟိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–ပြောဆိုစေခိုင်း၏၊ (တေန–ထိုရဟန်းသည်၊) အာဏတ္တောစ–စေခိုင်းအပ်သူသည်လည်း၊ နံ–ထိုဩနန်ပြအပ်သူကို၊ အဂစ္ဆန္တံ–သွားဆဲမဟုတ်ဘဲ၊ သစေပိ မာရေတိ–အကယ်၍မူလည်း သတ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ ဝိသကေ်တော

ဧတံ ဂစ္ဆန္တံ ၊ပေ၊ ဝိသကေ်တော။ ။ဧတံ ဂစ္ဆန္တံ၌ ဂစ္ဆန္တံသည် သွားခြင်းဣရိယာပုထ်ကို သတ်မှတ်လိုသော ဝိသေသနမဟုတ်၊ "သွားနေတဲ့ အဲဒီလူ"ဟု ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသတ်မှတ်သော ဝိသေသနတည်း၊ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုသတ်လျှင် သွားနေတုန်း မဟုတ်သော်လည်း ဝိသကေ်တမရှိ၊ အမှတ်အသားမလွဲ–ဟူလို။ [ဧတံ ဂစ္ဆန္တံတိ ဂမနေန ပုဂ္ဂလောဝ နိယမိတော၊ နာ ဣရိယာပထော၊ တေနာဟ–နတ္ထိဝိသကေ်တောတိ။]

မှတ်ချက်။ ။ယခုစာအုပ်များ၌ "သစေပိ ဂစ္ဆန္တံ"ဟုရှိ၏၊ ဂစ္ဆန္တံသည် ပါဠိမှန်ဖြစ်လျှင် "သစေပိ" ဟု ဂရဟာပိမလို၊ "နတ္ထိ ဝိသကေ်တော"ဟုလည်း အထူးပြောဖွယ်မရှိ၊ နဂိုရ်စေခိုင်းသည့်အတိုင်း ဂစ္ဆန္တမဟုတ်သောကြောင့်သာ ပိသဒ္ဒါကိုလည်းကောင်း,

နတ္ထိ၊ ပန–ဆက်၊ ဂစ္ဆန္တ မေဝ–သွားနေသူကိုသာလျှင်၊ မာရေဟိတိ, ဝုတ္တော–သော်၊ နိသိန်း–ထိုင်နေသူကို၊ သစေ မာရေတိ–အုံ့၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ နိသိန်းမေဝ–ကိုသာလျှင်၊ မာရေဟိတိ ဝုတ္တော ဂစ္ဆန္တံ (သစေ) မာရေတိ၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကြိယာဝိသေသေပိ–ဌ်လည်း၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ယော–ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ–ထိုးဖောက်၍၊ မာရေဟိတိ, ဝုတ္တော–ပြီ၊ (သော–သည်၊) ဝိဇ္ဈိတွာဝ–သာလျှင်၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ ယော–ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ မာရေဟိတိ, ဝုတ္တော–ပြီ၊ (သော) ဆိန္ဒိတွာ–လက်ခြေ စသည်ကို ဖြတ်တောက်၍၊ မာရေတိ–အုံ့၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ပန–ကား၊ ယော–သည်၊ လိင်္ဂဝသေန–အသွင်သဏ္ဌာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒီဃံ–အရပ်ရှည်သူကို၊ (မာရေဟိ–လော့၊) ရဿံ–အရပ်ပုသူကို၊ (မာရေဟိ ကာဠံ–မည်းနက်သူကို၊ (မာရေဟိ)၊ သြဒါတံ–ဖြူသူကို၊ (မာရေဟိ)၊ ကိသံ–ပိန်သူကို၊ (မာရေဟိ)၊ ထူလံ–ဝသူကို၊ မာရေဟိ၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ အနိယမေတွာ–မသတ်မှတ်မူ၍၊ အာဏာပေတိ–၏၊ (တေန–သည်၊) အာဏတ္တောစ–သည်လည်း၊ ယံ ကိဉ္စိ– အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ☰ တာဒိသံ–ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ဒီဃစသူကို၊ မာရေတိ၊ပေ၊ ပန–ကား၊ သော–ထိုစေခိုင်းသောရဟန်းသည်၊ အတ္တာနံ–ကို၊ သန္ဓာယ–၍၊ အထ အာဏာပေတိ–အုံ့၊ အာဏတ္တောစ–သည်လည်း၊ ဣဒိသော–ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သူသည်၊ အယမေဝ–ဤ စေခိုင်းသူပင်တည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ သိ၍၊ အာဏာပကမေဝ–စေခိုင်းသူကိုသာ၊ မာရေတိ၊ အာဏာပကဿ–စေခိုင်းသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဝဓကဿ–သတ်သော ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

အာဏာပကော–သည်၊ အတ္တာနံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊ ဣတရော–အခြားသော စေခိုင်းအပ်သောရဟန်းသည်၊ အညံ–စေခိုင်းသူမှတစ်ပါးသော၊ တာဒိသံ–ကို၊ မာရေတိ၊ အာဏာပကော–သည်၊ မုစ္စတိ–ပါရာဇိက အာပတ်မှ လွတ်၏၊ ဝဓကဿဝ–၏သာလျှင်၊ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ)၊ ကသ္မာ, သြကာသဿ–အရပ်၏၊ ဝါ–ကို၊ အနိယမိတ္တာ–မသတ်မှတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊

နတ္ထိ ဝိသင်္ကေတောဟုလည်းကောင်း ဆိုရသည်၊ ထို့ကြောင့် "အဂစ္ဆန္တံ"ဟု ပါဠိမှန် ရှိပါစေ၊ ဤစာသွားမျိုးကို သြကာသတုန်းကလည်း "ဇတ် ဂါမေ ဌိတံ၊ပေ၊ ယတ္ထကတ္ထစိ မာရေတိ၊ နတ္ထိ ဝိသင်္ကေတော"ဟု တွေ့ခဲ့ပြီ၊ ထိုဌ "ယတ္ထကတ္ထစိ"နှင့် ဤဌ "အဂစ္ဆန္တံ" သည် သဘောတူ၏၊ "သစေ ဂစ္ဆန္တံ"ပါဌ်လည်း "နတ္ထိ ဝိသင်္ကေတော"ဟု အထူးဆိုထားပုံကို ထောက်လျှင် မကောင်းပင်။

ဒီဃံ မာရေဟိ။ ။အရပ်ရှည်သူတွေ အများရှိသောကြောင့် "ဒီဃံ မာရေဟိ" ဟု ခိုင်းခြင်းကို "အနိယမေတွာ"ဟု ဆိုသည်၊ ထို့ကြောင့် အရပ်ရှည်သူတစ်ယောက်ယောက်ကို သတ်လျှင် ဝိသင်္ကေတ မဖြစ်။

ပန-ကား၊ အတ္တာနံ သန္ဓာယ, အာဏာပေန္တောပိ-စေခိုင်းပါသော်လည်း၊ သြကာသံ, သစေနိယမေတိ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ မှတ်သနည်း၊) အသုကသို့ နာမ ရတ္တိဋ္ဌာနေ-ထိုမည်သော ညဉ့်နေရာအရပ်၌၊ နိသိန္နံ-သော၊ ဇဝရုပ်နာမ-ဤသို့သဘောရှိသည် မည်သူကို၊ မာရေဟိ၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အသုကသို့ နာမ ဒိဝါဋ္ဌာနေ-ထိုမည်သော နေ့နေရာအရပ်၌၊ (နိသိန္နံ ဇဝရုပ် နာမ မာရေဟိ, ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း, ဟု ပေး၊, နောက်၌လည်း နည်းတူ) အသုကသို့ နာမ ထေရာသနေ-ထိုမည်သော ထေရ်၏နေရာအရပ်၌ ၊ပေ၊ အသုကသို့ နာမ နဝါသနေ-ထိုမည်သောသီတင်းငယ်၏ နေရာအရပ်၌၊ ပေ၊ အသုကသို့ နာမ မဇ္ဈိမာသနေ-ထိုမည်သော သီတင်းလတ်၏ နေရာအရပ်၌၊ နိသိန္နံ-သော၊ ဇဝ ရုပ်နာမ-ကို၊ မာရေဟိ-လော၊ ဣတိဝါ-သို့သော်လည်း ကောင်း၊ (နိယမေတိ-အုံ၊) တတ္ထစ-ထိုအရပ်၌လည်း၊ အညော-ညွှန်ပြအပ်သူမှ တစ်ပါး အခြားသူသည်၊ နိသိန္နော-သည်၊ ဟောတိ၊ အာဏတ္တော-သည်၊ တံ-ထိုညွှန်ပြအပ်သူမှတစ်ပါးသော အခြားထိုင်နေသူကို၊ သစေ မာရေတိ၊ (ဇဝံသတိ)၊ ဝဓကော-သည်၊ နေဝ မုစ္စတိ-ပါရာဇိကအာပတ်မှ မလွတ်၊ အာဏာပကော-သည်၊ နု (မုစ္စတိ)၊ ကသ္မာ, သြကာသသ-၏၊ ဝါ-ကို၊ နိယမိတတ္တာ၊ ပန-ကား၊ နိယမိတော ကာသတော-သတ်မှတ်အပ်သော အရပ်မှ၊ အညတြ-အခြားအရပ်၌၊ သစေ မာရေတိ၊ (ဇဝံသတိ) အာဏာပကော မုစ္စတိ၊ ဣတိ အယံ နယော-ဤနည်းကို၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ-၌၊ သုဋ္ဌု-ကောင်းစွာ၊ ဒဠှ-ခိုင်မြဲသည်ကို၊ ကတ္တာ, ဝုတ္တော-ဆိုအပ်ပြီ၊ တသ္မာ, ဇတ္ထ-ဤနည်း၌၊ အနာဒရိယံ-လေးစားခြင်းမရှိသူ၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ-မလေးမစား၊ နကာတဗ္ဗံ-မပြုရာ၊ ဣတိ-ဤကား သတိပေးခြင်းတည်း။...အဓိဋ္ဌာယာတိ မာတိကာ ဝဏေန-အဓိဋ္ဌာယဟူသော မာတိကာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဏတ္တိကပယောဂကထာ, နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ဣဒါနိ-၌၊ ဒုတေနာတိ ဣမသ္မာတိကာပဒဿ-၏၊ နိဒ္ဒေသဒဿနတ္ထံ-အကျယ်ကို ပြတော်မူခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဘိက္ခု ဘိက္ခုအာဏာပေတိတိ အာဒ ယော-နှင့်သော၊ စတ္တာရော-နှင့်သော၊ ယေဝါရာ-အကြင် ဝါရတို့ကို၊ ဝုတ္တာ-နှင့်ပြီ၊ တေသု- ထို ဝါရတို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ သော တံ

အနာဒရိယံ နာ ကာတဗ္ဗံ။ ။ဤကဲ့သို့ အသတ်ခိုင်းရာဌာနဌ ဓိတ်၏ဖြစ်ပုံကိုလိုက်၍ အာပတ္တိကို ဆုံးဖြတ်ရသည်၊ ထိုစိတ်ဖြစ်ပုံမှာ ဘုရားရှင်၏ အရာတော်သာဖြစ်၏၊ ဘုရား ရှင်တို့၏ အလိုကိုလည်း ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သာ သိတော်မူကြ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ မဟာအဋ္ဌကထာ ဆိုတိုင်းသာ လေးလေးစားစား မှတ်ကြပါ-ဟူလို။

မည္မာေနာတိ-ကား၊ အာဏာတြာ-စေခိုင်းအပ်သော၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ (ဝေါရောပေတိဒ္ဓိစပ်၊) ယော-အကြင်သူကို၊ အာဏာပကေန-သည်၊ ဣတ္ထန္နာ မောတိ-ဤအမည်ရှိသူဟူ၍၊ အက္ခာတော-ပြောဆိုအပ်ပြီ၊ တံ-ထို ပြောဆိုအပ်သူဟူ၍၊ [ဣတိ အကြောင်း၊] မည္မာေနာ-မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တမေဝ-ထိုသူ့ကိုပင်၊ ဒီဝိတာ-မှ၊ ဝေါရောပေတိ-အုံ့၊ ဥဘိန္နံပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ တံ မည္မာေနာ အညန္တိ-ကား၊ ယံ-အကြင်သူကို၊ ဒီဝိတာ ဝေါရောပေဟိ,ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-ပြောဆိုညွှန်ပြအပ်ပြီ၊တံ-ထိုညွှန်ပြအပ်သူဟူ၍၊ မည္မာေနာ(ဟုတ္တာ)၊ အညံ-ညွှန်ပြအပ်သူမှ အခြားသော၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့ ရှိအပ်သူကို၊ [ညွှန်ပြအပ်သူနှင့် တူသူကို၊] ဒီဝိတာ, ဝေါရောပေတိ-အုံ့၊ မူလဌသ-အရင်းခံတည်သော စေခိုင်းသောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ အညံ မည္မာေနာ တန္တိ-ကား၊ ယော-အကြင်သူကို၊ အာဏာပကေန-သည်၊ ဝုတ္တော-ပြောဆိုညွှန်ပြအပ်ပြီ၊ တဿ-ထိုညွှန်ပြအပ်သူ၏၊ သမီပေ-၌၊ ဌိတံ-တည်နေသော၊ ဗလဝသဟာယံ-အားရှိသောအဖော်ကို၊ ဒိသွာ, ဣမဿ-ဤအဖော်၏၊ ဗလေန-အားအစွမ်းကြောင့်၊, အယံ-ဤအကောင်သည်၊ ဂဠတိ-ကြိုးဝါးနေ၏၊ (ကြွားနေ၏၊) တာဝ-ရှေးဦးစွာ၊ ဣမံ-ဤအဖော်ကို၊ ဒီဝိတာ, ဝေါရောပေမိ-ခွင်းဦးအုံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ပဟာရန္တော-သော်၊ ဣတရမေဝ-အခြားသူသာလျှင်ဖြစ်သော၊ (အဖော်မှ တစ်ပါးမူလညွှန်ပြအပ်သူသာလျှင်ဖြစ်သော၊) ပရိဝတ္တိတွာ-လည်၍၊ တသ္မိံ ဌာနေ-ထိုအဖော်၏နေရာ၌၊ ဌိတံ-တည်နေသူကို၊ သဟာယောတိ-ဟူ၍၊ ပေ၊ အညံ မည္မာေနာအညန္တိ-ကား၊ ပုရိမနယေနေဝ-ပင်၊ ["ဒီအဖော်ကြောင့် ဒီအကောင်ကြိုးဝါးနေ၏"ဟု ကြံခြင်းဟူသော ရှေးနည်းဖြင့်၊] တာဝ-စွာ၊ အသ-ထိုညွှန်ပြအပ်သူ၏၊ ဣမံသဟာယံ-ကို၊ ဒီဝိတာ, ဝေါပေမိ-အုံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ပေ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)။

ဒုတပရမ္မရာပဒသံ-ဒုတပရမ္မရာပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသဝါရေ-၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဣတ္ထန္နာမသ ပါဝဒါတိအာဒီသု-ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဧကော-သော၊ အာစရိယော-ကိုလည်းကောင်း၊ တယော-နှင်သော၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ ဓမ္မရက္ခိတ သံဃရက္ခိတနာမကာ-နှင်သော၊ အန္တေဝါသိကာ-အနီးနေတပည့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-မှတ်ထိုက်ကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုနိဒ္ဒေသဝါရ၌၊ ဘိက္ခုဘိက္ခုနိယာ အာဏာပေတိတိ-ကား၊ အာစရိယော, ကဠိ-သော၊ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ မာရေတုကာ မော-သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတွာ-ပြောပြ၍၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတံ, အာဏာပေတိ-၏၊ ဣတ္ထန္နာမသ ပါဝဒါတိ-ကား၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ-တ၊ တွံ-သည်၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ ဧတမတ္ထံ-ကို၊ ဓမ္မရက္ခိတသ-အား၊ ပါဝဒ-

ပြောချေလော၊ ဣတ္ထန္နာမော ဣတ္ထန္နာမသေ ပါဝေတူတိ-ကား၊ ဓမ္မရက္ခိတော ပိ-သည်လည်း၊ သံဃရက္ခိတသေ, ပါဝေတု-တစ်ဆင့် ပြောပစေလော၊ ဣတ္ထန္နာမော ဣတ္ထန္နာမံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတူတိ-ကား၊ ဧဝံ ဤအစီအစဉ် ဖြင့်၊ တယာ-သင် ဗုဒ္ဓရက္ခိတသည်၊ ပေ၊ ဝေါရောပေတု-ခွင်းပစေလော၊ (ကသ္မာ-အဘာယ်ကြောင့် သံဃရက္ခိတကို ခိုင်းရမည်နည်း)၊ ဟိ (ယသ္မာ)၊ သော-ထို သံဃရက္ခိတသည်၊ အမှေသု-ငါတို့တွင်၊ ဝိရဇာတိကော-ရဲရင့်သူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်၊ (ဟူတော)၊ ဣမသ္မိं ကမ္မေ-ဤသတ်ဖြတ်မှုဌ၊ ပတိဗလော-စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်တည်း။

အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသာတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဏာပေန္တသေ-သော၊ အာစရိယသေ-၏၊ တာဝ-တပည့်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဒုက္ကဋ်(ဟောတိ)၊ သော ဣတရသေ အာရောစေဟိတိ-ကား၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော-သည်၊ ဓမ္မရက္ခိတသေ-အားလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ (ကိံ-သနည်း)၊ ဣတ္ထန္နာမံ-ကို၊ ဇီဝိတာ, ဝေါရောပေဟိကိရ-ခွင်းလောတဲ့၊ တွံ-သည်၊ အမှေသု-တို့တွင်၊ ဝိရဟိရိသော-ရဲရင့်သောယောကျ်ားသည်၊ (အသိ) ကိရ၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝဒတိ)၊ (ဣတိ-သို့)၊အာရောစေတိ-အံ့၊ဧဝံ-ဤသို့ပြောလသော်၊, တေသံပိ-ထိုတပည့်တို့၏လည်း၊ ဒုက္ကဋ်(ဟောတိ)၊ဝဓကော·ပဋိဂ္ဂဏှာတိတိ-ကား၊သာဓု-ကောင်းပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သံဃရက္ခိတော, သမ္မဒ်ဆိုတိ-လက်ခံအုံ့၊ မူလဋ္ဌသေ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယသသာတိ-ကား၊ သံဃရက္ခိတေန-သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တေ-လက်ခံအပ်ပြီးကာမျှဌ၊ အာစရိယသေ-၏၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ (ကသ္မာ ထုလ္လစ္စယံ ဟောတိ)၊ (ယသ္မာ), မဟာဇနော-များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းကို၊ တေန-ထိုဆရာသည်၊ ပါပေ-၌၊ နိယောဇိတော-တိုက်တွန်းအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (ထုလ္လစ္စယံ ဟောတိ)၊ [ဆရာက အရင်းခံဖြစ်၍ တပည့်တို့၏ ဒုက္ကဋ်ထက်ကြီးသော ထုလ္လစ္စည်း အာပတ်သင့်ရသည်-ဟူလို။] သော တန္တိ-ကား၊ သော သံဃရက္ခိတော တံပုဂ္ဂလံ ဇီဝိတာ စေဝေါရောပေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သဗ္ဗေသံ-နှင့်သော၊ စတုန္နမ္ပိ-နှင့်သော၊ ဧနာနံ-ဆရာတပည့် ရဟန်းတို့၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ စ-ဆက်၊ ကေဝလံ-အခြားရဟန်းများမဖက် သက်သက်၊

တာဝဒုက္ကဋ်။ ။စေခိုင်းသည့်အတိုင်းမဖြစ်ဘဲ တစ်မျိုးတစ်မည်ဖြစ်သွားမှသာဒုက္ကဋ်သင့်သည်၊ စေခိုင်းသည့်အတိုင်းဖြစ်လျှင် ဒုက္ကဋ်မသင့်ဘဲ,ထုလ္လစ္စဉ်း သင့်လိမ့်မည်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းလည်း မသတ်ဖြစ်မှ သင့်သည်၊ သတ်ဖြစ်လျှင်ကား ထုလ္လစ္စဉ်းလည်း မသင့်တော့ဘဲ မူလစေခိုင်းသော ဆရာကြီးမှာ တစ်ခါတည်း ပါရာဇိကကျမည်၊ "ဤ အဓိပ္ပာယ်ကို ဒုတိယပါရာဇိကတုန်းကဖွင့်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဤနေရာ၌ ခွဲခြား၍မပြတော့" ဟု ဋီကာမိန့်သည်။

စတုန်း-ဆရာတပည့်ရဟန်း ၄ ပါးတို့သာ၊ (ပါရာဇိကံ-သည်၊) နေ-မဟုတ်သေး၊ ဒေါနုပါယေန-ဤနည်းဖြင့်၊ ဝိသင်္ခေတံ-ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ အကတ္တာ; ပရမ္မရာယ-အဆင့်ဆင့်အားဖြင့်၊ အာဏာပေန္တ-သော်၊ သမဏသတ်ဝါ- သည်မူလည်း၊ (ဟောတု)၊ သမဏသဟသ်ဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ သဗ္ဗေသံ-တို့၏၊ ပါရာဇိကမေဝ (ဟောတိ)။

ဝိသင်္ကိယဒုတပဒနိဒ္ဒေသေ-ဝိသင်္ကိယဒုတပဒနိဒ္ဒေသဋ္ဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဒေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ သော အည် အာဏာပေတိတိ-ကား၊ အာစရိယေန-သည်၊ အာဏတ္တော-သော၊ သော ဗုဒ္ဓရက္ခိတော, ဓမ္မရက္ခိတံ-ကို၊ အဒိသ္သာဝါ-မတွေ့.၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မတွေ့.ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အဝတ္ထုကာမော-မပြောလိုသည်၊ ဟုတ္တာဝါ-၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သံဃရက္ခိတမေဝ-သို့သာ၊ ပေ၊ ဒေဝ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ (ကိ)၊ ဣတ္ထန္နာမံ ဒီဝိတာ, ဝေါရောပေဟိကိရ-ခွင်းလောတဲ့၊ ဣတိ(အာဟ)၊ (ဣတိ-သို့၊) ဝိသင်္ခေတံ, ကရောန္တော-လျက်၊ အာဏာပေတိ-အုံ့၊ ဟိ-မှန်၊ ဝိသင်္ခေတကရဏောနေဝ-ချွတ်ယွင်းခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဒေသ-ဤတမန်ကို၊ ဝိသင်္ကိယဒုတောတိ-ဝိသင်္ကိယဒုတဟု၍၊ ဝါ-ပြောသည့်အတိုင်း စွမ်းနိုင်ခြင်းမရှိသော တမန်ဟု၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿာတိ-ကား၊ အာဏတ္တိယာ-ကြောင့်၊တာဝ-သံဃရက္ခိတမှရှေးဦးစွာ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ [သင်္ကန်-သင်္ကိယ်-စွမ်းနိုင်ခြင်း၊ နတ္ထိ+သင်္ကိယ် ယဿာတိ ဝိသင်္ကိယော-ခိုင်းသည့်အတိုင်း ပြောဖို့ရန် စွမ်းနိုင်ခြင်းမရှိသော တမန်။]

ပဋိဂ္ဂဏှာတိ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿာတိ-ကား၊ သံဃရက္ခိတေန-သည်၊ သမ္ဘဋ္ဌိတေ-လက်ခံအပ်သော်၊ မူလဋ္ဌဿေဝ-အရင်းခံတည်သော ဆရာရဟန်း၏သာ၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဒေဝသန္တေ-ဤသို့ မဟာအဋ္ဌကထာဆိုတိုင်းဖြစ်လျှင်သော်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ-သတ်ဖို့ရန် စေခိုင်းမှုကို လက်ခံခြင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိယေဝ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်ပင်၊ နု သိယာ-မဖြစ်တော့ရာ၊ စ-စင်စစ်ကား၊ သဗ္ဗရိတ္တာပဋိဂ္ဂဟဏေ မရဏာဘိနန္ဒနေသုပိ-သဗ္ဗရိတ္တာကို လက်ခံခြင်း, သေခြင်းကို နှစ်သက်ခြင်းတို့ဌိတ်သော်မှလည်း၊ အာပတ္တိ-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်တုံးသေး၏၊ မရဏပဋိဂ္ဂဟဏေ- သတ်မှုကို

မူလဋ္ဌဿေဝ ဒုက္ကဋံ။ ။ဤစကားသည် မဟာအဋ္ဌကထာလာသည့်အတိုင်း ဆိုအပ်သောစကားတည်း။ **အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ**၏ အလိုမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် မိမိအလိုကို ပြလို၍ "**ဒေဝ သန္တေ**" စသည်ကို မိန့်သည်၊ "**ဒေ**ဝ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တနယေန အတ္ထေ သတိ" ဟု **ဒေ**ဝ သန္တေအတွက် အနက်ဆို။

လက်ခံခြင်းခဲ့၊ (အာပတ္တိ–သည်၊) ကထံ နသိယာ–အဘယ်မှာမဖြစ်ဘဲ ရှိတုံ အံ့နည်း၊ တသွာ, ပဋ္ဌိဂ္ဂဏ္ဍန္တိ သေဝ–၏သာ၊ ဧတံ ဒုက္ကဋ်–ဤ (ပဋ္ဌိဂ္ဂဏ္ဍာတိ အာပတ္တိဒုက္ကဋ်သာ) ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည် (ဟောတိ)၊ တေနေဝ–ထို့ကြောင့် ပင်၊ ဧတ္ထ–ဤပဋ္ဌိဂ္ဂဏ္ဍာတိ အာပတ္တိဒုက္ကဋ်သဟူသော ပါဋ်ခဲ့၊ မူလဋ္ဌသာတိ– မူလဋ္ဌသဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) နု ဝုတ္တံ၊ [ရှေ့ အဝိသက္ကိယဒူတနိဒ္ဒေသခဲ့ ဤနေရာဝယ် "မူလဋ္ဌသ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယသ"ဟု မူလဋ္ဌသပါသလို ဤနေရာ၌ မပါ–ဟူလို၊] စ–ဆက်၊ ပုရိမနယေပိ–၌လည်း၊ ဧတံ–ဤ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏ္ဍန္တိ သ–လက်ခံသောရဟန်းအတွက်၊ ဝေဒိတဗ္ဗမေဝ– သာ၊ ပန–ထိုသို့ပင် သိထိုက်ပါသော်လည်း၊ သြကာသာဘာဝေန–ဟောတော် မူခွင့်၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နု ဝုတ္တံ–ဟောတော်မမူအပ်၊ တသွာ, ယော ယော– အကြင်အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏ္ဍာတိ–၏၊ တသ္မိတသ္မိ–ထိုထိုရဟန်း၏၊ တပ္ပစ္စယာ–ထိုလက်ခံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိယေဝ–ဒုက္ကဋ် အာပတ်သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိအယံ–ကား၊ ဧတ္ထ–ဤပဋ္ဌိဂ္ဂဏ္ဍာတိ အာပတ္တိဒုက္ကဋ်သဟူသော ပါဋ်ခဲ့၊ အမှာကံ–တို့၏၊ ခန္တိ–နှစ်သက်အပ်သော အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ (ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏော–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ ဟောတိ) ယထာ–သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ အဒိန္နာဒါနေပိ–အဒိန္နာဒါန် သိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊ (ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏော ဒုက္ကဋံ ဟောတိ)၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏။

ပန–ဆက်၊ သော–ထိုသံဃရက္ခိတရဟန်းသည်၊ တံ–ထို ညွှန်ပြအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဓိဝိတာ, သစေ ဝေါရောပေတိ–အကယ်၍ ခွင်းဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ၊) အာဏာပကဿ–သော၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿစ–ဗုဒ္ဓရက္ခိတလည်းကောင်း၊ (ဣတိ ၌စပ်)၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ မူလဋ္ဌသ–သော၊ အာစရိယဿ–၏၊ ဝိသကေ်တတ္တာ– ကြောင့်၊ ပါရာဇိကေန–ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဓမ္မရက္ခိတဿ–၏၊ အဇာနနတာယ–လုံးလုံးမသိလိုက်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သ္မဗ္ဗေန–အလုံးစုံသော

မရဏာ၊ ပေ၊ ဟောတိ။ ။"အဟောဝတ ဣတ္ထန္နာမော ဟတောအဿ=ဤမည်သူဟာ အသတ်ခံရလျှင် ကောင်းလေစွ"ဟု သူတစ်ပါးသေခြင်း၌ နှစ်သက်မှုကို မရဏာဘိနန္ဒန ဟု ခေါ်၏၊ ထိုကဲ့သို့ (သဋ္ဌေရိတွာ ပြုဖို့ရန် လက်ခံမှုနှင့်) မရဏာဘိနန္ဒန အမှုကလေးခဲ့သော်မှ ဒုက္ကဋ်သင့်သေးလျှင် သတ်မည်ဟု ဝန်ခံရာ၌ အဘယ်မှာ ဒုက္ကဋ်မသင့်ဘဲရှိမှာလဲ– ဟူလို။

ပုရိမနယေ၊ ပေ၊ သြကာသာဘာဝေန။ ။သမန္တရာတိတော အဝိသက္ကိယဒူတနိဒ္ဒေသေ၊ (ပုရိမနယေ အဖွင့်၊) တတ္ထ–ထိုရှေ့နည်း၌၊ မူလဋ္ဌသ–၏ (အတွက်)၊ ထုလ္လစ္စယ ဝစနတော–ကြောင့်၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏ္ဍန္တိ သ–၏၊ (အတွက်) ဒုက္ကဋံ ဝတ္တုံ သြကာသော နတ္ထိ၊ ဣတိ သြကာသာဘာဝေန နု ဝုတ္တံ။

အပြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံအကုန်အစင်၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ [ဒုက္ကဋ်တောင် မသင့်–ဟူလို၊] ဗုဒ္ဓရက္ခိတောပန–သည်ကား၊ ဒွိန္နံ–ဆရာနှင့် ဓမ္မရက္ခိတ ၂ ဦးတို့၏၊ သောတ္ထိဘာဝံ–ချမ်းသာကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာ, အတ္တနာ–မိမိသည်၊ ဝါ–မှာ၊ နဌော–ပျက်စီးရရှာလေပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဂတပစ္စာဂတဒူတနိဒ္ဒေသ–ဂတပစ္စာဂတဒူတနိဒ္ဒေသဉ္စ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ သော ဂန္တွာ ပုနပစ္စာဂစ္ဆတိတိ–ကား၊ ဇိဝိတာ, ဝေါရောပေတဗ္ဗသဒ္ဒေါ–ခွင်းထိုက်သော၊ တသ–ထိုသူ၏၊ သမီပံ–သို့၊ ဂန္တွာ, သုသံ ဝိဟိတာရက္ခတ္တာ–ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ–ထိုသူ့ကို၊ ဇိဝိတာဝေါရောပေတုံ, အသက္ကောန္တော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အာဂစ္ဆတိ–ပြန်လာအုံ့၊ [ပစ္စာဂစ္ဆတိဟုရှိလျှင် သာ၍ ကောင်း၏၊] ယဒါ သက္ကောသိ, တဒါတိ–ကား၊ အဇ္ဇေဝ–ယနေ့ဥစ္စာသာလျှင်၊ မာရိတော–သတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ ကိံ–ဖြစ်သလော၊ ဂစ္ဆ–ချေ၊ ယဒါ (ဝေါရောပေတုံ) သက္ကောသိ၊ တဒါ, နံ–ထိုသူ့ကို၊ ဇိဝိတာဝေါပေဟိ–လော၊ ဣတိ–ဤသို့ပြောအုံ့၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿာတိ–ကား၊ ဇဝံ–သို့၊ ပုန, အာဏတ္တိယာပိ–ကြောင့်လည်း၊ ဒုက္ကဋမေဝ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ သော–ထိုညွှန်ပြအပ်သူသည်၊ အဝသံ–မချွတ်၊ ဇိဝိတာ, ဝေါရောပေတဗ္ဗော–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဇဝံသတိ၊) အတ္ထသာဓိက စေတနာ–ပါရာဇိကအကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော စေတနာသည်၊ မဂ္ဂါနန္တ ရဖလ သဒိသာ–အခြားမဲ့၌ ဖိုလ်တည်းဟူသော အကျိုးရှိသော မဂ်နှင့်တူသည်၊ (ဟောတိ)၊ ["မဂ္ဂါနန္တ ရဖလသဒိသာ–မဂ်၏ အခြား၌ဖြစ်သော ဖိုလ်နှင့်တူ၏" ဟုလည်းပေးကြ၏၊ သို့သော် အတ္ထသာဓိကစေတနာက ဖိုလ်နှင့်မတူ မဂ်နှင့် သာတူသောကြောင့် ထိုအနက်ပေးပုံမှာ အဓိပ္ပာယ်မရ၊] တသ္မာ, အယံ–ဤ စေခိုင်းသောရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ဝဓကော–သတ်တတ်သူသည်၊ သဠ္ဠဝသာတိက္ကမေန–အနှစ် ခြောက်ဆယ်လွန်ရာအခါ၌၊ တံ–ထိုညွှန်ပြအပ်သူကို၊ သစေပိ ဝဓတိ–အကယ်၍မူလည်း သတ်စေဦးတော့၊ အာဏာပကောစ–စေခိုင်းသော ရဟန်းသည်လည်း၊ အန္တ ရာဝ–အနှစ်ခြောက်ဆယ်၏အကြား၌သာလျှင်၊ ကာလံ–သေခြင်းကို၊ သစေပိ ကရောတိ–အကယ်၍မူလည်း ပြုစေဦးတော့၊ ဟီနာယ–ယုတ်ညံ့သော လူ့အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ သစေပိ အာဝတ္တတိဝါ–အကယ်၍မူလည်း လည်စေဦးတော့၊ (တစ်နည်း) သစေပိ ဟီနာယဝါ အာဝတ္တတိ–အကယ်၍မူလည်း လူထွက်စေဦးတော့၊ (ဇဝံသတိပိ)၊ အဿမဏောဝ ဟုတ္တာ, ကာလဋ္ဌ–ကိုလည်း၊ ကရိဿတိ၊ ဟီနာယ ဝါ အာဝတ္တိဿတိ။

အာဏာပကော–သည်၊ ဂိဟိကာလေ–လူဖြစ်စဉ်အခါ၌၊ မာတရံဝါ–ကို သော်လည်းကောင်း၊ပေ၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း၊ အာဏာပေတွာ–၍၊ ["ယဒါ သက္ကောသိ၊ တဒါ နံ ဧဝိတာ ဝေါရောပေဟိ"ဟု စေခိုင်း၍–ဟူလို၊] သစေ ပဗ္ဗဇတိ–အကယ်၍ ရှင်ရဟန်းပြုအံ့၊ တသ္မိံ–ထိုစေခိုင်းတတ်သူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတေ–ရှင်ရဟန်းပြုပြီးသော်၊ ဝါ–မှ၊ အာဏတ္တော–သည်၊ တံ–ထိုအမိစသူကို၊ (သစေ) မာရေတိ–အံ့၊ အာဏာပကော–သည်၊ ဂိဟိကာလေ ယေဝ–၌ပင်၊ မာတုယာတကောဝါ–အမိကို သတ်တတ်သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ, အသ–ထို စေခိုင်းတတ်သူ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ–ရှင်အဖြစ်သည်၊ နေဝ (ရုဟတိ)–မတက်ရောက်၊ ဝါ–အထ မမြောက်၊ ဥပသမ္ပဒါ–ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ နု ရုဟတိ၊ မာရေတဗ္ဗပုဂ္ဂလော–သတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဏတ္တိကဿ–၌၊ ပုထုဇ္ဇနော–သည်၊ သစေပိ (ဟောတိ)–တော့၊ ပန–ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ယဒါ, နံ–ထိုသူ့ကို၊ အာဏတ္တော–သည်၊ မာရေတိ–၏၊ တဒါ–၌၊ အရဟာ–သည်၊ (သစေ) ဟောတိ–အံ့၊ အာဏတ္တတော–စေခိုင်းအပ်သူ မှ၊ ပဟာရံ–ကို၊ လဘိတ္တာဝါ–မူလည်း၊ ဒုက္ခမူလိကံ–ဒုက္ခလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ သဒ္ဒံ–သဒ္ဒါကို၊ နိဿာယ–၍၊ ဝိပသ္သနော–ဝိပဿနာ ရှုလသော်၊ အရဟတ္တံ ပတ္တာ, တေနေဝါဘာခေန–ထို အနာကြောင့်သာလျှင်၊ ကာလံ (သစေ) ကရောတိ–အံ့၊ အာဏာပကော, အာဏတ္တိကဿ–ယေဝ–၌သာ၊ [ဧဝဖြင့် ဥပက္ကမကရဏကဿ–ကို ကန့်၊] အရဟန္တ ယာတကော–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဝ–ကော ပန–ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော သတ်မှုတို့၌၊ ဥပက္ကမ ကရဏကဿ–ယေဝ–လုံ့လပြုရာ ခဏ၌သာလျှင်၊ [ဧဝဖြင့် အာဏတ္တိကဿ ကိုကန့်၊] ပါရာဇိကော ဟောတိ။

ဣဒါနိ–၌၊ သဗ္ဗေသုယေဝ–နှင်သော၊ ဒုတဝသေန–တမန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမေသုဝုတ္တာမာတိကာပဒေသု–ဤဟောတော်မူသော် မာတိကာပုဒ်တို့၌၊ တာဝ–ဒုတိယဝါရစသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌေ–သော၊) ပဌမဝါရေ–၌၊ ယသ္မာ, တံ–ထိုစေခိုင်းအပ်သူကို၊ [နသာဝေတိ ၌စပ်၊] သဏိကံ–ဖြည်းဖြည်း၊ ဝါ–တိုးတိုး၊ ဘဏန္တော–ပြောသည်၊ (ဟုတွာ) ဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ တသ–ထိုစေခိုင်းအပ်သူ၏၊ ဗဟိရတာယဝါ–နားထိုင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မာယာတေဟိတိ–မာယာ တေဟိဟူသော၊ ဧတံ ဝစနံ–ကို၊ နု သာဝေတိ–မကြားစေနိုင်၊ ဝါ–ကြား အောင်မပြောနိုင်၊ တသ္မာ, မူလဋ္ဌော–အရင်းခံတည်သော စေခိုင်းသူသည်၊ နု မုတ္တော–ပါရာဇိကမှမလွတ်၊ ဒုတိယဝါရေ–၌၊ သာဝိတတ္တာ–ကြားစေအပ်သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ–ကြားအောင် ပြောနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မူလဌော မုတ္တော၊ ပန–ကား၊ တတိယဝါရေ–ဌ၊ တေန–ထို စေခိုင်းသောရဟန်းသည်၊ သာဝိတတ္တာစ–လည်းကောင်း၊ ဣတရေန–အခြားသော အာဏတ္တရဟန်းသည်၊ သာဓုတိ–ဟူ၍၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ–၍၊ သြရတတ္တာစ–ရောင်ကြဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘောပိမုတ္တာ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။...ဒုတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၇၅။ အရဟော ရဟောသည္မိ နိဒ္ဒေသာဒီသု–အရဟော ရဟောသည္မိ နိဒ္ဒေသ အစရှိသည်တို့ဌ၊ (အတ္ထော ၆ဝ် ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ အရဟောတိ–ကား၊ သမ္မုခေ–မျက်မှောက်ဌ၊ ရဟောတိ–ကား၊ ပရမ္မုခေ–မျက်ကွယ်ဌ၊ တတ္ထ–ထိုအရဟော ရဟောသည္မိ အစရှိသော ရဟန်းတို့တွင်၊ [ရဟန်း ၄ မျိုးတို့တွင်။] ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာနကာလေ–မိမိကိုဆည်းကပ်ရာအခါဌ၊ [ပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်က မထေရ်ကြီးဖြစ်၍ "မိမိကို ဆည်းကပ်ရာအခါဌ" ဟုဆိုသည်။ သယံ သံဃတ္ထေရတ္တာ ဥပဋ္ဌာနကာလေတိ ဝုတ္တံ။] ဝေရိဘိက္ခုမှိ–ရန်သူရဟန်း သည်၊ (နိသိန္နေယေဝဌ လက္ခဏဝန္တ ကတ္တားစပ်၊) ဘိက္ခုဟိ–တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ အာဂန္တွာ, ပုရတော–မိမိရှေ့ဌ၊ နိသိန္နေယေဝ–ထိုင်နေစဉ်ပင်၊ အန္ဓကာရ ဒေါသေန–အမိုက်မှောင်တည်းဟူသော အပြစ်ကြောင့်၊ တဿ–ထိုရန်သူရဟန်း ၏၊ အာဂတဘာဝံ–ရောက်နေသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္တော–သည်၊ (ဟုတ္တာ–၍၊ ဝါ–ကြောင့်)၊ [မှောင်နေသည့်အတွက် ထိုသူရောက်နေမှန်းကို မသိသော ကြောင့်–ဟူလို။] ဣတ္ထန္နာမော–ဤ အမည်ရှိသူသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဟတော–သတ်အပ်သည်၊ ဝါ–အသတ်ခံရသည်၊ အသ–ဖြစ်ပါမူကား၊ အဟောဝတ–သြော် ကောင်းလေစွ၊ စောရာပိ–ခိုးသူတို့သည်လည်း၊ တံ–ထိုရဟန်းကို၊ နဟနန္တိ နာမ–မသတ်ကုန်သည် မည်တုံသေး၏၊ ဝါ–မသတ်ကုန်ပဲ ရှိရတုံသေး၏၊ သပ္ပေါဝါ– မြွေသည်မူလည်း၊ နဒံသတိ(နာမ)–မကိုက်သည် မည်တုံသေး၏၊ ဝါ–မကိုက်ဘဲရှိတုံသေး၏၊ သတ္ထံဝါ–လက်နက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝိသံဝါ–အဆိပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နဟ အာဟရတိ(နာမ)–မဆောင်သည် မည်တုံ သေး၏၊ ဝါ–မဆောင်ဘဲရှိတုံသေး၏၊ ဣတိ–သို့၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ မရဏံ–ကို၊ အဘိနန္ဒန္တော–အလွန်နှစ်သက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဤဒိသာနိ–ဤ သို့ရှုအပ်ကုန်သော၊ ဝစနာနိ–စကားတို့ကို၊ ဥလ္လပတိ–သီလ အသက်, ကိုယ်မှ ထွက်အောင်ပြောဆိုအံ့၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ အရဟော ရဟောသည္မိ ဥလ္လပတိနာမ–အရဟော ရဟောသည္မိ ဥလ္လပတိမည်၏၊ သမ္မုခေဝ– မျက်မှောက် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တဿ–ထိုရဟန်းဌ၊ ပရမ္မုခသည္မိ–မျက်ကွယ်ဟု အမှတ် ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ (ဥလ္လပတိ–အံ့၊) ဣတိ အတ္ထော။

ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ တံ–ထိုရန်သူရဟန်းကို၊ ပုရတော–မိမိရှေ့၌၊ နိသိန္နံ–ထိုင်နေသည်ကို၊ ဒိသွာ–ပြီး၍၊ ပုန, ဥပဋ္ဌာနံ–ခြင်းကို၊ ကတွာ, ဂတေဟိ–ပြန်သွားကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ သဒ္ဓိံ, ဂတေပိ–ပြန်သွားပြီးလည်းဖြစ်သော၊ တသ္မိံ–ထိုရန်သူရဟန်း၌၊ (ဣတိသညီ၌စပ်၊) ဣဓေဝ–ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ သော–ထိုရန်သူရဟန်းသည်၊ နိသိန္နော–ထိုင်နေသေး၏၊ ဣတိသညီ–ဤသို့ အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ, ပုရိမနယေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ ["အဟောဝတ ဣတ္ထန္နာမော ဟတော အဿ"စသောနည်းဖြင့်ပင်–ဟူလို၊] ဥလ္လပတိ–အံ့၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ ရဟော အရဟောသညီ ဥလ္လပတိနာမ–မည်၏၊ ဧတေနေဝုပါယေန–ဤနည်းဖြင့်သာ၊ အရဟော အရဟောသညီစ–အရဟော အရဟောသညီ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ရဟော ရဟောသညီစ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ စ–ဆက်၊ စတုန္နမ္ပိ–လေးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေသံ–ဤရဟန်းတို့၏၊ ဝါစာယ ဝါစာယ–၌၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ (ဣဒံ သန္ဓိဋ္ဌာနံ)–ဤအဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဣဒါနိ–၌၊ မရဏဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏနာယ–မရဏဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏနာ၏၊ ဝိဘာဂ ဒဿနတ္ထံ–ဝေဖန်အပ်သော အပြားကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝုတ္တော သု–ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌာသု–နှင့်သော၊ ကာယေနသံဝဏ္ဏနာဒီမာတိကာ နိဒ္ဒေသေသု–ကာယေနသံဝဏ္ဏနာ အစရှိသော မာတိကာ၏ နိဒ္ဒေသတို့တွင်၊ ["ကာယေနသံဝဏ္ဏေတိ၊ပေ၊ လေခါယ သံဝဏ္ဏေတိ"ဟု ပြခဲ့သော မာတိကာ ၅ မျိုး၏ နိဒ္ဒေသတို့တွင်၊] ကာယေနဝိကာရံ ကရောတိတိ–ကား၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ သော–ထိုသူသည်၊ ဇာနာတိ–သိနိုင်လောက်၏၊ (ကိံ–အဘယ်သို့သိနိုင်လောက်သနည်း၊) သတ္ထံ–ကို၊ အာဟရိတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဝိသံ–ကို၊ ခါဒိတ္တာဝါ–ခဲစား၍သော်လည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇုယာ–ကြိုးဖြင့်၊ ဥဗ္ဗန္ဓိတ္တာဝါ–အထက်၌ ဖွဲ့ချည်၍သော်လည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း) ရဇ္ဇုယာ ဥဗ္ဗန္ဓိတ္တာဝါ–ကြိုးဆွဲချ၍သော်လည်းကောင်း၊ သောဗ္ဘာဒီသု–ထုံးအိုင်အစရှိသည်တို့၌၊ ပပတိတ္တာဝါ– ခုန်ချ၍သော်လည်းကောင်း၊ ယော– အကြင်သူသည်၊

ဝါစာယ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋံ။ ။အခြားသူလာ၍ သတ်စေလိုသောဆန္ဒ မပါဘဲ ထိုရဟန်း၏ သေခြင်းကို နှစ်သက်သော (မရဏာဘိနန္ဒန) စိတ်ဖြင့်သာ ပြောသောကြောင့် "စောရာပိ တံ နု ဟနန္တိ"စကားတစ်ခွန်း, "သပ္ပေ နဒ်သတိ" စကားတစ်ခွန်း, ဤသို့စသော စကားခွန်းတိုင်း၌ ဒုက္ကဋ်တစ်ချက်စီ သင့်သည်–ဟူလို၊ ["ငါ၏ စကားကိုကြားလျှင် တစ်စုံတစ်ယောက်လာ၍သတ်လိမ့်မည်"ဟူသော အထင်ဖြင့် သတ်စေလိုသော ဆန္ဒအတိုင်း ပြောလျှင်ကား စကားအားလုံးမှ ဒုက္ကဋ်တစ်ချက်သာ သင့်သည်။]

မရတိ–၏၊ သော–သည်၊ ဓနံ ဝါ–ကိုမူလည်း၊ လဘတိ ကိရ–ရတတ်သတဲ့၊ ယသံ ဝါ–အကျော်အစောကိုမူလည်း၊ လဘတိ (ကိရ)၊ သဂ္ဂံ ဝါ–နတ်ပြည်သို့မူလည်း၊ ဂစ္ဆတိ (ကိရ)–ရောက်တတ်သတဲ့၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော–ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဧတေန–ဤရဟန်းသည်၊ ဝုတ္တော–ပြီ၊ ဣတိ– သို့၊ (ဧနာတိ)၊ တထာ–ထို သိန်းခ်ီလောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါဒီဟိ–လက်ချောင်းချီးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒဿေတိ–ပြအံ့၊ ဝါစာယ ဘဏတိတိ–ကား၊ တမေဝတ္ထံ–ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုပင်၊ ဝါကျဘေဒံ–စကားလုံး၏ ကွဲပြားခြင်းကို၊ ကတ္တာ, ဘဏတိ–အံ့၊ တတိယဝါရော–တတိယဝါရကို၊ ဥဘယဝသေန–နှစ်ပါးစုံသော ကာယ ဝါစာတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော–ပြီ။

သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ သံဝဏ္ဏနာယ–ချီးမွမ်းခြင်းကြောင့်၊ ပယောဂေ ပယောဂေ–၌၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ တဿ–ထိုညွှန်းပြအပ်သူ၏၊ ဒုက္ခပ္ပတ္တိယံ–ဒုက္ခဖြစ်ရာအခါ၌၊ သံဝဏ္ဏကဿ–ချီးမွမ်းသောရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ယံ–အကြင်သူ့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–ရည်မှန်း၍၊ သံဝဏ္ဏနာ–ချီးမွမ်းခြင်းကို၊ ကတာ–ပြုအပ်ပြီ၊ တသ္မိံ–ထို ရည်မှန်းအပ်သူသည်၊ မတေ–သော်၊ သံဝဏ္ဏနက္ခဏေယေဝ–ချီးမွမ်းရာခဏ၌ပင်၊ သံဝဏ္ဏကဿ–၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ သော–ထိုရည်မှန်းအပ်သူသည်၊ တံ–ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ နဇာနာတိ–မသိ၊ အညော–အခြားသူသည်၊ ဥတ္တာ–၍၊ (မရတိ၌စပ်၊) မေ–သည်၊ သုခုပ္ပတ္တိဥပါယော–သုခဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ လဒ္ဓေါ ဝတ–ရအပ်ပေပြီတကား၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ တာယ သံဝဏ္ဏနာယ–ထိုချီးမွမ်းခြင်းကြောင့်၊ မရတိ–အံ့၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဒ္ဝိန္နံ–နှစ်ယောက်တို့ကို၊ ဝါ–နှစ်ယောက်တို့၏ သေခြင်းကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ [ဒ္ဝိန္နံ ဥဒ္ဒိဿာတိ ဒွေ ဥဒ္ဒိဿ၊ ဒ္ဝိန္နံဝါ မရဏံ ဥဒ္ဒိဿ၊] သံဝဏ္ဏနာယ–ချီးမွမ်းခြင်းကို၊ ကတာယ–ပြုအပ်သော်၊ ဧကော–သည်၊ ဥတ္တာ, မရတိ–အံ့၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဒွေပိ–နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ မရန္တိ–နိ်အံ့၊ ပါရာဇိကဥ–သည်လည်းကောင်း၊ အကုသလရာသိစ–အကုသိုလ်အစုသည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ [သေသူက ၂ ယောက်ဖြစ်သည့်အတွက် အကုသိုလ်များကို "အကုသလရာသိ"ဟု ဆိုသည်၊] သမ္မဟုလေသု–များစွာသောလူတို့၌၊ ဧသ နယော–တည်း၊ အနောဒိဿ–တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မရည်မှန်းမူ၍၊ မရဏံ–ကို၊ သံဝဏ္ဏေန္တော–လျက်၊ အာဟိဏ္ဍတိ–လှည့်လည်အံ့၊ ယော ယော–အကြင်သူသည်၊ တံ သံဝဏ္ဏနံ–ထိုချီးမွမ်းခြင်းကို၊ ဥတ္တာ–၍၊ မရတိ–၏၊ သဗ္ဗော–အလုံးစုံသောသူသည်၊ ဝါ–ကို၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ မာရိတော–သေစေအပ်သည်၊ ဝါ–သတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ–၏။

ဒုတေန သံဝဏ္ဏနာယံ–နာမ်။ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) အသုကံနာမ–ထိုမည်သော၊ ဂေဟံ–သို့၊ ဂန္တွာ–၍၊ ဣတ္ထန္နာမသ–အား၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝါ–ဤပုံဤနည်း၊ [လက်နက်ဖြင့်သတ်ခြင်း, ချောက်ခ်ိုးခုန်ချခြင်းစသည်ဖြင့်၊] မရဏဝဏ္ဏံ–သေခြင်း၏ ကျေးဇူးကို၊ ဝါ–သေခြင်းခ်ီးကျေးဇူးကို၊ သံဝဏ္ဏေဟိ–ချီးမွမ်းချေလော၊ ဣတိဝါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ အသုကံနာမ–သောဂါမံ–သို့၊ ဂန္တွာ–၍၊ ဣတ္ထန္နာမသ–အား၊ ဧဝံ–သို့၊ မရဏဝဏ္ဏံ–ကို၊ သံဝဏ္ဏေဟိ–လော၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ [ဤဝါကျမျိုးခ်ီ ဤသို့ချည်းခွဲပေးမှ အဓိပ္ပာယ်မှန်ရသည်။] သာသနေ–နှုတ်မှာစကားကို၊ အာရောစိတမတ္တေ–ပြောအပ်ကာမျှဖြစ်လသော်၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ယသ–အကြင်သူ၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ပဟိတော–စေလွှတ်အပ်ပြီ၊ တသ–ထိုညွှန်ပြအပ်သူ၏၊ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယာ–ဒုက္ခ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ [ရှေ့ခ်ီ "ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယံ"ဟု ရှိခဲ့သည်။] မူလဋ္ဌသ–အရင်းခ်ီတည်သော စေခိုင်းသောရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ၊ မရဏေန–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ၊ ဣတော–သည်၊ (အာရောစေတိခ်ီစပ်၊) ဒါနိ–ခ်ီ၊ အယံ သဂ္ဂမဂ္ဂေါ–ဤနတ်ပြည်လမ်းကြောင်းကို၊ ဥတော–သိအပ်ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ တသ–ထိုညွှန်ပြအပ်သူအား၊ အနာရောစေတွာ–၍၊ အတ္တနော–၏၊ ဥတိသဝါ–အားသော်လည်းကောင်း၊ သာလောဟိတသဝါ–တူသောသွေးသားရှိသူအားသော်လည်းကောင်း၊ အာရောစေတိ–အံ့၊ တသ္မိံ–ထို ဥတိသည်၊ ဝါ–ထိုသာလောဟိတသည်၊ မတော–သော်၊ ဝိသကေ်တော–ချုတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ မူလဋ္ဌော–သည်၊ မုစ္စတိ–အာပတ်မှလွတ်၏၊ ဣတော–သည်၊ တထေဝ–ထို့အတူသာလျှင်၊ စိန္တေတွာ–၍၊ ["ဥတော ဒါနိ အယံ သဂ္ဂမဂ္ဂေါ"ဟု ကြံ၍–ဟူလို၊] သယံ–ကိုယ်တိုင်၊ သံဝဏ္ဏနာယ–ချီးမွမ်းကြောင်းစကားခ်ီ၊ ဝုတ္တံ–ဆိုအပ်သောအကြောင်းအရာကို၊ ["သတ္ထံ ဝါ အာဟရိတွာ" စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းအရာကို၊] ကတွာ, မရတိ–အံ့၊ ဝိသကေ်တောဝ(ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ အနောဒိသ–တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မညွှန်ပြမူ၍၊ သာသနေ–ကို၊ အာရောစိတေ–ပြောဆိုအပ်သော်၊ ယတ္တကာ–အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသူတို့သည်၊ ဣတသ–၏၊ သံဝဏ္ဏနာယ–ကြောင့်၊ မရန္တိ–၏၊ တတ္တကာ–နှ်သော၊ ပါဏာတိပါတာ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ မာတာ ပိတရော–တို့သည်၊ သစေ မရန္တိ–နှ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အာနန္တရိယမ္ပိ–သည်လည်း၊ ဟောတိ–၏။

၁၇၆။ လေခါယ သံဝဏ္ဏနာယံ–နာမ်။ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) [ရှေ့ခ်ီ ဣတေန သံဝဏ္ဏနာယံ–ဟု ရှိခဲ့သောကြောင့် ဤခ်ီ "လေခါယ"ဟု ရှိသင့်သည်။] လေခံ ဆိန္ဒတိတိ–ကား၊ ပဏ္ဍော၊–ပေရှက်ခ်ီသော်လည်းကောင်း၊ ပေါတ္ထကော၊–

ပေထုပ် (ဘုတ်အုပ်)၌ သော်လည်းကောင်း၊ အက္ခရာနိ–တို့ကို၊ လိခတိ–ရေးအံ့၊ (ကိ)၊ ယော–သည်၊ သတ္ထံ–ကို၊ အာဟရိတ္တာ–သော်လည်းကောင်း၊ ပပါတေ–ချောက်၌၊ ပပတိတ္တာဝါ–ခုန်ချ၍သော်လည်းကောင်း၊ အညေဟိ–နှ်သော၊ အဂ္ဂိပ္ပဝေသနဥဒကပ္ပဝေသနာဒီဟိ–မီးသို့ဝင်ခြင်း, ရေသို့ဝင်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ [မီးပုံတည်း၌ ခုန်ဆင်းခြင်း, ရေသို့ဆင်းခြင်း အစရှိကုန်သော] ဥပါယေဟိဝါ–နည်းလမ်းတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မရတိ–၏၊ သော–သည်၊ ဣဒဋ္ဌိဒဋ္ဌ–ဤမည် ဤမည်သော အကျိုးကိုလည်း၊ လဘတိ–ရတတ်၏၊ ဣတိဝါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ တဿ–ထိုသေသူ၏၊ ဓမ္မော–တရားသည်၊ ဝါ–လမ်းမှန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ (လိခတိ–၏၊) [ဟောတိတိ ဝါတိ–ဟု ဝါတိ၌ တိပါသည်ကား ပိုသည်၊] ဇ္ဇောပိ–ဤလေခါယသံဝဏ္ဏနာ၌လည်း၊ ဒုက္ခဋ္ဌဝုလ္လစ္ဆယာ–တို့ကို၊ ဝုတ္တန ယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–ကုန်၏၊ [သဗ္ဗတ္ထသံဝဏ္ဏာယ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ခဋ္ဌ၊ တဿ ဒုက္ခပ္ပတ္တိယံ သံဝဏ္ဏကဿ ဝုလ္လစ္ဆယံ–စသည်အတိုင်းသိပါ–ဟူလို။]

ပန–ဆက်၊ ဥဒ္ဒိဿ–တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ရည်ညွှန်း၍၊ လိခိတေ–ရေးသားအပ်သော စာရွက်၌ (ပေစာ၌၊) ယံ–အကြင်သူကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ လိခိတံ–ပြီ၊ တဿေဝ–ထိုရည်မှန်းအပ်သူ၏သာ၊ မရဏေန–သေခြင်းကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဗဟူ–များစွာသော လူတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ, လိခိတေ–ရေးသားအပ်သော်၊ ယတ္တကာ–အကြင်မျှအတိုင်းအရှည် ရှိသူတို့သည်၊ မရန္တိ–ကုန်၏၊ တတ္တကာ ပါဏာတိပါတာ (ဟောန္တိ)၊ မာတာပိတူနံ–တို့၏၊ မရဏေန–ကြောင့်၊ အာနန္တရိယံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ အနောဒိဿ–တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မရည်မှန်းမူ၍၊ လိခိတေပိ–၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော–တည်း၊ ဗဟူ–များစွာကုန်သော သတ္တာတို့သည်၊ မရန္တိ–နှ်၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဝိပ္ပဋိသာရေ–နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နေ–သော်၊ တံ ပေါတ္ထကံ–ထို ဘုတ်အုပ်ကို၊ ဗျာပေတ္တာဝါ–မီးရှို့၍သော်လည်းကောင်း၊ ယထာ–အကြင်အခြင်း အရာအားဖြင့်ပြုလသော်၊ အက္ခရာနိ–တို့သည်၊ နှ ပညာယန္တိ–မထင်ရှားကုန်၊ တထာ–ထိုမထင်ရှားနိုင်လောက်အောင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတ္တာဝါ–ပြုပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ မုစ္စတိ–နောက်ထပ်အပြစ်မှလွတ်၏၊ သော–ထို ဘုတ်အုပ်သည်၊ ပရဿ–၏၊ ပေါတ္ထကော–သည်၊ သစေဟောတိ–အံ့၊ (ဧဝံ သတိ) ဥဒ္ဒိဿလိခိတောဝါ–မူလည်း၊ ဟောတု–စေ၊ အနုဒ္ဒိဿ လိခိတောဝါ (ဟောတု)၊ ဂဟိတဋ္ဌာနေ–ယူအပ်ရာ အရပ်၌၊ ထပေတ္တာ–ပြန်ထား၍၊ ဝါ–ပြန် ထားလသော်၊ မုစ္စတိ–အာပတ်မှလွတ်၏၊ [ဩဒိဿ လိခိတဖြစ်စေ,

အနောဒိဿ လိခိတဖြစ်စေ နဂိုယူအပ်ရာအရပ်၌ ပြန်ထားလျှင် အပြစ်မှ လွတ်သည်၊ ယခု စာအုပ်များ၌ "ဩဒိဿ လိခိတောဝါ ဟောတိ" ဟု ရှိ၏၊ "ဟောတု" ဟု ရှိမှ ကောင်းသည်၊] (သော–ထိုဘုတ်အုပ်သည်)၊ မူလေန–အဖိုးဖြင့်၊ ကိတော–ဝယ်အပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ–အံ့၊ (ဧဝံ သတိ) ပေါတ္ထကသာမိကာနံ–ဘုတ်အုပ်ရှင်တို့အား၊ ပေါတ္ထကံ–ကို၊ (ဒတ္တာ–ပေးပြီး၍လည်းကောင်း၊) ယေသံ–အကြင် ဥတိပွဝါရိတတို့၏၊ ဟတ္ထတော–လက်မှ၊ မူလံ–အဖိုးကို၊ ဂဟိတံ–ယူအပ်ပြီ၊ တေသံ–ထို ဥတိပွဝါရိတတို့အား၊ မူလံ–ကို၊ ဒတ္တာ–၍လည်းကောင်း၊ ဝါ–မှလည်းကောင်း၊ မုစ္စတိ–အပြစ်မှလွတ်၏၊ [သူ၏ ပယောဂဖြင့် တောင်းအပ်သော အဖိုးကို နဂို.ဥစ္စာရှင်ထံ ပြန်ရောက်အောင် "ယေသံ ဟတ္ထတော" စသော စကားကိုဆိုသည်၊ အုမှန်အားဖြင့်ကား ပေစာရှင်တို့အား ပေစာကို ပြန်ပေးပြီး ဖြစ်လျှင်ပင် အပြစ်မှ လွတ်နိုင်သည်။]

သမ္မဟုလာ–များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ မရဏဝဏ္ဏံ–ကို၊ လိခိဿာမ–နှံ့၊ ဣတိ–ဤသို့တိုင်ပင်၍၊ ဧကစ္ဆောသယာ–တူသောအလိုဆန္ဒ ရှိကြကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ ဧကော–တစ်ပါးသည်၊ ဝါ–က၊ ရက္ခံ–ပေဝင်သို့၊ အာရောဟိတ္တာ–တက်ပြီး၍၊ ပဏ္ဏံ–ပေရွက်ကို၊ သစေ ဆိန္နတိ–အကယ်၍ ဖြတ်အံ့၊ ဧကော–သည်၊ ဝါ–က၊ သစေ အာဟရတိ–အကယ်၍ ဆောင်ယူခဲ့အံ့၊ ဧကော, ပေါတ္ထကံ–ပေထုပ်ကို၊ ဝါ–ပေထုပ်ဖြစ်အောင်၊ သစေကရောတိ၊ ဧကော သစေ လိခတိ၊ ဧကော, [ကဏ္ဌကလေခေါ–ဆူးဖြင့် ရေးရခြင်းရှိသော ပေစာသည်၊ ဝါ–ကညစ်ရေးပေစာသည်၊ သစေ ဟောတိ–အံ့၊ ဧဝံ သတိ၊] မသိ–မင်ကို၊ မက္ခေတိ–သုတ်လိမ်းအံ့၊ မသိ–ကို၊ မက္ခေတ္တာ–ပြီး၍၊ တံ ပေါတ္ထကံ–ကို၊ သဇ္ဇေတ္တာ–ပြင်ဆင်ပြီး၍၊ (အချောကိုင်ပြီး၍၊) သဗ္ဗေ၀–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်ပင်၊ [အဖော်ရဟန်းအားလုံးပင်၊] သဘာယဝါ–အစည်းအဝေး သဘင်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ရုံး၌သော်လည်းကောင်း၊ အာပဏေ၀ါ–ဈေး၌သော်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ–အကြင်အရပ်၌၊ လေခါဒဿနကောတူ ဟလကာ–စာကိုကြည့်ရှုခြင်းငှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်ကြကုန်သော၊ ဗဟူ–များစွာ သော လူတို့သည်၊ သန္နိပတန္တိ–စုဝေးတတ်ကုန်၏၊ [ယခုခေတ်၌ ရွှေပေလွှာ ကျလျှင် ဝိုင်းကြည့်ကြသူများကဲ့သို့တည်း။] တတ္ထ၀ါ–ထိုအရပ်၌သော်လည်း ကောင်း၊ ထပေန္တိ–ထားကြကုန်အံ့၊ တံ–ထိုစာကို၊ ဝါစေတ္တာ–ဖတ်၍၊ ဧကော–တစ်ယောက်သည်၊ သစေပိ မရတိ–အကယ်၍မူလည်းသေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ သဗ္ဗေသံ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ)၊ [သစေပိ၌ ပိသဒ္ဒါသည် ဂရဟာဇောတကတည်း၊ တစ်ယောက်သေတောင်မှ ရဟန်းအားလုံး ပါရာဇိကကျသည်–ဟူလို၊] ဗဟုကာ–များစွာသောသူတို့သည်၊ သစေ မရန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝုတ္တသဒိသောဝ–

ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းနှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ["ယတ္တကာ မရန္တိ" စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊] နယော-သည်၊ (ဟောတိ)။

ပန-ဆက်၊ ဝိပွဋ္ဌိသာရေ-သည်၊ ဥပွန္နေ-သော်၊ တံပေါတ္ထကံ-ကို၊ မဗ္ဗ သာယံ-သေတ္တာဌ်၊ သစေပိ ဂေါပေန္တိ-အကယ်၍မူလည်း လုံခြုံစေကုန်ဦးတော့၊ အညောစ-အခြားသူသည်လည်း၊ တံ-ထိုပေစာကို၊ ဒိသွာ နိဟရိတ္တာ ပုန, ဗဟူနံ-တို့အား၊ (သစေပိ) ဒသေတိ-အကယ်၍မူလည်း ပြအုံ့၊ (ဧဝံသတိပိ-ဤသို့ဖြစ်ပါသော်လည်း၊) နေဝ မုစ္စတိ-နှ၊ မဗ္ဗသာ-သည်၊ တိဋ္ဌတု-တည်ပါ စေဦးတော့၊ ဝါ-ထားလိုက်ပါဦးတော့၊ တံပေါတ္ထကံ-ကို၊ နဒိယံဝါ-ဌ်သော် လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒေဝါ-ဌ်သော်လည်းကောင်း၊ သစေပိ ခိပန္တိ-အကယ်၍ မူလည်း ပစ်ချကုန်ဦးတော့၊ (သစေပိ) ဓောဝန္တိဝါ-အကယ်၍မူလည်း ဆေး ကြောကုန်ဦးတော့၊ [သုတ်လိမ်းထားသော မင်များ ပြောင်းသွားအောင် ဆေး ကြောကုန်ဦးတော့-ဟူလို၊] ခဏ္ဍာခဏ္ဍံဝါ-အပိုင်းငယ် အပိုင်းကြီးကိုမူလည်း၊ (သစေပိ) ဆိန္ဒန္တိ-ဦးတော့၊ အဂ္ဂိမိုဝါ-ဌ်မူလည်း၊ (သစေပိ) ဈာပေန္တိ-အကယ်၍မူလည်း လောင်စေကုန်ဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ ယာဝ-လောက်၊ သယံဋ္ဌိတေပိ-ဆက်စပ်အပ် ပြန်သော်လည်း၊ ဒုဒ္ဓေါတေဝါ-မကောင်းသဖြင့် ဆေးကြောအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဒုဗ္ဗာပိတေဝါ-မကောင်းသဖြင့် မီးရှို့ အပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ပတ္တော-ပေရွက်ဌ်၊ အက္ခရာနိ, ပညာယန္တိ-နှ သေး၏၊ တာဝ-ထိုအက္ခရာထင်ရှားကုန်သေးသမျှ၊ နမုစ္စတိ ၊ ပန-အနွယကား၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုအပ်သော်၊ အက္ခရာနိ နပညာယန္တိ၊ တထေဝ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ကတော-သော်၊ ဝါ-မှ၊ မုစ္ဆတိ-အာပတ်မှ လွတ်ကုန်၏၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

ဣဒါနိ-လေခါယသံဝဏ္ဏနာ၏ အကျယ်ကို ဖွင့်ပြပြီးရာ ယခု အခါဌ်၊ ထာဝရုပယောဂဿ-ဂ၏၊ ဝိဘာဂဒဿနတ္ထံ-ငှာ၊ ဝုတ္တောသု-နှ်သော၊ ဩပါ တာဒိမာတိကာနိဒ္ဒေသေသု-ဩပါတာအစရှိသော မာတိကာ၏ နိဒ္ဒေသတို့တွင်၊ မနုဿံ ဥဒ္ဒိဿ ဩပါတံ ခဏတီတि-ကား၊ ဣတ္ထန္နာမော-သည်၊ ပပတိတွာ-လိမ့်ကျ၍၊ မရိဿတိ-တော့၊ ဣတိ-သို့၊ ကိဉ္စိ(ကဉ္စိ)-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ မနုဿံ-ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ-ရည်မှန်း၍၊ ခဏတိ-ဌ်စပ်)၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်ဌ်၊ သော-ထိုသူသည်၊ ဧကကော-တစ်ယောက်တည်းသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဝိစရတိ-လှည့်လည်တတ်၏၊ တတ္ထ-ဌ်၊ [အများကျမည်စိုး၍ တစ်ယောက်တည်းလှည့်လည် ရာအရပ်ဌ်တူးသည်၊]အာဝါဋံ-တွင်းကို၊ခဏတိ-ထူးအုံ့၊ [ဩပါတံကို အာဝါဋံ

ဟုဖွင့်သည်၊ အဝပတတိ ဇတ္ထာတိ [သေပါတော–ဟုပြု၊] ခဏန္တသ–တူးသော ရဟန်း၏၊ တာဝ–ထုလ္လစ္စဉ်း ပါရာဇိကတို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဇာတပထဝီ–ဇာတ ပထဝီကို၊ သစေပိ ခဏတိ–အကယ်၍မူလည်း တူးစေဦးတော့၊ (ဇဝံသတိပိ)၊ ပါဏာတိပါတသ–၏၊ ပယောဂတ္တာ–ကြောင့်၊ ပယောဂေ ပယောဂေ–တိုင်း၌၊ ဒုက္ကဋ်(ဟောတိ)၊ [ပိ–ကား၊ သမ္ဘာဝနာ၊ ဇာတပထဝီကို တူးတာတောင်မှ ပါစိတ် မသင့်, ပါဏာတိပါတ၏ ရှေ့သွားပယောဂ ဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ကဋ် သာသင့်သည်–ဟူလို၊] ယံ–အကြင်သူ့ကို၊ ဥဒ္ဒိသ–ရည်မှန်း၍ ခဏတိ–၏၊ တသ–ထိုရည်မှန်းအပ်သူ၏၊ ပေ၊ အညသ္မိံ–ရည်မှန်းအပ်သူမှတစ်ပါး အခြား သူသည်၊ ပပတိတ္တာ–လိမ့်ကျ၍၊ မတေ–သော်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အနော ဒိသ–၍၊ ယောကောစိ–သည်၊ မရိသတိ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ခဏိတော–တူးအပ်သည်၊ သစေဟောတိ၊ပေ၊ အာနန္တရိယဝတ္ထူသုစ–အာနန္တရိယက်၏ တည်ရာ ဝတ္ထုတို့၌လည်း၊ အာနန္တရိယံ (ဟောတိ–၏) ထုလ္လစ္စယ ပါစိတ္တယ ဝတ္ထူသု–ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်၏ တည်ရာဝတ္ထု, ပါစိတ်အာပတ်၏ တည်ရာ ဝတ္ထုတို့၌၊ ထုလ္လစ္စယပါစိတ္တိယာနိ (ဟောန္တိ)။

တတ္ထ–ထိုသို့ တွင်းတူးရာ၌၊ စေတနာ–စေတနာတို့သည်၊ ဗဟူ–နှ၏၊ ကတမာယ–အဘယ်စေတနာကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ–ဤကားအမေးတည်း၊ တာဝ–မဟာပစ္စရီ အဋ္ဌကထာ, သခေါ်ပအဋ္ဌကထာတို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာယံ–သော၊) မဟာအဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ဝုတ္တံ–ပြီ (ကိုး)၊ အာဝါဋံ–ကို၊ ဂမ္ဘီရတောစ–အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာယာမဝိတ္ထာရ တောစ–အလျားအနံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခဏိတ္တာ–ပြီး၍၊ ပမာဏော–မိမိအလို ရှိအပ်သော ပမာဏ၌၊ ထပေတ္တာ–တန့်ရပ်ထားပြီး၍၊ တစ္ဆေတ္တာ–ရွေ၍၊ [ဥန္နတပဒေသံတစ္ဆေတ္တာ–မောက်သောအရပ်ကိုဖြေ၍၊] ပုဏ္ဏေတ္တာ–သုတ်၍၊ [လက်စသည် ဖြင့် ချောမွေ့အောင်သုတ်၍၊] ပံသုပဋိ–နောက်ဆုံးမြေမှုန့်တောင်းကို၊ ဥဒ္ဓရန္တသ–ထုတ်ဆောင်သောရဟန်း၏၊ သန္နိဋ္ဌာပိကာ–အပြီးအဆုံးသို့ရောက်စေ တတ်သော၊ ဝါ–နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ အတ္ထသာဓိကစေတနာ–အကျိုးကို ပြီးစေ တတ်သော စေတနာသည်၊ မဂ္ဂါနန္တရဖလသဒိသာ–အခြားမဲ့၌ အကျိုးရှိသော မဂ်နှင့် တူ၏၊ [အခြားမဲ့၌ အကျိုးရှိသော မဂ်စေတနာကဲ့သို့ ထိုသန္နိဋ္ဌာပိက စေတနာသည်လည်း မိမိ၏ အခြားမဲ့၌ ပါရာဇိကတည်းဟူသော အကျိုးကို ပြီးစေသည်–ဟူလို၊] ဝဿသတသ–၏၊ အစ္ဆယေန–လွန်ရာအခါ၌၊ ပတိတ္တာ–၍၊ အဝသံ–မချွတ်၊ မရဏကသတ္တော–သေလတ္တံ့သောသတ္တဝါသည်၊ သစေပိ ဟောတိ–အကယ်၍မူလည်း ရှိအုံ၊ (ဇဝံသတိ) သန္နိဋ္ဌာပိကစေတနာယမေဝ–

အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်စေတတ်သော စေတနာကြောင့်ပင်၊ ဝါ–နောက်ဆုံး စေတနာကြောင့်ပင်၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝုတ္တံ–ပြီ။)

ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–မဟာပစ္စရီအဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း၊ သခေါ်ပဋ္ဌကထာယဉ္စ–၌လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိं အာဝါဋေ၊ ပေ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဧကသ္မိမ္ပိ–တစ်ချက်လည်းဖြစ်သော၊ ကုဒါလပွဟာရေ–ပေါက်တူးဖြင့် ပေါက်ခြင်းကို၊ ဒိန္နေ–ပေးအပ်ပြီးသော်၊ ကောစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ တတ္ထ–ထိုတွင်းငယ်၌၊ ပက္ခလိတောဝ–ချော်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပတိတ္တာ–လဲ၍၊ သစေ မရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရာဇိကမေव၊ ပန–ထိုသို့ပင် ပါရာဇိကဖြစ်ပါ သောလည်း၊ သုတ္တန္တိကတ္ထေရာ–သုတ္တန်ဆောင် ထေရတို့သည်၊ သန္ဓဋ္ဌာပက စေတန်–ကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ–နှိုး၏၊ ဣတိ,ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ဝိနည်း၌ နားမလည်သောထေရ်များ–ဟူလို၊ တစ်နည်း–မဟာအဋ္ဌကထာဆရာကိုပင် ပြက်ရယ်ပြုသောအားဖြင့် "သုတ္တန္တိကတ္ထေရာ"ဟု ဆိုသည်၊] ဧကော–တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ဩပါတံ ခနိတ္တာ, အသုကံနာမ–ထိုမည်သူကို၊ အာနေတ္တာ–ခေါ်ဆောင်၍၊ ဣဓ–ဤတွင်း၌၊ ပါတေတ္တာ–ကျစေ၍၊ ဝါ–ချ၍၊ မာရေဟိ–သေစေလော့၊ ဝါ–သတ်လော၊ ဣတိ, အည်–အခြားရဟန်းကို၊ အာဏာပေတိ၊ သော–ထိုစေခိုင်းအပ်သောရဟန်းသည်၊ တံ–ထိုညွှန်ပြအပ်သူကို၊ ပါတေတ္တာ မာရေတိ၊ ဥဘိန္နံ–အာဏာပက အာဏတ္တ ရဟန်း ၂ ပါးတို့၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ အည်–ညွှန်ပြအပ်သူမှတစ်ပါး အခြားသူကို၊ ပေ၊ အညော–အခြားသူသည်၊ အတ္တနော, ဓမ္မတာယ–သဘောအားဖြင့်၊ ပတိတ္တာမရတိ၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော သေခြင်းတို့၌၊ ဝိသင်္ခေါ်တော–သည်၊ ဟောတိ၊ မူလဋ္ဌော–အရင်း၌တည်သော အာဏာပက ရဟန်းသည်၊ မုစ္စတိ၊ အသုကော–ထိုမည်သောရဟန်းသည်၊ အသုကံ–ထိုမည်သူကို၊ အာနေတ္တာ, ဣဓ–ဤတွင်း၌၊ မာရေဿတိ, ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ခတေပိ–တူးအပ်သောတွင်း၌လည်း၊ ဧသေव နယော၊ ယေ–အကြင်သူတို့သည်၊ မရိတုကာမာ–သေခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏၊ တေ–ထိုသူတို့သည်၊ ဣဓ–ဤတွင်း၌၊ မရိဿန္တိ–နှိုးလတ္တံ့၊ ဣတိ ခနတိ၊ ဧကဿ–တစ်ယောက်၏၊ မရဏော–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဗဟူနံ–များစွာသော သတ္တဝါတို့၏၊ မရဏော–ကြောင့်၊ ပေ၊ ထုလ္လစ္စယပါစိတ္တိယာနိ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)။

ယေကေစိ–အမှတ်မရှိ, အလုံးစုံသော အကြင်သူတို့သည်၊ မာရေတုကာမာ–သေစေခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏၊ ဝါ–သတ်လိုကုန်၏၊ တေ–တို့သည်၊ ဣဓ–ဤတွင်း၌၊ ပါတေတ္တာ–ကျစေ၍၊ (ချ၍၊) မာရေဿန္တိ–သေစေကုန်လတ္တံ့၊ ဝါ–သတ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ခဏတိ–အုံ၊ တတ္ထ–ထိုတွင်း၌၊

ပါတေတွာ-၍၊ မာရေန္တိ-နံ့အုံ့၊ ဧကသ္မိံ-တစ်ယောက်သည်၊ မတေ-သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဗဟူသု-များစွာသော သတ္တာတို့သည်၊ (မတေသု-သော်)၊ အကုသလရာသိ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ အာနန္တ ရိယာဒိဝတ္ထုသု-တို့သည်၊ (မတေသု-သော်)၊ အာနန္တ ရိယာဒိနိ-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဣဒေဝ-ဤယေကေစိ မာရေတု ကာမာအစရှိသော နည်းဌိသာ၊ အရဟန္တာပိ-တို့သည်လည်း၊ သင်္ဂီဟံ-သွင်းယူအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-နံ၏။

ပုရိမနယေ ပန-ဌိကား၊ [ယေ မရိတုကာမာ အစရှိသော ရှေ့နည်းဌ၊] တေသံ-ထိုရဟန္တာတို့၏၊ မရိတုကာမတာယ-ကြောင့်၊ပတန်-ခုန်ချခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တေ-ထိုရဟန္တာတို့ကို၊ နံ သင်္ဂယှန္တိ-မယွင်းယူအပ်ကုန်၊ ဒ္ဝီသုပိ-နံ့သော၊ နယေသု-တို့ဌ၊ [ယေ မရိတုကာမာ စသည်နှင့် ယေကေစိ မာရေတုကာမာ စသောနည်းတို့ဌ၊] အတ္တနော-၏၊ ဓမ္မတာယ-သဘောကြောင့်၊ ပတိတွာ-၍၊ မတေ-သော်၊ ဝိသကေ်တော (ဟောတိ)၊ ယေကေစိ-တို့သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ဝေရိကေ-ရန်သူတို့ကို၊ ဇတ္ထု-ဤတွင်းဌ၊ ပါတေတွာ-၍၊ မာရေဿန္တိ-နံ့လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ခဏတိ-အုံ့၊ တတ္ထစ-တွင်းဌလည်း၊ ဝေရိကာ-တို့သည်၊ ဝေရိကေ-တို့ကို၊ ပါတေတွာ-၍၊ မာရေန္တိ-နံ့အုံ့၊ ဧကသ္မိံ-ကို၊ မာရိတေ-သေစေအပ်သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဗဟူသု-တို့ကို၊ (မာရိတေသု-သော်)၊ အကုသလရာသိ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ မာတရိဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပိတရိဝါ-လည်းကောင်း၊ (တွင်း တူးသူ၏ မိဘကို ဆိုလိုသည်၊) အရဟန္တေ ဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝေရိကေဟိ-တို့သည်၊ အာနေတွာ-၍၊ တတ္ထ-ထိုတွင်းဌ၊ မာရိတေ-အပ်သော်၊ အာနန္တ ရိယံ (ဟောတိ)၊ အတ္တနော-၏၊ ဓမ္မတာယ-ဖြင့်၊ မတေ-သော်၊ ဝိသကေ်တော (ဟောတိ)။

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ [အနော ဒိသေ၀ ခဏတိဌ်စပ်။] မရိတုကာမာ၀ါ-သေခြင်းငှာ အလိုရှိသူသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အမရိတုကာမာ၀ါ-သေခြင်းငှာ အလိုမရှိသူသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မာရေတုကာမာ၀ါ-သေခြင်းငှာ အလိုရှိသူသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ၀ါ-သတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသူသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အမာရေတုကာမာ၀ါ-သေစေခြင်းငှာ အလိုမရှိသူသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ၀ါ-သတ်ခြင်းငှာ အလိုမရှိသူသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ-အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသောသတ္တ၀ါတို့သည်၊ ဇတ္ထု-ဤ တွင်းဌ၊ ပတိတာ-ကျကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၀ါ, ပါတိတာ-ကျစေအပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၀ါ, မရိဿန္တိ-နံ့လတ္တံ့၊ ဣတိ, သဗ္ဗထာပိ-အလုံးစုံသော

အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ အနောဒိသေဝ-မရည်ညွှန်းမူ၍သာ၊ ခနတိ-တူးအုံ့၊ ယော ယော-အကြင် အကြင်သူသည်၊ မရတိ-၏၊ တဿ တဿ-ထိုထိုသူ၏၊ မရဏေန-ကြောင့်၊ ယထာနုရူပံ-အကြင် အကြင်လျော်သည့်အတိုင်း၊ ကမ္မဗ္ဗ-ကံသို့လည်း၊ ဖုသတိ-ထိမိရောက်၏၊ အာပတ္တိဗ္ဗ-သို့လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ဂဗ္ဘိနီ-ကိုယ်ဝန်ရှိသောမိန်းမသည်၊ ပတိတွာ, သဂဗ္ဘာ-ကိုယ်ဝန်နှင့်တကွဖြစ်သည် (ဟုတွာ)၊ သစေ မရတိ၊ (ဧဝံ သတိ) ဒွေ, ပါဏာတိပါတာ-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဂဗ္ဘောယေဝ-ကိုယ်ဝန်သည်သာ၊ (သစေ) ဝိနသ္သတိ၊ (ဧဝံ သတိ) ဧကော (ပါဏာတိပါတော ဟောတိ)၊ ဂဗ္ဘော-သည်၊ (သစေ) နဝိနသ္သတိ၊ မာတာ-သည်၊ (သစေ) မရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဧကောယေဝ-တစ်ချက်ပင်ဖြစ်သော၊ (ပါဏာတိပါတော ဟောတိ)၊ စောရေဟိ-တို့သည်၊ အနုဗဒ္ဓေါ-လိုက်အပ်သည်၊ (ဟုတွာ) ပတိတွာ မရတိ၊ သြပါတခဏကသေဝ-တွင်းတူးသောရဟန်း၏သာ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ စောရာ-တို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုတွင်း၌၊ ပါတေတွာ-ကျစေ၍၊ ဝါ-ချ၍၊ မာရေန္တိ-သေစေ ကုန်အုံ့၊ ဝါ-သတ်ကုန်အုံ့၊ ပါရာဇိကမေဝ (ဟောတိ)၊ တတ္ထ-ထိုတွင်း၌၊ ပတိတံ-ကျနေသူကို၊ ဗဟိ-တွင်းပြင်ဘက်သို့၊ နီဟရိတွာ-ထုတ်ဆောင်၍၊ မာရေန္တေ၊ ပါရာဇိကမေဝ (ဟောတိ)၊ ကသ္မာ, သြပါတေ-၌၊ ပတိတပုယောဂေန-ကျခြင်းဟူသော ပယောဂကြောင့်၊ ဂဟိတတ္တာ-ဖမ်းယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ["ခိုးသူက လိုက်၍ တွင်း၌ ကျရာဝယ် သူ၏တွင်းအတွက် ဖမ်းမိသောကြောင့် တွင်းတူးသောရဟန်းမှာ ပါရာဇိက" ဟူလို။]

သြပါတတော-မှ၊ နိက္ခမိတွာ-၍၊ တေနေဝါဗာဓေန-ထိုအနာကြောင့်ပင်၊ မရတိ-အုံ့၊ ပါရာဇိကမေဝ (ဟောတိ)၊ ဗဟူနိ-နှင်သော၊ ဝဿာနိ-တို့ကို၊ အတိက္ကမိတွာ-၍၊ ပုန-ဖန်၊ ကုပ္ပိတေန-ပျက်စီးသော၊ (ထပ်၍ဖောက်ပြန်လာသော)၊ တေနေဝါဗာဓေန-ကြောင့်ပင်၊ မရတိ-အုံ့၊ ပါရာဇိကမေဝ-သည်ပင်၊ (ဟောတိ)၊ သြပါတေ-၌၊ ပတနပစ္စယာ-ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နရောဂေန-ဖြစ်သော ရောဂါဖြင့်၊ ဂိလာနသေဝ-မကျန်းမမာသူ၏ပင်၊ အညော-သော၊ (တွင်း၌ ကျခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါမှ အခြားသော)၊ ရောဂေါ-သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-အုံ့၊ သြပါတရောဂေါ-တွင်း၌ကျခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါသည်၊ ဗလဝ တရော-သာ၍အားရှိသည်၊ ဟောတိ-အုံ့၊ တေန-ထိုရောဂါကြောင့်၊ မတေပိ-သေပြန်သော်လည်း၊ သြပါတခဏကော-တွင်းတူးသော ရဟန်းသည်၊ နမုစ္စတိ-အပြစ်မှမလွတ်၊ ပဏ္ဍာ, ဥပ္ပန္နရောဂေါ-သည်၊ ဗလဝါ-အားရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ့၊ တေန-ထိုနောက်မှဖြစ်သောရောဂါကြောင့်၊ မတေ-သော်၊ မုစ္စတိ-၏၊ ဥဘောဟိ-၂ မျိုးသောရောဂါတို့ကြောင့်၊ မတေ-သော်၊

မုစ္စတိ၊ သြပါတေ–ဌ၊ သြပပါတိကမနုသော–ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေရှိသောလူသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ–၍၊ [တွင်းထဲ၌ ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေနေ၍၊] ဥတ္တာရိတုံ–အထက်သို့ တက်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော–သည်၊ ဟုတ္တာ, မရတိ၊ ပါရာဇိကမေဝ(ဟောတိ)။

မနုဿံ–ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ ခတေ–တူးအပ်သောတွင်းဌ၌၊ ယက္ခာဒီသု–ဘီလူးအစရှိသော သတ္တာတို့သည်၊ ပတိတ္တာ–၍၊ မတေသု–နှလုံးသော်၊ အနာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ယက္ခာဒယော–တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ ခတေ–တူးအပ်သော တွင်းဌ၌၊ မနုဿာဒီသု–တို့သည်၊ မရန္တေ သုပိ–သေကုန်သော်လည်း၊ ဇသော ဝ နယော၊ ပန–ကား၊ ယက္ခာဒယော–တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ–၍၊ ခဏန္တ သ–တူးသော ရဟန်း၏၊ ခဏနေပိ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေသံ–ထိုဘီလူးအစရှိသော သတ္တာတို့၏၊ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယမ္မိ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋမေဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ မရဏေ–ကြောင့်၊ ဝတ္ထုဝသေန–ဖြင့်၊ ထုလ္လစ္စယံဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပါစိတ္တိယံဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ–၏၊) ["ဘီလူးပြိတ္တာတို့ သေလျှင် ထုလ္လစ္စဉ်း, တိရစ္ဆာန်တို့ သေလျှင် ပါစိတ်"ဟူလို] အနောဒိဿ, ခတေ–သော၊ သြပါတေ–ဌ၌၊ ယက္ခရူပေနဝါ–ဘီလူးပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပေတရူပေနဝါ–ပြိတ္တာပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ပကတိ၊ တိရစ္ဆာနရူပေန–တိရစ္ဆာန်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ မရတိ၊ ပတနရူပံ–ကျရာ အခါ၌ ပုံသဏ္ဌာန်သည်၊ ပမာဏံ–တည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဥပတိသတ္ထေရော (အာဟ)၊ မရဏရူပံ–သေရာ အခါ၌ ပုံသဏ္ဌာန်သည်၊ ပမာဏံ၊ တသ္မာ, ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဖုဿ ဒေဝတ္ထေရော (အာဟ)၊ တိရစ္ဆာနရူပေန ပတိတ္တာ, ယက္ခပေတရူပေန–ဖြင့်၊ မတေပိ–သေသူ၌လည်း၊ ဇသော နယော–တည်း။

သြပါတခနကော–တွင်းတူးသောရဟန်းသည်၊ သြပါတံ–ကို၊ အညသ–အား၊ ဝိဏ္ဏိဏာတိဝါ–ရောင်းမူလည်း ရောင်းလိုက်အုံ့၊ မုဓာဝါ–အချည်းနှီး မူလည်း၊ ဝါ–အဖိုးမဲ့မူလည်း၊ ဒေတိ–ပေးလိုက်အုံ့၊ ယောယော–အကြင်အကြင် သူသည်၊ ပတိတ္တာ မရတိ၊ တပ္ပစ္စယာ–ထိုထိုသူ၏ သေခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ တသ္မေ–ထိုတွင်းတူးသော ရဟန်းကိုသာ၊ ဝါ–၏သာ၊ အာပတ္တိစ–သည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဗန္ဓေါစ–ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ ယေန–အကြင်ရဟန်းသည်၊ (သြပါတော–တွင်းကို၊) လဒ္ဓေါ–ရအပ်ပြီ၊ သော–ထိုရသောရဟန်းသည်၊ နိဒ္ဒေါသော–အပြစ်မရှိ၊ အဏ–သို့မဟုတ်၊ သောပိ–ထိုရသောရဟန်းသည်လည်း၊ ဇဝံ–ဤသို့ပြုလသော်၊ ပတိတာ–ကျပြီးသောသတ္တာတို့သည်၊ ဥတ္တာရိတုံ–တွင်းပေါ်သို့ တက်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော–နှ်သည်၊

(ဟုတ္တာ) နသေသိသန္တိ–ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့၊ သုဥ္ဒရာဝါ–လွယ်ကူစွာထုတ်ဆယ်အပ်ကုန်သည်မူလည်း၊ နဘဝိသန္တိ–နိ်လတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ တံ ဩပါတံ–မိမိရအပ်သောထိုတွင်းကို၊ ဂမ္ဘီရတရံဝါ–သာ၍ နက်အောင်သော်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတရံဝါ–သာ၍ တိမ်အောင်သော်လည်းကောင်း၊ ဒီဃတရံဝါ–သာ၍ ရှည်အောင်သော်လည်းကောင်း၊ ရဿတရံဝါ–သာ၍ တိုအောင်သော်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထတတရံဝါ–သာ၍ကျယ်ပြန့်အောင်သော်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာဝတရံဝါ–သာ၍ ကျဉ်းအောင်သော်လည်းကောင်း၊ ကရောတိ–အံ့၊ ဥဘိန္နံပိ–၂ ပါးသော ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ [တွင်းတူးသူ, တွင်းရသူ ၂ ယောက်လုံးဟူလို၊] အာပတ္တိစ ကမ္မဗဒ္ဓေါစ (ဟောတိ)။

ဗဟု–များစွာကုန်သော သတ္တာတို့သည်၊ မရန္တိ–နိ်၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဝိပ္ပဋိသာရေ–နလုံးမသာမယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နေ–သော်၊ ဩပါတံ–ကို၊ ပံသုနာ–မြေမှုန့်ဖြင့်၊ ပူရေတိ–ပြည့်စေအံ့၊ ဝါ–ဖို့အံ့၊ ကောစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ ပံသုမိ–၌၊ ပတိတွာ–၍၊ သစေပိ မရတိ၊ [ဤဝါကျမျိုး၌ ပိသဒ္ဒါ ပါသင့်၏၊ နောက် အဒုဟလကထာ၌ ပိပါသည်၊] (ဧဝံသတိ) ပူရေတွာပိ–၍လည်း၊ မူလဋ္ဌော–သည်၊ (တွင်းတူသော ရဟန်းသည်)၊ နမုစ္စတိ၊ ဒေဝေ–မိုးသည်၊ ဝဿန္တေ–သော်၊ ကဒ္ဒမော–ညွန်သည်၊ ဟောတိ–အံ့၊ (ဖို့အပ်သော တွင်းထဲ၌ မြေမှုန်တွေက ညွန်ဖြစ်နေအံ့၊) တတ္ထ–ထိုညွန်၌၊ လဂ္ဂိတွာ–ငြိကပ်၍၊ မတေပိ–သော်လည်း၊ (မူလဋ္ဌော နမုစ္စတိ၊) ပတန္တော–လည်းသော၊ ရက္ခေါဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါတောဝါ–လေသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဿောဒကံဝါ–မိုးရေသည်သော်လည်းကောင်း၊ ပံသုံ–ကို၊ ဟရတိ–ပို့ဆောင်အံ့၊ ဝါ–ဖို့အံ့၊ [တွင်းထဲ၌ ဖို့ပြီးသားဖြစ်သွားအံ့၊] ကန္တမူလတ္ထံ–သစ်ဥသစ်မြစ်အကျိုးငှာ၊ ပထဝိ–ကို၊ ခဏန္တောဝါ–တူးသူတို့သည်သော်လည်း၊ တတ္ထ–ထိုအရပ်၌၊ (မြေပို့နေသော တွင်းဟောင်းအရပ်၌၊) အာဝါဋံ–ကို၊ ကရောန္တိ–နိ်အံ့၊ တတ္ထ–ထိုတွင်း၌၊ ကောစိ–သည်၊ လဂ္ဂိတွာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ ပတိတွာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ သစေ မရတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ မူလဋ္ဌော–သည်၊ နမုစ္စတိ။

ပန–အနွယကား၊ တသ္မိံ ဩကာသေ–ထိုတွင်းအရပ်၌၊ မဟန္တံ–သော၊ တဠာကံ–တစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို၊ ကာရေတွာဝါ–ပြုစေပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ ပေါက္ခရဏိံ–လေးထောင့်ကန်ကို၊ ကာရေတွာဝါ၊ စေတိယံ–ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာဝါ–တည်စေပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိံ–ဗောဓိပင်ကို၊ ရောပေတွာဝါ–စိုက်ပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊

ဝါ–မှသော်လည်းကောင်း၊ အာဝါသံ–နေရာကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ ဝါ၊ သကဋ္ဌမဂ္ဂံ–ကို၊ ကာရေတွာဝါ, မုစ္စတိ၊ ယဒါပိ–အကြင်အခါ၌လည်း၊ ထိရံ–အောင်၊ ကတွာ, ပူရိတေ–ပြည့်စေအပ်သော၊ သြပါတေ–၌၊ ရက္ခာဒီနံ–တို့၏၊ မူလာနိ–အမြစ်တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ မူလေဟိ–တို့သည်၊ သံ သိဒ္ဓိတာနိ–ချုပ်စပ်အပ်ကုန်သည်၊ ဝါ–ရောယှက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–နှ၏၊ ဇာတပထဝီ–ဇာတပထဝီသည်၊ ဝါ–မြေကြီးအစစ်သည်၊ ဇာတာ–ဖြစ်လေပြီ၊ [ခိုင်မြဲစွာ ဒင်ဆောင့်၍ ဖို့ထားသောကြောင့် သစ်မြစ်များ ရောယှက်နေသည့်အတွက် ဖို့ထားသော မြေမှုန့်တွေ မြေကြီးအစစ်ဖြစ်နေပြီ–ဟူလို၊] တဒါပိ–၌လည်း၊ မုစ္စတိ၊ နဒီ–သည်၊ အာဂန္တွာ–၍၊ သြပါတံ–ကို၊ သစေပိ ဟရတိ–အကယ်၍ မူလည်းဆောင်သွားအုံ။ [မြစ်ရေစီးမှ ဝင်းပျက်သွားအုံ၊] ဧဝမ္မိ–ဤသို့ဆောင်သွားပြန်သော်လည်း၊ မုစ္စတိ–၏၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊ အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ တာဝ–ပါသကထာ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာ–သော၊) သြပါတကထာ–သြပါတကထာတည်း၊ ဝါ–တွင်းနှင့် စပ်သောစကားတည်း။

ပန–ဆက်၊ သြပါတသော–အားသာလျှင်၊ အနုလောမေသု–လျော်ကန်သော၊ ပါသာဒီသုပိ–ကျောက်ကွင်းအစရှိသော ဝတ္ထုတို့၌လည်း၊ (အတ္ထော ဇ ဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ တာဝ–ဖိကျောက်စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌံ)၊ ပါသံ–ကို၊ သြဠေတိ–ရှေးရှုထားအုံ၊ ဝါ–ထောင်ထားအုံ၊ (ကိं–အဘယ်သို့ကြ၍ ထောင်ထားသနည်း၊) ဇတ္ထ–ဤကျောက်ကွင်း၌၊ ဗဇ္ဈိတွာ–ဖွဲ့မိ၍၊ သတ္ထာ–တို့သည်၊ မရိဿန္တိ–တဲ့၊ ဣတိ–၍၊ သြဠေတိ၊ အဝဿံ၊ ဗဇ္ဈနကသတ္ထာနံ–ဖွဲ့မိလတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ဟတ္ထာ–မှ၊ မုတ္တမတ္တေ–လွတ်ပြီးကာမျှဖြစ်လသော်၊ ပါရာဇိကာနန္တရိယထုလ္လစ္စယပါစိတ္တိယာနံ–ပါရာဇိကအာပတ်, အာနန္တရိယက်, ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်, ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနံ–ကုန်၏၊ [လူမိ၍ သေလျှင် ပါရာဇိက, မိဘ ရဟန္တာ မိ၍ သေလျှင် အာနန္တရိယ, နတ်နဂါး ဂဠုန်မိ၍ သေလျှင် ထုလ္လစ္စဉ်း, တိရစ္ဆာန်မိ၍ သေလျှင် ပါစိတ်–ဟု သိပါ၊] ဥဒ္ဒိသ–၍၊ ကတေ–သော်၊ ဝါ–ပြုအပ်သောကျောက်ကွင်း၌၊ ယံ–အကြင်သူ့ကို၊ ဥဒ္ဒိသ–၍၊ သြဠိတော–ထောင်အပ်ပြီ၊ တတော–ထိုသူမှ၊ အညေသံ–အခြားသူတို့၏၊ ဗဇ္ဈနေ–ဖွဲ့မိခြင်း၌၊ [ဗန္ဓနေ–ဟုလည်းရှိ၏ မကောင်း၊] အနာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပါသေ–ကို၊ မူလေန ဝါ–အဖိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မဟာဝါ–အချည်းနှီးသော်လည်းကောင်း၊ ဒိန္နေပိ–ပေးအပ်ပါသော်လည်း၊ မူလဋ္ဌသေဝ–၏သာ၊ ကမ္မဗန္ဓော–ဖွဲ့စပ်အပ်သော ပါဏာတိပါတက်သည်၊ (ဟောတိ)၊ [ထောင်ထားသော ကျောက်ကွင်းကို

ပေးသည့်အတွက် ရသူ၏ ပယောဂလည်းမပါသေးသောကြောင့် ကျော့ကွင်း ရှင်ရဟန်း၌သာ အပြစ်ဖြစ်သည်-ဟူလို။]

ယေန-အကြင်ရဟန်းသည်၊ (ပါသော-ကို၊) လဒ္ဓေါ-ပြီ၊ သော-သည်၊ ဥဂ္ဂဠ်တံ-အဏက်သို့လျော့တက်သော၊ ပါသံဝါ-ကိုမူလည်း၊ သစေ သဏ္ဌာ ပေတိ-အကယ်၍ ကောင်းစွာတည်စေအံ့၊ ပသေန-နံဘေးဖြင့်၊ ဂစ္ဆေ-သွား သော သတ္တာတို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဝတိ-စည်းရိုးကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ပါသမုခေ-ကျော့ကွင်း၏ ရှေးရှု၌၊ ဝါ-ကျော့ကွင်းလမ်းပေါက်၌၊ သစေ ပဝေသေတိ-အကယ်၍ ဝင်စေအံ့၊ ထဒ္ဓတရံ-သာ၍ သန်မာအောင်၊ ပါသယဋ္ဌိ ဝါ-ကျော့ကွင်းတံကိုမူလည်း၊ သစေ ထပေတိ-အကယ်၍ထားအံ့၊ [ကျော့ကွင်း တပ်ထားရာ ဒုတ်တံကို သာ၍သန်မာအောင် အခြားတစ်ချောင်းဖြင့် ပြောင်းလွဲ တပ်ထားအံ့၊] ဒဠှတရံ-သာ၍ခိုင်မြဲအောင်၊ ပါသရဇ္ဇုဝါ-ကျော့ကွင်းကြိုးကို မူလည်း၊ သစေ ဗန္ဓတိ-အံ့၊ [သာ၍ခိုင်မြဲအောင်ပြင်၍ ဖွဲ့ချည်ထားအံ့၊] ထိရ တရံ-သာ၍မြဲအောင်၊ ခါဏုကံဝါ-ဝတ်တိုင်ကိုမူလည်း၊ သစေ အာကော ဋေတိ-အကယ်၍ရိုက်နှက်အံ့၊ [နှဂိုစိုက်ထားသောဝတ်ကို သာ၍ခိုင်မြဲအောင် ထပ်၍ရိုက်နှက်စိုက်အံ့၊] ဥဘောပိ-တို့သည်လည်း၊ [ပဌမပြုလုပ်သော ရဟန်း, နောက်မှပြုပြင်သော ရဟန်း ၂ ပါးတို့သည်၊] နိ မုစ္စန္တိ၊ ဝိပဋ္ဌိသာရေ-သည်၊ ဥပဋ္ဌေ-သော်၊ ပါသံ-ကို၊ ဥဂ္ဂဠာပေတွာ-လျှောတက်စေ၍၊ ဝါ-ဖြုတ်၍၊ သစေပိ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊ တံ-ထိုကျော့ကွင်းကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ပုန-ဖန်၊ အညေ-အခြားသူတို့သည်၊ သစေပိ သဏ္ဌာပေန္တိ-နှိုးအံ့၊ ဗဒ္ဓါ ဗဒ္ဓါ-ဖွဲ့မိကုန်, ဖွဲ့မိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သစေပိ မရန္တိ၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ မူလဒ္ဓော-သည်၊ နိ မုစ္စတိ။

ပန-ဆက်၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ပါသယဋ္ဌိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ သယံ-တိုင်၊ အကတာ-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဟိတဋ္ဌာနေ-ယူအပ်ရာ အရပ်၌၊ ထပေတွာ-ပြန်ထားပြီး၍၊ ဝါ-ပြီးသော်၊ မုစ္စတိ၊ တတ္ထ ဇာတကယဋ္ဌိ-ထိုထောင်ရာအရပ်ဖြစ်၌ဖြစ်သော ဒုတ်တံကို၊ ဆိန္ဒိတွာ-ပြီး၍၊ ဝါ-ပြီးသော်၊ မုစ္စတိ၊ ပန-ဗျတိရိက်ကား၊ သယံ, ကတယဋ္ဌိ-ကို၊ ဂေါပေန္တောပိ-လုံခြုံစေ ပါသော်လည်း၊ ဝါ-သိမ်းထားပါသော်လည်း၊ နိ မုစ္စတိ၊ ဟိ-မှန်၏၊ (တစ်နည်း)၊ ဟိ-ချဲ့၊ [ဂေါပေန္တောပိ နိ မုစ္စတိကို ချဲ့ပြလိုသောကြောင့် "ယဒိ ဟိ" စသည် မိန့်၊] တံ-ထိုကျော့ကွင်းတံကို၊ အညော-သည်၊ ဂဏှိတွာ၊ ပါသံ-ကို၊ ယဒိ သဏ္ဌာပေတိ-အံ့၊ တပ္ပစ္စယာ-ထိုကျော့ကွင်း၌ မိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မရန္တေ သု-နိ်လသော်၊ မူလဒ္ဓော-သည်၊ [ကျော့ကွင်းတံပြုလုပ်သော ရဟန်း သည်၊] နိ မုစ္စတိ၊ တံ-ထိုကျော့ကွင်းတံကို၊ ဗျာပေတွာ-မီးရှို့၍၊ အလာတံ-

မီးစကို၊ ကတ္တာ, သစေ ဆဋ္ဌေတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ) တေန အလာတေန–ဖြင့်၊ ပဟာရံ–ကို၊ လဒ္ဓါ–ရ၍၊ မရန္တေသုပိ–သေကုန်သော်လည်း၊ နဿ မုစ္စတိ၊ ပန–အနွယကား၊ သဗ္ဗသော–ကြွင်းမဲ့ညသုံ, အလုံးစုံအားဖြင့်၊ စျာပေတွာဝါ– မီးရှို့ပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ပြီးမှသော်လည်းကောင်း၊ နာသေတွာဝါ– ဖျက်ဆီးပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ပြီးမှသော်လည်းကောင်း၊ မုစ္စတိ၊ ပါသရဇ္ဇုမ္မိ–ကိုလည်း၊ အညေဟိ–တို့သည်၊ ဝဇ္ဇိတံစ–ကျစ်အပ်သော ကျောက်ကွင်းကြိုးကိုလည်း၊ ဂဟိတဋ္ဌာနေ–၌၊ ထပေတွာ မုစ္စတိ၊ ရဇ္ဇုကေ–ကြိုးငယ်တို့ကို၊ လဘိတွာ သယံ, ဝဇ္ဇိတံ–လုံးစေအပ်သောကြိုးကို၊ ဝါ–ကျစ်အပ်သောကြိုးကို၊ ဥဗ္ဗဇ္ဇေတွာ–အလွန်းကိုဖြေ၍လည်းကောင်း၊ ဝါကေ–လျှော်တို့ကို၊ လဘိတွာ, ဝဇ္ဇိတံ–ကို၊ ဟီရံ ဟီရံ–အမျှင်အမျှင်ကို၊ ကတ္တာ–ပြီး၍လည်းကောင်း၊ မုစ္စတိ၊ ပန–ဆက်၊ အရညတော–မှ၊ သယံ, ဝါကေ–တို့ကို၊ အာဟာရိတွာ–၍၊ ဝဇ္ဇိတံ–ကို၊ ဂေါပေန္တောပိ–သော်လည်း၊ နဿ မုစ္စတိ၊ ပန–အနွယကား၊ သဗ္ဗသော, စျာပေတွာ ဝါ နာသေတွာ ဝါ မုစ္စတိ။

အဒုဟလံ–ဖိကို၊ [လာသောသတ္တာကိုဖြ၍ သေစေတတ်သောကြောင့် "ဖိ=ဘိ" ဟု ခေါ်အပ်သော ညောင်စောင်းကို၊] သဒ္ဓေန္တော–စီစဉ်သောရဟန်းသည်၊ စတူသု–၄ ဘက်ကုန်သော၊ ပါဒေသု–ခြေတို့၌၊ အဒုဟလမဋ္ဌံ–ဖိညောင်စောင်းကို၊ ထပေတွာ–၍၊ ပါသာဏေ–တို့ကို၊ အာရောပေတိ–တင်အံ့၊ [လေးအောင် ကျောက်ခဲတွေကိုတင်အံ့၊] ပယောဂေ ပယောဂေ–တိုင်း၌၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ သဗ္ဗသဇ္ဇံ–အလုံးစုံပြင်ဆင်အပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ–ပြုပြီး၍၊ ဟတ္ထတော–မှ၊ မုတ္တ မတ္တေ–သော်၊ အဝသံ၊ အဒ္ဓောတ္ထရိတဗ္ဗက သတ္တာနံ–လွှမ်းဖိထိုက်သော သတ္တာတို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ဩဒိဿကာနော ဒိဿကာနုရူပေန–ရည်မှန်းအပ်သောသတ္တာ, မရည်မှန်းအပ်သော သတ္တာဝါတို့အားလျှော်သဖြင့်၊ ပါရာဇိကာဒီနိ–ပါရာဇိက အစရှိသော အပြစ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–နိ၏၊ အဒုဟလေ–ကို၊ ပေ၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ယေန–အကြင်ရဟန်းသည်၊ (အဒုဟလံ–ကို) လဒ္ဓံ–ပြီ၊ သော–သည်၊ ပတိတံ ဝါ–ကျနေသောဖိကိုမူလည်း၊ သစေ ဥက္ခိပတိ–အကယ်၍ မြှောက်တင်အံ့၊ အညေ–မူလကျောက်မှ အခြားကုန်သော၊ ပါသာဏေပိ–တို့ကိုလည်း၊ အာရောပေတွာ–၍၊ ဂရုကတရံဝါ–သာ၍ လေးသည်ကိုမူလည်း၊ သစေကရောတိ၊ ပယောဂေန–ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တေ–တို့ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ဝတိ–ကို၊ ကတ္တာဝါ–မူလည်း၊ အဒုဟလေ–၌၊ ဝါ–ဖိကျောက်ရှိရာလမ်း၌၊ သစေ ပဝေသေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဘောပိ–တို့သည်လည်း၊ နဿ မုစ္စန္တိ–နိ၊ ဝိပတ္တိသာရေ–သည်၊ ဥပဋ္ဌေ–သော်၊

အဒုဟလ်–ကို၊ ပါတေတွာ–၍၊ သစေပိ ဂစ္ဆတိ–ဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ တံ–ထိုဖိကို၊ ဒိသွာ–၍၊ အညော–သည်၊ သဏ္ဌာပေတိ–အံ့၊ မူလဋ္ဌော နဲ့ မုစ္စတိ၊ ပန–အနွယ်ကား၊ ပါသာဏော–တို့ကို၊ ဂဟိတဋ္ဌာနေ–၌၊ ထပေတွာ–၍၊ အဒုဟလပါဒေစ–တို့ကိုလည်း၊ ပါသယဋ္ဌိယံ–ကျောက်ကွင်းတံ၌၊ ဝုတ္တနယေန–ဖြင့်၊ ဂဟိတဋ္ဌာနေ–၌၊ ထပေတွာဝါ–လည်းကောင်း၊ စျာပေတွာဝါ–လည်းကောင်း၊ မုစ္စတိ။

သူလ်–တံကျင်ကို၊ ရောပေန္တ သဟပိ–စိုက်သောရဟန်း၏ လည်း၊ သဗ္ဗသဒ္ဓေ–အလုံးစုံ ပြင်ဆင်အပ်သည်ကို၊ ကတွာ, ဟတ္ထတော–မှ၊ မုတ္တမတ္တေ–သော်၊ သူလမုခေ–တံကျင်အဦး၌၊ ဝါ–တံကျင်အဖျား၌၊ ပတိတွာ အဝသံ,မရဏက သတ္တာနံ–တို့၏၊ ပေ၊သော–ထိုတံကျင်ရသောရဟန်းသည်၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ–တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မရိသန္တိ–နှ်လတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ တိခိဏတရံဝါ–သာ၍ထက်အောင်သော်လည်း၊ သစေကရောတိ၊ ဒုက္ခံ–ဆင်းဆင်းရဲရဲ၊ မရိသန္တိ–ဣတိ, ကုဏ္ဌတရံဝါ–သာ၍ တုံးအောင်သော်လည်း၊ သစေ ကရောတိ၊ ဥစ္စံ–မြင့်နေ၏၊ ဣတိ–သို့၊ သလ္လက္ခေတွာ–မှတ်သား၍၊ နီစတရံဝါ–သာ၍ နိမ့်အောင်သော်လည်းကောင်း၊ နီစံ–နိမ့်နေ၏၊ ဣတိ သလ္လက္ခေတွာ, ဥစ္စတရံဝါ–သာ၍မြင့်အောင်သော်လည်းကောင်း၊ ပုန–တစ်ဖန်၊ ဝါ–ပြင်၍၊ ရောပေတိ–စိုက်အံ့၊ ဝက်–ကောက်သောတံကျင်ကို၊ ဥဇုကံဝါ–ဖြောင့်အောင်သော်လည်းကောင်း၊ အတိဥဇုကံ–အလွန်ဖြောင့်သောတံကျင်ကို၊ ဣသကံ–စဉ်းငယ်၊ ပေါဏံဝါ–ကိုင်းအောင်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ကရောတိ၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ အဌာနေ–မတည်သင့်သောအရပ်၌၊ ဌိတံ–တည်နေ၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အညသ္မိံ ဌာနေ–အခြားအရပ်၌၊ သစေထပေတိ၊ တံ–ထိုတံကျင်သည်၊ ဝါ–ကို၊မာရဏတ္ထာယ–သေစေခြင်းအကျိုးငှာ၊အာဒိတော,ပဘုတိ–၍၊ ပရိယေသိတွာ–၍၊ ကတံ–ပြုအပ်သည်၊ စေဟောတိ၊(ဧဝံသတိ)၊ပေ၊ပန–အနွယ်ကား၊ အပရိယေသိတွာ, ကတမေဝ–ပြုအပ်ပြီးသော တံကျင်ကိုသာ၊ လဘိတွာ–၍၊ ရောပိတေ–သော်၊ မူလဋ္ဌော မုစ္စတိ ဝိပ္ပဋိသာရေ–သည်၊ ပေ၊ မုစ္စတိ။

၁၇၇။ အပသေနေ သတ္ထံဝါတိ ဧတ္ထ–အပသေနေ သတ္ထံဝါဟူသော ဤပါဋ်၌၊ အပသေနံနာမ–နဲ့ မည်သည်၊ နိစ္စပရိဘောဂေါ–အမြဲသုံးစွဲအပ်သော၊ မဏ္ဍောဝါ–

အပသေနံ။ ။အပ+သိ–ယ၊ အပသိယတေ–ဆွဲမှီအပ်၏၊ ဣတိ အပသေနံ= ညောင်စောင်း, အင်ဗျဉ်, တကဲမှီ ဗျဉ်ချပ်, သစ်ပင်, တိုင်စသော ဆွဲကိုင်စရာ မှီစရာ နေရာ အားလုံးတည်း၊ ထိုအားလုံးသည် အမြဲသုံးစွဲအပ်သော ဝတ္ထုဖြစ်မူ အမှတ်တမဲ့ ထိုင်မိတတ် မှီမိတတ်၏၊ ထိုအခါ ထိုးမိ စူးမိမည်ဖြစ်သောကြောင့် "နိစ္စပရိဘောဂ"ဟု ဝိသေသန ပြုသည်။

သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ အပသေန ဖလကံဝါ–မိုအပ်သော ပျဉ်ချပ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒိဝါဌာနေ–နေ့နေရာ အရပ်၌၊ နိသိန္နဿ–နေသောရဟန်း၏၊ ဝါ–နေသောရဟန်းအတွက်၊ အပသေ နကထမ္ဘော်ဝါ–မိုအပ်သောတိုင်သည်သော်လည်းကောင်း၊ တတ္ထဇာတကရက္ခော ဝါ–ထိုနေ့နေရာအရပ်၌ ပေါက်သောသစ်ပင်သည် သော်လည်းကောင်း၊ စက်မေ– ၌၊ အပဿာယ–မိ၍၊ တိဋ္ဌန္တဿ–၏၊ ဝါ–တွက်၊ အာလမ္ဗန ရက္ခောဝါ– ဆွဲကိုင်အပ်သော သစ်ပင်သည်သော်လည်းကောင်း၊ အာလမ္ဗနဖလကံဝါ– ဆွဲကိုင်အပ်သော ပျဉ်ချပ်သည်သော်လည်းကောင်းတည်း၊ ဧတံ သဗ္ဗံ–ဤအလုံးစုံ သောဝတ္ထုသည်၊ အပဿယနီယဌေန–ဆွဲမှီတည်နေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပသေနံနာမ–နမည်၏။

တသ္မိံ အပသေနေ–ထိုဆွဲမှီတည်နေအပ်သော ဝတ္ထု၌၊ ယထာ–အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ အပဿယန္တံ–ဆွဲမှီတည်နေသော ရဟန်းကို၊ ဝိဇ္ဈတိဝါ–ထိုးသော်လည်းထိုးမိ၏၊ ဆိန္ဒတိဝါ–ဖြတ်သော်လည်း ဖြတ်မိ၏၊ တထာ–ဖြင့်၊ (ထိုးမိ ဖြတ်မိလောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊) ကတွာ–၍၊ ဝါသီ၊ပေ၊ ကာဒီနံ–ပဲခွပ်, ပေါက်ဆိန်, လုံ, အပ်, ဆူးအစရှိသည် တို့တွင်၊ အညတရံ–သော၊ သတ္ထံ–လက်နက်ကို၊ ထပေတိ–အုံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌ ဟောတိ၊ ဓုဝပရိဘောဂဌာနေ–အမြဲသုံးစွဲအပ်သောအရပ်၌၊ [အမြဲသုံးစွဲအပ်သော ညောင်စောင်း စသောအရပ်၌၊] နိရာသင်္ကဿ–ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသီဒတောဝါ–ထိုင်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ နိပဇ္ဇတောဝါ–လျောင်းသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ အပဿယန္တဿဝါ–မှီသည်မူလည်းဖြစ်သော (ဘိက္ခုနော–၏)၊ သတ္ထသမ္ဖဿပစ္စယာ–လက်နက်၏ တွေ့ထိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယာ–ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ ဟောတိ၊ မရဏေန–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ ဟောတိ။

တံ–ထိုညောင်စောင်းစသည်ကို၊ အညောပိ–အခြားလည်း ဖြစ်သော၊ တဿ–ထိုရည်မှန်းအပ်သောရဟန်း၏၊ ဝေရိဘိက္ခု–ရန်သူရဟန်းသည်၊ ဝိဟာရ စာရိကံ–ကျောင်းဒေသစာရီကို၊ စရန္တော–စဉ်၊ ဒိသွာ–၍၊ ဣမဿ–ဤရဟန်း ၏၊ မရဏတ္ထာယ–သေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဣဒံ–ဤဝတ္ထုကို၊ နိက္ခိတ္တံမည္ရေ– ထားအပ်၏ဟုထင်၏၊ သာဓု–ပြီ၊ သုဋ္ဌု–စွာ၊ မရတု–သေပစေ၊ ဣတိ–သို့၊ အဘိနန္ဒန္တော–အလွန်နှစ်သက်လျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ သောပိ–ထိုမြင်သောရဟန်းသည်လည်း၊ တတ္ထ–ထိုညောင်စောင်းစသည်၌၊ ဧဝံ– သို့၊ ကတေ–သော်၊ သုကတံ–ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ–လတ္တံ့၊ ဣတိ–ကြံ၍၊ တိဓိဏာဓာရာဒိကရဏေန–ထက်သောအသွားရှိသောလက်နက်

စသည်ကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ ကိဋ္ဌိ-သော၊ ကမ္မံ-ကို၊ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တဿာပိ-ထိုရဟန်း၏လည်း၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ အဌာနေ-မသင့်သောနေရာ၌၊ ဌိတံ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ-ထုတ်နုတ်၍၊ အညသ္မိံ-သော၊ ဌာနေ-၌၊ ထပေတိ-အံ့၊ တဒတ္ထမေဝ-ထိုသေခြင်းအကျိုးရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ ကတ္တာ-၍၊ထပိတော-သော်၊ မူလဋ္ဌော နာ မုစ္စတိ၊ ပါကတိကံ-ပကတိ လက်နက်ဟောင်းကို၊ လဘိတ္တာ-၍၊ ထပိတံ-သည်၊ ဟောတိ၊ (မူလဋ္ဌော) မုစ္စတိ၊ [ထိုလက်နက်သည် မူလဌပုဂ္ဂိုလ်လုပ်ထားသော လက်နက်မဟုတ်၊ နဂိုလက်နက်တည်း၊ ထိုလက်နက်ကို မူလဌပုဂ္ဂိုလ် ထားရာအရပ်မှ အခြားနေရာ ရွှေ့ထားလျှင် မူလဌပုဂ္ဂိုလ်မှာ အပြစ်မှလွတ်သည်၊] တံ-ထိုလက်နက်ကို၊ (မူလဌပုဂ္ဂိုလ်ထားအပ်သော လက်နက်ကို)၊ အပနေတ္တာ-ဖယ်ရှား၍၊ အညံ-သော၊ တိဓိဏတရံ-သာ၍ ထက်သော လက်နက်ကို၊ ထပေတိ-အံ့၊ မူလဋ္ဌော-သည်၊ မုစ္စတေဝ-သည်သာ။

ဝိသမဂ္ဂနေပိ-အဆိတ်သုတ်လိမ်းခြင်း၌လည်း၊ ယာဝ-လောက်၊ မရဏာဘိနန္ဒနေ-သေခြင်းကို နှစ်သက်ခြင်း၌၊ ဒုက္ကဋံ-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ-ထိုမရဏာဘိနန္ဒန ဒုက္ကဋ်တိုင်အောင်၊ ဧသေဝနယော-ပင်တည်း၊ [သတ္တာ၌ ဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်းပင်။] ပန-ဆက်၊ သောပိ-ထို မြင်သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဝိသမဏ္ဍလံ-အဆိပ်ဝိုင်းသည်၊ ခုဒ္ဒကံ-ငယ်၏၊ [အဆိပ်သုတ်ထားရာ အရပ်ကသေးငယ်သည်၊] ဣတိ-သို့၊ သလ္လက္ခေတ္တာ-၍၊ မဟန္တ္ဆ တရံဝါ-သာ၍ကျယ်
 အောင်မူလည်း၊ ကရောတိ-အံ့၊ မဟန္တံ-ကျယ်သော အဆိပ်ဝိုင်းကို၊ [ခုဒ္ဒကံ ကရောတိ၌စပ်၊] အတိရေကံ-ပိုနေသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ (သလ္လက္ခေတ္တာ) ခုဒ္ဒကံဝါ-ငယ်အောင်မူလည်း၊ ကရောတိ၊ တနုကံ-ပါးသော အဆိပ်ဝိုင်းကို၊ ဗဟလံဝါ-ထူးအောင်သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟလံ-ထူသော အဆိပ်ဝိုင်းကို၊ တနုကံဝါ-လည်းကောင်း၊ ကရောတိ-အံ့၊ အဂ္ဂိနာ-ဖြင့်၊ တာပေတ္တာ-ပူစေ၍၊ ဟေဋ္ဌာဝါ-အောက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥပရိဝါ-လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာရေတိ-ရွှေ့စေအံ့၊ ဝါ-ရွှေ့အံ့၊[အဆိပ်သည် အနာနှင့်ထိမှ ဒုက္ခပေးနိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် အဆိပ်နှင့် အနာ တည့်တည့်ဖြစ်အောင် အထက်, သို့မဟုတ် အောက်သို့ရွှေ့ထားအံ့၊] တဿာပိ-၏လည်း၊ ပါရာဇိကံ ဟောတိ။

ဣဒံ-ဤအဆိပ်ဝိုင်းသည်၊ အဌာနေ-၌၊ ဌိတံ-၏၊ ဣတိ (သလ္လက္ခေတ္တာ)၊ သဗ္ဗမေဝ-အလုံးစုံသော အဆိပ်ဝိုင်းကိုပင်၊ တဿေဝတ္တာ-ဓားစသည်ဖြင့်ခြစ်၍၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ-သုတ်၍၊ အညသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ ထပေတိ၊ အတ္တနာ-သည်၊ (မူလဌကိုယ်တိုင်)၊ ဘေသဇ္ဇာနံ-တို့ကို၊ ယောဇေတ္တာ-ယှဉ်စပ်၍၊ ဝါ-ဖော်၍၊ ကတော-သော်၊ မူလဋ္ဌော နာ မုစ္စတိ၊ [မိမိကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်အပ်သော အဆိပ်ဆေးဖြစ်လျှင်

ငယ်သောအဆိပ်ဝိုင်းကို ကြီးအောင်ဖြစ်စေ, ကြီးသောအဆိပ်ဝိုင်းကို ငယ်အောင်ဖြစ်စေ,,အခြားရဟန်းက ပြုပြင်ထားရာဝယ် မူလအဆိပ်ဖော်စပ်သော ရဟန်းမှာ အပြစ်မလွတ်၊] အတ္တနာ–သည်၊ အကတေ–သော်၊ (မူလဌော) မုစ္စတိ၊ [မိမိကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်ထားအပ်သော အဆိပ်ဆေးမဟုတ်လျှင်ကား မူလဌ ရဟန်းမှာ အပြစ်မရှိ–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ သော–ထိုရန်သူရဟန်းသည်၊ ဣဒံ ဝိသံ–သည်၊ အတိပရိတ္တံ–အလွန်နည်း၏၊ ဣတိ (လလ္လက္ခေတ္တာ)၊ အညမ္ပိ–အခြားအဆိပ်ကိုလည်း၊ အာနေတ္တာ–ဆောင်၍၊ သစေပက္ခိပတိ–အကယ်၍ ထည့်အုံ့၊ ယသ–အကြင်ရဟန်း၏၊ ဝိသေန–ကြောင့်၊ မရတိ–၏၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဥဘိန္နမ္ပိ–၂ ပါးသောရဟန်းတို့၏လည်း၊ သန္တ ကေန–ဥစ္စာဖြစ်သော အဆိပ်ကြောင့်၊ သစေ မရတိ၊ (ဧဝံ သတိ) ဥဘိန္နမ္ပိ ပါရာဇိကံ(ဟောတိ)၊ ဣဒံ ဝိသံ–သည်၊ နိဗ္ဗိသံ–အဆိပ်မဟုတ်၊ ဣတိ (သလ္လက္ခေတ္တာ)၊ တံ–ထိုမူလအဆိပ်ကို၊ အပနေတ္တာ–၍၊ အတ္တနော–၏၊ ဝိသမေဝ–အဆိပ်ကိုသာလျှင်၊ ထပေတိ၊ တဿေဝ–ထိုအဆိပ်အစစ်ထားသော ရဟန်း၏သာ၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ မူလဌော မုစ္စတိ။

ဒုဗ္ဗလ်ဝါ ကရောတိတိကား၊ မဉ္ဇပိဋ္ဌ–ကို၊ အဌနိယာ–အပေါင်၏၊ (ဘောင်၏)၊ ဟေဋ္ဌာဘာဂေ–၌၊ ဆိန္နိတ္တာ ဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဒလေဟိဝါ–ကြိမ်တို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇုကေဟိဝါ–လည်းကောင်း၊ ယေဟိ–အကြင်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဝိတ်–ရက်အပ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တေ–ထိုဝတ္ထုတို့ကို၊ ဆိန္နိတ္တာဝါ–လည်းကောင်း၊ အပ္ပာဝသေသမေဝ–အနည်းငယ်ကြွင်းကျန်သည်ကိုသာ၊ ကတ္တာ–၍၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ အာဝုဓံ–လက်နက်ကို၊ နိက္ခိပတိ–ထားအုံ့၊(ကိ)၊ ဇတ္ထ–ဤလက်နက်ပေါ်၌၊ ပတိတ္တာ–၍၊ မရိဿတိ–တ္တံ့၊ ဣတိ–၍၊ (နိက္ခိပတိ)၊အပသေန ဖလကာဒီနမ္ပိ–တကဲမှီ ပျဉ်ချပ် အစရှိသည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စက်မေ–၌၊ အာလမ္ဗန၊ ပေ၊ သာနာနံပိ–ဆွဲကိုင်အပ်သော သစ်သားပျဉ် အဆုံးရှိသော ဝတ္ထုတို့၏လည်း၊ ပရဘာဂ်–နောက်အဖို့ကို၊ ဆိန္နိတ္တာ–၍၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ အာဝုဓံ–ကို၊ နိက္ခိပတိ–အုံ့၊ သောဘ္ဘာဒီသု–ထုံးအိုင်အစရှိသည်တို့၌၊ မဉ္ဇံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌံဝါ– လည်းကောင်း၊ အပသေန ဖလကံဝါ–လည်းကောင်း၊ အာနေတ္တာ–၍၊ ထပေတိ–အုံ့၊ ယထာ–အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ တတ္ထ–ထိုညောင်စောင်း စသည်၌၊ နိသိန္နမတ္တော–ထိုင်ကာမျှသည်၊ ဟုတ္တာ ဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ အပသေနမတ္တော–မှီကာမျှသည်၊ ဟုတ္တာဝါ–လည်းကောင်း၊ ပတတိ–ကျ၏၊ သောဘ္ဘာဒီသုဝါ–တို့၌မူလည်း၊ သဠ္ဆရဏသေတု–လှည့်လည်ကြောင်း တံတားသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တံ–ထို တံတားကို၊ ဒုဗ္ဗလ်–အောင်၊ ကရောတိ–၏၊

ဒေဝ-သို့၊ ကရောန္တ သ-ပြုသောရဟန်း၏၊ ကရဏော-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ ဟောတိ၊ ဣတရသ-အခြားသောရဟန်း၏၊ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ၊ မရဏော-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ။

ဘိက္ခုဿ-ကို၊ အာနေတ္ဝာ-၍၊ သောဘ္ဘာဒိနံ-တို့၏၊ တဋ္ဌေ-ကမ်းပါးပြတ်၌၊ ထပေတိ၊ (ကိံ)၊ ဒိသ္ဝာ-ချောက်ကမ်းပါးကိုမြင်၍၊ ဘယေန-ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မေန္တော-တုန်လျက်၊ ပတိတ္ဝာ-၍၊ မရိသတိ၊ ဣတိ (ထပေတိ)၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ တထေဝ-ထိုရည်မှန်းသည့်အတိုင်းပင်၊ ပတတိ-အံ့၊ [စာအုပ်များ၌ "တတ္ထေဝ"ဟုရှိ၏၊ "ထိုချောက်ကမ်းပါးပြတ်၌ပင်"ဟု ပေး၊] ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ မရဏော-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ၊ သယံဝါ, ပါတေတိ-ကျစေအံ့၊ ဝါ-တွန်းချအံ့၊ အညေန ဝါ-သည်မူလည်း၊ ဝါ-ကိုမူလည်း၊ ပါတာပေတိ-ကျပ်စေဟု စေခိုင်းအံ့၊ (တွန်းချခိုင်းအံ့)၊ အညော-သည်၊ အဝုတ္ထော-မပြောအပ်ဘဲ၊ အတ္တနော ဓမ္မတာယဝါ ပါတေတိ၊ အမနုဿော-ဘီလူးသည်၊ ပါတေတိ၊ ဝါတပ္ပဟာရေန-လေတိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့်၊ ပတတိ-ကျသွားအံ့၊ အတ္တနော ဓမ္မတာယပတတိ၊ [တွန်းချခြင်းစသည်မပြုဘဲ သူ့အလိုလိုကျအံ့၊] သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ကျခြင်းတို့၌၊ မရဏော-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ၊ ကသ္မာ, တဿ-ထိုမူလရဟန်း၏၊ ပယောဂေန-ကြောင့်၊ ["ဘိက္ခုဿ အာနေတ္ဝာ"ဟု ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ခေါ်၍ထားခြင်းဟူသော ပယောဂကြောင့်၊] သောဘ္ဘာဒိ တဋ္ဌေ-ထုံးအိုင် အစရှိသည်တို့၏ ကမ်းပါး၌၊ ဌိတတ္တာ-တည်နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဥပနိက္ခိပနံ နာမ-မည်သည်၊ သမီပေ-၌၊ နိက္ခိပနံ-ချထားခြင်းတည်း၊ တတ္ထ-ထိုအနီးဝယ်ချထားခြင်း၌၊ (အတ္ထော ဒေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ယော-အကြင်သူသည်၊ ဣမိနာ အသိနာ-ဖြင့်၊ မတော-သေ၏၊ သော-သည်၊ ဓနံဝါ-ကိုမူလည်း၊ လဘတိ-ရတတ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ မရဏဝဏ္ဏံ-သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ သံဝဏ္ဏေတ္ဝာဝါ-ချီးမွမ်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာ-ဤသန်လျက်ဖြင့်၊ မရဏတ္ထိကာ-သေခြင်းကို အလိုရှိသူတို့သည်၊ မရန္တု-သေပါစေကုန်၊ မာရဏတ္ထိကာ-သတ်ခြင်းကို အလိုရှိသူတို့သည်၊ မာရေန္တု-သတ်ပါစေကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ဝါဝါ-ပြော၍သော်လည်းကောင်း၊ အသိ-ကို၊ ဥပနိက္ခိပတိ-အနီး၌ ချထားအံ့၊ တဿ-ထို ရဟန်း၏၊ ဥပနိက္ခိပနေ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ မရိတုကာမောဝါ-သေခြင်းငှာ အလိုရှိသူသည်မူလည်း၊ တေန-ထိုသန်လျက်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ-မိမိကို၊ ပဟာရတု-ပုတ်ခတ်ပစေ၊ မာရေတုကာမောဝါ-သတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသူသည်မူလည်း၊ အညံ-အခြားသူကို၊ ပဟာရတု-စေ၊ ဥဘယထာပိ- ဖြင့်မူလည်း၊ ပရဿ- ၏၊ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယာ- ကြောင့်၊

ဥပနိက္ခေပကသ-အနီးဌ် ချထားသောရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ မရဏော-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ အနောဒိဿ-၍၊ နိက္ခိတ္တော-ချထား အပ်သော်၊ ဗဟူနံ-များစွာသော သတ္တာတို့၏၊ မရဏော-ကြောင့်၊ အကုသလ ရာသိ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပါရာဇိကာဒိဝတ္ထူသု-ပါရာဇိက အစရှိသည်တို့၏ ဝတ္ထုတို့ဌ်၊ ပါရာဇိကာဒိနိ-က အစရှိသော အပြစ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဝိပ္ပဋိသာရေ-သည်၊ ဥပ္ပန္နေ-သော်၊ အသိ-ကို၊ ဂဟိတဋ္ဌာနေ-ဌ်၊ ထပေတ္တာ-၍၊ ဝါ-ပြီးမှ၊ မုစ္စတိ။

ကိဏာတ္တာ-၍၊ ဂဟိတော-သည်၊ ဟောတိ-အုံ၊ အသိသာမိကာနံ-သန်လျက်အရှင်တို့အား၊ အသိ-ကို၊ (ဒတ္တာ-ပြန်ပေးပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဝါ-မှလည်းကောင်း)၊ ယေသံ-အကြင်သူတို့၏၊ ဟတ္ထတော-မှ၊ မူလံ-ကို၊ ဂဟိတံ-ပြီ၊ တေသံ-တို့အား၊ မူလံ-ကို၊ ဒဲတ္တာ-လည်းကောင်း၊ မုစ္စတိ၊ လောဟပိဏ္ဍိ ဝါ-သံခဲကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဖာလံဝါ-ထယ်သွားကိုသော်လည်း ကောင်း၊ ကုဒါလံဝါ-ပေါက်တူးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ အသိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကာရာပိတော-ပြုစေအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အုံ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ယံဘဏ္ဍံ-ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ ကာရိတော-ပြုစေအပ်ပြီ၊ တဒေဝ-ထိုဘဏ္ဍာကိုသာ၊ ကတ္တာ-ပြီး၍၊ ဝါ-မှ၊ မုစ္စတိ၊ ကုဒါလံ ဂဟေတ္တာ, ကာရိတံ-ပြုစေအပ်သော သန်လျက်ကို၊ ဝိနာသေတ္တာ-ဖျက်ဆီး၍၊ ဖာလံ-ကို၊ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဖာလေန-ဖြင့်၊ ပဟာရံ-ကို၊ လဘိတ္တာ-၍၊ မရန္တေ သုပိ-သေပြန်ကုန်သော်လည်း၊ ပါဏာတိပါတတော နာ မုစ္စတိ။

ပန-ဆက်၊ လောဟံ-သံကို၊ သမုဋ္ဌာပေတ္တာ-ထွက်ပေါ်စေ၍၊ [သံထွက်သော နေရာမှ သံကို တူးဖော်၍၊] ဥက္ခိပနတ္ထာမေဝ-အနီးဌ် ချထားခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်၊ ကာရိတော-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အရေန-တံစဉ်းဖြင့်၊ ဃံသိတ္တာ-ပွတ်တိုက်၍၊ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏံ-မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ကို၊ ကတ္တာ, ဝိပ္ပကိဏ္ဏော-ဖရိဖရဲ ဖြန့်ကြဲအပ်ပြီးသော်၊ ဝါ-မှ၊ မုစ္စတိ၊ သံဝဏ္ဏနာပေါတ္ထ ကောဝိယ-ချီးမွမ်းစာကို ရေးရာပေးစာကဲ့သို့၊ ဗဟုဟိ-များစွာသောရဟန်းတို့သည်၊ ဧကဏ္ဍာသယေဟိ-တူတော အဏ္ဍာသယရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကတော-သည်၊ သစေပိ ဟောတိ-မူလည်းဖြစ်အုံ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ပေါတ္ထကေ-ပေစာဌ်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ကမ္မဗဒ္ဓဝိနိစ္ဆယော-ကမ္မဗဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သတ္တိဘိန္ဒိသု-လုံ,ခက်ရင်းတို့ဌ်၊ ဧသနယော-တည်း၊ လဂုဌ္ဌေ-ဆောက်ပုတ်ဌ်၊ ဝါ-လက်ရိုက်ဌ်၊ ပါသယဌ္ဌိသဒိသော-ကျောက်ကွင်းတံဌ် အဆုံးအဖြတ်နှင့်တူသော၊ ဝိနိစ္ဆယော (ဟောတိ)၊ ပါသာဏော-ဌ်၊ တထာ-ထို့အတူတည်း၊ သတ္ထေ-

ကြွင်းသောလက်နက်၌၊ အသိသဒိသောဝ–သန်လျက်၌ အဆုံးအဖြတ်နှင့် တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဟောတိ)၊ ဝိသံဝါတိ–ကား၊ ဝိသံ–ကို၊ ဥပနိက္ခိပန္တသ–အနီး၌ ချထားသော ရဟန်း၏၊ ပေ၊ ကိဏာတိ–ဝယ်၍၊ ထပိတေ–ထားအပ်သော အဆိပ်၌၊ ပုရိမနယေန–ဖြင့်၊ ["ယေသံ ဟတ္ထတော မူလံ ဂဟိတံ" စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊] ပဋိပါကတိက်–တစ်ဖန် ပင်ကိုယ်သဘောရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ မုစ္စတိ၊ သယံ, ဘောသဒ္ဒေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ယောဇိတေ–ယှဉ်စေအပ်သောအဆိပ်၌၊ အဝိသံ–အဆိပ်မဟုတ်သည်ကို၊ ကတ္တာ မုစ္စတိ၊ ရဒ္ဓုယာ–၌၊ ပါသရဒ္ဓုသဒိ သောဝ–ကျောက်ကွင်းကြိုး၌ အဆုံးအဖြတ်နှင့် တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော (ဟောတိ)။

ဘောသဒ္ဒေ–ဆေး၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ယောဘိက္ခု–သည်၊ ဝေရိဘိက္ခုဿ–ရန်သူရဟန်း၏၊ ပဒ္ဓရကေဝါ–ပြင်းထန်သော အဖျားရောဂါ သည်သော်လည်းကောင်း၊ [ရှေးက "ယင်းနာ, ပလိပ်ကပ်ရောဂါ" ဟု ပေးကြ သည်၊] ဝိသဘာဂ ရောဂေဝါ–သဘောမတူသော နှုနာစသော ရောဂါသည် သော်လည်းကောင်း၊ [ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖောက်ပြန်အောင်ပြုတတ်သောကြောင့် နှုနာ စသည်ကို "ဝိသဘာဂရောဂါ"ဟုဆိုသည်၊ သရီရဿ ဝိရူပဘာဝကရဏ တော ကုဋ္ဌာဒိ ဝိသဘာဂရောဂါနာမ၊] ဥပဂ္ဂန္ဓေ–သော်၊ အသပ္ပာယာနိပိ– မလျောက်ပတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သပ္ပိအာဒီနိ–ထောပတ် အစရှိသည် တို့ကို၊ သပ္ပာယာနိတိ–လျောက်ပတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ (ဝတ္တာ–ပြော၍)၊ မရဏာ ဓိပ္ပာယော–သေခြင်း၌ အလိုသည်၊ ဝါ–သေစေလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဒေတိ၊ အည်–ထောပတ်စသည်မှ အခြားသော၊ ကိဉ္စိ–သော၊ ကန္ဒမူလ ဖလံဝါ– သစ်ဥ, သစ်မြစ်, သစ်သီးကိုမူလည်း၊ ဒေတိ၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ဇဝံ–သို့၊ ဘောသဒ္ဒဒါနေ–ဆေးပေးခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ပရဿ–၏၊ ဒုက္ခုပ္ပတ္တိယံ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မရဏေစ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထုလ္လစ္စယ ပါရာဇိကာနိ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ အာနန္တ ရိယဝတ္ထုမှိ–၌၊ အာနန္တ ရိယံ– သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏။

၁၇၈။ ရူပူပဟာရေ–ရူပူပဟာရ၌၊(ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဥပသံဟရတိတိ– ကား၊ ပရံ–မိမိမှတစ်ပါးသော၊ အမနာပရူပံဝါ–စိတ်ကိုမတိုးပွားစေတတ်သော ရူပါရုံကိုသော်လည်း၊ ဝါ–မမြတ်နိုးထိုက်သော ရူပါရုံကိုသော်လည်း၊ တဿ– ထိုရဟန်း၏၊ သမီပေ–၌၊ ထပေတိ–အံ့၊ အတ္တနာဝါ–ကိုယ်တိုင်သော်လည်း၊ ယက္ခပေတာဒိဝေသံ–ဘီလူး ပြိတ္တာအစရှိသည်တို့၏ အသွင်ကို၊ ဝါ–ဘီလူး ယောင် ပြိတ္တာယောင်အစရှိသည်ကို၊ ဂဟေတ္တာ–ယူ၍၊ ဝါ–အယောင်ဆောင်၍၊

တိဋ္ဌတိ–အံ့၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ဥပသံဟာရမတ္တေ–အနီးသို့ ဆောင်ခြင်းမျှ၌၊ ဒုက္ကဋ် (ဟောတိ)၊ ပရဿ–တစ်ပါးသောရဟန်း၏၊ တံ ရူပံ–ထိုအဆင်းကို၊ ဒိသွာ, ဘယုပ္ပတ္တိယံ–ကြောက်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပေါ့ပန–ဆက်၊ တဒေဝ ရူပံ–ထိုအဆင်းသည်ပင်၊ ဧကစ္စဿ–အချို့ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌၊ မနာပံ–စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သည်၊ ဝါ–မြတ်နိုးထိုက်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ အလာဘကေနစ–မရခြင်းကြောင့်လည်း၊ သုဿိတ္တာ–ခြောက်ကပ်၍၊ သစေ မရတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဝိသကေ်တော (ဟောတိ)၊ မနာပိယေပိ–စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သော ရူပါရုံ၌လည်း၊ ဝါ–မြတ်နိုးထိုက်သော ရူပါရုံ၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ ပန–ဆက်၊ တတ္ထ–ထိုမနာပိယရူပါရုံ၌၊ ဝိသေသေန–အားဖြင့်၊ ဣတ္ထိနံ–တို့၏၊ ပုရိသရူပံ–ယောကျ်ားအဆင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသာနံ–တို့၏၊ ဣတ္ထိရူပံစ–သည်လည်းကောင်း၊ မနာပံ (ဟောတိ)၊ တံ–ထိုအဆင်းကို၊ အလက်ံရိတ္တာ–၍၊ ဥပသံဟရတိ–အနီးသို့ ဆောင်ပို့အံ့၊ ဒိဋ္ဌမတ္တကမေဝ–မြင်အပ်ကာမျှကိုသာ ကရောတိ–အံ့၊ အတိစိရံ–စွာ၊ ပဿိတုံဖိ–ကြည့်ခြင်းငှာလည်း၊ ဝါ–ကြည့်ခွင့်ကိုလည်း၊ နဒေတိ၊ [“ပဿိတုမ္ပိ”၌ ဝိသဒ္ဒါသည် သမ္ဘာဝနာဓောတကတည်း၊ တွေ့ထိဖို့ကို မဆိုထားနှင့် ကြာကြာ ကြည့်ခွင့်တောင်မှ မပေးဟူလို၊] ဣတရော–အခြားသော သေစေလိုအပ်သူသည်၊ ပေ၊ ဥတ္တသိတ္တာ–လန့်၍၊ သစေ မရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝိသကေ်တော (ဟောတိ)၊ ပန–သို့မဟုတ်၊ ဥတ္တသိတ္တာ, (မရတု–စေ၊) ဣတိဝါ–ဤသို့သော်လည်း ကောင်း၊ အလာဘကေန–ကြောင့်၊ (မရတု)၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ အဝိစာရေတ္တာ–မစိစစ်မူ၍၊ ကေဝလံ, ပဿိတ္တာ–မြင်၍၊ မရိဿတိ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အထ ဥပသံဟရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥတ္တသိတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သုဿိတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ မတော–သော်၊ ပါရာဒိကမေဝ–ပင်တည်း၊ ဧတေနေဝ ရူပါယေန–ဤနည်းဖြင့်ပင်၊ သဒ္ဒူပဟာရာဒယောပိ–သဒ္ဒူပဟာရ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ–စိုးစဉ်းအနည်းငယ်ဆိုဖွယ်အထူးကား၊ ဧတ္ထ–ဤသဒ္ဒူပဟာရအစရှိသည်တို့၌၊ ကေဝလံ–ဥပသံဟရဏာ စသည်မဖက် သက်သက်၊ အမနုဿသဒ္ဒါဒယော–ဘီလူးသံအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥတ္တြာသဧနကာ–ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ အမနာပသဒ္ဒါ–မနာပ၏ဆန့်ကျင်ဘက်အသံတို့တည်း၊ ပုရိသာနံ–တို့၏၊ ဣတ္ထိသဒ္ဒ မဓုရဂန္ဓဗ္ဗသဒ္ဒါဒယော–မိန်းမအသံ, သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသော စောင်းသံ အစရှိသည်တို့သည်၊ စိတ္တသာဒကရာ–စိတ်၏သာယာခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ မနာပသဒ္ဒါ–

မြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းသော အသံတို့တည်း၊ ဟိမဝန္တေ–၌၊ ဝိသရက္ခာနံ–အဆိပ်ပင်တို့၏၊ မူလာဒိဂန္ဓာ–အမြစ်အစရှိသည်တို့၏ အနံ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုဏပဂန္ဓာစ–မြွေသေကောင်ပုပ် အစရှိသည်တို့၏ အနံ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ အမနာပဂန္ဓာ–မနာပ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အနံ့တို့တည်း၊ ကာဠာနုသာရီမူလဂန္ဓာဒယော–အကျော်နက်ပင် အမြစ်၏အနံ့ အစရှိသည်တို့သည်၊ မနာပဂန္ဓာ–မြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းသော အနံ့တို့တည်း၊ ပဋ္ဌိကူလမူလရသာဒယော–စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော အမြစ်တို့၏ အရသာ အစရှိသည်တို့သည်၊ အမနာပရသာ–တို့တည်း၊ အပဋ္ဌိကူလမူလ ရသာဒယော–ပဋ္ဌိကူလ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် (နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော) အမြစ်တို့၏အရသာ အစရှိသည်တို့သည်၊ မနာပရသာ–တို့တည်း၊ ဝိသဖသ္သမဟာကစ္ဆုဖသ္သာဒယော–အဆိပ်၏အတွေ့, ဝဲကြီးနာ၏အတွေ့ အစရှိသည်တို့သည်၊ အမနာပဖောဋ္ဌဗ္ဗာ–တို့တည်း၊ စိနပဋ္ဌဟံသပုပ္ဖတူလိကဖသ္သာဒယော–စိန်တိုင်းဥ်ဖြစ်သော အဝတ်, ဟသ်ပန်း, လဲအဆာရှိသော ဝတ္ထုတို့၏ အတွေ့ အစရှိသည်တို့သည်၊ မနာပဖောဋ္ဌဗ္ဗာ–တို့တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ [ဟံသာဒီနံ ပက္ခလောမံ သန္ဓာယ ဝဒတိ–ဟသ်တောင်တို့၏ အမွေးကို ရည်ရွယ်၍ "ဟံသပုပ္ပ"ဟု ဆိုသည်။]

ဓမ္မုပဟာရေ–ဟာရ၌၊ ဒေသနာဓမ္မော–ဒေသနာတရားကို၊ ဓမ္မောတိ–ဓမ္မဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဒေသနာဝသေန–ဟောခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နိရယေစ–ငရဲ၌လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေစ–နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဝိပတ္တိသမ္ပတ္တိဘေဒံ–ပျက်စီးခြင်း ပြည့်စုံခြင်း အပြားရှိသော၊ ဓမ္မာရမဏာမေဝ–ဓမ္မာရုံကိုပင်၊ (ဓမ္မောတိ–ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊) [ရူပူပဟာရစသည်တို့၌ ရူပါရုံစသည်တို့ကဲ့သို့ အာရုံချင်းတူသောကြောင့် "ဓမ္မာရမဏာမေဝ"ဟု သန္နိဋ္ဌာနာဝဓာရဏဝေဖြင့်ပြသည်၊] နေရယိကသ္သာတိ–ကား၊ ဘိန္နသံဝရဿ–ပျက်စီးသော စောင့်စည်းခြင်းရှိသော၊ ကတပါပဿ–ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော၊ နိရယေ–၌၊ နိဗ္ဗတ္တနာရဟဿ–ဖြစ်ခြင်းကိုထိုက်သော၊ သတ္တဿ–၏၊ ပဗ္ဗဝိဓဗန္ဓနကမ္မကာရဏာဒိနိရယကထံ–၅ ပါးအပြားရှိသော နောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု အစရှိသော ငရဲနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ကထေတိ–ဟောအံ့၊ [နေရယိကဿ "နိရယေ နိဗ္ဗတ္တနာရဟဿ" ကို ကြည့်၍ "နိရယေ နိဗ္ဗတ္တိတုံ+အရဟတီတိ နေရယိကော"ဟု ပြု၊ (တစ်နည်း) ဒကွိဏောယျောကဲ့သို့ "နိရယံ+အရဟတီတိ နေရယိကော"ဟု ပြု၊] တံ–ထို နိရယကထာကို၊ သုတ္တာ–၍၊ သော–ထိုသူသည်၊ ဥတ္တသိတ္တာ–ထိတ်လန့်၍၊ စေ မရတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကထိကဿ–ပြောသောရဟန်း၏၊ ပါရာဇိက်–သည်၊ (ဟောတိ)၊

ပန–ဆက်၊ သော–သည်၊ သုတ္တာပိ–၍လည်း၊ ဝါ–ကြားရပါသော်လည်း၊ အတ္တနော–၏၊ ဓမ္မတာယ–သဘောအားဖြင့်၊ သစေ မရတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဣဒံ (ဣမံ)–ဤ နိရယကထာကို၊ သုတ္တာ–၍၊ ဧဝရူပံ–သော၊ ပါပံ–ကို၊ နိ ကရိဿတိ–လတ္တံ့၊ ဩရမိဿတိ–ရောင်ကြဉ်လတ္တံ့၊ ဝိရမိဿတိ–အထူးရောင်ကြဉ်လတ္တံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြ၍၊ နိရယကထံ–ငရဲနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ကထေတိ–အံ့၊ တံ–ကို၊ သုတ္တာ–၍၊ ဣတရော–ပြောသူမှတစ်ပါးသော နားထောင်သူသည်၊ ဥတ္တသိတ္တာ–၍၊ သစေ မရတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အနာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)။

သဂ္ဂကထန္တိ–ကား၊ ဒေဝနာဋ္ဌကာဒီနံ–နတ်ကချေသည် အစရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း၊ နန္ဒနဝနာဒီနဉ္စ–နန္ဒနဥယျာဉ် အစရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း၊ သမ္ဘတ္တိကထံ–ပြည့်စုံပုံစကားကို၊ (ကထေတိ–အံ့၊) တံ–ထို သမ္ဘတ္တိကထာကို၊ သုတ္တာ, ဣတရော–ပြောသူမှတစ်ပါး အခြား နားထောင်သူသည်၊ သဂ္ဂါဒိ မုတ္တော–နတ်ပြည်၌ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် သက်ဝင်သည်၊ ဝါ–နတ်ပြည်၌ စွဲလမ်းသည်၊ (ဟုတ္တာ) သီဃံ, တံ သမ္ဘတ္တိ–ထိုစည်းစိမ်သို့၊ ပါပုဏိတုကာမော (ဟုတ္တာ)၊ သတ္ထာဟရဏာ၊ပေ၊ သန္ဓိရဒ္ဓနာဒီဟိ–လက်နက်ကိုဆောင်ခြင်း, အဆိပ်ကိုစားခြင်း, အစာကို ဖြတ်ခြင်း, ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ပိတ်ဆို့ချုပ်တည်းခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ သော–ထို နားထောင်သူသည်၊ သုတ္တာပိ, ယာဝတာယုကံ–အသက်အပိုင်းအခြားအတိုင်း၊ ဌတ္တာ–တည်၍၊ အတ္တနော ဓမ္မတာယ သစေမရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အနာပတ္တိ၊ ဣမံ–ဤစကားကို၊ပေ၊ အဓိမုတ္တော–သည်၊ ဝါ–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကာလံ–သေချိန်ကို၊ (သစေ) ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အနာပတ္တိ။

၁၇၉။ အာစိက္ခနာယ–ပြန်ပြောခြင်း၌၊ ပုဗ္ဗော ဘဏတိတိ–ကား၊ ဘဂ္ဂေ–အရှင်ဘုရား၊ ကထံ–အဘယ်သို့၊ (ဘယ်ပုံဘယ်နည်း)၊ မတော–သေသူသည်၊ ဓနံ၀ါ–ကိုမူလည်း၊ လဘတိ–ရတတ်ပါသနည်း၊ သဂ္ဂေ၀ါ–၌မူလည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–ဖြစ်တတ်ပါသနည်း၊ ["သဂ္ဂံ ဝါ ဥပပဇ္ဇတိ"သော်လည်းရှိစေ၊] ဣတိဧဝံ–ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတော–မေးအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ–၍)၊ ဘဏတိ–ပြန်ပြောအံ့၊... အနုသာသနီယံ–သွန်သင်ခြင်း၌၊ အပုဗ္ဗောတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ (ဘဂ္ဂေ ကထံ မတော ဓနံ၀ါ လဘတိ၊ သဂ္ဂေ၀ါ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍)၊ အပုစ္ဆိတော–မမေးအပ်ဘဲ၊ သာမံယေဝ–ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဘဏတိ–အံ့၊...သင်္ကေတကမ္မနိမိတ္တကမ္မာနိ–ချိန်ခါ နေရပ် အမှတ်အသားကို ပြုခြင်း, အရိပ်နိမိတ်ကို ပြုခြင်းတို့ကို၊ အဒိန္နာဒါနကထာယံ–ကထာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။

ဇဝံ-ဤသို့လျှင်၊ နာနပွကာရတော-အထူးထူးသော အပြားအားဖြင့်၊ အာပတိဘေဒ-ကို၊ ဒဿေတွာ-မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ အနာပတ္တိဘေဒ-ကို၊ ဒဿေန္တော-(ဟုတ္တာ)၊အနာပတ္တိ အသဉ္ဆိစ္စာတိအာဒိ-ကို၊ အာဟ-မူပြီ၊ တတ္ထ-ထိုအနာပတ္တိအသဉ္ဆိစ္စ အစရှိသောစ ကားရပ်၌၊ အသဉ္ဆိစ္စာတိ-ကား၊ ဣမိနာ ဥပက္ကမေန-ဤလုံ့လဖြင့်၊ ဣမံ-ဤသူကို၊ မာရေမိ၊ သေစေအုံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အစေတေတွာ-မစေ့ဆော်မူ၍၊ [သံအနက်မရှိ၊] စ-ဆက်၊ ဇဝံ-ဤသို့၊ အစေတေတွာ-မူ၍၊ ကတေန-သော၊ ဥပက္ကမေန-ကြောင့်၊ ပရေ-သူတစ်ပါး သည်၊ မတေပိ-သေပါသော်လည်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ စ-သာဓကကား၊ အနာပတ္တိ၊ ပေ၊ အသဉ္ဆိစ္စာတိ-ဟူ၍၊ ဝက္ခတိ-မိန့်တော်မူလတ္တံ့၊ "အသဉ္ဆိစ္စ-မစေ့ဆော်မူ၍၊ (ဥပက္ကမန္တ သ-လုံ့လပြုသောရဟန်း၏)၊ အနာပတ္တိ ဟောတိ" ဟု ပါဠိတော်၌ ပေး၊] အဇာနန္တ သာတိ-ကား၊ ဣမိနာ-ဤလုံ့လကြောင့် အဝယံ-ဤသူသည်၊ မရိဿတိ၊ ဣတိ-သို့၊ အဇာနန္တ သ-မသိသောရဟန်း၏၊ ပေ၊ စ-သာဓကကား၊ ဝိသဂတပိဏ္ဍပါတဝတ္ထုဿိ-ဝိသဂတပိဏ္ဍပါတဝတ္ထု၌၊ ဝါ-အဆိပ်ပါသော ဆွမ်းကို ပေးမိသော ရဟန်း၏ဝတ္ထု၌၊ အနာပတ္တိ၊ ပေ၊ အဇာနန္တ သတိ-ဟူ၍၊ ဝက္ခတိ၊["အဇာနန္တ သ-ဤလုံ့လကြောင့်သေလိမ့်မည်ဟု

တတ္ထ အသဉ္ဆိစ္စာတိ။ ။အသဉ္ဆိစ္စ, အဇာနန္တ,နှ မရဏာဓိပ္ပာယ ၃ ပါး၏ထူးခြား ပုံကို အကျယ်ပြလိုမှ "တတ္ထ" စသည်မိန့်၊ တစ်စုံတစ်ခုပယောဂ (လုံ့လ)ပြုသော်လည်း သူတစ်ပါးသေစေလိုသော စေတနာမပါဘဲ ပြုခြင်းကို "အသဉ္ဆိစ္စ" ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုသို့ ပြုခြင်းကြောင့် သူတစ်ပါးသေသော်လည်း အနာပတ္တိ၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရွာတွင်းရှိ ဆွမ်းစားဧရပ်ဝယ် နေရာခင်းသောအခါ (အချင်းချင်းမှီ၍ ထောင်ထားသော) ကျည်ပွေ့ (ဂျွေ့) နှစ်ခုတွင် တစ်ခုကို ယူလိုက်လေရာ, ကျန်တစ်ခုလည်း၍ (လဲ၍) ကလေးငယ်၏ ဦးခေါင်းပေါ် ကျသဖြင့် ကလေးသေသွားလေ၏၊ သို့သော် ကျည်ပွေ့တစ်ခုကိုယူမှ လုံ့လ ပြုစဉ်က, "ငါပြုသောလုံ့လကြောင့် ကလေးသေလိမ့်မည်"ဟု အမှတ်မထားမိသောကြောင့် အာပတ်မသင့်ပါ။ [အသဉ္ဆိစ္စာတိ ဣဒံ မရဏ သံဝတ္တနိကဥပက္ကမသ-ကို၊ အသလ္လက္ခဏံ-သေစေလိမ့်မည်ဟု အမှတ်မထားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။]

အဇာနန္တ သ။ ။"ဤအရာဝတ္ထုသည် သေစေတတ်၏"ဟု မသိခြင်းကို "အဇာ နန္တ သ"ဟု ခေါ်၏၊ တစ်စုံတစ်ရာလုံ့လကြောင့် သူတစ်ပါးသေသွားသော်လည်း အနာပတ္တိ၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အဆိပ်ခတ်ထားသော ဆွမ်းကိုရခဲ့၏၊ အဆိပ်ခတ်ထားမှန်းကား မသိရှာ၊ ဆွမ်းစားကျောင်း ယူလာခဲ့၍ ရဟန်းတို့အား ဦးဦးဖျားဖျားကို လှူလေသည်၊ စားမိသော ရဟန်းအားလုံး သေကြ၏၊ သို့သော် "ဤဆွမ်း၌အဆိပ်ပါကြောင်း" မသိသောကြောင့် လှူသော ရဟန်းမှာ အာပတ် မသင့်၊ [အဇာနန္တ သာတိ ဣဒံ မရဏသံ ဝတ္တနိကဥပကရဏသ-သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အဆောက်အဦကို၊ အဇာနနံ-မသိခြင်းကို၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။]

မသိသည်ဖြစ်၍၊ (ဥပက္ကမန္တသ) အနာပတ္တိ”ဟု ပါဠိတော်၌ ပေး၊] နှ မရဏာဓိပ္ပာယသာတိ–ကား၊ မရဏံ–ကို၊ အနိစ္ဆန္တသ–အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ဥပက္ကမန္တသ–၏၊ အနာပတ္တိ ဟောတိ၊) ဟိ–မှန်၊ ယေန ဥပက္ကမေန–ကြောင့်၊ ပရော–သည်၊ မရတိ–၏၊ တေန ဥပက္ကမေန–ကြောင့်၊ တသ္မိံ–ထိုသူကို၊ မာရိတေပိ–သေစေအပ်ပါသော်လည်း၊ နှ မရဏာဓိပ္ပာယသ–သေ ခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုမရှိသော ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ စ–ကား၊ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု နှ မရဏာဓိပ္ပာယသာတိ–ဟူ၍၊ ဝက္ခတိ၊ ဥမ္မတ္တကာဒယော–ဥမ္မတ္တက အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ [ပဌမပါရာဇိကအဖွင့်၌၊] ဝုတ္တနယာဇေ–နှ်သည်သာ၊ ပန–အထူးကား၊ ဣဓ–ဤ တတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဒိကမ္မိကာ–အာဒိကမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အညမညံ, ဒိဝိတာ–မှ၊ ဝေါရောပိတ (ဝေါရောပက) ဘိက္ခု–ခွင်းသောရဟန်းတို့တည်း၊ တေသံ–ထိုအာဒိကမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အဝသေသာနံ–အချင်းချင်းသတ်သော ရဟန်းတို့မှ ကြွင်းကုန်သော၊ မရဏဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏနကာနံ–သေခြင်း၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းသော ရဟန်းတို့၏၊ အာပတ္တိယေဝ–ပင်တည်း၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊ [သိက္ခာပုဒ်၏ ဝတ္ထုကြောင်း၌ မရဏဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏကဝတ္ထုအပြင် အခြားဝတ္ထုမရှိ၊ ဝိနီတဝတ္ထု မျှားနှင့်လည်း မဆိုင်သောကြောင့် “မရဏဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏနကာဒီနံ” ဟု အာဒိ ပါနေသည်ကား မကောင်း၊] ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

****

ပကိဏ္ဏကကထာအဖွင့်

သမုဋ္ဌာနဒီသု–သမုဋ္ဌာန် အစရှိသည်တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ၉ဝ် ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ–သည်၊ တိသမုဋ္ဌာနံ–၃ပါးသော သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏၊ ကာယစိတ္တတော စ–ကိုယ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာစိတ္တတော စ–လည်းကောင်း၊ ကာယ ဝါစာစိတ္တတော စ–လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာတိ–ဖြစ်၏၊ ကြိယံ–မပြုထိုက်သော လွန်ကျူးမှုကို ပြုခြင်းရှိသောသိက္ခာပုဒ်တည်း၊ သညာဝိမောက္ခံ–ဝိတိက္ကမသညာ၏ မရှိခြင်းကြောင့် အာပတ်မှလွတ်မြောက်ခြင်းရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ သစိတ္တက–စိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ လောကဝဇ္ဇံ–လောကဒဋ္ဌ အပြစ်ရှိ၏၊

နှ မရဏာဓိပ္ပာယသ။ ။သူတစ်ပါး၏သေခြင်းကို အလိုမရှိဘဲ လုံ့လပြုမိ၍ သူတစ်ပါးသေသော်လည်း အနာပတ္တိ၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကိုယ်ဝန် မတည်သော မိန်းမ၏ တောင်းပန်မှုကြောင့် ကိုယ်ဝန်တည်ဆေးပေးလေ၏၊ ထိုမိန်းမ သေရာလေသည်၊ ဤဝတ္ထု၌ ရဟန်း၏ပယောဂလည်း ပါ၏၊ ထိုပယောဂပြုခြင်းကိုလည်း သိ၏၊ သို့သော် သေစေလိုသောစိတ် မရှိသောကြောင့် အာပတ်မသင့်၊ နှ မရဏာဓိပ္ပာယသာတိ ဣဒံ ဥပက္ကမံ ဇာနန္တသာပိ မရဏာဓိပ္ပာယသ အဘာဝံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။]

ကာယကမ္မံ–ကာယကံရှိ၏၊ ဝစီကမ္မံ–ရှိ၏၊ အကုသလစိတ္တံ–စိတ်ရှိ၏၊ ဒုက္ခဝေဒနံ–ဒုက္ခဝေဒနာရှိ၏၊ ဟိ–မှန်၊ သိရီသယနံ–အသရေရှိသော အိပ်ရာသို့၊ အာရဗ္ဘော–တက်ရောက်လျက်၊ ရဇ္ဇသမ္ပတ္တိသုခံ–မင်း၏ဥစ္စာဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော–ခံစားသော၊ ရာဇာ–သည်၊ (ဘဏတိ–ဌ္ဌစပ်)၊ ဒေဝ–အရှင်မင်းမြတ်၊ စောရော–ကို၊ အာနိတော–ဆောင်အပ်ပါပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ ဂစ္ဆထ–နှ်လော၊ နံ–ထိုခိုးသူကို၊ မာရေထ–သတ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဟသမာနော ဝ–ပြုံးလျက်သာလျှင်၊ သစေပိ ဘဏတိ–ဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ ဒေါမနဿစိတ္တေနေ ဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဏတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ပန–ထိုသို့ပင် ဒေါမနဿစိတ်ဖြင့် ပြောပါသော်လည်း၊ သုခဝေါကိဏ္ဏတ္တာ–ဒေါမနဿစိတ်၏ ရှေ့နောက်တို့၌ သုခဝေဒနာဖြင့် ရောပြွမ်းနေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ–နေသည့်အတွက်၊ အနုပဗန္ဓာဘာဝါ–ဒေါမနဿစိတ်၏ အဆက်မပြတ် ဖွဲ့စပ်မှု၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ [စ–မလို၊] ဧတံ–ဤဒေါမနဿစိတ်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းကို၊ ပုထုဇနေဟိ–တို့သည်၊ ဒုဇ္ဇာနံ–ခဲယဉ်းသဖြင့် သိအပ်၏၊ ဝါ–သိနိုင်ခဲ၏၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

၁၈၀။ ဝိနိတဝတ္ထုကထာသု–ဝိနိတဝတ္ထုကထာတို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ယောဧနာ၌ "ဝိဇ္ဇမာနေ–ထင်ရှားသော" ဟု ထည့်၍ ပဌမဝတ္ထုဿိုး၌ စပ်၏၊

သစေပိဟိ၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။"ဒုက္ခဝေဒနံ" ဟူသော စကားကို ခိုင်မြဲစေလို၍ "သစေပိဟိ" စသည်ကိုမိန့်၊ ပြုံးခြင်းကိုဖြစ်စေသော စိတ်သည် သောမနဿစိတ်တည်း၊ သတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေသောစိတ်ကား ဒေါမနဿစိတ်တည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် စည်းစိမ်ခံစားရ၍ သောမနဿစိတ်အစဉ်ဖြင့် "သတ်လိုက်"ဟု အမိန့်ချသော စိတ်ဖြစ်၏၊ ထိုစိတ်သည် ဒေါမနဿစိတ်ဖြစ်၍ ဒုက္ခဝေဒနာပါရှိသည်–ဟူလို။

သုခဝေါ၊ ပေ၊ ပုထုဇနေဟိ။ ။ထိုသို့ ဒေါမနဿစိတ်ဖြင့် အမိန့်ချလျှင် အဘယ်ကြောင့် ဒေါမနဿမထင်ရှားသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ "သုခဝေါကိဏ္ဏတ္တာ" စသည်မိန့်၊ ဒေါမနဿစိတ်၏ ရှေ့နောက်တို့၌ သုခ (သောမနဿစိတ်) ရောယှက်နေသည့်အတွက် ဒေါမနဿစိတ်က ဆက်ကာဆက်ကာ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဒေါမနဿ စိတ်ဖြစ်နေမှန်းကို ပုထုဇဉ်များ မသိနိုင်ဘဲရှိရသည်–ဟူလို။ "ပုဗ္ဗာပရိယဝသေန–ဒေါမနဿစိတ်၏ ရှေ့နောက်၌ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဉဘောသု ပသ္သေသု ဥပ္ပဇ္ဇနကသုခေဟိ အာကိဏ္ဏတ္တာ, ဥပ္ပန္နသ္မိံ ဒေါမနဿသ္မိ–ဖြစ်သော ဒေါမနဿ၏လည်း၊ အနုပဗန္ဓနေန–အဆက်မပြတ် ဖွဲ့စပ်ခြင်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိယာ အဘာဝတော, တဒါ–ထို သတ်မိန့်ပေးရာအခါ၌၊ ဥပ္ပန္နံပိ ဒေါမနဿံ–သည်၊ နှ ပကာသတိ–မထင်ရှား၊ ဣတိ အတ္ထော၊ (ဋီကာ)၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဝေါကိဏ္ဏတ္တာသည် ဟိတ်ကူသာ ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် "ဘာဝါ စ"ဟု စပါသည်မှာ ပိုဟန်တူသည်၊ ဝိမတိ၌လည်း (စ) မပါ။]

ပဌမဝတ္ထုသြမိ်-၌၊ ကာရညေနာတိ-ကား၊ တေဘိက္ခူ-တို့သည်၊ တသ-ထို ဂိလာနရဟန်း၏၊ မဟန္တံ-ကြီးစွာသော၊ ဂေလညဒုက္ခံ-မကျန်းမာခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ ဒိသွာ-မြင်ရ၍၊ ကာရုညံ-သနားခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ-၍၊ တွံ-အရှင်ဘုရားသည်၊ သီလဝါ-သီလရှိ၏၊ ကတကုသလော- ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ရှိ၏၊ ကသ္မာ, မိယမာနော-သေလတ္တံသည်၊ (ဟုတွာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊) ဘာယသိ-ကြောက်ရဘိသနည်း၊ ["မိယမာနာ-သေလတ္တံခြင်းမှ၊ ဘာယသိ-နည်း"ဟု ရှေးနိဿယမျှားခ၌ ပေးသည်၊] သီလဝတော-၏၊ သဂ္ဂေါနာမ-နတ်ပြည်မည်သည်ကို၊ နု ဒုလ္လဘော နနု-ခဲယဉ်းသဖြင့် မရအပ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝါ-မခဲယဉ်းသည် မဟုတ်ပါလော၊ မရဏမတ္တပဋိဗဒ္ဓါ ယေဝ-သေခြင်းမျှနှင့် စပ်သည်သာလျှင်၊ (ဟောတိနနု-လော၊ [သေလျှင် သေချင်း နတ်ပြည်ရောက်ရမည် မဟုတ်ပါလော-ဟူလို၊] ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ မရဏတ္ထိကာဝ-သေခြင်းကို အလိုရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဝါ-ပါလျက်၊ မရဏတ္ထိကဘာဝ-သေခြင်းကို အလိုရှိသူတို့၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္တာ-နိ်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ မရဏဝဏ္ဏံ-ကို၊ သံဝဏ္ဏေသုံ-နိ်ပြီ၊ သောပိ ဘိက္ခု, ၁ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ သံဝဏ္ဏနာယ-ကြောင့်၊ အာဟာရပစ္စေဒံ-အာဟာရဖြတ်မှုကို၊ ကတွာ, အန္တရာဝ-သေချိန်မရောက်မီအကြား၌သာလျှင်၊ ကာလံ-ကို၊ အကာသိ-ပြီ၊ တသ္မာ, အာပတ္တိ-သို့၊ အာပန္နာ-နိ်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဝေါဟာရဝသေန-ပြော ရိုးဆိုစဉ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကာရညေန၊ ပေ၊ သံဝဏ္ဏေသုန္တိ-ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ [ပြောရိုးဆိုစဉ်အားဖြင့် "သနားခြင်းကြောင့်" ဟု ဆိုသော်လည်း သေစေလိုသော စေတနာ ပါနေသည်-ဟူလို၊] တသ္မာ, ဣဒါနိပိ-လည်း၊ ပဏ္ဍိတေန, ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဂိလာနဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏အထံ၌၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မရဏဝဏ္ဏော-ကို၊ နု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗော-ထိုက်၊ ဟိ-တားမြစ်သင့်၏၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ သံဝဏ္ဏနံ-ချီးမွမ်းကြောင်းစကားကို၊ သုတ္တာ, အာဟာရပစ္စေဒါဒိနာ-အာဟာရဖြတ်မှု အစရှိသော၊ ဥပဂ္ဂမေန-ကြောင့်၊ အာယုသ္မိ-သည်၊ ဧကဧဝနဝါရာဝသေသေ-ဧကတစ်ကြိမ် အကြွင်းအကျန် ရှိသေးသည်၊ (သမာနေပိ-သော်လည်း၊) အန္တရာကာလံ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဣမိနာဝ-ဤ ရဟန်းသည်သာ၊ မာရိတော-သေစေအပ်သည်၊ ဟောတိ။

ပန-ဆက်၊ ဣမိနာ နယေန-ဖြင့်၊ အနုသိဋ္ဌိ-သွန်သင်ခြင်းကို၊ ဒါတဗ္ဗာ-၏၊ (ကိံ)၊ သီလဝတော-၏၊ မဂ္ဂဖလုပ္ပတ္တိနာမ-မဂ်ဖိုလ်၏ဖြစ်ခြင်း မည်သည်ကို၊ အနစ္ဆရိယာ-မအံ့ဩြအပ်ပါ၊ ဝါ-မအံ့ဩြလောက်ပါ၊ တသ္မာ ဝိဟာရာဒီသု,

အာသတ္တိ–ငြိကပ်တွယ် တာမှုကို၊ အကတ္တာ, ဗုဒ္ဓဂတံ–ဘုရားဌ္ဌာရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ–ဘုရားအာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဂတံ–တရားဌ္ဌာရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ–တရားအာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သံဃဂတံ–အရိယာသံဃာ ဌ္ဌ ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ–အရိယာသံဃာအာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ် သော၊ ကာယဂတံစ–ဆံအစရှိသော ကောဋ္ဌာသအပေါင်းဌ္ဌရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ–ဆံ အစရှိသော ကောဋ္ဌသအပေါင်းဟူသော အာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သတိ–ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ–ဖြစ်စေ၍၊ မနသိကာရေ–ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းမှု၌၊ အပ္ပမာဒေါ–မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော–ပြုထိုက်ပါ၏၊ ဣတိ (ဒါတဗ္ဗာ)၊ စ–ဆက်၊ မရဏဝဏ္ဏော–ကို၊ သံဝဏ္ဏိတောပိ–ချီးမွမ်းအပ်ပါသော်လည်း၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ တာယ သံဝဏ္ဏနာယ-ကြောင့်၊ ကိဉ္စိ–သော၊ ဥပဂ္ဂမံ–ကို၊ အကတ္တာ အတ္တနော, ဓမ္မတာယ (ဧ၀)–သာလျှင်၊ ယထာယုနာ (ဧ၀)–အကြင်အကြင် အသက် အပိုင်းအခြားဖြင့်သာလျှင်၊ ယထာနုသန္ဓိနာ၀–အကြင် အကြင်အဆက်မပြတ် ဖွဲ့စပ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ မရတိ–၏၊ (တသ–ထိုရဟန်း၏၊) တပ္ပစ္စယာ––ထိုမိမိသဘောအတိုင်း သေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သံ၀ဏ္ဏနကော–ချီးမွမ်းသော ရဟန်းကို၊ အာပတ္တိယာ–ဖြင့်၊ နကာရေ တဗ္ဗော–မပြုစေထိုက်၊ ဝါ–မဆုံးဖြတ်ထိုက်၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယ၀ဏ္ဏသို့–ဌ္ဌ၊ နု စ ဘိက္ခဝေ အပ္ပဋိ၀ေက္ခိတ္ဝာတိ ဧတ္ထ–ဌ္ဌ၊ ကိဒိသံ–အဘယ်ကဲ့သို့ရှိအပ်သော၊ အာသနံ–နေရာကို၊ ပဋိ၀ေက္ခိတ၀ါ–ဆင်ခြင်ထိုက်သနည်း၊ ကိဒိသံ (အာသနံ) နု ပဋိ၀ေက္ခိတ၀ါ၊ ယံ–အကြင်နေရာသည်၊ သုဒ္ဓံ–သက်သက်သော၊ [အခင်းမပါသော၊] အာသနမေ၀–နေရာထိုင်ခုံချည်းသာ၊ ဟောတိ–၏၊ အပစ္စတ္ထရဏကံ–အခင်းမရှိ၊ [သုဒ္ဓံကိုပင် အပစ္စတ္ထရဏကံ ဟုဖွင့်သည်၊ ဤပါဌ်မပါလျှင်လည်းကောင်း၏။] ယဉ္စ–အကြင်နေရာကိုလည်း၊ အာဂန္တွာ, ဌ္ဌိတာနံ–ရပ်နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပဿတံ၀ေ၀–မြင်ကုန်စဉ်ပင်၊ အတ္ထရိယတိ–ခင်းအပ်၏၊ တံ–ထိုနေရာ ၂ မျိုးကို၊ နပ္ပစ္စ၀ေက္ခိတ၀ါ–

ယထာယုနာ ယထာနုသန္ဓိနာ၀။ ။ယထာနုသန္ဓိနာသည် ယထာယုနာ၏ ပရိယာယ်တည်း၊ ယထာနုသန္ဓိနာ (တစ်ဘ၀အတွက် အဆက်ဆက်ဖြစ်သော အသက်အပိုင်း အခြားဖြင့်၊) အထ၀ါ, ယထာနုသန္ဓိနာတိ ယထာနုပ္ပဗန္ဓေန (အကြင် အကြင် အဆက်မပြတ် ဖွဲ့စပ်ခြင်းဖြင့်၊) ယာ၀ တသ္မိံ ဘ၀ေ သန္ဓာနသ (ရပ်နာမ်အစဉ်၏) အနုပ္ပ၀ဗန္ဓာ (အဆက်မပြတ် ဖွဲ့စပ်ခြင်းသည်) အ၀ိစ္ဆိန္နပ၀တ္တိ (မပြတ်မစဲ ဖြစ်ခြင်းမည်သည်) ဟောတိ၊ တာ၀ ဌတ္ဝာတိ ၀ုတ္တံ ဟောတိ။

မဆင်ခြင်ထိုက်၊ ဝါ–ဆင်ခြင်ဖွယ် မလို၊ နိသီဒိတုံ–မဆင်ခြင်ဘဲ ထိုင်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဌတိ၊ ယမ္မိ–အကြင်နေရာကိုလည်း၊ မနုဿာ–တို့သည်၊ သယံ–ကိုယ်တိုင်၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ အက္ကမိတွာ–လွှမ်းဖိ၍၊ ဘန္တေ–တို့၊ ဣဓ–ဤနေရာ၌၊ နိသီဒထ–နိ၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒေန္တိ–ပေးလှူတတ်ကုန်ကြ၏၊ ["အရှင် ဘုရားတို့ ကြွတော်မူကြပါ, ဤနေရာ၌ သီတင်းသုံးတော်မူကြပါ"ဟု လက်ဖြင့် နေရာကို ဖိ၍ (ပုတ်ပြ၍) ထိုင်ဖို့ရန် နေရာပေးတတ်ကြသည်–ဟူလို၊] တသ္မိံ ပိ–ထိုင်နေရာမျိုး၌လည်း၊ (နိသီဒိတုံ) ဝဋ္ဌတိ၊ ပဌမမေဝ–မိမိတို့၏ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဝါ–အလျင်သာလျှင်၊ အာဂန္တွာ–ရောက်နှင့်၍၊ နိသိန္နာ–ထိုင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပစ္ဆာ–မှ၊ (အာဂတာနံ–လာကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ သြကာသဒါနတ္ထံ–အခွင့်ပေးခြင်းအကျိုးငှာ၊) ဥဒ္ဓံဝါ–အထက်သို့သော်လည်း ကောင်း၊ အဓောဝါ–အောက်သို့သော်လည်းကောင်း၊ သစေပိ သက်မန္တိ–အကယ်မူ၍လည်း ရှေ့ပေးကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပစ္ဆိမဝေက္ခနကိစ္စံ–ဆင်ခြင်ဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ [ပစ္ဆာပါသောကြောင့် "အာဂတာနံ သြကာသဒါနတ္ထံ"ဟု ဋီကာပါဠိကို ထည့်ပေးသည်၊ "ပစ္ဆာ" မပါဘဲလည်း အဓိပ္ပာယ်ပြည့်စုံပါ၏။]

ယံပိ–အကြင်နေရာကိုလည်း၊ တနုကေန–ပါးလှပ်သော၊ ဝတ္ထေန–အဝတ်ဖြင့်၊ (ပဋိစ္ဆန္နံ ဟောတိ၌ စပ်၊) ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖုံးထားအပ်သော်၊ တလံ–အောက်အပြင်ကို၊ ဒီဿတိ–မြင်အပ်၏၊ ဧवံ–ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နံ–ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ["အာသနံ မဠ္ဠပိဌာဒိ" အရ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို "အာသန"ဟု ခေါ်၏၊ ထိုအာသန၏ အပေါ်၌ အဝတ်ပါးပါးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို ဆိုသည်၊] အသ္မိမ္ပိ–ထိုနေရာ၌လည်း၊ ပေ၊ ပန–ဆက်၊ ယံ–အကြင်နေရာသည်၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိကစ္စေဝ–စောစောကပင်၊ ပါဝါရကောဇဝါဒီဟိ–ခြိုထည့် ကော်ဇော အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထတံ–ခင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တံ–ထိုနေရာကို၊ ဟတ္ထေန ပရာမသိတွာ, သလ္လက္ခေတွာ–(ခြိုထည့်ကော်ဇောအောက်၌ ကလေးရှိ–မရှိကို) မှတ်သား၍၊ နိသီဒတိဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဝါ–နိုင်၏၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ ဃနသာဌကေနာပိ–ထူထဲသော အဝတ်ဖြင့်လည်း၊ အတ္ထတေ–သော၊ ယသ္မိံ–အကြင်နေရာ၌၊ ဝလိ–အတွန့်သည်၊ နပညာယတိ–မထင်ရှား၊ တံ–ထိုနေရာကို၊ နပဋိဝေက္ခိတဗ္ဗံ–မဆင်ခြင်ထိုက်၊ ဝါ–ဆင်ခြင်ဖွယ်မလို၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ။ ["ဤသို့ နေရာကို ဆင်ခြင်၍ ထိုင်ရမည်"ဟု ပညတ်ရာ၌ လူတို့၏ နေရာကိုသာ ရည်ရွယ်သည်ဟုမှတ်၊ "ပဋိဝေက္ခနဏေဒံ ဂိဟိနံ သန္တကေယေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ"–ဋီကာ။]

မုသလဝတ္ထုသို့-မုသလဝတ္ထုဟု၊ အသဒ္ဓိစ္စောတိ-ကား၊ အဝဓကစေတနော-သတ်ကြောင်း စေတနာမရှိပါ၊ ["သံစေတနံ-စေ့ဆော်ခြင်း၊ ဝါ-စေ့ဆော်ကြောင်း စေတနာ၊ သံဒ္ဓိစ္စံ-ခြင်း၊ ဝါ-နာ၊ သံ+စိတ-ဣပစ္စည်း၊ နတ္ထိ သဒ္ဓိစ္စံ ယဿာတိ အသဒ္ဓိစ္စော" ဟု ပြုစေလိုသောကြောင့် "အသဒ္ဓိစ္စောတိ အဝဓက စေတနော"ဟု ဖွင့်သည်။] ဟိ-မှန်၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိရဒ္ဓပယောဂေါ-ချုတ်ယွင်းသော ပယောဂရှိ၏၊ ဝါ-ပြုလုပ်ပုံလွဲ၏၊ [ကျည်ပွေ. ၂ချောင်းပူး၍ ထောင်ထားရာဝယ် ၂ ချောင်းစလုံး တစ်ပြိုင်နက် ယူရမည်ဖြစ်ပါလျက် တစ်ချောင်း ကိုသာ ဆွဲယူခြင်းကြောင့် "ဝိရဒ္ဓပယောဂေါ" ဟု ဆိုသည်၊] တေန-ကြောင့်၊ အသဒ္ဓိစ္စော အဟန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ-လျှောက်ပြီ၊ ဥဒုက္ခလဝတ္ထု-သည်၊ ဥတ္တာနမေव၊ ဝုမ္ဘပဗ္ဗဇိတဝတ္ထုသု-တို့တွင်၊ ပဌမဝတ္ထုသို့-၌၊ ဘိက္ခု သံဃဿ-၏၊ ပဋိဗန္ဓံ-ဆွမ်းစားခြင်း၏ အနောင့်အယှက်ကို၊ မာ အကာသိ-လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ ပဏာမေသိ-တွန်းလိုက်ပြီ၊ ဒုတိယဝတ္ထုသို့-၌၊ သံဃမဇ္ဈေပိ-၌လည်းကောင်း၊ ဂဏမဇ္ဈေပိ-၌လည်းကောင်း၊ မဟာလုကတ္ထေ ရဿ-သက်ကြီးထေရ်၏၊ ပုတ္တော-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုစ္စမာနော-ပြောဆို အပ်သည်၊ ဝါ-အပြောခံရသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တေန ဝစနေန-သည်၊ အင်္ဂီယမာနော-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အယံ-ဤအဘာ ရဟန်းကြီးသည်၊ မရတု-သေပါစေ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ပဏာမေသိ၊ တတိယဝတ္ထုသို့-၌၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဒုက္ခုပ္ပာဒနေန-ဒုက္ခကို ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)။

၁၈၁။ တတော-ထိုဝတ္ထုမှ၊ ပရာနိ-နိ်သော၊ တီဏိ ဝတ္ထူနိ-တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ-နိ်သည်သာ။

ဝိသဂတပိဏ္ဍပါတဝတ္ထုသို့-၌၊ သာရဏီယမမ္ပဟုရုကော-သာရဏီယ အကျင့်ကို ဖြည့်ကျင့်သော၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ-ဦးဦးဖျားဖျားဆွမ်းကို၊ သဗ္ဗဟာ့စာရိနံ-တို့အား၊ ဒတ္တာဝ-လှူပြီး၍သာလျှင်၊ ဝါ-မှသာလျှင်၊ ဘုဉ္ဇတိ-၏၊

ပတိဗန္ဓံ။ ။ပတိဗန္ဓန္တိ ဘောဇနပတိဗန္ဓံ (ဆွမ်းစားခြင်း၏ အနောင့်အယှက်ကို၊ ဘောဇနန္တရာယန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-ဋီကာ၊ "ဆွမ်းမစားဘဲစောင့်နေရသော ရဟန်းတို့အား ဆွမ်းစားခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို မပြုပါနှင့်" ဟူလို၊ "ပတိပုဗ္ဗ ဗန္ဓတော်သည် ကာရိယပတိယာတ-အလုပ်ကိစ္စကို (အကျိုးကို) တားမြစ်နှောင့်ယှက်ခြင်းအနက်ဟော"ဟု ထောမနီခဲ့ ဖွင့်၏။

သာရဏီယမမ္ပဟုရုကော။ ။မိမိဆွမ်းခံရသော ဆွမ်းကို သူတစ်ပါးအား မထေရ်ကြီးမှစ၍ လှူရ၏၊ အားလုံးကုန်သွားလျှင် ထပ်၍ဆွမ်းခံရ၏၊ ပြန်လာလျှင် ထပ်၍လှူရ၏၊ အားလုံးမယူဘဲ ကျန်နေသော ဆွမ်းကိုသာ စားရသည်၊ ဤသို့ ကျင့်သူကို သာရဏီယ အကျင့်ဖြည့်သူဟု ခေါ်သည်၊ သာရိယတေ-ရှည်သော ကာလသို့ ရောက်စေအပ်၏၊ ဣတိ

တေန–ကြောင့်၊ အဂ္ဂကာရိကံ အဒါသိတိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ အဂ္ဂကာရိကန္တိ–ကား၊ အဂ္ဂကိရိယံ–ဦးဦးဖျားဖျား ပြုခြင်းကို၊ ပဌမ–စွာ၊ လဒ္ဓပိဏ္ဍပါတံ–ကို၊ (ဒေတိ)၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ အဂ္ဂဂ္ဂံ–အမွန်အမြတ်ဖြစ်သော၊ ပဏီတပဏီတံ–သော၊ ပိဏ္ဍပါတံ (ဒေတိ၊) ဣတိ အတ္ထော၊ ပန–ဆက်၊ တသ–ထိုရဟန်း၏၊ ဒါနသခ်ါတာ–ပေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ယာ အဂ္ဂကိရိ ယာ–အကြင်ဦးဦးဖျားဖျားပြုခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ သာ–ထိုဦးဦးဖျားဖျားပြုခြင်း သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဒါတုံ–ဌာ၊ နံ သဏ္ဌာ၊ [ရှေ့နည်း၌အဂ္ဂသဒ္ဒါ ဦးဦးဖျားဖျား အနက်ဟော၊ နောက်နည်း၌-အမွန်အမြတ်ဟောတည်း။] ဟိ–မှန်၊ ပိဏ္ဍပါတံ–ကို၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ထေရာသနတော–ထေရ်ကြီး၏ နေရာမှ၊ ပဌာယ အဒါသိ–လှူပြီ၊ တေဘိက္ခူတိ–ကား၊ ထေရာသနတော, ပဌာယ–၍၊ ပရိဘုတ္တ ပိဏ္ဍပါတာ–သုံးဆောင်အပ်ပြီးသော ဆွမ်းရှိကုန်သော၊ ဝါ–ဆွမ်းသုံးဆောင်ပြီး ကုန်သော၊ တေဘိက္ခူ–တို့သည်၊ [ပါဠိတော် "ကာလမကံသု"၌စပ်၊] သဗ္ဗေ ပိ–နှင်သော၊ တေ–ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကာလံ–ကို၊ အကံသုကိရ–ပြုကြကုန် သတတ်၊ ဧတ္ထ–ဤဝတ္ထု၌၊ သေသံ–ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ– သည်သာ။

ပန–ဆက်၊ အသဒ္ဓေသု–သဒ္ဓါမရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကေသု–မိစ္ဆာအယူ ရှိကုန်သော၊ ကုလေသု–အမျိုးတို့၌၊ သဏ္ဌစ်–ကောင်းစွာပြု၍၊ ပဏီတဘောဇနံ– ကို၊ လဘိတ္တာ–၍၊ ဝါ–လသော်၊ အနုပပရိက္ခိတ္တာ–မစူးစမ်းမူ၍၊ အတ္တနာ–

သာရဏီယော–ရက်အနည်းငယ်မျှ ကျင့်၍ မပြီး, ၁၂ နှစ်ကြာအောင် ကျင့်ရသဖြင့် ရှည် သောကာလသို့ ရောက်စေအပ်သော (နှစ်ရှည် ကျင့်ရသော) အကျင့်တည်း၊ တစ်နည်း– သရိတဗ္ဗောတိ သာရဏီယော–အမြဲမပြတ် အမှတ်ရလျက် မမေ့မလျော့ ကျင့်အပ်သော အကျင့်, တစ်ရက်တလေ မကျင့်မိလျှင် အစက ပြန်၍ကျင့်ရသော အကျင့်တည်း။

အဂ္ဂကာရိကံ။ ။ကရဏံ–ပြုခြင်း၊ ကာရိကာ–ခြင်း၊ (ဣပစ္စည်း ဘောအနက် သက်, ယကို ကပြု၊) ဤသို့ ဘာဝသာဓနကို ပြလို၍ "အဂ္ဂကိရိယံ" ဟု ဖွင့်ပြီးလျှင်, ထိုအမှုအရာကြီယာကို ပေးလှူ၍ မဖြစ်, ထိုပေးလှူခြင်းကြီယာနှင့် ယှဉ်နေသောဆွမ်းကိုသာ ပေးလှူ၍ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဌာနီ ပေးလှူခြင်းကြီယာကို ဌာနဆွမ်းပေါ် တင်စား၍ ဌာနျုပစာ–အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့် ဆွမ်းကိုအရကောက်ပါ၊ [အဂ္ဂသ–ဦးဦးဖျားဖျား ကို+ကာရိကာ အဂ္ဂကာရိကာ၊ အဂ္ဂကာရိကန္တိ ဧတ္ထ ကာရိကာသဒ္ဒသ ဘာဝဝစနတ္တာ အဂ္ဂကြီယန္တိ အတ္ထံ ဝတ္တာပိ ယသ္မာ ကြီယံ ဒါတုံ နံ သဏ္ဌာ၊ တသ္မာ ဒါနသခ်ါတာယ အဂ္ဂကြီယာယ ယုတ္တံ ပိဏ္ဍပါတမေဝ ဣဓ ဥပစာရဝုတ္တိယာ အဂ္ဂကိရိယာတိ ဂဟေတဗ္ဗန္တိ အာဟ ပဌမံ လဒ္ဓပိဏ္ဍပါတန္တိ အာဒိ။–ဋီကာ။]

ကိုယ်တိုင်လည်း၊ နေဝ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ–မသုံးဆောင်ရာ၊ ပရေသံ–သူတစ်ပါးတို့အား လည်း၊ နေ ဒါတဗ္ဗံ–မပေးရာ၊ အာဘိဒေါသိကံ–သိုးလေပြီးသော၊ ယမ္မိဘတ္တံဝါ–အကြင်ဘောဇဉ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယမ္မိ ခဇ္ဇကံဝါ–အကြင်ခဲဖွယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တတော–ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုးမှ၊ လဗ္ဘတိ–ရအပ်၏၊ တမ္မိ–ထိုဘောဇဉ်ခဲဖွယ်ကိုလည်း၊ နေ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ–ရာ၊ ဟိ–တားမြစ်သင့်၏၊ အပိဟိတ ဝတ္ထုမ္မိ–မပိတ်အုပ်သော ဝတ္ထုလည်းဖြစ်သော၊ ဝါ–ပိတ်အုပ်သော ဝတ္ထု မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သပ္ပဝိစ္ဆိကာဒီဟိ–မြွေ, ကင်းမြီးကောက် အစရှိသော အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ အဓိသယိတံ–ကိန်းအောင်းအပ်သော၊ ဆဋ္ဌနိယဓမ္မံ–စွန့်ပစ်ထိုက်သော သဘောရှိသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ တာနိ ကုလာနိ–ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုးတို့သည်၊ ဒေန္တိ–နှ၏၊ ဂန္ဓဟလိဒ္ဒါဒိမက္ခိတောပိ–နံ့သာနနွင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ တတော–ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုးမှ၊ ပိဏ္ဍပါတော–ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗော–ထိုက်၊(ကသ္မာ–ကြောင့်၊ နေ ဂဟေတဗ္ဗော–နည်း)၊ ဟိယသ္မာ–ကြောင့်၊ သရီရေ–၌၊ ရောဂဋ္ဌာနာနိ–ရောဂါ ရှိသော အရပ်တို့ကို၊ ပုဋ္ဌိတ္တာ–သုတ်ပြီး၍၊ ထပိတဘတ္တာမ္မိ–ထားအပ်သော ထမင်းကိုလည်း၊ တာနိ–ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလူမျိုးတို့သည်၊ ဒါတဗ္ဗံ–(ရဟန်းတို့အား) ပေးထိုက်၏ဟူ၍၊ မညန္တိ–မှတ်ထင်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (နေ ဂဟေတဗ္ဗော–ထိုက်)။

ဝိမံသနဝတ္ထုသို့–ဝတ္ထု၌၊ ဝိမံသမာနော–စူးစမ်းလသော်၊ ဝါ–စူးစမ်းသော ရဟန်းသည်၊ ဒွေ–၂ မျိုးတို့ကို၊ ဝိမံသတိ–၏၊ ဣဒံ–ဤအဆိပ်သည်၊ မာရေတုံ–သေစေခြင်းငှာ၊ သက္ကောတိနုခေါ–စွမ်းနိုင်လေသလော၊ နော (သက္ကောတိ နုခေါ)–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိသံဝါ–အဆိပ်ကိုသော်လည်း၊ ဝိမံသတိ–၏၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ ဣမံဝိသံ–ကို၊ ခါဒိတ္တာ–ပြီး၍၊ မရေယျနုခေါ–သေရာအုံ့လော၊ နော (မရေယျနုခေါ)–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ပုဂ္ဂလံဝါ–လည်း ဝိမံသတိ–၏၊ ဥဘယထာပိ–ဖြင့်လည်း၊ ဝိမံသာဓိပ္ပာယေန–စူးစမ်းခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုဖြင့်၊ ဒိန္နေ–ပေးအပ်သော်၊ မရတုဝါ–သေမူလည်း သေပစေ၊ မာ (မရတု) ဝါ–စေ၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ ဣဒံဝိသံ–သည်၊ ဧတံ–ဤရဟန်းကို၊ မာရေတု–သတ်ပါစေ၊ ဣတိ ဧဝံဝါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဣမံ ဝိသံ–ကို၊ ခါဒိတ္တာ–၍၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ မရတု–သေပါစေ၊ ဣတိ ဧဝံဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဒိန္နေ–သော်၊ သစေ မရတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရာဇိကံ၊ နော စေ မရတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ထုလ္လစ္စယံ။

၁၈၂–၃။ ဣတောဝါ–ဤဝတ္ထုမှ၊ ပရာနိ–နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိ–နှ်သော၊ သိလာဝတ္ထူနိ–သိလာဝတ္ထုတို့သည်လည်း ကောင်း၊ တီဏိ–၃ ခုစီကုန်သော၊

ဣဋ္ဌက၊ ပေ၊ ဝတ္ထုနှိစ–ဣဋ္ဌကဝတ္ထု, ဝါသိဝတ္ထု, ဂေါပါနသိဝတ္ထုတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ–သာ၊ စ–ဆက်၊ ကေဝလ–ဒဏ္ဍာမုဂ္ဂရစသည် မဖက် သက်သက်၊ သိလာဒီနိယေဝ–ကျောက်အစရှိသည်တို့၏သာ၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ အယံ အာပတ္တာနာပတ္တိဘေဒေါ–ဤအာပတ်အနာပတ်အပြားသည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်သည်ကား၊ နု–မဟုတ်သေး၊ ဒဏ္ဍာမုဂ္ဂရနိခါဒနဝေမာဒီနမ္မိ–ဆောက်ပုတ်, ဆောက်, လက်ခတ် အစရှိသည်တို့ ၏လည်း၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ (အယံ အာပတ္တာနာပတ္တိဘေဒေါ–သည်၊) ဟောတိယေဝ–သည်သာ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ပါဠိယံ–၌၊ အနာဂတမ္မိ–မလာသော ဒဏ္ဍာမုဂ္ဂရ စသည်ကိုလည်း၊ အာဂတနယေနေဝ–လာသော သိလာစသည်တို့၏ နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ [ဆောက်ကို ပုတ်ခတ်ကြောင်းဖြစ်သော လက်ရိုက်ကို ဒဏ္ဍာမုဂ္ဂရ (ဆောက်ပုတ်)ဟု ခေါ်သည်၊ ဒဏ္ဍာမုဂ္ဂရန္တိနိခါဒနမုဂ္ဂရံ–ဋီကာ၊ "ဒဏ္ဍာ–ဒုတ် လုံတံ၊ မုဂ္ဂရ–ဆောက်ပုတ်" ဟု အရာဝတ္ထု ၂ မျိုးခွဲ၍လည်း ဖွင့်ကြသေး၏။]

အဋ္ဌကဝတ္ထုသု–တို့၌၊ ဝေဟာသမဏ္ဍော–ကောင်းကင်၌ တည်သော ညောင် စောင်းကို၊ (မြင့်သောအရပ်၌တည်သော ညောင်စောင်း–ဟူလို၊) ဝါ–ငြမ်းကို၊ အဋ္ဌကောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ ယံ–ယင်းငြမ်းကို၊ သေတကမ္မ၊ ပေ၊ ကမ္မာဒီနံ–ဆေးဖြူသုတ်မှု, ပန်းပြောက်ပြုမှု, နွယ်ကြောင်းပြုမှု အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ဗန္ဓန္တိ–ဖွဲ့ကုန်၏၊ တတ္ထ–ထို ဝတ္ထုတို့၌၊ အာဝုသော၊ ပေ၊ ဗန္ဓာဟိတိ–ကား၊ မရဏာဓိပ္ပာယော–သေခြင်း၌ဖြစ်သောအလိုရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ယတြ–အကြင်အရပ်၌–ဋ္ဌိတော–တည်သောရဟန်းသည်၊ ဝါ–ကို၊ ပတိတ္တာ–လိမ့်ကျ၍၊ ခါဏုနာဝါ–သစ်ငုတ်သည်သော်လည်း၊ ဘိဇ္ဇေယျ–ဖောက်ခွဲအပ်ရာ၏၊ သောဇ္ဇ ပပါတာဒီသုဝါ–ထုံးအိုင် ကမ်းပါးပြတ် အစရှိသည်တို့၌ သော်လည်း၊ မရေယျ–သေရာ၏၊ ပေ၊ စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤသို့ပြောရာ၌၊ ကောစိ–အချို့ ရဟန်းသည်၊ ဥပရိ–၌၊ ဌာနံ–အရပ်ကို၊ နိယာမေတိ–မှတ်သား၏၊ (ကိံ) ဣဒေါ–ဤအရပ်မှ၊ ပတိတ္တာ–၍၊ မရိဿတိ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ (နိယာမေတိ)၊ ကောစိ–သည်၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ ဌာနံ (နိယာမေတိ)၊ (ကိံ)၊ ဣဓ–ဤအရပ်၌၊ ပတိတ္တာ မရိဿတိ၊ ဣတိ–သို့၊ (နိယာမေတိ)၊ ကောစိ–သည်၊ ဥဘယမ္မိ–အထက်အောက် ၂ ရပ်လုံးကိုလည်း၊ (နိယာမေတိ)၊ (ကိံ)၊ ဣဒေါ–မှ၊ ဣဓ–

သို့၊ ပတိတ္တာ မရိဿတိ၊ ဣတိ (နိယာမေတိ)၊ တတြ–ထိုသို့မှတ်သားရာ၌၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဥပရိ–၌၊ နိယာမိတဋ္ဌာနာ–မှတ်သားအပ်သောဒေရပ်မှ၊ အပတိတ္တာ–၍၊ အညတော–အခြားအရပ်မှ၊ ပတတိ–အုံ့၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ နိယမိတဋ္ဌာနေဝါ–မှတ်သားအပ်သောအရပ်၌မူလည်း၊ အပတိတ္တာ, အညတ္ထ–၌၊

ပတတိ–အံ့၊ ဥဘယနိယာမေ–၂ ပါးစုံကိုမှတ်သားခြင်း၌၊ ယံကိဉ္စိ–သော၊ ဧကံဝါ–တစ်ခုမူလည်း၊ ဝိရာဓေတွာ–ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ ပတတိ–အံ့၊ တသ္မိံ–ထိုရဟန်းသည်၊ မတေ–သေလသော်၊ ဝိသင်္ခေါတတ္တာ–အမှတ်အသားလွဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ ဝိဟာရဏ္ဍာဒနဝတ္ထုဿ်ပိ–၌လည်း၊ ဧသေဝနယော–တည်း။

အနဘိရတိ ဝတ္ထုဿ်–ဝတ္ထု၌၊ (ဂုဏ္ဍတ်–လျှို့ဝှက်သော အနက်ကို၊ ကိရ ဥဒ္ဒရိတွာ ဒသေမိ–ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊) သော ဘိက္ခု–သည်၊ ကာမဝိတက္ကာဒီနံ–ကာမဝိတက် အစရှိသည်တို့၏၊ သမုဒါစာရံ–မပြတ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒိသွာ–၍၊ နိဝါရေတုံ–တားမြစ်ခြင်းငှာ၊ အသကေက္ကာန္တော–သည်၊ (ဟုတွာ–၍၊ ဝါ–ကြောင့်၊) သာသနေ–၌၊ အနဘိရတော–မမွေ့မလျော်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဂိဟိ ဘာဝါဘိမုခေါ–လူ့အဖြစ်သို့ ရှေးရှုသည်၊ ဇာတော–ပြီ၊ တတော–ထိုမှနောက်၌၊ စိန္တေသိ–ပြီ၊ (ကိံ)၊ ယာဝ–လောက်၊ သီလဘေဒံ–သီလပျက်ခြင်းသို့၊ နု ပါပုဏာမိ–မရောက်သေး၊ တာဝ–ထိုသီလမပျက်သေးမီ၊ မရိဿामि–သေတော့အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ (စိန္တေသိ)၊ အထ–ထိုမှနောက်၌၊ တံ ပဗ္ဗတံ–သို့၊ (ပါဠိတော်၌ လာသော ထိုဂိုဏ်ကုဋ်တောင်သို့၊) အဘိရဟိတွာ–တက်ပြီး၍၊ ပပါတေ–ချောက် ကမ်းပါး၌၊ ပပတန္တော–ခုန်ချလသော်၊ အညတရံ–အမှတ်မရှိ တစ်ယောက်သော၊ ဝိလီဝကာရံ–နီးရွေသမားကို၊ ဩတ္ထရိတွာ–လွှမ်းဖိ၍၊ မာရေသိ–သေစေပြီ၊ ဝိလီဝကာရန္တိ–ကား၊ ဝေဏုကာရံ–ဝါးကို ပြုတတ်သူကို၊ (ဝါးကို နီးဖြစ်အောင်ပြုတတ်သူ=နီးရွေသမား) နု စ ဘိက္ခဝေ အတ္တာနံ ပါတေတဗ္ဗန္တိ–ကား၊ အတ္တာ–မိမိကို၊ နု ပါတေတဗ္ဗော–မကျစေထိုက်၊ ဝါ–ခုန်မချထိုက်၊ ပန–ဆက်၊ ဧတံ–ဤ အတ္တာနံ ပါတေတဗ္ဗံဟူသော စကားကို၊ ဝိဘတ္တိဗျတ္တယေန–ဝိဘတ်၏ ပြောင်းပြန် ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ["နု အတ္တာ ပါတေတဗ္ဗော" ဟု ပဌမာဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုထိုက်လျက် "နု အတ္တာနံ ပါတေတဗ္ဗံ"ဟု နှစ်ပုဒ်လုံး ဒုတိယဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုထားသည်–ဟူလို၊]

စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤ၌ဝတ္ထု၌၊ ကေဝလံ–အခြားဥပက္ကမ မဖက် သက်သက်၊ နု ပါတေတဗ္ဗံ–မကျစေထိုက်သည်ကား၊ နု–မဟုတ်သေး၊ အညေနပိ–မိမိကိုယ်ကို ခုန်ချခြင်းမှ အခြားလည်းဖြစ်သော၊ ယေနကေစိ–သော၊ ဥပက္ကမေန–ဖြင့်၊ အန္တ မသော–ဖြင့်၊ အာဟာရပစ္ဆေဒေနပိ–အာဟာရကိုဖြတ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ နု မာရေတဗ္ဗော–မသေစေထိုက်၊ ဝါ–သေအောင်မလုပ်ထိုက်၊ ဟိ–မှန်၊ ယောပိ–အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ ဂိလာနော–သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဘေသဇ္ဇေ–သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ–ထင်ရှားရှိပါလျက်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကေသု–ပြုစုလုပ်ကျွေးသူ

တို့သည်၊ (ဝိဇ္ဇမာနေသု) စ–နှ်လျက်လည်းကောင်း၊ မရိတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အာဟာရံ, ဥပစ္ဆိန္နတိ–၏၊ (တသ) ဒုက္ခဒုမေဝ (ဟောတိ)၊ ပန–အနွယကား၊ ယသ–အကြင်ရဟန်း၏၊ မဟာအာဗာဓော–သည်၊ စိရာနုဗန္ဓော–ကြာမြင့်စွာ အဆက်မပြတ်ဖွဲ့စပ်သည်၊ ဝါ–ကြာမြင့်စွာ လိုက်နေသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဘိက္ခု–တို့သည်၊ ဥပဒ္ဒဟန္တာ–လုပ်ကျွေးကြရကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကိလမန္တိ–ပင်ပန်းကြကုန်၏၊ ဇိဂုစ္ဆန္တိ–စက်ဆုပ်ကြကုန်၏၊ ကဒါ–ဌ်၊ ဂိလာနတော–ဂိလာနရဟန်းမှ၊ မုစ္စိဿာမနုခေါ–လွတ်မြောက်ရပါကုန်အုံ့နည်း၊ ဣတိ–တွေးဏ၊ အဋ္ဌိယန္တိ–နှိပ်စက်အပ်သူကဲ့သို့ ပြုကြကုန်၏၊ သော–ထိုဂိလာနရဟန်းသည်၊ အယံ အတ္တာဘာဝေါ–ဤအတ္တဘောသည်၊ ဝါ–ကို၊ ပဋိဇဂ္ဂိယမာနောပိ–လုပ်ကျွေးမွေးမြူအပ်ပါသော်လည်း၊ နှ တိဋ္ဌတိ–မတည်တံ့နိုင်၊ ဘိက္ခုစ–လုပ်ကျွေးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ကိလမန္တိ–ပင်ပန်းရှာကုန်၏၊ ဣတိ–ဤသို့တွေးဏ၊ အာဟာရံ–ကို၊ သစေဥပစ္ဆိန္နတိ၊ ဘေသဇ္ဇံ (သစေ) နှ သေဝတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏။

ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ အယံရောဂေါ–သည်၊ ခရော–ကြမ်းတမ်း၏၊ အာယုသင်္ခါရာ–ကရဇကာယကို ပြုစီမံတတ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ တို့သည်၊ နှ တိဋ္ဌန္တိ–မတည်တံ့ကုန်၊ မေ–သည်၊ အယဉ္စ ဝိသေသာဓိဂမော–ဤတရားထူးကိုရခြင်းကိုလည်း၊ ဝါ–သည်လည်း၊ ဟတ္ထပ္ပတ္တောဝိယ–လက်သို့ရောက်နေသကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ–တွေ့မြင်အပ်၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ (အာဟာရံ) ဥပစ္ဆိန္နတိ–အုံ့၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ [သမာဓိ, ဝိပဿနာတစ်ပါးပါ အလွန်ထင်ရှားသည်အတွက် လက်သို့ရောက်နေသကဲ့သို့ ထင်ရသောအခါ၌ အာဟာရကို စားနေလျှင် ရလက်စ သမာဓိဝိပဿနာများ ပျောက်ပျက်သွားမည်စိုးသဖြင့် မပျောက်ပျက်ရအောင် အာဟာရဖြတ်လျှင်အပ်၏–ဟူလို၊] အဂိလာနသာပိ–ဂိလာနမဟုတ်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌသံဝေဂ–ဖြစ်သောသံဝေဂ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာရ ပရိယေသနံနာမ–အာဟာရကို ရှာရခြင်းမည်သည်၊ ပပဏ္ဍော–ကိစ္စလုပ်ငန်းကို ချဲ့ထွင်တတ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ–ကိုသာ၊ အနုယုဉ္ဇိဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန–ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဦးပြုသဖြင့်၊ ဥပစ္ဆိန္နန္တ ဿ–အာဟာရကို ဖြတ်လသော်၊ ဝါ–သော၊ (အဂိလာနသာပိ–၏ လည်း၊ အာဟာရပစ္ဆေဒေါ–သည်၊) ဝဋ္ဋတိ၊ ဝိသေသာဓိဂမံ–လောကုတ္တရာ တရားထူးကို ရခြင်းကို၊ ဗျာကရိတွာ–ပြောပြပြီး၍၊ ဝါ–ပြောပြပြီးမှ၊ အာဟာရံ ဥပစ္ဆိန္နတိ၊ နှ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ–မှန်၊ သဘာဂါနံ–သဘောတူကုန်သော လဒ္ဓီဘိက္ခုနှုန်း–လဒ္ဓီရဟန်းတို့အား၊ ကထေတုံ–တရားထူးရကြောင်းကို ပြောပြခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ [ထို လဒ္ဓီတို့က အာဟာရကို တရားသဖြင့် ရှာဖွေ၍ ဂိလာနကို ပြုစုမည်

ဖြစ်ရကား သံသယမရှိဘဲ စားသင့်သောကြောင့် အာဟာရမဖြတ်ကောင်း-ဟူလို။]

သိလာဝတ္ထုဿိ-ဝတ္ထုဌာ၊ ဒဝါယာတိ-ကား၊ ဒဝေန-မြူးတူးခြင်းဖြင့်၊ ဟသေန-ရယ်ရွှယ်ခြင်းဖြင့်၊ ခိဍ္ဍာယ-ကစားခြင်းဖြင့်၊ ဣတိအတ္ထော-နက်၊ သိလန္တိ-ကား၊ ပါသာဏံ-ကျောက်ခဲကို၊ (ပဝိဋ္ဌံသု-လိုမ့်ချကြကုန်ပြီ)၊ စ-ဆက်၊ ကေဝလံ-ဒါရခဏ္ဍာစသည်မဖက် သက်သက်၊ ပါသာဏံ-ကိုသာ၊ (ပဝိဋ္ဌိတုံ-ဌာ၊ နဝဋ္ဋတိ-ကား၊ နံ-သေး၊) အညမ္မိ-သော၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဒါရ ခဏ္ဍံဝါ-သစ်ပိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သစ်တုံးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌကခဏ္ဍံဝါ-အုတ်ကျိုးအုတ်ပိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေနဝါ-လက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယန္တေကေနဝါ-ယန္တရားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဝိဋ္ဌိတုံ-ဌာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ စေတိယာဒီနံ-တို့၏၊ အတ္ထာယ-ဌာ၊ ပါသာဏာဒယော-တို့ကို၊ ဟသန္တာ ဟသန္တာ-ရယ်မောကုန်ရယ်မောကုန်လျက်၊ ပဝဋ္ဋန္တိပိ-လိုမ့်လည်းလိုမ့်ပေးကြကုန်၏၊ ခိပန္တိပိ-ပစ်လည်းပစ်ပေးကြကုန်၏၊ ဥက္ခိပန္တိပိ-မြှောက်လည်းမြှောက်ပေးကြကုန်၏၊ ကမ္မသမယော---အလုပ်လုပ်ရာအခါတည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ အညမ္မိ-သော၊ ဤဒိသံ-သော၊ နဝကမ္မံ-အမှုသစ်ကို၊ ကရောန္တာဝါ-ပြုကုန်စင်သော်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍကံ-သင်္ကန်းစသော ဘဏ္ဍာကို၊ ဓောဝန္တာဝါ-ဖွပ်လျှော်ကုန်စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ ရက္ခံဝါ-သစ်တုံးကိုသော်လည်းကောင်း၊ (နဝကမ္မံဝါကရောန္တာအတွက်)၊ ဓောဝနဘဏ္ဍကံဝါ-သင်္ကန်းစသည်ကို ဖွပ်လျှော်ကြောင်း ဒုတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ဘဏ္ဍကံဝါ ဓောဝန္တာအတွက်)၊ ဥက္ခိပိတွာ-၍၊ ပဝိဋ္ဌန္တိ-နှ၏၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဘတ္တဝိသဂ္ဂကာလာဒီသု-ဆွမ်းစားရာအခါ အစရှိသည်တို့၌၊ ကာကေဝါ-တို့ကိုသော် လည်းကောင်း၊ သေဏေဝါ-ခွေးတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ပလာပေတိဌ်စပ်)၊ ကဋ္ဌံဝါ-သစ်သားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကထလံဝါ-အိုးခြမ်းကွဲကိုသော် လည်းကောင်း၊ ခိပိတွာ-၍၊ ပလာပေတိ-ပြေးစေအုံ့၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ [ပလာယတေတ်ဖြစ်၍ "ပလာ ယေတိ"ဟု ရှိလျှင်ကောင်းသည်။]

၁၈၄။ သေဒနာဒိဝတ္ထုနိ-တို့သည်၊ သဗ္ဗာနေဝ-တို့သည်ပင်ဥတ္တာနတ္ထာနိ-နှ၏၊ စ-ဆက်၊ ဇတ္ထ-ဤဝတ္ထုတို့၌၊ အဟံ-သည်၊ကုက္ကုစ္စကော-ကုက္ကုစ္စကိုပြုတတ်၏၊

သိလန္တိ။ ။"သိလာတိ ပါသာဏော၊ နံ ကေဝလဿ ပါသာဏော"ဟု စာအုပ်များ၌ ပဌမန္တချည်းရှိ၏၊ "သိလံ ပဝိဋ္ဌံသု"ဟု ပါဠိတော်ရှိသောကြောင့် "သိလန္တိပါသာဏံ"ဟု ဒုတိယန္တရှိရမည်၊ နံ ကေဝလဿ ဝါကျ၌လည်း နောက်ဝါကျမှ "ပဝိဋ္ဌိတုံ နဝဋ္ဋတိ" ကို ယူ၍ စပ်ရိုးရှိသောကြောင့် "ပါသာဏံ"ဟုပင် ဒုတိယန္တ ရှိရမည်။

ဣတိ–ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာနံ–ဂိလာနကို လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗံ–မပြုထိုက်သည်ကား၊ နဟုတ်၊ ဟိတကာမတာယ–ဂိလာန၏စီးပွားကို အလိုရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ–သော၊ ဂိလာနဿ–၏၊ ဗလာဗလဿ–အားရှိ အားမရှိကိုလည်းကောင်း၊ ရစိဿ– အကြိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပာယာသပ္ပာယဿ–လျောက်ပတ်သည် မလျောက်ပတ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသလ္လက္ခေတ္တာ–မှတ်သား၍၊ ကာတဗ္ဗံ–ပြုထိုက်၏၊ ["ငါ့ပယောဂကြောင့် သေသွားလျှင် ငါ့မှာအပြစ်ရှိလေမလား" စသည်ဖြင့် ကုက္ကုစ္စကို ပြုတတ်သူဖြစ်သည်–ဟု နှလုံးသွင်း မပြုဘဲမနေရ၊ ဂိလာန၏ ဟိတကို လိုလားသောစိတ်ဖြင့် ဂိလာန၏ အကြိုက်ကိုလည်းကောင်း လျောက် ပတ်သော အစားအသောက်ကိုလည်းကောင်း ရအောင်ရှာ၍ပြုစုလုပ်ကျွေးပါ–ဟူလို။]

၁၈၅–၇။ ဇာရဂဗ္ဘိနိဝတ္ထုဿိ–၌၊ ပဝုတ္ထပတိကာတိ–ကား၊ ပဝါသံ–ကင်း၍နေရာ အရပ်တစ်ပါးသို့၊ ဂတပတိကာ–သွားသောလင်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ [ပဝါသံ–ကို ကြည့်၍ ပဝုဗ္ဗဝသဓာတ်, တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးရကား "ပဝုတ္ထ" ဟု ရှိရမည်] ဂဗ္ဘပါတနဋ္ဌာ–ကား၊ ပရိဘုတ္တေန–စားအပ်သော၊ ယေန–အကြင်ဆေးကြောင့်၊ ဂဗ္ဘော–ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတတိ–ကျ၏၊ တာဒိသံ–သော၊ ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ (ဇာနာဟိ–သိပါလော)၊[ပါတနံ–၌ ပတဓာတ်,ဏေပစ္စည်းဖြစ်၍ "ကျစေတတ်သော ဆေးကို"ဟု ပေး၊ "ပြီးစေတတ်က, ပြီးကြောင်းရ၏" ကဲ့သို့ကျစေတတ်က, ကျကြောင်းအနက်လည်းရသဖြင့် "ကျကြောင်းဆေးကို"ဟုလည်းပေးကြ၏၊] ဒွေပဇာပတိကာဝတ္ထူနိ–တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ–နှ်သည်သာ၊ ဂဗ္ဘမဒ္ဒနဝတ္ထုဿိ–၌၊ မဒ္ဒိတ္တာ–နှိပ်နယ်၍၊ ပါတေဟိ–ကျစေလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ အညေန–အခြားသူသည်၊ ဝါ–ကို၊ မဒ္ဒါပေတ္တာ–နှိပ်နယ်စေ၍၊ ပါတေတိ–အံ့၊ ဝိသကေ်တံ–သည်၊(ဟောတိ)၊ မဒ္ဒါပေတ္တာ–စေ၍၊ ပါတာပေဟိ–ကျပစေဟု စေခိုင်းလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေပိ–ရာ၌လည်း၊ သယံ–တိုင်၊ မဒ္ဒိတ္တာ–၍၊ ပါတေတိ–အံ့၊ ဝိသကေ်တမေဝ (ဟောတိ)၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟေ–မနုဿဝိဂ္ဂဟ (တတိယပါရာဇိက) သိက္ခာပုဒ်၌၊ ပရိယာယေနာမ–ပရိယာယ်မည်သည်၊ ဝါ–ပရိယာယ်ကြောင့် အာပတ်မှလွတ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဂဗ္ဘာနာမ–မှည်သည်၊ မဒ္ဒိတေ–ဗိုက်ကိုနှိပ်အပ်သော်၊ ပတတိ–ကျ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–ပရိယာယ်အားဖြင့် ဆိုအပ်သော်၊ သာ–ထိုမိန်းမသည်၊ သယံဝါ–ကိုယ်တိုင်မူလည်း၊ မဒ္ဒတု–စေ၊ အညေနဝါ–သည်မူလည်း၊ ဝါ–ကိုမူလည်း၊ မဒ္ဒါပေတ္တာ–စေ၍၊ ပါတေတု–စေ၊ ဝိသကေ်တော–သည်၊ နတ္ထိ၊ ပါရာဇိကမေဝ–ပင်တည်း၊ တာပနဝတ္ထုဿိမှိ–၌လည်း၊ ဇသေဝနယော–ပင်တည်း။

ဝဏ္ဏတ္ထိ ဝတ္ထုသ္မိံ၌၊ ယာ-အကြင်မိန်းမသည်၊ ဂဗ္ဘ-ကို၊ နိ ဂဏှာတိ-မယူနိုင်၊ (သာ-သည်၊) ဝဏ္ဏတ္ထိ နာမ-မည်၏၊ ဝါ-မိန်းမမြှိုမည်၏၊ ဂဗ္ဘ-ကို၊ အဂဏှနကဂ္ဂတ္ထိနာမ-မယူနိုင်သော မိန်းမမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ ပန-ဆက်၊ ယသာ-အကြင်မိန်းမ၏၊ ဝါ-သည်၊ ဂဟိတော-ယူအပ်သည်၊ (သမာနော) ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဝါ-ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ နသဏ္ဌာတိ-ကောင်းစွာမတည်၊ တံယေဝ-(ကိုယ်ဝန်မတည်နိုင်ရာ) ထိုမိန်းမကိုသာ၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဧတေ-ဤဝဏ္ဏတ္ထိ ဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ကိရ-ချဲ့၊ ဥတုသမယေ-ဥတုလာရာအခါ၌၊ သဗ္ဗာ-နှင်သော၊ ဣတ္ထိယော-တို့သည်၊ ဂဗ္ဘံ ဂဏှန္တိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် ယူပါကုန်သော်လည်း၊ ယာ အယံ-အကြင်မိန်းမကို၊ ဝဏ္ဏာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တသာ-၏၊ ကုစ္ဆိယံ-၌၊ နိဗ္ဗတ္တသတ္တာနံ-ဖြစ်ရသော သတ္တဝါတို့၏၊ အကုသလဝိပါကော-သည်၊ သမ္ဘာဝုဏှာတိ-ကောင်းစွာရောက်လာ၏၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပရိတ္တကုသလဝိပါကေန-အနည်းငယ်သော ကုသိုလ်၏အကျိုးကြောင့်၊ ဂဟိတပဋိသန္ဓိကာ-ယူအပ်သော ပဋိသန္ဓေရှိကုန်သည်၊ အကုသလဝိပါကေန-သည်၊ အဘိဘူတာ-လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိနသန္တိ-ပျက်စီးကုန်၏။

ဟိ-မှန်၊ အဘိနဝပဋိသန္ဓိယံယေဝ-အသစ်ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေအခါ၌သာလျှင်၊ ဝါ-ပဋိသန္ဓေ တည်စအခါ၌သာလျှင်၊ ကမ္မာနုဘာဝေန-ကံ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝါတေနဝါ-လေကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဏကေဟိဝါ-ပိုးငယ်တို့ကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိဟိ-ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ-အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဂဗ္ဘော-သည်၊ နိ သဏ္ဌာတိ၊ ဝါတော-လေဟူသည်၊ သောသေတွာ-ခြောက်စေ၍၊ အန္တရဓာပေတိ-၏၊ ပါဏကာ-တို့သည်၊ ခါဒိတွာ-၍၊ (အန္တရဓာပေန္တိ-ကုန်၏၊) ပန-ဆက်၊ တသ-ထိုရဟန်းသည်၊ (ကတေ၌စပ်၊)

ဝဏ္ဏတ္ထိ။ ။သက္ကတ၌ ဗန္ဓဓာတ်, ယက်ပစ္စည်းဖြင့် "ဗန္ဓ"ဟု ရှိ၏၊ "ဗန္ဓယတိ-ချစ်ခြင်းဟူသော အစေးဖြင့်ဖွဲ့တတ်၏၊ ဣတိ ဗန္ဓော"ဟု ပြု၊ ပါဠိ၌ ဗကို ဝပြု, (နှ)ကိုဉ, ဗျကိုစုပြု၍ "ဝဏ္ဏော"ဟု ဖြစ်၏၊ သားသမီး အဖတ်မတင်သော မိန်းမ(အမြှိုမ) ဟူသောအနက်ကို ဟောအ၏၊ အသီးမသီးသော သစ်ပင်(အုဖိုပင်)ကိုလည်း ဟောသည်။

ဂဗ္ဘော နိ သဏ္ဌာတိ။ ။"ကမ္မာနုဘာဝေန"ဟု ကံကို အရင်းခံ အဖြစ်ဖြင့် ဆိုထားသောကြောင့် "ဝါတေန, ပါဏကေဟိ"ဟု အကြောင်း ၂ ပါးသာလာသည်၊ လေကြောင့် မတည်သည်ဖြစ်စေ, ပိုးငယ်တို့ကြောင့် မတည်သည်ဖြစ်စေ အရင်းခံ ကံ၏ မကောင်းခြင်းကား ပါရသည်သာ-ဟူလို၊ ဗြဟ္မာလသုတ် (ဝိရဒ္ဓဂဗ္ဘကရဏံပုဒ်၏) အဋ္ဌကထာ၌ကား ကံကို အကြောင်းတစ်ခုသီးခြားပြု၍ အကြောင်း ၃ မျိုးပြသည်။

ဝါတသဝါ–လေကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပါဏကာနံဝါ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဃာတာယ–ငှာ၊ ဘေသဇ္ဇေ–ကို၊ ကတေ–အပ်သော်၊ ကဇ္ဇော သဏ္ဌာဟေယျ၊ သော ဘိက္ခု, တं–ထိုဆေးကို၊ အကတ္တာ–၍၊ အညံ–သော၊ ခရဘေသဇ္ဇံ–ကြမ်းသောဆေးကို၊ အဒါသိ၊ တေန–ကြောင့်၊ သာ–ထိုမိန်းမသည်၊ ကာလံ အကာသိ၊ ဘဂဝါ, ဘေသဇ္ဇေသု–၏၊ ဝါ–ကို၊ ကတတ္တာ–ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ ပညပေသိ။

ဒုတိယဝတ္ထုသ္မိံ ပိ–၌လည်း၊ ဧသေव နယော–တည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ဆေးကုမှုအတွက် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) အာဂတာဂတသု–ရောက်လာရောက်လာသော၊ ပရဇနသု–တစ်ပါးသောလူ၏ အတွက်၊ ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ နှ ကာတဗ္ဗံ–မပြုထိုက်၊ ဝါ–မကုရ၊ ကရောန္တော–ပြုသော်ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ ပန–ဆက်၊ ဘိက္ခုသု–ရဟန်းယောကျ်ားလည်းကောင်း၊ ပေ၊ သာမဏေရိယာ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋ္ဌန်–နှ်သော၊ သဟမ္မိကာနံ–သီတင်းသုံးဖော်တို့ဖို့၊ (ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊) ကာတဗ္ဗံ–ပြုထိုက်၏၊ ဟိ–မှန်၊ သမသီလသဒ္ဓါပညာနံ–ညီမျှသော သီလ သဒ္ဓါ ပညာရှိကုန်သော၊ တီသု–နှ်သော၊ သိက္ခာသု–တို့၌၊ ယုတ္တာနံ–နှ်သော၊ ဧတေသံ–ဤသီတင်းသုံးဖော်တို့အတွက်၊ ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ အကာတုံ–မပြုဘဲ နေခြင်းငှာ၊ နှ လဗ္ဘတိ–မရအပ်၊ စ–ဆက်၊ ကရောန္တေ နှ–ပြုလသော်၊ တေသံ–ထိုသီတင်းသုံးဖော်တို့၏၊ (ဘေသဇ္ဇံ–သည်)၊သစေ အတ္ထိ၊(ဧဝံသတိ)၊ တေသံ–ထိုသီတင်းသုံးဖော်တို့၏၊ သန္တကံ–ဥစ္စာဖြစ်သောဆေးကို၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ ယောဇေတ္တာ–ယှဉ်စေ၍၊ ဝါ–ဖော်စပ်၍၊ ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ (ဘေသဇ္ဇံ) သစေ နတ္ထိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အတ္တနော–၏၊ သန္တကံ–ကို၊ ကာတဗ္ဗံ–၏၊ အတ္တနောပိ–၏လည်း၊ (ဘေသဇ္ဇံ) သစေ နတ္ထိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သိက္ခာစာရဝတ္တေန ဝါ–ဆွမ်းခံလှည့်ခြင်းဟူသော ကျင့်ဝတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥတကပဝါရိတဋ္ဌာနတောဝါ–ဆွေမျိုးတော်သူ ဖိတ်မံသူတို့၏ အထံမှသော်လည်းကောင်း၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ–ရှာမှီးထိုက်၏၊ အလဘန္တေ နှ–ရှာ၍မရသော ရဟန်းသည်၊ ဂိလာနသု–၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ အကတဝိညတ္တိယာပိ–ပြုအပ်သော်လည်း ပြုရာမရောက်သော တောင်းခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဝါ–ဖိတ်မံမှုကို မပြုသူတို့၏ အထံ၌ တောင်းခြင်းဖြင့်လည်း၊ အာဟရိတ္တာ–ဆောင်ယူ၍၊ ဝါ–တောင်း၍၊ ကာတဗ္ဗံ။

အကတဝိညတ္တိယာပိ။ ။ဂိလာနအတွက် ဥတိပဝါရိတ မဟုတ် သူ့အထံမှလည်း ဆွမ်း ဆေးတို့ကို (ဆွမ်းရပ်သလို မရပ်ဘဲ) တိုက်ရိုက် တောင်းကောင်း၏၊ ထို့ကြောင့် (ကတာပိ–တောင်းမှုကို ပြုအပ်ပါသော်လည်း၊ အကတာဝိယ–မပြုအပ်သကဲ့သို့) ဖြစ်၏၊

အပရေသမ္ပိ–သီတင်းသုံးဖော် ၅ဦးမှ တစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မာတု–အမိလည်းကောင်း၊ (ဣတိဒ္ဓိစပ်၊) ပေ၊ တဒုပဒ္ဒာကာနံ–ထိုမိဘကို လုပ်ကျွေးသူတို့လည်းကောင်း၊ အတ္တနော–၏၊ ဝေယျာဝစ္စကရဿ–ဝေယျာဝစ္စကို ပြုသူလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏုပလာသဿ–ရှင်လောင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပဋ္ဌနံ–ငါးဦးတို့၏အတွက်၊ (ဘေသဇ္ဇံ) ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ယော–အကြင်ရှင်လောင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခော–ရှင်အဖြစ်ကို ရှုငဲ့သည်၊ (ဟုတ္တာ–၍၊ ဝိဟာရေ ဝသတိဒ္ဒိစပ်၊) ယာဝ–လောက်၊ ပတ္တစီဝရံ–ကို၊ ပဋိယာဒိယတိ–စီစဉ်အပ်၏၊ [ဆရာသည် စီစဉ်နေ၏–ဟူလို။] တာဝ–ထိုသပိတ်သင်္ကန်းကို စီစဉ်နေသေးသမျှ၊ ဝိဟာရေ–၌၊ ဝသတိ–၏၊ (သော–ထိုရှင်လောင်းသည်၊) ပဏ္ဏုပလာသော နာမ–ပဏ္ဏုပလာသမည်၏၊ တေသု–ထိုမိဘ စသူတို့တွင်၊ မာတာပိတရော–တို့သည်၊ ဣဿရာ–အစိုးရမင်းတို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဘေသဇ္ဇံ) သစေ နပစ္စာသီသန္တိ–အကယ်၍ မတောင့်တကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ရဇ္ဇေ–မင်းအဖြစ်၌၊ ဌိတာ–နိ်သည်၊ (သမာနာ)ပိ၊ (ဘေသဇ္ဇံ–သားတော်၏ဆေးကို၊) သစေပစ္စာသီသန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အကာတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ ပစ္စာသီသန္တာနံ–တောင့်တကုန်သော မိဘတို့အား၊ ဘေသဇ္ဇံ–ဒါတဗ္ဗံ၊ ယောဧတုံ–ယှဉ်စေခြင်းငှာ၊ ဝါ–ဖော်စပ်ခြင်းငှာ၊ အဇာနန္တာနံ–မသိကုန်သော မိဘတို့အား၊ ယောဧတွာ ဒါတဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော မိဘစသူတို့၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ သဟဓမ္မိကေသု–တို့၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ, ပရိယေသိတဗ္ဗံ–ထိုက်၏၊ ဝါ–ရှာမှီးကောင်း၏။

"အကတ+ဝိညတ္တိ အကတဝိညတ္တိ–ပြုအပ်ပါသော်လည်း ပြုရာမရောက်သော တောင်းခြင်း"ဟု ပြု၊ တစ်နည်း–အကတေ–မပြုအပ်သော ဖိတ်မှုရှိသော အရပ်၌+ဝိညတ္တိ, အကတဝိညတ္တိ၊ (သာရတ္ထ)၊ ဝိမတိဒ္ဒကား–"အရိယေဟိ အကာတာ+ဝိညတ္တိ အကတဝိညတ္တိ–ဝိနည်းသဘောအားဖြင့် အပ်သော်လည်း မသင့်တော်သည့်အတွက် အရိယာတို့ မပြုအပ်ဖူးသော ဝိညတ်"ဟု ဖွင့်၏၊ အချုပ်မှာ–"ဂိလာနအတွက် ဖြစ်လျှင် ဉာတိပဝါရိတ မဟုတ် သူ့အထံ၌ တောင်းကောင်း၏၊ ထို တောင်းမှကြောင့် အာပတ်မသင့်" ဟူလို။

ပဏ္ဏုပလာသ။ ။ဖျော့တော့ဝင်းဝါ၍ ကြွေလုနေသော သစ်ရွက်ကို "ပဏ္ဏုပလာသ" ဟု ခေါ်ရသကဲ့သို့, ထို့အတူ လူအဖြစ်မှ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်လုနေသော ရှင်လောင်းကိုလည်း "ပဏ္ဏုပလာသ"ဟု ခေါ်ရ၏၊ ယခုခေတ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသားများသည် ကျောင်း၏ အမှုကိစ္စကို ပြုကြရသောကြောင့် ဝေယျာဝစ္စကရနှင့်လည်း လျော်၏၊ ပဏ္ဏုပလာသနှင့်လည်း လျော်၏၊ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသားများကို ဆေးကုပေးကောင်းသည်။

ပန–ဆက်၊ မာတာရံ–မယ်တော်ကို၊ ဝိဟာရေ–၌၊ အာနေတ္ဘာ–ဆောင်ယူ၍၊ သစေဇဂ္ဂတိ–အကယ်၍ ပြုစုလုပ်ကျွေးအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သဗ္ဗံ–သော၊ ပရိကမ္မံ–အဖန်ဖန်ပြုထိုက်သော အမှုကို၊ အနာမသန္တေန–မသုံးသပ်ဘဲ၊ ကာတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ [မိန်းမများသည် အနာမာသဝတ္ထုဖြစ်၍ "အနာမသန္တေန"ဟု ဆိုသည်၊] ခါဒနီယံ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယံ–ကိုလည်းကောင်း၊ သဟတ္ထာ–မိမိလက်ဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗံ–ပေးကောင်း၏၊ ပန–ကား၊ ပိတာ–ကို၊ သာမဏေရော–ကို၊ (ဥပဇ္ဈာတဗ္ဗော) ယထာ–ပြုစုလုပ်ကျွေးထိုက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ သဟတ္ထေန, နှာပနသမ္ဘာဟနာဒီနိ–ရေချိုးပေးခြင်း, ဆုပ်နယ်ပေးခြင်း အစရှိသော အမှုတို့ကို၊ ကတ္တာဥပဇ္ဈာတဗ္ဗော၊ စ–ဆက်၊ ယေ–အကြင်လူတို့သည်၊ မာတာပိတရော–မိမိ၏ မယ်တော် ခမည်းတော်တို့ကို၊ ဥပဇ္ဈဟန္တိ–ပြုစုကြကုန်၏၊ ပဋိဇဂ္ဂန္တိ–လုပ်ကျွေးကြကုန်၏၊ တေသမ္မိ–ထိုလူတို့၏အတွက်လည်း၊ ဧဝမေဝ–ဤမယ်တော် ခမည်းတော်တို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးသည့်အတိုင်းသာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ယော–အကြင်သူသည်၊ ဝေတနံ–သံဃာ၏ လစာရိက္ခာကို၊ ဂဟေတ္တာ, အရညေ–၌၊ ဒါရုနိဝါ–သစ်သားတို့ကိုသော်လည်း၊ ဆိန္ဒတိ–၏၊ အညံ–သော၊ ကိဉ္စိ–သော၊ ကမ္မံဝါ–အလုပ်ကိုသော်လည်း၊ ကရောတိ–၏၊ (သော–ထိုသူသည်၊) ဝေယျာဝစ္စကရောနာမ–ဝေယျာဝစ္စကရမည်၏၊ တဿ–ထိုဝေယျာဝစ္စကရ၏၊ ရောဂေ–သည်၊ ဥပ္ပန္နေ–သော်၊ ယာဝ–လောက်၊ ဥတ္တကာ–သူ၏ဆွေမျိုးတို့သည်၊ နံ ပဿန္တိ–မတွေ့မြင်ကုန်သေး၊ တာဝ–ထိုမတွေ့မြင်ကုန်သေးသမျှ၊ ဘေသဇ္ဇံ, ကာတဗ္ဗံ–ထိုက်၏၊ ဝါ–ကောင်း၏၊ ပန–ကား၊ ယော–အကြင်သူသည်၊ ဘိက္ခုနိဿိတကောဝ–ရဟန်းကိုမှီသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ, သဗ္ဗကမ္မာနိ–တို့ကို၊ ကရောတိ၊ တဿ–ထိုသူ၏အပေါ်၌၊ ဘေသဇ္ဇံ, ကာတဗ္ဗမေဝ–ဧကန်ပြုထိုက်တော့သည်သာ၊ ပဏ္ဍုပလာသေပိ–ရှင်လောင်း၌လည်း၊ သာမဏေရေ ဝိယ–၌ကဲ့သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ–ရာ၏။

ဧဇ္ဇဘာတု–အစ်ကိုကြီး လည်းကောင်း၊ (ဣတိ၌စပ်၊) ကနိဋ္ဌဘာတု–ညီငယ်လည်းကောင်း၊ ဧဇ္ဇဘဂိနိယာ–အစ်မကြီးလည်းကောင်း၊ ကနိဋ္ဌဘဂိနိယာ–နှစ်မငယ်လည်းကောင်း၊ စူဠမာတုယာ–ဒေါ်လေးလည်းကောင်း၊ မဟာမာတုယာ–ဒေါ်ကြီး လည်းကောင်း၊ စူဠပိတုနော–ဘထွေးလည်းကောင်း၊ မဟာပိတုနော–ဘကြီးလည်းကောင်း၊ ပိတုဘ္ဂိနိယာ–အဘ၏ အစ်မ, နှမ လည်းကောင်း၊ ဝါ–အရီး လည်းကောင်း၊ မာတုလဿ–အမိ၏ မောင်ကြီး, မောင်လေး လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဦးကြီး, ဦးလေးလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ အပရေသမ္မိ–န်သော၊ ဒသန္နံ–၁၀ ဦးသော ဆွေမျိုးတို့၏ အပေါ်၌၊ (ဘေသဇ္ဇံ) ကာတုံ

ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ–နိ်သော၊ တေသံ–ထိုဆွေမျိုးတို့၏အတွက်၊ ကရောန္တေန–ပြုသောရဟန်းသည်၊ တေသံယေဝ–ထိုသူတို့၏သာလျှင်၊ သန္တကံ–သော၊ ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ ဂဟေတွာ, ကေဝလံ–မိမိဆေးနှင့် မဖက် သက်သက်၊ ယောဇေတွာ–ယှဉ်စေ၍၊ ဝါ–ဖော်စပ်၍၊ ဒါတဗ္ဗံ–ပေးရာ၏၊ ပန–ဆက်၊ (ကာတုံ–ဆေးကိုပြုခြင်းငှာ၊) သစေ နပ္ပဟောန္တိ–အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်ကုန်အုံ့၊ (ထိုဆွေမျိုးတို့မှာ ဆေးမပြုလုပ်တတ်ကုန်အုံ့၊)ဘန္တေ, နော–တို့အား၊ ဒေထ–နှ၊ တုမှာကံ–အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ပဋိဒဿာမ–အစားပြန်ပေးပါကုန်အုံ့။ ဣတိ, သစေ ယာစန္တိ စ–အကယ်၍တောင်းလည်းတောင်းကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တာဝကာလိကံ–အခိုက်အတန့်မျှ၊ ဒါတဗ္ဗံ–ပေးကောင်း၏၊ သစေပိ နှ ယာစန္တိ၊ (ဧဝံသတိပိ–သော်လည်း၊) အမှာကံ–တို့၏၊ ဘေသဇ္ဇအတ္ထိ၊ တာဝကာလိကံ ဂဏှထ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တွာဝါ–ပြော၍သော်လည်းကောင်း၊ ယဒါ–၌၊ နေသံ–ထိုဆွေမျိုးတို့၏၊ (ဘေသဇ္ဇံ) ဘဝိဿတိ၊ တဒါ–၌၊ ဒဿန္တိ– (အစား) ပေးကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ–သို့၊ အာဘောဂံ–နှလုံးသွင်းမှုကို၊ ကတ္တွာဝါ–ပြု၍သော်လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ သစေ ပဋိဒေန္တိ–အကယ်၍ အစားပြန်ပေးကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နောစေ ဒေန္တိ–နှ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ နှ စောဒေတဗ္ဗာ– မစောဒနာထိုက်ကုန်၊ ဝါ–မတောင်းထိုက်ကုန်၊ ဒဿ–နှ်သော၊ ဧတေဉာတကေ–တို့ကို၊ ထပေတွာ အညေသံ–အခြားသူတို့၏ အပေါ်၌၊ (ဘေသဇ္ဇံ) နှ ကာတဗ္ဗံ–မပြုထိုက်၊ ဝါ–မကုကောင်း။

ပန–ဆက်၊ ဧတေသံ–ဤဆွေမျိုး ၁၀ဦးတို့၏၊ ပုတ္တပရမ္ပရာယ–သားသမီးအဆက်ဆက်၏ အပေါ်၌၊ (ဘေသဇ္ဇံ ကရောန္တသဒ္ဒါစပ်၊) ယာဝ–လောက်၊ သတ္တာမော–ခုနစ်ဆက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုလပရိဝဋ္ဋော–အဖန်ဖန်လည်သော ဆွေမျိုးသည်၊ ဝါ–ဆွေမျိုးအဆက်ဆက်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ–ထို ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ စတ္တာရော–နှ်သော၊ ပစ္စယေ–တို့ကို၊ အာဟရာပေန္တသ–ဆောင်စေသော ရဟန်း၏၊ အကတ ဝိညတ္တိ ဝါ–ပြုအပ်သော်လည်း ပြုအပ်ရာ မရောက်သော ဝိညတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘေသဇ္ဇ–ကို၊ ကရောန္တသ–ပြုသောရဟန်း၏၊ ဝဋ္ဋကမ္မံဝါ–ဆေးကုမှုသည် လည်းကောင်း၊ ကုလဒူသကာပတ္တိဝါ–ကုလဒူသက အာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ နှ ဟောတိ၊ ဘာတု–အကို, ညီ၏၊ ဇာယာဝါ–မယားသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ခယ်မ, မရီးသည်လည်းကောင်း၊ ဘဂိနိသာမိကော ဝါ–အစ်မ, နှမ၏ လင်သည် လည်းကောင်း၊ ဝါ–ယောက်ဖသည်လည်းကောင်း၊ ဂိလာနော–နှ်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ–ဥတကာစေဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ၊ နဂိရိက ဆွေမျိုး

ဖြစ်နေလျှင်–ဟူလို။) တေသံ–ထိုခယ်မ မရီး ယောက်ဖတို့အတွက်လည်း (ဘောသဇ္ဇ–ကာတုံ) ဝဋ္ဌတိ၊ အညာတကာ စေ (ဟောန္တိ)၊ (ဧဝံသတိ) ဘာတုစ–အစ်ကို, ညီ၏ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂိနိယာစ–အစ်မ နှမ၏ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ကတ္တာ ဒါတဗ္ဗံ၊ (ကိ–အဘယ်သို့ပြော၍ ပေးထိုက်သနည်း၊) တုမှာကံ–တို့၏၊ ဧဂ္ဂနဋ္ဌာနေ–လုပ်ကျွေးရာအရပ်၌၊ ဒေထ–ပေးလိုက်ကြကုန်လော၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ (ဒါတဗ္ဗံ)၊ အထဝါ–သို့မဟုတ်၊ တေသံ–ထိုမရီး ခယ်မ ယောက်ဖတို့၏၊ ပုတ္တာနံ–တို့၏၊ (သန္တကံ) ကတ္တာ ဒါတဗ္ဗံ၊ (ကိ) တုမှာကံ–တို့၏၊ မာတာပိတူနံ–တို့အား၊ ဒေထ–နှ်လော၊ ဣတိ (ဒါတဗ္ဗံ) ဧတေနုပါယေန–ဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသုပိ–စူဠမာတုယာ အစရှိသော အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော။ ["စူဠမာတု၏ လင်ဖြစ်သူ မမာလျှင်" စသည်ဖြင့် ဤနည်းအတိုင်း သိပါ–ဟူလို။]

စ–ဆက်၊ တေသံ–ထို မိဘစသူတို့၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ သာမဏေရေဟိ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ (အာဟာရပေန္တေ နဋ္ဌစပ်)၊ အရညာတာ–မှ၊ ဘောသဇ္ဇ–ကို၊ အာဟာရပေန္တ နှ–ဆောင်ယူစေလသော်၊ ဝါ–ဆောင်ယူစေသော ဆရာသည်၊ ဥာတိသာမဏေရေဟိဝါ–ဆွေမျိုး သာမဏေတို့သည် သော်လည်း၊ ဝါ–တို့ကို သော်လည်း၊ အာဟာရပေတဗ္ဗံ–ဆောင်ယူစေထိုက်၏၊ အတ္တနော–မိမိ၏၊ အတ္ထာယဝါ–ငှာသော်လည်း၊ အာဟာရပေတွာ–၍၊ ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ [ဆွေမျိုးမတော်သော သာမဏေတို့ကို ခိုင်းလျှင် မိမိအတွက်–ဟု မှန်း၍ ဆရာက ခိုင်းပါ–ဟူလို၊] တေဟိပိ–ဆွေမျိုးမတော်သော သာမဏေတို့သည် လည်း၊ ဥပဇ္ဈာယဿ–၏၊ ဝါ–ဖို့၊ အာဟာရမ–နှ်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဝတ္တသီသေန–ဝတ္တရားကို အဦးပြုသဖြင့်၊ အာဟာရိတဗ္ဗံ–ဆောင်ယူရာ၏၊ ဥပဇ္ဈာယဿ–၏၊ မာတာပိ တရော–တို့သည်၊ ဂိလာနာ–နှ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟာရံ–သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ–အံ့၊ ဥပဇ္ဈာယောစ–သည်လည်း၊ ဒိသာပက္ကန္တော–အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားသည်၊ ဟောတိ–အံ့၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန–အတူနေ တပည့်သည်၊ ဥပဇ္ဈာယဿ–၏၊ သန္တကံ–သော၊ ဘောသဇ္ဇ–ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ (ဥပဇ္ဈာယဿ–၏၊ သန္တကံ–သော၊ ဘောသဇ္ဇ–သည်)၊ နောစေ အတ္ထိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အတ္တနော–၏၊ ဘောသဇ္ဇ–ကို၊ ဥပဇ္ဈာယဿ–အား၊ ပရိစ္စဇိတွာ–စွန့်ပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ အတ္တနောပိ–၏လည်း၊ (ဘောသဇ္ဇော–သည်၊) အသန္တော–မရှိလသော်၊ ဝုတ္တနယေန–ဖြင့်၊ [ဘိက္ခာစာရဝတ္တနည်း, ဥာတိသာမဏေရေဟိဝါ–စသောနည်းဖြင့်၊] ပရိယေသိတွာ–ရှာမှီး၍၊ ဥပဇ္ဈာယဿ–၏၊ သန္တကံ–ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ [သာမဏေများလည်း လူတို့အား ဆေးမပေးကောင်း၊] ဥပဇ္ဈာယေနာပိ–သည်လည်း၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ–၏၊ မာတာပိတူသု–တို့၌၊

ဒေမေဝ–လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ–ကျင့်ရာ၏၊ အာစရိယန္တေ ဝါသိကေသုပိ–အာစရိယ, အန္တေဝါသိကတို့၌လည်း၊ ဒေသနယော–တည်း။

အညော–သော၊ ယော–အကြင်လူသည်၊ အာဂန္တုကော–ည့ဉ်သည်သည်၊ (ဟုတ္တာ)ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ စောရော–သူခိုး, သူပုန်, ဓားမြှောင်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ ယုဒ္ဓပရာဇိတော–စစ်ထိုးရာ၌ရှုံးသော၊ ဣဿရော–အစိုးရသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ ဥတ္တကေဟိ–တို့သည်၊ ပရိစ္ဆဒ္ဒေါ–စွန့်အပ်သော၊ ကပဏော–အထီးကျန်မွဲ လူဆင်းရဲသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ ဂမိယမနုဿော–ခရီးသွားလူသည်၊ (ဟုတ္တာ)ဝါ၊ ဂိလာနော–သည်၊ ဟုတ္တာ, ဝိဟာရံ–သို့၊ ပဝိသတိ–ဝင်လာအုံ့၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော အာဂန္တုကစသူတို့၏ အပေါ်၌၊ အပစ္စာသီသန္တေန–ပစ္စည်းလာဘ်ကိုမတောင့်တသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဘေသဇ္ဇံ ကာတဗ္ဗံ၊ သဒ္ဓံ–သဒ္ဓါရှိသော၊ ကုလံ–အမျိုးသည်၊ စတူဟိ–နှ်သော၊ ပစ္စယေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာယကံ–လုပ်ကျွေးတတ်သည်၊ ဘိက္ခုသ်ဃဿ–၏၊ မာတာပိတုဋ္ဌာနိယံ–မယ်တော် ခမည်းတော်အရာ၌တတ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တတြ–ထိုအမျိုး၌၊ ကောစိ–သည်၊ ဂိလာနော–သည်၊ စေ ဟောတိ၊ (ဒေဝ်သတိ)၊ တဿ–ထို ဂိလာန၏၊ အတ္တာယ–ငှာ၊ ဝိဿသေန–အကျွမ်းဝင်သဖြင့်၊ ဘန္တေ, ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ ကတ္တာ (ဖော်စပ်၍) ဒေထ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ–နှ်အုံ့၊ နေဝ ဒါတဗ္ဗံ–ပေးလည်း မပေးကောင်း၊ နှ ကာတဗ္ဗံ–ကုလည်း မကုကောင်း၊ ပန–ကား၊ ကမ္မံ–ယံ–အပ်သည်ကို၊ ဥတ္တာ, ဒေဝ်–သို့၊ အထပုစ္ဆန္တိ–အကယ်၍ မေးလျှောက်ကုန်အုံ့၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ, အသုကဿနာမ–သော၊ ရောဂဿ–ရောဂါ၏ အတွက်၊ ကိံ ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ ကရောန္တိ–နှ်သနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (အထ ပုစ္ဆန္တိ)၊ (ဒေဝ်သတိ) ဣဒ္ဓိဒ္ဓ–ဤမည် ဤမည်သောဆေးကိုလည်း၊ ဂဟေတ္တာ ကရောန္တိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဘန္တေ, မယှံ–၏၊ မာတာ–သည်၊ ဂိလာနာ–မကျန်းမာနေပါ၏၊ ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ တာဝ အာစိက္ခထ–ပြောတော်မူပါကုန်ဦး လော၊ ဣတိဒေဝ်–သို့၊ ပုစ္ဆိတေ–တိုက်ရိုက်မေးအပ်သော်၊ နှ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ–မပြောကောင်း၊ ပန–ထိုသို့ပင် မပြောကောင်းပါသော်လည်း၊ အညမညံ–သိတင်းသုံးဖော်အချင်းချင်း၊ ကထာ–စကားကို၊ ကာတဗ္ဗာ–၏၊ (ကိံ) အာဝုသော,

---

အပစ္စာသီသန္တေန ။ ။အာဂန္တု, စောရစသူတို့အား မလွဲသာ၍ ဆေးကုပေးရသော်လည်း ("ဤသို့ ဆေးကုပေးလိုက်ရလျှင် နောင်အခါ ငါ့အား လှူလိမ့်မည်"ဟု) လာဘ်ကိုမတောင့်တဘဲကုရမည်၊ လာဘ်ကိုမျှော်လင့်၍ကုပေးလျှင် ဆေးကုမှုဒုက္ခင့်, ကုလ ဒူသနဒုက္ခင့်တို့မှ မလွတ်။ ["သူတို့မှာ ကိုးကွယ်ရာမဲ့နေချိန်၌ ငါတို့က ယခုလိုကျေးဇူးပြုပေးလိုက်လျှင် သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုကြလိမ့်မည်၊ သံဃာမှာ ကျေးဇူးများလိမ့်မည်" ဟု ရည်ရွယ်၍ကား ဆေးကုပေးကောင်း၏ဟု ဆိုကြသည်– ဝိမတိ။]

အသုကဿနာမ-သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဣမသ္မိံ ရောဂေ-၌၊ ကိံ ဘေသဇ္ဇံ-ကို ကရိဿု-နှင့်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘန္တေ, ဣဒဋ္ဌိဒဋ္ဌ-ကိုလည်း၊ (ကရိဿု)၊ ဣတိ-သို့သော်လည်းကောင်း၊ (ကထာ ကာတဗ္ဗာ)၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ-၍၊ ဣတရော-ရဟန်းမှတစ်ပါး မေးလာသူသည်၊ မာတု-ဖို့၊ ဘေသဇ္ဇံ-ကို၊ ကရောတိ-အံ့၊ (သူတို့ဘာသာ ဆေးကိုရှာ၍ ကုအံ့၊)ဝဋ္ဋတေဝ။

မဟာပဒုမတ္ထေရောပိ-သော်မှလည်းကောင်း၊ [ပိသဒ္ဒါ သမ္ဘာဝနာဇောတက၊ မဟာပဒုမထေရ်တောင်မှ ဤသို့ပြောခဲ့ဖူးသည်-ဟူလို၊] ဝသဘရညော-၏၊ ဒေဝိယာ-၏၊ ရောဂေ-သည်၊ ဥပ္ပန္နေ-သော်၊ ဇကာယ-သော၊ ဣတ္ထိယာ-သည်၊ အာဂန္တွာ, ပုစ္ဆိတော-မေးအပ်သည်၊(ဟုတ္တာ)၊ နု ဇာနာမိတိ-ငါမသိဘူးဟူ၍၊ အဝတ္တာ-မပြောမူ၍၊ ဇဝမေဝ-ဤအတိုင်းသာလျှင်၊ ["အာဝုသော အသုကဿနာမ" စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသည့် အတိုင်းသာလျှင်၊] ဘိက္ခူဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-အတူ၊ သမုလ္လပေသိကိရ-ကောင်းစွာပြောဆိုဖူးသတတ်၊ ["သမုလ္လပေသိတိ အပစ္စာသီသန္တော ဇဝံ အညမညံ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသိ"-ဝိမတိ၊] တံ-ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ, တဿာ-ထိုမိဖုရား၏အတွက်၊ ဘေသဇ္ဇံ အကံသု၊ စ-ဆက်၊ ရောဂေ-သည်၊ ဂူပသန္တေ-ငြိမ်းပျောက်လသော်၊ တိစီဝရေန-နှင့်လည်းကောင်း၊ တိဟိ ကဟာပဏသတေဟိစ-သုံးရာသော အသပြာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ, ဘေသဇ္ဇစင်္ကောဋကံ-ဆေးကလာပ်ကို၊ ပူရေတ္တာ-ပန်းတို့ဖြင့် ပြည့်စေ၍၊ ပေ၊ ဘန္တေ, ပုပ္ပပူဇံ-ပန်းပူဇော်မှုကို၊ ကရောထ-နှ၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-နှင့်ပြီ၊ ထေရော, အယံ-ဤအဖို့သည်၊ အာစရိယဘာဂေါ နာမ-ဆရာ၏အဖို့ မည်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ကပ္ပိယဝသေန-အပ်သော အသုံးအနှုန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂါဟာပေတ္တာ-ယူစေ၍၊ ပုပ္ပပူဇံ အကာသိ၊ ဇဝံ-လျှင်၊ တာဝ-ပရိတ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဘေသဇ္ဇေ-၌၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ရာ၏။

အာစရိယဘာဂေါနာမယံ။ ။ဝိနည်းကို နားမလည်သူမှာ ထိုမေးစဉ်အခါက ဝိနည်းနှင့်လျော်အောင် မစီစဉ်နိုင်ရကား ဤကဲ့သို့ လာဘ်မျိုး မရနိုင်၊ ယခုသော်ကား ဝိနည်းနားလည်၍ လျော်အောင် စီစဉ်တတ်သည့် အတွက် ဤလာဘ်ကိုရသည်၊ ယခုရအပ်သော လာဘ်သည် အပ်စပ်သော လာဘ်ဖြစ်၍ ဆရာ၏အဖို့ (ဆရာသုံးထိုက်သော လာဘ်) ဖြစ်သည်-ဟူလို။

ကပ္ပိယဝသေန။ ။"ပန်းပူဇော်ပါဘုရား"ဟု လျှောက်၍ ဌေသုံးရာကို လှူခြင်းဖြစ်ရကား မအပ်သော စီမံခြင်း၏ မသင့်သောကြောင့် "ကပ္ပိယဝသေန"ဟု ဆိုသည်၊ ဌေတွေကို ယူလိုက်ကြဟု မဆိုဘဲ "ပန်းကိုယူထားလိုက်ကြ"ဟု ဆိုခြင်းသည်ပင် ကပ္ပိယဝေါဟာရ ဖြစ်၏၊ သို့သော် ထိုဌေကိုကား ကပ္ပိယကာရကတို့က ယူ၍ မဟာပဒုမထေရ်အား "၃၀၀ တန်အပ်သော ပစ္စည်းကို အလိုရှိသော အခါ တောင်းတော်မူပါ"ဟု လျှောက်မှသာ အပ်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲကောင်းပေလိမ့်မည်။

ပန–ကား၊ ပရိတ္တေ–ပရိတ်၌(ဧဝံ–သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ–ကျင့်ရာ၏၊) ဘန္တေ, ဂိလာနသ–အတွက်၊ ပရိတ္တံ–ပရိတ်ကို၊ ဝါ–အရံအတားကို၊ ကရောထ–ပြုပေးပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ နု ကာတဗ္ဗံ၊ [ဆေးအကုခိုင်းသည့် သဘောပါနေသောကြောင့် ပြုလုပ်မပေးရ–ဟူလို၊] ပန–အနွယကား၊ (ပရိတ္တံ–ပရိတ်ကို၊) ဘဏထ–ရွတ်တော်မူပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ["ပရိတ္တံ ကရောထ" ဟု လျှောက်တုန်းက ရွတ်ကောင်းပုံကို ပြလို ၍ "သစေပိသ" စသည်မိန့်၊] အသ–ထိုပရိတ်ရွတ်မည့် ရဟန်း၏၊ ဧဝံ–ဤအကြံသည်၊ သစေပိ ဟောဟိ–အုံ့၊ (ကိ)၊ မနုဿာနာမ–မည်သည်၊ နု ဇာနန္တိ–(အပ်သော အသုံးအနှုန်းကို) နားမလည်ကြကုန်၊ ဝါ–မလျှောက်တတ်ကြကုန်၊ အကယိရမာနေ–(ပရိတ်ရွတ်မှုကို) မပြုအပ်သော်၊ ဝိပ္ပဋိသာရိနော–နလုံး မသာယာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ–နှ်လတ့ံ၊ ဣတိ–ဤသို့သော အကြံသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပန–ဆက်၊ ပရိတ္တော ဒက်–ပရိတ်ရေကို လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တသုတ္တံ–ပရိတ်ချည်ကို လည်းကောင်း၊, ကတ္တာ, ဒေထ–ပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေန–လျှောက်အပ်သော ရဟန်းသည်၊ (အလျှောက်ခံရသော ရဟန်းသည်၊) တေသံယေဝ–ထိုလူတို့၏သာလျှင်၊ ဥဒက်–ကို၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ စာလေတ္တာ–လှုပ်စေ၍၊ သုတ္တံ–ကို၊ ပရိမဇ္ဇိတ္တာ–ဆုပ်နယ်၍၊ ဒါတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ [ပရိတ်ရွတ်စဉ် ပရိတ်ရေကို လက်ဖြင့်လှုပ်ပေးပါ, ချည်ကို ဆုပ်နယ်ပေးပါ၊ ဤသို့ပြုပေးလျှင် ပရိတ်၏တန်ခိုးသည် ထိုရေအတွင်း ချည်အတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်–ဟူလို၊ ဝိမတိ။]

["တေသံ ယေဝ ဥဒက်"၌ ဧဝသဒ္ဒါ၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထကိုပြလို၍ "သစေဝိဟာရတော"ဟု ဆက်သည်၊] ဝိဟာရတော–မှ၊ ဥဒက်–ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော–၏၊ သန္တက်–သော၊ သုတ္တံဝါ–ကိုလည်းကောင်း၊ သစေ ဒေတိ–အုံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ [ဆွေမျိုးမတော်သူတို့အား ပေးခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်–ဟူလို၊] မနုဿာ–တို့သည်၊ ဥဒကဿ–ကိုလည်းကောင်း၊ သုတ္တဿ–ကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ (ထပေတ္တာ–ရှေ့၌ချထား၍၊ တချို့စာအုပ်၌ မပါ)၊ နိသီဒိတ္တာ–၍၊ ပရိတ္တံ–ကို၊ ဘဏထ–ရွတ်ပေးပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ–လျှောက်ကုန်အုံ့၊(ပရိတ္တံ) ကာတဗ္ဗံ–၏၊ နောစေ နု ဇာနန္တိ–လျှောက်နည်းကို မသိကုန်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ–ပြောရာ၏၊ နိသိန္နာနံ–နှ်သော၊ ဘိက္ခူနံ–တို့၏၊ ပါဒေသု–တို့၌၊ ဥဒက်–ကို၊ အာကိရန္တာ–လောင်းကုန်လျက် လည်းကောင်း၊ သုတ္တံ–ကို၊ ထပေန္တာစ–ထားကုန်လျက် လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တံ–ကို၊ ကရောထ–ပါကုန်၊ ဘဏထ–ပါကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ–သွားတတ်ကြကုန်၏၊ ပါဒါ–တို့ကို၊ နု အပနေတဗ္ဗာ–

မဖဲထိုက်ကုန်၊ (ကသ္မာ–ကြောင့်၊ နု အပနေတဗ္ဗာ–နည်း၊) ဟိယသ္မာ–ကြောင့် မနုဿာ–တို့သည်၊ ဝိပ္ပဋိသာရိနော–နှလုံးမသာမယာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ (တသ္မာ–ကြောင့်၊ ပါဒါ–တို့ကို၊ နု အပနေတဗ္ဗာ–နှ)၊ ["ခြေကို ရေဖြင့်လောင်းစဉ် ဖဲလိုက်လျှင် ထိုပရိတ်ရေသည် မဂ်လာ မရှိတော့, ရောဂါ မပျောက်စေနိုင်တော့"ဟု အယူရှိသူတို့မှာ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်တတ်ကြသည်–ဟူလို။]

အန္တောဂါမေ–မြို့တွင်း ရွာတွင်းဌ၊ ဂိလာနသ–၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ပရိတ္တံ–ကို၊ ဘဏန္တု–ရွတ်တောက်မူလတ္တံ့ပါကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ဝိဟာရံ–သို့၊ ပေသန္တိ–အပင့်လွှတ်ကုန်အုံ့၊ ဘဏိတဗ္ဗံ–သွားရွတ်ရာ၏၊ အန္တောဂါမေ–ဌ၊ ရာဇဂေဟာဒီသု–မင်းနန်းတော်အစရှိသော အရပ်တို့ဌ၊ ရောဂေ၀ါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပဒ္ဒဝေ၀ါ–ဘီလူး သားရဲစသော ဘေးဥပါဒ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နေ–သော်၊ ပဣ္ဂ္ဂေါသာပေတွာ–ပင့်ခေါ်စေ၍၊ ဘဏာပေန္တိ–ရွတ်စေကုန်အုံ့၊ အာဌာနာဋိယသုတ္တာဒီနိ–အာဌာနာဋိယသုတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဘဏိတဗ္ဗာနိ၊ အာဂန္တွာ–ကြွလာ၍၊ ဂိလာနသ–အား၊ သိက္ခာပဒါနိ–တို့ကို၊ ဒေန္တု–ပေးတော်မူလတ္တံ့ပါကုန်၊ ဓမ္မံ–ကို၊ ကထေန္တု–နှ၊ ရာဇန္တေပုရေ ၀ါ–မင်းနန်းတော်ဌသော်လည်းကောင်း၊ အမစ္စဂေဟေ၀ါ–အမတ်ကြီးအိမ်ဌသော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဣတိ–ဤလျှောက်၍၊ ပေသိတေပိ–စေလွှတ်အပ်သော်လည်း၊ ဂန္တွာ သိက္ခာပဒါနိ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ဓမ္မော ကထေတဗ္ဗော၊ မတာနံ–သေသူတို့၏၊ ပရိ၀ါရတ္တံ–အခြံအရံ အကျိုးငှာ၊ အာဂစ္ဆန္တု–ကြွလာတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ပဣ္ဂ္ဂေါသန္တိ–နှအုံ့၊ နု ဂန္တုဗ္ဗံ–ရာ၊ ["အလောင်း၏အခြံအရံလုပ်၍ မလိုက်ရ"ဟူလို၊] သိ၀ထိက ဒဿနေ–သချိုင်းကို မြင်ရခြင်းဌ လည်းကောင်း၊ အသုဘဒဿနေစ–အသုဘကို ရှုမြင်ရခြင်းဌလည်းကောင်း၊ မရဏသတိ–ကို၊ ပဋိလဘိသာမိ–ရလိမ့်အုံ့၊ ဣတိ–ဤနှလုံးသွင်း၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန–ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဦးပြုသဖြင့်၊ ဂန္တုံ ၀ဋ္ဋတိ၊ [ထို့ကြောင့် ယခုခေတ်ဌ "အသုဘရှုကြွတော်မူပါ" ဟု အပ်သောနည်းဖြင့် ပင့်လျှောက်ကြသည်၊ ထိုသို့ပင်လျှင် အလောင်းနှင့်အတူလည်း လိုက်ကောင်းစရာ ရှိပြန်သည်၊ "ပရိ၀ါရတ္ထာယ အာဂစ္ဆန္တုတိ ၀ုတ္တေပိ ဇ၀ံ သလ္လက္ခေတွာ (ဤသို့ မရဏသတိ ရလိမ့်မည်ဟု မှတ်သားရ) ဂန္တုံ ၀ဋ္ဋတိ၊] ဇ၀ံ–လျှင်၊ ပရိတ္တေ–ဌ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ–ရာ၏။

ပန–ကား၊ ပိဏ္ဍပါတေ–ဌ၊ (ဇ၀ံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့အတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊) အနာမဋ္ဌပိဏ္ဍပါတော–မသုံးသပ်အပ်သောဆွမ်းကို၊ ၀ါ–ဦးဦးဖျားဖျားဆွမ်းကို၊ [လူများက ပေးလှူပြီးနောက် မိမိနှင့် အခြားရဟန်းတို့ မစားအပ်သေးသော

ဦးဦးဖျားဖျားဆွမ်းကို "အနာမဋ္ဌပိဏ္ဍပါတ" ဟု ခေါ်သည်။] ကဿ-အား၊ ဒါတဗ္ဗော-နည်း၊ ကဿ-အား၊ နု ဒါတဗ္ဗော-နည်း၊ တာဝ-ဝေယျာ ဝစ္စကရ စသူတို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာနံ-နိ်သော၊) မာတာပိတူနံ-တို့အား၊ ဒါတဗ္ဗော၊ ဂဟာပဏဋ္ဌနရကော-တစ်ကျပ်တန်ဆွမ်းသည်၊ သစေပိ ဟောတိ-ဦးတော့၊ [ရှေးခေတ်က တစ်ကျပ်တန်ဆွမ်းဆိုလျှင် တော်တော်ကောင်းသောကြောင့် "သစေပိ"ဟု သမ္ဘာဝနာဇောတက ပိသဒ္ဒါဖြင့် ဆိုသည်။] (ဧဝံသတိပိ)၊ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတနံ-သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပေးလှူအပ်သော ဆွမ်းကို ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၍ကျစေခြင်းသည်၊ ဝါ-သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတဒုက္ခင့်သည်၊ နတ္ထိ၊ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာကာနံ-မိဘ၏ အလုပ်အကျွေးတို့လည်းကောင်း၊ ဝေယျာဝစ္စကရဿ-မိမိ၏ဝေယျာဝစ္စပြုသူလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍာပလာသဿ-လည်း ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဧတေသမ္မိ-တို့အားလည်း၊ (အနာမဋ္ဌပိဏ္ဍပါတော) ဒါတဗ္ဗော၊ တတ္ထ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ပဏ္ဍာပလာသဿ-အား၊ ထာလကေ-ရဟန်းတို့၏ စားခွက်၌၊ [သပိတ်ကိုလည်း ထာလကဟု သွင်းယူပါ။] ပိဏ္ဍိပိတ္တာပိ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ တံ-ထို ရှင်လောင်းကို၊ ထပေတ္တာ, အညေသံ-ကုန်သော၊ အဂါရိကာနံ-အိမ်ရှင်တည်သူ လူဝတ်ကြောင်တို့အား၊ မာတာပိတူနမ္မိ-တို့အားသော် မှလည်း၊ (ထာလကေ ပဏ္ဍိပိတ္တာ ဒါတုံ) နု ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ-မှန်၊ ပဗ္ဗဇိတပရိဘောဂေါ-ရဟန်းတော်တို့၏ အသုံးအဆောင်သည်၊ အာဂါရိကာနံ-တို့၏၊ စေတိယဋ္ဌာနိယော-စေတီအရာ၌ တည်သည်၊ (ဟောတိ)။

အပိစ-သည်သာမကသေး၊ [ဤအနာမဋ္ဌပိဏ္ဍပါတကို အမိအဘတို့အား သာ ပေးထိုက်သည် မဟုတ်သေး၊] ဧသ အနာမဋ္ဌပိဏ္ဍပါတောနာမ-ကို၊ သမ္ဘတ္တသ-ရောက်လာသော၊ ဒါမရိကစောရဿာပိ-ဓားပြသူပုန်အားလည်း ကောင်း၊ ဣဿရဿာပိ-အစိုးရအားလည်းကောင်၊ ဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်သေး၏၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တေ-ထိုသူပုန် ဓားပြ အစိုးရတို့သည်၊ အဒိယမာနေပိ-မပေးအပ်သော်လည်း၊ နု ဒေန္တိ-ပေးဖော်မရကြကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ကုဋ္ဌန္တိ-အမျက်ထွက်တတ်ကုန်၏၊ အာမသိတ္တာ-သုံးသပ်ပြီး၍၊ ဝါ-ဦးဦးဖျားဖျား ယူပြီး၍၊ ဒိယမာနေပိ-သော်လည်း၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌက-စားကြွင်းကို၊ ဒေန္တိ-နှ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကုဋ္ဌန္တိ-နှ၏၊ ကုဒ္ဓါ-နှသည်၊ (သမာနာ-သော်၊)

ပဗ္ဗဇိတ၊ ပေ၊ ဋ္ဌာနိယော။ ။စေတိယဋ္ဌာနေ-စေတီအရာ၌+တိဋ္ဌတိ-တည်၏၊ ဣတိ စေတိယဋ္ဌာနိယော၊ ရဟန်းတို့၏ စားခွက် (သပိတ်) စသော အသုံးအဆောင်သည် လူဝတ်ကြောင်တို့၏ ရိုသေလေးစားရာဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် လူဝတ်ကြောင်များသည် ရဟန်းတို့၏ အသုံးအဆောင်များကို မသုံးကောင်း၊ ရဟန်းတို့ကလည်း သုံးခွင့်မပြုကောင်း။

ဓိဝိတာ–မှ၊ ဝေါရောပေန္တိ–ခွင်းတတ်ကုန်၏၊ သာသနသာပိ–၏လည်း၊ အန္တရာယံ–ကို၊ ကရောန္တိ–နှ၏၊ စ–ဆက်၊ ရဇ္ဇ–မင်းအဖြစ်ကို၊ ပတ္ထယမာနသ–တောင့်တလျက်၊ ဝိစရတော–သော၊ စောရနာဂသ–သူပုန်ဖြစ်သော နာဂ၏၊ ဝတ္ထု–ကို၊ ဇတ္ထ–ဤ ဦးဦးဖျားဖျား ပေးရာ၌၊ ကထေတဗ္ဗံ–၏၊ [မထေရ်ကသပိတ်ကို ယူရင်းပင် ဦးဦးဖျားဖျား ဆွမ်းကို မသိမသာ နှိုက်ယူလိုက်ပြီးမှ ကျန်ဆွမ်း အားလုံးကို ပေးလိုက်သည်။] ဒေ–လျှင်၊ ပိဏ္ဍပါတေ–၌၊ ပဋိပဒ္ဓိတဗ္ဗံ–၏။

ပန–ကား၊ ပဋိသန္ဓာရော–အာမိသပဋိသန္ဓာရကို၊ ကသ–အဘယ်သူ၏ အပေါ်၌၊ ကာတဗ္ဗော–နည်း၊ ကသ–၌၊ နု ကာတဗ္ဗော–နည်း၊ ပဋိသန္ဓာရော နာမ–ကို၊ ဝိဟာရံ–သို့၊ သမ္ဗတ္တသ–သော၊ ယသကသစိ–သော၊ အာဂန္တု ကသဝါ–ညှော်သည်၏ အပေါ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဒလိဒ္ဒသဝါ–ဆင်းရဲသူ၏ အပေါ်၌သော်လည်းကောင်း၊ စောရသဝါ–သူပုန် ဓားပြ၏ အပေါ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဣဿရသဝါ–အစိုးရ၏ အပေါ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ကာတဗ္ဗော ယေဝ–သည်သာ၊ ကထံ–နည်း၊ တာဝ–ဒလိဒ္ဒစသူတို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌ–သော၊) အာဂန္တုကံ–ညှော်သည်ကို၊ ခီဏာပရိဗ္ဗယံ–ကုန်သောရိက္ခာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရံ–သို့၊ သမ္ဗတ္တံ–ရောက်လာသည်ကို၊ ပါနီယံ–ကို၊ ပိဝ–လော၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ ဒါတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ပါဒမက္ခနတေလံ–ခြေတို့ကို သုတ်လိမ်းကြောင်းဆီကို၊ ဝါ–ခြေနယ်ဆီကို၊ ဒါတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ကာလေ–နံနက်အခါ၌၊ အာဂတသ–ရောက်လာသော ညှော်သည်အား၊ ယာဂုဘတ္တံ–ယာဂု, ထမင်းကို၊ ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ ဝိကာလေ–၌၊ အာဂတသ–အား၊ တဏ္ဍုလာ–တို့သည်၊ သစေ အတ္ထိ–နှင့်အုံ့၊ (ဒေဝသတိ)၊ တဏ္ဍုလာ–တို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာ–နှ၏၊ အဝေလာယံ–အချိန်မဲ့ညှဉ်အခါ၌၊ သမ္ဗတ္တော–ရောက်လာသော ဧည့်သည်ကို၊ ဂစ္ဆာဟိ–ပြန်သွားလော၊ ဣတိ–သို့၊ နု ဝတ္တဗ္ဗော–ထိုက်၊ သယနဋ္ဌာနံ–အိပ်ရာအရပ်ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသောအမှုကို၊ အပစ္စာသီသန္တေ နေဝ–မတောင့်တဘဲသာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗံ–၏၊ [ဧဝသဒ္ဒါ၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထပြလိုမှ "မနုဿာနာမ"စသည် မိန့်။] မနုဿာနာမ–တို့မည်သည်၊ စတုပစ္စယဒါယကာ–ပစ္စည်းလေးပါးကို ပေးလှူ တတ်ကုန်၏၊ ဒေဝ–သို့၊ သင်္ဂဟေ–ကို၊ ကရီယမာနေ–ပြုအပ်သော်၊ ပုံနပ္ပုနံ–ထပ်၊ ပသီဒိတွာ–၍၊ ဥပကာရံ–လျော်သော ကျေးဇူးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ဣတိ–သို့၊ စိတ္တံ–ကို၊ နု ဥပ္ပာဒေတဗ္ဗံ–မဖြစ်စေထိုက်၊ ပန–အထူးကား၊ စောရာနံ–တို့ အား၊ သံဃိကမ္မိ–ကိုလည်း၊ ဒါတဗ္ဗံ–ပေးကောင်း၏၊ စ–ဆက်၊ ပဋိသန္ဓာရာနိ သံသဒ်ပနတ္ထံ–ပဋိသန္ဓာရ၏ အာနိသင်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ စောရနာဂဝတ္ထု– ဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ဘာတရာ–နောင်တော်နှင့်၊ သဒ္ဒိ–ကွ၊

ဧမ္ဗုဒ္ဒီပဂတသ-ဧမ္ဗုဒ္ဒီပ်သို့ရောက်သော၊ မဟာနာဂရညော-**မဟာနာဂ**မင်း၏၊ ဝတ္ထု-လည်းကောင်း၊ ပိတုရာဇသ-ပိတုမင်း၏၊ ရဇ္ဇေ-မင်းအဖြစ်၌၊ စတုန္နံ-နှ-ရှိသော၊ အမစ္စာနံ-တို့၏၊ ဝတ္ထု-လည်းကောင်း၊ အဘယစောရဝတ္ထု-လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ-နှ-ရှိသော၊ ဗဟူနိ-နှ-ရှိသော၊ ဝတ္ထူနိ-တို့ကို၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ဝိတ္ထာရတော-အားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ-နှ-ပြီ။

တတြ-ထိုဝတ္ထုတို့တွင်၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဧကဝတ္ထုဒီပနာ-တစ်ခုသော ဝတ္ထုပြခြင်းတည်း၊ ကိရ-ချဲ့၊ သီဟဠဒီပေ-၌၊ အဘယောနာမ-အဘယမည်သော၊ စောရော-သူပုန်သည်၊ ပဠသတပရိဝါရော-ငါးရာအခြံ အရံရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဧကသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ ခန္ဓာဝါရံ-သစ်တုံးခံတပ်ကို၊ [ခန္ဓ-သစ်တုံးတို့ဖြင့်၊ အာဝါရ-တစ်ဖက်ရန်ကို၊ တားမြစ်ကြောင်းခံတပ်၊] ဗန္ဓိတ္တာ-ဖွဲ့၍၊ သမန္တာ-ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ တိယောဇနံ-၃ ယူဇနာရှိသော အရပ်ကို၊ ဥဗ္ဗာ သေတ္တာ (ဥ+ဝါသေတ္တာ)-မနေနိုင်စေ၍၊ ဝါ-ထွက်သွားစေ၍၊ ဝသတိ-၏၊ [ဥဗ္ဗာသေတ္တာတိ သမန္တတော တိယောဇနံ ဝိလုမ္ပဏ္ဏော မနုဿေ ပလာပေတ္တာ အညေသံ (မိမိတို့မှတစ်ပါး အခြားသူတို့၏) အဝါသံ (နေရာမဟုတ်သည်ကို) ကတ္တာ။] အနုရာဓ ပုရဝါသိနော-အနုရာဓမြို့၌ နေသူတို့သည်၊ ကဠမ္ဗုနဒီ-ကဠမ္ဗုမြစ်ကို၊ နဒ ဥတ္တရန္တိ-မကူးဝံ့ကြကုန်၊ စေတိယဂိရိမဂ္ဂေ-စေတိယတောင်ကျောင်းသွားလမ်း၌၊ ဇနသဏ္ဌာရော-လူအပေါင်း၏ လှည့်လည်သွားလာခြင်းသည်၊ ဝါ-လူသွားလူလာသည်၊ ဥပစ္ဆိန္နော-ပြတ်စဲပြီ၊ အထ-ထိုမှ နောက်၌၊ ဧကဒိဝသံ-၌၊ စောရော-သူပုန်သည်၊ စေတိယဂိရိံ-ကို၊ ဝိလုမ္ပိသာမိ-လုယက်အံ့၊ ဣတိ-ဣသို့ကြံ၍၊ အဂမာသိ-ပြီ၊ အာရာမိကာ-အာရာမ်စောင့်တို့သည်၊ ဒိသွာ-၍၊ ဒီဃဘာဏကအဘယတ္ထေရဿ-ဒီဃနိကာယ်ဆောင် **အဘယထေရ်** အား၊ အာရောစေသုံ-နှင့်ပြီ၊ ထေရော-သည်၊ သပ္ပိဖာဏိတာဒီနိ-ထောပတ် တင်လဲအစရှိသည်တို့သည်၊ အတ္ထိ-ရှိကုန်သလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိ-ပြီ၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ အတ္ထိ-နှ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ကုန်ပြီ၊ စောရာနံ-သူပုန်တို့အား၊ ဒေထ-ပေးလိုက်ကုန်၊ တဏ္ဍုလာ-တို့သည်၊ အတ္ထိ-နှ်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးပြီ၊ ဘန္တေ-ရား၊ သံဃဿ-၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ အာဟရာ-ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော၊ တဏ္ဍုလာစ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏသာကဘဇ-ကျက်ပြီးသော ဟင်းရွက်သည်လည်းကောင်း၊ ဂေါရသောစ-နွားမှဖြစ်သော အရသာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ဘတ္တံ-ထမင်းကို၊ သမ္မာဒေတွာ-ပြီးစီးစေ၍၊ စောရာနံ-တို့အား၊ ဒေထ-နှ်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ အာရာမိကာ-တို့သည်၊ တထာ-ထိုပြောသည့်အတိုင်း၊ ကရိံသု-နှ်ပြီ၊ စောရာ-တို့သည်၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဘုဉ္ဇိတ္တာ-၍၊ ကေန-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊

အယ် ပဋိသန္ဓာရော-ဤ အာမိသပဋိသန္ဓာရကို၊ ကတော-ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ'သု၊ အမှာကံ-တို့၏၊ အယျေန အဘယတ္ထေရေန-သည်၊ (ကတော-ပြီ၊) ဣတိ-ဤသို့ပြောကုန်ပြီ၊ စောရာ-တို့သည်၊ပေ၊ (ကိ') မယ်, သံဃသစ-၏လည်းကောင်း၊ စေတိယသစ-၏လည်းကောင်း၊ သန္တကံ-ကို၊ အစ္ဆိန္နိတ္တာ-လုယက် ၍၊ ဂဟေဿာမ-နှံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ အာဂတာ-မှန်ပြီ၊ ပန-ထိုသို့ပင်လာခဲ့ပါကုန်သော်လည်း၊ တုမှာကံ-အရှင် ဆရာတော်တို့၏၊ ဣမိနာ ပဋိသန္ဓာရေန-ကြောင့်၊ ပသန္နာ-ကြည်ညိုကုန်သည်၊ အမှ-နှ၏၊ အဇ္ဇပဋ္ဌာယ-ယနေ့မှစ၍၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဓမ္မိကာ-တရားရှိသော၊ ဝါ-တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာ-သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့နှင့်၊ အာယတ္တာ-စပ်ဆိုင်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ၊ နာဂရာ-တို့သည်၊ အာဂန္တွာ ဒါနံ, ဒေန္တု-လှူကြပါစေကုန်၊ စေတိယံ-ကို၊ ဝန္ဒန္တု-ရှိခိုးကြပါစေကုန်၊ ဣတိ (အာဟံသု)၊ စ-ဆက်၊ တတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ, နာဂရေ-မြို့သူမြို့သားသည်၊ ဒါနံ-ကို၊ ဒါတုံ, အာဂစ္ဆန္တေ-သော်၊ နဒီတီရေယေဝ-ကဋ္ဌမ္ဘုမြစ်ကမ်း၌ပင်၊ (မြစ်ကမ်းကပင်၊) ပစ္ဆုဂ္ဂန္တွာ-ခရီးဦး ကြိုဆို၍၊ ရက္ခန္တာ-စောင့်ရှောက်ကုန်လျက်၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ နေန္တိ-ပို့ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဝိဟာရေပိ-၌လည်း၊ ဒါနံ, ဒေန္တာနံ-ကုန်စဉ်၊ ရက္ခံ ကတ္တာ တိဋ္ဌန္တိ၊ တေပိ-ထို မြို့သူမြို့သားတို့သည်လည်း၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဘုတ္တာဝသေသံ-စားအပ်ပြီးမှ ကြွင်းကျန်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ စောရာနံ ဒေန္တိ၊ ပစ္စာဂမနကာလေပိ-ပြန်လာရာ အခါ၌လည်း၊ [ရှေ့ အာဂစ္ဆန္တေကို ထောက်၍ ဤ၌ "ပစ္စာဂမနကာလေပိ" ဟု ရှိသင့်၏၊] တေ စောရာ, နဒီတီရံ-သို့၊ ပါပေတ္တာ-ရောက်စေ၍၊ ဝါ-ရောက်အောင်ပို့ပြီး၍၊ နိဝတ္တန္တိ-ပြန်နစ်ကြ ကုန်၏။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဧကဒိဝသံ-၌၊ ဘိက္ခုသံဃေ-ရဟန်းသံဃာထဲ၌၊ ခီဏနကထာ-ရှုတ်ချကြောင်းစကားသည်၊ ဥပ္ပန္နာ-ပြီ၊ (ကိ')၊ ထေရော-သည်၊ ဣသရဝတာယ-အစိုးရခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ["ဣသရဝတာယ" ဖြင့် ဘဏ္ဍာစား ပေးသင့်သည်ဟု ဆိုလိုကြသည်၊] သံဃသ သန္တကံ စောရာနံ အဒါသိ၊ ဣတိ (ဥပ္ပန္နာ)၊ ထေရော-သည်၊ သန္နိပါတံ-သံဃာ့အစည်းအဝေးကို၊ ကာရာပေတ္တာ အာဟ၊ (ကိ')၊ စောရာ-တို့သည်၊ သံဃသ-၏၊ ပါကဝတ္တဋ္ဌ-ချက်ဖို့ရန်ထားအပ်သော ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ ["သံဃသတ္ထာယ အာဟ ဌာတိ ပါကဝတ္တတော (ချက်ဖို့ရန်ထားအပ်သော ပစ္စည်းမှ) တံဒိဝသသတ္ထာယ အာဟာဌာ" ဟု ရှေ့၌ ဦးကာဖွင့်ခဲ့ပုံကိုထောက်၍ "ပါကဝတ္တဋ္ဌ" ဟု ရှိမှ ကောင်းမည်၊] စေတိယသန္တကဋ္ဌ-ကိုလည်းကောင်း၊ အစ္ဆိန္နိတ္တာ, ဂဏှိသာမ-နှံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ အာဂမိ'သု-နှ၏ပြီ၊ အထ-၌၊ တေသံ-ထိုသူပုန်တို့အား၊

မယာ–သည်၊ ဝေ–ဤသို့ အာမိသပဋိသန္ဓာရကို ပြုလသော်၊ နှ ဟရိသန္တိ–မဆောင်ယူကုန်လတံ့၊ ဣတိ–၍၊ ဗြဟ္မာ–ဤမျှလောက်သော၊ ပဋိသန္ဓာရော နာမ–ကို၊ ကတော–ပြီ၊ တံ သဗ္ဗမ္ပိ–ထိုအလုံးစုံကိုလည်း၊ [မိမိပြုအပ်သော အာမိသအားလုံးကိုလည်း၊] ဧကတော–တပေါင်းတည်း၊ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ–ပေါင်း၍၊ အဋ္ဌပေထ–တန်ဖိုးဖြတ်စေကြပါကုန်၊ တေန ကာရဏေန–ထိုအာမိသ ပဋိသန္ဓာရကို ပြုခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဝိလုတ္တံ–မလုယူအပ်သော၊ ဘဏ္ဍံ–ဘဏ္ဍာကို၊ ပေ၊ တတော–၌၊ သဗ္ဗမ္ပိ–သော၊ ထေရေန–သည်၊ ဒိန္နက်–ပေးအပ်သော ဥစ္စာသည်၊ စေတိယဃရေ–စေတီတော် ကျောင်းဆောင်၌၊ ဧက်–သော၊ ဝရပေါတ္ထကစိတ္တတ္ထရဏ်–ကောင်းမြတ်သော ဆေးရေးအရုပ်တို့ ပါရှိရာ ဆန်းကြယ်စွာသော အခင်းကို၊ ဝါ–လောက်၊ နှ အဋ္ဌတိ–မထိုက်၊ တတော–ကြောင့်၊ အာဟံသု (ကိ)၊ ထေရေန–သည်၊ ကတ ပဋိသန္ဓာရော–ကို၊ သုကတော–ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီ၊ စောဒေတုံဝါ–အပြစ်တင်ခြင်းငှာလည်း ကောင်း၊ သာရေတုံဝါ–အပြစ်ကို အမှတ်ရစေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ နှ လဗ္ဘာ–အပ်၊ ဂီဝါဝါ–ဘဏ္ဍာစားသည်လည်းကောင်း၊ အဝဟာရော ဝါ–ခိုးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ (အာဟံသု၊ ဣတိ–ဤကား၊ ဧကဝတ္ထု ဒီပနာ–တည်း၊) ဧဝံ–လျှင်၊ ပဋိသန္ဓာရော–သည်၊ မဟာနိသံသော–ကြီးသော အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ–သို့၊ သလ္လက္ခေတွာ–၍၊ ပဏ္ဍိတေန–ဝိနည်းအရာ လိမ္မာမြင်သိ ပညာရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ကတ္တဗ္ဗော–၏၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ [ဤအာမိသပဋိသန္ဓာရကို ဝိနည်းကျမ်းကျင်သော ရဟန်းများသာ ပြုကျင့်သင့်၏၊ ဝိနည်း နားမလည်လျှင် ကုလဒူသန ဖြစ်တတ်သည်–ဟူလို။]

အဂ်ုလိပတောဒကဝတ္ထုသ္မိံ–၌၊ ဥတ္တသန္ဓောတိ–ကား၊ ကိလမန္ဓော–ပင်ပန်းသည်၊ အနသာသကောတိ–ကား၊ နိရဿာသော–ထွက်သက် ဝင်သက် မရှိသည်၊ ဝါ–မရှုနိုင် မရှိုက်နိုင်သည်၊ (ဟုတ္တာ ကာလမကာသိ)၊ ပန–ဆက်၊ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ–ကြောင့်၊ ယာယအာပတ္တိယာ–သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ သာ–ထိုအာပတ်ကို၊ ခုဒ္ဒကေသု–ခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ–ညွှန်ပြအပ်ပြီ၊ ["အဂ်ုလိပတောဒကေ ပါစိတ္တိယံ" ဟု ညွှန်ပြအပ်ပြီ၊] ဣတိ–ကြောင့်၊ ဣဓ–ဤတတိယပါရာဇိကဝတ္ထု၊ နှ ဝုတ္တာ–ဟောတော်မမူအပ်၊ တဒနန္တရေ–ထိုဝတ္ထု၏

ဝရပေါတ္ထက စိတ္တတ္ထရဏ်။ ။အနေကပွကာရ ဥတ္တမရူပဝိစိတ္တတ္ထရဏ်–များစွာသော ကောင်းမြတ်သော အရုပ်တိုဖြင့် ဆန်းကြယ်သောအခင်း.... "ပုဿဓာတ်–အစ်" ပစ္စည်းဖြင့် "ပုဿ" ပြီး၍ သွတ္တဋ္ဌ ကပစ္စည်းဟု ထောမနိမိတ်ဆိုး၏၊ ပါဠိ၌" ပုတ္ထဓာတ် ဏစ္စည်း" ကြ၍ "ပေါတ္ထ"–သွတ္တဋ္ဌ ကပစ္စည်းဖြင့် "ပေါတ္ထက"ဟု ဖြစ်သင့်၏။

အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုသို့-၌၊ သြတ္တရိတွေတိ-ကား၊ အဂ္ဂမိတွေ-လွမ်းဖို့၊ ကိရ-ချဲ့၊ သော၊ ထို ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ တေဟိ-ထိုသတ္တရသ ဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ အာကာမိယမာနော-ဆွဲငင်အပ်သော်၊ ပတိတော-လည်းပြီ၊ (လဲသွားပြီ၊) ဧကော-သတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ တသ-ထို ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်း၏၊ ဥဒရံ-ဗိုက်ပေါ်သို့၊ အဘိရဟိတွေ-တက်၍၊ နိသိဒိ-ပြီ၊ သေသာ-နှ်သော၊ ပန္နရသ-နှ်သော၊ ဧနာပိ-ရဟန်းတို့သည်လည်း [၁၇ ယောက်အစုရှိသော ရဟန်းတို့တွင် တစ်ပါးက ရှေ့ဝတ္ထုခ္ခ် သေခ့ဲ၍ တစ်ပါးက ဗိုက်ပေါ် တက်နေသောကြောင့် "ပန္နရသဧနာ" ဟုဆိုသည်၊] ပထဝိယံ-၌၊ အဠောတ္ထရိတွေ-လွမ်းဖို့၊ အဒုဟလပါသာဏော-ဖိကျောက်သည်၊ မိဂံ-ကို၊ (မာရေတိ) ဝိယ-သို့၊ (တထာ-တူ၊) မာရေသုံ-နှ်ပြီ၊ ပန-ထိုသို့ပင် သေစေကြပါကုန်သော်လည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တေ-ထို ၁၆ ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မာဓိပ္ပာယာ-တဏှနိယစသော ကံ၌ဖြစ်သော အလိုရှိကုန်၏၊ မရဏာဓိပ္ပာယာ-နှ်သည်၊ နှ (ဟောန္တိ)၊ တသ္မာ ပါရာဇိကံ, နှ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မမူအပ်၊ [ကမ္မာဓိပ္ပာယာတိ တဏှနိယာဒိ ကမ္မကရဏာဓိပ္ပာယာ။]

ဘူတဝေဒကဝတ္ထုသို့-၌၊ ယက္ခံ မာရေသီတိ-ကား၊ ဘူတဝေဒကပါဌကာ-ဘူတဝေဒကကျမ်းကို ရွတ်ဖတ်ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ [တစ္ဆေမြေဘုတ်တို့ကို ကုစားတတ်သော ပယောဂဆရာကို "ဘူတဝေဒက" ဟု ခေါ်သည်၊] ယက္ခဂ္ဂဟိတံ-နတ်ဘီလူးသည် ဖမ်းစားအပ်သူကို၊ မောစေတုကာမာ-လွတ်စေခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်၊ ဝါ-အစွဲချုတ်လိုကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ယက္ခံ-ကို၊ အာဝါဟေတွာ-ရေးရှုဆောင်၍၊ ဝါ-ပူးဝင်စေ၍၊ မုဠ-လွတ်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ဆိုတတ်ကြကုန်၏၊ [အာဝါဟေတွာတိ အာဝိသာပေတွာ၊] နောစေ မုဠတိ-အုံ့(ဧဝံသတိ)၊ ပိဋ္ဌေနဝါ-မုန့်မှုန့်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မတ္တိကာယ ဝါ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရူပံ-အရုပ်ကို၊ ကတွာ ဟတ္ထပါဒါဒိနိ, ဆိန္နန္တိ-ဖြတ်ကုန်၏၊ တသ-ထိုအရုပ်၏၊ ယံယံ-အကြင် အကြင် ကိုယ်အင်္ဂါသည်၊ ဆိဒ္ဓတိ-၏၊ ယက္ခသ-၏၊ တံ တံ-ထိုထိုကိုယ်အင်္ဂါသည်၊ ဆိန္နမေဝ-ပြတ်တောသည်သာ၊ ဟောတိ၊ သိသေ-အရုပ်၏ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္နေ-ဖြတ်အပ်သော်၊ ယက္ခောပိ မရတိ၊ ဧဝံ-လျှင်၊ ဝါ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ သောပိ-ထိုဘူတဝေဒက ရဟန်းသည်လည်း၊ မာရေသိ-ပြီ၊ ပေ၊ စ-ဆက်၊ ကေဝလံ-သိကြားမင်း စသူမဖက် သက်သက်၊ ယက္ခမေဝ-ကိုသာ၊ (မာရေန္တော-သေစေသော ရဟန်းသည်၊ ထုလ္လစ္စယံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ကား၊) နှ-မဟုတ်သေး၊ ဟိ-စင်စစ်ကား၊ [ဟိပါသည်မှာ ထုံးစံမကျ၊] ယောပိ-အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊

ဒေဝရာဇာနံ-သော၊ သက္ကံ-ကို၊ မာရေယျ-အံ့၊ သောပိ-ထိုသိကြားမင်းကို သတ်သော ရဟန်းသော်မှလည်း၊ ထုလ္လစ္စယံ အာပဇ္ဇတိ။

ဝါဠယက္ခဝတ္ထုသ္မိံ-ဝတ္ထုဠ္ဠ၊ ဝါဠယက္ခဝိဟာရန္တိ-ကား၊ [ဋီကာ၌ "ဝါဠ ဝိဟာရန္တိ"ဟု ယက္ခပုဒ်မပါဘဲရှိသည်၊] ယသ္မိံ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝါဠောစဏ္ဍော-ကြမ်း တမ်းသော၊ [ဝါဠောကို "စဏ္ဍော"ဟု ဖွင့်၊] ယက္ခော-နတ်ဘီလူးသည်၊ ဝသတိ-၏၊ တံဝိဟာရံ-ကြမ်းသော နတ်ဘီလူးနေရာ ထိုကျောင်းသို့၊ (ပါဟေသိ-စေလွှတ်ပြီ၊) ဟိ-ချဲ့၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ဧဝရူပံ-သော၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ အဇာနန္တော-သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကေဝလံ-မရဏာဓိပ္ပာယမဖက် သက်သက်၊ ဝသနတ္ထာယ-ငှာ၊ ပေသေတိ-စေလွှတ်၏၊ (တသ-ထိုရဟန်း၏)၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ယော-သည်၊ မရဏာဓိပ္ပာယော-သေခြင်းဆန္ဒဖြစ်သော အလိုရှိသည်၊ ဝါ-သေစေလိုသည်၊(ဟုတ္တာ) ပေသေတိ-၏၊ သော-သည်၊ ဣတရသ-အခြားသော စေလွှတ်အပ်သော ရဟန်း၏၊ မရဏေန-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ (အာပဇ္ဇတိ)၊ အမရဏေန-ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ စ-ဆက်၊ ဝါဠက္ခယဝိဟာရံ-ကြမ်းသော နတ်ဘီလူးရှိရာကျောင်းသို့၊ (ပေသေန္တသ-စေလွှတ်သောရဟန်း၏၊ အာပတ္တာနာပတ္တိဘေဒေါ-အာပတ်အပြား အနာပတ်အပြား ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော ယထာ-ကဲ့သို့၊) ဧဝံ-တူ၊ ယတ္ထ-အကြင်ကျောင်း၌၊ ဝါဠာ-နှင်သော၊ [သီဟ, ဗျဂ္ဃ, အဇဂရ, ကဏ္ဍသပ္ပတို့သည် ဝါဠာ၏သရုပ်ပြ၊] သီဟဗျဂ္ဃါဒိမိဂါဝါ-ခြင်္သေ့, ကျား အစရှိသော သားကောင်တို့သည်သော် လည်းကောင်း၊ အဇဂရကဏ္ဍသပ္ပာဒယော-စပါးကြီးမြွေ, မြွေဟောက် အစရှိကုန်သော၊ ဒီဃဇာတိကာဝါ-ရှည်သော အမျိုးဇာတ်ရှိသော သတ္တဝါတို့ သည် သော်လည်းကောင်း၊ ဝသန္တိ-နှင်၏၊ တံဝါဠဝိဟာရံ-ထိုကြမ်းသော ခြင်္သေ့ ကျား အစရှိသော သတ္တဝါ, မြွေ အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏ နေရာ ကျောင်းသို့၊ ပေသန္တသာပိ-၏လည်း၊ အာပတ္တာနာပတ္တိဘေဒေါ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

အယံ-ဤဆိုအပ်လတံ့ကား၊ ပါဠိမုတ္တကနယော-ပါဠိတော်မှ အလွတ် ဖြစ်သော နည်းတည်း၊ စ-ဆက်၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဝါဠယက္ခဝိဟာရံ-ကြမ်းသော ဘီလူးရှိရာကျောင်းသို့၊ ပေသေန္တသ-၏၊ (အာပတ္တာနာပတ္တိဘေဒေါ ဝေဒိတဗ္ဗော) ယထာ ဧဝံ-တူ၊ ဝါဠယက္ခမ္မိ-ကြမ်းသော ဘီလူးကိုလည်း၊ ဘိက္ခုသန္တိကံ-သို့၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဝါဠကန္တာရဒီဝတ္ထုသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဧသ နယော၊ ဟိ-စိုးစဉ်းအနည်းငယ် အထူးကား၊ ဧတ္ထ-ဤကန္တာရတို့တွင်၊ ကေဝလံ-

ယက္ခမဖက် သက်သက်၊ ယသို့ ကန္တာရေ–အကြင် ခရီးခဲ၌၊ ဝါဠာ–ကုန်သော၊ မိဂါဝါ–ခြသေ့ သစ် ကျား စသော သားကောင်တို့သည်သော်လည်း ကောင်း၊ ဒီဃစာတိကာဝါ–ရှည်သော အမျိုးစာတ်ရှိသော မြွေစသော သတ္တဝါတို့သည် သော်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ သော–ထိုကန္တာရသည်၊ ဝါဠကန္တာရော–ဝါဠကန္တာရမည်၏၊ ယသို့–အကြင်ကန္တာရ၌၊ စောရာ–တောပုန်းစားပြတို့သည်၊ အတ္ထိ–နှ၏၊ သော–ထိုကန္တာရသည်၊ စောရကန္တာရော–မည်၏၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ပဒတ္ထမတ္တမေဝ–ပုဒ်နက်မျှသည်သာ၊ နာနံ–ထူး၏၊ စ–ဆက်၊ ဧတံ မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကံနာမ–သည်၊ သဏ္ဌာ–သိမ်မွေ့၏၊ ပရိယာယကထာယ–ကြောင့်၊ နှ မုစ္စတိ၊ တသ္မာ, ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ အသုကသို့နာမ သြကာသေ–ထိုမည်သော အရပ်၌၊ စောရော–သည်၊ နိသိန္နော–နေ၏၊ ယော–အကြင်သူသည်၊ တသ–ထိုခိုးသူ၏၊ သီသံ ဆိန္ဒိတ္တာ, အာဟရတိ–ဆောင်ယူနိုင်၏၊ သော–ထိုသူသည်၊ ရာဇဘော–မှ၊ သက္ကာရဝိသေသံ–ပူဇော်သက္ကာရအထူးကို၊ လဘတိ–ရနိုင်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒေယျ–ပရိယာယ်ဖြင့် ပြောအံ့၊ တသ–ထိုရဟန်း၏၊ တံဝစနံ–ကို၊ သုတ္တာ–၍၊ ကောစိ–သည်၊ တံ–ထိုအရပ်သို့၊ ဂန္တွာ စေ မာရေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အယံ–ဤ ပရိယာယ်ပြောသော ရဟန်းသည်၊ ပါရာဇိကော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏။

၁၈၈။ တံ မညမာနောတိ အာဒီသု–နော အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ–ကို၊ ကိရဉ္ဇရိတ္တာ ဒဿေမိ–အံ့၊) သောဘိက္ခု–သည်၊ အတ္တနော–၏၊ ဝေရိ–ရန်သူဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုံ–ကို၊ မာရေတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ စိန္တေသိ–ပြီ၊(ကိ)၊ ဣမံ–ဤရဟန်းကို၊ မေ–သည်၊ ဒိဝါ–၌၊ မာရေန္တသ–သတ်လသော်၊ သောတ္ထိနာ–ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဂန္တုံ–ထွက်သွားခြင်းငှာ၊ သုကရံ–လွယ်ကူစွာ ပြုအပ်သည်၊ နှ ဘဝေယျ–ရာ၊ ရတ္တိ–၌၊ နံ–ထို ရဟန်းကို၊ မာရေသာမိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ သလ္လက္ခေတ္တာ–သွားလမ်းပြန်လမ်းကို မှတ်သား၍၊ ရတ္တိ–၌၊ အာဂမ္မ–လာ၍၊ ဗဟူနံ–များစွာသော ရဟန်းတို့၏၊ သယိတဋ္ဌာနေ–အိပ်ရာအရပ်၌၊ တံ–ထိုမှတ်သားအပ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ မညမာနော–မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တမေဝ–ထိုမှတ်သားအပ်သော ရဟန်းကိုပင်၊ ဧဝိတာ–မှ၊ ဝေါရောပေသိ–ပြီ၊ အပရော–အခြားသော ဒုတိယရဟန်းသည်၊ တံ–ထိုမှတ်သားအပ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ မညမာနော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အညံ–မှတ်သားအပ်သော ရဟန်းမှ အခြားရဟန်းကို၊ (ဧဝိတာ ဝေါရောပေသိ)၊ အပရော–အခြားသော တတိယရဟန်းသည်၊ အညံ–အခြားရဟန်းကို၊ မညမာနော (ဟုတ္တာ)၊ တံ–ထိုမှတ်သားအပ်သော ရဟန်းကို၊ (ဧဝိတာ ဝေါရောပေသိ)၊ အပရော–အခြားသော စတုတ္ထ ရဟန်းသည်၊ အညံ–ကို၊ တသေဝ–ထိုမှတ်သား

အပ်သော် ရဟန်း၏ပင်၊ သဟာယ်–ဟူ၍၊ မည်မာနော (ဟုတ္တာ)၊ အည်–သော၊ တဿ–ထို မှတ်သား၊အပ်သော ရဟန်း၏၊ သဟာယမေဝ–ကိုပင်၊ ဧဝိတာ ဝေါရောပေသိ၊ သဗ္ဗေသမ္မိ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏လည်း၊ ပါရာဇိက မေဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)။

အမနုဿဂ္ဂဟီတဝတ္ထုသု–ဝတ္ထုတို့တွင်၊ ပဌမေ–သော၊ ဝတ္ထုသို့–ဌ၊ ယက္ခ–ပူးဝင်နေသော နတ်ဘီလူးကို၊ ပလာယေသဿာမိ–ထွက်ပြေးစေအံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံ၍၊ ပဟာရံ အဒါသိ၊ ဣတရော–အခြားသော ရဟန်းသည်၊ [ပဌမဝတ္ထုလာ ရဟန်းမှတစ်ပါး၊သော ဒုတိယဝတ္ထုလာ ရဟန်းသည်၊] ဒါနိ–ဌ၊ အယံ–ဤပူးဝင်သော ဘီလူးသည်၊ ဝိရုဠှိတုံ–ဆန့်ကျင်ခြင်းငှာ၊ [တချို့စာ၌ "ဝိရဇ္ဈိတုံ–ငါ့ကို ပြစ်မှားခြင်းငှာ" ဟု ရှိ၏၊] နံ သမတ္ထော–မစွမ်းနိုင်၊ နံ–ထိုဘီလူးကို၊ မာရေသဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–ကြံ၍၊ (ပဟာရံ အဒါသိ)၊ စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ နံ မရဏာဓိပ္ပာယဿ–၏၊ အနာပတ္တိ–ကို၊ ဝုတ္တာ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ ဧတ္ထကေနေဝ–ဤမျှလောက်သော အနာပတ်ဟု ဟောခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အမနုဿဂ္ဂဟီတဿ–ဘီလူးဖမ်းစားအပ်သော ရဟန်း အား၊ ပဟာရော–ကို၊ နံ ဒါတဗ္ဗော၊ ပန–အနွယ်ကား၊ တာလပဏ္ဏံဝါ–ထန်း ရွက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ [ထန်ရွက်ချည်ထားလျှင် "တစ္ဆေ သူရဲတို့ ပြေး၏" ဟု အယူရှိကြသတဲ့၊] ပရိတ္တသုတ္တံဝါ–ပရိတ်ချည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေဝါ–ဌ်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဒေဝါ–ဌ်သော်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗံ–ဖွဲ့ချည်ပေးရာ၏၊ ရတနသုတ္တာဒီနိ–နံ့သော၊ ပရိတ္တာနိ–တို့ကို၊ ဘဏိတဗ္ဗာနိ၊ သီလဝန္တံ –သော၊ ဘိက္ခုံ–ကို၊ မာဝိဟေဌေဟိ–မညှဉ်းဆဲပါလင့်၊ ဣတိ–သို့၊ ဓမ္မကထာ–ကို၊ ကာတဗ္ဗာ–၏၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊ သဂ္ဂကထာဒီနိ–သဂ္ဂကထာ အစရှိသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနိ–နံ၏၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတ္ထ–ဤဝတ္ထုတို့ဌ်၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ–၏၊ တံ–ထိုစကားကို၊ ဝုတ္တမေဝ–သာ။ [ဓမ္မုပဟာရဌ် ဆိုခဲ့ပြီ–ဟူလို။]

၁၈၉။ ရက္ခစ္ဆေဒနဝတ္ထု–သည်၊ အဋ္ဌဗန္ဓနဝတ္ထု, သဒိသံ–အဋ္ဌဗန္ဓနဝတ္ထုနှင့် တူ၏၊ ပန–အထူးကား၊ အယံ–ကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ ယော–အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဝါ–ကို၊ ရက္ခေန–သည်၊ သြတ္ထတော–လွှမ်းဖိအပ်သည်၊ (သမာနော) ပိ–သော်လည်း၊ နံ မရတိ၊ စ–ဆက်၊ ဧကေန ပယောဇနေန–ဘေးတစ်ဖက်ဖြင့်၊ ရက္ခံ–ကို၊ ဆေတ္တာဝါ–ဖြတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ပထဝိ–ကို၊ ခဏိတ္တာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ နိက္ခမိတုံ–ငှာ၊ သက္ကာ–တတ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ–အုံ့၊ အသ–ထိုသစ်ပင်ပိနေသော ရဟန်း၏၊ ဟတ္ထေစ–ဌ်လည်း၊ ဝါသိဝါ–

ဓားငယ်သည် သော်လည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌာရီဝါ–ပေါက်ဆိန်သည် သော်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ–ရှိအုံ့၊ ဝါ–ပါအုံ့၊ တေန–ထိုသစ်ပင်ပိနေသော ရဟန်းသည်၊ ဧဝံတံ–ကို၊ အပိပရိစ္ဆဒိတဗ္ဗံ–စွန့်သော်လည်း စွန့်ရာ၏၊ စ–စင်စစ်ကား၊ ရုက္ခောဝါ–ကိုသော်လည်း၊ နု ဆိန္နိတဗ္ဗော–မဖြတ်ကောင်း၊ ပထဝီဝါ–ကိုသော်လည်း၊ နု ခဏိတဗ္ဗော–မတူးကောင်း၊ ကသ္မာ–နည်း၊ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ဧဝံ–သို့၊ ကရောန္တော–ပြုသောရဟန်းသည်၊ ပါစိတ္တိယံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဗုဒ္ဓဿ–၏၊ အာဏံ–အမိန့်အာဏာတော်ကို၊ ဘဉ္ဇတိ–ချိုးဖျက်ရာ ရောက်၏၊ ဧဝံတပရိယန္တံ–အသက်အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသော၊ သီလံ–ကို၊ နု ကရောတိ–ပြုရာမရောက်၊ တသ္မာ, ဧဝံတံ–ကို၊ အပိ ပရိစ္ဆဒိတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ သီလံ–သီလကိုကား၊ နု (ပရိစ္ဆဒိတဗ္ဗံ)–မစွန့်ရာ၊ ဣတိ–သို့၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ–ဉာဏ်ဖြင့် သိမ်းဆည်း၍၊ ဧဝံ–ဤသို့ သစ်ပင်ခုတ်မှု မြေတူးမှုကို၊ နု ကာတဗ္ဗံ။

ပန–ကား၊ အညဿ–သော၊ ဘိက္ခုနော–အား၊ ရက္ခံ–ကို၊ ဆိန္နိတ္တာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ ပထဝိ–ကို၊ ခဏိတ္တာဝါ–၍သော်လည်းကောင်း၊ တံ–ထိုရဟန်းကို၊ နိဟရိတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဥဒုက္ခလယန္တကေန–ဆုံ့ငယ်တပ် အပ်သော ယန္တရားဖြင့်၊ [ဆုံ့ဆိုသော်လည်း တုံးတိုကလေးဖြစ်ဟန်တူ၏၊ တုံးတိုပေါ်၌ ကုတ်တင်၍ ကုတ်နှင့်ကော်ဖို့ဖြစ်သည်၊] ရက္ခံ–ကို၊ ပဝဋ္ဋေတွာ–လိမ့်၍၊ နိဟရိတဗ္ဗော–ထုတ်ဆောင်ထိုက်သည်၊ ဟောတိ–အုံ့(ဧဝံသတိ) တံ ယေဝ ရက္ခံ–ကိုပင်၊ ဆိန္နိတ္တာ–၍၊ ဥဒုက္ခလံ–ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–၏၊ [သစ်ပင်ဖြတ်၍ ဆုံ့ငယ်လုပ်နိုင်၏–ဟူလို။] ဣတိ–သို့၊ မဟာသုမတ္ထေရော–သည်၊ အာဟ–ပြီ၊ အညံပိ–အခြားသစ်ပင်ကိုလည်း၊ ဆိန္နိတ္တာ–၍၊ ဂဟေတုံ–(ဆုံ့ငယ်လုပ်ဖို့) ယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော (အာဟ)၊ [ဤထေရဝါဒများနှင့်စပ်၍ ဋီကာ၌ စိစစ်ချက်များရှိသေး၏၊ ရှုပါလေတော့၊] သောဇ္ဇာ ဒီသု–ထုံးအိုင် အစရှိသည်တို့၌၊ ပတိတသဟပိ–ကျသော ရဟန်း၏လည်း၊ နိသေဏိ–လှေကားကို၊ ဗန္ဓိတ္တာ–၍၊ ဥတ္တရဏော–တက်ခြင်း၌၊ ဧသေဝနယော–တည်း၊ ["ဥတ္တာရဏော"ဟု တချို့ရှိ၏၊ "ပတိတသဟပိ–ကိုလည်း၊ ဥတ္တာရဏော–

အပိ၊ ပေ၊ ပရိစ္ဆဒိတဗ္ဗံ။ ။သစ်ပင်ပိနေသော ရဟန်မှာ ဓား, သို့မဟုတ် ပေါက်ဆိန် ပါသော်လည်း မိမိထွက်ဖို့ရာ (အမြစ်မပြတ်သေးသော) သစ်ပင်ကိုလည်း မဖြတ်ဘဲ မြေကိုလည်းမတူးဘဲ အသက်ကိုစွန့်တန်လျှင်စွန့်၍ (ဘူတဂါမ–ပထဝီခဏနသိက္ခာပုဒ်) သီလကို စောင့်ပါ–ဟု တိုက်တွန်းသော စကားတည်း၊ ယခုကာလ၌ကား အသက်သေမည်စိုးသောကြောင့် အာပတ်အသင့်ခံ၍ ဆေးကုကြရ, မအပ်သောနည်းဖြင့် ဝယ်ထားသော ဓာတ်စာများကို သုံးစွဲကြရ၏၊ ပြန်တော်မူလျှင်ကား ဘယ်သို့ရောက်ကြရမည်မသိ။

တက်စေခြင်းငှ" ဟု ပေး၊] အတ္တနာ–သည်၊ ဘူတဂါမံ–ဘူတဂါမ်ကို၊ ဆိန္နိတ္တာ–၍၊ နိသေဏီ–ကို၊ နဲ ကာတဗ္ဗာ–ထိုက်၊ အညေသံ–အခြားသူတို့၏ အတွက်၊ ကတ္တာ–၍၊ ဥဒ္ဓရိတုံ– ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ [အတ္တနာ၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ–ကား၊ ဧသေဝနယောကို ထပ်ဖွင့်သော စကားတည်း၊ နောက်မှ ထည့်အပ်သော ဝါကျလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။]

၁၉၀။ ဒါယာလိမ္ဗနဝတ္ထုသု–တို့၌၊ ဒါယံ အာလိမ္ဗေသုန္တိ–ကား၊ ဝနေ–၌၊ အဂ္ဂိ–ကို၊ အဒံသု–ကုန်ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤတောမီးရှို့ရာ၌၊ ဥဒ္ဒေသာ နုဒ္ဒေသဝသေန–ရည်စူးအပ် မရည်စူးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပါရာဇိကာ၊ ပေ၊ ဝတ္ထူနံ–ဝတ္ထုတို့အား၊ အနုရူပတော–လျော်သောအားဖြင့်၊ ပါရာဇိကာဒီနိ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အကုသလရာသိဘာဝေါ–အကုသိုလ် အစု၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ [ရှေ့ဩပါတကထာ၌၊] ဝုတ္တနယေ နေဝ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ အလ္လတိဏ ဝနပ္ပဂုမ္ဗာဒယော–စိုသောမြက်, တောချုံ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဍဟန္တု–လောင်အပ်ပစေကုန်၊ ဣတိ–ကြံ၍၊ အာလိမ္ဗန္တ သစ–မီးလိမ်းကျံသော ရဟန်း၏လည်း၊ ဝါ–မီးရှို့သော ရဟန်း၏လည်း၊ ပါစိတ္တိယံ(ဟောတိ)၊ ဒဗ္ဗုပကရဏာနိ–သစ်ဝါးအဆောက်အအုံတို့သည်၊ ဝိနသန္တု–ပျက်စီးပစေကုန်၊ ဣတိ–ကြံ၍၊ အာလိမ္ဗန္တ သ–၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ခိဏ္ဏာဓိပ္ပာယေနာပိ–ပျော်မြူးခြင်းငှဖြစ်သော အလိုဖြင့်လည်း၊ [လက်ဆော့သဖြင့်၊] (အာလိမ္ဗန္တ သ) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ သခေါ်ပဌကထာယံ ဝုတ္တံ၊ ယံကိဉ္စိ–သော၊ အလ္လသုက္ခံ–အစိုအခြောက်သစ်ပစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဏ္ဌန်ယာနိန္ဒြိယံ–ဧဝိ ဝိ ဝိန္ဒြေနှင့်တကွ ဖြစ်သော သက်ရှိဝတ္ထု, ဧဝိ ဝိ ဝိန္ဒြေမရှိသော သက်မဲ့ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ ဍဟတု–စေ၊ ဣတိ–၍၊ အာလိမ္ဗန္တ သ–၏၊ ဝတ္ထုဝသေန–ဖြင့်၊ ပါရာဇိက၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋာနိ–တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–နှ၏။

ပန–ဆက်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတနံ–ဆန့်ကျင်ဘက်မီးကို ပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ–ကြိုတင်၍ မီးရှို့ထားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ [အဝေးက တောမီးလောင်သည့် အတွက် မိမိကျောင်း အနီးအပါးက သစ်ပင်များကို ကြိုတင်၍ ရှို့ထားခြင်း၊] ပရိတ္တကရဏဿ–အစောင့်အရှောက်ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ [သစ်ပင်ပေါက်သော မြေကို ခြစ်ထာခြင်း, တူးထားခြင်း၊] ဘဂဝတာ–သည်၊ အနုညာတံ–ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အရညေ–၌၊ ဝနကမ္မိကေဟိ–တောအလုပ်ရှင်ယောဂီသူတို့သည်' (တောအလုပ်သမားတို့သည်) ဒိန္နံ–ပေးအပ်သော၊ ဝါ–ရှို့အပ်သော၊ အဂ္ဂိ ဝါ–ကိုသော် လည်းကောင်း၊ မြေဆီညြောရရန် ရှို့အပ်သော မီး၊] သယံ–အလိုလို၊ ဥဋ္ဌိတံ–ထသော၊ အဂ္ဂိ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊

[သစ်ပင်အချင်းချင်းပွတ်၍ အလိုလိုတောက်သောမီး၊] အာဂစ္ဆန္တံ–အဝေးမှလောင်၍ လာသည်ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ တိဏကဋ္ဌိယော–မြက်မိုးမြက်ကာ ကျောင်းတို့သည်၊ မာ ဝိနသ္သန္တု–မပျက်စီးပါစေကုန်လင့်၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ တသ္မ အဂ္ဂိနော–ထိုအဝေးမှ လောင်၍လာသော မီး၏၊ ပဋိဂ္ဂံ–ဆန့်ကျင်ဘက်မီးကို၊ ဝါ–ကြိုတင်၍ ရှိ့အပ်သောမီးကို၊ ဒါတုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ယေန–ယင်းဆန့်ကျင်ဘက်မီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, အာဂစ္ဆန္တော–အဝေးမှလောင်၍လာသော၊ အဂ္ဂိ–သည်၊ ဧကတော–တပေါင်းတည်း၊ ဟုတ္ဝာ–၍၊ (တစ်နည်း) ဧကတော ဟုတ္ဝာ–ပေါင်းမိ၍၊ နိရုပါဒါနော–လောင်စာ မရှိသည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ နိဗ္ဗာယတိ–ငြိမ်းသွား၏၊ ပရိတ္တမ္ပိ–အရံအတားကိုလည်း၊ ကာတုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ပရိတ္တပြုပုံကို ပြလို၍ "တိဏ" စသည်မိန့်၊] ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ခြစ်ထားမှု တူးထားမှုကိုပြုလသော်၊ အာဂတော–လာသော၊ အဂ္ဂိ–သည်၊ ဥပါဒါနံ–လောင်စာကို၊ အလဘိတ္ဝာ–၍၊ နိဗ္ဗာယတိ–ငြိမ်းရ၏၊ (တထာ–လောင်စာ မရှိနိုင်လောက်အောင်သော ထိုခြင်းအရာအား ဖြင့်၊) တိဏကဋ္ဌိကာနံ–တို့၏၊ သမန္တာ–ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ဘူမိတစ္ဆနံ–မြေကို ခြစ်ထားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိခါခဏနံဝါ–ကျုံးမြောင်းကို တူးထားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ (ကာတုံ–ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ)၊ စ–ဆက်၊ ဧတံ သဗ္ဗံ–ဤအလုံးစုံသော မီးကြိုပေးမှု, အကာအရံပြုမှုသည်၊ အဂ္ဂိသ္မိံ–မီးသည်၊ ဥဒ္ဓိတေယေဝ–ထလာသော်သာ၊ ဝါ–ထလာမှသာ၊ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ အနုဒ္ဓိတေ–မထသေးသော်၊ အနုပသမ္မန္တေဟိ–လူသာမဏေတို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန–အပ်စပ်သော အသုံးအနှုန်းဖြင့်၊ ["ကပ္ပိစမ်း, သိလော" စသည်ဖြင့်ဆို၍] ကာရေတဗ္ဗံ–၏၊ ပန–ဆက်၊ ဥဒကေန–ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေန္တေဟိ–ငြိမ်းစေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အပ္ပာဏကမေဝ–ပိုးမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥဒကံ–ကို၊ အာသိဉ္စိတဗ္ဗံ–သွန်လောင်းထိုက်၏။

၁၉၁။ အာဃာတနဝတ္ထုသ္မိံ–ဝတ္ထု၌၊ ဧကပ္ပဟာရဝစနေ–တစ်ချက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်လောဟု ပြောခြင်း၌၊ (ပါရာဇိကံ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ ယထာ–ကဲ့သို့၊ ဧဝံ– တူ၊ ဒ္ဝီဟိ–နှစ်သော၊ ပဟာရေဟိ–ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ (မာရေဟိ–လော)၊ ဣတိ အာဒိဝစနေသုပိ–တို့၌လည်း၊ ပါရာဇိကံ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ စ–ဆက်၊ ဒ္ဝီဟိ–(ပဟာရေဟိ)–၂ ချက်တို့ဖြင့်၊ (မာရေဟိ–လော၊) ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တေ–သော်၊ ဧကေန–သော၊ ပဟာရေန–ဖြင့်၊ မာရိတေပိ–သေစေအပ်ရာ၌လည်း၊ ခေတ္တမေဝ–ပါရာဇိက ခေတ်သို့သာလျှင်၊ သြတိဏ္ဏတ္တာ–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ တီဟိ–တို့ဖြင့်၊ မာရိတေ–သေစေအပ်သော်၊ ဝိသင်္ခေါ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ယထာ ပရိစ္ဆေဒေဝါ–အကြင်အကြင်အပိုင်းအခြား၌သော်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒဗ္ဗန္ဓရေဝါ–အပိုင်းအခြား၏ အတွင်း၌

သော်လည်းကောင်း၊ (မာရိတေ–သော်)၊ အဝိသင်္ကေတံ–မရွှေ့တော်ယွင်းခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ [နှစ်ချက်ဖြင့် အသတ်ခိုင်းရာ၌ နှစ်ချက်ဖြင့်သတ်လင်း ယထာပရိစ္ဆေဒ, တစ်ချက်တည်းဖြင့်သတ်လျှင် ပရိစ္ဆေဒဗ္ဗန္ဓ ရ ဟု သိပါ။] ပန–ကား၊ ပရိစ္ဆေဒါတိက္ကမေ–၌၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော စေခိုင်းခြင်းတို့၌၊ ဝိသင်္ကေတံ ဟောတိ၊ အာဏာပကော မုစ္စတိ၊ ဝဓကသေဝ–၏သာ၊ ဒေါသော–အပြစ်တည်း။

စ–ဆက်၊ ပဟာရေသု–တို့၌၊ (ပါရာဇိကံ–သည်၊ ဟောတိ ယထာ–ကဲ့သို့၊) ဧဝံ–တူ၊ ပုရိသေသုပိ–တို့၌လည်း၊ ဧကော–သည်၊ မာရေတု–သတ်လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တော–သော်၊ ဧကေနေဝ–သည်သာလျှင်၊ မာရိတေ–သတ်အပ်သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဒ္ဝိဟိ–တို့သည်၊ မာရိတေ–သော်၊ ဝိသင်္ကေတံ ဟောတိ၊ ဒ္ဝေ–တို့သည်၊ မာရေန္တု–သတ်ကုန်လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တော–သော်၊ ဧကေနဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဝိဟိဝါ–တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ မာရိတေ–သော်၊ ပါရာဇိကံ၊ တီဟိ–တို့သည်၊ မာရိတေ ဝိသင်္ကေတံ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ဧကော–ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ သင်္ဂါမေ–စစ်မြေပြင်၌၊ ဝေဂေန–အဟုန်ဖြင့်၊ ဓာဝတော–ပြေးလာသော၊ ပုရိသဿ–၏၊ သီသံ–ကို၊ အသိနာ–ဖြင့်၊ ဆိန္နတိ–၏၊ အသီသကံ–ဦးခေါင်းမရှိသော၊ ကဗန္ဓံ–ကဗန္ဓိရ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဓာဝတိ–ပြေးလာ၏၊ တံ–ထို ကဗန္ဓိရ်ကို၊ အညော–အခြားရဟန်းသည်၊ ပဟရိတ္တာ–၍၊ ပါတေတိ–လဲကျစေအံ့၊ ကဿ–အဘယ်ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ (ဟောတိ–နည်း၊) ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တော–မေးအပ်သော်၊ ဥပမုတ္တောရာ–ထက်ဝက်သော ထေရ်တို့သည်၊ ဂမနုပစ္ဆေဒကဿ–သွားခြင်းဣရိယာပုထ်ကိုဖြတ်သော ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ–တည်း၊ [နောက်ရဟန်း ပါရာဇိကကျသည်–ဟူလို၊] ဣတိ အာဟံသု၊ အဘိဓမ္မိက ဂေါဒတ္တတ္ထေရော–သည်၊ သီသစ္ဆေဒကဿ–ဦးခေါင်းကိုဖြတ်သော ရဟန်း၏၊ (ပါရာဇိကံ–တည်း)၊ [ဦးခေါင်းပြတ်လျှင် ဇီဝိတိန္ဒြေပြတ်ပြီးဖြစ်၏၊ ဆက်၍သွားနေသည်မှာ ဥတုဇရုပ် အရှိန်မပျက်သောကြောင့်သာ ဖြစ်၏၊] ဣတိ (အာဟ)၊ ဟိ–ဆက်၊ ဧဝရူပါနိ–ဤကဗန္ဓဝတ္ထုနှင့် တူသောသဘောရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထူနိ–တို့ကို၊ ဣမသ္မိဝတ္ထုသ္မိ–ဤအာဃာတနဝတ္ထု၏၊ အတ္ထဒီပနေ–၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏။ [ကဗန္ဓ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို အဘိဓာန် (၄၀၆)ဂါထာမှာ ကြည့်ပါ။]

၁၉၂။ တက္ကဝတ္ထုသ္မိ–၌၊ အနိမေတ္တာ–မည်သည့်ရက်တက်ရည်ဟု မမှတ်သား မူ၍၊ တက္ကံပါယေထာတိ–ထဟူ၍၊ ဝါ–ရက်တက်ရည်ကို တိုက်လိုက်ကြဟူ၍၊ ဝုတ္တော–သော်၊ ယံဝါ တံဝါ–ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော၊ တက္ကံ–ကို၊ ပါယေတွာ–

သောက်စေ၍၊ ဝါ–တိုက်၍၊ မာရိတေ–သေစေအပ်သော်၊ ပါရာဇိက်(ဟောတိ)၊ ပန–ဗျတိရိက်ကား၊ နိယမေတွာ–၍၊ (နိယမ၏ သရုပ်ကိုပြလိုမှ ဂေါတက္ကံစသည် မိန့်) ဂေါတက္ကံ–နွားနို့မှဖြစ်သော ရက်တက်ရည်ကို (ပါယေထ–နှ)၊ မာဟိ သတက္ကံ–ကျွဲနို့မှဖြစ်သော ရက်တက်ရည်ကို၊ (ပါယေထ)၊ အာဇိကာ တက္ကံ–ဆိတ်နို့မှဖြစ်သော ရက်တက်ရည်ကို၊ (ပါယေထ)၊ ဣတိဝါ–ဤသို့သော် လည်းကောင်း၊ သီတံ–အေးသော ရက်တက်ရည်ကို၊ (ပါယေထ)၊ ဥဏှံ–ကို၊ (ပါယေထ)၊ ဓူပိတံ–အခိုးအထုံဖြင့် ထုံအပ်သော ရက်တက်ရည်ကို၊ [အနံ့ကောင်းအောင် တစ်စုံတစ်ခုခပ်ထားအပ်သော ရက်တက်ရည်] (ပါယေထ)၊ အဓူပိတံ–ကို၊ (ပါယေထ)၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တော–သော်၊ ယံ–အကြင်ရက်တက်ရည်ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတော–ထိုရက်တက်ရည်မှ၊ အညံ–အခြားရက်တက်ရည်ကို၊ ပါယေတွာ–၍၊ မာရိတေ–သော်၊ ဝိသကေ်တံ(ဟောတိ)။

လောဏသောဝီရကဝတ္ထုသ္မိံ–၌၊ လောဏသောဝီရကံနာမ–ကမည်သည်၊ သဗ္ဗရသာဘိသန်တံ–အလုံးစုံသော အရသာတို့ဖြင့် ပြုစီမံအပ်သော၊ ဧကံ–တစ်မျိုးသော၊ ဘေသဇ္ဇံ–ဆေးတည်း၊ ကိရ–ချဲ့၊ တံ–ထိုလောဏသောဝီရက ဆေးကို၊ ကရောန္တော–ပြုသူတို့သည်၊ ဟရိတကာမလက ဝိဘီဌကကသာဝေ–ဖန်ခါးသီး သျှိသျှားသီး, သစ်ဆိမ့်သီးဟူကုန်သော အဖန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဓညောနိ–အလုံးစုံသော စပါးမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗအပရဏ္ဏာနိ–အလုံးစုံသော ပဲမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တန္နမ္ပိ–နှင်သော၊ ဓညာနံ–တို့၏၊ သြဒနံ–ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကဒလိဖလာဒီနိ–ငှက်ပျောသီး အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဖလာနိ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေတ္တကေတကခဇ္ဇုရိကဋ္ဌိရာဒယော–ကြိမ်ညောင့်, ဆပ်သွားညောင့်, သင်ပေါင်းညောင့်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကဋ္ဌိရေ–အလုံးစုံသော အညောင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မစ္ဆမံသခဏ္ဍာနိ–ငါးတုံး, အမဲတုံးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနေကာနိ–နှင်သော၊ မဓု၊ ဃေ၊ တိ ကဋ္ဌကာဒီနိ–ပျားရည်, တင်လဲ, သိန္ဓောဆား, တြိကဋ္ဌက်အစရှိကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာနိ–ဆေးပေါင်းစုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊[ငရုတ်, ပိတ်ချင်း, ဂျင်း, ၃မျိုးကို "တြိကဋ္ဌက်" ဟု ခေါ်သည်၊] ပက္ခိပိတ္တာ–ပြီး၍၊ ကုမ္ဘိမုခံ–အိုးမျက်နှာဝကို၊ လိမ္ပိတ္တာ–နွားချေး စသည်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံပြီး၍၊ ဝါ–အာဏာပိတ်ပြီး၍၊ ဧကံ (သံဝစ္ဆရံဝါ)–အနည်းဆုံး တစ်နှစ်ပတ်လုံး သော်လည်းကောင်း၊ ဒွေ (သံဝစ္ဆရာနိဝါ)–တို့

သောဝီရက။ ။သုဒ္ဓ+ဝီရံ ယတ္ထာတိ သုဝီရံ–လွန်စွာရဲရင့်ရာအရပ်၊ သုဝီရေ+ဘဝံ–ဖြစ်သော စိမ်ရည်တည်း၊ သောဝီရံ၊ သွတ္ထဒ္ဓ ကဲ ပစ္စည်းသက်၊ ထိုသောဝီရက စိမ်ရည်သည် အနည်းငယ်ငန်သော အရသာရှိဟန်တူ၏၊ ထို့ကြောင့် "လောဏသောဝီရက" ဟု ဆိုသည်။ [တံကိရ–စသည်ဖြင့် ဆေးရည်ဖော်စပ်နည်းကို ပြ၏။]

ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ တိဏာ သံဝစ္ဆရာနိဝါ–တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ထပေန္တိ–ထားရကုန်၏၊ တံ–ထိုလောဏသောဝိရက စိမ်ရည်ဆေးသည်၊ ပရိပစ္စိတ္တာ–ထက်ဝန်းကျင်ကျက်၍၊ ဝါ–လသော်၊ ဧမ္မုရသ ဝဏ္ဏံ–ဧမ္မုသပြေရည်အဆင်းရှိသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဝါတာ၊ ပေ၊ ဒီနံ–လေနှာ ရောဂါ, ကုတ်ဟီး (ချောင်းဆိုး) ရောဂါ, နှုနာရောဂါ, အသားအရေဖျော့တော့ ဝင်းဝါသောရောဂါ, ဘဂန္ဒိရ်နှာ (ဂရင်ဂျီနှာ) ရောဂါ စသည်တို့အတွက်လည်းကောင်း၊ သိနိဒ္ဓ ဘောဇနံ–အဆီသြဇာများစွာပါသော ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုတ္တာနဉ္စ–စားပြီးသူတို့အတွက်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရပါနံ–ကောင်းမြတ်သောဖျော်ရည်သည်၊ (ဟောတိ)၊ တာဒိသံ–ထိုလောဏသောဝိရကဆေးကဲ့သို့ ရှုအပ်သော၊ ဝါ–ထိုလောဏသောဝိရကဆေးရည်လောက်ကောင်းသော ဘတ္တဇိရဏကဘောသင့်–အစာကြေဆေးသည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ပန–ဆက်၊ တံ ဇတံ–ထိုလောဏသော ဝိရကဆေးသည်၊ ဘိက္ခုနံ–တို့အတွက်၊ ပစ္ဆာဘတ္တမ္ပိ–နေလွဲအခါ၌လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဂိလာနာနံ–တို့အတွက်၊ ပါကတိကမေဝ–ရေနှင့်မရောစပ်ဘဲ ပင်ကိုယ်အတိုင်းပင်လျှင်၊ (ဝဋ္ဋတိ)၊ ပန–ကား၊ အဂိလာနာနံ–ဂိလာနမဟုတ်သော ရဟန်းတို့အတွက်၊ ဥဒကသမ္မိဿံ–ရေနှင့်ရောစပ်အပ်သည်၊ (သမာနံ–သော်၊ ဝါ–ဖြစ်မှ၊) ပါနပရိဘောဂေန–ဖျော်ရည်ကို သုံးဆောင်နည်းဖြင့်၊ (ဝဋ္ဋတိ)၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ (ဣတိ–အပြီးတည်း)။....။ သမန္တ ပါသာဒိကာယ–သော၊ ဝိနယသ်ဝဏ္ဏနာယ–၌၊ တတိယ ပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

ဝါတာ၊ ပေ၊ နတ္ထိ။　　။ဤဝါကျဖြင့် ဆေး၏အကျိုးကိုပြ၏၊ လေရောဂါစသည်အတွက်လည်းကောင်း, ထောပတ်ထမင်းစသော အဆီသြဇာများသော အစားအစာကို စားပြီးသူတို့အတွက်လည်းကောင်း, အလွန်ကောင်းသော ဖျော်ရည်ဖြစ်၏၊ ဤဆေးလောက်ကောင်းသော အစာကြေဆေး မရှိ၊ [ယောဇနာ၌ "ဝါတာ၊ ပေ၊ ဒီနံ–တို့၏၊ သိနိဒ္ဓဘောဇနံ·သေဝနဘောဇနီယံ–မီဝဲထိုက်သော စားဖွယ်"ဟုလည်းကောင်း, ဘုတ္တာနံစ ဥတ္တရပါနံ (ဘောဇနတောပစ္ဆာပါနံ)–စားပြီးနောက်မှ သောက်ရသော အဖျော်သည်လည်းကောင်း"ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်၏၊ ဥတ္တရကို ပစ္ဆာဟု ဖွင့်သည်၊ "သိနိဒ္ဓကို သေဝန, ဘောဇနကို ဘောဇနီယ"ဟု ဖွင့်ခြင်းကစ၍ စဉ်းစားသင့်သည်၊ ဆေးရည်သာဖြစ်၍ ဘောဇနီယမဟုတ်၊....ဤဆေးရည်ကို ယာမကာလိကဟု ကေစိတို့ ဆိုကြသတတ်၊ "ဂိလာနဿ ဂုဠံ အဂိလာနဿ ဂုဠောဒကံ" ကဲ့သို့ သတ္တာဟကာလိကဟုလည်း ယူကြ၏၊ သာ၍ကောင်း၏–ဟု ထင်သည်။]

တတိယပါရာဇိကဘာသာဋီကာ
ပြီးပြီ။

၄–စတုတ္ထပါရာဇိကအဖွင့်

စတုသမ္ဘဝိဒ္ဓ–သမ္ဘာလေးပါးတရားကို သိတော်မူပြီးသော၊ **သတ္ထာ**–မြတ်စွာဘုရားသည်၊ **စတုတ္ထံ**–လေးပါးမြောက်သော၊ **ယံ ပါရာဇိကံ**–အကြင်ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို၊ **ပကာသယိ**–ထင်ရှားပြတော်မူပြီ၊ **တသ**–ထို လေးပါးမြောက် ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၏၊ **သံဝဏ္ဏနာကွမော**–ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာ အစဉ်သည်၊ **ယသ္မာ**–ကြောင့်၊ **ဒါနိ**–၌၊ **ပတ္တော**–ဆိုက်ရောက်လာ၏၊ **တသ္မာ**–ကြောင့်၊ (**စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် သံဝဏ္ဏနာကွမ**၏ ဆိုက်ရောက်လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) **ယံ**–အကြင်ပုဒ်ကို၊ **သုဝိသေယ္ယံ**–လွယ်ကူစွာသိနိုင်၏။ **ဝါ**–သိလွယ်၏၊ **ယံစ**–အကြင်ပုဒ်ကိုလည်း၊ **ပုဗ္ဗေ**–၌၊ **ပကာသိတံ**–ထင်ရှားပြအပ်ပြီ၊ **တံ**–ထိုပုဒ်ကို၊ (ထိုသိလွယ်သောပုဒ်, ရှေးဦးပြအပ်ပြီးသောပုဒ်ကို)၊ **ဝဇ္ဇယိတ္တာ**–ရှောင်ကြဉ်၍၊ **အသာပိ**–ဤစတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၏လည်း [ပိဖြင့် ရှေးသိက္ခာပုဒ်များကို ပေါင်း၊] **အယံ သံဝဏ္ဏနာ**–ဤဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာသည်၊ **ဟောတိ**–၏၊ **ဝါ**–ဖြစ်တော့လတ္တံ့။

၁၉၃။ **တေန သမယေန**၊ ပေ၊ **အဓိဋ္ဌေမာတိ**–ကား၊ **ဂိဟီနံ**–တို့၏၊ **ခေတ္တေသု** **စေဝ**–လယ်ယာတို့၌လည်းကောင်း၊ **အာရာမာ ဒီသုစ**–သစ်သီးခြံ ပန်းခြံ **အစ**ရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ **ကတ္တာဗ္ဗကိစ္စံ**–ပြုဖွယ်ကိစ္စကို၊ **အဓိဋ္ဌာမ**–စီမံပေးကြကုန်စို့၊ [စီမံပုံကိုပြလို၍ "**ဧဝံ**" စသည်မိန့်၊] **ဧဝံ**–သို့၊ **ဝါ**–နည်း၊ **နံ ကာတဗ္ဗံ**–ထိုက်၊ **ဝါ**–မပြု၊ **ဣတိ**–သို့၊ **အာစိက္ခာမစေဝ**–လက်တွေ့လည်း ပြောကြကုန်စို့၊ **အနုသာသာမစ**–ကြိုတင်၍လည်း သွန်သင်ကြကုန်စို့၊ **ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ**၊ **ဒူတေယျန္တိ**–ကား၊ **ဒူတကမ္မံ**–တမန်သည်၏ အလုပ်ကို၊ (**ဟရာမ**–ဆောင်ရွက်ကြကုန်စို့၊) [**ဒူတသ+ကမ္မံ**–**ဒူတေယျ**–စာကိုဖြစ်စေ, နှုတ်ဖြင့်မှာအပ်သော စကားကို ဖြစ်စေ ယူဆောင်၍ တစ်အိမ်မှတစ်အိမ်, တစ်ရွာမှတစ်ရွာသို့ ပို့ပေးခြင်းအလုပ်။]

ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မဿာတိ–ကား၊**မနုဿေ**–တို့ကို၊**ဥတ္တိဏ္ဏဓမ္မဿ**– လွန်မြောက်ကြောင်းတရား၏၊ **မနုဿေ**–တို့ကို၊**အတိက္ကမိတ္တာ**–ကျော်လွန်၍၊ **ဗြဟ္မတ္တံ ဝါ**–ဗြဟ္မာ၏ အဖြစ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ (ဈာန်တရားကို ရည်ရွယ်သည်)၊

စတုသမ္ဘဝိဒ္ဓ။ ။**အဝေဒီတိ** ဝိဒ္ဓ၊ **စတုသမ္ဘံ+ဝိဒ္ဓ** **စတုသမ္ဘဝိဒ္ဓ**၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရိယာသာဝကတို့လည်း **စတုသမ္ဘဝိဒ္ဓ** ဖြစ်တော်မူကြပါပေ၏၊ သို့သော် ဘုရားရှင်ကား မိမိရှေ့က ညွှန်ပြမည့် ဆရာမရှိဘဲ သိခြင်း, ထိုသို့သိရာ၌လည်း (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများကဲ့သို့ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း သိခြင်းမဟုတ်ဘဲ) အလုံးစုံသိခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အတိသယနည်းအားဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာ "**စတုသမ္ဘဝိဒ္ဓ** " ဟု ချီးမွမ်းတော်မူထိုက်ပါသည်။

နိဗ္ဗာနံဝါ–သို့သော်လည်းကောင်း၊ (မဂ်တရားကို ရည်ရွယ်သည်၊) ပါပနက ဓမ္မသ–ရောက်စေတတ်သောတရား၏၊ (ဝဏ္ဏံ–ကို၊ ဘာသိသာမ–နှိုး၊)ဣတိ အတ္ထော–နက်၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဥတ္တရိမနုဿာနံ–မြတ်သောလူဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ–လူထူးလူမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေဋ္ဌပုရိသာနံ–မြတ်သောယောကျ်ားဖြစ်ကုန်သော၊ ဗျာယိနဋ္ဌ–ဗျာန်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝါ–ဗျာန်ရပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ အရိယာနဋ္ဌ–တို့၏လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသ–၏၊ (ဝဏ္ဏံ ဘာသိသာမ)၊ အသုကော ဘိက္ခုတိအာဒိသု–တို့၌၊(ဝေဒိတဗ္ဗော–၌စပ်၊) အတ္ထနာ–ကိုယ်တိုင်၊ ဇဝံ–ဤသို့၊ မဇ္ဈယိတ္တာ–တိုင်ပင်ပြီး၍၊ ပစ္ဆာ–နောက်၌၊ ဂိဟီနံ–တို့အား၊ ဘာသန္တော–နှိုးလသော်၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတောနာမ–တမည်သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ပဌမသ ဗျာနသ–ကို၊ လာဘီ–ရခြင်းရှိသူတည်း၊ ဓမ္မရက္ခိတော (နာမ)–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဒုတိယသ္မိဗျာနသ–ကို၊ လာဘီ–တည်း၊ ဣတိဇဝံ–သို့၊ နာမဝသေနေဝ–အမည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏံ–ကို၊ ဘာသိ'သု–နှိုး၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ [ပါဠိတော်မှာ အသုကော ဘိက္ခုဟု သာမညလာသော်လည်း တကယ်ပြောသောအခါ "ဗုဒ္ဓရက္ခိတော ဘိက္ခု"စသည်ဖြင့် နာမည်တပ်၍ ပြောကြသည်–ဟူလို။]

တတ္ထ–ထိုသို့တိုင်ပင်ကြရာ၌၊ (တစ်နည်း) တတ္ထ–ထိုသို့ တိုင်ပင်ကြောင်း စကားတွင်၊ ဇသောယေဝခေါ အာဝုသော သေယျောတိ–ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာဓိဋ္ဌာနံ–အလုပ်ကို စီမံပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုတေယျဟရဏဋ္ဌ–တမန်သည်၏ အလုပ်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုသပတ္တံ–များသော ရန်သူရှိ၏၊ မဟာသမာရမ္ဘံ–များစွာသော အားထုတ်ကြောင်း အဆောက်အအုံ ရှိ၏၊

မနုဿေ ဥတ္တိဋ္ဌာဓမ္မသ။ ။ဥတ္တရတိ+ဇတောနာတိ ဥတ္တရိ၊ ဥပဗ္ဗ တရဓာတ် ဣပစ္စည်းဟုကြ၏၊ [ပါပနက–ဟူသောကာရိတ်အဖွင့်ကိုကြည့်၍ ဥတ္တရိကိုကရဏသာဓံ ကြ၏သည်။] "မနုဿေ+ဥတ္တရိ (မနုဿဥတ္တရိ ဟု ဆိုလိုလျက် ရှေနောက်ပြန်၍) ဥတ္တရိ မနုဿော" ဟုဖြစ်၏၊ "ဥတ္တရိမနုဿောစ+သော+ဓမ္မောစာတိ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော" ဟုပြု၊ မနုဿကို လွန်ပုံပြလို၍ "မနုဿေ၊ ပေ၊ အတ္ထော" ဟု အဓိပ္ပာယတူ ဖွင့်ပြသည်၊ "လူတို့ကို လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဗျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား"ဟုပေး။

ဥတ္တရိမနုဿာနံ၊ ပေ၊ ဓမ္မသ။ ။ဥတ္တရိ သဒ္ဒါသည် သေဋ္ဌအနက်ဟောနိုပါတ် ပုဒ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဥတ္တရိကို သေဋ္ဌဟု ဖွင့်သည်၊"မနုဿ" အရ ယောကျ်ား မိန်းမ အားလုံးကို ရသော်လည်း ပဓာနနည်းအားဖြင့် ပုရိသာနံဟု ဖွင့်သည်၊ ဥတ္တရိမနုဿာနံကို "ဗျာယိနဋ္ဌ အရိယာနဋ္ဌ" ဟု သရုပ်ထုတ်ပြသည်၊ "ဥတ္တရိစ+တော+မနုဿာ စာတိ ဥတ္တရိမနုဿာ၊ ဥတ္တရိမနုဿာနံ+ဓမ္မော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော" ဟုပြု၊ "မြတ်သောလူ ဟူသော ဗျာယိ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဗျာန် မဂ် ဖိုလ်တရား" ဟုပေး။

နံ စ သမဏသာရုပ္ပံ–သမဏသာရုပ္ပလည်း မဖြစ်၊ ဝါ–ရဟန်းတို့အားလည်း မလျော်၊ ပန–ကား၊ အမှာကံ–တို့၏၊ ဝါ–တို့သည်၊ ဂိဟီနံ–တို့အား၊ အညမညဿ–တစ်ပါးတစ်ပါး၏၊ ဝါ–အချင်းချင်း၏၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဿ–၏၊ ယော ဝဏ္ဏော–အကြင်ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဘာတိတော–ပြောဆိုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ–တံ့၊ သောဇဝ–ဤပြောဆိုအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်သာ၊ တတော ဥဘယတောပိ–ထိုနှစ်ပါးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာနဒူတေယျ ဟရဏတို့ထက်လည်း၊ သေယျော ပါသံသတရော–အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်၏၊ သုန္ဒရတရော–သာ၍ကောင်း၏၊ ["ပသတ္ထ+ဣယ"မှ "သေယျော"ဟု ဖြစ်၏၊ ထို ပသတ္ထ+ဣယ၌ ပသတ္ထကို ပါသံသ–ဟုလည်းကောင်း,ဣယကို တရ–ဟုလည်းကောင်း ထပ်ဖွင့်သည်၊] ကိ–အဘယ်အနက်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဣရိယာပထ–ထိုင်ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်ကို၊ သဏ္ဌာပေတွာ–ငြိမ်သက်စွာထား၍၊ ဝါ–ဣန္ဒြေလုပ်၍၊ နိသိန္နံဝါ–သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ စင်္ကမန္တံဝါ–သော၊ (ဘိက္ခု–ရဟန်းအကြောင်းကို၊) ပုစ္ဆန္တာနံဝါ–မေးသည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အပုစ္ဆန္တာနံဝါ–နှ်သော၊ ဂိဟီနံ–တို့အား၊ အသုကော နာမ–သော၊ အယံ ဘိက္ခု–သည်၊ ပဌမဿ စျာနဿ–ကို၊ လာဘီ–ရခြင်းရှိသူ

တည်း၊ ဣတိ ဧဝမာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ အမှာကံ–တို့၏၊ ဝါ–တို့သည်၊ အညေန–တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ အညဿ–၏၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဿ–၏၊ ယော ဝဏ္ဏော ဘာသိတော ဘဝိဿတိ၊ သော ဧဝ–ဤပြောဆိုအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်သာ၊ သေယျော–အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်၏၊ ဝါ–အထူးသဖြင့် မြတ်၏၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ အနာဂတသမ္ဘန္ဓေ–ဘဝိဿတိဟူသော အနာဂတ်ကြိယာနှင့် စပ်ခြင်းသည်၊ အသတိ–မရှိလသော်၊ ဧတေဟိ–ဤ ဝဂ္ဂမုဒါ မြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းတို့သည်၊ သော–ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ တသ္မိံ ခဏေ–တိုင်ပင်ကြရာ ထိုခဏ၌၊ (ယသ္မာ–ကြောင့်)၊ ဘာသိတောဝ–ပြောအပ်ပြီးသည်ပင်၊ နု–မဟုတ်သေး၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ တိုင်ပင်ကြရာခဏ၌ ပြောအပ်ပြီး မဟုတ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ (အတ္ထော–အနာဂတ်ကြိယာမပါသော အနက်သည်)၊ နယုဇ္ဇတိ–မသင့်၊ ဝါ–အတ္ထယုတ္တိမရှိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့အနာဂတ်ကြိယာ မပါသော အနက်၏ မသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) အနာဂတသမ္ဘန္ဓံ–ကို၊

အနာဂတသမ္ဘန္ဓေ ပန။ ။ပါဠိတော်၌ "ဘဝိဿတိ" ဟူသော အနာဂတ်ကြိယာ မပါဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် ဘဝိဿတိ ဟူသော အနာဂတ်ကြိယာနှင့် စပ်မှုကိုပြု၍ (အနာဂတ်ကြိယာနှင့်စပ်ဖို့ရာ ဘဝိဿတိဟုထည့်၍) အနက်မှတ်ရသနည်းဟု မေးဖွယ် ရှိသောကြောင့် "အနာဂတ၊ ပေ၊အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော"ဟု မိန့်သည်၊ အနာဂတ်ကြိယာကို

ကတ္တာ–၍၊ ယော–အကြင် ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ (အသုကောနာမ ဘိက္ခု ပဌမသု စျာနသု လာဘီ–စသောနည်းဖြင့်၊) ဘာသိတော–ပြောဆိုအပ်သည်၊ ဘဝိသတိ–လတ္တံ၊ သော ဧဝ–ထို ဂုဏ်ကျေးဇူး ကိုသာ၊ ဝါ–သည်သာ၊ သေယျော–အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်၏၊ ဝါ–ကောင်း မြတ်၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဘေဒ–ဤ (ယော အမှာကံ ဂိဟိနံ အညမညဿ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဿ ဝဏ္ဏော ဘာသိတော ဟူသော) ဝါကျ၌၊ အတ္ထော–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ပန–ဆက်၊ လက္ခဏံ–မှတ်ကြောင်းသုတ်ကို၊ သဒ္ဒသတ္ထတော– သဒ္ဒါကျမ်းမှ၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ–ရှာမှီး၍ ယူထိုက်၏၊ ဝါ–ရှာမှီး၍ယူပါလေ။

မထည့်ဘဲ ပါဠိတော်ရှိတိုင်း ဘာသိတောတွင်သာ အဆုံးသတ်လျှင် ဘာသိတော၌ တပစ္စည်းသည် အတိတ်အနက်ဟော ဖြစ်သောကြောင့် ထို တိုင်ပင်ကြရာခဏာ၌ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို ပြောပြီးပြီဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏၊ အမှန်ကား ထိုအချိန်၌ ပြောပြီး မဟုတ်သေး၊ ထို့ကြောင့်"ဘဝိသတိ" ဟူသော ပါဌသေသ မပါလျှင် အနက်အဓိပ္ပာယ် မရှိ (အတ္ထ ယုတ္တိ မရှိ) ရကား "ဘဝိသတိ" ဟူသော အနာဂတ်ကြိယာကို ထည့်၍ အနက် မှတ်ရသည်–ဟူလို၊ ထိုသို့ဘဝိသတိ ထည့်၍စပ်သောအခါ တ ပစ္စည်းလည်း အတိတ်ဂုဏ် မဟော၊ အနာဂတ်ကိုသာ ဟောရတော့၏၊ ဘာကြောင့်နည်း....အာချာတ်ကြိယာက ကိတ်ကြိယာထက် ပြဋ္ဌာန်းသောကြောင့်တည်း။

မှတ်ချက်။ ။စာအုပ်များ၌"ယသ္မာ နယုဇ္ဇတိ" ဟု တွေ့ရ၏၊ အဓိပ္ပာယ်သွားကို ကြည့်၍လည်းကောင်း,"တသ္မာ ဘာသိတော ဘဝိသတီတိ ပါဌသေသံ အကတ္တာ ဝုတ္တတ္ထော နယုဇ္ဇတိ"ဟူသော ယောဇနာကို ထောက်၍လည်းကောင်း"တသ္မာ နယုဇ္ဇ တိ" ဟု ရှိသင့်၏၊ ဤတသ္မာနှင့် တွဲဖို့ရန် ရှေ့ဝါကျ၌ "ယသ္မာ နဘာသိတောဝ"ဟု ယသ္မာထည့်ခဲ့၏၊ အနာဂတသမ္ဗန္ဓေ အသတိ ကိုလည်း နယုဇ္ဇတိ၌စပ်၊"တသ္မာ၊ ပေ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော" ဝါကျကား လဒ္ဓဂုဏ်ဝါကျတည်း။

လက္ခဏံ ပန။ ။အနက်တစ်ခုခုကို မှတ်သားကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် သဒ္ဒါ ကျမ်းလာသုတ်ကိုပင်"လက္ခဏာ"ဟု ခေါ်သည်၊နဂိုရ်အတိတ်ဟောပစ္စည်းက အနာဂတ် ကြိယာနှင့် စပ်သော အခါ အနာဂတ်ကို လိုက်၍ ဟောရသည်–ဟူသော အနက်ကို ပြသော သုတ်ကို သဒ္ဒါကျမ်းမှ ထုတ်ယူကြပါလေ–ဟူလို၊ ထိုသုတ်ကား"ဓာတုသမ္ဗန္ဓေ ပစ္စယာ" ဟူသော ပါဏိနီ (၃,၄,၁) သုတ်တည်း။ [ဓာတုသမ္ဗန္ဓေ–ပဓာနဖြစ်သော ဓာတ်နက်ကြိယာတစ်ပါးနှင့် စပ်ခြင်းသည်၊ သတိ–သော်၊ အယထာကာလဝိဟိတာပိ– အကြင်ကြင် မိမိဟောရိုးကာလ၌ မစီရင်အပ်ပါကုန်သော်လည်း၊ ပစ္စယာ–တို့သည်၊ သာဓေါ–ကောင်းကုန်သည်၊ ဝါ–နောက်ကြိယာ၏ ကာလကို ဟောနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–နိ၏၊ (သုတ်နက်)၊] သာရတ္ထလည်း ဤသုတ်ကိုပြု၍ ဤအတိုင်း ဝုတ္တိဖွင့်၏၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ကစ္စာယနသာရ၌လည်း"ကိတာ ဓာတွတ္ထသမ္ဗန္ဓေ, ဟောန္တိ ကာလန္တရေသုပိ" ဟု မိန့်သည်။

၁၉၄။ ဝဏ္ဏဝါ အဟောသုန္တိ–ကား၊ နေသံ–ထိုရဟန်းတို့၏၊ အညောယေဝ–ပင်ကိုအဆင်းမှ တစ်မျိုးတခြားသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဘိနဝေါ–အသစ်ဖြစ်သော၊ သရီရဝဏ္ဏော–ကိုယ်ရေ အဆင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ–ပြီ၊ တေနဝဏ္ဏေန–ထို အသစ်ဖြစ်သော ကိုယ်အဆင်းဖြင့်၊ (ဝိသေသန)၊ ဝဏ္ဏဝန္တော–လှပသော အဆင်းရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ–နည်ပြီ၊ ပိဏ္ဍိယာတိ–ကား၊ ပဠူဟိ, ပသာဒေဟိ–ပသာဒတို့သည်၊ အဘိနိဝိဋ္ဌောကာသသ–စွဲမှီတည်နေအပ်သောအရပ်၏၊ ပရိပုဏ္ဏတ္တာ–ပြည့်ဖြိုးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုစ္ဆဿာနံ–မနုဿဇာတ်လျှင် ခြောက်ပါး မြောက်ရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ–စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏၊ အမိလာတ ဘာဝေန–မညှိုးနွမ်းကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပိဏ္ဍိယာ–ပြည့်ဖြိုးသော

ဝဏ္ဏဝန္တော အဟောသုံ။ ။ဝဏ္ဏဝါပုဒ်သည် သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ (ဂုဏဝါကဲ့သို့) စကဝုစ်သာ ရှိ၏၊ ဤအဖွင့်ကိုထောက်လျှင် ရဲခါ ဗဟုဝုစ်လည်း ရှိ၏–ဟုသိသာ၏၊ထိုသို့ဗဟုဝုစ်ရှိရာ၌ ကစ္စည်းသုတ်ဝယ် အာသိမှိ၌ "အာ" ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် လည်းကောင်း, မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်ဝယ်"ဣဿစ ဌဝ်သေ"သုတ်၌"ဣဿစ ဌဝါ" ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့်လည်းကောင်း, စီရင်ကြသည်၊ ["စက္ခုမာ အန္ဓိတာ ဟောန္တိ"–တိကနိပါတ်မဒုပါဏိဇာတ်,"သီလဝါ ဟောထ"–ပဋ္ဌဂုံတ္တရ, အနုကဝိဏ္ဏဝဂ်–စသည်၌လည်း အလားတူရှိသောကြောင့် ပါဠိတော်၌ ဝဏ္ဏဝါကို "ဝဏ္ဏဝန္တော" ဟု မပြင်သင့်။]

ပိဏ္ဍိယာ။ ။သက္ကတ၌ "ပြိ–ဏ–တပွနေ"ဟု ဓာတ်ရှိ၏၊ "တပွန – နှစ်သက်စေခြင်း"ဟူသည် ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုးရှိ၍ သူတစ်ပါးကို နှစ်သက်စေခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် ပြည့်ဖြိုးခြင်းကိုလည်း "ပိဏ"ဟု ယူသင့်၏၊ ဤနေရာ၌ "ပရိပုဏ္ဏတ္တာ"ကို ထောက်၍ စက္ခုပသာဒ၏တည်ရာ မျက်လုံးအိမ် စသည်တို့၏ ပြည့်ဖြိုးခြင်းကို "ပိဏ"ဟု ဆိုပါ၊ "ပိဏန္တိတိ ပိဏာနိ၊ ပိဏာနိ+ဣန္ဒြိယာနိ+ယေသံတိ ပိဏ္ဍိယာ" ဟုပြု၊ ဤနည်းအလို "ပိ"ဟု ရသဖြင့်ရှိစေ။

ပိဏ္ဍိယာ။ ။သက္ကတ၌ "ပြိ–ဏ–တပွနေ"ဟု ပင် ဓာတ်ကျမ်းရှိပြန်၏၊ ပြိဓာတ်နောင် ယုကို အနုပြု၍, ရကာရန္တ ဓာတ်နောင် နှ ကို ဏပြန်လျှင် "ပိဏ"ဟု ဖြစ်နိုင်ပြန်၏၊ သို့ဖြစ်လျှင်"ပိ"ဟု ဒီဃဖြင့်လည်း အသင့်ဟု မှတ်သင့်၏၊ သို့သော် ဝိမတိ၌ ယုပစ္စည်းဖြင့် "ပိဏန်"ဟု ပါဠိရှိရကား"ပိဏ"ဓာတ်က သာ၍ အားရှိ၏။

အဘိနိဝိဋ္ဌောကာသသ။ ။စက္ခုစသော ပသာဒဣန္ဒြေငါးပါးသည် ကမ္မဇရူပ်ဖြစ်သောကြောင့် ထူးခြား၍ မပြည့်ဖြိုးနိုင်၊ မနိန္ဒြေကား သာ၍ပင်မထူးခြား၊ ထိုပသာဒ၏တည်ရာ မျက်လုံး,နား,နှာခေါင်း,လျှာနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ပြည့်ဖြိုးမှုကိုလည်းကောင်း, မန၏မှီရာဟဒယဝတ္ထုလည်း ကိုယ်ခန္ဓာတွင် ပါဝင်ရကား ဟဒယဝတ္ထု၏ပြည့်ဖြိုးမှုကိုလည်းကောင်း, စက္ခုပသာဒစသော ဣန္ဒြေများ၌တင်စား၍ ဌာနပြုပစာရအားဖြင့် ဣန္ဒြေများကိုလည်း "ပိဏ"ဟု ခေါ်ထားကြောင်းပြလို၍ "အဘိနိဝိဋ္ဌောကာသသ ပရိပုဏ္ဏတ္တာ" ဟုမိန့်၊ [အဘိနိဝိသီယတေ–စွဲမှီတည်နေအပ်၏၊ ဣတိ အဘိနိဝိဋ္ဌော (သြကာသော)။]

ဣန္ဒြေရှိကုန်သည်၊ ပသန္နမုခဝဏ္ဏာတိ-ကား၊ အဝိသေသေန-ကိုယ်ခန္ဓာဟု, မျက်နှာဟု အထူးမမ သာမညအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏဝန္တော-ကုန်သည်၊ ကိဉ္စာပိ (ဟောန္တိ)-အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါ၊ပေကုန်၏၊ ပန-သော်လည်း၊ သရီရဝဏ္ဏတော-ထက်၊ နေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ မုခဝဏ္ဏော-မျက်နှာ အဆင်းသည်၊ အဓိကတရံ-သာ၍လွန်ကဲစွာ၊ ပသန္နော အစ္ဆော-ကြည်လင်၏၊ အနာဝိလော-မနောက်ကြေ၊ ပရိသုဒ္ဓေါ-ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ ဝိပ္ပသန္နဆဝိဝဏ္ဏာတိ-ကား၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မဟာကဏိကာရပုဗ္ဗဒီ သဒိသေနေဝ-မဟာလေ့ကားပန်း အစရှိသည်တို့နှင့် တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ယေန ဝဏ္ဏေန-ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏဝန္တော-နှ်သည်၊ (အဟောသုံ-နှ်ပြီ၊) အညေသမ္မိ-ထိုရဟန်းတို့မှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့မှာ၊ တာဒိသော-သော၊ ဝဏ္ဏော-သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၊ပေ၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် ရှိပါသော်လည်း၊ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့၏၊ (ဆဝိဝဏ္ဏော-ကိုယ်ရေအဆင်းသည်၊ ဝိပ္ပသန္နော-အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သည်)၊ ဟောတိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဇဝံ-တူ၊ တေသံ-ထိုအခြားလူတို့၏၊ ဆဝိဝဏ္ဏော-သည်၊ ဝိပ္ပသန္နော-သည်၊ နု (ဟောတိ)-မဖြစ်၊ တေန-ကြောင့်၊ ဝိပ္ပသန္နဆဝိဝဏ္ဏာတိ-ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ-မိန့်ဆိုအပ်ပြီ။

ဣတိ-လျှင်၊ [ဟ-ပုဒ် အနက်မရှိ၊] တေဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဥဒ္ဒေသံ-ပါဠိသင်ယူခြင်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တာ-အဖန်ဖန် အားထုတ်ကုန်လျက်၊ ဣမံ သရီရသောဘံ-ဤခန္ဓာကိုယ်၏ တင့်တတ်ခြင်းသို့၊ နေဝ ပါပုဏိံသု-ရောက်ကုန်သည်မဟုတ်၊ ပရိပုစ္ဆံ-အဖန်ဖန်မေးမြန်းခြင်းကို၊ ဝါ-အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တာ-နှ်လျက်၊ ဣမံ သရီရသောဘံ-သို့၊ နု ပါပုဏိံသု-မဟုတ်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တာ-နှ်လျက်၊ ဣမံ သရီရသောဘံ-သို့၊ နု ပါပုဏိံသု-

---

ပသန္နမုခဝဏ္ဏာ။ ။ဝဏ္ဏဝါဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး အဆင်းလှပုံကို ပြပြီးသော်လည်း ထိုတစ်ကိုယ်လုံးတွင် မျက်နှာအဆင်းက ပို၍ ကြည်လင်သောကြောင့် "ပသန္နမုခဝဏ္ဏာ" ဟု ဆိုရပြန်သည်။

ဝိပ္ပသန္နဆဝိဝဏ္ဏာ။ ။ဝဏ္ဏဝါဖြင့်ပြခဲ့သော အဆင်းလှပုံမျိုးသည် အခြားသူတို့မှာလည်း ရှိနိုင်၏၊ သို့သော် ဤဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းမှလာသော ရဟန်းတို့၏ အဆင်းလှပုံမျိုးကား သူတစ်ပါးလှပုံမျိုးထက် ပို၍ကြည်လင်သည်ဟု ပြလို၍ "ဝိပ္ပသန္နာ"ဟု အထူးပြုလျက် "ဝိပ္ပသန္နဆဝိဝဏ္ဏာ"ဟု မိန့်သည်၊ [ဝဏ္ဏဝါတို ဣမိနာ သကလသရီရာနုဂတဝဏ္ဏသမနာပတာ ဝုတ္တာ၊ ပသန္နမုခဝဏ္ဏာတိ ဣမိနာ သကလသရီရဝဏ္ဏတောပိ အဓိကတရံ မုခဝဏ္ဏသ မနာပတာ ဝုတ္တာ၊ ဝိပ္ပသန္နဆဝိဝဏ္ဏာတိဣမိနာ ပန ဝိဒ္ဓမာနသေဝ သရီရဝဏ္ဏသ အတိဝိယ ပသန္နတာ ဝုတ္တာ။]

မဟုတ်၊ အထခေါ-အဟုတ်သော်ကား၊ ကုဟကတာယ-အုံ့သြဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-အထင်ကြီးအောင် ဟန်ပန်ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ အဘူတဂုဏသံဝဏ္ဏနာယ-ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ဖြင့် အချင်းချင်း ချီးမွမ်းခြင်းကြောင့်၊ လဒ္ဓါနိ-ရအပ်ကုန်သော၊ ပဏီတဘောဇနာနိ-တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ-၍၊ ယထာသုခံ-စွာ၊ နိဒ္ဒါရာမတံ-အိပ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သင်္ဃာဋိကာရာမတဉ္စ-အပေါင်းအဖော်ကိလေသာတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုယုဉ္ဇန္တာ-နိ်လျက်၊ ဣမံ သရီရသောဘံ-သို့၊ ပါပုဏိ"သု-နိ်ပြီ၊ (ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊) ဘန္တ မိဂပွဋိဘာဂါ-တုန်လှုပ်သော သမင်နှင့်တူကုန်သော၊ ဗာလာ-အကြောင်းအကျိုးကို မသိကုန်သော လူပြိန်းလူအတို့သည်၊ (နိဒ္ဒါရာမတံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဃာဋိကာရာမတံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနုယုဉ္ဇန္တာ-နိ်လျက်၊ သရီရသောဘံ-သို့၊ ပါပုဏန္တိ"ယထာ-သို့တည်း၊) ဣတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယာတိ-ကား၊ ဝဂ္ဂုမုဒါတီရဝါသိနော-ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်း၌ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ (ဘိက္ခူ-တို့သည်)၊ [ဝသတိအနက်၌ ဣယပစ္စည်းသက်၍ "တီရိယ"ဖြစ်သည်ဟု ပြသည်၊ ဝဂ္ဂုမုဒါ၏အနက်ကို တတိယပါရာဇိကအဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ၊] ကစ္စိ ဘိက္ခဝေ ခမနီယန္တိ-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကစ္စိ-အသို့နည်း၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ စတုစက္ကံ-ဣရိယာပုထ် ၄ ဖြာ, စက်ဘီးတပ်လျက်

ဣတိဟတော ၊ပေ၊ ပါပုဏိ"သု။ ။ဟ-သည် (အနက်ထူးမရ) နိပါတ်မျှသာ၊ ယောဇနာ၌ "တောဘိက္ခူ နေဝဥ္ဇေသံ၊ ပေ၊ အနုယုဉ္ဇန္တာ ဣမံ သရီရသောဘံ ပါပုဏိ"သူတိ သမ္ဘဒ္ဓော"ဟု ရှိသောကြောင့် "နိ ကမ္မဋ္ဌာနံ အနုယုဉ္ဇန္တိ"ဟု အချို့စာ၌ ရှိသည်မှာ မကောင်း၊ "နိ ကမ္မဋ္ဌာနံ အနုယုဉ္ဇန္တာ"ဟု ရှိသင့်၏၊ အနက်ကိုလည်း ယောဇနာအတိုင်း နိသယ်၌ ပေးထားသည်။

ကုဟက ၊ပေ၊ ရာမတဉ္စ။ ။"ကုဟ-ဝိမှာပနေ (အုံ့သြဖွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်း, ကြွားဝါ ဟန်ဆောင်ခြင်း)"ဟု ဓာတ်နက်ရှိ၏၊ စုရာဒိတည်း၊ ကုဟယန္တိ ဝိမှာ ပယန္တိ တိ ကုဟကာ၊ ကုဟကာနံ+ဘာဝေါ-ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ (အထင်ကြီးအောင် ဟန်ဆောင်ခြင်း, ကြွားဝါခြင်း) ကုဟကတာ၊ နိဒ္ဒါ+အာရာမော ဧတေသံတိ နိဒ္ဒါရာမာ၊ သင်္ဃာနံ-ပေါင်းဆုံခြင်း၊ သင်္ဃာဋိကာ-ခြင်း၊ သင်္ဃာဋိကာ-အဖော်အပေါင်း ကိလေသာတို့၌ ပေါင်းခြင်းဟူသော+အာရာမော ယေသံတိ သင်္ဃာဋိကာရာမာ။

စတုစက္ကံ။ ။စတုက္ကရိယာပထံ ဣရိယာပထော ဟိ ဣဃပေဝတ္တနဋ္ဌေန(အဆက်မပြတ်ဖြစ်တတ် လည်တတ်သည့်အတွက်) စက္ကန္တိ အဓိပ္ပေတော၊ [အိပ်ခြင်း ဣရိယာပုထ်မှ ထိုင်ခြင်းသို့လည်း, ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်မှ ထခြင်းသို့လည်း, ထခြင်း ဣရိယာပုထ်မှ

လည်းပါရှိထသော၊ နဝဒွါရံ-ကိုးပေါက်ဒွါရ, အနာဝလည်းရှိထသော၊ ဣဒံ သရီရယန္တံ-ဤ ခန္ဓာကိုယ်ဟူသော ယန္တ ရားသည်၊ ဝါ-ဤခန္ဓာကိုယ်ဟူသော ရထားသည်၊ ခမနီယံ-သည်းခံနိုင်ပါ၏လော၊ ဝါ-ခုံကြွမ်းပါ၏လော၊ ခမိတုံ သဟိတုံ-သည်းခံခြင်းငှာ၊ ပရိဟရိတုံ-ဒုက္ခကို ရှောင်လွှဲခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-စွမ်းနိုင်ပါ၏လော၊ ကိဉ္စိ-သော၊ ဒုက္ခံ-ကို၊ နု ဥပ္ပါဒေတိ-မဖြစ်စေဘဲရှိ၏လော၊ ဣတိ-ဤကား အဓိပ္ပာယ်နက်တည်း၊ ကစ္စိ ယာပနီယန္တိ-ကား၊ ကစ္စိ-နည်း၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု-တို့၌၊ ယာပေတုံ ဂမေတုံ-ရောက်စေခြင်းငှာ၊ ဝါ-ပါဝင်ခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-၏လော၊ ကိဉ္စိ-သော၊ အန္တ ရာယံ-ကို၊ နု ဒဿေတိ-မပြဘဲရှိ၏လော၊ ဣတိ-ဤကား အဓိပ္ပာယ်နက်တည်း၊ ကုစ္ဆိ ပရိကန္တောတိ-ကား၊ ပရိကန္တိတော-ထက်ဝန်းကျင် ဖြတ်လိုးအပ်သော၊ ကုစ္ဆိ-သည်၊ ဝံ-သည်၊ ဘဝေယျ-ရာ၏၊ ပရိကတ္တောတိ-ပရိကတ္တောဟူသော၊ ပါဠေါပိ-ပါဠိသည်လည်း၊ ယုဇ္ဇတိ-သင့်၏၊ [ပရိပုဗ္ဗ, ကတိဓာတ် တပစ္စည်းချင်းတူသောကြောင့် သင့်မြတ်သည်-ဟူလို။]

သွားခြင်းသို့လည်း, သွားပြီးလျှင်လည်းရပ်-ထိုင်-လျောင်းဟု လည်ပြန်ရကား စက်ဘီးလည် ပုံနှင့်တူသောကြောင့် ဣရိယာပုထ် ၄ ပါးကို "စက္က"ဟု ခေါ်ထားသည်၊ "စရတိ ဇတောနာတိ စက္ကံ၊ စက္ကံဝိယာတိစက္ကံ"ဟု တဒ္ဓိတ်ဆင့်၊ တစ်နည်း-သဒ်သူပစာကြဲ။

ခမနီယံ။ ။[ခမုဓာတ် အနီယ၊] သက္ကာဖြင့် အနီယပစ္စည်း၏ သက္ကအနက်ကိုပြ၏၊ သဟိတုံဖြင့် ခမုဓာတ်၏ (ရောစနအနက်ကို တားမြစ်၍) သဟနအနက်ပြ၏၊ ပရိဟရိတုံဖြင့် ညောင်းညာခြင်းစသော ဒုက္ခမဖြစ်အောင် ရှောင်ရှားနိုင်ခြင်း-ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၏၊ ခမန-သဟန (သည်းခံခြင်း) ဟူ ရာ၌ ရောက်လာသောဒုက္ခကို အောင့်၍ သည်းခံခြင်းကို မဆိုလို၊ ဒုက္ခမဖြစ်အောင် ရှောင်ရှားခြင်းကို ဆိုလိုသည်-ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ခြင်းဖြစ်သည်၊ ["ခမိယတေ-သည်းခံအပ်, သည်းခံနိုင်၏၊ ဣတိ ခမနီယံ"ဟု...ပြု "ယုတ္တ သက္ကာ, အရဟာဒိ, စရှိဖွင့်လတ်, ကမ္မသာဓ ပေ"။]

ယာပနီယံ။ ။[ယာဓာတ်-ဏာပေ, အနီယ။] ယာဓာတ်၏ ဂတိအနက်ကို ပြလိုရ "ဂမေတုံ"ဟုဖွင့်သည်၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်း, သက်နှံ့ချုပ်ခြင်း စသော ရဟန်းကိစ္စများ၌ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို ရောက်စေနိုင်-ပါဝင်စေနိုင်ရဲ့လား၊ ဤခန္ဓာကိုယ်က မပါဝင်နိုင်အောင် "နေမကောင်းဘူး, ညောင်းညာတယ်" စသည်ဖြင့် အန္တ ရာယ်တစ်ခုခုကို မပြဘဲ ရှိပါရဲ့လား-ဟူလို။ ["ယာပီယတေ-ထိုထိုကိစ္စ၌ ရောက်စေအပ် ရောက်စေနိုင်၏၊ ဣတိ ယာပနီယံ" ဟု ပြု။]

ပရိကန္တော (ပရိကတ္တော)။ ။ကတိဓာတ်သည် ဆေဒနအနက်ကို ဟောဘ၏၊ ဣကာရန္တ ဓာတ်ဖြစ်၍ နိဂ္ဂဟီတ်လာ, တပစ္စည်းသက်လျှင် "ကန္တော"ဟု ဖြစ်၏၊ သလ္လ ကတ္တော-စသည်၌ကား နိဂ္ဂဟီတ်မလာဘဲ တပစ္စည်းသာသက်၍ပြီး၏၊ ထို့ကြောင့် ဂ်ဟော တပစ္စည်းဖြင့် "ပရိကတ္တော" ပါ၌လည်း သင့်သည်-ဟု ဆိုသည်။

ဧဝံ–လျှင်၊ ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယေ–ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်း၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အနေကပရိယာယေန–တစ်ပါးမက များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ–ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့်၊ ဝိဂရဟိတွာ–ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ–၌၊ ယသ္မာ, တေဟိ–ထို ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်း၌ နေကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကတကမ္မံ–ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ စောရကမ္မံ–ခိုးသူ၏အမှုသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်း၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့ ပြုအပ်သောအမှု၏ ခိုးမှု၏အဖြစ်ကြောင့်၊) အာယတိ–၌၊ အညေသမ္မိ–အခြားရဟန်းတို့၏ လည်း၊ ဧဝရူပသ–သော၊ ကမ္မသ–ကို၊ အကရဏတ္ထံ–မပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ အထခေါ–ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ အာမန္တေသိ–သိစေတော်မူပြီ၊ ဝါ–ခေါ်တော်မူပြီ၊ [ကဲ့ရဲ့တော်မူချိန်၌ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းက ရဟန်းများသာရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် (တရားနာဖို့ရန်) အခြားရဟန်းများကို ထပ်၍ ခေါ်တော်မူသည်–ဟူလို။]

၁၉၅။ ပန–ဆက်၊ အာမန္တေတွာ–ပြီး၍၊ ပဋ္ဌမေ၊ ပေ၊ အာဒိ–အစရှိသောတရားကို၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထ–ထို ပဋ္ဌမေ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော တရားတော်၌၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာတိ–ကား၊ အတ္ထိစေဝ–ထင်ရှားလည်းရှိကုန်၏၊ ဥပလဗ္ဘန္တိစ–ပညာဖြင့်ကပ်၍လည်း ရအပ်ကုန်၏၊ ဝါ–သိအပ်ကုန်၏၊ ပေ၊ ဣဓတိ–ကား၊ ဣမသ္မိံ သတ္ထုသာသနေ–၌၊ ဧဝံ ဟောတီတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ–ဓားပြမှုကို မပြုမီရှေ့အဖို့၌၊ ဣဏ္ဍာ–သည်၊ ဥပဓ္ဓတိ–၏၊ ကုဒါသု နာမဟန္တိ ဧတ္ထ–၌၊ သုဣတိ–သုဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတော–တည်း၊ ကုဒါနာမ–အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ ဣတိအတ္ထော၊ သောအပရေနသမယေနာတိ–ကား၊

သန္တော။ ။သန္တောခ်ဉ် "အသ"ဓာတ်ဖြစ်၍ "အတ္ထိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ အတ္ထိ–ဟူသည်လည်း လောက ပြောရိုးအားဖြင့် ထင်ရှားရှိခြင်းတည်း၊ [ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ပရမတ္ထအားဖြင့် မရှိ, လောကပြောရိုးအားဖြင့်သာ ရှိသည်–ဟူလို၊] ထိုလောကအရှိကိုလိုက်၍ "သန္တော တိ ဣမိနာ တေသံ ဝိဇ္ဇမာနတံ ဒဿေတိ" ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။

သံဝိဇ္ဇမာနာ။ ။သန္တောအရ ထင်ရှားရှိခြင်းအနက်ကို ယူလျှင် "သံဝိဇ္ဇမာနာ" အရ ထင်ရှားရှိခြင်းအနက်ကို မယူနိုင်တော့၊ ထို့ကြောင့် "ဥပလဗ္ဘန္တိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ သံဝိဇ္ဇ၌ ဝိဒဓာတ် (ယ ပစ္စည်း)သည် ဝိန္ဒတိပုဒ်ကဲ့သို့ ရခြင်းအနက်ဟော–ဟူလို၊ "လဗ္ဘ–ရအပ်" ဟူသည်လည်း အထည်ဝတ္ထုကိုရခြင်းမျိုးမဟုတ်, ဉာဏ်ဖြင့် စဉ်းစား၍ ကြည့်သောအခါ "ဤကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်များရှိကြ၏–ဟု သိအပ်"ကို ဆိုလိုရင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဥပလဗ္ဘန္တိ တိ–ဒိဿန္တိ (ထိုစောရတို့ကို လောက၌ တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏၊) ဉာယန္တိ (သိအပ်ကုန်၏)" ဟုဋီကာဖွင့်သည်၊ အဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာ၌လည်း "ဥပလဗ္ဘတိတိ–ပညာယ ဥပဂန္တွာ လဗ္ဘတိ" ဟု သဘောတူပင် ဖွင့်သည်။

သော–ထိုဓားပြသည်၊ပေ၊ဝမေ့ရှော–တိုးပွားစေလျက်၊ ပန္ဓဒုဟနကမ္မံ–ခရီးလမ်းကို ဖျက်ဆီးမှုလည်းကောင်း၊ ဝါ–ခရီးသွား ခရီးလာကို ဖျက်ဆီးမှုလည်းကောင်း၊ [ပန္ထဖြင့် ပန္ထိကတိုင်အောင် ယူ၊ ဌာနုပစာရတည်း၊] ပစ္စန္တိမဂါမဝိလောပံ–အစွန်အဖျား၌ဖြစ်သော ရွာကို လုယက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ–ဤသို့ အစရှိသော အမှုတို့ကို၊ ကတ္တာ–ပြုပြီး၍၊ ဝေပုလ္လပ္ပတ္တာပရိသော–ပြန့်ပြောများပြား သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော ပရိသတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ ဂါမေပိ–တို့ကိုလည်း၊ အဂါမကေ–ရွာမဟုတ်သည်တို့ကို၊ (ကရောန္တော–လျက်လည်းကောင်း၊) ဧနုပဒေပိ–ဧနုပုဒ် တို့ကိုလည်း၊ ဝါ–နယ်တို့ကိုလည်း၊ အဧနုပဒေ–တို့ကို၊ ကရောန္တော–လျက်လည်းကောင်း၊ ဟနန္တော–ကိုယ်တိုင် သတ်လျက်၊ ဃာတေန္တော–နောက်လိုက် တို့ကို အသတ်ခိုင်းလျက်၊ (တစ်နည်း) ဟနန္တော–ညှဉ်းဆဲလျက်၊ ဃာတေန္တော–သတ်လျက်၊ ဆိန္ဒန္တော–ကိုယ်တိုင် သူတစ်ပါး၏ လက်ခြေ စသည်တို့ကို ဖြတ်လျက်၊ ဆေဒါပေန္တော–ဖြတ်စေလျက်၊ ပစန္တော–နှိပ်စက်သောအားဖြင့် အပူတိုက်လျက်၊ ပါစာပေန္တော–အပူတိုက်စေလျက်၊ (တစ်နည်း) ပစန္တော–အိမ်စသည်တို့ကို မီးရှို့၍ ဆိတ်, သိုးစသည်တို့ကို မီးဖုတ်လျက်၊ ပါစာပေန္တော–စေလျက်၊ (အာဟိဏ္ဍိသာမိ–လှည့်လည် ရပါအံ့နည်း။)

ဣတိ–လျှင်၊ ဗာဟိရကမဟာစောရံ–သာသနာတော်မှအပ ဖြစ်သော သူပုန်ဓားပြကြီးကို၊ ဒသေတ္တာ–ပြီး၍၊ တေန–ထိုသူပုန်ဓားပြကြီးနှင့်၊ သဒိသေ–တူကုန်သော၊ သာသနေ–တော်၌၊ ဝါ–သာသနာထဲက၊ ပဗ္ဗ–နှင်သော၊ မဟာစောရေ–သူပုန်ကြီးတို့ကို၊ ဒသေတုံ–ငှာ၊ ဧဝမေဝခေါတိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ–မူပြီ၊ တတ္ထ–ထို ဧဝမေဝခေါအစရှိသော စကားရပ်၌၊ ပါပဘိက္ခုနောတိ–ကား၊

ဟနန္တော ဃာတေန္တော။ ။ဟနန္တော–မာရေန္တော၊ ဃာတေန္တော–မာရာပေန္တော၊ (အထ ဝါ) ဟနန္တော–ဗန္ဓန ဘာဌနာဒီဟိ ဟိ'သန္တော၊ ဃာတေန္တော–မာရေန္တော၊ [ဃာတေ–ဝယ် ရှေ့နည်း၌ ကာရိတ်ဟောပစ္စည်း၊ နောက်နည်း၌ စုရာဒိ ဟောပစ္စည်းဟု ခွဲ။]

ဆိန္ဒန္တော ပစန္တော။ ။ဆိန္ဒန္တော–ပရေသံ ဟတ္ထာဒီနိ ဆိန္ဒန္တော၊ ပစန္တော–ဒဏ္ဍေန ဥပ္ပီဠေန္တော၊ ပစနဥေတ္တ ဒဟနံ ဝိဟာဓံ အဓိပ္ပေတံ၊ [ပစန္တောဘ၌ ပစနအရ အပူတိုက်ခြင်း, နှိပ်စက်ခြင်းကို အလိုရှိအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် တုတ်ဖြင့်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပစန္တောဟု ဆိုသည်–ဟူလို။] ပစန္တောတိဝါ' တဇ္ဇေန္တော တာသေန္တော–ခြိမ်းခြောက်လျက်, ထိတ်လန့်စေလျက်၊ (အထဝါ) ပစန္တောတိ ဂါမေသု အဂ္ဂိပါတနဝသေန (ရွာတို့၌ မီးကျစေခြင်း–မီးရှို့ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်) ဂေဟာဒီနိ ဈာပေတ္တာ တတ္ထ အဇ္ဇေကာဒီနိ ပစန္တော–ထိုအိမ်က ဆိတ်, သိုး စသည်တို့ကို မီးဖုတ်လျက်။

အညေသု–နှ်သော၊ ဌာနေသု–တို့၌၊ မူလစ္ဆိန္နော–သာသနာတော် ဝယ် ပြတ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသော၊ ပါရာဇိကပုဂ္ဂော–ပါရာဇိကသို့ ရောက်ပြီးသောရဟန်းကို၊ ပါပဘိက္ခုတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [မူလစ္ဆိန္နောကို ပါရာဇိကပုဂ္ဂေါဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ မူလံ+ဆိန္နံ ယဿတိ မူလစ္ဆိန္နော၊] ဣဓ ပန–ဤအရာ၌ကား၊ ပါရာဇိကံ–သို့၊ အနာပန္နော–မရောက်သော၊ ဣစ္ဆာစာရေ– ယုတ်မာသော အလိုဆိုး၌ ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝါ–အလိုဆိုး၌၊ [ဣစ္ဆာယ–အလိုဆိုး+စာရော–ဖြစ်ခြင်း၊ ဟိုဟာ လိုချင်, ဒီဟာ လိုချင်နှင့် ယုတ်မာသော အလိုဆိုး ဖြစ်ခြင်း၊] ဌိတော–လျက်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ–ငယ်ကုန်, ထိုအောက်ငယ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ–တို့ကို၊ မဒ္ဒိတ္တာ–နှိမ်နင်း၍၊ ဝါ–ကျူးလွန်၍၊ ဝိစရန္တော–လှည့်လည်သော ရဟန်းကို၊ ပါပဘိက္ခုတိ–ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော–အလိုရှိအပ်၏။

တသာပိ–ထိုရဟန်း၏လည်း၊ ဗာဟိရကစောရသ ဝိယ–သာသနာတော် မှအပ၌ဖြစ်သော သူပုန် ဓားပြ၏ကဲ့သို့၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ–၌၊ ဧဝံ–ဤအကြံသည်၊ ဟောတိ–၏၊ (ကိံ)၊ အဟံ–သည်၊ ကုဒါနာမ–အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ သတေန ဝါ–နောက်လိုက်နောက်ပါ ရဟန်းတစ်ရာသည်သော်လည်းကောင်း၊ သဟဿေနဝါ–နောက်လိုက်မြားမြောင် ရဟန်းတစ်ထောင်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုတော–ခြံရံအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိသု–ရွာ, နိဂုံး, မင်းနေပြည်တို့၌၊ ဂဟဌာနဗ္ဗေါ–လူဝတ်ကြောင်တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတာနဉ္စ–ရှင်ရဟန်းတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ သက္ကတော–ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၊ ဂရုကတော–အလေးပြုအပ်သည်၊ မာနိတော–မြတ်နိုးအပ်သည်၊ ပူဇိတော–ပူဇော်အပ်သည်၊ အပစိတော–ရိုသေအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ စီဝရပိဏ္ဍပါတ၊ ပေ၊ ပရိက္ခာရာနံ–သင်္ကန်း, ဆွမ်း, ကျောင်း, ဂိလာနဒေါ ရောဂါ၏ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအကာ ဆေးတို့ကို၊ လာဘီ–ရခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ စာရိကံ–ကို၊ စရိဿာမိ–နည်း၊ ဣတိ–ဤအကြံသည်၊ (ဟောတိ–၏)။

တတ္ထ–ထို ကုဒါဿုနာ မာဟံ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ သက္ကတောတိ–ကား၊ သက္ကာရပုဗ္ဗဂေါ–ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ [ကာရဏ်ဘာဝပွါမာန။] ဂရုကတောတိ–ကား၊ ဂရုကာရပုဗ္ဗဂေါ–အလေးပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ မာနိတောတိ–ကား၊ မနသာ–ဖြင့်၊ ပိယာယိတော–ချစ်အပ်သူကိုပြုအပ်သည်၊ ပူဇိတောတိ–ကား၊ စတုပစ္စယာဘိဟာရပူဇာယ–ပစ္စည်းလေးပါးကို ရှေးရှုဆောင်ခြင်းဟူသော ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇိတော–အပ်သည်၊ အပစိတောတိ–ကား၊ အပစိတိပုဗ္ဗဂေါ–အရိုအသေပြုခြင်းသို့ရောက်သည်၊

(ဟုတ္တာ, စရိသာမိ–အံ့နည်း၊) တတ္ထ–ထို ရဟန်းတို့တွင်၊ ယသ–အကြင် ရဟန်းအား၊ စတ္တာရော ပစ္စယေ, သက္ကရိတ္တာ–ကောင်းစွာပြု၍၊ သုဒ္ဒ–စွာ၊ အဘိသင်္ခတေ–ပြုစီမံအပ်သည်တို့ကို၊ ပဏီတပဏီတေ–မွန်မြတ်သည် ထက်မွန်မြတ်သည်တို့ကို၊ ဝါ–အလွန်မွန်မြတ်သည်တို့ကို၊ ကတ္တာ, [သုဒ္ဒ၊ ပေ၊ ကတ္တာသည် သက္ကရိတ္တာ၏ အဖွင့်၊] ဒေန္တိ၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ သက္ကတော–သက္ကတမည်၏၊ ယသ္မိं–အကြင်ရဟန်း၌၊ ဂရုဘာဝံ–အလေးပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋ္ဌပေတ္တာ–ဖြစ်စေ၍၊ ဒေန္တိ၊ သော–သည်၊ ဂရုကတော–မည်၏၊ ယံ–အကြင်ရဟန်းကို၊ မနသာ–ဖြင့်၊ ပိယာယန္တိ–ချစ်အပ်သည်ကို ပြုကုန်၏၊ သော–သည်၊ မာနိတော–မည်၏၊ ယသ–အကြင်ရဟန်း၏ အပေါ်၌၊ ဧတံ သဗ္ဗမ္ပိ–ဤအလုံးစုံသော သက္ကတ စသည်ကိုလည်း၊ ကရောန္တိ–နှ၏၊ သော–သည်၊ ပူဇိတော–မည်၏၊ ယသ–အကြင်ရဟန်း၏ အပေါ်၌၊ အဘိဝါဒန၊ပေ၊ ကမ္မာဒိဝသေန–ရှိခိုးခြင်း, ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်း, လက်အုပ်ချီမှုကို ပြုခြင်းအစ ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရမနိပစ္စကာရံ–အလွန်ရိုသေပျပ်ဝပ်မှုကို ပြုခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ သော–သည်၊ အပစိတော–မည်၏၊ စပန–ထပ်၍ဆက်ဦးအံ့၊ သဗ္ဗမ္ပိ– သော၊ ဣမံလောကာမိသံ–ဤလောကအာမိသကို၊ ဝါ–ဤတဏှာဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော လောကစည်းစိမ်ကို၊ ပတ္ထယမာနသ–တောင့်တသော၊ ဣမသ–ဤရဟန်း၏၊ ဧဝं–ဤ အကြံသည်၊ ·ဟောတိ–၏။

သော အပရေန သမယေနာတိ–ကား၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ–၌၊ [ကြံစည်အပ်သော သက္ကာရစသည်သို့ မရောက်မီ ရှေးအဖို့၌၊] ဧဝं–သို့၊ စိန္တေတွာ–၍၊ အနုက္ကမေန–ဖြင့်၊ သိက္ခာယ–၃ ပါးသော သိက္ခာ၌၊ အတိဗ္ဗ

သက္ကာတော။ ။သံပုဗ္ဗ+ကရဓာတ်တပစ္စည်း ထို တပစ္စည်းသည် မျှားသောအားဖြင့် အတိတ်အနက်ကို ဟောသော်လည်း ဤနေရာ၌ အတိတ်ဟောမဟုတ်, ပစ္စုပ္ပန်ဟောတည်း၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်အနက်လည်း "တကယ်ကောင်းစွာ ပြုအပ်သည်ကို ပြုလိုရင်းမဟုတ်, ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော အဆင့်အတန်းသို့ ရောက်နေခြင်းကို ပြုလိုရင်းတည်း" ဟု သိစေလို၍ "သက္ကာရပ္ပတ္တော"ဟု အဓိပ္ပာယ်နက်ဖွင့်သည်၊ "သက္ကရိယတေတိ သက္ကတော"ဟု ပြု၊ နောက်ပုဒ်မျှားဌ်လည်း ဤနည်းပင်။

မာနိတော။ ။မာနဓာတ်၏ အနက်မျှားစွာတွင် ပေမန (မြတ်နိုးခြင်း)အနက်ကို ပြလို၍ "မနသာ ပိယာယိတော"ဟု ဖွင့်သည်၊ "မာနိယတေတိ မာနိတော"ဟု ပြု, ပိယနာမ်ပုဒ်နောင် အာစာရအနက်ဌ် အာယပစ္စည်းသက်၍ "ပိယာယ"ဟု ဖြစ်၏၊ တပစ္စည်း ဣအာဂုံ။

ပရမနိပစ္စကာရံ။ ။နိပတန်–ပျပ်ဝပ်ခြင်း (ကိုင်းညွှတ်၍ ရိုသေခြင်း) နိပစ္စံ၊ [နိ+ပတ–ဏျ။] ပရမံ+နိပစ္စံ ပရမနိပစ္စံ၊ ဘာဝ+ကာရော ပရမနိပစ္စကာရော။

ဂါရဝေ–ထက်သန်သော ရိုသေလေးစားခြင်းမရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဓတ–အထက်အထက်သို့ လွင့်တက်ကုန်သော၊ ဝါ–ပျံ့လွင့်ကုန်သော၊ ဥန္နဋ္ဌေ–အထက်သို့ တက်သော ကျူးရိုးအလား အချည်းနှီးတက်ကြွားသော မာန်မာနရှိကုန်သော၊ စပလေ–ချစ်ခင်ဖွယ်ရာအဆင်တန်ဆာကို ယူတတ်ကုန်သော၊ ဝါ–လျှပ်ပေါ်လော်လီကုန်သော၊ မုခရေ–ကြမ်းတမ်းသော နှုတ်ရှိကုန်သော၊ ဝိကိဏ္ဏဝါစေ–ဖရိုဖရဲပြန့်ကြဲသောစကားရှိကုန်သော၊ ဝါ–စကားဖွာတတ်ကုန်သော၊ မုဋ္ဌဿတိ–ပျောက်ကင်းသော သတိရှိကုန်သော၊ [မုစဓာတ်ထင်၍ "လွတ်သော သတိရှိကုန်သော"ဟုပေးတတ်ကြ၏၊ မုသဓာတ် တ ပစ္စည်းတည်း၊ မုသ–နသ္ဌနေ၊] အသမ္ဘဝနေ–ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိတတ်သောပညာမရှိကုန်သော၊ ပါကတိန္ဒြိယေ–ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊ ဝါ–ပင်ကိုယ်သဘောခံ

အတိဇ္ဇဂါရဝေ။ ။သိက္ခာပုဒ်၌ လေးစားခြင်းမရှိဘဲ အာပတ်ကို များစွာကျူးလွန်သူတို့ကို "အတိဇ္ဇဂါရဝ"ဟု ခေါ်သည်၊ တိဇ္ဇ+ဂါရဝ ယေသံတိ တိဇ္ဇဂါရဝါ၊ နိ+တိဇ္ဇဂါရဝါ အတိဇ္ဇဂါရဝါ။

ဥဒ္ဓတေ။ ။ဥ+ဟန+တ၊ ဟနဓာတ်သည် ဂတိအနက်ဟာ၊ ဥဒ္ဓ–အထက်အထက်သို့+ဟရတိ–လွင့်တက်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏၊ လေခတ်အပ်သော တံခွန်ကဲ့သို့ မငြိမ်မသက် လွင့်တက်တတ်သူ=ဥဒ္ဓစ္စများသူ၊ [ဥဒ္ဓတေတိ ဥဒ္ဓစ္စပကတိကေ။]

ဥန္နဋ္ဌေ။ ။အထက်သို့ ထောင်တက်နေသော ကျူးရိုးသည် (အလွန်မြင့်သော်လည်း) အကျိုးမရှိ–အသုံးချ၍မရသကဲ့သို့ မိမိမှာ အထင်ကြီးစရာ တစ်စုံတစ်ခု အနှစ်မရှိပါဘဲ အချည်းနှီးအထင်ကြီးနေသူ(မာနကြီးနေသူ)များကို "ဥန္နဋ္ဌ"ဟု ခေါ်သည်၊ ဥဂ္ဂတော+နဋ္ဌော ဥန္နဋ္ဌော၊ ဥန္နဋ္ဌောဝိယာတိ ဥန္နဋ္ဌော–ကျူးရိုးအလား အချည်းနှီးတက်ကြွားသော မာန်မာန၊ ဥန္နဋ္ဌော ယေသံ အတ္ထိတိ ဥန္နဋ္ဌာ။ ["ဥန္နဋ္ဌေတိ ဥဂ္ဂတနဋ္ဌသဒ်သေန ဥဂ္ဂတတုစ္ဆမာနေန သဟိတော"–ဝိမတိ။]

စပလေမုခရေ။ ။သပိတ်ကို အလှပြင်ခြင်း, သင်္ကန်းကိုအလှပြင်ခြင်း စသည်ဖြင့် ချစ်ခင်ဖွယ်ရှိအောင် ပြုတတ်သူကို "စပလ"ဟုခေါ်၏၊ စပ–ချစ်ခင်ဖွယ်ကို+လာတိ–ယူတတ်၏၊ မုခရောဋ္ဌ မုခသဒ္ဒါသည် ပါးစပ်ကို ဟောရင်းဖြစ်သော်လည်း ပါးစပ်ဖြင့် ပြောအပ်သောစကားကို ဌာနူပစာရအားဖြင့်ယူ၍ "မုခံ ယသ္သာတိ မုခရော"ဟု ပြု၊ ဤနေရာ၌ ကြမ်းတမ်းသော စကားပြောတတ်သူကို "မုခရ" ဟု ခေါ်သည်။

ပါကတိန္ဒြိယေ။ ။သံဝရာဘာဝေန ဂိဟိကာလေဝိယ ဝိဝဋ္ဋဣန္ဒြိယေ–စက္ခု စသော ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်းမှုမရှိသည့်အတွက် (ကြည့်ချင်ရာကြည့်, နားထောင်ချင်ရာ နားထောင်, စသည်ဖြင့်) လူတုန်းကကဲ့သို့ ဖွင့်လှစ်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော (ပေါ်လွင်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော)၊ ပါကတာနိ–ဣန္ဒြိယာနိ ယေသံတိ ပါကတိန္ဒြိယာ၊ ["ကြည့်ချင်သော်လည်း မကြည့်ဘဲ စောင့်စည်းလျှင် ပေါ်လွင်သော ဣန္ဒြေရှိသူမဟုတ်, ဖုံးထားအပ်သော ဣန္ဒြေရှိသူဖြစ်သည်" ဟု ပြောင်းပြန် ပြန်၍လည်း အဓိပ္ပာယ်သိပါ။]

ဒ္ဒ တည်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ–တို့သည်၊ ပရိစ္စတ္တကေ–စွန့်လွှတ်အပ်ကုန်သော၊ လာဘဂရုကေ–လာဘ်ဒ္ဒ အလေးပြုခြင်းရှိကုန်သော၊ ပါပတိက္ခု–တို့ကို၊ သင်္ကိတ္တာ–သင်ကြိုဟ်ချီးမြှင့်ထောက်ပင့်၍၊ ဝါ–သိမ်းသွင်း၍၊ ဣရိယာပထသဏ္ဌာပနာဒီနိ–ဣရိယာပုထ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ကုဟကဝတ္ထာနိ–အုံ့သြဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သူ၏ ကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ သိက္ခာပေတွာ–သင်ပေးပြီး၍၊ အယံ တေရော–ဤဆရာတော်ကြီးသည်၊ အသုကသ္မိံ နာမ သေနာသနေ–ဒ္ဒ၊ ဝဿံ–မိုးလပတ်လုံး၊ ဥပဂမ္မ–ချဉ်းကပ်၍၊ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိ–ဝတ်အကျင့်ကို၊ ပူရယမာနော–ဖြည့်ကျင့်လျက်၊ ဝဿံ–လုံး၊ ဝသိတွာ–သီတင်းသုံးတော်မူပြီး၍၊ နိဂ္ဂတော–ထွက်တော်မူလာ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ☰ လောကသမ္မတသေနာသနသံဝဏ္ဏနာဒီဟိ–လူအပေါင်းတို့သည် အသိအမှတ်ပြုအပ်သော ကျောင်းဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ–နည်းလမ်းတို့ဖြင့်၊ [သံဝဏ္ဏိယမာနဂုဏော ဟုတ္တာဒ္ဒစပ်၊ အကျင့်ဘက်ဒ္ဒ နာမည်ကောင်းသော ကျောင်းကို "လောကသမ္မတသေနာသန" ဟု ခေါ်သည်၊] လောကံ–လူအပေါင်းကို၊ ပရိပါစေတုံ–ရင့်ကျက်စေခြင်းငှာ၊ ဝါ–ညွှတ်လာစေခြင်းငှာ၊ ပဋိဗလေဟိ–စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဇာတကာဒီသု–ဇာတ်နိပါတ်အစရှိသည်တို့ဒ္ဒ၊ ကတပရိစယေဟိ–ပြုအပ်သော အလေ့အကျက် ရှိကုန်သော၊ သရဿမ္ဘေဟိ–အသံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ (အသံကောင်းကုန်သော)၊ ပါပဘိက္ခုဟိ–ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည်၊ သံဝဏ္ဏိယမာနဂုဏော–ချီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ သတေန ဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပရိက္ခရာနံ–တို့ကို၊ လာဘီ–သည်၊ (ဟုတ္တာစာရိကံ, စရတိ–၏။)

အယံ ဘိက္ခဝေ ပဌမော မဟာစောရောတိ–ကား၊ အယံ–ဤရဟန်းကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗောဒ္ဒစပ်၊) သန္ဓိစ္ဆေဒါဒိစောရကာ ဝိယ–အိမ်အစပ်ကို ဖောက်ဖြတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့် ခိုးတတ်သူကဲ့သို့၊ ဧကံကုလံ–တစ်မျိုးကို၊ ဝါ–တစ်အိမ်ကို၊ (ဝဉ္ဆေတွာ–လှည့်ပတ်၍၊) နှ (ဂဏှာတိ)–ယူသည်မဟုတ်၊ ဒွေ (ကုလာနိ–တို့ကို၊ ဝဉ္ဆေတွာ–၍၊) နှ (ဂဏှာတိ)–မဟုတ်၊ အထခေါ–မဟုတ်ကား၊ မဟာ ဇနံ–များစွာသော လူအပေါင်းကို၊ ဝဉ္ဆေတွာ–၍၊ စတုပ္ပဒမ္ပိ ယဂ္ဂဟဏတော–ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ခံယူခြင်းကြောင့်၊ ပဌမော–သော၊ မဟာစောရောတိ–

တစ်နည်း။ ။"ပကတိယံ ဒ္ဒိတိန္ဒြိယေ"ဟု ဝိမတိဖွင့်၏၊ ထိုအလို "ပကတိယံ+ဒ္ဒိတာနိ ပါကတာနိ၊ ပါကတာနိ+ဣန္ဒြိယာနိ ယေသံတိ ပါကတိန္ဒြိယာနိ"ဟု ပြု၊ ဆရာသမားတို့က မပြုပြင်အပ်သည့်အတွက် လူတုန်းကကဲ့သို့ ပင်ကိုယ်သဘောအတိုင်းတည်သော (မပြုမပြင်အပ်သော) စက္ခု စသော ဣန္ဒြေရှိကုတို့။

ခိုးသူကြီးဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ပန–ဆက်၊ သုတ္တန္တိကာဝါ–သုတ္တန်ဆောင်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အာဘိဓမ္မိကာဝါ–အဘိဓမ္မာဆောင်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိနယဓရာဝါ–ဝိနည်းဆောင်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဘိက္ခာစာရေ–ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်အပ်သော ဆွမ်းခံရွာသည်၊ဝါ–ဆွမ်းခံရွာ၌တည်သော ဆွမ်းသည်၊ အသမ္ဘဇ္ဇမာနေ–မပြည့်စုံလသော်၊ ပါဋိ–ပါဋိတော်ကို၊ ဝါစေန္တာ–ဆိုစေကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ပို့ချကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထံ–ကို၊ ကထေန္တာ–ပြောကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ အနုမောဒနာယ–အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မကထာယ–တရားစကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထသမ္ပတ္တိယာစ–ဣရိယာပုထ်၏ ပြည့်စုံ ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ [သွားပုံလာပုံ နေထိုင်ပုံထိုင်ပုံ စသည်၌ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော ဣရိယာပုတ်တို့ဖြင့်၊] လောကံ–လူအပေါင်းကို၊ ပသာဒေန္တာ–ကြည်ညိုစေကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာတာ–ကောင်းစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဂရုကတာ–အလေးပြုအပ်ကုန်သည်၊ မာနိတာ–မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်၊ ပူဇိတာ–ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ အပစိတာ–ရိုသေအပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဇနပဒစာရိကံ–ဇနပုဒ် ဒေသစာရီကို၊ စရန္တိ–နှ၏၊ တေ–ထို ရဟန်းတို့ကို၊ တန္တိပဝေဏိယဋ္ဌနကာ–သာသနာတော်၏ အစဉ်အဆက်ကို ဆက်စပ်တတ်ကုန်သော၊ သာသနဇောတကာတိ–သာသနာတော်ကို ထွန်းလင်းစေတတ်သော ရဟန်းတော်တို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–နှ၏။

ယေပန၊ပေ၊ ဇောတကာ။ ။လာဘ်ကိုမျှော်၍ မဟုတ်ဘဲ သန့်ရှင်းသော (သာနာတော်ကို ချီးမြှောက်လိုသော) စိတ်ဖြင့် ကျမ်းစာချမှု တရားဟောမှုကိုပြု၍ ဒေသစာရီလှည့်လည်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်, ထိုသို့လှည့်လည်ရင်း လာဘ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အပြစ်မရှိကြောင်းကို ဆက်ပြလို၍ "ယေပန"စသည်မိန့်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အပြစ်မရှိသည့်အပြင် "သာသနာအစဉ်တည်အောင် သာသနာထွန်းလင်းအောင် ပြုသူများ"ဟု အသိအမှတ် ပြုရမည်–ဟူလို။

ဘိက္ခာစာရေ။ ။"ဂေါစရဂါမေ–၌၊ ဘိက္ခာယ–ငှာ၊ စရိတ္တာ လာဘိတမ္ဘပိဏ္ဍပါတေ"ဟု ဋီကာဖွင့်၏၊"စရိတဗ္ဗောတိ စာရော–လှည့်လည်အပ်သော ဆွမ်းခံရွာ၊ ထိုရွာ၌တည်သော ဆွမ်းသည်လည်း ဌာနူပစာရအားဖြင့် ဘိက္ခာစာရမည်၏၊ ဘိက္ခာယ–ငှာ၊ စာရော ဘိက္ခာစာရော"ဟုပြု၊"ဘိက္ခာစာရေ အသမ္ဘဇ္ဇမာနေကို ဇနပဒ စာရိကံ စရန္တိ၌စပ်၊ ပါဋိ–ဝါစေန္တာ စသည်၌ မစပ်လင့်၊ ပါဋိ–ဝါစေန္တာ စသောအလုပ်များကား အမြဲနေရာ၌လည်းကောင်း ဇနပုဒ်၌လည်းကောင်း လုပ်ရမည့်အလုပ်များ–ဟု ဝိမတိ ဆိုသည်။]

တန္တိ ပဝေဏိ ဃတနကာ။ ။ပါဋိချမှုစသော အလုပ်များကို လာဘ်ရမှုမျှော်၍ လုပ်ခြင်းမဟုတ်, တာဝန်ဝတ္တရားအနေအားဖြင့် လုပ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် "သာသနာတော် အဆက်မပြတ်အောင် ဆက်စပ်သောပုဂ္ဂိုလ်များ" ဟု ဆိုရသည်။

တထာဂတပ္ပဝေဒိတန္တိ–ကား၊ တထာဂတေန–သည်၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ–ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်သော၊ ပစ္စက္ခကတံ–မျက်မှောက်ပြုတော်မူအပ်သော၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဈာနာပိတံ–ဝေနေယျတို့ကို သိစေတော်မူအပ်သော၊ (ဓမ္မဝိနယံ–သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို)၊ အတ္တာနော ဒဟတိတိ–ကား၊ ပရိသမဇ္ဈေ–၌၊ ပါဋိ&apsilon;စ–ပါဋိတော် ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း၊ သံသန္ဒိတ္တာ–နှီးနှော တိုက်ဆိုင်၍၊ မဓုရေန–ချိုသာသော၊ သရေန–အသံဖြင့်၊ ပသာဒနီယံ–ကြည်ညိုအပ် ကြည်ညိုထိုက်သော၊ ဝါ–ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော၊ သုတ္တန္တံ–သုတ္တန်ကို၊ ကထေတ္တာ–ဟောပြောပြီး၍၊ ဓမ္မကထာဝသာနေ–တရားစကား၏အဆုံး၌၊ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတဈာတေန–ဖြစ်သော အစ္ဆရိယအဗ္ဘုတရှိသော၊ ဝိညုဇနေန–တတ်သိနားလည်သူသည်၊ [ပုစ္ဆိတောဒ္ဓစပ်၊ ပညာရှိလူတစ်ယောက်က မေးအပ်သော်–ဟူလို၊] ဘန္တေ, အဟော–သြော် အံ့သြဖွယ်ကောင်းပါပေစွ၊ ပါဋိ&apsilon;စ–သည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာစ–သည်လည်းကောင်း၊ သုပရိသုဒ္ဓါ–အလွန်သန့်ရှင်းပါပေစွ၊ ကသ–အဘယ်ဆရာ၏၊ သန္တိကေ–၌၊ ဥဂ္ဂဏှိတ္ထ–သင်ယူခဲ့ပါကုန်သနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆိတောဟ–မေးအပ်သည်၊ (သမာနော–သော်၊) ကော–အဘယ်သူသည်၊ အမှာဒိသေ–ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သူတို့ ကို၊ ဝါ–ငါ့လိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟာပေတုံ–သင်ယူစေခြင်းငှာ၊ ဝါ–ပို့ချခြင်းငှာ၊ သမတ္ထော–စွမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ အာစရိယံ–ကို၊ အနုဒ္ဒိသိတ္တာ–မည္သွန်ပြမူ၍၊ [ရှိလျက်နဲ့ မည္သွန်ပြမူ၍–ဟူလို၊] အတ္တာနာ–မိမိသည်၊ ဝါ–ကိုယ်တိုင်၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ–ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော၊ သယမ္ဘုညာဏာဓိဂတံ–အလိုလို ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့် ရအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ–သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟူ၍၊ ပဝေဒေတိ–သိစေအပ်၏၊ ဝါ–ပြောပြ၏၊ ["အဘယ် ဆရာ့ထံ၌ သင်ယူခဲ့ပါသနည်း"ဟု မေးလာသူအား ပြောပြသည်–ဟူလို၊] အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ ထတာဂတေန–သည်၊ သတသဟဿ ကပ္ပာဓိကာနိ–ကပ္ပာတစ်သိန်း အလွန် ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ အသင်္ခေ&apsilon;ယ္ယာနိ–တို့ပတ်လုံး၊ ပါရမိယော–ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတ္တာ–ပြည့်စေတော်မူပြီး၍၊ ဝါ–

တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ။ ။ပဟုဗ္ဗ ဝိဒဓာတ်သည် သိခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်၊ ပဌမနည်း၌ ကာရိတ်မပါဘဲ "ကိုယ်တော်တိုင်သိအပ်"ဟု အနက်မှတ်စေလို၍ ပဋိဝိဒ္ဓံ–ပစ္စက္ခကတံ"ဟုဖွင့်၏၊ ဒုတိယနည်း၌ ကာရိတ်ပါသည်ဟုသိစေလို၍ "ဈာနာပိတံ"ဟုဖွင့်သည်။ [ပဝေဒိယိတ္တာတိ ပဝေဒိတံ၊ တထာဂတေန+ပဝေဒိတံ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ။]

အတ္တာနော ဒဟတိ။ ။"အတ္တာနော အဒဟန္တောတိ–မမေဒံတိ (ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍) အတ္တနိ အဋ္ဌပန္တော"–သိလက္ခန် ဋီကာဟောင်း, ဝေ&apsilon;မသုတ်ပုဒ် အဖွင့်။ [ဒဟတိ၌ ဓာတ်သည် ထပနအနက်ဟော။]

ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီး၍၊ ကိဿေန-ငြိုငြင်သဖြင့်၊ ကသိရေန-ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓဝမ္မတ္ထေနကော-ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော တရားကို ခိုးတတ်သော၊ ဒုတိယော-သော၊ မဟာစောရော-ခိုးသူကြီးတည်း။

သုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစာရိန္တိ-ကား၊ ခီဏာသဝဘိက္ခုံ-ရဟန္တာရဟန်းကို၊ ပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံ စရန္တန္တိ-ကား၊ နိရုပက္ကိလေသံ-ဥပက္ကိလေသာမရှိသော၊ သေဋ္ဌစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရန္တံ-ကျင့်နေသည်ကို၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ အညမ္မိ-ရဟန္တာမှ အခြားလည်းဖြစ်သော၊ အနာဂါမိံ-ကို၊ အာဒိ'ကတ္တာ-၍၊ ယာဝ သိလဝန္တံ ပုထုဇ္ဇနံ-သီလရှိသော ပုထုဇဉ်တိုင်အောင်၊ အဝိပ္ပဋိသာရာဒိဝတ္ထုကံ-နလုံးသာရှင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်သော၊ ပရိသုဒ္ဓံ-ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ-ကို၊ စရန္တံ-ကျင့်နေသည်ကို၊ (အနုဒ္ဒံသေတိ-စွပ်စွဲဖျက်ဆီး၏၊) အမူလကေန အဗြဟ္မစရိယေန အနုဒ္ဒံသေတိတိ-ကား၊ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ-၌၊ အဝိဇ္ဇမာနေန-ထင်ရှားမရှိသော၊ အန္တိမဝတ္ထုနာ-အဆုံး၌ဖြစ်သော ပါရာဇိကဝတ္ထုဖြင့်၊ အနုဝဒတိ-စွပ်စွဲ၏၊ စောဒေတိ-အပြစ်တင်၏၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနဂုဏမက္ခီ-ထင်ရှားရှိသော ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းရှိသော၊ အရိယဂုဏတ္ထေနကော-အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဂုဏ်ကို ခိုးဝှက်ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ တတိယော-သော၊ မဟာစောရော-တည်း။ [အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၌ ထင်ရှားရှိသောဂုဏ်ကို မိမိက ခိုး၍ မယူနိုင်သော်လည်း ပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲလျှင် ထိုဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် ခိုးရာရောက်၏။]

ဂရုဘဏ္ဍာနိ ဂရုပရိက္ခာရာနီတိ-ကား၊ အဒိန္နာဒါနေ-အဒိန္နာဒါနသိက္ခာပုဒ်၌၊- (ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌)၊ စတုရောဇနာ သံဝိဓာယ, ဂရုဘဏ္ဍံ အဝါဟရန္တိ ဇတ္ထု-ဤပါဠိဖြင့်၊ ပဠုမာသကဋ္ဌနက်-၅ ပဲထိုက်တန်သောဝတ္ထုကို၊ ဂရုဘဏ္ဍန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဣဓပန-ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား၊ ဇဝံ-

---

ကိဿေန။ ။ပါရမီဖြည့်တော်မူစဉ်က မျက်လုံးကို ထုတ်လှူရခြင်း စသည်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်၏ဆင်းရဲမှုကို ရည်ရွယ်၍ "ကိဿေန"ဟု ဆိုသည်၊ ဘုရားဖြစ်ခါနီး၌ မဂ် ၄ ပါးရပုံမှာ သုခပဋိပဒါဖြစ်၍ မဆင်းရဲပါ၊ ကသိရေနသည် ကိဿေန၏ ပရိယာယ်တည်း။

အဝိပ္ပဋိသာရာဒိဝတ္ထုကံ။ ။ဗြဟ္မစရိယခေါ်သော သီလသည် ဝိပ္ပဋိသာရ စသည်တို့၏ အကြောင်းဝတ္ထု မဟုတ်, အဝိပ္ပဋိသာရ (နလုံးသာရှင်ခြင်း) စသည်တို့၏သာ အကြောင်းဝတ္ထုဖြစ်သည်၊ အာဒိဖြင့် ပါမောဇ္ဇ, ပီတိ, ပဿဒ္ဓိစသည်ကိုယူ။ [ဟောတာဝိပ္ပဋိသာရာယ, သီလံပါမောဇ္ဇဟေတု သော၊ တံ ပီတိဟေတု သာစာယံ, ပဿဒ္ဓာဒိ ပသိဒ္ဓိယာ။]

ဤသို့၊ နေ ဝုစ္စတိ–အပ်၊ အထခေါ–စင်စစ်ကား၊ ပဠိမာနိ ဘိက္ခဝေ အဝိသဒ္ဓိ ယာနိ၊ ပေ၊ မတ္တိကာဘဏ္ဍန္တိ–ဟူ၍၊ ဝစနတော–ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဝါ–ဟောတော်မူသည့်အတွက်၊ အဝိသဒ္ဓိတဗ္ဗတ္တာ–မစွန့်အပ် မစွန့်ထိုက်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုဘဏ္ဍာနိ–ဂရုဘဏ်တို့မည်၏၊ [ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ပဠု–နှင်းသော၊ ဣမာနိ အဝိသဒ္ဓိယာနိ–ဤမစွန့်အပ် မစွန့်ထိုက်သော ဝတ္ထုတို့ကို၊ သံဃေနဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ ဂဏေနဝါ–လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလေနဝါ–လည်းကောင်း၊ နေ ဝိသဒ္ဓေတဗ္ဗာနိ–မစွန့်အပ် မစွန့်ထိုက်ကုန်၊ ဝိသဒ္ဓိတာနိ–စွန့်အပ်ပြီးကုန်သည်၊ (သမာနာနိပိ–နှင်းသော်လည်း)၊ အဝိသဒ္ဓိတာနိ–မစွန့်အပ်ကုန်သည်၊ ဝါ–စွန့်အပ်ရာ မရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–နှင်၏၊ (အစွန့်ခံရသူမှာ အပိုင်မရ–ဟူလို၊) ပေ၊ ကတမာနိ ပဠု–အဘယ် ၅ ပါးတို့နည်း၊ အာရာမော–အာရာမ်လည်းကောင်း၊ အာရာမဝတ္ထု–အာရာမ်ရာလည်းကောင်း၊ ပေ၊ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ–လည်းကောင်းတည်း။]

ပဠိမာနိ၊ ပေ၊ မတ္တိကာဘဏ္ဍန္တိ–ဟူ၍၊ ဝစနတော, အဝေဘဏ်ယတ္တာ–မဝေဖန်အပ် မဝေဖန်ထိုက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမာရဏာပရိက္ခာရ ဘာဝေန–သံဃာအများနှင့် ဆက်ဆံသော ပရိက္ခရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုပရိက္ခာရာနိ–ပရုပရိက္ခရာတို့မည်၏၊ ["ဘိက္ခဝေ, ပဠု–နှင်းသော၊ ဣမာနိ အဝေဘဏ်ယာနိ–ဤမဝေဖန်အပ် မဝေဖန်ထိုက်သော ပရိက္ခရာတို့ကို" စသည်ဖြင့် ရှေးနည်းမှီ၍ ပါဠိတော်ကို အနက်ပေးပါ။] အာရာမော အာရာမဝတ္ထုတို့ အာဒိသု–တို့၌၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ–၏၊ တံတဗ္ဗံ–ထိုအလုံးစုံသော စကားကို၊ ပဠိမာနိ ဘိက္ခဝေ အဝိသဒ္ဓိယာနိတိ–ဟူ၍၊ ခန္ဓကေ–စူဠဝါ ခန္ဓကင်္ဍ၊ အာဂတသုတ္တဝဏ္ဏနာယမေဝ–တိုက်ရိုက်လာသော ပါဠိတော်အဖွင့်ဌာ သာလျှင်၊ ဘဏ္ဍိသာမ–နှင်အံ့၊ တေဟိ ဂိဟိသင်္ကာတိတိ–ကား၊ တာနိ–ထို အာရာမစသော ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒတ္တာ–၍၊ ဂိဟိ–လူဝတ်ကြောင်းကို၊ သင်္ကာတိ–သိမ်းယူ၏၊ (သိမ်းသွင်း၏၊) အနုဂ္ဂဏှာတိ–ချီးမြှောက်၏၊ ဥပလာပေတိတိ–ကား၊ အမှာကံ–တို့၏၊ အယျော–အရှင်ဘုရားသည်၊ အဟော–ကြောင့် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းပါပေစွ၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ လပနကေ–ပြောဆိုတတ်သူတို့ကို၊ (အခြားသူတို့ အထင်ကြီးလာအောင် ပြောပေးတတ်သူတို့ကို၊) အနုဗန္ဓနကေ–

ဂရုပေ၊ ပရိက္ခာရာနိ။ ။တစ်ပါးပိုင်အဖြစ်ဖြင့် ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်ကောင်း မပေးကောင်းသောကြောင့် "ဂရုနိ–အလေးပြုအပ်ကုန်သော+ဘဏ္ဍာနိ ဂရုဘဏ္ဍာနိ"–ဟု ပြု၊ အများသဘောတူလည်း ခွဲခြားဝေဖန်၍ မသုံးကောင်းသောကြောင့် "ဂရုနိ+ပရိက္ခာရာနိ ဂရုပရိက္ခာရာနိ"ဟု ပြု၊ ထိုသို့မဝေဖန်ဘဲ အများဆိုင် သံဃာက အဖြစ်ဖြင့်သာ သုံးစွဲကောင်းသောကြောင့် "သာမာရဏပရိက္ခာရဘာဝေန"ဟု ဆိုသည်။

မိမိသို့ အစဉ်လိုက်သူတို့ကို၊ သိနေဟေ–မိမိက ချစ်ခြင်းရှိသူတို့ကို၊ ကရောတိ–၏၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ အဝိသဒ္ဒိယံ–မစွန့်အပ် မစွန့်ထိုက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဝေဘံဂိယဉ္စ–သော၊ ဂရုပရိက္ခာရံ–အလေးပြုအပ်သော ပရိက္ခရာကို၊ တထာဘာဝတော–ထို အဝိသဒ္ဒိယ အဝေဘံဂိယအဖြစ်မှ၊ ထေနေတွာ–ခိုးမ၊ ဂိဟိနံ–တို့ကို၊ သင်္ကာနကော–သော၊ စတုတ္ထော–သော၊ မဟာစောရော–တည်း၊ စပန–ထပ်မံ၍ဆက်ဦးအုံ့၊ သော အယံ–ထိုကဲ့သို့သော ဤရဟန်းသည်၊ ဣမံဂရုဘဏ္ဍံ–ဤဂရုဘဏ္ဍာကို၊ ကုလသင်္ကာနတ္ထံ–ဌာ၊ ဝိသဒ္ဒေန–စွန့်လသော်၊ ဝါ–စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ကုလဒူသကဒုက္ခဋ္ဌ–ကုလဒူသကဒုက္ခဋ္ဌသို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မာရဟောစ–ပဗ္ဗာဇနီယ ကံထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ–၏၊ ဘိက္ခုသံဃံ–ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အဘိဘဝိတွာ–လွှမ်းမိုး၍၊ ဣသရဝတာယ–မိမိကအစိုးရသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသဒ္ဒေန္တော ထုလ္လစ္စယံ အာပဇ္ဇတိ၊ [ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သာမက, ဘဏ္ဍာစားလည်း ထိုက်၏။] ထေယျစိတ္တေန–ထေယျစိတ်ဖြင့်၊ ဝိသဒ္ဒေန္တော–သော်၊ ဘဏ္ဍံ–ဘဏ္ဍာကို၊ အဋ္ဌပေတွာ–အဖိုးဖြတ်စေ၍၊ ကာရေတဗ္ဗော–၏။

အယံ အဂ္ဂေါ မဟာစောရောတိ–ကား၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ ဣမေသံ စောရာနံ–တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌစောရော–အကြီးဆုံးခိုးသူတည်း၊ (အဂ္ဂေါကို ဇေဋ္ဌစောရောဟု ဖွင့်သည်၊) ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဋ္ဌိန္ဒြိယဂုဟာဏာတိတံ–စက္ခုစသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့ဖြင့် ယူနိုင်ခြင်းကိုလွန်သော၊ (မယူနိုင်သော–ဟူလို၊) အတိသဏှသုခုမံ–အလွန်သိမ်မွေ့နက်နဲသော၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ–ကို၊ ထေနေတိ–ခိုး၏၊ ဣမိနာ–ဤရဟန်းနှင့်၊ သဒိသော–သော၊ စောရော နာမ–မည်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့၊ လောကုတ္တရဓမ္မော–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒီနိ ဝိယ–ရွှေငွေအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဝဏ္ဏေတွာ–လှည့်ပတ်၍၊ ထေနေတွာ–ခိုး၍၊ ဂဟေတုံ–ဌာ၊ သက္ကာကိ–တတ်ကောင်းသလော၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ (လောကုတ္တရဓမ္မော–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဝဏ္ဏေတွာ–၍၊ ထေနေတွာ–၍၊ ဂဟေတုံ–ဌာ၊) နသက္ကာ–ကောင်း၊ (ဣတိ–ဤကားအဖြေတည်း၊) တေနေဝ–ကြောင့်ပင်၊ ယော အသန္တံ အဘူတံ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ ဥလ္လပတိတိ–တိဟူ၍၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ၊ ဟိ–ဆက်၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ အတ္တနိ–၌၊ အသန္တံ–ထင်ရှားမရှိသော၊ (အဘူတံ–မဖြစ်ဖူးသော)၊ တံ ဓမ္မံ–ထို လောကုတ္တရာတရားကို၊ ကေဝလံ–ဌာနာစာဝန စသည်မဖက် သက်သက်၊ မယှံ–၏၊ ဝါ–မှာ၊ ဧသော–ဤလောကုတ္တရာတရားသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဥလ္လပတိ–ဝါကြွား၍

ပြောဆို၏၊ ဝါ–သီလအသက်, ကိုယ်မှထွက်အောင်ပြောဆို၏၊ ပန–ဗျတိရိုက်ကား၊ ဌာနာ–မှ၊ စာဝေတုံ–ဌာလည်းကောင်း၊ အတ္တာနိ–၌၊ သံဝိဇ္ဇမာနံ–ထင်ရှားရှိသည်ကို၊ ကာတုံဝါ–လည်းကောင်း၊ နှ သဏ္ဌောတိ–မစွမ်းနိုင်။

အထ–ထိုသို့ခိုးယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါလျက်၊ ကသ္မာ–ကြောင့်၊ စောရော တိ–ခိုးသူဟူ၍၊ ဝုစ္စော–ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ (ဣတိ–ဤကား အမေး တည်း)၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ တံ–ထို လောကုတ္တရာတရားကို၊ ဥလ္လပိတွာ–သီလ အသက်, ကိုယ်မှထွက်အောင်ပြောဆို၍၊ အသန္တသမ္ဘာဝနာယ–မိမိ၌ ထင်ရှား မရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းကြောင့်၊ [အတ္တနော၊ အဝိဇ္ဇမာနဂုဏေဟိ–တို့ဖြင့်၊ သမ္ဘာဝနာယ–ကြောင့်–ဋီကာ၊] ဥပဃနေ–နှိပ်သော၊ ပစ္စယေ–တို့ကို၊ ဂဏှာတိ–ခံယူ၏၊ (ဣတိ–ကြောင့်၊ စောရောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စော–ပြီ၊ ဣတိ–ဤကား အဖြေတည်း)၊ ဟိ–မှန်၊ ဧဝံ–ဤသို့ ပြောဆိုလျက်၊ ဂဏှတာ–ယူသောရဟန်းသည်၊ တေ ပစ္စယာ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ သုခုမေန–သော၊ ဥပါယေန–နည်းလမ်းတို့ဖြင့်၊ ဝဉ္ဆေတွာ–၍၊ ဂဟိတာ–ယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–၏၊ တေနေဝ–ကြောင့်ပင်၊ တံ ကိသဟေတု ထေယျာယ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ရဋ္ဌပိဏ္ဍော ဘုတ္တောတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မူပြီ။

ဟိ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤ တံ ကိသဟေတု အစရှိသော ဝါကျ၌၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ အတ္ထော–တည်း၊ အယံ အဂ္ဂေါ မဟာစောရော၊ ယော အသန္တံ အဘူတံ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ ဥလ္လပတိတိ–ဟူသော၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊

အသန္တံ ၊ပေ၊ ဥလ္လပတိ။ ။အသန္တံတိ–အဝိဇ္ဇမာနံ၊ အဘူတံတိ– အနုပ္ပန္နံ၊ ["အသန္တံ–ထင်ရှား မရှိသော၊ အဘူတံ– ဖြစ်ပြီးမဟုတ်သော"ဟု ပေးစေလို၏။] အနုပ္ပန္နတ္တာ ဟိ တဿ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌)တံ အသန္တံ၊ ပုရိမဿ ပစ္ဆိမံ ကာရဏာ ဝစနံ–အဘူတံ ဟူသော နောက်စကားသည် အသန္တံဟူသော ရှေ့စကား၏အကြောင်းပြတည်း၊ မဖြစ်ဖူးသော ကြောင့် ထင်ရှားမရှိ–ဟူလို၊ ဤ အဖွင့်ကို ကြည့်၍"အသန္တံ အဘူတံ တံဓမ္မံ"ဟု ရှိသင့်၏၊ ယခုစာအုပ်များ၌"အဘူတံ" မပါ။

ဥလ္လပတိ။ ။ဥဋ္ဌတာယုကော လပတိ–ထွက်သွားသော အသက် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြောဆို၏၊ ဥ သည် "ဥဋ္ဌတ" အနက်ဟော၊ ရဟန်း၏ အသက်ဟူသည် သီလတည်း ထို သီလသည် ပြောဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကင်းကွာရကား ထွက်သွားသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ထိုကြောင့်"ဥလ္လပတိ–သီလအသက် ကိုယ်မှ ထွက်အောင် ပြောဆို၏"ဟု ပေးပါ။

ဧဝံ ဟိ၊ ပေ၊ ဟောန္တိ။ ။အသန္တသမ္ဘာဝနာအားဖြင့် ပစ္စည်း ၄ ပါးကို ခံယူ သူသည် ထို ပစ္စည်း ၄ ပါးကို ခိုးယူရာ ရောက်၏၊ ထင်ရှား မရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ချီးမွမ်းသောကြောင့် ထိုထင်ရှားမရှိသော လောကုတ္တရာ ဂုဏ်ကိုလည်း ခိုးယူရာရောက်သည်။

အဝေါစုမ္မ–ဆိုခဲ့ကုန်ပြီ၊ တံ ကိသဟေတူတိ–ကား၊ ကေန ကာရဏေန–ကြောင့်၊ ဧတံ–ဤစကားကို၊ အဝေါစုမ္မ–ကုန်သနည်း၊ ဣတိစေ–ဤသို့မေးအံ့၊ ထေယျာယ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ရဋ္ဌပိဏ္ဍော ဘုတ္တောတိ–ကား၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ သော ရဋ္ဌပိဏ္ဍော–ထိုတိုင်းသားပြည်သူ, ကြည်ဖြူရွှင်လန်း, လှူဒါန်းအပ်သော ဆွမ်းကို၊ ထေယျာယ–ခိုးသူ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာစိတ်ဖြင့်၊ ထေယျစိတ္တေန–ဖြင့်၊ ဘုတ္တော–စားသောက်အပ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ (တသ္မာ ဧတံ အဝေါစုမ္မ၊ ဣတိ–ဤကား အဖြေတည်း၊) ဟိ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤထေယျာယဝေါ အစရှိသော ဝါကျ၌၊ ဝေါ ကာရော–ဝေါ အကွာရာသည်၊ ယေ ဟိ ဝေါ အရိယာ အရညဝနပတ္ထာနိတိအာဒိသုဝိယ–ပတ္ထာနိအစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ပဒပူရဏမတ္တေ–ပုဒ်၏ ပြည့်ကြောင်းမျှ၌၊ (ပဝတ္တော–သော)၊ နိပါတော–တည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ တုမှေဟိ–တို့သည်၊ ဘုတ္တောစားသောက်အပ်ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ အသ–ထို ဝေါအကွာရာ၏၊ အတ္ထော–ကို၊ နု ဒဋ္ဌဗ္ဗော–မမှတ်ထိုက်၊ ["ဝေါ–သင်တို့သည်" ဟု မပေးပါနှင့်–ဟူလို၊ ဘာကြောင့်နည်း–ရှေ့မှောက်ရောက်နေသော ရဟန်းများအတွက်သာ မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်၊ ဥတ္တရိမနုဿမမ္မကို ပြောသူဟူသမျှအတွက် မိန့်တော်မူသောကြောင့်တည်း။]

ဣဒါနိ–၌၊ တမေဝတ္ထံ–ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အနက် အဓိပ္ပာယ်ကိုပင်၊ ဂါထာဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဝိဘူတတရံ–သာ၍ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တော–မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အညထာ သန္တန္တိအာဒိ–ဂါထာစကားကို၊ အာဟ–မူပြီ၊ တတ္ထ–ထိုအညထာ သန္တံ အစရှိသော ဂါထာစကား၌၊ အညထာ သန္တန္တိ–ကား၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရာဒိကေန–မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်အစရှိသော၊ [အာဒိဖြင့် ဝစီသမာစာရ, စိတ္တသမာစာရတို့ကို ယူ၊] အညေန–စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်အစရှိသော အခြင်းအရာမှတစ်ပါးသော၊ အာကာရေန–အခြင်းအရာဖြင့်၊ သန္တံ–ထင်ရှားရှိသော၊ အတ္တာနံ–ကို)၊ အညထာယော ပဝေဒယေတိ–ကား၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရာဒိကေန–သော၊ အညေန–မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်အစရှိသော အခြင်းအရာမှာတစ်ပါးသော၊ အာကာရေန–ဖြင့်၊ ပဝေဒေယျ–သိစေအံ့၊ ဝါ–ပြောပြအံ့၊ အဟံ–သည်၊ ပရမပရိသုဒ္ဓေါ–အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သူတည်း၊ မေ–၏၊ အဗ္ဘန္တရေ–ကိုယ်အတွင်း၌၊ လောကုတ္တရဓမ္မော–သည်၊ အတ္ထိ–၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဇာနာပေယျ–သိစေအံ့၊ စပန–ထပ်၍ ဆက်ဦးအံ့၊ ပဝေဒေတွာ–ပြီး၍၊ တာယ ပဝေဒနာယ–ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ–သော၊ ဘောဇနံ–ကို၊ အရုဟာဝိယ–ကဲ့သို့၊ ဘုဉ္ဇတိ–၏။

နိုကစ္စ ကိတသေဝ, ဘုတ္တံ ထေယျန တသ တန္တိ(ဧတ္ထ)-တံ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ နိုကစ္စာတိ-ကား၊ ဝဏ္ဏေတွာ-လှည့်ပတ်၍၊ အညထာ-တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သန္တံ-ထင်ရှားရှိသော၊ (အတ္တာနံ-ကို၊) အညထာ-ထင်ရှားရှိသည်မှ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒဿေတွာ-၍၊ အဂုမ္ဗ အဂစ္ဆဘူတမေဝ--ဗိတ်ပေါင်းမဟုတ် ချုံမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ သာခါပလာသပလ္လဝါဒိစ္ဆာဒနေန-သစ်ခက် သစ်ရွက် ရွက်ညွှန့် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂုမ္ဗမိဝ-ပိတ်ပေါင်းကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆမိဝ-ချုံကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတ္တာနံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ကိတဝေသ ဝါတိ-ကား၊ ဝဏ္ဏကဿ-လှည့်ပတ်တတ်သော၊ ကေရာဋိကဿ-ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုဌာယဉ်သော၊ ဂုမ္ဗဂစ္ဆသညာယ-ပိတ်ပေါင်းအမှတ် ချုံအမှတ်ဖြင့်၊ အရညေ-ဌာ၊ အာဂတာဂတေ-နှင်သော၊ သကုဏေ-တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ဖမ်းယူ၍၊ ဓိဝိတကပွကဿ-အသက်မွေးမှုကိုပြုသော၊ သာကုဏိကဿ-ငှက်မုဆိုး၏၊ (သကုဏဂ္ဂဟဏံ) ဣဝ-ငှက်တို့ကို ဖမ်းယူခြင်းကဲ့သို့၊ ဘုတ္တံ ထေယျန တသ တံတိ-ကား၊ အနရဟန္တသေဝ-ရဟန္တာ မဟုတ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သတော-ဖြစ်လျက်၊ အရဟန္တဘာဝံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-ပြု၍၊ လဒ္ဓဘောဂေနံ-ကို၊ ဘုဉ္ဇတော-သော၊ တသ္သာပိ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ [ဘုတ္တံနာမ ဟောတိ ဌ္ဌစပ်။] ယံတံ-အကြင် ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုတ္တံ-ပြီ၊ တံ-ထိုစားအပ်သော ဘောဇဉ်သည်၊ ဝါ-ကို၊[ထေယျေန ဘုတ္တံနာမ ဟောတိဌ္ဌစပ်။] သာကုဏိက ကိတဝသ-

---

နိုကစ္စ။ ။နိုပုဗ္ဗ, ကရဓာတ်၊ တွာပစ္စည်းက ရစ္စပြု၊ နိဉသာရကြောင့် ကရဓာတ်လည်း "ဝဏ္ဏန" အနက်ကို ဟောဏ်၊ ထို့ကြောင့် ဝဏ္ဏေတွာဟုဖွင့်သည်၊ [သက္ကတဌ် "ကြို" ဓာတ်ဟုရှိ၏၊ ပါဠိဌ် ထိုဓာတ်ကို မတွေ့ရ၍ ကရဓာတ်ကြဲသည်၊] နိုကစ္စကို "ဝဏ္ဏေတွာ" ဟု ဖွင့်၍ ထိုဝဏ္ဏေတွာအရ လှည့်ပတ်ပုံကို "အညထာ သန္တံ အညထာဒဿေတွာ" ဟု ဖွင့်ပြီးလျှင် ထိုအဖွင့်ကိုပင် အဓိပ္ပာယ်ထင်ရှားအောင် "အဂုမ္ဗ၊ ပေ၊ ဒဿေတွာ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ဂုမ္ဗသဒ္ဒါသည် အပေါင်းအနက်ကို ဟောဏ်၊ ပိတ်ပိတ်သဲသဲ ထူထဲသော သစ်ပင်အပေါင်းကို "ပိတ်ပေါင်း"ဟု ခေါ်သည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "အရုံ"ဟုလည်း ပေးဏ်။

ကိတဝသ။ ။သွာဒီ ကိဓာတ်သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်၊ ဘာ အနက်၌ တ ပစ္စည်းသက်၍ "ကိဏာတေ-ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ကိတံ-ခြင်း၊ ကိတေန-ညှဉ်းဆဲခြင်းဖြင့်+ဝါတိ-ဖြစ်တတ်ဏ်၊ ဣတိ ကိတဝေါ"ဟု ကြ၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်သောအားဖြင့် သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းဆဲတတ်သူ၊ ထို့ကြောင့် "ဝဏ္ဏကဿ ကေရာဋိကဿ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ကေရာဋိကဿကိုလည်း၊ "သဒ္ဒဿ"ဟု ဋီကာဖွင့်သည်၊ ကိရာဒ္ဓေ-စဉ်းလဲကောက်ကျစ်မှု၌+နိယုတ္တော ကေရာဋိကော" ဟု ပြု။

စဉ်းလဲသော ၄က်မုဆိုး၏၊ နိုကစ္စဝဏ္ဏေတွာ–လှည့်ပတ်၍၊ သကုဏဂ္ဂဟဏံ ယထာ–ကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ပေါ၊ ဘောဇနသ–၏၊ ဝါ–ကို၊ ဘုတ္တတ္တာ–စားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေယျေန–ခိုးသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာစိတ်ဖြင့် ဝါ–ခိုးခြင်းဖြင့်၊ ဘုတ္တံနာမ–စားအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ–၏။

ပန–ဆက်၊ဣမံ အတ္ထဝသံ–ဤအကြောင်းအရာကို၊ အဇာနန္တာ–နှင့်သော၊ ယေ–အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ–ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ (လှည့်ပတ်၍၊) ဘုဉ္ဇန္တိ–နှင့်၏၊ ကာသာဝကဏ္ဍာ–သင်္ကန်းဖြင့် ရစ်ပတ်အပ်သော လည်ပင်းရှိကုန်သော၊ ဝါ–လည်ပင်း၌ သင်္ကန်းဖြင့် ရစ်ပတ်ထားကုန်သော၊ ဗဟဝေါ–များစွာသော၊ ပါပဓမ္မာ–ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်သော၊ အသညတာ–ကာယဒွါရ အစရှိသည်တို့ဖြင့် စောင့်စည်းခြင်းမရှိကုန်သော၊ ပါပါ–ယုတ်မာကုန်သော၊ တေ–ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပါပေဟိ–ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေဟိ–အမှုတို့ကြောင့်၊ နိရယံ–၌၊ ဥပပဇ္ဇရေ–ဖြစ်ကြရကုန်၏။

ကာသာဝကဏ္ဍာတိ–ကား၊ ကာသာဝေန–ဖြင့်၊ ဝေဋ္ဌိတကဏ္ဍာ–ရစ်ပတ်အပ်သော၊ ဝါ–လည်ပင်း၌ ရစ်ပတ်ထားကုန်သော၊ ["ကာသာဝဝေဋ္ဌိတ ကဏ္ဍာ"ဟု ဆိုလိုလျက် ဝေဋ္ဌိတ အလယ်ပုဒ်ကိုချေဟုပြု၏၊] ယေသံ–အကြင်ရဟန်းတို့၏၊ သာမည်–သမဏ၏ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းသော အကျင့်တရားသည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ (တေသံ–တို့၏၊) ဧတ္ထကမေဝ–ဤမျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အရိယဒ္ဓဇ ဓာရဏမတ္တံ–အရိယာတို့၏ အောင်လံဖြစ်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းမျှသည်၊ (ဟောတိ–၏၊) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဧတံ–ဤ ကာသာဝကဏ္ဍာ ဟူသောအမည်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ ခေါ၊ပေ၊ ကာသာဝကဏ္ဍာတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝုတ္တာဒုဿီလာနံ–ဟောတော်မူအပ်သော ဒုဿီလတို့၏၊ အဓိဝစနံ–အမည်တည်း၊ [အာနန္ဒ–နှာ၊ အနာဂတံ–သော၊ အဒ္ဓါနံ–ကာလ၌၊ ဂေါတြဘုနော–သမဏ အနွယ်ကိုမျှသာ ခံစားတတ် ဆောင်ထားတတ်ကုန်သော၊ ကာသာဝကဏ္ဍာ–

ဂေါတြဘုနော။ ။ဂေါတ္တံ ဝုစ္စတိသာဓာရဏနာမံ–အများနှင့်ဆက်ဆံသော နာမည်တစ်မျိုးကို ဂေါတ္တဟု ဆိုအပ်၏၊ ဥပမာ–"ပုထုဇ္ဇနဂေါတ္တ–ပေါထုဇဉ်အနွယ်" ဟူရာ၌ ပုထုဇဉ်ဟူသောအမည်သည် လူတစ်ယောက်၏အမည်မဟုတ်, လူအများနှင့် ဆက်ဆံသော (အများဆိုင်)အမည်ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း, ဂေါတမ–ဟူသောအမည်သည် ထိုအနွယ်ရှိသူ အားလုံးနှင့်ဆိုင်သော အမည်ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း၊ ဤနေရာ၌လည်း ရဟန်းဟူသမျှနှင့်ဆိုင်သော "သမဏ"ဟူသော အမည်သည် ဂေါတ္တမည်၏၊ တ္တကို တြပြု၍ "ဂေါတြ"ဟုဖြစ်၏၊ မတ္တပုဒ်အကျေ ကြ၍ ဂေါတ္တံ (ဂေါတ္တမတ္တံ)+ဘဝန္တိ (အနုဘဝန္တိ)–ခံစားတတ်ကုန်၏၊ ဓာရေန္တိ–နှင့်၏၊ ဣတိ ဂေါတြဘုနော။

တို့သည်၊ ဘဝိသ္သန္တိ–နှ်လတ္တံ့၊ (ဥပရိပဏ္ဏာသ, ဒကွိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်)၊] ပါပ ဓမ္မာတိ–ကား၊ လာမကဓမ္မာ–ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်သော၊ အသညတာတိ–ကား၊ ကာယာဒီဟိ–ကာယဒွါရ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အသညတာ–စောင့်စည်းခြင်း မရှိကုန်သော၊ ပါပါတိ–ကား၊ လာမကပုဂ္ဂလာ–နှ်သော၊ (တေ–ထိုရဟန်းတို့ သည်၊) ပါပေဟိ ကမ္မေဟိတိ–ကား၊ ကရဏကာလေ–ပြုရာအခါ၌၊ အာဒီနဝံ–ကို၊ အဒိသ္သာ–၍၊ ကတေဟိ–နှ်သော၊ ပရဝဇ္ဇနာဒီဟိ–သူတစ်ပါးကိုလှည့်ပတ်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ တေဟိ ပါပကမ္မေဟိ–ထို မကောင်းသောအမှုတို့ကြောင့်၊ (နိရယံ ဥပဋ္ဌေရေဌ္ဌစပ်၊) နိရယံ တေ ဥပဋ္ဌေရေတိ–ကား၊ နိရသ္သာဒံ–သာယာ အပ်သော သုခမရှိသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ–ဒုက္ခအပေါင်း၏ လဲလျောင်းရာဖြစ်သော အပါယ်ဘုံ၌၊ တေ–ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ–ဖြစ်ကြရကုန်၏၊ တသ္မာ, သေယ္ယော အယောဂုဠ္ဠောတိ–ဟူသော၊ ဂါထာ–ဂါထာသည်၊ (ဟောတိ–၏၊) [ထိုရဟန်းတို့၏ မတရားသဖြင့် စားခြင်းကြောင့် ငရဲသို့ ကျရောက်ရသည့် အတွက် ဤဂါထာ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်–ဟူလို။]

တသ္သာ–ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော–အနက်ကား၊ ဒုဿီလော–သီလမရှိသော၊ အညတော–သော၊ ဣဒ္ဓိဗာဟုရေ–၌၊ ဌိတော–သော၊ ဂုဟနာယ–အုံ့သြဖွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်၊ ဝါ–ကြွားဝါခြင်းဖြင့်၊ လောကံ–လူအပေါင်းကို၊ ဝဉ္စကော–သော၊ အယံပုဂ္ဂလော–သည်၊ တတ္တံ–လောလောပူသော၊ အဂ္ဂိသိခူပမံ–မီးတောက် မီးလျှံဟူသော ဥပမာရှိသော၊ အယောဂုဠံ–သံတွေခဲကို၊ သစေ ဘုဉ္ဇေယျ–အုံ့၊ သစေ အဒ္ဓောဟရေယျ–အကယ်၍ မျိုအုံ့၊ တသ–ထိုရဟန်း၏၊ ယံ ဇတံ ရဋ္ဌပိဏ္ဍံစ–အကြင်တိုင်းသားပြည်သူ ကြည်ဖြူရွှင်လန်းလှူဒါန်းအပ်သော ဆွမ်း ကိုလည်း၊ သစေ ဘုဉ္ဇေယျ–အုံ့၊ ယံ ဇတံ အယောဂုဠံစ–ကိုလည်း၊ (သစေ ဘုဉ္ဇေယျ)၊ (ဇဝံသတိ)၊ ဒ္ဝိသု–နှ်သော၊ တေသု–ထိုရဋ္ဌပိဏ္ဍာအယောဂုဠတို့တွင်၊ အယောဂုဠောဝ–သည်သာ၊ ဝါ–ကိုသာ၊ ဘုတ္တော–စားအပ်သည်၊ (သမာနော)၊ သေယ္ယော–အထူးသဖြင့် ကောင်းမြတ်သည်၊ သုန္ဒရတရော–သာ၍ ကောင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပဏီတတရော–သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေယျ–ရာ၏၊ [ယေယျောကို "သုန္ဒရတရော ပဏီတတရော"ဟုဖွင့်သည်၊] ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ)–ကြောင့်၊ အယောဂုဠသ–၏၊ ဝါ–ကို၊ ဘုတ္တတ္တာ–ကြောင့်၊ သမ္ပရာယေ–၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏေနာပိ–သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်သော်မှလည်း၊ ဒုဒ္ဓာနပရိစ္ဆေဒံ–ခဲယဉ်းသဖြင့် သိအပ်သော အပိုင်းအခြား ရှိသော၊ [ဒုက္ခေန+ဈာနိတဗ္ဗောတိ ဒုဒ္ဓါနော၊ ဒုဒ္ဓါနော+ပရိစ္ဆေဒေါ ယသ္သာတိ

ဒုဋ္ဌာနပရိစ္ဆေဒံ၊] ဒုက္ခံ နု အနုဘဝတိ၊ ပန-ကား၊ ဧဝံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ (လှည့်ပတ်၍၊) ပဋ္ဌိလဒ္ဓသ-သော၊ တသရဋ္ဌပိဏ္ဍသ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဘုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ သမ္ဘရာယေ-၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ-(သဗ္ဗညုတညာဏောနာပိ စသည်ဖြင့်)ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဒုက္ခံ-ကို၊ အနုဘောတိ-၏၊ (တသ္မာ သေယျော သုန္ဒရတရော ပဏီတတရောစ ဘဝေယျ)၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ-ဤလှည့်ပတ်၍စားသောက်ခြင်းသည်၊ ကောဋ္ဌိပ္ပတ္တော-အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သော၊ မိစ္ဆာဇီဝေါ-မှားယွင်းသော အသက်မွေးခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ (တသ္မာ-ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထো-တည်း။)

ဧဝံ-လျှင်၊ ပါပကြိယာယ-မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၏၊ အနာဒီနဝဒဿာဝိနံ-အပြစ်ကိုရှုလေ့မရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ အာဒီနဝံ-အပြစ်ကို၊ ဒဿေတွာ-ပြီး၍လည်းကောင်း၊ အထခေါ-၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ပေ၊ ဝိဂရဟိတွာ-လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဥဒ္ဒိသေယျာထ-ကုန်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တွာစ-မိန့်တော်မူပြီး၍လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထပါရာဇိကံ-ဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညပေန္တော-မူလိုသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ယောပနဘိက္ခု အနဘိဇာနန္တော်အာဒီ-အစရှိသော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ အာဟ-မူပြီ၊ ဧဝံ-လျှင်၊ မူလစ္ဆေဇ္ဇဝေသန-သာသနာတော်ဝယ် အမြစ်အရင်းပြတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဠှ-ခိုင်မြဲသည်ကို၊ ကတွာ-၍၊ စတုတ္ထပါရာဇိကေ-ကို၊ ပညတ္တေ-ဆိုအပ်ပြီးသော်၊ အပရမ္ပိ-ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယဝတ္ထုမှ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊အနုပညတ္တတ္ထာယ-အနုပညတ်အကျိုးငှာ၊ အဓိမာနဝတ္ထု-သည်၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ တသ-ထိုအဓိမာနဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိဒီပနတ္ထं-ဖြစ်ပုံကိုပြုခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဧဝဠှိဒံ ဘဂဝတာ ဘိက္ခုနံ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တံ ဟောတိတိ-ဟူသော၊ ဧတံ-ဤစကားကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တं-ပြီ။

၁၉၆။ တတ္ထ-ထို ဧဝဠှိဒံ ဘဂဝတာ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ဝါ-ထိုအဓိမာနဝတ္ထု၌၊ အဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌသညိနောတိ-ကား၊ ဉာဏစက္ခုနာ-ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်စက္ခုဖြင့်၊ အဒိဋ္ဌေယေဝ-မမြင်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တေ-အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ [ဒိဋ္ဌသညိနောဿစပ်၊] အမှေဟိ-တို့သည်၊ အရဟတ္တံ-ကို၊ ဒိဋ္ဌं-မြင်အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဒိဋ္ဌသညိနော-မြင်အပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အပတ္တာဒီသု-အပတ္တအစရှိသည်တို့၌၊ ဧသနယော-တည်း၊ ပန-အထူးကား၊ အယံ-ကား၊ ဝိသေသော-တည်း၊ အပတ္တေတိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ သန္ဓာနေ-သန္ဓာန်၌၊ ဝါ-ခန္ဓာအစဉ်၌၊ ဥပ္ပတ္တိဝသေန-ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အပတ္တေ-မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ အနဓိဂတေတိကား၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ-မဂ်ကို ပွားစေခြင်းအားဖြင့်၊ အနဓိဂတေ-မသိအပ်သေးသော

အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ အပ္ပဋိလဒ္ဓေ-မရအပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဣတိပိ အတ္ထော-သည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ အသစ္ဆိကတေတိ-ကား၊ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေ-ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဝသေန-ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အပ္ပစ္စက္ခကတေ-မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်၌။

အဓိမာနေနာတိ-ကား၊ အဓိဂတမာနေန-ရကုန်ပြီးဟုမှတ်ထင်ခြင်းကြောင့်၊ မယံ-တို့သည်၊ အဓိဂတာ-ရကုန်ပြီ၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဥပ္ပန္နေန-သော၊ မာနေန-မှတ်ထင်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ အဓိကမာနေန-လွန်ကဲသော မာနကြောင့်၊ ထဒ္ဓမာနေန-ခက်ထန်သောမာနကြောင့်၊ ဣတိအတ္ထော၊ အညံ ဗျာကရိံသူတိ-ကား၊ အရဟတ္တံ-ကို၊ ဗျာကရိံသု-ပြောဆိုကြကုန်ပြီ၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ အမှေဟိ, အရဟတ္တံ-သို့၊ ပတ္တံ-ရောက်အပ်ပြီ၊ ကရဏီယံ-ပြုဖွယ်ကိစ္စကို၊ ကတံ-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဘိက္ခူနံ-အခြားရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေသုံ-ပြီ၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ မဂ္ဂေန-မဂ်ဖြင့်၊ အပ္ပဟီနကိလေသတ္တာ-မပယ်အပ်သေးသော ကိလေသာရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဝလံ-မဂ်ဖြင့်ပယ်ခြင်းမဖက် သက်သက်၊ သမထဝိပဿနာဗလေန-ဖြင့်၊ ဝိက္ခမ္ဘိတကိလေသာနံ-ပယ်ခွာပြီးသော ကိလေသာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝါ-ပယ်ခွာအပ်ပြီးသော

အဓိမာနေန။ ။အဓိဥပသာရသည် အဓိဂတအနက်ဟောဟု သိစေလိုရ်၍ "အဓိဂတမာနေန"ဟု ဖွင့်၊ တစ်နည်း-"အဓိကအနက်ဟော"ဟု သိစေလိုရ်၍ "အဓိကမာနေန" ဟုဖွင့်၊ "အဓိဂတာတိ+ဥပ္ပန္နော+မာနော အဓိမာနော"ဟု ပြု၊ ဒုတိယနည်း၌ "အဓိကော+မာနော အဓိမာနော"ဟု ပြု၊ "လွန်ကဲသောမာန်"ဟုရာ၌ "လွန်ကဲ"ဟုသည်လည်း (ရှိပြီးဂုဏ်ထက် ပိုလွန်သည်ကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်) "ခက်ထန်ခြင်းကို ဆိုသည်"ဟု သိစေလိုရ်၍ "ထဒ္ဓ"ဟုအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။

အညံ။ ။အာ+ဉာဏတ်, အပစ္စည်း၊ အာသည် မရိယာဒါ အနက်ဟော၊ အာ(မရိယာဒံ)-အောက်မဂ်သုံးပါး သိထားအပ်ပြီးသော သစ္စာ ၄ ပါး အပိုင်းအခြားအတိုင်း၊ ဓာနာတီတိ အညာ၊ ဤဝစနတ္ထအရ "အရဟတ္တမဂ်ပညာ"သာ မုချရ၏၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ပညာကိုကား ကာရဏူပစာရအားဖြင့် ယူရ၏၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့်ယှဉ်သော သမ္မာသင်္ကပ္ပစသော တရားများကိုလည်း နာနန္တရိကနည်းအားဖြင့် "အညာ"အရ၌ ယူရသည်၊ ထို့ကြောင့် အညံကို "အရဟတ္တံ"ဟု (အရဟတ္တဖိုလ်ရအောင်)ဖွင့်သည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ(ပညာ) သမ္မာသင်္ကပ္ပစသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို "အရဟတ္တဖိုလ်"ခေါ်ကြောင်း သတိပြုပါ၊...[ဟေဋ္ဌိမမဂ္ဂဟိ ဉာတမရိယာဒါ ဧဝဓာနနတော အညာ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂပညာ (မုချအနက်)၊ တသာ ဖလဘာဝတော အဂ္ဂဖလပညာ ဥပစာနက်)၊ တံ သဟဂတ္တာ သမ္မာသင်္ကပ္ပါဒယောစ (နည်းဖြင့် ရအပ်သောအနက်) အညာတိ ဝုတ္တာ။]

ကိလေသာရှိကုန်သော၊ တေသံ-တို့၏၊ အပရေန သမယေန-၌၊ တထာ ရူပပစ္စယသမာယောဂေ-ထိုသို့ သဘောရှိသော (ရာဂစသည် ဖြစ် လောက်သော) အကြောင်းနှင့် ပေါင်းမိခြင်းသည်၊ (သတိ-သော်၊) ရာဂါယ-ရာဂအကျိုးငှာ၊ စိတ္တံ နမတိ၊ ရာဂတ္ထာယ-အကျိုးငှာ၊ နမတိ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဣတရေသု-ရာဂါယပိမှ တစ်ပါးသော ဒေါသာယပိ စိတ္တံ နမတိစသော ပုဒ်တို့၌၊ ဧသ (ဧသော)-သည်၊ နယော-တည်း။

တဗ္ဗခေါ ဧတံ အဗ္ဘောဟာရိကန္တိ-ကား၊ တေသံ-ထို ရဟန်းတို့၏၊ တံ ဧတံ အညဗျာကရဏံ-ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောဆိုခြင်းသည်၊ အဗ္ဘောဟာရိကံ-အာပတ်၏အဂ်ါဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ မရောက်၊ အာပတ္တိပညာပနေ-အာပတ်ကို ပညတ်ခြင်း၌၊ ဝေါဟာရံ-ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ-မရောက်၊ အာပတ္တိယာ-၏၊ အင်္ဂံ-အကြောင်းအဂ်ါသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိအတ္ထော-နက်၊ ပန-ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါးသော စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့၊ ကဿ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္ဓာန်၌)၊ အယံ အဓိမာနော-ဤအဓိမာနသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-နည်း၊ ကဿ-၌၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ-နည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ တာဝ-ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌသ)၊ အရိယသာဝကဿ-အရိယာသာဝက၏ (သန္ဓာန်၌) နုပ္ပဇ္ဇတိ-အဓိမာနမဖြစ်၊ ဟိ-ချဲ့၊ သော-ထိုအရိယာသာဝကသည်၊ မဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာန၊ပေ၊ ပစ္စဝေက္ခဏေန-မဂ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း, ဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း, နိဗ္ဗာန်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း, ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်း, ကြွင်းကျန်သော ကိလေသာတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်းအားဖြင့်၊ သဏ္ဌာတသောမနသော-လွန်စွာဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အရိယဂုဏ ပဋိဝေဓေ-အရိယာတို့၏ ဂုဏ်ဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်းမျှသိခြင်း၌၊ နိက္ကခေါ်-ယုံမှားခြင်းမရှိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊

အဗ္ဘောဟာရိကံ။. ။ဝေါဟာရံ-အာပတ်၏အဂ်ါဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့+ဂစ္ဆတီတိ ဝေါဟာရိကံ-နဝေါဟာရိကံ၊ အဗ္ဘောဟာရိကံ၊ ဤဝစနတ္ထကို ပြုလို၍ "အာပတ္တိ ပညာပနေ ဝေါဟာရံ နဂစ္ဆတိ"ဟုဖွင့်သည်၊ ဆိုလိုရင်းကား-"အဓိမာနကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ် ရပြီဟု ပြောခြင်းသည် (လှည့်ပတ်လိုသောစိတ် မရှိ သောကြောင့်) အာပတ်၏အကြောင်းအဂ်ါ မဖြစ်" ဟူလို၊ မြန်မာလို "မပြောပလောက်" ဟု အနက်ဆိုကြသည်။

အရိယသာဝကဿ။ ။ပဟီနာဓိမာနပစ္စယတ္တာ-အဓိမာန အကြောင်းဖြစ်သော မာန်မာနကိုပယ်အပ်ပြီးသောကြောင့် အဓိမာနမဖြစ်-ဟူလို၊ သောတာပန်သည် အယာထာဝမာန် (မဟုတ်မမှန်သော အထင်ကြီးမှု)ကို ပယ်နိုင်ပြီ၊ ဟုတ်မှန်သော အထင်ကြီးမှုမာန်ကိုကား မပယ်နိုင်သေး၊ ဤအဓိမာနဟူသည်လည်း အယာထာဝမာန်သာတည်း။

သောတာပန္နာဒီနံ–တို့၏၊ အယံ–သည်၊ သကဒါဂါမိ–တည်း၊ ဣတိ အာဒိ ဝသေန–ဤသို့အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိမာနော–သည်၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ–မဖြစ်။

ဒုဿီလဿ–၏၊ (သန္တာန်၌)၊ (အဓိမာနော) နုပ္ပဇ္ဇတိ၊(ကသ္မာ–ကြောင့်နည်း)၊ ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ သော–ထို ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယဂုဏာဓိဂမေ–အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဂုဏ်ဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်း၌၊ နိရာသော၀–အာသာမရှိသည်သာ၊ ဝါ–မြော်လင့်ချက်မရှိသည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ (တသ္မာ ဒုဿီလဿ အဓိမာနော နုပ္ပဇ္ဇတိ)၊ သီလ၀တောပိ–သီလရှိပါသော်လည်း၊ ပရိစ္ဆဒ္ဒကမ္မဋ္ဌာနဿ–စွန့်လွှတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒါရာမတာဒီ–အိပ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသူ၏အဖြစ် အစရှိသည်ကို၊ [အာဒိဖြင့် ဘာသာရာမစသည်ယူ၊] အနုယုတ္တဿ–အဖန်ဖန် အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌၊ (အဓိမာနော) နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ [အကာရကဘာ၀တော–အရိယာဖြစ်ဖို့ရန် အားမထုတ်သောကြောင့်တည်း၊–ဋီကာ၊] ပန–အနွယကား၊ သုပရိသုဒ္ဓသီလဿ–အလွန်စင်ကြယ်သော သီလရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ–၌၊ အပ္ပမတ္တဿ–မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊ နာမရူပံ–နာမ်ရုပ်တရားကို၊ ၀ဝတ္ထပေတွာ–၍၊ [နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်ပုံကိုပြု၏၊] ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေန–နာမ်ရုပ်တို့၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်၊ [ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ပြုသည်၊] ဝိတိကဏ္ဍံ–သို့၊ အာရောပေတွာ–၍၊ [ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို ကလာပသမ္မသန (အပေါင်းအစုအားဖြင့် တစ်ခုစီမကွဲဘဲ သုံးသပ်ကြောင်း) ဉာဏ်ဖြင့် အနိစ္စစသော လက္ခဏာသို့တင်၍။] သခ်ါရေ–တေဘူမက သခ်ါရတို့ကို၊ သမ္မသန္တဿ–သော၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကဿ–အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ဖြစ်စေပြီးနောက် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှစ၍ ဝိပဿနာအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌။] (အဓိမာနော) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဥပ္ပန္နော–သည်၊ (သမာနော) စ–လည်း၊ သုဒ္ဓသမထလာဘီ၀ါ–သက်သက်သောသမထကို ရခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓဝိပဿနာလာဘီ၀ါ–လည်းကောင်း၊ အန္တ ရာ–အရဟတ္တဖိုလ်၏အကြား၌၊ ထပေတိ–တန့်ထား၏၊ ဟိ–မှန်၊ "အန္တ ရာ ထပေတိဟူသော စကားမှန်၏၊] တစ်နည်း–ဟိ–ချဲ့၊ [အန္တ ရာထပေတိဟူသောစကားကို ချဲ့ဦးအံ့၊]

သုဒ္ဓသမထ လာဘီ။ ။ဝိပဿနာ အားမထုတ်သော်လည်း မိမိ၌ ကိလေသာဖြစ်သည်ကို မမြင်ရခြင်းကြောင့် (အထူးစဉ်းစားဉာဏ်လည်း မရှိရကား) "ငါ အရိယာဖြစ်ပြီ"ဟုအထင်ကြီးမှု အဓိမာနဖြစ်တတ်သည်။ [ကမ္မ အကတ္တာပိ ကိလေသသမုဒါစာရံ အပဿန္တော ကေ၀လံ အညာဏဗလေန "အရိယောဟမသ္မိတိ" မညတိ။]

သော–ထို ရဟန်းသည်၊ ဒသပိ (ဝဿာနိ)–ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ကိလေသ သမုဒါစာရံ–ကိလေသာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အပသိတွာ– မမြင်ရ၍၊ အဟံ, သောတာပန္နော–တည်း၊ ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ မညတိ–မှတ်ထင်၏၊ [ရဟန္တာ ထိအောင်ကား မမှတ်ထင်၊] ပန–ကား၊ သမထ ဝိပဿနာလာဘီ–သမထ ဝိပဿနာ ၂ ပါးစုံကိုရခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတ္တေယေဝ–ဌာသာ၊ ထပေတိ၊ ဟိ–မှန်၊ တသ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာဓိ ဗလေန–သမာဓိအစွမ်းဖြင့်၊ ကိလေသာ–တို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘိတာ–ပယ်ခွာအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိပဿနာဗလေန, သခ်ါရာ–တို့ကို၊ သုပရိဂ္ဂဟိတာ–ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ, သဋ္ဌိပိဝဿာနိ–တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ကိလေသာ–တို့သည်၊ နု သမုဒါစရန္တိ–မဖြစ်တော့ကုန်၊ ခီဏာသဝေသေဝ–၏ကဲ့သို့၊ စိတ္တစာရော–စိတ်၏ဖြင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ သော–ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ ဧဝं–သို့၊ ဒီဃရတ္တံ–လုံး၊ ကိလေသသမုဒါစာရံ–ကို၊ အပသဿန္တော (ဟုတ္တာ)၊ အန္တရာ–၌၊ အဌတ္တာဝ–သာလျှင်၊ အဟံ–သည်၊ အရဟာ–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ မညတိ–၏၊ [ဤအဖြစ်မျိုးသည် ဥစ္စာဝါလက်ဝါသီ မဟာနာဂထေရ်မှာ ဖြစ်ဖူး၏၊ ဝတ္ထုကို သာရတ္ထမှာရှု။]

၁၉၇။ အနဘိဇာနန္တိ–ကား၊ နု အဘိဇာနံ–မသိပါဘဲလျက်၊ (သမုဒါစရေယျ–ပြောပြအံ့)၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ယံ–အကြင် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို၊ [ပနာယံ–ဟု အချို့စာအုပ်၌ရှိ၏၊ သွယ်သ၌ သောနှင့် အရတ္တအောင် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို စွဲရသောကြောင့် အယံဟု မရှိသင့်၊] အနဘိဇာနံ–လျက်၊ သမုဒါစရတိ–၏၊ သော–ထို ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို၊ ဝါ–သည်၊ အသ–ထို ရဟန်း၏၊ သန္တာနေ–၌၊ အနုပ္ပန္နော–မဖြစ်ဖူးသေး၊ ဉာဏေနစ–ဖြင့်လည်း၊ အသစ္ဆိကတော–မျက်မှောက်မပြုအပ်သေး၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အဘူတော–ထင်ရှား မရှိသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–ထို အနဘိဇာနံဟူသော

ယသ္မာ၊ပေ၊ ဝုတ္တံ။ ။"ယသ္မာ သန္တာနေ အနုပ္ပန္နော"သည် အသန္တ အဘူတတို့၏ အကြောင်းပြတည်း၊ မိမိသန္တာန်၌ မဖြစ်ဖူးသောကြောင့် "အသန္တ အဘူတ"ဟု ဟောတော်မူသည်–ဟူလို၊ "ဉာဏေန အသစ္ဆိကတော"သည် အသံဝိဇ္ဇမာန်၏ အကြောင်းပြတည်း၊ ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်မပြုအပ်သောကြောင့် "အသံဝိဇ္ဇမာနံ"ဟု ဟောတော်မူသည်–ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ "အသံဝိဇ္ဇမာနံ–ဉာဏ်ဖြင့် မသိအပ်"ဟု ပေး၊ ဤစကားအရ "ယသ္မာ၊ ပေ၊ ဟောတိ"သည် ကာရဏဝါက္ယ၊ "တေနသ၊ပေ၊ဝုတ္တံ"သည် ဖလဝါက္ယ–ဟုခွဲပါ၊ [ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ, အတ္တပုနာယိက်, အလမရိယဉာဏဒဿနံတို့၏ ပုဒ်ပြီးပုံ အဓိပ္ပာယ်ယူပုံကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ အသန္တံ အဘူတံ အသံဝိဇ္ဇမာနန္တိ–ဟူ၍၊ ဝတ္တာ–မူပြီး၍၊ အဇာနန္တော အပသဿန္တောတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–မူအပ်ပြီ၊ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မန္တိ–ကား၊ ဥတ္တရိမနုဿာနံ–ပကတိ လူတို့ထက်မြတ်သော လူဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ–လူထူးလူမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဈာယီနဉ္စေဝ–ဈာန်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ အရိယာနဉ္စ–အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ–ကို အတ္တူပနာယိကန္တိ–ကား၊ အတ္တနိ–၌၊ တံ–ထို ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မကို၊ ဥပနေတိ–ကပ်ဆောင်၏၊ (ဣတိ–ကြောင့်၊ အတ္တူပနာယိကော–ကမည်၏၊) ဝါ–နည်း၊ အတ္တာနံ–ကို၊ တတ္ထ–ထို ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၌၊ ဝါ–သို့၊ ဥပနေတိ–၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အတ္တူပနာယိကော–မည်၏၊ တံ အတ္တူပနာယိကံ–ထိုမိမိ၌ ကပ်ဆောင်၍၊ ဝါ–ထိုမိမိကို ကပ်ဆောင်၍၊ [ဤသို့ ပါဠိတော်ရှိရင်းအတိုင်း ဒုတိယန္တ ထားခြင်းကို "ဝိဘတ္တျန္တ ခံသည်" ဟုခေါ်သည်၊] ဧဝံ–သို့ မိမိ၌ကပ်ဆောင်မှုကို၊ ဝါ–ဤသို့မိမိကို ကပ်ဆောင်မှုကို၊ ကတ္တာ–၍၊ သမုဒါစရေယ္ယ–အုံ့၊ ဣတိ–သို့၊ သမ္ဘဒ္ဓော ဟောတိ၊ ["ဧဝံ ကတ္တာ"ဖြင့် အတ္တူပနာယိက် ပုဒ်၏ ကြိယာဝိသေသန ဖြစ်ကြောင်းကို ပြသည်။]

ပန–ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ ယသ္မာ–ကြောင့် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မောနာမ ဈာနံ ဝိမောက္ခောပေ၊ အဘိရတိတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ဈာနာဒယော–နှင့်သော၊ အနေကဓမ္မာ–တစ်ပါးမက များစွာသော တရားတို့ကို၊ ဝုတ္တာ–နှင့်ပြီ၊ တသ္မာ, သဗ္ဗေသံ–နှင့်သော၊ တေသံ–ထိုတစ်ပါးမက များစွာသော တရားတို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ အတ္တူပနာယိကဘာဝံ–မိမိသို့ကပ်ဆောင်သူ၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တေ ဝါ၊ ပေ၊ ဥပနေတီတိ–ဟူ၍၊ ဗဟုဝစန နိဒ္ဒေသံ–ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းကို၊ အကာသိ–ပြီ၊ [သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌ "ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မံ"ဟု ကဝုစ်ဖြင့် မိန့်တော်မူသော်လည်း ပဒဘာဇနီဖွင့်သောအခါ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မတွေက ဈာန–ဝိမောက္ခ စသောအားဖြင့် များသောကြောင့် "တေ ဝါ ကုသလေ ဓမ္မေ"ဟုဗဟုဝုစ်ဖြင့် ညွှန်ပြတော်မူသည်–ဟူလို၊] တတ္ထ–ထို တေ ဝါ ကုသလေ ဓမ္မေအစရှိသော ဝါကျ၌၊ ဧတေဓမ္မာ–တို့သည်၊ မယိ–၌၊ ဝါ–ငါ့မှာ၊ သန္ဓိဿန္တိ–ထင်ရှားကုန်၏၊ ဣတိ–သို့၊ သမုဒါစရန္တော–ပြောသော ရဟန်းသည်၊ အတ္တနိ–၌၊ ဥပနေတိ–ကပ်ဆောင်သည်မည်၏၊ အဟံ, ဧတေသု–ဤတရားတို့၌၊ သန္ဓိဿာမိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ သမုဒါစရန္တော–သည်၊ အတ္တာနံ–ကို၊ တေသု–ထိုတရားတို့၌၊ ဥပနေတိ–မည်၏၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။

အလမရိယဉာဏဒဿနန္တိ ဇေ္ဌ–၌၊ (ပဒတ္ထသမ္ဘန္ဓော ဝေဒိတဗ္ဗော လုမ်းစပ်၊) လောကိယ လောကုတ္တရာ–လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ပညာ–သည်၊ ဇာနနဋ္ဌေန–သိတတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဉာဏ–

ဉာဏမည်၏၊ စက္ခုနှာ-ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမိဝ-မြင်အပ်သကဲ့သို့၊ ဓမ္မံ-ဆိုင်ရာအာရုံတရားကို၊ ပစ္စက္ခကရဏတော-မျက်မှောက်ပြုခြင်းအားဖြင့်၊ ဒဿနဋ္ဌေန-မြင်တတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဒဿနံ-နမည်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဉာဏဒဿနံ-နမည်၏၊ အရိယံ ဝိသုဒ္ဓံ-စင်ကြယ်သော၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ ဉာဏဒဿနံ-ဉာဏ်အမြင်တည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အရိယဉာဏဒဿနံ-နမည်၏၊ စျာနာဒီဘေဒေ-စျာန်အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ဇော ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မေ-၌၊ အလံပရိယတ္တံ-စွမ်းနိုင်သော၊ ကိလေသဝိဒ္ဓံသနသမတ္ထံ-ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊ အရိယဉာဏဒဿနံ-စင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (သော-ထိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသည်၊) အလမရိယ ဉာဏဒဿနော-နမည်၏၊ ဝါ-နည်း၊ အဿ-ထိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏၊ အလं-ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌ စွမ်းသော၊ အရိယဉာဏဒဿနံ-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (သော-ထိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသည်၊) အလမရိယ ဉာဏဒဿနော-နမည်၏၊ အလမရိယ ဉာဏဒဿနံ-ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော စင်ကြယ်သောဉာဏ်အမြင်ရှိသော၊ တံ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ-ကို၊ (သမုဒါစရေယျ-အံ့၊) ဣတိဧဝံ-သို့၊ ပဒတ္ထသမ္ဗန္ဓော-ပုဒ်အနက်တို့၏ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

လောကိယ၊ပေ၊ ဉာဏဒဿနံ။ ။ဇာနာတီတိဉာဏံ၊ ပဿတီတိ ဒဿနံ၊ ဉာဏဉ္စ+တံ+ဒဿနဉ္စာတိ ဉာဏဒဿနံ"ဟု ပြု၊ မြင်ဟူရာ၌ အိပ်မက်မက်သောအခါ မျက်စိဖြင့်မြင်ရသကဲ့သို့ မနောဒ္ဓါရဖြင့် ဆိုင်ရာအာရုံကို မြင်နိုင်၏၊ ထိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၌ပါသော ဉာဏ်သည်လည်း ပထဝီကသိုဏ်းစသော အာရုံ, သစ္စာ ၄ ပါးတရားကို မျက်စိဖြင့် မြင်ရသကဲ့သို့မြင်နိုင်သည်၊ ထို့ကြောင့် အရိယာဖြစ်သူသည် သစ္စာ ၄ ပါးတရားကို မျက်စိဖြင့် မြင်ရသကဲ့သို့ သေသေချာချာ မြင်ရသောကြောင့် မိမိ၏ အရိယာအဖြစ်၌ ယုံမှားခြင်းမရှိတော့-ဟုမှတ်။

အလံပရိယတ္တံ၊ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။အလံကို "ပရိယတ္တံ"ဟု ပဌမဖွင့်သည်၊ ထိုသို့ဖွင့်သဖြင့် အလံသဒ္ဒါ၏ ဘူသန(တန်ဆာဆင်ခြင်း)အနက်, နိဝါရဏ(တားမြစ်ခြင်း)အနက်တို့ကို ကန့်သည်၊ ထိုပရိယတ္တံအတွက် သင်ယူခြင်းအနက်ကို ယူမည်စိုး၍ "ကိလေသဝိဒ္ဓံ သနသမတ္ထံ"ဟု ထပ်၍ဖွင့်သည်၊ အလံနှင့် အရိယဉာဏဒဿနံကို သတ္တမီဗဟုဗ္ဗီဟိ, တစ်နည်း-ဆဋ္ဌီဗဟုဗ္ဗီဟိ တွဲရမည်ကို သိစေလိုလျှင် "ဇော-အဿ"ဟု ၂ နည်းဖွင့်သည်၊ ထိုတွင် သတ္တမီဗဟုဗ္ဗီဟိပြုသော ပဌမနည်း၌ ဉာဏ်နှင့်+ယှဉ်ဘက် စျာန်မဂ်ဖိုလ်၏ အာဓာရ+အာဓေယ် (ဥပနိဿယပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန်) အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၏၊ ဆဋ္ဌီပြုသော နောက်နည်း၌ကား သမ္ပန်+သမ္ပန္နီ, သဟဇာတ-အညမညပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန် အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်သည်ဟု မှတ်။

တတ္ထ–ထိ အလမရိယဉာဏဒဿနံ ဟူသော ပါဠိ၌၊ ယေန ဉာဏ ဒဿနေန–အကြင်ဉာဏ်အမြင်ကြောင့်၊ သော–ထို ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို၊ အလ မရိယဉာဏဒဿနောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တဒေဝ–ထိုဉာဏ်အမြင်ကိုပင်၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ ဉာဏန္တိ တိသော ဝိဇ္ဇာ၊ပေ၊ ဉာဏန္တိ–ဟူ၍၊ ဝိဇ္ဇာသိသေန– ဝိဇ္ဇာကို အဦးပြုသဖြင့်၊ ပဒဘာဇနံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ဒဿနန္တိ–ကား၊ ယံ– အကြင် သဘောတရားသည်၊ ဉာဏံ–ဉာဏမည်၏၊ တံ–ထိုသဘောတရားသည်၊ ဒဿနံ–နမည်၏၊ စသည်ပေး၊ "ဝိဇ္ဇာကို အဦးပြုသဖြင့် အဘယ်ကိုသိရပါမည် နည်း"ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် မဟာဂုတလောကုတ္တရာပနေတ္ထစသည်မိန့်၊] ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤဉာဏံဟူသောပုဒ်၌၊ မဟာဂုတလောကုတ္တရာ–တ္တရာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗာပိ–သော၊ ပညာ–သည်၊ ဉာဏံ–ဉာဏမည်၏၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ– ၏။

သမုဒါစရေယျာတိ–ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ–ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဧတံ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ–ကို၊ အတ္တုပနာယိကံ–ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ အာရောစေယျ– ပြောပြအံ့၊ ပန–ဆက်၊ ဣတ္ထိယာဝါတိ အာဒိ–ဣတ္ထိယာဝါ အစရှိသော သဒ္ဒါ သည်၊ အာရောစေတဗ္ဗ ပုဂ္ဂလနိဒဿနံ–ပြောပြထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြ ကြောင်း သဒ္ဒါတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ ဧကော–ဤမိန်းမအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ (ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ–ကို၊) အာရောစိတေ–ပြောအပ်သော်၊ ဝါ–ပြောအပ်မှ၊ အာရော စိတံ–ပြောပြခြင်းမည်သည်၊ ဝါ–ပြောပြရာရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ [အာရောစိတေအရဋ္ဌ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မရ၍, အာရောစိတံအရဋ္ဌ ပြောခြင်းကြိယာ ရ၏၊ ဤသို့ အဲရကွဲမှ တစ်ဝါကျတည်း၌ ဝိဘတ်ကွဲ၍ နေနိုင်သည်၊] ဒေဝမာရဗြဟ္မာနံ–နတ်, မာရ်နတ်, ဗြဟ္မာတို့အား၊ (အာရောစိတေ–သော်၊ အာရောစိတံ–သည်၊ နု ဟောတိ–မဖြစ်၊) ပေတယက္ခတိရစ္ဆာနဂတာနံပိ– ပြိတ္တာ, ဘီလူး, တိရစ္ဆာန်တို့အားလည်း၊ (အာရောစိတေ အာရောစိတံ နု ဟောတိ)၊ ဣတိ ဇာနာမိ ဣတိ ပဿာမိတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤသဒ္ဒါသည်၊ သမုဒါစရဏာကာရနိဒဿနံ– ပြောပုံအခြင်းအရာကို ညွှန်ပြကြောင်းသဒ္ဒါတည်း၊ ပန–ဆက်၊ အသ–ထို ဣတိဇာနာမိ ဣတိပဿာမိပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ ဇာနာမဟံ ဧတေ ဓမ္မေ, ပဿာမဟံ ဧတေ ဓမ္မေတိ–ဟူသော၊ ဣဒံ– ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဗျာနာဒီသု–နှင့်သော၊ ဧတေသု ဓမ္မေသု–တို့၌၊ ဇာနနပဿနာနံ– သိခြင်းမြင်ခြင်းတို့၏၊ ပဝတ္တိဒီပနံ–ဖြစ်ပုံကိုပြကြောင်း သဒ္ဒါတည်း၊ အတ္ထိ စ ဓမ ဧတေ ဓမ္မာတိအာဒိ–အစရှိသော သဒ္ဒါသည်၊ အတ္တုပနာယိကဘာဝပရိဒီပနံ– မိမိ၌ ကပ်ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြကြောင်းသဒ္ဒါတည်း။

တတော အပရေန သမယေနာတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤစကားသည်၊ အာပတ္တိပဋိဇာနန သမယဒဿနံ–အာပတ်ကို ဝန်ခံရာ အခါကို ပြကြောင်းစကားတည်း၊ ["ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခော ဧဝံ ဝဒေယျ"နှင့် တွဲထားသောကြောင့် ဤ၌ သမယသဒ္ဒါကို အာပတ် ဝန်ခံရာအခါဟု ဖွင့်သည်၊] ပန–ထိုသို့ပင် နောက်မှ အာပတ်ကို ဝန်ခံပါသော်လည်း၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ အာရောစိတကွဏော ယေဝ–ပြောပြအပ်ရာ ခဏ၌သာ၊ ပါရာဇိကံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ ပန–ဆက်၊ အာပတ္တိ–သို့၊ အာပန္နော–ရောက်ပြီးသော ရဟန်းသည်၊ (ယသ္မာ–ကြောင့်)၊ ပရေန–သူတစ်ပါးသည်၊ စောဒိတော–စောဒနာအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း)၊ အစောဒိတော–သည်၊ (ဟုတ္တာဝါ–လည်းကောင်း၊) ပဋိဇာနာတိ–ဝန်ခံ၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနောဝါ အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနောဝါတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–မူအပ်ပြီ၊ တတ္ထ–ထို သမနုဂ္ဂါဟိယမာန, အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနတို့တွင်၊ တာဝ–အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော–သော)၊ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနေ–မာနဒ်၊ ကိန္တေ အဓိဂတန္တိ–တံဟူသော ပုစ္ဆာသည်၊ အဓိဂမပုစ္ဆာ–ရအပ်သော တရားကို မေးကြောင်း ပုစ္ဆာတည်း၊ ဗျာနဝိမောက္ခာ ဒီသု–ဗျာန်, ဝိမောက္ခတရားတို့တွင်၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒီသု–သောတာပတ္တိမဂ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ တယာ–သည်၊ ကိံ–အဘယ်တရားကို၊ အဓိဂတံ–ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ–ဤသို့မေး၏၊ [ဤမေးခွန်းသည် သာမညမေးခွန်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒီသု ဝါ"သည် ဝိသေသမေးခွန်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း, "ကတမေသံ ဓမ္မာနံ လာဘီ" အမေးဒ္ဌလာသော "ပဌမမဂ္ဂါဒီသု"နှင့် ထပ်နေသောကြောင့်လည်းကောင်း စဉ်းစားသင့်သည်။]

၁၉၈။ ကိန္တိတေ အဓိဂတန္တိ–ဟူသော ပုစ္ဆာသည်၊ ဥပါယပုစ္ဆာ–နည်းလမ်းကို မေးကြောင်းပုစ္ဆာတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ အယံ–လတ္တံ့ကား၊ ဧတ္ထ–ဤ ကိန္တိတေ အဓိဂတံဟူသော ပါဋ္ဌ၌၊ အဓိဟ္ဟာယော–မေးသူ၏အလိုတည်း၊ တယာ–သည်၊ အနိစ္စလက္ခဏံ–ဏာကို၊ ဒုက္ခံ–အဦးပဓာနကို၊ ကတ္တာ–၍၊ (အဓိဂတံ ကိံ–လော၊) ဝါ–တစ်နည်း၊ သမာဓိဝသေန–ဖြင့်၊ အဘိနိဝိသိတ္တာ–နှလုံးသွင်း၍၊ အဓိဂတံ ကိံ–လော၊ ဥဒါဟု–သို့မဟုတ်၊ ဝိပဿနာဝသေန–ဖြင့်၊ (အဘိနိဝိသိတ္တာ အဓိဂတံ ကိံ၊) တထာ–ထိုမှတစ်ပါး၊ ရူပေ–ရုပ်တရား၌၊ အဘိနိဝိသိတ္တာ–၍၊ အဓိဂတံ ကိံ–သော၊ ဥဒါဟု, အရူပေ–နာမ်တရား၌၊ (အဘိနိဝိသိတ္တာ အဓိဂတံ ကိံ၊) ဝါ–ဏည်း၊ (အဗ္ဗတ္တံ–အဗ္ဗတ္တတရားကို၊ အဘိနိဝိသိတ္တာ–၍၊ အဓိဂတံ–လော၊) ဥဒါဟု, ဗဟိဒ္ဓါ–ဗဟိဒ္ဓတရားကို၊ (အဘိနိဝိသိတ္တာ အဓိဂတံ ကိံ၊) ဣတိ အယံ–သည်ကား၊ (အဓိဟ္ဟာယော)။

ကဒါ တေ အဓိဂတန္တိ–ဟူသော ပုစ္ဆာသည်၊ ကာလပုစ္ဆာ–အခါကို မေးကြောင်း ပုစ္ဆာတည်း၊ ပုဗ္ဗနမဏ္ဍနိကာဒီသု–နံနက်အခါ နေ့လယ်အခါ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ကတရသ္မိံ ကာလေ–၌၊ (အဓိဂတံ–ရအပ်သနည်း၊) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ကတ္ထ တေ အဓိဂတန္တိ–ဟူသောပုစ္ဆာသည်၊ ဩကာသပုစ္ဆာ–အရပ်ကိုမေးကြောင်း ပုစ္ဆာတည်း၊ ကတရသ္မိံ ဩကာသေ–၌၊ (အဓိဂတံ–နည်း၊) ရတ္တိဋ္ဌာနေ–ညဉ့်နေရာအရပ်၌၊ အဓိဂတံ ကိံ–လော၊ ဒိဝါဋ္ဌာနေ–၌၊ အဓိဂတံကိံ–လော၊ ရုက္ခမူလေ–၌၊ အဓိဂတံ ကိံ–လော၊ မဏ္ဍပေ–၌၊ အဓိဂတံ ကိံ–လော၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ကတရသ္မိံ ဝိဟာရေ–၌၊ (အဓိဂတံ–နည်း၊) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ကတမေ တေ ကိလေသာ ပဟီနာတိ–ဟူသော ပုစ္ဆာ သည်၊ ပဟီနကိလေသပုစ္ဆာ–ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့ကို မေးကြောင်း ပုစ္ဆာတည်း၊ တဝ–၏၊ ဝါ–သည်၊ ကတရမဂ္ဂဝဇ္ဇာ–အဘယ်မဂ်သည် သတ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ–တို့ကို၊ ပဟီနာ–ပယ်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ကတမေသံ တွံ ဓမ္မာနံ လာဘီတိ–ဟူ သော ပုစ္ဆာသည်၊ ပဋိလဒ္ဓဓမ္မ ပုစ္ဆာ–ရအပ်ပြီးသော တရားတို့ကို မေးကြောင်းပုစ္ဆာတည်း၊ ပဌမမဂ္ဂါဒီသု–တို့တွင်၊ ကတမေသံ ဓမ္မာနံ–တို့ကို၊ တွံ–သည်၊ လာဘီ–ရခြင်းရှိသနည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

တရားရသည်ဟု ဝန်ခံသူအားမေးစရာ။　　။(၁) ဘယ်တရားထူးကိုရသနည်း၊ စျာန်ကိုရသလား, မဂ်ကိုရသလား၊ ဤသို့ ရအပ်သောတရားကိုလည်းကောင်း, (၂) အနိစ္စ စသော လက္ခဏာ ၃ ပါးတွင် ဘယ်လက္ခဏာကို ပဓာနပြု၍ရသနည်း, တစ်နည်း–သမထ ဝိပဿနာ ၂ မျိုးတွင် အဘယ်ကို နှလုံးသွင်း၍ရသနည်း၊ ဤသို့ရခြင်း၏အကြောင်းကို လည်းကောင်း, (၃) ဘယ်အချိန်မှာရသနည်း၊ ဤသို့အချိန်ကိုလည်းကောင်း, (၄) ဘယ်အရပ်မှာရသနည်း၊ ဤသို့အရပ်ကိုလည်းကောင်း, (၅) ဘယ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်ပြီးဖြစ်သနည်း၊ ဤသို့ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း, (၆) မဂ်ကိုရလျှင် အဘယ်မဂ်ကိုရသနည်း၊ ဤသို့ ရအပ်သောတရားထူးကိုလည်းကောင်းခွဲခြား၍ မေးရမည်။

ကတမေသံ ဓမ္မာနံ လာဘီ။　　။(၁) မေးခွန်းသည် "စျာန်ကို ရသလား, မဂ်ကို ရသလား"ဟုသာမည်မေးခွန်းတည်း၊ (၆) နံပါတ်မေးခွန်းကား ဝိသေသမေးခွန်းတည်း၊ "စျာန်ရသည်ဟုဆိုလျှင် ဘယ်စျာန်ကိုရသနည်း, ဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အာရုံပြု၍ရသနည်း" စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း, "မဂ်ရသည်"ဟုဆိုလျှင် အဘယ်မဂ်ကိုရသနည်း၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း ခွဲခြား၍မေးခြင်းတည်း။ [ကတမေသံ တွံ ဓမ္မာနံ လာဘီတိ ဣဒံ ပန ပုဗ္ဗေ ကိံ တေ အဓိဂတန္တိ အနိဋ္ဌါရိတဘေဒါ–တသီးတခြား မခွဲထုတ်အပ်သော အပြားရှိကုန်သော၊ စျာနာဒိဝိသေသာ–စျာန, ဝိမောက္ခအစရှိသော တရားထူးတို့ကို၊ ပုစ္ဆိတာ၊ ဣဒါနိ တေသံ နိဋ္ဌါရေတွာ (တသီးတခြားစီ ခွဲခြား၍) ပုစ္ဆနာကာရဒဿနံ။]

တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ မေးထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) ဣဒါနိ–ဌ၊ ကောစိ–သော၊ ဘိက္ခု–သည်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာဓိဂမံ–ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ရခြင်းကို၊ စေပိဗျာကရေယျ–အကယ်၍မူလည်းပြောဆိုအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သော–ထိုရဟန်းကို၊ ဧတ္ထာဝတာဝ–ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ပြောဆိုခြင်းဖြင့်သာ လျှင်၊ သက္ကရော–ပူဇော်သက္ကာရကို။ နကာတဗ္ဗော–ထိုက်သေး၊ ပန–အနွယကား၊ ဆသု–နှစ်သော၊ ဣမေသုဌာနေသု–တို့ဌ၊ သောဓေတ္ကံ–သုတ်သင်ခြင်းငှာ၊ [ရှင်းလင်းစေခြင်းငှာ–ဟူလို။] ဝတ္တဗ္ဗော–မေးမြန်းပြောဆိုထိုက်၏၊ (ကိံ)၊ တေ–အရှင်ဘုရားသည်၊ ကိံ–အဘယ်တရားကို၊ အဓိဂတံ–ရအပ်ပါသနည်း၊ ဗျာနံ–ကို၊ အဓိဂတံကိံ–ရအပ်ပါသလော၊ ဥဒါဟု, ဝိမောက္ခဒီသု–ဝိမောက္ခအစရှိသောတရားတို့တွင်၊ အညတရံ–တစ်ပါးပါးသော တရားကို၊ အဓိဂတံ ကိံ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝတ္တဗ္ဗော)၊ [ဝိမောက္ခာဒီသုဌ အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်လာသော သမာဓိစသည်ကိုယူ။] ဟိ–မှန်၊ ယောဓမ္မော–ကို၊ ယေန–အကြောင်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိဂတော–ရအပ်ပြီ၊ သော–ထိုရအပ်ပြီးသော တရားသည်၊ တဿ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ဌ၊ ပါကဋော–သည်၊ ဟောတိ–၏။

မေ–သည်၊ ဣဒံနာမ–ဤမည်သောတရားကို၊ အဓိဂတံ–ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ ဝဒတိ–အုံ့၊ တတော–ထိုသို့ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ တေ–သည်၊ ကိန္တိ–အဘယ်သို့လျှင်၊ အဓိဂတံ–နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော–၏၊ အနိစ္စလက္ခဏာဒီသု–အနိစ္စလက္ခဏာ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ကိံ–အဘယ်လက္ခဏာကို၊ ဓုရံ–အဦးပဓာနကို၊ ကတ္တာ–၍၊ (အဓိဂတံ–နည်း၊) ဝါ–နည်း၊ အဌတိံ သာယ–သော၊ အာရမ္မဏေသု–တို့တွင်၊ (ကေနမုခေန–အဘယ်အာရုံ ဟူသော အဦးပဓာနဖြင့်၊ အဘိနိဝိသိတ္တာ–နှလုံးသွင်း၍၊ အဓိဂတံ–နည်း)၊ ဝါ–နည်း၊ ရူပါရူပအစ္ဆတ္တဗဟိဒ္ဓါဒိဘေဒေသု–ရုပ်တရား, နာမ်တရား, အစ္ဆတ္တ တရား, ဗဟိဒ္ဓတရား အစရှိသော အပြားရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု–တို့တွင်၊ ကေနမုခေန–အဘယ်တရားဟူသော အဦးပဓာနဖြင့်၊ အဘိနိဝိသိတ္တာ–၍၊ အဓိဂတံ–နည်း၊ ဣတိ (ပုစ္ဆိတဗ္ဗော)၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ယဿ–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယော အဘိနိဝေသော–အကြင်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ သော–ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ တဿ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ (စိတ်ဌ)၊ ပါကဋော–ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ–၏။

မေ–၏၊ အယံ နာမ အဘိနိဝေသော–ဤမည်သော နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ (ဟောတိ–၏၊) မယာ–သည်၊ ဧဝံ–သို့၊ (ဤပုံဤနည်း နှလုံးသွင်း၍၊) အဓိဂတံ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ ဝဒတိ–အုံ့၊ တတော–ထိုသို့ပြောခြင်းကြောင့်၊

တေ–သည်၊ ကဒါ–၌၊ အဓိဂတံ–နည်း၊ ဣတိ ပုဗ္ဗဏ္ဏတ္ထေ၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏော–၌၊ အဓိဂတံ ကိ–လော၊ ဥဒါဟု, မဇ္ဈန္ဒိကာဒီသု–တို့တွင်၊ အညတရသ္မိံ ကာလေ–၌၊ အဓိဂတံ ကိ–လော၊ ဣတိ (ပုဗ္ဗဏ္ဏတ္ထေ)၊ ဟိ–မှန်၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏(စိတ်၌)၊ အတ္တနာ–သည်၊ အဓိဂတကာလော–ရအပ်ရာအခါသည်၊ ပါဂတော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ အသုကသ္မိံ နာမကာလေ–၌၊ အဓိဂတံ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ တတော–ကြောင့်၊ တေ–သည်၊ ကတ္ထ–အဘယ် အရပ်၌၊ အဓိဂတံ–နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏတ္ထေ–၏၊ ဒိဝါဋ္ဌာနေ–နေ့နေရာ အရပ်၌၊ အဓိဂတံ ကိ–လော၊ ဥဒါဟု–သို့မဟုတ်၊ ရတ္တိဋ္ဌာနာဒီသု–ညဉ့်နေရာ အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရသ္မိံ–သော၊ ဩကာသေ–အရပ်၌၊ အဓိဂတံ–လော၊ (ဣတိ ပုဗ္ဗဏ္ဏတ္ထေ)၊ ဟိ–မှန်၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ (စိတ်၌)၊ အတ္တနာ–သည်၊ အဓိဂတောကာသော–ရအပ်ရာ အရပ်သည်၊ ပါဂတော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ မေ–သည်၊ အသုသ္မိံ နာမ ဩကာသေ–၌၊ အဓိဂတံ–ပြီ၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ တတော–ကြောင့်၊ တေ–သည်၊ ကတမေ ကိလေသာ–တို့ကို၊ ပဟီနာ–ပယ်အပ်ပါကုန်သနည်း၊ ဣတိ ပုဗ္ဗဏ္ဏတ္ထေ၊ ပဌမ မဂ္ဂဝဇ္ဈာ–သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော၊ (ကိလေသာ–တို့ကို၊ ပဟီနာ ကိ–နပ်ပြီလော)၊ ဥဒါဟု, ဒုတိယာဒိမဂ္ဂဝဇ္ဈာ–ဒုတိယမဂ် အစရှိသော မဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော၊ (ကိလေသာ–တို့ကို၊ ပဟီနာကိ–လော၊) ဣတိ–သို့၊ (ပုဗ္ဗဏ္ဏတ္ထေ၊) ဟိ–မှန်၊ သဗ္ဗေသံ–အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ (စိတ်၌)၊ အတ္တနာ–သည်၊ အဓိဂတမဂ္ဂေန–သည်၊ ပဟီနကိလေသာ–တို့သည်၊ ပါဂတာ–နှ်သည်၊ ဟောန္တိ–၏။

သဗ္ဗေသံ ဟိ၊ပေ၊ဟောန္တိ။ ။ဤစကားကို ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုသည်၊ အချို့မှာ မိမိရအပ်သောမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့၌ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်တတ်သေး၏၊ သကဒါဂါမ်ဖြစ်ပြီးသော မဟာနာမ်သာကီဝင်မင်းသည် ထိုသို့ ယုံမှားသံသယဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ဖူးသည်မှာ–တပည့်တော်၏ အဖျတ္တသန္ဓာန်၌ အဘယ်တရားများကို မပယ်ရသေးပါသနည်း၊ ယင်းသို့ မပယ်ရသေးသောကြောင့် တစ်ရံတစ်ခါ၌ လောဘ ဒေါသ မောဟတရားတို့သည် တပည့်တော်၏စိတ်ကို ကုန်ခန်းစေကြပါသည်၊ ဤသို့ လျှောက်ဖူးလေသည်၊ ထိုမဟာနာမ်သည် သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့် လောဘ ဒေါသ မောဟ တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ–ဟု အထင်ရှိလေသည်၊ မှန်၏–ဤကိလေသာကို မည်သည့်မဂ်ကပယ်သည်–ဟု နာမည်ပညတ် တပ်မှု၌ မကျွမ်းကျင်လျှင် အရိယာဖြစ်ပြီးသော်လည်း မဂ်ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကို ယုံမှားမှု ဖြစ်တတ်သေးသည်သာ၊ ဤယုံမှားမှုဟူသည် ဝိစိကိစ္ဆာ မဟုတ်, စဉ်းစားတွေးတောသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သာတည်း။

မေ–သည်၊ ဣမေ နာမ ကိလေသာ–တို့ကို၊ ပဟီနာ–နှ်ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ တတော–ကြောင့်၊ တွံ–သည်၊ ကတမေသံ ဓမ္မာနံ–တို့ကို၊ လာဘီ–ရခြင်းရှိပါသနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂသ–ကို၊ လာဘီ ကိ–လော၊ ဥဒါဟု, သကဒါဂါမိမဂ္ဂါဒီသု–တို့တွင်၊ အညတရသ–တစ်ပါးပါးသောမဂ်ကို၊ (လာဘီ ကိ–လော)၊ ဣတိ (ပုစ္ဆိတဗ္ဗော)၊ ဟိ–မှန်၊ သဗ္ဗေသံ–ဌ၊ အတ္ထနာ–သည်၊ အဓိဂတဓမ္မာ–တို့သည်၊ ပါကဋာ ဟောန္တိ၊ အဟံ–သည်၊ ဣမေသံနာမ ဓမ္မာနံ–တို့ကို၊ လာဘီ–၏၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ ဧတ္ထာဝတာပိ–ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အဖြေစကားဖြင့်လည်း၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ ဝစနံ–ကို၊ နှ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ–မယုံကြည်ထိုက်သေး၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိယသ္မာ၊ ဗဟုသုတာ–များသော သုတရှိကုန်သော၊ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာ ကုသလာ–သင်ယူအပ်သော ပါဠိ, အဖန်ဖန် မေးမြန်းအပ်သော အဋ္ဌကထာ၌ကျွမ်းကျင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဆ–နှ်သော၊ ဣမာနိ ဌာနာနိ–တို့ကို၊ သောဓေတုံ–သုခ်သင်ခြင်းငှာ၊ သက္ကောန္တိ–နှ်၏၊ (တသ္မာ–ကြောင့်၊ နှ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ။)

ပန–ဆက်၊ ဣမသ္မိ ဘိက္ခုနော–(ရဟန္တာဟု ဝန်ခံသော) ဤရဟန်း၏၊ အာဂမနပဋိပဒါ–အရိယာမဂ်၏ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ သောဓေတဗ္ဗာ–သုခ်သင်ထိုက်၏၊ အာဂမန ပဋိပဒါ–သည်၊ ယဒိ နသုဏ္ဏတိ–အကယ်၍ မစင်ကြယ်အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ (ထိုထိုကိစ္စ၌ မေ့လျော့ကြောင်းအကျင့်ကို ကျင့်နေသည့်အတွက် မစင်ကြယ်လျှင်) ဣမာယ ပဋိပဒါယ–ဖြင့်၊ လောကုတ္တရ ဓမ္မောနာမ–လောကထက်မြတ်သော တရားမည်သည်ကို၊ နှ လဗ္ဘတိ–မရအပ် မရနိုင်၊ ဣတိ–ဤသို့ ရဲရဲပြော၍၊ အပနေတဗ္ဗော–ဖယ်ရှားထိုက်၏၊ (ရဟန္တာဟု ဝန်ခံနေခြင်းမှ ဖယ်ရှားထိုက်၏၊) ပန–သို့မဟုတ်၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ အာဂမန ပဋိပဒါ–သည်၊ ယဒိသုဏ္ဏတိ–အုံ၊ (စင်ကြယ်ပုံအခြင်းအရာကို ပြလိုသောကြောင့် ဒီဃရတ္တံ–စသည်မိန့်၊) ဒီဃရတ္တံ–လုံး၊ တီသု–နှ်သော၊ သိက္ခာသု–တို့၌၊ အပ္ပမတ္တော–သည်၊ ဇာဂရိယံ–နိုးကြားသူ၏ အဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တော–သည်၊ စတူသု–နှ်သော၊ ပစ္စယေသု–တို့၌၊ အလဂ္ဂေါ–မကပ်ငြိ

ရဟန္တာဟုဝန်ခံလျှင် စဉ်းစားဖွယ်။ ။အရိယာမဂ်၏ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ဖြစ်သော ရှေ့အဖို့က အကျင့်ကို "ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါ"ဟု ခေါ်၏၊ ပဋိပဒ္ဓတိ ဧတာယာ တိ ပဋိပဒါ–မဂ်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ–မဂ်သို့မရောက်မီ ရှေ့အဖို့၌၊ ပဝတ္တာ+ပဋိပဒါ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ–ရှေ့အဖို့၌ သီလစင်ကြယ်မှု ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှုအကျင့်၊ ထိုအကျင့် များ၏–မရှိ, ရှိလျှင်လည်း ရိုးရိုးသားသား (လာဘ်ကို မမျှော်ဘဲ) စင်စင်ကြယ်ကြယ် ကျင့်ခြင်း ဟုတ်–မဟုတ်ကို စဉ်းစားရမည်–ဟူလို။

သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အာကာသေ-၌၊ ပါဏိသမေန-သော၊ စေတသာ-ဖြင့်၊ ဝိဟရတိတိ-နေသူဟူ၍၊ ယဒိပညာယတိ-အံ့၊ [အာကာသေ ပါဏိသမေနဖြင့် အလဂ္ဂဖြစ်ပုံကိုပြသည်၊ ကောင်းကင်၌ လက်ကိုဝှေ့ယမ်းသောအခါ မငြိကပ်သလို, ပစ္စည်း၌ မငြိကပ်-ဟူလို၊] (ဧဝံသတိ) တသ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဗျာကရဏံ-ရဟန္တာဟု ဖြေဆိုခြင်းသည်၊ ပဋိပဒါယ-နှင့်၊ သဒ္ဓိं-၍၊ သံသန္ဒတိ-နှီးနှောတတ်၏၊ သေယျထာပိနာမ၊ပေ၊ ပဋိပဒါစာတိ-သေယျထာပိ၊ပေ၊ ပဋိပဒါစဟူ၍၊ ဝုတ္တာသဒိသံ-ပြောဆိုအပ်သောစကားနှင့် တစ်ထပ်တည်းတူသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ [သေယျထာပိ နာမ-ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဂင်္ဂါဒကံ-ဂင်္ဂါရေသည်၊ ယမုနောဒကေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိं-၍၊ သံသန္ဒတိ သေယျထာပိ-ရောနှောသကဲ့သို့၊ သမေတိ သေယျထာပိ-ညီညွတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေव-လျှင်၊ တေန ဘဂဝတာ-သည်၊ သာဝကာနံ-တို့ဖို့၊ နိဗ္ဗာနဂါမိနီ-နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါ-ကို၊ သုပညတ္တာ-ကောင်းစွာ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ ပေပြီ၊ နိဗ္ဗာနဗ္ဗ-သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိပဒါစ-သည်လည်းကောင်း၊ သံသန္ဒတိ-ရောနှော၏၊...[မဟာဝဂ္ဂ, မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ်၌ သိကြားပြောအပ်သော စကားတည်း။"

အပိစ-ထိုသို့ပင် ညီညွတ်ပါသော်လည်း၊ [သူ၏ဖြေပုံနှင့် ကျင့်ပုံသည် ညီညွတ်ပါသော်လည်း။] ဧတ္တကေနာပိ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ သက္ကာရော-ကို၊ နှ ကာတဗ္ဗော-သေး၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ (နကာတဗ္ဗော-နည်း)၊ ဟိ-(ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဧကစ္စသ-အချို့သော ရဟန်း၏၊ ပုထုဇ္ဇနသ-သည်၊ သတောပိ-ဖြစ်လျက်လည်း၊ ခီဏာသဝပဋိပတ္တိသဒိသာ-ရဟန္တာ၏ အကျင့်နှင့်တူသော၊ ပဋိပဒါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္တကေနပိ သက္ကာရော နကာတဗ္ဗော-ပြန်လှည့်၊) တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ညီညွတ်ရုံမျှဖြင့် သက္ကာရကိုမပြုထိုက်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) သောဘိက္ခု-ကို၊ တေဟိတေဟိ ဥပါယေဟိ-ထိုထိုဥပါယ်တံမျဉ်တို့ဖြင့်၊ ဥတ္တာသေတဗ္ဗော-ထိတ်လန့်စေထိုက်၏၊ ခီဏာသဝသနာမ-ရဟန္တာ၏မည်သည်၊ အသနိယာ-မိုးကြိုးသည်၊ မတ္ထကေ-ဦးထိပ်၌၊ ပတမာနာယပိ-ကျပါသော်လည်း၊ ဘယံ ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ-ကိုယ်တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသော ဝါ-အမွေးတို့၏ ရွှင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နှ ဟောတိ-မဖြစ်၊ [ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသက်၌ နိကန္တိကို ပယ်ပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ဘယစသည်မဖြစ်တော့၊ ဝတ္ထုကြောင်းကို ဦးကာ၌ရှု၊] အသ-(ရဟန္တာဟုဝန်ခံသော)ထိုရဟန်း၏၊ ဘယံ ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊

လောမဟံသောဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တွံ–အရှင်သည်၊ နု အရဟာ–ရဟန္တာမဟုတ်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တေဗ္ဗော–၏၊ [အချို့စာ၌ "အပနေတဗ္ဗော"ဟုရှိ၏။] ပန–ဆက်၊ အဘိရု–မကြောက်သည်၊ အဆမ္ဘိ–ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၊ အနုတ္တာသီ–ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ သီဟော ဝိယ–ကဲ့သို့၊ သစေ နိသီဒတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အယံ ဘိက္ခု–သည်၊ သမ္မဒန္နဝေယျာကရဏော–ပြည့်စုံသောဖြေဆိုခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သမန္တာ–၌၊ ရာဇ ရာဇ မဟာမတ္တာဒီဟိ–မင်း, မင်း၏အမတ်ကြီး အစရှိသူတို့သည်၊ ပေသိတံ–ပို့အပ်သော၊ သက္ကာရံ–ကို၊ အရဟတိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ပါပိစ္ဆောတိ–ကား၊ ဣဧကစ္စော၊ပေ၊ ဣစ္ဆတိတိအာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ–ဟောတော်မူအပ်သော၊ ယာသာ ပါပိစ္ဆာ–အကြင်ယုတ်မာသော အလိုသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာယ–ထိုယုတ်မာသောအလိုနှင့်၊ သမန္နာဂတော–သည်၊ (ဟုတ္တာ–၍)၊ [ဣဓ–ဤလောကဌ်၊ ဧကစ္စော–အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ဣစ္ဆတိ–ဌ်စပ်)၊ ဒုဿီလော–သည်၊ သမာနော၀–လျက်သာ၊ သီလ၀ါတိ–သီလရှိသူဟု၍၊ မံ–ကို၊ ဧနော–လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတု–သိပါစေသတည်း၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဣစ္ဆတိ–လိုလားတောင့်တ၏၊ အာဒိဖြင့် "အသဒ္ဓေါ သမာနော သဒ္ဓေါတိ မံ ဧနော ဇာနာတုတိဣစ္ဆတိ" စသည်ကို ယူပါ။] ဣစ္ဆာပကတောတိ–ကား၊ ပါပိကာယ–ယုတ်မာသော၊ တာယဣစ္ဆာယ–ထိုအလိုဆိုးသည်၊ အပကတော–သမ္မာအာဇီ၀မှ ကင်းသူကို ပြုအပ်သည်၊ အဘိဘူတော–လွှမ်းမိုးအပ်သည်၊ ပရာဇိတော–ရှုံးစေအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခော–ကား၊ အတ္တနော–၏၊ ဝိသုဒ္ဓိ–စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ၀ါ–စင်ကြယ်ကြောင်း လူ့အဖြစ် အစရှိသည်ကို၊ အပေက္ခမာနော–ရှုငဲ့သည်၊ ဣစ္ဆမာနော–လိုလားသည်၊ ပတ္ထယမာနော–တောင့်တသည်၊ (ဟုတ္တာ–၍)၊ ဟိ–ဆက်၊ အယံ–ဤရဟန်း

ဣစ္ဆာပကတော။ ။ပါပိကာယ ဣစ္ဆာယ–သည်၊ သမ္မာအာဇီ၀တော–ကောင်းသော အသက်မွေးမှုမှ၊ အပေတော–ကင်းသူကို၊ (ကင်းသူဖြစ်အောင်) ကတော–ပြုအပ်သူတည်း၊ ဣတိ အပကတော၊ (ဋီကာ)၊ အပကို အပေတောဟု ဖွင့်၏၊ "အပေတော+ကတော အပကတော၊ ဣစ္ဆာယ–အပကတော ဣစ္ဆာပကတော"ဟုပြု၍ "ယုတ်မာသော အလိုသည် သမ္မာအာဇီ၀မှ ကင်းသူဖြစ်အောင် ပြုအပ်သည်"ဟုပေး၊ အဘိဘူတောကား အဓိဗွာယတ္ထ၊ ပရာဇိတောကား "ပါရာဇိကကျအောင် လွှမ်းမိုးအပ်"ဟု ထပ်၍ပြောသော အဓိဗွာယတ္ထတည်း။

ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခော။ ။ဝိသုဒ္ဓိအရ ဂိဟိဘာ၀စသည်ကို ဖွင့်သောကြောင့် "ဝိသုဒ္ဓတိ ဧတာယာတိ ဝိသုဒ္ဓိ"ဟု ပြု၊ ဝိသုဒ္ဓိ+အပေက္ခော ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခော။

သည်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ–သို့၊ အာပန္နော–ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဘိက္ခုဘာဝေ–၌၊ ဌတ္တာ–၍၊ ဗျာနာဒီနိ–တို့ကို၊ အဓိဂန္တုံ–ရခြင်းငှာ၊ အဘဗ္ဗော–မထိုက်တော့၊ ဟိ–မုန်၊ အသ–ထို ပါရာဇိကကျပြီးသော ရဟန်း၏၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ–သည်၊ ဝါ–ရဟန်းယောင်ဆောင်၍ နေခြင်းသည်၊ သဂ္ဂဿ ရာယောစ–နတ်ပြည်၏ အန္တ ရာယ်သည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဿ ရာယောစ–မဂ်၏အန္တ ရာယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–၏၊ [ဘိက္ခုဘာဝေါ–ဟုဆိုသော်လည်း၊ရဟန်းအစစ်၏ အဖြစ်မဟုတ်, ပါရာဇိကကျပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သူက ဝန်ခံနေသော ရဟန်းအဖြစ်တည်း။]

ဟိ–သာဓကကား၊ သာမည် ဒုပ္ပရာမဋ္ဌံ, နိရယာယုပကမုတိတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤစကားကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ဒုပ္ပရာမဋ္ဌ–မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော၊ ဝါ–သီလပျက်ခြင်းစသည်ဖြင့် မကောင်းသုံးသပ်အပ်သော၊ သာမည်–ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ နိရယာယ–ငရဲအလို့ငှာ၊ ဝါ–ငရဲသို့၊ [ဂတျတ္ထကံ၊] ဥပကမုတိ–ဆွဲငင်၏၊ ဓမ္မပဒ–နိရယဝဂ်။]သေထိလောဟိ၊ပေ၊ ရဇ္ဇန္တိ–ဟူသော၊ အပရမ္ပိအခြားသောတရားတော်ကိုလည်း၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [သေထိလော–လျှော့သဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ပရိဗ္ဗဇော–ရဟန်းအကျင့်သည်၊ ဘိယျော–လွန်စွာ၊ ရဇံ–ကိလေသာမြူကို၊ အာကိရတေ–လောင်းထည့်၏။] ဣတိ–ဤသို့လျှင်၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ–သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိနာမ–စင်ကြယ်ကြောင်းမည်သည်၊ နဟောတိ–မဖြစ်တော့၊ ပန–အနွယကား၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဂိဟီ–သည်၊ ဟုတ္ဝာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ သာမဏေ ရော–သည်၊ ဟုတ္ဝာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဒါနဿ သရဏဿ သီလသံဝရာဒီဟိ–အလှူပေးခြင်း, သရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်း, သီလစောင့်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သဂ္ဂမဂ္ဂံ ဝါ–နတ်ပြည်လမ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဗျာနဝိမောက္ခဒီဟိ–ဗျာန်,

---

သေထိလော၊ပေ၊ ရဇံ။ ။သြလီယိတ္တာ ကရဏေန (အောက်သို့ တွဲလျားကျသကဲ့သို့ ပြုခြင်းဟူသော) သိထိလဂါဟေန ကတော (လျှော့လျှော့ယူခြင်းဖြင့် ပြုအပ်သော)၊ ရဟန်းတို့၏ ဂန္ထဓုရ ဝိပဿနာဓုရကို အားကြိုးမာန်တက် ထမ်းဆောင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပေါ့ပေါ့လျှော့လျှော့ ထမ်းဆောင်ခြင်းဖြင့် ပြုအပ်သော၊ "[သိထိလဂါဟေန ကတော" ကြည့်၍ "သိထိလေန+ကတော သေထိလော"ဟု ပြု၊ ဏပစ္စည်း၊] ပရိဗ္ဗဇောတိ–ခဏ္ဍာဒိဘာဝပဋ္ဌော (သီလကျိုးပြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော) သမဏဝမ္မော–သည်၊ ဘိယျော အာကိရတေ ရဇန္တိ–အတွင်း၌ရှိသော ရာဂစသော မြူကို မပယ်နိုင်သည့်ပြင်, ထိုသူ၏အပေါ်၌ ထပ်၍ပင် ထိုကိလေသာမြူကို လောင်းထည့်ရာ ရောက်သည်–ဟူလို၊ ဤစကားဖြင့် "ပေါ့ပေါ့ဆဆနေလျှင် ရဟန်းဘဝရောက်မှ ဒေါသမာနနှင့် ရာဂစသောတရားများ ပိုမို၍ကြီးမားတတ်သည်"ဟု ပြသည်။

ဝိမောက္ခအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မောက္ခမဂ္ဂဝါ–နိဗ္ဗာန်လမ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာရာဓေတုံ–ပြီးစေခြင်းငှာ၊ ဘဗ္ဗော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အသ–ထိုပါရာဇိကကျပြီးသော ရဟန်း၏၊ ဂိဟိအာဒိဘာဝေါ–သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိ နာမ–စင်ကြယ်ကြောင်းမည်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ တံ ဝိသုဒ္ဓိं–ထိုစင်ကြယ်ကြောင်း လူ့အဖြစ်စသည်ကို၊ အပေက္ခနတော–ရှုငဲ့ခြင်းကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ စ–ဆက်၊ တေနေဝ–ကြောင့်ပင်၊ အသ–ထိုဝိသုဒ္ဓါပေက္ခောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဝေနေ–၌၊ ဂိဟိဝါ ဟောတုကာမောတိ အာဒိ–ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ။

ဧဝံ ဝေဒယျာတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ဘဏေယျ–ပြောဆိုအံ့၊ ကထံ–နည်း၊ အဇာနမေဝံ အာဝုသော အဝစံ ဇာနာမိ, အပသဒံ ပသာမီတိ–ဟူ၍၊ (ဘဏေ ယျ–အံ့၊) ပန–ဆက်၊ ပဒဘာဝေနေ–၌၊ ဧဝံ ဝေဒယျာတိဣဒံ ပဒံ–ကို၊ အနုဒ္ဓ ရိတ္တာဝ–မထုတ်ပြမူ၍သာလျှင်၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝေဒဿော–ပြောဆိုသူကို၊ အဇာနမေဝံ အာဝုသော အဝစံ ဇာနာမိ အပသဒံ ပသာမီတိ–ဟူ၍၊ ဝေဒတိနာမာတိ–ပြောသည်မည်၏ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ တံ အာကာရံ–ကို၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ နာဟံ ဧတေ ဓမ္မေ ဇာနာမိတိအာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ–မူအပ်ပြီ၊ တုစ္ဆံမုသာ ဝိလပိန္တိ–ကား၊ အဟံ–တပည့်တော်သည်၊ ဝစနတ္ထဝိရဟတော–သဒ္ဒါ၏ဟောနက်မှကင်းခြင်းကြောင့်၊ တုစ္ဆ–အနက်မမှီးအချည်းနှီးသော စကား ကို၊ (ဝိလပိ–ပြောဆိုမိပါပြီ၊) ["ပဌမစျာန်ကို ငါဝင်စားပြီ"ဟုဆိုရာ၌ သူ့သန္တာန် မှာ ပဌမစျာန်မရှိခြင်းကို "တုစ္ဆ–အနက်မမှီး အချည်းနှီးစကား" ဟု ဆိုသည်၊] ဝဏ္ဏနာဓိဗ္ဗာယတော–လိမ်လည်ခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုကြောင့်၊ မုသာ–မုသား ကို၊ ဝါ–လိမ်လည်လိုခြင်း ချုတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ဝိလပိ–ပြီ၊ အဘာဏိ–ပြီ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ["ဝိလပိ"အတွက် "ပရိဒ္ဒဝ–အထူးထူးပြောဆို ငိုကြွေးခြင်း" အနက်ကို ယူမည်စိုး၍ "အဘာဏိ"ဟု ဥဒုကတ္ထဖွင့်သည်၊] ပန–ဆက်၊ အသ–ထို တုစ္ဆံ မုသာဝိလပိ ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဝေနေ–၌၊ အညေန– သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနေန–ပုဒ်ဗျည်းဖြင့်၊ ဝါ–အနက်ကိုထင်ရှားပြတတ်သောပုဒ်ဖြင့်၊

အဇာနမေဝ, မေဝ။ ။ပါဠိ ၂ မျိုးရှိကြောင်းကို သာရတ္ထဖွင့်၏၊ ထိုတွင် "အဇာန မေဝ"ဟု ပါဠိရှိရာ၌ ဧဝသဒ္ဒါ အဝဓာရဏာနိပါတ်တည်း၊ "အဇာနမေဝ–ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မကို မသိပါဘဲ "ဇာနာမိတိ အဝစံ–သိ၏ဟု ပြောမိပြီ"ဟု ဆက်၊ (အဇာန မေဝမှ ဧဝ ကို လိုက်စေ၍) အပသဒမေဝ–ပါဘဲ "ပသာမိတိအဝစံ"ဟု ဆက်၊ "အဇာန မေဝံ"ဟု ပါဠိရှိရာ၌ကား "ဧဝံ–ဤသို့"ဟုပေး၍ ဇာနာမိ ပသာမိတို့၌စပ်။

အတ္ထမတ္တံ–အနက်မျှကို၊ [သဒ္ဒါနည်းမဖက်–ဟူလို၊] ဒသေတုံ–ဌာ၊ တုစ္ဆကံ မယာ ဘဏိတံတိ အာဒိ–ကို၊ ဝုတ္တံ–မူအပ်ပြီ၊ ပုရိမေဥပါဒါယာတိ–ကား၊ ပုရိမာနိ–ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိ–နှင့်သော၊ ပါရာဒိကာနိ–ပါရာဒိကတို့သို့၊ အာပန္နော–နှင့်သော၊ ပုဂ္ဂလေ–တို့ကို၊ ဥပါဒါယ–ဉာဏ်ဖြင့်ယူ၍၊ ဝါ–ထောက်စာ တင်၍၊ (အယမ္မိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊) ["ရှေး ၃ ပါးသာ ပါရာဒိကကျသည် မဟုတ်သေး၊ ဤ လိမ်ပြောသော ရဟန်းလည်း ပါရာဒိက ကျ၏" ဟု ရှေ့ ၃ ပါးကို ဝိသဒ္ဒါဖြင့် ပေါင်းသည်–ဟူလို။] ဃသံ–ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်း သည်၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတ္ထတ္တာစ– ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါကဋမေဝ–သာ၊ ဣတိ–ပဒဘာဇနီ အပြီးတည်း။

၁၉၉။ ဇဝံ–လျှင်၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌသိက္ခာပဒံ–သရုပ်အရ ရွတ်ပြအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပဒါနုက္ကမေန–ပုဒ်အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိဘာဇိတ္တာ–ဝေဖန်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ–၌၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ ဝါ–အောက်ဖြစ်သော၊ ပဒဘာဇနီယမှိ–၌၊ စျာနံ ဝိမောက္ခော၊ပေ၊သုညာဂါရေ အဘိရတိတိ–ဟူ၍၊ ဇဝံ–သို့၊ သခ်ေပေနေဝ– အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော–ကို၊ ဒဿိတော–မူအပ်ပြီ၊ ဝိတ္ထာရေန–ဖြင့်၊ အာပတ္တိ–သို့၊ အာရောပေတ္တာ–၍၊ တန္တိ–ပါဠိတော်အစဉ်ကို၊ နှ ထပိတာ–မထားအပ်၊ စ–ဆက်၊ သခ်ေပဒဿိတော–အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြအပ်သော၊ အတ္ထော–၌၊ (တစ်နည်း) အတ္ထော–ကို၊ သခ်ေပဒဿိတော–သော်၊ သဗ္ဗေ–အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်၊ သဗ္ဗာကာရေန–ဖြင့်၊ နယံ–ကို၊ ဂဟေတုံ– ဌာ၊ နှ သက္ကောန္တိ–မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာရေန–ဖြင့်၊ နယဂ္ဂဟဏတ္ထံ–နည်းကိုယူနိုင်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ ပုန–ဖန်၊ တဒေဝ ပဒဘာဇနံ– ကိုပင်၊ မာတိကာဌာနေ–၌၊ ထပေတ္တာ–၍၊ ဝိတ္ထာရတော–အားဖြင့်၊ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မံ–ကို၊ ဒဿေတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ စျာနန္တိ ပဌမံစျာနံ ဒုတိယံ စျာနန္တိအာဒိ–ကို၊ အာဟ–ပြီ။

တတ္ထ–ထိုစျာနန္တိ ပဌမံစျာနံ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒီဟိ– တို့ဖြင့်၊ မေတ္တာစျာနာဒီနိပိ–တို့ကိုလည်းကောင်း၊ [အာဒိဖြင့် ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ စျာန်တို့ကို ယူ၊] အသုဘဇ္ဈာနာဒီနိပိ–တို့ကို လည်းကောင်း၊ [အာဒိဖြင့် ကာယဂတာသတိစျာန်, ကသိဏစျာန်တို့ကိုယူ၊] အာနာပါနဿတိ သမာဓိဇ္ဈာနမ္ပိ–ကိုလည်းကောင်း၊ လောကိယဇ္ဈာနမ္ပိ–ကိုလည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရဇ္ဈာနမ္ပိ–ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟိတမေဝ–သိမ်းယူအပ်သည်သာ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ပဌမံ စျာနံ–ကို၊ သမာပဇ္ဇိ–ဝင်စားပြီ၊ ဣတိပိ–ဤသို့လည်း ကောင်း၊ ပေ၊ စတုတ္ထံစျာနံ–ကို၊ သမာပဇ္ဇိ–ပြီ၊ ဣတိပိ–လည်းကောင်း၊ ပေ၊ လောကုတ္တရဇ္ဈာနံ–ကို၊ သမာပဇ္ဇိ–ပြီ၊ ဣတိပိ–လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍနော–

ပြောသော ရဟန်းသည်၊ ပါရာဇိကောဝ–သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးစေအပ်သူသည်သာ၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏။

သုဒ္ဓ–ကောင်းစွာ၊ မုတ္တော–ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ (ဣတိ–ကြောင့်၊ ဝိမောက္ခော–ဝိမောက္ခမည်၏၊) [ဤနည်းအလို ဝိသည် ဝိသေသအနက်ဟော၊ ထို့ကြောင့် သုဒ္ဓဟုဖွင့်သည်၊] ဝါ–နည်း၊ ဝိဝိဓေဟိ–အထူးထူးအပြားပြား မျိုးကုန်သော၊ ကိလေသေဟိ–တို့မှ၊ မုတ္တော–ပြီ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဝိမောက္ခော–မည်၏၊ [ဤနည်းအလို ဝိသည် ဝိဝိဓအနက်ဟော၊] ပန–ဆက်၊ သော အယံ (ဝိမောက္ခော)–ထို ဝိမောက္ခဖြစ်သော မဂ်ကို၊ (ဝုစ္စတိ–ဌ်စပ်)၊ ရာဂဒေါသ မောဟေဟိ–တို့မှ၊ သုညတ္တာ–ကင်းဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုညတော (တိ)–သုညတဝိမောက္ခမည်၏ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ–၏)၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ နိမိတ္တေဟိ–ရာဂ ဒေါသ မောဟဟူသော ပုံသဏ္ဌာန်တို့ဖြင့်၊ အနိမတ္တတ္တာ–အရိပ်နိမိတ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိမိတ္တောတိ–အနိမိတ္တဝိမောက္ခဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ ရာဂဒေါသမောဟပဏိဓိနံ–ရှေးရှုထားတတ်သော (တောင့်တတတ်သော) ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏၊ အဘာဝတော–မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဏိဟိတော–ကို ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [သုညတ–စသည်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သဂြိုဟ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်း အဖွင့်များ၌ ရှုပါ။]

စိတ္တံ–ကို၊ သမံ–အညီအမျှ၊ အာဒဟတိ(အာရမဏော ထပေတိ)–အာရုံ၌ ထားတတ်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ သမာဓိ–မည်၏၊ အရိယေဟိ–တို့သည်၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗတော–ရောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမာပတ္တိ–မည်၏၊ ဇွေ–ဤသမာဓိသမာပတ္တိတိုက်၌၊ သေသံ–ကြွင်းသောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ–သာ၊ စ–ဆက်၊ ဇွေ–ဤ ၂ ပါးသော တိုက်တို့တွင်၊ ဝိမောက္ခတ္တိကေန–ဝိမောက္ခတိုက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိတ္တိကေနစ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂေါ–ကိုသာ၊ ဝုတ္တော–မူအပ်ပြီ၊ ပန–ကား၊ သမာပတ္တိတ္တိကေန–ဖြင့်၊ ဖလသမာပတ္တိ–ကို၊ (ဝုတ္တော–ပြီ၊) တေသု–ထို သုညတဝိမောက္ခစသော ပုဒ်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ–အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဧကမ္မိပဒံ–တစ်ပုဒ်ကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ–၍၊ အဟံ–သည်၊ ဣမသ–ဤတရားကို၊ လာဘီ–ရခြင်းရှိသည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဘဏန္တော–သည်၊ ပါရာဇိကောဝ–သည်သာ၊ ဟောတိ–၏။

တိသော ဝိဇ္ဇာတိ–ကား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ–တိညာဏ်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု–ကွညာဏ်လည်းကောင်း၊ အာသဝါနံ–တို့၏၊ ခယေ–ကုန်ကြောင်း အရဟတ္တမဂ်၌၊ (ပဝတ္တံ) ညာဏ်–လည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း) အာသဝါနံ ခယေညာဏ်–အာသဝက္ခယညာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ–ဤသည်တို့တည်း၊

တတ္ထ–ထိ ဝိဇ္ဇာ ၃ ပါးတို့တွင်၊ ဧကိသာပိ–တစ်ပါးသော ဝိဇ္ဇာ၏လည်း၊ နာမံ–အမည်ကို၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ အဟံ–သည်၊ ဣမိသာဝိဇ္ဇာယ–ဤဝိဇ္ဇာကို၊ လာဘီ–ရခြင်းရှိသည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဘဏာမ္ဟေ–သည်၊ ပါရာဇိကော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်ပြီ၊ [အချို့စာအုပ်၌ ဣတိမပါ၊] ပန–ဝါဒန္တရကား၊ သခ်ေပဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ဝိဇ္ဇာနံ–တို့ကို၊ လာဘီ–သည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဘဏာမ္ဟေပိ–သည်လည်းကောင်း၊ တိသန္နံ–နှင့်သော၊ ဝိဇ္ဇာနံ–တို့ကို၊ လာဘီ–သည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဘဏာမ္ဟေပိ–လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကောဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ မဂ္ဂဘာဝနာ ပဒဘာဝေနေ–မဂ္ဂဘာဝနာ ပဒဘာဝနိ၌၊ ဝုတ္တာ–ဖွင့်ဆိုအပ်ကုန်သော၊ (ပါဠိတော်၌ ဖွင့်ဆိုအပ်ကုန်သော)၊ သတ္တတိ သ–၃၇ ပါးသော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ–တို့ကို၊ မဂ္ဂသမ္မယုတ္တာ–နှင်သော၊ လောကုတ္တရာဝ–တို့ကိုသာ၊ ဣဓ–ဤဥတ္တရိမနုဿဓမ္မအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတာ–အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ လောကုတ္တရာနံ–ရာဖြစ်ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာနံ–တို့ကို၊ (လာဘီ–သည်၊အမှိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့လည်းကောင်း၊) သမ္မပ္ပဓာနာနံ–တို့ကို၊ (လာဘီမှိ ဣတိ)၊ ပေ၊ အရိယသ–ဖြူစင်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကသ–ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ မဂ္ဂသ–ကို၊ လာဘီ–သည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိ–လည်းကောင်း၊ ဝဒတော–၏၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ။

ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိအာဒီသု–တို့၌၊ သတိပဋ္ဌာနာနံ–တို့ကို၊ လာဘီ–သည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ဧကေကကောဋ္ဌာသဝသေနာပိ–တစ်ခုတစ်ခုသော တရားအစု၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာနသ–ကို၊ လာဘီ–သည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ တတ္ထ–ထိုတရား အစုတို့တွင်၊ ဧကေကဓမ္မဝသေနာပိ–တစ်ပါးပါးသောတရား၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဒတော–ပြောသော ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကမေဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တမ္မိ–ထိုစကားသည်လည်း၊ သမေတိ–ပါဠိတော်နှင့် ညီညွတ်၏၊ ကသ္မာ–ကြောင့်နည်း၊ မဂ္ဂက္ခဏပ္ပဋ္ဌေယေဝ–မဂ်ခဏ၌ ဖြစ်သောတရားတို့ကိုသာ၊ သန္ဓာယ–၍၊ ဝုတ္တတ္တာ–ကြောင့်တည်း၊ [လောကုတ္တရာမပါဘဲ သတိပဋ္ဌာန်သာမည်ကို ဆိုသော်လည်း မဂ်ခဏ၌ဖြစ်သော သတိပဋ္ဌာန်ကို ရည်ရွယ်သောကြောင့် ပါရာဇိကကျသည်–ဟူလို၊] ဖလသစ္ဆိကိရိယာယပိ–ဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း၌လည်း၊ ဧကေကဖလဝသေန–တစ်ပါးပါးသော ဖိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါရာဇိကံ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏။

ရာဂသ ပဟာနန္တိအာဒိတ္တိကေ–နံအစရှိသော တိက်၌၊ ကိလေသပဟာန မေဝ–ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိုသာ၊ (ဧဝဖြင့် မဂ်ပါခြင်းကိုကန့်၊) ဝုတ္တံ–ပြီ၊

ပန-ထိုသို့ပင် ကိလေသပွတ်ဟာနကိုသာ ဆိုအပ်ပါသော်လည်း၊ တံ-ထို ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းသည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ မဂ္ဂေန-နှင့်၊ ဝိနာ-၍၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဟိ-မှန်၊ တတိယမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ကာမရာဂဒေါသာနံ-တို့ကို၊ ပဟာနံ-သည်၊ (ဟောတိ-ဖြစ်၏၊) စတုတ္ထေန-စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်၊ မောဟသ-ကို၊ (ပဟာနံ-သည်၊ ဟောတိ)၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ရာဂေါ မေ ပဟီနောတိ အာဒီနိ-စကားတို့ကို၊ ဝဒတောပိ-၏လည်း၊ ပါရာဇိကံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ရာဂါစိတ္တံ ဝိနိဝရဏတာတိ အာဒိတ္တိကေ-တာအစရှိသောတိက်၌၊ လောကုတ္တရ စိတ္တမေဝ-ကိုသာ၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ မေ-၏၊ စိတ္တံ-သည်၊ ရာဂါ-မှ၊ ဝိနိ ဝရဏံ-ကင်းသော နိဝရဏရှိ၏၊ ဣတိ အာဒီနိ-တို့ကို၊ ဝဒတောပိ-၏လည်း၊ ပါရာဇိကမေဝ (ဝုတ္တံ)၊ ပန-ကား၊ သုညာဂါရပဒဘာဇေနေ-၌၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ စျာနေန-နှင့်၊ အယဉ္ဇေတ္တာ-မဆက်စပ်မူ၍၊ သုညာဂါရေ အဘိရမာမိတိဝစန မတ္တေန-မိဟူသောစကားမျှဖြင့်၊ ပါရာဇိကံ-ပါရာဇိကကို၊ နာဓိပ္ပေတံ-အလို မရှိအပ်၊ [စျာန်မပါဘဲ "သုညာဂါရေ အဘိရမာမိ"ဟု ပြောမိရုံဖြင့် ပါရာဇိက မကျ၊] တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဌမေနစျာနေန သုညာဂါရေ အဘိရမာတိတိ အာဒိ-ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ စျာနေန-နှင့်၊ ယဉ္ဇေတ္တာ-၍၊ ဣမိနာ နာမ စျာနေန-ဤမည်သောစျာန်ဖြင့်၊ (ဤမည်သော စျာန်ကိုဝင်စား၍-ဟူလို၊) သုညာဂါရေ-၌၊ အဘိရမာမိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ အယမေဝ-ဤရဟန်းသည်သာ၊ [စျာန်နှင့်တွဲ၍ "သုညဂါရေ အဘိရမာမိ"ဟု ပြောသောရဟန်းသည်သာ၊] ပါရာဇိကော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

စ-ဆက်၊ ဉာဏန္တိ ဣမသ္မ-ဉာဏံဟူသော ဤပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇေနေ-၌၊ အမ္မဋ္ဌသုတ္တာဒီသု-အမ္မဋ္ဌသုတ် အစရှိသော သုတ်တို့၌၊ ဝုတ္တာသု-နှင်သော၊ အဋ္ဌသု-နှင်သော၊ ဝိဇ္ဇာသု-တို့တွင်၊ ဝိပဿနာဉာဏပေ၊ ဉာဏာဘေဒါ-ဝိပဿနာဉာဏ်, မနောမယိဒ္ဓိ, ဣဒ္ဓိဝိဓ, ဒိဗ္ဗသောတ, စေတောပရိယဉာဏ် အပြားရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌ-ကုန်သော၊ ယာဝိဇ္ဇာ-အကြင်ဝိဇ္ဇာတို့သည်၊ နု အာဂတာ-မလာကုန်၊ တာသု-ထိုဝိဇ္ဇာ ၅ ပါးတို့တွင်၊ ဧကာ-သော၊ ဝိပဿနာဝ-သည်သာ၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု-သည်၊ နု ဟောတိ-မဟုတ်၊ သေသာ-ဝိပဿနာဉာဏ်မှ

ယာစဉာဏန္တိ၊ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ပဒဘာဇနီကို ဖွင့်ပြီး၍ ထိုပဒဘာဇနီ၌ မပါသော ဥတ္တရိမဇ္ဈသမ္မတို့ကို ပြလိုသောကြောင့် "ယာစ" စသည်မိန့်၊ စသဒ္ဒါသည် ပြတ်ပြီးသောစကားကို ပြန်၍ဆက်သော ဝါကျာရမ္ဘဟောတက၊ ရှေးဦးပြခဲ့သော ဉာဏ်ပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီတုန်းက ဝိဇ္ဇာ ၃ ပါးသာပါ၍ ဝိပဿနာစသော ဝိဇ္ဇာ ၅ ပါး မပါ၊ ထိုသို့ မပါသော်လည်း ဝိပဿနာဉာဏ်တစ်ပါးသာ ကာမာဝစရဖြစ်၍ ပါရာဇိက ဝတ္ထုမဟုတ်၊ မနောမယိဒ္ဓိ စသည်တို့ကား မဟဂ္ဂုတ်စျာန်များဖြစ်ကြ၍ ပါရာဇိကဖြစ်သည်။

ကြောင်းသော မနောမယိဒ္ဓိစသော ၄ ပါးတို့သည်၊ (ပါရာဇိကဝတ္ထု-သည်၊) ဟောန္တိ-နှင့်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-နှင့်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိပဿနာယ-ကို၊ လာဘီ-သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိပိ-လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဉာဏသ-ကို၊ လာဘီ-သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိပိ-လည်းကောင်း၊ ဝဒတော-၏၊ ပါရာဇိကံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-ဝါ ဒန္တ ရကား၊ ဖုဿရေဝတ္ထေရော-သည်၊ ဘဏတိ-မိန့်ဆို၏၊ (ကိံ)ဣတရာပိ-ဝိပဿနာဉာဏ်မှတစ်ပါး အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတသော-နှင့်သော၊ ဝိဇ္ဇာ-မနောမယိဒ္ဓိစသော ဝိဇ္ဇာတို့သည်၊ ဉာဏေန-နှင့်၊ အဃဋ္ဋိတာ-မဆက်စပ်အပ်ကုန်သည်၊ ဝါ-ဆက်စပ်၍ မပြောအပ်ကုန်သည်၊ (သမာနာ-နှင့်လသော်၊)ပါရာဇိကဝတ္ထု-သည်၊ နဟောန္တိ-မဟုတ်ကုန်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ မနောမယသ-မနောမယိဒ္ဓိကို၊ လာဘီ-သည်၊ အမှိ-၏၊ (ဣတိ-ဤသို့လည်းကောင်း)၊ ပေ၊ စေတောပရိယသ-စေတောပရိယကို၊ လာဘီ-သည်၊ အမှိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-လည်းကောင်း၊ ဝဒတောပိ-၏လည်း၊ ပါရာဇိကံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ [ဣတိ-သို့၊ ဖုဿရေဝတ္ထေရော-ထေရ်သည်၊ ဘဏတိ-မိန့်ဆို၏၊] ["မနောမယဉာဏသ"စသည်ဖြင့် ဉာဏသဒ္ဒါမပါဘဲဆိုသောကြောင့် ပါရာဇိက မကျဟု ယူလိုသတတ်။]

တံ-ထိုအယူကို၊ တသ-ထိုဖုဿရေဝထေရ်၏၊ အန္တေ ဝါသိကေဟေဝ-အနီးနေတပည့်တို့သည်ပင်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-ပယ်အပ်ပြီ၊ (ကိံ-အဘယ်သို့ ပြော၍ ပယ်မြစ်အပ်သနည်း၊) အာစရိယော-ငါတို့ဆရာသည်၊ နှ အာဘိမ္မိကော-အာဘိမ္မာဆောင် မဟုတ်၊ ဘူမန္တရံ-ဘုံအထူးကို၊ နှ ဇာနာတိ၊ [ကာမဘုံ, ရူပဘုံ, အရူပဘုံတို့၌ပါသော တရားအထူးကိုမသိ-ဟူလို၊ ဘူမန္တရအားဖြင့် ခွဲပြလို၍ "အဘိညာနာမ"စသည်မိန့်၊] အဘိညာနာမ-မည်သည်၊ စတုတ္ထဈာနပါဒကောဝ-စတုတ္ထစျာန် အခြေခံရှိရသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မဟဂ္ဂတဓမ္မော-မဟဂ္ဂုတ်တရားသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) စျာနေနေဝ-ကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒ္ဓိတိ-ပြီး၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ အသိဉာဏ်မည်သည်၏ စတုတ္ထစျာန် အခြေခံရှိသော မဟဂ္ဂုတ်တရားဖြစ်သည့်အတွက် စျာန်ကြောင့်သာ ပြီးစီးရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) မနောမယသ-ကို၊ လာဘီ-သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ (ဤသို့ ဉာဏ်မပါဘဲသော်လည်းကောင်း-ဟူလို၊) မနောမယဉာဏသ-ကို၊ လာဘီ-သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ [ဤသို့ဉာဏ်နှင့်တွဲ၍သော်လည်းကောင်း-ဟူလို၊] ယထာဝါ တထာဝါ-ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝဒတု-ပြောပစေ၊ ပါရာဇိကမေဝ-သည်သာ၊ (ဟောတိ-၏၊) ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ (ပဋိက္ခိတ္တံ-ပြီ။)

စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပဒဘာဇနီ၌၊ နိဗ္ဗာနံ–သည်၊ ပါဋိ ယာ–၌၊ ကိဉ္စာပိ အနာဂတံ–ပါပေ၊ အထခေါ–သော်လည်း၊ မေ–သည်၊ နိဗ္ဗာနံ–ကို၊ ပတ္တံ–ရောက်အပ်ပြီ၊ ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သစ္စိကတံ–ပြီ၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ ဝဒတော–၏၊ ပါရာဇိကမေဝ–သာ၊ (ဟောတိ)၊ ကသ္မာ–နည်း၊ နိဗ္ဗာနဿ–၏၊ နိဗ္ဗတ္တိတ လောကုတ္တရတ္တာ–လောကီတရားတို့မှ နစ်စေအပ်သော လောကုတ္တရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝါ–လောကုတ္တရာ အစစ်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တထာ–ထိုမှတစ်ပါး၊ စတ္တာရိ–နှင့်သော၊ သစ္စာနိ–တို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ–ငါထိုးထွင်းသိပြီ၊ မယာ–သည်၊ ပဋိဝိဒ္ဓါနိ–ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတောပိ–၏လည်း၊ ပါရာဇိကမေဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ကသ္မာ–ကြောင့်နည်း၊ ဟိ(ယသ္မာ)–ကြောင့်၊ သစ္စပဋိဝေဓော တိ–ဓောဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ မဂ္ဂဿ–၏၊ ပရိယာယဝစနံ–ပရိယာယ်ဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ (တသ္မာ–တည်း၊) ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ တိသော–နှင့်သော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ–တို့သည်၊ ကာမာဝစရကုသလတော–ကာမာဝစရကုသိုလ်နာမကွန္ဓာ ၄ ပါးမှ၊ (တစ်နည်း)၊ ကာမာဝစရကုသလတော–ကာမာဝစရကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတူသု–နှင့်သော၊ ဉာဏသမ္ပယုတ္တေသု–နှင့်သော၊ စိတ္တုပ္ပာဒေသု–စိတ္တုပ္ပာဒ်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နာနိ–နှင့်၏၊ ကြိယတော–ကြိယာနာမကွန္ဓာ ၄ ပါးမှ၊ ဝါ–နှင့်သော၊ ပေ၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ–သည်၊ ဇောသုစေဝ–ဤ ၈ ပါးသော ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပာဒ်တို့၌လည်းကောင်း၊ စတူသု–နှင့်သော၊ မဂ္ဂေသု–တို့၌လည်းကောင်း၊ ဖလေသုစ–လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိဘင်္ဂေ–ဝိဘင်း ပါဋိတော်၌၊ ဝုတ္တံ–မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါယ–ကို၊ လာဘီ အမှိ၊ ဣတိဝါ–သို့သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ လောကိယအတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါယ–ကို၊ လာဘီ အမှိ၊ ဣတိဝါ၊ ဝုတ္တောပိ–သော်လည်း၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါနံ–တို့ကို၊ လာဘီမှိတိ ဝုတ္တောပိ၊ သီသံ–ပါရာဇိကဟူသော အပြီးအဆုံးသို့၊ နေ တာဝ ဩတရတိ–မသက်ရောက်။

ပန–အနန္တယကား၊ လောကုတ္တရအတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါယ–ကို၊ လာဘီ အမှိ, ဣတိ ဝုတ္တော၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ သခ်ေပ ဌကထာယံ–၌၊ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါယ–သို့၊ ပတ္တော–သည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ အဝိသေသေနာပိ–(လောကုတ္တရာ ဟု) အထူးမ,မ သာမညအားဖြင့်လည်း၊ ဝဒတော–၏၊ ပါရာဇိကံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ကုရန္ဒိယံပိ–၌လည်း၊ နေ မုစ္စတိ–ပါရာဇိကမှ မလွတ်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ["အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါယ ပတ္တော အမှိ"ဟု သာမညဆိုသော်လည်း ပါရာဇိက–ဟူလို၊] ပန–ဝါဒန္တရကား၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ–၌၊ ဇောဝတာ–ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ပြောခြင်းဖြင့်၊

ပါရာဇိကံ–သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ဧတ္ထာဝတာ–ဖြင့်၊ သီသံ–ပါရာဇိကဟူသော အထွတ်အထိပ်သို့၊ နဲ ဩတရတိ–မသက်ရောက်၊ ဧတ္ထာဝတာ–ဖြင့်၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ နဲ–မဟုတ်၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိစာရိတတ္တာ–စိစစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အညံ–တစ်ပါးသောစကားကို၊ [မဟာအဋ္ဌကထာ စကားမှ တစ်ပါးသော အဋ္ဌကထာစကားကို၊] ပမာဏံ–ကို၊ ကာတုံ–ငှာ၊ နဲ သက္ကာ–ကောင်း။

နိရောဓသမာပတ္တိ–ပတ်သို့၊ ဝါ–ကို၊ သမာပဇ္ဇာမိ–ကောင်းစွာ ရောက်၏၊ ဝါ–ဝင်စား၏၊ ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အဟံ–သည်၊ တဿာ–ထို နိရောဓသမာပတ်ကို၊ လာဘီ–သည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ ဝဒတောပိ–၏လည်း၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ နတ္ထိ၊ ကသ္မာ–ကြောင့်နည်း၊ နိရောဓ သမာပတ္တိယာ–၏၊ နေဝ လောကိယတ္တာ–လောကီလည်း မဟုတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နဲ လောကုတ္တရတ္တာ–လောကုတ္တရာလည်း မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ [နိရောဓသမာ ပတ်ဟူသည်–စိတ် စေတသိက် စိတ္တဇရုပ်များ ချုပ်ငြိမ်းနေခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် ထိုချုပ်ခြင်းသည် လောကီလည်း မဟုတ်, လောကုတ္တရာလည်းမဟုတ်ဟု ဆိုသည်။] ပန–ဆက်၊ အသ–ထို ပြောသောရဟန်း၏၊ ဧဝံ–ဤ အကြံသည်၊ သစေ ဟောတိ–အုံ့၊ (ကိ)၊ နိရောဓံနာမ–နိရောဓမည်သော သမာပတ်သို့၊ ဝါ–ကို၊ အနာဂါမိဝါ–အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ခီဏာသဝေါဝါ–သည်သော်လည်းကောင်း၊ သမာပဇ္ဇတိ–၏၊ ဝါ–၏၊ တေသံ–ထိုအနာဂါမ်, ရဟန္တာတို့တွင်၊ မံ–ကို၊ အညတရောတိ–တစ်ပါးအပါအဝင်ဟူ၍၊ ဇာနိသတိ–တုံ့၊ ဣတိ–ဤအကြံသည်၊ (သစေ ဟောတိ–အုံ့၊ ဧဝံ–ဤသို့ကြံပြီး၍) သစေ ဗျာကရောတိ–အကယ်၍ပြောဆိုအုံ့ ["ငါ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားနိုင်၏၊" ဟု ပြောဆိုအုံ့၊] သော–ထိုပြောပြရာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နံ–ပြောသောရဟန်းကို၊ တထာ–ထိုအကြံဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ [အနာဂါမ်ဟု, သို့မဟုတ် ရဟန္တာဟု] ဇာနာတိ–အုံ့၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာပစ္စရိသခေါ်ပဋ္ဌကထာသု–တို့၌၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တံ–ထိုစကားကို၊ ဝိမံသိတွာ–၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–ယူထိုက်၏။

အတီတဘဝေ–လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ–ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌၊ သောတာပန္နော–သည်၊ အမှိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတောပိ–လည်း၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ၊ ဟိ–မှန်၊ အတီတက္ခန္ဓာနံ–အတိတ်ခန္ဓာတို့၏၊ ဝါ–တို့ကို၊ ပရာမဋ္ဌတ္တာ–သုံးသပ်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သီသံ နဲ ဩတရတိ၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ပန–ဝါဒန္တရကား၊ သခေါ်ပဋ္ဌကထာယံ–၌၊ အတီတေ–အတိတ်ဘဝ၌၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ–သည်၊

အမှိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတော-၏၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ၊ (ကသ္မာ-နည်း၊) ကုပ္ပဓမ္မတ္တာ-လောကီသမာပတ်၏ ပျက်ဆီးခြင်းသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း၊ [ရပြီးနောက် ပျက်စီးနိုင်သောကြောင့်-ဟူလို၊] ဣဓ ပန-အတိတဘဝေ ကသ္ပပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ သောတာပန္နောမှိဟူသော ဤစကားခ္ခဏား၊ အကုပ္ပဓမ္မတ္တာ-ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ပါရာဇိကံ) အတ္ထိ၊ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တမှိ-ထိုစကားကိုလည်း၊ တတ္ထေဝ-ထို သခေါ်ပဌကထာ၌ပင်၊ အတိတတ္တာဘावံ-အတိတ် အတ္တဘောကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ကထေန္တေ သေ-၏၊ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ ဟောတိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နတ္တာဘावံ-ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောကို၊ သန္ဓာယ, ကထေန္တေ သေဝ-၏သာ၊ (ပါရာဇိကံ) ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ စိစစ်၍၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-ပယ်အပ်ပြီ။

၂၀၀။ ဧဝံ-လျှင်၊ စျာနာဒီနိ-စျာန်အစရှိကုန်သော၊ ဒသ-နှင့်သော၊ မာတိကာ ပဒါနိ-မာတိကာပုဒ်တို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေတွာ-မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မံ-ကို၊ ဥလ္လပန္တော-သီလအသက်ကို ကိုယ်မှထွက်အောင် ပြောသောရဟန်း သည်၊ ယံ သမ္ဘာနမုသာဝါဒံ-ဝါဒကို၊ ဘဏတိ-၏၊ တဿ-ထို သမ္ဘာနမုသာ ဝါဒ၏၊ အင်္ဂ-အင်္ဂါကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ တဿေဝ-ထိုသမ္ဘာန မုသာဝါဒ၏ ပင်၊ ဝိတ္ထာရနယဝသေန-အကျယ်နည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စက္ကပေယ္ယာလ-စက္ကပေယျာလကို၊ ဗန္ဓန္တော-ဖွဲ့တော်မူလျက်၊ ဥလ္လပနာကာရဿ-လွန်ကျူး၍ ပြောပုံအခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊ [ထုလ္လစ္စဉ်းလည်း သဲင့်နိုင်သောကြောင့် အနက်တစ်မျိုးပေးသည်၊] အာပတ္တိဘေဒဿ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿေတုံ-ဌာ၊ တိဟာကာရေဟိတိ အာဒိ-ကို၊ အာဟ-မူပြီ၊ တတ္ထ-ထို တိဟာကာရေဟိ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ သုဒ္ဓိကဝါရော-သုဒ္ဓိကဝါရလည်းကောင်း၊ (ဝတ္ထုကာမ, ပစ္စယတို့နှင့် မဘက် သက်သက် သောဝါရ)၊ ဝတ္ထုကာမဝါရော-လည်းကောင်း၊ ပစ္စယပဋိသံယုတ္တဝါရော-လည်းကောင်း၊ ဣဟ-နှင့်သော၊ မဟာဝါရာ-ဝါရကြီးတို့သည်၊ (ဟောန္တိ-၏၊) တေသု-ထို ဝါရကြီးတို့တွင်၊ သုဒ္ဓိကဝါရေ-၌၊ ပဌမဏ္ဍာနံ-ကို၊ အာဒိ'ကတွာ-၍၊ ယာဝ-လောက်၊ မောဟစိတ္တံ ဝိနိဝရဏပဒံ-မောဟစိတ္တံ ဝိနိဝရဏပုဒ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ-ထို မောဟစိတ္တံ ဝိနိဝရဏတိုင်အောင်၊ ဧက မေကသ္မိံ-တစ်ပါးပါးသော၊ ပဒေ-၌၊ သမာပဒ္ဓိ-

---

ပေယ္ယာလ။ ။ပေယတော-စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ပေယ္ယ-ခြင်း။ [ပါဓာတ်+ဏျ၊] ပေယ္ယ-အကျယ်စကားကို စောင့်ရှောက်ခြင်းကို+အလ်-စွမ်းနိုင်သော အကျဉ်းစကားတည်း၊ ပေယျာလ်၊ ["ပေယျာလ" ပုဒ်ကိုကြည့်၍ ယခုအခါ၌ အပြည့်အစုံ အကျယ်မသုံးလိုရာ ဝယ် "ပေ" ဟုလည်းကောင်း, "လ"ဟုလည်းကောင်း သုံးစွဲကြသည်၊] စက္ကသ-စက်ကို+ပေယျာလ်-အကျဉ်းချုံးကြောင်းစကားတည်း၊ စက္ကပေယျာလ်-ကား။

သမာပဇ္ဇိ်ပုဒ်လည်းကောင်း၊ သမာပဇ္ဇာမိ–မိပုဒ်လည်းကောင်း၊ သမာပဇ္ဇော–ပုဒ်လည်းကောင်း၊ လာဘိမှိ–လည်းကောင်း၊ ဝသိမှိ–လည်းကောင်း၊ သစ္ဆိကတံ မယာ–လည်းကောင်း။ ဣတိ–သို့၊ ဆသု–နှစ်သော၊ ဣမေသု ပဒေသု–တို့တွင်၊ ဧကမေကံ–သော၊ ပဒံ–ကို၊ တီဟာကာရေဟိ–တီဟာကာရေဟိဟူ သော အကြိမ်လည်း ကောင်း။ ပေ၊ သတ္တဟာကာရေဟိ–ဟူသော အကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ပဋ္ဌဝိတ္တိ–၅ ကြိမ်၊ ယောဧတ္ထ–ယှဉ်စေတော်မူ၍၊ သုဒ္ဓိကနယော နာမ–ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တော–ပြီ။

တတော–ထို သုဒ္ဓိကနည်းမှ၊ (ပရံ–၌၊) ပဌမဇ္ဈာနံ ဒုတိယဇ္ဈာနန္တိ–ဟူ၍၊ ဧवံ–သို့၊ ပဌမဇ္ဈာနေန–ပဌမဈာန်နှင့်၊ ဝါ–မဌမံဈာန်ဟူသောပုဒ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ဧကမေကံ–တစ်ပါးတစ်ပါးသော၊ ပဒံ–ပုဒ်ကို၊ ဃဋ္ဋေန္တေန–ဆက်စပ်တော်မူလျက်၊ သဗ္ဗပဒါနိ–အလုံးစုံသောပုဒ်တို့ကို၊ ဃဋ္ဋေတွာ–၍၊ တေနေဝ ဝိတ္ထာရေန–ထိုအကျယ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ခဏ္ဍစက္ကံနာမ–ခဏ္ဍစက် မည်သည်ကို၊ ဝါ–အဆက်ပြတ်သောစက်မည်သည်ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ ဟိ–မှန်၊ [ခဏ္ဍစက္ကဟူသော အမည်သည်မှန်၏–ဟူလို၊] တစ်နည်း–ဟိ (ယသ္မာ)–ကြောင့်၊ တံ–ထိုစက်ကို၊ ဝါ–ထိုစက်တွင် ပါဝင်သောပုဒ်ကို၊ ပုန အာနေတွာ, ပဌမဇ္ဈာနာဒီဟိ–ပဌမဈာန် အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝါ–ပဌမံဈာနံ အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ (တစ်နည်း) ပဌမဇ္ဈာနေန–ဖြင့်၊ နယောဧတံ–ယှဉ်စေတော်မမူအပ်၊ တသ္မာ, ခဏ္ဍစက္ကန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တတော–ထိုခဏ္ဍစက်မှ၊ (ပရံ)၊ ဒုတိယဇ္ဈာနံ တတိယဇ္ဈာနန္တိ–ဟူ၍၊ ဧवံ–သို့၊ ဒုတိယဇ္ဈာနေန–နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ဧကမေကံ ပဒံ၊ ပေ၊ သမ္ဘန္ဓိတွာ–ဖွဲ့စပ်တော်မူ၍၊ [ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ပေ၊ သမ္ဘန္ဓိတွာဖြင့် ဗဒ္ဓစက္က (ဖွဲ့စပ်၍လှည့်ပတ်ပုံ)ကို ပြသည်၊] တေနေဝဝိတ္ထာရေန–အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဗဒ္ဓစက္ကံနာမ–ဗဒ္ဓစက်မည်သည်ကို၊ ဝါ–ဖွဲ့စပ်အပ်သောစက်မည်သည်ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတော–ထို ဒုတိယစျာနမှမှ၊ (ပရံ)၊ ဒုတိယဇ္ဈာနေန–နှင့်၊ သဒ္ဓိံ (ဃဋ္ဋိတံ)ယထာ–ဆက်စပ်အပ်သကဲ့သို့၊ ဧवံ–ဤအတူ၊ ပေ၊ အညာနိပိ–

ပဌမဇ္ဈာနာဒီဟိ။ ။ပဌမဇ္ဈာနာဒီဟိဟူသော ပါဠိအရာဝယ် "ပဌမဇ္ဈာနေန"ဟု ဂဏ္ဌိပုဒ်တို့၌ဆိုဏ၏၊ "ထိုပုဒ်သည် အသင့်"ဟု ဋီကာတို့မိန့်သည်၊ ဘာကြောင့်နည်း– "မောဟာ မေ စိတ္တံ ဝိနိဝရဏတာ ပဌမဇ္ဈာနံ သမာပဇ္ဇိ"ဟု မူလပဌမဇ္ဈာနံတစ်ပုဒ်နှင့် ပြန်၍ဆက်လျက် လှည့်လိုက်လျှင် ခဏ္ဍစက်မဟုတ်တော့၊ ဗဒ္ဓစက်ဖြစ်နေလေပြီ၊ ထို့ကြောင့် "ပဌမဇ္ဈာနေန"ဟု (ပဌမံဈာနံ တစ်ပုဒ်နှင့်သာ ဆက်စပ်ပုံကိုပြသော) ဧကဝုဒ်ပါဌ်သာ သင့်သည်ဟု ဆိုသည်၊ ယောဧနာ၌ကား–"မောဟာ မေ ဘိတ္တံ ဝိနိဝရဏတာ"ကို မူတည်ပြီးလျှင် ဒုတိယံ စျာနံ စသော ပုဒ်တို့ကိုလည်း မူလီသွတ်နိုင်သောကြောင့် "ပဌမဇ္ဈာနာဒီဟိ" ဟူသော ဗဟုဝုစ်ပါဌ်ကိုသာ အသင့်ဟု ဆိုသည်။

နိ်သော၊ ဧကူနတိံသ-သော၊ ဗဒ္ဓစက္ကာနိ-တို့ကို၊ ဝတ္တာ-၍၊ ဧကမူလကနယော-ဧကမူလကနည်းကို၊ နိဋ္ဌာပိတော-ပြီးဆုံးစေတော်မူအပ်ပြီ၊ ပါဒ္ဒော ပန-ပါဋိတော်ပါဠိကိုကား၊ သခ်ေပေန-အားဖြင့်၊ ဒဿိတော-ပြီ၊ သော-ထို အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြအပ်သောပါဋိတော်ပါဠိကို၊ အသမ္မုယှန္တေန-မတွေဝေသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝိတ္ထာရတော-အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

စ-ဆက်၊ ဧကမူလကော-ဧကမူလကနည်းကို၊ (ဝုတ္တော)ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဒုမူလကာဒယောပိ-ဒုမူလကအစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗမူလကပရိယောသာနာ-သဗ္ဗမူလက အဆုံးရှိကုန်သော၊ စတုန္နံ သတာနံ-၄ ရာတို့၏၊ ဥပရိ-၌၊ ပဉ္စတိံသနယာ-၃၅ ပါးသော နည်းတို့ကို၊ ဝုတ္တာ-နိ်ပြီ၊ သေယျထိဒံ-ဤနည်းတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ဒွိမူလကာ-၂ ပါးသော မူလရှိကုန်သော၊ ဧကူနတိံသ-တစ်ခုယုတ်သုံးဆယ်သော၊ (နယာ-နည်းတို့လည်းကောင်း၊) တိမူလကာ-နိ်သော၊ အဋ္ဌဝီသ-သော၊ (နယာ-တို့လည်းကောင်း)၊ စတုမူလကာ-နိ်သော၊ သတ္တဝီသ-သော၊ (နယာ-တို့လည်းကောင်း)၊ ဧဝံ-တူ၊ ပဉ္စမူလကာဒယောပိ-တို့ကိုလည်း၊ ဧကေကံ-တစ်ပါးတစ်ပါးကို၊ ဥနံ-ယုတ်လျော့သည်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ယာဝတိ သမူလကာ-တိ သမူလက တိုင်အောင်၊ (တစ်နည်း) ယာဝ-လောက်၊ တိံသမူလကော-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ-ထို တိံသမူလကတိုင်အောင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-နိ်၏၊ ပန-ဆက်၊ ပါဒ္ဒေ-ပါဋိတော်၌၊ တေသံ-ထိုနည်းတို့၏၊ နာမမ္မိ-အမည်ကိုလည်း၊ သခ်ိပိတ္တာ-ချုံး၍၊ ဣဒံ သဗ္ဗမူလကန္တိ-ဣဒံ သဗ္ဗမူလကံဟူ၍၊ ဧကော-သော၊ တိံသမူလကနယော-ကို၊ ဒဿိတော-မူအပ်ပြီ။

စ-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သုညာဂါရပဒံ-သုညာဂါရပုဒ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဗျာနေန-နှင့်၊ အယဋ္ဌိတံ-မဆက်စပ်အပ်သည်၊ (သမာနံ-သော်၊) သီသံ-ပါရာဇိကဟူသော အထွတ်အထိပ်သို့၊ နဲ ဩတရတိ-မသက်ရောက်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-ထိုသုညာဂါရပုဒ်ကို၊ အနာမသိတ္တာ-၍၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော နည်းတို့၌၊ မောဟာစိတ္တံ ဝိနိဝရဏပဒပရိယောသာနာယေဝ-မောဟာစိတ္တံ ဝိနိဝရဏ ပုဒ်အဆုံးရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ယောဇနာ-ပုဒ်တို့ကို ယှဉ်စေခြင်းကို၊ ဒဿိတာ-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏၊ စပန-ထပ်၍ဆက်ဦးအုံ၊ ဧဝံ-လျှင်၊ ပဌမဗျာနာဒီနိ-ပဌမံဗျာနံအစရှိသောပုဒ်တို့ကို၊ ပဋိပါဋိယာဝါ-အစဉ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဋိပါဋိယာဝါ-အစဉ်မဟုတ် ခုန်ကျော်သောအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဗျာနာဒီဟိ-ဒုတိယံဗျာနံအစရှိသည်တို့နှင့်၊ ယဇ္ဇေတ္တာဝါ-၍သော်လည်းကောင်း၊ အယဇ္ဇေတ္တာဝါ-လည်းကောင်း၊

သမာပဇ္ဇိန္တိအာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဥလ္လပတော–သီလအသက် ကိုယ်မှ ထွက်အောင် ပြောသောရဟန်း၏၊ မောက္ခော–လွတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ပါရာဇိကံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိယေဝ–သည်သာ၊ [မောက္ခော နတ္ထိကို ထပ်ဖွင့်သည်၊] ဣတိ ဣမသ္မိ အတ္ထသ္မိ–ကို၊ ဒဿနဝသေန–ဖြင့်၊ ဝုတ္တော–သော်၊ တသ္မိံ သုဒ္ဓိကမဟာဝါရေ–ထို သုဒ္ဓိကမဟာဝါရ၌၊ အယံ–သည်ကား၊ သခ်ေပတော–အားဖြင့်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ–တည်း၊ တိဟာကာရေဟိတိ–ကား၊ သမ္ဘာနမုသာဝါဒသ–၏၊ အင်္ဂဘူတေဟိ–အင်္ဂါဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ တီဟိ–နှင့်သော၊ ကာရဏေဟိ–အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ["တီဟိ–နှင့်သော၊ အာကာရေဟိ–အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့်"ဟု ပါဠိတော်၌ အနက်ပေး၊] ပုဗ္ဗေဝသ ဟောတိတိ–ကား၊ ပုဗ္ဗဘာဂေယေဝ–မုသား မပြောမီ ရှေ့အဖို့၌ပင်လျှင်၊ အသ ပုဂ္ဂလသ–ထို မုသားပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒေဝ–ဤသို့သော အသိသည်၊ ဟောတိ–၏၊ [သမ္ဘာနမုသာဝါဒသ၌ သမ္ဘာန၏အရာဖြစ်၍ "ဒေဝ–ဤသို့သော အသိသည်" ဟု ပေးသည်၊] (ကိံ)၊ (အဟံ)၊ မုသာ–ကို၊ ဘဏိဿံ–ပြောအံ့၊ ဣတိ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဘဏန္တဿ ဟောတိတိ–ကား၊ ဘဏမာနဿ–မုသားပြောဆဲ ရဟန်း၏၊ (ဒေဝ–သည်၊) ဟောတိ–၏။

ဘဏိတဿ ဟောတိတိ–ကား၊ ဘဏိတေ–ပြောအပ်ပြီးသော်၊ အသ–ထိုမုသားပြောသောရဟန်း၏၊ (ဒေဝ–ဤသို့သော အသိသည်၊) ဟောတိ–၏၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တုဗ္ဗံ–ပြောဆိုထိုက်၏၊ တသ္မိံ–ထိုစကားကို၊ ဝုတ္တေ–ပြောအပ်ပြီးသော်၊ (ဒေဝ–သည်၊) ဟောတိ–၏၊ ဣတိအတ္ထော–နက်၊ [ဘဏိတေ–၌ တပစ္စည်း၏ အတိတ်ကံဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း, လက္ခဏ အနက်ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်၊] အထဝါ–ထို့ပြင် တစ်နည်းကား၊ ဝုတ္တဝတော – ပြောအပ်ပြီးသော မုသားရှိသော ရဟန်း၏၊

ဒေဝ၊ပေ၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ။ ။သုဒ္ဓိကမဟာဝါရ သက်သက်ကိုပြုရခြင်းသည် "ပဌမ်ဈာန်" စသောပုဒ်ကို ဒုတိယ်ဈာန်, တတိယ်ဈာန်, စသောပုဒ်နှင့် အစဉ်အတိုင်း တွဲ၍ဖြစ်စေ, အစဉ်အတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ပဌမ်ဈာန်ကို စတုတ္ထ ဈာန်စသောပုဒ်နှင့် ခုန်ကျော်ကာ တွဲ၍ဖြစ်စေ, တစ်စုံတစ်ခုသော မူလိနှင့်မျှ မတွဲဘဲ "ပဌမ်ဈာန်"ဟု ဖြစ်စေ, "ဒုတိယ်ဈာန်"ဟုဖြစ်စေ ဆိုပြီးနောက် သမာပဇ္ဇိစသည်နှင့်တွဲ၍ပြောလျှင် ပါရာဇိကမှ မလွတ်–ဟု ပြုရခြင်းအကျိုးရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် သုဒ္ဓိကဝါရ၌ပါသော တီဟာကာရေဟိ စသော ပုဒ်တို့ကို ဖွင့်လိုက်လျှင် အားလုံးဝါရတို့၌ပါသော ပုဒ်တို့ကိုပါ သိနိုင်ရကား ဤ သုဒ္ဓိကဝါရ၌ပါဝင်သော ပုဒ်များကို အကျဉ်းချုပ် ဖွင့်ပြမည်–ဟူလို။

အထဝါ ဘဏိတဿ။ ။ဝုတ္တဝတော"ဝုတ္တံယဿ အတ္ထိတိ ဝုတ္တဝါ"ဟု အဿတ္ထိ ဝစနတ္ထပြု၊ ထိုအဿတ္ထိပုဒ်ဖြင့် ဘဏိတဿ၌ တပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကိုပြသည်၊ နိဋ္ဌိတဝစနဿဖြင့် "ဘဏိတ–ဝုတ္တ"တို့၌ တပစ္စည်း၏အတိတ်အနက်ကိုလည်းပြသည်။ [ကတ္တုသာဓနောပိ ဘဏိတဿဒ္ဒါ ဟောတိဝိအာဟ–အထဝါတိ အာဒိ၊–ဋီကာ။]

ဝစနသေ–ပြီး ပြီးသော မုသားစကားရှိသောရဟန်း၏၊ (ဧဝံ–သည်၊) ဟောတိ–၏၊ ဣတိ အတ္ထော–နက်၊ [ပုဗ္ဗေဝသေ–စသော ရှေ့ဝါကျတို့၏ ပိဏ္ဍတ္ထကို ပြလိုမူ ယော ဧဝံ–စသည်မိန့်၊] ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ–ဤနည်း အားဖြင့်၊ (ပါဋိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်သော နည်းအားဖြင့်)၊ ပုဗ္ဗဘာဂေပိ–မုသားမပြောမီ ရှေ့အဖို့၌လည်း၊ ဓာနာတိ–သိ၏၊ ဘဏ္ဍော–ပြောဆိုစဉ်လည်း၊ ဓာနာတိ–၏၊ ပစ္ဆာပိ–ပြောပြီးရာကာလမှ နောက်၌လည်း၊ မယာ–သည်၊ မုသာ–ကို၊ ဘဏိတံ–ပြောဆိုအပ်ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ဓာနာတိ–၏၊ သော–ထိုမပြောမီခဏ, ပြောဆဲခဏ, ပြောပြီးခဏ၌ သိသောရဟန်းသည်၊ ပဌမံစျာနံ သမာပဇ္ဇိ–ဟူ၍၊ ဘဏ္ဍော–ပြောလသော်၊ ပါရာဇိကံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ ဣတိအယံ အတ္ထော–ကို၊ ဧတ္ထ–ဤ ပုဗ္ဗေဝသအစရှိသော ဝါကျ၌၊ ဒဿိတော–ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ ["အဂ်ါ ၃ ပါးစုံမှ မုသားဖြစ်သည်"ဟု ပြတော်မူသည်–ဟူလို။]

(အယံအတ္ထော–ကို) ကိဿာပိ ဒဿိတော–ပေပြီ၊ အထခေါ–သော်လည်း၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဧတ္ထ–ဤပုဗ္ဗေဝသ အစရှိသောပါဋိရပ်၌၊ ဝိသေသော–အထူးတည်း၊ ကာဝ–စွာ၊ ပုဏ္ဏော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ (ကိံ)၊ မုသာ–ကို၊ ဘဏိသဲ–အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ပုဗ္ဗဘာဂေါ–မုသားမပြောမီ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော အသိသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ မယာ မုသာ, ဘဏိတံ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ပစ္ဆာဘာဂေါ–မုသားပြောပြီး နောက်အဖို့၌ဖြစ်သော အသိသည်၊ နတ္ထိ–မရှိအံ့၊ [မပြောမီ သာသိ၍ ပြောပြီးနောက် မသိအံ့–ဟူလို။] ဟိ–မှန်၊ ဝုတ္တမတ္တမေဝ–ပြောအပ်ပြီးမျှကိုပင်၊ ဝါ–ပြောပြီးလျှင်ပြီးချင်းပင်၊ ကောစိ–အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပမုဿတိ–ပျောက်ပျက်တတ်၏၊ ဝါ–မေ့တတ်၏၊ [မုသ–နဿနေ၊] တဿ–ထိုမပြောမီ ခဏ၌သာသိ၍ ပြောပြီးနောက်၌ မသိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ ဟောတိကိ–လော၊ နု ဟောတိကိ–လော၊ ဣတိ–ဤသို့သော၊ (ပုစ္ဆာ–သည်၊ ဟောတိ–၏။)

သာ–ထိုပုစ္ဆာကို၊ ဧဝံ–သို့၊ အဋ္ဌကထာသု–တို့၌၊ ဝိသဇ္ဇိတာ–ဖြေဆိုအပ်ပြီ၊ (ကိံ)၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ–၌၊ မုသာ–ကို၊ ဘဏိသဲ–ပြောဆိုအံ့၊ ဣတိစ–ဤသို့ လည်းကောင်း၊ ဘဏန္တသ–မုသားပြောဆဲပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မုသာ–ကို၊ ဘဏာမိ–ပြောနေ၏၊ ဣတိစ–လည်းကောင်း၊ ဓာနတော–သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပစ္ဆာဘာဂေ–၌၊ မယာ မုသာ, ဘဏိတံ–အပ်ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့သော သိခြင်း သည်၊ နု ဘဝိတုံ–မဖြစ်ခြင်းငှာ၊ နု သက္ကာ–မတတ်ကောင်း၊ [မုသား မပြောခင်ကတည်းက "ငါ မုသားပြောတော့မည်"လို့ နှလုံးသွင်း၍ ပြောသောကြောင့် "ပြောပြီးနောက် မသိ"ဟုဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်–ဟူလို။] (ဣတိ–ဤသို့သော သိခြင်းသည်၊)

သစေပိ နု ဟောတိ–အကယ်၍ပင် မဖြစ်ဦးတော့၊ (ဧဝံ သတိပိ)၊ ပါရာဇိကမေဝ (ဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ပုရိမမေဝ အင်္ဂဒွယ်–ရှေ့ဖြစ်သော အင်္ဂါနှစ်ပါး အပေါင်းသည်သာ၊ (မပြောမီ သိခြင်း, ပြောဆဲ သိခြင်းဟူသော အင်္ဂါနှစ်ပါး အပေါင်းသည်သာ၊) ပမာဏံ–ပမာဏတည်း၊ ဝါ–လိုရင်းတည်း။

ယသ္မာပိ–၏လည်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ–၌၊ မယာ မုသာ, ဘဏိသဲ–အံ့၊ ဣတိ–အာဘောဂေါ–သည်၊ နတ္ထိ၊ ဘဏန္တော ပန–ပြောနေသော်ကား၊ မုသာ–ကို၊ ဘဏာမိ–ပြောနေ၏၊ ဣတိ, ဇာနာတိ–၏၊ ဘဏိတေပိ–ပြောအပ်ပြီးပြန်သော်လည်း၊ မယာ မုသာ ဘဏိတံ၊ ဣတိ, ဇာနာတိ–၏၊ သော–ထို (မုသား မပြောမီ ရှေ့အဖို့၌ မုသားပြောတော့အံ့ဟု နှလုံးသွင်းမရှိသော) ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာပတ္တိယာ–ဖြင့်၊ နု ကာရေတဗ္ဗော၊ [မုသားမပြောမီ ခဏ၌ "ငါ မုသားပြောအံ့"ဟု နှလုံးမသွင်းဘဲ အဆောတလျင်ပြောသူမှာ ပြေဆဲခဏ၌ "ငါ့စကား ဟာ မုသား ဖြစ်နေပါပေါ့လား"ဟု သိသော်လည်း နှောက်ပြန်ဆုတ်ဖို့ရာ မတတ်နိုင်သည့်အတွက် အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ဖို့ရန် အရာမဟုတ်သောကြောင့် မဆုံးဖြတ်ရ၊] ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း)–ဟိ (ယသ္မာ)၊ ပုဗ္ဗဘာဂေါ–ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော နှလုံးသွင်းသည်၊ ["ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ပေ၊ အာဘောဂေါ"ကို ထောက်၍ "ပုဗ္ဗာဘောဂေါ"ဟုရှိလျှင် သာ၍ကောင်းသည်၊] ပမာဏတရော–သာ၍ လိုရင်းကျ၏၊ တသ္မိံ–ထို ရှေ့အဖို့၌ နှလုံးသွင်းသည်၊ အသတိ–သော်၊ ဒဝါ–အဆောတလျှင်၊ ဘဏိတံဝါ–ပြောဆိုအပ်သော စကားသည်သော်လည်းကောင်း၊ [ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ ပြောရသည့်အတွက် "ဒဝါ"ကိုနှ "သဟသာ"ဟု ဋီကာ ဖွင့်သည်၊ အခြားနေရာ၌ကား "ပရိဟာသော ဒဝေါ ခိဠာ"အရ ပြက်ရယ်ပြောင်လှောင်ခြင်းကို "ဒဝါ"ဟုဆိုသည်၊] ရဝါ–ချွတ်ချော်သဖြင့်၊ ဘဏိတံ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ–ဖြစ်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သော အာပတ္တိယာ နု ကာရေတဗ္ဗော)၊ (ဣတိ–သို့၊ အဌကထာသု–တို့၌၊ ဝိသဒ္ဒီတာ–ပြီ။)

စ–ဆက်၊ ဇတ္ထု–ဤပုဗ္ဗေဝဿအစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ တံဉာဏတာစ–ထိုသိသောစိတ်ကို သိနိုင်သူ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ (ပရိစ္ဆေဒတဗ္ဗာ–ပယ်စွန့်ထိုက်၏)၊ ဉာဏသမောဓာနဿ–တစ်ခုသောခဏ၌ ဉာဏ် ၃ ခုပေါင်းခြင်းကိုလည်း၊ ပရိစ္ဆေဒတဗ္ဗံ–၏၊ တံဉာဏတာ ပရိစ္ဆေဒတဗ္ဗာတိ–ကား၊ ယေနစိတ္တေန–ဖြင့်၊ မုသာ–ကို၊ ဘဏိသဲ–အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ဇာနာတိ–၏၊ တေနေဝ–ထိုမုသားပြောအံ့ဟုသိသောစိတ်ဖြင့်ပင်၊ မုသာ–ကို၊ ဘဏာမိ–၏၊ ဣတိစ–သို့လည်းကောင်း၊ မယာ–သည်၊ မုသာ–ကို၊ ဘဏိတံ–ပြီ၊ ဣတိစ–လည်းကောင်း၊ ဇာနာတိ–၏၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ဧကစိတ္တေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ တီသု–၃ ပါးကုန်သော၊ ခဏေသု–တို့၌၊ ဇာနာတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ အယံ တံ ဉာဏတာ–

ဤသို့သော တံဉာဏတာကို၊ ပရိစ္ဆေဒတဗ္ဗာ–ပယ်စွန့်ထိုက်၏၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ, တေနေဝ စိတ္တေန–ဖြင့်ပင်၊ တံ စိတ္တံ–သည်၊ ဝါ– ကို၊ ဇာနိတုံ–ဌာ၊ နိ သက္ကာ–မတတ်ကောင်း၊ တေနေဝ အသိနာ–ထိုသန်လျက်ဖြင့်ပင်၊ သော အသိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဆိန္ဒိတုံ–ဌာ၊ နိ သက္ကာယထာ–ကဲ့သို့ တည်း၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (တံဉာဏတာ ပရိစ္ဆေဒတဗ္ဗာ)။

ပန–အနွယကား၊ ပုရိမံ ပုရိမံ–သော၊ စိတ္တံ–သည်၊ ပစ္ဆိမဿ ပစ္ဆိမဿ–သော၊ စိတ္တဿ–၏၊ ဥပ္ပတ္တိပစ္စယော–ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ [အနန္တရ သတ္တိဖြင့် နောက်နောက်စိတ်ဖြစ်ဖို့ရန် ကျေးဇူးပြုသည်၊] ဟုတ္တာ–၍၊ နိရုဇ္ဈတိ–၏၊ တေန–ကြောင့်၊ ပမာဏံ၊ ပေ၊ တိဝဏ္ဏိကာတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤဝါထာ စကားကို၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [ပုဗ္ဗဘာဂေါ–မုသားမပြောမီ ရှေ့အဖို့ဖြစ်သော အသိ သည်သာ၊ ပမာဏံ–လိုရင်းပမာဏတည်း၊ တသ္မိံ–ထိုပုဗ္ဗဘာဂအသိသည်၊ သတိ–သော်၊ သေသဒွယံ–ကြွင်းသော အလယ်အသိ, အဆုံးအသိ ၂ ပါး အပေါင်းသည်၊ နိ ဟောဿတိ–မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ဧတံ–ဤဆိုဖွယ်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဝါစာ–မုသားစကားသည်၊ တိဝဏ္ဏိကာ–၃ ပါးသော အင်္ဂါရှိ၏၊] ဉာဏသမောဓာနံ ပရိစ္ဆေဒတဗ္ဗန္တိ–ကား၊ တီဏိ–နှင့်သော၊ ဧကာနိ စိတ္တာနိ–တို့သည်၊ ဝါ–ဤစိတ်ဖြင့် သိခြင်းတို့သည်၊ ဧကက္ခဏေ–တစ်ခုသော ခဏ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ–နှင့်၏၊ ဣတိ–သို့၊ နိ ဂဟေတဗ္ဗာနိ–မယူထိုက်ကုန်၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဣဒံစိတ္တံနာမ–မည်သည်၊ (ပဌမေ–ပဌမစိတ်သည်၊ ဝါ–ရှေ့စိတ်သည်၊ အနိရုဒ္ဓမှိ–မချုပ်သေးလသော်၊ ဝါ–သေးလျှင်၊ ပစ္ဆိမံ–နောက်၌ဖြစ်သောစိတ်သည်၊ နိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–မဖြစ်နိုင်၊ နိရုဇ္ဈနတော– အကြားမရှိအောင် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ–အဆက်မပြတ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဧကံဝိယ–တစ်စိတ်တည်းကဲ့သို့၊ ပကာသတိ–ထင်ရှား၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (နိ ဂဟေတဗ္ဗာနိ–နှင်)၊ ဣတိ–ဤကား အပြီးတည်း၊ (ပုဗ္ဗေဝသ–စသော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့် အပြီးတည်း–ဟူလို၊ ဣတိတစ်လုံး အကျေကြဲ။)

တံဉာဏတာ၊ ပေ၊ ပရိစ္ဆေဒတဗ္ဗံ။ ။တံ–ထို သိသောစိတ်ကို၊ ဇာနာတိ–သိတတ်၏၊ ဣတိ, တံဉာဏံ–မည်၏၊ (တဉာဏံ–ဟု ဖြစ်ပြီးနောက် တ နောက်၌ နိဂ္ဂဟီတ်လာ၊) တံဉာဏသ+ဘာဝေါ တံဉာဏတာ၊ စိတ်တစ်ခုတည်းဖြင့် ခဏသုံးပါး၌ဖြစ်သော စိတ်ကို သိခြင်း–ဟူလို၊ ဉာဏာနံ+သမောဓာနံ ဉာဏသမောဓာနံ၊ တစ်ခုတည်းသော ခဏ၌ မဆိုမီသိသောဉာဏ်, ဆိုဆဲသိသောဉာဏ်, ဆိုပြီးသိသောနဉာဏ်သုံးမျိုးပေါင်းမိခြင်း တည်း၊ အဓိပ္ပာယ်ကို "တံဉာဏတာ ပရိစ္ဆေဒတဗ္ဗာတိ"စသော အကျယ်စကားရပ်ဖြင့် ပြသည်၊ "တံဉာဏတာ"၌ ဉာဏ(သိခြင်း)ဟူသည် ဉာဏ်သိ–မဟုတ်, စိတ်သိတည်း၊ "ပရိစ္ဆေဒတဗ္ဗ" ဟူရာ၌ "ထိုအဓိပ္ပာယ်မျိုးကို မယူရ"ဟု ဆိုလိုသည်။

ပန–ကား၊ ဣတော–ဤတိဟာကာရေဟိ အစရှိသောစကားရပ်မှ၊ ပရံ–ဌ်၊ ("အဂ်ဘေဒံ ဒသေတုံ ဝုတ္တံ"ဌ်လုမ်းစပ်၊) ယွာယံ (ယော+အယံ)–အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမံ စျာနံ သမာပဇ္ဇိန္တိ–ဟူ၍၊ သမ္ဘာနမုသာ–ကောင်းစွာအပြား အားဖြင့်သိလျက် မုသားကို၊ ဘဏတိ–၏၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ သော–ထို မုသားပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ–ငါ၏ (သန္တာန်ဌ်)၊ ပဌမံ စျာနံ–သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ဣတိဧဝံဒိဋ္ဌိကော–ဤသို့ အယူရှိသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဟိ–မှန်၊ တသ–ထိုမုသားပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အယံလဒ္ဓိ–ငါ့မှာ ပဌစျာန်မရှိ ဟူသော ဤအယူသည်၊ အတ္ထေဝ–ရှိသည်သာ၊ တထာ–ထိုမှတစ်ပါး၊ မေ–ငါ၏သန္တာန်ဌ်၊ ပဌမံစျာနံ–သည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ အသ–ထိုမုသားပြောသောပုဂ္ဂိုလ် အား၊ ခမတိစေဝ–အကြီးအကျယ်လည်း နှစ်သက်၏၊ ရုစ္စတိစ–အနည်းငယ်လည်း နှစ်သက်၏၊ စ–ဆက်၊ မေ–ဌ်၊ ပဌမံ စျာနံ–သည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ–သို့၊ အသ–ထိုမုသားပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ–သည်၊ ဧဝံသဘာဝမေဝ–ဤသို့ သဘောရှိသည်သာ၊ [ဝိနိဓာယဘာဝံ–ပါဠိတော်၏အဖွင့်ဖြစ်၍ "ဧဝံ ဘာဝမေဝ–ဤသို့သော အလိုရှိသည်သာ"ဟု ရှိလျှင် သာ၍ကောင်းသည်။] ပန–ထိုသို့ပင် ပင်ကိုယ်ရင်းက ဤသို့ ဒိဋ္ဌိ ခန္ဓာ ရုစိ ဘာဝရှိပါသော်လည်း၊ ယဒါ–ဌ်၊ မုသာ–မုသားကို၊ ဝတ္တုကာမော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တဒါ–မုသားပြောလိုရာ ထိုအခါဌ်၊ တံ ဒိဋ္ဌိं ဝါ–ထိုအယူကိုသော်လည်းကောင်း၊ [စတုဟာကာရေဟိ–ဟူသော ပါဠိတော်မှ ဒိဋ္ဌိကိုရည်ရွယ်သည်။] ဒိဋ္ဌိယာ–နှင့်၊ သဟ–ကွ၊ တံ ခန္ဓံ ဝါ–ထိုနှစ်သက်ခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ [ပဉ္စာဟာကာရေဟိ–မှ ဒိဋ္ဌိခန္ဓာကို ရည်ရွယ်သည်။[ဒိဋ္ဌိခန္ဓာဟိ–တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိं–ကွ၊ တံ ရုစိं ဝါ–ထိုအကြိုက်ကို သော်လည်းကောင်း၊ [ဆဟာကာရေဟိ–မှ ဒိဋ္ဌိခန္ဓာ ရုစိတို့ကို ရည်ရွယ်သည်။] ဒိဋ္ဌိခန္ဓာ ရုစိဟိ–တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိं–ကွ၊ (တံ) ဘာဝံ ဝါ–ထိုအလိုကိုသော်လည်းကောင်း၊ [သတ္တဟာကာရေဟိ–မှ ဒိဋ္ဌိ ခန္ဓာ ရုစိ ဘာဝတို့ကို ရည်ရွယ်သည်။] ဝိနိဓာယ–ချထား၍၊ နိက္ခိပိတ္တာ–ချထား၍၊ ပဋိဗ္ဗာဒေတ္တာ–ဖုံးထား၍၊ အဘူတံ–မိမိ၌

ဝိနိဓာယ။ ။ဝိ, နိပုဗ္ဗ ဓာဓာတ်သည် နိက္ခိပနအနက်ဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့် "နိက္ခိပိတ္တာ"ဟု ဖွင့်၏၊ "နိက္ခိပန" ဟူသည်လည်း အောက်သို့ ချထားခြင်း မဟုတ်၊ မိမိမှာ နဂိုက ရှိနေသော ဒိဋ္ဌိ, ခန္ဓာ, ရုစိ, ဘာဝကို မုသားပြောသောအခါဝယ် မရှိလေဟန်ဆောင်၍ ဖုံးကွယ်ထားခြင်းတည်းဟု သိစေလိုရ "ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ"ဟု ဖွင့်၏၊ ထို ပဋိစ္ဆာဒနဟူသည်လည်း တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် ဖုံးထားခြင်းမဟုတ်၊ အမှန်ရှိနေသော ဒိဋ္ဌိစသည်ကို အဘူတ–မရှိလေဟန် ပြုခြင်းတည်းဟု ပြလိုရ "အဘူတံ ကတ္တာ" ဟု အပြီးသတ် (သိခါပတ္တ) အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်သည်။

ထင်ရှားမရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ–ပြု၍၊ ဘဏတိ–၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ တေသမ္မိ–ထို ဒိဋ္ဌိခန္ဓာ ရုစိဘာဝတို့၏ လည်း၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ အဂ်ီဘေဒ–အဂ်ါးအပြားကို၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ စတ္ဟာကာရေဟိတိ အာဒိ–ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ။

စ–ဆက်၊ ပရိဝါရေ–ပရိဝါပါဠိတော်၌၊ မုသာဝါဒေါ–သည်၊ အဋ္ဌင်္ဂေါ–ရှိ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တတ္တာ–မိန့်ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ–ထိုပရိဝါပါဠိတော်၌၊ အဓိပ္ပေတာယ–အလိုရှိအပ်သော၊ သညာယ–သညာနှင့်၊ သဒ္ဒီ–ကွ၊ အညောပိ–အခြားလည်းဖြစ်သော၊ ဣဓ–ဤမုသာဝါဒအင်္ဂါကို ပြရာ၌၊ အဋ္ဌဟာကာရေဟိတိ–ဟူသော၊ ဧကော–သော၊ နယော–ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗော–၏၊ စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤဝိနိစ္ဆယဒီဋ္ဌိ အစရှိသော စကားတို့တွင်၊ ဝိနိစ္ဆယဒီဋ္ဌိ ဣတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤစကားကို၊ ဗလဝဓမ္မဝိနိစ္ဆယဝသေန–အားရှိသော ဒိဋ္ဌိဓမ္မကို ချထားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဝိနိစ္ဆယ ခန္ဓိဏ္ဍိအာဒိနိ–တို့ကို၊ တတော–ထို ဒိဋ္ဌိအောက်၊ ဒုဗ္ဗလဒုဗ္ဗာလနံ–အားမရှိကုန် အားမရှိကုန်သော ခန္ဓာ ရုစိ ဘာဝတို့ကို၊ ဝါ–အဆင့်ဆင့် အားနည်းကုန်သော ခန္ဓာ ရုစိ ဘာဝ တို့ကို၊ ဝိနိစ္ဆယဝသေန–ချထားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ဝုတ္တာနိ–နိ)ပြီ) ပန–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤဝိနိစ္ဆယ ဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဝိနိစ္ဆယ သညဏ္ဍိ–ဟူသော၊ ဣဒံ–ဤစကားသည်၊ သဗ္ဗဒုဗ္ဗလဓမ္မဝိနိစ္ဆယံ–အလုံးစုံသော တရားတို့ အောက် အားနည်းသော သညာဓမ္မ ချထားပုံကို ပြကြောင်း စကားတည်း၊ သညာမတ္တမ္ပိ နာမ–သညာမျှ မည်သည်ကိုလည်း၊ အဝိနိစ္ဆယ–မချထားမူ၍၊ သမ္ပဇာနမုသာ– ကို၊ ဘာသိဿတိ–တုံ၊ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ–ဤအကြောင်းသည်၊ န ဝိဇ္ဇတိ–မရှိနိုင်။

ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ သမာပတ္တိဿာမိတိအာဒိနာ–မိ အစရှိသော၊ [အာဒိဖြင့် သမာပန္နော ဘဝိဿာမိ–စသည်ကိုယူ၊] အနာဂတဝစနေန–အနာဂတ် စကားဖြင့်၊ ပါရာဇိက်–သည်၊ နု ဟောတိ–မဖြစ်၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သမာပတ္တိန္တိအာဒိနိ–နိ သော၊ [အာဒိဖြင့် သမာပဇ္ဇာမိ, သမာပန္နောကိုယူ၊] အတီတဝတ္ထုမာနပဒါနေဝ–အတိတ်, ဝတ္ထုမာန်ပုဒ်တို့ကိုသာ၊ ပါဠေ–ပါဠိတော် ပါဠ်၌၊ ဝုတ္တာနိ–နိ)ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–နိ၏။

၂၀၇။ ဣတော–ဤသမာပတ္တိ အစရှိသော ပုဒ်မှ၊ ပရံ–၌၊ သဗ္ဗမ္ပိ–အလုံးစုံသော ပုဒ်သည်လည်း၊ ဣမသ္မိံ သုဒ္ဓိကမဟာဝါရေ–ဤသုဒ္ဓိကမဟာဝါရ၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ–သည်သာ၊ ဟိ–မှန်၊ ကိလေသပ္ပဟာနပဒဿ–ကိလေသပ္ပဟာနပုဒ်၏၊ ပဒဘာဝေန–၌၊ ရာဂေါ မေ စတ္တော ဝန္တောတိ အာဒိနံ–နိ သော၊ ပဒါနံ–တို့၏၊ အတ္ထံ–ကို၊ ထပေတ္တာ–၍၊ ယံ–အကြောင်းပုဒ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဣမိနာ ဝိနိစ္ဆယေန–ဖြင့်၊ ဝိညာတုံ–ငှာ၊ သက္ကာ–သည်၊ နု ဘဝေယ္ယ–ရာ၊ တံ–ထိုပုဒ်သည်၊ ဇတ္ထ–

ဤသုဒ္ဓိကမဟာဝါရ၌၊ နှ အတ္ထိ-မရှိ၊ သ္မာယံ-ထို ရာဂေါ မေ စတ္တော ဝန္ဓော အစရှိသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဝါ-ဆိုဦးအုံ့။

ဟိ-ချဲ့၊ ဧတ္ထ-ဤရာဂေါ မေ စတ္တော အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်၊ စတ္တောတိ ဣဒံ-စတ္တောဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ သကဘာဝပရိစ္ဆေနဝသေန-မိမိ၏ဥစ္စာအဖြစ်ကို စွန့်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဝန္ဓော တိ ဣဒံ-ကို၊ ပုန-ဖန်၊ အနာဒီယနဘာဝဒဿနဝသေန-ယူခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း၏အစွမ်းခြင့်၊ (ဝုတ္တံ-ပြီ)၊ မုတ္တောတိ ဣဒံ-မုတ္တောဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ သန္တတိတော-စိတ်အစဉ်မှ၊ ဝိမောစနဝသေန-လွတ်စေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ဝုတ္တံ)၊ ပဟီနောတိ ဣဒံ-ကို၊ မုတ္တဿာပိ-လွတ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသည်၏လည်း၊ ကွစိ-တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌၊ အနဝဋ္ဌာနဒဿနဝသေန-

---

စတ္တော။ ။သကဘာဝပရိစ္ဆေနကို "အတ္တနော သန္တကဘာဝဿ ပရိစ္ဆေန-(ရာဂစသည်၏) ကိုယ့်ဥစ္စာအဖြစ်ကို စွန့်ခြင်း" ဟုဋီကာဖွင့်၏၊ ပါဠိတော်၌ကား "စတ္တော-စွန့်အပ်ပြီ" ဟု သာပေး။]

ဝန္ဓော။ ။ဝမိယတ္ထ-ထွေးအန်အပ်ပြီ၊ ဣတိ ဝန္ဓော၊ သလိပ်တံတွေးစသည်ကို ထွေးအန်ပြီးသောအခါ ပြန်၍မယူတော့သကဲ့သို့, စွန့်အပ်ပြီးနောက် တစ်ဖန်ပြန်၍မယူ အပ်သော ရာဂ စသည်ကို "ဝန္ဓ"ဟု ဆိုသည်၊ ထို့ကြောင့် "ပုန အနာဒီယနဘာဝဒဿန ဝသေန"ဟုဖွင့်သည်၊ [မဂ္ဂပ္ပတ္တိတော ပုဗ္ဗေဝိယ သရာဂေါ သဒေါသောတိ ဝတ္တဗ္ဗဘာဝတော စတ္တာမ္ပိ-မဂ်မဉ်ပါဒ်မီ ရှေ့အဖို့၌ ဝိပဿနာဖြင့် ရာဂဒေါသတို့ကို စွန့်အပ်သော်လည်း၊ ကေစိ ဂဏ္ဌန္တိ-တချို့က ထိုရာဂ ဒေါသတို့ကို ပြန်၍ယူတတ်ကြသေး၏၊ ထိုသို့ ပြန်၍ မယူသောအားဖြင့် စွန့်ပုံကိုပြလိုမှ "ဝန္ဓော" ဟု မိန့်တော်မူသည်-ဟုလို။]

မုတ္တော။ ။သလိပ်ကို ထွေးအန်လိုက်သော်လည်း ပါး စသော ကိုယ်အရပ်မှ မလွတ်ဘဲ ကပ်နေတတ်သေး၏၊ ထိုသို့ မကပ်တော့ဘဲ "စိတ်အစဉ်မှ ရာဂစသည်ကိုလွတ်အပ်ပြီ" ဟု ပြလိုမှ မုတ္တောကို "သန္တတိတော ဝိမောစနဝသေန"ဟုဖွင့်သည်၊ [ဝန္ဓံ ပိကိဠိသသန္တတိလဂ္ဂံ သိယာ=ထွေးအန်အပ်ပြီးသောအချိုဝတ္ထုသည် မိမိသန္တာန်၌ ကပ်ငြိလျက် ရှိသေး၏၊ "နယိဒမေဝံ-ရာဂစသည်ကို ထွေးအန်ခြင်းမှာ ဤသို့မငြိကပ်" ဣတိ ဒဿနတ္ထံ မုတ္တောတိ ဝုတ္တံ။]

ပဟီနော။ ။"မုတ္တံပိ ကိဠိ-လွတ်ပြီးသော်လည်း အချိုအရာဝတ္ထုသည်၊ မုတ္တ ဗန္ဓနံဝိယ ဖလ-အညာမှလွတ်သော အသီးကဲ့သို့၊ ကုဟိဠိ တိဋ္ဌတိ-အခြားတစ်နေရာ၌ တည်ရှိနေတတ်သေး၏၊ နယိဒမိဒန္တိ ဒဿနတ္ထံ-ဤလွတ်အပ်သော ရာဂ စသည်ကား ထိုသို့ အခြားနေရာ၌ မတည်ရှိတော့"ဟု ပြခြင်းငှာ ပဟီနောကို "မုတဿာပိ ကွစိ အနဝဋ္ဌာနဒဿနဝသေန" ဟု ဖွင့်သည်။

တည်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ဝုတ္တံ)၊ ပဋိနိဿဒ္ဓောတိ ဣဒံ–ကို၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ အာဒိနှပုဗ္ဗဿ–ယူအပ်ဖူးသော ရာဂ အစရှိသည်ကို၊ ပဋိနိသဂ္ဂဒဿန ဝသေန–တစ်ဖန် ပယ်စွန့်ခြင်းကို ပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ဝုတ္တံ)၊ ဥက္ခေဋိတောတိ ဣဒံ–ကို၊ အရိယမဂ္ဂေန–ဖြင့်၊ ဥတ္တာသိတတ္တာ–ထိတ်လန့်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန–ဖန်၊ အနာလိယနဘာဝဒဿန ဝသေန–ကပ်ငြိခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ဝုတ္တံ)၊သွာယံ အတ္ထော–ထိုခဋ္ဌဓာတ်၏ ဥတ္တာသအနက်ကို၊ သဒ္ဒသတ္ထတော–သဒ္ဒါကျမ်းမှ၊ [ဓာတ်ကျမ်းမှ–ဟူလို၊] ပရိယေသိတဗ္ဗော–၏၊ သမုက္ခေဋိတောတိ ဣဒံ–ကို၊ သုဋ္ဌု–ကောင်းစွာ၊ ဥတ္တာသေတွာ–၍၊ အဏုသဟဂတသာပိ–အဏုမြူသဖွယ် သေးငယ်သော ရာဂစသည်၏လည်း၊ ပုန–ဖန်၊ အနာလိယနဘာဝဒဿဝသေန–ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ (ဝုစ္စတိ–၏)၊ (ဣတိ–အပြီးတည်း)။....သုဒ္ဓိက ဝါရကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ပဋိနိဿဒ္ဓော။ ။[ပဋိ–တစ်ဖန်၊ ဝါ–ထပ်၍+နိသဒ္ဒ–စွန့်အပ်"ဟုဆိုရာ၌ "ပဌမ စွန့်ပုံက နေရာမကျသဖြင့် နောက်ထပ် စွန့်ရသည်"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏၊ ဤရာဂစသည်ကို စွန့်ရာ၌လည်း မဂ်မရမီ ဝိပဿနာဖြင့် စွန့်ခြင်းသည် အပြီးအပြတ် မဟုတ်သေး၊ ဝါ–နေရာတကျမရှိသေး၊ ထို့ကြောင့် မဂ်ဖြင့်ထပ်၍ အပြီးအပြတ် စွန့်အပ်သည်ကို "ပဋိနိသဒ္ဒ"ဟု ခေါ်သည်၊ [ကိဉ္စိ ဒုန္နိသဒ္ဒံ ပုန အာဒါယ သမ္ဘဒေဝ နိသဒ္ဒ–ပဌမ မကောင်းသဖြင့် စွန့်အပ်သော အချို့ဝတ္ထုကို တစ်ဖန်ယူ၍ ကောင်းစွာ စွန့်အပ်လျှင်၊ ပဋိနိသဒ္ဒန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ဒေဝ ဝိပဿနာယ နိသဒ္ဒံ အာဒိနှသဒိသံ မဂ္ဂေန ပဟီနံ ပဋိနိသဒ္ဒံ နာမ ဟောတိ။]

ဥက္ခေဋိတော။ ။ခြောက်လှန့်၍ ထွက်ပြေးစေအပ်သော မကောင်းဆိုဝါးအကောင်သည် တစ်ဖန် မကပ်လာဝံ့သကဲ့သို့, မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ရာဂစသည်၏တစ်ဖန် မငြိကပ်နိုင်ပုံကိုပြလို၍ ဥက္ခေဋိတောကို "အရိယမဂ္ဂေန ဥတ္တာသိတတ္တာ" စသည်ဖြင့် ဖွင့်သည်၊ ခဋ္ဌဓာတ်ကို "ဥတ္တာသအနက်ရှိ၏" ဟု ဓာတ်ကျမ်း၌ဆိုသည်ကို ရည်ရွယ်၍ "သွာယမတ္ထော၊ ပေ၊ ပရိယေသိတဗ္ဗော"ဟု မိန့်သည်။

သမုက္ခေဋိတော။ ။သံကို သုဋ္ဌု–ဟု ဖွင့်၍ ထိုသုဋ္ဌုကိုပင် "အဏုသဟဂတသာပိ ပုနအနာလိယနဘာဝဒဿနဝသေန" ဟုထပ်၍ဖွင့်သည်၊ အဏုမြူမျှလောက်သော ရာဂစသည်၏လည်း နောက်ထပ်မငြိကပ်လောက်အောင် ထိတ်လန့်စေခြင်းကို "သုဋ္ဌု+ဥက္ခေဋိတ" ခေါ်သည်–ဟူလို၊ [အဏုယေဝ အဏုသဟဂတံ၊ သဟဂတအနက် သီးခြားမရှိ၊ အဏုမြူတမျှ အလွန်သေးငယ်သော ရာဂစသည်–ဟူလို၊ တစ်နည်း–{အဏုတ္တေနဝါ ယုတ္တံ တိ အတ္ထော"ဟု ဝိမတိ၌ တစ်နည်းဖွင့်၏၊ အဏုကို ဘာဝပွဓာန ကြံ၍ သဟဂတံကို ယုတ္တံဟုဖွင့်သည်၊ အဏုနာ–အဏုမြူသဖွယ် သေးငယ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်+သဟဂတံ–တကွဖြစ်သော ရာဂစသည်သည်၊ အဏုသဟဂတံ–ဖည်၏၊ အနာလိယနဒ္ဒ လိဓာတ်မှ ဤကို ဣယဖြု၍ "လိယန" ဟု ရှိစေ။]

၂၁၅။ ဝတ္တုကာမဝါရေပိ–ဝတ္တုကာမဝါရဠ္ဠလည်း ၊ တိဟာကာရေဟိတိ အာဒီနံ–အစရှိသော ပုဒ်တို့၏ ၊ အတ္ထော–ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါရပေယျလပ္ပဘောဒေါစ–ပေယျလမြှုပ်အပ်သော ဝါရအပြားကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော–ကို၊ ဣဒ–ဤ သုဒ္ဓိကဝါရဠ် ၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ–စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ် အထူးကား၊ (တစ်နည်း)၊ ပဲ (ယသ္မာ)၊ ကေဝလံ–သက်သက်၊ အယံ (ဝါရော)–ဤဝါရကို၊ (ဝုတ္တောဠ္ဠစပ်၊) မယာ–သည်၊ ဝိရဇ္ဈိတ္တာ–ချုတ်ချော်၍ ၊ အညံ–အခြားသော စကားကို၊ ဝတ္တုကာမေန–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အညံ–အခြားသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ–ပြောဆိုအပ်ပါပြီ၊ တသ္မာ, မယှံ–၏ ၊ ဝါ–မှာ၊ အာပတ္တိ နတ္ထိ၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ သြကာသ ဂဝေသကာနံ–လွတ်လပ်ခွင့်ကို ရှာကုန်သော၊ ပါပပုဂ္ဂလာနံ–တို့၏ ၊ သြကာသနိသေဓနတ္ထံ–အခွင့်ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝုတ္တော–ပြီ၊ ဟိ–ထင်ရှားအောင်ပြဦးအုံ၊ ဗုဒ္ဓံပစ္စက္ခာမိတိ–ဟူ၍ ၊ ဝတ္တုကာမော–ပြောလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဓမ္မံ ပစ္စက္ခာမိတိအာဒီသု–နှ်သော၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာန ပဒေသု–သိက္ခာချကြောင်းပုဒ်တို့တွင် ၊ ယံဝါတံဝါ–အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ပုဒ်ကို၊ ဝဒန္တောပိ–ဆိုသူသည်လည်း၊ ခေတ္တေ–သိက္ခာချရာ ခေတ်ဠ် ၊ သြတိဏ္ဏတ္တာ–ကျရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ၊ သိက္ခာ–သည် ၊ ဝါ–ကို ၊ ပစ္စက္ခာတာဝ–ပယ်စွန့်အပ်သည်သာ၊ ဟောတိ ယထေဝ–သို့သာလျှင် ၊ ဧဝံ–တူ ၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒီသု–ပဌမ် စျာနံ အစရှိကုန်သော ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပဒေသု–ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပုဒ်တို့တွင် ၊ ယံ ကိဉ္စိ–သော ၊ ဧကံ–တစ်ပါးသောပုဒ်ကို ၊ ဝတ္တုကာမော–သည် ၊ (ဟုတ္တာ)၊ တတော–ထိုဆိုလိုအပ်သော ပုဒ်မှ ၊ အညံ–သော ၊ ယံဝါတံဝါ–ကို ၊ ဝဒန္တောပိ–ပြောသော ရဟန်းသည်လည်း ၊ ခေတ္တေ–ပါရာဇိက ခေတ်ဠ် ၊ သြတိဏ္ဏတ္တာ–ကြောင့် ၊ ယသ–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ၊ ဝဒတိ–၏ ၊ သော–ထိုပြောရာ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ၊ တမတ္ထံ–ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ၊ တန်ဏာညေဝ–

ကေဝလံ ဟိယံ။ ။ကေဝလံ ဟိ အယံ ၊ ဝါရောတိ အဠ္ဠာဟရိတဗ္ဗော ၊ ဟိယံကို "ဟိ+အယံ" ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍"ဝါရော" ကို ဆောင်ယူ၍ စပ်ပါ ၊ ဤသို့ ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် အချို့စာအုပ်၌ "ကေဝလံ ဟိ ယဒိဒံ" ဟု ရှိသည်ကို ရှေးပါဠိမဟုတ်ဟု မှတ်။

တန်ဏာညေဝ ဇာနာတိ။ ။"ပဌမံ စျာနံ သမာပဇ္ဇိ"ဟု ပြောဆိုရာ၌ ပြောဆိုပြီးလျှင် ပြီးချင်း (သိရိုးသိစဉ်အတိုင်း)သိလျှင် တန်ဏာဇာနနပင် ဖြစ်၏ ၊ အတော်ကြာကြာတွေးပြီးမှ သိလျှင်ကား တန်ဏာဇာနန မဟုတ် ၊ "ဤကျောင်းမှရှေးဦးစွာ ထွက်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ပဲ" ဟု ကြွေးကြော်ထားရာ၌ "ငါ့ကို ရဟန္တာဟု သိကြပါစေ" ဟု ရည်စွယ်၍ ရှေးဦးစွာ ထွက်သွားလျှင် ထွက်နေတုန်း မသိသော်လည်း ထွက်သွားပြီးလျှင် ပြီးချင်း သိမှ တန်ဏာဇာနနပင် ဖြစ်သည်။

ထိုပြောပြီးရာ ခဏာ၌ပင်၊ သစေ ဇာနာတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါရာဇိကောဝ–သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးစေအပ်သူသည်သာ၊ ဝါ–ပါရာဇိကကျသူသည်သာ၊ ဟောတိ–၏၊ စ–ဆက်၊ ဇေတ္ထ–ဤတခန်းဝယ်ဧကဝေါဟာရ ပါ၌၌၊ ဇာနနလက္ခဏံ–သိခြင်း၏ အမှတ်အသားကို၊ [ထိုစကား၌ သိခြင်းဆိုတာ ဤအသိမျိုးတည်းဟူသော အမှတ်အသားကို၊] သိက္ခာပစ္စက္ခာနေ–သိက္ခာချခန်း၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ–၏၊ ပန–အထူးကား၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ–သည်၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ–လက်ချောင်းကို တွန့်စေခြင်းဖြင့်၊ ဝါ–လက်ချောင်းချိုးခြင်းဖြင့်၊ သိသံ–ပါရာဇိကဟူသော အတွင်အထိပ်သို့၊ နံ သြတရတိ–မသက်ရောက်၊ ဣဒံ အဘူတာရောစနံ–ဤမဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယပိ–ဖြင့်လည်း၊ (သိသံ–သို့၊) သြတရတိ–၏။

ဟိ–ချေ့၊ ယော–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟတ္ထဝိကာရာဒီဟိပိ–လက်၏ ထူးခြားသော အမူအရာ အစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အင်ပစ္စင်စောပနေဟိ–အင်္ဂါကြီးငယ်ကို လှုပ်စေခြင်းတို့ဖြင့်၊ အဘူတံ–မဟုတ်မမှန်သော၊ ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မံ–ကို၊ ဝိညတ္တိပထေ–ဝိညတ်၏လမ်း၌၊ ဝါ–ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်ကို သိနိုင်လောက်ရာအရပ်၌၊ ဌိတဿ–သော၊ ပုဂ္ဂလဿ–အား၊ အာရောစေတိ–အံ့၊ သောစ–ထိုပြောရာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ တမတ္ထံ–ကို၊ ဇာနာတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ–ဤသို့ဖြစ်လသော်၊) ပါရာဇိကောဝ–သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ပန–သို့မဟုတ်၊ ယဿ–အား၊ အာရောစေတိ–၏၊ သော–ထိုပြောရာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အထ နဇာနာ တိ–အံ့၊ အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ ကိံ–အဘယ်ကို၊ ဘဏတိ–ပြောပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ–သို့၊ သံသယံဝါ–ယုံမှားခြင်းသို့ သော်လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ စိရံ–ကြာမြင့်စွာ၊ ဝိမံသိတွာဝါ–စဉ်းစားပြီး၍သော်လည်း၊ ဝါ–စဉ်းစားပြီးမှ သော်လည်း၊ ပစ္ဆာ–၌၊ အထ ဇာနာတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အပ္ပဋိဝိဇာနန္တော ဣဒေဝ–မသိသူဟူ၍သာ၊ သန်္ဓိ–ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ– ၏၊ ဧဝံ–သို့၊ အပ္ပဋိဝိဇာနန္တဿ–အား၊ ဝုတ္တော–သော်၊ ထုလ္လစ္စယံ ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စျာနာဒီနိ–တို့ကို၊ အတ္တနော–၏၊ အဓိဂမ

ဝိညတ္တိပထေ။ ။ကာယဝစီဝိညတ္တိနံ ဂဟနယောဂ္ဂေပဒေသေ–ကိုယ်အမူအရာဖြင့် ပြသူ နှုတ်ဖြင့်ပြောသူတို့၏ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်ကို (မြင်သူကြားသူတို့က) စိတ်ဖြင့်ယူနိုင် သိနိုင်လောက်ရာအရပ်၌၊ ပကတိစက္ခုနာ ပကတိသောတေနစ ဒဋ္ဌုံ သောတုံစ အရဟဘာဝေတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤစကားဖြင့် အဝေးကြီး၌ နေသူတို့က ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မြင်၍ဖြစ်စေ, ဒိဗ္ဗသောတဖြင့် ကြား၍ဖြစ်စေ သိလျှင် ပြောသော ရဟန်းမှာ ပါရာဇိကမကျ–ဟု မှတ်။

ဝသေနဝါ–ရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဒိဝသေနဝါ–သင်ယူခြင်း အဖန်ဖန်မေးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ နဇာနာတိ၊ ကေဝလံ–သက်သက်၊ စျာနဏ္ဍိဝါ–စျာနံဟူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိမောက္ခောတိဝါ–သော၊ ဝစနမတ္တာမေဝ–စကားမျှသည်သာ၊ ဝါ–ကိုသာ၊ သုတံ–ကြားအပ်ဖူးသည်၊ ဟောတိ–၏၊ သောပိ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ [စျာန်ဝိမောက္ခစသည်တို့၏ သဘောကို ကျကျနနမသိ, ကြားရုံသာကြားဖူးသူသည်လည်း။] တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ဝုတ္တော–သော်၊ စျာနံ–ကို၊ သမာပဇ္ဇိတိရ–သတတ်၊ [“ကိရနှင့် တွဲနေသောကြောင့် သမာပဇ္ဇိ”ဟု နာမယောဂသာ ရှိသင့်၏။] ဣတိ–ဤသို့ စျာန်ဝင်စားနိုင်ကြောင်းကို၊ ဇသ–ဤရဟန်းသည်၊ ဝဒတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဇတ္တာကမတ္တာမိ–ဤမျှလောက်ကိုလည်း၊ ယဒိ ဇာနတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဇာနာတိစေ့ဝ–သိသူဟူ၍သာ၊ သခ်ိုဂစ္ဆတိ၊ တဿ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝုတ္တော, ပါရာဇိကဒမဝ(ဟောတိ)၊ သေသော–သော၊ ဧကဿဝါ–တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံသော်လည်းကောင်း၊ ဒွိန္နံဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟူနံဝါ–သော် လည်းကောင်း၊ နိယမိတာနိယမိတဝသေန–မှတ်သားအပ်သူ, မမှတ်သားအပ်သူတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိသေသော–ထူးသော၊ သဗ္ဗော–အလုံးစုံကို၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာန ကထာယံ–သိက္ခာပစ္စက္ခာနကထာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဣတိအပြီးတည်း၊....ဝတ္တုကာမဝါရကထာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

၂၂၀။ ပစ္စယပဋိသံယုတ္တဝါရေပိ–ဝါရ၌လည်း၊ [ကျောင်းစသော ပစ္စည်းနှင့် စပ်သော ဝါရ၌လည်း၊] သဗ္ဗံ–သော၊ ဝါရပေယျာလဘေဒံ–ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ အာဂတပဒါနံ–တို့၏၊ အတ္ထံစ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သာ၊ ဥတ္တာ–ပြီး၍၊ တာဝ–ဝိနိစ္ဆယမှ ရှေးဦးစွာ၊ ပါဋိဏ္ဏမော–ပါဋိတော်အစဉ်ကို၊ ဇဝံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗော–၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဇတ္ထ–ဤပစ္စယပဋိသံယုတ္တဝါရ၌၊ ယော တေ ဝိဟာရေ ဝသိ၊ ပေ၊ ယော တေ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ ပရိဘုဉ္ဇိတိ–ပရိဘုဉ္ဇိဟူကုန်သော၊ ပဋ္ဌ–နှ်သော၊ ဣမေ ပစ္စတ္တဝစနဝါရာ–ပဌမာဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုအပ်ရာ ဤဝါရတို့ကိုလည်းကောင်း၊ [ယော–ဟူသော ပဌမာဝိဘတ်ဆုံးသောပုဒ်ကို ဆိုရာဝါရ၊] ယေန တေ ဝိဟာရော ပရိဘုတ္တောတိ အာဒယော–နှ်သော၊ ပဋ္ဌ–နှ်သော၊ (ဣမေ) ကရဏဝစနဝါရာ–ကရိဏီးဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုအပ်ရာ ဤဝါရတို့ကို လည်းကောင်း၊ [ယေန–ပုဒ်ကိုဆိုသည်၊] ယံ တွဲ အာဂမ္မ ဝိဟာရံ အဒါသိတိအာဒယော–နှ်သော၊ ပဋ္ဌ–နှ်သော၊ ဣမေ ဥပယောဂဝစနဝါရာ–ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုအပ်ရာ ဤဝါရတို့ကိုလည်းကောင်း၊ [ယံကို ရည်ရွယ်သည်၊] ဝုတ္တာ–နှ်ပြီ၊ တေသံ–ထို ဝါရတို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ဣဓ–ဤဝါရ၌၊ ဝုတ္တေန–သော၊ သုညာဂါရပဒေန–နှင့်၊

သဒ္ဒိ-ကွ၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေ့ဝါရ၌၊ ဝုတ္တောသု-သော၊ ပဌမဈာနာဒီသု-သော၊ သဗ္ဗဒေသု-တို့၌၊ ဝါရပေယ္ယလဘေဒေါ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ပန-ဆက်၊ ယော တေ ဝိဟာရေ, ယေန တေ ဝိဟာရော, ယံ တွံ အာဂမ္မ ဝိဟာရန္တိ- ဟူ၍၊ ဒေဝ-သို့၊ ပရိယာယေန-ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ပြောအပ်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင်းလည်းကောင်း၊ ["အကြင်ဘုန်းကြီးသည် သင်၏ကျောင်း၌ နေ၏၊ ထိုဘုန်းကြီးသည် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားနိုင်၏"ဟု ပရိယာယ်ဖြင့် ပြော သောကြောင့်-ဟူလို၊] အဟံတိ-ငါဟူ၍၊ အဝုတ္တတ္တာစ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ["ငါသည် သင်၏ ကျောင်း၌ နေ၏" စသည်ဖြင့် တိုက်ရိုက်မပြောအပ်သော ကြောင့် လည်းကောင်း၊] ပဋိဝိဇာနန္တော သေ-နားလည်သူအား၊ ဝုတ္တောပိ-သော် လည်း၊ ဣဓ-ဤပစ္စယပဋိသံယုတ္တဝါရ၌၊ ထုလ္လစ္စယံ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ အပဋိဝိဇာနန္တော သေ-နားမလည်သူအား၊ (ဝုတ္တော) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ဧတ္ထ-ဤဝါရ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း။

၂၂၂။ ဒေဝ-လျှင်၊ ဝိတ္ထာရဝသေန-ဖြင့်၊ အာပတ္တိဘေဒံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ အနာပတ္တိဘေဒံ-ကို၊ ဒဿေန္တော-မူလိုသည်၊ (ဟုတွာ)၊ အနာ ပတ္တိ အဓိမာနေနာတိအာဒိ-ကို၊ အာဟ-မူပြီ၊ [တတိပါရာဇိကဋ္ဌ "ဒေဝ နာနာပဂ္ဂကာရတော၊ ပေ၊ အနာပတ္တိဘေဒံ"ဟု ဘေဒသဒ္ဒါ ပါခဲ့သည်၊ ဤ၌လည်း "အဓိမာန အနာပတ်, အနုလ္လပနာဓိပ္ပာယ အနာပတ်" စသည်ဖြင့် အနာပတ် အမျိုးမျိုးပြားသောကြောင့် "အနာပတ္တိဘေဒံ"ဟု ရှိသင့်သည်၊] တတ္ထ-ထို အနာပတ္တိ အဓိမာနေန အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အဓိမာနေနာတိ-ကား၊ အဓိဂတမာနေန-ရပြီဟု မှတ်ထင်ခြင်းကြောင့်၊ သမုဒါစရန္တော သေ-ပြောသော ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အနုလ္လပနာဓိပ္ပယသာတိ-ကား၊ ကောဟညော-အံ့ဩဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သူ၏ အဖြစ်ဟူသော၊ ဝါ-ပလွှားဝါကြွားခြင်း ဟူသော၊ ဣဿာစာရေ-ယုတ်မာသော အလိုဆိုး၏ ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝါ-အလိုဆိုး၌၊ အဋ္ဌတွာ-၍၊ အနုလ္လပနာဓိပ္ပာယသေ-ကျော်လွန်၍ ပြောဆိုခြင်း၌ အလိုမရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝါ-ကြွားလိုစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပေ၊ အညံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော သေ အနာပတ္တိ၊

အနုလ္လာပနာဓိပ္ပာယသေ။ ။"အတိဏ္ဍမိတ္တာ အဝတ္ထုကာမသေ-မိမိမှာ ရှိသော ဂုဏ်ထက် ပိုလွန်၍ပြောလိုသူ မဟုတ်သူ"ဟု ဋီကာဖွင့်၏၊ ဥလ္လပနဋ္ဌ ဥကို "အတိဏ္ဍ မိတ္တာ" ဟု ဖွင့်ဟန်တူသည်၊ ထိုသို့ကြွားလိုသော စိတ် မရှိသော်လည်း ပြောအပ်သော စကားမှာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောသလိုဖြစ်နေသောကြောင့် လောကအသုံးအတိုင်း "အညံ ဗျာက ရောန္တော သေ"ဟု ဆိုသည်၊ ကြွားလိုစိတ် မရှိလျှင် မရသေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရပြီဟုပြောမည်မဟုတ်ပါ-ဟူလို။

ဥမ္မတ္တကာဒယော–တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယာဧဝ၊ ပန–အထူးကား၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဒိကမ္မိကာ–အာဒိကမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝဂ္ဂမုဒါတီရိယာ–ဝဂ္ဂမုဒါမြစ်ကမ်း၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခူ–တို့တည်း၊ တေသံ–တို့၏၊ အနာပတ္တိ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။....ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

သမုဋ္ဌာနာဒီသု–တို့တိုင်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ–သည်၊ တိသမုဋ္ဌာနံ–၏၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ–ဖြင့်၊ ဝါ–လက်ပြခြင်းဖြင့်၊ အာရောစေန္တသ–၏၊ ကာယစိတ္တတော–ကြောင့်၊ (သမုဋ္ဌာတိ)၊ ဝစီဘေဒေန–စကားလုံး၏ ကွဲပြားခြင်းဖြင့်၊ ဝါ– နှုတ်မြွက်သဖြင့်၊ အာရောစေန္တသ–၏၊ ဝါစာစိတ္တတော–ကြောင့်၊ (သမုဋ္ဌာတိ)၊ ဥဘယံ–ကို၊ ကရောန္တသ–၏၊ ကာယဝါစာစိတ္တတော–ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာ တိ–၏၊ ကိရိယံ–တည်း၊ သညာဝိမောက္ခံ–တည်း၊ သစိတ္တကံ–တည်း၊ လောက ဝဇ္ဇံ–တည်း၊ ပေ၊ တိဝေဒနံ–တည်း၊ ဟိ–မှန်၊ [တိဝေဒနံဟူသော စကားသည် မှန်၏–ဟူလို] ဟသန္တောပိ–ပြုံးရယ်လျက်လည်း၊ သောမနဿိကော–သောမနဿဝေဒနာရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဥလ္လပတိ–၏၊ ဘာယန္တောပိ–စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့လျက်လည်း၊ ဥလ္လပတိ–၏၊ [ဤစကားဖြင့် ဒေါမနဿဝေဒနာရှိကြောင်းကို ပြသည်၊] မဠ္ဠတ္တောပိ–သောမနဿ ဒေါမနဿတို့၏ အလယ်၌တည်သော သဘောရှိသည်၊ (ဟုတ္တာပိ)၊ ဥလ္လပတိ–၏၊ [ဤစကားဖြင့် ဥပေက္ခာဝေဒနာ ရှိကြောင်းကို ပြသည်၊] ဣတိ–အပြီးတည်း။

၂၂၃။ ဝိနီတဝတ္ထူသု–ဝတ္ထုတို့တွင်၊ အဓိမာနဝတ္ထု–ဝတ္ထုသည်၊ အနုပညတ္တိယံ–၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဒုတိယဝတ္ထုသ္မိံ–၌၊ ပဏိဓာယာတိ–ကား၊ ပတ္ထနံ–တောင့်တ မှုကို၊ ကတ္တာ–၍၊ [ပ+မိ+ဓာဓာတ်, တွာပစ္စည်း၊ ရှေးရှုထား၍ (သဒ္ဒတ္ထ)၊ "ပတ္ထနံကတ္တာ" ကား (အဓိပ္ပာယတ္ထ)၊] ဧဝံ မံ ဧနော သမ္ဘာဝေယတီတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ အရညေ–၌၊ ဝသန္တံ–နေသော၊ မံ–ကို၊ ဧနော–သည်၊ အရဟတ္တေဝါ– အရဟတ္တဖိုလ်၌သော်လည်းကောင်း၊ သေက္ခဘူမိဝါ–သေက္ခဖြစ်ရာ အခိုက်အတန့်၌ သော်လည်းကောင်း၊ [ဣမိနာ စျာနဘူမိံ ပိ (စျာန်၏ဖြစ်ရာ အခိုက်အတန့်ကိုလည်း၊) သင်္ဂဏှာတိ၊] သမ္ဘာဝေယတိ–ချီးမွမ်းလတ္တံ၊ တတော–ထိုသို့ ချီးမွမ်းခြင်းကြောင့်၊ လောကသ– လူအပေါင်းသည်၊ သက္ကတော –

ဘာယန္တောပိ။ ။ဣမသ္မိ မယိ နတ္ထိဘာဝံ အညေပိ ဇာနန္တာ အတ္ထိနုခေါတိ ဘာယန္တောပိ–ငါ့မှာ ဤဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ မရှိကြောင်းကို သိကြသော အခြားသူများ ရှိကြလေသလော"ဟု မိမိလိမ်ကြောင်းကို အခြားသူများသိမည်စိုးရွံ့လျက်လည်း ပြောတတ်၏။

ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၊ ဂရုကတော–အလေးပြုအပ်သည်၊ မာနိတော–မြတ်နိုး အပ်သည်၊ ပူဇိတော–ပူဇော်အပ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ–ဖြစ်လိမ့်အုံ့၊ ဣတိ–ဤ ကား ထိုရဟန်း၏ အလိုတည်း၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ပဏိဓယ–စိတ်ကို ရေးရှုထား၍၊ ဝါ–တောင့်တ၍၊ (ဂစ္ဆန္တ သ ဣ စပ်)၊ အရညေ–၌၊ ဝသိဿမိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံ၍၊ ဂစ္ဆန္တ သ–သွားသောရဟန်း၏၊ ပဒဝါရေ ပဒဝါရေ–ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း၌၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ တထာ–ထိုမှတစ်ပါး၊ အရညေ–၌၊ ကုဋိကရဏစက်မန၊ ပေ၊ ပါဝုရဏာဒီသု–ကျောင်းငယ်ကို ဆောက်ခြင်း, စကြ်ိုသွားခြင်း, ထိုင်ခြင်း, ဝတ်ခြင်း, ယမ်းခြင်း အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု–တို့၌၊ ပယောဂေ ပယောဂေ–တိုင်း၌၊ ဒုက္ကဋံ ဟောတိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်၊ အရညေ–၌၊ နဝသိတဗ္ဗံ–ရာ၊ ဟိ–မှန်၊ ဧဝံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်၊ ဝသန္တော–နေသော ရဟန်းသည်၊ သမ္ဘာဝနံ–ချီးမွမ်းခြင်းကို၊ လဘတုဝါ–ရမူလည်း ရပစေ၊ မာလဘတုဝါ–စေ၊ ဒုက္ကဋံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏။

ပန–ကား၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ သမာဒိန္နဓုတင်္ဂေါ–ဆောက်တည်အပ်သော ဓုတင်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဓုတင်္ဂံ–ကို၊ ရက္ခိဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိဝါ–ဤသို့ကြံ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ဂါမန္တေ–ရွာအနီးကျောင်း၌၊ ဝသတော–သော၊ မေ–၏၊ စိတ္တံ–သည်၊ ဝိက္ခိပတိ–ပျံ့လွင့်၏၊ အရညံ–သည်၊ သပ္ပာယံ–၏၊ ဣတိဝါ–ဤသို့ကြံ၍သော်လည်းကောင်း၊ [ဤ၌ စိန္တေတွာ–ဟု ပါသည်ကား ပိုသည်၊] အဒ္ဓါ–ကန်၊ အရညေ–၌၊ တိဏ္ဏံ–နှင့်သော၊ ဝိဝေကာနံ–တို့တွင်၊ အညတရံ–တစ်ပါးပါးသော ဝိဝေကသို့၊ ပါပုဏိဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိဝါ–ဤသို့ကြံ၍သော်လည်းကောင်း၊ အရညံ–သို့၊ ပဝိသိတွာ–ပြီး၍၊ အရဟတ္တံ–သို့၊ အပါပုဏိတွာ–မရောက်သေးမူ၍၊ ဝါ–မရောက်မချင်း၊ နု နိက္ခမိဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိဝါ– ဤသို့ကြံ၍သော်လည်းကောင်း၊ အရညဝါသောနာမ–တောင်ခိုနေခြင်းမည်သည်ကို၊ ဘဂဝတာ–သည်၊ ပသတ္ထော–ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ မယိစ–ငါသည်လည်း၊ (ငါကဲ့သို့ ထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း)၊ အရညေ–၌၊ ဝသန္တေ–သော်၊ ဗဟူ–နှင့်သော၊ သဗ္ဗဟုစာရိနော–တို့သည်၊ ဂါမန္တံ–ကို၊ ဟိတွာ–၍၊ အရညကာ–တောင်ခိုနေလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ–နှင့်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ–သို့၊ အနဝဇ္ဇဝါသံ–အပြစ်မရှိသောနေခြင်းကို၊ ဝသိတုကာမော–သည်၊ ဟောဟိ–၏၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ဝသိတဗ္ဗံ–ထိုက်၏၊ ဝါ–နေသင့်၏၊ [ဝါသံနှင့် ဝသိတုကာမောဝယ် ဝသိတုံသည် နေခြင်းကြိယာချည်း ရသောကြောင့် အရမပြားရကား "အဘေဒေဘေဒူပစာရ"ဟု ကြံပါ။

တတိယဝတ္ထုသို့မိုဖ–၌လည်း၊ အဘိက္ကန္တာဒီနိ–သွားခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သဏ္ဌာပေတွာ–ကောင်းစွာတည်စေ၍၊ ဝါ–ငြိမ်သက်စွာထား၍၊ ပိဏ္ဍာယ, စရိသာမိ–အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ နိဝါသန ပါရုပနကိစ္စတော–သင်းပိုင်ဝတ်ခြင်း, သက်နှံးရုံခြင်း ကိစ္စမှ၊ ပဘုတိ–စ၍၊ ယာဝ–လောက်၊ ဘောဇနပရိယောသာနံ–ဆွမ်းစားခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ပေ၊ ပန–ကား၊ ခန္ဓကဝတ္တသေခိယဝတ္တပရိပူရဏတ္ထं–ခန္ဓကဝတ် သေခိယဝတ်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း အကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ သဗြဟ္မစာရီနံ–တို့၏၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပဇ္ဇနတ္ထံ၀ါ–ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–မြင်အပ်သောအမှုကို အတုလိုက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာသော် လည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကေဟိ–နှစ်သော၊ အဘိက္ကမပဋိက္ကမာဒီဟိ–သွားခြင်း ပြန်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပိဏ္ဍာယ, ပဝိသန္တော–ဝင်သော ရဟန်းကို၊ ဝိညူနံ–အဘိဇ္ဈာကင်း, ဣဿာရှင်း၍, ဝမ်းတွင်းစိတ်ကောင်း, ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အနုပဝေါ–မကဲ့ရဲ့အပ်၊ ဣတိ–ဤကား အနုသာသနီတည်း။

စတုတ္ထပဏ္ဍမဝတ္ထုသု–တို့၌၊ ယော တေ ဝိဟာရေ ဝသိတိ ဧတ္ထ–ဤစကားရပ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေ၀–ဖြင့်သာ၊ [ပစ္စယပဋိသံယုတ္တဝါရ ပဒဘာဇနီ ဝယ် ဆိုအပ်ခဲ့သောစကားရပ်၌ "ပရိယာယေန ဝုတ္တတ္တာ အဟန္တိစ အဝုတ္တတ္တာ" ဟု ဆိုခဲ့သောနည်းဖြင့်၊] အဟန္တိ–ဟူ၍၊ အဝုတ္တတ္တာ–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ–သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ဟိ–မှန်၊ အတ္တုပနာယိကမေ၀–မိမိသို့ ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မကို ကပ်ဆောင်သည်ကိုသာ၊ (ကတ္တာ)၊ သမုဒါစရန္တသ–ပြောသော ရဟန်း၏၊ ပါရာဇိကံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ပဏိဓာယ စက်မိတိအာဒီနိ–မိအစရှိသော စကားရပ်တို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာ–၌၊ ဝုတ္တနယာနေ၀–နှ်သည်သာ၊ [ပဏိဓာယာတိ ပတ္ထနံကတ္တာ–ဟုလည်းကောင်း, ချီးမွမ်းခံလိုရှိသွားသူမှာ ဒုက္ကဋ်ဟု လည်းကောင်း, ခန္ဓကဝတ်စသည်တို့၌ လာသည့်အတိုင်း စိတ်ရိုးဖြင့်သွားလာသူကိုပညာရှိတို့ မကဲ့ရဲ့အပ်–

အဘိက္ကန္တာဒီနိ၊ ပေ၊ ဝိညူနံ ။　။သင်းပိုင်ကို ညီညီညာညာ၀တ်ခြင်း, ဧကသီကို ကောင်းစွာရမ်းခြင်း, ရုံခြင်း, ငြိမ်သက်စွာသွားခြင်း စသည်ကို ပြုရာ၌ အထင်ကြီးအောင် ချီးမွမ်းခံရအောင် ပစ္စည်းလာဘ် လူသူများအောင် ရည်ရွယ်၍ ပြုသူမှာ သက်နှံးညီညီညာညာ ဝတ်မှုစသော ပယောဂတိုင်း၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ခန္ဓကဝတ် သေခိယဝတ်တို့ကို ရိုသေ လေးစားသောအားဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဝတ်ရုံ သွားသူတို့ကား နောင်လာနောက်သားတို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်နိုင်ခြင်း အကျိုးကိုပင် ရနိုင်သောကြောင့် ပညာရှိ သူတော်ကောင်းများ မကဲ့ရဲ့ကြပါ။ [ရှေးက ရွာအတွင်း၌လည်း ဆွမ်းစားခဲ့ကြ, ကျောင်းရောက်မှစားလျှင်လည်း ဆွမ်းခံပြန်လျှင် ပြန်ချင်းစားကြသောကြောင့် စားခြင်းကိစ္စပြီးမှ ဆွမ်းခံကိစ္စဆုံး၏၊ ထို့ကြောင့် "ယာ၀ ဘောဇနပရိယောသာနံ" ဟု ဆိုသည်။]

ဟု လည်းကောင်း, ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်-ဟူလို၊] သံယောဇနဝတ္ထု သို့-ဌ၊ သံယောဇနာ-တို့ကို၊ ပဟီနာ-ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဝဒတောပိ-ပြောသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊) ဒသ-နှင့်သော၊ သံယောဇနာ-တို့ကို၊ ပဟီနာ-နှင့်ပြီ၊ ဣတိ, (ဝဒတော)ပိ-လည်းကောင်း၊ ဧကံ-သော၊ သံယောဇနံ-ကို၊ ပဟီနံ-ပြီ၊ ဣတိ, ဝဒတောပိ-လည်းကောင်း၊ ကိလေသပ္ပဟာနမေဝ-ကိလေသာကိုပယ်ခြင်းသည်သာ၊ ဝါ-ကိုသာ၊ အာရောစိတံ-ပြောအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ-သည်၊ (ဟောတိ)။

၂၂၄။ ရဟောဝတ္ထုသု-တို့၌၊ ရဟော ဥလ္လပတိတိ-ကား၊ ရဟော ဂတော-ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အဟံ-သည်၊ အရဟာ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ- နှုတ်မြွက်ပြောဆို၏၊ မနသာ-ဖြင့်၊ စိန္တိတမေဝ-ကြံအပ်ကာမျှကိုသာ၊ နဿ ကရောတိ-ပြုသည်မဟုတ်၊ တေန-ကြောင့်၊ ဒဋ္ဌ-ဤဝတ္ထုဌ၌၊ ဒုက္ကဋံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဝိဟာရဝတ္ထု-သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာနဝတ္ထုစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တနယမေဝ-သာ၊ [ပစ္စယပဋိသံယုတ္တဝါရ၌ ဆိုခဲ့ပြီ-ဟူလို။]

၂၂၅။ နဒုက္ကဋဝတ္ထုသို့-နဒုက္ကဋဝတ္ထု၌၊ တသ္မ ဘိက္ခုနော-၏၊ အယံလဒ္ဓိ-ဤအယူသည်၊ (ဟောတိ-၏၊ ကိံ)၊ အရိယပုဂ္ဂလာဝ-အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ၊ ဘဂဝတော-၏၊ သာဝကာ-တို့တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့သော အယူသည်၊ (ဟောတိ)၊ တေန-ကြောင့်၊ ယေ ခေါ တေ၊ ပေ၊ ဝေဒယျုန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ပြောပြီ၊ စ-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ အယမဓိပ္ပာယော-ဤအလိုသည်၊ (ဟောတိ-၏၊ ကိံ-နည်း၊) သီလဝတာ-သီလရှိသော၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကေန-အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသူသည်၊ အည်-အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာတုံ-ငှာ၊ နဿ ဒုက္ကရံ-ခဲယဉ်းသဖြင့် မပြုအပ်၊ ဝါ-မခဲယဉ်း၊ ဃော-ထို သီလဝန္တ အာရဒ္ဓဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတ္တံ ပါပုဏိတုံ ပဋိဗလော၊ ဣတိ (အယံ)-ဤသို့သော၊ (အဓိပ္ပာယော ဟောတိ)၊ တသ္မာ, အနုလ္လပနာဓိပ္ပာယော အဟန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ-လျှောက်ပြီ၊ ဝိရိယဝတ္ထုသို့-ဝတ္ထု၌၊ အာရာဓနီယောတိ-ကား၊ အာရာဓေတုံ သမ္မာဒေတုံ နိဗ္ဗတ္တေတုံ-ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ အတ္ထော၊ သေသံ ဝုတ္တနယမေဝ၊ မစ္စုဝတ္ထုသို့-ဌ၌၊ သော ဘိက္ခု, ယသ-အကြင်သူ၏၊ ဝိပ္ပဋိသာရော-

---

အာရာဓနီယော။ ။အာရာဓနီယောဌ အနိယပစ္စည်းသည် သက္ကအနက်ဟောဟု သိစေလို၍ "သက္ကာ အာရာဓေတုံ"ဟု ဖွင့်၏၊ အာပုဗ္ဗ ရာဓ ဓာတ်သည် တောသနနိဗ္ဗာဒန သံသိဒ္ဓိအနက်များကို ဟောရကား တောသန သံသိဒ္ဓိအနက်များကို ယူမည်စိုး၍ "သမ္မာဒေတုံ" ဟု ဖွင့်ပြီးလျှင် ပြည့်စုံစေခြင်းအနက်ကို ယူမည်စိုး၍ "နိဗ္ဗတ္တေတုံ" ဟု ဆင့်၍ ဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗာဒန (ဖြစ်စေခြင်း) အနက်ယူပါ-ဟူလို။

နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ သော-ထိုဝိပွဿနာရဖြစ်သူ သည်၊ ဘာယေယျ-ရာ၏၊ မယံ ပန-၏ကား၊ အဝိပွဿနာရဝတ္ထုကာနိ-နှလုံးမသာယာခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်ကုန်သော၊ ပရိသုဒ္ဓါနိ-နှ်သော၊ သီလာနိ-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ သွာဟံ- သည်၊ မရဏသ-သေခြင်းမှ၊ ကိံ ဘာယိဿာမိ-အဘယ်ကြောင့် ကြောက်ရ အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဧတံ အတ္ထဝသံ-ဤအကျိုးနှင့် စပ်သောအကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ-၍၊ နာဟံ အာဝုသော မစ္စုနော ဘာယာမီတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ၊ တေန, အသ-၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဝိပွဿနာရဝတ္ထုသို့ပိ-၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ တတော-ထိုဝတ္ထုမှ၊ ပရာနိ-နှ်သော၊ တိဏိ-နှ်သော၊ ဝတ္ထူနိ-တို့သည်၊ ဝိရိယဝတ္ထုသဒိသာနေဝ-နှ်သည်သာ။

ဝေဒနာဝတ္ထူသု-တို့တွင်၊ တာဝ-ဒုတိယဝတ္ထုမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော-သော၊) ပဌမသို့-ပဌမဝတ္ထု၌၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ ပဋိသင်္ခါနဗလေန-ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိဝါသနခန္တိယံ-မိမိအပေါ်တွင် သက်ဝင်တည်နေစေတတ်သော ခန္တီ၌၊ ဌတွာ-၍၊ နာဝုသော သက္ကာ၊ ပေ၊ တုန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ [အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ ယေနဝါ တေနဝါ-ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်)၊ အဓိဝါသေတုံ-ငှာ၊ နှ သက္ကာ-မတတ်နိုင်၊] ပန-ကား၊ ဒုတိယေ-၌၊ အတ္တူပနာယိကံ-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို မိမိသို့ကပ်ဆောင်သည်ကို၊ အကတ္တာ-၍၊ နာဝုသော သက္ကာ ပုထုဇ္ဇနေနာတိ-ဟူ၍၊ ပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)။

၂၂၆။ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထုသု-တို့၌၊ သော ဗြာဟ္မဏော-သည်၊ ကေဝလံ-(အရဟန္တာနံ အာသနာနိ ပညပေထ စသည်မဖက်)သက်သက်၊ အာယန္တု ဘောန္တော အရဟန္တောတိ-ဟူ၍၊ နှ အာဟ-ပြောသည် မဟုတ်သေး၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ အသ-ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ယံယံ ဝစနံ-သည်၊ မုခတော-နှုတ်မှ၊ နိဂ္ဂစ္ဆတိ-ထွက်၏၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသောစကားသည်၊ အရဟန္တာနံ-တို့ဖို့၊ အာသနာနိ-တို့ကို၊ ပညပေထ-ခင်းကြကုန်လော၊ ပါဒေါဒကံ-ခြေဆေးရေကို၊ ဒေထ-နှ်လော၊ အရဟန္တော-တို့သည်၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ ဓောဝန္တု-ဆေးတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ အရဟန္တ ဝါဒပဋိသံယုတ္တံယေဝ-ရဟန္တာဟု ပြောဆိုကြောင်းစကားနှင့် စပ်ယှဉ်သည်သာ၊(ဟောတိ၊) ပန-ဆက်၊ အသ-ထိုပုဏ္ဏား၏၊ တံ ပသာဒဘည်-

---

မှတ်ချက် ။ ။ပါဠိတော်၌ "အာရာဓနီယော၊ ပေ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယေန" ဝတ္ထုသည် နှစ်ထပ်ပါနေ၏၊ ထိုသို့ပါနေ၍ အဓိပ္ပာယ်ထပ်သော်လည်း ရဟန်း နှစ်ပါး၏ပြောမှု နှစ်မျိုးအတွက် ဘုရားရှင် ဆုံးဖြတ်တော်မူချက်ကို ဝိနီတဝတ္ထု၌ အားလုံးသွင်းထိုက်၏-ဟု ယူဆ၍ သံဂါယနာတင်ထေရ်တို့ နှစ်မျိုးလုံး ယူထားသည်၊-ဋီကာ။

ထိုကြည်ညိုခြင်းကြောင့် ပြောဆိုအပ်သောစကားသည်၊ သဒ္ဓါစရိုတတ္တာ–သဒ္ဓါစရိုက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော–၏၊ သဒ္ဓါဗလေန–သဒ္ဓါအစွမ်းသည်၊ သမုဿာဟိတသေ–ကောင်းစွာတိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝစနံ–ဆိုအပ်သောစကားတည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဘဂဝါ–သည်၊ အနာပတ္တိ ဘိက္ခဝေ ပသာဒဘည္ဇေတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မူပြီ၊ ပုန–ဆက်၊ ဧဝံ–ဤသို့ ရဟန္တာဟူ၍၊ ဝုစ္စမာနေန–ပြောဆိုအပ်သော၊ ဝါ–အပြောခံရသော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ ဟဒ္ဒ တုဒ္ဒေနေဝ–ရှင်လန်းနှစ်သက်သည်သာလျှင်၊ (ဟုတ္တာ) ပစ္စယာ–ပစ္စည်းတို့ကို၊ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ–နံ၊ အရဟတ္တသမ္ဘာပိကံ–အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်စေနိုင်သော၊ ပဋိပဒံ–အကျင့်ကို၊ ပရိပူရေသာမိ–ဖြည့်ကျင့်အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ–ဤသို့ ကြံ၍၊ ယောဂေါ–ရဟန္တာဖြစ်အောင် အားထုတ်မှုကို၊ ကရဏီယော–၏၊ ဣတိ–ဤကား အနုသာသနီတည်း၊ အညဗျကရဏဝတ္ထုနိ–တို့သည်၊ သံယောဇနဝတ္ထုသဒိသာနေဝ။

အဂါရဝတ္ထုသို့–၌၊ သော ဘိက္ခု–သည်၊ ဂိဟိဘာဝေ–လူ့အဖြစ်၌၊ အနတ္ထိကတာယ–အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနပေက္ခတာယ–ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘဗ္ဗောခေါ အာဝုသော မာဒိသောတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ဥလ္လပနာဓိပ္ပာယေန–ပလွှားဝါကြွားခြင်း၌ ဖြစ်သောအလိုကြောင့်၊ နအာဟ–ပြောသည်မဟုတ်၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–၏၊ အနာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)။

JJ၇။ အာဝုဇုကာမဝတ္ထုသို့–ဝတ္ထု၌၊ သော ဘိက္ခု–သည်၊ ဝတ္ထုကာမေသုစ–ဝတ္ထုကာမ တို့၌လည်းကောင်း၊ ကိလေသကာမေသုစ–တို့၌လည်းကောင်း၊ လောကိယေနေဝ–လောကီသာလျှင် ဖြစ်သော၊ အာဒီနဝ ဒဿနေန–အပြစ်ကို မြင်နိုင်သော ဉာဏ်ဖြင့်၊ နိရပေက္ခာ–ရှင့်ခြင်းမရှိ၊ တသ္မာ– ကြောင့်၊ အာဝုဇုမေ အာဝုသော ကာမာတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ တေနကြောင့်၊ အသ–၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤဝတ္ထု၌၊ အာဝုဇုတိ–ကား၊ အာဝါရိတာ နိဝါရိတာ–တားမြစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပဋိက္ခိတ္တာ–ပယ်မြစ်အပ်ကုန်ပြီ၊

ပသာဒဘည်။ ။ဘဏီယတေတိ–ဘည်၊ ဘဏာတတ်, ဣဗျပစ္စည်း၊ ပသာဒေန+ဘည် ပသာဒဘည်၊ "ရဟန္တာအစစ်" ဟု အကြံအစည် (အယူ) မရှိဘဲ သက်သက် သဒ္ဓါကြောင့် ပြောဆိုအပ်သောစကားဖြစ်၍ ထိုစကားကို လက်ခံမှု၌ အနာပတ္တိဟု မိန့်တော်မူသည်။ [ယဒိပန "ဧတေ သဘာဝတော အရဟန္တောယေဝါတိ မညမာနော၊ ပေ၊ ဝဒတိ၊ နု သမ္ပဇ္ဇိ စ္ဆ=တကယ်ရဟန္တာထင်၍ "ရဟန္တာ" ဟုခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလျှင် ထိုစကားကို လက်မခံရ၊ ကိုယ်အမှုအရာဖြင့်ဖြစ်စေ, နှုတ်အပြောအဆိုအားဖြင့် ဖြစ်စေ လက်ခံလျှင် ပါရာဇိက, ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် လက်မခံလျှင်(ကာယဝါစာ စိတ္တသမုဋ္ဌာန် အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်) ပါရာဇိကမကျ၊ သို့သော် စိတ်ဖြင့် သာယာ၍ သူတို့လူသမျှကို ခံယူလျှင်ကား ကုဟနသဟော သက်ဝင်သောကြောင့် မိစ္ဆာဇီဝမှ လွတ်မည်မဟုတ်။

ဣတိ အတ္ထော–နက်၊ အနဘိရတိဝတ္ထုသ္မိं–၌၊ သော ဘိက္ခု–သည်၊ သာသနေ၌၊ အနုက္ကဏ္ဌိတဘာဝေန–ပျင်းရိခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒီသု–ပါဠိသင်ယူခြင်း, အဌကထာကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ အဘိရတဘာဝေနစ–အလွန်မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဘိရတော အဟံ၊ ပေ၊ အဘိရတိယာတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ဥလ္လပနာဓိပ္ပာယေန–ကြောင့်၊ နံ အာဟ–မဟုတ်၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–၏၊ အနာပတ္တိ။

ပဏ္ဏမနဝတ္ထုသ္မိं–ဝတ္ထုဌ္ဌာ၊ ယော ဣမမှာ အာဝါသာ ပဌမံ ပဏ္ဏမိသတိတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–ဤသို့၊ ဝါ–ဤပါဠိတော်၌လာသောနည်းအားဖြင့်၊ အာဝါသံဝါ–ကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပံဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သိမံဝါ–ဥပစာရ သိမ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ–သော၊ ဌာနံ–ကို၊ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ–ပိုင်းခြားသတ်မှတ်၍၊ ကတိကာယ–ကတိကဝတ်ကို၊ ကတာယ–ပြုအပ်ပြီးသော်၊ ဝါ–ပြုထားလျှင်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ မံ–ကို၊ အရဟာတိ–ဟူ၍၊ ဇာနန္တော–သိပါစေကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ တမှာဌာနာ–မှ၊ ပဌမံ–စွာ၊ ပဏ္ဏမတိ–ဖဲသွား၏၊ (သော–သည်၊) ပါရာဇိကော, ဟောတိ–၏၊ ပန–ဆက်၊ ယော–သည်၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ–တို့၏၊ ကိစ္စေနဝါ–ကြောင့်သော်လည်း ကောင်း၊ မာတာပိတူနံ–တို့၏၊ ကေနစိဒေဝ–တစ်စုံတစ်ခုသောလျှင်ဖြစ်သော၊ ကရဏီယေနဝါ–ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခာစာရတ္ထံဝါ–ဆွမ်းခံလှည့် လည်ခြင်း အကျိုးငှာသော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာနံ–တို့၏၊ အတ္ထာယ ဝါ–ငှာသော်လည်းကောင်း၊ အညေန–သော၊ တာဒိသေန–သော၊ (သွားမှသင့် လျော်မည်ဖြစ်သော) ကရဏီယေနဝါ–ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ တံ ဌာနံ–ထိုပိုင်းခြားအပ်သော အရပ်ကို၊ အတိက္ကမိတွာ–၍၊ ဂစ္ဆတိ–၏၊ (တသ–၏၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဧဝံ–ဤသို့ အာစရိယုပဇ္ဈာယကိစ္စ–စသည်ကြောင့်၊ ဂတသ–သွားပြီးသော၊ (အခြားနေရာ၌ရောက်ပြီးသော)၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ ပစ္ဆာ–၌၊ ဣဒ္ဓာစာရော–ယုတ်မာသော အလိုဆိုးဖြစ်ခြင်းသည်၊ သစေပိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–အကယ်၍မူလည်းဖြစ်အုံ၊ (ကိံ)၊ ဒါနိ–၌၊ အဟံ–သည်၊ တတ္ထ–ထိုပိုင်းခြား အပ်သော အရပ်သို့၊ နံ ဂမိဿာမိ–ပြန်၍မသွားတော့အုံ၊ ဧဝံ–ဤသို့ပြန်မသွား လသော်၊ မံ–ကို၊ အရဟာတိ–ဟူ၍၊ သမ္ဘာဝေဿတိ–ချီးမွမ်းလတ္တံ၊ ဣတိ–သို့၊ (ဣဒ္ဓာစာရောသစေပိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–အုံ၊ ဧဝံသတိပိ–လည်း၊ အနာပတ္တိယေဝ–

ကတိကာယ။ ။ကရဏ–ပြုခြင်း၊ ကတံ–ခြင်း၊ ကတေန–(ဘုရားဟော ပါဠိတော်၌ မပါဘဲ) တမင်တကာပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ–ဖြစ်သော ကျင့်ဝတ်တည်း၊ ကတိ ကာ–ဝတ်၊ [ဒုတိယပါရာဇိက အစ၌ "ကတိ" ဓာတ်ကြံ၍ တစ်မျိုးဖွင့်ခဲ့သေး၏။]

သည်သာ၊ (ဟောတိ–၏၊) [ပဌမံ ပဏ္ဏမတိ–ဟု သွားဆဲကိုဆိုသောကြောင့် သွားပြီးမှ ရဟန္တာဟု ထင်စေလိုသော ရဟန်းမှာ အနာပတ်သာ။]

ယောပိ–သည်လည်း၊ ကေနစိဒေဝ–သော၊ ကရဏီယေန–ကြောင့်၊ တံ ဌာနံ–ထိုပိုင်းခြားအပ်သော အရပ်သို့၊ ပတ္တော–၍၊ သဗ္ဗယနမနသိကာရာဒီဝသေန–သရဏျာယ်ခြင်း, တစ်စုံတစ်ခုကို နှလုံးသွင်းခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အညဝိဟိတော–အခြားအာရုံ၌ ထားအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဝါ–တစ်ပါးသော အာရုံကို နှလုံးသွင်းသည်၊ ဟုတ္တာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ [ငါ့ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်ဟူသော အာရုံမှ အခြားအာရုံကို နှလုံးသွင်းသော စိတ်ရှိသည်–ဟူလို၊] စောရာဒီဟိ–တို့သည်၊ အနဗဇ္ဇော–လိုက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ မေဃံ–မိုးကို၊ ဥဋ္ဌိတံ–တက်လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ, အနောဝဿကံ–မိုးမစွပ်အပ်သော အရပ်သို့၊ ပဝိသိတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ တံ ဌာနံ–ထိုပိုင်းခြားအပ်သော အရပ်ကို၊ အတိက္ကမတိ–လွန်၍ သွားမိအုံ့၊ အနာပတ္တိ၊ (ဟောတိ)၊ ယာနေန ဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ [ခြေဖြင့်သွားခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ကတိကဝတ် ပြုထားသောကြောင့် ယာဉ်ဖြင့်သွားလျှင် အနာပတ္တိ၊] ဣဒ္ဓိယာဝါ–ဝိဇ္ဇာမယ တန်ခိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ [ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိကို ရည်ရွယ်သည်၊ အဘိညာဉ် တန်ခိုးရှိသူကား ထိုကဲ့သို့ အထင်ကြီးအောင် မလိမ်၊] ဂစ္ဆန္တော–သွားသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ပါရာဇိကံ နာပဇ္ဇတိ၊ ပဒဂမနေနေဝ–ခြေဖြင့်သွားခြင်း ကြောင့်သာ၊ (ပါရာဇိကံ) အာပဇ္ဇတိ။

တံပိ–ထိုခြေဖြင့်သွားခြင်းကိုလည်း၊ ယေဟိ–အကြင်ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဟ, ကတိကာ–ကို၊ ကတာ–အပ်ပြီ၊ တေဟိ–တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိं, အပုဗ္ဗံ အစရိမံ–မရှေး မနှောင်း၊ ဝါ–တပြိုင်နက်၊ ဂစ္ဆန္တေ–သည်၊ (ပါရာဇိကံ) နာပဇ္ဇတိ၊ ဟိ–မှန်၊ ဧဝံ–ဤသို့တစ်ပြိုင်နက်၊ ဂစ္ဆန္တာ–နှင့်သော၊ သဗ္ဗေပိ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ သည်လည်း၊ အညမညံ–ချင်း၊ ရက္ခန္တိ–ပါရာဇိကမှ စောင့်ကုန်၏၊ ["ပဌမဆုံး ဖဲသွားသူကို ရဟန္တာဟု သိကုန်အုံ့" ဟု ဆိုသောကြောင့် ပဌမဆုံး မဟုတ်ဘဲ မရှေးမနှောင်း တစ်ပြိုင်နက် ဖဲသွားကြလျှင် အချင်းချင်း (အာပတ်မသင့်အောင်) စောင့်ရှောက်ကြသည်–ဟူလို၊] မဏ္ဍာပရက္ခမူလာဒီသု–မဏ္ဍာပ်, သစ်ပင်၏ အနီးအောက် အစရှိသောအရပ်တို့တွင်၊ ကိဉ္စိ–သော၊ ဌာနံ–ကို၊ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ–၍၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတ္ထ–ဤအရပ်၌၊ နိသီဒတိ ဝါ–ထိုင်မူလည်း ထိုင်အုံ့၊ စင်္ကမတိ ဝါ–အုံ့၊ တံ–ထိုရဟန်းကို၊ အရဟာတိ–ဟူ၍၊ ဇာနိသာမ–နိ်အုံ့၊ ပုဗ္ဗာနိ ဝါ–တို့ကိုသော်လည်း၊ ထပေတ္တာ, ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊

ဣမာနိ–ဤပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ပူဇေ–ကို၊ ကရိသတိ–အံ့၊ တံ–ထို ပန်းပူဇော်သော ရဟန်းကို၊ အရဟာတိ ဇာနိသာမ၊ ဣဂိ အာဒိနာ– သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ကတိကာ ကတာ သစေပိ ဟောတိ၊ တတြာပိ–ထိုသို့ ကတိက ဝတ်ပြုရာ၌လည်း၊ ဣစ္ဆာစာရဝသေန–ဖြင့်၊ တထာ–ထို ကတိကဝတ် အတိုင်း၊ ကရောန္တ သ–၏၊ ပါရာဇိကမေဝ (ဟောတိ)။

[နောက်နားက အာကာရဝါကျကို ပဌမယူပေးပါ။] ယေ–အကြင်ရဟန်း တို့သည်၊ အရဟန္တော–ရဟန္တာတို့တည်း၊ တေ–ထို ရဟန္တာ ရဟန်းတို့သည်၊ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ–၌၊ ဝဿန္တု–နေကြပါစေကုန်သတည်း၊ စီဝရာဒီနိစ–တို့ကို လည်း၊ ဂဏ္ဍန္တု–ယူပါစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ–ဤသို့ညွှန်ပြ၍၊ (စာရေးထား၍)၊ ဥပါသကေန–သည်၊ အန္တေ ရာမဏ္ဍေ–လမ်းခရီးအကြား၌၊ ဝိဟာရော–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ကတောဝါ–ပြုအပ်သည်မူလည်း၊ သစေပိ ဟောတိ–အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်အံ့၊ စီဝရာဒီနိ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ ထပိတာနိဝါ–မူလည်း၊ သစေပိ ဟောန္တိ–နှင့်အံ့၊ တတြာပိ–ထိုသို့ ဖြစ်ရာ၌လည်း၊ ဣစ္ဆာစာရဝသေန–ယုတ်မာ သော အလို ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဿန္တ သ ဝါ–နေသည်မူလည်း ဖြစ် သော၊ စီဝရာဒီနိ–တို့ကို၊ ဂဏ္ဍန္တ သ ဝါ–သော၊ (ဘိက္ခုနော–၏)၊ ပါရာဇိက မေဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ဧတံ–ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကတိက ဝတ်သည်၊ အမှိုက ကတိကဝတ္တံ–တရားနှင့်ယှဉ်သော ကတိကဝတ်တည်း၊ [အောက်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကတိကဝတ်အာလုံးကို "ဧတံ" ဟု ဆိုသည်၊] တသ္မာ–ကြောင့်၊ နှ ကာတဗ္ဗံ–မပြုထိုက်၊ အညံ–သော၊ ဧဝရူပံ–ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဣမသ္မိံ တေမာသဗ္ဘန္တ ရေ၊ ပေ၊ ဟောန္တုတိ ဧဝမာဒိဝါ–နှင့်အစရှိသော ကတိကဝတ်ကိုလည်း၊ (နှ ကာတဗ္ဗံ–ထိုက်) [ဣမသ္မိံ တေမာသဗ္ဘန္တ ရေ–ဤ ဝါတွင်း သုံးလအတွင်း၌၊ သဗ္ဗေဝ–အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အာရညကာ–တောခိုနေကုန်သည်၊ ဟောန္တု–ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဝါ– ဖြစ်ကြ စတမ်း၊ ပိဏ္ဍပါတိ၊ ပေ၊ ရောဝါ–ပိဏ္ဍပါတိကင်အစရှိသော ကြွင်းသော ဓုတင်ကို ဆောင်သူတို့သည်မူလည်း၊ (ဟောန္တု–တည်း၊ ဝါ–တမ်း၊) အထဝါ– သည်သာ မကသေး၊ သဗ္ဗေဝ–ရဟန်းအားလုံးတို့သည်ပင်၊ ခိဏာသဝါ–တို့ သည်၊ ဟောန္တု–ဖြစ်ကြစေသတည်း၊ ဝါ–ဖြစ်အောင်ကျင့်ကြစတမ်း၊] (ကသ္မာ– ကြောင့်၊ နှ ကာတဗ္ဗံ–နည်း) ဟိယသ္မာ–ကြောင့်၊ နာနာဝေရဇ္ဇကာ– အမျိုးမျိုးသော မတူကွဲပြားသော တိုင်းပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု–တို့သည်၊ [ဝိ–မတူသော+ရဇ္ဇ– တိုင်းပြည် (ဇနပုဒ်)၌ + ကာ–နေသူတို့၊ "နာနာဇနပဒဝါသိနော"–ဋီကာ၊] သန္နိပတန္တိ–စုဝေးမိတတ်ကြကုန်၏၊ [ဝါတွင်း၌ စုဝေးမိကြသည်–ဟူလို၊]

တတ္ထ–ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ကေစိ–အချို့ရဟန်းတို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလာ–အားမရှိကုန်သည်၊ အပ္ပထာမာ–နည်းသော အားရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ [ဒုဗ္ဗလာကို အပ္ပထာမာဟု ထပ်ဖွင့်သည်။] ဒေဝရူပ်–သော၊ ဝတ္ထုံ–ကတိကဝတ်ကို၊ အနုပါလေတုံ–ငှာ၊ နု သက္ကောန္တိ–နိ၊ တသ္မာ, ဒေဝရူပ်–ဤသို့သဘောရှိသော၊ [အချို့စာ၌ (ပိ)ပါ၏။] ဝတ္ထုံ–ကို၊ နု ကာတဗ္ဗံ–ထိုက်။

ဣမံ တေမာသံ–လုံး၊ သဗ္ဗေဟေဝ–အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်ပင်၊ နု ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ–ပါဠိမသင်ယူရာ၊ ဝါ–စတမ်း၊ နုပရိဟုစ္ဆိတဗ္ဗံ–အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မမေးမြန်းရာ၊ ဝါ–စတမ်း၊ နု ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗံ–ရှင်မဖြစ်စေရာ၊ ဝါ–ရှင်ပြု မပေးကြစတမ်း၊ [ဝါတွင်း၌ ရန်းဟန်းခံရိုးထုံးစံမရှိသောကြောင့် "နု ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ" ဟု မဆို။] မုဂဗ္ဗတံ–အ, သူတို့၏ အကျင့်ကို၊ ဂဏ္ဍိတဗ္ဗံ–ရာ၏၊ ဝါ–တမ်း၊ ဗဟိသီမဋ္ဌသာပိ–ဥပစာရသီမ်ပြင်ပ၌ တည်သော ရဟန်းအားလည်း၊ သံဃလာဘော–ကို၊ ဒါတဗ္ဗော–၏၊ ဝါ–တမ်း၊ [ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်ယူရသော သံဃလာဘ်ကို ထုံးစံအားဖြင့် တိုက်တွင်းရှိ သံဃာသာ ရထိုက်သည်၊ အပြင် သံဃာအား ပေးလိုလျှင် တိုက်ရှိသံဃာကို ခွင့်ပန်ပြီးမှ ပေးကောင်းသေး၏။] ဣတိ ဒေဝမာဒိကံ ပန–ဤသို့ အစရှိသော ကတိကဝတ်ကိုကား၊ နု ကာတဗ္ဗမေဝ–ဧကန်မပြုထိုက်သည်သာ၊ [ရှေ့က ကတိကဝတ်များကို စောင့်ရှောက်မည် ဆိုလျှင် စောင့်ရှောက်၍အပြစ်မရှိ၊ ဤကတိကဝတ်ကား အပြစ်ရှိသောကြောင့် ဧကဖြင့် "နု ကာတဗ္ဗမေဝ" ဟု သန္ဓိဌာန်ကျ တားမြစ်သည်။]

၂၂၈။ လက္ခဏသံယုတ္တေ–လက္ခဏသံယုတ်၌၊ [လာလတံ့ ဝတ္ထုများသည် လက္ခဏသံယုတ် ပါဠိတော်၌ လာသော ဝတ္ထုများတည်း၊ ထို ပါဠိတော်မှ ယူထားသောကြောင့် "လက္ခဏသံယုတ္တေ"ဟု ဆိုသည်။] အာယသ္မာစ လက္ခဏောတိ–ဟူ၍၊ ယွာယံ လက္ခဏတ္ထေရော–ကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တော၊ ဒေ–ဤလက္ခဏထေရ်ကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗော၌စပ်၊) ဧဒိုလသဟာဿသ–ရသေ့ တစ်ထောင်၏၊ [ဥရုဝေဠကဿပစသော ရသေ့တစ်ထောင်၏၊] အဗ္ဘန္တရေ–အတွင်း၌၊ ဗဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါယ–ဗဟိဘိက္ခုပဋ္ဌင်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပန္နော–မြင့်မြတ်သော ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အာဒိတ္တပရိယာယာဝသာနေ–အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်၏ အဆုံး၌၊ အရဟတ္တပတ္တော–သော၊ ဧကော–သော၊ မဟာသာဝကောတိ–ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, ဒေ–ဤ ထေရ်သည်၊ လက္ခဏသမ္ပန္နော–ယောကျ်ားတို့၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ [ပုရိသလက္ခဏသမ္ပန္နော– ဌိကာ၊] သဗ္ဗာကာရပရိပူရေန – အလုံးစုံသော

အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ ဗြဟ္မသမေနု–ဗြဟ္မာမင်း၏ အတ္တဘောနှင့် တူသော၊ [ဗြဟ္မတ္တဘာဝသမေနု၊] အတ္တဘာဝေန–အတ္တဘောနှင့်၊ သမန္နာဂတော–ပြည့်စုံ၏၊ တသ္မာ, လက္ခဏောတိ–ဟူ၍၊ သင်္ချာဂတော၊ [ဤလက္ခဏာ ဟူသော အမည်သည် ဂုဏ္ဏပစာတည်း၊ သို့မဟုတ် "လက္ခဏံ ယသ္သ အတ္ထိတိ လက္ခဏောဟုပြု၊] ပန–ကား၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရော–သည်၊ ပဗ္ဗဇိတ ဒိဝသတော–မှ၊ သတ္တမေဒိဝသေ–၌၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တော–သော၊ ဒုတိယော–**အရှင်သာရိပုတ္တရာ**ထောက်၍ နှစ်ပါးမြောက်ဖြစ်သော အဂ္ဂသာဝကော–တည်း။

သိတံ ပါတွာကာသီတိ–ကား၊ မန္ဒဟာသိတံ–သာသာညင်းညင်းပြုံးခြင်းကို၊ ပါတု–ထင်ရှားစွာ၊ (သူတစ်ပါးမြင်လောက်အောင်)၊ အကာသိ–ပြီ၊ ပကာသယိ–ထင်ရှားစေပြီ၊ ဒဿေသိ–ပြပြီ၊ ဣတိ ဝုတ္တံဟောတိ၊ ပန–ပရိဟာရပက္ခမှ တစ်ပါး စောဒကပက္ခကိုဆိုဦးအုံ၊ ကိံ–အဘယ်ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ထေရော–အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည်၊ သိတံ–ကို၊ ပါတု–စွာ၊ အကာသိ–နည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ ဥပရိ–၌၊ ပါဠိယံ–၌၊ အာဂတံ–သော၊ အဌိက သခ်ိလိကံ–သံကွင်းဆက်ကဲ့သို့ ဆက်၍နေသော အရိုးစုဖြစ်သော၊ ဧကံ–တစ်ကောင်သော၊ ပေတလောကေ–ပြိတ္တာလောကဌ၊ နိဗ္ဗတ္တံ–သော၊ သတ္တံ–ကို၊ ဒိသွာ–ကြောင့်၊ (သိတံ–ကို၊ ပါတု–စွာ၊ အာကသိ–ပြီ) တဋ္ဌ–ထိုပြိတ္တာ ကိုလည်း၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ–ဖြင့်၊ (ဒိသွာ သိတံ ပါတု အကာသိ)၊ ပသာဒ စက္ခုနာ–ဖြင့် (ဒိသွာသိတံပါတု, နု အကာသိ–ပြုသည်မဟုတ်)၊ ဟိ–ချဲ့၊ ပသာဒ စက္ခုဿ–၏၊ ဧတေ အတ္တဘာဝါ–ဤပြိတ္တာ၏ အတ္တဘောတို့သည်၊ အာပါတံ–ရှေးရှုကျခြင်းသို့၊ နု အာဂစ္ဆန္တိ–မရောက်ကုန်၊ ပန–ဆက်၊ ဝေရုပ်–သော၊ အတ္တဘာဝံ–ဒုက္ခိတအတ္တဘောကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ကာရုညေ–သနားခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗေ–ပြုထိုက်ပါလျက်၊ ကသ္မာ–ကြောင့်၊ သိတံ–ကို၊ ပါတု–စွာ၊ အကာသိ–နည်း၊ ဣတိ– ဤကား အမေးတည်း၊ [ကရုဏာသည် ဒုက္ခိတ သတ္တဝါကို

သိတံ ပါတွာ ကာသိ။ ။သိတံကို "မန္ဒဟာသိတံ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ထိုသို့ဖွင့်သဖြင့် သိတ, ဟသိတ–စသော အလက်ာကျမ်းလာ ၆ မျိုးတွင် ဟသိတကိုပင် ဤ၌ "သိတ" ဟုခေါ်ထားကြောင်း သိရသည်၊ ပါတုသဒ္ဒါသည် ထင်ရှားခြင်းအနက်ဟောဖြစ်၍ ပါတု+အကာသိကို "ပကာသယိ" ဟု ဖွင့်ပြီးလျှင် "ဒဿေသိ" ဟု ဥဒ္ဒေသဖွင့်သည်၊ "ထင်ရှားအောင်ပြု" ဟူသည် ပြုံးသည်ကို အရှင်လက္ခဏာမြင်အောင် ပြခြင်းတည်း။

အဌိက သခ်ိလိကံ။ ။အဌိယေဝ အဌိကော၊ အရိုးဖြစ်သောပြိတ္တာ၊ အဌိကောစ+သော+သခ်ိလိကောစာတိ အဌိကသခ်ိလိကော=သံကွင်းဆက်ကဲ့သို့ အရိုးချင်းဆက်နေသော အရိုးစု၊ ထိုအရိုးစုသည် "သက်မဲ့မဟုတ်"သက်ရှိ ပြိတ္တာတစ်မျိုး" ဟု သိစေလိုရ၍ "ဧကံ၊ ပေ၊ သတ္တံ" ဟု ဝိသေသန ပြုသည်။

အာရုံပြုသောကြောင့် ကရဏာဖြစ်သင့်သည်–ဟူလို၊] အတ္တနောစ–၏ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓညာဏသ စ–ဘုရားဉာဏ်တော်၏လည်းကောင်း၊ သမ္ဘတ္တိ သမနုဿရဏတော–ပြည့်စုံခြင်းကို အမှတ်ရခြင်းကြောင့်၊ (သိတံ ပါတု အကာသိ)။

ဟိ–ချဲ့၊ တံ–ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသွာ–၍၊ ထေရော–သည်၊ အဒိဋ္ဌသစ္စေန နာမ–မမြင်အပ်သော သစ္စာ ၄ ပါး ရှိသူမည်သော၊ ပုဂ္ဂလေန–သည်၊ ပဋိလဘိ တဗ္ဗာ–ရထိုက်သော၊ ဧဝရူပါ–သော၊ အတ္တဘာဝါ–မှ၊ အဟံ–သည်၊ မုတ္တော–လွတ်ရပေပြီ၊ မေ–၏၊ လာဘာ–စျာန်အစရှိသော ဂုဏ်တို့ကို ရခြင်းတို့သည်၊ (ဟောန္တိ ဝတ–ဖြစ်ပေကုန်စွ)၊ မေ–သည်၊ ဣဒံသာသနံ–ကို၊ သုလဒ္ဓံ ဝတ–ကောင်းစွာ ရအပ်ပေစွဘ့်တကား၊ ဣတိ–သို့၊ အတ္တနော–၏၊ သမ္ပတ္တိ– ကို၊ အနုဿရိတ္ဝာစ–အမှတ်ရ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယော–အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကမ္မဝိပါကော ဘိက္ခဝေ အစိန္တေယ္ယော နံ စိန္တေတဗ္ဗောဟိ–ဟူ၍၊ ဒေသေသိ–မူပြီ၊ ဗုဒ္ဓသ–အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူသော၊ (တသ) ဘဂဝတော–၏၊ ဉာဏသမ္ဘတ္တိ–ဉာဏ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အဟော–ကြောင်....အံ့ဩဖွယ်ကောင်းပါပေစွ၊ ဝတ–စင်စစ်၊ ပစ္စက္ခံ–မျက်မှောက်ကို၊ ကတ္ဝာ–၍၊ ဗုဒ္ဓါ–တို့သည်၊ ဒေသေန္တိ–နှ၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ–တို့သည်၊ ဓမ္မဓာတု–သဗ္ဗညုတဉာဏ်မြတ် တရားဓာတ်ကို၊ ဝါ–တရားတို့၏သဘောကို၊ [ဓမ္မဓာတူတိ သဗ္ဗညုတညာဏံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊ ဓမ္မဓာတူတိဝါ ဓမ္မာနံ သဘာဝေါ၊] သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ–ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ ပါပေစွ၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ဗုဒ္ဓညာဏသမ္ဘတ္တိ–ဘုရားဉာဏ်တော်၏ ပြည့်စုံပုံကို၊ သရိတ္ဝာစ–အမှတ်ရ၍ လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိတံ–ကို၊ ပါတ္ဝာကာသိ–ပြီ၊ ဣတိ–ဤကား အဖြေတည်း။

ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ,ခီဏာသဝါနာမ–တို့မည်သည်၊ အကာရဏာ–အကြောင်းမရှိကုန်ဘဲ၊ သိတံ နပါတုကရောန္တိ၊ တသ္မာ,နံ–ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်ကို၊ လက္ခဏတ္ထေရော–သည်၊ ကောနုခေါ၊ မေ၊ ပါတုကမ္မာယတိ–ဟူ၍၊ ပုစ္ဆိ–ပြီ၊ ထေရော ပန–ကား၊ ယသ္မာ, ယေဟိ–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အယံဥပပတ္တိ–ဤဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါ–ဤအတ္တဘောကို၊ သာမံ–တိုင်၊ အဒိဋ္ဌာ– မမြင်အပ်၊ [ဥပ ပတ္တိတိဇာတိ၊ ဥပပတ္တိ သီသေန ဟိ တထာရူပံ အတ္တဘာဝံ ဝဒတိ၊ (ပဓာနန ည်း၊)] တေ–ထိုကိုယ်တိုင်မတွေ့မြင်ရသူတို့သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဒုဿဒ္ဓါပယာ–ခဲယဉ်းသဖြင့် ယုံကြည်စေအပ်ကုန်သည်၊ ဝါ–ယုံကြည်စေနိုင်ခဲကုန်သည်၊

ဒုဿဒ္ဓါပယာ။ ။သံ+ဓာ+ဏာပယ, ဏပစ္စည်း၊ သဒ္ဓါပိယန္တေတိ သဒ္ဓါပယာ၊ ဒုက္ခေန+သဒ္ဓါပယာ ဒုဿဒ္ဓါပယာ၊ ဤစကားသည် **အရှင်လက္ခဏာ**ကို ရည်ရွယ်၍ဆိုအပ်သော

ဟောန္တိ–နိ၏၊ တသ္မာ, ဘဂဝန္တံ–ကို၊ သက္ခိ–သက်သေကို၊ ကတ္ဝာ–၍၊ ဗျာ
ကာတုကာမတာယ–ဖြေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အကာလော
ခေါ် အာဝုသောတိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ–ပြီ၊ တတော– ထိုမှနောက်၌၊ ဘဂဝ
တော သန္တိကေ ပုဗ္ဗော (သမာနော), ဣဓဟံ အာဝု သောတိ အာဒိနာ–သော၊
နယေန–ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ–ပြီ။

တတ္ထ–ထိုဣဓဟံ အာဝုသော အစရှိသော ဝါကျ၌၊ အဋ္ဌကသင်္ခလိကန္တိ–
ကား၊ သေတံ–ဖြူသော၊ နိမ္မံသလောဟိတံ–အသား အသွေး မရှိသော၊
အဋ္ဌသင်္ခါတံ–အရိုးအပေါင်းကို၊ (အဒ္ဒသံ–မြင်ရပြီ)၊ ဂိဇ္ဈာပိ ကာကာပိ ကုလ
လာပိတိ–ကား၊ ဧတေပိ–ဤသတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ ယက္ခဂိဇ္ဈာစေဝ–လင်းတ
ဘီလူးတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယက္ခကာကာစ–ကျီးဘီလူးတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊
ယက္ခကုလလာစ–သိန်းစွန်ဘီလူးတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပစ္စေတဗ္ဗာ–ယုံကြည်
ထိုက်ကုန်၏၊ ဝါ–သိထိုက်ကုန်၏၊ ["လင်းတ" ဆိုသော်လည်း ပြိတ္တာ ဘီလူး
ကောင်တွေ–ဟူလို၊] ပန–ဆက်၊ ဧတံ ရူပ်–ဤအရိုးစု ပြိတ္တာစသော ပြိတ္တာ
အဆင်းသည်၊ ပါကတိကာနံ–ပင်ကိုရိုးရာဖြစ်ကုန်သာ၊ ဂိဇ္ဈာဒီနံ–တိရစ္ဆာန်
လင်းတ အစရှိသည်တို့၏၊ အာပါတမ္မိ–ရှေးရှုကျခြင်းသို့လည်း၊ နာဂစ္ဆတိ–
မရောက်၊ အနုပတိက္ခာ အနုပတိတ္ခာတိ–ကား၊ အနုဗန္ဓိတ္ခာ အနုဗန္ဓိတ္ခာ–
နောက်ကလိုက်၍,နောက်ကလိုက်၍၊ ပိတုဌေန္တိတိ–ကား၊ ဝိနိဝိဗ္ဗတ္ခာ–ထိုးဖောက်
၍၊ ဂစ္ဆန္တိ–ပျံသွားကုန်၏၊ ဝိတုဒန္တိတိဝါ–ဝိတုဒန္တိဟူ၍လည်း၊ ပါဌော–ပါဋ္ဌသည်၊

စကားမဟုတ်၊ ဤအကြောင်းကို တစ်ဆင့်စကား ကြားရသူများကို ရည်ရွယ်၍
ဆိုအပ်သောစကားတည်း၊ အရှင်လက္ခဏာမှာ ရဟန္တာဖြစ်၍ ယုံကြည်ပါသည်၊ ရဟန္တာ
ဖြစ်သော်လည် ထိုအချိန်၌ အဘိညာဉ်ဖြင့် ဂရုမစိုက်မိ၍ ထိုပြိတ္တာကို မမြင်ရ။

ဝိတုဌေန္တိ ။ ။"ဝိတု+ဌေန္တိ" ဟု၂–ပုဒ်ခွဲ၊ ဝိပုဗ္ဗ တုဒဓာတ်သည် ထိုးဆွခြင်း
အနက်ကို ဟောဋ္ဌ၏၊ ဌေဓာတ်ကား ပျံသွားခြင်းအနက်ကို ဟောဋ္ဌ၏၊ ထို့ကြောင့် "ဝိတုဒ္ဓ+
ဌေန္တိ"ဟုဆိုလိုလျက် ဒ္ဓကိုချေ၍ "ဝိတုဌေန္တိ" ဖြစ်ပုံကို သိစေလိုသောကြောင့်
"ဝိနိဝိဗ္ဗတ္ခာ+ဂစ္ဆန္တိ"ဟုဖွင့်သည်၊ [ဝိတုဒ္ဓ၌ တ္ခာပစ္စည်းကို ယပြု၊ ဒ္ဓကို ဧပြု, ဒ္ဒေဘော်လာ၊
[ဝိတုဌေန္တိတိ–ဝိနိဝိဗ္ဗန္တာ ဌေန္တိ၊ အသိဓာရူပမေဟိ တိခိဏောဟိ လောဟတုဏ္ဍေဟိ
ဝိနိဝိဗ္ဗတ္ခာ ဝိနိဝိဗ္ဗတ္ခာ၊ ဣတောစ စိတောစ ဂစ္ဆန္တိ အတ္ထော၊–သာရတ္ထ။]
ဤအဖွင့်များကိုထောက်၍ "ဝိတုဏ္ဍေန္တိ, ဝိတုဌေန္တိ" လည်း မရှိရ။

ဝိတုဒန္တိတိ ပါဌော။ ။"တုဒ–ဗျထနေ (ထိုးဆွခြင်း)"ဟု ရှိသောကြောင့် ဝိတုဒန္တိ
ကို "ဝိဗ္ဗန္တိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ အသိဓာရူပမေဟိ၊ ပေ၊ တုဏ္ဍေဟိ" တို့ကား ထိုးဆွကြောင်း
ကရိယာကို အပိုထည့်ခြင်းသာတည်း၊ တုဒဓာတ်သည် ဘုဝါဒိဖြစ်၍ "တုဒေန္တိ"ဟု
မရှိစေရ၊ [ပါဠိတော်၌ ဖာသုဌန္တ ရိကာဟိကို "ဘုမဋ္ဌာ၌ ပဠုမိသက်ထားသည်"ဟု ဋီကာ

သည်၊ အတ္ထိ၊ အသိဓာရူပမေဟိ–သန်လျက်သွားဟူသော ဥပမာရှိကုန်သော၊ တိခိဏေဟိ–ထက်လှစွာကုန်သော၊ လောဟတုဏ္ဍေဟိ–သံနှုတ်သီးတို့ဖြင့်၊ [လောဟသလာကသဒိသေဟိ၊ ကာဠလောဟမယေဟေ ဝါ တုဏ္ဍကေဟိ၊] ဝိဗ္ဗန္တိ–ထိုးဖောက်ကုန်၏၊ ဣတိ အယံ–ဤသည်ကား၊ အတ္ထော–ဝိတုဒန္တီ၏ အနက်တည်း။

သာသုဒံ အဋ္ဌသဏံ ကရောတီတိ ဧတ္ထ–ဌ၊ သုဒန္တီ–ပုဒ်သည်၊ နိပါတော–တည်း၊ (အနက်မရှိဟူလို၊) သာအဋ္ဌကသင်္ခါတာ–ထိ အရိုးစု ပြိတ္တာသည်၊ အဋ္ဌသဏံ–နှိပ်စက်အပ်သူတို့၏ အသံကို၊ [အဋ္ဌိယန္တေတိ အဋ္ဌာ၊ အဋ္ဌာနံ+သရော အဋ္ဌသရော။] အာတုရသဏံ–နာကျင်သူတို့၏ အသံကို၊ ကရောတီ–၏၊ ဣတိ အတ္ထော၊ အကုသလ ဝိပါကာနုဘဝနတ္ထံ–အကုသိုလ်၏ အကျိုးကို ခံစားခြင်းအကျိုးငှာ၊ ယောဧနပွမာဏာပိ–တစ်ယူဇနာ ပမာဏရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တဒိသာ–နှ်သော၊အတ္တာဘာဝါ–တို့သည်၊နိဗ္ဗတ္တန္တိ ကိရ–ဖြစ်ကြရကုန်သတတ်၊ ပသာဒုဿဒါစ–မျှားသောပသာဒရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊[အရိုးချည်းဖြစ်သော်လည်း ကာယပသာဒအလွန်မျှားသည်–ဟူလို၊] ပဏ္ဏဂဏ္ဍာသဒိသာ–မှည့်ရင့်သောအနာနှင့်တူကုန်သည်လည်းကောင်း၊ [အရိုးဖြစ်သော်လည်းအလွန်နူးညံ့သည်ဟုပြသည်၊] ဟောန္တိ ကိရ–နှ်သတတ်၊ တသ္မာ,သာအဋ္ဌကသင်္ခါတာ–သည်၊ ဗလဝဝေဒနာတုရာ–အားကြီးသောဝေဒနာသည်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တာဒိသံ–သော၊ သရံ–နာကျင်သံကို၊ အကာသိ၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ပန–ထပ်၍၊ ဆက်ဦးအံ၊ ဧဝံ–သို့၊ ဝတ္တာ–မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန, အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော–သည်၊ ဝဋ္ဋဂါမိကသတ္တာနာမ–ဝင်ဏ်ဌသွားနေသော သတ္တဝါတို့မည်သည်၊ ဧဝရူပါ–သော၊ အတ္ထဘာဝါ–မှ၊ နု မုစ္စန္တိ–နိုင်ကုန်၊ ဣတိ–သို့၊သတ္တေသု–တို့ဌ၊ ကာရုညံ–သနားခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ, ဥပ္ပန္နံ–သော၊ ဓမ္မသံဝေဂံ–တရားသံဝေဂကို၊ ဝါ–ထိတ်လန့်ကြောင်း သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်ကို၊ ဒသေသန္တော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တသမယံ၊ ပေ၊ အစ္ဆရိယံဝတ ဘောတိအာဒိ–ကို၊ အာဟ–ပြီ၊ [ဂရဟနစ္ဆရိယံ နာမေတံ–ဤအစ္ဆရိယသည် ကဲ့ရဲ့ကြောင်းအစ္ဆရိယတည်း၊ ချီးမွမ်းကြောင်းအစ္ဆရိယ မဟုတ်–ဟူလို။]

ဖွင့်ခြင်းသည် "ဝိတုဒန္တီ" ပါဌ်အတွက် ဖွင့်ခြင်းတည်း၊ နံရိုးအကြားတို့ဌ ထိုးဆွကြသည်–ဟူလို၊ "ဝိတုဒ္ဓေန္တီ" ဟူသော ပဌမပါဌ်ရှိ အလိုအားဖြင့်ကား အပါဒါန်အနက်သာတည်း၊ "ဝိတုဒ္ဓေ–အပေါက်ဖြစ်အောင် ထိုးဖောက်၍၊ ဖာသုဌ္ဌာ ရိကာဟိ–နံရိုးကြားတို့မှ၊ ဌေန္တီ–ပျံသွားကြကုန်၏"ဟု ပေးပါ။]

ဘိက္ခုဥဒ္ဓေါယန္တီ-တိ-ကား၊ ယေသံ-အကြင်ရဟန်းတို့၏၊ သာပေတ္ဝုပ ပတ္တိ-ထို ပြိတ္ထာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ထိုပြိတ္ထာအတ္တဘောသည်၊ အပ္ပစ္စက္ခာ-ဣန္ဒြေ၏ ရှေးရှုမဟုတ်၊ ဝါ-မျက်မှောက်မဟုတ်၊ တေ-တို့သည်၊ ဥဒ္ဓေါယန္တီ-ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊ [အက္ခသ-စက္ခုဣန္ဒြေ၏+ပရိမုခါပစ္စက္ခာ၊ နု+ပစ္စက္ခာ အပစ္စက္ခာ၊] ပန-ဆက်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ထေရသ-**အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်**ထေရ်၏၊ အာနုဘာဝံ-ကို၊ ပကာသေန္တော-ထင်ရှားစေတော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ စက္ခုဘူတာဝတာ ဘိက္ခဝေ သာဝကာ ဝိဟရန္တီတိ အာဒိ-ကို၊ အာဟ-မူပြီ၊ တတ္ထ-ထိုစက္ခုဘူတာဝတာ အစရှိသောဝါကျ၌၊ တေသံ-ထိုသာဝကတို့၏၊ ဘူတံ-ထင်ရှားသော၊ ဇာတံ-ဖြစ်သော၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သော၊ ဝါ-ရအုပ်သော၊ စက္ခု-ဉာဏ်စက္ခု သည်၊ (အတ္ထိ)၊ လ္လတိ-ကြောင့်၊ (တေ-ထိုသာဝကတို့သည်)၊ စက္ခုဘူတာ-တ တို့မည်၏၊ [သမ္ပတ္တဒိဋ္ဌစက္ခုကာ၊ လောကသ စက္ခုဘူတာတိ ဧဝံဝါ ဧတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော] ဘူတစက္ခုကာ-ထင်ရှားသောစက္ခုရှိကုန်သည်၊ ဥပ္ပန္နစက္ခုကာ-ဖြစ်သောစက္ခုရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ စက္ခု-ဉာဏ်စက္ခုကို၊ ဥပ္ပာဒေတ္တာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဝိဟရန္တီ-နှ၏၊ လ္လတိအတ္ထော-နက်၊ ဒုတိယပဒေပိ-ဉာဏဘူတာဟူသော ဒုတိယပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော-တည်း၊ ယတြ ဟိ နာမာတိဧတ္ထ-၌၊ ယတြာတိ-ယတြဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ကာရဏာဝစနံ-အကြောင်းကိုဟောသော သဒ္ဒါတည်း၊ တတြ-ထိုယတြ ဟိနာမ အစရှိသော ဝါကျ၌၊အယံ-ကား၊ အတ္ထယောဇနာ-တည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သာဝကောပိ-သာဝကသော်မှလည်း၊ ဧဝရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော ပြိတ္ထာ၏အဆင်းကို၊ ဥ ဩတိဝါနာမ-သိလည်းသိနိုင်တုံသေး၏၊ ဒက္ခိတိဝါနာမ-မြင်လည်း မြင်နိုင်တုံသေး၏၊ သက္ခိ-မျက်မှောက်ကို(မျက်စိအောက်ရောက်နေသလို)၊ ကရိသတိဝါ နာမ-ပြုလည်း ပြုနိုင်တုံသေး၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ စက္ခုဘူတာဝတာ ဘိက္ခဝေ၊ပေ၊ ဝိဟရန္တီတိ-ဟူ၍၊ အဝေါစုမှ-မိန့်တော်မူခဲ့ကုန်ပြီ၊ (လ္လတိ-ကား၊ အတ္ထယောဇနာ-တည်း။)

ပုဗ္ဗေ၊ပေ၊ ဒိဋ္ဌောတိ-ကား၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ-ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အရပ်၌၊ သဗ္ဗညုတ ညာဏပွင့်ဝေခေန-သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပမာဏောသု-အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု-စကြာဝဠာတို့၌၊ အပ္ပမာဏော-နှ်သော၊ သတ္တာနိကာယေ-သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ဘဝဂတိယောနိဋ္ဌိတိနိဝါသေ-

---

ယတြာတိ ကာရဏာဝစနံ။　　။ယတြာတိ ဟေတုအတ္ထေ နိပါတောတိ အာဟ-ယတြာတိ ကာရဏာဝစနံတိ၊ တော, တြ, ထ-စသော ပစ္စည်းတို့ကို သဒ္ဒါကျမ်း၌ "နိပါတ ပစ္စယ" ဟု ခေါ်၏၊ ထို့ကြောင့် "ဟေတုအတ္ထေ နိပါတော"ဟု ဋီကာဖွင့်သည်၊ တြ ပစ္စည်းလည်း ဤနေရာ၌ ဟိတ်အနက်ဟောတည်း။

ကာမစသောဘဝ, နိရယစသောဂတိ, သံသေဒဇစသော ယောနိ, ဝိညာဏဋ္ဌိတိ, သတ္တနိဝါသတို့ကို၊ [သတ္တနိကာယေကို ဘဝယောနိစသည်ဖြင့် အကျယ် ဝေဖန်သောကြောင့် (အရတူသဖြင့်)စသဒ္ဒါလိုမည်မထင်၊] ပစ္စက္ခ-မျက်မှောက်ကို၊ ကရောန္တေ-သော၊ မယာ-သည်၊ ပုဗ္ဗေ-ဦးပင်၊ သောသတ္တော-ကို၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်တော်မူအပ်ပြီ၊ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-မိန့်တော်မူ၏၊ ဂေါယာတကောတိ-ကား၊ ဂါဝေါ-တို့ကို၊ ဝဓိတွာ ဝဓိတွာ-၍၊ အဋ္ဌိတော-မှ၊ မံသံ-ကို၊မောစေတွာ-လွတ်စေ၍၊ဝါ-ဆွာ၍၊ ဝိက္ကိဏိတွာ-ရောင်း၍၊ ဧဝံ ဝိတကပ္ပနက သတ္တော-အသက်မွေးမှုကိုပြုသော သတ္တဝါသည်၊ (အဟောသိ-ပြီ။)

တသေဝ ကမ္မသဝိပါကာဝသေသေနာတို့-ကား၊ နာနာစေတနာ ဟိ-အမျိုးမျိုးသောစေတနာတို့ဖြင့်၊ [ပုဗ္ဗ, မုဉ္စ, ပရစေတနာတို့ဖြင့်။] အာယူဟိ တသ-အားထုတ်အပ်သော၊ တသ အပရာပရိယ ကမ္မသ-ထို အပရာပရိယ ဝေဒနီယက်၏၊ (ဝိပါကာ ဝသေသေနဋ္ဌစပ်။) ဟိ-ချဲ့၊ တတြ-ထိုတသေဝ ကမ္မသ ဝိပါကာဝသေသေနဟူသော ပါဠိရပ်၌၊ ယာယ စေတနာယ-သည်၊ နရကေ-ငရဲ၌၊ ပဋိသန္ဓိ-ကို၊ဇနိတာ-ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ တသာ-ထိုစေတနာ၏၊ ဝိပါကေ-သည်၊ ပရိက္ခီဏော-သော်၊ အဝသေသကမ္မံဝါ-ကြွင်းသော ကံကို သော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မနိမိတ္တံဝါ-ကမ္မနိမိတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာရမဏံ ကတွာ ပုန, ပေတာဒီသု-တို့၌၊ ပဋိသန္ဓိ-သည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ-၏၊ တသ္မာ, သာ ပဋိသန္ဓိ-ကို၊ ကမ္မသဘာဂတာယဝါ-ကံချင်းသဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ အာရမဏာ သဘာဂတာယဝါ-အာရုံချင်း သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ တသေဝ ကမ္မသ ဝိပါကာဝသေသောတိ-

---

တသေဝ ကမ္မသ ဝိပါက။ ။ငရဲ၌ ပဋိသန္ဓေကျိုးပေးသော ကံနှင့်အရိုးစုပြိတ္တာ အကျိုးကို ပေးသောကံသည် စေတနာတစ်ခုတည်း မဟုတ်သော်လည်း နွားသတ်ကြောင်း စေတနာချင်း တူသောကြောင့် လည်းကောင်း, နွား-နွားရိုးဟူသော ကမ္မနိမိတ်အာရုံချင်း တူသောကြောင့်လည်းကောင်း သဒိသူပစာရအားဖြင့် "ထိုကံ၏အကျိုး" ဟု ဆိုထားသည်၊ ဥပမာ-မနေ့က စားအပ်ပြီး ဆေးနှင့်တူသော ယနေ့စားဖို့ဆေးကို "မနေ့ကဆေးကလေး ပေးစမ်းပါ"ဟု ဆိုသကဲ့သို့ လည်းကောင်း, တစ်နေ့က ခါနှင့်တူသော ယခုခါကို "ထိုခါ" ဟု ဆိုသကဲ့သို့ လည်းကောင်းတည်း။ [ဘဝတို ဟိ ,တံသဒိသေပိ တဗ္ဗောဟာရော၊ ယထာ-သောဇဝ တိတ္ထိရော၊ တာနိယေဝ ဩသမာနိ၊....အပရာပရိယဝေဒနီယ ကံ၏အကျိုး ပေးပုံကို သင်္ဂြိဟ်အဖွင့်များမှာ ရှု။]

ကမ္မံ ကမ္မနိမိတ္တံ။ ။ကံနှင့်တူသော အကျိုးကိုပြုရာ၌ ကံနှင့်ကမ္မနိမိတ်ကိုသာ ထုတ်ပြလေ့ရှိကြ၏၊ ဂတိနိမိတ်မှာ ကံနှင့်တူသော အကျိုးမဟုတ်သောကြောင့် ဂတိနိမိတ်ကို ထုတ်ပြလေ့မရှိကြ၊ ထို့ကြောင့် "ကမ္မံဝါ ကမ္မနိတ္တံဝါ"ဟု ဆိုသည်။

ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–အပ်၏၊ အယဉ္စသတ္တော–ဤအရိုးစုပြိတ္တာ–သတ္တာသည်လည်း၊ ဧဝံ–ဤနည်းအားဖြင့်၊ [ကမ္မသဘာဝတာ အာရမဏ သဘာဝတာ ဟူသော နည်းအားဖြင့်။] ဥပပန္နော–ဖြစ်ရပြီ၊ တေန–ကြောင့်၊ တသေဝကမ္မသ ဝိပါကာဝသေသေနာတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ဟောတော်မူပြီ၊ တသ–ထိုနွားသတ် သမား၏၊ နရကာ–ငရဲမှ၊ စဝနကာလ–စုတေခါနီးအခါ၌၊ နိမ္မံသကတာနံ– အသားမရှိအောင် ပြုအပ်ကုန်သော၊ဂုန်–တို့၏၊ အဋ္ဌရာသိဧဝ–အရိုးအစုသည်သာ လျှင်၊နိမိတ္တံ–နိမိတ်သည်၊ အဟောသိ ကိရ–သတတ်၊သော–ထိုနွားသတ်သမား သည်၊ ပဋိစ္ဆန္နံ–ဘဝဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ်သည်၊ (သမာနံပိ–သော်လည်း၊ ဝါ–ဖြစ် သည်လည်းဖြစ်သော၊) [ဘဝအဆက်ဆက် ခြားကွယ်နေသည်လည်းဖြစ်သော။] တံ ကမ္မံ–ထိုနွားသတ်ကြောင်းကံသည်၊ ဝိညူနံ–ပညာရှိတို့၏ စိတ်၌၊ ပါကဋံ– ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တော ဝိယ–သို့၊ အဋ္ဌသန်လိကပေတော–အရိုးစုပြိတ္တာ သည်၊ ဇာတော–ဖြစ်ရလေပြီ။ ["သောတိ ဂေါဃာတကော"ဟု ဋီကာရှိသော ကြောင့် "သော ပဋိစ္ဆန္နမိ"ဟုရှိသင့်သည်။]

၂၂၉။ မံသပေသိဝတ္ထုသ္မိံ–ဝတ္ထု၌၊ ဂေါဃာတကောသိ–ကား၊ ဂေါမံသပေသိ ယော–နွားသားအတစ်တို့ကို၊ (နွားသားအတွဲတို့ကို၊) သုက္ခာပေတွာ–ခြောက်စေ၍၊ ဝါ–အခြောက်လန်း၍၊ ဝလ္လူရုဝိဏ္ဏယေန–အမဲခြောက်ရောင်းခြင်းဖြင့်၊ အနေကာ နိ–များစွာကုန်သော၊ ဝဿာနိ–နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဧဝိတံ–အသက်မွေးမှုကို၊ ကပ္ပေ သိ–ပြုပြီ၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–ထိုနွားသတ်သမား၏၊နရကာ–မှ၊ စဝနကာ လေ–စုတေခါနီးအခါ၌၊ မံသပေသိယေဝ–အသားတစ်သာလျှင်၊ နိမိတ္တံ–ကမ္မ နိမိတ်သည်၊ အဟောသိ–ပြီ၊ သော–ထိုနွားသတ်သမားသည်၊ (ပဋိစ္ဆန္နံ–ဘဝ ဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ်သည်၊ သမာနံပိ–သော်လည်း၊ ဝါ–ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တံ ကမ္မံ–ထိုနွားသတ်ကြောင်းကံကို၊ ဝိညူနံ–တို့၏ စိတ်၌၊ ပါကဋံ–ကို၊ ကရောန္တော ဝိယ–ကဲ့သို့) မံသပေသိပေတော–အသားတစ်ပြိတ္တာသည်၊ ဇာတော– ပြီ။

မံသပိဏ္ဍဝတ္ထုသ္မိံ–၌၊ သော–ထိုပြိတ္တာသည်၊ သာကုဏိကော–ငှက်မုဆိုး သည်၊ (ဟတ္ထာ) သကုဏော–တို့ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ–ဖမ်း၍၊ ဝိက္ကိဏနကာလေ– ရောင်းရာအခါ၌၊ နိပ္ပက္ခစမ္မေ–အတောင်အရေမရှိသည်တို့ကို၊ မံသပိဏ္ဍမတ္တေ– အသားဆိုင် အသားတုံးမျှင်တို့ကို၊ ကတ္ဝာ–၍၊ဝိတ္ထိဏန္တော–လျက်၊ဧဝိတံ–ကို၊ ကပ္ပေသိ–ပြီ၊တေန–ကြောင့်၊ အသ–ထိုငှက်သတ်သမား၏၊ နရကာ–မှ၊ စဝန ကာလေ–၌၊ မံသပိဏ္ဍော–အသားဆိုင် အသားတုံးသည်သာ၊ နိမိတ္တံ–သည်၊

အဟောသိ–ပြီ၊ သော–ထိုဂ္ဂက်မုဆိုးသည်၊ (ပဋိစ္စန္နံ သမာနံပိ၊ ပေ၊ ကရောန္တော ဝ ဝိယ–လိုက်ပေး)၊ မံသပိဏ္ဍာပေတော–အသားဆိုင် အသားတုံး ပြိတ္တာသည်၊ ဧာတော–ပြီ။

နိစ္ဆဝိဝတ္ထုသ္မိं–၌၊ ဒ္ဝေကေ–ဆိတ်တို့ကို၊ [ဒ္ဝေကေတိ အဒေ၊] ဝမိတ္တာ–၍၊ နိစ္စမ္မေ–အရေ မရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ–၍၊ ကပ္ပိတဇိဝိတသ–ပြုအပ်သော အသက်မွေးမှုရှိသော၊ တသ္သ ဩရဇ္ဈိကသ–ထိုဆိတ်သတ်သမား၏ ပုရိမနယေ နေ ဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ နိစ္စမ္မံ–သော၊ ဒ္ဝေကသရီရံ–ဆိတ်၏ကိုယ်သည်၊ နိမိတ္တံ–သည်၊ အဟောသိ–ပြီ၊ သော–ထိုဆိတ်သတ်သမား သည်၊ (ပဋိစ္စန္နမ္ပိ၊ ပေ၊ ကရောန္တောဝိယ)၊ နိစ္ဆဝိပေတော–အရေမရှိသော ပြိတ္တာသည်၊ ဧာတော–ပြီ၊ အသိလောမဝတ္ထုသ္မိं–၌၊ သော–ထိုပြိတ္တာသည်၊ သူကရိကော–ဝက်သတ်သမား သည်၊ (ဟုတ္တာ) နိ ဝါ ပပုဒ္ဒေ–အစာဖြင့်မွေးမြူအပ်ကုန်သော၊ သူကရေ–တို့ကို၊ အသိနာ–ဖြင့်၊ ဝမိတ္တာ ဝမိတ္တာ ဒီဃရတ္တံ ဇီဝိတံ ကပ္ပေသိ၊ တေန–ကြောင့်၊အသ–ထိုဝက်သတ်သမား၏၊ ဥက္ခိတ္တာသိကဘာဝေါ ဝ–မြှောက်အပ်သောသန်လျက်ရှိ သူ၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ–သန်လျက်မြှောက်နေပုံသည်သာလျှင်၊ နိမိတ္တံ အဟောသိ၊ တသ္မာ (သော–ထိုဝက်သတ်သမား သည်၊ ပဋိစ္စန္နမ္ပိ၊ ပေ၊ ကရောန္တောဝိယ)၊ အသိလောမ ပေတော–သန်လျက် အမွေးရှိသော ပြိတ္တာသည်၊ ဧာတော–ပြီ၊ သတ္တိလောမဝတ္ထုသ္မိं–၌၊သော–ထိုပြိတ္တာသည်၊ မာဂဝိကော–သားမုဆိုး သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဧကံ–သော၊ မိဂဠု–တည်သမင်ကိုလည်းကောင်း၊ [ခါတည် သကဲ့သို့ အခြား သမင်များကို တည်၍ (မျှား၍) ဖမ်းယူရကြောင်း သမင်ကို "တည်သမင်" ဟု ခေါ်သည်၊ ဧကံ မိဂန္တိ ဒီပကမိဂံ–ဋီကာ၊] သတ္တိဠု–လုံးကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတ္တာ၊ ပေ၊ ဝိဇ္ဈိတ္တာ–ထိုး၍၊မာရေသि–ပြီ၊ တသ္မ–သားသတ်သမား၏ သတ္တိယာ–ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈနကဘာဝေါ ယေ ဝ–ထိုးနေသူ၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ–ထိုးနေပုံသည်သာလျှင်၊ နိမိတ္တံ အဟောသိ၊ တသ္မာ (သော–ထိုသားသတ်သမား သည်၊ ပဋိစ္စန္နမ္ပိ၊ ပေ၊ ကရောန္တောဝိယ)၊ သတ္တိလောမပေတော–လုံအမွေးရှိသော ပြိတ္တာသည်၊ ဧာတော–ပြီ။

ဥသုလောမဝတ္ထုသ္မိं–၌၊ ကာရဏိကောတိ–ကား၊ ရာဇာ ပရာဓိကေ–မင်းပြစ်ရှိသူတို့ကို၊ ဝါ–မင်းပြစ်သင့်သူတို့ကို၊ အနေကာဟိ–နှင့်သော၊ ကာရဏာ ဟိ–ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်မှုတို့ဖြင့်၊ ပီဠေတ္တာ–ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ပြီး၍၊ အဝသာနေ–၌၊ ကဏ္ဍေန–မြားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတ္တာ–ထိုးဖောက်၍၊ မာရဏကပုရိသော–သတ်တတ်သော ယောကျ်ားတည်း၊ သော–ထိုသူသတ်သမား ယောကျ်ားသည်၊ အသုကသ္မိं ပဒေသေ–၌၊ ဝိဒ္ဓေါ–ထိုးဖောက်အပ်သည်၊ (သမာနော)၊ မရတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊

ဥတ္တာဝ–အသေအချာ သိ၍သာလျှင်၊ ဝိဗျတိကိရ–ထိုးသတတ်၊ ဧဝံ–သို့၊ ဧဝိတံ–အသက်မွေးမှုကို၊ ကပ္ပေတွာ–ပြီး၍၊ နရကေ–၌၊ ဥပ္ပန္နသ–သော၊ တဿ–ထိုသူသတ် ယောက်ျား၏၊ တတော–ထိုကံမှ၊ ပဏ္ဏာဝသေသေန–ကျက်ပြီးသောအကျိုး၏ အကြွင်းအကျန်ကြောင့်၊ ဣဓ–ဤပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပပတ္တိကာလေ–၌၊ ဥသုနာ–ဖြင့်၊ ဝိဗျနဘာဝေါ ယေဝ–ပစ်ဖောက်နေသူ၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ–ပစ်ဖောက်နေပုံသည်သာလျှင်၊ နိမိတ္တံအဟောသိ၊ တဿ (သော–ထိုသူသတ်သမား ယောက်ျာသည်၊ ပဋိစ္ဆန္နမ္ပိ၊ ပေ၊ ကရောန္တောဝိယ)၊ ဥသုလောမပေတော–မြားအမွေးရှိသော ပြိတ္တာသည်၊ ဧတော–ပြီ။

သူစိလောမဝတ္ထုသို့–၌၊သာရထိတိ–ကား၊ အဿဒမကော–မြင်းတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ဆရာတည်း၊ ဂေါဒမကောတိပိ–နွားတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ဆရာဟူ၍လည်း၊ ကုရုန္ဒဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ၊ တဿ–ထိုရထားထိန်း၏၊ ပတောဒ သူစိယာ–နှင်တံ သံချွန်ဖြင့်၊ (တုတ်၏ထိပ်၌ တပ်ထားအပ်သော သံချွန်၊) ဝိဗျနဘာဝေါ ယေဝ–ထိုးနေသူ၏ အဖြစ်သည်သာ၊ ဝါ–ထိုးနေပုံသည်သာ၊ နိမိတ္တံ အဟောသိ–တသ္မာ (သော ပဋိစ္ဆန္နံစသည်ကို လိုက်ပေး၊) သူစိလောမပေတော–သံချွန်အမွေးရှိသော ပြိတ္တာသည်၊ ဧတော၊ ဒုတိယသူစိလောမဝတ္ထုသို့–၌၊ သူစကောတိ–ကား၊ ပေသုညကာရော–ကုန်းတိုက်မှုကို ပြုတတ်သူတည်း၊ ကိရ–ချဲ့၊ သော–ထိုကုန်းတိုက်တတ်သူသည်၊ မနုဿေ–တို့ကို၊ အညမညဉ္စ–အချင်းချင်လည်း၊ ဘိန္ဒိ–ခွဲပြီ၊ ရာဇကုလေစ–မင်းမျိုး၌လည်း၊ ဣမဿ–ဤ သူ၏၊ ဣဒံနာမ–ဤမည်သော အမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ဣမိနာ–သည်၊ ဣဒံနာမ–ကို၊ ကတံ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သူစေတွာ သူစေတွာ–အပြစ်ကို ထင်စွာပြု၍ ထင်စွာပြု၍၊ အနယ ဗျသနံ–ကြီးပွားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေသိ–ရောက်စေပြီ၊ တသ္မာ, ယထာ–အကြောင်းအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အနေန–ဤကုန်းတိုက်သူသည်၊ သူ စေတွာ–၍၊ မနုဿတို့ကို၊ ဘိန္ဒာ–ခွဲအပ်ကုန်ပြီ၊ တထာ–ထိုအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ သူစီဟိ–အပ်တို့ဖြင့်၊ ဘေဒနဒုက္ခံ–ထိုးခွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ ပစ္စနုဘောတုံ–ခံစားခြင်းငှာ၊ ကမ္မမေဝ–ထိုးကြောင်းကံကိုသာလျှင်၊ နိမိတ္တံ ကတွာ, (သော ပဋိစ္ဆန္နံစသည်ကို လိုက်ပေး၊) သူစိလောမပေတော–အပ်အမွေးရှိသော ပြိတ္တာ–သည်၊ ဧတော။

အဏ္ဏာဘာရိတဝတ္ထုသို့–၌၊ ဂါမကူဋောတိ–ကား၊ ဝိနိစ္ဆယာမစ္စော–တရားဆုံးဖြတ်မှုကိုပြုသောအမတ်တည်း၊ တဿ–ထိုတရားသူကြီး၏၊ ကမ္မသဘာဂ တာယ–ကံနှင့်သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုမ္ဘမတ္တာ–အိုးအတိုင်း အရည်ရှိကုန်သော၊ မဟာယဒုပ္ပမာဏာ–ရေအိုးကြီးပမာဏရှိကုန်သော၊ အဏ္ဏာ–

လိုင်ဥတို့သည်၊ အဟောသုံ–နှစ်ပြီ၊ [“ကုမ္ဘ”အရ “တကုမ္ဘ” အနက်ယူမည်စိုး၍ “မဟာဃဋ” ဟု ဖွင့်ပြီလျှင်, မတ္တာကို ပမာဏာဟု ထပ်ဖွင့်သည်။] ဟိ–ချဲ့၊ သော–တရားသူကြီးသည်၊ ယသ္မာ, ရဟော–ဆိတ်ကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ပဋိစ္ဆန္နေ–ဖုံးကွယ်အပ်သော၊ ဌာနေ–အရပ်၌၊ လဇ္ဇံ–တံစိုးလက်ဆောင်ကို၊ ဂဟေတွာ–ယူပြီး၍၊ ကူဋဝိနိစ္ဆယေန–ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အဆုံးအဖြတ်ဖြင့်၊ ဝါ–မတရားအဆုံးအဖြတ်ဖြင့်၊ ပါကဋံ–ထင်ရှားသော၊ ဒေါသံ–အပြစ်ကို၊ကရောန္တော–လျက်၊ [တံစိုးယူသောအခါဝယ် ပုန်းလျှိုကွယ်လျှိုးယူ၍ တရားဆုံးဖြတ်သော အခါ၌ကား ထင်ထင်ရှားရှား ဆုံးဖြတ်ရသောကြောင့် “ပါကဋံ ဒေါသံ ကရောန္တော”ဟု ဆိုသည်။] သာမိကေ–ဥစ္စာရှင်တို့ကို၊ အသာမိကေ–ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သည်တို့ကို၊ အကာသိ–ပြီ၊ တသ္မာ–အသ–ထိုရားသူကြီး ပြိတ္တာ၏၊ ရဟသင်္ဂ–လျှို့ဝှက်အပ်သော အင်္ဂါသည်၊ ဝါ–လိုင်ဥသည်၊ ပါကဋံ–စွာ၊ နိဗ္ဗတ္တံ–ပြီ၊ ယသ္မာ, ဒဏ္ဍံ–ဒဏ်ကို၊ ပဋ္ဌပေန္တော–ဖြစ်စေလသော်၊ ဝါ–တပ်လသော်၊ ပရေသံ–သူတစ်ပါးတို့၏ အပေါ်၌၊အသယုံ–မထမ်းဆောင်အပ် မထမ်းဆောင်နိုင်သော၊ ဘာရံ–တာဝန်ကို၊ အာရောပေသိ–တက်ရောက်စေပြီ၊ ဝါ–တင်ပြီ၊ တသ္မာ, အသ–တရားသူကြီးပြိတ္တာ၏၊ ရဟသင်္ဂ–သည်၊ အသယှဘာရော–မထမ်းဆောင်အပ် မထမ်းဆောင်နိုင်သော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသည်၊ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ယသ္မာ, ယသ္မိံ ဌာနေ–အကြင်တရားဆုံးဖြတ်ရာ အရပ်၌၊ ဝါ–အကြင်တရားရုံး၌၊ ဋ္ဌိတေန–တည်သောတရားသူကြီးသည်၊ သမေန–ညီမျှသူသည်၊ ဝါ–သမာသမတ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ–ဖြစ်ရာ၏၊ တသ္မိံ–ထိုတရားရုံး၌၊ ဌတ္တာ–၍၊ ဝိသမော–မညီမမျှသည်၊ ဝါ–သမာသမတ်မဟုတ်သည်၊ အဟောသိ–ပြီ၊ တသ္မာ, အသ–ထိုတရားသူကြီး ပြိတ္တာ၏၊ ရဟသင်္ဂ–၌၊ ဝိသမော–မညီမမျှသည်၊ (ဟိုလိမ့် ဒီလိမ့်၊) ဟုတ္တာ,နိသဇ္ဇာ–ထိုင်ရခြင်းသည်၊ အဟောသိ–ပြီ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။

ပါရဒါရိကဝတ္ထုသ္မိံ–၌၊ သောသတ္တော–သည်၊ ပရသ–၏၊ ဝါ–သည်၊ ရက္ခိတံ–သော၊ ဂေါပိတံ–လုံခြုံစေအပ်သော၊ သသာမိကံ–အရှင်ရှိသော၊ ဖသံ–မေထုန်အတွေ့ကို၊ ဖုသန္တော–ခိုးဝှက်တွေ့ထိလျက်၊ မိဒ္ဓသုခေန–မစင်ချမ်းသာနှင့်တူသော၊ ကာမသုခေန–ကာမချမ်းသာဖြင့်၊ စိတ္တံ–ကို၊ ရမယိတွာ–မွေ့လျော်စေပြီး၍၊ ဝါ–အပျော်လိုက်ပြီး၍၊ ကမ္မသဘာဂတာယ–ကံနှင့်သဘောတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂူထဖသံ–မစင်အတွေ့ကို၊ ဖုသန္တော–ထိတွေ့လျက်၊ ဒုက္ခံ အနုဘဝိတုံ, တတ္ထ–ထိုပြိတ္တာဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော–ပြီ၊ ဒုဗ္ဗဿာဟ္ဝဏဝတ္ထု–ယုတ်မာဆိုးရွားသော ပုဏ္ဏားဏ၏ ဝတ္ထုသည်၊ ပါကဋမေဝ–သာ။

၂၃၀။ နိစ္ဆဝိတ္ထိဝတ္ထုသို့-၌ယသ္မာ, မာတုဂါမောနာမ-မိန်းမမည်သည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဖသေ-အတွေ့၌၊ အနိဿရော-အစိုးမရ၊ ဝါ-မပိုင်၊ သာစ-ထိုမိန်းမသည်လည်း၊ သာမိကဿ-လင်၏၊ သန္တကံ-သော၊ တံ ဖဿံ-ထိုမေထုန်အတွေ့ကို-ထေနတွာ-ခိုး၍၊ ပရေသံ-တစ်ပါးသော လင်ငယ်တို့၏၊ အဘိရတိံ-မွေ့လျော်ခြင်း ကို၊ ဥပ္ပာဒေသိ-ဖြစ်စေပြီ၊ တသ္မာ ကမ္မသဘာဂတာယ, သုခသမ္မဿာ-ချမ်းသာသော အတွေ့မှ၊ ဓံသိတ္တာ-လျှောကျ၍၊ ဒုက္ခသမ္ဗဿံ-ဆင်းရဲသော အတွေ့ကို၊ အနုဘဝိတုံ-ခံစားခြင်းငှာ၊ နိစ္ဆဝိတ္ထီ-အရေမရှိသော ပြိတ္တာမသည်၊ ဟုတ္တာ, ဥပပန္နာ-ဖြစ်ရပြီ။

မဂ်လိတ္ထိ ဝတ္ထုသို့-၌၊ မဂ်လိန္တိ-ကား၊ ဝိရူပံ-ဖောက်ပြန်သောအဆင်းရှိသော။ ဒုဒ္ဒသိကံ-မကောင်းသဖြင့် မြင်အပ်သော၊ ဝါ-အမြင်မကောင်းသော၊ ဗီဘစ္ဆံ-စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသော၊ (ဣတ္ထိံ-ကို၊ အဒ္ဒသံ-ပြီ)၊ ကိရ-ချဲ့၊ သာ-ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ဣက္ခဏိကာကမ္မံ-နတ်ဝင်မ၏အမှုကို၊ ဝါ-နတ်ကတော်၏ အလုပ်ကို၊ ယက္ခာဒါသိကမ္မံ-နတ်ကျွန်မ၏အမှုကို၊ [ဣက္ခဏိကာကမ္မံကို "ယက္ခဒါသိကမ္မံ"ဟုထပ်ဖွင့်သည်၊] ကရောန္တိ-ပြုလုပ်လျက်၊ ဣမိနာစ ဣမိနာစ-ဤမည် ဤမည်သော ဝတ္ထုဖြင့်လည်း၊ ဧဝံ-သို့၊ ဗလိကမ္မေ-ပူဇော်ပသမှုကို၊ ကတေ-ပြုအပ်သော်၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ အယံနာမ ဝမိ-ဤမည်သောကြီးပွားခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ-တုံ၊ ဣတိ-ဤသို့ဟောပြော၍၊ မဟာနေဿ-များစွာသော လူအပေါင်း၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗပုဗ္ဗာဒီနိ-နံ့သာ, ပန်းအစရှိသော ပူဇော်ဖွယ်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏနာယ-လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-၍၊ မဟာဇနံ-ကို၊ ဒုဒ္ဒိဋ္ဌိ-မကောင်းသောအယူကို၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-မှားယွင်းသောအယူကို၊ ဂဏှာပေသိ-ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တာယ ကမ္မသဘာဂတာယ-ထိုကံနှင့် သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဒုဂ္ဂန္ဓာဒ္ဒစပ်) ဂန္ဓပုဗ္ဗာဒီနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ထေနိတတ္တာ-ခိုးယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ-မကောင်းသော ကိုယ်နံ့ရှိသည်၊

မဂ်လိ။ ။မဂ်နဝသေန-ဖောက်ပြန်သော အဆင်း ရှိသည်၏အဖြစ် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်+ဥလတိ-ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ မဂ်လိ၊ ဝိရူပ ဗီဘစ္ဆဘာဝေန ပဝတ္တတိတိ အတ္ထော၊ တေနာဟ-ဝိရူပံ, ဒုဒ္ဒသံ, ဗီဘစ္ဆံတိ၊ [မဂ်ံ သဒ္ဒုပပဒ+ဥလ ဓာတ်, အပစ္စည်း, ဤပစ္စည်းကြီး၊] ဒုကွေန+ပသီယတေတိ ဒုဒ္ဒသာ၊ ဒုရှေးရှိသော ဒိသဓာတ်, ခပစ္စည်း၊ "ဒုဒ္ဒသာ"ဟု သဒ္ဒ ဒွေဘော်မလို။

ဗီဘစ္ဆံ။ ။နိန္ဒာအနက်ဟော ဗဓာတ်, ဆပစ္စည်း၊ ဗကို ဘပြု၍, ဒွေဘော်လာ၊ စတုတ္ထက္ခရာဘကို တတိယက္ခရာဗပြု၊ အကိုဤ, ဓဗျည်းကို စပြု၊ အာပစ္စည်းသက်၍ "ဗီဘစ္ဆာ"ဟုဖြစ်၏။ [မောဂ္ဂလာန်, ခါဒိကဏ္ဍ, ၃ သုတ်မှာ ကြည့်ပါ။]

(ဟောတိ)၊ ဒုဒ္ဒသဿနသ-မကောင်းသောအမြင်၏၊ ဝါ-မကောင်းသောအယူ၏၊ ဝါ-ကို၊ ဂါဟိတတ္တာ-ယူစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဒ္ဒသိကာ-မကောင်းသဖြင့် မြင်အပ်သည်၊ ဝါ-အမြင်မကောင်းသည်၊ ["ဒုဒ္ဒသာ ဧဝ+ ဒုဒ္ဒသိကာ"ဟု ပြု၊ ဏိက အနုက်မရှိ၊] ဝိရူပါ-သည်၊ ဗီဘစ္ဆာ-သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ နိဗ္ဗတ္တာ-ပြီ။

သြကိလိနိဝတ္ထုသို့-၌၊ ဥပ္ပက္ကံသြကိလိနိ'သြကိရိဏီန္တိ (ဧတ္ထ)-၌၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ) ကိရ (ဥဒ္ဓရိတ္တာ ဒသေသမိ)၊ သာ-ထိုပြိတ္တာမသည်၊ အဂ်ါရစိတကေ-မီးကျီးအစုဌ်၊ [အဂ်ါရစိတကေတိ-အဂ်ါရသဠေယေ၊ စိယတေတိ စိတော၊ စိတောယေဝ စိတကော၊ အဂ်ါရော+သော+စိတကောစာတိ အဂ်ါရစိတကော၊] နိပန္နာ-လျောင်းလျက်၊ ဝိပ္ပန္နမာနာ-တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်ဖြစ်လျက်၊ ဝိပရိဝတ္တမာနာ-တပြောင်းပြန်ပြန် လူးလိမ့်လျက်၊ ပစ္စတိ-ကျက်ရ၏၊ တသ္မာ, ဥပ္ပက္ကာစေဝ-အထက်ဌ် ကျက်သော ကိုယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ခရေန-ကြမ်တမ်းသော၊ အဂ္ဂိနာ-မီးဖြင့်၊ ပက္ကသရီရာ-ကျက်သောကိုယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ [ဥပ္ပက္ကာကိုပင် "ခရေန အဂ္ဂိနာ ပက္ကသရီရာ" ဟုထပ်ဖွင့်သည်၊] သြကိလိနိကိလိန္နသရီရာစ-အောက်ဌ် စိုသော ကိုယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဟိ-မှန်၊ အသ-ထိုပြိတ္တာမ၏၊ သရီရတော-မှ၊ ဗိန္ဒုဗိန္ဒုနိ-ချွေးအပေါက် ပေါက်တို့သည်၊ ပဋ္ဌရန္တိ-ယိုစီးကုန်၏၊ သြကိရိဏီ-မီးကျီးတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းခြင်းရှိသည်လည်း၊ အဂ်ါရသမ္ဘရိကိဏ္ဏာစ-မီးကျီးတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ရောပြွမ်းသည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ တသ္မာ-ထိုပြိတ္တာမ၏၊ ဟေဋ္ဌတောပိ-ဌ်လည်းကောင်း၊ ဥဘယပသောသုပိ-၂ ဖက်သော ဘေးတို့ဌ်လည်းကောင်း၊ ကိ'သုကပုပ္ဖဝဏ္ဏာ-ပေါက်ပွင့်အဆင်းရှိကုန်သော၊ အဂ်ါရာ-မီးကျီးတို့သည်၊ (ဟောန္တိ-ရှိကုန်၏၊) အာကာသတောပိ-မှလည်း၊ အသ-၏၊ ဥပရိ-ဌ်၊အဂ်ါရာ, ပတန္တိ-ကျလာကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဥပ္ပက္ကံ သြကိလိနိ'သြကိရိဏီန္တိ-ဟူ၍၊ (အာယသ္မတာ မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရေန) ဝုတ္တံ၊ သာ၊ ပေ၊ သြကိရိတိ (ဧတ္ထ)-ဌ်၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ) ကိရ

ဥပ္ပက္ကံ၊ ပေ၊ သြကိရဏီ။ ။ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ အဂ္ဂိနာ ပက္ကသရီရတာယ ဥပက္ကံ၊ [ပစ္စတိတိ ပက္ကံ-ကျက်သောကိုယ်၊ ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ+ပက္ကံ ယသ္မာတိ ဥပ္ပက္ကာ၊] ဟေဋ္ဌတော ပဋ္ဌရဏဝသေန ကိလိန္နသရီရတာယ သြကိလိနိ၊[သြကိဟေဋ္ဌာ, ကိလိနိကို "ကိလိန္နသရီရာ" ဟု ဖွင့်၏၊ [သြကိလိန္နီ-ဖြစ်သင့်လျက် (နဲ) တစ်လုံး ချေထားဟန်တူသည်။] ဟေဋ္ဌာ+ကိလိနံ ယသ္မာတိ သြကိလိနိ။] ဣတော စိတော စ အဂ်ါရသမ္ဘရိကိဏ္ဏာတာယ သြကိရိဏီ။ [သြကိရဏံ- မီးကျီးတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းခြင်း၊ သြကိရော-ခြင်း၊ သြကိရော ယသ္မာ အတ္ထိတိ သြကိရိဏီ (ဤပစ္စည်းနောင် ဣနီပစ္စည်း)၊] သြကိရိဏီကို "အဂ်ါရသမ္ဘရိကိဏ္ဏာ"ဟုဖွင့်သည်။

(ဥဒ္ဒရိတွာဒဿေမိ၊) တဿရညော–ထိုကာလိဂ်မင်း၏၊ [ပါဠိတော်၌လာသော ကာလိဂ်မင်းကို "တဿ" ဟု ညွှန်ပြပြီးဖြစ်၍ "တဿ ကိရ ကာလိဂ်ရညော"ဟု မရှိရ၊ "တဿကိရရညော" ဟုသာ ရှိရမည်၊] ဧကာ–သော၊ နာဌကိန်–ကချေသည် မောင်းမသည်၊ အဂ်ါရကဋ္ဌာဟ်–မီးကျီးအိုးကင်းကို၊ သမိပေ ထပေတွာ, ဂတ္တာတော–ရှင်ဘုရင်၏ကိုယ်မှ၊ ဥဒကဋ္ဌ–ရေကိုလည်း၊ ပုဏ္ဏတိ–သုတ်ပေး၏၊ ပါဏိနာ–လက်ဖြင့်၊ ဆေဒံစ–အပူငွေ့ကိုလည်း၊ ကရောတိ–ပြုပေး၏၊ ရာဇာပိ–သည်လည်း၊ တာယ–ထိုမောင်းမငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ကထဋ္ဌ–စကားပြောမှုကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပရိတုဋ္ဌာကာရဋ္ဌ–အဖန်ဖန် နှစ်သက်ပုံအခြင်းအရာကိုလည်း၊ ဒဿေတိ၊ အဂ္ဂမဟေသိ–မိဖုရားခေါင်ကြီးသည်၊ တံ–ထိုအပြုအမူကို၊ အသဟမာနာ–သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဣဿာပကတာ–ဣဿာသည် ပင်ကိုသဘောမှ ကင်းအောင်ပြုအပ်သည်၊ ဝါ–ဣဿာနိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ, ရညော–သည်၊ အစိရပက္ကန္တဿ–ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ၊ တံ အဂ်ါရကဋ္ဌာဟ်–ကို၊ ဂဟေတ္တာ–ယူ၍၊ တဿာ–ထိုမောင်းမငယ်၏၊ ဥပရိ–အပေါ်၌၊ အဂ်ါရေ–တို့ကို၊ သြကိရိ–သွန်းလောင်းပြီ၊ သာ–ထိုမိဖုရားဟောင်း ပြိတ္တာမသည်၊ တံ ကမ္မံ–ကို၊ ကတ္တာ, တာဒိသံယေဝ–ထိုကံနှင့် အလားတူသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိပါကံ–ကို၊ ပစ္စနုဘဝိတုံ–ငှာ၊ ပေတလောကေ–ပြိတ္တာလောက၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ–ပြီ။

စောရဃာတဝတ္ထုသ္မိံ–၌၊ သော–ထိုပြိတ္တာသည်၊ ရညော–၏၊ အာဏာယ–အမိန့်ဖြင့်၊ ဒီဃရတ္တံ–ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ စောရာနံ–တို့၏၊ သီသာနိ–တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတ္တာ–၍၊ ပေတလောကေ–၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တော–ဖြစ်လသော်၊ အသီသကံ–ဦးခေါင်းမရှိသော၊ ကဗန္ဓံ–ကဗန္ဓိရ်ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ–ပြီ။

ကဗန္ဓ။ ။ကဗန္ဓော နိတ္ထိယံ ဒေဟော–သိရောသုညော သဟကြိယော–ဦးခေါင်းမပါဘဲ ကခြင်းစသော အမှုအရာကို ပြုတတ်သော ကိုယ်ကောင်ကြီးကို ကဗန္ဓ (ကဗန္ဓိ) ဟု ခေါ်၏၊ (အဘိဓာန်–၄၀၆)၊ "ကံ (သုခံ) ဂန္ဓတေ ဧတသ္မာတိ ကဗန္ဓော–ချမ်းသာကို မလာနိုင်အောင်တားဆီးဖွဲ့ထားအပ်ရာဖြစ်သော ကိုယ်"ဟု ထောမနိမိ ဝိဂ္ဂဟပြု၏။ ["က+အန္ဓ" ဟုခွဲ၍ "ကံ (သိသံ)+ အန္ဓံယသ္သာတိ ကဗန္ဓော–ကန်းသောဦးခေါင်းရှိသော (ဦးခေါင်းမပါသော) ပြိတ္တာ"ဟု လည်းကောင်း, ကေန (သိသေန) အန္ဓော ကဗန္ဓော–ဦးခေါင်းဖြင့် ကန်းသူ (ဦးခေါင်းမပါသူ)" ဟု လည်းကောင်း ကြံကြ၏။]

လာမကဘိက္ခု။ ။ဟီနာစာရတာယ လာမကော၊ ဘိက္ခုဝေသတာယ(ရဟန်းအသွင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း) ဘိက္ခာဟာရေန ဇီဝနတောစ (ဆွမ်းခံ၍ရအပ်သော အာဟာရဖြင့် အသက်မွေးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း) ဘိက္ခု၊ တကယ်တော့ရဟန်းအစစ်မဟုတ်, ရဟန်းဝတ်၍ ဆွမ်းကိုစားနေသောကြောင့် ဘိက္ခုအမည်ရသည်–ဟူလို။

ဘိက္ခုဝတ္ထုမှိ-၌၊ ပါပဘိက္ခုတိ-ကား၊ လာမကဘိက္ခု-ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ (အဟောသိ-ပြီ၊) ကိရ-ချဲ့၊ သော-ထို ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ လောကဿ-လူအပေါင်း၏၊ သဒ္ဓါဒေယ္ယ-သဒ္ဓါဖြင့် ပေးလှူအပ်ကုန်သော၊ ဝါ-က၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော-နှင့်သော၊ ပစ္စယေ-တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ-သုံးစွဲပြီး၍၊ ကာယဝစီဒ္ဒါရေဟိ-ကာယဒ္ဒါရ, ဝစီဒ္ဒါရတို့ဖြင့်၊ အသံယတော-စောင့်စည်းခြင်းမရှိသည်၊ ဘိန္နာဇီဝေါ-ပျက်သောအသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊စိတ္တကေဠိ-စိတ်အားလျော်သော ပျော်မြူးခြင်းကို၊ကီဠန္တော- ပျော်မြူးလျက်၊ ဝိစရိ-ပြီ၊ တတော-ထိုရဟန်း ဘဝမှနောက်၌၊ ဧကံ-တစ်ခု သော၊ ဗုဒ္ဓန္တရံ-ဘုရား ၂ ဆူတို့၏အကြားပတ်လုံး၊ နိရယေ-၌၊ ပစ္စိတ္တာ-၍၊ ပေတလောကေ-၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တော-သော်၊ ဘိက္ခု သဒိသေနေဝ-ရဟန်းနှင့်တူသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝါ-ရဟန်းအသွင်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေန-အတ္တဘောဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိပြီ၊ ဘိက္ခုနီ၊ ပေ၊ ဝတ္ထုသုပိ-ဘိက္ခုနီဝတ္ထု၊ ပေ၊ သာမဏေမ ဝတ္ထုတို့၌လည်း၊ အယမေဝ-ဤ ဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းသည်ပင်၊ [ဘိက္ခုဝတ္ထုသို့ ဝတ္တနယောဇဝေ၊] ဝိနိစ္ဆယော-ဆုံးဖြတ်ကြောင်းနည်းတည်း။

(၅)။ ၂၃၁။ တပေါဒါဝတ္ထုသို့-၌၊ အစ္ဆောဒကောသိ-ကား၊ ပသန္နောဒကော-ကြည်လင်သောရေရှိ၏၊သီတောဒကောတိ-ကား၊ သီတလဥဒကော-အေးမြသော ရေရှိ၏၊ သာတောဒကောတိ-ကား၊ မဓုရောဒကော-ချိုမြိန်သော ရေရှိ၏၊ သေတောဒကောသိ-ကား၊ ပရိသုဒ္ဓေါ-ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၏၊ နိသေ ဝါလပဏကကဒ္ဒမော-မှော်, ရေညှိ, ညွှန်မရှိ၊ သုပတိတ္ထောတိ-ကား၊ သုန္ဒရေ ဟိ-နှင့်သော၊ တိတ္ထေဟိ-ဆိပ်ကမ်းတို့နှင့်၊ ဥပပန္နော-ပြည့်စုံ၏၊ ["သု+ဥပ"ဟု ခွဲ၊ သုကို "သုန္ဒရေဟိ" ဥပကို "ဥပပန္နော"ဟုဖွင့်၊ သက်ဆင်း၍လွယ်ကူသော, ညွှန်မှကင်းသော ဆိပ်းကမ်းကို "သုန္ဒရတိတ္ထ"ဟုဆိုသည်။] ရမဏီယောတိ-ကား၊ ရတိဇနကော-မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ [ရမဏီယောကို "ရတိ ဇနကော" ဟု ကတ္တားအနက်ဖွင့်ပြခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သာတည်း၊ ပါဠိတော်၌ကား "ရမဏီယော-မွေ့လျော်အပ်၏၊ ဝါ-မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း၏"ဟုကံ အနက်ပေး၊] စက္ကမတ္တာနိတိ-ကား၊ ရထစက္ကပ္ပမာဏာနိ-ရထားဘီး ပမာဏရှိကုန် သော၊ (ပဒုမာနိ-တို့သည်၊ ပုပ္ဖန္တိ-နှင်၏၊) ကုထိတာ သန္ဒတိတိ-ကား၊ တတ္တာ-

---

နိသေဝါလပဏကကဒ္ဒမော။ ။တိလဗီဇကာဒိဘေဒေန သေဝါလေန(နှမ်းစေ့ ပမာဏရှိသော မှော်အစရှိသော အပြားရှိသော မှော်မျိုးမှလည်းကောင်း) နီလမဏ္ဍူကပိဋ္ဌိ ဝဏ္ဏေန ဥဒကပိဋ္ဌံ ဆာဒေတွာ နိဗ္ဗတ္တပဏကေန (ညိုသောဖား၏ကျောက်ကုန်း အဆင်းရှိသော ရေအပြင်ကို ဖုံး၍ဖြစ်သော ရေညှိမှလည်းကောင်း)ကဒ္ဒမေနစ ဝိရဟိတော။

ပူသည်၊ သန္ဓ တ္တာ–ပြင်းစွာပူသည်၊ ဟုတ္တာ, သန္ဒတိ–စီးလာ၏၊ ယတာယံ ဘိက္ခဝေတိ–ကား၊ ဘိက္ခဝေ, ယတော–အကြင်ရေအိုင်မှ၊ အယံ–ဤတပေါ ဒါမြစ်သည်၊ (သန္ဒတိ)၊ သော ဒဟောတိ–ကား၊ သော ရဟဒေါ–ထိုရေအိုင် သည်၊ (အစ္ဆောဒကော–၏။)

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအံ့၊ ကုတော–မှ၊ အယံ–ဤတပေါ ဒါမြစ်သည်၊ သန္ဒတိ–စီးလာသနည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေး တည်း၊ ကိရ–အဖြေကား၊ ဝေဘာရပဗ္ဗတသ–၏၊ ဟေဋ္ဌာ–ခြေ၊ ဘူမဋ္ဌကနာဂါနံ– မြေခြေတည်သော နဂါးတို့၏၊ ပဋ္ဌယောဇနသတိကံ–သော၊ နာဂဘဝနံ–သည်၊ ဒေဝလောကသဒိသံ–နတ်ပြည်နှင့်တူသည်၊ မဏိမယေန–ပတ္တမြားဖြင့် ပြုအပ် သော၊ ဝါ–ပတ္တမြားအတိပြီးသော၊ [တချို့စာအုပ်များ၌ "ရမဏီယေန" ဟု ရှိ၏။] တလေန–မြေအပြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ အာရာမုယျာနေဟိစ–အာရာမ်, ဥယျာဉ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ တတ္ထ–ထိုနဂါးဘုံ ၌၊ နာဂါနံ–တို့၏၊ ကီဠနဋ္ဌာနေ–မြူးပျော်ရာအရပ်၌၊ သောဒဒကဒဟော–ထို ရေအိုင်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တတော–ထိုရေအိုင်မှ၊ အယံတပေါဒါ–သည်၊ သန္ဒတိ– ၏၊ [တပံ+ဥဒကံ+အဿာတိ တပေါဒါ၊ တပေါဒကာတိ ဝတ္တဗ္ဗေကကာရ လောပံ ကတ္တာ တပေါဒါတိ ဝုစ္စတိ.... (ဝိမတိ)၊ သဒ္ဒါကျမ်းဌ်ကား ဥဒကကို ဥဒပြုဟုဆို၏။] ဒ္ဝိန္နံ၊ ပေ၊ အာဂစ္ဆတိတိ ဧတ္ထ–ဌ်၊ (ဂုဏ္ဌတ္ထဲ) ကိရ (ဥဒ္ဒရိတ္တာ ဒဿေသမိ)၊ ရာဇဂဟနဂရံ–ကို၊ အာဝိဇ္ဆေတ္တာ–လှည့်ပတ်၍၊ မဟာ–ကြီးစွာသော၊ ပေတလောကော–ပြိတ္တာတို့၏ အပေါင်းသည်၊ ဝါ–ပြိတ္တာတို့၏ နေရာသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တတ္ထ–ထိုပြိတ္တာလောကဌ်၊ ဒ္ဝိန္နံ–နှစ်သော၊ မဟာလောဟကုမ္ဘိနိရယာနံ– လောဟကုမ္ဘီ ငရဲကြီးတို့၏၊ အန္တရေန–အကြားဖြင့်၊ အယံ တပေါဒါ–သည်၊ အာဂစ္ဆတိ–လာ၏၊ တသ္မာ, ကုထိတာ–ကြိုက်ကြိုက်ဆူသည်၊ (ဟုတ္တာ) သန္ဒတိ–စီးလာ၏၊ ဣတိ–ဤကား အဖြေတည်း။

ယုဒ္ဓဝတ္ထုဟ္ယိ–ဌ်၊ နန္ဒိစရတိတိ–ကား၊ ဝိဇယဘေရီ–စစ်အောင်ခြင်း၏ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သော စည်သည်၊ အာဟိဏ္ဍတိ–လှည့်လည်၏၊ [ပါဠိတော်ဌ် "နန္ဒိ– နှစ်သက်ပျော်ရွှင်ကြောင်း စည်သည်၊ စရတိ–လှည့်လည်၏" ဟုပေး၊]

ပေတလောကော။ ။ပဏ္ဍေန အကုသလကမ္မေန–ကြီးသော အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ သုဂတိတော–မှ၊ ဒုဂ္ဂတိ–သို့၊ ဣတာနံ (ဂတာနံ)–ရောက်သူတို့၏၊ လောကော (သမူဟော)– အပေါင်းတည်း၊ ဝါ, နိဝါသဋ္ဌာနံ–နေရာအရပ်တည်း၊ (ဝိမတိ)၊ "ပဏ္ဍေန+ဣတာပေတာ– ကြီးမားသော အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဒုဂ္ဂတိသို့ ရောက်ရသောပြိတ္တာတို့၊ ပေတာနံ+လောကော ပေတ လောကော" ဟု ပြု။

ရာဇာအာဝုသော လိစ္ဆဝိဟိတိတ္ထေ–ဌ၊ (ဂုဏ္ဍတ္ထံ–ကို၊) ကိရ (ဥဒ္ဒရိတ္တာ ဒသေသမိ+ အုံ၊) ထေရော–**အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်**ထေရ်သည်၊ အတ္တနော–၏၊ ဒိဝါဌာနေ စ–နေ့နေရာအရပ်ဌာလည်းကောင်း၊ ရတ္တိဌာနေ စ–လည်းကောင်း၊ နိသီဒိတ္တာ–၍၊ လိစ္ဆဝယော–လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်၊ ကတဟတ္ထာ–လေးအတတ်ဌ ပြုအပ်ပြီးသော လက်တည့်စမ်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ကတုပါသနာ–မင်းပွဲသဘင် စသည်သို့ ကပ်၍ ပြုအပ်(ပြအပ်)ပြီးသော မြှားပစ်ခြင်းအတတ်ရှိကုန်၏၊ ရာဇာစ–**ဗိမ္ဗိသာရ**မင်းသည်လည်း၊ တေဟိ–ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ–ကွ၊ သမ္ဗဟာရံ–ပြင်းစွာ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဝါ–စစ်တိုက်ခြင်းကို၊ ဒေတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ အာဝဇ္ဇေနော–ဆင်ခြင်လသော်၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ–ဖြင့်၊ ရာဇာနံ–ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကို၊ ပရာဇိတံ–လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကရှုံးစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပလာယမာနံ–ထွက်ပြေးသည်ကို၊ အဒ္ဒသ–မြင်ပြီ၊ တတော–ထိုသို့ မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခူ–တို့ကို၊ အာမန္တေတွာ–ခေါ်၍၊ အာဝုသော–တို့၊ တုမှာကံ–တို့၏၊ ဥပဋ္ဌာကော–အလုပ်အကျွေးဒါယကာဖြစ်သော၊ ရာဇာ–ကို၊ လိစ္ဆဝီဟိ–တို့သည်၊ ပဘဂ္ဂေါ–အပြားအားဖြင့် ဖျက်ဆီး အပ်ပြီ၊ ဝါ–ရှုံးစေအပ်ပြီ၊ [ပဘဂ္ဂေါတိ ပရာဇိတော (ဌိကာ)၊] ဣတိ–သို့၊ အာဟ–ပြီ၊ သစ္စံ ဘိက္ခဝေ မောဂ္ဂလ္လာနော အာဟာတိ–ကား၊ ပရာဇိတကာလေ–ရှုံးစေအပ်ရာ အခါ၌၊ အာဝဇ္ဇိတ္တာ–၍၊ ယံ–အကြင်စစ်ရှုံးခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌံ–မြင်အပ်ပြီ၊ တံ–ထိုစစ်ရှုံးခြင်းကို၊ ဘဏာမ္ဟေ–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သစ္စံ–မှန်သောစကားကို၊ အာဟ–ပြီ။

၂၃၂။ နာဂေါဂါဟဝတ္ထုသ္မိံ–ဌ၊သပ္ပိနိကာယာတိ–ကား၊ ဧဝံနာမိကာယ–ဤသို့ သပ္ပိနိကာအမည်ရှိသော၊ (နဒီယာ–၏၊ တီရေ–ဌ)၊ အာနေဉ္ဇ သမာဓိန္တိ–ကား၊ အနေဇံအစလံ–တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ ကာယဝါစာ ဝိပ္ပန္နဝိရဟိတံ–ကိုယ်နှုတ်တို့၏ တုန်လှုပ်ခြင်းမှကင်းသော စတုတ္ထဈာနသမာဓိ–သို့၊ (သမာပန္နော–

ကတဟတ္ထာ။ ။နေ့သိပ္ပေ သုဌု သိက္ခိတဟတ္ထာ, အဝိရဒ္ဓနလက္ခဏေ–(အတတ်သင်ပြီးနောက်) မလွဲစေဘဲ မှတ်တိုင် (ပစ်ခွက်)ကို ပစ်ခွင်းနိုင်အောင် အလေ့အကျင့်ရပြီးသူတို့။(ဝိမတိ)၊ "ကတာ+ဟတ္ထာ ယေဟိတိ -ကတဟတ္ထာ" ဟု ပြု။

ကတုပါသနာ။ ။သိပ္ပဒဿနဝသေန ရာဇကုလာဒီသု ရာဇသမူဟံ ဥပေစ္စ ကတံ အသနံ (သရကွေပေါ) ဧတေသံတိ (ဧတေဟိတိ) ကတုပါသနာ၊ မင်းအိမ်စသောအရပ်ဝယ် မင်းအပေါင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပြုအပ်သော မြှားပစ်ခြင်းရှိသူတို့၊ သဗ္ဗတ္ထဒဿိတာသိပ္ပာတိ အတ္ထော– လေးအတတ်ကို သင်ပြီးနောက် မင်းပွဲစသော အရပ်ရပ်ဌ လေးအတတ်ပြပြီးသူတို့။ ဤပကို ဥပေစ္စ,အသနကို "သရကွေပ"ဟုဖွင့်သည်၊ အခြားနေရာ၌ အသနသဒ္ဒါသည် မြှားကိုသာ ဟောသော်လည်း ဤနေရာ၌ မြှားပစ်ခြင်းကြီယာတိုင်အောင် ဌာနပစာရအားဖြင့် ယူစေလိုသည်။]

ရောက်ပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ, အသောသိ)၊ နာဂါနန္တိ-ကား၊ ဟတ္ထိနံ-ဆင်တို့၏၊ သြဂါယှဉ္ဇတ္တရန္တာနန္တိ-ကား၊ သြဂါယှ သြဂါဟေတ္တာ-ရေသို့သက်ဆင့်ပြီး၍၊ ပုန, ဉတ္တရန္တာနံ-တက်ကုန်လသော်၊ ကိရ-ချဲ့၊ တေ-ထိုဆင်တို့သည်၊ ဂမ္ဘီရံ-သော၊ ဥဒကံ-သို့၊ သြတရိတ္တာ-သက်ဆင်းပြီး၍၊ တတ္ထ-ထိုရေ၌၊ နှတ္တာစ-ရေချိုးပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ပိဝိတ္တာ စ-ရေသောက်ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ သောဏ္ဍာယ-နှာမောင်းဖြင့်၊ ဥဒကံ ဂဟေတ္တာ, အညမညံ-အချင်းချင်း၊ အာလောလေန္တာ-ယောက်ယက်ခတ်စေကုန်လျက်၊ ဝါ-ပက်ဖြန်းကုန်လျက်၊ ဉတ္တရန္တိ- တက်လာကုန်၏၊ တေသံ-ထိုဆင်တို့သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ သြဂါယှ-ပြီး၍၊ ဉတ္တရန္တာနံ-တက်ကုန်လသော်၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ကောဠံ ကရောန္တာနန္တိ-ကား၊ နဒီတီရေ-၌၊ (တချို့စာအုပ်များ၌ "တီရေ"ဟု သာရှိ၏၊) ဌတ္တာ-ရပ်၍၊ သောဏ္ဍံ-နှာမောင်းကို၊ မုခေ-ပါးစပ်၌၊ ပက္ခိပိတ္တာ-၍၊ ကောဠနာဒံ-ကြိုးကြာသံနှင့်တူသော အသံကို၊ ကရောန္တာနံ-နှိုးလသော်၊ သဒ္ဒံ အသောသိန္တိ-ကား၊ တံ၊ ကောဠနာဒသဒ္ဒ-ကို၊ အသောသိ-ပြီ၊ အတ္ထောသော၊ ပေ၊ အပရိသုဒ္ဓေါတိ-ကား၊ မောဂ္ဂလ္လာနသ-၏၊ ဧသော သမာဓိ-သည်၊ အတ္ထိ၏၊ သော စခေါ-ထိုသမာဓိသည်လည်း၊ ပရိသုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်သည်၊ နု ဟောတိ-မဖြစ်၊ ကိရ-ချဲ့၊ ထေရော-သည်၊ ပဗ္ဗဇိတတော-ရဟန်းဖြစ်ရာနေ့မှ၊ သတ္တမေ

အာနေဉ္ဇသမာဓိ။ ။"နဂ္ဂဇ္ဇတိတိအနိဉ္ဇော၊ အနိဉ္ဇောယေဝ အာနေဉ္ဇော" နှင့် အညီ အခြားနေရာ၌ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အရူပသမာပတ်ကို "အာနေဉ္ဇသမာဓိ" ဟု ခေါ်၏၊ ထိုသမာဓိကား ပဌဝတ္ထု ပဌာရုံတို့၏ ထိခိုက်မှုကြောင့် ဖြစ်သော (ပဋိဃ) သညာတို့ကို ကောင်းကောင်းကြိုးပယ်ပြီး ဖြစ်ရကား ထိုသမာပတ် ဝင်စားသူသည် ဆုည်သော အာသံကြောင့် သမာပတ်မှ မထရ၊ ဤဝတ္ထု၌ကား "သမာပတ်ဝင်စားပြီး၍ အသံကိုကြားရ၏"ဟု ဆိုသောကြောင့် အရူပသမာပတ်မဟုတ်, လှုပ်ရှားခြင်းမရှိသော ရူပစတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ဟု သိသာ၏၊ ထို့ကြောင့် "အနေ၊ ပေ၊ စတုတ္ထဈာနသမာပတ္တိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ [**အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်**သည် သမာပတ်အတွင်း၌ ကြားသည်မဟုတ်, သမာပတ်အတွင်း၌ ကသိုဏ်းစသည်ကိုသာ အာရုံပြုရ၏၊ ထို့ကြောင့် အသံအတွက် သမာပတ်မှ ထပြီး၍ ကြားရသည်ကို သမာပတ်အတွင်း၌ ကြားရသည်ဟုထင်သည်။]

မှတ်ချက်။ ။ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် ဘုရားရှင်၏ ပဌမနှစ် (ရာဇဂြိုဟ်)၌ ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ထိုဝတ္ထုလာစကားသည် ရဟန္တာမဖြစ်မီက ပြောအပ်သောစကားဖြစ်၏၊ စတုတ္ထပါရာဇိက ကိုကား ဝါတော် ၂၀ ကျော်မှ ပညတ်တော်မူရ၏၊ သို့သော် ထိုစဉ်က **ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်**၏ စကားကိုကြား၍ ဉတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြော၏" ဟု ကဲ့ရဲ့ကြသည်၊ ဘုရားရှင်လည်း ထိုအခါတုန်းက ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏၊ ထိုဝိနိတဝတ္ထုကို ဉတ္တရိမနုဿဓမ္မချင်းတူသောကြောင့် သံဂါယနာတင်သောအခါ စတုတ္ထပါရာဇိက၌ သွင်း၍ သံဂါယနာတင်တော်မူကြသည်-ဟု ဋီကာမိန့်သည်။

ဒိဝသေ–၇ ရက်မြောက်ဖြစ်သော၊ တဒဟု–ထိုနေ့၌၊ အရဟတ္တပတ္တော–ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ) အဌသုသမာပတ္တိသု, ပဗ္ဗဟိ–နှင်သော၊ အာကာရေဟိ–အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ အနာစိဏ္ဏဝသိဘာဝေါ–မလေ့လာအပ်သေးသော ဝသီဘော်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သမာဓိပရိပန္ထကေ–သမာဓိကို နှောင့်ယှက်တတ်သော ဘေးရန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ–ဝိတက်စသော တရားတို့ကို၊ သုဋ္ဌု–စွာ၊ နပရိသောဓေတ္တာ–မသုတ်သင်မူ၍၊ အာဝဇ္ဇန၊ ပေ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာနံ–အာဝဇ္ဇနဝသီဘော်, သမာပဇ္ဇနဝသီဘော်, အဓိဋ္ဌာနဝသီဘော်, ဝုဋ္ဌာနဝသီဘော်, ပေစ္စဝေက္ခဏာဝသီဘော်တို့၏၊ သညာမတ္တကမေဝ–အမည်သညာမျှကိုသာ၊ ကတ္တာ, စတုတ္ထဇ္ဈာနံ–သို့၊ အပ္ပေတ္တာ–သက်ရောက်၍၊ ဝါ–ဝင်စား၍၊ နိသိန္နော (သမာ နော)၊ စျာနင်ဟိ–တို့မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ–ထ၍၊ နာဂါနံ–ဆင်တို့၏၊ သဒ္ဒံ သုတ္တာ, အန္ဓောသမာပတ္တိယံ–၌၊ အဃောသိ–ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံသညီ–သည်၊ အဟောသိ– ပြီ၊ တေန–ကြောင့်၊ အတ္ထေသော၊ ပေ၊ အပရိသုဒ္ဓေါတိ–ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ။

သောဘိတဝတ္ထုသ္မိံ–၌၊ အဟံ၊ ပေ၊ အနုသရာမိတိ–ကား၊ ဧကာဝဇ္ဇနေန–တစ်ခုတည်းသော အာဝဇ္ဇန်းဖြင့်၊ ဝါ–တစ်ဝိထိတည်းဖြင့်၊ အနုသရာမိ–အောက်မေ့နိုင်၏၊ ဣတိ–သို့၊ အာဟ၊ ဟိ–ချဲ့၊ (တစ်နည်း) ဟိ–လဒ္ဓဒေါသ, ထင်ရှားပြအံ့၊ ဣတရထာ–ဤသို့မဟုတ်လျှင်၊ [တစ်ဝိထိတည်းဖြစ် ကမ္ဘာငါးကို အောက်မေ့နိုင်ခြင်းမဟုတ်လျှင်၊] အရိယသာဝကာနံ–တို့၏၊ ပဋိပါဋိယာ–အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝါ–တစ်ကမ္ဘာပြီးတစ်ကမ္ဘာ၊ နာနာဝဇ္ဇနေန–အမျိုးမျိုးသော အာဝဇ္ဇန်းဖြင့်၊ ဝါ–အမျိုးမျိုးသော ဝိထိဖြင့်၊ အတီတေ–၌၊ တသ္မိ တသ္မိ နိဝါသသ–ထိုထိုနေအပ်ခဲ့ဖူးသော ဘဝကို၊ အနုသရဏံ–ကို၊ အနုဿရိယံ–မအံ့ဩြအပ်၊ ဝါ–မအံ့ဩြလောက်၊ ဣတိ–ဤသို့ မအံ့ဩြလောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု,နဉ္စျာယေယျုံ–မကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ ယသ္မာ, ဧသ–ဤ**အရှင်သောဘိတ**သည်၊ ဧကာဝဇ္ဇနေန–ဖြင့်၊ ဝါ–ဖြင့်၊ အနုသရာမိ–၏၊ ဣတိ အာဟ၊ တသ္မာ ဘိက္ခု ဉဏ္စာယိ သု၊ အတ္ထေသာ၊ ပေ၊ ဇာတိတိ–ကား၊ သောဘိတော–သည်၊ ယံ ဇာတိ–အကြင်ဘဝကို၊ အနုသရာမိ–ဝါ အောက်မေ့နိုင်၏၊ ဣတိ––သို့၊ အာဟ–ပြီ၊ သောဘိတသ–၏၊ ဝါ–မှာ၊ ဧသာဇာတိ–ဤဘဝသည်၊ အတ္ထိ–ရှိ၏၊ သာစခေါ–ထိုဘဝသည်လည်း၊ ဧကာ ယေဝ–တစ်ခုတည်းသာဖြစ်သော၊ အနန္တ ရာ–အခြားမဲ့ဘဝတည်း၊ ဉပ္ပဋိပါဋိယာ–အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ–အစဉ်ကို ခုန်ကျော်ခြင်းအားဖြင့်၊ နအနုသရိတာ–အောက်မေ့အပ်သည် မဟုတ်၊ ဣတိ အဓိပ္ပာယော–ဤကား ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်တည်း၊ [သာဝကများသည် ဘဝအစဉ်အတိုင်းသာ ပုဗ္ဗေနိဝါသကို

အောက်မေ့နိုင်ကြ၏၊ အကြားဘဝတွေကို ခုန်ကျော်၍ အလိုရှိရာ ဘဝကို မအောက်မေ့နိုင်။]

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့၊ ကထံ–လျှင်၊ အယံ–ဤအရှင်သောဘိတသည်၊ ဧတံ–ဤကမ္ဘာ ငါးရာ ကြာသောတစ်ဘဝကို၊ အနုဿရိ–နည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ ကိရ–ချဲ့၊ အယံ–ဤအရှင် သောဘိတသည်၊ ပဋ္ဌန်း ကပ္ပသတာနံ–တို့၏၊ ဥပရိ–အထက်ဖြစ်သော်ဘ‌ဝ၌၊ တိဋ္ဌာယတနေ–တိတ္ထိဘောင်၌၊ [ကံ, ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သော ကမ္မဝါဒီ ရသေ့ဘဝ၌၊] ပဗ္ဗဇိတွာ–ရသေ့ရဟန်းပြုပြီး၍၊ အသညသမာပတ္တိं–အသညသမာပတ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ–၍၊ အပရိဟီနဇ္ဈာနော–မယုတ်လျော့သော ဈာန်ရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ကာလं ကတွာ, အသညဘဝေ–အသညသတ်ဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ–ဖြစ်ပြီ၊တတ္ထ–ထိုအသညသတ်ဘုံ၌၊ ယာဝတာယုကံ–အသက်အပိုင်း အခြားအတိုင်း၊ ဌတွာ–တည်ပြီး၍၊ အဝသာနေ–၌၊ မနုဿလောကေ–၌၊ ဥပ္ပန္နော (ဟုတွာ) သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ, တိသော–နှစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာ–တို့ကို၊ သစ္ဆာကာသိ–ပြီ၊ သော–ထိုအရှင် သောဘိတသည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသं–ရှေးဘ‌ဝနေအပ်ဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရ မာနော(ဟုတွာ) ဣမသ္မိं အတ္တဘာဝေ–ဤလူ့အတ္တဘောဘ‌ဝ၌၊ ပဋိသန္ဓိं–ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ တတော–ထိုပဋိသန္ဓေမှ၊ ပရံ–၌၊ တတိယေ အတ္တဘာဝေ–၌၊ (တိတ္ထိဘ‌ဝ၌၊) စုတိမေဝ–ကိုသာ၊ အဒ္ဒသ–ပြီ၊ [အသညသတ် မရောက်မီဘ‌ဝက စုတိကိုမြင်သည်၊ ထိုစုတိသည် ဤဘ‌ဝ ပဋိသန္ဓေအား အနန္တရသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ အနန္တရပစ္စည်းခန်း ကြည့်ပါ၊] အထ–ထိုမှနောက်၌၊ ဥဘိန္နံ–စုတိပဋိသန္ဓေ ပါးတို့၏၊ အန္တရာ–၌၊ အစိတ္တကံ–သော၊ အတ္တဘာဝံ–အသညသတ် အတ္တဘောကို၊ အနုဿရိတုं–ငှာ၊ အသက္ကောန္တော–သည်၊(ဟုတွာ) နယတော–နည်းအားဖြင့်၊ သလ္လက္ခေသိ–မှတ်သားပြီ၊ (ကိုး–နည်း၊)

အသညသမာပတ္တိ။ ။အသညသမာပတ္တိတိ သညာဝိရာဂဘာဝနာယ ဝါယောကသိဏေ နိဗ္ဗတ္တိတံ စတုတ္ထဈာနသမာပတ္တိံ ဝဒတိ=သညာဝိရာဂဘာဝနာဖြင့် ဝါယောကသိဏ်းကို အာရုံပြု၍ဖြစ်စေအပ်သော စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ကို အသညသမာပတ်ဟု ဆိုသည်။

နယတော သလ္လက္ခေသိ။ ။"ဝဋ္ဋ၌ လည်နေသော သတ္တဝါမှန်သမျှ ခန္ဓာမရှိရာ ကာလမည်သည် မရှိနိုင်၊ အသညသတ်ဘုံ၌ကား ကမ္ဘာ ငါးရာပတ်လုံး စိတ်မရှိဘဲ ရုပ်ခန္ဓာချည်း ဖြစ်နိုင်၏၊ ယခု ငါမမြင်အပ်သော ကမ္ဘာ ငါးရာဘ‌ဝသည် အသညသတ်ဘ‌ဝ ဖြစ်စရာရှိသည်" ဟု ဘုရားတရားတော်မှ ရအပ်သောနည်းကို "နယတော"ဟု ဆိုသည်။ [နည်းလေးဆယ်၌ မိဂပဒ‌ဝလဋ္ဌနနည်းနှင့် သဘောသွားတူ၏။]

အဒ္ဓါ–မရွေ့တ်ကေန်၊ အဟံ, အသညဘဝေ–ဌ၊ နိဗ္ဗတ္တော–ပြီ၊ ဣတိ– သို့(သလ္လက္ခေသိ)၊ ပန–ဆက်၊ ဧဝံ–သို့၊ သလ္လက္ခေန္တေန–သော၊ အနေန–ဤအရှင်သောဘိတသည်၊ ဒုက္ခရံ–ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ကတံ–ပါပေပြီ၊ သတဓာ–အစိတ်တစ်ရာအားဖြင့်၊ ဘိန္နသ–ခွဲခြမ်းအပ်ပြီးသော၊ ဝါလသ–ဆံပင်၏၊ ကောဋိယာ–အဖျားဖြင့်၊ ကောဋိ–ဆံပင်အဖျားကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓါ–ပစ်ခွင်းအပ်သည်နှင့်တူ၏၊ အာကာသေ–အထက်လွင်ပြင်ဌ၊ ပဒံ–ခြေရာကို၊ ဒဿိတံ–ပြအပ်သည်နှင့်တူ၏၊ တသ္မာ နံ–ထိုအရှင်သောဘိတကို၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ဣမသ္မိံယေဝ ဝတ္ထုသ္မိံ–ကြောင့်ပင်၊ ဧကဒဂ္ဂံ၊ ပေ၊ သောဘိတောတိ–ဟူ၍၊ ဧတဒဂ္ဂေ–ဌ၊ ထပေသိ–ပြီ၊ [ဘိက္ခဝေ, ယဒိဒံ (ယော အယံ) သောဘိတော–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဧတံ (ဧသော)–ဤသောဘိတသည်၊ မမ–၏၊ သာဝကာနံ–နှင်သော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ–ကို၊ အနုဿရန္တာနံ–နှင်သော၊ ဘိက္ခူနံ–တို့တွင်၊ အဂ္ဂံ (အဂ္ဂေါ)–တည်း။]....ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

ဒုက္ကရံ ကတံ။ ။ခန္ဓဝိကလဿ (နာမ်ခန္ဓာချို့တဲ့သော) ပုဗ္ဗေနိဝါသဿ အနုဿရဏံ(ကို) ထပေတွာ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓံ နသက္ကာ အညေဟိ ကာတုံတိ (ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားသူတို့ မပြုနိုင်သောကြောင့်) နယတော သလ္လက္ခေန္တေနာပိ ဒုက္ကရံ ကတံတိ အဓိပ္ပာယော။

ဝါလဿ၊ ပေ၊ ဒဿိတံ။ ။လေးသမားတို့ လက်တည့်စမ်းသောအခါ မြားအဖျားဌ အစိတ်တစ်ရာစိတ်အပ်သော ဆံပင်ဖျားကို ရစ်ပတ်၍ လိုက္ခမြှုတစ်ခုလောက်သာ အဖျားပေါ်နေအောင်ထား၏၊ တစ်ဖန်ထိုကဲ့သို့ ဆံပင်တစ်ခုကို ခရမ်းသီးအလယ်ခေါင်းဌ ရစ်ပတ်၍ သေးငယ်သော အဖျားပေါ် ထွက်နေအောင်ထား၏၊ လေးသမားကျော်သည် တစ်ဥဿဘလောက်ဝေးသော အရပ်ကနေ၍ ထိုမြားဖြင့် သားမြီးအဖျားချင်း ထိအောင် ပစ်နိုင်၏၊ **အရှင်သောဘိတ**၏ အညသတ်ဘဝ (ကမ္ဘာငါးရာ)ကို မြင်နိုင်ခြင်းလည်း သားမြီးအဖျားချင်း ထိအောင် ပစ်သည်နှင့်တူသောကြောင့် ခြေရာမထင်နိုင်သော ကောင်းကင်ဝယ် ခြေရာကို ထင်ရှားအောင် ပြသည်နှင့်တူသည်–ဟူလို။

သာရတ္ထ။ ။ပဋိဝိဒ္ဓါတိ ပဋိဝိဒ္ဓသဒိသာ၊ ယထာနာမ ကောစိ ဓနုသိပ္ပေ ကတဟတ္ထော ဧကံ ကေသသခ်ိတံ ဝါလံ သတက္ခတ္တုံ ဝိဒါလေတ္တာတတော ဧကဲသုံဂဟေတ္တာန ဝါတိဂ်ဏဖလဿ မဇ္ဈဌာနေ ဗန္ဓိတ္တာ အပရံ တဲအံသုံ ကဏ္ဍဿ အဂ္ဂကောဋိယံ (ယထာ တဿ အံသုဿ ဥကာမတ္တံဝါလိက္ခမတ္တံဝါ ကဏ္ဍဿ အဂ္ဂကောဋိတော အဓိကံ ဟုတ္တာ တိဋ္ဌတိ၊ ဧဝံ) ဗန္ဓိတ္တာ ဥသဘမတ္တေ ဌာနေ ဌိတော ကဏ္ဍဗဒ္ဓါယ ဝါလကောဋိယာ ဝါတိဂ်ဏဗဒ္ဓံ ဝါလဿ ကောဋိ ပဋိဝိဒ္ဓေယ္ယ။ [ဝါလကို "သားမြီး"ဟု ပေးလေ့ရှိသော်လည်း "ကေသသခ်ိတံ ဝါလံ"ကိုထောက်၍ "ဆံပင်"ဟု ပေးရသည်၊...."ဝါလော ကေသေဿာဒိလောမေ"–အဘိဓာန် (၁၀၈၁)။]

နိဂုံးအဖွင့်

(၂၃၃)။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာခေါ၊ပေ၊ ဓမ္မာတိ ဣဒံ–ဟူသော ဤစကားသည်၊ ဣဓ–ဤဘိက္ခု ဝိဘင်းပါဠိတော်၌၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌပါရာဇိကပရိဒီပနမေဝ–သရုပ်သကန်အားဖြင့် ပြအပ်သော ပါရာဇိကတို့ကို ထင်ရှားပြကြောင်း စကားသာတည်း၊ ပန–ဆက်၊ သမောဓာနေတွာ–ပါရာဇိကအားလုံးကိုပေါင်း၍၊ သဗ္ဗာနေဝ–အလုံးစုံ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဝီသတိ–၂၄ ပါးသော၊ ပါရာဇိကာနိ–တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–နှင့်၏၊ စတုဝီသတိ–သော၊ (ပါရာဇိကာနိ–တို့ဟူသည်၊) ကတမာနိ–တို့နည်း၊ ပါဋိယံ–၌၊ အာဂတာနိ–လာကုန်သော၊ တာဝ–ဘိက္ခုနီတို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဘိက္ခုနုံ–တို့၏၊ စတ္တာရိ–လေးပါးသော ပါရာဇိကတို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနံ–တို့၏၊ အသာဓာရဏာနိ–ဘိက္ခုတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်သော၊ စတ္တာရိ–တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ အဋ္ဌ–ရှစ်ပါးသောပါရာဇိကတို့လည်းကောင်း၊ ဧကာဒသ–တစ်ကျိပ်တစ်ယောက်ကုန်သော၊ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂလာ–အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်ကောင်း၊ ("ဣတိ ဧကူနဝီသတိ"၌စပ်၊) တေသု–ထိုအဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ပဏ္ဍကာ၊ ပေ၊ ဗျဉ္ဇနကာ–ပဏ္ဍာက်, တိရစ္ဆာန်, ဥဘတောဗျည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တယော–သုံးယောက်တို့သည်၊ ဝတ္ထုဝိပန္နာ–ပျက်သော ဝတ္ထုရှိကုန်သော၊ အဟေတုကပဋိသန္ဓိကာ–အဟိတ်ပဋိသန္ဓေရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ [အဟေတုကပဋိသန္ဓိကာဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ မဂ်မရထိုက်ကြောင်းကိုပြ၏။] တေသံ–ထို ပဏ္ဍာက်စသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အတွက်၊ သဂ္ဂေ–နတ်ပြည်ကို၊ အဝါရိတော–မတားမြစ်အပ်၊ မဂ္ဂေ ပန–ကိုကား၊ ဝါရိတော–၏ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ တေ–ထို ပဏ္ဍာက်စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မဂ္ဂပ္ပဋိလာဘာယ–မဂ်ကိုရခြင်းငှာ၊ အဘဗ္ဗာ–မထိုက်ကုန်၊ (ကသ္မာ–နည်း)၊ ဝတ္ထုဝိပန္နတ္တာ–ပျက်သော ဝတ္ထုရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ နေသံ–ထိုပဏ္ဍာက်စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ–ကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိတ္တာ–ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ တေပိ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ပါရာဇိကာ–ပါရာဇိကကျသူနှင့် တူကုန်၏။

ပရိဒီပနမေဝ။ ။ဤဘိက္ခုဝိဘင်း ပါရာဇိက ပါဋိတော်၌ ပါရာဇိက လေးပါးကိုသာ သရုပ်ထုတ်ပြထားသောကြောင့် "စတ္တာရော ပါရာဇိကာ ဓမ္မာ"ဟု နိဂုံးအုပ်ထားသည်၊ [ဣဓတိ–ဣမသို့ ဘိက္ခုဝိဘင်္ဂေ။] ပါရာဇိကကျပြီးသူသည် ရဟန်းမဖြစ်နိုင်တော့သကဲ့သို့ ရဟန်းမဖြစ်နိုင်ခြင်းတူသောကြောင့် ပါရာဇိကသဘောသက်ရောက်နေသော အခြားပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိသေး၏–ဟူလို၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြလို၍ "သမောဓာနေတွာ ပန" စသည်မိန့်။

ဝတ္ထုဝိပန္နာ။ ။ပဗ္ဗဇ္ဇာသမ္ပဒါယ အဝတ္ထုဘာဝတော ဝတ္ထုဝိပန္နာ–ရှင်ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၏ တည်ရာ မဟုတ်သောကြောင့် ဝတ္ထုဝိပန္န ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြသည်၊ မှန်၏–"နှ ဘိက္ခဝေ ပဏ္ဍကော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော" စသည်ဖြင့် မဟာဝါပဗ္ဗဇ္ဇခန္ဓကဌ "ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို ရှင်ရဟန်းပြု၍

ထေယျသံဝါသကော–ကလည်းကောင်း၊ ပေ၊ သံဃဘေဒကော–လည်းကောင်း၊ ဣတိ, ဣမေအဋ္ဌ–တို့သည်၊ အတ္တနော–၏၊ ကိရိယာယ–အမှုအရာကြောင့်၏ [ရဟန်းအသွင်ကို ခိုးခြင်း, တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းစသော အမှုအရာကြောင့်၏၊] ဝိပန္နတ္တာ–ပျက်စီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘဗ္ဗဘာနံ–အဘဗ္ဗအရာသို့၊ ပတ္တာ–ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကာဝ–ပါရာဇိကကျသူနှင့် တူသူတို့ပင်တည်း၊ တေသု–ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ထေယျသံဝါသကော–လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမေသံတိဏ္ဏံ–ဤ ၃ ယောက်တို့ အတွက်၊ သဂ္ဂေ–ကို၊အဝါရိတော–မတားမြစ်အပ်၊ မဂ္ဂေပန–ကိုကား၊ ဝါရိ တောဝ–သည်သာ၊ ဣတရေသံ–ဤ ၃ ယောက်မှ အခြားကုန်သော၊ ပဋ္ဌမ–မာတုဃာတကစသော ၅ ယောက်တို့၏ အတွက်၊ ဥဘယမ္ပိ–သဂ္ဂ, မဂ္ဂ ၂ ပါးစုံကိုလည်း၊ ဝါရိတံ–ပြီ၊ ဟိ–မှန်၊ တေ–ထိုမာတုဃာတကစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊အနန္တရဘဝေ–အခြားမဲ့လာလတ္တံ့ဘဝ၌၊ နရကေ–၌၊ နိဗ္ဗတ္တနကသတ္တာ–ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့တည်း၊ ဣတိ–ဤသို့လျှင်၊ ဣမေ ဧကာဒသစ–ဤတစ်ကျိပ်တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓေနဝိသတိ–တစ်ယောက်ဖြင့် ယုတ်လျော့သော ၂၀သည်၊ (ဟောတိ)၊ တေ–ထို ၁၉ ယောက် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဂိဟိလိင်္ဂ–လူ့အသွင်၌၊ ရစိ–အလိုဆန္ဒကို၊ ဥပဟာဒေ တွာ–ဖြစ်စေ၍၊ ဂိဟိနိဝါသန နိဝတ္ထာယ–လူ့အဝတ်ကိုဝတ်သော၊ ဘိက္ခုနိ–ယာ–နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ဝိသတိ–သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ဘာ–ထိုလူဝတ်လဲသော ဘိက္ခုနီသည်၊ အဏ္ဏာစာရဝိတိက္ကမံ–လွန်ကျူးမှုကျင့်ခြင်းဟူသော ဝိတိက္ကမကို၊ အကတ္တာပိ–မပြုမူ၍လည်း၊ ဝါ–မပြုဘဲလည်း၊ ဧတ္တာဝတာဝ–ဤမျှလောက် လူ့ အဝတ်ကို ဝတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အသမဏီ–ရဟန်းမမဟုတ်တော့သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဣမာနိ–ဤသည်တို့ကား၊ (တာဝ–လမ်ဗီစသည်တို့မှရှေးဦးစွာ၊) ဝိသတိ–သော၊ ပါရာဇိကာနိ။

မပေးရ”ဟု ပယ်မြစ်တော်မူထားသည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရဟန်းမဖြစ်ထိုက်သောကြောင့် ပါရာဇိကဂျယားသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အလားတူဖြစ်ကြသည်။ [ပါရာဇိကာ ဝိယာတိ ပါရာဇိကာ။]

သာရတ္ထ။ ။တေ ဘိက္ခုဘာဝါယ အဘဗ္ဗတ္တာ ပါရာဇိကာပန္နသဒိသတာယ ပါရာဇိကာတိ ဝုတ္တာ၊ ဝသတိ ဧတ္ထာတိ ဝတ္ထု–ရဟန်းအဖြစ်၏ တည်ရာ (ရဟန်းဖြစ်ထိုက်သော) ဂုဏ်တည်း၊ ထိုဂုဏ်ဟူသည် မဟာဝါပဒ္ဒေခန္ဓကဋ္ဌကထာသော ရဟန်းမဖြစ်ထိုက်သော အပြစ်အားလုံးမှ ကင်းခြင်းတည်း၊ “ဝတ္ထု+ဝိပန္နံ ယေသံတိ ဝတ္ထုဝိပန္နာ= (ပဏ္ဏာကျက် စသည်ဖြစ်နေရကား) ပျက်စီးသော ဝတ္ထု(ဂုဏ်)ရှိသူတို့”ဟု သာရတ္ထဋ္ဌ ဗဟုဗ္ဗီဟိ ပြု၏၊ ဝိမတိဋ္ဌ “တေနဝတ္ထုမတ္ထေန+ဝိပန္နာ” ဟုတပ္ပုရိသ်ပြု၍, ဝိပန္နဝတ္ထုကာတိအတ္ထော” ဟု ဥဒုကတ္ထပြသည်။

အပရာနိပိ–နိ်သော၊(အနုလောမ ပါရာဇိကာနိတိ ဝဒန္တိဋ္ဌစပ်။) လမ္မီ–ရှည်သော အင်္ဂါဇာတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ မုဒုပိဋ္ဌကော–နူးညံ့သော ကျောက်ကုန်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ (ယော–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊) ပရဿ–၏၊ အင်္ဂါဇာတံ–ကို၊ မုခေန–ပါးစပ်ဖြင့်၊ ဂဏှာတိ–စုပ်ယူ၏၊ (သော–ထို ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊) (ယော–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊)ပရဿ–၏၊ အင်္ဂါဇာတေ–ဋ္ဌ၊ အဘိနိသီဒတိ–ရှေးရှုတိုင်၏၊ (သော–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမေသံ စတုန္နံ–တို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ စတ္တာရိ–နိ်သော၊ အနုလောမပါရာဇိကာနိ–အနုလောမ ပါရာဇိကတို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ–နိ်၏၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတာနိ–ဤလေးပါးသော ပါရာဇိကတို့ကို၊ (ဝုစ္စန္တိဋ္ဌစပ်၊) ယသ္မာ, ရာဂဝသေ နုရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဒိသဘာဝုပဂတာနံ–တူသည်၏အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော၊ ဥဘိန္နံ–မိန်းမ, ယောကျ်ား ၂ ဦးသားတို့၏၊ ဓမ္မော–အကျင့်ကို၊ မေထုနဓမ္မောတိ–မေထုနဓမ္မဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [မိထုနာနံ–အချင်းချင်းတို့၏+အယံ–ဥစ္စာတည်း၊ မေထုနော–ဥစ္စာ၊ မေထုနော်စ+သော+ဓမ္မောစာတိ (မေထုနဓမ္မော၊] တသ္မာ, ဧဟေနု ပရိယာဓသန–(မိန်းမ, ယောကျ်ား ၂ ဦးသားတို့၏ ရာဂထကြွခြင်းဟူသော) ဤပရိယာယ်အားဖြင့်၊ မေထုန်ဓမ္မံ–ကို၊ အပ္ပဋိသေဝိတ္တာယေဝ–မမှီဝဲမူ၍သာလျှင်၊ ဝါ–ဘဲသာလျှင်၊ ဂေဝလံ–သက်သက်၊ မဂ္ဂေန–မဂ်တစ်ခုဖြင့်၊ မဂ္ဂပ္ပဝေသနုပသေန–မဂ်တစ်ခုသို့ သွင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာပဒ္ဓိတဗ္ဗတ္တာ–ရောက်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကသာ–မေထုနဓမ္မပါရာဇိကအား၊ အနုလောမေန္တိ–လျော်စွာဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊

ဧတာနိ ဟိ၊ ပေ၊ ဝုစ္စန္တိ။ ။ မေထုနဓမ္မ–ဟူသည်ရာဂအစွမ်းဖြင့် တပ်မက်ခြင်းတူကြသူ ၂ယောက်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်၏၊ လမ္မီ မုဒုပိဋ္ဌကတို့သည် မိမိတစ်ယောက်တည်း၏ မဂ်အချင်းချင်းဋ္ဌသာ သွင်းကုန်၏၊ သူတစ်ပါး၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စုပ်သူရှေးရှုထိုင်သူတို့မှာ အစုပ်ခံရ–အထိုင်ခံရသော အခြားတစ်ယောက်ဋ္ဌ ရာဂဖြစ်မည်ဟု အမြဲမဆိုနိုင်ပါ၊ ဤသို့ တစ်ယောက်တည်း ရာဂဖြစ်နေပါလျှင် အဘယ်နည်းဖြင့် မေထုနဓမ္မပါရာဇိကအား လျော်သနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ဧတာနိဟိ" စသည်မိန့်။

မိန်းမ, ယောကျ်ား ၂ ဦးသားတို့ ရာဂထကြွခြင်းအားဖြင့် မေထုန်မမှီသော်လည်း လမ္မီ မုဒုပိဋ္ဌကတို့သည် တစ်ယောက်တည်း၏ပင် မဂ်အချင်းချင်းသို့ သွင်းခြင်း၊ နောက်နှစ်ယောက်ကား သူ့အင်္ဂါဇာတ်ဟူသော မဂ်ကို မိမိ၏မုခမဂ် ဝစ္စမက်ဋ္ဌ သွင်းခြင်းအားဖြင့် မေထုန်အကျင့်နှင့် သဘောတူနေသောကြောင့် မေထုနဓမ္မပါရာဇိကအားလျော်သော အနုလောမပါရာဇိကတို့ ဖြစ်ကြရလေသည်၊ [ဧတေန ပရိယာယေနာတိ–ဥဘိန္နံ ရာဂ ပရိယုဋ္ဌာန သခ်ါတေန ပရိယာယေန၊ ဤပုဒ်ကို အပ္ပဋိသေဝိတ္တာဋ္ဌ စပ်၊ အနုလောမေန္တိဋ္ဌ "အနု လောမ်" ဟူသော နာမ်ပုဒ်နောင် ဖြစ်ခြင်းအနက်ဋ္ဌ ဣတိစသည်း သက်ထားသော နာမ်ဓာတ်ဟု ကြ။]

အနုလောမပါရာဇိကနိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ–နှ၏၊ ဣတိ–လျှင်၊ ဣမာနိ စတ္တာရိစ–ဤလေးပါးသော ပါရာဇိကတို့လည်းကောင်း၊ ပုရိမာနိ–ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတိစ–နှစ်ဆယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ သမောဓာနေတွာ–ပေါင်း၍၊ သဗ္ဗာနေဝ–အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဝီသတိ–သော၊ ပါရာဇိကာနိ–ပါရာဇိကတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–သိထိုက်ကုန်၏။

နု လဘတိ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ သံဝါသန္တိ–ကား၊ ဥပေါသထ၊ ပေ၊ ဘေဒ–ဥပုသ်ပြုခြင်း, ပဝါရဏာပြုခြင်း, ပါတိမောက်ရွတ်ပြခြင်းဟူသော သံဃကံအပြားရှိသော၊ ဘိက္ခုဟိသဒ္ဓိံ, သံဝါသံ–အတူတကွ နေထိုင်ရာဖြစ်သောကံကို၊ နု လဘတိ၊ ယထာပုရေ တထာပစ္ဆာတိ–ကား၊ ပုဗ္ဗေ–ရှေးဖြစ်သော၊ ဂိဟိကာလေ–လူဖြစ်ရာအခါ၌လည်းကောင်း၊ အနုပသမ္ပန္နကာလေစ–သာမဏေဖြစ်ရာအခါ၌လည်းကောင်း၊ (နု လဘတိ) ယထာ–ကဲ့သို့၊ ပစ္ဆာ–၌၊ ပါရာဇိကံ–ပါရာဇိက အာပတ်သို့၊ အာပန္နောပိ–ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ တထေဝ–သာလျှင်၊ (နု လဘတိ)၊ အသံဝါသောတိ–ကား၊ တဿ–ထိုပါရာဇိက

ကျသော ရဟန်း၏၊ ပေ၊ သံဝါသော–သည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ တတ္ထာယသ္မန္တေ ပုစ္ဆာမိတိ–ကား၊ စတူသု–နှ်သော၊ တေသု ပါရာဇိကေသု–တို့၌၊ အာယသ္မန္တေ–တို့ကို၊ ကစ္စိတ္ထပရိသုဒ္ဓါတိ–ဟူ၍၊ ပုစ္ဆာမိ–၏၊ ကစ္စိတ္ထာတိ–ကား၊ ကစ္စိ–အသို့နည်း၊ ဧတ္ထ–ဤပါရာဇိကတို့၌၊ (ပရိသုဒ္ဓါ–ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်ပါကုန်၏လော၊ စတူသု–နှ်သော၊ ဧတေသု ပါရာဇိကေသု–တို့၌၊ ကစ္စိ–နည်း၊ ပရိသုဒ္ဓါ–လော၊ ["ကစ္စိဧတ္ထ"ကိုပင် "ဧတေသု၊ ပေ၊ ပရိသုဒ္ဓါ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] ဣတိ အတ္ထော၊ အထဝါ–ကား၊ ကစ္စိတ္ထပရိသုဒ္ဓါတိ–ကား၊ ကစ္စိ–နည်း၊ ပရိသုဒ္ဓါ–တို့သည်၊ အတ္ထ–ဖြစ်ပါကုန်၏လော၊ ဘဝထ–လော၊ ဣတိ အတ္ထော၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ဝါကျတို့၌၊ သေသံ–သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ–သည်သာ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊ [လမ်ဗီ စသူတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊]

သမန္တ ပါသာဒိကာယ–သော၊ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာယ–၌၊ စတုတ္ထပါရာဇိက ဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

စတုတ္ထပါရာဇိက
ဘာသာဋီကာပြီးပြီ။

၂-သံယာဒိသေသကဏ္ဍ

၁-သုက္ကစိသင်္ခါသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ပါရာဇိကကဏ္ဍသ-ပါရာဇိကအခန်း၏၊ ဝါ- ပါရာဇိက အခန်းကို သံဂါယနာတင်ပြီးရာ ကာလ၏၊ သမန္တရံ- ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ ယံ(တေရသကံ)-အကြင်သိက္ခာပုဒ် ၁၃ ပါး အတိုင်းအရှည်ရှိသော အခန်းကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ-တို့သည်) သံဂီတံ-ပေါင်းစုရွတ်ကာ သံဂါယနာတင်အပ်ပြီ၊ (ပါရာဇိကကဏ္ဍသ-၏၊ သမန္တရံ-၌၊ သံဂီတသ-သော၊) တသ တေရသကသ-၏၊ အယံ-ဤ ဆိုအပ်လတ္တံကား၊ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ-ရှေးမဟုတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း၊ ဝါ-အသစ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။ ["တေရသသိက္ခာပဒါနိ ပရိမာဏာနိ အသ ကဏ္ဍသ္သတိ တေရသကံ" သာရတ္ထ။]

၂၃၄။ တေန သမယေန၊ ပေ၊ စရတိတိ ဧတ္ထ-၌၊ (သမဘိနိဝိဋ္ဌ-ကောင်းစွာ အကျုံး၊ ဝင်သော၊ "ပါဝင်သော"ဟူလို၊) အာယသ္မာတိ- သ္မာ ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ပိယဝစနံ-ချစ်အပ်သူကို ခေါ်ဆိုကြောင်းသဒ္ဒါတည်း၊ [ပိယာယိတဗ္ဗောတိ ပိယော၊ ပိယသ+ဝစနံ ပိယဝစနံ၊] ဝါ-ချစ်ဖွယ်ကောင်းသောသဒ္ဒါတည်း၊ [ပိယာယိတဗ္ဗန္တိ ပိယံ၊ ပိယံစ+တံ+ဝစနံစာတိ ပိယဝစနံ၊] သေယျသကောတိ-ကောဟူသည်၊ တသ္သဘိက္ခုနော-၏၊ နာမံ-တည်း၊ အနဘိရတောတိ-ကား၊ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော-အထူးထူးအပြားပြား ပစ်လွင့်အပ်သောစိတ် ရှိသည်၊ ဝါ-ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်၊ ကာမရာဂပရိဠာဟေန-ကာမရာဂဟူသော ပူလောင်ခြင်းသည်၊ ပရိဍယှမာနော-ထက်ဝန်းကျင်လောင်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ, အနဘိရတော-မမွေ့မလျော်သူတည်း၊) ပန-ဗျတိရိက်ကား၊ ဂိဟိဘာဝံ- လူ့အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထယမာနော- တောင့်တသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ အနဘိရတော-သည်၊) နု-မဟုတ်၊ [ကာမရာဂကြောင့် အနဘိရတဖြစ်သည်၊ လူထွက်လိုသောကြောင့် အနဘိရတဖြစ်သည် မဟုတ်။] သော တေန ကိသော ဟောတီတိ-ကား၊ သော သေယျသကော-သည်၊ တေန အနဘိရတဘာဝေန- ထိုမမွေ့လျော်သူ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိသော-ကြီးလှိုပိန်ချုံးသည်၊ ဟောတိ-၏။

အဒ္ဒသာ ခေါ အယသ္မာ ဥဒါယီတိ ဧတ္ထ-ပါ၌၌၊ ဥဒါယီတိ-ဟူသည်၊ တသ္သ ထေရသ-၏၊ နာမံ-တည်း၊ ဟိ-ဆက်၊ အယံ-ဤ ဥဒါယီသည်၊ သေယျသကသ-၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-သော၊ လာဠုဒါယီ နာမ-လာဠုဒါယီမည်သော၊ ဘဂ္ဂမိဂသပ္ပဋိဘာဂေါ-တုန်လှုပ်သော သမင်နှင့်တူသော အဖို့ရှိသော၊

နိဒ္ဒါရာမတာဒီ-အိပ်ခြင်းဌ် မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသူ၏အဖြစ် အစရှိသည်ကို၊ [အာဒီဖြင့် ဘဿာရာမတာစသည်ကိုယူ၊] အနုယုတ္တာနံ- အဖန်ဖန်အားထုတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ အညတရော-တစ်ယောက် အပါအဝင်ဖြစ်သော၊ လောလဘိက္ခု-လျှပ်ပေါ် လော်လီသော ရဟန်းတည်း၊ [လာဠုဒါယီဌ် "လာဠု"ကို "လောလ"ဟု ဖွင့်သည်၊ လာဠော-လျှပ်ပေါ်လောလီသော+ ဥဒါယီ-ဥဒါယီတည်း၊ လာဠုဒါယီ-လျှပ်ပေါ်လော်လီသော ဥဒါယီ၊ ဖွား ဖက်တော် ကာဠုဒါယီနှင့် မရောစေလိုရ် "လာဠု"ဟု ဝိသေသနပြုသည်] ကစ္စိ နော တွံတိ-ကား၊ ကစ္စိ-နည်း၊ တွံ-သည်၊ (စရသိ) နု-ကျင့်သလော၊ ယာဝဒတ္ထံ ဘုဥ္ဇာတိ အာဒီသု-တို့ဌ်၊ ယာဝတာ-အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ (အတ္ထိ) ဣတိ-ကြောင့်၊ ယာဝဒတ္ထံ-မည်၏၊ ["ယာဝတာ+အတ္ထော ယာဝဒတ္ထံ"ဟု အဗျယီဘောသမာသ် ဝိဂြိုဟ်ပြု၊] ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ (ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ)၊ တေ-အား၊ ဝါ-၏၊ ယာဝတာ-သော၊ ဘောဇနေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော (အတ္ထိ)၊ ယတ္တကံ-အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဘောဇဉ်ကို၊ တွံ ဣစ္ဆသိ၊ တတ္တကံ-ကို၊ ဘုဉ္ဇ-လော၊ ယတ္တကံကာလံ-ပတ်လုံး၊ ရတ္တိံ ဝါ-ဌ်လည်းကောင်း၊ ဒိဝါဝါ-ဌ်လည်းကောင်း၊ သုပိတုံ ဣစ္ဆသိ၊ တတ္တကံ-ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ သုပ-အိပ်လော၊ မတ္တိကာဒီဟိ-တို့ဖြင့်၊ ကာယံ-ကို၊ ဥဗ္ဗဋ္ဋေတွာ-ပွတ်၍၊ [မီးဖိုရှိသော ဇရုံးအိမ်ထဲသို့ ဝင်သည့်အခါ မီးပူမည်စိုး၍ ကိုယ်ကို မြေညက်စသည်ဖြင့် သုတ်လိမ်း၍၊] စုဏ္ဏာဒီဟိ-ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန့်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဃံသိတွာ-တိုက်၍၊ ယတ္တကံ-အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ နှာနံ-ရေချိုးခြင်းကို၊ ဣစ္ဆသိ၊ တတ္တကံ, နယ-ရေချိုးလော့၊ ဥဒ္ဒေသေနဝါ-ပါဠိသင်ယူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆာယ ဝါ-အဋ္ဌကထာကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တပဋိပတ္တိ ယာဝါ-ဝတ်အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြုကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနေနဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထော-အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ-ဤအနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)။

ယဒါ၊ ပေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ-ကား၊ ယသ္မိं ကာလေ-ဌ်၊ တဝ-၏၊ ကာမရာဂ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဥက္ကဏ္ဌိတတာ-အထက်ဌ်တည်သော လည်ရှိသူ၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ-ပျင်းရိသူ၏အဖြစ်သည်၊ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တတာ-သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-သည်၊ ရာဂေါ စိတ္တံ အနုဒ္ဓံသေတိတိ-ကား၊ ကာမရာဂေါ-သည်၊ စိတ္တံ-ကို၊ ဓံသေတိ ပဓံသေတိ-ဖျက်ဆီး၏၊ ("အနုဒ္ဓံသေတိ"ဌ် "အနု"အနက်မရှိ-ဟူလို၊) (စိတ္တံ-ကို၊) ဝိက္ခိပတိ စေဝ-ထိုထိုအာရုံသို့ ပစ်လည်းပစ်လွှင့်၏၊ မိလာပေတိစ-ညှိုးလည်း ညှိုးနွမ်းစေ၏၊ တဒါ၊ ပေ၊ မောစေဟိတိ-ကား၊ တသ္မိं ကာလေ-ဌ်၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊

ဝါယမိတွာ– လုံ့လပြု၍၊ အံ့သုစိမောစနံ–သုက်ကိုလွှတ်စေခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ဟိ–အကျိုး ကား၊ ဧဝံ–ဤသို့ ပြုလသော်၊ တေ–၏၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ–စိတ်၏ တစ်ခုသော အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ–စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ–ဖြစ်လတ့ံ၊ ဣတိ–လျှင်၊ဗာလော–လူမိုက်တစ်ယောက်သည်၊ ဗာလံ– လူမိုက်တစ်ယောက်ကို၊ (အနုသာသတိ)ယထာ–နည်းပေးလမ်းပြသကဲ့သို့ လည်း ကောင်း၊ မဂေါ–သားကောင်းတစ်ယောက်သည်၊ မဂံ–သားကောင်းတစ်ယောက် ကို၊ (အနုသာသတိ) ယထာ–လည်းကောင်း၊ (တထာ) တံ–ထိုသေယျသက ကို၊ ဥပဋ္ဌယော–သည်၊ အနုသာသိ–နည်းပေးလမ်းပြပြီ။

၂၃၅။ တေသဲ၊ ပေ၊ သြက္ကမန္တာနန္တိ–ကား၊ သတိသမ္ဘဇ္ဇံ–သတိသမ္ဘဇ္ဈကို၊ ပဟာယ–၍၊ နိဒ္ဒံ–အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ သြတရန္တာနံ–သက်ရောက်ကုန်လသော်၊ တတ္ထ–ထို တေသဲ မဒ္ဒသတိနံ အစရှိသော ဝါကျ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော·ဧဝံ ဝေဒိ တဗ္ဗော)၊ နိဒ္ဒံ–သို့၊ သြက္ကမန္တာနံ–သက်ရောက်သူတို့၏၊အဗျာကတော–အဗျာ ကတဖြစ်သော၊ ဘဝင်ဝါရော–ဘဝင်အလှည့်အကြိမ်သည်၊ ကိဉ္စာပိ ပဝတ္တတိ– အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏၊ သတိသမ္ဘဇ္ဈဝါရော–သတိသမ္ဘဇ္ဈ၏ အလှည့် အကြိမ်သည်၊ ကိဉ္စာပိ ဂဒ္ဒတိ–အကယ်၍ကား လျှောကျပါပေ၏၊ တထာပိ– ထိုသို့ပင်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ သယနကာလေ–အိပ်ခါနီးအခါ၌၊မနသိကာရော– သတိသမ္ဘဇ္ဈကို စိတ်၌ထားမှုကို၊ ဝါ–တရားနှလုံးသွင်းမှုကို၊ ကာတဗ္ဗော–၏၊ [မနသိကာရပြုပုံကိုပြလိုမှ"ဒိဝါ သုပန္တေန"စသည်မိန့်၊] ဒိဝါ–၌၊ သုပန္တေန– အိပ်သောရဟန်းသည်၊ ယာဝ–လောက်၊ နှာတသ–ရေးချိုးပြီးသော၊ ဘိက္ခု နော–၏၊ ကေသာ–စိုသောဆံတို့သည်၊ နု သုက္ခန္တိ–မခြောက်ကုန်သေး၊တာဝ– ထိုမခြောက်ကုန်သေးမီ၊ သုပိတွာ–အိပ်ပြီး၍၊ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ–ထအုံ့၊ ဣတိ, သညဿာဟေန–အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ သုပိတဗ္ဗံ–အိပ်ရာ၏၊ [နေ့ လယ်၌ အိပ်သောရဟန်းသည် အိပ်ရေးဝအောင် မအိပ်ရ၊ ရေးချိုးထားသော ကြောင့် စိုနေသောဆံပင်များ မခြောက်မီအတွင်း၌ ထအုံ့ဟု နှလုံးသွင်း၍ အိပ်ရမည်။] ရတ္တိံ သုပန္တေန, ဧတ္တကံနာမ–ဤမျှအတိုင်းအရည်ရှိသည်မည်သော၊ ရတ္တိဘာဂံ–ညဉ့်အဖို့ပတ်လုံး၊သုပိတွာ,စန္ဒေနဝါ–လသည်သော်လည်းကောင်း၊ တာရကာယဝါ–ကြယ်တာရာသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဣဒံနာမ ဌာနံ–သို့၊ ပတ္တကာလေ–ရောက်အပ်ရာအခါ၌၊ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ–အုံ့၊ ဣတိ သညဿာဟေန သုပိတဗ္ဗံ၊ စ–သည်သာမကသေး၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအာဒီသု–နှ်သော၊ ဒသသု– နှ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနေသု–တို့တွင်၊ ဧကံ–သော၊ (ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ–ကိုသော်လည်း ကောင်း၊) အညံ–အနုဿတိ ၁၀ ပါးမှတစ်ပါးသော၊ စိတ္တရုစိယံ–စိတ်သည် နှစ်သက်အပ်သော၊ ဝါ–စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊

ဂဟောတ္တာဝ–ယူ၍သာလျှင်၊ ဝါ–နှလုံးသွင်း၍သာလျှင်၊ နိဒ္ဒါ–သို့၊ သြက္ကမိတဗ္ဗာ–သက်ရောက်ထိုက်၏၊ ဟိ–အကျိုးကား၊ ဧဝံ–ဤသို့, သဉ္ဇာတဟ ဖြင့်အိပ်ခြင်း,ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်း၍အိပ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော–ပြုသောပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ သတော–သတိရှိသည်၊ သမ္ပဇာနော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သတိ'စ–ကိုလည်း ကောင်း၊ သမ္ပဇညဉ္စ–သမ္ပဇညကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇဟိတ္တာဝ–မစွန့်မူ၍သာ လျှင်၊ နိဒ္ဒံ–သို့၊ သြက္ကမတီတိ–သက်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အုပ်၏၊ [တချို့စာအုပ်များ၌ဣတိ မပါ၊] ပန–ဆက်၊ တောဘိက္ခု– ထိုပါဠိတော်လာ ရဟန်းတို့သည်၊ ပေ၊ ဧဝံ–ဤသို့ သဉ္ဇာတဟဖြင့် အိပ်ခြင်း, ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်း၍အိပ်ခြင်းကို၊ နု အက်သု–နိ၊ တေန–ကြောင့်၊ တေသံ၊ပေ၊ သြက္ကမန္တာနံတိ–ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ။

အတ္ထိစေတ္ထ စေတနာ လဗ္ဘတီတိ–ကား၊ ဧတ္ထ သုပိနန္တေ–ဤအိပ်မက်၌၊ အသာဒစေတနာ–သာယာကြောင်းစေတနာသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ ဥပလဗ္ဘတိ–ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်၍ ရအပ်၏၊ [အတ္ထိစေတ္ထ စေတနာ၌ ဧတ္ထကို"သုပိနန္တေ"ဟ ဖွင့်၍ စေတနာကို"အသာဒစေတနာ"ဟုဖွင့်သည်၊ ထိုစေတနာကို ဉာဏ်ဖြင့် အာရုံပြု၍ကြည့်လျှင် သိနိုင်ရနိုင်သည်–ဟူလို၊] အတ္ထေသာ၊ပေ၊ အဗ္ဘောဟာရိကာ တိ–ကား၊ ဘိက္ခဝေ–တို့၊ သော အသာဒစေတနာ–သည်၊ အတ္ထိ–၏၊ သာစ ခေါ–ထိုစေတနာသည်လည်း၊ အဝိသယေ–စောင့်စည်းခြင်းဌာနမစွမ်းနိုင်သော အရာ၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ–ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗ္ဘောဟာရိကာ–အာပတ်၏ အကြောင်း အင်္ဂါဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သည် အဖြစ်သို့မရောက်၊ ဝါ–မပြောပလောက်၊ အာပတ္တိယာ–၏၊ အင်္ဂံ–အကြောင်းအင်္ဂါသည်၊ နု ဟောတိ။

ဣတိ–လျှင်၊ ဘဂဝါ–သည်၊ သုပိနန္တေ–၌၊ စေတနာယ–အသာဒစေတနာ ၏၊ အဗ္ဘောဟာရိကဘာဝံ–အဗ္ဘောဟာရိကဏ်အဖြစ်ကို၊ ဒသေတွာ–၍၊ ဝေဠု ပန၊ပေ၊ သံဃာဒိသေသာတိ–ဟူ၍၊ သာနုပညတ္တိက်–အနုပညတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊

အဗ္ဘောဟာရိကာ။ ။"သီလဝိပတ္တိဝေါဟာရံ နာရဟတိတိ ကတ္တာ ဝုတ္တံ၊ အကုသလဘာဝေ ပနသာ အဗ္ဘောဟာရတာ နတ္ထိ"–(ဝိမတိ)၊ သီလဝိပတ္တိဟုခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုခြင်းကို မထိုက်သောကြောင့် "အဗ္ဘောဟာရိကာ"ဟု ဆိုသည်၊ ထိုစေတနာ၏ အကုသိုလ်အဖြစ်၌ကား အဗ္ဘောဟာရ၏အဖြစ် မရှိ၊ အကုသိုလ်စေတနာ ဖြစ်သည်– ဟူလို၊ [ဝေါဟာရံ (သီလဝိပတ္တိဟူသော ဝေါဟာရကို) ဂဏ္ဍတိတိ ဝေါဟာရိကာ၊ နု ဝေါဟာရိကာ အဗ္ဘောဟာရိကာ၊ "အာပတ္တိယာ အင်္ဂံ နု ဟောတိ" ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားသည် အဗ္ဘောဟာရိကာ၏ အနက်ဖွင့်တည်း၊] "သုက္ကဝိသဋ္ဌိအာပတ်၏ အင်္ဂါ ၃ ပါးတွင် သုပိနန္တအသာဒ စေတနာသည် အာပတ်၏အင်္ဂါမဖြစ်နိုင်" ဟူလို။

[အညတြသုပိနန္တ၁-ဟူသောအနုပညတ်နှင့်တကွသော၊] သိက္ခာပဒံ-ကို၊ ပညပေသိ-ပြီ။

၂၃၇။ တတ္ထ-ထို ဝေဠုပန အစရှိသောစကားရပ်၌၊ (၀စနတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ အသာ-ထိုသုက္ကဝိသဋ္ဌိ၏၊ သံဝိဇ္ဇတိ-ထင်ရှားဖြစ်သော၊ စေတနာ-စေတနာသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ၀ါ-ထိုသို့ထင်ရှားဖြစ်သော စေတနာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (သာ-ထို သုက္ကဝိသဋ္ဌိသည်၊) သဠေ့တနာ-သဠေ့တနာမည်၏၊ သဠေ့တနာ၀-ထင်ရှားဖြစ်သော စေတနာရှိသော သုက္က ဝိသဋ္ဌိသည်ပင်၊ သဠေ့တနိကာ-သဠေ့တနိကာ-မည်၏၊ ၀ါ-တစ်နည်း၊.အသာ-ထိုသုက္ကဝိသဋ္ဌိ၏၊ သဠေ့တနာ-စေတနာသည်၊၀ါ-ထင်ရှားသောစေတနာသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ သဠေ့တနိကာ-မည်၏၊ [သဠေ့တနိကာပုဒ်၌ ဤသို့ ၀စနတ္ထ ပြုရသည်ရှိသော် အဘယ်အကျိုးငှာ ပဒဘာဇနီ၌ ဈာနန္တောစသည် ဖြင့် ဟောတော်မူရသနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ယသ္မာ ပန" စသည်မိန့်၊ ပဒဘာဇနီ၌ သဒ္ဒါကို အလေးမပြုဘဲ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ ပြတော်မူခြင်း အကျိုးငှာ ဈာနန္တော သဠာနန္တောစသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သည်၊] ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ,ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ သဠေ့တနိကာ-ထင်ရှားသော စေတနာရှိသော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-သုက်လွတ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ-၏၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊

သဠေ့တနိကာ။ ။"သံသည် သံဝိဇ္ဇမာနအနက်ဟော"ဟု သိစေလို၍"သံဝိဇ္ဇတိ" ဟုဖွင့်သည်၊ သံ ဥပသာရပုဒ်က ထင်ရှားရှိခြင်းအနက်ကို ဟောပြီးဖြစ်၍ ဣကပစ္စည်း အတွက် အနက်သီးခြားမရှိ၊ သ္ဝတ္ထ-ဟု ပြလို၍"သဠေ့တနာ၀ သဠေ့တနိကာ" ဟု ဖွင့်သည်၊ "သဠေ့တနိကာတိ ဧတ္ထ သံသဒ္ဒေါ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထတာယ သတ္ထကောတိ ဒသ္သေန္တော အာဟ-သံဝိဇ္ဇတိ+စေတနာအသာတိ၊ ပေ၊ ဣမသ္မိံ ဝိကပ္ပေ ဣကသဒ္ဒသ ဝိသုံ အတ္ထော နတ္ထိတိအာဟ-သဠေ့တနာ၀ သဠေ့တနိကာတိ" သာရတ္ထ။ [သံဝိဇ္ဇတိဟု တိဝိဘတ္တန္တ အာချာတ်ပုဒ် ရှိသည်ကား မကောင်း၊ သံ ဥပသာရပုဒ်သည် အာချာတ်ပုဒ်၏အနက်ကို မဟောနိုင်၊ ဂုဏ၀ဝတိ-ဂစ္ဆန္တိ တို့ကဲ့သို့ "သံဝိဇ္ဇတိ"ဟု နာမ်ပုဒ်သာ ရှိသင့်သည်၊ ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ဖြစ်သောကြောင့် အနက်ပေးရာ၌ ထုံးစံအတိုင်း "အတ္ထိ" ဟု ထည့်ပေးရသည်။]

ဒုတိယနည်း။ ။"သံသဒ္ဒါသည်အနက်မရှိ၊ ဣကပစ္စည်းသည်သာ အနက်ရှိ၏"ဟု ပြသည်။ [သံ သဒ္ဒသ အတ္ထံ အနပေက္ခိတ္တာ ဣကသဒ္ဒေါ၀ အသတ္ထိအတ္ထံ ပကာသေတိတိ ဒသ္သေန္တော သဠေ့တနာ၀ါ၊ ပေ၊ သဠေ့တနိကာတိ ဒုတိယဝိကပ္ပမာဟ] ကခ်ီဋ္ဌိကာသစ်၌ကား "သံဝိဇ္ဇမာနာ + စေတနာ သဠေ့တမာ" ဟု ဒုတိယဝိကပ်၌လည်း သံအတွက် အနက်ရှိပင်ကြဲသည်၊ ဤ၌ "စေတနာ"ဟူသည် သုက်ကို လွတ်စေဖို့ရန် (မလွတ်မီရှေ့အဖို့၌) စေ့ဆော်သော စေတနာတည်း။ [စေတနာတိ-ဝိတိက္ကမ၀သပ္ပ၀တ္တာ ပုဗ္ဗဘာဂစေတနာ။]

ဇာနန္တော–(ငါသည် လုံ့လပြုနေ၏ဟု)သိသည်၊ သဉ္ဇာနန္တော–လုံ့လပြုခြင်းကို သိပုံအခြင်းအရာနှင့်တကွ (ငါသည် သုက်ကိုလွတ်စေ၏ဟု)သိသည်၊ ဟောတိ၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ သာစသုက္ကဝိသဋ္ဌိ–သည်လည်း၊ စေစ္ဆ–မောစနသာဒ စေတနာဖြင့်စေ့ဆော်၍၊ အဘိဝိတရိတ္တာ–လွမ်းမိုး၍၊ ဝိတိက္ကမော–လွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တသ္မာ, ဗျဉ္ဇနေ–သဒ္ဒါ၌၊ အာဒရံ–လေးစားခြင်းကို၊ အကတ္တာ–၍၊ အတ္ထမေဝ– အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သာလျှင်၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ ဇာနန္တော၊ပေ၊ဝိတိက္ကမောတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အသ–ထိုသဏ္ဌေတနိကာပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ["သံဝိဇ္ဇတိ စေတနာ အသ"ဟု သဒ္ဒါနည်းအတိုင်း ဟောတော်မမူခြင်းကို"ဗျဉ္ဇနေ အာဒရံ အကတ္တာ"ဟု ဆိုသည်။]

တတ္ထ–ထို ဇာနန္တော အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဇာနန္တောတိ–ကား၊ ဥပက္ကမာမိ–ငါသည်လုံ့လပြုနေ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဇာနန္တော–သိသည်၊ သဉ္ဇာနန္တောတိ–ကား၊ သုက္ကံ–သုက်ကို၊ မောစေမိ–လွတ်စေ၏၊ ဣတိ–သို့၊ သဉ္ဇာနန္တော–လုံ့လပြုခြင်း ကို သိပုံအခြင်းအရာနှင့် တကွသိ၏သည်၊ တေနေဝ ဥပက္ကမဇာနနာကာရေန–ထိုလုံ့လပြုခြင်းကို သိပုံအခြင်းအရာနှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဒိံ,ဇာနန္တော–သည်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ စေစ္စာတိ–ကား၊ မောစနသာဒစေတနာ ဝသေန–လွတ်စေခြင်း၌ သာယာတတ်သော စေတနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စေတေတ္တာ–စေ့ဆော်၍၊ ပကပ္ပေတ္တာ–အပြားအားဖြင့်ပြု၍၊ (လုံ့လပြု၍၊) အဘိဝိတရိတ္တာတိ–ကား၊ ဥပက္ကမဝသေန–ဖြင့်၊ မဒ္ဒန္တော–နှိမ်နင်းလျက်၊ နိရာသင်္ကိစ္စံ–ရွံ့ရှားခြင်း မရှိသော စိတ်ကို၊ ပေသေတ္တာ–စေလွှတ်၍၊ [ရဟန်းသိက္ခာကို စောင့်သူမှာ ထိုလုံ့လပြုမှု၌ ရွံ့၏၊ ထိုသို့ မရွံ့သည်ကို "နိရာသင်္ကိ"ဟု ဆိုသည်၊] ဝိတိက္ကမောတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ပဝတ္တသ–ဖြစ်သောရဟန်း၏၊ ယော ဝိတိက္ကမော–သည်၊ (အတ္ထိ)၊ အယံ–ဤလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ သဏ္ဌေတနိကာသဒ္ဒသ–သဏ္ဌေတနိကာ သဒ္ဒါ၏၊ သိခါပတ္တော–အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော၊ အတ္ထော–တည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [အဓိပ္ပာယ်နက်ကို သိခါပတ္တဟု ခေါ်သည်၊ "သိခါပတ္တော အတ္ထောတိ အဓိပ္ပေတတ္တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ" (ဝိမတိ)၊ ဆိုလိုရင်းမှာ "သဏ္ဌေတနိကာ–လွတ်စေ လိုသော စေတနာနှင့်တကွ လွန်ကျူးခြင်းရှိသော သုက်လွတ်ခြင်း" ဟူလို။]

💬 ဣဒါနိ–သဏ္ဌေတနိကာပုဒ်၏ ပဒတာဇနီကို ဖွင့်ပြပြီးရာ ယခုအခါ၌ သုက္ကဝိသဋ္ဌိတိ ဇေ့ဌ–ပါ၌၌၊ (ဝေဒိတဗ္ဗော၌စပ်၊) ယသ သုက္ကသ–ကို၊ ဝိသဋ္ဌိ–လွတ်ခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တံ–ထိုသုက်ကို၊ ဘာဝ–ဝိသဋ္ဌိမှ ရှေးဦးစွာ၊ သန်္ဓေတော–အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ [ဒသကို ရည်ရွယ်သည်၊] ဝဏ္ဏဘေဒတောစ–အဆင်းတို့၏ အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊[နီလံစသည်ကို

ရည်ရွယ်သည်၊] ဒသေတုံ-ဌာ၊ သုက္ကန္တိ ဒသသုက္ကာနိုတ္တိအာဒိ-အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထ-ထိုစကားရပ်၌၊ သုက္ကာနံ-တို့၏၊ အာသယဘေဒတော-အာသယ၏ ကွဲပြားခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သလိပ်,သည်းခြေ,သွေး,လေတို့၏ ကွဲပြားခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတုနာနတ္တတောစ-ဓာတ်တို့၏ ထူးကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ [ပထဝီစသော ဓာတ် ၄ ပါး, သို့မဟုတ် စက္ခုစသော ဓာတ် ၁၈ပါး,သို့မဟုတ် အရည်ဓာတ်, သွေးဓာတ်စသော ဓာတ်များကို "ဓာတု"ဟု ခေါ်သည်၊] နီလာဒိဝဏ္ဏဘေဒေါ- အညိုအစရှိသော အဆင်းတို့၏ ကွဲပြားခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ဝိသဒ္ဒီတိ-ကား၊ ဝိသဂ္ဂေါ-စွန့်လွှတ်ခြင်းတည်း၊ [ဝိပုဗ္ဗ သဒ္ဒဓာတ် ဖြစ်၍ ဒ-ဂုတို့၌သာ ဒွေဘော်ရှိရသည်,သ၌ကား ဒွေဘော်မလို၊] ပန-ဆက်၊ အတ္ထတော-လိုရင်းအနက်အားဖြင့်၊ ဇေတ-ဤသုက်လွှတ်ခြင်းသည်၊ ဌာနာ-တည်ရာမှ၊ စာဝနံ-ရွှေ့စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဝိသဒ္ဒီတိ ဌာနတော စာဝနာ ဝုစ္စတီတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ၊ တတ္ထ-ထိုဌာနတောစာဝနာ ဟူသော စကားရပ်၌၊ ဝတ္ထိသီသံ-ဆီးအိမ်၏ ထိပ်ဘက်လည်းကောင်း၊ ကဋိ-ခါးလည်းကောင်း၊ ကာယော-တစ်ကိုယ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တိဓာ-အားဖြင့်၊ သုက္ကဿ-၏၊ ဌာနံ-ကို၊ ပကပ္ပေန္တိ-ကြဲဆကြကုန်၏။

ကိရ-ချဲ့၊ ဧကော-တစ်ယောက်သော၊ အာစရိယော-သည်၊ ဝတ္ထိသီသံ-သည်၊ သုက္ကဿ-၏၊ ဌာနံ-တည်ရာတည်း၊ ဣတိ-တို့၊ အာဟ-ပြီ၊ ဧကော-သော၊ (အာစရိယော)၊ ကဋိ-သည်၊ (သုက္ကဿဌာနံ) ဣတိ-သို့၊ (အာဟ)၊ ဧကော (အာစရိယော)၊ သကလော - အလုံးစုံသော၊ ကာယော - သည်၊

အာသယဘေဒတော။ ။[အာသယ၏ ပုဒ်ပြိုးပုံကို တတိယပါဋိဂ အသုဘ အခန်း၌ ပြခဲ့ပြီ၊] အာသယဘေဒတောတိ ပိတ္တာဒိ အာသယဘေဒတော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေက ဗုဒ္ဓါနံပိ ဟိ ရညောပိ စက္ကဝတ္တိဿ ပိတ္တသေမှဗုဗ္ဗလောဟိတာသယေသု စတူသု အညတရော အာသယော ဟောတိယေဝ၊ မန္ဒပုညာနံ ပန စတ္တာရောပိ အာသယာ ဟောန္တိ၊ [ပုညာနံနေရာဝယ် "ပညာနံ"ဟုလည်း ရှိ၏၊] ထို အာသယတို့၏ ကွဲပြားခြင်းကြောင့် သုက်အဆင်းလည်း နီလ စသော အားဖြင့် ကွဲပြားရသည်။

ဝတ္ထိသီသံ။ ။ဒွိသွဓော နာဘိယာ ဝတ္ထိ-ဟူသော အဘိဓာန် (၃၈၆) နှင့် အညီ ချက်၏အောက်၌တည်သော ဆီးအိမ်ကို "ဝတ္ထိ"ဟု ခေါ်၏။ ဝသဓာတ်, တိပစ္စည်း၊ "ဝသတိ အာဝုဏောတိ မုတ္တံတိ ဝတ္ထိ" ဟု ထောမနိမိတ်၌ ဝိဂ္ဂဟပြု၏။ "ကျင်ငယ်ကို စောင့်ရှောက်တတ်သော ဆီးအိမ်"ဟူလို။ [ဝတ္ထိသီသန္တိ - ဝတ္ထိပဋ္ဌကဿ - အထုပ်သဖွယ်ဖြစ်သော ဆီးအိမ်၏၊ အဗ္ဘန္တရေ - အတွင်း၌၊ မတ္ထကပသိ - အထက်ဖြစ်သော ဘေးအရပ်၊ - သာရတ္ထ။]

(သုက္ကသ ဌာနံ) ဣတိ (အာဟ)၊ တေသု-ထိ ဆရာတို့တွင်၊ တတိယသ၊ တတိယဆရာ၏၊ ဝါ-သည်၊ ဘာသိတံ-ပြောဆိုအပ်သော စကားသည်၊ သုဘာသိတံ-ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော စကားတည်း၊ ဟိ-မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ(ယသ္မာ)၊ကေသလောမ နခဒန္တာနံ-ဆံပင်,မွေးညှင်း,ခြေသည်း လက်သည်း, သွားတို့၏၊ မံသဝိနိမုတ္တဌာနံ-အသားမှလွတ်နေသော အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥစ္စာရပဿာဝ ခေဠ သိဃာနိကာ-ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်, တံထွေး, နှပ် တို့ကို လည်းကောင်း၊ ထဒ္ဓသုက္ကစမ္မာနိစ-ကြမ်းသောအရေ,ခြောက်သောအရေ တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇေတွာ-ကြဉ်၍၊ အဝသေသော- ကဿ၊ဆဝိမံသလော ဟိတာနုဂတော-အရေအသားအသွေးသည် အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ သဗ္ဗောပိ-သော၊ ကာယော-ကိုယ်သည်၊ ကာယပ္ပသာဒဘာဝဇီဝိတိန္ဒြိယာဗဒ္ဓပိတ္တာနံ-ကာယပသာဒရုပ်,ဘာဝရုပ်, ဇီဝိတိန္ဒြေ, အဗဒ္ဓ သည်းခြေတို့၏ လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝဿစ-သုက်၏လည်းကောင်း၊ ဌာနမေဝ (ဟောတိ)၊ ["ဤစကားကို ထောက်၍ ဘောပသာဒ,ဇီဝိတ,သုက္က သွေးသည်းခြေ၊ အစိုကာယ,ရှိသမျှ, မုချအနှံ့နေ"ဟု ဆိုကြသည်၊] တထာဟိ-ထိုစကားမှန်၏၊ ရာဂပရိယုဋ္ဌာနေန-ရာဂထကြွခြင်းသည်၊ အဘိဘူတာနံ-လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သော၊ ဝါ-မုန်ယိုကုန်သော၊ ဟတ္ထိနံ-တို့၏၊ ဥဘောဟိ-နှစ်သော၊ ကဏ္ဏစူဠိကာဟိ-နားပန်စွန်းတို့မှ၊ သမ္ဘဝေါ-သုက်သည်၊ နိက္ခမတိ-ထွက်တတ်၏၊ မဟာသေနရာဇာစ-မဟာသေနမင်းသည်လည်း၊ ရာဂပရိယုဋ္ဌိတော-ရာဂသည် ထိုးကျင် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ သမ္ဘဝေဂံ-သုက်၏ အဟုန်ကို၊ အဓိဝါသေတုံ-အောင့်အီးခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော-မစွမ်းနိုင်သည်၊(ဟုတွာ) သတ္ထေန-ဖြင့်၊ ဗာဟုသိသံ-လက်မောင်းထိပ်ကို၊ ဖာလေတွာ-ဖောက်၍၊ ဝဏမုခေန-အနာဝ ဖြင့်၊ နိက္ခန္တံ-ထွက်လာသော၊ သမ္ဘဝံ-ကို၊ ဒဿေသိ-ပြီ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ("တတိယသ ဘာသိတံ သုဘာသိတံ"ဟု ပြန်လှည့်၍ပေး၊ "တစ်ကိုယ်လုံး၌ သုက်တည်း"ဟု ပြောသော တတိယဆရာ၏ စကားသာ မှန်သည်-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ ဇတ္ထ-ဤ ၃ဝါဒတို့တွင်၊ ပဌမသ-ပဌမ ဖြစ်သော၊ အာစရိယသ-၏၊ ဝါဒေ-အယူ၌၊ မောစနသာဓေန-လွတ်စေခြင်း၌ သာယာကြောင်းစေတနာဖြင့်၊နိမိတ္တေ-နိမိတ်၌၊ ဥပက္ကမတော-လုံ့လပြုသောရဟန်း၏၊ ယတ္တကံ-အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သုက်ကို၊ ဇကာ-သော၊ခုဒ္ဒကမက္ခိကာ-ယင်ငယ်သည်၊ ဝိဝေယျ-သောက်လောက်ရာ၏၊ တတ္တကေ-ရှိသော၊ အသုစိမှိ-သုက်သည်၊ ဝတ္ထိသီသတော-ဆီးအိမ်ထိပ်ဘက်မှ၊ မုစ္စိတွာ-လွတ်၍၊ ဒကသောတံ-ကျင်ငယ်လမ်းကြောင်းသို့၊ (အဂ်ါဇာတ်သို့)၊ သြတိဏ္ဏမတ္တေ-

သက်ရောက်ကာမျှဖြစ်လသော်၊ ဗဟိ–သို့၊ နိက္ခန္တေ ဝါ–ထွက်သော်လည်းကောင်း၊ အနိက္ခန္တေ ဝါ–လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသေသော–သံဃာဒိသေသ် အာပတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဒုတိယသ–သော၊ (အာစရိယသ–၏)၊ ဝါဒေ–၌၊ တထေဝ–ထို့အတူသာလျှင်၊ [မောစနသာဒေန–စသည်ကို ညွှန်းသည်၊] ကဋိတော–ခါးမှ၊ မုစ္စိတွာ–၍၊ ဒကသောတံ–ကို၊ ဩတိဏ္ဏမတ္တေ–သော်၊ (ဗဟိ–သို့၊ နိက္ခန္တေ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ အနိက္ခန္တေ ဝါ–လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသေသော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊) တတိယသ–သော၊ (အာစရိယသ)၊ ဝါဒေ–၌၊ တထေဝ–လျှင်၊ သကလကာယံ–တစ်ကိုယ်လုံးကို၊ (သံ) ခေါ်ဘောတွာ–ချောက်ချားစေ၍၊ တတော–ထိုတစ်ကိုယ်လုံးမှ၊ မုစ္စိတွာ–၍၊ ဒကသောတံ–သို့၊ ဩတိဏ္ဏမတ္တေ–သော်၊ ဗဟိ–သို့၊ နိက္ခန္တေ ဝါ–လည်း ကောင်း၊ အနိက္ခန္တေ ဝါ–လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)။

စ–ဆက်၊ ဇတ္ထ–ဤ ၃ ဝါဒတို့၌၊ ဒကသောတောရောဟဏံ–ကျင်ငယ်လမ်းကြောင်းသို့သက်ရောက်ခြင်းကို၊အဓိဝါသေတွာ–ချုပ်တီး၍၊ အန္တ ရာ–၌၊ နိ ဝါရေတုံ–ငှာ၊ အသက္ကုဏေယျတာယ–ကြောင့်၊ ဝုတ္တं–ဆိုအပ်ပြီ၊ ဟိ–မုံ့၊ တစ်နည်း–ဟိ (ယသ္မာ)၊ ဌာနာ–တည်ရာမှ၊ စုတံ–ရွှေ့လျောပြီးသော သုက်သည်၊အဝသံ–မချုတ်ဧကန်၊ ဒကသောတံ–သို့၊ ဩတရတိ–သက်ရောက်ရတော့၏၊ တသ္မာ,ဇတ္ထ–ဤသို့ သုက်ကိုလွှတ်စေရာ၌၊ ဌာနာ–မှ၊ စာဝနမတ္တေ နေ ဝ–ရွှေ့လျောစေခြင်းမျှသာလျှင်၊ အာပတ္တိ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–၏၊ သာစ–ထို အာပတ်ကိုလည်း၊ နိမိတ္တေ–နိမိတ်၌၊ ဥပက္ကမန္တေ သေ ဝ–လုံ့လပြုသော ရဟန်း၏ အတွက်သာ၊ (ဝေဒိတဗ္ဗာ)၊ ဟတ္ထပရိကမ္မ၊ ပေ၊ ကရဏေန–လက်ကို အဖန်ဖန် ပွတ်တိုက်မှုကိုပြုခြင်း၊ ခြေကိုအဖန်ဖန် ပွတ်တိုက်မှုကိုပြုခြင်း, ကိုယ်ကိုအဖန်ဖန် ပွတ်တိုက်မှုကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ အသုစိ–သည်၊ သစေပိ မုစ္စတိ–အကယ်မူလည်း လွှတ်စေဦးတော့ (ဧဝံသတိပိ) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အယံ–ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ သဗ္ဗာစရိယသာဓာရဏာဝိနိစ္ဆယော–အလုံးစုံ ဆရာသုံးဦးတို့နှင့်

ဒကသောတံ။ ။မုတ္တမဂ္ဂ – ကျင်ငယ်လမ်းကြောင်း၊ အဂ်ီဓာတပွဒေသံတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ "သဝတိ ဧတေနာတိ သောတော၊ ဒကဿ + သောတော ဒကသောတော" ဟု ပြု၊ သမ္ဘဝ(သုက်)သည် မူလတည်ရာ၌ တည်စဉ် က စိတ် ဥတု အာဟာရ ဟူသော အကြောင်း လေး ပါးကြောင့်ဖြစ်သော စတုသမုट्ठိက ရုပ်ကလာပ်တည်း၊ တည်ရာမှ ရွှေ့လာသောအခါ ဥတုဇရုပ်ကလာပ် အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွား၏။ [ဒကသောတာ ရောဟဏတော ပဋ္ဌာယ၊ ပေ၊ သမ္ဘဝေ ဥတုသမုट्ठာနမေဝ ရူပံ အဝသိဿတိ၊ – သာရတ္ထ၌ အကျယ်ဆိုလေသေး၏။]

ဆက်ဆံသော အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ အညတြ သုပိနန္တောတိ–ကား၊ သုပိနော ဧဝ–သည်ပင်၊ သုပိနန္တော–သုပိနန္တ မည်၏၊ [အန္တ အနက်မရှိ၊ တဗ္ဗာဝဝုတ္တိ ကမ္မဓာရည်း၊] တံ–ထိုအိပ်မက်ဌာသုက်လွတ်ခြင်းကို၊ ထပေတွာ–၍၊ အပနေတွာ–ဖယ်ရှားရ၍၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ စပန–ထပ်၍ဆက်ဦးအုံ၊ တံ သုပိနံ–ကို၊ ပဿန္တော–မြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓာတုက္ခောဘတော ဝါ–ဓာတ်ချောက်ချားခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အနုဘူတပုဗ္ဗတော ဝါ–ခံစားအပ်ဖူးသော အာရုံကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဒေဝတောပသံဟာရတော ဝါ–နတ် တို့၏ ဆောင်ပြခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း ပုဗ္ဗနိမိတ္တတော ဝါ–ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ရှေးအဖို့ဌာဖြစ်သော အရိပ်နိမိတ်ကြောင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ဣဒါ (ဣဒမေဟိ) စတူဟိ ကာရဏေဟိ–ဤ လေး မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပဿတိ–မြင်မက်၏။ ☰

တတ္ထ–ထိုလေးမျိုးသော အကြောင်းတို့တွင်၊ ပိတ္တာဒီနံ–သည်းခြေအစရှိသည် တို့၏၊ ခေါဘကရဏပစ္စယယောဂေန–ချောက်ချားမှုကို ပြုတတ်သော အကြောင်းတို့နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ["ခေါဘကရဏပစ္စယ"ဟူသည် မကောင်းသော စိတ်, ဥတု, အာဟာရတို့တည်း၊ ဝိမတိဌ"ဝိသဘာဂ ဘေသဇ္ဇ(သဘောမတူသောဆေး–ကာမရာဂထက္ကြီးစေတတ်သောဆေး) သေနာသနအာဟာရာဒိပစ္စယော"ဟုဖွင့်၏၊ ထိုဆေးစသည်လည်း အာဟာရ–ဥတု–စိတ်၏အာရုံတို့ပင်တည်း၊] ခုဘိတဓာတုကော–ချောက်ချားသော ဓာတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓာတုက္ခောဘတော–ကြောင့်၊ သုပိနံ–ကို၊ ပဿတိ၊ စ–ဆက်၊ ပဿန္တော–မြင်မက်လေသော်၊ နာနာဝိဓံ–အထူးထူးသော အပြားရှိသော၊ သုပိနံ ပဿတိ၊ ပဗ္ဗတာ–မှ၊ ပတ်ဿောဝိသ–ကျသူကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာကာသေန–ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တောဝိယ–သွားရသူကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝါဌမိဂဟတ္ထိ စောရာဒီဟိ–ခြသေ့, သစ်, ကျားစသော သားရဲ, ဆင်, သူပုန်, ဓားပြအစရှိသူတို့သည်၊ အနုဗန္ဓော ဝိယ–လိုက်အပ်သူကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ အနုဘူတပုဗ္ဗတော–ကြောင့်၊ ပဿန္တော–သော်၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ အနုဘူတပုဗ္ဗံ–ခံစားအပ်ဖူးသော၊ အာရမ္မဏံ–ကို၊ ပဿတိ–၏။

ဒေဝတောပသံဟာရတော–ကြောင့်၊ ပဿန္တသ–မြင်မက်သူ၏၊ ဒေဝတာ–တို့သည်၊ အတ္ထကာမတာယ ဝါ–အကျိုးကို လိုလားကုန်သည် အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အနတ္ထကာမတာယ ဝါ–အကျိုးမဲ့ကို လိုလားကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ **အတ္ထာယ** ဝါ–ဌာသော်လည်းကောင်း၊ အနတ္ထာယ ဝါ–ဌာသော်လည်းကောင်း၊ [အတ္ထကာမတာယနှင့် အတ္ထာယ,

အနတ္ထကာမတာယနှင့် အနတ္ထာယအစဉ်အတိုင်းတွဲ၊] နာနာဝိဓာနိ–နှ်သော၊ အာရမဏာနိ–တို့ကို၊ ဥပသံဟရန္တီ–ကပ်ဆောင်ကြကုန်၏၊ သော–ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊တာသံ ဒေဝတာနံ–တို့၏အာနုဘာဝေန–ကြောင့်၊ တာနိအာရမဏာနိ–တို့ကို၊ ပသတိ–၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တတော–ကြောင့်၊ ပသန္ဒော–သည်၊ ပုညာပုညဝသေန–ကောင်းမှု, မကောင်းမှု၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတုကာမဿ–ဖြစ်ခြင်းငှာ လိုလားသော၊ အတ္ထသဝါ–၏သော်လည်းကောင်း၊ အနတ္ထသဝါ–၏သော်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘူတံ–သော၊ သုပိနံ ပသတိ၊ ["ဥပ္ပဇ္ဇိတုကာမဿ"ဟု ကောင်းမှု မကောင်းမှုတရားမှာ လိုလားသော သဘောဆန္ဒ မရှိသောကြောင့် တဒ္ဓမ္မုပစာကြ၊ တစ်နည်း–"ဥပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗဿ"ဟုရှိလျှင် ကောင်း၏၊ "ဖြစ်ထိုက်သော"ဟု ပေး၊] (ကိံ ဝိယ–နည်း၊) ဗောဓိသတ္တမာတာ–ဘုရားအလောင်း၏ မယ်တော် မာယာဒေဝီမိဖုရားသည်၊ ပုတ္တပဋိလာဘနိမိတ္တံ–သားတော်ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အိပ်မက်ကို၊ [ဆင်ဖြူတော်ကလေးဝမ်းတိုက်သို့ဝင်၏–ဟူသော အိပ်မက်ကို၊] ပသတိဝိယ–ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗောဓိသတ္တော–သည်၊ ပဗ္ဗ–ကုန်သော၊ မဟာသုပိနေ–တို့ကို၊ ပသတိဝိယ–ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊

ပဗ္ဗမဟာသုပိန။ ။မဟန္တေဟိ ပုရိသေဟိ ပသိတဗ္ဗတော(မြင့်မြတ်သောယောကျ်ားတို့သည် မြင်မက်ထိုက်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း) မဟန္တာနံစ အတ္ထာနံ နိမိတ္တဘာဝတော (ကြီးကျယ်သော အကျိုးတို့၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း) မဟာသုပိနေ၊ –ဋ္ဌိကာ၊ [မဟန္တေဟိ+ပသိတဗ္ဗာ+သုပိနာ မဟာသုပိနာ၊ မဟန္တာနံဝါ + နိမိတ္တဘူတာ + သုပိနာ မဟာသုပိနာ၊] ဤအိပ်မက်မျိုးကို ဘုရားအလောင်းသာ မက်သတတ်၊ ငါတို့ ဘုရားအလောင်းတော်သည် [နက်ဖြန်ဘုရားဖြစ်တော့မည်"ဟု ဆိုထိုက်ရာ ကဆုန်လဆန်း ၁၄ ရက်နေ့ညဉ့်၏ အရုဏ်တက်ခါနီးအခါ၌ အိပ်မက်ကြီး ငါးမျိုးကို မက်တော်မူသည်။

၁။ ဘုရားအလောင်းတော်သည် ကမ္ဘာမြေကြီးဟူသော အိပ်ရာဝယ် ဟိမဝန္တာတောင်ကို ဦးခေါင်းအုံးတော်မူ၍ အရှေ့ သမုဒ္ဒရာ၌ လက်ဝဲလက်တော်ကို လည်းကောင်း, အနောက်သမုဒ္ဒရာ၌ လက်ယာလက်တော်ကိုလည်းကောင်း တင်တော်မူပြီးလျှင် တောင်သမုဒ္ဒြာတွင် ခြေတော် နှစ်ဖက်ကို တင်လျက် စက်တော်ခေါ်ရသည်–ဟု မြင်မက်တော်မူသည်။ [ဤအိပ်မက်ကား သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူခြင်း၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။]

၂။ ဒုဗ္ဗတိဏသန္ထာရာ တိဏဇာတိ–နေဇာမြက်ဟု ခေါ်အပ်သော မြက်တစ်မျိုးသည် ထွန်တုံးလောက်ကြီးသော ရိုးတံနီဖြင့် ချက်တော်မူပေါ်ထွက်လာ၏၊ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း တစ်တောင်လောက် တစ်လံလောက်စသည်ဖြင့် ကြီး၍ကြီး၍ တက်သွားလေရာ အထက်ကောင်းကင်ကို ထိလေတော့၏၊ ဤသို့ မြင်မက်တော်မူသည်၊ [ဤမြင်မက်ခြင်းကား"အရိယအဋ္ဌင်္ဂိက"ဟု ခေါ်အပ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို လူနတ် ဗြဟ္မာတို့၌ ထင်ရှားအောင် ဟောတော်မူနိုင်ခြင်း၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။]

ကောသလရာဇာ–သည်၊ ဃဋ္ဌသ–တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ကုန်သော၊ သုပိနေ–တို့ကို၊ ပဿတိဝိယ–လည်းကောင်းတည်း၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ [၁၆ချက်သော အိပ်မက်များကို သာရတ္ထဒီကာမှာ ရှု။]

တတ္ထ–ထို လေးပါးသောအိပ်မက်တို့တွင်၊ ဝါ–ထို အိပ်မက်မြင်မက်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့တွင်၊ ယံ သုပိနံ–ကို၊ ဓာတုက္ခောဘတော–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုဘူတပုဗ္ဗတောစ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဿတိ–မြင်မက်၏၊ တံ–ထို အိပ်မက်သည်၊ သစ္စံ–အမှန်သည်၊ နု ဟောတိ–မဟုတ်၊ ယံ (သုပိနံ)–ကို၊ ဒေဝတောပသံဟာရတော–ကြောင့်၊ ပဿတိ–၏၊ တံ–သည်၊ သစ္စံဝါ–သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ အလိကံဝါ–မမှန်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ–၏၊ ဟိ–မှန်၊ ကုဒ္ဓါ–စိတ်ဆိုးကုန်သော၊ ဒေဝတာ–တို့သည်၊ ဥပါယေန–ဥပါယ်တံမျဉ်အားဖြင့်၊ ဝိနာသေတုကာမာ–ပျက်စီးစေလိုကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိပရီတမိဿ–ပြောင်းပြန်ကို လည်း၊ (အမှန်ဖြစ်မည့်အကျိုးမှ ပြောင်းပြန်–ဟူလို၊) ကတ္တာ–၍၊ ဒဿေန္တိ–ပြတတ်ကြကုန်၏၊ ဝါ–အိပ်မက်ပေးတတ်ကြကုန်၏၊ [ဝတ္ထုကို သာရတ္ထဒီကာမှာ ရှု।] ပန–ကား၊ ယံ–အကြင်အိပ်မက်ကို၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တတော–ကြောင့်၊ ပဿတိ–၏၊ တံ–ထိုအိပ်မက်သည်၊ ဧကန္တ သစ္စမေဝ–ဧကန်မှန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ–၏၊

၃။ "မည်းနက်သော ဦးခေါင်းရှိသော ပိုးလောက်အဖြူတို့သည် ခြေတော် နှစ်ဖက်မှ အထက်သို့တက်လာ၍ ဒူးပုဆစ်တိုင်အောင် ဖုံးနေကြ၏"ဟု မြင်မက်တော်မူပြန်၏။ [ဤမက်ခြင်းကား ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ကြသော လူဝတ်ကြောင်တို့၏ သရဏဂုံတည်မည့်အရေး၏ ရှေးပြေးနိမိတ်တည်း။]

၄။ "အဆင်း အမျိုးမျိုးဆောင်သော ငှက် လေးကောင်တို့သည် အရပ် လေးမျက်နှာမှ ပျံလာ၍ ဘုရားအလောင်းခြေတော်ရင်းသို့ ရောက်သောအခါ လေးကောင်လုံးပင် တစ်ကိုယ်လုံးဖြူသော အဆင်းရှိသော ငှက်တွေဖြစ်ကြလေသည်"ဟု မြင်မက်တော်မူ၏။ [ဤမက်ခြင်းကား ခတ္တိယ, ဗြာဟ္မဏ, ဝေဿ, သုဒ္ဒ,ဟူသော အမျိုး လေးပါးတို့ ရဟန်းပြုကြ၍ ရဟန္တာဖြစ်ကြခြင်း၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။]

၅။ "မစင်တောင်ကြီးပေါ်ဝယ် (မစင်မလူးဘဲ) စကြိုကြွတော်မူရသည်"ဟု မြင်မက်တော်မူ၏။ [ဤမြင်မက်တော်မူခြင်းကား ဆွမ်း, သက်နှံ, ကျောင်း, ဆေး, ပစ္စည်းလေးပါးကို အကြီးအကျယ်ရခြင်း, ထိုပစ္စည်းတို့၌လောဘဖြင့် မငြိကပ်ခြင်း၏ ပုဗ္ဗ နိမိတ်တည်း။

ဧကန္တသစ္စမေဝ။ ။ပုဗ္ဗနိမိတ် အိမ်မက်ကြောင့် ရမည့်အကျိုး၏ မှန်ကန်ခြင်းကို အကြောင်းအိမ်မက်ပေါ်တင်စား၍ "တံ ဧကန္တသစ္စမေဝ–ထိုအိပ်မက်သည် ဧကန်မှန်သည်"ဟု ဆိုသောကြောင့် ဖလူပစာ စကားတည်း၊ ပင်ကိုအိပ်မက်ရင်းကား မြင်မက်သည့်အတိုင်း မဟုတ်သောကြောင့် ဝိပလ္လတ္ထ (ဖောက်ပြန်မှားယွင်း)ဖြစ်သည်သာ၊ ဥပမာ – ဘုရားအလောင်းမယ်တော်သည် "ဝမ်းတိုက်သို့ ဆင်ဖြူတော် ဝင်၏"ဟု

စ–ဆက်၊ စတုန္နံ–နှ်သော၊ ဧတေသံ မူလကာရဏာနံ–ဤမူလ အကြောင်းတို့၏၊ သံသဂ္ဂဘေဒတောပိ–ရောနှောခြင်း၏ အပြားအားဖြင့်လည်း၊ သုပိနဘေဒေါ–အိပ်မက်၏ မျိုးပြားခြင်းသည်၊ ဟောတိယေဝ–သာ။[ဓာတုကွောဘကိုမူတည်၍ အနုဘူတပုဗ္ဗစသည်ကို မူလိသွတ်၊ထို့အတူ နှစ်မျိုး သုံးမျိုးမူတည်၍ ကျန်အမျိုးကို မူလိသွတ်ခြင်းအားဖြင့် အိပ်မက် အမျိုးမျိုးပြားနိုင်သည်–ဟူလို။]စ ပန–ထပ်၍ဆက်ဦးအုံ့၊ စတုဗ္ဗိဓမ္မိ–သော၊ တံ ဧတံ သုပိနံ–ကို၊ သေက္ခပုထုဇ္ဇနာဝ–သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်,ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ၊ ပဿန္တိ–နှ်၏၊ (ကသ္မာ)၊ အပ္ပဟီနဝိပလ္လာသတ္တာ–မပယ်အပ်သေးသော ဝိပလ္လာသ ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အသက္ခာ–တို့သည်၊ နှ ပဿန္တိ–နှ်၊ (ကသ္မာ)၊ ပဟီနဝိပလ္လာသတ္တာ–တည်း၊ [ဤစကားကိုထောက်၍ "အိပ်မက် မက်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ သညာဝိပလ္လာသစသော ဝိပလ္လာသကို မပယ်ရသေးခြင်း"ဟုမှတ်။]

ပန–ပရိဟာရပက္ခမှတစ်ပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့၊ဧတံ–ဤအိပ်မက်ကို၊ ပဿန္တော–မြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုတ္တော–အိပ်ပျော်သည်၊(ဟုတ္တာ)၊ ပဿတိကိ–လော၊ ပဋိဗုဒ္ဓေါ–နိုးနေသည်၊ (ဟုတ္တာ ပဿတိကိ)၊ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ နေဝသုတ္တော–အိပ်လည်း မအိပ်ပျော်သည်၊ နပဋိဗုဒ္ဓေါ–နိုးလည်း မနိုးသည်၊ (ဟုတ္တာ ပဿတိ ကိ)၊ ဣတိ–ဤကားအမေးတည်း၊ ဧတ္ထ–ဤစောဒနာ စကားရပ်၌၊ ကိဉ္စိ–စိုးစဉ်း အနည်းငယ်ကို၊ (ဝတ္တဗ္ဗံ–ဆိုထိုက်သေး၏၊ တေ–သင်၏၊ စောဒနာ–သည်၊ အသမတ္တာ–မပြည့်စုံသေး၊ အဝသိဋ္ဌ–ကြွင်းကျန်သေးသော စကားကို၊ တာဝ ဗြူဟိ–ဆိုစမ်းဦးလော၊) တာဝ-နိုးသူမှ ရှေးဦးစွာ၊ သုတ္တော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ယဒိပဿတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)

မြင်မက်ရာ၌ ထိုမက်သည်အတိုင်း ဆင်ဖြူတော် မဝင်ခြင်းမျိုးတည်း၊ [ဧကန္တသစ္စမေဝ ဟောတိတိ – ဖလသ ဿ စ္စာဘာဝတော ဝုတ္တံ၊ ဒဿနံ ပန ဝိပလ္လတ္ထမေဝ၊ တေနေဝ ပဟီနဝိပလ္လာသာ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာဘူတံပိ သုပိနံ နှ ပဿန္တိ=ထို့ကြောင့်ပင် သညာဝိပလ္လာသစသည်ကိုပယ်ပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အိပ်မက်မမက်ကြ။]

ကိဉ္စေတ္ထ။ ။စောဒကသည် (ငါ့ကို)အပြစ်တင်လို၍"ကိ"ပနေတံ"စသော ပုစ္ဆာကို မေးသည်ဟု သိသောကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာ (ပရိဟာရက) ပုဂ္ဂိုလ်က စောဒက ကို ပြန်၍ ပြောသော စကားတည်း၊ ဤအိပ်မက်မက်ပုံကို မေးရာ၌ အသင်စောဒက သည် အနည်းငယ်ထပ်၍ ဆိုထိုက်သေး၏၊ ဘာကြောင့်နည်း၊ . . . . . အသင်၏စောဒနာ စကားသည် မပြည့်စုံသေး၊ ထို့ကြောင့်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ကျန်နေသေးသော စကားကို ဆိုစမ်းပါဦး–ဟု ဆိုလိုသည်၊ ဤစကားကို "စောဒက၏ အာဘော် ပေါ်လာအောင် ပရိဟာရ်ဆရာက စောဒက၏ စိတ်ကို ဆွပေးသောစကား"ဟု မှတ်။ [ဒေါသမေတ္တ ဝတ္ထုကာမော စောဒကော ပုစ္ဆပုတိတိ ဥတ္တာ အာစရိယော အာဟ–

အဘိဝမ္ဘဝိရောဓော – အဘိဝမ္ဘာနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းဟူသော အပြစ်သည်၊ အာပဇ္ဇတိ–ဖြစ်၏၊ ဟိ–မှန်၊ ဘဝင်္ဂစိတ္တေန–ဘဝင်စိတ်ဖြင့်၊ သုပတိ–အိပ်၏၊ တံ– ထို ဘဝင်စိတ်သည်၊ ရူပနိမိတ္တာဒိ အာရမဏံ–ရူပနိမိတ် အစရှိသော အာရုံရှိသည်၊ ဝါ–နည်း၊ ရာဂါဒိသမ္မယုတ္တံ–ရာဂ အစရှိသည်တို့နှင့် ယှဉ်သည်၊ နု ဟောတိ–မဖြစ်၊ စ–ဆက်၊ သုပိနံ–ကို၊ ပဿန္တသ–မြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဤဒိသာနိ–နိုသော၊ စိတ္တာနိ–တို့သည်၊ [ရူပါရုံစသည်ကို အာရုံပြုသော စိတ်, ရာဂါဒိသမ္မယုတ္တ စိတ်တို့သည်၊] ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ–ဖြစ်ကုန်၏၊ [ဘဝင်စိတ်သည် ကံ, ကမ္မနိမိတ်, ဂတိနိမိတ် သုံးပါးတွင် တစ်ပါးပါးကိုသာ အာရုံပြုသည်၊ ရူပါရုံစသည်ကို အာရုံမပြု၊ ရာဂစသည်လည်း မယှဉ်။] အထ–သို့မဟုတ်၊ ပဋိဗုဒ္ဓေါ–သည်၊ (ယဒိ) ပဿတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝိနယဝိရောဓော–သည်၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ ဟိ–မှန်၊ ယံ–အကြင်အိပ်မက်ကို၊ ပဋိဗုဒ္ဓေါ–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပဿတိ–၏၊ တံ–ထိုအိပ်မက်ကို၊ သဗ္ဗောဟာရိကစိတ္တေန–အာပတ်၏ အင်္ဂါ ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည် အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်နှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်ဖြင့်၊ ပဿတိ–၏၊ စ–ဆက်၊ သဗ္ဗောဟာရိကစိတ္တေန–ဖြင့်၊ [ပကတိစိတ္တေန–ပင်ကိုယ် ဖြစ်ရိုးဖြစ်သော သရာဂစသောစိတ်ဖြင့်၊] ဝီတိက္ကမေ–ကို၊ ကတေ–သော်၊ အနာပတ္တိနာမ နတ္ထိ၊ ပန–အနွယကား၊ သုပိနံ–ကို၊ ပဿန္တေန–သည်၊ ဝီတိက္ကမေ–ကို၊ ကတေပိ–သော်လည်း၊ ကေန္တံ–စင်စစ်၊ အနာပတ္တိဧဝ–သာ၊ (ဟောတိ၊) အထ–သို့မဟုတ်၊ နေဝ သုတ္တော–အိပ်ပျော်သူလည်း မဟုတ်သည်၊ နု ပဋိဗုဒ္ဓေါ–သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပဿတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) ကောနာမ–အဘယ် မည်သူသည်၊ ပဿတိ–နည်း၊ (မည်သူမျှမမက် တော့–ဟူလို။) ဝေဠုသတိ–ဤသို့ဖြစ်လသော်၊ သုပိနသ–၏၊ အဘာဝေါ–မရှိခြင်းသည်သာ၊ အာပဇ္ဇတိ–ဖြစ်၏၊ ဣတိ–ဤကား စောဒနာတည်း။

ကိုရွှေတ္ထာတိ၊ ဧတ္ထ(ဧကတ္ထနာနတ္ထတာယံ) ကိဉ္စိ ဝတ္ထုံ, "အသမတ္ထာ တေ စောဒနာ၊ အဝသိဋ္ဌ တာဝ ဗြူဟိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ကုသလာဝမ္မာအဖွင့် အဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာ။]

မှတ်ချက်။ ။ဤဋီကာ၌"ကိဉ္စိ+ဧတ္ထ" ဟု ပုဒ်ဖြတ်ပုံကိုလည်းကောင်း, ဝတ္ထုံ"ဟု စပ်ပုဒ်ကြိယာထည့်ရမည်ကိုလည်းကောင်း ပြ၏၊ "အသမတ္ထာ တေ၊ ပေ၊ ဗြူဟိ"ကား ထို ကိုရွှေတ္ထ၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုဖွင့်ပြသော ဥဒုကတ္ထ ဝါကျတည်း၊ အနက်ပေးရာ၌ ထည့်၍ ပေးဖွယ်မလို၊ သို့သော် ရှေးနိဿယတို့ ထည့်၍ပေးလေ ရှိသဖြင့် ထည့်၍ပေးလိုက်သည်၊ ရှေးက ရှိပြီးသော နိယာမ်ကိုလည်း မူလဋီကာအတိုင်းကျအောင် အောက်ပါအတိုင်း ပြပါ။

[ဆောင်] ကိုရွှေတ္ထပုဒ်, ထုတ်၍ရှိကဲ့, ကိဉ္စိစပ်ရန်, ဝတ္ထုံကို, ဧကန်မုချ, ထည့်ပြီး မှလျှင်, တာဝ စောဒနာ, အသမတ္ထာနှင့်, ဆက်ကာအဝ–သိဋ္ဌပြု၍,တာဝ ဗြူဟိ, ဓိပ္ပာယ်ဖြည့်သည်, ကျမ်းရှိ မူလ ဋီကာတည်း။

(သုပိနသ-၏)၊ အဘာဝေါ-မရှိခြင်းသည်၊ နဿ အာပတ္တိ-မဖြစ်၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ကပိမိဒ္ဓပိရေတော-မျောက်၏ ငိုက်မျဉ်းခြင်းနှင့် တူသောငိုက်မျဉ်းခြင်းသည် လွန်စွာသက်ရောက်အပ်သူသည်၊ (သုပိနံ-ကို)၊ ပဿတိ-၏၊ ဟိ-သာဓကကား၊ ကပိမိဒ္ဓပရေတော၊ ပေါပဿတီတိ-ဟူသော၊ ဧတံ (ဝစနံ)- ကို၊ အာယသ္မတာ နာဂသေနတ္ထေရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ- ပြီ၊ ကပိမိဒ္ဓပရေတောတိ- ကား၊ မက္ကဋနိဒ္ဒါယ-မျောက်၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းဖြင့်၊ သုတ္တော-အိပ်ပျော်သူတည်း၊ [အချို့စာအုပ်၌ "ယုတ္တော"ဟု ရှိ၏၊ "နှင့်+ယှဉ်သည်"ဟု ပေး၊] ဟိ-ချဲ့၊ မက္ကဋသ-၏၊ နိဒ္ဒါ-သည်၊ လဟုပရိဝတ္တာ-လျင်မြန်သော အပြောင်းအလဲရှိသည်း၊ ဟောတိ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ယာနိဒ္ဒါ-အကြင်အိပ်ပျော်ခြင်းသည်၊ ပုနပ္ပုနံ-ထပ်၊ ကုသလာဒိစိတ္တေါကိဏ္ဏတ္တာ-ကုသိုလ်အစရှိသောစိတ်နှင့် ရောပြွမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လဟုပရိဝတ္တာ-၏၊ ယသ္မာ- အကြင် အိပ်ခြင်း၏၊ ပဝတ္တိယံ-ဖြစ်ခြင်း၌၊ ပုနပ္ပုနံ, ဘဝင်္ဂတော-မှ၊ ဥတ္တရဏံ- တက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ဝီထိစိတ်ဖြစ်သည်-ဟူလို)၊ တာယ- ထိုအိပ်ခြင်းဖြင့်၊ သုတ္တော- အိပ်ပျော်သူသည်၊ သုပိနံ-ကို၊ ပဿတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ အယံ သုပိနော-သည်၊ ကုသလောပိ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ အကုသလောပိ (ဟောတိ-၏၊) အဗျာကတောပိ-သည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ တတ္တ-ထိကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတတို့တွင်၊ သုပိနန္တေ-အိပ်မက်၌၊ စေတိယဝန္ဒနဓမ္မသဝနဒေသနာဒီနိ-စေတီကိုရှိခိုးရခြင်း, တရားနာရခြင်း, တရားဟောရခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တသ-ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝါ-ပြုရသည်ဟု မက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ (သုပိနော-သည်၊) ကုသလော - သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပါဏာတိပါတာဒီနိ- တို့ကို၊ ကရောန္တသ-၏၊ (သုပိနော) အကုသလော (ဟောတိ)၊ ဒ္ဝိဟိ-နှစ်သော၊ အန္တေဟိ-ကုသိုလ်, အကုသိုလ် အဖို့တို့မှ၊ မုတ္တော-လွတ်သော၊ အာဝဇ္ဇနတဒါရမဏကဘဝေ-အာဝဇ္ဇန်းခဏာ, တဒါရုံခဏာ၌၊ (သုပိနော-ကို၊) အဗျာကတောတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒီတဗ္ဗော-၏။

ကပိမိဒ္ဓရေတော။ ။ကပိနော+မိဒ္ဓေါ ကပိမိဒ္ဓေါ၊ ကပိမိဒ္ဓေါ ဝိယာတိ ကပိမိဒ္ဓေါ၊ ပရံ(လွန်စွာ) + ဣတော-ရောက်အပ်သူတည်း၊ ပရေတော-သူ၊ ကပိမိဒ္ဓေန် + ပရေတော ကပိမိဒ္ဓပရေတော၊ ရှေးက "မျောက်မည်းအိပ်ခြင်း"ဟု ပေးကြ၏။

ဒ္ဝိဟိ၊ ပေ၊ အဗျာကတောတိ ဝေဒီတဗ္ဗော။ ။မနောဒ္ဝါရ၌ တဒါရုံကျသော ဝီထိကို ရည်ရွယ်၍"အာဝဇ္ဇနတဒါရမဏကဘဝေ"ဟု ဆိုသည်၊ တဒါရုံမကျဘဲ ဧကအဆုံးရှိသောဝီထိလည်း ရှိသေး၏။ ထိုဝီထိများကို ဝီထိနှင့်သုံးချက်စု ဘာသာဋီကာ၌ ရှုပါ။

သွယံ (သုပိနော)- သည်၊ စေတနာယ- ၏၊ ဒုဗ္ဗလဝတ္ထုကတ္တာ- အားနည်းသောမိုရာဝတ္ထုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓိ-ကို၊ အာကမိတုံ-ငင်ခြင်းငှာ၊ အသမတ္ထော-မစွမ်းနိုင်၊ ပန-ထိုသို့ပင် ပဋိသန္ဓေကျိုးကို မပေးနိုင်ပါသော်လည်း၊ ပဝတ္တေ-ပဝတ္တိအခါ၌၊ အညေဟိ-အိပ်မက်ဝိထိမှ တစ်ပါးကုန်သော၊ ကုသလာ ကုသလေဟိ-တို့သည်၊ ဥပတ္ထမ္ဘိတော-ထောက်ပံ့အပ်သည်၊ (သမာနော-သော်၊)ဝိပါက်-ပဝတ္တိကျိုးကို၊ ဒေတိ-ပေးနိုင်၏၊ဝိပါက်-ကို၊ ကိဉ္စာပိဒေတိ-အကယ်၍ကား ပေးနိုင်ပေ၏၊ အထ-ထိုသို့ပင် ပေးနိုင်သော်လည်း၊ အဝိသယေ-မစောင့်စည်းနိုင်သောအရာ၌၊ဥပပန္နတ္တာ-ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုပိနန္တေ စေတနာ-အိပ်မက်၌ဖြစ်သော စေတနာသည်၊ အဗ္ဘောဟာရိကာဝ-သည်သာ၊ တေန-ကြောင့်၊ ထပေတွာ သုပိနန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မိန့်ပြီ၊ သံဃာဒိသေသောတိ-သောဟူသော အမည်သည်၊ ဣမဿ အာပတ္တိ နိကာယဿ-ဤ အာပတ်အပေါင်း၏၊ နာမံ-တည်း၊ တသ္မာ, သုပိနန္တာ-အိပ်မက်ကို၊ အညတြ-၍၊ သဉ္စေတနိကာ-ထင်ရှားသော စေတနာရှိသော၊ ယာ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-အကြင်သုက်လွတ်ခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊အယံ-ဤ သုက်လွတ်ခြင်းသည်၊ သံဃာဒိသေသောနာမ-သော၊ အာပတ္တိ နိကာယော-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဧတ္ထ-ဤ သံဃာဒိသေသော ဟူသော ပါဠိ၌၊ သမ္ဘဒ္ဓော-ပုဒ်တို့၏ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ["ယာ-အယံကို လည်းကောင်း, အာပတ္တိ နိကာယောပုဒ်ကိုလည်းကောင်း,ထည့်၍ စပ်ရခြင်းဟူသော ပါဠိသေသနှင့် နောက်၌ရှိသော "အညတြ သုပိနန္တာ"ကို ရှေ့ကထား၍ အနက်ပေးရခြင်း ဟူသော ရှေ့နောက်ပြောင်းရခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ "သမ္ဘဒ္ဓော" ဟု ဆိုသည်။]

ပန-ဆက်၊(တစ်နည်း)-သမ္ဘဒ္ဓတ္တာမှတစ်ပါး ဝစနတ္ထကိုဆိုဦးအုံ့၊ ဧတ္ထ-ဤ သံဃာဒိသေသော ဟူသော ပါဠိ၌၊ ဝစနတ္ထော-ဝစနတ္ထကို၊ (ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ အသ- ဤ အာပတ်အပေါင်း၏၊ အာဒိမှိစေဝ- အစ၌ လည်းကောင်း၊ သေသေစ-အစမှ ကြွင်းသော အလယ်အဆုံး၌ လည်းကောင်း၊ သံဃော-ကို၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော-အလိုရှိထိုက်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (သော-ထိုအာပတ်

သံဃာဒိသေသော။ ။"သံဃ+အာဒိ+သေသ"ဟု ခွဲ၊ အဋ္ဌကထာ၌ လာသော ဝစနတ္ထကို ဝိဂြိုဟ်ပြုဟု ယူ၍ "အာဒိစ+သေသောစ အာဒိသေသာ၊ သံဃော+အာဒိ သေသေသု အဿာတိ သံဃာဒိသေသော" ဟု ဝိဂြိုဟ်စစ်ပြု၊ အသ - ဤ အာပတ်အပေါင်း၏။ အာဒိသေသေသု-အစ, အစမှကြွင်းသော အလယ်အဆုံးတို့၌၊ သံဃော-သံဃာသည်၊ အတ္ထိ, ဣတိ, သံဃာဒိသေသော၊ (အာပတ္တိနိကာယော)၊ [ဣစ္ဆိတဗ္ဗော"နေရာ၌ ဗဟုဗ္ဗီဟိထုံးစံအတိုင်း "အတ္ထိ"ဟု ထည့်သည်။]

အပေါင်းသည်၊) သံဃာဒိသေသော– သေသမည်၏၊ ကိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဣမံ အာပတ္တိ–သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ–ရောက်ပြီး၍၊ ဝုဋ္ဌာတုကာမသ– ထမြောက်ခြင်းကို အလိုရှိသော ရဟန်း၏၊ ယံ တံ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနံ–အကြင် အာပတ်မှ ထခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တဿ–ထို အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်း၏၊ ပရိဝါသဒါနတ္ထာယ–ပရိဝါသ်ပေးခြင်းအကျိုးငှာ၊ အာဒိမှိ စေဝ–အစ၌လည်းကောင်း၊ အာဒိတောမှ၊ သေသေ–ကြွင်းသော၊ (မဇ္ဈေ, အဝသာနေ–၌ စပ်)၊ မာနတ္တဒါနတ္ထာယ–မာနတ်ပေးခြင်းအကျိုးငှာ၊ဝါ–တစ်နည်း၊ မူလာယ–အရင်းသို့၊ ပဋိကဿသနေန–ငင်ခြင်းနှင့်၊ သဟ–ကွ၊ မာနတ္တဒါနတ္ထာယ–ငှာ၊ မဇ္ဈေစ–အလယ်၌လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘာနတ္ထာယ–အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းအကျိုး ငှာ၊ အဝသာနေ–အဆုံး၌လည်းကောင်း၊ သံဃော–ကို၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော–၏၊ ဟိ–မှန်၊ ဧတ္ထ–ဤကံတို့တွင်၊ [ပရိဝါသဒါနကံ, မာနတ္တဒါနကံ, (တစ်နည်း) မူလာယပဋိကဿနနှင့် မာနတ္တဒါနကံ, အဗ္ဘာနကံတို့တွင်၊] ဧကမ္မိကမ်ံ–တစ်ပါးသော ကံသည်လည်း၊ ဝါ–ကိုလည်း၊ သံဃောနနှင့်၊ ဝိနာ–၍၊ ကာတုံ–ငှာ၊ နဿက္ခာ–ကောင်း၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အသ–ဤအာပတ်အပေါင်း၏၊ အာဒိမှိစေဝ–၌လည်းကောင်း၊ သေသေစ–၌လည်းကောင်း၊ သံဃော–ကို၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော–၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သော–သည်)၊ သံဃာဒိသေသော–မည်၏၊ ဣတိ–ဤအနက်သည်၊ ဝါ–ကို၊ (ဝုတ္တံ ဟောတိ။)

ပန–ဤသို့ဝစနတ္ထဖြစ်သင့်ပါသော်လည်း၊ ဗျဉ္ဇနံ–ကို၊ အနာဒိယိတ္တာ–အလေးအမြတ်အားဖြင့်မယူမူ၍၊ ဝါ–ဂရုမစိုက်မူ၍၊ အတ္ထမေဝ–ကိုသာ၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ သံဃောဝ၊ပေ၊ သံဃာဒိသေသောတိ–ဟူ၍၊ အသ–ဤသံဃာဒိသေသော

ကိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဤဝိဂြိုဟ်အရ အာပတ်အပေါင်းသာရ၏၊ အမှန်အားဖြင့် အာပတ်မှာ သံဃာမလို၊ အာပတ်မှ) ထမြောက်မှုကိစ္စ၌သာ သံဃာလို၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုဝိဂြိုဟ်၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကို ပြလိုသောကြောင့် "ကိ ဝုတ္တံ"စသည်မိန့်၊ ဆိုလိုရင်းကား–အာပတ္တိဝုဋ္ဌာန၏ သံဃာဒိသေသအမည်ကို အာပတ်ပေါ်၌တင်စား၍ ဖလူပစာရအားဖြင့် အာပတ်ကိုလည်း "သံဃာဒိသေသ"ဟု ခေါ်သည်–ဟူလို။ [အာပတ်သင့်သောကြောင့် အာပတ်မှ ထမြောက်မှုဖြစ်ရကား"အာပတ်ကိုအကြောင်း,အာပတ်မှထမှုကို အကျိုး"ဟု ဆိုသည်။

တဿ အာဒိမှိစေဝ၊ ပေ၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော။ ။အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်း၏ အစ၌ သံဃာက ပရိဝသ်ပေးရ၏၊ အလယ်၌ မာနတ်ပေးရ၏၊ [မာနတ်ကျင့်နေစဉ် သံဃာဒိသေသ် ထပ်သင့်ပြန်လျှင် အရင်းအစသို့ပြန်၍ မူလာယ ပဋိကဿနခေါ် "ညဉ့်မဖုံးလျှင် မာနတ်ပြန်၍ပေး၊ ဖုံးလျှင်) ပရိဝသ်နှင့်တကွ မာနတ်ပါပေးရ၏၊ ထို့ကြောင့် မဇ္ဈေကိစ္စ၌"မူလာယ ပဋိကဿနေနဝါသဟမာနတ္တဒါနနတ္ထာယ"ဟု တစ်နည်းပြပြန်သည်။] အဆုံး၌ သံဃာက အဗ္ဘာန်သွင်းပေးရ၏။

ပုဒ်၏၊ ဣဒံ ပဒဘာဇနံ–ဤ ပဒဘာဇနီကိုလည်းကောင်း၊ (ဝုတ္တံ၌ စပ်။) သံဃာဒိသေသောတိ၊ ပေ၊ ဝုစ္စတီတိ–ဟူ၍၊ ပရိဝါရေ–၌၊ ဝစနကာရဏာ–သံဃာဒိသေသောဟု ဆိုခြင်း၌ အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ("သံဃောဝ ဒေတိ ပရိဝါသံ"စသောအကြောင်းကို၊) ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [သံဃောဝ–သည်သာ၊ တဿာအာပတ္တိယာ–ကြောင့်၊ ပရိဝါသံ–ကို၊ ဒေတိ–ပေးရ၏၊ မူလာယ–သို့၊ ပဋိကဿတိ–၏၊ မာနတ္တံ–ကို၊ ဒေတိ–၏၊ အဗ္ဘေတိ–အဗ္ဘာန်သွင်းရ၏၊ သမ္မဟုလာ– များစွာသော ရဟန်းတို့သည်၊ [၂ ပါး, ၃ ပါး ဟူသောဂိုဏ်းကို ရည်ရွယ်သည်၊] (ပရိဝါသံ–ကို၊) နဲ (ဒေန္တိ)–မပေးနိုင်ကုန်၊ (မူလာယ နဲ ပဋိကဿန္တိ၊ မာနတ္တံ နဲ ဒေန္တိ၊ နဲ အဗ္ဘေန္တိ၊) ဧကပုဂ္ဂလော–တစ်ပါးတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ပရိဝါသံ နဲ့ဒေတိ၊ ပေ၊ နဲ အဗ္ဘေတိ၊) တေန–ကြောင့်၊ သံဃာဒိသေသောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ ....သံဃာဒိသေသောတိ–ဟူ၍၊ ယံ–အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တံ–ထိုစကားကို၊ ယထာတထံ–မဖေါက်မပြန် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ၊ သုဏောဟိ–နားထောင်ပါလော၊ သံဃောဝ–သည်သာ၊ ပရိဝါသံ–ကို၊ ဒေတိ–၏၊ ပေ၊ တေန–ကြောင့်၊ ဧတံ (အာပတ္တိ ဧကတံ)–ဤအာပတ်အပေါင်းကို၊ ဣတိ– ဤသံဃာဒိသေသောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏။] တတ္ထ–ထိုပဒဘာဇနီပါဠိတော်, ပရိဝါပါဠိတော်တို့၌၊ ပရိဝါသဒါနာဒီနိ–ပရိဝါသဒါန အစရှိသည်တို့သည်၊ သမုစ္စယက္ခန္ဓကေ–၌၊ ဝိတ္ထာရတော အာဂတာနိ၊ တတြေဝ–ထိုသမုစ္စယက္ခန္ဓကဋ္ဌသာလျှင်၊ နေသံ–ပရိဝါသဒါန စသည်တို့၏၊ ဝဏ္ဏနံ–ကို၊ ကရိဿာမ–နိ်အံ့။

တသ္မေ အာပတ္တိနိကာယသ္မာတိ–ကား၊ တသ္မ ဧဝ အာပတ္တိ သမူဟသ္မ–ထိုအာပတ်အပေါင်း၏သာလျှင်၊ (နာမကမ္မ–ပြုအပ်သောနာမည်တည်း၊ အဓိဝစနံ–အမည်တည်းဟု ပါဠိတော် လာမ်းစပ်)၊ တတ္ထ–ထိုတသ္မေ အာပတ္တိနိကာယသ္မဟူသော ပါဠိ၌၊ (စောဒနာ သောဓနာနယော–ကို၊ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ အယံ–ဤ သုက္ကဝိသဋ္ဌိအာပတ်သည်၊ ဧကာဝ–တစ်ချက်သာလျှင်

ဗျဉ္ဇနံ၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ။ ။ဤသို့ "သံဃော အာဒိမှိစေဝ" စသည်ဖြင့် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်ဖြစ်လျှင် ထို ဝစနတ္ထကိုမပြုဘဲ အဘယ်အကျိုးငှာ"သံဃောဝ"စသည်ဖြင့် ဤသံဃာဒိသေသောပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီကိုလည်းကောင်း "သံဃာဒိသေသောတိ ယံ ဝုတ္တံ"စသည်ဖြင့် ပရိဝါပါဠိတော်၌ သံဃာဒိသေသသဒ္ဒါကို ဆိုရခြင်းအကြောင်းကို လည်းကောင်း မိန့်တော်မူအပ်ပါသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ဗျဉ္ဇနံ ပန"စသည်မိန့်၊ သဒ္ဒါကို ဂရုမစိုက်ဘဲ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ ပြခြင်းငှာ ထို ပဒဘာဇနီကိုလည်းကောင်း, ထို ဝစနကာရဏာလည်းကောင်း, မိန့်တော်မူသည်–ဟူလို၊ [ဝစနကာရဏာတိ–သံဃာဒိသေသောတိ ဧဝံဝစနေ ကာရဏာ။]

ဖြစ်သော၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ကိုယ်ကျင့်ပိ (ဟောတိ)-၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် အာပတ်တစ်ချက်သာဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ရှင်ဋ္ဌိသဒ္ဒေန-ရှင်ဋ္ဌိသဒ္ဒါအားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အဝယဝေ-အစိတ်ဖြစ်သော အာပတ်၌၊ သမ္ဘဟဝေါဟာရေန ဝါ-အပေါင်းအာပတ်၏ အမည်ကို ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိကာယောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-မှုအပ်ပြီ၊ (ကေသုဝိယ-အဘယ်ပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့ နည်း)၊ ဧကော-တစ်ခုသော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓေ-ခန္ဓာ၊ ဧကော-သော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓော-ခန္ဓာ၊ ဣတိ အာဒီသု ဝိယ-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌ ကဲ့သို့တည်း။

ရှင်ဋ္ဌိသဒ္ဒေန။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အာပတ်တစ်ခုတည်း ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် "အာပတ္တိနိကာယသ" ဟု မိန့်ပါသနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "တတ္ထ၊ပေ၊ ဝုတ္တော"ဟုမိန့်၊ ရှင်ဋ္ဌိအားဖြင့်လည်းကောင်း, ဧကဒေသုပ္ပစာရအားဖြင့်လည်းကောင်း "အာပတ္တိနိကာယသ"ဟု ခေါ်နိုင်သည်-ဟူလို၊ [သမုဒါယေ နိရုဠ္ဇော နိကာယသဒ္ဒေါ-အပေါင်း အနက်၌ ထင်ရှားပြီးသော နိကာယသဒ္ဒါသည်၊ တဒေကဒေသေ ပဝတ္တမာနောပိ-ထိုအပေါင်း၏ အစိတ်အနက်၌ဖြစ်သော်လည်း၊ တာယဝေ ရှင်ဋ္ဌယာ (ထိုထင်ရှားပြီးသော အထင်ရှင်ဋ္ဌိအားဖြင့်သာ) ပဝတ္တတိတိ အာဟ - ရှင်ဋ္ဌိသဒ္ဒေနာတိ၊ ရှင်ဋ္ဌယာ+ယုတ္တော+သဒ္ဒေါ ရှင်ဋ္ဌိသဒ္ဒေါ (ဝိမတိဝိဂ္ဂဟ)။]

အထဝါ။ ။ကိုယ်ဋ္ဌနိမိတ္တံ ဂဟေတ္တာ-တစ်စုံတစ်ခုသော သဒ္ဒါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်ကိုယူ၍၊ သတိပိ အညသ္မိံ တံ နိမိတ္တယုတ္တေ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ ဝိသယေ-ထိုပဝတ္တိ နိမိတ်နှင့်ယှဉ်သော အခြားတစ်စုံတစ်ရာအနက်ရှိသော်လည်း၊ သမ္ဘုတိယာ စိရကာလတာ ဝသေန-သမုတ်အပ်သော အမည်၏ ကြာမြင့်သော ကာလရှိသည်၏အဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တံ နိမိတ္တဝိရဟေပိ ပဝတ္တနိရုဠ္ဇော ရှင်ဋ္ဌနာမ - ထို သဒ္ဒပဝတ္တိနိမိတ်မှ ကင်းသော အနက်၌လည်းဖြစ်သော တက်ရောက်ပြီးအမည်သည် ရှင်ဋ္ဌမည်၏။

ဥပမာ-မြေ၌အိပ်ခြင်း ကြိယာကို (သဒ္ဒပဝတ္တိနိမိတ်) ပြု၍"မဟိယံ သေတိ-မြေ၌ အိပ်တတ်၏"ဟူသော ဝိဂြိုဟ်အရ "မဟိ'သ" အမည်ရသောကျွဲသည် မြေ၌အိပ်ခြင်း ကြိယာမှ ကင်းခိုက် (သွားမှု စားမှု စသည်ကိုပြုနေခိုက်)၌လည်း အတွင်ရှင်ဋ္ဌအားဖြင့် မဟိ'သ အမည် မပျောက်သကဲ့သို့, ထို့အတူ သံယာဒီသေသ် အများအပေါင်းကို အကြောင်း(ပဝတ္တိနိမိတ်)ပြု၍ဖြစ်သော နိကာယသဒ္ဒါသည် သံယာဒီသေသ်တစ်ခုတည်း၌လည်း အတွင်ရှင်ဋ္ဌအားဖြင့် ဟောနိုင်သည်-ဟူလို။ [သကတ္ထကြောင့်, ရသောပညတ်, သကတ်ပျောက်လျက်, မည်မပျက်, သက်သက်အတွင်းရှင်ဋ္ဌတည်း။] ရှေးနည်း၌ အထင်ရှင်ဋ္ဌ၊ အထဝါတက်သော ဤနည်း၌ အတွင်ရှင်ဋ္ဌဟု ခွဲပါ။

အဝယဝေ၊ ပေ၊ ဝေါဟာရေန ဝါ။ ။ဤနည်း၌ သံသာဒီသေသ်အပေါင်း၏ နိကာယ အမည်ကို အစိတ်၌တင်စားသော "ဧကဒေသုပ္ပစာသဒ္ဒါ"ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်၊ ["ဧကော ဝေဒနာက္ခန္ဓော, ဧကော ဝိညာဏက္ခန္ဓော"ကား ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၌ ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒနာ, ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဉ်တစ်ခုကိုပင် ခန္ဓာ-ဟု ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်တည်း၊ ခန္ဓသဒ္ဒါသည် အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့် ကွဲပြားသော

ဧဝံ–လျှင်၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌသိက္ခာပဒံ–သရုပ်အရ ရွတ်ပြအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပဒါနုက္ကမေန–အားဖြင့်၊ ဝိဘဇိတ္မာ–ပဒဘာဇနီ ဝေဖန်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ–ဌ၊ ဣ မံ သုက္ကဝိသဋ္ဌိं– ဤ သုက်လွတ်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တေ ဿ–၏၊ ဥပါယံစ–အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာလဉ္စ–အခါကိုလည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယဉ္စ–အလိုကိုလည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယဝတ္ထုံစ–အလို၏တည်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿေတုံ–ငှာ၊ အဗ္ဗတ္တရူပေ မောစေတိတိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ–ပြီ၊ ဟိ–ချဲ့၊ ဇတ္ထ–ဤ အဗ္ဗတ္တရူပေ မောစေတိ အစရှိသော ပါဠိရပ်ဌ၊ အဗ္ဗတ္တရူပါဒီဟိ–အဗ္ဗတ္တရူပေအစရှိကုန်သော၊ စတူဟိ–နှင်သော၊ ပဒေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဥပါယော–ကို၊ ဒဿိတော၊ အဗ္ဗတ္တရူပေဝါ–အဗ္ဗတ္တရုပ်ဌသော်လည်း၊ မောစေယျ–လွတ်စေရာ၏၊ ဗဟိဒ္ဓရူပေဝါ–ဌသော်လည်း၊ (မောစေယျ)၊ ဥဘယတ္ထဝါ–အဗ္ဗတ္တ,ဗဟိဒ္ဓရုပ်နှစ်ပါးစုံဌသော်လည်း၊ (မောစေယျ)၊ အာကာသေ–ဌ၊ ကဋိ–ခါးကို၊ ကမ္မေန္တောဝါ–လှုပ်စေလျက်သော်လည်း၊ (မောစေယျ)၊ ဣတော–ဤ လေးမျိုးသော အကြောင်းမှ၊ ပရံ–အလွန်၊ အညော–သော၊ ဥပါယော–သည်၊ နတ္ထိ၊ တတ္ထ–ထို လေးမျိုးသောအကြောင်းတို့တွင်၊ ရူပေ–ဌ၊ ဃဋ္ဋေတွာ–ပုတ်ခတ်၍၊ မောစေန္တောပိ–လွတ်စေသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ရူပေန–ဖြင့်၊ ဃဋ္ဋေတွာ–၍၊ မောစေန္တောပိ–ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပေ မောစေတိစ္ဆေဝ–ရူပေမောစေတိ ဟူ၍သာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ–မှန်၊ ရူပေ–သည်၊ သတိ–သော်၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ မောစေတိ–လွတ်စေနိုင်၏၊ ရူပံ–ကို၊ အလဘိတွာ–မူ၍၊ ဝါ–လသော်၊ နှ (မောစေတိ)–နိုင်။

ပန–ကား၊ ရာဂူပတ္ထမ္ဘာဒီဟိ–အစရှိသော၊ ပဠူဟိ–နှင်သော၊ (ပဒေဟိ–တို့ဖြင့်) ကာလော–အခါကို၊ ဒဿိတော–မူအပ်ပြီ၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း)ဟိ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ရာဂူပထမ္ဘာဒိ ကာလေသု–ရာဂူပထမ္ဘ အစရှိသောအခါတို့ဌ၊ အဂ်ီဇာတံ–သည်၊ ကမ္မနိယံ–သုက်ကိုလွတ်မှဌခုံသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ယသ–အကြင်အဂ်ါဇာတ်၏၊ ကမ္မနိယတ္တေ–သုက်လွတ်စေမှဌခုံ သည်၏အဖြစ်သည်၊သတိ–သော်၊မောစေတိ–လွတ်စေ၏၊ဣတော–ဤ ငါးမျိုးသောအခါမှ၊ ပရံ–အလွန်၊ အညော–သော၊ ကာလော–သည်၊ နတ္ထိ–မရှိတော့၊ (တသ္မာ–ကြောင့်၊ရာဂူပထမ္ဘာဒီဟိ ပဠူဟိ ပဒေဟိ ကာလော ဒဿိတော၊) ဟိ–မှန်၊ ရာဂူပတ္ထမ္ဘာဒီဟိ– ရာဂူပတ္ထမ္ဘ အစရှိသော အခါတို့နှင့်၊ ဝိနာ–၍၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒယော–

အဗ္ဗတ္တ, ဗဟိဒ္ဓစသောအားဖြင့် ကွဲပြားသောတရားတို့၏အပေါင်းကို ဟော၏၊ ထိုသို့သုံးမျိုး၊ နှစ်မျိုးမပြားဘဲ ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒနာတစ်ခုကို ခန္ဓသဒ္ဒါဟောရာဌ် အတွင်ရှိဌသဒ္ဒါ, ဧကဒေသ္ဗျပစာဖြစ်သကဲ့သို့တည်း၊ ဝိညာဉ်တစ်ခုတည်းက ဝိညာဏကွန္ဓဟု ဆိုရာဌ်လည်းနည်းတူ၊ သင်္ဂြိုဟ်ဘာသာဌီကာ ခန္ဓာအဖွင့်ဌလည်း ပြထားပြီ။]

နံနက်အစရှိကုန်သော၊ ကာလဘေဒါ–ကာလအပြားတို့သည်၊ မောစနေ–၌၊ နိမိတ္တံ–အကြောင်းသည်၊ နေ ဟောန္တိ–မဟုတ်ကုန်၊ အာရောဂျတ္ထာယာတိအာဒီဟိ–ယ အစရှိကုန်သော၊ ဒသဟိ–နှင်သော၊ (ပဒေဟိ–တို့ဖြင့်၊) အဓိပ္ပာယော–အလိုကို၊ ဒဿိတော–မူအပ်ပြီ၊ဟိ–မှန်၊ ဧဝရူပေန–သော၊ အဓိပ္ပာယဘေဒေန–အလို၏အပြားအားဖြင့်၊ မောစေတိ–၏၊ အညထာ–အာရောဂျတ္ထာယ အစရှိသည်မှတစ်ပါးသော အလိုအားဖြင့်၊ နေ မောစေတိ–လွတ်စေသည်မဟုတ်၊ ပန–ကား၊ နိလာဒီဟိ–နှင်သော၊ ဒသဟိ–နှင်သော၊ (ပဒေဟိတို့ဖြင့်၊) နဝမသ–ဖြစ်သော၊ အဓိပ္ပာယသ–ဝိမံသနအလို၏၊ ဝတ္ထု–တည်ရာကို၊ ဒဿိတံ–မူအပ်ပြီ၊ [အာရောဂျတ္ထာယ–မှစ၍ ရေတွက်လျှင် ကိုးခုမြောက်သည် ဝိမံသတ္ထာယ တည်း၊ ထို စုံစမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ညှိုလေသလော, ရှေလေသလော စသည်ဖြင့် စုံစမ်းခြင်းကြောင့် နီလစသည်ကို ထို ဝိမံသန၏ တည်ရာဝတ္ထုဟု ဆိုသည်။] ဟိ–မှန်၊ ဝိမံသန္တော–စုံစမ်းလသော်၊ ဝါ–သူသည်၊ နီလာဒီသု–တို့တွင်၊အညတရသ–တစ်ခုခုသောတည်ရာ၏၊ဝသေန–ဖြင့်၊ ဝိမံသတိ–၏၊ တေဟိ–ထို နီလအစရှိသော ဝတ္ထုတို့မှ၊ ဝိမုတ္တံ (ဝိနိမုတ္တံ)–လွတ်သောသုက်၏ အဆင်းကို၊ နေ (ဝိမံသတိ)–မဟုတ်၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊ [ဥပါယ, ကာလ, အဓိပ္ပာယ, အဓိပ္ပာယဝတ္ထုတို့၏ အကျဉ်းပြစကား အပြီးတည်း–ဟူလို၊ (တစ်နည်း) "ဟိယသ္မာ–ကြောင့်၊" ဝိမံသန္တော–သည်၊ ပေ၊ နေ ဝိမံသတိ–မဟုတ်၊ ဣတိ (တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဝတ္ထု–ကို၊ ဒဿိတံ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝိညာယတိ–၏၊ ဤသို့လည်း ပေးနိုင်သည်။]

၂၃၈။ ပန–ကား၊ ဣတော–ဤအဗ္ဗတ္တရူပေ အစ သပ္ပိဝဏ္ဏံ မောစေတိ တိုင်အောင်သော ပုဒ်တို့မှ၊ ပရံ–၌၊ အဗ္ဗတ္တရူပါဒိနံ–အဗ္ဗတ္တရူပေ အစရှိကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝပဒါနံ–တို့ကိုပင်၊ ပကာသနတ္ထံ–ထင်ရှားပြခြင်းအကျိုးငှာ၊ [အကျယ်ပြခြင်းငှာ–ဟူလို၊] အဗ္ဗတ္တရူပေတိ၊ ပေ၊ အာဒိ–အစရှိသောပါဠိရပ်ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုအဗ္ဗတ္တရူပေတိ အဗ္ဗတ္တံ ဥပါဒိန္နေ ရူပေ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အဗ္ဗတ္တံ ဥပါဒိန္နေရူပေတိ–ကား၊ အတ္တနော–၏၊ ဟတ္ထာဒိဘေဒေ–လက် အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ရူပေ–၌၊ (မောစေတိ–၏) ဗဟိဒ္ဓါ ဥပါဒိန္နေတိ–ကား၊ ပရဿ–၏၊ တာဒိသေယေဝ–သော၊(ရူပေ မောစေတိ)၊ အနုပါဒိန္နေတိ–ကား၊ တာဒုစ္ဆိဒ္ဓါဒိဘေဒေ–သံကောက်ပေါက်အစရှိသောအပြားရှိသော၊(ရူပေ မောစေတိ)၊ တဒုဘယေတိ–ကား၊ အတ္တနောစ–၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ–၏လည်းကောင်း၊ ရူပေ(မောစေတိ)၊ ဧတံ–ဤစကားကို၊ ဥဘယဃဋ္ဋဝသေန–နှစ်ပါးစုံဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ အတ္တနော–၏၊ ရူပေနစ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊

အနုပါဒိန္နရူပေနစ–ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကတော–တပေါင်းတည်း၊ ဃဋ္ဋနေပိ-ပုတ်ခတ်ခြင်း၌လည်း၊ လဗ္ဘတိ–၏၊ အာကာသေ ဝါယမန္တသာတိ–ကား၊ ကေနစိ–သော၊ ရူပေန–ဖြင့်၊ အဃဋ္ဋေတွာ–မပုတ်ခတ်မူ၍၊ အာကာသေယေဝ–၌သာလျှင်၊ ကဋ္ဌကမ္မနပယောဂေန– ခါးကိုလှုပ်စေခြင်း ပယောဂဖြင့်၊ အဂ်ဧာတံ–ကို၊ စာလေန္တသ–လှုပ်စေလသော်၊("ကမ္မနိယံ ဟောတိ" ဟု ပါဠိတော် ထည့်၍စပ်၊) ရာဂုပထမ္ဘေတိ–ကား၊ ရာဂသ–၏၊ ဗလဝဘာဝေန–ကြောင့်၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ရာဂေန–ကြောင့်၊ အဂ်ဧာတသ–၏၊ ဥပတ္ထမ္ဘေ–တောင့်တင်းခိုင်မာခြင်းသည်၊ ထဒ္ဓဘာဝေ–တောင့်မာသည်၏ အဖြစ်သည်၊ သဠာတေ–ကောင်းစွာဖြစ်လသော်၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ကမ္မနိယံ ဟောတိ တိ–ကား၊ မောစနကမ္မဂ္ဂမ်–သုက်ကို လွှတ်စေကြောင်း လုံ့လပြုမှု၌ ခံ့သည်၊ အဒ္ဓတ္တရူပါဒိသု–တို့၌၊ဥပဂ္ဂမာရဟံ–လုံ့လပြုခြင်းကိုထိုက်သည်၊ဟောတိ–၏၊ [မောစေတိ အနေနာတိ မောစနံ၊ (လွှတ်စေကြောင်း လုံ့လ)၊ မောစနံစ+တံ+ကမ္မဥ္စာတိ မောစနကမ္မံ၊ (လုံ့လပြုမှု)]။

ဥစ္စာလိင်္ဂပါဏကဒဠ္ဠုပတ္ထမ္ဘေတိ–ကား၊ ဥစ္စာလိင်္ဂပါဏဒဠ္ဌေန–ဥစ္စာလိင်္ဂပိုး၏ကိုက်ခြင်းကြောင့်၊ အဂ်ဧာတေ–သည်၊ ဥပတ္ထမ္ဘေ–တောင့်တင်းလသော်၊ (မောစေတိ)၊ ဥစ္စာလိင်္ဂပါဏကာ နာမ–ဥစ္စာလိင်္ဂပါဏကတို့ မည်သော လောမသပါဏကာ–မျှားသော အမွေးရှိကုန်သော ပိုးကောင်ငယ်တို့သည် ဟောန္တိ–ရှိကုန်၏၊ တေသံ–ထိုပိုးငယ်တို့၏၊ လောမေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌ–တွေ့ထိအပ်သော၊ အဂ်ဧာတံ–သည်၊ ကဏ္ဏံ–ယားယံခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ ထဒ္ဓံ ဟောတိ၊ တတ္ထ–ထိုသို့ အမွေးတို့ဖြင့်ထိရာ၌၊ ယသ္မာ, တာနိလောမာနိ–တို့သည်၊ အဂ်ဧာတံ–ကို၊ ခံ့သန္တာနိဝိယ–ကိုက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိဗ္ဗန္တိ–ထိုးကုန်၏၊ တသ္မာ, ဥစ္စာလိင်္ဂပါဏကဒဠ္ဌေနာတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ တတ္ထတော–

ဥစ္စာလိင်္ဂ, လောမသ။ ။ ဥစ္စာလိင်္ဂပိုးကို "လောမသ (အမွေးမျှားသော) ပိုး" ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်၏၊ လောမာ ဇေတေသံ အတ္ထိတိ လောမသာ = မျှားသောအမွေး ရှိသော ပိုးကလေးမျှား၊ ဗဟုတ္တ အသတ္ထိ အနက်၌ သပစ္စည်းသက်၊ ထိုပိုးကို အဘိ ဓာန် (၆၂၃) ဂါထာ နိဿယသစ်၌ ခ္ဍ (တောင့်တဲ) ဟု မိန့်၏။ ဏွာဒိမောဂ္ဂလ္လာန် (၃၃) သုတ်၌ ဥပုဗ္ဗစလဓာတ် ဂက်ပစ္စည်းဖြင့် စလကို စာလိပ်ပြု၍ "ဥစ္စာလိင်္ဂေါ" ဟု ပြီးစေ၏။ "သုက္ကကီဋော–သုက်ပိုး"ဟု အနက်ဖွင့်၏၊ ဤအနက်က သာ၍သင့်ဖွယ်ရှိ၏၊ ["ဥစ္စလတိ–အထက်၌ လှုပ်ရှားတတ်၏၊ ဣတိ ဥစ္စာလိင်္ဂေါ"ဟု ပြု] ထို ပိုးသည် ပါးစပ်ဖြင့် မကိုက်သော်လည်း အမွေးကလေးမျှားဖြင့် အဂ်ါဧာတ်ကို ထိသောအခါ ကိုက်သကဲ့သို့ယားသောကြောင့် "ဥစ္စာလိင်္ဂပါဏကဒဠ"ဟု ဒဠ သဒ္ဒါကို ဆိုသည်၊ သဒ်သူပစာတည်း။

အစစ်အမှန် အနက်အားဖြင့်၊ ဥစ္စာလိုက်ပါကာကလောမဂေနေန–ဥစ္စာလိုက်ပိုးငယ်တို့၏ အမွေးတို့ဖြင့် ထိုးခြင်းကြောင့်၊ (ကမ္မနိယံ ဟောတိ)၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

၂၃၉။ အရောဂေါ ဘဝိဿာမီတိ–ကား၊ မောစေတွာ–လွတ်စေ၍၊ အရောဂေါ၊ ရောဂါမရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ–အုံ၊ သုခံ ဝေဒနံ ဥပ္ပါဒေဿာမီတိ–ကား၊ မောစနေန–လွတ်စေကြောင်း လုံ့လပြုမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ [မောစေတိ ဇာတေနာတိမောစနံ–လွတ်စေကြောင်း လုံ့လပြုမှု၊ မောစနတ္ထာယ ဥပက္ကမကရဏေန၊] မုစ္စနုပ္ပတ္တိယာ–လွတ်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ မုတ္တပစ္စယာစ–လွတ်ပြီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုခါ–ချမ်းသာစေတတ်သော၊ ယာ ဒေဝနာ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တံ–ထို သုခဝေဒနာကို၊ ဥပ္ပါဒေဿာမိ–အုံ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဘေသဇ္ဇံ ဘဝိဿတီတိ–ကား၊ မေ–၏၊ ဝါ–သည်၊ မောစိတံ–လွတ်စေအပ်သော၊ ဣဒံ–ဤသုက်သည်၊ ကိဉ္စိဒေဝ–တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘေသဇ္ဇံ–သည် ဘဝိဿတိ–လတ့်၊ ဒါနံ ဒဿာမီတိ–ကား၊ မောစေတွာ–၍၊ ကိဉ္စ ကိပိလ္လိကာဒီနံ–ပိုးငယ်, အလွန်သေးငယ်သောပိုး အစရှိသော သတ္တာတို့အား၊ [ရှေးနိဿယဟု “ကိဉ္စ–ပေါက်ဖတ်၊ ကိပိလ္လိက–ပိုးရွ”ဟု ပေး၏။] ဒါနံ–အလှူကို၊ ဒဿာမိ–အုံ၊ ပုညံ ဘဝိဿတီတိ–ကား၊ မောစေတွာ–၍၊ ကိဉ္စာဒီနံ–တို့အား၊ ဒေန္တော သ–ပေးလသော်၊ ဝါ–ပေးသောငါ၏၊ ပုညံ–သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ယညံ ယဇိ သာမီတိ–ကား၊ မောစေတွာ ကိဉ္စာဒီနံ, ယညံ–ယစ်ကို၊ ယဇိဿာမိ–ပူဇော်အုံ၊ ကိဉ္စ ကိဉ္စိ–သော၊ မန္တပဒံ–မန္တာန်ပုဒ်ကို၊ ဝတ္တွာ–ရွတ်ဆို၍၊ ဒဿာမိ–အုံ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [ယဇ်ပူဇော်ရာ၌ ပူဇော်ပေးသော ဆရာက မန္တာန်ကို ရွတ်ရသေးသည်။]

သဂ္ဂံ ဂမိဿာမီတိ–ကား၊ မောစေတွာ ကိဉ္စာဒီနံ, ဒါနေနဝါ–ပေးလှူခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ [တရို့ စာအုပ်များ၌ “ဒိန္နဒါနေန ဝါ”ဟု ရှိ၏၊ “ပေးလှူအပ်သော အလှူကြောင့် လည်းကောင်း”ဟု ပေး၊] ပုညေနဝါ–ကောင်းမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂံ–သို့၊ ဂမိဿာမိ–အုံ၊ ဗိဇံ ဘဝိဿတီတိ–ကား၊ ကုလဝံသကိုရဿ–အမျိုးအနွယ်၏ အညွှန့်ဖြစ်သော၊ ဒါရကဿ–ကလေး၏၊ ဗိဇံ–မျိုးစေ့သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဣမိနာဗိဇေန–ကြောင့်၊ ပုတ္တော–သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ–ဖြစ်လတ့်၊ ဣတိ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန ဤအလိုကြောင့်၊ မောစေတိ–၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ [သုက်ကိုလွတ်စေပြီးလျှင် ထို သုက်ပါသော အဝတ်ကို မာတုဂါမ၏ အင်္ဂါဇာတ်သို့ သွင်းသောအခါ သန္ဓေရတတ်၏၊ ပုရာဏစီဝရဟောဝါပနသိက္ခာပုဒ်၌ ဥဒါယီ၏ ဇနီးဟောင်းမှာ ကိုယ်ဝန်ရခြင်း၌

ဖြစ်ပုံမျိုးတည်း၊ ဗိဇ် ဘဝိသတိတိ စောဋ္ဌဂ္ဂဟာဏာဒိ ကမ္မံ (အဝတ်ကို အင်္ဂါဇာတ်သို့သွင်း၍ သုက်ကိုယူခြင်း အစရှိသောအမှုကို) သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။] ဝိမံသတ္ထာယာတိ-ကား၊ ဇာနနတ္ထာယ-သိခြင်းအကျိုးငှာ၊ [ငါ၏သုက်သည် "ညှိသောအဆင်း ရှိလေသလား" စသည်ဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှာ။] နိလံ ဘဝိသတိတိ အာဒိသု-ပါဠိရပ်တို့၌၊ (ဒဠ္ဌဗ္ဗောဠ်စပ်။) တာဝ ဇာနိသာမိ-သိအောင်ပြုအုံ့၊ မေ-၏၊ ဝါ-သည်၊ မောစိတံ-လွတ်စေအပ်သောသုက်သည်၊ နီလံ-အညိုသည်၊ ဘဝိသတိကိုး-လော၊ ပီတကာဒီသု-ရွှေသောအဆင်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဝဏ္ဏံ-တစ်မျိုးမျိုးသော အဆင်းရှိသည်၊ (ဘဝိသတိကိုး)၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ အတ္ထော ဒဠ္ဌဗ္ဗော၊ ခိဏ္ဏာခိဟာယေတိ-ကား၊ ခိဏ္ဏာပသုတော-မြှားထူးပျော်ပါးခြင်း၌ အားထုတ်သည်၊ (ဟုတ္တာ မောစေတိ)၊ တေန တေန အဓိဟာယေန-ထိုထိုအလိုဖြင့်၊ ကီဠန္တော-မြှားထူးပျော်ပါးလျက်၊ မေစေတိ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

၂၄၀။ ဣဒါနိ-၌၊ အဒ္ဓါတ္ဌာရူပေ မောစေတိတိ အာဒိ-သော၊ ယဒိဒံ-အကြင် စကားကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တတ္ထ-ထို စကားရပ်၌၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ မောစေန္တော-လွတ်စေသော ရဟန်းသည်၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ တေသဉ္စ ပဒါနံ-ထို ပုဒ်တို့၏လည်း၊ ဝသေန, ယတ္ထကော-သော၊ အာပတ္တိဘေဒေါ-အာပတ်အပြားသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ သဗ္ဗံ-ထို အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အပြားကို၊ [အာပတ်သို့ ရောက်ကြောင်း ထိုအခြင်းအရာ, ထို အာပတ်အပြားကို၊] ဒဿေန္တော-သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အဒ္ဓါတ္ဌာရူပေ၊ ပေ၊ သံဃဒိသေသသာတိ အာဒိ-ကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထ-ထို အဒ္ဓါတ္ဌာရူပေ စေတေတိ အစရှိသော ဝါကျ၌၊ စေတေတိတိ-ကား၊ မောစနသာဒ သမ္ဘယုတ္တာယ-လွတ်စေကြောင်း လုံ့လပြုမှု၌ သာယာတတ်သော သုခဝေဒနာ နှင့်ယှဉ်သော၊ စေတနာယ-ဖြင့်၊ မုစ္စတု-လွတ်ပါစေ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ စေတေတိ-စေ့ဆော်အုံ့၊ ဥပက္ကမတီတိ-ကား၊ တဒနုရူပံ-ထို စေတနာအား လျော်သော၊ ဝါယာမံ-လုံ့လကို၊ ကရောတိ-အုံ့၊ မုစ္စတီတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ စေတေန္တဿ-စေ့ဆော်လျက်၊ တဒနုရူပေန-ထို စေတနာအားလျော်သော၊ ဝါယာမေန-ဖြင့်၊ ဝါယမတော-လုံ့လပြုသောရဟန်း၏၊ သုက္ကံ-သည်၊ ဌာနာ-မှ၊ စဝတိ-ရွှေ့အုံ့၊ အာပတ္တိ သံဃာဒိသေသသာတိ-ကား၊ တီဟိ-နှင့်သော၊ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ-တို့ကြောင့်၊ အဿပုဂ္ဂလဿ-၏၊ သံဃာဒိသေသောနာမ-မည်သော၊ အာပတ္တိနိကာယော-အာပတ်အပေါင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ ဗဟိဒ္ဓါရူပေတိ အာဒိသု-နှင့်သော၊ အဝသေသေသု-နှင့်သော၊ အဋ္ဌဝိသတိယာ-သော၊ ပဒေသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဧသနယော-တည်း။

ပန–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤ အဒ္ဓိတ္တရူပေ စေတေတိအစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဒွေ အာပတ္တိသဟဿာနိ–နှစ်ထောင်သောအာပတ်တို့ကို၊ ဒသေတဗ္ဗာနိ–နှိ၏၊ ["ဒွေ အာပတ္တိသဟဿာနိ"ဟူသော စကားသည် ခဏ္ဍာစက် စသောအပြားကို မသုံး သပ်ဘဲ ဆိုအပ်သောစကားတည်း။] ကထံ–အဘယ်သို့ ပြုထိုက်ကုန်သနည်း၊ တာဝ–ဗဟိဒ္ဓရပ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒေ–သော၊) အဒ္ဓိတ္တရူပေ–အဒ္ဓိတ္တရပ်၌၊ ရာဂူပတ္ထမ္ဘေ–ရာဂကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်၏ တောင့်တင်းခိုင်မာရာ အခါ၌၊ အာရောဂျတ္ထာယ–အာရောဂျ အကျိုးငှာ၊ နိလံ–ညိုသောသုက်ကို၊ မောစေန္တ သ–၏၊ ဧကော–သော၊ အာပတ္တိ–လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓိတ္တရူပေယေဝ–၌ပင်၊ ရာဂူပတ္ထမ္ဘေ(ဧဝ)–၌ပင်၊ [ဧဝလိုက်စေ] အာရောဂျတ္ထာယ(ဧဝ)–ငှာပင်၊ ပီတာဒီနံ–အရှေ့အစရှိသော သုက်တို့ကို၊ မောစနဝသေန–ဖြင့်၊အပရာ–နှ်သော၊ နဝ–နှ်သော၊ (အာပတ္တိယော–တို့လည်းကောင်း၊) ဣတိ–သို့ ဒသ–နှ်သော၊ (အာပတ္တိယော ဟောန္တိ)၊ စ–ဆက်၊အာရောဂျတ္ထာယ–ငှာ၊ ဒသ(အာပတ္တိယော ဟောန္တိ)ယထာ၊ ဧဝံ–တူ၊ သုခါဒီနံ–သုခအစရှိကုန်သော၊ နဝန္နံ–နှ်သော၊ ပဒါနံ–ပုဒ်တို့၏၊ (ပုဒ်တို့၏ဟောနက် သုခအစရှိသည်တို့၏၊) အတ္ထာယ–ငှာ၊ ဧကေကပဒေ–၌၊ ဒသဒသ–၁၀မျိုး ၁၀မျိုးကုန်သော အာပတ်တို့ကို၊ ကတ္တာ– ၍၊ နဝုတိ–သော၊ (အာပတ္တိယော ဟောန္တိ)၊ ဣတိ ဣမာစ နဝုတိ (အာပတ္တိယော)–ဤကိုးဆယ်သော အာပတ်တို့လည်းကောင်း၊ ပုရိမာ–နှ်သော၊ ဒသစ (အာပတ္တိယော)–တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ တာဝ–ဝစ္ဆူပတ္ထမ္ဘမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌေ)၊ ရာဂူပတ္ထမ္ဘေ–၌၊ သတံ–သော၊ (အာပတ္တိယော ဟောန္တိ)။

ပန–ဆက်၊ ရာဂူပတ္ထမ္ဘေ–၌၊ (သတံ အာပတ္တိယော ဟောန္တိ) ယထာ၊ ဧဝံ, ဝစ္ဆူပတ္ထမ္ဘာဒီသု–နှ်သော၊ စတူသုပိ–၄ခုသော ဥပတ္ထမ္ဘတို့တွင်လည်း၊ ဧကေကသ္မိံ–သော၊ ဥပတ္ထမ္ဘေ–ဥပတ္ထမ္ဘဖြစ်ရာအခါ၌၊ သတံ သတံ–တစ်ရာ တစ်ရာသော အာပတ်ကို၊ ကတ္တာ, စတ္တာရိ သတာနိ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ (သတာနိ)–ဤ ၄ရာတို့၌လည်းကောင်း၊ ပုရိမံ–သော၊ ဧကံ (သတံ) စ–လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ တာဝ–ဗဟိဒ္ဓရပ် စသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ အဒ္ဓိတ္တရူပေ–၌၊ ပဠုန္နံ–နှ်သော၊ ဥပတ္ထမ္ဘာနံ–ဥပတ္ထမ္ဘာတို့၏၊ ဝသေန၊ ပဠုသတာနိ (ဟောန္တိ)၊ စ–ဆက်၊ အဒ္ဓိတ္တရူပေ–၌၊ ပဠု (သဝ ာနိ ဟောန္တိ) ယထာ၊ ဧဝံ, ဗဟိဒ္ဓရူပေ–၌၊ ပဠု (သတာနိ)–တို့လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓိတ္တဗဟိဒ္ဓ ရူပေ–၌၊ ပဠု (သတာနိ)–တို့လည်းကောင်း၊ အာကာသေ–၌၊ ကဋိ–ကို၊ ကမ္မေန္တ သ–လုပ်စေသော ရဟန်း၏၊ ပဠု (သတာနိ)–တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ သဗ္ဗာနိပိ–နှ်သော၊ စတုန္နံ–နှ်သော၊ ပဠုကာနံ–တို့၏၊ ဝသေန, ဒွေ အာပတ္တိ သဟဿာနိ–တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–နှ်၏။

ဣဒါနိ-၌၊ တာဝ-နိလ အစရှိသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒေဒ္ဒေသု)၊ အာရောဂျတ္ထာယတာ အာဒီသု-နှင့်သော၊ ဒသသု-နှင့်သော၊ ပဒေသု-တို့၌၊ ပဋိပါဋိယာ-အစဉ်အားဖြင့်၊ (ဂဏ္ဌန္တိ သဝါ-၏ လည်းကောင်း၊) ဥပ္ပဋိပါဋိယာ-အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၊(ဂဏ္ဌန္တိ သဝါ-၏ လည်းကောင်း၊) ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ဝါ-အောက်က၊ ဂဟေတွာစ-ယူ၍၊ ဥပရိ-သို့၊ ဂဏ္ဌန္တိ သဝါ-ယူသော ရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဝါ-က၊ ဂဟေတွာစ-ယူ၍၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ဝါ-သို့၊ ဂဏ္ဌန္တိ သဝါ-၏ လည်းကောင်း၊ ဥဘတော-အောက်အထက်နှစ်ပါးစုံမှ၊ ဂဟေတွာ-၍၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ထပေန္တိ သ ဝါ-ထားသော ရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဥဘတော-အစ အဆုံးနှစ်ပါးစုံသို့၊ ဟရန္တိ သဝါ-၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမူလံ-အလုံးစုံသော မူလရှိသည်ကို၊ ကတွာ, ဂဏ္ဌန္တိ သ ဝါ-၏ လည်းကောင်း၊ စေတနုပက္ကမ မောစနေ-မောစနသာဒ စေတနာ,လုံ့လပြုခြင်း, လွတ်ခြင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ ဝိသကေ်တောနာမ-ချုတ်ယွင်းခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ဣတိ-ဤအနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ အာရောဂျတ္ထဉ္စ သုခတ္ထဉ္စာတိ-ဌ အစရှိသော၊ ခဏ္ဍစက္ကဗဒ္ဓစက္ကာဒိဘေဒဝိစိတ္တံ-ခဏ္ဍစက်, ဗဒ္ဓစက်အစရှိသော အပြားတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ ပါဠိ-ကို၊အာဟ-ပြီ။ [ခဏ္ဍစက် ဗဒ္ဓစက်လှည့်ပုံကို ဤအဋ္ဌကထာအဆိုအတိုင်း ပါဠိတော်နှင့် တွဲကြည့်ပါ။]

တတ္ထ-ထိုအာရောဂျတ္ထဉ္စ သုခတ္ထဉ္စ အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ အာရောဂျတ္ထဉ္စ၊ ပေ၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထဉ္စာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အာရောဂျပဒံ-ဂျပုဒ်ကို၊ သဗ္ဗပဒေဟိ-တို့နှင့်၊ ယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧကံ-သော၊ ခဏ္ဍစက္ကံ-ခဏ္ဍစက်လည်းကောင်း၊ သုခပဒါဒီနိ-သုခပုဒ်အစရှိသည်တို့ကို၊ သဗ္ဗပဒေဟိ-ဘေသဇ္ဇတ္ထဉ္စအစရှိသော အလုံးစုံသောပုဒ်တို့နှင့်၊ ယောဇေတွာ-၍၊ယာဝ-လောက်၊ အတ္တနော အတ္တနော-၏၊ အဲတိတာနန္တ ရပဒံ-လွန်ပြီးသော အခြားမဲ့ပုဒ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ-ထိုလွန်ပြီးသောအခြားမဲ့ ပုဒ်တိုင်အောင်၊ အာနေတွာ-(စက်လှည့်သောအားဖြင့်) ဆောင်၍၊ ဝုတ္တာနိ- ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ နဝ-နှင့်သော၊ ဗဒ္ဓစက္ကာနိ-တို့ လည်း ကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဧကေကမူလကာနိ-တစ်ပါးတစ်ပါးသော မူလရှိကုန်သော၊ ဒသ-နှင့်သော၊ စက္ကာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-နှင့်၏၊ တာနိ-ထိုစက်တို့ကို၊ ဒုမူလကာဒီဟိ-ဒုမူလကအစရှိသော စက်တို့နှင့်၊ သဒ္ဒိ-ကွ၊ အသမ္ဘောဟာတော-မတွေ့မဝေသော အားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေတွာ-ချဲ့၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-ကုန်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဇ္ဇော-ဤစက်တို့၌၊ အတ္ထော-သည်၊ ပါကဋော ယေဝ-ထင်ရှားသည်သာ၊ စ-ဆက်၊ အာရောဂျတ္ထာယတာ အာဒီသု-နှင့်သော၊ ဒသသု-နှင့်သော၊ ပဒေသု-တို့၌၊

(အသမ္မေဟတောဟု-ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေတွာ-၍၊ ဝေဒီတဗ္ဗာနိ ယထာ-ကဲ့သို့၊) ဧဝံ-တူ၊ နိလာဒီသုပိ-နီလအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ နီလဗ္ဗပိတကဋ္ဌ စေတေတိ, ဥပဂ္ဂမတိတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဒသ-နှင့်သော၊ စက္ကာနိ-တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-နှင်ပြီ၊ တာနိပိ-ထိုစက်တို့ကိုလည်း၊ အသမ္မောဟတောဟု-ဖြင့်၊ ပေ၊ ပါကဋောယေဝ-သည်သာ၊ ပုန-ဖန်၊ အာရောဝ္ဍတ္ထဗ္ဗ၊ ပေ၊ ပိတကဗ္ဗာတိ-ဟူ၍၊ ဧကေန-တစ်ပုဒ်နှင့်တကွ၊ ဧကံ-တစ်ပုဒ်လည်းကောင်း၊ ဒွီဟိ-၂ပုဒ်တို့နှင့်တကွ၊ ဒွေ-၂ပုဒ်တို့လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဒသဟိ-ဆယ်ပုဒ်တို့နှင့်တကွ၊ ဒသ-ဆယ်ပုဒ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ပုရိမပဒေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဒီ-ကွ၊ ပစ္ဆိမပဒါနိ-တို့ကို၊ ယောဇေတွာ-၍၊ ဧကံ-သော၊ မိဿကစက္ကံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-မူအပ်ပြီ။

ဣဒါနိ-၌၊ ယသ္မာ, နီလံ-ညိုသောသုက်ကို၊ မောစေသာမိ-အုံ့၊ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ စေတေတွာ-၍၊ ဥပဂ္ဂမန္တ သ-၏၊ ပိတကာဒီသု-ရွှေသောသုက်အစရှိသည်တို့သည်၊ မုတ္တောသုပိ-လွတ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ပိတကာဒိ ဝသေန-ဖြင့်၊စေတေတွာ ဥပဂ္ဂမန္တ သ, ဣတရေသု-အခြားအဆင်းရှိသောသုက်တို့သည်၊ မုတ္တောသုပိ-နှင်သော်လည်း၊ ဝိသကေ်တော-သည်၊ နေဝ အတ္ထိ၊ တသ္မာ, ဧတမ္ပိနယံ-ကိုလည်း၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ နီလံ၊ ပေ၊ မုစ္စတိတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ စက္ကာနိ ဝုတ္တာနိ၊ တတော-ထိုစက်တို့မှ၊ ပရံ-၌၊ သဗ္ဗ ပစ္ဆိမပဒံ-အလုံးစုံတို့၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သောပုဒ်ကို၊ နီလာဒီဟိ-နှင်သော၊ နဝဟိ ပဒေဟိ သဒ္ဒီ ယောဇေတွာ, ကုစ္ဆိစက္ကံနာမ-ကုစ္ဆိစက်မည်သည်ကို၊ (ဝမ်းဘက်လှည့်သောစက်၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တတော-ထိုကုစ္ဆိစက်မှ၊ (ပရံ) ပိတကာဒီနိ-နှင်သော၊ နဝ-နှင်သော၊ ပဒါနိ-တို့ကို၊ ဧကေန-သော၊ နီလပဒေနေဝ-နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဒီ ယောဇေတွာ, ပိဋ္ဌိစက္ကံနာမ-ပိဋ္ဌိစက်မည်သည်ကို၊ (ကျောဘက်လှည့်သောစက်) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ [အစဉ်အတိုင်း ရှေ့သို့စက်လှည့်ခြင်းသည် ကုစ္ဆိစက်, နောက်သို့ပြန်၍ စက်လှည့်ခြင်းသည် ပိဋ္ဌိစက်မည်၏၊] တတော-ထိုစက်တို့မှ၊ (ပရံ) လောဟိတကာ ဒီနိ-နှင်သော၊ နဝပဒါနိ, ဧကေန-သော၊ ပိတကပဒေနေဝ-နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဒီ ယောဇေတွာ, ဒုတိယံ-သော၊ ပိဋ္ဌိစက္ကံ ဝုတ္တံ၊ ဧဝံ-လျှင်၊ လောဟိတကပဒါဒီဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဒီ, ဣတရာနိ-နှင်သော၊ နဝနဝ-နှင်သော၊ ပဒါနိ-တို့ကို၊ ယောဇေတွာ-၍၊ အညာနိပိ-နှင်သော၊ အဋ္ဌ-နှင်သော၊ စက္ကာနိ-တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဒသဂတိကံ-၁၀ ပါးသောသွားခြင်းရှိသော၊ ပိဋ္ဌိစက္ကံ-ကို၊ ဝေဒီတဗ္ဗံ-၏။

ဧဝံ-သို့၊ ခဏ္ဍစက္ကာဒီနံ-နှင်သော၊ အနေကေသံ-ကုန်သော၊ စက္ကာနံ-တို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရတော-အားဖြင့်၊ ဂရုကာပတ္တိမေဝ-ဂရုကအာပတ်

ကိုသာ၊ ဒဿေတွာ–မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ–၌၊ အဂ်ဝသေနေ၀–အဂ်ါ၏အစွမ်းဖြင့်ပင်၊ ဂရုကာပတ္တိဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း၊ လဟုကာပတ္တိဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း ၊ဒဿေတုံ–ငှာ၊ စေတေတိ ဥပဂ္ဂမတိ မုစ္စတိတိအာဒိ–ကို၊ အာဟ–မူပြီ၊ တတ္ထ–ထိုစေတေတိ ဥပဂ္ဂမတိ မုစ္စတိအစရှိသော စကားရပ်၌၊ ပုရိမနယေန–နည်းဖြင့်၊ အဗ္ဗတ္တရူပါဒီသု–တို့၌၊ ရာဂါဒိဥပတ္ထမ္ဘေ–ရာဂအစရှိသည်ကြောင့် တောင့်တင်းခြင်းသည်၊ သတိ–သော်၊ အာရောဂျာဒီနံ–တို့၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ စေတေန္တသ–စေ့ဆော်သော ရဟန်း၏၊ ဥပဂ္ဂမိတ္တာ–လုံ့လပြု၍၊ အသုစိမောစနေ–သုက်ကိုလွတ်စေခြင်းကြောင့်၊ တိ၀ဂ်သမ္ဘူတာ–၃ပါးသော အဂ်ါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဂရုကာပတ္တိ–ကို၊ ၀ုတ္တာ–မူပြီ၊ ဒုတိယေန နယေန–ဖြင့်၊ [စေတေတိ ဥပဂ္ဂမတိနမုစ္စတိ–ဟူသောဒုတိယနည်းဖြင့်၊] စေတေန္တသ–စေ့ဆော်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥပဂ္ဂမန္တသစ–လည်းဖြစ်သော၊(ဘိက္ခုနော–၏)၊ မောစနေ–သည်၊ အသတိ–သော်၊ ၀ါ–ကြောင့်၊ ဒု၀ဂ်သမန္နာဂတာ–သော်၊ လဟုကာ–သော၊ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိ–ကို (၀ုတ္တာ–ပြီ)၊ စေတေတိ နဉ ဥပဂ္ဂမတိ မုစ္စတီတိ အာဒီဟိ–နှင့်သော၊ ဆဟိ–နှင့်သော၊ နယေဟိ–တို့ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ–ကို (၀ုတ္တာ–ပြီ)။

ပန–ဆက်၊ အယံ အာပတ္တာနာပတ္တိဘေဒေါ–ဤအာပတ်, အနာပတ်အပြားသည်၊ သဏ္ဌာ–သိမ်မွေ့၏၊ သုခုမော–နုညံ့၏၊ တသ္မာ သုဒ္ဓသလ္လက္ခေ တဗ္ဗော၊ သုဒ္ဓ–စွာ၊ သလ္လက္ခေတွာ–ပြီး၍၊ ကုက္ကုစ္စံ–ကုက္ကုစ္စကို၊ ပုစ္ဆိတေန–မေးအပ်သော ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ၀ါ–အမေးခံရသော ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာပတ္တိ၀ါ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ၀ါ–ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ–ပြောပြထိုက်၏၊ ဝိနယကမ္မံ ၀ါ–ဝိနည်းကံကိုသော်လည်း၊ ကာတဗ္ဗံ–ပြုပေးထိုက်၏၊ ဝိနယကမ္မံ ၀ါ–ဝိနည်းကံကိုသော်လည်း၊ ကာတဗ္ဗံ–ပြုပေးထိုက်၏၊ ဟိ–မှန်၊ အသလ္လက္ခေတွာ–၍၊ ကရောန္တော–ပြုသော ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရောဂနိဒါနံ–ရောဂါ၏အကြောင်းကို၊ အဇာနိတွာ–မူ၍၊ ၀ါ–မသိဘဲ၊ ဘေသဇ္ဇံ–ကို၊ ကရောန္တော–သော၊ ဝဇ္ဇောဝိယ–ဆေးဆရာကဲ့သို့၊ ဝိယာတဉ္စ–ပင်ပန်းခြင်းသို့လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ တံ ပုဂ္ဂလံ–ထိုအာပတ်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တိကိစ္ဆိတုံ စ–ကုစားခြင်းငှာလည်း၊ သမတ္ထော–သည်၊ နဟောတိ–မဖြစ်။

တတြ–ထိုသုဒ္ဓသလ္လက္ခေတဗ္ဗောဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ သလ္လက္ခဏဝိဓိ–မှတ်သားပုံ အစီအစဉ်တည်း၊ ကုက္ကုစ္စေန–ကုက္ကုစ္စကြောင့်၊ အာဂတော–ရောက်လာသော၊ ဘိက္ခု–ကို၊ ယာ၀တတိယံ–သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော–၏၊ (ကိံ)၊ ကတရေန ပယောဂေန–

အဘယ်ပယောဂဖြင့်၊ ကတရေန ရာဂေန–ဖြင့်၊ အာပန္နော–အာပတ်သို့ ရောက်သည်၊ အသိ–နည်း၊ ဣတိ (ပုစ္ဆိတဗ္ဗော)၊ ပဌမံ–စွာ၊ အည်–နောက် ပြောမည့်စကားမှ အခြားသောစကားကို၊ ဝတ္တာ–ဖြေဆိုပြီး၍၊ ပစ္ဆာ–၌၊ အည်–ရှေ့ပြောအပ်ပြီးစကားမှ အခြားသောစကားကို၊ သစေ ဝဒတိ–အံ့၊ ဧကမဂ္ဂေန–တစ်ခုတည်းသောလမ်းဖြင့်၊ ဝါ–တစ်နည်းတည်းဖြင့်၊ သစေ နကထေတိ–အံ့၊ [မိမိအပြစ်ကို ဖြောင့်မှန်အောင် မပြောနိုင်စွမ်း၍ ဝိနည်းဓိရ်က ပြန်မေးသည့်အခါ မူလဖြေဆိုအပ်သောအကြောင်းအရာမှ တစ်ပါးသောအကြောင်းအရာကို ဖြေဆိုအံ့၊ ရှေ့စကားနှင့်နောက်စကားမညီအံ့–ဟူလို၊] (ဧဝံသတိ)၊ သော–ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော–၏၊ (ကိံ)၊ ဧကမဂ္ဂေန–ဖြင့်၊ နု ကထေသိ–ဆို၊ ပရိဟရသိ–ရှောင်လွှဲ၏၊ တဝ–သင်၏အတွက်၊ ဝိနယကမ္မံ–ကို၊ကာတုံ–ပြုပေးခြင်းငှာ၊နု သက္ကာ–မတတ်နိုင်၊ ဂစ္ဆ–သွားတော့၊ သောတ္ထိ–မိမိ၏ ချမ်းသာခွင့်ကို၊ ဂဝေသ–ရှာမှီးချေတော့၊ ဣတိ(ဝတ္တဗ္ဗော)၊ ပန–သို့မဟုတ်၊ တိက္ခတ္တုံ–ပိ–လည်း၊ ဧကမဂ္ဂေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ သစေ ကထေတိ–အံ့၊ ယထာဘူတံ–စွာ၊ အတ္တာနံ–ကို၊ (သစေ) အာဝိကရောတိ–အံ့၊ အထ–ထိုသို့ဖြစ်လသော်၊ အသ–ထိုရဟန်း၏၊ အာပတ္တာ၊ ပေ၊ ဝိနိစ္ဆယတ္ထံ–အာပတ်,အနာပတ်,ဂရုကအာပတ်,လဟုကအာပတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကောဒသန္ဒ–နှ်သော၊ ရာဂါနံ–တို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ကောဒသ–နှ်သော၊ ပယောဂါ–တို့ကို၊ သမဝေက္ခိတဗ္ဗာ–စဉ်းစားဆင်ခြင်ထိုက်ကုန်၏။

တတြ–ထိုဧကာဒသန္ဒ ရာဂါနံဝသေန အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ဣမေ–ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့တို့ကား၊ ဧကာဒသ–ကုန်သော၊ ရာဂါ–ရာဂတို့တည်း၊ မောစနဿာဒေါ–မောစနဿဒရာဂလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဝနဘာဂိယံ–ဝနဘာဂိယရာဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ–ဤသည်တို့တည်း၊ တတ္ထ–ထို ၁၁ပါးတို့တွင်၊ မောစေတုံ–ငှာ၊ အဿာဒေါ–သာယာတတ်သောရာဂသည်၊ မောစနဿာဒေါ–ဒမည်၏၊ မုစ္စနေ–လွတ်ခြင်း၌၊ အဿာဒေါ–သည်၊ မုစ္စနဿာဒေါ–မည်၏၊ မုတ္တေ–လွတ်ပြီးရာအခါ၌၊ အဿာဒေါ,မုတ္တဿာဒေါ–မည်၏၊ မေထုနေ–မေထုန်၌၊ အဿာဒေါ, မေထုနဿာဒေါ–မည်၏၊ ဖဿေ–အတွေ့၌၊ အဿာဒေါ, ဖဿဿာဒေါ–မည်၏၊ ကဏ္ဍုဝေန–အယားဖျောက်ခြင်း၌၊ အဿာဒေါ, ကဏ္ဍုဝနဿာဒေါ–မည်၏၊ ဒဿနေ–တစ်ယောက် တစ်ယောက်ကြည့်နေရခြင်း၌၊ အဿာဒေါ, ဒဿနဿာဒေါ–မည်၏၊ နိသဇ္ဇာယ–မာတုဂါမနှင့်အတူတကွ ထိုင်နေရခြင်း၌၊ အဿာဒေါ, နိသဇ္ဇဿာဒေါ–မည်၏၊ ဝါစာယ–အတူတကွ စကားပြောနေရခြင်း၌၊ အဿာဒေါ, ဝါစဿာဒေါ–မည်၏၊

ဂေဟသိတံ-အိမ်ဋ္ဌမိုသော၊ ဝါ-အိမ်ဋ္ဌတည်သူအမိအဖစသည်ဋ္ဌ မိုသော၊ ပေမံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဂေဟသိတပေမံ-မည်၏၊ ဝနဘဏ္ဍန္တိ-ကား၊ ဝနတော-တောမှ၊ ဘဏ္ဍိတွာ-ချီး၍၊ အာဟဋ်-ဆောင်အပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ပုပ္ဖဖလာဒိ-ပန်းသစ်သီးအစရှိသောဝတ္ထုတည်း၊ [ဘဏ္ဍနံ ဘဏ္ဍေါ၊ ဘဏ္ဍေန+အာဟဋ် ဘဏ္ဍံ၊ ဝနတော+ဘဏ္ဍံ ဝနဘဏ္ဍံ၊] စ-ဆက်၊ ဇတ္ထ-ဤဘဝပါးသောပုဒ်တို့တွင်၊ နဝဟိ ပဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမ္ဘယုတ္တအသာဒသိသေန-ရာဂနှင့်ယှဉ်သော သာယာတတ်သော သုခဝေဒနာကို အဦးပြုသဖြင့်၊ ရာဂေါ-ရာဂကို၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ [သမ္ဘယုတ္တအသာဒသိသေနာတိ ရာဂသမ္ဘယုတ္တသုခဝေဒနာမုခေန၊] ဇကေန,ပဒေန-ဂေဟသိတမေပဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သရူပေနေဝ-သရုပ်အားဖြင့်ပင်၊ ဝါ-တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ပင်၊ (ဝုတ္တော)၊ ဇကေန, ပဒေန-ဝနဘဏ်ယဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုနာ-ပန်း သစ်သီး စသော ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ ဝနဘဏ်ေါ-တောမှ ချီးဆောင်အပ်သော ပန်း သစ်သီး အစရှိသော ဝတ္ထုသည်၊ ရာဂသ-၏၊ ဝတ္ထု-တည်ရာအကြောင်းတည်း၊ ရာဂေါယေဝ-ရာဂသည်ပင်၊ နု-မဟုတ်။

ပန-ဆက်၊ ဇတေသံ ရာဂါနံ-တို့၏၊ ဝသေန, ဇဝံ-သို့၊ ပယောဂါ-တို့ကို၊ သမဝေက္ခိတဗ္ဗာ-စဉ်းစား ဆင်ခြင်ထိုက်ကုန်၏၊ မောစနသာဒေ-လွတ်စေကြောင်း လုံ့လပြုမှုဝယ် သာယာခြင်းဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ မောစနသာဒစေတနာယ-ဖြင့်၊ စေတေန္တောစေဝ-စေ့ဆော်သည်လည်းကောင်း၊ အသာဒေန္တောစ-သာယာသည်လည်းကောင်း၊(ဟုတ္တာ) ဥပက္ကမတိ-အံ့၊ မုစ္စတိ-လွတ်အံ့၊ သံယာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ တထေဝ-ထို မောစနသာဒ စေတနာဖြင့်ပင်၊ စေတေန္တောစ-သည်လည်းကောင်း၊ အသာဒေန္တောစ-သည်လည်းကောင်း၊(ဟုတ္တာ) ဥပက္ကမတိ-အံ့၊ နု မုစ္စတိ-အံ့၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ သယနကာလေ- အိပ်ခါနီးအခါဌ၊ ရာဂပရိယုဋ္ဌိတော-ရာဂသည် ထက်ဝန်းကျင် လုယက်အပ်သည်၊ ဝါ-ရာဂထကြွသည်၊ ဟုတ္တာ, ဥရုနာဝါ-

---

ဂေဟသိတပေမံ။ ။ဂေဟသိတပေမန္တိ ဇတ္ထ ဂေဟသဒ္ဒေန ဂေဟေ ဌိတာ မာတုဘဂိနိအာဒယော အဠ္ဆတ္တိကဉ္ဉတကာ ဂဟိတာ၊ ("ဂေဟသိတပေမံ"ဌ ဂေဟသဒ္ဒါ ပြင့် အိမ်ဋ္ဌတည်သော အမိ အမ နှမအစရှိသော အတွင်းကျသော ဆွေမျိုးကိုယူ၊ အိမ်တည်းဟူသောဌာန၏ ဂေဟဟူသောအမည်ကို ဌာနီဖြစ်သော မာတုဘဂိနိစသူတို့၏ အပေါ်ဌ တင်စားသော ဌာနုပစာတည်း၊) တေသု-ထိုအဠ္ဆတ္တိက ဉာတကတို့ဌ၊ မာတုပေမာဒီ ဝသေန-အမိဋ္ဌချစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဠန္ဓော သိနေဟော ဂေဟသိတပေမံ၊ [အခြားနေရာဌ "ဂေဟသိတပေမ"ဟုဆိုလျှင် ကာမဂုဏ်ငါးပါးဌဖြစ်သော ရာဂရ၏၊ ဤနေရာဌ အမိစသူဌ ချစ်ခြင်းရာဂရသည်-ဟူလို။]

ပေါင်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ မုဋ္ဌိနာဝါ–လက်ဆုပ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါဇာတံ–ကို၊ ဂါဠှံ–တင်းကျပ်စွာ၊ ပီဠေတွာ–ဖျစ်ညှစ်၍၊ မောစနတ္ထာယ–ငှာ၊ သုသာဟောဝ–အားထုတ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ (ဟုတွာ) သစေ သုပတိ–အုံ့၊ သုပန္တသ စ–အိပ်ပျော်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အသ–ထို ရဟန်း၏၊ အသုစိ–သည်၊ သစေ မုစ္စတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ ရာဂပရိယုဋ္ဌာနံ–ရာဂ၏ ထကြွခြင်းကို၊ အသုဘမနသိကာရေန–အသုဘကို နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ဝူပသမေတွာ–၍၊ သုဒ္ဓစိတ္တော–စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတွာ) သစေ သုပတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) သုပန္တသ–စည်၊ မုတ္တေပိ–သော်လည်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။

💬 မုစ္စနသာဒေ–လွတ်ခြင်းဝယ် သာယာခြင်းဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ အတ္တနော–၏၊ ဓမ္မတာယ–သဘောအားဖြင့်၊ မုစ္စမာနံ–လွတ်ဆဲကို၊ အသာဒေတိ–အုံ့၊ နံ ဥပဂ္ဂမတိ–အုံ့၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ မုစ္စမာနံ–လွတ်ဆဲကို၊ အသာဒေန္တော–သည်၊ (ဟုတွာ) သစေ ဥပဂ္ဂမတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) တေန ဥပဂ္ဂမေန–ကြောင့်၊ မုတ္တေ–သော်၊ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ အတ္တနော ဓမ္မတာယ,, မုစ္စမာနေ–သော်၊ ကသာဝံဝါ–သက်နှံးကို သော်လည်းကောင်း၊ သေနာသနံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မာဒုသ်–မဖျက်ဆီးပါစေလင့်၊ ဣတိ–ကြံ၍၊ အင်္ဂါဇာတံ–ကို၊ ဂဟေတွာ–ကိုင်၍၊ ဧဂ္ဂနတ္ထာယ–ဆေးကြောသုတ်သင်ခြင်းငှာ၊ ဥဒကဋ္ဌာနံ–ရေ၏ တည်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ–အုံ့၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ ဣတိ–ဤသို့၊ မဟာပစ္စရိယံ–ဌ၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ မုတ္တသာဒေ–လွတ်ပြီးဝယ်သာယာခြင်းဌ၊(ဝိနိစ္ဆယောဧဝံဝေဒိတဗ္ဗော)၊ အတ္တနော ဓမ္မတာယ, အသုစိမှိ–သုက်သည်၊ မုတ္တေ–လွတ်ပြီးသော်၊ ဌာနာ–မှ၊ စုတော–ရွှေ့ပြီးသော်၊ ပစ္ဆာ–မှ၊ အသာဒေန္တသ–၏၊ ဥပဂ္ဂမေန–နှင့်၊ ဝိနာ–၍၊ မုစ္စတိ–အုံ့၊ အနာပတ္တိ၊ ပုန, အသာဒေတွာ–၍၊ မောစနတ္ထာယ–ငှာ၊ နိမိတ္တေ–ဌ၊ ဥပဂ္ဂမိတွာ သစေ မောစေတိ၊ (ဧဝံသတိ) သံဃာဒိသေသော။

မေထုနသာဒေ–မေထုန်ကိုသာယာခြင်းဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ မေထုနရာဂေန–မေထုန်ဌတပ်မက်တတ်သောရာဂဖြင့်၊ မာတုဂါမံ–ကို၊ ဂဏှာတိ–ကိုင်အုံ့၊ တေန ပယောဂေန–ထို ကိုင်ခြင်းပယောဂကြောင့်၊ အသုစိ–သည်၊ မုစ္စတိ–အုံ့၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ထိုသို့ပင် သံဃာဒိသေသ် အာပတ်မသင့်ပါသော်လည်း၊ မေထုနဓမ္မသ–၏၊ ပယောဂတ္တာ–ကြောင့်၊ တာဒိသေ–သော၊ ဂဟဏော–ဌ၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ သီသံ–မေထုန်ဟူသော အပြီးအဆုံးသို့၊ ပတ္တော–သော်၊ ပါရာဇိကံ (ဟောတိ)၊ မေထုနရာဂေန–ဖြင့်၊ ရတ္တော–တပ်မက်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပုန–ဖန်၊ အသာဒေတွာ–၍၊ မောစနတ္ထာယ–

ဌာ၊ နိုမိတ္တေ–ဌ၊ ဥပက္ကမိတ္တာ–၍၊ သစေ မောစတိ–အံ့၊ (ဇဝံသတိ)၊ သံဃာဒိ သေသော (ဟောတိ)၊ ဖဿသဿာဒေ–အတွေ့အထိကို သာယာခြင်းဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဖဿော–သည်၊ အဗ္ဗတ္တိကော–အတွင်းဌဖြစ်သော အတွေ့လည်းကောင်း၊ ဗာဟိရောစ–အပြင်ဌဖြစ်သော အတွေ့လည်းကောင်း၊ (ဣတိ–သို့)၊ ဒုဝိဓော–၏၊ တာဝ–ဗာဟိရအတွေ့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌေ–သော၊) အဗ္ဗတ္တိကေ–အဗ္ဗတ္တိကအတွေ့ဌ၊ အတ္တနော–၏၊ နိမိတ္တံ–နိမိတ်ကို၊ ထဒ္ဓနှိ–တောင့်မာ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မုဒုကန္တိ–ပျော့ပျောင်း၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇာနိသာမိ–သိအောင်ပြုအံ့၊ ဣတိ–ကြံ၍ (ကိဠာပယတော)ဝါ–လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ကစားစေသော ရဟန်း၏လည်း ကောင်း၊ ဝါ–ကလိသောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ လောလဘာဝေန–လျှပ်ပေါ်လော်လီသူ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကီဠာပယတော ဝါ–လည်းကောင်း၊ အသုစိ–သည်၊ မုစ္စတိ–အံ့၊ အနာပတ္တိ၊ ကီဠာပေန္တော–စဉ်၊ ဝါ–စဉ်၊ အသာဒေတ္တာ၊ပေ၊ပန–ကား၊ ဗာဟိရဖဿေ–ဌ၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန–ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့်၊ မာတုဂါမဿ–၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ–တို့ကို၊ ပရာမသတော စေဝ–သုံးသပ်သောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ အာလိင်္ဂတော စ–ပွေ့ဖက်သော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ အသုစိ–သည်၊ မုစ္စတိ–အံ့၊ အနာပတ္တိ (သုက္ကဝိသဋ္ဌိ အတွက်) အနာပတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန–ထိုသို့ပင် သုက္ကဝိသဋ္ဌိအာပတ် မသင့်ပါသော်လည်း၊ ကာယသံသဂ္ဂသံဃာဒိသေသံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ ပေ၊ ဝိသဋ္ဌပစ္စယာပိ–လွတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)။

ကဏ္ဍုဝနသာဒေ–အယားဖျောက်ခြင်းဝယ် သာယာခြင်းဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ကဏ္ဍုကစ္ဆုပိဋ္ဌကပါဏကာဒီနံ–ယားနာ,ဝဲနာ,အိုင်းအမာ ပိုးကောင်ငယ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဝသေန–တစ်မျိုးမျိုး၏အစွမ်းသည်၊ ခဇ္ဇမာနံ–ခဲအပ်သော၊ (တချို့စာဌ "ကဏ္ဍုဝမာနံ–ယားသော" ဟုရှိ၏၊) နိမိတ္တံ–ကို၊ ကဏ္ဍုဝနသာဒေနေဝ–ဖြင့်ပင်၊ ကဏ္ဍုဝတော–အယားဖျောက်သော ရဟန်း၏၊ အသုစိ မုစ္စတိ၊ အနာပတ္တိ၊ ပေ၊ ဒဿနသာဒေ–ကြည့်ခြင်းဝယ် သာယာခြင်းဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဒဿနသာဒေန–ကြည့်ခြင်းဌ သာယာခြင်းဖြင့်၊ (ဥပနိဇ္ဈာနေဌစပ်၊) ပုနပ္ပုနံ, မာတုဂါမဿ–၏၊ အနောကာသံ–မကြည့်ထိုက်သောအင်္ဂါဇာတ်အရပ်ကို၊ [အနောကာသန္တိ အင်္ဂဇာတပွဒေသံ၊] ဥပနိဇ္ဈာယတော–စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်သောရဟန်း၏၊ အသုစိ မုစ္စတိ၊ အနာပတ္တိ၊ ပန–ထိုသို့ပင် သုက္ကဝိသဋ္ဌိအာပတ် မသင့်ပါသော်လည်း၊ မာတုဂါမဿ–၏၊ အနောကာသုပနိဇ္ဈာနေ–မကြည့်ထိုက်သော အင်္ဂါဇာတ်အရပ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ပေ၊ နိသဇ္ဇသာဒေ–ဌ၊

(ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ မာတုဂါမေနသဒ္ဓိံ, ရဟော–ဆိတ်ကွယ်သော အရပ်၌၊ နိသဇ္ဇသာဒရာဂေန–ထိုင်နေခြင်း၌ သာယာသော ရာဂဖြင့်၊ နိသိန္နဿ–၏၊ ပေ၊ ပန–သော်လည်း၊ ရဟော–၌၊နိသဇ္ဇပစ္စယာ–ထိုင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အာပန္နာယ–သင့်ရောက်အပ်သော၊ အာပတ္တိယာ–ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော–၏၊ ပေ၊ ဝါစသာဒေ–၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဝါစသဒရာဂေန–စကားပြောခြင်း၌သာယာသောရာဂဖြင့်၊ မာတုဂါမံ–ကို၊ မေထုနသန္နိဿိတာဟိ–မေထုန်နှင့် စပ်သော၊ ဝါစာဟိ–တို့ဖြင့်၊ သြဘာသန္တဿ–ယုတ်ယုတ်မာမာပြောသော ရဟန်း၏၊ အသုစိ မုစ္စတိ၊ အနာပတ္တိ၊ ပန–သော်လည်း၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ သံဃာဒိသေသံ–ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသံဃာဒိသေသ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ပေ၊ သံဃာဒိသေသော(ဟောတိ)။

ဂေဟသိတပေမေ–အိမ်၌တည်သောအမိ, အစ်မစသူကိုမှီသောချစ်ခြင်း၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံဝေဒိတဗ္ဗော)၊ မာတရံ–ကို၊ မာတုပေမေနေနဝါ–အမိ၌ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂိနိံ–အစ်မနှမကို၊ ဘဂိနိပေမေနဝါ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုနပ္ပုနံ,ပရာမသတောစေဝ–သုံးသပ်သောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ အာလိင်္ဂတော–ပွေ့ဖက်သောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ အသုစိ–သည်၊ မုစ္စတိ–အုံ့၊ အနာပတ္တိ–သုက္ကဝိသဋ္ဌိအနာပတ်သည် (ဟောတိ)၊ ပန–ထိုသို့ပင် သုက္ကဝိသဋ္ဌိအနာပတ် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဂေဟသိတပေမေန–ဖြင့်၊ ဖုသနပစ္စယာ–ထိခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ဂေဟသိတပေမေန–ဖြင့်၊ ရတ္တော–တပ်မက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပေ၊ သံဃာဒိသေသော၊ ဝနဘင်္ဂေ–တောမှချိုးဆောင်အပ်သော ပန်းစသောဝတ္ထုဌ၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဣတ္ထိ ပုရိသာ–တို့သည်၊ အညမညံ–ခြင်း၊ ကိဠိဒေဝ–တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တမ္ဗူလဂန္ဓပုပ္ဖဝါသာဒိပ္ပကာရံ–ကွမ်း, နံ့သာ, ပန်း, အထုံအစရှိသော အပြားရှိသော၊ ပဏ္ဏာကာရံ–လက်ဆောင်ကို၊ မိတ္တသန္ထဝဘာဝသ–ချစ်ကျွမ်းဝင်သော မိတ်ဆွေအဖြစ်၏၊ ဒဋ္ဌဘာဝတ္ထာယ–ခိုင်မြဲသည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ ပေသေန္တိ–

ပဏ္ဏာကာရံ။ ။[ပဏ္ဏာ+အာကာရ]အကာရသဒ္ဒါသည်စိတ်၌ဖြစ်သော အလိုဆန္ဒကို ထင်ရှားပြတတ်သော အမှုအရာအနက်ကိုဟောဏ်၊ လက်ဆောင်ပေးခြင်းလည်းမိမိစိတ်ဆန္ဒကို ထင်ရှားပြခြင်းတည်း၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်း (တံစိုး) ကိုကား အလိုဆန္ဒကိုထင်ရှားပြကြောင်း ပစ္စည်းဟုမှတ်၊ ထို့ကြောင့် "အာကရိယတေ အနေနာတိ အာကာရော၊ ပဏ္ဏေန–စာနှင့်တကွ၊ အာကာရော–မိမိအလိုကိုထင်ရှားပြကြောင်း လက်ဆောင်(တံစိုး)တည်း၊ ပဏ္ဏာကာရော"ဟု ကြံပါ။

ပို့တတ်ကြကုန်၏၊ အယံ–ဤပို့အပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ ဝနဘဂေါ်နာမ–ဂ်မည်၏၊ တံ–ထိုတောမှ ချိုးဆောင်အပ်သော ပန်းစသောဝတ္ထုကို၊ မာတုဂါမော–သည်၊ ကဿစိ–သော၊ သံသဋ္ဌဝိဟာရိကဿ–ရောရောနှောနှော နေလေ့ရှိသော၊ ကုလူပကဘိက္ခုနော–အိမ်သို့ကပ်တတ်သော ရဟန်း၏(အထံသို့၊) ပေသေတိ–ပို့အံ့၊ တဿစ–ထိုရဟန်း၏လည်း၊ ဝါ–သည်လည်း၊ အသုကာယနာမ–ထိုမည်သူသည်၊ ဣဒံ–ဤဝတ္ထုကို၊ ပေသိတံ–ပို့အပ်ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သာရတ္တသ–လွန်စွာတပ်မက်သည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ, ဟတ္ထေဟိ–တို့ဖြင့်၊ တံ ဝနဘဂ်ံ–ထိုတောမှ ချိုးဆောင်အပ်သော ပန်းစသော လက်ဆောင်ကို၊ ကီဠာပယတော–လူပ်လူပ်ရှားရှား ကစားစေစဉ်၊ အသုစိ–သည်၊ မုစ္စတိ–အံ့၊ အနာပတ္တိ–သုက္ကဝိသဋ္ဌိအနာပတ်သည်၊(ဟောတိ)၊ ဝနဘဂေ်–ဌ်၊ သာရတ္တော–သည်၊ ပေ၊ သံဃာဒိသေသော၊ ဥပက္ကမန္တော ပိ–လုံ့လပြုပါသော်လည်း၊ သစေ နမုစ္စတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)။

ဧဝံ–သို့၊ ဧကာဒသန္နံ–ကုန်သော၊ ဧတေသံရာဂါနံ–တို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ဧကာဒသ–နှ်သော၊ ဣမေ ပယောဂေ–တို့ကို၊ သမဝေက္ခိတ္တာ–၍၊ အာပတ္တိ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိဝါ–ကိုသော်လည်း၊ သလ္လက္ခေတဗ္ဗာ–၏၊ [အမေးခံရသောဝိနည်းဓိရ်က မှတ်သားရမည်၊] သလ္လက္ခေတ္တာ–ပြီး၍၊ ဂရုကာ–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဂရုကာတိ–ဟူ၍၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ–ပြောပြထိုက်၏၊ ပေ၊ တဒနုရူပံ–ထိုဂရုကလဟုကအာပတ်အားလျော်သော၊ ဝိနယကမ္မံ စ–ကိုလည်း၊ ကာတဗ္ဗံ–ပြုပေးထိုက်၏၊ ဟိ–အကျိုးကား၊ ဣဒံ–ဤသို့စဉ်းစားနှိုင်းချိန်၍၊ ကတံ–ပြုအပ်သောဝိနည်းကံသည်၊ သုကတံ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ရောဂနိဒါနံ–ကို၊ ဥတ္တာ–၍၊ ဝဇ္ဇေန–သည်၊ ကတ ဘေသဇ္ဇမိဝ–ပြုအပ်သော ဆေးကဲ့သို့၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ–၏၊ သောတ္ထိဘာဝါယ စ–ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ဟူသောအကျိုးငှာလည်း၊ သံဝတ္တတိ–၏။

၂၆၂။ စေတေတိ နဉပက္ကမတိတိအာဒီသု–တို့၌၊ မောစနသာဒစေတနာယ–ဖြင့်၊ စေတေတိ–အံ့၊ နဉပက္ကမတိ–အံ့၊ မုစ္စတိ–အံ့၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ [လွတ်စေလိုသောစေတနာဖြစ်ခြင်းကို"စေတေတိ"ဟုဆို၏၊ ထို့ကြောင့်ထိုစေတနာဖြစ်ရုံမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်၊] မောစနသာဒပိဋ္ဌိတော–မောစနသာဒရာဂသည် နိပ်စက်အပ်သည်၊(ဟုတ္တာ)မုစ္စေယျ–လွတ်ပါမူကား၊ အဟောဝတ–စွ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ စေတေတိ–အံ့၊ နဉပက္ကမတိ–အံ့၊ နမုစ္စတိ–အံ့၊ အနာပတ္တိ၊ မောစနသာဒေန–မောစနသာဒရာဂဖြင့်၊ နစေတေတိ–အံ့၊ ဖဿသာဒေန–

အတွေ့.ခ် သာယာသော ရာဂဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာ၀နသဒေန ၀ါ-ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ တထေ၀-ထို့အတူသာလျှင်၊ နစေတေတိ- အံ့၊ ဥပဂ္ဂမတိ-အံ့၊ နမုစ္စတိ-အံ့၊ အနာပတ္တိ၊ ကာမဝိတက္ကံ-ကာမဝိတက်ကို၊ ဝိတက္ကေန္တော-ကြံစဉ်၊ မောစနတ္ထာယ-စေခြင်းငှာ၊ နစေတေတိ-အံ့၊ နဥပဂ္ဂမတိ မုစ္စတိ၊ အနာပတ္တိ၊ ပန-ဆက်၊ အသ-ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိတက္ကယတောပိ-ကာမဝိတက်ကို ကြံပါသော်လည်း၊ သစေ နမုစ္စတိ-အံ့၊ ဣဒံ-ဤသို့ကြံပါလျက် မလွတ်ခြင်းသည်၊ နစေတေတိ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ အာဂတမေ၀-ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

အနာပတ္တိ သုပိနန္တေနာတိ-ကား၊ သုတ္တသ-အိပ်ပျော်သော၊ ၀ါ-အိပ်ပျော်သည်ဖြစ်၍၊ သုပိနေ-၌၊ မေထုနံ ဓမ္မံ-ကို၊ ပဋိသေ၀န္တသ၀ိယ-မိ၀ဲနေရသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကာယသံသဂ္ဂါဒိနိ-ကာယသံသဂ္ဂ အစရှိသည်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇန္တသ ဝိယ-ရောက်နေရသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သုပိနန္တေနေ၀-အိပ်မက်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကာရဏေန-ကြောင့်၊ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏ အသုစိ-သည်၊ မုစ္စတိ-၏၊ တသ အနာပတ္တိ၊ ["သုပိနန္တေန-အိပ်မက်ကြောင့်၊ ယသ-၏၊ အသုစိ မုစ္စတိ၊ တသ အနာပတ္တိ"ဟု ပါဠိတော်၌ပေး၊] ပန-ထိုသို့အနာပတ်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ သုပိနေ-၌၊ အသဒစေတနာယ-သာယာတတ်သော သုခ၀ေဒနာနှင့်ယှဉ်သော စေတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နာယ-ဖြစ်လသော်၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ ဝိသယော-စောင့်စည်းနိုင်သောအရာသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧ၀ံသတိ)၊ [နိုးလာ၍ စောင့်စည်းနိုင်သောအရာဖြစ်လျှင်-ဟူလို၊] နိစ္စလေန-လှုပ်ရှားခြင်း မရှိသည်၊ ဘ၀ိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ နကီဠာပေတဗ္ဗံ-မကစားစေရာ၊ ပန-ဆက်၊ ကာသာ၀ပစ္စတ္ထရဏရက္ခဏတ္ထံ-သင်္ကန်းအိပ်ရာခင်း တို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဟတ္ထပုဍေန-လက်ခုပ်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-အသာယူ၍၊ ဧဂ္ဂနတ္ထာယ-ဆေးကြောသုတ်သင်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဥဒကဋ္ဌာနံ ဂန္တုံ၀ဋ္ဋတိ၊ နမောစနာဓိပ္ပာယသာတိ-ကား၊ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ ၀ါ-သည်၊ ဘေသဇ္ဇေန-ဖြင့်၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ အာလိမ္ပန္တသ၀ါ-လိမ်းကျံစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာရာဒိနိ-ကျင်ကြီးအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တသ ၀ါ-စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ နမောစနာဓိပ္ပာယသ-လွတ်စေခြင်း၌ ဖြစ်သော အလိုမရှိပါဘဲ၊ (အသုစိ)မုစ္စတိ-အံ့၊ တသာပိ-၏လည်း၊ အနာပတ္တိ၊ ဒုဝိဓသာပိ-ယက္ခမ္မတ္တက, ပိတ္တမ္မတ္တကအားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဥမ္မတ္တကသ-ရူးသည်ဖြစ်၍၊ (အသုစိ မောစေန္တသ) အနာပတ္တိ၊ ဣဓ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သေယျသကော-သည်၊ အာဒိကမ္မိကော-တည်း၊ အာဒိကမ္မိကသ တသ အနာပတ္တိ၊ ဣတိ-တည်း၊ ပဒဘာဇနီယ၀ဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

သမုဋ္ဌာနာဒီသု–တို့၌။(ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)။ဣဒံသိက္ခာပဒံ–ပုဒ်သည်၊ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနံ–ပဌမပါရာဇိက၏ သမုဋ္ဌာန်နှင့်တူသော သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏။ပေ။ သုခမဗ္ဗတ္တဒွယေန–သုခဝေဒနာ, မဗ္ဗတ္တဝေဒနာ နှစ်ပါးအပေါင်းအားဖြင့်၊ ဒ္ဝိဝေဒနံ–နှစ်ပါးသောဝေဒနာရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။

၂၆၃။ ဝိနိတဝတ္ထုသု–တို့တွင်၊ သုပိနဝတ္ထုသည်–သည်၊ အနုပညတ္တိယံ–၌၊ ဝုတ္တနယမေव–သာ၊ ဥစ္စာရပဿာဝ ဝတ္ထုနှိ–တို့သည်၊ ဥတ္တာ နတ္ထာနေဝ၊ ဝိတက္ကဝတ္ထုသို့–၌၊ ကာမဝိတက္ကန္တိ–ကား၊ ဧဟာသိတကာမဝိတက္ကံ–အိမ်တည်း ဟူသော ကာမဂုဏ်မှီသော ကာမဝိတက်ကို၊ (ဝိတက္ကေန္တသ အသုစိ မုစ္စိ)၊ [ဧဟာသိတကာမဝိတက္ကန္တိ–ပဠုကာမဂုဏသန္နိဿိတံ ကာမဝိတက္ကံ၊] တတ္ထ–ထို ဝိတက္ကဝတ္ထု၌၊ အနာပတ္တိ–ကို၊ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တာ–ပေ၏၊ အထခေါ–လည်း၊ ဝိတက္ကဂတိကေန–ဝိတက်သို့လိုက်သည်၊ နံ ဘဝိတဗ္ဗံ–ရာ၊ ဥဏ္ဏောဒကဝတ္ထုသု–တို့တွင်၊ ပဌမံ–ပဌမဝတ္ထုသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ–သာ၊ ဒုတိယေ–၌၊ သောဘိက္ခု–သည်၊ မောစေတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဥဏ္ဏောဒကေန–ဖြင့်၊ နိမိတ္တံ–ကို၊ ပဟရိတ္တာ ပဟရိတ္တာ–ပုတ်ခတ်၍ ပုတ်ခတ်၍၊ နှာယိ–ရေချိုးပြီ၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–၏၊ အာပတ္တိ–ကို၊ ဝုတ္တာ–ပြီ၊ တတိယေ–၌၊ ဥပက္ကမသ–လုံ့လ၏၊ အတ္ထိတာယ–ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဝုတ္တံ)၊ ဘေသဇ္ဇကဏ္ဍုဝနဝတ္ထုနှိ–တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ–သာ။

၂၆၄။ မဂ္ဂဝတ္ထုသု–တို့၌၊ ပဌမသ–သော၊ ထုလ္လဥရုကသ–ဝသောပေါင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂံ–ကို၊ ဂစ္ဆန္တသ–သွားသောရဟန်း၏၊ သမ္ဘာဝဠာနေ–ကျဉ်းမြောင်းသော၊ အရပ်၌၊ ဃဋ္ဋနာယ–ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်၊ အသုစိ–သည်၊ မုစ္စိ–ပြီ၊ ["မုစ္စတိ"ဟုလည်းရှိ၏၊ တံကာလာပေက္ခဝတ္တာမာန်တည်း၊] တသ–ထို ရဟန်း၏၊ နံ မောစနာဓိဒိဗ္ဗာယတ္တာ–လွတ်စေခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ဒုတိယသ–ဒုတိယရဟန်း၏၊ တထေဝ–လျှင်၊ မုစ္စိ(မုစ္စတိ)၊ ပန–ထိုအတိုင်းလွတ်ပါသော်လည်း၊ မောစနာဓိပ္ပာယတ္တာ–ကြောင့်၊ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ) တတိယသ–ရဟန်း၏၊ နံ မုစ္စတိ၊ ပန–ထိုသို့မလွတ်ပါသော်လည်း၊ ဥပက္ကမသဗ္ဘာဝတော–လုံ့လ၏ထင်ရှားရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ မဂ္ဂံ–ခရီးကို၊ ဂစ္ဆန္တေန–သွားသော ရဟန်းသည်၊ ပရိဠာဟေ–ကိလေသာပူလောင်ခြင်းသည်၊ ဥပန္နေ–သော်၊ နံ ဂန္တုံ–ဆက်လက်၍ မသွားရာ၊ ဂမနံ–သွားခြင်းကို၊ ဥပစ္ဆိန္ဒိတ္တာ–ဖြတ်၍၊ ဝါ–ရပ်၍၊ အသုဘာဒိမနသိကာရေန–အသုဘအစရှိသည်ကို နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ စိတ္တံ–ဈာဂနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ ဝူပသမေတ္တာ–ပြီး၍၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန–ဖြင့်၊ ဂမ္မဋ္ဌာနံ–ကို၊ အာဒါယ–၍၊ ဂန္တုံ–ဈာ၏၊ ဌိတော–ရပ်လျက်၊ ဝိနောဒေတုံ–

ရာဂကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ၊ သစေ နှ သက္ကောတိ၊ (ဝံသတိ), မဂ္ဂါ-မှ၊ သြက္ကမ္မ-ဖဲ့၍၊ နိသီဒိတွာ ဝိနောဒေတွာ ကမ္မဋ္ဌာနံ အာဒါယ သုဒ္ဓစိတ္တောနေဝ, ဂန္ဓဗ္ဗ-ဆက်လက်၍ သွားရာ၏၊

ဝတ္ထိဝတ္ထူသု-တို့၌၊ တေဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဝတ္ထိ-အင်္ဂါဇာတ်ဖျားဝယ် ကျင်ငယ်ထွက်ရာအရပ်ကို၊ ဒဠ္ဆ-တင်းကျပ်စွာ၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍၊ [ဝတ္ထိ ဒဠ္ဆ ဂဟေတွာတိ အင်္ဂါဇာတသဿ အဂ္ဂေ ပဿဝ နိဂ္ဂမနဋ္ဌာနေ စမ္မံ ဒဠ္ဆံ ဂဟေတွာ၊ ဝိသဋ္ဌိအဖွင့်တုန်းက ဝတ္ထိသီသနှင့် ဤဝတ္ထိသည် မတူပါ၊] ပူရေတွာ ပူရေတွာ ကျင်ငယ်ကို ပြည့်စေ၍ ပြည့်စေ၍၊ ဝိသဇ္ဇေန္တာ-စွန့်ကုန်လျက်၊ ဂါမဒါရကာ ဝိယ-ရွာသားကလေးတို့ကဲ့သို့၊ ပဿဝံ-ကျင်ငယ်ကို၊ အကံသု-နှိပ်ပြီ၊ ဇန္တာဃရ ဝတ္ထုသို့-၌၊ ဥဒရံ-ဝမ်းဗိုက်ကို၊ တာပေန္တာ သေ-ပူစေစဉ်၊ မောစနာဓိပ္ပာယသာ ပိ-လွတ်စေခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အမောစနာ ဓိပ္ပာယသာပိ-ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ မုတ္တော-လွတ်လသော်၊ အနာပတ္တိယေဝ-သုက္ကဝိသဋ္ဌိ အနာပတ်ပင်တည်း၊ [မောစနာဓိပ္ပာယရှိလျှင် ထုလ္လစ္စဉ်း၊] ပရိကမ္မံ-ကို၊ ကရောန္တေ သေ-စဉ်၊ နိမိတ္တစာလနဝသေန-နိမိတ်ကိုလှုပ်စေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အသုစိ-သည်၊ မုစ္စိ-ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိဋ္ဌာန-၌၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဝုတ္တာ-ပြီ။

၂၆၅။ ဥရုဃဋ္ဌာပနဝတ္ထူသု-ပေါင်း၌ ထိခိုက်စေခြင်းဝတ္ထုတို့၌၊ ယေသံ-အကြင် ရဟန်းတို့၏၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဝုတ္တာ-ပြီ၊ တေ-ထို ရဟန်းတို့သည်၊ အင်္ဂါဇာတမ္မိ-ကိုလည်း၊ ဖုသာပေသုံ-ထိစေကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-နှ၏၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ကုရုန္ဒဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ သာမဏေရာဒိဝတ္ထူနိ-သာမဏေရ အစရှိသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ-နှ်သည်သာ။

၂၆၆။ ကာယထမ္ဘနဝတ္ထုသို့-၌၊ ကာယံထမ္ဘေန္တ သာတိ-ကား၊ စိရံ-ကြာမြင့်စွာ၊ နိသီဒိတွာ-၍သော်လည်းကောင်း၊ နိပဇ္ဇိတွာဝါ-လည်းကောင်း၊ နဇဂမ္ဘံ-အသစ်အသစ်အမှုကို၊ ကတွာဝါ-လည်းကောင်း၊ အာလသိယဝိမောစ နတ္ထံ-ပျင်းသူ၏အဖြစ်မှ လွတ်စေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝိဇမ္ဘေန္တ သေ-ကိုယ်လက်ဆန့်တန်းသော ရဟန်း၏ (အသုစိ မုစ္စိ)။

ဥပနိဇ္ဈာယနဝတ္ထုသို့-၌၊ (ဣတ္ထီ-သည်၊) ပဌသတနိဝတ္ထာ-ထပ်၍ ဝတ်အပ်သော အဝတ်တစ်ရာရှိသည်၊ သစေပိဟောတိ-ဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ) ပုရတော ဝါ-ရှေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆတောဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ ဌတွာ-ရပ်၍၊ ဣမသ္မိံ နာမသြကာသေ-ဤမည်သောအရပ်၌၊ နိမိတ္တံ-နိမိတ်ရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဥပနိဇ္ဈာယန္တ သေ-စူးစိုက်စွာကြည့်သောရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋမေဝ (ဟောတိ)၊ အနိဝတ္ထာနံ-အဝတ်မပါကုန်သော၊ ဂါမဒါရိကာနံ-ရွာသူ ကောင်မလေးတို့၏၊ နိမိတ္တံ, ဥပနိဇ္ဈာယန္တ သေပန-၏ကား၊ (အာပတ္တိဘာဝေ-၌၊)

ဝတ္ထုဗ္ဗ-သည်၊ ကိမေဝ-အဘယ်မှာရှိပါတော့အုံ့နည်း၊ တိရစ္ဆာနဂတာနံပိ-မတို့၏လည်း၊ နိမိတ္တေ-၌၊ ဧသေဝနယော၊ ပန-ဆက်၊ ဣတောစ-မှလည်းကောင်း၊ ဣတောစ-မှလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာကေတွာ-အမျိုးမျိုးမကြည့် မူ၍၊ ဒိဝသံပိ-လည်း၊ ဧကပယောဂေန-ဂဖြင့်၊ ဥပနိဗ္ဗာယန္တိ သ-၏၊ ဧကမေဝ ဒုက္ခဋ (ဟောတိ)၊ ပေ၊ ဥမ္မိလနနိမီလနဝသေနပန-မျက်စိဖွင့်ခြင်း, မျက်စိမှိတ်ခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ကား၊ (ပယောဂေ ပယောဂေ) နဿ ကာရေတဗ္ဗော-ထိုက်၊ သဟသာ-အဆောတလျင်၊ ဥပနိဗ္ဗာယိတွာ-စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်မိ၍၊ ပုန, ပဋိသခ်ါယ-ဆင်ခြင်တတ်သောပညာဖြင့်၊ သံဝရေ-စောင့်စည်းခြင်း၌၊ တိဋ္ဌတော-တည်သောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ သံဝရံ-ကို၊ ပဟာယ-၍၊ ပုန, ဥပနိဗ္ဗာယတော-၏၊ ဒုက္ကဋမေဝ (ဟောတိ)။

(၅) ၂၆၇။ တံ တာဒိုဏ္ဍိဒ္ဒါဒိ ဝတ္ထုန္တိ-သံကောက်ပေါက်အစရှိသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ-ကုန်သည်သာ၊ နာနဝတ္ထူသု-တို့၌၊ ယေ-အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ ဥဒကသောတံ-ရေအယဉ်ကို၊ နိမိတ္တေန-ဖြင့်၊ ပဟရိံသု-ပုတ်ခတ်ကြကုန်ပြီ၊ တေသံ-တို့၏၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဥဒဇ္ဇလဝတ္ထူသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ စ-ဆက်၊ ဇတ္ထ-ဤဝတ္ထုတို့၌၊ ဥဒကစိက္ခလ္လော-ရေရှိသောညွန်ကို၊ ဥဒဇ္ဇလန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဧတေနေဝ ဥပါယေန-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဣတော-ဤဝတ္ထုမှ၊ ပရာနိ, သဗ္ဗာနေဝ-ကုန်သော၊ ဥဒကဓာဝနာဒီ ဝတ္ထူနိ-တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-ပန-အထူးကား၊ အယံ-ကား၊ ဝိသေသော-တည်း၊ ပုဗ္ဗာဝဋ္ဋိယဝတ္ထူသု-ပုဗ္ဗာဝဋ္ဋိယဝတ္ထုတို့၌၊ နဿ မောစနာဓိပ္ပာယသ-၏၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ သစေပိ (ဟောတိ)-အကယ်၍လည်းဖြစ်ပါပေ၏၊ ပန-ထိုသို့ပင်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ကီဋ္ဌနုပစ္ဆယာ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊ [ဣတိ-ဤကား၊ ဝိသေသောတည်း၊] ဣတိ-အပြီးတည်း....သုက္ကဝိသဋ္ဌိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ပုဗ္ဗာဝဋ္ဋိ။ ။ပုဗ္ဗာဝဋ္ဋိတိ-ကီဋ္ဌာဝိသေသသာဓိဝစနံ၊ တံ (ထိုပုဗ္ဗာဝဋ္ဋိကစားခြင်းကို) ကီဋ္ဌန္တာ နဒီအာဒီသု ဆိန္နတဋံ (ကမ်းပါးပြတ်ကို) ဥဒကေန-ဖြင့်၊ စိက္ခလ္လံ-ရွှံ့ညွန်ဖြစ်အောင်၊ ကတွာ, တတ္ထ-ထိုကမ်းပါးပြတ်ညွန်ပေါ်၌၊ ဥဘောပါဒေ-ခြေနှစ်ဖက်တို့ကို၊ ပသာရေတွာ-ဆန့်တန်း၍၊ နိသိန္နာ-ထိုင်ကုန်လျက်၊ ပပတန္တိ-လျှောချကြကုန်၏၊ "ပုဗ္ဗာဝဋ္ဋိယ" ဟုလည်း ပါဠိရှိ၏။

မှတ်ချက်။ ။ပါဠိတော်ဝယ် ဝါလိကဝတ္ထုဟု "ဝါလိက် အင်္ဂတတ်" နှစ်ပုဒ်လုံးကို "သဲသို့+အင်္ဂါဇာတ်ကို" ဟု နှစ်ပုဒ်လုံး၌ ကဲ့အနက်ပေး၊ (တစ်နည်း) "ဝါလိက်-၌" ဟု အာဓာရ ပေး၊ ပဝေသေန္တိ သာတိ ဒွိကမ္မကတ္တာ ဝါလုက် အင်္ဂတန္တိ ဥဘယတ္ထာပိ ဥပယောဂဝစနံ ကတ်၊ ဝါလုကန္တိ-ဝါလုကာယာတိ (ဝါ) အတ္ထော။

၂-ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၂၆၉။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-တေန၊ ပေ၊ ဘဂဝါဟူသောပုဒ် အပေါင်းသည်၊ ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပဒံ-ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ (တစ်နည်း)၊ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-တေန၊ ပေ၊ ဘဂဝါအစရှိသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပဒံ-တည်း၊ [အာဒျတ္ထ ဣတိ တစ်လုံးအကြေကြ]၊ တတြ-ထိုကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်၌၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံကား၊ အနုတ္တာန ပဒဝဏ္ဏနာ-မပေါ်လွင်သောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း၊ အရညေ ဝိဟရတိတိ-ကား၊ အာဝေဏိကေ-ဧတဝန်ကျောင်းတိုက်မှ သီးခြားဖြစ်သော၊ အရညေ-တောကျောင်း၌၊ နဲ ဝိဟရတိ-ဧနသည်မဟုတ်၊ ဧတဝန ဝိဟာရသေဝ-၏သာလျှင်၊ ပစ္စန္တေ-အစွန်အဖျားဖြစ်သော၊ ဧကပသေ-တစ်ခုသော ဘေး၌၊ (ဝိဟရတိ-၏)၊ မဠ္ဠေ ဂဇ္ဇောတိ-ကား၊ တသ္မိ ဝိဟာရသ-ထိုကျောင်း၏လည်း၊ မဠ္ဠေ-၌၊ ဂဇ္ဇော-အခန်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ သမန္တာ ပရိယာဂါရောတိ-ကား၊ အသ-ထိုကျောင်း၏၊ သမန္တာပန-ပတ်ဝန်းကျင်၌ကား၊ မဏ္ဍလမာဠပရိက္ခေပေါ-တန်ဆောင်းဝင်း အကာအရံသည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ (ဘေးပတ်လည်၌ စကြ်အဆောင်ဝိုင်း ရှိသည်-ဟူလို၊) ကိရ-ချဲ့၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုအပ်သော်၊ အန္တောယေဝ-၌သာလျှင်၊ အာဝိဇ္ဇန္တေ ဟိ-လှည့်ပတ်သူတို့သည်၊ ဝိစရိတုံ-လှည့်လည်ခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-သည်၊

တေန၊ ပေ၊ ဘဂဝါတိ။ ။ဤပါဠိ၌ ဣတိသဒ္ဒါသည် ပဒတ္ထဝိလ္လာသနိပါတ်တည်း၊ [ပဒတ္ထ-ပုဒ်နက်ကို+ဝိပလ္လာသ-ဖောက်ပြန်စေကြောင်း နိပါတ်၊] "ထိုအခါ၌ အလုံးစုံကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်" ဟူသောအနက်ကို မပေးရအောင် ပုဒ်၏အနက်ကို ပြောင်းလွဲစေသော နိပါတ်-ဟူလို၊ ထိုနိပါတ်ကြောင့် "တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ-ဟူသော" ဟု မူလပါဠိအတိုင်း အနက်ပေးရသည်၊ ထိုသို့ မူလပါဠိအတိုင်း အနက်ပေးရသောကြောင့် "တေန" စသည်ကိုလည်း (သဒ္ဒါသာလျှင် အနက်ရှိသော) သဒ္ဒပဒတ္ထကပုဒ်ဟု ခေါ်သည်။ [သဒ္ဒေါယေဝ+ပဒတ္ထော ယသ္သာတိ သဒ္ဒပဒတ္ထက် (ပဒံ)။]

နည်းဥပစာ။ ။ဆက်ဦးအုံ-"တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-တေန၊ ပေ၊ ဘဂဝါ"ဟူသော သိက္ခာပုဒ်သည်-ဟု ပေးရာ၌ ထိုစကားမျှသာ သိက္ခာပုဒ်မဟုတ်၊ နောင်လာလတ္တံ့ အားလုံးပင် ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် ဖြစ်၏၊ ထိုကြောင့် "တေန၊ ပေ၊ ဘဂဝါ" သည် အပေါင်း၏အမည်ကို အစိတ်၌တင်စား၊သော ဧကဒေသုပစာတည်း၊ "သမုဒ္ဒေါမယာဒိဋ္ဌော" ကဲ့သို့ မှတ်၊ နည်းအားဖြင့် နိဒဿနနည်းတည်း၊ တစ်နည်း-ဣတိတစ်လုံးအကြေကြ၍ ထိုဣတိကို အာဒိအနက်ပေးလျှင်ကား ဥပစာမဟုတ်, မုချသဒ္ဒါပင် ဖြစ်သည်။ [နေရာတိုင်းမှာ ဤနည်းချည်းတည်း။]

ဟောတိ-၏၊ (တထာ-ဖြင့်) သော-ထိုကျောင်းကို၊ မဒ္ဓေ-၌၊ စတုရသ-လေးထောင့်ရှိသော၊ ဂဗ္ဘ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဇဟိ-သေား၌၊ မဏ္ဍလမာဠပရိက္ခေပေန-ဖြင့်၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ သုပညတ္တန္တိ-ကား၊ သုဠု-ကောင်းစွာ၊ ထပိတ-ထားအပ်ပြီ၊ ယထာ ယထာ-အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသ္မိं ယသ္မိं ဩကာသေ စ-အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ထပိတံ-သည်၊ (သမာနံ-သော်၊) ပါသာဒိကံ-စိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်၊ လောကရဉ္ဇကံ-လူအပေါင်းကို နှစ်သက်စေတတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တထာ တထာ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တသ္မိं တသ္မိं ဩကာသေ-၌ လည်းကောင်း၊ ထပိတံ-ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ သော-ထိုဥဒါယီသည်၊ ဝတ္တာသီသေန-ခန္ဓကဝတ်ကို အဦးပြုသဖြင့်၊ ဧကကိစ္စမ္ပိ-ကို လည်းကောင်း၊ နှ ကရောတိ-ပြုသည်မဟုတ်။

ဧကစ္စေ ဝါတပါနေ ဝိဝရန္တောတိ-ကား၊ ယေသု-အကြင်လေသောက် ပြတင်းတို့ကို၊ ဝိဝဋေသု-ဖွင့်အပ်ကုန်သော်၊ အန္ဓကာရော အမိုက်မှောင်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တာနိ-လေသောက် ပြတင်းတို့ကို၊ ဝိဝရန္တော-ဖွင့်လျက်၊ ယေသု-အကြင် လေသောက်ပြတင်းတို့ကို၊ ဝိဝဋေသု-သော်၊ အာလောကော-အလင်းရောင်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တာနိ-တို့ကို၊ ဃကန္တော-ပိတ်လျက်၊ ဧဝံ၊ ပေ၊ ဧတာဒေါ၀ါစာတိ-ကား၊ ဧဝံ၊ သို့၊ တေန ဗြာဟ္မဏေန-ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပသံသိတွာ-ချီးမွမ်း၍၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ သာ ဗြာဟ္မဏိ-ထို ပုဏ္ဏားမသည်၊ ပသန္နော-ကြည်ညိုသော၊ အယံ ဗြာဟ္မဏော-သည်၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမော မညေ-ရှင်ရဟန်းပြုလိုလေယောင်တကား၊ ဣတိ-သို့၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်ထင်၍၊ နိဂ္ဂဟိတမ္ပိ-လျှို့ဝှက်ထိုက်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ အတ္တနော-၏၊ တံ ဝိပ္ပကာရံ-ထိုဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ပြုမှုကို၊ ပကာသေန္တီ-ဖော်ပြောလိုသည်၊ ကေ၀လံ-အပြစ်ပြောလိုခြင်းမဖက် သက်သက်၊ တဿ-ထိုပုဏ္ဏား၏၊ သဒ္ဓါဝိဃာတာ ပေက္ခာ-သဒ္ဓါပျက်ခြင်းကို ရှုငဲ့သည်၊ [သဒ္ဓါတရားပျက်စေလိုသည်၊] ဟုတွာ-၍၊ ဧတံ ကုတော တဿ ဥဇ္ဇာရတ္တတာတိ အာဒိ၀စနံ-ဤကုတော၊ ပေ၊ စကား ကို၊ အ၀ေါစ-ပြီ၊ တတ္ထ-ထိုကုတော တဿ ဥဇ္ဇာရတ္တတာ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ အဿ-ထိုဥဒါယီ၏၊ ဥဇ္ဇာရော-မွန်မြတ်သော၊ အတ္တာ-စိတ်သည်၊ (အတ္ထိ), ဣတိ-ကြောင့်၊ (သော-ထို ဥဒါယီသည်၊) ဥဇ္ဇာရတ္တော-ဥဇ္ဇာရတ္တာ မည်၏၊ ဥဇ္ဇာရတ္တနော-မွန်မြတ်သောစိတ် ရှိသူ၏၊ ဘာ၀ေါ-ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာတည်း၊ ဥဇ္ဇာရတ္တတာ-ဖြစ်ရာ၊ [ဥဇ္ဇာရတ္တတာတိ-ဥဇ္ဇာရစိတ္တတာ-ဋီကာ၊ "အတ္တသဒ္ဓါသည် စိတ်ဟော"ဟူလို၊] ကုလိတ္ထိဟိတိ အာဒိသု-ပါဠိရပ်တို့၌၊ ယရသာမိနိယော-အိမ်ရှင်မတို့သည်၊ ကုလိတ္ထိယောနာမ-ကုလိတ္ထီတို့မည်၏၊

ပုရိသဿ ရဂတာ–ယောက်ျားတစ်ပါး သွားရောက်အပ်ဖူးကုန်သော၊ ကုလဓီတရော–အမျိုးသမီးတို့သည်၊ ကုလဓီတရော နာမ–ကုလဓီတုတို့မည်၏၊ အနိဝိဒ္ဓါ–ယောက်ျားတစ်ပါးသည် မဖောက်ထွင်းအပ်သော မိန်းမတို့ကို၊ ကုလ ကုမာရိယော နာမ–ကုလကုမာရီတို့မည်၏ ဟူ၍၊ ဝါ–အမျိုးသမီး အပျိုစင်တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ–ကုန်၏၊ ပရကုလတော–သူတစ်ပါးအိမ်မှ၊ အာနီတာ–နှိုးသော၊ ကုလဒါရကာနံ–အမျိုးသားတို့၏၊ ဝဓုယော–မိန်းမတို့သည်၊ ဝါ–ချွေးမတို့သည်၊ ကုလာသုဏှာ နာမ–ကုလသုဏှာတို့မည်၏။

၂၇၀။ သြတိဏ္ဏောတိ–ကား၊ ယက္ခာဒိဟိ–ဘီလူး အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ [အာဒိဖြင့် ပူးဝင်တတ်သော နတ်စသည်ကိုယူ၊] သတ္တာ–တို့ကို၊ (သြတိဏ္ဏာ)ဝိယ–သက်ရောက် ပူးဝင်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ (တထာ–တူ)၊ အန္တော–၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တေန–သော၊ ရာဂေန ဝါ–ရာဂသည်သော်လည်း၊ သြတိဏ္ဏော–သက်ဝင်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ–၍၊ သမာပဇ္ဇေယ္ယ–၌စပ်)၊ ကူပါဒိနိ–တွင်းအစရှိသည်တို့သို့၊ သတ္တာ–တို့သည်၊ (သြတိဏ္ဏာ)ဝိယ–သက်ဆင်းကျရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊(တထာ–တူ)၊ အသမပေက္ခိတွာ–ကောင်းစွာ မရှုဆင်ခြင်မူ၍၊ [အနိစ္စ ဒုက္ခ အသုဘ အနတ္တဟု မရှုမူ၍၊] ရဇနီယေ–တပ်မက်ဖွယ်ကောင်းသော၊ ဌာနေ–အရာ၌၊ ဝါ–အာရုံ၌၊ ရဇ္ဇန္တော–တပ်မက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သယံ ဝါ–ကိုယ်တိုင်သော်လည်း၊ ရာဂံ–သို့၊ သြတိဏ္ဏော–သက်ဆင်းကျရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ–၍)၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဥဘယတောပိ–နှစ်ပါးပြားသော အနက်အားဖြင့်လည်း၊ ဧတံ–ဤ သြတိဏ္ဏာဟူသော အမည်သည်၊ ရာဂသမ်ဂီသေဝ–ရာဂနှင့် ပြည့်စုံသူ၏ သာလျှင်၊ ဝါ–သူကိုသာလျှင်၊ အဓိဝစနံ–အထက်၌ဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ဝါ–ဟောသောအမည်တည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သြတိဏ္ဏောနာမ သာရတ္တော

၁။ ရာဂေန သြတိဏ္ဏော။ ။သြတိဏ္ဏောကဲ့သို့သော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ကိတ်ပုဒ်ကို ရာဂေနကဲ့သို့ အဝုတ္တကတ္တားထည့်၍ ဖွင့်ပြလျှင် ကမ္မသာဓနပြုရာ၏၊ ထို့ကြောင့် "သြတရိယတေ–ရာဂသည် သက်ရောက်အပ်၏၊ ဣတိ သြတိဏ္ဏော"ဟု ကမ္မသာဓ်ပြု၊ ဘီလူး အစိမ်းသူရဲ နတ်စုန်းတို့သည် လူကိုပူးဝင်အပ်သကဲ့သို့ ရာဂဘီလူးသည်လည်း ထိုရဟန်းကို ပူးဝင်အပ် (အပူးဝင်ခံနေရ)သည်–ဟူလို။ ["သံဝဏ္ဏေကြောက်, ရှိသည့်ပုဒ်ကို, အဝုတ်ကတ္တား, ဖွင့်ပြထားမှ, ပြုကြားကမ္မ–သာဓနတည်း"–လက်ခံ။]

၂။ ရာဂံ သြတိဏ္ဏော။ ။ရာဂံကဲ့သို့ အဝုတ္တကံထည့်၍ ဖွင့်ရာ၌ကား ကတ္တုသာဓပြုရသည်၊ ထို့ကြောင့် "သြတရတိ–ရာဂတည်းဟူသော တွင်းသို့ သက်ဆင်းကျရောက်တတ်၏၊ ဣတိ သြတိဏ္ဏော"ဟုပြု၊ "လူသည် ရေတွင်း ရေကန်သို့ ကျရောက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရဟန်းသည် ရာဂတည်းဟူသောတွင်းသို့ သက်ဆင်းကျရောက်သည်" ဟူလို။ ["ဖွင့်ဒုတိယာ, ကံရှိရာဝယ်, မှန်စွာကတ္တု ဝိဂြိဟ်ပြုလော"–လက်ခံ။]

အပေက္ခ ဝါ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တောတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အသ–ထိုသြတိဏ္ဏောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–မူအပ်ပြီ၊ [သြတိဏ္ဏောနာမ–ကား၊ သာရတ္တော–လွန်စွာ တပ်မက်သည်၊ အပေက္ခ ဝါ–ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် ရှင့်ခြင်းရှိသည်၊ ပဋိဗဒ္ဓ စိတ္တော–ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စပ်ဖွဲ့သော စိတ်ရှိသည်။]

တတ္ထ–ထိုသြတိဏ္ဏောနာမအစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ သာရတ္တောတိ–ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန–ဖြင့်၊ သုဋ္ဌု–လွန်စွာ၊ ရတ္တော–တပ်မက်သည်၊ အပေက္ခဝါ တိ–ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂါပေက္ခာယ–ကာယသံသဂ္ဂကို ရှင့်ခြင်းဖြင့်၊ အပေက္ခဝါ–သည်၊ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တောတိ–ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေနေဝ–ဖြင့်ပင်၊ ဟသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ–ထိုမာတုဂါမဟူသော ဝတ္ထု၌၊ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော–သည်၊ ဝိပရိဏာတေနာတိ–ကား၊ ပရိသုဒ္ဓဘဝင်္ဂသန္တာနတိသင်္ခါတံ–ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော ဘဝင်အစဉ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပကတိ–ပင်ကိုယ်သဘောကို၊ ဝိဇဟိတ္တာ–စွန့်၍၊ အညထာ–ဘဝင်အစဉ်မှ တစ်ပါးသောအပြားအားဖြင့်၊ ပဝတ္တေန–ဖြစ်သော၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဝိရူပံ–ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်၊ ပရိဏာတေန–ပြောင်းလွဲသော၊ ဝိရူပံ, ပရိဝတ္တေန–ပြောင်းလွဲသော၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပရိဝတ္တမာနံ–ပြောင်းလွဲ လသော်၊ ဝိရူပံ–ဖောက်ပြန်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဧဝံ–ဤသို့ဖောက်ပြန်လောက် အောင်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပရိဝတ္တိတ္တာ–ပြောင်းလွဲ၍၊ ဋ္ဌိတေန–တည်သော၊ (စိတ္တေန–ဖြင့်၊) ဣတိ–ကား၊ အဓိပ္ပာယော–အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်း။

၂၇၁။ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, ဧတံ–ဤဖောက် ပြန်သောစိတ်သည်၊ ရာဂါဒီဟိ–တို့နှင့်၊ သမ္ပယောဂံ–ယှဉ်ခြင်းကို၊ နာတိဝတ္တတိ–မလွန်နိုင်၊ တသ္မာ, ဝိပရိဏာတန္တိ ရတ္တမ္ပိ စိတ္တံတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ အသ–ထိုဝိပရိဏာတပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ–ကို၊ ဝတ္မာ–ပြီး၍၊ [“ဝိပရိဏာတန္တိ ရတ္တံပိ စိတ္တံ ဝိပရိဏာတံ,

---

ဝိပရိဏာတေန။ ။ ဝိကို ဝိဇဟိတ္တာဟု လည်းကောင်း, ပရိဏာတေနကို “အညထာပဝတ္တေန” ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်၊ ပဋိသန္ဓေမှစ၍ ပါလာသော ဘဝင်အစဉ် သည် ဝိပါက်စိတ်ဖြစ်၍ လောဘ, ဒေါသ စသော ကိလေသာတို့မှ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် သော စိတ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် “ပရိသုဒ္ဓဘဝင်္ဂသန္တာန” ဟု မိန့်သည်၊ ရာဂစသည်နှင့် ယှဉ်သော အကုသိုလ်စိတ်ကား ထို ပရိသုဒ္ဓ ဘဝင်အစဉ်ကို စွန့်ခွာ၍ဖြစ်သော စိတ်တည်း။ [ပဘာသရမိဒံ ဘိက္ခဝေ စိတ္တံ၊ တဉ္စ အာဂန္တုကေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ဧကဂုံတ္တရ, ပဏ္ဏာသကတ္ထာ။]

ဝိရူပံဝါ ပရိဏာတေန။ ။ ဝိကို “ဝိရူပံ” ပရိဏာတေနကို “ပရိဝတ္တေန”ဟု ကစ်နည်းဖွင့်၏၊ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဘဝင်အစဉ်မှပြောင်းလွဲ၏၊ သို့သော် ထိုပြောင်းလွဲခြင်း ကား ဖောက်ပြန်သော ပြောင်းလွဲခြင်းမဟုတ်၊ ရာဂစသော ကိလေသာနှင့် ယှဉ်သောစိတ် သာ ကောင်းသောသဘောမှ ဖောက်ပြန်သော ပြောင်းလွဲခြင်းဖြစ်သည်–ဟူလို။

ဒုဋ္ဌပိ စိတ္တံ ဝိပရိဏာတံ, မုဋ္ဌပိ စိတ္တံ ဝိပရိဏာတံ" တိုင်အောင် ဟောတော်မူပြီး၍၊] အန္တေ–အဆုံး၌၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတတ္ထံ–ကို၊ ဒသေန္တော (ဟုတ္တာ) အပိစ၊ ပေ၊ ဝိပရိဏာတန္တိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ။

တဒဟု ဧကတာတိ–ကား၊ တံဒိဝသံ–၌၊ ဧကတာ–မွေးဖွားသော ကာလေးမ တည်း၊ ["တဒဟု"ကို တံဒိဝသံ"ဟုဖွင့်သည်၊ အဟနောင် သို့ဝိဘက်ကိုဥပြု၍ "အဟု" ဟု ပြီးသည်၊ တစ်နည်း–အဟုသည် နေ့အနက်ဟော သတ္တမျှော်နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊] ဧကတမတ္တာ–မွေးဖွားပြီးကာမျှဖြစ်သော၊ အလွမ်သပေသိဝဏ္ဏာ–စိုသော အသားတစ်သဏ္ဌာန်ရှိသော မိန်းကလေးသည်၊ (မာတုဂါမော နာမ)၊ ဟိ–မှန်၊ ဇဝရူပါယပိ–ဤသို့သဘောရှိသော မိန်းကလေးနှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိं, ကာယသံသဂ္ဂေ–ကိုယ်ကို နှီးနှောခြင်းကြောင့်၊ သံဃာဒိသေသော–သည်လည်း ကောင်း၊ မေထုနဝိတိက္ကမေ–ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ–သည်လည်းကောင်း၊ ရဟော–ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌၊ နိသဇ္ဇသာဒေ–အတူတကွ ထိုင်နေရခြင်း၌ သာယာခြင်းကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယဉ္စ–သည်လည်းကောင်း၊ ဟော်တိ–၏၊ ပဂေါ်တိ–ကား၊ ပဌမမေဝ–ရှေးဦးမဆွ အစကပင်၊ [ပဂေနိပါတ်သည် ပဌမအနက် ဟော။]

ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇေယျာတိ–ကား၊ ဟတ္ထဂ္ဂဟာဒီ–လက်ကိုဆွဲ ကိုင်ခြင်း အစရှိသော၊ ကာယသမ္ဗယောဂံ–ကိုယ်ဖြင့် စပ်ယှက်ခြင်းသို့၊ ကာယ မိသိဘာဝံ–ကိုယ်ဖြင့်ရောနှောခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်သို့၊ သမာပဇ္ဇေယ္ယ–ရောက်အုံ့၊ [ကခ်ါအဋ္ဌကထာ၌ "ဟတ္ထဂ္ဂဟဏာဒီ"ဟုရှိ၏၊] ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧတံ–ဤကာယသံသဂ္ဂသို့၊ သမာပဇ္ဇသ–ရောက်သောရဟန်း၏၊ ယော သော ကာယသံသဂ္ဂေါ နာမ–ဂုမည်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ သော–ထို ကာယသံသဂ္ဂသည်၊ အတ္ထတော–လိုရင်းအနက်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌာစာရော–လွမ်းမိုး၍ ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဝါ–ကျူးလွန်ခြင်းသည်၊ ရာဂဝသေန–ဖြင့်၊ သညမဝေလံ–စောင့်စည်းအပ်သော သီလတည်းဟူသောအပိုင်းအခြားကို၊ အတိဘဝိတ္တာ–လွမ်းမိုး၍၊(ကျူးကျော်၍)၊

ကာယသံသဂ္ဂံ။　　။သံသဂ္ဂကို "မိသိဘာဝံ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ထိုဘာဝ အရ ရောနှောခြင်းကြီယာရ၏၊ ထို့ကြောင့် "သံသဋ္ဌနံ–ရောနှောခြင်း၊ သံသဂ္ဂေါ–ခြင်း" ဟုပြု၊ ရောနှောသော ဝတ္ထု နှစ်ရပ်သည် အဘယ်အရာအားဖြင့် ရောစပ်ကြသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် "ကာယ" ဟု ဝိသေသန ကုမရသည်၊ ထို့ကြောင့် "ကာယေန–ကိုယ်အားဖြင့်+သံသဂ္ဂေါ–ကာယသံသဂ္ဂေါ"ဟု ပြုရသည်၊ ကာယအရ တစ်ကိုယ်လုံးရသော်လည်း လက် စသော ကိုယ်၏အစိတ်အပိုင်းကို ဧကဒေသျှုပစာရအားဖြင့် "ကာယ" ဟု ယူပါ။

အာစာရော–ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ အသ–ထို ကာယသံသဂ္ဂ သမာပဇ္ဇေယျဟူသောပုဒ်၏၊ သခ်ေပန–အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်၊ အတ္ထံ–ကို၊ ဒသ္သေန္တော–မူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ) အဋ္ဌာစာရော ဝုစ္စတိတိ–ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနံ–ကို၊ အာဟ–မူပြီ။

ပန–ဆက်၊ ဟတ္ထဂ္ဂါဟံဝါတိအာဒိ–ဟတ္ထဂ္ဂါဟံဝါ အစရှိသောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ အသ–ထိုကာယသံသဂ္ဂ သမာပဇ္ဇေယျပုဒ်၏၊ ဝိတ္ထာရေန–အားဖြင့်၊ အတ္ထဒဿနံ–အနက်ကိုပြကြောင်း ပုဒ်အပေါင်းတည်း၊ ["အာဒိဘေဒံ"ဟု ဘေဒသဒ္ဒါ ပါနေသည်ကား မကောင်း၊ ကခ်ါအဋ္ဌကထာ၌လည်း မပါ၊] တတ္ထ–ထို ဟတ္ထဂ္ဂါဟံဝါ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဟတ္ထာဒီနံ–တို့၏၊ ဝိဘာဂ ဒဿနတ္ထं–ဝေဖန်အပ်သောအပြားကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဟတ္ထောနာမ ကပ္ပရံ ဥပါဒါယာတိအာဒိ–ကို၊ အာဟ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုဟတ္ထောနာမ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ကပ္ပရံ ဥပါဒါယာတိ–ကား၊ ဒုတိယံ–သော၊ မဟာသန္ဓိ–အဆက်အစပ်ကြီးကို၊ ဥပါဒါယ–၍၊ [လက်ကောက်ဝတ်ကို ပထမ မဟာသန္ဓိ, တတောင်ဆစ်ကို ဒုတိယ မဟာသန္ဓိ–ဟုဆိုသည်။] ပန–ဆက်၊ အညတ္ထ–
အခြားသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ မဏိဗန္ဓတော–လက်ကောက်ဝတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ယာဝအဂ္ဂနခါ–လက်သည်းဖျားတိုင်အောင်၊ ဟတ္ထော–ဟတ္ထကို၊ (အဓိပ္ပေတော၊) ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ အဂ္ဂဗာဟာယ–လက်မောင်းဖျားနှင့်၊ သိဒ္ဓိ–ကွ၊ ကပ္ပရတော–မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ (ဟတ္ထော–ဟတ္ထကို၊) အဓိပ္ပေတော–၏။

သုဒ္ဓကောသာနံ ဝါတိ–ကား၊ သုတ္တာဒီဟိ–ချည် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အမိသာနံ–ရောနှောခြင်းမရှိကုန်သော၊ သုဒ္ဓါနံ–သက်သက်ကုန်သော၊ ကောသာနံ ယေဝ–ဆံပင်တို့၏သာလျှင်၊ (ဝေဏီ–အစုသည်၊ ဝေဏီနာမ–ဝေဏီမည်၏၊)

အဋ္ဌာစာရော။ ။"အဓိ+အာစာရော"ဟု ခွဲ၊ အဓိကို [ရာဂဝသေန အဘိဘဝိတ္တာ သညမဝေလ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ရဟန်းတို့စောင့်စည်းအပ်သော သီလဟူသော စည်းကို(ဝါ) ကမ်းကို "သညမဝေလ" ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုသီလဟူသောစည်းကို လွန်မ်းမိုးကျော်နင်း၍–ဟူလို၊ " အာစာရော–ပြုကျင့်ခြင်း" ဟူသည် လက်ကိုကိုင်ခြင်း အစရှိသော အမှုအရာကြီယာတည်း။ [သညမဝေလန္တိ–သီလမရိယာဒံ၊ အာစာရောတိ–အာစရဏံ, ဟတ္ထဂ္ဂဟဏာဒိကြီယာ–ဌီကာ။]

သုဒ္ဓကောသာနံ ဝါ။ ။ဤပါဠိအတိုင်း မြန်မာစာမူပါဠိတော်စာအုပ်များ၌ မတွေ့ရသော်လည်း .သီဟိုဠ် ယိုးဒယားမူများ၌ ပါရှိသတတ်၊ ထိုပါဠိသည် အဋ္ဌကထာဖွင့်ထားသောကြောင့် ပါဠိမှန်ပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ "ဝေဏီနာမ သုဒ္ဓကောသာနံဝါ သုတ္တမိသာနံဝါ၊ ပေ၊ မဏိမိသာနံဝါဝေဏီ" ဟု ရှေ့နောက်ညွှန်ပြလျက် ဝေဏီ နှစ်ရပ်

ဝေဏီတိဇတံ–အမည်သည်၊ တီဟိ–နှ်သော၊ ကေသဝဋ္ဌိဟိ–ဆံအစုတို့ဖြင့်၊ ဝိနန္ဒ်တွာ–ဖွဲ့ကြက်၍၊ ဝါ–ဖွတ်မြီးထိုး၍၊ ကတကေသကလာပဿ–ပြုအပ်သော ဆံအပေါင်း၏၊ ဝါ–ပြုအပ်သော ဆံအစု၏ (“ဆံထုံး” ဟု မပေးပါနှင့်)၊ နာမံ–တည်း၊ သုတ္တမိဿာတိ–ကား၊ ပဌဝဏ္ဏေန–ငါးမျိုးသော အဆင်းရှိသော၊ သုတ္တေန–ချည်ဖြင့်၊ (အရောင်ဆိုးထားသော သိုးမွေးချည်မျိုး ဖြင့်)၊ ကေသေ–တို့ကို၊ မိဿေတွာ–ရောရ၍၊ ကတာ–ပြုအပ်သော၊ ဝေဏီ–ဆံအစုတည်း၊) မာလာမိဿာတိ–ကား၊ ဝဿိကပုပ္ဖာဒီဟိ–မိုးစွေပန်းအစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ (ကေသေ–တို့ကို)၊ မိဿေတွာ–၍၊ တီဟိ–သုံးမျိုးကုန်သော၊ ဝါ–သုံးစုခွဲထားအပ်ကုန်သော၊ ကေသဝဋ္ဌိဟိ–ဆံအစုတို့ဖြင့်၊ ဝိနန္ဒ်တွာ–ဖွဲ့ကြက်၍၊ ဝါ–ဖွပ်မြီးထိုး၍၊ ကတာ–ပြုအပ်သော၊ (ဝေဏီ–ဆံအစုတည်း၊) အဝိနဒ္ဓေါ ဝါ–မဖွဲ့ကြက်အပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ–ဖွပ်မြီး မထိုးအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ကေဝလံ–ဖွပ်မြီးထိုးခြင်းမဖက်သက်သက်၊ ပုပ္ဖမိဿကော–ပန်းတို့ဖြင့် ရောနှောအပ်သော၊ ကေသကလာပေါပိ–ဆံအပေါင်းကိုလည်း၊ ဣဓ–ဤ မာလာမိဿာဟူသော ပါဠိ၌၊ ဝေဏီတိ–ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ပြန်းကုံးနှင့်

ပါသင့်သည်၊ ဥပမာ–“အင်ကနာမ၊ ပေ၊ အဝသေသံအင်ဂ်” ဟု ရှိသကဲ့သို့တည်း၊ ထိုတွင် သုဒ္ဓကေသာနံကို ပဌမဖွင့်ပြီး၍ ထို၏ စပ်ရာဝေဏီကို “ဝေဏီတိ၊ ပေ၊ ကလာပဿေတံ နာမံ”ဟု ဆက်၍ဖွင့်သည်၊ ဆက်ဦးအုံ့၊ သုဒ္ဓကေသာနံ နေရာဝယ် “သုဒ္ဓကေသာ”ဟူသော ပဌမန္တပါဋ္ဌကို အတည်ပြုလျှင် “သုဒ္ဓါ–ချည် စသည်တို့နှင့် မရောမယှက် သက်သက်ကုန်သော+ကေသာ–ဆံပင်တို့” ဟု အနက်ထွက်သောကြောင့် “သုဒ္ဓကေသ” ပုဒ်သက်သက်ဖြင့် ဝေဏီဟုခေါ်ရသော ဆံအစုမရှာ ဆံပင်သက်သက်သာ ရနိုင်၏၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဝေဏီပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ မဖြစ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် သုဒ္ဓကေသာနံကိုသာ ပါဋ္ဌမှန်ဟုယူ၍ “ဝေဏီ”၌ စာစပ်စေသင့်သည်။

သုတ္တမိဿာတိ။ ။သို့ဖြစ်လျှင် နောက်၌ “သုတ္တမိဿာတိ” စသည်ဖြင့် ပဌမန္တပုဒ်များကို အဘယ်ကြောင့် တည်ပါဋ္ဌလုပ်ထားသနည်း–ဟု မေးဖွယ်ရှိ၏၊ ထိုတည်ပါဋ္ဌတို့ကား ဆဋ္ဌန္တမှ ပဌမန္တပြောင်းလဲ၍ လိုရင်းကိုသာတည်ခြင်းဟု မှတ်ပါ၊ ပါဠိတော်၌မူ ဝေဏီ၌ စပ်ဖို့ရန် “သုတ္တမိဿာနံ” စသည်ဖြင့် ဆဋ္ဌန္တ ချည်းသာ ရှိသင့်ပါသည်၊ မှန်၏–သုဒ္ဓ ကေသာနံနှင့် စာသွားတူသော သုတ္တမိဿာနံ စသည်တို့ကို သဒ္ဒါနည်းအားဖြင့် စဉ်းစားလျှင် “သုတ္တေန–အဆင်းမျိုးစုံရှိသော ချည်ဖြင့်+မိဿာ–ရောအပ်သော ဆံပင်တို့တည်း၊ သုတ္တမိဿာ–တို့”ဟု ဆံပင်သာရ၍ “ဝေဏီ” မရနိုင်ကြောင်း ထင်ရှား၏၊ “သုတ္တမိဿာနံ”ဟု ရှိမှ ဝေဏီ၌စပ်၍ “ချည်ဖြင့် ရောနှောအပ်သော ဆံပင်တို့၏ အပေါင်းအစု” ဟု အနက်မှန်ရနိုင်သည်။ [ဝေဏီပုဒ်၏ ဝစနတ္ထ, ဝိနိန္ဒ်တွာ အဝိနန္ဒ်တွာ တို့နှင့် ကေသကလာပ, သုတ္တမိဿ စသည်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋ္ဌိကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဆံပင်ကိုရောရ၍ ဖွတ်မြီးထိုးလျှင် တချို့ပန်းများ ကြေသွားဖွယ် ညှိုးသွားဖွယ် ရှိသောကြောင့် ဖွတ်မြီးမထိုးဘဲ စုစည်းထားသော ဆံအပေါင်းလည်း မာလာမိသဝေဏီမည်သည်-ဟူလို။]

ဟိရညမိသာတိ-ကား၊ ဂဟာပဏမာလာယ-ငွေဖြင့်ပြုအပ်သော ပန်းဖြင့်၊ (ကေသေ) မိသေတွာ ကတာ(ဝေဏီ-တည်း၊) သုဝဏ္ဏမိသာတိ-ကား၊ သုဝဏ္ဏစီရကေဟိဝါ-ရွှေအစဉ်တို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ရွှေကြိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ [သုဝဏ္ဏစီရက်တိ သုဝဏ္ဏပါဋိ၊ ကခ်ါဋိကာသစ်၊] ပါမင်္ဂါဒီဟိ ဝါ-ရွှေဆောက်လုံးချည် အစရှိသည်တို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ (ကေသေ) မိသေတွာကတာ (ဝေဏီ)၊ မုတ္တာမိသာတိ-ကား၊ မုတ္တာဝဋ္ဋိဟိ-ပုလဲအစဉ်တို့ဖြင့်၊ ဝါ-ပုလဲသွယ်တို့ဖြင့်၊ (ကေသေ) မိသေတွာ ကတာ(ဝေဏီ)၊ မဏိမိသာတိ-ကား၊ သုတ္တာရှင်ဟိ-ချည်သို့တက်ရောက်ကုန်သော၊ ဝါ-ချည်ဖြင့် သီအပ်ကုန်သော၊ မဏိဟိ-တို့ဖြင့်၊ (ကေသေ) မိသေတွာ ကတာ (ဝေဏီ)၊ ဟိ-ဆက်၊ ဧတာသု-ဤဝေဏီတို့တွင်၊ယံ ကိဉ္စိ-သော၊ ဝေဏိ-ဆံအပေါင်းကို၊ ဂဏ္ဌန္တသ-ဆွဲကိုင်သောရဟန်း၏၊ သံဃာဒိသေသောယေဝ၊ (ဟောတိ)၊ အဟံ-သည်၊ မိသကဝေဏိ-ရောနှောအပ်သော ဆံအပေါင်းကို၊ အဂ္ဂဟေသိ-ကိုင်ပါပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တသ-၏၊ မောက္ခော-အာပတ်မှ လွတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤဟတ္ထဂ္ဂါဟံ ဝါ-ဟူသောပါဋ်၌ ဝေဏိဂ္ဂဟဏေန-ဝေဏီသဒ္ဒါဖြင့်၊ ကေသာပိ-ဆံချည်မျှင်တို့သည်လည်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်း၊ ဂဟိတာဝ-ယူအပ်ကုန်သည်သာ၊ ဟောန္တိ၊ [ကေဒေသျှုပစာ-ဟူလို၊] တသ္မာ, ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧကံပိ-တစ်မျှင်တည်းဖြစ်သော၊ ကေသံ-ကို၊ ဂဏှာတိ-၏၊ တဿပိ-၏လည်း၊ အာပတ္တိယေဝ (ဟောတိ)။

ဟတ္ထဉ္စ ဝေဏိဉ္စ ထပေတ္တွာတိ-ကား၊ ဣဓ-ဤ သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တလက္ခဏံ-ဟောတော်မူအပ်သော လက္ခဏာရှိသော၊ ("ကပ္ပရံ ဥပါဒါယ" အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော လက္ခဏာရှိသော၊) ဟတ္ထဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပ္ပကာရံ-အလုံးစုံသော အပြားရှိသော၊ ဝေဏိဉ္စ-ဆံပင် အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထပေတ္တွာ-၍၊ အဝသေသံ-သော၊ သရီရံ-ကို၊ အင်္ဂါတိ-အင် ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ ဝေ-လျှင်၊ ပရိစ္ဆိန္နေသု-ပိုင်းခြားအပ်ပြီးကုန်သော၊ ဟတ္ထာဒိသု-တို့တွင်၊ ဟတ္ထသံ-လက်ကို၊ ဂဟဏံ-ဆွဲကိုင်ခြင်းသည်၊ ဟတ္ထဂ္ဂါဟော-ဂ္ဂါဟမည်၏၊ ဝေဏိယာ-ဆံအပေါင်းကို၊ ဂဟဏံ-သည်၊ ဝေဏိဂ္ဂါဟော-မည်၏၊ အဝသေသ သရီရဿ-ကို၊ ပရာမသနံ-သည်၊ အညတရဿဝါ၊ ပေ၊ ပရာမသနံ-မည်၏၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ တံ

ဟတ္ထဂ္ဂါဟံဝါ–ထိုလက်ဆွဲကိုင်ခြင်းသို့သော်လည်းကောင်း၊ (တံ) ဝေဏိဂ္ဂါဟံ ဝါ–သို့သော်လည်းကောင်း၊ အညတရသ္မိံဝါ အညတရသ္မိံဝါ–သော၊ အင်္ဂသ–အင်္ဂါကို၊ ပရာမသနံ (ဝါ)–သို့သော်လည်းကောင်း၊ သမာပဇ္ဇေယ္ယ–အုံ၊ တဿ–၏၊ သံဃာဒိသေသောနာမ–သော၊ အာပတ္တိနိကာယော–သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ အယံ–ကား၊ သိက္ခာပဒသ–၏၊ အတ္ထော–တည်း။

၂၇၂။ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ယောစ ဟတ္ထဂ္ဂါဟော–အကြင်လက်ကို ဆွဲကိုင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောစ ဝေဏိဂ္ဂါဟော–အကြင် ဆံအပေါင်းကို ဆွဲကိုင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဝသေသသ–သော၊ အင်္ဂသ–ကို၊ ယံ စ ပရာမသနံ–အကြင်သုံးသပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ တံ သဗ္ဗမ္ပိ–ထိုအလုံးစုံသည်လည်း၊ ဘေဒတော–အပြားအားဖြင့်၊ ဒ္ဝါဒသဝိဓံ–၁၂ ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ–၏၊ [လက်စသည်ကိုဆွဲကိုင်နည်းသည် ၁၂ ပါးပြား၏–ဟူလို၊] တသ္မာ–ကြောင့်၊ တံ ဘေဒံ–ထို ၁၂ပါးအပြားကို၊ ဒသေတုံ–ငှာ၊ အာမသနာပရာမသနာတိအာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ အသ–ထို ဟတ္ထဂ္ဂါဟံဝါ–အစရှိသောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဂေနံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထို ပဒဘာဂနိဋ္ဌာ၊ အာမသနာနာမ အာမဋ္ဌမတ္တာဟိ–ဟူ၍၊ ယံ စ (အာမသနံ)–အကြင်အာမသနကိုလည်း၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဆုပနံနာမ ဖုဋ္ဌမတ္တန္တိ–ဟူ၍၊ ယံ စ (ဆုပနံ)–နကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဣမေသံ–ဤအာမသန ဆုပနတို့၏၊ အယံ–ကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ အာမသနာတိ–ကား၊ အာမဋ္ဌနာ–ပြင်းစွာ ဆုပ်ကိုင်ခြင်းတည်း၊ ဖုဋ္ဌောကာသံ–ထိအပ်သောအရပ်ကို၊ အနတိက္ကမိတ္တာပိ–မလွန်မူ၍လည်း၊ [ပိ–ဖြင့် အနည်းငယ်လွန်သော်လည်း အာမသနာပင်ဟုဆည်း၊] တတ္ထေဝ–ထိုထိအပ်သော အရပ်၌သာ၊ သဃ်ဋနာ–ပြင်းစွာထိခိုက်ခြင်းတည်း၊ ဟိ–မှန်၊ အယံ–ဤ ထိအပ်သောအရပ်ကို မလွန်ဘဲ ပြင်းစွာထိခတ်ခြင်းကို၊ အာမဋ္ဌမတ္တာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ [မတ္တာဖြင့် ပရာသမနကဲ့သို့ နေရာရွှေ့ခြင်းကို ကန့်သည်၊] အသံဃट्ဌတ္တာ–ပြင်းစွာမထိခိုက်မူ၍၊ ဖုဋ္ဌမတ္တံ–ထိအပ်ကာမျှကို၊ ဆုပနန္တိ–တို့ခြင်းဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ ဥမ္မသနာယစ–ဥမ္မသနာ၏ လည်းကောင်း၊ ဥလ္လဃ်နာယ စ–နာ၏လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒေသေ–၌၊ ဥဒ္ဓံ ဥစ္စာရဏာတိ–ဟူ၍၊ ဧကမေဝ–တစ်မျိုးသာလျှင်ဖြစ်သော ယမ္မိပဒံ–ကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတြာပိ–ထိုပုဒ်၌လည်း၊ အယံ–ကား၊ ဝိသေသော–တည်း၊ ပဌမံ–ရှေးဦးစွာသော (ဥမ္မသနာ၏ နိဒ္ဒေသဖြစ်သော) ဥဒ္ဓံဥစ္စာရဏာပုဒ်ကို၊ အတ္တနော–၏၊ ကာယသ–လက်စသောကိုယ်ကို၊ (ပေသနဋ္ဌစပ်)၊ ဣတ္ထိယာ–၏၊ ကာယေ–ကိုယ်၌၊ ဥဒ္ဓံ– ထက်သို့၊ ပေသနဝသေန–စေလွှတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဒုတိယံ–နှစ်ခုမြောက်သော (ဥလ္လဃ်နာ၏ နိဒ္ဒေသဖြစ်သော) ဥဒ္ဓံ ဥစ္စာရဏာပုဒ်ကို၊

ဣတ္ထိယာ–၏ ၊ကာယ်–လက်စသောကိုယ်ကို၊ဥက္ခိပနဝသေန–အပေါ်သို့ မြှောက်ယူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် (ဝုတ္တံ–ပြီ)၊ သေသံ–သည်၊ ပါကဋမေव–သည်သာ။

၂၇၃။ ဣဒါနိ–၌၊ ယွာယံ(ယော+အယံဘိက္ခု)–သည်၊ သြတိဏ္ဏော–ရာဂဘီလူး ဝင်ပူး သက်ရောက်အပ်သည်၊ ဝါ–ရာဂတွင်းသို့ သက်ဆင်းကျရောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိပရိဏာတေန–ဖောက်ပြန်သော၊ စိတ္တေန–ဖြင့်၊ ကာယသံသဂ္ဂ–ကိုယ်ဖြင့်ရောနှောခြင်းသို့၊သမာပဇ္ဇတိ–ရောက်၏၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ ဧတေ သံ ပဒါနံ–ဤအာမသနာ ပရာမသနာ အစရှိသောပုဒ်တို့၏၊ ဝသေန–ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရတော–အားဖြင့်၊ အာပတ္တိဘေဒံ–ကို၊ ဒဿေဿန္တော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဣတ္ထီ စ ဟောတိ၊ ပေ၊ ကာယန္တိအာဒိ–ကို၊ အာဟ–မူပြီ၊ တတ္ထ–ထို ဣတ္ထီ စ ဟောတိ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဘိက္ခု စ နံ ဣတ္ထိယာ ကာယေန ကာယန္တိ–ကား၊ သော ဘိက္ခု–ထိုရဟန်းသည်၊ သာရတ္တောစ–လွန်စွာ တပ်မက်သည်လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိသညီ စ–မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ (ဟုတ္တာ) အတ္တနော–၏၊ ကာယေန–ဖြင့်၊ နန္တိ–နံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ–အနက်မရ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ အထဝါ–ကား၊ တဿာ ဣတ္ထိယာ–၏၊ ဟတ္ထဒိဘေဒံ–လက်အစရှိသောအပြားရှိသော၊ ဧတံ ကာယံ–ဤကိုယ်ကို၊ (အာမာသတိ ပရာမသတိ တို့၌ စပ်)၊ [အထဝါ တက်သောနည်းအလို "နံ ကာယံ–ထိုလက်အစရှိသော ကိုယ်ကို" ဟုပေးပါ။]

အာမသတိ ပရာမသတီတိ–ကား၊ ဧတေသု–ဤ အာမသန အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကေနာပိ–သော၊အာကာရေန–အခြင်းအရာဖြင့်၊ စေ အဠာစရတိ–အကယ်၍ လွမ်းမိုးကျင့်အံ့၊ ဝါ–အကယ်၍ လွန်ကျူးအံ့၊ (ဧဝံသတိ, တဿ–ထိုရဟန်း၏)၊ သံဃာဒိသေသဿ–သို့၊ အာပတ္တိ–ရောက်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ တတ္ထ–ထိုသို့ အာမသနပြုရာ၌၊ သကိံ–တစ်ကြိမ်၊ အာမသတော–သုံးသပ်သောရဟန်း၏၊ ဧကာ–သော၊ အာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပုနပ္ပုနံ–ထပ်၊ အာမသတော–၏၊ ပယောဂေ ပယောဂေ–၌၊ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ ပရာမသန္တော–ထိုထိုဤဤ ရွှေ့၍သုံးသပ်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ကာယတော–မာတုဂါမ၏ကိုယ်မှ၊အမောစေတွာဝ–မလွတ်စေမူ၍သာလျှင်၊ဣတောစ ဣတောစ–ထိုနေရာ ဤနေရာသို့လည်း၊ အတ္တနော–၏၊ ဟတ္ထံဝါ–လက်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ကာယံဝါ–လည်းကောင်း၊ သစေ သဏ္ဌာပေတိ–အကယ်၍ ဖီလာကန့်လန့် လှုပ်စေအံ့၊ [တိရိယံ ဣတော စိတောစ သဏ္ဌာပေတိ၊] (ဟတ္ထံ ဝါ ကာယံဝါ)သစေ ဟရတိ–အကယ်၍ ရောက်ရာအရပ်မှပြန်၍ ဆောင်ယူအံ့၊ သစေ ပေသေတိ–အကယ်၍ လိုရာအရပ်သို့ ပို့အံ့၊(ဧဝံသတိ–သော်)၊ ဒိဝသမ္ပိ–လုံးလည်း၊ ပရာမသတော–ထိုထိုဤဤ ရွှေ့..၍သုံးသပ်သောရဟန်း၏၊ ဧကာဝ–

သော၊ အာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ကာယတော–မှ၊ မောစေတွာ မောစေတွာ–၍၊ သစေ ပရာမသတိ–အုံ့၊ ပယောဂေ ပယောဂေ–၌၊ အာပတ္တိ၊ (ဟောတိ)။

ဩမသန္တောပိ–အောက်ဘက်သို့ သုံးသပ်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ကာယတော–မှ၊အမောစေတွာဝ–၍သာလျှင်၊ ဣတ္ထိယာ–၏၊ မတ္ထကတော–ဦးထိပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ယာဝ–လောက်၊ ပါဒပိဋ္ဌိ–ခြေဖမိုးသည်၊ (အတ္ထိ, တာဝ–ထိုခြေဖဖိုးတိုင်အောင်၊).[(တစ်နည်း)ယာဝပါဒပိဋ္ဌိ–တိုင်အောင်၊] သစေ ဩမသတိ–အကယ်၍ အောက်ဘက်သို့ သုံးသပ်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဧကာဝ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ဥဒရာဒီသု–ရင်ဘတ်အစရှိသည်တို့တွင်၊ တံ တံ ရွေ့ဌာနံ–သို့၊ ပတ္တာ–၍၊ မုဏ္ဍိတွာ မုဏ္ဍိတွာ–လွတ်၍လွတ်၍၊ [မုစ္စိတွာဟု မရှိ စေရ၊] သစေ ဩမသသတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပယောဂေ ပယောဂေ–၌၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဥမ္မသနာယပိ–အထက်ဘက်သို့ သုံးသပ်ခြင်း၌လည်း၊ ပါဒတော–မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ယာဝသီသံ–ဦးခေါင်းတိုင်အောင်၊ ဥမ္မသန္တသ–အထက်သို့သုံးသပ်သောရဟန်း၏၊ ဧသေဝနယော–တည်း၊ သြလဃ်နာယ–အောက်သို့ဆွဲချခြင်း၌၊ မာတုဂါမံ–ကို၊ (ရပ်နေသော, သို့မဟုတ် အပေါ်အမြင့်၌နေသော မာတုဂါမကို၊) ကေသေသု–တို့၌၊ ဂဟေတွာ–၍၊ နာမေတွာ–မိမိဘက်သို့ ညွှတ်စေ၍၊ စုမ္မနာဒီသု–စုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံ အစ္ဆာစာရံ–အကြောင်လွန်ကျူးခြင်းကို၊ ဣစ္ဆတိ–၏၊ တံ–ကို၊ ဂတွာ–၍၊ မုဏ္ဍတော–လွတ်သောရဟန်း၏ ဧကာဝ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဥဒ္ဒိတံ–ထပြီးသောမိန်းမကို၊ ပုနပ္ပုနံ–ဖန်၊ နာမယတော–မိမိဘက်သို့ညွှတ်စေသော ရဟန်း၏၊ ပယောဂေ ပယောဂေ–၌၊ အာပတ္တိ ဟောတိ၊ ဥလ္လဃ်နာယပိ–အထက်သို့ဆွဲယူခြင်း၌လည်း၊ (ထိုင်နေသူ, အောက်မှာနေသူကိုဆွဲယူခြင်း–ဟူလို၊) ကေသေသုဝါ–တို့၌လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေသုဝါ–တို့၌လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ဥဒ္ဒါပယတော–ထစေသော ရဟန်း၏၊ ဧသေဝနယော–တည်း။

အာကဗုနာယ–ဆွဲငင်ခြင်း၌၊အတ္တနော–၏၊အဘိမုခံ–ရှေးရှု၊အာကဗုန္တော–ဆွဲငင်သောရဟန်းသည်၊ ယာဝ–လောက်၊ နံ မုဏ္ဍတိ–မလွတ်သေး၊ တာဝ– ထိုမလွတ်သေးသမျှ၊ ဧကာဝ–သော၊ အာပတ္တိ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ မုဏ္ဍိတွာ မုဏ္ဍိတွာ–ပြီး၍၊ အာကဗုန္တသ–ဆွဲငင်သော ရဟန်း၏၊ ပယောဂေ ပယောဂေ, အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပတိကဗုနာယပိ–နောက်ကတွန်းခြင်း၌လည်း၊ ပရမ္မုခံ–မျက်ကွယ်၌၊ ဝါ–က၊ ပိဋ္ဌိယံ–၌၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ပဋိပ္ပဏာမယတော–တွန်းသောရဟန်း၏၊ ဧသေဝနယော–တည်း၊ [မလွတ်ဘဲတွန်းလျှင် အာပတ်တစ်ချက်၊ လွတ်ပြီးမှ ထပ် ထပ်တွန်းလျှင် ပယောဂတိုင်း အာပတ်–ဟူလို၊]

အဘိနိဋ္ဌာနာယ–တင်းကျပ်စွာ ကိုင်ခြင်း၌၊ ဟတ္ထေ၀ါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ဗာဟာယ၀ါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ဒဠ္ဆံ–တင်းကျပ်စွာ၊ ဂဟေတွာ–၍၊ ယောဇနမ္မိ–တစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်လည်း၊ ဂစ္ဆတော–၏၊ ဧကာ၀အာပတ္တိ၊ မုဉ္စိတွာ–၍၊ပေ၊ အာပတ္တိ၊ အမုဉ္စိတွာ–၍၊ ပုနပ္ပုနံ–ဖန်၊ ဖုသတော စ–ထိသော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ အာလိင်္ဂတော စ–ပွေ့ဖက်သော ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ပယောဂေ ပယောဂေ–၌၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာသုမတ္ထေရော–သည်၊ အာဟ–ပြီ၊ ပန–၀ါဒန္တ ရကား၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော–သည်၊ အာဟ–ပြီ၊ (ကိံ)၊ မူလဂ္ဂဟဏမေ၀–မူလကိုင်ခြင်းသည်သာ၊ (ပဌမကိုင်ခြင်းသည်သာ၊) ပမာဏံ–လိုရင်းတည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ပဌမကိုင်ခြင်းသည်သာလိုရင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ ယာ၀–လောက်၊ နု မုဉ္စတိ–သေး၊ တာ၀–သမျှ၊ ဧကာ ဧ၀ အာပတ္တိ (ဟောတိ) ဣတိ–သို့၊ (အာဟ–ပြီ)၊ [ပဌမလက်တစ်ဖက်ဖြင့် မလွတ်ဘဲ ဆွဲကိုင်ထားခြင်းကို "မူလဂ္ဂဟဏ"ဟု ဆိုသည်၊ ဣဒဏ္ဍ ဧကေန ဟတ္ထေန ကာယံ ဂဟေတွာ ဣတရေန ဟတ္ထေန ကာယပရာမာသနံ သန္ဓာယ ၀ုတ္တံ။]

အဘိနိပ္ပီဠနာယ–ဖျစ်ညှစ်ခြင်း၌၊ ၀တ္ထေန၀ါ–နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ အာဘရဏေန၀ါ–တန်ဆာနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ–ကွ၊ ပီဠယတော–ဖျစ်ညှစ်လသော်၊ အင်္ဂ–မာတုမ၏ ကိုယ်အင်္ဂါကို၊ (အသားကို)၊အဖုသန္တ သ–မထိသော ရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဖုသန္တ သ–၏၊ သံဃာဒိသေသော(ဟောတိ)၊ ဧကပယောဂေန–ဖြင့်၊ (ပီဠယတော–၏၊) ကော–သော၊ အာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ နာနာပယောဂေန, နာနာ–သော၊(အာပတ္တိ ဟောတိ)၊ ဂဟဏဆုပနေသု–ကိုင်ခြင်း, တို့ခြင်းတို့၌၊ အညံ–သော၊ ကိဉ္စိ–သော၊ ဝိကာရံ–ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ အကရောန္တောပိ–သော်လည်း၊ ဂဟိတမတ္တဖုဋ္ဌမတ္တေနာပိ–ကိုင်အပ်ကာမျှ ထိအပ်ကာမျှကြောင့်လည်း၊ အာပတ္တိ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏။

ဧ၀ံ–လျှင်၊ ဧတေသု အာမသနာဒီသု–ဤအာမသန အစရှိသောအခြင်းအရာတို့တွင်၊ ဧကေနာပိ–သော၊ အာကာရေန–အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဠ္ဓာ စရတော–လွန်ကျူးသော ရဟန်း၏၊ ဣတ္ထိယာ–၌၊ ဣတ္ထိသညိသ–မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (သမာနသ–သော်၊) သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ ဝေမတိကသ–ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ (သမာနသ) ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ပဏ္ဍကပုရိသတိရစ္ဆာနဂတသညိသာပိ–ပဏ္ဍုက်ဟူသော အမှတ်, ယောကျ်ားဟူသော အမှတ်, တိရစ္ဆာန်ဟူသော အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ (သမာနသ–သော်၊) ထုလ္လစ္စယမေ၀၊ ပဏ္ဍကေ–၌၊ ပဏ္ဍကသညိသ–

(သမာနသ)၊ ထုလ္လစ္စယံ၊ ဝေမတိကသ–၍၊ (သမာနသ)၊ ဒုက္ကဋံ၊ ပုရိသ တိရစ္ဆာနဂတက္ကတ္ထိသညိသာပိ–ယောကျားဟူသော အမှတ်၊ ပေ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ (သမာနသ)၊ဒုက္ကဋမေဝ၊ ပုရိသေ–၌၊ ပုရိသသညိသာပိ–ယောကျားဟုအမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝေမတိကသာပိ–၍လည်းကောင်း၊ ကျတ္ထိပဏ္ဍကတိရစ္ဆာနဂတသညိသာပိ–၍လည်းကောင်း၊ (သမာနသ)၊ ဒုက္ကဋမေဝ၊ တိရစ္ဆာနဂတေပိ–၌လည်း၊ သဗ္ဗာကာရေသု–အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့၌၊ (ကျတ္ထိ, ပဏ္ဍက, ပုရိသ, တိရစ္ဆာနဂတ တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လွန်ကျူးခြင်းဟူသော အခြင်းအရာတို့၌၊) ဒုက္ကဋမေဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ["သဗ္ဗာကာရေန" ဟု ရှိလျှင်၊ "အလုံးစုံသော ကျတ္ထိပဏ္ဍကပုရိသ တိရစ္ဆာနဂတဟု အမှတ်ရှိသော အခြင်းအရာအားဖြင့် (အဓျာစရတော–၏)၊ ဒုက္ကဋမေဝ(ဟောတိ)"ဟုပေး။]

၂၇၄။ ကျတိ–သို့၊ ဧကမူလကနယေ–ကနည်း၌၊ ဝုတ္တာ–နှင်သော၊ ကျမာ အာပတ္တိယော–တို့ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ–၍၊ ကျမိနာဝ ဥပါယေန–ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒွေ ကျတ္ထိယော ဒ္ဝိန္နံ ကျတ္ထိနန္တိအာဒိဝသေန–ဖြင့်၊ ဝုတ္တော–သော၊ ဒုမူလကနယေပိ–၌လည်း၊ ဒိဂုဏာ–နှစ်ဆတက်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော ဝေဒိတဗ္ဗာ။

စ–ဆက်၊ ဒ္ဝိသု–နှင်သော၊ ကျတ္ထိသု–တို့၌၊ ဒွေ–နှင်သော၊ သံယာဒိသေသာ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ) ယထာ–ကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ သမ္ဘဟုလာသု–နှင်သော၊ (ကျတ္ထိသု–တို့၌)၊ သမ္ဘဟုလာ–နှင်သော၊ (အာပတ္တိယော–တို့ကို၊) ဝေဒိတဗ္ဗာ–နှင်၏၊ ဟိ–ချဲ့၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဒ္ဝိတာ–နှင်သော၊ သမ္ဘဟုလာ–နှင်သော၊ ကျတ္ထိယော–တို့ကို၊ ဗဟဟိ–တို့ဖြင့်၊ ပရိကွိပိတွာ–ကာရုံ၍၊ ဂဏှာတိ–ကိုင်၏၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ (အာပဇ္ဇတိ–၌စပ်)၊ ယတ္တကာ–အကြင်မျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ကျတ္ထိယော–တို့ကို၊ ဖုဋ္ဌာ–ထိအပ်ကုန်၏၊ တာသံ–ထိုထိအပ်သောမိန်းမတို့၏၊ ဂဏနာယ–အရေအတွက်အားဖြင့်၊ သံယာဒိသေသေ–တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–ရောက်၏၊ မဇ္ဈဂတာနံ–အလယ်၌ ရောက်ကုန်သော မိန်းမတို့၏၊ ဂဏနာယ–ဖြင့်၊ ထုလ္လစ္စယေ–တို့သို့၊ (အာပဇ္ဇတိ–၏)၊ ဟိ–မှန်၊ တာ–ထိုအလယ်၌ ရောက်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ တေန–ထို ရဟန်းသည်၊ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန–ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်၊ အာမဋ္ဌာ–သုံးသပ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–နှင်၏၊ [ရဟန်း၏ လက်ဖြင့် ထိအပ်သော မာတုဂါမတို့သည် ကာယပဋိဗဒ္ဓဖြစ်၍ ထိုမာတုဂါမတို့ဖြင့် တစ်ဆင့် ထိအပ်သော အလယ်ခေါင်က မာတုဂါမတို့သည် ကာယပဋိဗဒ္ဓဖြင့် သုံးသပ်ရာ ရောက်သောကြောင့် ထုလ္လစ္စဉ်း–ဟူလို။] ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင် ရဟန်းသည်၊ သမ္ဘဟုလာနံ – များစွာကုန်သော မိန်းမတို့၏၊

အဂ္ဂိလိယောဝါ–လက်ချောင်းတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကေသေဝါ–တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧကတော–တည်း၊ ကတ္တာ–၍၊ ဂဏှာတိ–၏၊ သော–ကို၊ အဂ္ဂိလိယော စ– တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကေသေ စ– တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဂဏှောတ္တာ– မရေတွက်မူ၍၊ ဣတ္ထိယော– တို့ကို၊ ဂဏှောတ္တာ–၍၊ သံယာဒိသေသေဟိ–တို့ဖြင့်၊ ကာရေတမ္ဘော–ပြုစေထိုက်၏၊ ဝါ–ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏။

စ–ဆက်၊ ယာသံ–ဣတ္ထိနံ–တို့၏၊ အဂ္ဂိလိယောဝါ–တို့သည်သော် လည်းကောင်း၊ ကေသာဝါ–တို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ မဒ္ဒဂတာ–နှ်သည်၊ ဟောန္တိ–နှ်၏၊ တာသံ–တို့၏၊ ဂဏနာယ–ဖြင့်၊ ထုလ္လစ္စယေ–တို့သို့၊ (အာပဇ္ဇတိ–၏)၊ ဟိ–မှန်၊ တာ–ထိုအလယ်၌ရောက်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊ ဝါ–တို့ကို၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ကယပွဋိဗဒ္ဓေန–ဖြင့်၊ အာမဋ္ဌာ–နှ်သည်၊ ဟောန္တိ–နှ်၏၊ ["တာဟိ၊ ပေ၊ ဟောန္တိ" ဝါကျသည် ပါခဲ့ပြီးဖြစ်၍ သိလောက်ရကား ပိုဟန် တူသည်၊] ပန–ဆက်၊ သမ္မဟုလာ–နှ်သော၊ ဣတ္ထိယော–တို့ကို၊ ကာယပွဋိဗဒ္ဓေဟိ–ကိုယ်နှင့်စပ်ကုန်သော၊ ရဇ္ဇုဝတ္ထဒီဟိ–ကြိုး, အဝတ်အစရှိသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတ္တာ–ကာရံရစ်ပတ်၍၊ ဂဏှန္တော–ကိုင်သော ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာသံယေဝ–နှ်သော၊ အန္တောပရိက္ခေပဂတာနံ–ကြိုးဝိုင်းအတွင်း, အဝတ်အတွင်း၌ ရောက်ကုန်သော မိန်းမတို့၏၊ ဂဏနာယ–ဖြင့်၊ ထုလ္လစ္စယေ–တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ အဖုဋ္ဌာသု–မထိအပ်သော မိန်းမတို့၌၊ ဒုက္ကဋံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုကာယပွဋိဗဒ္ဓပဋိဗဒ္ဓဖြင့် သုံးသပ်အပ်ရာ၌၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ပါဠိယံ၊ ကာယပွဋိဗဒ္ဓပွဋိဗဒ္ဓေန–ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်၊ အမသနံနာမ–မည်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သဗ္ဗမ္ပိ–သော၊ ကာယပွဋိဗပွဋိဗဒ္ဓံ–ကို၊ ကာယပွဋိဗဒ္ဓေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟေတ္တာ–၍၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံစ–၌လည်းကောင်း၊ ကုရုန္ဒိယဋ္ဌ–၌လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တော–သော၊ ပုရိမန ယောယေဝ–ကိုသာလျှင်၊ ဧတ္ထ–ဤကာယပွဋိဗဒ္ဓပဋိဗဒ္ဓဝတ္ထု၌၊ ယုတ္တတရော–သာ၍သင့်၏ ဟူ၍၊ ဒီသတိ–တွေ့မြင်အပ်၏။

ပုရိမနယောယေဝ ယုတ္တတရော။ ။ ရဟန်းကိုင်ထားသောကြိုး, သို့မဟုတ် အဝတ်သည် ရဟန်း၏ ကာယနှင့် စပ်နေသော ကာယပွဋိဗဒ္ဓဝတ္ထုတည်း၊ ထိုဝတ္ထုဖြင့် မာတုဂါမတို့ကို ဝိုင်းရံရစ်ပတ်၍ ထိခြင်းသည် ကာယပွဋိဗဒ္ဓဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းတည်း၊ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် မိန်းမတို့၏ အလယ်၌ ရောက်နေသော မိန်းမတို့ကိုကား ကာယပွဋိဗဒ္ဓဖြင့် ထိအပ်သော မိန်းမတို့မှ တစ်ဆင့် ထိအပ်သောကြောင့် ကာယပွဋိဗဒ္ဓပဋိဗဒ္ဓဖြင့် သုံးသပ်အပ်ရာ ရောက်၏၊ ထို့ကြောင့် မဟာပစ္စရီကဒုက္ကဋ်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်၊ မဟာအဋ္ဌကထာစသည်တို့ကား ပါဠိတော်၌ ကာယပပဋိဗဒ္ဓဟု ပဋိဗဒ္ဓ နှစ်ဆင့် မလာသောကြောင့် ထိုပဋိဗဒ္ဓ နှစ်ဆင့် ကို ကာယပဋိဗဒ္ဓ၌ သွင်း၍ ထုလ္လစ္စဉ်းဟု ဆုံးဖြတ်သည်။

ဟိ–ဆက်၊ ယော–အကြောင်းရဟန်းသည်၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ ဟတ္ထံ–ကို၊ ဂဟေတ္တာ–၍၊ (တစ်နည်း) ဟတ္ထေန ဟတ္ထံ ဂဟေတ္တာ–လက်ချင်းဆက်၍၊ ပဋိပါဋိယာ–အစဉ်အားဖြင့်၊ စီတန်း၍–ဟူလို၊) ဒ္ဝိတာသု–နှ်သော၊ ဣတ္ထီသု–တို့၌၊ သမသာရာဂေါ–အညီအမျှ ကာယသံသဂ္ဂရာဂရှိသည်၊ [သမသာရာဂေါတိ–ကာယသံသဂ္ဂရာဂေနေ ဧကသဒ်သရာဂေါ–ဋီကာ၊] (ဟုတ္တာ) ဧကံ–တစ်ယောက်သောမိန်းမကို၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ဂဏှာတိ–၏၊ သော–သည်၊ ဂဟိတိတ္ထိယာ–ကိုင်အပ်သောမိန်းမ၏၊ ဝသေန, ဧကံ–သော၊ သံယာဒီသေသံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတရာသံ–ကိုင်အပ်သောမိန်းမမှ အခြားကုန်သော မိန်းမတို့၏၊ ဂဏနာယ–အားဖြင့်၊ ပုရိမနယေနေဝ–သာလျှင်၊ [ပုရိမနယေနေ ဝါတိ–ရဇ္ဇုဝတ္ထာဒီဟိ ပရိက္ခိပိတ္တာ ဂဟဏေဝုတ္တနယေန၊–ဋီကာ၊] ထုလ္လစ္စယေ–တို့သို့၊ (အာပဇ္ဇတိ)၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ တံ–ထိုပဌမမိန်းမကို၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေ–သော၊ ဝတ္ထေဝါ–အဝတ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖေဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ သစေ ဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ) သဗ္ဗာသံ–တို့၏၊ ဂဏနာယ ထုလ္လစ္စယေ အာပဇ္ဇတိ၊ ဟိ–မှန်၊ ရဇ္ဇုဝတ္ထာဒီဟိ–ကြိုး, အဝတ် အစရှိသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပန္တေန–ကာရံရစ်ပတ်သော ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာပိ–အလုံးစုံသော မိန်းမတို့သည်လည်း၊ ဝါ–တို့ကိုလည်း၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေန–ဖြင့်–အာမဋ္ဌာ, ဟောန္တိ ယထေဝ–ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ တထာ–တူ၊ ဣဓာပိ–ဤအဝတ်, သို့မဟုတ် ပန်းကိုကိုင်ရာ၌လည်း၊ သဗ္ဗာပိ–တို့သည်လည်း၊ ဝါ–တို့ကိုလည်း၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေန အာမဋ္ဌာ ဟောန္တိ။

ပန–ဆက်၊ တာဣတ္ထိယော–တို့သည်၊ အညမညံ–အချင်းချင်း၊ ဝါ–တစ်ယောက်တစ်ယောက်၏၊ ဝတ္ထကောဋိယာ–အဝတ်အစွန်း၌၊ ဂဟေတ္တာ–ဆွဲကိုင်၍၊ ဌိတာ–နှ်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တတြ–ထိုသို့တည်နေရာ၌၊ ဝါ–ထိုမိန်းမတို့တွင်၊သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ပုရိမနယေနေဝ–သာလျှင်၊ [ပုရိမနယေနေဝါတိ–သမသာရာဂေါ ဝုတ္တော–ဋီကာ၊] ပဌမံ–ပဌမဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိံ–ကို၊ ဟတ္ထေ–၌၊ စေ ဂဏှာတိ–အံ့၊ (ဧဝံသတိ ဂဟိတာယ–ကိုင်အပ်သော မိန်းမ၏၊ ဝသေန သံယာဒီသေသံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတရာသံ–ကိုင်အပ်သော မိန်းမမှ အခြားသောမိန်းမတို့၏၊ ဂဏနာယ–ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋာနိ (အာပဇ္ဇတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ သဗ္ဗာသံ–နှ်သော၊ တာသမ–ထို အခြားသော မိန်းမတို့၏၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ ပုရိမနယေ နေဝ–သာလျှင်၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေန–ကိုယ်နှင့်စပ်သော အဝတ်ဖြင့်၊ ကာယပ္ပဋိ ဗဒ္ဓံ–ကိုယ်နှင့်စပ်သော အဝတ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ အာမဋ္ဌံ, ဟောတိ–၏၊ ပန–ဆက်၊ သောပိ–ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ တံ–ထိုပဌမမိန်းမကို၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေယေဝ–ကိုယ်နှင့်စပ်သောအဝတ်၌သာလျှင်၊ သစေ ဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ)တသ္မာ–ထို ပဌမ မိန်းမ၏၊ ဝသေန ထုလ္လစ္စယံ

အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတရာသံ-တို့၏၊ ဂဏနာယ, အနန္တရနယေနေ၀-အခြားမဲ့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ [အနန္တရနယေနေ၀ါတိ-ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓ အာမသနနယေန-ဋီကာ၊] ဒုက္ကဋံနိ-တို့သို့၊ (အာပဇ္ဇတိ)။

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဃနဝတ္ထုနိ၀ဋ္ဌံ-၀တ်အပ်သော ထူထဲသောအ၀တ်ရှိသော၊ ၀ါ-ထူထဲသော အ၀တ်ကို၀တ်သော(အမွေးများပြင် ဘက်သို့ ဖောက်မထွက်နိုင်အောင် ထူထဲသော အ၀တ်ကို ၀တ်ထားသော)၊ ဣတ္ထိ-ကို၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန-ဖြင့်၊ ၀ဏ္ဏေ-အ၀တ်၌၊ ဃဋ္ဋေတိ-ထိခိုက်အံ့၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ဝိရဠ၀တ္ထုနိ၀ဋ္ဌံ-၀တ်အပ်သောကျဲသော အ၀တ်ရှိသော၊ ၀ါ-ကျဲသောအ၀တ်ကို ၀တ်သော၊ (ဣတ္ထိ-ကို၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန ၀ဏ္ဏေ) ဃဋ္ဋေတိ၊ တတြ-ထိုသို့ ထိခိုက်ရာ၌၊ ၀ဏ္ဏ နရေဟိ-အ၀တ်အကြားတို့မှ၊ ဣတ္ထိယာ-၏၊ နိက္ခန္တ လောမာနိ-ထွက်သော အမွေးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝါ-ကို သော်လည်း၊ (စေဖုသန္တိ-ကုန်အံ့၊) ဘိက္ခုနော-၏ ပ၀ိဋ္ဌလောမာနိ-အတွင်းသို့ ၀င်သောအမွေးတို့သည်၊ ဣတ္ထိ ၀ါ-ကိုသော်လည်း၊ စေဖုသန္တိ-နှ်အံ့၊ ဥဘိန္နံ-မိန်းမရဟန်းနှစ်ဦးတို့၏၊ လောမာနိယေ၀-အမွေးတို့သည်သာလျှင်၊ လောမာနိ၀ါ-တို့ကိုသော်လည်း၊ စေ ဖုသန္တိ-နှ်အံ့၊ (ဇ၀ံသတိ) သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ ဥပါဒိန္နကေန-ဥပါဒိန္နကဖြစ်သော၊ ကမ္မဇရူပေန-ဖြင့်၊ ဥပါဒိန္နကံ၀ါ-ဥပါဒိန္နက ကမ္မဇရုပ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိန္နကံ၀ါ-အနုပါဒိန္နက ဖြစ်သော အမွေးကိုသော်လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိန္နကေန-ဖြစ်သော၊ ကေနစိ-သော၊ ကေသာဒိနာပိ-ဖြင့်လည်း၊ ဥပါဒိန္နကံ ၀ါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိန္နကံ၀ါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဖုသန္တောပိ-ထိသောရဟန်းသည်လည်း၊ သံဃာဒိသေသံ, အာပဇ္ဇတိယေ၀-သည်သာ၊ [အသားအတွင်းရောက်နေသော အမွေးသည် ဥပါဒိန္နက ကမ္မဇရုပ်, အသား အပြင်ရောက်နေသော အမွေးသည် အနုပါဒိန္နကရုပ်၊ ဝေဏိဂ္ဂဟဏံ၌ ဝေဏိဖြင့် အမွေးကိုလည်း ယူထားသောကြောင့် အမွေးတို့ကိုထိရာ၌ သံဃာဒိသေသ်ဟု ဆိုသည်။]

တတ္ထ-ထိုသို့ သံဃာဒိသေသ်အာပတ်သင့်ရာ၌၊ ကုရန္ဒိယံ-၌၊ လောမာနိ-တို့ကို၊ ဂဏေတွာသံဃာဒိသေသော(ဟောတိ) ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-၀ါဒန္တ ရကား၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ-၌၊ (ဝုတ္တံ၌စပ်၊) လောမာနိ ဂဏေတွာ, အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ နု ကာရေတဗ္ဗော-ထိုက်၊ ၀ါ-ထိုက်၊ (တသ္မာ) ဧကမေ၀-သော၊ သံဃာဒိသေသံ အာပဇ္ဇတိ၊ ပန-အမှာစကားချပ် ညွှန်ပြလိုက်ဦးအံ့၊ သံယိကမဆ္ဆေ-သံယိကညောင်စောင်း၌၊ အပ္ပစ္စတ္ထရိတွာ-မခင်းမူ၍၊ နိပန္နော-လျောင်းသော ရဟန်းကို၊ [နိပန္နော၀-ရှိလျှင်ကောင်းမည်၊] လောမာနိ ဂဏေတွာ

ကာရေတမ္ဗော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တဒေဝ–ထိုမဟာအဋ္ဌကထာ ဆိုအပ်သော စကားသည်သာ၊ ယုတ္တံ–သင့်၏၊ (ကသ္မာ–နည်း)၊ ဟိ (ယသ္မာ)၊ ဣတ္ထိဝသေန–ဖြင့်၊ အယံ အာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ကောဋ္ဌာသဝသေန–ဆံပင် မွေးညင်းစသော ကောဋ္ဌာသ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နဟောတိ–ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ (တသ္မာ–တည်း၊) ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဇတ္ထ–ဤအာမသနာ ပရာမသနာစသည်တို့၏ နိဒ္ဒေသဌာန်၊ (ဌတ္ဝာ–တန်ရပ်၍၊ ကောစိ–သော၊ စောဒကော–သည်၊) အာဟ–ပြီ၊ (ကိံ)၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ–ကိုယ်နှင့်စပ်သော အဝတ်စသည်ကို၊ ဂဏှိဿာမိ–ကိုင်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ (ဂဏှန္တော–ကိုင်လသော်)၊ ကာယံ–ကို၊ ဂဏှာတိ–ကိုင်မိ၏၊ ကာယံ–ကို၊ ဂဏှိဿာမိ–ကိုင်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ (ဂဏှန္တော–သော်)၊ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ–ကို၊ ဂဏှာတိ–၏၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ ကိံ–အဘယ်အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–ရောက်သနည်း၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟ)၊ ဘာဝ–မဟာပဒုမထေရ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော–သော၊ မဟာသုမတ္ထေရော–သည်၊ ယထာဝတ္ထုကမေဝ–အကြင်အကြင် ဝတ္ထုအတိုင်းသာ၊ (အာပဇ္ဇတိ–၏၊) ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–၏၊ [ကာယကို ကိုင်မိလျှင် သံယာဒီသေသ်, ကာယပဋိဗဒ္ဓကို ကိုင်မိလျှင် ထုလ္လစ္စဉ်းဟု ဝတ္ထုအတိုင်းဖြစ်သည်–ဟူလို၊] ကိရ–ချဲ့၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ အသ–ထိုမဟာသုမတ္ထေရ်၏၊ လဒ္ဓိ–အယူတည်း၊ ဝတ္ထု–ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ သညာစ–သည်လည်းကောင်း၊ ရာဂေါစ–သည် လည်းကောင်း၊ ဖဿပဋိဋ္ဌာနနာ–အတွေ့ကို သိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ–ရှိ၏၊) တေန–ကြောင့်၊ ယထာနိဒ္ဒိဋ္ဌနိဒ္ဒေသေ–ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၏ အကြင်အကြင် ညွှန်ပြအပ်သော နိဒ္ဒေသဌာန်၊ ဝါ–နိဒ္ဒေသထဲက၊ ဂရုက်–ဂရုကအာပတ်ကို၊ ကာရယေ–ပြုစေရာ၏၊ ဝါ–ဆုံးဖြတ်ရာ၏၊ ဣတိ (အယံ)–သည်ကား (အသ–၏၊ လဒ္ဓိ–တည်း။)

ဇတ္ထ–ဤဂါထာ၌၊ ဝတ္ထုတိ–ကား၊ ဣတ္ထိ–မိန်းမဟူသော ဝတ္ထုတည်း၊ သညာတိ–ကား၊ ဣတ္ထိသညာ–မိန်းမဟုဖြစ်သော သညာတည်း၊ ရာဂေါတိ–ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေါ–တည်း၊ ဖဿပဋိဋ္ဌာနနာတိ–ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂ ဖဿဋ္ဌာနနာ–ကိုယ်ဖြင့် ရောနှောခြင်း၌ အတွေ့ကို သိခြင်းတည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ယော–အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဣတ္ထိယာ–၌၊ ဣတ္ထိသညီ–ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန–ဖြင့်၊ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ–ကိုယ်နှင့်စပ်သောအဝတ်စသည်ကို၊ ဂဟေဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–သို့၊ ပဝတ္တော–သည်၊ (သမာနောပိ–သော်လည်း၊) ကာယံ–ကို၊ ဖုသတိ–၏၊(သော–ထိုရဟန်းသည်)၊ ဂရုက်–သော၊

သံဃာဒိသေသံယေဝ–သာ၊ အာပဇ္ဇတိ–၏၊ ဣတရောပိ–အခြား ရဟန်းသည်လည်း၊ (ကာယကို ကိုင်မည်ဟုကြံ၍ ကာယပွင့်ဗဒ္ဓကို ကိုင်မိသော ရဟန်းသည်လည်း၊) ထုလ္လစ္စယံ (အာပဇ္ဇတိ)၊ ဣတိ–ဤကား အကျယ်တည်း။

ပန–ဝါဒဿ ရကား၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော–သည်၊ အာဟ–ပြီ၊ (ကိ)၊ သညာယ–သညာသည်၊ ဝိရာဂိတမှိ–ချုတ်ယွင်းသော်လည်းကောင်း၊ [သညာယနှင့် လိင်ချင်းတူအောင် "ဝိရာဂိတာယ"ဟု ဆိုလိုလျက် လိင်္ဂဝိပလ္လာသအားဖြင့် "ဝိရာဂိတမှိ"ဟုဆိုသည်၊ ဝိရာဂိတမှိတိ ဝိရဒ္ဓါယ၊] ဂဟဏေ–ကိုင်ခြင်းသည်၊ ဝိရာဂိတေစ–ချုတ်ယွင်းသော်လည်းကောင်း၊ (ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း မဖြစ်သော်လည်းကောင်း–ဟူလို၊) တတ္ထ–ထိုသို့ကိုင်ရာ၌၊ ယထာနိဒ္ဒိဋ္ဌဒ္ဒေသ–ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၏ အကြင်အကြင် ညွှန်ပြအပ်သောနိဒ္ဒေသ၌၊ ဝါ–ထဲက၊ ဂရုကံ–ဂရုကအာပတ်ကို၊ နု ဒိသတိ–မတွေ့.မမြင်အပ်၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟ)၊ အသာပိ–ဤ မဟာပဒုမထေရ်၏လည်း၊ အယံ–ကား၊ လဒ္ဓိ–တည်း၊ ဟိ–ချဲ့.၊ ဣတ္ထိယာ–၌၊ ဣတ္ထိသညိနော–မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်း၏၊ သံဃာဒိသေသော–ကို၊ ဝုတ္တော–ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣမိနာစ–ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ["ယော ကာယပွင့်ဗဒ္ဓံ ဂဏှိသာမီတိ" စသည်ဖြင့် စောဒကထုတ်ပြအပ်သော ရဟန်းသည်လည်း၊] ဣတ္ထိသညာ–ကို၊ ဝိရာဂိတာ–ချုတ်ယွင်းစေအပ်ပြီ၊ ကာယပွင့်ဗဒ္ဓေ–ကိုယ်နှင့်စပ်သော အဝတ်စသည်၌၊ ကာယပွင့်ဗဒ္ဓသညာ–ကို၊ ဥပ္ပါဒိတာ–ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ တံ–ထိုကာယပွင့်ဗဒ္ဓဝတ္ထုကို၊ ဂဏှန္တဿ–ကိုင်သောရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ–ကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဣမိနာစ–သည်လည်း၊ဂဟဏမှိ–ကိုလည်း၊ ဝိရာဂိတံ–ပြီ၊တံ–ထို ကာယပွင့်ပဒ္ဓကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ–မကိုင်မိမူ၍၊ ဝါ–မိဘဲ၊ ဣတ္ထိ–ကို၊ ဂဟိတာ–ကိုင်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဧတ္ထ–ဤသို့ကိုင်ရာ၌၊ ဣတ္ထိသညာယ–၏၊ အဘာဝတော–မရှိခြင်းကြောင့်၊ သံဃာဒိသေသော–သည်၊ နု ဒိသတိ–မထင်ရှား၊ ကာယပွင့်ဗဒ္ဓဿ–၏၊ ဝါ–ကို၊ အဂ္ဂဟိတတ္တာ–ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ–သည်၊ နု ဒိသတိ–မထင်ရှား၊ ပန–အနန္တယကား၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန–ဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌတ္တာ–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ (ဒိသတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန–ဖြင့်၊ ဣမံနာမ ဝတ္ထုံ–ကို၊ ဖုသတော–ထိသောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ–သည်၊(ဟောတိ–၏)၊ ဣတိ–ဤသို့

ဣတ္ထိသညာ၊ ပေ၊ ဥပ္ပာဒိတာ။ ။ "ကာယပွင့်ဗဒ္ဓံ ဂဏှိသာမီတိ ကာယံ ဂဏှာတိ" ဟု စောဒက ထုတ်ပြသော ဤရဟန်းသည် ကာယပွင့်ဗဒ္ဓကို ကိုင်အံ့ဟု အကြံရှိ၍ ဣတ္ထိကိုကိုင်အံ့ဟု အကြံမရှိသောကြောင့် ဣတ္ထိသညာ မရှိ, မိန်းမကို ကိုင်မိသော်လည်း (မှောနေ၍) ရည်ရွယ်အပ်သော ကာယပွင့်ဗဒ္ဓကို ကိုင်သည်ဟု အမှတ်ရှိနေသည်။

မိန့်တော်မူချက်သည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ (အယံ)–ကား၊ (လဒ္ဓိ–တည်း။)

စပန–ထပ်၍ ဆက်ဦးအံ့၊ ဣဒံ–ဤစကားကို၊ ဝတ္တာ–ဆိုပြီး၍၊ ဣဒံ စတုက္ကံ–ဤစတုက္ကကို၊ အာဟ–ပြီ၊ (ကိံ) (ယော–အကြင် ရဟန်းသည်၊) သာရတ္တံ–ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့်တပ်မက်သော မိန်းမကို၊ [သာရတ္တန္တိ–ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန သာရတ္တံ၊–ဣတိ၊] ဂဏှိဿာမိ–ကိုင်အံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ သာရတ္တံ–ကို၊ ဂဏှိ–ကိုင်ပြီ၊ (တဿ–ထိုရဟန်း၏၊) သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ (ယော–သည်၊) ဝိရတ္တံ–ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် မတပ်မက်အပ်သော အမိစသူကို၊ [ဝိရတ္တန္တိ–ကာယသံသဂ္ဂရာဂဝိရဟိတံ မာတုဘဂိနိအာဒိ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊–ဣတိ၊] ဂဏှိဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–၍၊ ဝိရတ္တံ–ကို၊ ဂဏှိ–ပြီ၊ (တဿ–၏၊) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ (ယော–သည်၊) သာရတ္တံ–ကို၊ ဂဏှိဿာမိ–အံ့၊ ဣတိ–၍၊ ဝိရတ္တံ–ကို၊ ဂဏှိ–ကိုင်မိပြီ၊ (တဿ–၏၊) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ပေ၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟ–ပြီ။)

ဧဝံ–သို့၊ ကိဉ္စာပိ အာဟ–အကယ်၍မူလည်း ဆိုပြီ၊အထခေါ–သော်လည်း၊ မဟာသုမတ္ထေရဝါဒေါ ယေဝ–သည်သာ၊ ဧတ္ထ–အာမသနာ အစရှိသူတို့၏ နိဒ္ဒေသဉ္စ၊ ဣတိ စ ဟောတိ ဣတိသဒ္ဒေါ၊ ပေ၊ အာပတ္တိထုလ္လစ္စယသာတိ–ဟူသော၊ ဣမာယပါဠိယာ–နှင့် လည်းကောင်း၊ ယော ဟိ ဧကတော၊ ပေ၊

တံ ဂဏှန္တဿ၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋမေဝ။　　။ကာယပွဋိဗဒ္ဓသညာဖြင့် ကာယပွဋိဗဒ္ဓကိုင်လျှင် ထုလ္လစ္စည်းဟု ဟောတော်မူသည်၊ ယခုသော်ကား ကာယပွဋိဗဒ္ဓကို မကိုင်မိ,ကာယကို ကိုင်မိသောကြောင့် ဂဟဏ(ကိုင်ခြင်းလည်း) ဝိရာဂိတ–ချုတ်ယွင်းလေသည်၊ ထို့ကြောင့် ထုလ္လစ္စဉ်းလည်းမဖြစ်သင့်၊ ကာယပွဋိဗဒ္ဓကို ကိုင်မည်ဟု အကြံရှိ၍ ဣတ္ထိသညာ မရှိသောကြောင့် သံဃာဒိသေသ်လည်း မဖြစ်သင့်–ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် မဟာပဒုမထေရ်က ဒုက္ကဋ်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ [ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကို နောက်ဌပယ်လတ္တံ့။]

ဣမာယ ပါဠိယာ။　　။သမေတိဌ် စပ်၊ မဟာသုမထေရ်၏ ဝါဒသာ ပါဠိတော်နှင့် ညီပုံကား–"ဣတ္ထိ၏ ကာယပဋိဂဒ္ဓဝတ္ထုကို ကိုင်အံ့" ဟု ကြံရာ၌ (မဟာပဒုမထေရ်၏ ဝါဒအတိုင်း) ဣတ္ထိသညာ မရှိလျှင် "ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ဣတ္ထိသညီ" ဟု ဟောတော်မမူတန်ရာ၊ ယခုသော်ကား ဣတ္ထိ၏ ကာယပဋိဗဒ္ဓကို ကိုင်သော်လည်း "ဣတ္ထိစ ဟောတိ ဣတ္ထိသညီ၊ ပေ၊ ထုလ္လစ္စယသ" ဟု ဟောတော်မူလျက်ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "ဣတ္ထိ၏ ကာယပဋိဗဒ္ဓကို ကိုင်အံ့" ဟု ကြံရာ၌ ဣတ္ထိသညာရှိသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ကာယပဋိဗဒ္ဓကိုင်အံ့ဟု ကြံ၍ ကာယကိုကိုင်မိရာ၌ ကာယဟူသော ဝတ္ထုအားလျော်စွာ သံဃာဒိသေသ်သင့်၍ ကာယပဋိဗဒ္ဓကို ကိုင်ရာ၌ ကာယပဋိဗဒ္ဓဟူသော ဝတ္ထုအားလျော်စွာ ထုလ္လစ္စဉ်းသင့်သည်ဟူသော မဟာသုမထေရ်၏ ဝါဒသည် ပါဠိတော်နှင့် ညီ၏။

ဣဏာနာယထုလ္လစ္စယေတိ အာဒီဟိ–ကုန်သော၊ အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယေဟိ စ–တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမေတိ–ညီညွတ်၏၊ [အနက်ကို ရှေ့၌ ဆိုခဲ့ပြီ၊] ဟိ–မှန်၊ သညာဒိဝိရာဂေန–သညာအစရှိသည်၏ ချုတ်ယွင်းခြင်းဖြင့်၊ ဝိရာဂိတံနာမ–ချုတ်ယွင်းစေအပ်သည် မည်သည်၊ ယဒိ ဘဝေယျ–အံ့၊ ပဏ္ဍကော စ ဟောတိ ဣတ္ထိသညီတိ အာဒီသုဝိယ–ရှိသောပါဠိရပ်တို့ကဲ့သို့၊ ကာယပဋိဗဒ္ဓဉ္စ ဟောတိ ကာယသညီစာတိ အာဒီနာ–ရှိသော၊ နယေနပိ–ဖြင့်လည်း၊ ပါဠိယာ–တော်၏၊ ဝိသေသ–အထူးကို၊ ဝဒေယျ–ဟောတော်မူရာ၏၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဣတ္ထိယာ–၌၊ ဣတ္ထိသညာယ–သည်၊ သတိ–သော်၊ ဣတ္ထိ–ကို၊ အာမသန္တ္ဌသ–၏၊ သံဃာဒိသေသော–သည်၊ (ဟောတိ)၊ကာယပဋိဗဒ္ဓံ–ကို၊ အာမသန္တ္ဌသ–၏၊ ထုလ္လစ္စယံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–ဤသို့၊ ယထာဝတ္ထုဂုမေဝ–အကြင်အကြင် ထိအပ်သော ဝတ္ထုအတိုင်းသာ၊ ယုဇ္ဇတိ–၏။

စ–ဆက်၊ မဟာပစ္စရိယမ္မိ–၌လည်း၊ ဧတေ–ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ (ကိုး)၊ နီလံ–ညိုသော အဝတ်ကို၊ ပါရုပိတ္တာ–ခြုံ၍၊ သယိတာယ–အိပ်နေသော၊ ကာဠိတ္ထိယာ–မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော မိန်းမ၏၊ [အဝတ်ညိုနှင့် အသားမည်း ခွဲမရအောင် တူသောကြောင့် "ကာဠိတ္ထိယာ"ဟုဆိုသည်၊] ကာယံ–ကို၊ ယဒ္ဓေသာမိ–ထိခိုက်အံ့၊ ဣတိ–၍၊ ကာယံ–ကို၊ ယဒ္ဓေတိ–အံ့၊ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ ပေ၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ (ဝုတ္တံ–ပြီ။)

မေးမှယ်။ ။ဣတ္ထိ၏ ကာယပဋိဗဒ္ဓကို ကိုင်ဆဲခဏ၌ ကာယပဋိဗဒ္ဓဟူသော သညာသာရှိ၍ ဣတ္ထိဟူသော သညာမရှိရကား "ဣတ္ထိသညီ" ဟူသော ပါဠိတော်နှင့် မထပ်မိသည် မဟုတ်ပါလော–ဟု မေးမှယ်ရှိ၏။ ထိုမေးသူကို ပြန်၍ မေးသင့်၏။ ဣတ္ထိ၏အဝတ်ကိုရာဂဖြင့်ကိုင်ရာ၌ ဣတ္ထိသညာမပါလျှင် မိန်းမ၏ဝတ်ဆင်ဆဲအဝတ်ကို မကိုင်ဘဲ အခြားအဝတ်ကို ကိုင်ပါတော့လား၊ ယခုကား ဣတ္ထိအပေါ်၌သာ ရာဂစိတ်ဖြစ်သောကြောင့် ဝတ်ထားဆဲ အဝတ်ကို ကိုင်သည် မဟုတ်လော၊ ထို့ကြောင့် အဝတ်ကို ကိုင်သော်လည်း ဣတ္ထိသညာရှိတော့သည်သာဖြစ်၍ "ဣတ္ထိ, ဣတ္ထိသညာ, သာရတ္တ, ဂဟဏ" ဟု အဂ်ါ လေးပါးညီညွတ်သောကြောင့် ယထာဝတ္ထုဂုက (ကိုင်အပ်သောဝတ္ထုအားလျော်စွာ) ဆုံးဖြတ်သော မဟာသုမထေရ်၏ ဝါဒသာ ပါဠိတော်နှင့် ညီညွတ်သည်–ဟုမှတ်။

အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယေဟိစ။ ။အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယနှင့် ညီညွတ်ပုံကား–မိန်းမအများ ကို လက်မောင်းဖြင့် သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်ရာဝယ် အလယ်၌ရောက်နေသော မိန်းမများကို ကာယပဋိဗဒ္ဓဖြင့် ကိုင်အံ့ဟူသော သညာမရှိ၊ ထိုသို့ သညာယမရှိခြင်းကို "သညာယဝိရာဂိတမ်" ဟု မဟာပဒုမထေရ်ဆိုသော်လည်း အဋ္ဌကထာ၌ ထုလ္လစ္စဉ်းဟု ဆုံးဖြတ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် ကာယပဋိဗဒ္ဓသညာမရှိသော်လည်း ဣတ္ထိသညာရှိရကား "ကာယံ ဂဏှိဿာမိတိ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ ဂဏှာတိ" ဖြစ်ရာ၌ ယထာဝတ္ထုဂုကမေဝ (ကာယပဋိဗဒ္ဓဝတ္ထုအားလျော်စွာ ထုလ္လစ္စဉ်း)ဟူသော မဟာသုမထေရ်၏ဝါဒသာ အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယနှင့်လည်း ညီညွတ်သည်။

၂၇၅။ ဣတ္ထိ စ ပဏ္ဍကော စာတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ယောပါယံ ဝတ္ထုမိသကနယော–အကြင် ဝတ္ထုနှစ်ခု ရောစပ်ကြောင်း နည်းကိုလည်း၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တော၊ တသ္မိံပိ–ထို ဝတ္ထုမိသကနည်း၌လည်း၊ ဝတ္ထုသညာ ဝိမတိဝသေန–ဝတ္ထု, အမှတ်သညာ, ယုံမှားခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာ–ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော–တို့ကို၊ ပါဋိယံ–၌၊ အသမ္ဘုယ္ဟနေန–မတွေ့ဝေသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝေဒိတဗ္ဗာ–နှင့်၏။

၂၇၆။ ပန–ဆက်၊ ကာယေန ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရေ–ဝါရ၌၊ ဣတ္ထိယာ–၏၊ ဝါ–၌၊ ဣတ္ထိသညိဿ–မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓံ–ကို၊ ဂဏှတော–ကိုင်သော ရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ(ဟောတိ)၊ သေသေ–ဣတ္ထိသညာမှ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ပဏ္ဍကသညာစသော ဝါရ၌၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေနကာယဝါရေပိ–ဝါရ၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော–တည်း၊ [ဣတ္ထိ၌ ဣတ္ထိသညာဖြင့်ကိုင်လျှင် ထုလ္လစ္စည်း၊ ပဏ္ဍက ပုရိသသညာ ဖြင့် ကိုင်လျှင် ဒုက္ကဋ်–ဟူလို၊] ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓေန ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရေစ–ဝါရ၌ လည်းကောင်း၊ နိဿဋ္ဌိယေန ကာယဝါရာဒိသုစ–တို့၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌၊ ဒုက္ကဋမေဝ–(ဟောတိ)။

၂၇၇။ ပန–ကား၊ ဣတ္ထိစ ဟောတိ၊ ပေ၊ ကာယန္တိ အာဒိဝါရော–အစရှိသော ဝါရကို၊ ဘိက္ခုမှိ–၌၊ မာတုဂါမသ–၏၊ ရာဂဝသေန–ဖြင့်၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တော–ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုဣတ္ထိစ ဟောတိ အစရှိသော ဝါရ၌၊ ဣတ္ထိစ နံ ဘိက္ခုဿ ကာယေန ကာယန္တိ–ကား၊ ဘိက္ခုမှိ–၌၊ သာရတ္တာ–သော၊ ဣတ္ထိ–သည်၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ နိသိန္နောကာသံဝါ–ထိုင်ရာအရပ်သို့ လည်းကောင်း၊ နိပန္နော ကာသံဝါ–အိပ်ရာအရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဂန္တွာ–၍၊ အတ္တနော–၏၊ ကာယေန–ဖြင့်၊ ဘိက္ခုဿ–၏၊ တံ ကာယံ–ကို၊ အာမသတိ–အုံ့၊ ပေ၊ ဆုပတိ–အုံ့၊ သေဝနာဓိပ္ပာယော၊ ပေ၊ ပဋိဝိဇာနာတိတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ တာယ–ထိုမိန်းမသည်၊ အာမဋ္ဌော–သုံးသပ်အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဆုပိတော–တို့ ထိအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သေဝနာဓိပ္ပယော–မှီဝဲခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုရှိသည်၊ ဟုတ္တာ, ဖဿပ္ပဋိဝိဇာနနတ္ထံ–အတွေ့.ကိုသိခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဤသကမ္မိ–စည်းငယ်လည်း၊ ကာယံ–ကို၊ သစေစာလေတိ–အကယ်၍လှုပ်စေအုံ့၊ သစေဖန္ဒေတိ–အကယ်၍ တုန်စေအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သံဃာဒိသေသံ–သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ဒွေဣတ္ထိယောတိ ဧတ္ထ–ပါဋ်၌၊ ဒွေ–နှင့်သော၊ သံဃာဒိသေသေ အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတ္ထိယာစ–၌လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍကေ စ–၌လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသေသေန–နှင့်၊ သဟဒုက္ကဋံ (အာပဇ္ဇတိ)၊

ဧတေန ဥပါယေန–ဖြင့်၊ ယာဝ–လောက်၊ နိသဂ္ဂိယေန၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋသာတိ–ဟူသော၊ (ပါဠိ–ပါဠိတော်သည်၊ အတ္ထိ–၏၊) တာဝ–ထို ပါဠိတော်တိုင်အောင်၊ ပုရိမနယေနေဝ–သာလျှင်၊ အာပတ္တိဘေဒေါ–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏။

၂၇၈။ စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤနိသဂ္ဂိယေန နိသဂ္ဂိယံ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ကာယေန၊ပေ၊ ပဋိဝိဇာနာတီတိ–ကား၊ အတ္တနာ–သည်၊ (မိမိဟူသော ရဟန်းက)၊ နိသဒ္ဒံ–ပစ်လွှတ်အပ်သော၊ ပုပ္ပံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဖလံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ပဟာရန္တိ'ဒ္ဒစပ်။) ဣတ္ထိ'–ကို၊ အတ္တနော–၏၊ (မိန်းမဟူသော မိမိက)၊ နိသဂ္ဂိယေန–ပစ်လွှတ်အပ်သော၊ ပုပ္ပေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဖလေနဝါ–ဖြင့်သော်လည်ကောင်း၊ ပဟာရန္တိ'–ပြန်၍ပုတ်ခတ်သည်ကို–ဒီသွာ, ကာယေန–ဖြင့်၊ ဝိကာရံ–ထူးခြားသော အမူအရာကို၊ ကရောတိ–ပြုလိုက်၏၊ အဂ်ုလိ'ဝါ–ကိုသော်လည်း၊ စာလေတိ–အံ့၊ ဘမုကံဝါ–မျက်ခုံးကိုသော်လည်း၊ ဥက္ခိပတိ–မြှောက်အံ့၊ (မျက်စပစ်အံ့)၊ အက္ခိ'ဝါ–မျက်စိကိုသော်လည်းကောင်း၊ နိခဏတိ–မှိတ်လိုက်အံ့၊ အညံ–သော၊ ဧဝရူပ်–သော၊ ဝိကာရံဝါ–ကိုသော်လည်း ကရောတိ–ပြုပြအံ့၊ [လျှာထုတ်ပြခြင်းစသည်ကို "အညံဝါ ဝိကာရံ"ဟုဆိုသည်။] အယံ–ဤရဟန်းကို၊ ကာယေန၊ ပေ၊ ပဋိဝိဇာနာတီတိ–ဟူ၍ဝုစ္စတိ–၏၊ အယံပိ–ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ကာယေန–ဖြင့်၊ ဝါယမိတတ္တာ–အားထုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဒ္ဝိသု ဣတ္ထိသု ဒ္ဝေ(ဒုက္ကဋာနိ အာပဇ္ဇတိ)၊ ဣတ္ထိပဏ္ဍကေသုပိ–မိန်းမ, ပဏ္ဍုက်တို့၌လည်း၊ ဒ္ဝေ ဧဝ–နှင့်သော၊ ဒုက္ကဋေ–တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏။

၂၇၉။ ဧဝं–လျှင်၊ ဝတ္ထုဝသေန–ထိအပ်သော ဝတ္ထုအစွမ်းဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရတော–အားဖြင့်၊ အပတ္တိဘေဒံ–ကို၊ ဒသ္သေတွာ–ပြီး၍၊ ဣဒါနိ–၌၊ လက္ခဏဝသေန–အမှတ်အသား၏ အစွမ်းဖြင့်၊ [သေဝနာဓိပ္ပာယ ရှိခြင်း–မရှိခြင်း အမှတ်အသား,

---

အတ္တနာ နိသဒ္ဒံ၊ ပေ၊ ပဟာရန္တိ'။ ။ရဟန်းသည် မိန်းမကို ပန်း,သို့မဟုတ် သစ်သီးဖြင့် ပေါက်၍ ကစား၏၊ ထိုပန်းစသည်ကို "နိသဂ္ဂိယေန" ဟု ဆိုသည်၊ ရဟန်းက ပေါက်လိုက်သော ပန်းစသည်ကို မိန်းမလည်း ပြန်၍ ပန်းစသည်ဖြင့် ပေါက်၏၊ ထိုအခါ ပန်းစသည်ချင်း ထိမိကြသည်ကို "နိသဂ္ဂိယေန နိသဂ္ဂိယံ အာမသတိ" ဟု ဆိုသည်။

ကာယေန ဝိကာရံ။ ။ထိုသို့ ပြန်၍ ပေါက်သဖြင့် ထိမိကြသည်ကို မြင်၍ သဘောကျသော ရဟန်းက လက်ချောင်းလှုပ်ခြင်း စသော ကာယဝိကာရ တစ်ခုခုကို ပြု၏၊ သို့သော် မာတုဂါမ၏ ကာယကိုကား မထိရ၊ ထို့ကြောင့် "ကာယေန ဝိကာရံ ကရောတိ, နစ ဖဿံ ပဋိဝိဇာနာတိ" ဟု မိန့်တော်မူသည်၊ ကိုယ်ကို မထိဘဲ နိသဂ္ဂိယချင်းသာ ထိရသောကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ရသည်။

ကာယေန ဝါယမန ရှိခြင်း–မရှိခြင်: အမှတ်အသား; ဖဿဝိဇနနရှိခြင်း–မရှိခြင်: အမှတ်အသား၏ အစွမ်းဖြင့်] သခ်ၨပကော–အားဖြင့်၊ အာပတ္တိဘေဒဿ–ကိုလည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိဘေဒဿ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေန္တော(ဟုတ္တာ) သေဝနာဓိဗ္ဘာယောတိ အာဒိ အာဟ၊ တတ္ထ–ထိုသေဝနာဓိဗ္ဘာယောအစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ပုရိမနယေ–ရှေ့နည်း၌၊ ဣတ္ထိယာ–သည်၊ ဝါ–က၊ ဖုဋ္ဌော–ထိအပ်သည်၊ သမာနော–သော်၊ သေဝနာဓိဗ္ဘာယော–မှီဝဲခြင်း၌ဖြစ်သော အလိုရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကာယေန–ဖြင့်၊ ဝါယမတိ–၏၊ ဖဿံ–ကို၊ ပဋိဝိဇာနာတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ တိဝဂ်သမ္ဘတ္တိယာ–သုံးပါးသောအဂ်ါနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သံယာဒိသေသော(ဟောတိ)၊ [သေဝနာဓိဗ္ဘာယ, ကာယေန ဝါယမန, ဖဿ ပဋိဝိဇာနနဟူသော အဂ်ါ သုံးပါး–ဟူလို၊] ဒုတိယေ–ယနည်း၌၊ နိသဂ္ဂိယေန နိသဂ္ဂိယာမသနေဝိယ–နိသဂ္ဂိယဖြင့် နိသဂ္ဂိယကို သုံးသပ်ရာ၌ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝါယမိတ္တာ–၍၊ အဆုပနေဝိယစ–မတို့ခြင်း၌ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖဿဿ–ကိုယ်၏အတွေ့ကို၊ အပဋိဝိဇာနတော–မသိသော ရဟန်း၏၊ ဒုဝဂ်သမ္ဘတ္တိယာ–ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)။

တတိယေ–ယနည်း၌၊ ကာယေန–ဖြင့်၊ အဝါယမတော–အားမထုတ်သော ရဟန်း၏၊အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ဟိ–မှန်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ သေဝနာဓိဗ္ဘာယော–သည်၊ (သမာနောပိ–လည်း)၊ နိစ္စလေန–မတုန်လှုပ်သော၊ ကာယေန–ဖြင့်၊ ကေဝလံ–သက်သက်၊ ဖဿံ–ကို၊ ပဋိဝိဇာနာတိ–၏၊ သာဒယတိ–သာယာ၏၊ အနုဘောတိ–ခံစား၏၊ [သာဒယတိ အနုဘောတိကားပဋိဝိဇာနာတိ၏အဖွင့်၊] တဿ–၏၊ စိတ္တုပ္ပာဒမတ္တေ–စိတ်ဖြစ်ခြင်းမျှ၌၊ အာပတ္တိယာ–၏၊ အဘာဝတော–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ စတုတ္ထေ–၌၊ နိသဂ္ဂိယေန နိသဂ္ဂိယာ မသနေဝိယ–၌ကဲ့သို့၊ ဖဿပဋိဝိဇာနနာ–သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ ကေဝလံ–သက်၊ စိတ္တုပ္ပာဒမတ္တမေဝ–သာတည်း၊ တဿာ–ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ မောက္ခာဓိဗ္ဘာယသ–မိန်းမမှလွတ်ခြင်း၌ အလိုရှိသော ရဟန်း၏၊ သဗ္ဗာကာရေသု–အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့၌၊ အနာပတ္တိယေဝ (ဟောတိ)။

ပန–ဆက်၊ ဇေ္ဆ–ဤမောက္ခာဓိဗ္ဘာယ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣတ္ထိယာ–သည်၊ ဝါ–က၊ ဂဟိတော–ဖမ်းယူအပ်သည်၊ (သမာနော)၊ တံ–ထိုမိန်းမကို၊ အတ္တနော–၏၊ သရီရာ–မှ၊ မောစေတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပဋိပ္ပဏာမေတိ ဝါ–တွန်းမူလည်း တွန်းအံ့၊ ပဟရတိ–ဝါ–ပုတ်ခတ်မူလည်း ပုတ်ခတ်အံ့၊ အယံ–ဤရဟန်းကို၊ ကာယေနဝါယမ့တိ၊ ဖဿံ

ပဋိဝိဇာနာတီတိဟူ၍၊ ဝါ–ကိုယ်ဖြင့်လုံ့လပြုသူ, အတွေ့ကိုသိသူ ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ [နောက်၌ "ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော"ပုဒ်နှင့် တွဲစပ်ပေးပါ။] ယော–သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ–လာသောမိန်းမကို၊ ဒိသွာ–၍၊ တတော–ထိုမိန်းမမှ၊ မုစ္စိတုကာမော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဥတ္တာသေတွာ–ကြောက်လန့်စေ၍၊ ပလာပေတိ–ပြေးစေအုံ့၊ (ပလာယေတိရှိလျှင် ကောင်း၏)၊ အယံ–ကို၊ ကာယေန ဝါယမတိ၊ နှ စ ဖသံ ပဋိဝိဇာနာတီတိ–ဟူ၍၊ ဝါ–ကိုယ်ဖြင့် လုံ့လပြုသူ, အတွေ့ကို မသိသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ ယော–သည်၊ တာဒိသံ–သော၊ ဒီဃဇာတိ–ရှည်သော ဇာတ်ရှိသောမြွေမကို၊ ကာယေ–၌၊ အာရုဠ္ဍ–တက်လာသည်ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ သကိုက်–ဖြေးဖြေ။ ဂစ္ဆတု–စေ၊ ဃဋ္ဋိယမာနာ–ပုတ်ခတ်အပ်သော်၊ အနတ္ထာယ–ဝ၊ သံဝတ္တေယျ–ရာ၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ နုယဋ္ဌေဟိ– မပုတ်ခတ်၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဣတ္ထိမေဝ–လူမိန်းမကိုပင်၊ အင်္ဂ–ကိုယ်အင်္ဂရကို၊ ဖုသမာနံ–ထိသည်ကို၊ ဥတ္တာ–၍၊ ဒေသာ–ဤမိန်းမသည်၊ [ပဏ္ဍမိသတိ–၌စပ်၊] အယံ–ဤရဟန်းသည်၊ မယာ–ဖြင့်၊ အနတ္ထိကော–အလိုမရှိ၊ ဣတိ–ဤသို့သိ၍၊ သယမေဝ–အလိုလိုသာလျှင်၊ ပဏ္ဍမိသတိ–တုံ၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ အဓာ နဇ္ဇောဝိယ–မသိသူကဲ့သို့၊ (မသိဟန်ဆောင်၍၊) နိစ္စလော–သည်၊ ဟောတိ၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဗလဝိတ္ထိယာ–အားရှိသောမိန်းမသည်၊ ဂါဠှံ–တင်းကျပ်စွာ၊ အာလိင်္ဂိတော–လည်ဘက်၍၊ ဂဟိတော–ဖမ်းကိုင်အပ်သော၊ ဒဟရဘိက္ခု–ရဟန်းလေးသည်၊ ပလာယိတုကာမော–ထွက်ပြေးလိုသည်၊ (သမာနောပိ)၊ သုဋ္ဌု– စွာ၊ ဂဟိတတ္တာ–ကိုင်ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နစ္စလော–မလှုပ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ အယံ–ကို၊ နှ စ ကာယေန ဝါယမတိ၊ ဖဿံ ပဋိဇာနာတီတိ–ဟူ၍၊ ဝါ–ကိုယ်ဖြင့်လုံ့လပြုသူ,အတွေ့ကိုသိသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပန–ကား၊ ယော–သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ–ကို၊ ဒိသွာ–၍၊ တာဝ အာဂစ္ဆတု–လာပစေဦး၊ တတော–ထိုရောက်လာရာအခါမှ၊ နံ–ထိုမိန်းမကို၊ ပဟာရိတ္တာ–ကန်ကျောက်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ပဏာမေတ္တာဝါ–တွန်းထိုး၍ သော်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍမိသာမိ–ဖဲသွားအုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ နိစ္စလော–မလှုပ်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ အယံ–ကို၊ မောက္ခာဓိပ္ပာယော၊ ပေ၊ ပဋိဝိဇာနာတီတိ–ဟူ၍၊ ဝါ–လွတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်ဖြင့်လည်း လုံ့လပြုသူ, အတွေ့ကိုလည်း မသိသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏။

၂၈၀။ အသဒ္ဓိစ္စာတိ–ကား၊ ဣမိနာ ဥပါယေန–ဤနည်းဖြင့်၊ (မိမိပြုမည့်နည်းဖြင့်)၊ ဣမံ–ဤမိန်းမကို၊ ဖုသိသာမိ–ထိအုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့၊ အစေတေတ္တာ–မစေ့ဆော်မူ၍၊ (ဖုသန္တိသ–မတော်တဆ ထိမိသောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိဟောတိ)၊ ဟိ–မှန်၊ ဒေဝ–သို့၊ အစေတေတ္တာ–၍၊ ပတ္တပ္ပဋိဂ္ဂဟဏာဒီသု–သပိတ်ကို

အကပ်ခံခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ မာတုဂါမသ-၏၊ အင်္ဂ-လက်စသောအင်္ဂါကို၊ ဖုဋ္ဌေပိ-ထိအပ်ပါသော်လည်း၊ (ထိမိသော်လည်း)၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အသတိယာတိ-ကား၊ အညဝိဟိတော-တစ်ပါးသော အာရုံ၌ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဝါ-အခြားအာရုံ၌နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ မာတုဂါမံ-ကို၊ ဖုသာမိ-အုံ့၊ ဣတိ-ဤသို့သော၊ သတိ-သည်၊ နတ္ထိ၊ ဧဝံ-သို့၊ အသတိယာ-သတိကင်းသဖြင့်၊ ဝါ-အမှတ်တမဲ့၊ ဟတ္ထပါဒပသာရဏာဒီ ကာလေ-လက်ခြေတို့ကို ဆန့်တန်းရာအစရှိသောအခါ၌၊ ဖုသန္တသ-မတော်တဆ ထိမိသောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အဇာနန္တသာတိ-ကား၊ ဒါရကဝေသေန-ယောကျ်ားကလေး အသွင်ဖြင့်၊ ဌိတံ-သော၊ ဒါရိကံ-မိန်းကလေးကို၊ ဣတ္ထိတိ-၍၊ အဇာနန္တော (ဟုတ္တာ)၊ ကေနစိဒေဝ-သော၊ ကရဏီယေန-ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ ဖုသတိ-ထိအုံ့၊ ဧဝံ-သို့၊ ဣတ္ထိတိ-၍၊ အဇာနန္တသ-မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဖုသတော-ထိသောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အသာဒယန္တသာတိ-ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂံ-ကို၊ အသာဒယန္တသ-မသာယာသော၊ တသ-ထိုရဟန်း၏၊ ဗာဟာပရမ္မရာယ-လက်မောင်းအဆက်ဆက်ဖြင့်၊ နိတ္တာဘိကွာသ္ဌသ-မိန်းမတို့သည်ဆောင်ယူအပ်သော ရဟန်း၏ကဲ့သို့၊ [ဤရဟန်း၏အကြောင်းကို ဝိနိတဝတ္ထု၌ပါသည်]အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဥမ္မတ္တကာဒယော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝုတ္တနယာဧဝ-နည်သည်သာ၊ ပန-အထူးကား၊ ဣဓ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဥဒါယိတ္ထေရော-သည်၊ အာဒိကမ္မိကော-အစဖြစ်သော လွန် ကျူးမှု၌ ယှဉ်သူတည်း၊ အာဒိကမ္မိကသ-သော၊ တသ-ထိုဥဒါယီ၏၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ဣတိ-အပြီးတည်း၊ ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

သမုဋ္ဌာနာဒီသု-တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ ပဌမ ပါရာဇိက သမုဋ္ဌာနံ-ပဌမ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၏ သမုဋ္ဌာန်နှင့် တူသောသမုဋ္ဌာန်ရှိ၏၊ ကာယစိတ္တတော-ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ-၏၊ ပေ၊ သုခမဒုက္ခဒွယေန-သုခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာ, စ်ပါးအပေါင်းဖြင့်၊ ဒွိဝေဒနံ-တည်း၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

၂၈၁။ ဝိနိတဝတ္ထု၊သု-တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) မာတုယာ မာတုပေမေနာတိ-ကား၊ မာတုပေမေန-အမိ၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်းဖြင့်၊ မာတုယာ-၏၊ ကာယံ-ကို၊ အာမသိ-ပြီ၊ ဓီတုဘဂိနိဝတ္ထု၊သု-တို့၌၊ ဧသနယော-တည်း၊ တတ္ထ-ထိုသုံးဝတ္ထုတို့၌၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ မာတာဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဓီတာဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဣတ္ထိနာမ-မိန်းမည်သည်၊ ဝါ-မိန်းမမှန်လျှင်၊ သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံသည်လည်း၊ ဗြဟ္မစရိယသ-ဗြဟ္မစရိယကို၊ ပါရိဗန္ဓိကာဝ-ထက်ဝန်းကျင်နှောင်ဖွဲ့တတ်သည်သာတည်း၊ တသ္မာ, အယံ-ဤမိန်းမသည်၊ မေ-၏၊ မာတာ-တည်း၊ အယံ-ဤမိန်းကလေးသည်၊ မေ-၏၊

ဓိတာ–တည်း၊ အယံ–ဤမိန်းမသည်၊ မေ–၏၊ ဘဂိနီ–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဧဟသိတပေမေန–အိမ်ခ်ဉ်မှိသော အမိစသူဌ် ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ အာမသတောပိ–၏လည်း၊ ဒုက္ခဋ္ဌမေဝ, ဝုတ္တံ–ပြီ။

ပန–ဆက်၊ ဘဂဝတော–၏၊ ဣမံ အာဏံ–ဤ အမိန့်တော်ကို၊ အနုဿရန္တေန–အစဉ်မပြတ် အမှတ်ရသော ရဟန်းသည်၊ (နေဝ ပရာမသိတဗ္ဗာ ခ်ဉ်စပ်၊) နဒီသောတေန–မြစ်ရေအလျှဉ်ဖြင့်၊ ဝုယ္ဟမာနံ–မျောလာသော၊ မာတရံ–မယ်တော်ကို၊ သစေပိ ပဿတိ–အကယ်၍မူလည်း မြင်အုံ့၊ (ဧဝံသတိပိ) ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ နေဝ ပရာမသိတဗ္ဗာ–မသုံးသပ် (မကိုင်) ထိုက်သည်သာ၊ ပန–ထိုသို့ မသုံးသပ်ထိုက်ပါသော်လည်း၊ ပဏ္ဍိတေန–ဉာဏ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ–သည်၊ နာဝါဝါ–လှေကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဖလကံဝါ–ပျဉ်ချပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကဒလိက္ခန္ဓောဝါ–ငှက်ပျောတုံးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒါရုက္ခန္ဓောဝါ–သစ်တုံးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပသံဟရိတဗ္ဗာ–အနီးသို့ပို့ဆောင်ထိုက်၏၊ တသ္မိံ–ထိုလှေအစရှိသော ဝတ္ထုသည်၊ အသတိ–သော်၊ ကာသာဝမ္မိ–သင်္ကန်းကိုလည်း၊ ဥပသံဟရိတ္တာ–အနီးသို့ပို့ဆောင်၍၊ ပုရတော–ခ်ဉ်၊ ထပေတဗ္ဗံ–ရာ၏။

ဏ ဇတ္ထ–ဤသင်္ကန်းစ၊ ဂဏှာဟိ–ကိုင်လော၊ ဣတိပန–ဤသို့ကား၊ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ (ကာသာဝေ–ကို၊) ဂဟိတေ–အမိက ကိုင်အပ်ပြီးသော်၊ ပရိက္ခာရံ–သင်္ကန်းပရိက္ခရာကို၊ ကဗှာမိ–ဆွဲငင်၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ကဗုန္တေန–ဆွဲငင်လျက်၊ ဂန္တဗ္ဗံ–သွားရာ၏၊ (မာတာ) သစေ ဘာယတိ–အကယ်၍ကြောက်နေအုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပုရတော ပုရတော–မှ၊ ဂန္တာ–၍၊ မာဘာယိ–မကြောက်ပါလင့်၊ ဣတိ–ပြော၍၊ သမသာသေတဗ္ဗာ–သက်သာရာ ရစေထိုက်၏၊ ဘာယမာနာ–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပုတ္တသ–ရှေ့ကသွားသော သား ရဟန်း၏၊ သဟသာ–ကပျာကယာ၊ ခန္ဓေဝါ–ပခုံးခ်ဉ်သော်လည်း၊ သစေ အဘိရုဟတိ–အကယ်၍ ခုန်တက်အုံ့၊ ဟတ္ထေဝါ–ခ်ဉ်သော်လည်း၊ သစေ ဂဏှာတိ–အကယ်၍ လှမ်းဆွဲအုံ့၊ (ဧဝံသတိ) မဟလ္လိကေ–အမယ်ကြီး၊ အပေဟိ–ဖယ်လော့၊ ဣတိ–ပြော၍၊ နု နိဒ္ဒုနိတဗ္ဗာ–ခါ မချထိုက်၊ ထလံ–ကြည်းကုန်းသို့၊ ပါပေတဗ္ဗာ–

ပါရိဗန္ဓိကာ။ ။ပရိဗန္ဓတိ–ထက်ဝန်းကျင် နောင်ဖွဲ့တတ်၏၊ ဣတိ ပရိဗန္ဓာ၊ "ပရိဗန္ဓာယေဝ ပါရိဗန္ဓိကာ" ဟု သွတ္ထဉ် ဏိကသက်မှ ပါဌ် ဝုဒ္ဓိ ရှိနိုင်သည်၊ ဋီကာ၌ "ပါရိဗန္ဓိကာတိ–ဝိလုမ္ပနိကာ (လုယူတတ်၏)၊ အန္တရာယိကာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ" ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်၊ "ပါရိပန္ထိကာ" ဟုလည်း ပြင်ကြ၏၊ ထောမနိဓိ၌ "ပါရိပန္ထိက–ပုလ္လိင်" ဟု ရှိသောကြောင့် စဉ်းစားသင့်သည်။

ရောက်စေထိုက်၏၊ ကဒ္ဒမေ–ဌ၊ လဂ္ဂါယပိ–ငြိနေသောမယ်တော်ဌ လည်းကောင်း၊ ကူပေ–ဌ၊ ပတိတာယပိ–ကျနေသော မယ်တော်ဌလည်းကောင်း၊ ဧသေဝ နယော၊ ဟိ–မှန်၊ တတြာပိ–ထိုမယ်တော်ဌလည်း၊ (ညွှန်ပြငြိနေ, တွင်းဌ ကျနေသော မယ်တော်ဌလည်း၊) ယောတွံ–ဝါ–ကြိုးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံဝါ–အဝတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပက္ခိပိတွာ–ထည့်ပြီး၍၊ ဟတ္ထေန–ဖြင့်၊ ဂဟိတဘာဝံ–ကိုင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ–ကိုင်မိမှန်းကို၊ ဉတွာ–သိ၍၊ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာ–ထုတ်ဆယ်ထိုက်၏၊ နတ္ထေ အာမသိတဗ္ဗာ–ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မသုံးသပ်ထိုက်။

စ–ဆက်၊ ကေဝလံ–နိုဝါသနပါဝုရဏမဖက် သက်သက်၊ မာတုဂါမဿ–၏၊ သရီရမေဝ–ကိုယ်သည်သာ၊ အနာမာသံ–မသုံးသပ်ထိုက်သည်ကား၊ နမဟုတ်သေး၊ နိုဝါသန ပါဝုရဏမ္မိ–အဝတ်, ခြုံထည်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဘရဏဘဏ္ဍမ္မိ–တန်ဆာဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ တိဏဘဏ္ဍာပ္ပကံဝါ–မြက်ကရွတ်ခွေကို လည်းကောင်း၊ [ခေါင်းပေါ်စွပ်ထားအပ်သော ပန်းခွေမျိုး။] တာလဝဏ္ဏမုဒ္ဒိကံဝါ–ထန်းရွက်လက်စွပ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပါဒါယ–အစပြု၍၊ အနာမာသမေဝ–မသုံးသပ်ထိုက်သည်သာ၊ တဗ္ဗ–ထို ဘဏ္ဍာသည်လည်း၊ နိုဝါသန ပါရုပန ပိဋ္ဌနုတ္ထာယ–ဝတ်ခြင်း, ခြုံခြင်း, တန်ဆာဆင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ထပိတမေဝ–ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာသာတည်း၊ ပန–ဆက်၊ နိုဝါသနံဝါ–ကိုယ်ဝတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပါရုပနံဝါ–ခြုံထည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တေတွာ–လဲလှယ်၍၊ [အတ္တနော နိုဝါသနပါရုပနဘာဝတော အပနေတွာ–မိမိ၏ ကိုယ်အဝတ်အဖြစ် အပေါ်ခြုံအဖြစ်မှ ဖယ်၍၊ စီဝရတ္ထာယ–ငှာ၊ အပနာမေတွာ–ညွှတ်စေ၍–ဋီကာ။] စီဝရတ္ထာယ–ငှာ၊ ပါဒမူလေ–ဌ၊ သစေ ထပေတိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) အာမသိတုံ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ [ဤစကားသည် နိဒဿနမျှသာ၊ အခြားသော အိပ်ရာခင်း မျက်နှာကြက် စသည်တို့အကျိုးငှာ လှူလျှင်လည်း သုံးသပ်ကောင်းသည်။] ပန–ကား၊ အာဘရဏဘဏ္ဍေသု–တို့ဌ၊ သီသပသာဓနကဒန္ဓသူစိအာဒိ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ–ဦးခေါင်းကိုဖုံးလွှမ်းပန်ဆင်ကြောင်း တန်ဆာ, ဆင်စွယ်ဆံထိုး အစရှိသော ကိုင်အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ [ရွှေငွေစသည်ကဲ့သို့ အကပ္ပိယဘဏ္ဍာမျိုး မဟုတ်–ဟူလို၊] ဘန္တေ–ရား၊ ဣဒံ–ဤ ဘဏ္ဍာကို၊ တုမှာကံ–အရှင်ဘုရားတို့ဘို့၊ ဂဏှထ–ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒီယျမာနံ–ပေးလှူအပ်သော်၊ သိပါဋိကာသူစိအာဒိ ဥပကရဏတ္ထာယ–အိပ်, အပ်အစရှိသော အသုံးအဆောင် အကျိုးငှာ၊ ဂဟေတဗ္ဗံ–ခံယူထိုက်၏၊ [သီသပသာဓနကို သိပါဋိက လုပ်ဖို့ရန် လည်းကောင်း၊, ဆင်စွယ်ဆံထုံးကို အပ်ကလေး လုပ်ဖို့ရန် လည်းကောင်း၊ ခံယူကောင်း၏–ဟူလို။]

ပန–ဆက်၊ သုဝဏ္ဏရဇတ မုတ္တာဒီမယံ–ရွှေ, ငွေ, ပုလဲ, အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ အနာမာသမေဝ–မသုံးသပ်ထိုက်သည်သာ၊ ဒိယျမာနံပိ–ပေးလှူအပ်သော်လည်း၊ နေ ဂဟေတဗ္ဗံ–မခံယူထိုက်၊ စ–ဆက်၊ ကေဝလံ–အရုပ်စသည်မဖက် သက်သက်၊ ဧတာသံ–ဤမိန်းမတို့၏၊ သရီရ ပဋိမေဝ (သရီရ+ဥပဋိမေဝ)–ကိုယ်သို့ကပ်ရောက်သော ဘဏ္ဍာသည်သာ၊ အနာမာသံ–သည်၊ နေ–မဟုတ်သေး၊ ဣတ္ထိသဏ္ဌာနေန–မိန်းမပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ကတံ–သော၊ ကဋ္ဌရူပံပိ–သစ်သားရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒန္တရူပံပိ– ဆင်စွယ်ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အယရူပံပိ–သံရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ လောဟရူပံပိ–ကြေးရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိပုရူပံပိ–သလွဲဖြူရုပ်ကို လည်းကောင်း၊ ပေါတ္ထရူပံပိ–အဝတ်စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော အရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗရတနာရူပံပိ–အလုံးစုံသော ရတနာတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော အရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တမသော-ဖြင့်၊ ပိဋ္ဌမယရူပံပိ–မုန့်မှုန့်ဖြင့် ပြုအပ်သော အရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနာမာသမေဝ–သာ၊ ပန–ဆက်၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ–အသုံးအဆောင်အကျိုးငှာ၊ ဣဒံ–ဤအရုပ်သည်၊ တုမှာကံ–ဖို့၊ ဟောတု–စေ၊ ဣတိ–ဤသို့လျှၚ်၊ လဘိတ္တာ-ရလသော်၊ သဗ္ဗရတနမယံ–ကို၊ ထပေတ္တာ–ချန်ထား၍၊ အဝသေသံ–ကြွင်းသော မိန်းမရုပ်ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ–ဖျက်၍၊ ဥပကရဏာရဟံ–အဆောင်အယောင်ပြုလုပ်ခြင်းငှာထိုက်သောအရုပ်ကို၊ ဥပကရဏော–အဆောင်အယောင်ခံလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂါရဟံ–သုံးစွဲခြင်းငှာထိုက်သော အရုပ်ကို၊ ပရိဘောဂေ–သုံးစွဲစရာခံ လည်းကောင်း၊ ဥပနေတုံ–ကပ်ဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏။

ဣတ္ထိသဏ္ဌာနေန ကတံ။ ။ဤတွေ့ ဟောင်ဒိမပရိစ္ဆေဒတော ပါရာဇိကဝတ္ထုဘုတ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိနံပိ အနာမာသဘာဝတော တာဒိသံ ဣတ္ထိသဏ္ဌာနေန ကတံ တိရစ္ဆာနဂတရူပံပိ အနာမာသမေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ=အောက်ထစ်အဆုံးအားဖြင့် ပါရာဇိကလောက်သော တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုး၏ အရုပ်သော်မှလည်း မသုံးသပ်ကောင်း, မထိကောင်းဟုမှတ်၊ ပေ၊ ဣတ္ထိရူပါနိ ဒဿေတွာ ကတံ ဝတ္ထူ ပစ္ဆတ္ထရဏဘူ ဘိတ္တိဘူ ဣတ္ထိရူပံ အနာမသိတွာ ဂဏှိတုံ ဝဋ္ဋတိ–မိန်းမအရုပ်ပါနေသော အဝတ်စသည် ကိုင်လိုလျှင် မိန်းမအရုပ်ကို မထိစေဘဲ ကိုင်ကောင်း၏။

အဝသေသံ ဘိန္ဒိတ္တာ။ ။[ဘိန္ဒိတ္တာတိ ဧတ္ထ ဟတ္ထေန အဂ္ဂဟေတ္တာဝ (လက်ဖြင့် မကိုင်ဘဲသာ) ကေနစိဒေဝ ဒဏ္ဍာဒီနာ ဘိန္ဒိတဗ္ဗံ] ဤစကားအရ ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိန်းမအရုပ်ပါသော စာရေးစက္ကူစသည်ကို ရလျှင် ထိုအရုပ်ကိုဖျက်၍ သုံးစွဲကြ၏၊ ဖျက်သောအခါ၌လည်း အရုပ်ကိုလက်ဖြင့် မထိစေဘဲ ခဲတံစသည်ဖြင့် ခြစ်ပစ်ကြသည်၊ ဥပမာ–မာတုဂါမ အလောင်း၌ ပဲသုကူကောက်သောအခါ မာတုဂါမကို မားစသည်ဖြင့် ဖောက်ဖျက်ပြီးမှ ကိုင်ရသကဲ့သို့လည်းကောင်း, မြွေမက ဖားကို ဖမ်းရာ၌ ဖားကိုလွတ်စေလိုလျှင် မြွေကိုတုတ်ဖြင့်ဖိ၍ လက်ဖြင့်မကိုင်ဘဲလွတ်စေရသကဲ့သို့ လည်းကောင်း မှတ်ပါ။

စ–ဆက်၊ ဣတ္ထိရူပက်–မိန်းမရုပ်သည်၊ (အနာမာသံ–သည်၊ ဟောတိ) ယထာ–သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ သတ္တဝိဓံ–သော၊ ဓညံပိ–စပါးသည်လည်း၊ အနာမာသံ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ, ခေတ္တမဗ္ဗေန–လယ်ခင်း၏အလယ်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတာ–သွား သော–ရဟန်းသည်၊ တတ္ထဇာတကမ္မိ–ထိုလယ်ခင်း၌ပေါက်သည်လည်းဖြစ် သော၊ ဓညဖလံ–ကို၊ အာမသန္ဓေန–လျက်၊ နံ ဂန္တ္ဗေ–ရာ၊ ယရဒ္ဓါရေဝါ–၌သော်လည်း ကောင်း၊ အန္တရာမဂ္ဂေဝါ–၌သော်လည်းကောင်း၊ ဓညံ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ပသာရိတံ– ဖြန့်လှမ်းအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ပသေနစ–နံပါးဖြင့်လည်း၊ [ဖြန့်လှမ်း ထားသော စပါးဖျာ၏ ဘေးဖြင့်လည်း၊] မဂ္ဂေါ–လမ်းသည်၊ သစေအတ္ထိ၊ (ဧဝံသတိ) မဒ္ဒန္တေန–နှင်းလျက်၊ နံ ဂန္တ္ဗေ–ရာ၊ ဂမနမဂ္ဂေ–သွားကြောင်းလမ်း သည်၊ အသတိ–သော်၊ မဂ္ဂံ–ကို၊ဝါ–ဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာယ–အဓိဋ္ဌာန်၍၊ ဂန္တ္ဗေ– သွားရာ၏၊ အန္တရဃရေ–ရွာတွင်း၌၊ ဓညသ–၏၊ ဥပရိ–၌၊ အာသနံ–ကို၊ ပညပေတွာ–၍၊ သစေ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ကေစိ–အချို့ဒါယ ကာတို့သည်၊ အာသနသာလာယံ–ဆွမ်းစားဧရပ်၌၊ (ရွာအတွင်းရှိသော ဆွမ်း စားဧရပ်၌၊) ဓညံ–သို့၊ အာကိရန္တိ–ဖြန့်ထားတတ်ကုန်၏၊ ဟရာပေတုံ– ဖယ်ရှားစေခြင်းငှာ၊ သက္ကာ–တတ်ကောင်းသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဟရာပေတဗ္ဗံ(ဟရာပေတုံ သက္ကာ) နောစေ (ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတိ) ဧကမန္တံ– သင့်တော်သော အရပ်၌၊ ဓညံ–ကို၊ အမဒ္ဒန္တေန–မနင်းဘဲ၊ ပိဋ္ဌကံ–အင်းပျဉ် ငယ်ကို၊ ပညပေတွာ, နိသီဒိတဗ္ဗံ–၏၊ သြကာသော–လွတ်လပ်သော အရပ် သည်၊ သစေ နံ ဟောတိ၊ မနုဿာ, ဓညမဗ္ဗေယေဝ–၌သာလျှင်၊ အာသနံ ပညပေတွာ သစေ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ တတ္ထ ဇာတကာနိ–ထိုအပင် ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ မုဂ္ဂမာသာဒီနိ–ပဲနောက်, ပဲကြီး အစရှိကုန်သော၊ အပရဏ္ဏာ နိပိ–ပဲမျိုးတို့ကိုသော်မှလည်းကောင်း၊ တာလပနသာဒီနိ–ထန်းသီး, ပိန်ဆဲသီး အစရှိကုန်သော၊ ဖလာနိဝါ–တို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စန္တေန–လက်ဆော့ လျက်၊ နံ အာမသိတဗ္ဗာနိ–နှ၊ မနုဿေဟိ–တို့သည်၊ ရာသိကတေသုပိ– အစုအပုံပြုအပ်သော ပဲအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော–တည်း၊ ပန– ဆက်၊ အရညေ–၌၊ ရုက္ခတော–မှ၊ ပတိတာနိ–ကြွေကျကုန်သော၊ ဖလာနိ– တို့ကို၊ အနုပသမ္ပန္နာနံ–လူ, သာမဏေတို့အား၊ ဒဿာမိ–ပေးအံ့၊ ဣတိ– ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ ဂဏ္ဍိတုံ–ကောက်ယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏။

☰ မုတ္တာ–ပုလဲလည်းကောင်း၊ မဏိ–ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိယော– ကြောင်မျက်ရွဲလည်းကောင်း၊ သင်္ခေါ–ခရုသင်းလည်းကောင်း၊ သိလာ–ကျောက် သလင်းလည်းကောင်း၊ [သိလာတိ ကာဠသိလာ–ကျောက်သလင်းအနက်၊ ပဏ္ဍုသိလာ–အဝါရောင် ကျောက်သလင်း၊ သေတသိလာ–ကျောက်သလင်းဖြူ၊

အာဒီဘေဒါ သဗ္ဗာပိ သိလာ၊] ပဝါဠံ-သန္ဓာလည်းကောင်း၊ ရဇတံ-ငွေလည်းကောင်း၊ ဇာတရူပံ-ရွှေလည်းကောင်း၊ လောဟိတကော-ပတ္တမြားနီလည်းကောင်း၊ [လောဟိတောဇေ မဏိလောဟိတကော၊ လောဟိတကော်ကို ပါဠိပျက်ဟု အဘိဓာန် နိဿယသစ် မိန့်သည်၊] မသာရဂလ္လံ-ပတ္တမြားပြောက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒသသု-ကုန်သော၊ ဣမေသု ရတနေသု-တို့တွင်၊ မုတ္တာ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အဓောတာ-မဆေးကြောအပ်(မပွတ်တိုက်အပ်)သေးသည်၊ အနိဝိဒ္ဓါ-အပေါက် မဖောက်အပ်သေးသည်၊ (ဟုတ္တာ) ယထာ ဇာတာဝ-ဖြစ်မြဲတိုင်းသော ပုလဲသည်သာ၊ အာမသိတုံ-သုံးသပ်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ- ၏၊ သေသာ-ကြွင်းသောပုလဲကို၊ အနာမာသာ-မသုံးသပ်အပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-၏၊ ပန-ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ မုတ္တာ-ကို၊ ဓောတာပိ- ဆေးကြောပွတ်တိုက်အပ်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ အဓောတာပိ-သေးသော် လည်းကောင်း၊ အနာမာသာ-အပ်၊ ဘဏ္ဍာမူလတ္ထာယစ-သပိတ်စသော ဘဏ္ဍာ၏ အဖိုး အကျိုးငှာလည်း၊ သမ္ဘဋ္ဌိတုံ-လက်ခံခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ [ဘဏ္ဍာမူလတ္ထာယာတိ-ပတ္တစီဝရာဒိမူလတ္ထာယ၊] ပန - အနွယကား၊ ကုဋ္ဌရောဂသ - နူနာ၏၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထယ-ငှာ၊ (သမ္ဘဋ္ဌိတုံ) ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဣတိ, ဝုတ္တံ-ပြီ၊ အန္တ မသော-ဖြင့်၊ ဇာတိဖလိကံ-ဖန်အစစ်ကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ သဗ္ဗောပိ-သော၊ နီလပီတာဒိ ဝဏ္ဏဘေဒေါ-အညိုအရွှေ အစရှိသော အဆင်းအပြားရှိသော၊ မဏိ-ကို၊ ဓောတဝိဒ္ဓဝဋ္ဌိတော-ဆေးကြောပွတ်တိုက်အပ်, ဖောက်ထွင်းအပ်, လုံးစေအပ်ပြီးသည်၊ (သမာနော) အနာမာသော-အပ်၊ ပန-ဆက်၊ ယထာ ဇာတော-ဖြစ်မြဲတိုင်းသော၊ (မသွေးအပ်သေးသော) အာကရမုတ္တော-ဖြစ်ရာတွင်းမှ လွတ်ပြီးအတိုင်း ပတ္တမြားသည်၊ ပတ္တာဒိဘဏ္ဍမူလတ္ထံ-သပိတ် အစရှိသော ဘဏ္ဍာ၏အဖိုးအကျိုးငှာ၊ သမ္ဘဋ္ဌိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တော၊ သောပိ-ထိုပတ္တမြားအကြမ်းကိုလည်း၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ပဋိက္ခိတ္တော-ပြီ၊ ပစိတ္တာ-ချက်၍၊ ကတော-သော၊ ဧကော-တစ်မျိုးသော၊ ကာစမဏိယေဝ-စဉ်သည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ ဝေဠုရိယေပိ-၌လည်း၊ မဏိသဒိသောဝ-ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော (ဟောတိ)။

သခၤါ-သည်၊ ဓောတဝိဒ္ဓေါစ-ဆေးကြောပွတ်တိုက်အပ်, အပေါက်ဖောက်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ရတနာမိသော-ရတနာတို့ဖြင့် ရောအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဓမနသခၤါဝ-မှုတ်ကြောင်း ခရသင်းသည်သာ၊ အနာမာသော-အနာမာသတည်း၊ ဓောတောပိ-ဆေးကြောပွတ်တိုက်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ အဓောတောပိ-သော၊ ပါနီယသခၤါ-သောက်ရေခွက်ခရသင်းကို၊ အာမသောဝ-သုံးသပ်အပ်ကောင်းသည်သာ၊ စ-ဆက်၊ သေသံ-ကြွင်းသော ခရသင်းသည်၊

အဠနာဒိဘေသဇ္ဇတ္ထာယပိ–မျက်စဉ်းအစရှိသော ဆေးအကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာမူလတ္ထာယပိ–ဘဏ္ဍာ၏ အဖိုးအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ (သပိတ်စသော ဘဏ္ဍာနှင့် လဲဖို့ရာ–ဟူလို၊) သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ သိလာ–ကျောက်သလင်းသည်၊ ဓောတဝိဒ္ဓါ–အပ်သည်၊ ရတနသံယုတ္တာ–ရတနာနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ မုဂ္ဂဝဏ္ဏာဝ–ပဲနောက် အဆင်းရှိသောကျောက်သလင်း သည်သာ၊ အနာမာသာ–တည်း၊ [မုဂ္ဂဝဏ္ဏံယေဝ ရတနသမ္မိသံ ကရောန္တိ၊ နု အညံတိအာဟ–မုဂ္ဂဝဏ္ဏာဝါတိ၊] သေသာ–ကြွင်းသော ကျောက်သလင်းသည်၊ သတ္ထကနိသာနာဒိ အံတ္ထာယ–ဓားသွေးကျောက် အစရှိသော အကျိုးငှာ၊ ဂဏှိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ စ–ဆက်၊ ဇတ္ထု–ဤသိလာဓောတဝိဒ္ဓါ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ရတနသံယုတ္တာတိ–ကား၊ သုဝဏ္ဏေန သဒ္ဓိံ, ယောဇေတွာ–တွဲစပ်၍၊ ပစိတွာ–ချက်၍၊ ကတာ–ပြုအပ်သော ကျောက်သလင်းတည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ–နှင့်၏၊ ပဝါဠံ–သည်၊ ဓောတဝိဒ္ဓံ–သည်၊ (သမာနံ) အနာမာသံ–တည်း၊ သေသံ–ကြွင်းသော သန္တာသည်၊ အာမာသံ–တည်း၊ ဘဏ္ဍာမူလတ္ထဉ္စ– ငှာလည်း၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–၌၊ ဓောတမ္မိ–သော၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော သန္တာသည်၊ အနာမာသံ–တည်း၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ စ–ငှာလည်း၊ နု ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ။

ကတဘဏ္ဍမ္မိ–ပြုအပ်ပြီးသော တန်ဆာဘဏ္ဍာအဖြစ်လည်းရှိသော၊ အကတ ဘဏ္ဍမ္မိ–မပြုအပ်သေးသော တန်ဆာဘဏ္ဍာ အဖြစ်လည်းရှိသော၊ (လက်ဝတ် လက်စား တန်ဆာပြုအပ်ပြီး, မပြုအပ်သေးသော) ရဇတံ–ငွေသည်လည်း ကောင်း၊ ဇာတရူပဉ္စ–ရွှေသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေန–အလုံးစုံသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံ အကုန်အစင်၊ ဗီဇတော–မျိုးစေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ [ဓာတုပါသာဏတော ပဋ္ဌာယ–ရွှေ, ငွေဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ကျောက်ဓာတ် မှ စ၍၊] အနာမာသဉ္စ–မသုံးသပ်ထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ အသမ္ပဋိစ္ဆိယဉ္စ–မခံယူထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ ဥတ္တရရာဇပုတ္တော–ဥတ္တရမင်းသား သည်၊ သုဝဏ္ဏစေတိယံ–ရွှေစေတီကို၊ ကာရေတွာ–ပြုစေ၍၊ မဟာပဒုမတ္ထေ ရဿ–၏အထံသို့၊ ပေသေသိကိရ–သတတ်၊ ထေရော–သည်၊ နု ကပ္ပတိ–

ဓောတ၊ လ၊ မိသော။ ။အလက်ံရတ္တံ ကဠုနလတာဒီ ဒသေတွာ ကတော ရတနခစိတော (တန်ဆာဖြစ်အောင် ရွှေနှယ်ကလေးများကွပ်၍ ပြုအပ် ရတနာတို့ဖြင့် စီခြယ်အပ်သော) ဓောတဝိဒ္ဓါ အနာမာသော၊ ဤနည်း၌ စသဒ္ဒါအနက်မရှိ၊ ဓောတဝိဒ္ဓါစ ရတနမိသောစာတိ ဝိသုံဝါ ပဒံ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ ဤအလို စသဒ္ဒါအနက်ရှိ၏၊ ဓောတဝိဒ္ဓသခ်ံ, ရတနမိသသခ်ံဟု နှစ်မျိုးခွဲ၍ စပ်။

မအပ်၊ ဣတိ–ဤသို့ပြော၍၊ ပဋိက္ခိပိ–ပယ်ပြီ၊ [မထေရ်၏အတွက်ပို့သော ကြောင့် ပယ်သည်၊ "ဓာတ်တော် ဌာပနာဖို့ပါဘုရား"ဟုလျှောက်၍ ပို့လျှင် ကား မပယ်ထိုက်၊] စေတိယဃရေ–ဌ၊ သုဝဏ္ဏပဒုမသုဝဏ္ဏဗုဇ္ဇုကာဒီနိ–ရွှေပဒုမ္မာ, ရွှေရေပွက်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ–နှ၏၊ ဧတာနိပိ–ဤရွှေပဒုမ္မာ, ရွှေရေပွက်တို့ကိုလည်း၊ အနာမာသာနိ–မသုံးသပ်အပ်ကုန်၊ ပန–ဆက်၊ စေတိယဃရဂေါပကာ–စေတီကျောင်းဆောင်တော်ကို စောင့်ရှောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ရူပိယဆဋ္ဌကဌာနေ–ရွှေငွေကို စွန့်တတ်သော ရဟန်း၏ အရာ၌၊ ဌိတာ–တည်ကုန်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ တေသံ–ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဂေဠာပယိတုံ–လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ကစားစေခြင်းငှာ၊ ဝါ–ပြောင်းရွှေ့ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [နိသဂ္ဂိယ ရွှေငွေကို စွန့်ပစ်သောအခါ ရူပိယဆဋ္ဌကသမ္မုတိရသော ရဟန်းသည် ရွှေငွေကို ကိုင်ကောင်းသကဲ့သို့ ဤရဟန်းများသည်လည်း ကိုင်ကောင်းသည်၊] ပန–ကား၊ ကုရုန္ဒိယံ–ဌ၊ တံ–ထိုပြောင်း ရွှေ့ခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိတ္တံ–ပယ်အပ်ပြီ၊ သုဝဏ္ဏစေတိယေ–ဌ၊ ကစဝရမေဝ–အမှိုက်ကိုသာ၊ ဟရိတုံ–ဖယ်ရှားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ဣတိ ဧတ္ထကမေဝ–ဤမျှလောက်ကိုသာ၊ အနုညာတံ–ပြီ။

အာရကၠဒုလောဟမိ–ကြေးခတ်ပြားသည်လည်း၊ ဝါ–ကြေးဝါသည်လည်း၊ ဓာတရူပ ဂတိကမေဝ–ရွှေနှင့် အလားတူသည်သာ၊ [အာရကၠဒုလောဟံတိ–ကိတ္တိမလောဟံ (နဂိုကြေးနီကို ပြုပြင်ထားသောကြေးဝါ)၊] ပန–ဆက်၊ သေနာသနပရိဘောဂေါ–ကျောင်းအသုံးအဆောင်သည်၊ သဗ္ဗကပ္ပိယော–အလုံးစုံအပ်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ဓာတရူပရဇတမယာ–ရွှေငွေဖြင့်ပြုအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ–နှ်သော၊ သေနာသန ပရိက္ခာရာ–တို့ကို၊ အာမာသာ–နှ၏၊ ဘိက္ခုနံ–တို့၏၊ ဓမ္မဝိနယဝဏ္ဏနဌာနေ–သုတ်အဓမ္မာဝိနည်းကို ဖွင့်ဆိုရာဌာန၌၊ ဖလိကတ္ထမ္ဘေ–ဖန်တိုင်ရှိကုန်သော၊ ရတနဒါပဋိမဏ္ဍိတေ–ရတနာပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ရတနမဏ္ဍပေ–ရတနာမဏ္ဍပ် တို့ကို၊ ကရောန္တိ–နှ၏၊ တတ္ထ–ထို ရတနာမဏ္ဍပ်၌၊ သဗ္ဗုပကရဏာနိ–အလုံးစုံသော အဆောင်အယောင်တို့ကို၊ ဘိက္ခုနံ–တို့အား၊ ပဋိဇဂ္ဂိတုံ–သုတ်သင်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ လောဟိတကမသာရဂလ္လာ–ပတ္တမြားနီ, ပတ္တမြားပြောက်တို့သည်၊ ဓောတဝိဒ္ဓါ–နှ်သည်၊ (သမာနာ) အနာမာသာ(ဟောန္တိ)၊ ဣတရေ–ဆေးကြောအပ် အပေါက်ဖောက်အပ်သော (ပတ္တမြားနီ ပတ္တမြားပြောက်မှ) အခြားကုန် သော ပတ္တမြားနီ ပတ္တမြားပြောက်တို့သည်၊ အာမာသာ (ဟောန္တိ)၊ ဘဏ္ဍာဂုလတ္ထာယ (သမ္ဘဏ္ဍိစ္ဆိတုံ) ဝဋ္ဋန္တိတိ ဝုတ္တာ၊ ပန–ဝါဒန္တ ရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ–ဌ၊ ဓောတာပိ–ပွတ်တိုက်ဆေးကြောအပ်သော ပတ္တမြားနီ, ပတ္တမြားပြောက်တို့သည် လည်းကောင်း၊

အဓောတာပိ–တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာသော–အားဖြင့်၊ အနာမာသာ (ဟောန္တိ)၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ စ နဝဋ္ဋန္တိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ–ပြီ။

သဗ္ဗံ–သော၊ အာဝုဝဘဏ္ဍံ–လက်နက်ဘဏ္ဍာသည်၊ အနာမာသံ (ဟောတိ)၊ ဘဏ္ဍာမူလတ္ထာယ–ငှာ၊ ဒီယျမာနမ္ပိ–သော်လည်း၊ နဲ သမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ (ကသ္မာ–နည်း၊) သတ္ထဝါဏိဇာနာမ–လက်နက် ကုန်သွယ်ခြင်းမည်သည်၊ နဝဋ္ဋတိ၊ (ဣတိ–ကြောင့်၊ နဲ သမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗံ–ထိုက်၊) [မိမိရအပ်သော လက်နက်ဖြင့် သပိတ်စသည်ကို လဲလှယ်ခြင်းသည် သတ္ထဝါဏိဇ္ဇသဘော သက်ရောက်သော ကြောင့် "ဘဏ္ဍာမူလတ္ထာယ ဒီယျမာနမ္ပိ နသမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗံ"ဟု ဆိုသည်။] သုဒ္ဓဝန္ဒဏ္ဍောပိ–ညှို့နှင့်မဖက် သက်သက်သော လေးကိုင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဓနုဒ်ယာပိ–ဒလေးညှို့သည် လည်းကောင်း၊ ပတောဒေါပိ–နှင်တံသည်လည်း ကောင်း၊ (တပြာသည်လည်းကောင်း၊) အင်္ကုသောပိ–ချွန်းသည်လည်းကောင်း၊ အန္တမသော, ဝါသိဖရသု အာဒီနိပိ–ဓား ပုဆိန် အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ အာဝုဝသခ်ေပေန–လက်နက်၌ ထည့်သွင်းအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝါ–လက်နက်အသွင်ဖြင့်၊ ကတ္တာနိ (သမာနာနိ) အနာမာသာနိ (ဟောန္တိ)၊ [လက်နက်အနေအားဖြင့်သာ မသုံးသပ် မကိုင်ကောင်း၊ ထင်းခွဲဖို့ စသည်ဖြစ် လျှင်ကား သုံးသပ်ကိုင်ကောင်း၏။]

ကေနစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်၊ ဝိဟာရေ–၌၊ သတ္တိ ဝါ–လှံသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကိုလည်းကောင်း၊ တောမရောဝါ–ခက်ရင်း (ခရင်း)သည် လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကိုလည်းကောင်း၊ ထပိတော–သည်၊ သစေ ဟောတိ၊(ဧဝံသတိ) ဝိဟာရံ–ကို၊ ဧဂ္ဂန္တေန–ရှင်းလင်းသုတ်သင်သော ရဟန်း သည်၊ ဟရန္တု–ဆောင်လှည့်ကြကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ သာမိကာနံ–ဥစ္စာရှင်တို့၏ အထံသို့၊ ပေသေတဗ္ဗံ–၏၊ သစေ နဲ ဟရန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) တံ–ထိုလက်နက်ကို၊ အစာလေန္တေန–စေဘဲ၊ဝိဟာရော–ကို၊ ပဋိဧဂ္ဂိတဗ္ဗော–ထိုက်၏၊ ယုဒ္ဓဘူမိယံ–စစ်မြေပြင်၌၊ ပတိတံ–ကျရစ်သော၊ အသိ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သတ္တိ ဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တောမရံဝါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒီသွာ–၍၊ ပါသာဏေနဝါ–ကျောက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကေနစိဝါ–တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ အသိ–သို့၊ ဘိန္နိတ္တာ–ချိုးဖျက်၍၊ [ရှည်နေသော သန်လျက် ကို တိုအောင် ကျောက်စသည်ဖြင့် ချိုးဖျက်၍၊] သတ္ထကတ္ထာယ–ဓားငယ် အကျိုးငှာ၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ဣတရာနိပိ–သန်လျက်မှ အခြားသော လှံ ခက်ရင်းတို့ကိုလည်း၊ ဝိယောဇေတွာ–အရိုးနှင့်အသွားကို ခွဲခြား၍၊ ကိဉ္စိ–အချို့သော အသွားကို၊ သတ္ထကတ္ထာယ–ငှာ၊ ကိဉ္စိ–အချို့သော အရိုးကို၊

ကတ္ထရဒဏ္ဍာဒိအတ္ထာယ–တောင်ခြေး အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ၊ ဂဟေတုံ–ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ဣဒံ–ဤဝတ္ထုကို၊ ဂဏှထ–ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ–ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒိယျမာနံ–ပေးလှူအပ်သော လက်နက်ကို၊ ဝိနာသေတွာ–၍၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ–ကို၊ ကရိသ္သာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ သဗ္ဗမ္ပိ–ကိုလည်း၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ပစ္ဆာဇာလပဂ္ဂိဇာလာဒီနိပိ–ငါးပိုက်ကွန်, ငှက်ပိုက်ကွန် အစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖလကဇာလိကာဒီနိ–ဇာသဏ္ဍာန် ပြွှလုပ်အပ်သော ပျဉ်ချပ် အစရှိကုန်သော၊ သရပရိတ္တာဏာနိပိ–မြားကာလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ [တစ်ဖက်မှ ပစ်ခတ်သောမြားကို ကာကွယ်ဖို့ရန် ဇာပေါက်သဏ္ဌာန် ဖောက်ထားအပ်သော ပျဉ်ချပ်ကို "ဖလကဇာလိကာဒီနိ သရပရိတ္တာဏာနိ"ဟု ဆိုသည်၊] သဗ္ဗာနိ–အလုံးစုံသော၊ ဇာ–မြားကာတို့ကို၊ အနာမာသာနိ–အပ်ကုန်၊ ပန–ဆက်၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ–ငှာ၊ လဗ္ဘမာနေသု–ရအပ်သော ဇာ, မြားကာတို့တွင်၊ တာဝ–မြားကာဇာမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌံ–သော၊) ဇာလံ–ပိုက်ကွန်ကို၊ အာသနသ္သ ဝါ–နေရာ၏သော်လည်းကောင်း၊ စေတိယသ္သ ဝါ–စေတီ၏သော်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ–၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ–ဖွဲ့ကြက်ထားအုံ့၊ ဆတ္တံ ဝါ–ထီးကိုသော်လည်း၊ ဝေဠေသာမိ–ရစ်ပတ်အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ၍၊ ဂဟေတုံ–ခံယူခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သရပရိတ္တာဏံ–ကို၊ သဗ္ဗမ္ပိ–အလုံးစုံသော မြားကာကိုလည်း၊ [ဇာပေါက် ဖောက်ထားအပ်, မဖောက်ထားအပ်သော မြားကာကိုလည်း၊]ဘဏ္ဍမူလတ္ထာယ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ(ယသ္မာ) တေ–ဤမြားကာသည်၊ ပရူပရောဓနိ ဝါ ရဏံ–သူတစ်ပါး၏ နှိပ်စက်ခြင်းကို တားမြစ်ကြောင်း ဝတ္ထုတည်း၊ ဥပရောဓကရံ–သူတစ်ပါးကို နှိပ်စက်မှုပြုကြောင်းလက်နက်သည်၊ နေ–မဟုတ်၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋတိ)၊ ဖလကံ–ဇာပေါက်မပါသော ပျဉ်ချပ်ကို၊ ဒန္ဓကဋ္ဌဘာဇနံ–ဒန်ပူခွက်ကို၊ ကရိသ္သာမိ–အုံ့၊ ဣတိ–ဤသို့ကြံ ၍၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။

စမ္မဝိနဒ္ဓါနိ–သားရေသားဖြင့် ဖွဲ့ကျက်အပ်ကုန်သော၊ ဝိဏာဘေရိအာဒီနိ–စောင်း, စည်အစရှိသော တူရိယာတို့သည်၊ အနာမာသာနိ–တို့သည်၊ (ဟောန္တိ၊) ပန–ကား၊ ကုရန္ဒိယံ–၌၊ ဘေရိသဃ်ာ‌ဌောပိ–ဖွဲ့ကျက်အပ်သော သားရေရှိသော စည်ကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဏာသဃ်ာ‌ဌောပိ – ဖွဲ့ကျက်အပ်သော

ဘေရိသဃ်ာ၊ ပေ၊ တူစ္ဆပေါက္ခရံ။ ။ ဘေရိသဃ်ာတောတိ–သဃ်ဋ္ဌိတစမ္မဘေရီ–ကောင်းစွာစပ်အပ် (ဖွဲ့ကျက်အပ်)သော သားရေရှိသော စည်ကြီး၊ ဝိဏာသဃ်ာတောတိ–သဃ်ဋ္ဌိတစမ္မဝိဏာ၊ စမ္မဝိနဒ္ဓါနံ ဘေရီဝိဏာနမေတံ အဓိဝစနံ၊ တူစ္ဆပေါက္ခရန္တိ–အဝိနဒ္ဓစမ္မံ (သားရေမကျက်အပ်သော) ဘေရီပေါက္ခရံ စမ္မပေါက္ခရဉ္စ။

သားရေရှိသော စောင်းသည် လည်းကောင်း၊ တုစ္ဆပေါက္ခရံပိ–သားရေ မမှီး, အချည်းနှီးသော စည်ခွက် စောင်းခွက်သည် လည်းကောင်း၊ မုခဝင်ရှိယံ–နခမ်းရစ်၌၊ အာရောပိတစမ္မမ္မိ–တင်အပ်သော သားရေသည် လည်းကောင်း၊ ဝိဏာဒဏ္ဍကောပိ–စောင်းတုတ်တံသည်လည်းကောင်း၊ (စောင်း၏ တုတ်တံ)၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော တူရိယာဘဏ္ဍာသည်၊ အနာမာသံ–တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ၊ သြနဟိတုံဝါ–ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့ကျက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ သြနဟာပေတုံ ဝါ–သူတစ်ပါးကို ဖွဲ့ကျက်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝါဒေတုံဝါ–ကိုယ်တိုင်မြည်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝါ–ကိုယ်တိုင်တီးခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဝါဒါပေတုံ ဝါ–သူတစ်ပါးကို တီးစေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ နု လဗ္ဘတိ ယေဝ–မရအပ်သည်သာ။

စေတိယဂ်ဏော–စေတီရင်ပြင်၌၊ ပူဇံ–ကို၊ ကတွာ, မနုဿေတိ–တို့သည်၊ ဆဋ္ဌိတံ–စွန့်ပစ်အပ်သော စောင်းကို၊ ဝါ–စည်ကို၊ ဒိသွာပိ–တွေ့၍လည်း၊ အစာလေတွာဝ–မလှုပ်စေမူ၍သာလျှင်၊ အန္တ ရန္တ ရေ–အကြားအကြား၌၊ သမ္ဗဒ္ဓိ တဗ္ဗံ–တံမြက်လှည်းရာ၏၊ ပန–ဆက်၊ ကစဝရဆဋ္ဌနကာလေ–အမှိုက်စွန့်ရာ အခါ၌၊ ကစဝရနိယာမေနေဝ–အမှိုက်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဟရိတွာ–ဖယ်ရှား ၍၊ ဧကမန္တံ–၌၊ နိက္ခိပိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တံ၊ ဘဏ္ဍမူလတ္ထာယ သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတုမ္မိ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန–ဆက်၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ–ငှာ၊ လဗ္ဘမာနေသု–ရအပ်သော တူရိယာဘဏ္ဍာတို့တွင်၊ ဝိဏာဒေါဏိကဠ–စောင်းခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘေရိပေါက္ခရဠ–စည်ခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒန္တ ကဋ္ဌဘာဇနံ–ဒန်ပူထည့်ရာခွက်ကို၊ ကရိဿာမ–နှံ့၊ စမ္ဗံ–သားရေကို၊ သတ္ထကကောသကံ–ဓားငယ်အိတ်ကို၊ (ကရိဿာမ)၊ ဣတိဧဝံ–ဤသို့ ကြံ၍၊ တသ တသ ပရိက္ခာရသ–၏၊ ဥပကရဏတ္ထာယ–ငှာ၊ ဂဟေတွာ, တထာ တထာ–ထိုထို အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ဒန်ပူခွက်,ဓားငယ်အိပ်အခြင်းအရာဖြင့်၊) ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ပုရာဏဒုတိယိကာဝတ္ထု–ယိကာဝတ္ထုသည်၊ (ဓနိုးဟောင်း၌ ကာယသံသဂ္ဂပြုသောရဟန်း၏ ဝတ္ထုသည်၊) ဥတ္တာနမေဝ၊ ယက္ခိဝတ္ထုသို့–၌၊ (ဘီလူးမ၌ ကာယသံသဂ္ဂပြုသော ရဟန်း၏ဝတ္ထု၌၊) ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဒေဝိယာ–ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်မ၌၊ ကာယသံသဂ္ဂ–သို့၊ သစေပိ သမာပဇ္ဇတိ–အကယ်၍မူလည်း

မုခဝင်ရှိယံ အာရောပိတစမ္မံ။ ။အာရောပိတစမ္မံတိ – ဘေရိအာဒီနံ (တို့ကို) ဝိနန္ဓနတ္ထာယ (သားရေဖွဲ့ကျက်ဖို့ရာ) မုခဝင်ရှိယံ (၌) အာရောပိတစမ္မံ–တင်ထားအပ်သော သားရေလည်းကောင်း၊ တတော ဥဒ္ဓရိတ္တာ (ထိုနခမ်းရစ်မှ ထုတ်ယူ၍) ဝိသုံ တပိတစမ္မဠ (သီးခြားအပ်သော သားရေလည်းကောင်းတည်း။)

ရောက်စေဦးတော့၊ (ဧဝံ သတိပိ)၊ ထုလ္လစ္စယမေဝ–သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ပဏ္ဍာကဝတ္ထုစ–သည်လည်းကောင်း၊ (ပဏ္ဍာက်၌ ကာယသံသဂ္ဂ ပြုသော ရဟန်း၏ ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊) သုတ္တိတ္ထိ ဝတ္ထုစ–သည်လည်းကောင်း၊ (အိပ်ပျော်နေသော မိန်းမ၌ ကာယသံသဂ္ဂ ပြုသော ရဟန်း၏ ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊) ပါကဋမေဝ–သာ၊ မတိတ္ထိဝတ္ထုသ္မိं–၌၊ (သေပြီးသော မိန်းဝယ် ကာယသံသဂ္ဂ ပြုသော ရဟန်း၏ ဝတ္ထု၌)၊ ပရာဇိကပဟောနကကာလေ–ပါရာဇိက လောက်ရာအခါ၌၊ ["အကုထိတကာလေ–ဆူနေအောင် မပုပ်သေးရာ အခါ၌"–ဋီကာ၊] ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ တတော–တို ပါရာဇိကလောက်ရာ အခါမှ၊ ပရံ–၌၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ တိရစ္ဆာနဂတဝတ္ထုသ္မိं–၌၊ (တိရစ္ဆာန်မ ဝယ် ကာယသံသဂ္ဂပြုသော ရဟန်း၏ ဝတ္ထု၌)၊ နာဂမာဏဝိကာယပိ–နဂါး ပျိုမ၌ လည်းကောင်း၊ သုပဏ္ဏမာဏဝိကာယပိ–ဂဠုန်ပျိုမ၌ လည်းကောင်း၊ ကိန္နရိယာပိ–ကိန္နရီမ၌ လည်းကောင်း၊ ဂါဝိယာပိ–နွားမ၌လည်းကောင်း၊ (ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇန္တိ သော–၏)၊ ဒုက္ကဋမေဝ–သာ၊ (ဟောတိ)၊ ဒါရဓီတလိကာဝတ္ထုသ္မိं–၌၊ (သစ်သားရုပ် မိန်းမဝယ် ကာယသံသဂ္ဂပြုသော ရဟန်း၏ ဝတ္ထု၌)၊ ကေဝလံ–သက်၊ ဒါရုနာဝေ–ဖြင့်သာလျှင်၊ (ကတေ–ပြုအပ်သော၊ ဣတ္ထိရူပေ–၌၊ ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇန္တိ သော, ဒုက္ကဋံ–သည်၊ နဟောတိ–မဟုတ်သေး၊) အန္တမသော–အားဖြင့်၊ စိတ္တကမ္မလိခိတေပိ–ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီဆေးရေးမှုဖြင့် ရေးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိရူပေ–၌၊ (ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇန္တိ သော–၏)၊ ဒုက္ကဋမေဝ–ပင်တည်း။

၂၈၂။ သမ္မိဠနဝတ္ထု–သည်၊ (မိန်းမအများက နှိပ်စက်၍ လက်မောင်းအဆက် ဆက်ဖြင့် ဆွဲဆောင်ခံရသော ရဟန်း၏ဝတ္ထုသည်၊) ဥတ္တာနတ္ထမေဝ–သည်သာ၊ သက်မဝတ္ထုသ္မိं–၌၊ (တံတားပေါ်ဝယ် သွားနေသော မိန်းမကို လှုပ်ချသော ရဟန်း၏ ဝတ္ထု၌)၊ ဧကပဒိကသက်မော ဝါ–ခြေတစ်လှမ်းစာ လျှောက်သာသော တံတားငယ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု–စေ၊ သကဋမဂ္ဂသက်မော ဝါ–လှည်းလမ်း တံတားကြီးသည်မူလည်း၊ (ဟောတု–စေ၊) စာလေဿာမိ–အုံ၊ ဣတိ–ကြံ၍၊ ပယောဂေ ကိုး၊ ကတမတ္တော–ပြုအပ်သော်မျှသော်သာ၊ စာလေတုဝါ–ပစေ၊ မာ(စာလေတုဝါ)–ပစေ၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ [သက်မာဒီ (တံတားစသည်သည်) ဘူမိဂတိကတ္တာ (မြေနှင့် အလားတူသောကြောင့်) နှ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဘာနိယံ (ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓအရာ မရောက်) ဣတိ ဒုက္ကဋံ ဝုတ္တံ–ထို့ကြောင့် ထုလ္လစ္စဉ်း မဟုတ်ဘဲ ဒုက္ကဋ်ဟု ဟော်တော်မူအပ်သည်၊] မဂ္ဂဝတ္ထု–သည်၊ (ခရီးသွားရင်း ပခုံးဖြင့် မိန်းမကို တိုက်သော ရဟန်း၏ ဝတ္ထုသည်၊) ပါကဋမေဝ၊ ရုက္ခဝတ္ထုသ္မိं–၌၊ (သစ်ပင်တက်သော မိန်းမကို လှုပ်ချသော ရဟန်း၏ဝတ္ထု၌)

ရုက္ခော–သည်၊ မဟာဇမ္ဗုပ္ပမာဏော–သပြေပင်ကြီး ပမာဏရှိသော၊ မဟန္တော၀ါ–ကြီးသောသစ်ပင်သည်မူလည်း၊ ဟောတု–စေ၊ ခုဒ္ဒကော၀ါ–ငယ်သောသစ်ပင်သည်မူလည်း၊ (ဟောတု)၊ တံ–ထိုသစ်ပင်ကို၊ စာလေတုံ–ငှာ၊ သက္ကောတု၀ါ–စွမ်းနိုင်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ မာ (သက္ကောတု) ၀ါ–စေ၊ ပယောဂမတ္တေန–ကြောင့်၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ (ဟောတိ)၊ နာ၀ါ၀တ္ထုဿိ'ပိ–ဌာ်လည်း၊ (လှေစီးသော မိန်းမကို လှုပ်ချသော ရဟန်း၏ ၀တ္ထုဌာ်လည်း၊) ဧသေ၀ နယော။

ရဇ္ဇု၀တ္ထုဿိ'–ဌာ်၊ (မိန်းမသည် ကိုင်အပ်သော ကြိုးကို တပ်မက်သော စိတ်ဖြင့် ဆွဲသော ရဟန်း၏ ၀တ္ထုဌာ်၊) ယံ ရဇ္ဇု–ကို၊ အာ၀ိဉ္ဆန္တော–ဆွဲလသော်၊ ဌာနာ–မှ၊ စာ၀ေတုံ–ရွှေ့စေခြင်းငှာ၊ (စာလေတုံဟုရှိ၏၊ စဉ်းစားပါ၊) သက္ကောတိ–၏၊ တတ္ထ–ထိုကြိုးကိုဆွဲရာ၌၊ ထုလ္လစ္စယံ(ဟောတိ)၊ ယာ–အကြင်ကြိုးသည်၊ မဟာရဇ္ဇု–ကြီးစွာသောကြိုးသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဤသကမ္မိ ဌာနာ နု စ၀တိ–မရွှေ့၊ (နု စလတိလည်း ရှိ၏၊) တတ္ထ–ထိုကြိုးကြီးကို ဆွဲရာ၌၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ (ဟောတိ)၊ ဒဏ္ဍော'ပိ ဧသေ၀ နယော၊ ဟိ–မှန်၊ ဘူမိယံ–ဌာ်၊ ပတိတမဟာရုက္ခော'ပိ–လဲကျနေသောသစ်ပင်ကြီးကိုလည်း၊ ဒဏ္ဍာဂ္ဂဟဏေနေ၀–ဒဏ္ဍာသဒ္ဒါဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဓ–ဤ၀တ္ထုဌာ်၊ ဂဟိတော–သွင်းယူအပ်၏၊ ပတ္တ၀တ္ထု–သည်၊ (သပိတ်ဖြင့် မိန်းမကိုတွန်းသော ရဟန်း၏ ၀တ္ထုသည်၊) ပါဂဋမေ၀–၀န္ဒနု၀တ္ထုဿိ'–ဌာ်၊ (ရှိခိုးစဉ် ခြေကိုမြှောက်လိုက်သော ရဟန်း၏၀တ္ထုဌာ်၊) ဣတ္ထီ–သည်၊ ပါဒေ–တို့ကို၊ သမ္ဘာဟိတွာ–ဆုပ်နယ်၍၊ ၀န္ဒိတုကာမာ–သည်၊ (သမာနာ–သော်၊ ၀ါ–သော၊ ဣတ္ထီ–ကို၊) ၀ါရေတဗ္ဗာ–တားမြစ်ထိုက်၏၊ ပါဒါ၀ါ–တို့ကိုသော်လည်း၊ ပဋ္ဌိဿာဒေတဗ္ဗာ–ဖုံးထားထိုက်ကုန်၏၊ [ဋီကာ၌ "အပနေတဗ္ဗာ"ဟု ဖွင့်၏၊] နိစ္စလေနု၀ါ–မလှုပ်သည်သော်လည်း၊ ဘ၀ိတဗ္ဗံ–ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိ–မှန်၊ နိစ္စလဿ–မလှုပ်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ စိတ္တေန–ဖြင့်၊ သာဒယတောပိ–၏လည်း၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ အ၀သာနေ–ဌာ်၊ ဂဟဏ၀တ္ထု–သည်၊ (မိန်းမကို ကိုင်အုံ့ဟု ကြံ၍ တို့သော်လည်း မထိသောရဟန်း၏၀တ္ထု–သည်၊) ပါဂဋမေ၀၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။...ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒ၀ဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီ။

အာ၀ိဉ္ဆန္တော။ ။အာ၀ိဉ္ဆန္တောတိ ၀ုတ္တတ္တာ စာလေတုံ ယုတ္တာယ ဧ၀ ရဇ္ဇုယာ (ဌာနာစာ၀နဖြစ်အောင် လှုပ်စေခြင်းငှာ ဖြစ်သင့်သောကြိုးဌာသာ) ထုလ္လစ္စယံ၊ နု ဣတရာယ၊ (ဘာ့ကြောင့်နည်း၊) ဘိတ္တိထမ္ဘာဒိကတိကတ္တာ (ထို မလှုပ်ရှားသော အကြီးစားကြိုးက နံရံ–တိုင် စသည်တို့နှင့် အလားတူသောကြောင့်တည်း)–ဝိမတိ။

၃–ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၂၈၃။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ–ဟူသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒံ–ပုဒ်တည်း၊ (တစ်နည်း)တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ–ဘဂဝါ အစရှိသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ–ထိုဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ သိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဒိဿာတိ–ကား၊ အပဒိသိတ္တာ–ရည်ညွှန်း၍၊ ဝတ္ထုမ္ဘိ ဘဏတိတိအာဒိနိ–ပုဒ်တို့သည်၊ ပရတော–နောက်၌၊ [ပဒဘာဇနီ အဖွင့်ကျမှ၊] အာဒိ ဘဝိဿန္တိ–နိ်လတ္တံ့၊ ဆိန္နိကာတိ–ကား၊ ဆိန္န သြတ္တပါ–ပြတ်သောလန်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဓုတ္တိကာတိ–ကား၊ သဌာ–စဉ်းလဲကောက်ကျစ်ကုန်၏၊ အဟိရိကာယောတိ–ကား၊ နိ်လ္လဇ္ဇာ–အရှက်မရှိကုံန်၊ ဥဟသန္တိတိ–ကား၊ သိတံ–ပြုံးရယ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ, မန္ဒဟသိတံ–သာသာညင်းညင်းရယ်ခြင်းကို၊ ဟသန္တိ–ရယ်ကြကုန်၏၊ [“မန္ဒဟသိတံ ဟသန္တိ”သည် အဘေဒဘေဒုပစာတည်း၊] ဥလ္လပန္တိတိ–ကား၊ အဟောအယျော–အုံ့ဖွယ်အရှင်ကြီးပါတကား၊ ဝါ–အုံ့ဖွယ်အရည်းကြီးပါတကား၊ ဣတိ အာဒိနာ–သော့၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဥစ္စကရဏံ–မြှောက်ပင့်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ နာနာဝိဓံသော၊ ပလောဘနကထံ–ဖြားယောင်းကြောင်းစကားကို၊ ကထေန္တိ–နိ်၏၊ ဥဋ္ဌေန္တိတိ–ကား၊ မဟာဟသိတံ–ကျယ်စွာရယ်ခြင်းကို၊ ဟသန္တိ–ရယ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပဋ္ဌေန္တိတိ–ကား၊ အယံ–ဤကိုယ်တော်သည်၊ ပဏ္ဍကော–ပဏ္ဍုက်တည်း၊ အယံ–သည်၊ နု ပုရိသော–ယောကျ်ားစစ်မဟုတ်၊ ဣတိအာဒိနာ နယေန, ပရိဟာသံ–ပြက်ရယ် ပြောင်လှောင်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ–နိ်၏။

၂၈၅။ သာရတ္ထောတိ–ကား၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစသော်ဝ ရာဂေန–ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ၌ သာယာတတ်သော ရာဂဖြင့်၊ သာရတ္ထော–လွန်စွာတပ်မက်သည်။(ဟုတ္တာ)၊အပေက္ခဝါ–

ဆိန္နိကာ ဓုတ္တိကာ။ ။[ဥတ္တရပဒလောပေန ဆိန္နသြတ္တပ္ပာ (ပြတ်သောလန်ခြင်းရှိသော မိန်းတို့ကို) ဆိန္နိကာတိ ဓုတ္တာတိ အာဟ–ဆိန္နိကာတိ ဆိန္နသြတ္တပ္ပာတိ၊–ဋ္ဌိကာ၊] “ဆိန္ဒ+သြတပ္ပံ ဆိန္နသြတ္တပ္ပံ” ဟု ဆိုလိုလျက် သြတ္တပ္ပ နောက်ပုဒ်ကိုချေ၊ ထိုနောက် မှ “ဆိန္ဒ+ယာသ အတ္ထိတိ ဆိန္နိကာ”ဟု အဿတ္ထိပြု၊ ဓုတ္တသဒ္ဒါသည် မိန်းမကြူးသူ, ကြွေအန်ကြူးသူကိုသာမက, စဉ်းလဲကောက်ကျစ်သူကိုလည်း ဟောစ်၏၊ ထို့ကြောင့် “သဌာ”ဟု ဖွင့်သည်၊ “ဓုတ္တာယေဝ ဓုတ္တိကာ” သွတ္ထ၌ ဏိကသက်။

အယျူ။ ။သက္ကတ၌ “အာရ်ယျ”သည် ပါဠိ၌ “အယျ”ဟု ဖြစ်၏၊ ထို “အာရ်ယျ”ကို ယူ၍ ဘုန်းတော်ကြီးများကို “အရည်းကြီး”ဟု ရှေးမြန်မာတို့က ခေါ်ခဲ့ကြသည်၊ မူလက နာမည်ကောင်း ဖြစ်သော်လည်း ပုဂ်ခေတ်၌ ထိုအရည်းကြီးများ၏ မတော်မတရားပြုမှုကြောင့် “အရည်းကြီး”ဟုဆိုလျှင် မခံချင်စရာ နာမည်ပျက်ဖြစ်လာရသည်။

ပဋ္ဌိဗဒ္ဓစိတ္တောတိ–ဟူသော ပုဒ် ၂ ပါးအပေါင်းသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ–သာ၊ [ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ။] ကေဝလံ–သက်၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝါစသာဒရာဂေါ–ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ၌ သာယာတတ်သောရာဂကို၊ ယောဇေတဗ္ဗော–ယှဉ်စေထိုက်၏၊ မာတုဂါမံ ဒုဋ္ဌုလ္လာဟိ ဝါစာဟိတိ ဇတ္ထ–ဟိဟူသော ဤစကားရပ်၌၊ အဓိပ္ပေတံ–သော၊ မာတုဂါမံ–ကို၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္တာ, မာတုဂါမောတိ အာဒိ–ကို၊ အာဟ–ပြီ၊ တတ္ထ–မာတုဂါမော အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဝိညူပေ၊ အာဇာနိတုန္တိ–ကား၊ ယာ–အကြင်မိန်းမသည်၊ ပဏ္ဍိတာ–အသိဉာဏ်ရှိ၏၊ သာတ္ထကနိရတ္ထကကထံ–အကျိုးရှိသောစကား, အကျိုးမရှိသောစကားကိုလည်းကောင်း၊ အသဒ္ဓမ္မသဒ္ဓမ္မ ပဋိသံယုတ္တကထဉ္စ–မသူတော်တို့၏အကျင့်နှင့် စပ်သောစကား, သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်နှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိတုံ–နားလည်ခြင်းငှာ၊ ပဋိဗလာ–၏၊ အယံ–ဤမိန်းမကို၊ ဣဓ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတာ–၏၊ ပန–ဗျတိရိတ်ကား၊ ယာ–အကြင်မိန်းမသည်၊ မဟလ္လိကာ–အရွယ်ကြီးသည်၊ (သမာနာ)ပိ, ဗာလာ–ဖျင်းအသည်၊ ဧလမူဂါ–ခံတွင်းမှ ယိုစီးသော တံတွေးဟူသော အပြစ်ရှိသည်၊ (ဟောတိ)၊ အယံ–ဤဖျင်းအသော မိန်းမကို၊ ဣဓ–ဤ သိက္ခာပုဒ်၌၊ အနဓိပ္ပေတာ–အလိုမရှိအပ်၊ ဣတိ–ဤ အနက်ကို၊ ဒဿေတိ–၏။

ဩဘာသေယျာတိ–ကား၊ အဝဘာသေယျ–ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆိုအံ့၊ နာနပ္ပကာရံ–အထူးထူးသော အပြားရှိသော၊ အသဒ္ဓမ္မဝစနံ–မသူတော်တို့၏ အကျင့်ကိုပြသော စကားကို၊ ဝဒေယျ–ပြောဆိုအံ့၊ [အဝဘာသေယျ၌ "အဝ" ကို "နာနပ္ပကာရံ အသဒ္ဓမ္မဝစနံ" ဟု ဖွင့်၍ "ဘာသေယျ"ကို "ဝဒေယျ" ဟု ဖွင့်သည်။] ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, ဧဝံ–သို့၊ ဩဘာသန္တော သေ–ယုတ်ယုတ်မာမာပြောဆိုသောရဟန်း၏၊ ယောသော ဩဘာသောနာမ–အကြင် ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆိုခြင်းမည်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ သော–ထိုယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆိုခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထတော–လိုရင်း အနက်အားဖြင့်၊ အဇ္ဈာစာရော–ရဟန်းတရားအပိုင်းအခြားကို လွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းတည်း၊ ရာဂဝနေ–ဖြင့်၊ သညမဝေလံ–စောင့်စည်းအပ်သော စည်းကမ်းအပိုင်းအခြားကို၊ အဘိဘဝိတ္တာ–၍၊ အာစာရော–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ [အဇ္ဈာစာရောဒ္ဒ "အဓိ"ကို "ရာဂဝသေန အဘိဘဝိတ္တာ သညမဝေလံ"ဟု ဖွင့်သည်။] တသ္မာ, တမတ္ထံ–ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ [သဒ္ဒါနက် မဟုတ်, အဓိပ္ပာယ်နက်ကို၊] ဒဿေန္တော–သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဩဘာသေယျာတိ အဇ္ဈာစာရော ဝုစ္စတီတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ယထာတန္တိ ဇတ္ထ–ယထာတံ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ တန္တိ–တံ ဟူသော ပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ–မျှတည်း၊

ယုဝါ–လုလင်ပျိုသည်၊ ယုဝတီ–မိန်းမပျိုကို၊ (သြဘာသတိ) ယထာ–ကဲ့သို့၊ ဣတိ အတ္ထော။

ဒွေ မဂ္ဂေ အာဒိသာတိအာဒိ–အာဒိသ အစရှိသော စကားကို၊ (ဝုတ္တံ ဌိတပ်၊) ယေနာကာရေန–ဖြင့်၊ သြဘာသတောဟု–ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောသောရဟန်း၏၊ သံဃာဒိသေသော၊ ဟောတိ၊ တံ–ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတုံ–ငှာ၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထို ဒွေ မဂ္ဂေ အာဒိသ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဒွေ မဂ္ဂေတိ–ကား၊ ဝစ္စမဂ္ဂဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿာဝမဂ္ဂဉ္စ–ကိုလည်းကောင်း (အာဒိသ–ရည်စူး၍၊) တာဝ–နိဒ္ဒေသမှ ရှေးဦးစွာ၊ ဥဒ္ဒေသေ–ဥဒ္ဒေသ၌၊ (သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်၌၊) သေသ–ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ပါကဋမေဝ–သည်သာ၊ နိဒ္ဒေသေပန–၌ကား၊ (ပဒဘာဇနီ၌ကား၊)ထောမေတိတိ–ကား၊ ဣတ္ထိလက္ခဏေန–မိန်းမတို့၏ လက္ခဏာဖြစ်သော၊ သုဘလက္ခဏေန–တင့်တယ်သော လက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ–ပြည့်စုံသည်၊ အသိ–ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–ပြောဆိုချီးမွမ်းအံ့၊ သီသံ–သံဃာဒိသေသ် ဟူသော အတွတ်အထိပ်သို့၊ နု တာဝ ဧတိ–မရောက်တတ်သေး၊ တာဝ–သင်၏၊ ဝစ္စမဂ္ဂေါစ–ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿာဝမဂ္ဂေါစ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒါဒိသော–ဣကဲ့သို့ ရှုအပ်၏၊ ဣဒါဒိသေန–သော၊ ဣတ္ထိလက္ခဏေန–သော၊ တေနနာမ သုဘလက္ခဏေန–ထိုမည်သော တင့်တယ်သော လက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ–သည်၊ အသိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒတိ–အံ့၊ သီသံ–သို့၊ ဧတိ–ရောက်၏၊ သံဃာဒိသေသော–သည်၊ (ဟောတိ)၊ [ဣသံဃာဒိသေသောပါဌ် ပိုဟန်တူသည်၊] ပန–ဆက်၊ ဝဏ္ဏေတိ ပသံသတိတိ ဣမာနိ–ဣပုဒ်တို့သည်၊ ထောမနပဒသေဝ–ချီးမွမ်းကြောင်း ထောမေတိ ပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနာနိ–ဝေဝုစ်ပရိယာယ် စကားလုယ်တို့တည်း။

ခုံသေတီတိ–ကား၊ ဝါစာပတောဒေန–နှုတ်တည်းဟူ သော လုံ့ဖြင့်၊ ဃဋ္ဋေတိ–ထိခိုက်၏၊ (ထိုးဆွ၏၊) ဝမ္ဘေတီတိ–ကား၊ အပသာဒေတိ–ခြိမ်းခြောက်၏၊ ဝါ–ရှုတ်ချ၏၊ ဂရဟာတီတိ–ကား၊ ဒေါသံ–အပြစ်ကို၊ ဝဒတိ–ပြော၏၊ ["ဒေတိ" ရှိသည်ကား မကောင်း၊ ဘုံသော် ဝိမတိ၌ "ဒေါသံ ဒေတီတိ ဒေါသံ ပတိဋ္ဌာပေတိ"ဟုဖွင့်သောကြောင့် ဒေတိသည်သာ ရှေးပါဌ်ဖြစ်ဟန်တူသည်၊] ပန–ဆက်၊ ပရတောနောက်၌၊ ပါဠိယာ–၌၊ အာဂတောဟု–လာကုန်သော၊

ယာထာ တံ ယုဝါ ယုဝတီ။ ။ဤစကားဖြင့် "ရုန့်ရင်းသောစကားကို ပြောဆို ရာ၌ ကြောက်ရွံ့တွန့်ဆုတ်ခြင်းမရှိဘဲ ရဲရဲတင်းတင်း ပြောဆိုကြောင်းကိုပြ၏၊ လူပျိုက အပျိုကို ပြောရာ၌ ရဲရဲတင်းတင်း ပြောသကဲ့သို့, ထိုရဟန်းလည်း မာတုဂါမအား ဒုဋ္ဌုल्ल ဝါစာကို ပြောရာဝယ် ရဲရင့်စွာ ပြောသည်" ဟူလို။

အနိမိတ္တာသီတိ အာဒီဟိ-နိ်သော၊ ဧကာဒသဟိ-နိ်သော၊ ပဒေဟိ-တို့နှင့်၊ အဃဋ္ဌိတေ-မဆက်စပ်အပ်သော်၊ ဝါ-ဆက်စပ်၍ မပြောအပ်သော်၊ (အဝဏ္ဏ ဘဏနံ-အပြစ်ကို ပြောခြင်းသည်၊) သီသံ-သို့၊ နဇေတိ-မရောက်၊ ဃဋ္ဌိတေပိ-ဆက်စပ်အပ်ပါသော်လည်း၊ တေသု-ထို ၁၁ ပုဒ်တို့တွင်၊ သိခရဏီသိ-သိခ ရဏီသိ ဟူသော ပုဒ်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘိန္နာသိ-ပုဒ်လည်းကောင်း၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာသိ-ပုဒ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမေဟိ တီဟိ-ဤသုံးပုဒ်တို့နှင့်၊ ဃဋ္ဌိတေယေဝ-ဆက်စပ်အပ်သော်သာ၊ သံဃာဒိသေသော-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဒေဟိ မေတိ-မေဟူ၍၊ ယာစနာယပိ-တောင်းခြင်းဌ်လည်း၊ ဧတ္တကေနေဝ-ဤမျှလောက်သောစကားဖြင့်သာလျှင်၊ သီသံ နဇေတိ၊ မေထုနံဓမ္မံ-မေထုန်အကျင့်ကို၊ ဒေဟိ-လော၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ မေထုနဓမ္မေန-မေထုန်အကျင့်နှင့်၊ ဃဋ္ဌိတေဧဝ-သာ၊ သံဃာဒိသေသော(ဟောတိ)၊ ကဒါ တေ မာတာ ပသီဒိသတိ တိအာဒိသု-နိ်သော၊ အာယာစနဝစနေသုပိ-တောင်တကြောင်း စကားတို့ဌ်လည်း၊ ဧတ္တကေနေဝ သီသံ နဇေတိ၊ ပန-ကား၊ ကဒါ-ဌ်၊ တေ-သင်၏၊ မာတာ-သည်၊ ပသီဒိသတိ-ငါ့ကိုကြည်ညိုလတ္တံ့နည်း၊ ကဒါ, တေ-၏၊ မေထုနံဓမ္မံ-ကို၊ လဘိဿာမိ-ရပါအုံ့နည်း၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ တဝ-၏၊ မာတရိ-သည်၊ ပသန္နာယ-သော်၊ မေထုနံဓမ္မံ-ကို၊ လဘိဿာမိ-ရလိမ့်အုံ့-(ဣတိ) ဝါ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ အာဒိနာ နယေန, မေထုနဓမ္မေန-နှင့်၊ ဃဋ္ဌိတေ ယေဝ-သာ၊ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)။

ကထံ တွဲ၊ ပေ၊ အာဒိသု-နိ်သော၊ ပုစ္ဆာဝစနေသုပိ-မေးကြောင်းစကား တို့ဌ်လည်း၊ မေထုနဓမ္မန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေယေဝ-ပြောဆိုအပ်သော်သာ၊ (မေထုန ဓမ္မံပုဒ်နှင့် တွဲစပ်ပြောဆိုမှသာ)၊ သံဃာဒိသေသော၊ ဣတရထာ-တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (မေထုနဓမ္မံပုဒ် မပါသော အခြင်းအရာအားဖြင့်)၊ (ဝုတ္တော-သော်၊ သံဃာဒိသေသော) နဟောတိ-မဖြစ်၊ တွဲ-သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝါ-ဒီပုံဒီနည်း၊ သာမိကဿ-အား၊ ဒေသိကိရ-ပေးသည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိပုစ္ဆာဝစနေသုပိ-အဖြေကို ရှေးရှုသော မေးကြောင်းစကား တို့ဌ်လည်း၊ ဧသေဝ နယော-တည်း၊ [မိမိက ဖြေစေလိုသော အဖြေကို ရအောင် မေးသောစကားကို "ပဋိပုစ္ဆာ"ဟု ဆိုသည်၊] အာစိက္ခဏာယ-ပြောပြခြင်းဌ်၊ ပုဗ္ဗော ဘဏတိတိ-ကား၊ ကထံ-အဘယ်သို့၊ ဒဒမာနာ-ပေးလသော်၊ သာမိကဿ-သည်၊ ပိယာ-ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ ပုဗ္ဗော-(မာတုဂါမက)မေးအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အာစိက္ခတိ-ပြောပြအုံ့၊ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤသို့ ပြောပြရာ၌၊ ဧဝံ ဒေဟိ-ဤပုံဤနည်းပေးလော၊ ဧဝံ ဒဒမာနာ-ဤပုံဤနည်းပေးလသော်၊ (သာမိကဿ-သည်၊ ပိယာ-သည်၊

ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တောပိ–သော်လည်း၊ သိသံ– သံဃာဒိသေသ် ဟူသော အထွတ်အထိပ်သို့၊ နဿ ဇေတိ–မရောက်သေး၊ မေထုန ဓမ္မံ–ကို၊ ဇဝံ ဒေဟိ–လော၊ ဇဝံ ဥပနေဟိ–ဤပုံဤနည်း ကပ်ဆောင်လော၊ ဇဝံ–သို့၊ ဝါ–သည်ပုံသည်နည်း၊ မေထုန ဓမ္မံ–ကို၊ ဒဒမာနာ–သော်၊ ဥပနယမာနာ–ကပ်ဆောင်လသော်၊ ပိယာ–သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ မေထုန ဓမ္မေန–နှင့်၊ ဃဋ္ဋိတေယေဝ–သော်သာ၊ သံဃာဒိသေသော၊ အနုသာသနီ ဝစနေသုပိ–သွန်သင်(နည်းပေး)ကြောင်း စကားတို့၌လည်း၊ ဇသေဝ နယော–တည်း။

အက္ကောသနိဒ္ဒေသေ–၌၊ (ပါဠိတော် အက္ကောသတိပုဒ်၏ နိဒ္ဒေသ၌)၊ အနိမိတ္တာသီတိ–ကား၊ နိမိတ္တရဟိတာ–နိမိတ်မှကင်းသော အကောင်မသည်၊ အသိ–၏၊ [ဆဲရေးသည့် နေရာ်ဖြစ်၍ "အကောင်မ"ဟု ပေးသည်၊] တဝ ဒကသောတံ–နှင့် ကျင်ငယ်ပေါက်သည်၊ ကုဋ္ဌိကပနာလိမတ္တမေဝ–သံကောက်ပေါက်မျှသာတည်း၊ [ကုဋ္ဌိကပနာလိမတ္တန္တိ–ကုဋ္ဌိကဆိဒ္ဒမတ္တံ–ဋီကာ၊] ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ နိမိတ္တမတ္တာသီတိ–ကား၊ တဝ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ–နှင့် မိန်းမနိမိတ်သည်၊ အပရိပုဏ္ဏံ–မပြည့်စုံ၊ သညာမတ္တ . မေဝ–အမှတ်အသားမျှသာတည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ အလောဟိတာတိ–ကား၊ သုက္ကသောတာ–ခြောက်သော ကျင်ငယ်ပေါက်ရှိသည်၊ [ခုဝလောဟိတာ ပုဒ်အဖွင့်၌ "ကိလိန္နဒကသောတာ"ဟု ရှိသကဲ့သို့ ဤ၌လည်း "သုက္ကဒကသောတာ"ဟုရှိလျှင် ကောင်းသည်၊ ဝိမတိ၌ကား "သုက္ကသောတာတိ ဒကသောတသ သုက္ကတာယ လောဟိတဝဏ္ဏာ ဝိဂမော ဟောတီတိ ဝုတ္တံ"ဟုဖွင့်၏၊ "သုက္ကသောဏိတာ"ဟု မူကွဲရှိသည်ကား၊ "သောတာ"ဟူသော သံဝဏ္ဏောတဗ္ဗနှင့် မလျော်၊] ခုဝလောဟိတာတိ–ကား၊ နိစ္စလောဟိတာ–အမြဲသွေးရှိသည်၊ ကိလိန္နဒက သောတာ–စိုစွတ်သော ကျင်ငယ်ပေါက်ရှိသည်၊ (အသိ–ဖြစ်၏၊) ခုဝစောဠာတိ–ကား၊ နိစ္စပက္ခိတ္တာဏိစောဠာ–အမြဲထည့်ထားအပ်သော အဝတ်ဆို့ရှိသည်၊ (အသိ၊) [ရှေးနိဿယ၌ "အာဏိ–မယ်နဲ"ဟု ဆို၏၊] သဒါ, အာဏိစောဠကံ–ပိတ်ဆို့ကြောင်းအဝတ်ကို၊ သေဝသိ–မှီဝဲရ၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပဋ္ဌရန္တိတိ–ကား၊ သဝန္တိ–ယိုစီးသော မိန်းမသည်၊ (အသိ–၏၊) သဒါ, တေ–၏၊ မုတ္တံ–ကျင်ငယ်သည်၊ သဝတိ–ယိုစီး၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သိခရဏီတိ–ကား၊ ဗဟိနိက္ခန္တ အာဏိမံသာ–အပြင်သို့ ထွက်သော အသားဆို့ရှိသည်၊ (အသိ)၊ အနိမိတ္တာဝ–နိမိတ်မရှိသော မိန်းမကိုပင်၊ ဣတ္ထိပဏ္ဍကာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဝေပုရိသိကာတိ–ကား၊ သ, မဿုဒါဋ္ဌိကာ–မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ပုရိသရူပါ–ယောကျ်ား ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဣတ္ထီ–သည်၊ (အသိ)၊ သမ္ဘိန္နာတိ–ကား၊ သမ္ဘိန္နဝစ္စမဂ္ဂပဿာဝမ်ဂ္ဂါ–

ဆက်စပ်နေသော ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ရှိသည်၊ (အသိ)၊ ဥဘတော ဗျဥ္ဇနာတိ-ကား၊ ဣတ္ထိနိမိတ္တေန စ-ဣတ္ထိနိမိတ်လည်းကောင်း၊ ပုရိသနိမိတ္တေန စ-မိတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဘောဟိ-၂ မျိုးကုန်သော၊ ဗျဥ္ဇနေဟိ-နိမိတ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ-သည်၊ (အသိ)။

စပန-ထပ်၍ဆက်ဦးအံ့၊ ဧကာဒသသု-နှစ်သော၊ ဣမေသု ပဒေသု-တို့တွင်၊ သိခရဏီသိ-သိပုဒ်လည်းကောင်း၊ သမ္မိဿာသိ-ပုဒ်လည်းကောင်း၊ ဥဘတော ဗျဥ္ဇနာသိ-ပုဒ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တီဏိ-နှစ်သော၊ ဣမာနိယေဝပဒါနိ-တို့သည်သာလျှင်၊ သုဒ္ဓါနိ-မေထုနဓမ္မနှင့်မဖက် သက်သက်တို့သည်၊ (ဟုတ္တာ) သီသံ-သို့၊ ဧန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ တီဏိ-နှစ် သော၊ ဣမာနိစ-ဤပုဒ်တို့လည်းကောင်း၊ ပုရိမာနိ-နှစ်သော၊ ဝစ္စမဂ္ဂပဿာဝမဂ္ဂမေထုနဓမ္မပဒါနိ-ဝစ္စမဂ္ဂပုဒ်, ပဿာဝမဂ္ဂပုဒ်, မေထုနဓမ္မပုဒ်ဟူကုန်သော၊ တီဏိစ-သုံးပုဒ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဆ-နှစ်သော၊ ပဒါနိ-တို့သည်၊ သုဒ္ဓါနိ (ဟုတ္တာ) အာပတ္တိကရာနိ-အာပတ်ကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ သေသာနိ-နှစ်သော၊ အနိမိတ္တာတိ အာဒီနိ-တို့သည်၊ အနိမိတ္တေ-နိမိတ်မရှိသော မိန်းမ၊ မေထုနဓမ္မ-ကို၊ မေ, ဒေဟိ-ပေးစမ်းပါလော၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တာ-သည်၊ အသိ-၏၊ မေထုနဓမ္မံ မေ ဒေဟိ၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနာ နယေန, မေထုနဓမ္မေန-မေထုန်အကျင့်နှင့်၊ ဃဋ္ဋိတာနေဝ-ဆက်စပ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊(ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-မှ၊) အာပတ္တိကရာနိ ဟောန္တိ တိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ [မေထုနဓမ္မေနသည် ဥပလက္ခဏာ စကားမျှသာတည်း၊ ဝစ္စမဂ္ဂ ပဿာဝမဂ္ဂနှင့် ဆက်စပ်၍ပြောလျှင်လည်း အာပတ္တိကရဟု ဝိမတိဆိုသည်။]

၂၈၆။ ဣဒါနိ-ဌ၊ ယွာယံ(ယော+အယံ)-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဩတိဏ္ဏော-သည်၊ ဝါ-သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိပရိဏာတေန-သော၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဩဘာသတိ-ယုတ်ယုတ်မာမာပြောဆို၏၊ တဿ-၏၊ ဝစ္စမဂ္ဂပဿာဝမဂ္ဂေ-တို့ကို၊ အာဒိဿ-၍၊ ဧတေသံ ဝဏ္ဏဘဏနာဒီနံ-ဤဂုဏ်ကိုပြောဆိုခြင်း အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရတော-အားဖြင့်၊ အာပတ္တိဘေဒံ-ကို၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္တာ)၊ ဣတ္ထိ စဟောတိ, ဣတ္ထိသညီအာဒိ-ရှိသော ပုဒ်အပေါင်းကို၊ အာဟ-ပြီ၊ တေသံ-ထို ဣတ္ထိစ ဟောတိ, ဣတ္ထိသညီ အစရှိသောပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ကာယသံသဂ္ဂေ-ဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်ဌ၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ပန-အထူးကား၊ (တစ်နည်း)၊ ပန-အတိဒေသ သံဝဏ္ဏနာမှ တစ်ပါး ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏနာကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံ-ကား၊ ဝိသေသော-တည်း၊ အဓက္ခကန္တိ-ကား၊ အက္ခကတော-ညွှန်ရိုးမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ အဓော-အောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇဏ္ဏု မဏ္ဍလန္တိ-ကား၊ ဇာဏုမဏ္ဍလတော-ပုဆစ်ဒူးဝန်းမှ၊

ပဋ္ဌာယ–၍၊ ဥဒ္ဒံ–ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဘက္ခကန္တိ–ကား၊ အက္ခကတော–မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ဥဒ္ဒံ–ကိုလည်းကောင်း၊ အဓောဇာဏုမဏ္ဍလန္တိ–ကား၊ ဇာဏုမဏ္ဍလ တော–မှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ အဓော–ကိုလည်းကောင်း၊ ("အာဒိသ၀ဏ္ဏာမိ ဘဏာတိ"ဌ် စပ်)၊ ပန–ဆက်၊အက္ခက်–သည်လည်းကောင်း၊ ဇာဏုမဏ္ဍလဋ္ဌ–သည်လည်း ကောင်း၊ ဧတ္ထေ၀ ဒုက္ခဋ္ဌေ္ဌတ္ထေ–ဤဥဗ္ဘက္ခက အဓောဇာဏုမဏ္ဍလ ဟူသော ဒုက္ခဋ္ဌခေတ်ဌာသာလျှင်၊ သဂ်ဟံ–သိမ်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ–နှ၏၊ (ကိသ္မိံ ဝိယ–နည်း၊) ဘိက္ခုနိယာ–၏၊ ကာယသံသဂ္ဂေ ဝိယ–ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်ဌဋ္ဌကဲ့သို့တည်း၊ ဟိ–မှန်၊ (တစ်နည်း) ဟိ (ယသ္မာ), ဗုဒ္ဓါ–တို့သည်၊ ဂရုကာပတ္တိ–ကို၊ သာ၀သေသံ–အကြွင်းအကျန်နှင့်တကွ၊ နိ ပညပေန္တိ–နှ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (ဧတ္ထေ၀ ဒုက္ခဋ္ဌေ္ဌတ္ထေ သဂ်ဟံ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓန္တိ–ကား၊ ဝတ္ထုံ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ပံ၀ါ–ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာဘရဏံ ၀ါ–တန်ဆာကိုသော်လည်းကောင်း၊ (၀တ်ထားအပ်သော အ၀တ်စသည်ကို–ဟူလို၊ အာဒိသ–ဌ် စပ်။)

၂၈၇။ အတ္ထပုရေက္ခာရသာတိ–ကား၊ အနိမိတ္တာတိ အာဒီနံ–နှ်သော၊ ပဒါနံ–တို့၏၊ အတ္ထံ–အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ကထေန္တသ–ပြောသောရဟန်း၏လည်း ကောင်း၊ အဌကထံ–ကို၊ သဇ္ဇာယံ–သရဇ္ဇာယ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တသ၀ါ–၏၊ လည်းကောင်း၊(အနာပတ္တိ ဟောတိ)၊ ဓမ္မပုရေက္ခာရသာတိ–ကား၊ ပါဋိ–ကို၊ ၀ါစေန္တသ၀ါ–ပို့ချသောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇာယန္တသ၀ါ–၏လည်း ကောင်း၊ (အနာပတ္တိ)၊ ဧ၀ံ–သို့၊ အတ္ထဋ္ဌသ–အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဋ္ဌ–ပါဋိတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုရက္ခတ္တာ–ရှေးရှုပြု၍၊ ဘဏန္တသ–ပြောဆိုသော၊ အတ္ထပုရေက္ခာရသစ–အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှေးရှုပြုသောရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပုရေက္ခာရသစ–၏လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ အနုသာသနီ ပုရေက္ခရသာတိ–ကား၊ ဣဒါနိ၀ိ–ယခုဘ၀ဌ်လည်း၊ အနိမိတ္တာ–နိမိတ်မရှိသော မိန်းမသည်၊ အသိ–ဖြစ်ရ၏၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာ–သည်၊ အသိ–၏၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ အာယတိ၀ိ–နောင်ဘ၀ ဌ်လည်း၊ ဧ၀ရူပါ–ဤသို့သဘောရှိသော မိန်းမသည်၊ (အနိမိတ္တ, ဥဘတောဗျဉ္ဇန မိန်းမသည်၊) နှ ဟောဟိသိ–လတ္တံ့၊ (တထာ–အားဖြင့်၊) အပ္ပမာဒံ–ပမာဒ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သတိကို၊ ဣဒါနိ, ကရေယျာသိ–ပြုပါလော၊ ဣတိ၀ေ–သို့၊ အနုသိဋ္ဌ–သွန်သင်ကြောင်းစကားကို၊ ဘဏန္တသ–သော၊ အနုသာသနီပုရေက္ခာ ရသ–သွန်သင်ခြင်းကို ရှေးရှုပြုသောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ပန–ဆက်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုနိနံ–တို့အား၊ ပါဋိ–ကို၊ ၀ါစေန္တော–စဉ်၊ ပကတိ၀ါစနာမဂ္ဂံ–ပင်ကိုပို့ချစဉ်ကို၊ ပဟာယ–၍၊ ဟသန္တော ဟသန္တော–

လျက်၊ သိခရဏီ–ထွက်သောအသားစွန်းရှိသောမိန်းမသည်၊ အသိ–၏၊ သမ္ဘိန္နာ–ဆက်စပ်သောဝစ္စမဂ်ပဿာဝမဂ်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အသိ–၏၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာ–သည်၊ အသိ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ ပုနပ္ပုနံ–ထပ်ကာထပ်ကာ၊ ဘဏတိ–အံ့၊ တဿ–ထိုရဟန်း၏၊ အာပတ္တိယော(ဟောတိ)၊ ဥမ္မတ္တကဿ–ရူးသည် ဖြစ်၍၊ (ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစံ ဘဏန္တဿ) အနာပတ္တိ၊ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ...ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

သမုဋ္ဌာနာဒီသု–တိုဋ္ဌ၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ–သည်၊ တိသမုဋ္ဌာနံ–ပဒ်တည်း၊ ကာယစိတ္တတော–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ["ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ (လက်ဖြင့် ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာဖြစ်အောင်လုပ်ပြ၍) သြဘာသန္တဿ ကာယစိတ္တတော သမုဋ္ဌာတိ"–ဋီကာ၊] ဝါစာစိတ္တတော–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဝါစာစိတ္တတောစ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာတိ–၏၊ ပေ၊ ဒွိဝေဒနံ–တည်း၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏။

၂၈၈။ ဝိနိတဝတ္ထုသု–တဝတ္ထုတို့တွင်၊ လောဟိတဝတ္ထုသို့–ဝတ္ထု၌၊ သောဘိက္ခု–သည်၊ ဣတ္ထိယာ–၏၊ လောဟိတကံ–နီသော အဆင်းရှိသော၊ နိမိတ္တံ–ကို၊ သန္ဓာယ–၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ဣတရာ–ရဟန်းမှအခြားသော မိန်းမသည်၊ နု အညာသိ–မသိ၊ တဿာ–ထိုသို့မသိခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ ကဏ္ဏသလောမန္တိ–ကား၊ ရဿလောမေဟိ–တိုသော အမွေးတို့ဖြင့်၊ ဗဟုလောမံ–များစွာသော အမွေးရှိ၏၊ [တိုသောအမွေးတို့ကြောင့် ကြမ်းရကား ပါဠိတော်၌ "ကဏ္ဏသလောမံ–ကြမ်းသောအမွေး ရှိ၏" ဟု ပေး၊] ခရလောမန္တိ–ကား၊ ထဒ္ဓလောမံ–ခက်မာသော အမွေးရှိ၏၊ ဒီဃလောမန္တိ–ကား၊ အရဿလောမံ–မတိုသော အမွေးရှိ၏၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော စကားကို၊ ဣတ္ထိနိမိတ္တမေဝ–ကိုသာ၊ သန္ဓာယ–၍၊ ဝုတ္တံ–ဆိုအပ်ပြီ။

၂၈၉။ ဝါပိတံ ခေါ တေတိ–ဟူသောစကားကို၊ အသဒ္ဓမ္မံ–မသူတော်တို့၏ အကျင့်ကို၊ သန္ဓာယ–၍၊ အာဟ–ပြီ၊ သာ–ထိုမိန်းမသည်၊ အသလ္လက္ခေတွာ–မမှတ်သားနိုင်၍၊ ဝါ–နားမလည်၍၊ နောစခေါ ပဋိဝုတ္တန္တိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ပဋိဝုတ္တံနာမ–ပဋိဝုတ္တမည်သည်၊ (အာသိတ္တံ,သမိကတံတို့၌စပ်၊) ဥဒကဝေ–ရေရှိသောအရပ်ဝယ် စိုက်ပျိုးရာ၌၊ ဗီဇေဟိ–တို့သည်၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတောကာသေ–မတည်တံ့သေးရာအရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊(မျိုးစေ့များရေထဲပါသွားခြင်းကြောင့်

အသဒ္ဓမ္မံ သန္ဓာယ။ ။မေထုန် သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ တံ ဟိ ဗုတ္တသမုပ္ပတ္တိယာ ဗီဇနိက္ခေပတော ဝပ္ပဝရိယာယ လဘတိ=ထိုမေထုန်အကျင့်သည် သားသမီးဖြစ်ဖို့ရာ မျိုးစေ့ချခြင်းနှင့် တူသောကြောင့် စိုက်ပျိုးခြင်းဟူသော ပရိယာယ်ကို ရသည်။

မတည်တဲ့သေးရာအရုပ်ဌ္ဌလည်းကောင်း၊ ပါဏာကေဟိ–တို့သည်၊ ဝိနာသိတဗိဓေ–ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော မျိုးစေ့ရှိသော၊ သြကာသေ ဝါ–ဌ္ဌသော်လည်းကောင်း၊ ပုန–တစ်ဖန်၊ ဝါ–ထပ်၍၊ ဗီဇံ–ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ–၍၊ ဥဒကေနဖြင့်၊ အာသိတ္တံ–သွန်းလောင်းအပ်သောမျိုးစေ့တည်း၊ ထလဝပွေ–ကုန်းဝယ်စိုက်ပျိုးရာဌ္ဌ၊ ဝိသမပတိတာနံ–မညီမညွတ်ကျကုန်သော၊ [မျိုးကြဲသည့်အခါ ထူသည့်နေရာထူ, ပါးသည့်နေရာ ပါးနေကုန်သော–ဟူလို၊ တချို့စာအုပ်များ၌ "ထူလဝပွေ"ဟု ရှိ၏၊ "ဝိသမပတိတာနံ ဝါ"ဟု ဝါ–ပါသည်ကား အပို၊] ဗီဇာနံ–တို့ကို၊ သမကရဏတ္ထာယ–ညီမျှအောင်ပြုခြင်း အကျိုးငှာ၊ ပုန, အဋ္ဌဒန္တကေန–အသွားရှစ်ချောင်းရှိသောထွန်ဖြင့်၊ သမီကတံ–ညီမျှအောင်ပြုအပ်သော မျိုးစေ့တည်း၊ တေသု–ထိ ၂ မျိုးသော မျိုးစေ့တို့တွင်၊ ["တေသူတိ အာသိတ္တသမီကတေသု ဗီဇေသု"–ယောဇနာ၊] အညတရံ–တစ်မျိုးမျိုးသော မျိုးစေ့ကို၊ သန္ဓာယ, ဧသော (ဤမိန်းမသည်) အာဟ၊ မဂ္ဂဝတ္ထုဿိ–ဌ္ဌ၊ မဂ္ဂေါ သံသီဒတီတိ–ဟူသော စကားကို၊ အဂ်ီဇာတမဂ္ဂံ–အဂ်ါဇာတ်တည်းဟူသော မဂ်ကို၊ သန္ဓာယာဟ၊ [ပါဠိတော်ဌ္ဌ "သံသီဒတီတိ ဝဟတိ (ဆောင်နိုင်၏လော) မဂ္ဂေါ–ကို၊ သံသရီယတိ–ကောင်းစွာ သွားအပ်ပါ၏လော၊ ဝါ–သွား၍ ကောင်းပါ၏လော" ဟု ဝိမတိ ဖွင့်၏၊] သေသံ ဥတ္တာနမေဝါတိ။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ–ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်၏ ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီးပြီ။

၄–အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၂၉၀။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ–သည်၊ အတ္တကာမသိက္ခာပဒံ–တည်း၊ [ရှေ့အတိုင်း ၂ နည်းပေး၊] တတ္ထ–ထိုသိက္ခာပုဒ်ဌ္ဌ၊ ကုလုပကောတိ–ကား၊ ကုလပယိရုပါသနကော–အမျိုးအိမ်သို့ချဉ်းကပ်တတ်သော ရဟန်းတည်း၊ စတုန္နံ–နှ်သော၊ ပစ္စယာနံ–တို့၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ကုလုပသက်မနေ–အမျိုးသို့ကပ်ခြင်းဌ္ဌ၊ နိစ္စပ္ပယုတ္တော–အမြဲ အားထုတ်သော ရဟန်းတည်း၊ စီဝရ၊ ပေ၊

ကုလုပကော။ ။ပယိရုပါသကောသည် ကုလုပကောဌ္ဌ ဥပကောဏ် အဖွင့်တည်း၊ "ပရိ+ဥပါသကော"မှ (ယ်)လာ, ရ်+ယ်ကို ရှေ့နောက်ပြန်၍ "ပယိရုပါသကော"ဟု ဖြစ်၏၊ "ကုလ"အရ အမျိုးကိုရသော်လည်း ဌာနပြုပစာရအားဖြင့် အမျိုး၏တည်ရာ အိမ်ကိုယူ၊ ကုလံ–အမျိုးသို့(ဝါ–အိမ်သို့)+ဥပဂစ္ဆတိ (ပယိရုပါသတိ)–ချဉ်းကပ်တတ်၏၊ ဣတိ ကုလုပဂေါ၊ ဂ ကို ကပြု၍ ""ကုလုပကော"ဟု ဖြစ်၏။ "ဥပဂေါဌ္ဌလည်း ဥပ+ဂမု–ကို။]

ပေ၊ ပရိက္ခာရံတိ–ကား၊ စီဝရ–သည်လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍပါ–သည်လည်းကောင်း၊ သေနာသန–သည်လည်းကောင်း၊ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရ–ဂိလာန၏ ရောဂါအတွက် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ အသက်၏ အရံအကာ အဆောက်အအုံဖြစ်သော ဆေးသည်လည်းကောင်း၊(အတ္ထိ)။

စ–ဆက်၊ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရန္တိမံ ဇွေ–ဌ်၊ ပတိကရဏတ္ထေန–ကုစားကြောင်း၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ပစ္စယော–ယမည်၏၊ ဧတံ–ဤပစ္စယဟူသော အမည်သည်၊ ယသကသိ–သော၊ သဗ္ဗာယသ–

စီဝရ၊ ပေ၊ ပရိက္ခာရ။ ။ပါဠိတော်၌ "ယဒိဒံ၊ပေ၊ ပရိက္ခာရံ"ဟု ပဌမပုဒ်၌ သမာဟာရဒွန်ဖြစ်၍ ဧကဝုစ်ထား၏၊ ဒုတိယပုဒ်၌ကား အသမာရဒွန်လည်းရှိ၏–ဟု သဘောထား၍ "ယဒိဒံ၊ ပေ၊ ပရိက္ခာရာ"ဟု ဗဟုဝုစ်ထားသည်၊ အဋ္ဌကထာ၌ "စီဝရ၊ ပေ၊ ပရိက္ခာရ"သည် ဒွန်သမာသ်ဖြစ်ကြောင်းကိုပြသော အဖွင့်တည်း၊ ထိုသို့ဖွင့်ရာ၌ "စီဝရံ သေနာသနံ"တို့သည် နပုလ္လိင်ဖြစ်၍ "စီဝရ+သေနာသန"ဟု ရှိသင့်ပေ၏၊ ပိဏ္ဍပါတော ပရိက္ခာရောတို့ကား ပုလ္လိင်ဖြစ်သောကြောင့် "ပိဏ္ဍပါတောစ+ပရိက္ခာရောစ"ဟု ရှိသင့်၏၊ ပါဋ္ဌပျက်ဟန်တူသည်၊ သို့မဟုတ် လိင်ဝိပလ္လာသ လုပ်ထားသည်ဟုသော်လည်း ကြံပါ၊ [စီဝရန္တိ–နိဝါသနာဒိ (သင်းပိုင်အစရှိသော) ယဇ်ကိုဆို စီဝရံ သင်္ကန်း ၉ မျိုးလုံး။]

ပိဏ္ဍပါတံ။ ။ယော ကာစိ အာဟာရော၊ ဆွမ်းတစ်မျိုးသာမက, –အာဟာရအားလုံးပင် ပိဏ္ဍပါတမည်၏၊ သော ဟိ (ထိုအာဟာရအားလုံးကို) ပိဏ္ဍောလျှေန(ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းအားဖြင့်) ဘိက္ခုနော ပတ္တေ ပတနတော တတ္ထ တတ္ထ (ထိုထိုအိမ်၌) လဒ္ဓဘိက္ခ ပိဏ္ဍာနံ(ရအပ်သော တောင်းခံအပ်သော ပိဏ္ဍတို့၏) ပါတော သန္ဓိ ပါတောတိဝါ ပိဏ္ဍပါတောတိ ဝုစ္စတိ၊ ["ပိဏ္ဍာနံ–တောင်းခံ၍ ရအပ်သော အာဟာရတို့၏+ပါတော–သပိတ်၌ကျခြင်းတည်း၊ ဝါ–သပိတ်၌ ပေါင်းစုမိခြင်းတည်း၊ ပိဏ္ဍပါတော–ခြင်း" ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၊"ကျခြင်း"ဟူရာ၌ အရင်းစစ်လျှင် ကျသော အာဟာရပင်ဖြစ်ရကား ဌာနီကျခြင်း၏ ပိဏ္ဍပါတအမည်ကို ဌာနအာဟာရပေါ် တင်စား၍ ဌာနျုပစာရအားဖြင့် သပိတ်ထဲ၌ အာဟာရကို "ပိဏ္ဍပါတ"ဟု ခေါ်ရသည်၊ ဆွမ်းမခံဘဲရအပ်သော ရဟန်းများ၏ စားဖွယ်ဟူသမျှကား သဒိသူပစာရအားဖြင့် ပိဏ္ဍပါတ အမည်ရ၏ဟု ဝိမတိဖွင့်သည်။

သေနာသနံ။ ။ယတ္ထ ဟိ ဝိဟာရာဒိကေ (ကျောင်းအစရှိသော အကြင်အရပ်၌) သေတိ နိပဇ္ဇတိ (အိပ်ရ၏)၊ အာသတိ နိသီဒတိ (ထိုင်ရ၏၊ တံ သေနာသနံ၊ သေတိ ဧတ္ထာတိ သေနံ–အိပ်ရာကျောင်း စသော အရပ်၊ အာသတိ ဧတ္ထာတိ အာသနံ–နေထိုင်ရာ ကျောင်းစသောအရပ်၊ ဦးကာ၌ "သယနဉ္စ အာသနဉ္စ"ဟု ဖွင့်၍ ဒွန်ဟု ထင်ရသော်လည်း အကျယ်ပြုရာ၌ "ယတ္ထ ဝိဟာရာဒိကေ"ဟု ဝိဟာရစသည်ကိုချည်း အရကောက်သောကြောင့် "သေနဉ္စ+တံ+အာသနဉ္စာတိ သေနာသနံ"ဟု အရတူ ကမ္မဓာရည်း [illegible] ဝိဟာန်တူသည်။

လျောက်ပတ်သောဆေး၏၊ အဓိဝစနံ–တည်း၊ ဘိသဂ္ဂဿ–ဆေးဆရာ၏၊ ကမ္မံ–အလုပ်တည်း။(ကသ္မာ–နည်း)၊ တေန–ထိုဆေးဆရာသည်၊ အနုညာတတ္တာ–ခွင့်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဘေသဇ္ဇံ–မည်၏၊ ဂိလာနပစ္စယောဝ–ဂိလာန၏ ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်ပင်၊ ဘေသဇ္ဇံ–ဆေးဆရာ၏အလုပ်ဖြစ်သော ဆေးတည်း၊ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇံ–ဂိလာန၏ ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆေး၊ ယံကိဉ္စိ–သော၊ ဂိလာနဿ–အား၊ သပ္ပာယံ–သော၊ ဘိသဂ္ဂကမ္မံ––ဆေးဆရာ၏အလုပ်ဖြစ်သော၊ တေလမဓုဖာဏိတာဒိ–ဆီ, ပျားရည်, တင်လဲ အစရှိသော ဆေးတည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တं ဟောတိ။

ပန–ဆက်၊ သတ္တဟိ–နှင့်သော၊ နဂရပရိက္ခာရေဟိ–မြို့၏အကာအရံတို့ဖြင့်၊ သုပရိက္ခိတ္တံ–ကောင်းစွာ ကာရံအပ်သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဣတိ အာဒီသု–ပါဠိရပ်တို့၌၊ ပရိဝါရော–အကာအရံကို၊ ပရိက္ခာရောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ရထော–

ဂိလာနပစ္စယ။ ။ဂိလာယတိ–ပင်ပန်း၏၊ ဣတိ ဂိလာနော၊ "ဂိလေ–ကိလမေ" ဟူသော ဓာတ်နောင် ယု ပစ္စည်းသက်၊ "ပတိ+ဧတိ ဧတသ္မာတိ ပစ္စယော၊ ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခဲ့ရာ ဆေး" ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏၊ ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဟူသည် ပျောက်အောင် ဆေးကုခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ပတိကရဏတ္ထေန"ဟု အဓိပ္ပာယတ္ထ ပြသည်။ [ပတိ ဧတိ ဧတသ္မာတိ ပစ္စယောတိ အာဟ–ပတိကရဏတ္ထေန ပစ္စယောတိ။]

တစ်နည်း။ ။ရောဂဿ+ပတိအယနတ္ထေနဝါ ပစ္စယော၊ ပစ္စနီကဂမနတ္ထေနာတိ အတ္ထော၊ "ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တတ်"ဟု သဒ္ဒတ္ထမှတ်၊ ဂုပသမနတ္ထေနာတိ ဝုတ္တံဟောတိ–"ငြိမ်းစေတတ်"ဟု ဥဒ္ဓကတ္ထ အဓိပ္ပာယတ္ထမှတ်၊ ဤအလို "ပတိအယတိ–ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ ပစ္စယော"ဟု ကတ္တုသာဓနပြု၊ ရောဂါဟူသည် ဓာတ် ၄ ပါး၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းတည်း၊ ထို ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ဆေးသည် ငြိမ်းစေတတ်၏၊ ဓာတ် ၄ ပါးကို မဖောက်ပြန်အောင် ညီညွတ်အောင် ညှိပေးတတ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဆေးသည် ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏၊ [ဓာတုက္ခောဘလက္ခဏဿ(ဟိ) တံ ဟေတုကဒုက္ခဝေဒနာလက္ခဏဿဝါ (ဓာတ်ချောက်ချားခြင်း လက္ခဏာရှိသော, တစ်နည်း–ထိုဓာတ် ချောက်ချားခြင်းအကြောင်းခံရှိသော ဒုက္ခဝေဒနာလက္ခဏာရှိသော) ရောဂဿ ပတိပက္ခဘာဝေါ ပတိအယနဋ္ဌော။]

ဘေသဇ္ဇ။ ။ဆေးဆရာအနက်ကိုဟောရာ၌"ဘိသက္ကာ–ဘိသဂ္ဂ"ဟု ပါ၌ ၂ မျိုးတွေ့ရ၏၊ ထောမနိဗိ၌ ထိုပုဒ်ကိုမတွေ့ရ၊ ဘိသဓာတ် အဇိက်ပစ္စည်းဖြင့် ဣက်ကိုချေ၍ "ဘိသဇ်"ဟု တွေ့ရ၏၊ ထိုဘိသဇ်မှ ဇ်ကို ဂ္ဂပြု၍ ဘိသဂ္ဂဖြစ်လာဟန်တူ၏၊ ဘိသတိ–ဆေးကုတတ်၏၊ ဣတိ ဘိသဂ္ဂေါ၊ [ဂ္ဂကို က္ကပြုလျှင် "ဘိသက္ကော"ဟု ဖြစ်၏။] ဘိသဂ္ဂဿ+ကမ္မံ–အလုပ်ဖြစ်သောဆေးတည်း၊ ဘေသဇ္ဇံ–ဆေး၊ ဣတိ ပစ္စည်း၊ ထို့နောက် အဋ္ဌကထာအတိုင်း ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇံဖြစ်အောင် သမာသ်တွဲ။

အရိယာမဂ်ရထားသည်၊ သေတပရိက္ခာရော–သီလတည်းဟူသော ဖြူစင်သော တန်ဆာရှိ၏၊ စျာနက္ခော–စျာန်တည်းဟူသော ဝင်ရိုးရှိ၏၊ စက္ကဝိရိယော–ဝီရိယတည်းဟူသော စက်ဘီးရှိ၏၊ ဣတိ အာဒီသု–တို့၌၊ အလင်္ကာရော–တန်ဆာကို၊ (ပရိက္ခာရောတိ ဝုစ္စတိ၊ ပဗ္ဗဇိတေန–ရသေ့ရဟန်းသည်၊ ယေ ဣမေ ဇိဝိတပရိက္ခာရာ–အကြင်အသက်၏ အဆောက်အအုံတို့ကို၊ သမုဒါနေ တဗ္ဘာ–ကောင်းစွာအထက်အထက်၌ ဆောင်ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒီသု–တို့၌၊ သမ္ဘာရော–အကျိုးကိုကောင်းစွာဆောင်တတ်သော အကြောင်း အဆောက်အဦကို၊ (ပရိက္ခာရောတိ ဝုစ္စတိ)၊ ပန–အတ္ထဒ္ဒါ ရသာမညမ္ပတစ်ပါး, အတ္ထဒ္ဒေသ ဝိသေသကိုဆိုဦးအုံ၊ ဣဓ–ဤ ဂိလာန၊ပေ၊ပရိက္ခာရံဟူသောပါ၌၌၊ သမ္ဘာရောပိ–အဆောက်အဦသည်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရောပိ–အကာအရံသည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ–သင့်၏၊ ဟိ–မှန်၊ တံ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇံ–ထိုဂိလာနု၏ ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆေးသည်၊ ဇီဝိတသ–၏၊ ပရိဝါရောပိ– အကာအရံသည်လည်း၊ ဟောတိ–၏၊ (တသ္မာ–နည်း၊) ဇီဝိတဝိနာသကာဗာဓုပ္ပတ္တိယာ–အသက်ကို

ပရိက္ခာရ။ ။ပရိကရောတိ–မြို့ကို ထက်ဝန်းကျင်စောင့်ရှောက်မှုပြုတတ်၏၊ ဣတိပရိက္ခာရော၊ နဂရပရိက္ခာရ ၇ ပါးကား–ပရိက္ခေပ(နန်းတော်ဝင်းအကာ၊ ဝါ–အတွင်းမြို့ရိုး), ·ပရိခါ(ကျုံး), ဥဒ္ဒါပ(မြို့ရိုးအခြေ၌ ခိုင်မြဲအောင် ဖိုထားအပ်သော မြေခုံတစ်မျိုး), ပါကာရော(အပြင်မြို့ရိုး), ဋေကာ (တံခါးတိုင်=မြို့တံခါးပေါက်၌ ခိုင်မြဲစွာစိုက်ထားအပ်သောတိုင်), ပလိဃ(တံခါးမပွင့်အောင် လျှိုထားအပ်သော တံခါးချင်ဟု ရှေးကခေါ်ဝေါ်အပ်သော မင်းတုပ်) အဋ္ဌ (ပြအိုး=ပစ္စင်=သေနတ်ပစ်ရာစင်)တို့တည်း၊ (ဝိမတိ)။

သေတပရိက္ခာရော။ ။ဝိသုဒ္ဓသီလာလင်္ကာရော–စင်ကြယ်သော သီလတည်းဟူသော တန်ဆာရှိ၏၊ အရိယမဂ္ဂေါ ဟိ ဣဓ ရထောတိ အဓိပ္ပေတော၊ တသ္မာ ဝါစာဒယော အလင်္ကာရတ္ထေန ပရိက္ခာရောတိ ဝုတ္တာ၊ "ပရိကရောတိ–ပတ်ဝန်းကျင်ပြုတတ် တန်ဆာဆင်တတ်၏၊ ဣတိ ပရိက္ခာရော"ဟု ပြု။

ဇီဝိတပရိက္ခာရာ။ ။ဇီဝိတသ ပဝတ္တိကာရဏာနိ၊ သမုဒါနေတဗ္ဘာတိ သမ္ဘာ+ဥဒ္ဓံ+အာနေတဗ္ဘာ, ပရိယေသိတဗ္ဘာ၊ ပရိဝါရောပိ ဟောတိ၊ အန္တရာယာနံ ပရိတော ဝါရဏတော၊ တေနာဟ–ဇီဝိတ၊ ပေ၊ ရက္ခဏတောတိ၊ တတ္ထ အန္တရဏ္ဍီ ဝိဝရံ၊ သြကာ သောတိ အတ္ထော၊ ရက္ခဏတောတိ ဝေရိကာနံ အန္တရံအဒတ္တာ အတ္တနော သာမိနံ (အရှင်သခင်ကို) ပရိဝါရေတ္တာ ဌိတသေဝကောဝိယ ရက္ခဏတော၊ ရသာယနဘူတံ ဟိ ဘေသဇ္ဇံ သုစိရံပိ ကာလံ ဇီဝိတံ ပဝတ္တေတိယေဝ၊ –သာရတ္ထ၊ ဤအဖွင့်အတိုင်း အနက်ပေးထားသည်၊ သမ္ဘရိယတိ ဧတေနာတိ သမ္ဘာရော–အကျိုးတရားကို ကောင်းစွာ ဆောင်တတ်သောအကြောင်း (အဆောက်အအုံ)၊ အဝတ္ထကတ္ထုသာဓနဖြစ်၍ "ဧတေန" ဟူသော ကတ္တားကို အရကောက်ရသည်။

ဖျက်ဆီးတတ်သော ရောဂါဖြစ်ခြင်းအား၊ အန္တ-ရံ-အကြားကို၊ ဝါ-အခွင့်ကို၊ အဒတ္တာ-၍၊ ရက္ခဏာတော-စောင့်ရှောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ (ဇိဝိတသ-၏၊) သမ္ဘာရောပိ (ဟောတိ)၊ (ကသ္မာ-နည်း၊) ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် အကြောင်းဖြစ်လသော်၊ (ဇိဝိတံ-သည်၊) စိရံ, ပဝတ္တတိ-ဖြစ်တည်၏၊ ဧဝံ-ဤကြာမြင့်စွာ ဖြစ်တည်နိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အသ-ထိုအသက်၏၊ ကာရဏာဘာဝတော-အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တသ္မာ ပရိက္ခာရောတိ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ-ဂိလာနု၏ ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဆေးလည်းဟုတ်၏၊ တံ-ထိုဆေးဟူသည်၊ ပရိက္ခာရောစ-အသက်၏ အကာအရံ အဆောက်အဦလည်း ဟုတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရော-မည်၏၊ တံ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ-ထို ဂိလာနု၏ ရောဂါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ အသက်၏ အကာအရံ အဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

ဝသလန္တိ-ကား၊ ဟီနံ-ယုတ်ညံ့၏၊ လာမကံ-ယုတ်မာ၏၊ အထဝါ-ကား၊ ဝသတိ-ယိုချတတ်၏၊ ဣတိ, ဝသလော-မည်၏၊ ပဋ္ဌရတိ-ယိုချတတ်၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ တံ-ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ဝသလံ-ယုတ်ညံ့သော၊ ဝါ-ယိုချတတ်သော၊ အသုစိပဋ္ဌရဏကံ-မစင် မကြယ် ရွံစဖွယ် ယိုချတတ်သော၊ ("ဣမံ-ဤဟာကို၊ အာမသိသတိ-သုံးသပ်ချင်အုံ့နည်း" ဟု ပါဠိတော်ဌ်စပ်၊) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ နိဋ္ဌဘိတ္တာတိ-ကား၊ ခေဋ္ဌ-တံတွေးကို၊ ပါတေတ္တာ-ကျစေ၍၊ [ဋ္ဌာဓာတ်သာ တံတွေးထွေးခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်၊ ထို့ကြောင့် "နိဋ္ဌဘိတ္တာ" ဟု ရှိစေ၊] ကသ္မာဟံ ကေန ဟာယာမိတိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ အညိသာ-အခြားသော၊ ကသ္မာ ဣတ္ထိယာ-မှ၊ (ပရိဟာယာမိဌ် စပ်၊) ကေန ဘောဂေနဝါ-အဘယ်စည်းစိမ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကေနအလင်္ကာရေနဝါ-အဘယ်တန်ဆာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကေနရူပေနဝါ-အဘယ်ရုပ်အဆင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပရိဟာယာမိ-ယုတ်လျော့သတဲ့နည်း၊ ကာနာမ-အဘယ်မည်သောမိန်းမသည်၊ မယာ-ငါ့ထက်၊ ဥတ္တရိတရာ-သာလွန်သေးသနည်း၊ ဣတိ-ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒီပေတိ-ပြ၏။

ဝသလံ။ ။"ဝသလသဒ္ဒါသည် ဟီန (ယုတ်ညံ့) အနက်ဟောအနိုပ္ပန္နပါဠိပဒိကတည်း"ဟုသိစေလို၍ "ဟီနံ, လာမကံ"ဟု ပဌမဖွင့်၏၊ ဝသ-သူဒနေ (ယိုချခြင်း) ဟူသော ဓာတ်နက်အရ ဝသဓာတ်-အလပစ္စည်းဖြင့် ပြီးစေအပ်သော "နိပ္ပန္နပါဠိပဒိက" ဟု တစ်နည်းပြလို၍ "အထဝါ ဝသတိ" စသည်ကို မိန့်သည်။

၂၉၁။ သန္တိကေတိ-ကား၊ ဥပစာရေ-၌၊ ဌတွာ-တည်၍၊ သာမန္တာ-အနီး၌၊ အဝိဒူရေ-အနီး၌၊ [ပြောစကားကို နားလည်လောက်ရာ အရပ်ကို "ဥပစာရ" ဟုခေါ်၊ ဥပစာရေတိ-ယတ္ထ ဌိတော (တည်သူသည်) ဝိညာပေတုံ သက္ကောတိ, တာဒိသေ ဌာနေ] ပဒဘာဇနေပိ-၌လည်း၊ အယမေဝ အတ္ထော-ဤသာမန္တာ အဝိဒူရေ အနက်ကိုပင်၊ ဒီပိတော-ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ အတ္တကာမပါရိယာယာတိ-ကား၊ မေထုနဓမ္မသင်္ခါတေန-မေထုန်အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ ကာမေန-ဝတ္ထုကာမဖြင့်၊ ပါရိစရိယာ-ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းတည်း၊ ကာမပါရိစရိယာ-ကာမဂုဏ်ဟု မေထုန်မှုဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ အတ္တနော-၏၊ အတ္တာယ-ငှာ၊ ကာမပါရိစရိယာ-ခြင်းတည်း၊ အတ္တကာမပါရိစရိယာ-မိမိအကျိုးငှာ ကာမဂုဏ်ဟု မေထုန်မှုဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ ဝါ-တစ်နည်း၊ အတ္တနာ-သည်၊ ကာမိတာ ဣစ္ဆိတာ-လိုလားအပ်သော ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းတည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အတ္တ ကာမာ-မာမည်၏၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ မေထုနရာဂဝသေန-ဖြင့်၊ ပတ္ထိတာ-တောင့်တအပ်သော ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ ဣတိ အတ္ထော၊ အတ္တကာမာစ-မိမိသည် လိုလားအပ်သောအရာလည်း ဟုတ်၏၊ သာ-ထိုမိမိလိုလားအပ်သော အရာဟူသည်၊ ပါရိစရိယာစ-ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းလည်းဟုတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အတ္တကာမပါရိစရိယာ-ယာမည်၏၊ တသာ အတ္တကာမ ပါရိစရိယာယ-ထိုမိမိအကျိုးငှာ ကာမဂုဏ်ဟု မေထုန်မှုဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၏၊ ဝါ-ထိုမိမိသည် လိုလားအပ်သော ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျာတိ-ကား၊ ဂုဏ်-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အာနိသံသံ-အကျိုးကို၊ ပကာသေယျ-ထင်ရှားပြအံ့။

☰ တတြ-ထို အတ္တကာမပါရိစရိယာယဟူသော ပါဋ္ဌ၌၊ ယသ္မာ, အတ္တနော-အတ္ထာယ၊ပေ၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထဝိကပ္ပေ-အတ္တနော အတ္ထာယ ကာမပါရိစရိယာ ဟူသော ဤပဌမအတ္ထဝိကပ်၌၊ ကာမောစ-ဝတ္ထုကာမသည်လည်းကောင်း၊ ဟေတုစ-အကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါရိစရိယာစ-သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထော-အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်း၊ သေသံ-ကြွင်းသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည်၊ ဗျဉ္ဇနံ-သဒ္ဒါမျှသာတည်း၊ (လိုရင်းအနက်မဟုတ်-ဟူလို၊) အတ္တကာမာစ၊ ပေ၊ဣမသ္မိံ အတ္တဝိကပ္ပေ-အတ္တကာမာစ၊ပေ၊ဟူသော ဤဒုတိယအတ္ထဝိကပ်၌၊

အတ္ထော, သေသံ ဗျဉ္ဇနံ။ ။ပါဋ္ဌတော်၌"အတ္တကာမန္တိ-အတ္တနော ကာမံ, အတ္တနော ဟေတုံ, အတ္တနော အဓိပ္ပာယံ, အတ္တနော ပါရိစရိယံ"ဟု ၄ နက်ဖွင့်ပြ၏၊ ထိုတွင် "အတ္တနော အတ္တာယ ပါရိစရိယာ"ဟူသော ပဌမဝိဂ္ဂဟ၌ ကာမ, ဟေတု, ပါရိစရိယ, ဒုပုဒ်သာ ထိုဝိဂြိုဟ်၏အနက်ပြဖြစ်၏၊ ကြွင်းသော "အဓိပ္ပာယံ" တစ်ပုဒ်ကား ပဌမဝိကပ်အတွက် အနက်မရှိသောကြောင့် သဒ္ဒါသက်သက်သာဖြစ်၏၊ "အတ္တကာမာစ+သာ+ပါရိစရိယာစ"ဟူသော ဒုတိယဝိဂ္ဂဟ၌ကား (ကာမ-အလိုရှိအပ်ဟု ဆိုသောကြောင့်

အဓိပ္ပာယောစ–အလိုဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ ပါရိစရိယာစ–သည်လည်း ကောင်း၊ အတ္ထော–တည်း၊ သေသံဗျဉ္ဇနံ၊ တသ္မာ, ဗျဉ္ဇနေ–ဝိဂြိုဟ်ဝါကျဟူသော သဒ္ဒါ၌၊ အာဒရံ အကတ္တာ, အတ္ထမတ္တမေဝ–လိုရင်း အနက်မျှကိုသာ၊ ဒသေတုံ–ဌာ၊ အတ္တနောကာမံ၊ပေ၊ အတ္တနော ပါရိစရိယန္တိ–ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနံ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

ဟိ–ချဲ့၊ အတ္တနော ကာမံ အတ္တနော ဟေတုံ အတ္တနော ပါရိစရိယန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ–ဟောတော်မူအပ်သော်၊ ဝါ–ပဒဘာဇနီဝယ် ဟောတော်မူအပ်ရာ၌၊ ပဏ္ဍိတာ–ဉာဏ်ရှိသူတို့သည်၊ ဇာနိသန္တိ–သိကုန်လတ္တံ့၊ (ကိုယ်) တ္တောဝတာ–ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အတ္တနောကာမံ အတ္တနောဟေတုံ အတ္တနောပါရိစရိယံ ဟူသော စကားဖြင့်၊ အတ္တနော–၏၊ အတ္ထာယ–ငှာ၊ ကာမပါရိစရိယာ–ကာမဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ဝုတ္တာ–ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့၊ (ဇာနိသန္တိ)၊အတ္တနော

အဓိပ္ပာယနှင့် အနက်တူရကား) အဓိပ္ပာယနှင့် ပါရိစရိယာ [illegible] အနက်ပြုဖြစ်၏၊ ကြွင်းသော "ကာမ, ဟေတု" ၂ ပုဒ်ကားအနက်မရှိသော သဒ္ဒါ၊သက်သက်သာဖြစ်သည်၊ –ဤကား ဂဏ္ဌိပုဒ်များ၏ အဖွင့်တည်း၊ ဤဝါဒကို ကေစိဝါဒ–ဟုဆို၍ သာရတ္ထဒီ ဒုတိယ တစ်နည်းပြသေး၏။

ဒုတိယတစ်နည်း။ ။ပဌမဝိဂ္ဂဟ၌ ကာမ, ဟေတု, ပါရိစရိယ ၃ မျိုးသည် အလိုရှိအပ်သောအနက်(အတ္ထ)တည်း၊ "မေထုနဓမ္မာ သခ်ါတေန ကာမေန ပါရိစရိယာ" ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျမှာ သဒ္ဒါနည်းအရ ဝိဂြိုဟ်လုပ်၍ပြအပ်သော သဒ္ဒါသာဖြစ်၏၊ ဒုတိယဝိဂ္ဂဟ ၌ "အဓိပ္ပာယနှင့် ပါရိစရိယ"သည် အလိုရှိအပ်သောအနက် (အတ္ထ)တည်း၊ "အတ္တနာ ကာမိတာ ဣစ္ဆိတာ အတ္တကာမာ"စသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျမှာ သဒ္ဒါနည်းအရ ဝိဂြိုဟ်လုပ်၍ ပြအပ်သော သဒ္ဒါသာဖြစ်သည်–ဟူလို၊ ဤကား စူဠ, မဇ္ဈိမ, မဟာဂဏ္ဌိပုဒ်တို့၏ ဝါဒ တည်း၊ "တသ္မာ ဗျဉ္ဇနေ အာဒရံ အကတ္တာ"စသော ဖလဝါကျကိုကြည့်လျှင် ဤနောက်ဝါဒ သာ သင့်သကဲ့သို့ထင်၏၊ ဘာကြောင့်နည်း–"ဗျဉ္ဇနေအာဒရံ"ဟု လာသမျှ၌ "အဋ္ဌကထာ ပြအပ်သော ဝိဂြိုဟ်သဒ္ဒါနည်းကို ဂရုမစိုက်ဘဲ လိုရင်းအနက်ကိုသာ ပါဠိတော်ပြသည်" ဟု ဆိုလိုသည်ချည်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

အတ္တနော၊ ပေ၊ ဝုတ္တာ။ ။ဣဒါနိ ဝုတ္တမေဝ အတ္ထံ ပဒဘာဇနေန သံသန္ဒိတ္တာ ဒသေတုံ (မိမိဆိုအပ်ပြီးသော အဓိပ္ပာယ်ကို "အတ္တကာမန္တိ–အတ္တနော ကာမံ"စသော ပဒဘာဇနီ စကားနှင့် နှိုးနှောရှုပြခြင်းငှာ)အတ္တနော ကာမံ၊ ပေ၊ ပဏ္ဍိတာတိအာဒိ အာရဒ္ဓံ၊ ချဲ့ဦးအုံ–"အတ္တနော ဟေတု–မိမိ၏အကြောင်းကြောင့်"ဟူသော ပဒဘာဇနီ စကားသည် "အတ္တနော အတ္ထာယ–မိမိအတွက်" ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားနှင့် အဓိပ္ပာယ်တူ၏၊ "အတ္တနောကာမံ–မိမိဖို့ ကာမ၊ အတ္တနော ပါရိစရိယာ–မိမိကိုပြုစုခြင်း"ဟူသော ပဒဘာဇနီ စကားသည် "ကာမေန+ပါရိစရိယာ"ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် အဓိပ္ပာယ်တူ၏၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို ဉာဏ်ရှိသူများ သိနိုင်ကြသည်–ဟူလို။

အဓိပ္ပာယ် အတ္တနော ပါရိစရိယန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တေပိ–ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ ဝါ–၌လည်း၊ ဇာနိသန္တိ၊ (ကိုး)၊ ဧတ္တာဝတာ–ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အတ္တနော အဓိပ္ပာယ် အတ္တနော ပါရိစရိယ် ဟူသော စကားဖြင့်၊ အတ္တနာ–သည်၊ ဣစ္ဆိတကာမိတဋ္ဌေန–အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်၊ အတ္တကာမပါရိစရိယာ–ယာကို၊ ဝုတ္တာ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ (ဇာနိသန္တိ)၊ ဣဒါနိ–၌၊ တသ အတ္တကာမ ပါရိစရိယာယ–ယာ၏၊ ဝဏ္ဏဘာသနာကာရ–ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုပုံအခြင်းအရာကို၊ ဒဿေန္တော(ဟုတ္တာ)၊ ဧတဒဂ္ဂန္တိ အာဒိ အာဟ၊ တံ–ထို ဧတဒဂ္ဂ အစရှိသောစကားသည်၊ ဥဒ္ဒေသတောပိ–မာတိကာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒေသတောပိ–ပဒဘာဇနီအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။

ပန–ဆက်၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဧတ္ထ–ဤ ဧတဒဂ္ဂ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ပဒသမ္ဗန္ဓော စ–ပုဒ်တို့၌ စပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိ ဝိနိစ္ဆယောစ–အာပတ်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ)၊ ဧတဒဂ္ဂ၊ ပေ၊ ပရိစရေယျာတိ–ကား၊ ယာ–အကြင်မိန်းမသည်၊ မာဒိသံ–ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သော၊ သီလဝန္တံ–သီလရှိသော၊ ကလျာဏဓမ္မံ–ကောင်းသောကိုယ်ကျင့်တရားရှိသော၊ ဗြဟ္မာစာရိံ–မေထုနဝိရတိဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူကို၊ ဧတေန ဓမ္မေန–ဤမေထုန်အကျင့်ဖြင့်၊ ပရိစရေယျ–ပြုစုလုပ်ကျွေးရာ၏၊ ဧဝံ–သို့၊ မာဒိသံ–ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သူကို၊ ပရိစရန္တီ ယာ–ပြုစုလုပ်ကျွေးသော၊ (တသ္မာ–ထိုမိန်းမ၏၊) ယာအယံပါရိစရိယာနာမ–အကြင်ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဧတံ (ဧသာ)–ဤပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းသည်၊ ပါရိစရိယာနံ–တို့တွင်၊ အဂ္ဂံ (အဂ္ဂါ)–အမြတ်ဆုံးတည်း၊ ဣတိ–ဤကား ပဒသမ္ဗန္ဓတည်း၊

အတ္တနော အဓိပ္ပာယံ၊ ပေ၊ ဝုတ္တာ။ ။ဤဒုတိယဝိကပ်၌ အဓိပ္ပာယသဒ္ဒါနှင့် ကာမ(ကာမိတ)သဒ္ဒါသည် အနက်အားပြင့်တူ၏၊ ထို့ကြောင့် "အတ္တနော ကာမံ"ဟူသော ပဒဘာဇနီသည် "အတ္တနာ+ကာမိတာလဏ္ဍိတာ"နှင့် အဓိပ္ပာယ်တူ၏၊ ပါရိစရိယာအတွက်ကား ဝိကပ် ၂ မျိုးလုံး၌အနက်တစ်မျိုးတည်းသာ၊ ထို့ကြောင့် "အတ္တနော ကာမံ အတ္တနော ပါရိစရိယံ"ဟူသော ပဒဘာဇနီသည် "အတ္တကာမ–မိမိအလိုရှိအပ်သော+ပါရိစရိယာ–ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကိုပြု၏"ဟု ဉာဏ်ရှိသူများ သိနိုင်ကြသည်–ဟူလို။

ပဒသမ္ဗန္ဓော အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယော။ ။"ယာ၊ ပေ၊ ပါရိစရိယာနံ"တိုင်အောင် သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်ဝယ် နောက်မှာနေသော "ယာ မာဒိသံ"စသော အနိယမဝါကျကို ရှေ့ကထား၍ "ဧတဒဂ္ဂ"ဟူသော နိယာမဝါကျကို နောက်၌ထားပြီးလျှင် ပုဒ်ချင်းဝါကျချင်းဆက်သွယ်ပုံ ပဒသမ္ဗန္ဓကိုသာပြု၏၊ အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယကို မပြုရသေး၊ ထို့ကြောင့် "ပါရိစရိယာနန္တိ"ဟု ဣတိမလိုသေး၊ သို့သော် စာအုပ်အားလုံး၌ရှိနေသောကြောင့် "ဣတိ–ဤကား

မေထုနုပသံဟိတေန သံဃာဒိသေသောတိ–ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ အတ္တကာမ ပါရိစရိယာယ–ယာ၏၊ ဝဏ္ဏံ–ကို၊ ဘာသတောစ–ပြောသော်လည်း၊ ဝါ–ပြောသည် လည်းဖြစ်သော၊ (တသ္မာ–ကြောင့်) (တသ္ဒ္ဓစပ်) မေထုနုပသံဟိတေန မေထုနဓမ္မပဋိသံယုတ္တေနေဝ–မေထုန်နှင့် စပ်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝစနေန–ဖြင့်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဘာသေယျ–ပြောဆိုရာ၏၊ တသ–၏၊ သံဃာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ ဣတိ–ဤကား အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယတည်း။

ဣဓာပိ–ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊ [ပိသဒ္ဒါဖြင့် ရှေ့ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ သိက္ခာပုဒ်ကို ပေါင်းသည်၊] ယသ္မာ, မေထုနုပသံဟိတေနေဝ–မေထုန်နှင့် စပ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်၊ ဘာသန္တော သ–၏၊ သံဃာဒိသေသော–ကို၊ ဝုတ္တော–ဟော တော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ, အဟမ္ပိ–သည်လည်း၊ ခတ္တိယော–ခတ္တိယတည်း၊ တွမ္ပိ–သင် နှမသည်လည်း၊ ခတ္တိယာ–တည်း၊ ခတ္တိယာ–ခတ္တိယမိန်းမသည်၊ ခတ္တိယသ–ခတ္တိယ ယောက်ျားအား၊ ဒါတုံ–ငှာ၊ သမဏတိကတ္တာ–တူမျှသော ဏတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတိ–ထိုက်၏၊ ဣတိ ဧဝမာဒီဟိ–နည်းသော၊ ဝစနေဟိ–မေထုန်မပါသောစကားတို့ဖြင့်၊ ပါရိစရိယာယ–၏၊ ဝဏ္ဏံ–ကို၊ ဘာသမာနသပိ–ပြောပါသော်လည်း၊ သံဃာဒိသေသောနတ္ထိ၊ ပန–အနွယကား၊ အဟမ္ပိ, ခတ္တိယော–တည်း၊ ဣတိအာဒိကေ–နည်းသော၊ ဗဟူပိ–နည်းသော၊ ပရိယာယေ–ပရိယာယ်စကားတို့ကို၊ ဝတ္တာ–ပြောပြီး၍၊ တုံ–သင်နှမသည်၊ ဧယုံ–အား၊ မေထုနဓမ္မံ–ကို၊ ဒါတုံ အရဟသိ၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ မေထုနပဋိသံယုတ္တေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ (ဝဏ္ဏံ–ကို)၊ ဘာသမာနသ–ပြောသော ရဟန်း၏၊ သံဃာဒိသေသော(ဟောတိ)၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ဣတ္ထိစ ဟောတိတိ အာဒိ–သည်၊ ပေ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။ ... အတ္တကာမပါရိစရိယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ပဒသမ္ဘန္ဓတည်း" ဟု ပေးလိုက်ရသည်၊ "ဧဝံ၊ ပေ၊ သံဃာဒိသေသော"ကား အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယတည်း၊ အဆုံးအဖြတ်ပြုပုံ ထင်ရှားအောင် "ပဋိသံယုတ္တေနေဝ"ဟု သန္ဓိဌာန ဧဝသဒ္ဒါဖြင့်ဆိုသည်၊ မေထုန်နှင့်စပ်၍ ပြောမှသာ သံဃာဒိသေသ်သင့်၏၊ မေထုန်နှင့် မစပ်ဘဲပြောလျှင် သံဃာဒိသေသ်မသင့်ဟု ဆုံးဖြတ်ပါ–ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် "သံဃာဒိသေသောတိ"ဟု ဤနေရာကျမှ ပဒသမ္ဘန္ဓဝိနိစ္ဆယ ၂ မျိုးလုံးပြီးပုံကိုပြသော ဣတိသဒ္ဒါ ပါသင့်သည်၊ ထို့ပြင်–"ဘာသန္တောစ"ဟု စာအများရှိ၏၊ အနိယမဝါကျ၏ ပြင်ဘက်ကပုဒ်သည် နိယမဝါကျတွင်းဌသာ စာစပ်ရှိရှိးတည်း၊ ထို့ကြောင့် တသ္ဒ္ဓ စပ်ဖို့ရန် "ဘာသတော စ" ဟုရှိသော ပါဌ်သာ သဘာဝကျသည်။

၅-သဠေရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

(၂၉၆)။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-သည်၊ သဠေရိတ္တံတည်း၊ [ရှေ့အတိုင်း ၂ နည်းပေး၊] တတ္ထ-ထို သိက္ခာပုဒ်၌၊ ပဏ္ဍိတာတိ-ကား၊ ပဏ္ဍိစ္စေန-ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ပင်ကိုဉာဏ်ရှိသူ၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ-ပြည့်စုံ၏၊ ဂတိမန္တာ-ဉာဏဂတိရှိ၏၊ ဗျတ္တာတိ-ကား၊ ဝေယျတ္တိယေန-ထက်မြက်သော ဉာဏ်ရှိသူ၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ-၏၊ ဥပါယေန-ကပ်၍သိကြောင်း နည်းလမ်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ-၏၊ ဥပါယညု-နည်းလမ်းကို သိတတ်၏၊ ဝိသာရဒါ-ကင်းသော ရဲရဲဝံ့ဝံ့ရှိ၏၊ ဝါ-ထက်မြက်၏၊ မေဓာဝိနိတိ-ကား၊ မေဓာယ-တစ်ခဏချင်း ထိုးထွင်းသောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ-၏၊ ဒိဋ္ဌံ ဒိဋ္ဌ-တွေ့အပ် မြင်အပ်သောကိစ္စကို၊ ကရောတိ-ပြုလုပ်တတ်၏၊ ဒက္ခာတိ-ကား၊

ပဏ္ဍိတာ။ ။ပဏ္ဍိတသ+ဘာဝေါ ပဏ္ဍိစ္စံ"ဟုပြုသောအခါ ဉာဏ်ပညာရ၏၊ ထိုဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောမိန်းမကို "သဠေရတာ ပဏ္ဍာ(ဉာဏ်ပညာ)အသာတိ"ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ "ပဏ္ဍိတာ"ဟုခေါ်၏၊ သဠေရတ အသာအနက်၌ ဣတပစ္စည်း၊ [တစ်ပုဒ်တည်းကို သမ္ပုန္န-သမန္နာဂတတို့နှင့် ဖွင့်လျှင် အသာတ္ထိ(သဠေရတအသာ) တဒ္ဓိတ်ကြဲရ၏၊ ၂ ပုဒ်ကို ထိုသို့ဖွင့်လျှင် ဗဟုဗ္ဗီဟိကြဲရသည်၊] ထိုထိုအာရုံသို့သွားနိုင် ပေါက်ရောက်နိုင်သောပညာကို "ဂစ္ဆတိထိ ဂတိ"ဟုယူ၍ "ဂတိ ယဿ အတ္ထိတိ ဂတိမန္တာ"ဟုပြု၊ ဝန္တု မန္တုပစ္စည်းနောက်၌ (ဣ)ပစ္စည်းသက်လေ့ရှိသောကြောင့် "ဂတိမန္တိ"လည်း ရှိနိုင်၏၊ [ဂတိမန္တာတိ ဉာဏ ဂတိယာ သမန္နာဂတာ။]

ဗျတ္တာ။ ။ဝိ+အဠုဓာတ်-ထင်စွာပြုခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ "ထိုထို အမှု၌ ထင်ရှားအောင်ပြုတတ်"ဟူသည် ရဲ့တွန့်တွန့်မရှိဘဲ ထက်မြက်သော ဉာဏ်ရှိသူတည်း၊ "ဗျဠယတိ-ထိုထိုကိစ္စကိုထင်စွာပြုတတ်၏၊ ဣတိ ဗျတ္တာ"ဟုပြု၊ ပဏ္ဍိတာဖြင့် ပင်ကို ဉာဏ်ရှိကြောင်းကို ပြ၏၊ ဗျတ္တာဖြင့် မိန်းမတို့ပြုရမည့်ကိစ္စ၌ ထက်ထက်မြက်မြက် ရှိကြောင်း ကို ပြသည်၊ ထို့ကြောင့် "ဥပါယညု (ထိုထိုအလုပ်၏ နည်းလမ်းကိုနားလည်သူ) ဝိသာရဒါ"ဟု ဖွင့်သည်။ [ပဏ္ဍိတာတိ ဣမိနာ သဘာဝညာဏေန သမန္နာဂတတာ ဝုတ္တာ၊ ဗျတ္တာတိဣမိနာ ဣတ္ထိကတ္တမ္ဗေသု ဝိသာရဒပညာယ။]

မေဓာဝိနီ။ ။မေဓတိ(သုခုမံပိ ခိပ္ပံ ဂဏှာတိ)-သိမ်မွေ့သော အကြောင်းအရာကို သော်လည်း လျင်မြန်စွာယူတတ်သိတတ်၏၊ ဣတိမေဓာ၊ နဂိုက သင်၍မထားသော်လည်း အကြောင်းအားလျော်စွာပေါ်လာသောကိစ္စ၌ ချက်ချင်းသိတတ်သူကို "မေဓာဝိနီ" ဟုခေါ်သည်၊ ထို့ကြောင့် "ဒိဋ္ဌံ ဒိဋ္ဌံ ကရောတိ"ဟုဖွင့်သည်၊ [မေဓာယသာတိ မေဓာဝိနီ၊ ဌာနုပ္ပတ္တိပညာသခ်ါတာယ-တစ်ခဏချင်းဖြစ်သော ပညာဟု ဆိုအပ်သော၊ တသ္မိံ တသ္မိံ အတ္ထကိစ္စေ ဥပဋ္ဌိတေ ဌာနသော (တခ်ိန်ကောဇဝ) ဥပဋ္ဌန ပညာယ သမန္နာဂတာ၊-သာရတ္ထ၊ အသိက္ခိတေသုပိ တံဣတ္ထိကတ္တမ္ဗေသု (မိန်းမတို့ ပြုရမည့် ထိုအလုပ်တို့၌) ဌာနုပ္ပတ္တိယာ ပညာယ၊-ဝိမတိ။]

ဆောကာ–ကျွမ်းကျင်၏၊ အနလသာတိ–ကား၊ ဥဒ္ဌာနဝိရိယသမ္ပန္နာ–ထက္ကြွလုံ့လဝိရိယနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ဆန္နာတိ–ကား၊ အနုစ္ဆဝိကာ–လျှောက်ပတ်ပါ၏။

ကိသ္မိံဝိယာတိ–ကား၊ ကိစ္ဆဝိယ–ပင်ပန်းသကဲ့သို့၊ ကိလေသောဝိယ–ညစ်နွမ်းသကဲ့သို့၊ ဟောတိ–ဖြစ်ပါ၏၊ အမှာကံ–တပည့်တော်တို့၏၊ ဝါ–တို့မှာ၊ ဟိရိဝိယ–ရှက်ဖွယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ–ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ–ကား၊ အဓိပ္ပာယော–သမီးရှင်တို့၏အလိုတည်း။ ကုမာရိကာယ ဝတ္ထုံတိ–ကား၊ ဣမံ–ဤသတို့သမီးကို၊ တုမှေ–သင်တို့သည်၊ ဂဏှထ–ယူလှည့်ပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ကုမာရိကာယ–၏၊ ကာရဏာ–အကြောင်းကြောင့်၊ ဝတ္ထုံ–ပြောဆိုခြင်းငှာ၊ (ကိသ္မိံဝိယ ရှက်ဖွယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ–ဖြစ်ပါ၏၊) အာဝါဟာဒီသု–အစရှိသည်တို့တွင်၊ အာဝါဟောတိ–ကား၊ ဒါရကဿ–သတို့သားဖို့၊ ပရကုလတော–သူတစ်ပါး အမျိုးမှ၊ ဒါရိကာယ–သတို့သမီးကို၊ အာဟာရ–ဆောင်ယူခြင်းတည်း၊ ဝိဝါဟောတိ–ကား၊ အတ္တနော–၏၊ ဒါရိကာယ–သတို့သမီးကို၊ ပရကုလပေသနံ–

ဆေကာ, အနလသာ။ ။ဒကွာနှင့် ဆေကာသည် အနက်တူပရိယာယ်ပုဒ်တည်း။ [ယာဂုဘတ္တသမ္ဘာဒနာဒီသု–ယာဂုထမင်းကို ပြီးစီးစေခြင်း (ပြီးစီးအောင် ချက်ပြုတ်ခြင်း) စသည်တို့၌၊ နိပုဏာ–ကျွမ်းကျင်၏။] ဥဒ္ဌာနဝိရိယသမ္ပန္နာတိ–ကာယိကေနဝိရိယေန သမန္နာဂတာ၊ ပျင်းသောမိန်းမတို့သည် ထိုင်မိထိုင်ရာထိုင်နေ, ရပ်မိရပ်ရာရပ်နေတတ်ကြ၏၊ ထိုသို့ မဟုတ်ဘဲ "မည်သည့်အလုပ်ကိုလုပ်ပြီးလျှင် မည်သည့်အလုပ်ကို လုပ်မည်"ဟု ကိစ္စအရပ်ရပ်၌ နံ့စပ်သောစိတ်ဖြင့် ကိစ္စအားလုံးကို ပြီးဆုံးအောင် လုပ်ကိုင်တတ်သည်။]

ဆန္နာ။ ။"တီသု ဆန္ဒံ ပတိရူပေ"စသော (၈၃၄) အဘိဓာန်နှင့်အညီ ဆန္ဒသဒ္ဒါသည် ပတိရူပ(လျှောက်ပတ်) အနက်ကိုဟော၏၊ ထို့ကြောင့် "အနုစ္ဆဝိကာ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "ဆဒီ–ဣစ္ဆာယံ"ဓာတ်နက်ဖြင့် "ဆန္ဒိယတေ–လိုလားအပ်၏၊ ဣတိ ဆန္ဒာ"၊ လိုလားအပ်နှစ်သက်အပ်သောကြောင့် လျှောက်ပတ်သည်–ဟူလို။

ကာရဏာ။ ။ဤပုဒ်ကိုထောက်၍ ကုမာရိကာယဝယ် နိမိတ်အနက်၌ သတ္တမီ, တစ်နည်း–ဟိတ်အနက်၌ တတိယာဝိဘက်ဟုမှတ်၊ [နိမိတ္တတ္ထေ ဘုမ္မဝစနံ၊ ဟေတုမှိဝါ ကရဏာဝစနံ။]

အာဝါဟ, ဝိဝါဟ။ ။အာဝဟနံ–သတို့သမီးကို မိမိအိမ်သို့ ဆောင်ယူခြင်း (သမီးဆောင်ခြင်း)၊ အာဝါဟော–ခြင်း။ [ပရိဂ္ဂဟဘာဝေန–(ခေတ္တခဏခေါ်ဆောင်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ) အပိုင်သိမ်းယူအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒါရိကာယ ဂဟဏံ–တည်း၊ ဂဏှာပနံဟု ရှိသည်ကားမဏောင်း၊ ဝိမတိ၌ ဂဟဏံဟုရှိသည်။] ဝိမိနာ–မင်္ဂလာအစီအရင်ဖြင့်၊ ပရကုလေ–၌၊ ဝါ–သို့၊ ဝဟနံ–ဆောင်ခြင်း၊ ပေသနံ–ပို့ခြင်းတည်း၊ ဝိဝါဟော–သတို့သမီးပို့ခြင်း၊ ဝိကို "ဝိမိနာ"ဟု ဖွင့်သည်၊–ဝိမတိ။

သူတစ်ပါးအမျိုးသို့ ပို့ခြင်းတည်း၊ ဝါရေယျန္တီ–ကား၊ နော–တို့၏၊ ဒါရကသ–ဒါရိုက်–ကို၊ ဒေထ–ပါကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ ယာစနံ–တောင်းရမ်းခြင်းတည်း၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ ဒိဝသနက္ခတ္တမုဟုတ္တပရိစ္ဆေဒကရဏံ–နေ, နက္ခတ်, မုဟုတ်, ပိုင်းခြားမှုကို ပြုခြင်းတည်း။

၂၉၇။ ပုရာဏဂဏာကိယာတိ–ကား၊ ဧကသ–သော၊ ဂဏကသ–ဂဏန်းသင်္ချာဆရာ၏၊ ဘရိယာယ–မယားဏ၏၊ သာ–ထိုသင်္ချာ ဆရာကတော်သည်၊ တသ္မိံ–ထိုသင်္ချာဆရာသည်၊ ဒိဝမာနေ–အသက်ရှင်စဉ်၊ ဂဏကိတိ–သင်္ချာ ဆရာကတော်ဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ–ထင်ရှားပြီ၊ မတေ ပန–သေသော်ကား၊ ပုရာဏဂဏကိတိ–သင်္ချာဆရာကတော်ဟောင်းဟူ၍၊ သံ–သို့၊ ဂတာ–ပြီ၊ တိရောဂါမောတိ–ကား၊ ဗဟိဂါမော–မြို့မှ ပြင်ဘက်ဖြစ်သော ရွာသို့၊ (ပါဠိတော်ဝယ် "ဂန္ဓဗ္ဗော"ဟု စပ်၊) အညောဂါမော–တခြားရွာသို့၊ (ဂန္ဓဗ္ဗော)၊ ဣတိ–ကား၊ အဓိပ္ပာယော–ဆရာကတော်ဟောင်း၏ အလိုတည်း၊ မနုဿာတိ–ကား၊ ဥဒါယိသ–၏၊ သဠ္ဠရိတ္တကမ္မေ–အောင်သွယ်မှုဟု၊ ဣမံ ယုတ္တပယုတ္တဘာဝံ–ဤအလွန်အားထုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာနနကမနုဿာ–သိကုန်သော လူတို့သည်၊ (ပါဠိတော်ဟု "အဝေါစုံ"ဟု စပ်။)

သုဏိသာဘောဂေနာတိ–ကား၊ ရန္ဓာပနပစာပန ပရိဝေသနာဒိနာ–ထမင်းကိုချက်စေခြင်း, ကြွင်းသော ခဲဖွယ်တစ်စုံတစ်ခုကို ချက်စေခြင်း, ထမင်းဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း အစရှိသော၊ ယေန ဘောဂေန–အကြင်သုံးစွဲခြင်းဖြင့်၊ သုဏိသာ–ချွေးမသည်၊ ဝါ–ကို၊ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ–သုံးစွဲထိုက်သည်၊ ဝါ–အသုံးပြုထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ တေန–ထို သုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ ဘုဉ္ဇိ'သု–နှ်ပြီ၊

ဝါရေယျံ။ ။ဝရတောတ်သည် ယာစနအနက်ကိုလည်း ဟောဏ၏၊ ထို့ကြောင့် "ဒေထ၊ ပေ၊ ယာစနံ"ဟုဖွင့်သည်၊ ဝရတောတ်, စုရာဒိဏေပစ္စည်းဖြင့် "ဝါရေ"ဟုဖြစ်ဏ၏၊ ဏျပစ္စည်းသက်၊ ဝါရဏံ–တောင်းရမ်းခြင်း၊ ဝါရေယျံ–ခြင်း၊ (တစ်နည်း)ဝါရသဒ္ဒါသည် သွယောဂျကာလ–မိမိအား လျှောက်ပတ်သောကာလကို ဟောဏ၏၊ ဤနေရာ၌ မင်္ဂလာဆောင် ဖို့ လျှောက်ပတ်သောနေ့ နက္ခတ်ကောင်းသောအချိန်ကို "ဝါရ"ဟုယူ၊ "ဝါရသ–ကို+ ကရဏံ–သတ်မှတ်မှုကိုပြုခြင်း၊ ဝါရေယျံ–ခြင်း"ဟု ပြုစေလို၍ "ဒိဝသ၊ပေ၊ ကရဏံဝါ" ဟု တစ်နည်းဖွင့်သည်၊ "လက်ထပ်ဖို့ရာ နေ့ကောင်းရက်သာ အချိန်အခါ ရွေးခြင်း" ဟူလို။

ရန္ဓာ၊ပေ၊ဝေသနာဒိနာ။ ။ဘတ္တပါစနံ သန္ဓာယ ဇောပနံ ဝုတ္တံ၊ ရန္ဓဝတောတ်သည် "ပါက–ချက်ချင်း"အနက်ကိုဟောဏ၏၊ ယသကသစိ ပါစနံ သန္ဓာယ ပစာပနံ ဝုတ္တံ၊–ဋီကာ၊ ပရိဝိသိတွာကဲ့သို့ ပရိဝေသနာသဒ္ဒါကား ထမင်းဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း အနက်ကိုဟောဏ၏။

တတော အပရေန ဒါသိဘောဂေနာတိ–ကား၊ မာသာတိက္ကမေ–တစ်လလွန်ရာ အခါ၌၊ ခေတ္တာကမ္မကစဝရဆဋ္ဌနဉ္ဒကာဟရဏာဒိနာ–လယ်ယာကို ပြုလုပ်ရခြင်း, အမှိုက်စွန့်ရခြင်း, ရေခပ်ရခြင်း အစရှိသော၊ [တချို့စာ၌ "ရန္ဓာပနာဒိနာ" ဟု ရှိသေး၏၊ ရှေ့၌ပါပြီးဖြစ်၍ "ရန္ဓာပန"မလို၊] ယေန ဘောဂေန–ဖြင့်၊ ဒါသိ–သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ–သည်၊ ဝါ–သည်၊ ဟောတိ–၏၊ တေန–ဖြင့်၊ ဘုဉ္ဇိသု–နှင့်ပြီ၊ ဒုဂ္ဂတာတိ–ကား၊ ဒါလိဒ္ဒါ–ဆင်းရဲပါ၏၊ [ဒုက္ခံ+ဂတာ ဒုဂ္ဂတာ"ဟု ပြု၊] ဝါ–တစ်နည်း၊ ယတ္ထ–အကြင်အမျိုးအိမ်သို့၊ ဂတာ–ရောက် သော မိန်းမသည်၊ ဒုဂ္ဂတာ–ဆင်းရဲသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တာဒိသံ–သော၊ ကုလံ–သို့၊ ဂတာ–ရောက်နေပါ၏၊ [ဒုဋ္ဌု–မကောင်းသောအမျိုးသို့၊ ဂတာ ဒုဂ္ဂတာ၊] မာယျော ဣမံ ကုမာရိကန္တိ–ကား၊ အယျော–အမောင်တို့၊ (တုမှေ) ဣမံ ကုမာရိကံ–ကို၊ မာ (ဘုဉ္ဇိတ္ထ–အသုံးမပြုကြပါကုန်လင့်။)

အာဟာရူပဟာရောတိ–ကား၊ အာဟာရောစ–ဆောင်ယူခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ ဥပဟာရောစ–ပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဏဉ္စ–ခေါ်ယူခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဒါနဉ္စ–ပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ("နတ္ထိ–မရှိ"ဟု ပါဠိတော်လှမ်းစပ်၊) အမှေဟိ–ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကိဉ္စိ–တစ်စုံတစ်ခုကို၊ နအာဟဋ်–မဆောင်ယူအပ်၊ နဥပဟဋ်–မပေးအပ်၊ တယာ–နှင့် သဒ္ဓိ, အမှာကံ–တို့၏၊ ဝါ–တို့မှာ၊ ကယဝိက္ကယော–ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းဟူသော၊ ဝေါဟာရော–လဲလှယ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ–ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဒီပေန္တိ–(အာဇီဝကသာဝကတို့က) ပြကြကုန်၏၊ သမဏော၊ ပေ၊ သုသမဏောတိ–ကား၊ သာမဏေနနာမ–ရဟန်းမည်သည်၊ ဤဒီသေသု–နှ်သော၊ ကမ္မေသု–တို့၌၊ (သားသမီးကိစ္စတို့၌၊) အဗျာဝဋေန–ကြောင့်ကြမစိုက်သူသည်၊ အဗျာ ပါရေန–ဗျာပါရမရှိသူသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ–ဖြစ်ထိုက်၏၊ ဟိ–အကျိုးကား၊ ဧဝံ ဘဝန္တော–ဤသို့ဖြစ်လသော်၊ ဝါ–ဤသို့ဖြစ်မှ၊ သမဏော–သည်၊ သုသ မဏော–ကောင်းသောရဟန်းသည်၊ (ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်သည်၊) အသ–ဖြစ်နိုင်၏၊ ဣတိဧဝံ–ဤသို့ပြော၍၊ နံ–ထိုဥဒါယီကို၊ အပသာဒေတွာ–ခြိမ်း ခြောက်မောင်းမဲ၍၊ တွံ–သင်ရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆ–သွား၊ လော၊ မယံ–တို့သည်၊ တံ–သင်ရဟန်းကို၊ နဇာနာမ–မသိကုန်၊ ဣတိ–သို့၊ အာဟံသု–နှ်ပြီ။

၂၉၈။ သဒ္ဓိတောတိ–ကား၊ သဗ္ဗုပကရဏသမ္ပန္နော–အလုံးစုံသောအသုံးအဆောင်

ဥပဟာရော။ ။ဥပဟာရ သဒ္ဒါသည် "အပစိတ္ကစ္စနာပူဇော–ပဟာရော ဗလိမာနနာ" (၄၂၅) အဘိဓာန်နှင့်အညီ ပေးလှူပူဇော်ခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် ဥပဟာရောကို "ဒါနံ"ဟုဖွင့်သည်၊ နောက်၌လည်း "ဥပ+ဟရ–တ"ဖြင့် "ဥပဟဋ်"ဟု သာရှိသင့်၏၊ "ဥပါဟဋ်"ဟု မရှိသင့်။

နင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဝါ–တစ်နည်း၊ မဏ္ဍိတပသာဒိတော–အပြင်တန်ဆာတို့ဖြင့်လည်း ပြင်ဆင်အပ်, အတွင်း၌လည်း ပြင်ဆင်အပ်သည်၊ (ဟောတု–ဖြစ်ပါစေ)။

၃၀၀။ ဝုတ္တာတိ–ကား၊ ဣတ္ထိဝုတ္တာ–မိန်းမတို့၌ လွန်ကြူးသူတို့သည်၊ ဝါ–မိန်းမလိုက်စားသူတို့သည်၊ [သုရာဝုတ္တ, အက္ခဝုတ္တ, သဒ္ဒဝုတ္တတို့ကို တားမြစ်သည်၊] ပရိစာရေန္တာတိ–ကား၊ မနာပိယေသု–မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ရူပါဒီသု–ရူပါရုံ အစရှိသော အာရုံတို့၌၊ ဣတော စိတောစ–ဤမှ ဤမှလည်း၊ သမန္တာ–၌၊ ဣန္ဒြိယာနိ–စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို၊ စာရေန္တာ–သွားလည်စေကုန်လသော်၊ ကီဠန္တာ–ကစားကုန်လသော်၊ အဘိရမန္တာ–ပျော်ကုန်လသော်၊ (ဒုတံ ပါဟေသုံ–၌စပ်)၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [သုဒိန္နကဣာ "ပရိစာရေဟိ" အဖွင့်၌ အဓိပ္ပာယ်ရေးခဲ့ပြီ၊ "မနာပံ+ဧနေန္တိ မနာပိယာနိ" ဟု ပြု၊] အဗ္ဗုတမက်သူတိ–ကား၊ ယဒိကရိဿတိ–အကဲယ်၍ ပြုလတ္တံ့အုံ၊ (ဧဝံ သတိ–ဤသို့ပြုလတ္တံ့ဖြစ်လသော်)၊ တံ–သည်၊ ဧတ္တကံ–ဤမျှလောက်ဥစ္စာကို၊ ဒိတော–အောင်ပြီ၊ ဝါ–နိုင်ပြီ၊ ယဒိနကရိဿတိ–အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဟံ–သည်၊ ဧတ္တကံ–ကို၊(ဒိတော)၊ ဣတိ–သို့၊ ပဏံ(ပဏိတကံ)–အလောင်းအစားကို၊ အကံသု–ကုန်ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ဘိက္ခုနံ–တို့အား၊ အဗ္ဗုတံ–အလောင်းအစားကို၊ ကာတုံ–ဌာ၊ နဝဋ္ဋတိ–မအပ်၊ ယော–အကြင်ရဟန်းသည်၊ (အဗ္ဗုတံ)ကရောတိ၊

သန္ဓိတော။ ။စုရာဒိသဒ္ဒေဟတ်သည် ပြုပြင် (ပြင်ဆင်)ခြင်း အနက်ကိုဟော၏၊ "သဗ္ဗုပကရဏသမ္ပန္နော"သည် အဓိပ္ပာယတ္ထတည်း၊ အပြင်ပ အသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် "တန်ဆာဆင်အပ်သူ"ဟု သဒ္ဒတ္ထမှတ်၊ "မဏ္ဍိတ ပသာဓိတော"ဟူသော နောက်နည်း၌ကား သဒ္ဒတ္ထသာတည်း၊ ဗာဟိရုပကရဏေန အလင်္ကာရဏ–အဝတ် သင်္ကန်းစသော အပြင်အသုံးအဆောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းသည် မဏ္ဍနမည်၏၊ အဗ္ဘန္တရိကာနံ ကေသာဒီနံ ယေဝ သဏ္ဌာပနံ ပသာဓနံ။

ပဏံ။ ။ပဏဓာတ်သည် ရောင်းဝယ်ခြင်းစသောအနက်ကိုဟော၏၊ အလောင်းအစားပြုခြင်းလည်းပါဝင်၏၊ ထို့ကြောင့် "ပဏိယတေ–အလောင်းအစားပြုခြင်း၊ ပဏော–ခြင်း"ဟု ဘာဝသာဓိပြု၍"ဧတ–ကြွေအန်လောင်းခြင်း၊ ပရာဇယ–ရှုံးခြင်း၊ နိယမ (ရှုံးလျှင် ဤမည်သောအရာဝတ္ထုကို ပေးရမည်ဟု) သတ်မှတ်ခြင်း" စသော အနက်များကို ထောမနိဗိဒ္ဓပြု၏။ [ပဏောစေဝါ ဣတော ဘဝေ–(၁၀၂၃) အဘိဓာန်။] "ပဏိတက" ဟုလည်း မှုကွဲရှိ၏၊ ပဏဓာတ်, တပစ္စည်း, ဣအာဂုမ်, "ပဏိတံယေဝ+ပဏိတကံ" ဟု သွတ္ထခ္ခ် ကပစ္စည်းသက်ရုံသာ။

အဗ္ဗုတံ နဝဋ္ဋတိ။ ။"နဝဋ္ဋတိ"ဟူသော ဤစကားဖြင့် "အလောင်းအစားပြုလျှင် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်"ဟုပြု၏၊ [ဣမိနာ ဒုက္ခဋ္ဌံ ဟောတိတိ ဒီပေတိ၊] ဤစကားကို ထောက်၍ ထိထိုးခြင်းစသော အလောင်းအစားမှုကို မပြုကောင်း၊ "ပရာဇိတေန ဒါတဗ္ဗံ"

ပရာဇိတောန–ရှုံးစေအပ်သော၊ ဝါ–ရှုံးသော၊ (တောနု–ထိုရဟန်းသည်၊) ဒါတဗ္ဗံ–၏၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တံ၊ ကလံဟိ၊ ပေ၊ တခဏိကန္တိ ဇဏ္ဍ–၌၊ အစိရကာလော–မကြာမြင့်သောအခါကို၊ တခဏောတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တခဏိကန္တိ–ကား၊ အစ်ရကာလာမိကာရိုက်–မကြာမြင့်သောကာလ၌ ပြုကျင့်ရခြင်းရှိသော၊ (ပါဠိဟော် "သဠာရိတ္တံ သမာပဇ္ဇေယ္ယ"၌ စပ်။)

၃၀၁။ သဠာရိတ္တံ သမာပဇ္ဇေယ္ယာတိ–ကား၊ သဠာရလာဘာဝ–လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သို့၊ (အောင်သွယ်ခြင်းသို့၊) သမာပဇ္ဇေယ္ယ–ရောက်အံ့၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, တံ–ထိုအောင်သွယ်ခြင်းသို့၊ သမာပဇ္ဇန္တော နု–ရောက်သောရဟန်းသည်၊ ကေနစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သည်၊ ဝါ–က၊ ပေသိတေန–စေခိုင်းအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကတ္ထစ်–တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သို့၊ ဂန္တုံ–သွားရာသည်၊ ဟောတိ–၏၊ ပရေဟောစ–၌လည်း၊ ဣတ္ထိယာဝါ ပုရိသမတိ'တိ အာဒိဝစနတော–မတိ' အစရှိသော စကားကို၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဣဓ–ဤ အောင်သွယ်မှုကို ပြုရာ၌၊ ဣတ္ထိပုရိသာ–တို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာ–နှင့်၏၊ ဟသ္မာ, တမတ္ထံ–ထိုအလိုရှိအပ်သောအနက်ကို၊ ဒဿေသုံ–ဌာ၊ ဣတ္ထိယာဝါ၊ ပေ၊ ဂစ္ဆတီတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–ဝို့၊ အသ–ထိုသမာပဇ္ဇေယ္ယပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ–ကို၊ ဝုတ္တံ၊ [မိန်းမက ခိုင်း၍ ယောကျ်ားထံ သွားခြင်း, ယောကျ်ားက ခိုင်း၍ မိန်းမထံ သွားခြင်းကို "သမာပဇ္ဇေယ္ယ"ဟုဆိုသည်–ဟူလို၊] ဣတ္ထိယာဝါ၊ပေ၊ ဣတ္ထိမတိ'တိ ဇဏ္ဍ–၌၊

ဟု ဆိုသောကြောင့် ရှုံးပါလျက် မပေးလျှင် ပါရာဇိကအထိ ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိ၏။ [ပရာဇိတေန ဝါတဗ္ဗံတို့ အဒေန္တော ဂုရုနိုဗ္ဗေပေန် ကာရေတဗ္ဗော။]

အစိရကာလာမိကာရိုက်။ ။အဓိ–ယွန်ကျူး၍+ကာရော–ပြုကျင့်ခြင်း၊ အဓိကာရော–ခြင်း၊ အစ်ရကာလ+အဓိကာရော အစိရကာလာဓိကာရော၊ ဤသို့ရှေးဦးစွာသမာသ်စပ်၍ တစ်ပုဒ်တည်းဖြစ်မှ "အစိရကာလာမိကာရော+ဇောသောတိ အစိရကာ လာဓိကာရိုက်"ဟု တဒ္ဓိတ်ဆင့်ရသည်၊ "အစိရကာလာစာရိုက်"ဟုလည်း ပါ၌ရှိ၏၊ အစိရကာလော+အာစာရော (အဋ္ဌာစာရော) အစိရကာလာစာရော၊ သော ဇောသောတိ အစိရကာလာစာရိုက် (သဠာရိတ္တံ)။

သဠာရလာဘာဝံ။ ။သဠာရဏံ–မိန်းမ, ယောကျ်ား, ၂ ဦးသားတို့၏ အလယ်၌ (သွားလိုက် ပြန်လိုက်) လှည့်လည်ခြင်း၊ သဠာရော–ခြင်း၊ (ဘောအနက်၌ အပစ္စည်း၊) သဠာရော ဇောသော အတ္ထိထိ သဠာရီ=လှည့်လည်ခြင်းရှိသူ၊ သဠာရိနော ဘာဝေါ သဠာရိတ္တံ၊ ဤသို့ပြုစေလို၍ "ဣတ္ထိပုရိသာနံ အန္တရေ သဠာရလာဘာဝံ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "လှည့်လည်ခြင်းရှိသူ၏+ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ"ဘာဝ၏ အနက်ကား သွားလိုက် ပြန်လိုက်အားဖြင့် လှည့်လည်ခြင်း ကြိယာတည်း။

အာရောစေယျာတိ–ယျဟူသော၊ ပါဠိသေသော–ပါဠိကြွင်း ကို၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗော–၏၊ တေနဝ–ကြောင့်ပင်၊ အသ–ထို ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသမတိ် အစရှိသော ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ–၌၊ ပုရိသဿ၊ ပေ၊ အာရောစေတိတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ [အာရောစေတိပုဒ်ကိုထည့်၍ ဟောတော်မူသည်–ဟူလို။]

ဣဒါနိ–၌၊ ယဒတ္ထံ–အကြင်အကျိုးငှာ၊ တေသံ ထိုမိန်းမ, ယောကျာ်းတို့၏၊ 'တံမတိ်–ထိုအလိုကို၊ တံအဓိပ္ပာယံ–ထိုအလိုကို၊ တံ အဗျာသယံ–ထိုအဗျာသယကို၊ တံ ဆန္ဒံ–ထိုဆန္ဒကို၊ တံ ရစိ်–ထိုအကြိုက်ကို၊ အာရောစေတိ–ပြောရ၏၊ တံ–ထိုအကျိုးကို၊ ဒသ္သေန္တော (ဟုတ္တာ ဇာယတ္တနေ ဝါ ဇာရတ္တနေ ဝါတိ အာဒိ' အာဟ၊ [အဓိပ္ပာယ် စသောပုဒ်သည်၊ မတိ် ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ နောက်နောက်ပုဒ်သည် ရှေးရှေးပုဒ်၏ အနက်ဖွင့်၊] တတ္ထ–ထို ဇာယတ္တနေဝါ ဇာရတ္တနေဝါ အစရှိသော ပါဠိ၌၊ ဇာယတ္တနေတိ–ကား၊ ဇာယာဘာဝေ–မယား၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ–မယားဖြစ်စေလိုခြင်းကြောင့်၊ [နိမိတ္တတ္ထေ ဘုမ္မံ၊] ဇာရတ္တနေတိ–ကား၊ ဇာရဘာဝေ–လင်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ–လင်ဖြစ်စေလိုခြင်းကြောင့်ဟု–ခဲ့၊ ပုရိသဿ–၏၊ မတိ်–အလိုကို၊ ဣတ္ထိယာ–အား၊ အာရောစေန္တော–ပြောလသော်၊ ဝါ–ပြောသော ရဟန်းသည်၊ ဇာယတ္တနေ–မယား၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ–မယားဖြစ်စေလိုခြင်းကြောင့်၊ အာရောစေတိ–၏၊ ဣတ္ထိယာ–၏၊ မတိ်–ကို၊ ပုရိသဿ–အား၊ အာရောစေန္တော–သော်၊ ဝါ–သည်၊ ဇာရတ္တနေ–ကြောင့်၊ ဝါ–ကြောင့်၊ အာရောစေတိ–၏။

အပိစ–သည်နည်းသာမကသေး၊ ပုရိသဿ ဝ–၏သာလျှင်၊ မတိ်–ကို၊ ဣတ္ထိယာ–အား၊ အာရောစေန္တော–သော်၊ ဝါ–သည်၊ ဇာယတ္တနေဝါ နိဗဒ္ဓ ဘရိယာဘာဝေ–အမြဲမယား၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်း၊ ဝါ–အမြဲမယားဖြစ်စေလိုခြင်းကြောင့်သော်လည်း၊ အာရောစေတိ–၏၊ ဇာရတ္တနေဝါ–ခေတ္တမယား၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်း၊ မိစ္ဆာစာရဘာဝေ–မိစ္ဆာစာရမယား၏အဖြစ်ကြောင့်သော်လည်း၊ [ဇာရတ္တနေကို ထပ်ဖွင့်သည်၊] (အာရောစေတိ–၏၊)

ဣတ္ထိယာ မတိ်၊ ပေ၊ ဇာရတ္တနေ အာရောစေတိ။ ။ပါဠိတော်ဝယ် "ဇာရတ္တနေ"ကို ဖွင့်ရာ၌ "ဇာရီ–ခေတ္တမယားသည်၊ ဘဝိဿသိ–လော"ဟု ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် ဖွင့်ထားသော်လည်း "ဇာရဿ+ဘာဝေါ ဇာရတ္တနံ"ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုလျှင် ဇာရသည် ပုံလိင်၊ "ဇာရိယာ+ဘာဝေါ ဇာရတ္တနံ"ဟုပြုလျှင်ကား ဇာရီသည် ဣတ္ထိလိင်၊ ဤသို့ ဇာရတ္တနေပုဒ်က ၂ လိင်ရသည့်အတွက် ရှေးဦးစွာ ပုံလိင်အဖြစ်ဖြင့် အနက်ကိုပြုလိုသောကြောင့် "ဣတ္ထိယာ မတိ်၊ ပေ၊ ဇာရတ္တနေ အာရောစေတိ"ဟုဖွင့်သည်၊ အပိစတက်သော နောက်ဝါကျ၌ကား ဇာရတ္တနေဝါ၌ ဣတ္ထိလိင် ဇာရီပုဒ်တည်း။

ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ဇတံ–ဤ ဈာယာ ဈာရအဖြစ်ကို၊ အာရောစနွေ ရ–ပြောသောရဟန်းသည်၊ တံ–သည်၊ အသ–ထိုယောကျ်ား၏၊ ဈာယာ–မယား သည်၊ ဘဝိဿသိကိရ–လောတဲ့၊ ဣတိအာဒိ–စကား သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ ဟောတိ၊ တသ္မာ, တံ ဝတ္ထုဗ္ဗတာကာရံ–ထိုပြောဆိုထိုက်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာကို၊ ဒဿေတုံ, ဈာယတ္တဲနေ ဝါတိ၊ ပေ၊ ဘဝိဿသီတိ–ဟူ၍၊ အသ–ထို ဈာယတ္တနေဝါ ဈာရတ္တနေ ဝါ ဟူသောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ, ဝုတ္တံ–ပြီ၊ စ–ဆက်၊ ဇေတေနေဝ ဥပါယေန–လျှင်၊ ဣတ္ထိယာ–၏၊ မတိံ–ကို၊ ပုရိသဿ–အား၊ အာရောစနေပိ–ရာ၌လည်း၊ ပတိ–လင်သည်၊ ဘဝိဿသိ–လော၊ သာမိကော–အမြဲလင်သည်၊ ဘဝိဿသိ–လော၊ (ပတိကိုပင် "သာမိကော"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊) ဈာရော–သယောက်လင်သည်၊ ဘဝိဿသိ–လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗတာကာရော–ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏၊ [ပါဠိတော်ဝယ် တိုက်ရိုက်ပါသော "ဈာယာ ဘဝိဿသိ,ဈာရီ ဘဝိဿသိ"ကို နိဒဿနနည်းဟု သိ၍ ယောကျ်ားက မိန်းမကိုပြောရာ၌ "ပတိ (သာမိကော) ဘဝိဿသိ, ဈာရော ဘဝိဿသိ"ဟု ပြောရပုံကို သိပါ–ဟူလို။]

အန္တမသော တခ်ံဏိကာယပိတိ–ကား၊ သဗ္ဗန္တိမေန–အလုံးစုံသော အပိုင်းအခြားတို့၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန–ဖြင့်၊ ယာ အယံ–အကြင် မိန်းမကို၊ တခ်ံဏော–ထိုခဏာ၌၊ မုဟုတ္တမတ္တော–တစ်မုဟုတ်မျှ၌၊ ပဋိသံဝသိတဗ္ဗတော–ပေါင်းဖော်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တခ်ံဏိကာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ မုဟုတ္တိကာ–တစ်မုဟုတ်မျှ ပေါင်းဖော်ထိုက်သော မိန်းမသည်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ တသ္မာပိ–ထိုမိန်းမအားလည်း၊ မုဟုတ္တိကာ–သည်၊ ဘဝိဿသိ–လော၊ ဣတိ ဧဝံ–သို့၊ ပုရိသမတိံ–ကို၊ အာရောစေန္တသ–၏၊ သံဃာဒိသေသော၊ ဇေတေနေဝုပါယေန–ဖြင့်၊ မုဟုတ္တိကော–မုဟုတ္တိက ယောကျ်ားသည်၊ ဘဝိဿသိ–လော၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ဣတ္ထိမတိံ–ကို၊ အာရောစေန္တောပိ–ပြောသော ရဟန်းသည်လည်း၊ သံဃာဒိသေသံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော–၏။

တခ်ံဏိကာယ။ ။တခ်ံဏော–ထိုခဏာ၌+သံဝသိတဗ္ဗာ–ပေါင်းဖော်ထိုက်သော မယားတည်း၊ တခ်ံဏိကာ–မယား၊ ထို တခ်ံဏိကာမယားဟူသည် "ဇနက္ကိတာ"စသော မယားဆယ်ယောက်တွင် "မုဟုတ္တိကာ"ခေါ်သော ပြည့်တန်ဆာမတည်း၊ ထို့ကြောင့် ကခ်ါဠိကာသစ်၌ "မုဟုတ္တိကာတိ ဂဏိကာ"ဟုဖွင့်သည်၊ "တခ်ံဏိကာယပိ"ဟု မိန်းမကို ပြခြင်းသည် နိဒဿနနည်းတည်း၊ "မိန်းမ၏ အလိုကို ယောကျ်ားထံ ပြောရာ၌လည်း ဤနည်းဖြစ်နိုင်၏"ဟုပြလို၍ "ဇေတေနေဝုပါယေန"စသည်ကို မိန့်သည်။ [အန္တမသော တခ်ံဏိကာယပိတိ ဣဒံ နိဒဿနမတ္တံ။]

၃၀၃။ ဣဒါနိ–ဌ၊ ဣတ္ထိယာဝါ ပုရိသမတိန္တိ ဇတ္ထု–ဌ၊ အဓိပ္ပေတာ–အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော–တို့ကို၊ ပဘေဒတော–အပြားအားဖြင့်၊ ဒသေတ္တာ–မှုပြီး၍၊ တာသု–ထိုမိန်းမတို့ဌ၊ သဠ္ဆရိတ္တာဝသေန–အောင်သွယ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာပတ္တိဘေဒံ–ကို၊ ဒသေတုံ–ငှာ၊ ဒသ ဣတ္ထိယောတိအာဒိ အာဟ၊ တတ္ထ–ထိုစကားရပ်ဌ၊ မာတုရက္ခိတာတိ–ကား၊ မာတုယာ–သည်၊ ရက္ခိတာ–စောင့်ရှောက်အပ်သောမိန်းမတည်း၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သော်၊ ပုရိသေန–နှင့်၊ သံဝါသံ–ပေါင်းဖော်ခြင်းကို၊ နဲ ကပ္ပေတိ–မပြုနိုင်၊ ဧဝံ–ဤ သံဝါသ မပြုနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မာတရာ–သည်၊ ရက္ခိတာ–စောင့်ရှောက်အပ်သောမိန်းမတည်း၊ တေန–ကြောင့်၊ အသ–ထိုမာတုရက္ခိတာပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေပိ–ဌလည်း၊ မာတာရက္ခတိ၊ပေ၊ ဝတ္ထေတိတိ–ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထိုမာတာရက္ခတိအစရှိသော ပါဠိရပ်ဌ၊ ရက္ခတီတိ–ကား၊ ကတ္ထစိ–တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်သို့၊ ဂန္တုံ–သွားခြင်းငှာ၊ ဝါ–သွားခွင့်ကို၊ နဲ ဒေတိ–မပေး၊ ဂေါပေတီတိ–ကား၊ ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ထားလသော်၊ အညေ–အခြားယောကျ်ားတို့သည်၊ နဲ ပဿန္တိ–မမြင်နိုင်ကုန်၊ ဧဝံ–ဤမမြင်နိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဂုတ္တဌာနေ–လုံခြုံရာအရပ်ဌ၊ ထပေတိ–၏၊ [ဣန္ဒိယဌ အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်ထားလေ့ရှိ၏၊] ဣသရိယံ ကာရေတီတိ–ကား၊ အသာ–ထိုသမီး၏၊ သေရိဝိဟာရံ–မိမိ၏ ဖြစ်ခြင်းရှိနေသောနေခြင်းကို၊ ဝါ–မိမိနေချင်သလိုနေခြင်းကို ၊ နိသေဓေန္တိ–တားမြစ်လျက်၊ အဘိဘဝိတ္တာ–လွမ်းမိုး၍၊ ပဝတ္တတိ–ဖြစ်၏၊ ဝသံ ဝတ္ထေတီတိ–ကား၊ ဣဒံ–ဤအမှုကို၊ ကရောဟိ–ပြုလော၊ ဣဒံ–ကို၊ မာ အကာသိ–လင့်၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ အတ္တနော–၏၊ ဝသံ–ကို၊ တသာ–ထိုသမီး၏၊ ဥပရိ–ဌ၊ ဝတ္ထေတိ–ဖြစ်စေ၏၊ ဧတေနုပါယေန–ဤနည်းဖြင့်၊ ပိတုရက္ခိတာဒယောပိ–ပိတုရက္ခိတာ အစရှိသော မိန်းမတို့ကို လည်း၊ ဉာတဗ္ဗာ–သိထိုက်ကုန်၏။

ဂေါတ္တံဝါ–အနွယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောဝါ–သည်လည်းကောင်း၊ နဲ ရက္ခတိ–နိုင်၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ သဂေါတ္တေဟိ–တူသောအနွယ်ရှိသူတို့သည်

သေရိဝိဟာရံ။ ။သေရိဌ် "သ+ဧရ"ဟုခွဲ၊ ဤရဟတ်၏ ဂတိအနက်ကိုယူ၍ "ဤရယနံ–ဖြစ်ခြင်း၊ ဧရော–ခြင်း၊ သသ–မိမိ၏+ဧရော–ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ သေရော–ခြင်း၊ သေရော ယသ အတ္ထိတိ သေရီ–မိမိဖြစ်ခြင်းရှိသော (မိမိအလိုအတိုင်းဖြစ်သော)၊ သေရီစ+သော+ဝိဟာရောစာတိ သေရိဝိဟာရော၊ ဤသို့ သဒ္ဒတ္ထဖြစ်သင့်၏၊ "သစ္ဆန္ဒစာရံ–မိမိဆန္ဒအတိုင်း လှည့်လည်သွားလာခြင်းကို"ဟု ဋီကာဖွင့်သည်ကား အဓိပ္ပာယ်အဖွင့်တည်း။ [သသ–မိမိ၏+ဆန္ဒော–အလိုဆန္ဒတည်း၊ သစ္ဆန္ဒော၊ သစ္ဆန္ဒေန–မိမိ၏ဆန္ဒဖြင့်၊ ဝါ–မိမိဆန္ဒအတိုင်း၊ စာရော သစ္ဆန္ဒစာရော။]

လည်းကောင်း၊ သဟာဓမ္မိကေဟိစ–အတူတကွ တရားကျင့်ဖက်ဖြစ်သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧကံ–တစ်ပါးသော၊ သတ္ထာရံ–ကို၊ ဥဒ္ဒိသ–ရည်စူး၍၊ ပဗ္ဗဇိတေဟိ–ရသေ့ရဟန်းပြုသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကဂဏပရိယာပန္နေဟိစ–တစ်ခုသောဂိုဏ်းဌ အကျုံးဝင်သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတာ–စောင့်ရှောက်အပ်သောမိန်းမကို၊ ဂေါတ္တရက္ခိတာ ဓမ္မရက္ခိတာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ တသ္မာ, တေသံ ပဒါနံ–ထို ဂေါတ္တရက္ခိတာ ဓမ္မရက္ခိတာ ပုဒ်တို့၏၊ သဂေါတ္တာ ရက္ခန္တီတိ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ။ [သဂေါတ္တာ–တူသောအနွယ်ရှိသူတို့သည်၊ ရက္ခန္တီ–နှ၏။]

(ယာ–အကြင်မိန်းမသည်)၊ အာရက္ခေန–စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့်၊ သဟ–ကွ၊ (ဝတ္တတိ)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ (သာ–သည်)၊ သာရက္ခာ–မည်၏၊ (ယာ–

ဂေါတ္တံ ဝါ ဓမ္မော ဝါ နံ ရက္ခတိ။ ။အနွယ်ဟူသည် အကောင်အထည်ထင်ရှားမရှိ၊ ဂေါတမအနွယ်စသည်ဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော နာမည်ပညတ်သာတည်း၊ တရားဟူသည်လည်း ဆရာတစ်ပါး: ဘုရားတစ်ဆူဟောအပ်သောတရား, ကုလစာရိတ္တ(အမျိုးတို့၏ကျင့်ဝတ်) တရားတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဂေါတ္တရက္ခိတာ"၌ ထိုအနွယ်သည် မစောင့်ရှောက်နိုင်၊ "ဓမ္မရက္ခိတာ"၌ ထိုတရားသည် မစောင့်ရှောက်နိုင်–ဟုဆိုသည်။ [ဝိဂြိုဟ်ကိုကား "ဂေါတ္တေန+ရက္ခိတာ, ဓမ္မေန+ရက္ခိတာ"ဟု ပြု။]

သဂေါတ္တေဟိ၊ပေ၊ဓမ္မိကေဟိ။ ။အနွယ်၏ ဂေါတ္တအမည်ကို အနွယ်ရှိသူလူတို့ အပေါ်၌တင်စား၍ ဌာနုပစာရအားဖြင့် အနွယ်ရှိသူလူကို ဂေါတ္တဟု ခေါ်ပါဟုလည်းကောင်း, ဌာနီဓမ္မ၏အမည်ကို ဌာနလူပေါ်တင်စား၍ တရားကျင့်သော (တရားကျင့်ဖက်ဖြစ်သော) လူများကို ဓမ္မခေါ်ပါဟုလည်းကောင်း သိစေလို၍ "သဂေါတ္တေ ဟိ ပန သဟဓမ္မိကေဟိစ" ဟု မိန့်သည်။ [ဂေါတ္တံတိ ဂေါတမဂေါတ္တာဒိကံ ဂေါတ္တံ၊ ဓမ္မောတိ ပဏ္ဍာရင်ပရိဗ္ဗာဇကာဒိနံ (အဝတ်ဖြူဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော ဖိုးသူတော် သီလရှင် စသော ပရိဗ္ဗိုဇ်စသူတို့၏လည်းကောင်း) တေသံ တေသံ ကုလာနံဝါ (ထိုထိုအမျိုးတို့၏လည်းကောင်း) ဓမ္မော၊ ဂေါတ္တဝန္တေသု ဂေါတ္တသဒ္ဒေါ ဓမ္မစာရိသု ဓမ္မသဒ္ဒေါ ဝတ္တတိတိ အာဟ သဂေါတ္တေဟိတိ အာဒိ။]

သဟဓမ္မိကေဟိစ။ ။စသဒ္ဒါဖြင့် ရှေ့က သဂေါတ္တေဟိကိုပေါင်း၊ [သဂေါတ္တေဟိတိ သမာနဂေါတ္တေဟိ၊ ဧကဝံသဇာတေဟိ–တူသော အနွယ်၌ ဖြစ်ကြသူတို့သည်၊ ဣတိ အတ္ထော။] ဓမ္မ+စရန္တီတိ ဓမ္မိကာ၊ သဟ–ဓမ္မိကာ သဟဓမ္မိကာ၊ ထိုသဟဓမ္မိကကို သရုပ်ဖော်လို၍ "ဧကံသတ္ထာရံ၊ပေ၊ပရိယာပန္နေဟိစ"ဟုဖွင့်သည်၊ ထိုတွင် "ဧကံ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိတေဟိတိ ဣမိနာ ပဏ္ဍာရင်ပရိဗ္ဗာဇကာဒယော ဝုတ္တာ၊ ဧကဂဏပရိယာပန္နေဟိတိ မာလာကာရာဒိ ဧကဂဏပရိယာပန္နေဟိ–ပန်းသည် စသော အပေါင်းအသင်းတစ်ခု၌ အကျုံးဝင်သူတို့သည်၊ (ရက္ခိတာ–စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမတည်း၊) ထိုဂဏ၏ တရားကိုလည်း "ကုလဓမ္မ" ဟုဆိုလိုဟန်တူသည်၊ "ပရိယာပန္နေဟိစ"၌ စဖြင့် ဥဒ္ဒိသ ပဗ္ဗဇိတေဟိကို ပေါင်း။

သည်)၊ ပရိဒဏ္ဍေန–ထားအပ်သောဒဏ်နှင့်၊ သဟ(ဝတ္ထုတိ) ဣတိ (သာ)၊ သပရိဒဏ္ဍာ–မည်၏၊ တာသံ–ထို သာရဏ္ဌာ သပရိဒဏ္ဍာတို့၏၊ နိဒ္ဒေသာ–အကျယ် ပဒဘာဇနီတို့သည်၊ ပါကဋာ၀၊ ဒသသု–နှင်သော၊ ဣမာသု–ဤမိန်းမတို့တွင်၊ ပစ္ဆိမာနံ–နှင်သော၊ ဒ္ဝိန္နမေ၀–သာရဏ္ဌာ သပရိဒဏ္ဍာ မိန်းမ ၂ ယောက်တို့၏သာ၊ ၀ါ–တို့သည်သာ၊ ပုရိသန္တရံ–ယောကျ်ားတစ်ပါးသို့၊ ဂစ္ဆန္တီနံ–သွားကုန်လသော်၊ မိစ္ဆာစာရော–ကာမေသု မိစ္ဆာစာရသည်၊ ဟောတိ–၏၊ [ဤမိန်းမ ၂ ယောက်သည် အစောင့်အရှောက်ထားသူ ဒဏ်ထားသူတို့က ပိုင်သောကြောင့် ကာမပိုင်ရှိရကား ယောကျ်ားတစ်ပါးနှင့် သွားလာလျှင် ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ ဖြစ်၏၊] ဣတရာသံ–အခြားသော မာတုရက္ခိတာစသော မိန်းမရှစ်ယောက်တို့၏၊ ၀ါ–တို့သည်၊ (ပုရိသန္တရံ–သို့၊ ဂစ္ဆန္တီနံ–နှင်လသော်၊ မိစ္ဆာစာရော–သည်၊ နု ဟောတိ)၊ [ဤမိန်းမတို့သည် မိမိတို့၏ အတွေ့ကို ပိုင်သူ ယောကျ်ားမရှိ၊ မိမိတို့၏ ကာမအတွေ့ကို မိမိတို့သာပိုင်သောကြောင့် ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ မဖြစ်၊ ထိုမိန်းမတို့၌ သွားလာသော ယောကျ်ားတို့မှာကား ကာမေသု မိစ္ဆာစာရဖြစ်၏၊ ဤမိန်းမ ၁၀ ယောက်နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်အကျယ်ကို သဣိဟ်ဘာသာဋ္ဌိကာ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရအဖွင့်၌ ရေးထားပြီ။]

ဓနက္ကီတာဒီသု–ဓနက္ကီတာ အစရှိသော မိန်းမတို့တွင်၊ အပ္ပေနဝါ–နည်းသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဗဟုနာ၀ါ–သော၊ ဓနေန–ဖြင့်၊ ကီတာ–ဝယ်အပ်သော မယားသည်၊ ဓနက္ကီတာ–မည်၏၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, သာ–ထိုမိန်းမသည်၊ ကီတမတ္တာဇေ၀–ဝယ်အပ်ကာမျှသည်သာ၊ နု–မဟုတ်သေး၊ ပန–အဟုတ်ကား၊ သံ၀ါသတ္ထာယ–ပေါင်းဖော်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ကီတတ္တာ–ကြောင့်၊ ဘရိယာ–မယားတည်း၊ တသ္မာ, အသ–ထို ဓနက္ကီတာပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသေ–၌၊ ဓနေန ကိဏိတ္တာ ၀ါသေတိတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆန္ဒေန–အလိုဆန္ဒကြောင့်၊ အတ္တနော–၏၊ ရုစိယာ–အကြိုက်ကြောင့်၊ ၀သတိ–၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဆန္ဒ၀ါသိနီ–မည်၏၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, သာ–ထိုမိန်းမသည်၊ အတ္တနော, ဆန္ဒမတ္တေနေ၀–ဆန္ဒမျှကြောင့်သာ၊ ဘရိယာ–သည်၊ နဟောတိ–ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ပန–အဟုတ်ကား၊ ပုရိသေန–သည်၊ ၀ါ–က၊ သမ္ဘဋ္ဌိစ္ဆိတတ္တာ–လက်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဘရိယာ–သည်၊ ဟောတိ–၏) တသ္မာ, အသ–ထိုဆန္ဒ ၀ါသိနီပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသေ–၌၊ ပိယော ပိယံ ၀ါသေတိတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ [ပိယော–ချစ်အပ်သောယောကျ်ားသည်၊ ၀ါ–ချစ်တတ်သောယောကျ်ားသည်၊ ပိယံ–ချစ်အပ်သော မိန်းမကို၊ ၀ါ–ချစ်တတ်သောမိန်းမကို၊ ၀ါသေတိ–နေစေ၏၊] ဘောဂေန–စည်းစိမ်ကြောင့်၊ ၀သတိ–၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ဘောဂ၀ါသိနီ–မည်၏၊ ဒေ၀–ဤဘောဂ၀ါသိနီသဒ္ဒါသည်၊ ဥဒုက္ခလမုသလာဒီယရူပကရဏ–

ဆုံငယ်, ကျည်ပွေ့. အစရှိသော အိမ်၏ အသုံးအဆောင်ကို၊ လဘိတွာ–၍၊ ဝါ–ကြောင့်၊ ဘရိယာဘာဝ–သို့၊ ဂစ္ဆန္တိယာ–ကပ်ရောက်သော၊ ဧနပဒိတ္ထိယာ–ဧနပုဒ်မိန်းမကို၊ ဝါ–တောသူမကို၊ အဓိဝစန်–ဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ ပဌေန–အဝတ်ကြောင့်၊ ဝသတိတိ ပဌဝါသိနီ၊ ဧတံ–ဤပဌဝါသိနီ သဒ္ဒါသည်၊ နိဝါသနမတ္တမ္ပိ–ကိုယ်ဝတ်မျှကိုလည်းကောင်း၊ ပါဝုရဏမတ္တမ္ပိ–ခြုံထည်မျှကို လည်းကောင်း၊ လဘိတွာ–၍၊ ဝါ–ကြောင့်၊ ဘရိယာဘာဝ–သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိယာ–သော၊ ဒလိဒ္ဒိတ္ထိယာ–ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော မိန်းမကို၊ အဓိဝစန်–တည်း။

ဩဒပတ္တကိနီတိ–ကား၊ ဧတံ–ဤ ဩဒပတ္တကိနီဟူ သော အမည်သည်၊ ဥဘိန္နံ–မိန်းမယောကျ်ား နှစ်ဦးသားတို့၏၊ ဟတ္ထေ–တို့ကို၊ ဧကိဿာ–တစ်ခု သော၊ ဥဒကပဒတိယာ–ရေခွက်၌၊ ဩတာရေတွာ–ချ၍၊ ဣဒံ ဥဒကံ–သည်၊ (သံသဋ္ဌ ဝိယ–ရောနှောသကဲ့သို့၊ အဘေဒ္ဓဝိယ–မကွဲမပြားသကဲ့သို့၊ တထာ–တူ၊ တုမှေ–တို့သည်၊) သံသဋ္ဌာ–နှ်သည်၊ အဘေဒ္ဓာ–မကွဲမပြားကုန်သည်၊ ဟောထ–နှ်လော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တွာ–လက်ထပ်ပေးသူကပြော၍၊ ပရိဂ္ဂဟိတာယ–သိမ်းပိုက်အပ်သောမိန်းမ၏၊ ဝေါဟာရနာမံ–ပြောရိုးဆိုစဉ် အမည်တည်း၊ အသ–ထို ဩဒပတ္တကိနီပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသေပိ–၌လည်း၊ တာယ၊ပေ၊ ဝါသေတိတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ [ဥဒပတ္တံ+အာမသိတ္တာ+ဂဟိတာ ဩဒပတ္တကိနီ၊ အာမသိတ ဂဟိတ အနက်၌ ဏိကပစ္စည်း၊ (ဣကို အပြု၊) ဣတ္ထိဧောတက ဣနီ ပစ္စည်းသက်၊] အသ–ထိုမိန်းမ၏၊ ဩဘဋ္ဌ ဩရောပိတ–အောက်သို့ချအပ်သော၊ စုမ္ဗဋ်–ခေါင်းခုသည်၊ (ခေါင်းဖုသည်၊) (အတ္ထိ)၊ ဣတိ (သာ) ဩဘဋ္ဌစုမ္ဗဋာ–မည်၏၊ ကဋ္ဌဟာရိကာဒီနံ–ထင်းကိုဆောင်သူ အစရှိသူ တို့တွင်၊ ဝါ–ထင်းခွေသူမ အစရှိသူတို့တွင်၊ အညတရာ–တစ်ယောက်ယောက် တည်း၊ ဧတံ–ဤ ဩဘဋ္ဌစုမ္ဗဋာဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ယသ္သာ–၏၊ သိသတောမှ၊ စုမ္ဗဋ်–ကို၊ ဩရောပေတွာ–၍၊ ဃရေ–၌၊ ဝါသေတိ–၏၊ တဿာ–ကို၊ အဓိဝစန်–တည်း၊ ဒါသီစာတိ–ကား၊ အတ္တနောယေဝ–၏သာလျှင်၊ ဒါသီစ–ကျွန်မသည်လည်းကောင်း၊ ဘရိယာစ–သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ကမ္မကာရီ နာမ–မည်သည်၊ (ယာ–အကြင်မိန်းမသည်၊) ဂေဟေ–၌၊ ဘတိယာ–အခကြောင့်၊ ကမ္မံ–ကို၊ ကရောတိ–၏၊ အတ္တနော–၏၊ ဘရိယာယ–မယားကြီးဖြင့်၊ အနတ္ထိကော–အလိုမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ–၍၊ တာယ–ထို အလုပ်လုပ်သူမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ကောစိ–အချို့ယောကျ်ားသည်၊ ဃရာဝါသံ–အိမ်ဟူသော အာဝါသကို၊ ဝါ–အိမ်ထောင်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ–၏၊ အယံ–ဤမိန်းမကို၊ ကမ္မကာရီ စ ဘရိယာစာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။

ဓဇေန–အောင်လံဖြင့်၊ အာဟဋ္ဌာ–ဆောင်ယူအပ်သော မယားတည်း၊ ဓောဟဋ္ဌာ–မယား၊ ဥဿိတဒ္ဓဇယ–စိုက်ထောင်အပ်သော အောင်လံရှိသော၊ သေနာယ–စစ်တပ်ဖြင့်၊ ဂန္တွာ, ပရဝိသယံ–သူတစ်ပါးနိုင်ငံကို၊ ဝိလုမ္ပိတ္တာ–လုယက်ဖျက်ဆီး၍၊ အာနီတာ–ဆောင်ယူအပ်သော မိန်းမတည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ တံ–ထို သုံ့ပန်းမိန်းမကို၊ ကောစိ–အချို့ ယောကျ်ားသည်၊ ဘရိယံ–ကို၊ ကရောတိ၊ အယံ–ဤမိန်းမသည်၊ ဓောဟဋ္ဌာနာမ–ဋ္ဌာမည်၏၊ [ဓဇယော ဂတော သေနာ ဓဇသဒ္ဒေနဝုတ္တာ၊ ဓဇသဒ္ဒါဖြင့် အလံနှင့်ယှဉ်သော စစ်တပ်ကို ဆိုထားသည်၊ "ဂုန္တာ ပစရန္တိ"ကဲ့သို့သော သဟစရဏာနည်း, ဌာနျုပစာ–ဟူလို၊ "ဓဇေန+အာဟဋ္ဌာ ဓောဟဋ္ဌာ"ဟု ပြု၊] မုဟုတ္တိကာ–ကာမယားသည်၊ ဝုတ္တနယာ ဧဝ၊ ဒသန္နံပိ–နှင်သော၊ ဧတာသံ–ဤမယားတို့၏၊ ပုရိသန္တရ ဂမနေ–မိမိယောကျ်ားမှ တစ်ပါးသောယောကျ်ား၌ သွားလာခြင်းကြောင့်၊ မိစ္ဆာစာရော–ကာမေသုမိစ္ဆာစာရသည်၊ ဟောတိ၊ ပန–ကား၊ ပုရိသာနံ–တို့၏၊ ဝိသတိယာပိ–၂ ကျိပ်လုံးလည်းဖြစ်သော၊ ဧတာသု–ဤမိန်းမတို့၌၊ (ဂမနေန–ကြောင့်၊) မိစ္ဆာစာရောဟောတိ၊ ဘိက္ခုနောစ–၏လည်း၊ သဗ္ဗရိတ္တံ–အောင်သွယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ–ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ [ဤသို့ မယားတစ်ကျိပ်ကို လည်း သင်္ဂြိုဟ်ဘာသာဋ္ဌိကာ၌ ပြတားပြီ။]

၃၀၅။ ဣဒါနိ–၌၊ ပုရိသော ဘိက္ခုံပဟိဏာတိတိအာဒီသု–တို့၌၊ ပဋ္ဌဂ္ဂဏှာတီတိ–ကား၊ သော ဘိက္ခု–သည်၊ (သမ္မုဋ္ဌိစ္ဆတိ၌စပ်၊) တဿပုရိသဿ–၏၊ ဝုတ္တ ဝစနံဝယ် ဝစနံ၌ စပ်၊) ဝါ–သည်၊ (ဝုတ္တ၌ စပ်၊) ဘန္တေ, ဂစ္ဆ–သွားပါလော၊ ဣတ္ထံ နာမ–သော၊ မာတုရက္ခိတံ–အမိ စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမကို၊ ဗြူဟိ–ပြောပေးပါလော၊ (ကိုး)၊ ဣတ္ထန္နာမဿ–ဤအမည်ရှိသောယောကျ်း၏၊ ဓနက္ကီတာ–ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်အပ်သော၊ ဘရိယာ–သည်၊ ဟောဟိသိ ကိရ–ဖြစ်လတ္တံ့လောတဲ့၊ ဝါ–ဖြစ်မလားတဲ့၊ ["ဓာယာ ဘဝိဿသိ, ဓာရီဘဝိဿသိ" တို့၌ကဲ့သို့ "ဟောဟိသိ ကိရ"ဟု အနာဂတ်ဝိဘတ်ဖြင့်ရှိသင့်သည်၊] ဣတိ–သို့၊ (ဗြူဟိ)၊ ဣတိဧဝံ–သို့၊ ဝုတ္တဝစနံ–ကို၊ သမ္မုဋ္ဌိစ္ဆတိ၌ စပ်၊) ဥပါသက–ဥပါသကာ၊ သာဓု–ကောင်းပြီ၊ ဣတိဝါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဟောတု–ဖြစ်ပါစေ၊ (ပြောပေးမည်–ဟူလို၊) ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ အာရောစေဿာမိ–ပြောပေးအုံ၊ ဣတိဝါ–လည်းကောင်း၊ ယေနကေနစိ–သော၊ အာကာရေန–ဖြင့်၊ ကတွာဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ သီသကမ္မနာဒီဟိဝါ–ဦးခေါင်းလှုပ်ခြင်း၊ (ခေါင်းညိတ်ခြင်း) အစရှိသည်တို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သမ္မုဋ္ဌိစ္ဆတိ–အုံ၊ ဝိမံသတိတိ–ကား၊ ဧဝံ, ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှိတွာ–လက်ခံပြီး၍၊ တဿာ ဣတ္ထိယာ–၏၊ သန္တိကံ ဂန္တွာ, တံ သာသနံ–ထို နှတ်မှာစကားကို၊ အာရောစေတိ–အုံ။

ပစ္စာဟရတိတိ–ကား၊ တေန–ထိုရဟန်းသည်၊ အာရောစိတေ–သော်၊ သာဂ္ဂတ္ထိ–သည်၊ သာဓု–ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ သမ္ဘဋ္ဌဇာတုဝါ–လက်ခံမူလည်း လက်ခံပစေ၊ ပဋိက္ခိပတုဝါ–ပယ်မူလည်း ပယ်ပစေ၊ လဇ္ဇာယ–ရှက်ခြင်းကြောင့်၊ တုဏှီဝါ–မူလည်း၊ ဟောတု–ပစေ၊ ပုနအာဂန္တွာ–ပြန်လာ၍၊ တဿ, ပုရိသဿ–အား၊ တံ ပဝတ္တိं–ထိုဖြစ်ပုံကို၊ အာရောစေတိ–အုံ့၊ ဧတ္တာဝတာ–ဤမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာရောစနပစ္စာဟရဏသင်္ခါတာယ–ဝန်ခံခြင်း, ပြောပေးခြင်း, ပြန်ဆောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဣမာယ တိဝင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ–ဤ အင်္ဂါ ၃ ပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သံဃာဒိသေသော ဟောတိ၊ ပန–ဆက်၊ သာ–ထိုမိန်းမသည်၊ တဿ–ထိုယောကျ်ား၏၊ ဘရိယာ–သည်၊ ဟောတုဝါ–ပစေ၊ မာ(ဟောတိ) ဝါ–စေ၊ ဧတံ–ဤမယားဖြစ်ခြင်း, မဖြစ်ခြင်းသည်၊ အကာရဏံ–အကြောင်းမဟုတ်၊ [သံဃာဒိသေသ်အာပတ် မသင့်ခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်၊] ပန–ဆက်၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ မာတုရက္ခိတာယ–၏၊ သန္တိကံ–သို့၊ ပေသိတော–စေခိုင်းအပ်သည်၊ (သမာနော)၊ တံ–ထိုမိန်းမကို၊ အဒိသ္မာ–မတွေ့၍၊ ဝါ–ခြင်းကြောင့်၊ တဿာ–၏၊ မာတုယာ–အား၊ တံ သာသနံ–ကို၊ သစေ အာရောစေတိ–အုံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊) ဗဟိဒ္ဓါ–စေခိုင်းအပ်သောမိန်းမ၏ ပြင်ဘက်၌၊ ဝိမဇ္ဇနာမ–ချုတ်ယွင်းသော သုံးသပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ–၏၊ [ဗဟိဒ္ဓါ ဝိမဇ္ဇနာမ ဟောတီတိ အညတ္ထ–အခြားသူ၌၊ အာရောစိတံ နာမ ဟောတိ၊] တသ္မာ, ဝိသင်္ကေတံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ–သို့၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော အာဟ။

ပန–ဝါဒဠ္ဍ ရကား၊ မဟာသုမတ္ထေရော–သည်၊ မာတာဝါ–သည်မူလည်း၊ ဟောတု–စေ၊ ပိတာဝါ (ဟောတု–စေ၊) အဠ္ဍ မသော–အားဖြင့်၊ ဂေဟဒါသီဝိ–အိမ်ကျွန်မသည်မူလည်း၊ (ဟောတု)၊ အညောဝါပိ–အိမ်ကျွန်မမှ အခြားသူ သည်မူလည်း၊ (ဟောတု)၊ ယောကောစိ–သည်၊ တံ ကိရိယံ–ထိုပြောဆိုခြင်းကိစ္စကို၊ သမ္ဘာဒေသတိ–ပြီးစီးစေနိုင်လတ္တံ့၊ တဿ–ထိုသူအား၊ ဝုတ္တေပိ–သော်လည်း၊ ဝိမဇ္ဇနာမ နဿ ဟောတိ၊ တိဝင်္ဂသမ္ပတ္တိကာလေ–၌၊ အာပတ္တိယေဝ (ဟောတိ)၊ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမီတိ–မိဟူ၍၊ ဝတ္ထုကာမော–ဆိုလိုသည်၊ (သမာနော–လျက်၊) ဝိရဇ္ဈိတွာ–ချုတ်ချော်၍၊ ဓမ္မံပစ္စက္ခာမီတိ–ဟူ၍၊ ဝဒေယျ–ဆိုမိအုံ့၊ သိက္ခာ–သိက္ခာသည်၊ ဝါ–ကို၊ ပစ္စက္ခာတာဝ–ပယ်စွန့်အပ်သည်သာ၊ ဝါ–ချအပ်သည်သာ၊ အဿယထာ–ဖြစ်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ [သိက္ခာချခေတ်

တံ ကိရိယံ သမ္ဘာဒေသတိ။ ။တဿာ အာရောစေတွာ–ထိုညွှန်ပြအပ်သောမိန်းမအား ပြောပြ၍၊ တံ ကိစ္စံ (ထိုလင်မယားဖြစ်ခြင်းကိစ္စကို) သမ္ဘာဒေတုဝါ မာဝါ၊ ကိရိယာသမ္ဘာဒနေ

ပုဒ်ကို ဆိုမိသောကြောင့် သိက္ခာကျသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊] ပဌမ စျာန်သမာပဇ္ဇာမိတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္ထုကာမော (သမာနော) ဝိရဇ္ဈိတွာ–၍၊ ဒုတိယံ စျာန်သမာပဇ္ဇာမိတိ–ဟူ၍၊ ဝေဒယ္ယ, ပါရာဇိကံ–သို့၊ အာပန္နောဝ–သာလျှင်၊ အသ ယထာဝါ–လည်းကောင်း၊ ဧဝံ–တူ၊ ဣဒံသမ္ဘဒ်–ဤဥပမာနနှင့် ပြည့်စုံသော ဥပမေယျကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ) နနု–မဟုတ်လော၊ ဣတိ–သို့၊ အာဟ–ဆိုပြီ၊ ပန–ဆက်၊ တံ ဧတံ–ထို မဟာသုမထေရ်ဆိုအပ်သော စကားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ပေ၊ သံဃာဒိသေသသာတိ–ဟူသော၊ ဣမိနာ–ဤပါဋိတော်စကားနှင့်၊ သမေတိ–ညီညွတ်၏၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သုဘာသိတံ–ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော စကားတည်း။ [ပဋိဂ္ဂဏှာတိ–လက်ခံအုံ့၊ အန္တေဝါသိ–အနီးနေတပည့်ကို၊ ဝိမံသာပေတွာ–စုံစမ်းစေ၍၊ အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ ပစ္စာဟရတိ–ပြန်ဆောင်အုံ့၊ သံဃာဒိသေသသ–သို့၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)။]

စ–ဆက်၊ မာတုရက္ခိတံ ဗြဟ္မာ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တသ–ပြောအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓာ–ပြီး၍၊ တသ္မာ–ထိုမာတုရက္ခိတာမိန်းမအား၊ အာရောစေတုံ–တစ်ဆင့်ပြောခြင်းငှာ၊ သမတ္ထာနံ–စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ မာတာဒီနံပိ–တို့အားလည်း၊ ဝဒတော–ပြောသောရဟန်း၏၊ ဝိသင်္ကေတော–သည်၊ နတ္ထိယထာ–သို့၊ ဧဝမေဝ–သာလျှင်၊ ဟောဟိသိကိရ၊ပေ၊ ဓနက္ကိတာတိ–ဟူ၍၊ ဝတ္ထေ–ဆိုထိုက်လျက်၊ ဝါ–ဆိုလိုလျက်၊ ဟောဟိသိ၊ပေ၊ ဆန္ဒဝါသိနီတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ–သို့၊ ပါဠိယာ–ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တေသု–နှင့်သော၊ ဆန္ဒဝါသိနီအာဒီသု–ကုန်သော၊ ဝစနေသု–တို့တွင်၊ အညတရဝသေနဝါ–အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော စကား၏ အစွမ်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အဝုတ္တေသုပိ–ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မမူအပ်ပါကုန်သော်လည်း၊ ဟောဟိသိ ကိရ ဣတ္ထန္နာမသဿဘရိယာ၊ ဟောဟိသိ ကိရ ဣတ္ထန္နာမသ ဇာယာ၊ပေ၊ ဟောဟိသိကိရ ဣတ္ထန္နာမသ ပရိစာရိကာတိ ဧဝမာဒီသု–ပရိစာရိကာ ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ သံဝါသပရိဒီပကေသု–ပေါင်းဖော်ခြင်းကို ပြတတ်ကုန်သော၊ ဝစနေသု–စကားတို့တွင်၊ အညတရ ဝသေနဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဝဒန္တ သဿပိ–၏လည်း၊ ဝိသင်္ကေတောနတ္ထိ၊ပေ၊ ဩရဏီ–

(ပြောခြင်းကိစ္စကို ပြီးစေခြင်း၌၊) ယောဂျတံ–သင့်လျော်သူ၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ ("တံကိရိယံ သမ္ဘာဒေသတိ"ဟု ဆိုအပ်ပြီ)။

ဣမိနာ၊ပေ၊သုဘာသိတံ။ ။ကိုယ်တိုင်မစုံစမ်းဘဲ အနီးနေတပည့်ကို အစုံစမ်းခိုင်းပြီးလျှင် မိမိကပြန်၍ပြောရာ၌ ဝိသင်္ကေတ မဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုမိန်းမအား ကိုယ်တိုင် မပြောဘဲ သူ၏အမိ စသူကို တစ်ဆင့်ပြောစေရာ၌လည်း ဝိသင်္ကေတမဖြစ်၊ ထို့ကြောင့် **မဟာသုမ**ထေရ် စကားသည် သုဘာသိတဖြစ်သည်။

အိမ်ကိုဆောင်တတ်သော မိန်းမ၊ ဝါ–မယား၊ ဃရံ+နယတီတိ ဃရဏီ၊ နီဓာတ်, အပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိဓောတက ဤပစ္စည်း၊ ရကြောင့် နကို ဏ ပြန်၊ ဘတ္တာရန္ဒီကာ–ထမင်းချက်တတ်သော မိန်းမ၊ ဝါ–မယား၊ သုဿူသိကာ–လင်၏စကားကို နားထောင်တတ်သောမိန်းမ၊ ဝါ–မယား၊ ပရိစာရိကာ–ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်သော မိန်းမ၊ ဝါ–မယား။]

ပန–ဆက်၊ မာတုရက္ခိတံဗြဟ္မာ–ဟူ၍၊ ပေသိတသ–ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓာ–၍၊ အညာသု–နှ်သော၊ ပိတုရက္ခိတာဒီသု–တို့တွင်၊ အညတရံ–တစ်ယောက်ယောက်ကို၊ ဝဒန္တိ သ–၏၊ ဝိသကေ်တံ(ဟောတိ)၊ ပိတုရက္ခိတံ ဗြဟ္မာ အာဒီသုပိ–တို့၌လည်း၊ ဃသနယော–တည်း၊ ဟိ–စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ် အထူးကား၊ ကေဝလံ, ဣတ္ထ–ပိတုရက္ခိတံဗြဟ္မာ အစရှိသော စကားတို့၌၊ ဣကမူလဒုမူလကာဒိဝသေန–ဣကမူ ဒုမူအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ [ပေယျာလဘေဒေါ၌စပ်၊ ဤဣကမူလက ပေယျာလ, ဒုမူလက ပေယျာလအပြားကို ပါဠိတော်၌ကြည့်ပါ၊] ပုရိသသ၊ ပေ! ပဟိဏာတီတိ ဧဝ မာဒီနံ–နှ်သော၊ မူလဌာနံ–အရင်းမူလအစ၌တည်သော ပုရိသသ မာတာအစရှိသောပုဒ်တို့၏၊ ဝသေနစ–လည်းကောင်း၊ ပေယျာလဘေဒေါယေဝ–ပေယျာလအပြားသည်သာ၊ ဝိသေသော–၏၊ သောပိ–ထို အထူးကိုလည်း၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာကြောင့်၊ [ပဌမသံဃာဒိသေသေ ဝုတ္တနယတ္တာ၊] ပါဠိအနုသာရေ နေဝ–ပါဠိတော်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဇာနိတုံ သက္ကာ၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အသ–ထိုပေယျာလအပြား၏၊ ဝိဘာဂံ–ကို၊ ဒသေတုံ–ငှာ၊ အာဒရံ–အလေးဂရကို၊ နှ အကရိမှ–မပြုကုန်တော့ပြီ။

၃၃၈။ ပန–ဆက်၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိတိ အာဒီသု–နှ်သော၊ စတုက္ကေသု–တို့တွင်၊ ပဌမစတုက္ကေ–၌၊ အာဒိပဒေန–အစ ဖြစ်သော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ, ပစ္စာဟရတိဟူသော

မူလဌာနဋ္ဌဝေသေန။ ။ပုရိသသ မာတာ ဘိက္ခုပဟိဏာတိ–သည် ယောကျ်ား၏ အမိက သူ့သားအတွက် မယားရဖို့ရန် ရဟန်းကိုစေခိုင်းပုံတည်း၊ ဤခိုင်းပုံ၌ ပုရိသသ မာတာသည် မူလဌ–နှုတ်မှာ စကားကိုပို့ခြင်း၏ အရင်းအစ၌တည်သူတည်း၊ "မာတုရက္ခိတာယ မာတာ ဘိက္ခု ပဟိဏာတိ"သည် သမီး၏မိခင်က မိမိသမီးကို တိုက်ရိုက်မပြောချင်၍ ရဟန်းကို အပြောခိုင်းသော စကားတည်း၊ ထိုခိုင်းပုံကို ပါဠိတော်မှာကြည့်ပါ၊ [ဋီကာ၌ သံမက်လုပ်မည့်သူအား တိုက်ရိုက်မပြောချင်၍ ရဟန်းအား ခိုင်းပုံကိုလည်း ပြသေး၏၊] ဝိတု စသူတို့လည်း ဤနည်းအတိုင်း သမီး စသူထံသွား၍ ပြောဖို့ရန် ရဟန်းကို ခိုင်းကြသည်၊ ထိုသို့ခိုင်းရာ၌ မာတုရက္ခိတာ၏ မာတာ စသူတို့ကို မူလဌဟု ဆိုသည်၊ [မူလဌာနဋ္ဌဝေသောတိ ဧတ္ထ ပုရိသသ မာတုအာဒယော(တို့ကို) သာသနပေသနေ (နှုတ်မှာစကားကို ပို့ခြင်း၌) မူလဘူတတ္တာ မူလဌာတိ ဝုစ္စန္တိ။]

ပုဒ်ဖြင့်၊ ဝါ-ဝါကျဖြင့်၊ တိဝဏ်သမ္ပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ သံဃာဒိသေသော၊ မဠော-၌၊ ဒ္ဒိဟိ (ပဒေဟိ)-တို့ဖြင့်၊ ပေ၊ အန္ဓော-၌၊ ဧကေန (ပဒေန)-ဖြင့်၊ အဂ်ါဘာဝတော-အဂ်ါ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ [အာဒိပဒေန စသည်၌ တစ်ပုဒ်ကိုသာမယူဘဲ, ဝါကျကို ယူရပုံကို ပါဠိတော်အသွားကြည့်၍ သိနိုင်သည်။]

တတ္ထ-ထိုစတုက္ကတို့၌၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတီတိ-ကား၊ အာဏာပကဿ-စေခိုင်းသူ၏၊ သာသနံ-နှုတ်မှာစကားကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတि-လက်ခံအံ့၊ ဝိမံသတီတိ-ကား၊ ပဟိတဋ္ဌာနံ-စေခိုင်းအပ်ရာအရပ်သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ တံ-ထိုနှုတ်မှာစကားကို၊ အာရောစေတိ-ပြောအံ့၊ ပစ္စာဟရတီတိ-ကား၊ ပုန-ဖန်၊ အာဂန္တွာ-ပြန်လာ၍၊ မူလဋ္ဌဿ-အရင်းခံတည်သော စေခိုင်းသူအား၊ အာရောစေတိ-အံ့၊ နှ ပစ္စာဟရတီတိ-ကား၊ အာရောစေတွာ-ပြီး၍၊ ဧတ္တောဝ-ထိုစုံစမ်းရာအရပ်မှသာလျှင်၊ ပဏ္ဏမတိ-အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားအံ့၊ [ပုနအာဂန္တွာ အာဏာပကဿ အနာရောစေတွာ တတောယေဝ (ထို စုံစမ်းရာအရပ်မှသာ) ပဏ္ဏမတိ၊] ပဋိဂ္ဂဏှာတိ နဝိမံသတီတိ-ကား၊ ပုရိသေန-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသော မိန်းမကို၊ ဂန္တွာ-၍၊ ဗြုဟိ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုစ္စမာနော-ပြောအပ်သော်၊ သာဓု-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ တဿ-ထိုယောကျ်း၏၊ သာသနံ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ-၍၊ တံ-ထိုနှုတ်မှာစကားကို၊ ပမုဿိတွာဝါ-မေ့၍သော်လည်းကောင်း၊ အပမုဿိတွာဝါ-မမေ့ဘဲသော်လည်းကောင်း၊ အညေန-စုံစမ်းခြင်းကိစ္စမှတစ်ပါးသော၊ ကရဏီယေန-ကြောင့်၊ တဿ-၏၊ သန္တိကံဂန္တွာ, ကိဉ္စိဒေဝ-သော၊ ကထံ-ကို၊ ကထေန္တော-လျက်၊ နိသီဒတိ-အံ့၊ ဧတ္တောဝတာ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားကို လက်ခံ၍ ထိုင်နေခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ နဝိမံသတိ နာမာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ အထ-ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုရဟန်းကို၊ သာ ဣတ္ထီ-သည်၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ [ရဟန်းက မမေးဘဲ။] ဝဒတိ-၏၊ (ကိံ)၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဥပဋ္ဌာကော-အလုပ်အကျွေးဒါယကာသည်၊ မံ-တပည့်တော်မကို၊ ဂဟေတုကာမော-ယူလိုသည်၊ (ဟောတိ) ကိရ-ဖြစ်သတဲ့ဟု ကြားရပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝဒတိ)၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝတ္တာစ-လည်း၊ အဟံ-တပည့်တော်မသည်၊ တဿ-ထို အရှင်ဒါယကာ၏၊ ဘရိယာ, ဘဝိဿာမိ-ပါအံ့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ နဘဝိဿာမိ-မဖြစ်လိုပါ၊

အညေန၊ ပေ၊ နှ ဝိမံသတိ နာမ။ ။"အညေန ကရဏီယေန-သွားစဉ်က စုံစမ်းလိုသောကြောင့် သွားခြင်းမဟုတ်၊ အခြားကိစ္စကြောင့် သွား၏" ဟူသော စကားကို မူလသွားခြင်းက စိတ် သန့်ရှင်းကြောင်း ပြလို၍ ဆိုသည်၊ စုံစမ်းလိုသော စိတ်ဖြင့် သွားသော်လည်း မစုံစမ်းဖြစ်လျှင် "နှ ဝိမံသတိ" ပင်တည်း။

ဣတိ ဝါ–လည်းကောင်း၊ ဝဒတိ–ပြောအံ့၊ သော–ထိုရဟန်းသည်၊ တဿ–၏၊ ဝစနံ–ကို၊ အနဘိနန္ဒိတွာ–နှစ်လည်း မနှစ်သက်မူ၍၊ (ဘဝိဿာမိ–ဟု ပြောသောစကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ဘဲ၊) အပဋိက္ခေါသိတွာ–တားလည်း မတားမြစ်မူ၍၊ (နှ ဘဝိဿာမိဟု ပြောသောစကားကို "ဒီလို မပြောပါနှင့်"ဟု တားလည်း မတားဘဲ၊) တုဏ္ဍီဘူတောဝ (ဟုတွာ)၊ အာသနာ–မှ၊ ဥဋ္ဌာယ–၍၊ တဿ ပုရိသဿ–၏၊ သန္တိကံ, အာဂန္တာ–ပြန်လာ၍၊ အာရောစေတိ–အံ့၊ ဧတ္တာဝတာ–ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ပြန်ပြောခြင်းဖြင့်၊ နှ ဝိမံသတိ ပစ္စာဟရတိနာမတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ နှ ဝိမံသတိ နှ ပစ္စာဟရ တိတိ–ကား၊ ကေဝလံ–သက်သက်၊ သာသနာရောစ နကာလေ–နှုတ်မှာ စကားကို ပြောရာအခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိယေဝ–လက်ခံရုံသာလျှင် လက်ခံအံ့၊ ပန–ကား၊ ဣတရံ–လက်ခံခြင်းမှ အခြားသော၊ ဒွယံ–ဝိမံသန, ပစ္စာဟရဏ ၂ ပါး အပေါင်းကို၊ နှ ကရောတိ–မပြုအံ့။

နှ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ ဝိမံသတိ ပစ္စဟရတိတိ–ကား၊ ကောစိ–သော၊ ပုရိသော–သည်၊ ဘိက္ခုဿ–၏၊ ဌိတဋ္ဌာနေဝါ–ရပ်နေရာအရပ်၌သော်လည်း ကောင်း၊ နိသိန္နဋ္ဌာနေဝါ–ထိုင်နေသောအရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ တထာရူပိ–ထိုသို့သဘောရှိသော၊ [မိန်းမကို ပြောပေးစေလိုသော သဘောရှိသော၊] ကထံ ကထေတိ–၏၊ ဘိက္ခု–သည်၊ တေန–ထို ယောက်ျားသည်၊ အပ္ပဟိတောမ–စေခိုင်းအပ်သည်၊ (သမနော) ပိ, ပဟိတောဝိယ–စေခိုင်းအပ်သူ ယုတ်ညံ့သို့၊ ဟုတွာ ဣတ္ထိယာ–၏၊ သန္တိကံ ဂန္တွာ, ဟောဟိသိ ကိရ၊ ပေ၊ အာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊ ဝိမံသိတွာ, တဿ–၏၊ ရူပိံဝါ–ကြိုက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အရူပိံဝါ–ကိုလည်းကောင်း၊ ပုနအာဂန္တွာ, ဣမဿ–ဤယောက်ျားအား၊ အာရောစေတိ–အံ့၊ တေနေဝ နယေန–ဖြင့်ပင်၊ ဝိမံသိတွာ, အပစ္စာဟရန္တော–ပြန်မဆောင်သောရဟန်းကို၊ နှ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ ဝိမံသတိ နှ ပစ္စာဟရတိတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–၏၊ တေနေဝ နယေန–ဖြင့်ပင်၊ ["အပ္ပဟိတောပိ ပဟိတောဝိယ"စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်ပင်၊] ဂတောသွားပြီးသည်၊ (ဟုတွာ) အဝိမံသိတွာ–၍၊ တာယ–ထိုမိန်းမသည်၊ သမုဒ္ဒါပိတံ–စု၍ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝါ–စု၍ ပြောအပ်သော၊ ကထံ သုတွာ, ပဌမစတုက္ကဿ–၏၊ တတိယပဒေ–၌၊ ဝုတ္တနယေန–ဖြင့်၊ [သော တဿ ဝစနံ အနဘိနန္ဒိတွာတိ အာဒိနာ ဝုတ္တနယေန၊] အာဂန္တွာ, ဣမဿ–ဤယောက်ျားအား၊ အာရောစေန္တော–ပြောသောရဟန်းကို၊ ပေ၊ ပါဂဋာယေဝ–သာ၊ [သမ္မဟုလေ ဘိက္ခူ အာဏာပေတိ ဝတ္ထုဟု မာတုဂါမ တစ်ယောက်တည်းသော ဝတ္ထုကြောင့် ရဟန်းအများ သံဃာဒိသေသ် သင့်ကြသည်။]

ပန–ဆက်၊ သမ္မဟုလာပိ–မျှားစွာသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဧက ဝတ္ထုမှိ–တစ်ခုသောမာတုဂါမဝတ္ထုဟု၊ (အာပတ္တိ–သို့)၊ အာပဇ္ဇန္တိ ယထာ–ကဲ့သို့၊ ဧဝံ–တူ၊ ဧကသ္မိ–ရဟန်းတစ်ပါး၏လည်း၊ သမ္မဟုလဝတ္ထုဿု–တို့၌၊ သမ္မဟုလာ–နှင်သော၊ အာပတ္တိယော–တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–နှင်၏၊ ကထံ–နည်း၊ ပုရိသော–သည်၊ ဘိက္ခု–ကို၊ အာဏာပေတိ–အံ့၊ (ကိံ) ဘန္တေ, ဂစ္ဆ–လော၊ အသုကသ္မိံ နာမ ပါသာဒေ–၌၊ သဒ္ဒမတ္တာ–ခြောက်ကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော–တို့သည်၊ ဒ္ဝိတာ–တည်နေပါကုန်၏၊ တာ–ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ဟောဟိ ထကိရ ဣတ္ထန္နာမသ္မ ဘရိယာယောတိ–ဟူ၍၊ ဝဒေဟိ–ပြောပေးပါလော၊ ဣတိ ဝါ–ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ သတ္တတိမတ္တာ–ခုနစ်ကျိပ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ [(တစ်နည်း) သတမတ္တာ–တစ်ရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊] ဣတ္ထိယော ဒ္ဝိတာ၊ တာ–တို့ကို၊ ဟောဟိ ထ၊ပေ၊ ဘရိယာယောတိ–ဟူ၍၊ ဝဒေဟိ–လော၊ ဣတိ ဝါ–သော်လည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ အာဏာပေတိ–အံ့၊ [“ဣတ္ထန္နာ မသ–ဤမည်သောယောကျ်ား၏၊ ဘရိယာယော–တို့သည်၊ ဟောဟိ ထကိရ–ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့လောတဲ့”ဟုပေး၊] သော–ထိုရဟန်းသည်၊ သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတ္တာ–လက်ခံ၍၊ တတ္ထ–ထိုအရပ်သို့၊ ဂန္တွာ–၍၊ အာရောစေတ္တာ–ပြီး၍၊ ပုန–ဖန်၊ တံ သာသနံ–ကို၊ ပစ္စာဟရတိ–ပြန်ဆောင်အံ့၊ ယတ္ထကာ–နှင်သော၊ ဣတ္ထိယော–တို့သည်၊ (သန္တိ–နှင်၏၊) တတ္ထကာ–နှင်သော၊ အာပတ္တိယော–တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ–၏။

ဟိ–သာဓကကား၊ ပရိဝါရေပိ–၌လည်း၊ ပဒဝီတိဟာရမတ္တေန၊ပေ၊ စိန္တိ တာတိ–ဟူသော၊ ဧတံ–ဤဂါထာစကားကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ–ပြီ၊ [ပဒဝီတိဟာရမတ္တေန–ခြေလှမ်းကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစယ–နှုတ်ဖြင့်၊ ဘဏိတေနစ–ပြောခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနိ–နှင်သော၊ ဂရုကာနိ–ဂရုကဖြစ်ကုန်သော၊ သပ္ပဋိကမ္မာနိ–ကုစားခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသဋ္ဌိ–၆၄ ပါးသော၊ အာပတ္တိယော–တို့သို့၊ ဧကတော–တစ်ပေါင်းတည်း၊ အာပဇ္ဇေယျ–ရောက်နိုင်၏၊ သောပဏ္ဍာ–ကို၊ ကုသလေဟိ–ဝိနည်းကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တို့သည်၊ စိန္တိတာ–ကြံဆအပ်ပြီ...[“သဗ္ဗာနိစသည်ကို စတုသဋ္ဌိ အာပတ္တိယောနှင့် အရတူသောကြောင့် လိင်္ဂဝိပလ္လာသ”ဟု ကြံပါ၊] ဣမံ အတ္ထဝသံ–ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်အထူးကို၊ ပဋိစ္စ–၍၊ အယံပဏ္ဍော–ကို၊ ဝုတ္တောကိရ–မိန့်တော်မူအပ်သတတ်၊ စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤပြဿနာ၌၊ ဥစနသိလိဋ္ဌတာယ–စကားပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ [ဂါထာတဲ့အောင်–ဟူလို၊] စတုသဋ္ဌိအာပတ္တိယောတိ–ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ပန–စင်စစ်ကား၊ ဧဝံ–သို့၊ ကရောန္တော–ပြုသောရဟန်းသည်၊ သတမ္ပိ–အာပတ်တစ်ရာသို့လည်းကောင်း၊ သဟဿမ္ပိ–သို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ–ရောက်နိုင်၏၊ ဣတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

စ–ဆက်၊ ဧကေန–ယောဂျားတစ်ယောက်သည်၊ ပေသိတသ–သော၊ ဧကသ–ရဟန်းတစ်ပါး၏၊ သမ္ဘဟုလာသု–နှ်သော၊ ဣတ္ထိသု–တို့၌၊ သမ္ဘဟုလာ–နှ်သော၊ အာပတ္တိယော ဟောန္တိ ယထာ၊ ဧဝံ–တူ၊ ဧကော–သော၊ ပုရိသော–သည်၊ သမ္ဘဟုလေ–နှ်သော၊ ဘိက္ခု–တို့ကို၊ ဧကိသ–၏၊ သန္တိက်,ပေသေတိ–အုံ၊ (ဧဝံသတိ) သဗ္ဗေသံ–တို့၏၊ သံဃာဒိသေသော–သည်၊(ဟောတိ)၊ ဧကော–ယောဂျားတစ်ယောက်သည်၊ပေ၊ဣတ္ထိဂဏနာယ–ဖြင့်၊ သံဃာဒိသေသာ ဟောန္တိ၊ သမ္ဘဟုလာ ပုရိသာ၊ပေ၊ပုရိသဂဏနာယ သံဃာဒိသေသာ (ဟောန္တိ)၊ သမ္ဘဟုလာ–မျှားစွာသော ယောဂျားတို့သည်၊ ဧကံ–တစ်ပါးသော ရဟန်းကို၊ ပေ၊ ဝတ္ထု ဂဏနာယ–ဝတ္ထု အရေအတွက်အားဖြင့်၊ သံဃာဒိသေသာ (ဟောန္တိ)၊ [မိန်းမ ယောဂျား အရေအတွက် ညီမျှနေလျှင် မိန်းမယောဂျား အစုံးအစုံ၏ အစွမ်းဖြင့် အာပတ်သင့်၏၊ မညီမျှဘဲ တစ်ဖက်ဖက်က များနေလျှင် များရာဘက်လိုက်၍ အာပတ်သင့်၏၊] သမ္ဘဟုလာ–တို့သည်၊ သမ္ဘဟုလေ–ရဟန်းတို့ကို၊ ဧကိသာ, သန္တိက် ပေသေတိ၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ–ဖြင့်၊ (ပုရိသဂဏနာယ–ရှိသင့်မည် ထင်သည်၊) သံဃာဒိသေသာ (ဟောန္တိ)၊ ပေ၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ–ဝတ္ထု အရေအတွက် အားဖြင့်၊ သံဃာဒိသေသာ(ဟောန္တိ)၊ ဧကာဣတ္ထိ ဧကံဘိက္ခုတိ အာဒီသုပိ–ဝါရတို့၌လည်း၊ ဧသနယော [ပြခဲ့သော ဝါရတို့၌ ယောဂျားကို မူတည်သလို, မိန်းမကို မူတည်ရာ၌လည်း နည်းတူသိပါ–ဟူလို၊] စ–ဆက်၊ ဧတ္ထ–ဤသဗ္ဗရိတ္တ ပြုရာ၌၊ သဘာဂဝိသဘာဂတာနာမ–သဘာဂ၏ အဖြစ်, ဝိသဘာဂ၏ အဖြစ် မည်သည်၊ [ယောဂျားအချင်းချင်းဖြစ်လျှင် သဘာဂ, မိန်းမဖြစ်လျှင် ဝိသဘာဂ၊] အပ္ပမာဏ–လိုရင်းပမာဏ မဟုတ်၊ မာတာပိတူနံ–တို့၏ လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗသဟဓမ္မိကာနမ္မိ–တို့၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗရိတ္တကမ္မ–အောင်သွယ်မှုကို၊ ကရောန္တ သ–၏၊ အာပတ္တိယေဝ–တည်း။

☞ ပုရိသော ဘိက္ခု အာဏာပေတိ, ဂစ္ဆဘန္တေ တိ–အစရှိသော၊ စတုက္ကံ–ကို၊ အဂ်ဝသေန–ဖြင့်၊ အာပတ္တိဘေဒဒဿနတ္ထं–အာပတ်အထူးအပြားကို ပြတော်မူ ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ တသ–ထိုစတုက္ကာ၏၊ ပစ္ဆိမပဒေ–နောက်ဆုံး ပုဒ် အပေါင်းဝါကျ၌၊ အန္တေ ဝါသီ ဝိမံသိတွာ ဗဟိဒ္ဓါ ပစ္စာဟရတိတိ–ကား၊ အာဂန္တွာ–၍၊ အာစရိယဿ–စုံစမ်းခိုင်းသောဆရာအား၊ အနာရောစေတွာ–၍၊ ဧတ္တောဝ–ထို စုံစမ်းရာအရပ်မှသာလျှင်၊ ဂန္တွာ–၍၊ တသ ပုရိသဿ–အား၊ အာရောစေတိ–အုံ၊ အာပတ္တိ ဥဘိန္နံ ထုလ္လစ္စယသာတိ–ကား၊ အာစရိယဿ–၏ ဝါ–သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာစ–လက်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမံသာပိတတ္တာစ–စုံစမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဒ္ဒိဟိ–နှ်သော၊ အဂ်ေဟိ–တို့ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ အန္တေ ဝါသိကဿ–၏

ဝါ–သည်၊ ဝိမံသိတတ္တာစ–ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စာဟဠတ္တာစ–ပြန်ဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒိဟိ အဂ်ေဟိ ထုလ္လစ္စယံ၊ သေသံ–သည်၊ ပါကဋ္ဌမေဝ–သည်သာ။

၃၃၉။ ဂစ္ဆန္တော သမ္ဘာဒေတီတိ–ကား၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိစေဝ–လက်ခံလည်း လက်ခံ၏၊ ဝိမံသတိစ–စုံစမ်းလည်း စုံစမ်း၏၊ အာဂစ္ဆန္တော ဝိသံဝါဒေတီတိ–ကား၊ နဲ ပစ္စာဟရတိ–ပြန်၍မဆောင်၊ ဂစ္ဆန္တော ဝိသံဝါဒေတီတိ–ကား၊ နဲ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ–လက်မခံ၊ အာဂစ္ဆန္တော သမ္ဘာဒေတီတိ–ကား၊ ဝိမံသတိ စေဝ–၏၊ ပစ္စာဟရတိစ–၏၊ ဒေဝ–လျှင်၊ ဥဘယတ္ထ–ရော့ ၂ ပုဒ်တို့၌၊ ဒ္ဒိဟိ–နှင်သော၊ အဂ်ေဟိ–တို့ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ (ဟောတိ)၊ တတိယပဒေ–၌၊ အာပတ္တိ (ဟောဟိ)၊ စတုတ္ထေ–၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။

၃၄၀။ အနာပတ္တိ၊ပေ၊ အာဒိကမ္မိကသာတိ ဒေ–ဟူသော ဤပါဋ်၌၊ ဘိက္ခု သံဃသ–၏၊ ဥပေါသထာဂါရံ ဝါ–ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်သည် သော်လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စိ ဝါ–တစ်စုံတစ်ခုသော အဆောက်အဦးသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပကတံ–အပြားအားဖြင့် ပြုခြင်းမရှိသေးသည်၊ ဝါ–မပြီးဆုံးသေးသည်၊ ဟောတိ–အံ့၊ တတ္ထ–ထိုသို့ မပြီးသေးရာ၌၊ ကာရကာနံ–လက်သမားတို့၏၊ ဘတ္တ ဝေတနတ္ထာယ–ထမင်းရိက္ခာ အကျိုးငှာ၊ ဥပါသကော ဝါ–သည်သော်လည်း၊ ဥပါသိကာယ–၏၊ သန္တိကံ–သို့၊ ဘိက္ခု–ကို၊ ပဟိဏေယျ–စေလွှတ်အံ့၊ ဥပါသိကာဝါ–သည်သော်လည်း၊ ဥပါသကသ (သန္တိကံ ဘိက္ခုံ ပဟိဏေယျ)၊ ဒေဝရှပေန–သော၊ သံဃသ–၏၊ ကရဏီယေန–ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တ သ–၏၊ အနာပတ္တိ၊ စေတိယကမ္မေ–စေတီ၏ အလုပ်ကို၊ ကယိရမာနေပိ–ပြုအပ်စဉ်လည်း၊ (ပဟိတသ–စေခိုင်းအပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆန္တ သ–၏၊) ဒေသေ နယောတည်း၊ [ဂိလာနအရ သီတင်းသုံးဖော် ငါးဦးကိုသာ ယူ၊] ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ ပိ–ငှားလည်း၊ ဥပါသကေန ဝါ–သည်သော်လည်း၊ ဥပါသိကာယ, သန္တိကံ–သို့လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယဝါ–သည်သော်လည်း၊ ဥပါသကသ, သန္တိကံ–သို့လည်းကောင်း၊ ပဟိတသ–စေခိုင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတော–သွား သော ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ၊ ဥမ္မတ္တကအာဒိကမ္မိကာ–ဥမ္မတ္တကပုဂ္ဂိုလ်, အာဒိကမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝုတ္တနယာဧဝ–ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိကုန်သည်သာ၊ ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ–သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီးပြီ။

သမုဋ္ဌာနာဒီသု–တို့တွင်၊ ဣဒံသိက္ခာပဒံ ဆသမုဋ္ဌာနံ၊ သီသုက္ခိပနာဒိနာ–ဦးခေါင်းမော့ခြင်းအစရှိသော၊ (ဦးခေါင်းညိတ်ခြင်း အစရှိသော)၊ ကာယဝိကာရေန–ကိုယ်၏ ထူးခြားသော အမူအရာဖြင့်၊ သာသနံ ဂဟေတွာ ဂန္တာ,

ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ–လက်ချောင်းတို့ကို တွန့်စေခြင်းဖြင့်၊ ဝါ–လက်ချောင်းချိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝိမံသိတွာ ပုန အာဂန္တွာ, ဟတ္ထမုဒ္ဒါယဧဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ အာရောစေန္တသ–၏၊ ကာယတော–ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ–၏၊ အာသနသာလာယ–ရှာတွင်းဆွမ်းစားဧရပ်၌၊ နိသိန္နသ–စဉ်၊ ဣတ္ထန္နာမာ–ဤအမည်ရှိသော မိန်းမသည်၊ အာဂမိဿတိ–လာပါလတ္တံ့၊ တဿာ–၏၊ စိတ္တံ–ကို၊ [မိမိကို သဘောကျ–မကျကို၊] ဇာနေယျာထ–သိလိုက်ပါကုန်လော၊ ဣတိ–သို့၊ ကေနစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သော ယောကျ်ားသည်၊ ဝုတ္တေ–ပြောဆိုအပ်သော်၊ သာဓုတိ သမ္မဋ္ဌိန္တိတွာ, အာဂတံ–လာသော၊ တံ–ထိုမိန်းမကို၊ ဝတွာ, တဿ–ထို မိန်းမသည်၊ ဂတာယ–ပြန်သွားလသော်၊ ပုန, တသ္မိံ ပုရိသေ–သည်၊ အာဂတေ–သော်၊ အာရောစေန္တသ ဝါစတော သမုဋ္ဌာတိ၊ ဝါစာယ–ဖြင့်၊ သာဓုတိ–ကောင်းပြီဟူ၍၊ သာသနံ–ကို၊ ဂဟေတွာ–၍၊ အညေန–စုံစမ်းခြင်း ကိစ္စမှ အခြားသော၊ ကရဏီယေန–ကြောင့်၊ တဿာ–ထိုမိန်းမ၏၊ ဃရံ–သို့၊ ဂန္တွာ–သွား၍သော်လည်းကောင်း၊ အညတ္ထ–အခြားအရပ်သို့၊ ဂမနကာလေ–၌၊ တံ–ထို မိန်းမကို၊ ဒိသွာဝါ–မြင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝစီဘေဒေနေဝ–နှုတ်မြွက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိမံသိတွာ–စုံစမ်းပြီး၍၊ ပုန, အညေနေဝ–ပြန်ပြောခြင်း ကိစ္စမှတစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကရဏီယေန–ကြောင့်၊ တတော–ထိုအရပ်မှ၊ အပက္ကမ္မ–ဖဲခွဲ၍၊ ကဒါစိဒေဝ–တစ်ရံတစ်ခါ၌သာလျှင်၊ တံ ပုရိသံ–ကို၊ ဒိသွာ, အာရောစေန္တသာပိ–၏လည်း၊ ဝါစတောဝ–နှုတ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သမုဋ္ဌာတိ–၏။

ပန–ကား၊ ပဏ္ဍိတေ–ဤ သဒ္ဓရိတ္တသိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်ကို၊ အဇာနန္တသ–သော၊ ခီဏာသဝဿပိ–ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏သော်မှလည်း၊ ကာယဝါစတော–ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ–ဖြစ်တတ်၏၊ ကထံ–အဘယ်နည်းဖြင့်၊ (သမုဋ္ဌာတိ)– ဖြစ်သနည်း၊ ဟိ–အဖြေကား၊ (တစ်နည်း) ဟိ–ချဲ့၊ အသ–ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မာတာပိတရော–မယ်တော် ခမည်းတော်တို့သည်၊ ကုဋုံဘွာ–စိတ်ဆိုး၍၊ အလံ ဝစနီယာ–ထိုက်တန်သော ပြောဆိုဖွယ်စကားရှိကုန်သည်၊ ဝါ–အောင်သွယ် ပြောဆိုခြင်းငှာထိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဃရံ–သို့၊ ဥပဂတံ–သော၊ တံ ဘိက္ခုံ–ထိုသားရဟန်းကို၊ ထေရပိတာ–ထေရ်၏ခမည်းတော်သည်၊ ဝဒတိ–ညည်းတွား ပြောဆို၏၊(ကိုး)၊တာတ–သားတော်၊ တေမာတာ–ကိုယ်တော့် မယ်တော်သည်၊ မံ–ဒကာကြီးကို၊ မဟာလွက်–ကြီးတောင်ကြီးမှ၊ ဆဋ္ဌေတွာ–စွန့်ပစ်၍၊ ဥာတိကုလံ–သူ့ဆွေမျိုးအိမ်သို့၊ ဂတာ–သွားပေါ့၊ ဂစ္ဆ–သွားပါချေ၊ နံ–ထိုကိုယ်တော့်မယ်တော်ကို၊ မံ–ဒကာကြီးကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ–ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းငှာ၊ ပေသေဟိ–စေလွှတ်ပေးပါလော၊ ဣတိ–သို့ စေ(ဝဒတိ)–အုံ့၊ ["တဋ္ဌ ဘိက္ခုံ"၌

"တဏ္ဍေဘိက္ခဲ့"ဟု ရှိလျှင် သာ၍ကောင်းမည်။] သော-ထိုသားရဟန်းသည်၊ ဂန္ဓာ, တံ-ထို မယ်တော်ကို၊ ဝတ္တာ-ပြောပြီး၍၊ ပုန, ပိတုနော-အား၊ တသာ-၏၊ အာဂမနံ ဝါ-လာမည့်အကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ အနာဂမနံ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စေ အာရောစေတိ-အံ့၊ (ဒေါသတိ) သံယာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ တီဏိ-ကုန်သော၊ ဣမာနိ-ဤကာယ, ဝါစာ, ကာယဝါစာ သမုဋ္ဌာန်တို့သည်၊ အစိတ္တကသမုဋ္ဌာနာနိ-တို့တည်း၊ (စိတ်မပါဘဲ သင့်ရသော သမုဋ္ဌာန်တို့တည်း)။

ပန-ကား၊ ပဏ္ဏတ္တိ-ကို၊ ဇာနိတ္တာ-၍၊ ဝါ-လျက်၊ တီဟိ-နှင့်သော၊ ဧတေ ဟေဝ နယေဟိ-ဤနည်းတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ သဠေရိတ္ထံ-သို့၊ သမာပဇ္ဇတော-ရောက်သောရဟန်း၏၊ ကာယစိတ္တတော-ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါစာ စိတ္တတော-လည်းကောင်း၊ ကာယဝါစာစိတ္တတောစ-လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ တီဏိ-နှင့်သော၊ ဣမာနိ-ဤသမုဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိဇာနနစိတ္တေန-သိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော်ကိုသိသောစိတ်ဖြင့်၊ သစိတ္တကသမုဋ္ဌာနာနိ-စိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော သမုဋ္ဌာန်တို့တည်း၊ ကိရိယဲ, နောသညာဝိမောက္ခံ-ဝိတိက္ကမသညာမရှိသော်လည်း လွတ်မြောက်ခြင်းမရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ပေ၊ စ-ဆက်၊ ဇေ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ကုသလာဒိဝသေန-ဖြင့်၊ တီဏိ-နှင့်သော၊ စိတ္တာနိ-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [ပုထုဇဉ် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်မှာ သနားခြင်းကြောင့် အောင်သွယ်ပေးရာ၌ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်၏၊ လာဘ်ကို လိုလားခြင်း စသည်ကြောင့် အောင်သွယ်ပေးရာ၌ အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်၏၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကြိယာစိတ်ဖြင့် အောင်သွယ်ပေးရမည်ဖြစ်သောကြောင့် အဗျာကတဖြစ်၏။] သုခါဒိဝသေန တိသော ဝေဒနာ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

၃၄၁။ ဝိနိတဝတ္ထုသု-တို့တွင်၊ အာဒိတော-၌၊ ဝတ္ထုပဋ္ဌကေ-ဝတ္ထု ၅ ခု အပေါင်း၌၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတမတ္တတ္တာ-လက်ခံအပ်ကာမျှ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊ ကလဟဝတ္ထုသို့- ၌၊ သမ္ဘောဒနီယဲ အကာသိတိ-ကား၊ တံ-ထို မိန်းမကို၊

အလံဝစနီယာ။ ။မိန်းမနှင့်ယောကျ်ားတို့ကွာပြီးဖြစ်၍, သို့မဟုတ် သမီးခင်ပွန်းမဖြစ်သေး၍ အောင်သွယ်ပေးထိုက်သူကို "အလံဝစနီယ"ဟုခေါ်၏။ [အလံ-ထိုက်တန်သော+ဝစနီယံ+ပြောဆိုဖွယ် အောင်သွယ်စကားသည်+ယေသံတိ အလံဝစနီယာ၊ ခေတ္တကွဲနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ စိတ်ဆိုး၍ ကွာရှင်းထားသူများကို "အလံဝစနီယ"ဟုခေါ်သည်။] ဤ သဠေရိတ္ထ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ကိုလည်းကောင်း, အလံဝစနီယဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း မသိသည်ဖြစ်၍ သွားပေးသော ရဟန်းမှာ သိမ္ဘစိတ်မရှိရကား ကာယသက်သက်ကြောင့် သင့်ရသည်၊ နှုတ်သက်သက်ကြောင့် သင့်ရာ၌လည်း ဤနည်းပင်တည်း။

ကို၊ သညာပေတွာ–နားလည်စေပြီး၍၊ ပုန, ဂေဟဂမနီယံ–ပြန်သွားထိုက်သော အိမ်ရှိသည်ကို၊ ဝါ–အိမ်သို့ပြန်သွားထိုက်အောင်၊ အကာသိ–ပြီ။

နာလံဝစနီယာတိ–ကား၊ နု ပရိစ္ဆတ္တာ–မစွန့်လွှတ်အပ်သေးသော မိန်းမတည်း၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဟိ–မှန်၊ ယာ–အကြင် မိန်းမသည်၊ ဝါ–ကို၊ ယထာ ယထာ–အကြင် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ယေသု ယေသု ဧနပဒေသု–တို့၌၊ ပရိစ္ဆတ္တာ–အပ်သည်၊ (သမာနာ–သော်၊) [ထိုထို အရပ်၌ လက်ဖက်စား၍ ကွာရှင်းခြင်းမျိုးကို ဆိုသည်၊] ပရိစ္ဆတ္တာဝ–စွန့်လွှတ်အပ် သည်သာ၊ ဟောတိ–၏၊ ဘရိယာဘာဝံ–ကို၊ အတိက္ကမတိ–လွန်၏၊ (တေသု တေသု ဧနပဒေသု–တို့၌၊ တထာ တထာ–ထိုထို အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပရိစ္ဆတ္တာ–စွန့်လွှတ်အပ်သော၊) အယံ–ဤမိန်းမကို၊ အလံဝစနီယာတိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဧသာ ပန–(ကလဟာဝတ္ထုလာ) ဤမိန်းမသည်ကား၊ အလံဝစနီယာ–အလံဝစနီယမိန်းမသည်၊ နု–မဟုတ်၊ ကေစိနဒေဝ–သော၊ ကာရဏေန–ကြောင့်၊ ကလဟံ–ခိုက်ရန်ကို၊ ကတွာ, ဂတာ–ထွက်သွားသောမိန်းမတည်း၊ တေနေဝ–ကြောင့်ပုင်၊ ဧတ္ထ–ဤဝတ္ထု၌၊ ဘဂဝါ, အနာပတ္တိတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ပန–ဆက်၊ ယသ္မာ, ကာယသံသဂ္ဂေ–ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌၊ ယက္ခိယာ–၌၊ (ကာယသံသဂ္ဂံ–သို့၊ သမာပဇ္ဇတော–ရဟန်း၏၊) ထုလ္လစ္စယံ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ, ဒုဋ္ဌုလ္လာဒီသုပိ–ဒုဋ္ဌုလ္လသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ [အာဒိဖြင့် သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ်ကိုယူ၊] ယက္ခိပေတိယော–တို့သည်၊ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုမေဝ–ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုသာတည်း၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ–နှ၏၊ ပန–ထိုသို့ပင် ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အဋ္ဌကထာသု–တို့၌၊ ဧတံ–ဤ အကြောင်းအရာကို၊ နဝိစာရိတံ–မစိစစ်အပ်၊ သဗ္ဗတ္ထ–အလုံးစုံသော ဝတ္ထုတို့၌၊ သေသံ–ကြွင်းသောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ–သာ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း၊...သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဤတွင် တတိယအုပ် တစ်ခန်းရပ်။